

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1848.

032
ΠΡΒ
ΠΕΡ. Β
ΣΥΝ. Α
1844-1848
Τ. 2

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΓ΄

Της 12 Ιανουαρίου

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ οκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑτάου συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώθη ὁ ἀνταγματικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρηθίσεως πλήρους τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιῆς καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ Βουλευτὴς Μαρνασιῶς Ἰωάννης Γκούρας ἔδωκε τὴν παρὰ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως ἐπισυναπτόμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Εἶτα δ' ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ συντάξεως τῶν Κ.Κ. Λευκία καὶ Μιχαλακοπούλου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐγούσας οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων συγκειμένη ἐπιτροπὴ ἀναγνοῦσα τὸ τε νομοσχέδιον τὸ διαλαμβάνον περὶ τῆς εἰς τὸν ἀρτίως διὰ τὸ βαθὺ αὐτοῦ γῆρας ἀπολυθέντα τῆς ἐν Πανεπιστημίῳ καθηγίας Κ. Α. Γ. Λευκίαν χορηγηθεσομένης διακοσιοδράχμου μηνιαίας συντάξεως, καὶ τὴν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύουσαν ἔθεσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, εὔρε ταύτην ἐν πᾶσι δεδικοιολογημένην. Διὸ καὶ κρίνουσα τὴν χορήγησιν τῆς προτεινομένης συντάξεως εἰς τὸν τῆ ἐπιστήμῃ καὶ τῆ διδασκαλίᾳ ἐγγεγρακότα Κ. Α. Γ. Λευκίαν, οὐχὶ μόνον δικαίαν καὶ ἀξιοπρεπὴ διὰ τὸ τιμῶν τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ διδασκάλου καὶ καθηγητῆς Ἑλληνικῶν ἔθνος, ἀλλὰ καὶ συμφωνον πρὸς τὸ τῆς διδασκαλίας συμφέρον, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῆ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, 12 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Δ. Σχολιάς.

Προς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐκ τῶν εἰρηγῶν τῶν τμημάτων συγκειμένη ἐπιτροπὴ, ἐπεξελεύσασα τὸ τε Νομοσχέδιον, τὸ ἀφορῶν τὴν συνταξίν τοῦ εἰς ἀμαυρωτικὴν ἀμβλυωπίαν περιπεσόντος καὶ διὰ τοῦτο κατ' ἴδιαν αἰτεῖται ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας Ἑλληνοδιδασκάλου Ν. Λουσιθεῦ Μιχαλακοπούλου, καὶ τὴν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συν-οδεύουσαν ἐκθεσὶν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. ὑπουργοῦ, εὗρε ταύτην πληρέστατα δεικνυομένην διὰ τῶν πολυ-εῖτων καὶ ἀκαμάτων περὶ τὴν διδασκαλίαν μόχθων τοῦ εἰρημένου.

Διὸ καὶ θεωροῦσα οὐχὶ μόνον δίκαιον καὶ ἀξιοπρεπὲς διὰ τὸ φιλόμουσον Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀλλὰ καὶ σύμφωνον πρὸς τὸ ἀλη-θές τῆς διδασκαλίας συμφέρον, τὸ νὰ χορηγηθῇ ἡ προτεινομένη περιθάλψις εἰς τὸν γηραιὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πολυμόχθου αὐτοῦ ἐπαγ-γέλματος ἀνάπνρον κατατάξαντα διδάσκαλον, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῇ Νομοσχεδίου. Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ προσέτι νὰ συστηθῶσιν εἰς τὴν κηδε-μονίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλοι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγόμενοι ἄνδρες.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 12 Ἰανουαρίου 1848.

Ἡ εἰρηγῶν ἐπιτροπὴ

Μπούδουνας	Ἀντωνιάδης
Πετρινός	Σχιναῖς
Βιτάλης	

Ἀκολουθῶν ἐγένετο ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψυρολεκτῶν Μακρυποκαμίσου καὶ Μιχαλοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ ἔλαχον κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν Τμημάτων διὰ τὸν μῆνα
Ἰανουάριον 1848.

A.	B.	Γ.
Χρ. Ν. Δεμάθης	Γ. Μῆτσος	Ἄνδρ. Ζ. Μήμουκας
Π. Τσιμπούρανης	Μ. Ἰατρός	Ζ. Δεπάστας
Π. Μοναστηριώτης	Σταμ. Ἀντωνιάδης	Δ. Χαταίσκος
Σ. Α. Βαρότσης	Γεώργ. Μαυρομιχάλης	Χρ. Τζίνος
Α. Γεωργαντζῆς	Βατίστας	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Καλαμάρ. Τσουκαλάς	Δημ. Καλλιφρονᾶς	Γκούρας
Γ. Μπάστας	Σταῦρος Γρίβας	Λογοθετόπουλος
Καλογεράς	Νικόλαος Μπούδουνας	Ἰλλίας Παπαδαῖος

Νικόλαος Ἀνδρίαν	Σείφ. Στεφανόπουλος	Ν. Ἰατρός
Δ. Κουντουριώτης	Βελ. Νικολαΐδης	Ἠλ. Γιατράκος
Ν. Τσαλακώστας	Γ. Κ. Βελῆς	Ι. Δ. Ἀντωνόπουλος
Σχιναῖς	Δ. Κονδύλης	Γ. Μπάνης
Νικόλ. Κορριωτάκης	Περδῆς	Ἄναγ. Δημητρίου
Ἄν. Μακρυποκαμίσος	Πανοπριτόπουλος	Σταμ. Νικολαΐδης
Π. Παπαδαμαντόπουλος	Α. Μαυρομιχάλης	Κ. Τζαβέλλας
Ἄνδρ. Πετράκης	Κ. Φασίτσας	Δ. Κουμανιώτης

Δ.

Γ. Λογωτατίδης
Ι. Γ. Κριεζῆς
Α. Κεχαγιᾶς
Ἄγγελ. Γουζοβάσης
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
Εὐσ. Σπυριδιωνος
Α. Καστανᾶς
Ἄνδρ. Νοταρᾶς
Μ. Βαλέττας
Α. Π. Νάκος
Σπρ. Δεληγιαννάκης
Ἐμ. Ἀντίπας
Π. Α. Ζάνος
Μ. Σαϊνῆς
Κων. Βρυζάκης
Βίικος

Ε.

Δημ. Δεληγεώργης
Πέτρος Μαυρομιχάλης
Σπ. Βαλέττας
Μανιάτας
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς
Δ. Σακελλαριάδης
Δ. Μπούκουρας
Ι. Πετμέζης
Παρίσης
Δ. Βιρόβλης
Γ. Κριεζῆς
Γεώρ. Ριζόπουλος
Α. Δανάπουλος
Λουκάς Στέφανος
Δ. Ὀρεινός
Μιχαλόπουλος

Ζ.

Ἰωάν. Κλίμακας
Μάρκος Βιτάλης
Δ. Κονδύλης
Ῥήγας Παλαμίδης
Κλειτμ. Οικονόμου

Γρηγ. Χατασιγιάννης
Παρασκ. Ματάλης
Καρόλος Νάκος
Ἐμ. Μελετόπουλος
Ι. Οικονόμου

Σ.

Θ. Πετρινός
Α. Καμπάνης
Κ. Δρακωτής
Ἐμ. Ἰπσόγλος
Ἰωάννης Λατόπουλος
Κων. Δουδοβουλιώτης
Α. Ἀλεξανδρόπουλος
Πέτρος Τσαντάκης
Μελ. Χ. Μελέτης
Ἐμ. Α. Ὀρλώφ
Χ. Σουμαρίτης
Ἄνδρ. Κουντουριώτης
Γιολδάσης
Θ. Μίτης
Γεώργ. Κ. Πετμεζᾶς
Σ. Στράτος

Ἐπειτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ἀνέγνω πρῶτον τὸ περὶ τῆς φορολογίας τῶν ζώων νομοσχέδιον καὶ τὴν δικαιο-λογητικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν, ἔχοντα οὕτως·

Ἐκθεσις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1848.

Προς τὴν Βουλὴν.

Ὁ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νόμος διὰ τὸ ἤδη προσεγγίσαν ἔτος εἶναι ὁμοιος μὲ τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ἐκτὸς τινῶν προσθαφαιρέσεων καὶ μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας εἰς τὰ καθέ-καστα θέλετε παρατηρήσει.

Τὸ σύστημα τῶν δειγμάτων παρεδέχθη καὶ εἰς τὸ ἤδη εἰσα-γόμενον νομοσχέδιον, καθόσον παρετήρησα, ὅτι προϊόντος τοῦ

χρόνου αποδίδει λουιτελές εις τὸ δημόσιον καὶ ἀνεπαχθές εις τοὺς κτηνοτρόφους, τῆς μὴ ἔχοντος πρόθεσιν νὰ ὑπεκρίνηται τὴν πληρωμὴν τοῦ νομίμου φόρου ἐπὶ τῶν ζώων των.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος κατὰ μὲν τὸ 1845 ἐβεβαιώθη δι' ἀπειρηκτικῶς κατὰ τὸ ἰσχύον τότε σύστημα ἀνέβη εἰς δραχ. 1,251,689, 50, τὸ δὲ 1846 ἐξακριβώθη διὰ δηλώσεων ἐβεβαιώθη εἰς δραχ. 1,398,025, 50, ἤτοι διαφορὰ πρὸς αὐξάνειν δραχ. 146,336, ἐκτός τῆς δαπάνης τῆς ἀπαριθμήσεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπηλλάγη τὸ δημόσιον.

Ἄλλ' ὁμοίως ἐξ αὐτῶν, αἱ μὲν δραχ. 1,201,546 ἐβεβαιώθησαν διὰ μόνων τῶν δηλώσεων, αἱ δὲ δραχ. 196,479, 50 δι' ἀπαριθμήσεως ἐνεργηθείσης εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας, ὡς ἐκ τῆς κατὰ πρῶτον εἰσαγωγῆς καὶ ἐφαρμογῆς τοιοῦτου συστήματος.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐνεστος ἔτος ὁ φόρος ἀνέβη εἰς δρ. 1,446,145, αὐξήθηκε ὡς πρὸς μὲν τὸν τοῦ 1845 κατὰ δρ. 194,455, 50 ὡς πρὸς δὲ τὴν τοῦ 1846 κατὰ δρ. 48,119, 50, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν δρ. 1,375,001, 50 ἐβεβαιώθησαν διὰ τῶν δηλώσεων αἱ δὲ δραχ. 70,143, 50 δι' ἀπαριθμήσεως ὡς εἰς ὀλίγας μόνον ἐπαρχίας ἐνεργηθείσης, διότι εἰς τὰς πλείους αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἀκριβεῖς, ὥστε ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι καὶ αἱ παραλίψεις τῶν ζώων ἀπὸ μέρους τῶν κτηνοτρόφων ὀλιγοστεύουν κατ' ἔτος, καὶ ὁ φόρος ὡς ἐκ τούτου αὐξάνει.

Προχωρῶν δὲ εἰς τὰ καθέκαστα παρατηρῶ ὅτι εἰς τὸ ἀρθ. 3 προστεθῆ εἰς παράγραφον ἀφαιρῶν ἰδίως τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἤδη δηλωθέντων χοίρων δυνάμει τοῦ ἀρθ. 12 τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Εἰς τοὺς §§ 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 4 παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσιν αἱ κάτωθι λέξεις, ὡς περιττῶς καὶ ἀχρηστῶς κείμεναι.

α § 3. Κατὰ τὸν καθορισμένον τύπον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

α § 4. Κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον θέλει δώσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

α § 5. Καὶ ὅποιαν ὥραν τῆς ἡμέρας.

α Τὸ κλείσιμον τοῦ βιβλίου παρὰ τὴν κανονισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ τὴν ἀποτελεθῆν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐξουσιοδότη.

ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 5 ἐγένοντο λεκτικαὶ τινὲς διαρθρώσεις, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρθ. 6 ἐπισημάνθη αἱ κάτωθι λέξεις ὡς περιτταί.

α ἀρθ. 6. ἐὰν ἐφθάρωσιν ὑπόνοια, ἢ δαθῶσι πληροφορίαι περὶ ὑποκρύψεως ἢ ὑπεκφυγῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 10 περιορίσθη ὁ χρόνος τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, διότι ἡ ἐπὶ δύο μῆνας παράτασις τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, ὡς πρότερον, συνεπεφέρει τὰς καθυστερήσεις.

Τὸ ἀρθ. 11 ὑπέστη βίβλικήν μεταρρύθμισιν, κατ' αὐτὸ τὰ μέχρι τοῦδε διανεμόμενα πρὸς τοὺς κτηνοτρόφους δημόσια βοσκήματα θέλουν διατεθῆ κατὰ τὸ προσεγγίζον ἔτος μονοστῶς διὰ δημοπρασίας, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ τὰ χωρία βοσκησίων τόπων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀνέκαθεν εἴσκουν τ' ἀγροτικά, καὶ τ' ἄλλα ἀγροτικά ζῶα τῶν ἐγκατοίκων.

Τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐτησίας διαθέσεως αὐτῶν καὶ νόμιμον καὶ δίκαιον θεωρούμενον, ὡς ἀποληφόμενου τοῦ Δημοσίου τὰ δικαιώματά του, καθίσταται ἄλλως ἀναγκαῖον ὡς ὑποσχόμενον νὰ καταπάσῃ τὰ διηνεκῆ τῶν κτηνοτρόφων παράπονα, πηγάζοντα ἀπ' αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς διανομῆς, καὶ νὰ καταστείλῃ τ' ἀτοκίματα, ὅσα πρὸς βλάβην τῆς ὑπηρεσίας καὶ ζημίαν τῶν κτηνοτρόφων λαμβάνουν χώραν.

Ἀθῆναι, τῆ 27 Δεκεμβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει υποβληθῆ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρικθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 27 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρίψαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1848 κανονίζεται ὡς ἀκολουθεῖ.

α) Διὰ τὰς αἴγας καὶ τὰ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλὴν

β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτ. 50.

γ) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. μίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρου φόρου

α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μύσχοι τῶν εἰδῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μή.

γ) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίαις σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως, ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις, ἧ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 ἀποφάσεις. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν χοίρων τῶν δηλωθέντων ἢ ἐξακριβωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζῶων Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξακριβώσις τῶν ζῶων γίνεται ὡς ἑξῆς.

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶά του, ἢ παραχημαῖζον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἰγας, πρόβατα, ὄνους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. ἂν δὲ κτηνοτρόφος τις ἔχῃ τυχόν σμίκτας ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παραπόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποία ὁ καθείς τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου μετὰ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἠνωμένα καὶ τὰ ἰδικά του.

Τὰ ἀγωγιατικὰ ζῶα θέλουν δηλοῦσθαι κατ' ἐξαιρέσιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκεῖνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονὴν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένην παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα κατὰ χωρίον, χωρὶς νὰ συμ-

περιλαμβάνῃ τὰ τυχόν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειούμενα· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέρας καὶ παραπέμπεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν συνωδευμένον μετὰ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις, ἀποσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζῶων του, ταυχοκολλάται ἐπιμελεῖς τοῦ δημάρχου εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἀρνηθῆ νὰ δεχθῆ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον τὴν ἑτέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ἀμελήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπασματος, ἢ βραδύνη τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν παρὰ τὸν κανονισμὸν χρόνον, καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἀνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχῆν.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἑφορός, ἢ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ λάβῃ ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μετὰ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ὀλοκλήρου χωρίου ἢ μέρους αὐτῶν δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶά των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῆ ἀπαριθμησις τῶν ζῶων αὐτῶν, ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάσσοντες ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μετὰ χρηματικὴν ποινὴν, δραχ. 100.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητῆς καὶ βοηθοῦ, διοριζομένους παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἑφόρου.

Διὰ πᾶσαν ἀπαριθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχύιν, ἕως οὗ ἀποδειχθῆ ὡς πλαστόν, τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμνήσῃ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπη-

ρέται, και όριζονται ένώπιον του ειρηνοδικείου, αφού προσκληθώσι να επιληφώσι της απαριθμώσεως.

Η έκθεσις της όγκομωσίσε συντάσσεται επί άπλου χάρτου.

Άρθρ. 8. Η ήμερησία άντιμισθία των απαριθμητών και βοηθών προσδιορίζεται παρά της διοικητικής αρχής και του οικονομικού έφορου, ήτις ουδέποτε θέλει είσθαι άνωτέρα των τριών δραχμών διά τους απαριθμητάς και δύο διά τους βοηθούς, πληρωνομένης από τους ταμίας μετά τό τέλος της απαριθμώσεως.

Άρθρ. 9. Όστις των κτηνοτρόφων παραλείπει να δηλώσῃ έντός της παρά του άρθρ. 4 όριζομένης προθεσμίας τά ζωά του, ή δηλώσῃ αυτά έλλιπώς, υποβάλλεται έκτός του άπλου φόρου και εις την απότισιν των σχετικῶν έξόδων της απαριθμώσεως των ζώων του, και εις πρόστιμον ή χρηματικὴν ποινήν ίσῃν με τό τριπλόν του φόρου των ζώων, τά όποια έπροσπάθησε να υποκρύψῃ, και τό μὲν πρόστιμον επιβάλλεται όσάκις ο φόρος των ανακαλυφθέντων ζώων δὲν υπερβαίνει τάς δραχ. 20, ή δὲ χρηματικὴ ποινή, όσάκις τό ποσόν τουτο είναι άνωτερον. Τό τρίτον της ποινής ή του προστίμου δίδεται εις τόν καταμνηστὴν, έξαιρουμένου του προσωπικοῦ της απαριθμώσεως και της διορίζουσῃς αὐτό αρχῆς.

Άρθρον 10. Ο επί των ζώων φόρος πληρώνεται έντός του μηνός Απριλίου, των δὲ έξερχομένων του Κράτους ο φόρος θέλει πληρωέσθαι πριν της έξόδου αὐτών, και αν προηγήται αὐτῆ των άνωτέρω μηνῶν, έπομένως αὶ τελωνιακαὶ αρχαὶ δὲν θέλουν επιτρέπει τὴν έξοδον, πριν παρουσιασθῇ εις αὐτάς τό αποδεικτικόν της πληρωμῆς του φόρου, ώσαύτως δὲν επιτρέπεται οὐδαμῶς από 1 Απριλίου ή από έπαρχίας εις έπαρχίαν διάδοσις των ζώων, των όποιων οὶ κύριοι δὲν έχουν σταθεράν διαμονήν εις ένα των δήμων του βασιλείου, αν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εις αὐτοὺς άνήκοντα φόρον, ή αν δὲν δώσωσιν αξιόχρεων έγγύησιν.

Άρθρον 11. Αὶ μέχρι τουδε διανεμόμεναι θερναὶ και χειμεριναὶ βοσκαὶ, κατά τάς δικτάξεις του από 2 Μαρτίου ε. ε. νόμου περί φόρου επί των ζώων, ώς και τά έτησίως διαθετόμενα λιβάδια, μὴ έξαιρουμένων και των εθνικῶν έρημονήσαν, θέλουν ένοικιασθῇ κατά τό προσεχές έτος διά δημοπρασίας.

Εἰς τὸν συναγωνισμὸν των δημοπρασιῶν είναι δικτοί μόνον οὶ δηλογοούμενως κτηνοτρόφοι, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' άλλων ποιμαίνουσι τά ζωά των.

Τό μισθώμα θέλει πληρωθῇ εις δύο ίσας δόσεις, ή μὲν, μετά τὴν κοινοποίησιν της έγκρίσεως της δημοπρασίας, ή δὲ, τρεῖς μῆνας μετά τό πέρας αὐτῆς, άλλ' ουδέποτε θέλει χορηγισθαι τό ένοικιαστῆριον και ή άδεια της έγκαταστάσεως εις τὸν μισθωτὴν, εἴν πρώταν δὲν παρουσιάσῃ εις τὸν οικονομικόν έφορον τό γραμματίον του ταμείου περί της πληρωμῆς της πρώτης δόσεως.

Της ένοικιάσεως ταύτης έξαιρουνται αὶ περί τάς κοινότητας έννοισμένοι νομαὶ, αἵτινες άέκαθεν χορηγεῖσθαι πρὸς βοσκήν των ζώων των έγκατοίκων. Πάσα δὲ περί διαχειρίσεως τούτων γενησομένη τυχόν διένεξις θέλει λύεσθαι παρά του έπαρχου, οικονομικου έφορου και του άρροδίου δημάρχου εις επιτροπήν συνεργουμένων.

Άρθρον 12. Η δήλωσις των χωίρων διά τό έτος 1848 θέλει γενεῖ έντός του μηνός Οκτωβρίου ίδίου έτους, ή δὲ απαριθμωσις και έξαριθμωσις αὐτῶν, κατά τὸν μῆνα Νοέμβριον' τά δὲ περί προσδιορισμοῦ και είσπράξεως του φόρου επί των ζώων ταύτων θέλουν κανονισθῇ διά του κατ' εκείνο τό έτος έκδοθησομένου νόμου.

Άρθρον 13. Ο πρῶτον νόμος θέλει δημοσιευθῇ διά της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, και θέλει άναγνωσθῇ επ' έκκλησίας εις ὅλας τάς κοινότητας πριν της έναρξεως των δηλώσεων.

Άρθρον 14. Ο επί των Οικονομικῶν ύπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τὸν παρόντα νόμον και δώσει τάς περί τὴν εκτελεσιν αναγκαίας οδηγίας και τύπους.

Ο παρὸν νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλῆς και της Γερουσίας και πρ' Ημῶν σήμεραν κυρωθείς θέλει δημοσιευθῇ διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθῇ ως νόμος του Κράτους.

Και δεύτερον νομοσχέδιον περί καθυστερούντων μετά της δικαιολογητικῆς αὐτοῦ έκθέσεως, έχοντα αὐτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλὴν, συνοδούουσα τό περί καθυστερούντων Νομοσχέδιον.

Τά έλαττώματα του συστήματος της έμισθώσεως των έγκατικῶν φόρων και των εθνικῶν κτημάτων δὲν ἴσαν άγνωστα εις τάς κατά καιρούς Κυβερνήσεις της Ελλάδος. Τὴν αντικατάστασιν αὐτοῦ καθόσον άφορᾷ τὸς έγκτητικούς φόρους άνογνω-

ρισαν πάντοτε οι διέποντες τὰ πράγματα ὡς ἔργον τῆς πρώτης ἀνάγκης, τὴν δὲ ὀριστικὴν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων διάθεσιν ὡς μέτρον, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἐνός μὲν ἤθελε δικαιοῦσαι τὴν βαθυκτὸν φθειρομένην ἐθνικὴν ἰδιοκτησίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς ἐξασφαλίζουσαν πόρον σταθερώτερον εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν βελτιώσιν αὐτῶν καὶ τὰς ἐκ ταύτης πηγάζουσας πολυεῖδεις ὠφελείας· ἄλλως τε ἡ ἰδέα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πολιτῶν, τὴν ὁποίαν ἡ αὐξήσις καὶ βελτιώσις τῶν ἰδιοκτησιῶν ἐγγυάτο ὁμολογουμένως, δὲν ἐδύνατο ν' ἀφήσῃ ἀμέριμον τὴν Κυβέρνησιν, οὐδὲ ν' ἀπομακρύνῃ ἀπὸ αὐτῆς τὴν ἐπιθυμίαν μιᾶς μεταρρυθμίσεως πρὸς τὸν οὐσιώδη τοῦτον σκοπὸν τεινούσης προκειμένου μάλιστα περὶ τόπου, ὅστις ἂν καὶ ἐκ τοῦ μακροῦ πολέμου ἐξωντῶθη παλυτρόπως, περιεῖχεν ὅμως εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἀτομικῶν καταστάσεων καὶ τῶν δημοσίων πόρων διὰ τῆς μεγάλης περιουσίας του.

Ταῦτα πάντα, λέγομεν, δὲν διέφυγον τὴν προσοχὴν τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὸ κατ' ἀρχὰς ἡ ἀνησυχία καὶ αἱ περισπασμοὶ τοῦ πολέμου, ἀκολουθῶν δὲ δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ προσκόμματα, τὰ ὅποια προέβλεπον ὅτι ἐδύνατο ν' ἀπαντήσωσιν ἐπιλαμβανόμενοι βίξικῶν οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων, δὲν ἐπέτρεψαν ἴσως εἰς αὐτὰς εἰς πολλοῦ χρόνου διάστημα νὰ θέωσιν μίαν χορδὴν, ἥτις ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρει εἰς τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν ἐνός νέου συστήματος ἐλάττωσιν εἰς τὰ ἔσοδα, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ μέσα τοῦ ταμείου δὲν ἦσαν ἀρκετὰ ν' ἀναπληρώσωσιν ἐν ἑλλείπον, ἂν καὶ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μονιμωτέρου φορολογικοῦ συστήματος ἤθελε μεταβληθῆ προΐόντος τοῦ χρόνου εἰς πλεόνασμα οὐχὶ πλέον ἰδανικόν, ἀλλὰ σταθερόν καὶ βέβαιον.

Τοιαῦται πιθανῶς σκέψεις ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξακολουθήσῃ προσωρινῶς ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τὸ ἐπικρατήσαν σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως ν' ἀναβάλῃ δὲ πρὸς καιρὸν τὴν ὀριστικὴν διάθεσιν τῶν κτημάτων, περιοριζομένη εἰς τὴν μονοετῆ ἢ πολυετῆ αὐτῶν ἐκμίσθωσιν, μετριοῦ δὲ χρόνος καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1833 παγίωσις τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, συντρέγουσαι τὴν βελτιώσιν τῶν ἀτομικῶν καταστάσεων, προσφέρουσιν ἀνώτερας ὠφελείας καὶ ἐγγυήσεις ἀσφαλεστέρας εἰς τὸ δημόσιον.

Ἡ ἀκούσιος, οὕτως εἰπεῖν, ἐξακολούθησις τοῦ συστήματος τῆς ἐκμίσθωσεως τῶν προσόδων δὲν ἐβράδυνε, τοὺς μὲν μετερχομένους τὸ ἔργον τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ παρασύρῃ ἔνεκα ἐσφαλμένων ὑπολογισμῶν, τὸ δὲ δημόσιον ν' ἀποπλανήσῃ διὰ τῶν

ἰδανικῶν κατὰ μέγα μέρος ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν.

Οἱ ἐνοικιαστοὶ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους, ἀνώτερον ἔχοντες ἰδέαν περὶ τῆς πραγματικότητος τῶν ἐγκλητικῶν φόρων, τοὺς ὁποίους ἐνοικίαζον, καὶ ἕκαστος αὐτῶν θεωρῶν τὸν ἕτερον προσφέροντα ἀνώτερας τιμὰς, ὑπέθετεν ὅτι ὁ προσφέρων ἀνταγωνιστὴς του ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων ἀναβιβάξει τὴν πρὸσοδὸν ἀπὸ τὴν αὐτὴν δὲ ὑπόθεσιν ἐξαπατῶμενος καὶ ὁ ἕτερος ἀπέναντι τοῦ δευτέρου, παρεσύραντο εἰς θερμὸν συναγωνισμόν, ὅστις ἀνεβίβαζε τὰς τιμὰς ὑπὲρ τὸ δέον· ἡ ἀπάτη αὕτη καὶ τὸ πρῶτόπειρόν τινων δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποδείξῃ εἰς ἕκαστον διὰ τῶν πραγμάτων εἰς ποῖον ἐξέθετεν ἑαυτὸν κίνδυνον.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὀλίγοι τῶν ἐνοικιαστῶν ὠφελήθησαν κατὰ μικρὸν τοὺς πρώτους χρόνους, καὶ τινες δὲν ἐζημιώθησαν, ἀλλὰ τὸ ἐπικρατέστερον μέρος αὐτῶν εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὑπέστη πολλὰς ζημίας.

Κατὰ φυσικὸν λόγον διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἢ μικρὰ ὠφέλεια ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς δέλεαρ διὰ τὸ μέλλον, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἢ ἐλπίς ἐνδεχομένης ὠφελείας, καὶ διὰ τοὺς τρίτους ἡ ἰδέα, ὅτι δύνανται ἐκ μιᾶς νέας ἐνοικιάσεως ν' ἀποζημιωθῶσι τοῦλάχιστον δι' ὅσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ὑπέστησαν ζημίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ θέσις, εἰς ἣν ἕκαστος ἐτέθη ἀπέναντι τῶν τοιοῦτων σκέψεων καὶ ὑπολογισμῶν καὶ τῆς πραγματικῆς ἐνίστη ἀφορίας, ἐξέθετεν αὐτοὺς εἰς νέα δεινὰ καὶ ἀνώτερα βάρη, ἐπαυξάνοντα εἰς τινὰ μέρη καὶ ἐκ τῶν μετὰ τῶν φορολογουμένων διενέξεων, εἰς τοὺς ὁποίους βεβιασμένοι τινὲς τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπεζήτησαν τὴν ἐλάττωσιν τῶν προτέρων αὐτῶν ζημιῶν δι' ἀπαιτήσεων ὑπερβολικῶν καὶ ἀνίσων.

Μία ὀρθὴ κρίσις, ἀφοῦ δις καὶ τρις ὑπέστη τὰ αὐτὰ ἢ ἐπιχειρήσις τῶν ἐνοικιάσεων, ἔπρεπε ν' ἀπομακρύνῃ βεβαίως εἰς τὸ ἔξῃς τοὺς τοσαύτας ὑποστάντας ζημίας ἐκ μιᾶς προφανοῦς καταστραπτικῆς δι' αὐτοὺς ἐπιχειρήσεως· ἀλλ' ἡ τάξις αὕτη τῶν συμπολιτῶν μας, ἐπιδοθεῖσα διὰ τινὰ ἔτη εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ παραμελήσασα πᾶν ἄλλο, ἦτο δύσκολον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείψασα πρὸ ἱκανοῦ χρόνου, δὲν εἶχε πλέον τὰς ἀπαιτούμενας εὐκολίας καὶ τὰ μέσα νὰ τὰ ἐπαναλάβῃ.

Ἡ ἀμνηστία λοιπὸν παραδοθέντες εἰς τὴν τύχην, ἐξακολουθῶν τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, οὐχὶ πλέον μὲ τὴν ἐλπίδα μιᾶς μεταβολῆς τύχης, ἀλλὰ διὰ νὰ παρατείνωσι τὸν χρόνον τῆς παντελοῦς ἐξωντώσεώς των διὰ τῆς ἀποτίσεως μέρους τῶν

καθυστερούντων χρεών των ἐκ τῆς νέας ἐνοικίαςσεως, οὐχ ἥττον δὲ καὶ νὰ συντηρήσωσι προσωρινῶς τὴν ἑαυτῶν πίστιν.

Ἐπιζητούντες οὕτω τὰ ἔαρη των οἱ ἐνοικιασταὶ ἔφθασαν τέλος εἰς τὴν ἀδύνητον ἀπαγωγὴν, ἀπωλέσαντες πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν πρὸς τὸ δημόσιον πίστιν των.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις φέρουσα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τοῦ Κράτους, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκμισθώσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους ὡς ἔσοδον τοῦ ἔτους, δι' ὃ ἐγένετο ὁ προϋπολογισμὸς, εἶδε μετ' ὀλίγον ὅτι μέγα μέρος καθίσταται ἰδανικὸν ἔσοδον, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ὁ προϋπολογισμὸς ἑκάστου ἔτους παρίστα κεφάλαια οὐκ ὀλίγον σημαντικὰ, ἐπαυξανόμενα συγχρόνως διὰ τῆς προσθήκης τῶν καθυστερούντων τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὡς εἰσπρακτέων. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀκολουθεῖται συνοιδίαν, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ἀπέβαινε προβληματικὸς ἢ ἀδέσμιος κατὰ πολὺ μέρος, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ χρέος αὐτῆς ἦτον ἀφρευκτον τοῦ νὰ θεωρῆ ὡς δημόσια καὶ εἰσπρακτικὰ ἐνταυτῶ γοῆν τὰ καθυστερούντα, ἀπέφυγε δὲ διὰ τὰς συνεπείας νὰ ἐλαττώσῃ τὸ τῶν ἐγκλητικῶν φόρων κεφάλαιον, καὶ ἰδίως διὰ νὰ μὴ χορηγήσῃ τὰ μέσα εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προσφέρωσι καὶ αὐτῶν τῶν πραγματικῶν εἰσπραξέων μικροτέρας τιμᾶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ λάθωσιν ὡς ἐπιχείρημα τὴν ἐπίστρομν τῆς ὁμολογίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρνησιν ἢ καθυστέρησιν τῶν καθυστερούντων χρεῶν των.

Ὅ,τι λοιπὸν, ὡς ἀνωτέρω παρετηρήθη, ἀπέφυγε μέχρι τινὸς διὰ τὰς συνεπείας του, νὰγκάσθη νὰ καταδείξῃ ἀργότερα, καθαυτῶτα καταφανῆ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ λαμβάνουσα ἐνταυτῶ μέτρα περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου, καθίσταν μάλιστα πολλοὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, βεβαρυμένοι μὲ προηγουμένας ὑποχρεώσεις, δὲν παρήχον τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις, καὶ ἐνταῦθεν δὲν ἔδυναντο νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὸν συναγωνισμὸν, ἄλλων αἱ ἰδιοκτησίαι ἐξεπονήθησαν πρὸς ἀπόψεις τῶν χρεῶν των, καὶ ἄλλοι ἐξήντησαν ὀλισπῶς τὰ μέσα, τὰ ὅποια διευκόλυνον πρότερον τὰς ἐπιχειρήσεις των.

Ἡ τοιαύτη λοιπὸν κατάστασις, ἐπενεργήσασα ἐπισιθητικῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἔγεινε παραίτιος, ὥστε εἰς τινὰς μὲν ἐπαρχίας νὰ μὴ προσφερθῶσι κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀνάλογοι τιμαὶ εἰς τὰς προσόδους, εἰς ἄλλας δὲ ὀλισπῶς, καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰγκάσθη ἐπὶ τέλος νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς αἰψῆς εἰσπραξέως, τὸ ὅπολον ἐμελέτα πρὸ κεινῶ, ἀλλ' ἵ-

σως ὑπὸ ἄλλους κανόνας φορολογίας, δὲν ἀπεπειράθη δὲ τὸν ἐφαρμογὴν του, καθότι, καθ' ἃ ἕκαστος δύναται νὰ κρίνῃ, ἢ φρόνησις δὲν ἐπέτρεπε σύντομον καὶ ἀπότομον μεταβολὴν, χωρὶς νὰ προηγηθῆ μακρὰ πείρα καὶ πολλαὶ δοκιμασίαι ἐπὶ ἐνὸς τοσούτου σοβαροῦ ἀντικειμένου.

Ὁ χρόνος καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας ἐφώτισαν ἀποχρώντως τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἡ πρώτη ἰδέα, ἣτις ἐπησώλγησεν αὐτὴν, ἦτο πρῶτον ἡ ἀμέσος εἰσπραξις, καὶ δευτέρον ἡ εἰς χρήματα ἀπόδοσις φόρων τινῶν καὶ ἡ εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς χρήματα ἐπίσης φορολογία τινῶν προϊόντων, ἐνταῦθεν κατὰ μὲν τὸ 1840 ἐπραγματοποίησε τὴν ἀμέσων εἰσπραξίν τοῦ πομηνιακοῦ φόρου καὶ ἀκολουθῶς τοῦ τῶν περιβολίων, τοῦ σταφιδοκαρποῦ, τῶν σύκων, τῆς μετὰξῆς κλπ. προϊόντων.

Ἡ ἀπόπειρα αὕτη, εὐδοκμήσασα εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς ἐφαρμογὴν, ἤθελε καθοδηγήσει τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν μεταβολὴν τοῦ ὑπολοίπου μέρους τῆς φορολογίας, ἀλλ' αἱ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὴν νὰ μεταβῆ ἀμέσως εἰς ἄλλο τι ἀσφαλέστερον καὶ ἦττον ἐπαχθὲς διὰ τοὺς φορολογουμένους σύστημα, χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ προσωρινῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, τοσούτω μᾶλλον, ὅσον ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἐπικρατήσαντος ἀνέκαθεν, προαπῆται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολλὰς παρασκευαστικὰς ἐργασίας οὐκ ὀλίγον θορυφηρὰς καὶ ἀπαιτούσας μέσα καὶ ὄργανα, τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις μῆτε εἶχε μῆτε ἔχει εἰσέτι εἰς τὴν διάθεσίν της.

Μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπὸ πολυτελεῖς ἐκμισθώσεως ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων προερχομένων καθυστερούντων, ὀφείλομεν νὰ διαιρέσωμεν αὐτὰ εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον μὲν, ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐκμισθώσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, αἰτίνας γινόμεναι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Κυβερνήσεως τοῦ αἰδίου Κυβερνήτου, ἔληξαν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. Τὸ δὲ δευτέρον εἰς τὰς γενομένας ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως καὶ ἡξήσας ἤδη.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς πρώτας, παρατηροῦμεν, ὅτι ἐφαρμένοι ὑπολογισμοὶ καὶ τὸ ἐλάττωμα τοῦ συναγωνισμοῦ ὑπέβαλον τοὺς περισσοτέρους τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς ὑποχρεώσεις μείζονας τῶν ὠφελειῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων τῆς βελτιώσεως, καλλιιεργείας καὶ συντηρήσεως τῶν προκειμένων κτημάτων. Ἐὰν δὲ ἀποδώσωμεν καὶ μέγα μέρος τῶν ἐπελθουσῶν ζημιῶν εἰς τὰς συμβάσεις μετὰ

τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς Α. Μ. ἀνωμαλίας, δὲν θέλομεν διστάσει ν' ἀναγνωρίσωμεν ὡς προφανεῖς, τὰς ὁποῖαι οἱ ἐνοικιασταὶ ὑπέστησαν ζημίας.

Ἐξετάζοντες δὲ τοὺς δευτέρους, εὐρίσκομεν τ' αὐτὰ σχεδὸν αἰτία, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἢ ὡς ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐπελθούσα ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, ἀνεδίδαε τὴν τιμὴν τῆς ἐργατικῆς ἐργασίας, χωρὶς νὰ προσφέρῃ συνάμα καὶ ἀνάλογον παραγωγὴν ἕνεκα τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὐρέθησαν τὰ κτήματα ταῦτα, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκμίσθωσώς των.

Εἰς τοιαῦτα αἰτία ἀποδίδονται κυρίως αἱ ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1843, καὶ ἐν μέρει μέχρι τοῦ 1844, σημαντικαὶ καθυστερήσεις, ἀλλ' ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ αἰτία, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ μὲν ὀφείλεται κατέστησαν ὑπόχρεοι ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, τὸ δὲ δημόσιον δὲν δύναται κατὰ τοὺς καθιερωτάς νόμους παρὰ νὰ θεωρῇ αὐτοὺς ὑποχρέους εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρέους των κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ νόμους ἢ Κυβέρνησις εἶναι ὑπόχρεως ἀπέναντι τοῦ ἔθνους ν' ἀπαιτῇ ἀδιαλείπτως τὰ ὀφειλόμενα πράττουσα δὲ τούναντίον, πολλὰ εὐλόγως δύναται νὰ κατηγορηθῇ δι' ὀλιγορίας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐνὸς τῶν πλέον οὐσιωδῶν αὐτῆς καθηκόντων, εἰς ἐποχὴν μάλιστα, καθ' ἣν καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ τοῦ Κράτους ἀνάγκαι καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποχρεώσεις τῆς χρῆζουσι χρηματικῶν μέσων οὐ μικρῶν.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἄρα εὐκόλον; ἢ, καὶ κατορθωτὸν ἂν ὑποτεθῇ, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ χωρὶς νὰ φέρῃ εἰς παντελῆ ἐξόντωσιν πολλοὺς τῶν συμπολιτῶν μας, τῶν ὁποίων τὰ χρεὴ δυστυχῶς ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὴν ἀξίαν τῆς περιουσίας των, ἄλλους δὲ καταγάντας ἐκ τῶν περιστάσεων ἀκτῆμονας νὰ παραδώσῃ θύματα εἰς τὰς φυλακάς;

Τοιοῦτων μέτρων ἐγένετο προλαβόντως χρῆσις ἐξ ἀνάγκης καὶ δυνάμει τοῦ νόμου, ἀλλ' ἔφερεν ἄρα ἀποτέλεσμα ἀνάλογον εἰς τοῦτο νομίζω περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω, καθότι οὐδένος ἐξ ὑμῶν τιν γνώσιν διαφεύγει· ἐν παράδειχ' ἐν μόνον παρατηρῶ, ὅτι ἢ κατ' ἀνάγκην ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῶν καταδιώξεων πολλοὺς ἰδιοκτητὰς ἀπεστέρησε τῶν ἰδιοκτησιῶν των, ἰκανὸν μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν αὐτῶν μετέβη εἰς τὸ δημόσιον, ἢ δ' ἐκ τῶν κτημάτων τούτων ὀφέλεια, οὐδὲ μὲ τοὺς τόκους τῆς ὀφειλῆς ἀνταποκρίνεται, καὶ τὰ προκείμενα κτήματα διὰ τὸ ἄλλως ἀδύνατον τῆς ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου καλλιέργειας των ἐκμισθόμενα μονοστῶς παραλθούσι καὶ φθειρόνται καθ' ἐκάστην.

Ἐκ τῆς καταστάσεως δὲ ταύτης οὐδεὶς δύναται ν' ἀγνοῇ ὅτι οὐσιωδῶς προκύπτει ἀποστέρησις τῆς ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας, παραλυσία καὶ καταστροφὴ αὐτῆς, καὶ τέλος βλάβη καὶ διοικητικῶς καὶ κοινῶς ἐπαισθητὴ εἰς τὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας ἐναντίον τῶν εὐεργετικῶν διαθέσεων τὰς ὁποίας ἢ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐδίειξεν ἀνέκαθεν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Α. Μ. μὲ πολλὴν συναίσθησιν θεωροῦσα τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἀνευ θυλίας προκίρσεως, ἀλλὰ παρὰσυνθεῖσα ἔφρασε μίαν πολυάριθμης τάξης πολιτῶν, τῶν ὁποίων ἢ ἀνακούρισις ἐπαγολεῖ ἀδιαλείπτως τὴν διάνοιάν τῆς, καὶ συναίσθανομένη τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μεταβάλῃ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς Κυβερνήσεως θέσιν, δυσχερῆ θεωρουμένη ἀπέναντι τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθηκόντος, τὸ ὅποιον οἱ καθεστῶτες νόμοι ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν των πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν, ἐνόμισεν ἀρμόδιον τὸν καιρὸν τοῦ νὰ φέρῃ, τῇ συνδρομῇ τῶν ἀντιπροσωπικῶν σωματίων, θεραπείαν εἰς τὰ δεινὰ τῶν ὀφειλετῶν, καὶ ἐπιετὴν εἰς τὸ δημόσιον ἰκανοποιήσιν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἀποβλέπουσα μὲ διάταξιν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, τὸ ὅποιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσάξω Νομοσχέδιον περὶ καθυστερούντων.

Εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ χορηγήσω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅσας ἤθελε κρίνει ἀναγκασιὸν νὰ μεζήτησῃ πληροφορίας ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Δὲν θεωρῶ μολαταῦτα περιττὸν νὰ ἐκθέσω καὶ διὰ τῆς παρουσίας μου τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν ἐκάστην τῶν διατάξεων ταύτων.

Ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νομοσχεδίου. Εἰς τὸ 1. ἄρθρον συμπεριελήφθησαν τὰ ἀπὸ ἐνοικιάσεως ἀμέσων φόρων ὀφειλόμενα μέχρι τέλους τοῦ 1844, καθότι κατὰ τὸ 1845 εἰσλήθη τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπραξέως. Διὰ δὲ τὸ ἀπὸ ληξιάσεως ἐκμισθώσεις ἐθνικῶν καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων τὰ μέχρι τοῦ 1843.

Ὡς χρεὸς ἐκάστου προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἀρθρ. 2. τὸ κεφάλαιον, καθότι ἀπὸ διὰ τοὺς ἐκτιθέντας διὰ τῆς παρουσίας λόγους, πολλοὶ τῶν ἐνοικιστῶν ὑπέστησαν προφανεῖς ζημίας, ἢ ἀπαλλαγὴ των ἐκ τῶν τόκων ἐκλήθη ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔργον φιλόφρονον καὶ ἀνταποκρινόμενον μὲ τὸ πᾶσόν τῆς προτιθεμένης ἀνακούρισεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ συντελεστικώτερον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ὀριστικῆς πληρωμῆς, ἥτις θελεῖ καταστήσει σταθερὰ τὰ εἰσπρακτέα τῶν κλεισμένων χρήσεων, μεταφερόμενα κατὰ τὴν ταχθει-

σαν ανάλογον εις τὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστου ἴτους εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ δὲ ὅρος τῆς ἐπι δεκαετίαν ἀποδόσεως τοῦ χρέους ἐκάστου ὀφειλέτου ἐθεωρήθη ὡς ἀνάλογος καὶ συμβεβημένος μετὰ τὰς εὐκολίας τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως· τὸ συμφέρον δὲν ἐτέθη δὲ οὔτε ἀνωτέρας οὔτε κατώτερας τούτου, καθότι ὡς πρὸς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἢ περαιτέρω παρατάσις τὴν μὲν Κυβέρνησιν ἔθελε φέρει εἰς δυσκολίας, καθότι τὸ ἐπίσειωσι εἰπραττόμενον ποσὸν ἔθελεν εἶσθαι πολλὰ μικρὸν καὶ ἀσήμενον, καὶ δὲν ἔθελεν ἐπιμένει χρησιμεύσει εἰς τὸ δημόσιον ὡς ἐπιδοθήματα εἰς τὰς πολυκεδεῖς ἀνάγκας τοῦ καὶ τὰς ἐξωτερικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, εἰς δὲ τοὺς ἰδιώτας ὀχληρὸν διὰ τὴν ὑπέμετρον διάρκειαν μιᾶς υποχρεώσεως, ὕψιστα μάλιστα τῆς ὑποθηκείσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν (περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ 3 ἄρθρ.) καὶ δὲ τὴν πολυχρόνιον μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ δημοσίου δουλησίαν.

Ἡ ἀπόδοσις ἐκάστης δόσεως προσδιωρίσθη ἄτοκος, διὰ τὴν ἀποβῆ πραγματικῶς εὐεργητικὸς ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοθέτου, καὶ διότι πρόκειται περὶ κεφαλαίων νεκρῶν καὶ οὐδὲν ὄφελος προσφερόντων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ὡς τὰ παραγωγικά.

Ἡ δὲ διάταξις τοῦ νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἐθεωρήθη ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος εἰς τε τοὺς ὀφειλέτας καὶ τὸ δημόσιον, καθότι ἐνδεχομένη ὀλιγορία τῶν ὀφειλετῶν ἠδύνατο καὶ αὐτοὺς μὲν νὰ κρατῆ διὰ παντὸς ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ χρέους τῶν καὶ τοῦ τόκου αὐτοῦ αὐξανόμενου προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ τὸ δημόσιον εἰς ἣν εἰρήνη μέχρι τοῦδε θέσιν ἀπέναντι τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ προβλεπόμενη ἀπὸ τὸ 3 ἄρθρ. ἐγγύσις δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων δὲν ἰδύνατο νὰ παραλειθῆ καθόσον τὸ δημόσιον ἀπέναντι τῶν τοιούτων εὐκολιών, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ Νόμου χορηγεῖ εἰς τοὺς ὀφειλέτας, δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξασφάλισίν του, ἐν ᾧ μάλιστα ἡ νομοθεσία μας καὶ ἡ συνήθεια καθιέρωσα τὴν ἀρχὴν ταύτην τῆς ἀσφαλείας διὰ πᾶν πρὸς τὸ δημόσιον χρέος· ἄλλως τε τὰ κτήματα τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν εἶναι ἤδη ὑποθηκωμένα διὰ τὰ χρέη τῶν· ἡ δὲ τεθεῖσα προθεσμία τῶν 4 μηνῶν καθίσταται ἀναγκασιότατα διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ κανονισμὸς τῶν προκειμένων χρεῶν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα πρὸς κοινὸν τῶν ὀφειλετῶν καὶ τοῦ πιστωτοῦ συμφέρον, καὶ διὰ νὰ μὴ ματαιηθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοθέτου διὰ μιᾶς παρατάσεως

ἀρίστου καὶ ἐπιβλαβοῦς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 4. Τὰ κατακυρωθέντα εἰς τὸ δημόσιον κτήματα τῶν ὀφειλετῶν διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ παρουσίᾳ λόγους, δίκαιον εἶναι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἰδιοκτητῶν, καθόσον ἢ καταναγκαστικὴ αὐτῶν ἐκποίησης δὲν ἀπέσβεσεν εἰς πολλὰ μέρη τῶν ὀφειλετῶν τὸ χρέος· λόγω δὲ ἰσῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης, δὲν πρέπει ν' ἀποκλεισθῶσι καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μετὰ τοὺς λοιποὺς ὀφειλέτας, ἀφοῦ τὰς αὐτὰς μετὰ τοὺς πρώτους ὑπέστησαν ζημίαις καὶ ἀφοῦ τὸ δημόσιον προσεφέρθη, ἂν καὶ ἐντὸς τοῦ νόμου, αὐστηρότερα πρὸς αὐτοὺς.

Ἄρθρ. 5. Ἡ προθεσμία καὶ ἡ ἀναστολή τῆς καταδιώξεως ἀπηγορεύθησαν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, καὶ διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθωσιν οἱ τε ὀφειλέταις καὶ τὸ δημόσιον εἰς ἣν μέχρι τοῦδε εὐρέθησαν θέσιν, δὲν δύναται δὲ νὰ θεωρηθῆ αὐστηρὰ ἢ ἀπαγόρευσις αὐτῆ, ἀφοῦ περιοριζόμενου τοῦ χρέους ἐκάστου εἰς μόνον τὸ κεφάλαιον καὶ πληρονομήνου εἰς δέκα δόσεις καὶ ἄτοκος ἀποβαίνει τύσον ἀνεπαίσθητος ἢ πληρωμῆ του.

Ἄρθρ. 6. Ἡ παραδοχὴ τῶν φαλαγγιτικῶν καὶ ναυτικῶν γραμματίων παρεδέχθη, τὸ μὲν διὰ νὰ εὐκολυνθῆ ἡ ἀποδόσις μικρῶν χρεῶν ἀπὸ τὰ ὁποία δύναται ν' ἀπαλλαγῶσι τινὲς τῶν ὀφειλετῶν, τὸ δὲ διὰ νὰ ἐλαττωθῆ τὸ ποσὸν αὐτῶν καὶ περιορισθῆ κατὰ μέγα μέρος ἢ δι' αὐτῶν ἐξαγορὰ ἐθνικῶν γαιῶν, ἧτις εἰς τινὰς ἐπαρχίας δύναται ν' ἀποστερήσῃ πολλοὺς πολίτας τῆς προικοδοτήσεως τῶν, ἢ ὁποία ἀποβλέπουσα εἰς γενικώτερον τινὰ σκοπὸν (τὸν τῆς ἀποκαταστάσεως) πρέπει, ὡς ἀντικείμενον σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον, νὰ ἐσθηθῆ δι' ὅλων τῶν μέσων, ἀμακρυνομένων ὅσον ἐνδέχεται τῶν προσκομμάτων ὑπὸ ἄλλην δὲ τινὰ ἐποψὴν θεωρουμένου τοῦ πράγματος, ἢ Κυβερνήσεως διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν φαλαγγιτικῶν καὶ ναυτικῶν γραμματίων ἀνελάβειν ὑποχρεώσιν, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ν' ἀποποιήσῃ ἢ ν' ἀναβάλῃ, χωρὶς προσβολῆν καὶ ἐλάττωσιν τῆς δημοσίας πίστεως.

Ἄρθρ. 7. Καὶ οἱ ὑπεννοικιασταὶ ἢ οἱ συμμετοχοὶ τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν, δίκαιον ἐθεωρήθη νὰ μεθίσθωσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων μετὰ τοὺς πρωτοτύπους, καθόσον αἱ περιστάσεις τῶν δὲν διαφέρουσι ποσῶς ἐκείνων τῶν πρώτων. Καὶ ἄλλος λόγος ὑπαγορεύει τὴν ἐπέκτασιν τῶν ληφθέντων μέτρων μέχρι τῶν τελευταίων· οὗτος δὲ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ νὰ δοθῆ πᾶσι εἰς μίαν ἐκκερμῆ καὶ καχεκτικὴν δόσολησίαν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ μεταξὺ τῶν πρωτοτύπων ἐνοι-

κιστών, συμμετόχων και υπενοικιστών, ώστε ο ευεργατικός του νομοθέτου σκοπός επεκτεινόμενος εις όλα τα πρόσωπα, δια τα αυτά συνυπέστησαν να μεταβάλη την δυσχερή θέσιν περισσότερων ἀντι ἑλίγων, χορηγομένων οὕτω περισσότερων ἐγγυήσεων και ασφαλειῶν εις τὸ δημόσιον διὰ τῆς ὑποχρέωσης περισσότερων προσώπων και κατ' ἀναλογίαν περισσότερας κτηματικῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 8, 9, και 10. Ἐκ μέρους τινῶν ἐνοικιστῶν εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐγένοντο πολλάκις ἐνστάσεις, ὡσάντι προσεκαλούντο εις τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρέους των, συνήθως δὲ αὐταὶ ἐδικαιολογοῦντο περὶ αὐτῶν διὰ καθυστερήσεις τῶν υπενοικιστῶν, διὰ δυστροπίαν τῶν φορολογουμένων, διὰ καταπάτησιν ὁρίων ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιστῶν τῶν ὁμόρων δήμων, και πολλάκις διὰ τὴν ἀληθῆ ἴσως ἀφορίαν ἢ ἄλλην τινα ἐκ στοιχειωδῶν συμ' ἄντων προελθοῦσαν ἐλάθην τῶν καρπῶν, ἀν και ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον οἱ δίκηνυρισμοὶ των καθίστανται ἀνίσχυροι ἀπεναντι τοῦ Νόμου και τῶν συμφωνιῶν τῶν ἐνοικιασέων.

Ἐκ μέρους δὲ τῶν ἐνοικιστῶν τῶν κτημάτων ἐγένοντο ἀλλοί, ὡς περὶ διαφορᾶς τῆς ἐκτάσεως ἢ τῆς καταστάσεως τοῦ κτήματος, ἀνακαλυφθείσης δὴθεν ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος, και ἄλλαι ἴσμοι ὡς ἐγγιστα μετὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ ἀναφερομένης.

Τινῶν ἐνοικιστῶν και ἐκμισθωτῶν ἰδικάσθησαν αἱ διαφοραὶ και ἐξεδόθησαν ὀριστικαὶ ἀποφάσεις κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ δι' ἄλλας ἢ δὲν ἐκινήθησαν ἀγωγαί, ἢ κινήθησιν μένουσιν εἰστέτι ἐκκρεμαί.

Οἱ εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ὑπαγόμενοι, ἐνδέχεται, ἐπαναλαμβάνοντες τὰς ἐνστάσεις και ἀπαιτήσεις των νὰ διαφιλονεκήσωσι τὸ δεδωθῆν χρέος των, ἔπραξε λοιπὸν νὰ πραιδῆ ὁ νομοθέτης και περὶ τῶν περιστάσεων τούτων. Τὸ νὰ παραπέμψῃ ὁ Νόμος πάντας τούτους εἰς τὰ δικαστήρια, ἀφ' ἐνὸς ἤθελε χειροτερεύσει διὰ τῶν δικαστικῶν ἀγῶνων τὴν κατάστασιν των, οὐχ ἦτον δὲ και τὸ τοῦ δημοσίου συμφέρον ἤθελεν ἀποδῆ προβληματικὸν οὐχὶ μόνον διὰ τὸ ἄδηλον τῆς ἐκβάσεως μιᾶς ἐκάστης δίκης, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀναξίωχρον των ὀφειλετῶν, εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων διεκινδύνευσε και καθυστερεῖ χρέος ἀδιαφιλονεκήτων.

Μετὰ τὴν ἰδίαν λοιπὸν ὅτι πολλὰ ἀπαιτήσεις δύνανται νὰ ἴναι δικαιολογημέναι, ὁ Κυβερνήτης ἐθεώρησε και ἐπιεικῶς και κατάλληλον τὸ νὰ ἐξετασθῶσι και ἀποφασισθῶσι διοικητικῶς αὐταί. Τὰ ἄρθρα λοιπὸν 8 και 9 τοῦ Νόμου κανονίζουσι τὸν τρόπον

τῆς ἐξετάσεως τῶν τούτων ἀπαιτήσεων. Οἱ ὑπάλληλοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθεται ἡ ἐξέτασις αὐτῆ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, νομίζομεν, θεωροῦνται οἱ ἀρμοδιώτεροι, ἢ δὲ ἐπισημότης και βαρύτερης τῆς θέσεως των, παρέχουσιν ἀρκετὰ ἐγγύημα πίστεως ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, και μ' ἴδια ἰαῦτα πρὸς περισσότεραν αὐτοῦ ἀσφάλειαν τὰ ἔργα αὐτῶν τιθέμενα ὑπὸ τὸν ἐλεγχον και ἐξέτασιν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἑοικυμένου και φωτισμένου ὑπὸ τῆς γνωμοδοτήσεως δύο παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, και κατὰ συνέπειαν αὐτῆς προκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Βασιλικὸν Διάταγμα.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη διὰ ν' ἀπαλλάξῃ ἐκείνους τῶν ὀφειλετῶν, ὅσοι ἔχοντες εὐλόγους ἀπαιτήσεις δύνανται και νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτάς· ἐπικτείνεται δὲ, και εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας δικαιολογημένας ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ συντελέσῃ πρὸς φωτισμὸν αὐτῶν ἡ ὑπουργικὴ ἀπόφασις και ἀποφύγωσιν ἐπομένως, ἀν θέλωσι, τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα.

Ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ δικαστήρια εἶναι δικαίωμα καθιερωμένον διὰ τοῦ Συντάγματος και τῶν καθεστῶτων Νόμων, ἐπομένως δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῆ ὡφειλεν ὁμως ἡ Κυβέρνησις, ἐνῶ χορηγεῖ τοσαύτας εἰς τοὺς ὀφειλέτας εὐκαλίαν και ὠφελείαν, νὰ τὰς προθεσίαν ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς προσφυγῆς ἢ διατάξῃ δὲ αὐτῆ δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῆ ὅτι σκοπὸν ἔχει τὴν παραγραφὴν τοῦ ἀναμφισβητήτου δικαιώματος τῆς δικαστικῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ἐκείνον τοῦ ν' ἀπονεύμῃ εἰς ὀρισμένου χρόνου διάστημα τὴν χάριν και τὰς ὠφελείας, και νὰ καταστήσῃ ἀποτελεσματικὴν τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἀπυωρημένας ὑπιθέσεις, τὰς ὁποίας και τὸ δημόσιον και τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ὑπαγορεύουσι νὰ λάβωσι σύντομον και ὀριστικὸν πέρας, διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν καχεκτικὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκοντο μέχρι τούδε.

Εἰς τὸν αὐτὸν τείνει σκοπὸν και ἡ ἐξακολούθησις τῆς καταδιώξεως τοῦ μὴ παραδεχθέντος τὴν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν ὀφειλέτου· ἐπίσης δὲ και ἀπασαὶ αἱ προθεσίαι, αἵτινες ταττονται εἰς τὰ ἄρθρα 8, 9 και 10.

Ἄρθρον 11. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν δύνανται νὰ μετέξωσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου ἐκείνοι τῶν ὀφειλετῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀπαιτήσεις ἀπορρίφθησιν παρὰ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἤθελον ἀπορρίφθῃ και παρὰ τῶν δικαστηρίων. Τὸ μέρος τοῦτο δὲν χρῆζει καθ' ἡμᾶς ἀναπτύ-

ξως, ως αρκετά σαρές· βεβαίως οι άνθρωποι, οίτινες είτε συνείδον πρό τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις των δὲν εἶναι βέλτεροι, είτε μὴ ὄντες αρκετά πεπεισμένοι περὶ τούτου, ἐβεβαίωθησαν ἐπομένως διὰ τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐπέλθουσι μετ' αὐστηρὰν βέβανον τῆς ὑποθέσεως, ἔθελον καταφύγει εἰς τὰ δικαστήρια, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μετίζωσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου, καθότι ἡ τοιαύτη διεγώγη ἀποδεικνύει δυστροπίαν οὐδόλως δικαιολογημένην ἀπέναντι τοσοῦτων πλεονεκτημάτων, τὰ ὅποια ὁ Νόμος χορηγεῖ εἰς αὐτούς. Ἐκτός τούτου ἐδέχεται τινες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρατείνωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των νὰ μὴ προσφύγωσι εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ ματαιωθῇ ὀλοτελῶς ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καὶ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἡ ἐφαρμογὴ του ὑπόσχηται πόσον θέλουσι ἀνακουφίσαι τοὺς ὑπὸ τὸ βῆρος ὑπερόγκων χρεῶν ἐμισκομένους συμπολίτας μας, καὶ πόσον θέλουσι διευκολύναι καὶ μεταβάλλαι τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, θεωρούσης ἀφ' ἑνὸς μὲ πατρικὸν ὄμμα τοὺς πάσχοντα πολίτας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀναλογιζομένης τὰς πρὸς εἰσπραξίαν των πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τὸ καθῆκόν της ὑποχρεώσεις, εἴθε εἰς θέσιν νὰ κατανοήσῃτε, καθόσον μάλιστα καὶ εἰς τὸ προοίμιον καὶ εἰς τὰ οἰκεία μέρη τῆς παρούσης περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς παῖσι ἀνάγκαι ὑπηγόρευον τὸν γενικὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ποῖοι λόγοι τὰς διατάξεις ἐκάστου ἀρθροῦ αὐτοῦ.

Τὰ πράγματα δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἐκθεσίς μου, τολμῶ νὰ ἐλπίσω, ὅτι εἶναι αρκετά νὰ πείσωσι ὑμᾶς περὶ τῶν αἰσίων αποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς Νομοσχεδίου.

Τελειῶνων τὴν παροῦσάν μου, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἐκτός των καθυστερούμενων χρεῶν, περὶ ἃν διαλαμβάνει τὸ ὑποβληθὲν νομοσχεδίον, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα προερχόμενα ἀπὸ ἐκμισθώσεις ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, μὴπω ληξάσας, ἀπὸ χρεωλύσια, τόκους καὶ δεκαετίς πιστώσεις ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, ἀλλὰ περὶ τούτων ἐκρίθη καταλληλότερον νὰ κανονισθῶσι τὰ δέοντα διὰ τῶν ὁσονούτων ὑποβληθησομένων εἰς τὴν Βουλὴν εἰδικῶν Νομοσχεδίων, ὡς θεωρουμένης διαφορετικῆς τῆς θέσεως τῶν ἀγοραστῶν ἢ μισθωτῶν,

λόγω των περιστάσεων, αἵτινες εἶναι ἀλληλένδετοι μὲ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὸ σύνολον ἑκάστου των προκειμένων νόμων.

Ὁ ἐπί των Οἴκων Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ρ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ ἐπὶ των Οἴκων Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Φημισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσασιν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς πρὸς τὸ Δημόσιον ταμίον ὀφειλέτας ἀπὸ ἐνοικιάσεις ἀμείνων δημοσίων, ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων μέχρι τέλους τοῦ 1844, καὶ οἰωνόηποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἔξαιρουμένων των ἤδη ὑπαρχόντων εἰς πολυετῆ ἐνοικιάσεις, χορηγεῖται δεκαετῆς προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ τὴν ἄνευ τόκου εἰς 10 ἴσας ἐνιαυσίους ὀσσεις πληρωμῆν των ἐκ των ἐνοικιάσεων αὐτῶν χρεῶν των, ἰὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὡς χρέος ἑκάστου των εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλετῶν θεωρεῖται τὸ κεφάλαιον, μὴ συμπεριλαμβανομένων των τῆς ὑπερμερίας τόκων, των ὁποίων ἀπαλλάττονται οἱ ὀφειλέται.

Ἄρθρ. 3. Τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς 1, καὶ 2 ὀφειλῶν θέλουσι μετίζει ὅσοι ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δώσωσιν ἰγγύθισιν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων, κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν Νόμον, ἐξασφαλίζουσαν τὸ ὅλον τοῦ χρέους των, καὶ ὑπογράψωσι τὰς ἀκαιτουμένας χρεωστικὰς ὁμολογίας.

Πρὸ τῆς παρελεύσεως δὲ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, οὐδεμία καταδίωξις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐνεκα τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1. χρεῶν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ὀφειλέται τῶν ὁποίων τὰ κτήματα κατακυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον, θέλουσιν ἀναλάβει αὐτὰ εἰς τὴν κυριότητά των εἴη εὐρίσκονται σήμερον κατάστασιν, ἂν συμμορφωθῶσιν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου· ὅσα δὲ τυχὸν ἐκ τῶν κτημάτων τούτων εἰσὶν ἐνοικιασμένα θέλουσιν ἀναλάβει μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικίασεως.

Ἄρθρ. 5. Προθεμία διὰ τὴν τυχὸν καθυστερήσασαν ἐνιαυσίαν ὁσὶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ οὐδ' ἀναστολή τῆς καταδίωξεως τοῦ ὀφειλέτου νὰ γίνῃ.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὰς πληρωμὰς εἶναι δεκτὰ καὶ φαλαγγιτικά ἢ ναυτικά γραμμάτια, ὑπ' ὁποιοῦδήποτε καὶ ἂν ἤθελον προσφερῆν, εἰάν ἦναι ἐκδοσμένη ἢ περὶ ἐκποίησεως αὐτῶν Β. ἄδεικ, καὶ εἰάν ὁ ὀφειλέτης ἤθελεν ἐξοφλήσει ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους του, ἢ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου χορηγουμένων ὠφελειῶν μετέχουσι καὶ οἱ ἐνοικιασταί, ἢ οἱ συμμετοχοὶ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν καθυστεροῦν πρὸς τὸν πρωτότυπον ἐνοικιαστὴν μέρος, ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἐνοικίου, ἢ τῆς συμμετοχῆς των, εἰάν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ὀφειλέτης ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μιβέξῃ τῶν ἀνωτέρω ὠφελειῶν, ἔχει δὲ ἀντιρρήσεις καθ' ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρέους του, ἢ ἄλλας ἀπαιτήσεις, προερχομένας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανομένων μισθώσεων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰς δι' ἀναφορᾶς του μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδείξεων πρὸς τὸν Νομάρχην ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου· ἐντὸς δὲ 4 μηνῶν, εἰάν ὁ ὀφειλέτης κατοικῇ ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς θέλει γίνεσθαι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος δὲν ἀπαλλάττεται δ' ὁ τοιοῦτος τῆς ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει αὐτῷ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Νόμου,

δι' ὅσον ἀφορᾷ τὸ τυχὸν μὴ διαφιλονεικούμενον μέρος τοῦ χρέους του, εἰάν θέλῃ νὰ συμμετέξῃ ὡς πρὸς αὐτὸ τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 9. Ὁ νομάρχης, ἅμα τὸ ἐπιδοθῆ ἢ ἀναφορὰ τοῦ ὀφειλέτου, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκείμενον παρ' αὐτοῦ, τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου τοῦ Νομοῦ, καὶ τοῦ οἴκον. ἐφόρου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν, καὶ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς παρουσιαζόμενας ἀποδείξεις, καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας ἤθελε δινηθῆ νὰ συλλέξῃ αὐτεπαγγέλτως, γνωμοδοτεῖ δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως, καὶ διευθύνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν τὴν ἐκθεσίν του. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο λαμβάνον τὴν γνώμην δύο ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένων δικηγόρων, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ὀφειλέτου, προκαλουμένου προηγουμένως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Β. Διατάγματος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε θεωρήσει παραδεικτείας καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὰς ἀπαιτήσεις αὐτάς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 10. Εἰς τὸν ὀφειλέτην ὅστις ἤθελε παραδεχθῆ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν, χορηγεῖται δέμημος προθεμία ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως αὐτῆς, εἰάν δὲν ὑπολείπηται τσαύτη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τετραμήνου, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑπὸ τούτου ἐπιβαλλόμενας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις, καὶ συμμετέξῃ τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος Νόμου. Ὁ δὲ μὴ παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν ὀφειλέτης, ὀφείλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνός κατὰ τοῦ δημοσίου, ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων· ἄλλως δὲν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν ἢ καταδίωξις τοῦ ὀφειλέτου τούτου διὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ ἀμφισβητούμενον χρέος.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ὀφειλέτης, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν ἀπορρίφθησιν ἀντιρρήσεις ἢ ἀπαιτήσεις, ἤθελον ἀπορριφθῆ καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν, ἢ ἐν μέρει, στήριται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μιβέξῃ τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἐν τῷ 10. ἄρθρῳ διαλαμβανόμεναι δίκαι θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπίγουσαι.

Ἄρθρ. 13. Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιωθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δὲ ἐκτέλεσι· αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

Προέβη δὲ μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφετῶν νομοσχεδίου συζητήσεως. Λαβὼν δ' ἐπ' αὐτοῦ τις τὸν λόγον ἀνέφερεν ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καθυποβάλλων τὸ περὶ ἐφετῶν νομοσχεδίον ἀνάπτυσεν εἰς τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ συστήσῃ μετὰ τὴν διαίρεσιν τῶν δύο ἐφετείων καὶ τρίτου ἐφετείου, ἐπομένως ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ἐν Πάτραις τρίτου ἐφετείου. Αὐτὸς λοιπὸν νομίζει ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ συγχωνευθῶσιν ἀμφότερα, ταυτέστι καὶ ἡ τῶν δύο ἐφετείων διαίρεσις διὰ προσθήκης νέου ἐφετῶν ἀριθμοῦ, καὶ ἡ τοῦ τρίτου ἐφετείου σύστασις εἰς ἓν νομοσχεδίον. Πρὸς τοῦτο ἔχει νὰ καθυποβάλλῃ τὴν ἀκόλουθον τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήρια ἐφετῶν δύναται ν' αὐξηθῆ μέχρι τῶν δέκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διαιρεθῆ ἕκαστον τῶν δικαστηρίων τούτων εἰς δύο τμήματα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 2. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπισημένων δικαστηρίων θέλει μῆναι κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ, ἀμὰ τῆ συστάσει τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν, κατὰ τὸ ἐπομένον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 3. Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1849 ἔτους θέλει ἀφύκτως συστήθῃ τρίτον δικαστήριον ἐφετῶν, τὸ ὅποιον ἔδραν ἔχον τὴν πόλιν Πατρῶν, θέλει περιλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ πρωτοδικεῖα Πατρῶν, Καλαμῶν καὶ Μεσολογίου.

Ἄρθρ. 4. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὅλαι αἱ ἐνώπιον τῶν ἐτέρων δύο δικαστηρίων ἐφετῶν μείναςαι ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις ποινικαί τε καὶ πολιτικαί, αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, χωρὶς νὰ ᾖσι ὄριμοι πρὸς ἐκδικασιν θέλουσι

μεταβιβασθῆ εἰς αὐτὰς διὰ τ' ἀνακριθῆσιν καὶ ἐκδικασθῶσιν εἰς ἢν ἕως τότε εὐρεθῶσι κατάστασιν.

Ἐξαιροῦνται τῆς μεταβιβάσεως ταύτης αἱ τυχόν μέχρι ἐκείνης τῆς ἡμέρας διὰ κλήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἐνώπιον τῶν ἡδὲ συστηθέντων κακούργιοδικείων εἰσαχθεῖσαι κατηγορίαι, αἵτινες θέλουσιν ἐκδικασθῆ ἀπὸ τὰ δικαστήρια ταῦτα καὶ ἂν ἀκόμη ᾗθελον ἀναβληθῆ εἰς ἄλλας αὐτῶν συνόδους.

Ἰσαύτως δὲ καὶ ἐκεῖναι αἱ πολιτικαὶ δίκαι, τὰς ὁποίας ῥητῶς ὁ ἄρειος Πάγος παρέπεμψεν εἰς τὰ ῥηθέντα ἐφετεῖα Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου θέλουσιν ἀποπερατωθῆ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων. Ἀναπτύσσων δ' αὐτὴν ἀνέφερεν ὅτι ἡ παρουσιαζομένη τροπολογία του εἶναι συμφωνὸς καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ καθυποβαλλομένου νόμου καὶ μετὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθεσὶ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου ἀναφερομένους λόγους· διότι συνυμολογεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς προσθήκης ἐφετῶν πρὸς διαίρεσιν τῶν δύο ἐφετείων, προτείνει δὲ καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ ἐκθεσὶ ὑποραιομένης συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου τὴν πραγματοποιήσιν. Πρὸς ὑποθήξιν δ' αὐτῆς προσέθηκεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου εἶναι ὁμολογουμένη, δίκαιον εἶναι ἀρ' οὐ θεραπευθῆ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἢ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἀνάγκη, νὰ συστηθῆ τότε τὸ τρίτον ἐφετεῖον, τὸ ὅποιον καθίσταται ἀπαραίτητον· διότι ἡ Κυβέρνησις ἠσθάνθη ἀπὸ τοῦ 1836 τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐφετείου, καὶ ἀπεράσισε μαλιστα τὴν θεραπείαν αὐτῆς καὶ προπαρεσκευάσας τὸν περὶ τούτου νόμον, ἀλλ' ἐπελθούσης τῆς Σεπτεμβριανῆς μεταβολῆς, δὲν ἐπραγματοποιεθῆ ὁ ῥηθεὶς νόμος, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην, ὡς ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθεσὶ καταφάνεται.

Παρατήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἐπειδὴ ἡ προτεινομένη τροπολογία δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, πρέπει νὰ ψηφισθῆ πρῶτον αὕτη καὶ ἀκολουθῶς δυναμέθῃ νὰ συζητησῶμεν εἰς τὰ καθέκαστα ὅλας τὰς τροπολογίας αἵτινες θέλουσι καθυποβληθῆ. Τὸ νομοσχεδίον τοῦτο καθυποβάλλεται κατὰ τὴν γνωμ. δότησιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τὴν ὅποιαν καὶ ἡ Βουλὴ παρέδεχθη καὶ συνέστησεν, ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμίαν ἀντίρρῃσιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχεδίον περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπέναντι τῶν ἀφαιρεθέντων ὑπὸ τῶν ἐν Πάτραις στασιαστῶν χρημάτων αὐτῆς, μετὰ τῆς δικαιολογητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχοντα αὐτῷ.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω εἰς τὴν συζήτησίν σας τὸ συνταχθέν νομοσχέδιον, περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὰ ἀφαιρέθητα χρήματά της ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος αὐτῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ἤθελε λυπηθῆ, Κύριοι, ἀναγκαζομένη ὡς ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης νὰ κάμῃ λόγον εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα περὶ τῆς προκειμένης πράξεως, εἰς τὴν ἴδιαν περίστασιν δὲν ἔβητεν αὐτὴν εἰς τὴν εὐχεστοτέραν θέσιν νὰ ἐκτιμῆσθαι ἐκ νέου τὰ λαμπρὰ καὶ γενναῖα αἰσθήματα, τὰ ὅποια ἐφιλοτιμήθησαν νὰ δείξουν οἱ κάτοικοι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπονενομημένου κινήματος, τοῦ ὁποίου ὡς γνήσιον στίγμα ὑπελείφθη ἡ προκειμένη κατὰ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς πράξις, μολονότι καὶ ἡ ὕλική αὐτῆ ζημία ἤθελεν ἐκλείψαι, εἰάν οἱ αὐτοῦργοι τῆς δὲν ὑπεξέφευγον, ὡς γνωστόν, τὸ σύντονον τῶν ληρθέντων μέτρων εἰς τὴν ἐκπαγείαν τῶν κατοίκων ἀγανάκτησιν.

Ἄν δὲ καὶ οἱ κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως ἐτίθουλοι σκοποὶ τῶν στασιαστῶν ἐματαιώθησαν, ὡς εἶπται, χάρις εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῶν κατοίκων, καὶ εἰς τὰ ληρθέντα δραστήρια μέτρα, οὐκ ἦττον ἐπίκειτο κίνδυνος τοῦ νὰ τεθῆ εἰς ἀμφιβολίαν ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπόληψις, τὴν ὅποιαν αἰσιῶς ἀπολαμβάνει ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα, διαδιδόμενης τῆς εἰδήσεως ταύτης εἰς τοὺς ἐκ Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαγῆ μετόχους καὶ ἀνταπεριτιτά της.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως ἅμα ἔλαβε γνώσιν τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβεβηκότος, προβλέπουσα τὰς ἀληθείρας συνεπείας αὐτοῦ, δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομὴν της ὑπὲρ τοῦ ἔθνικου τούτου καταστήματος, τοῦ τσοῦτον συντελοῦντος εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς δημοσίου πίστεως, ἐθεώρησεν ἀναπόφευκτον διὰ νὰ οὐδετερωθῶσιν οἱ ἐκ τῆς εἰδήσεως ταύτης συνέπειαι, νὰ ἐκπλήσῃ ἐπισήμως εἰς τὴν Διοῦθυνσιν τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν θέλει ὑποστῆ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καμμίαν ζημίαν, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον θέλει ἀναλάβει εἰς ἄραρος του νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὴν διὰ τὰ ἀφαιρέθητα ὑπὸ τῶν στασιαστῶν χρήματά της, συγκαταθέσει καὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, πρὸς τὰ ὅποια θέλει ὑποβληθῆ τὸ ἀνήκον Νομοσχέδιον. Ἡ δευτερεύουσα δὲ αὐτῆ κοινοποιηθεῖσα πρὸς τοὺς μετόχους τῆς Τραπεζῆς σύγχρονα μὲ τὴν δυσάρεστον ἀγγελίαν τοῦ κατὰ τοῦ εἰ-

ρημένου ὑποκαταστήματος της συμβεβηκότος, ἐπρόλαβεν, ὡς εἶκος, τὰς συνεπείας ταύτας.

Ἰποβάλλων ἐπομένως τὸ περὶ τῆς προκειμένης ἀποζημιώσεως συνταχθέν νομοσχέδιον, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἀφαιρέθητων χρημάτων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν ἀναβαίνει εἰς 120, 708 δραχμὰς περίπου, κατὰ τὴν δοθείσαν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον σημείωσιν, δὲν ἔωρίθη δὲ ἐν τῷ ἄρθρ. 1. τοῦ Νομοσχεδίου διὰ νὰ μὴ προδικασθῆ πᾶσα περὶ τούτου παρατήρησις. Ἰπάρχουν μολοταῦτα πιθανότητες ὅτι διὰ τῶν ἐνεργηθησομένων παρὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρων, θέλομεν δυναθῆ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων τούτων παρὰ τῶν κατόχων αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Η Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἔχει παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἰπηρετάμενοι ὁμοσῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὴν ἀποζημίωσιν τῆς ἔθνικῆς τραπεζῆς διὰ τὰ ἀφαιρέθητα ὑπὸ τῶν στασιαστῶν χρήματά της ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος αὐτῆς ἀναλαμβάνει εἰς ἄραρος του τὸ δημόσιον, καὶ θέλει ἐνεργηθῆ ἀμέσως ἡ πληρωμὴ αὐτῆς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς τραπεζῆς μετὰ τὴν ἐπίσημον δῆλωσιν τοῦ ἀφαιρέθητος ποσοῦ τῶν χρημάτων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ δοθησομένη ἀποζημίωσις θέλει ἐπιστραφῆ παρὰ τῆς τραπεζῆς ἐν μέρει, ἢ καθ' ἄλοκληρίαν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἅμα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργηθησομένων κοινῶν καταδικαστικῶν μέτρων ἤθελον ἀποδοθῆ εἰς αὐτὴν τὰ ἀφαιρέθητα χρήματα.

Ἄρθρ. 3. Πρὸς τὸν σκοπὸν ταῦτα χορηγεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 120 χιλιάδων 800 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ἰπουργείων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ του τοῦ 1848.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ααβών δ' ἕτερος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ προαγορευσαντος καθυποβληθείσης προτάσεως, παρατήρησεν ἐν πρώτοις ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς σύμφωνος μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, οὐδ' ὡς ἀπλὴ τροπολογία αὐτοῦ, δυναμένη νὰ συζητηθῆ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα· διότι ἢ ὡς πρότασις παρουσιαζομένη, εἶναι ἰδιαίτερον νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τρίτου ἐρετείου. Ἀνάγκη λοιπὸν εἶναι νὰ προαπορραθῆ περὶ τούτου ἡ Βουλῆ, πρὶν ἢ προβῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν. Παρατηρεῖ δ' ἐν τούτοις, ὅτι λυσιτελέστερον εἶναι νὰ συσταθῆ τὸ τρίτον ἐρετεῖον παρὰ νὰ διαιρεθῶσι τὰ νῦν ὑπάρχοντα. Διότι οἱ ἐξ ἀρχῆς νομοθετήσαντες τὴν τοῦ τρίτου ἐρετείου σύστασιν ὑπ' ὄψιν εἶχον, καὶ μόνον διὰ λόγους οικονομικοῦς δὲν συνεήθη τοῦτο τότε μετὰ τῶν ἄλλων δύο, ἐπιφυλαχθείσης τῆς Κυβερνήσεως νὰ φωτισθῆ περὶ τῆς τούτου ἀνάγκης ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν περιστάσεων. Ἀλλὰ καὶ ἡ πείρα ἀπέδειξεν αὐτὸ ἀναγκαῖον, καὶ θεωρητικῶς ἂν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποστήματα τῶν ἐπαρχιῶν τῶν εἰς τὰ ἐρετεῖα ὑπαγομένων, θέλει ἰδεῖ, ὅτι οἱ Νομοὶ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίης ἀπέχουσι ἀπὸ τοῦ ἐρετείου τῶν Ἀθηνῶν 70 ὥραν διάστημα, ἐνῶ ἀπὸ Πατρῶν ἀπέχουσι 3 ἕως 10 ὥρας. Τὸ συμφέρον λοιπὸν τῶν πολιτῶν εἶναι νὰ ἔχωσι πλησίον τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ἡ ταχὺ ἐκδίκασις τῶν υποθέσεων ἐπιτυγχάνεται καλλίστερον διὰ τῆς προσθήκης τούτου ἐρετείου· διότι πολλαὶ δίκαι μένουσι ἐκκρεμαεῖς καὶ δὲν δύναται νὰ διεξαχθῶσι, ἕνεκεν τῆς ἐκ τῶν ἐρετειῶν ἀπεράντου ἀποστάσεως τῶν τόπων, ἐν οἷς μένουσι οἱ διάδικοι. Διὰ τὸν λόγον μάλιστα τούτον διε κατ' ἀρχὰς συνεστήθησαν τὰ ἐρετεῖα, τὸ τῆς Πελοποννήσου ἐρετεῖον ἐτέθη εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς. Ἰα εὐρίσκηται εἰς ἴσην ἀπόστασιν πρὸς ὅλας τὰς ἐπαρχίας αὐτῆς. Ὑστερον δὲ διὰ μικρολόγους αἰτίας ἀπεμακρύνθη εἰς τὸ ἄκρον τῆς Πελοποννήσου καὶ κατεκλείσθη εἰς ἐν φρούριον· ἐνῶ τοῦ ἐρετείου ἡ θέσις πρέπει νὰ ᾖναι καταλληλοτάτη καὶ εἰς τὸ νὰ διανεμηται καὶ διαδίδεται εἰς ὅλον τὸ κράτος ἢ ἠθικὴ ἐκρύτη, ἢ ἐκ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐν τοῖς κακούργοδικείοις διεξαγομένων ποινικῶν υποθέσεων προερχομένη. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον τοῦ ἀνεφερέν ὅτι, ἡ ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν παρουσιασθεῖσα τροπολογία, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς τοιαύτη, ἀλλ' ὡς πρότασις νόμου ἥτις πρέπει νὰ διεξέλθῃ τὴν τεκτικὴν τῶν προτάσεων ὁδόν. Πρὸ τούτου δὲ δὲ, εἶναι δυνατόν νὰ ψηφισθῆ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐπειτα ἀφοῦ προσζητηθῆ προσηκόντως διότι ἢ ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει γενομένη συζήτησις δὲν

δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς κεκλεισμένη, διότι ἡ Βουλὴ διελύθη ὡς μὴ ὡσα πλήρως, πρὶν ἢ ἡ συζήτησις ἀποπερατωθῆ.

Ἐπὶ τούτου ἕτερος παρατήρησεν, ὅτι ὁ προτείνων τὴν τοῦ Νομοσχεδίου τροποποίησιν προέλαβεν ἐν μέσῳ τῆς ἀγορευσεως τοῦ χαρακτηρίσας αὐτὴν ὡς τροπολογίαν. Ἀλλ' ἐὰν μὲν θεωρηθῆ ὡς τροπολογία, δὲν πρέπει νὰ ληφθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπ' ὄψιν, πρὶν ἢ Βουλὴ σκεφθῆ ἐπ' αὐτῆς. Ἐὰν δὲ πάλιν θεωρηθῆ ὡς πρότασις νόμου, θεδαίως ἔπρεπε νὰ δοθῆ εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ διανεμηθῆ κατὰ τὰ κανονισμένα εἰς τὰ τμήματα. Ἄν δὲ ἐγένετο τοῦτο, ἤθελεν ἡ Βουλὴ ἐργασθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁμαλώτερον, ἐν ᾧ ἔδη περιπλέχθη τσοῦτον. Ὅπως καὶ ἂν ἔχρ, δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῆ τυχαίως ἐπὶ τῆς εἰρημένης τροπολογίας, καὶ πρέπει νὰ διανεμηθῆ εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ δύναται ἡ Βουλὴ νὰ εἰσὶν ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτοις προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀνωτέρω τροπολογία ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῆ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο ἤδη, καὶ δὲν δύναται νὰ παρεμβῆ πολλὰς δυσχερείας. Διότι καὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας ἡ βῆσις εἶναι τὸ νὰ συμπληρωθῶσι τὰ ἐρετεῖα πρὸς πλείονα τῶν πολιτῶν εὐκολίαν καὶ διὰ τῆς συζήσεως αὐτῶν νὰ διεξάγωνται αἱ ὑποθέσεις ταχύτερον. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ πνεῦμα τοῦ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας τὴν ὁποῖαν καὶ αὐτὸς ὁ προτείνων οὕτως ἐπιγράφει, εἶναι τὸ αὐτὸ, παρατηρεῖ ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προβῆ. Ἐὰν δὲ θεωρῆ ἀναγκαῖον τὴν ἀναβολὴν, διὰ νὰ φωτισθῆ ἐτιμᾶλλον, δύναται νὰ ἀποραθῆ περὶ τούτου, καὶ ἡ ἀναβολὴ γίνεται. Ὅθεν προτείνει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει ἤδη νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Μετὰ τούτου παρατήρησεν ὁ προτείνων, ὅτι ἀσπάζεται τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορευσαντος, εἰπόντος ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ δὲν ἀντίκειται πρὸς τὸ κύριον τοῦ Νομοσχεδίου πνεῦμα· αὐτὸ τοῦτο δ' ἐπλήρωσεν οὗτος πρότερον καὶ πρὸς τὴν γενομένην κατὰ τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ ἐρώτησιν, εἰπὼν, ὅτι οὐδόπως μακρύνεται τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ δὲν ἐμφαίνει χαρακτηριστὰς προτάσεως νόμου, ἀλλ' εἶναι ἀπλῆ τις τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογία. Τοῦτ' αὐτὴ ἐρεται ἤδη νὰ καταδείξῃ σαφέστερον. Ποῖος εἶναι ὁ μόνος τοῦ Νομοσχεδίου τούτου σκοπός; οὐδεὶς ἄλλος, ἢ ἡ τῶν ἐρετειῶν προσθήκη διὰ τῆς εἰς τμήματα διαιρέσεως. Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Ἰπουργοῦ οὐ μόνον δὲν ἀπο-

δοκιμάζει διά τῆς τροπολογίας του, ἀλλὰ καὶ τὴν παραδέχεται ὁλοκλήρως προτείνων ἀπλῶς τὴν εἰς Πάτρας σύστασιν Β. ἐφεταίου μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ τῶν δικῶν ἀποπεράτωσιν τῶν τμημάτων. Τί ἄλλο λοιπὸν κάμνει παρὰ τροπολογίαν ἀπλὴν τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον ἄλλως παραδέχεται; ἢ μήπως ἡ ἀνάγκη τῆς τῶν ἐφεταίων διαίρεσως θέλει εἶσθαι παντοτείνῃ καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν δικῶν δὲν θέλει συνεκλείψει ἐπίσης; Δὲν βλέπει λοιπὸν κατὰ τί ἡ τροπολογία του ἀντίκειται πρὸς τὸ Νομοσχέδιον καὶ δὲν ἔννοει διὰ τί τὴν θεωροῦσι τινες ὡς πρότασιν. Αποφαίνεται διὰ τοῦτο μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου νὰ προχωρήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα.

Ἄλλος δὲ τις ἐπήνεγκε μετὰ ταῦτα, ὅτι πολλὰ ἐβρέθησαν μέχρι τοῦδε ματαίως, τοῦ κυρίου σκοποῦ τῆς συζητήσεως ἀποχούοντα. Ἐνταῦθα δὲν ἐποδοκίματο, εἴμῃ ἡ συζήτησις νομοσχεδίου, τὴν αὐξήσιν τῶν ἐφεταίων προτιθεμένου, ὅπερ ἐστὶ, τὴν ταχυτέραν τῆς δικαιοσύνης πρὸς πάντας ἀπονομήν· καὶ περὶ τοῦτου πολλὰ μὲν ὑπὲρ, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐλέγχθησαν. Ἐνῶ δὲ ἡ ψηφοφορία ἐπέκειτο, παρίσταται αἰφ' ἰδῆως τροπολογία, τὴν ἐν Πάτραις σύστασιν ἐφεταίου προτείνουσα. Καὶ τὴν μὲν ἰδεῶν τῆς τοιαύτης συστάσεως δὲν ἀντιμερῶς ἐνταῦθα, παρατηρεῖ δ' ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀνερῆ νῆα συζήτησις, καὶ ἐκ τούτου, οἱ μὲν διατείνονται, ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῇ διὰ τοῦ προεδρίου εἰς τὰ τμήματα· οἱ δὲ ἐξαιτοῦνται ἀναβολὴν, ἵνα ἐκτυπωθῆσιν διανεμηθῇ πρὸς τοὺς Βουλευτάς καὶ ἕκαστος σχηματίσῃ πεποιθήσιν. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα θέλουσι γίνεαι κατὰ τὸ συμφορώτερον, ἂν ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίσῃ πρῶτον τὸ ἀνεπαρκές τῶν νῦν ἐφεταίων, καὶ μία τῶν δύο τούτων γνημῶν θέλει προτιμηθῆ. Ἄς λύσωμεν λοιπὸν ἐν πρώτοις τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχῃ ἡ ὄχι ἀνάγκη τῆς τῶν ἐφεταίων αὐξήσεως, καὶ μετὰ τοῦτο θέλει προτείνει ἕκαστος οἷαν νομίζει χρησιμωτέραν τροπολογίαν. Περὶ τῆς ἀνάγκης δὲ ταύτης παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ κρητολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου διὰ τὸ παρελθόντος ἐπιτροπῆ τῆς Βουλῆς ἀπεφάνητο τὰ δέοντα ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδίχθη τὴν περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης γνωμοδότησίν της. Αὐτὸ τοῦτο ἄς λύσῃ λοιπὸν σήμερον ἡ Βουλὴ, ἄς ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἀκολούθως δύναται νὰ προβῇ εἰς τροπολογίας.

Πρὸς ταῦτα ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι δὲν ἀγορεύει ἐνταῦθα οὐδὲ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, οὐδὲ περὶ τῆς αἰτουμένης ἀναβολῆς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς. Ὁ τελει-

ταῖος ἀγορεύσας παρετήρησεν, ὅτι πρόκειται ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ ἂν ἐκτιμᾷ τὴν ἀνάγκην ἢ ὄχι τῆς τῶν ἐφεταίων αὐξήσεως, ἕτερος δὲ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀνά χειρας τροπολογία τοιαύτη πρέπει νὰ θεωρηθῇ, διότι τροπολογίαν τὴν ὀνομάζει καὶ ὁ προτείνων αὐτήν. Δὲν συμφωνεῖ δὲ μὲ τὴν γνώμην ταύτην, ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφή δὲν ἔπεται, ὅτι χαρακτηρίζει τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλὰ τὸ ἐγγράφον ἐμφαίνει ἀφ' αὐτοῦ τὸν ἴδιον χαρακτήρα. Τὸ δὲ προκείμενον ἐγγράφον δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ τροπολογία, ἀλλὰ πρότασις σαφεστάτη, εἰς καθιέρωσιν ἀρχικοῦ νόμου ἀσφράσσεια, καὶ δὲν ἀρμόζει νὰ τὴν παραδιχθῇ ἡ Βουλὴ, διὰ μιᾶς καὶ ἐξ ἀπροόπτου εἰσαγομένην. Πᾶσα δὲ πρότασις τοιαύτη δὲν εἶναι κατὰ τὸν κανονισμὸν συζητητέα, πρὶν ἢ διανεμηθῇ πρῶτον εἰς τὰ τμήματα. Συμπεραίνει λοιπὸν δύο τινά· α') νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχεται ἢ ὄχι τὴν αἰτουμένην ἀναβολὴν, καὶ β') νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνά χειρας νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τούτοις προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀρκετὰ ὁ προαγορεύσας ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφον εἶναι πρότασις καὶ οὐχὶ τροπολογία· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οὕτως φρονεῖ, διότι ἐὰν ἦτον, ὡς λέγουσι, τροπολογία, ἔπρεπε νὰ τροποποιῇ ἕνα παράγραφον, ἐν ἄρθρῳ καὶ οὐδὲν πλέον· ἀλλ' ἐνταῦθα διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου εἰσάγεται ὁλοκλήρον νομοσχέδιον, ὃ δὲ κανονισμὸς ὀρίζει τὰ τοιαῦτα ἐγγράφα ὡς προτάσεις. Πῶς λοιπὸν τὸ παρουσιάζουσιν ὡς τροπολογίαν, ἢ διατὶ, ἀφοῦ ἐναργῶς δεικνύεται ὅτι εἶναι πρότασις, νὰ μὴ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα; Αποφαίνεται ὅθεν νὰ ληρθῇ ὑπ' ὄψιν μόνον ὁ νόμος, ἡ δὲ βρεθείσα πρότασις νὰ εἰσαχθῇ διὰ τῶν τμημάτων.

Ἄλλος δὲ τις ἐπήνεγκεν, ὅτι τὸ πέρας τῆς προκείμενης συζητήσεως ἀνεστάλη διὰ τὴν γενομένην ταύτην πρότασιν, καὶ δι' αὐτὴν περιεπλέχθη εἰς μάτην. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν θεωρηθῇ τὸ ἐγγράφον τοῦτο, εἴτε πρότασις, εἴτε τροπολογία, ἀδιάφορον εἶναι διὰ τὴν προκείμενην συζήτησιν, καὶ οὐδεμίαν ἔχει μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου συνάφειαν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ψηφισθῇ ἤδη ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, εἰς δὲ τὰ καθ' ἕκαστα θέλει σκεφθῆ ἡ Βουλὴ, ἂν ἦναι πρότασις ἢ τροπολογία.

ἕτερος μετὰ τοῦτον ἐπήνεγκεν, ὅτι εἶναι τροπολογία καὶ μηδὲν ἄλλο τὸ προκείμενον ἐγγράφον· διότι τὸ μὲν νομοσχέδιον προτείνει τὴν τῶν ἐφεταίων διαίρεσιν, ἡ δὲ τροπολογία ἐπίσης τὴν διαίρεσιν ταύτην παραδέχεται. Ἀλλὰ μετὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν σύστασιν τρίτου ἐφεταίου, καὶ ἐνταῦθα μόνον εἶναι ἡ διαφορά,

και δια τουτο πρέπει να ονομασθη τροπολογία· διότι κατά τουτο μόνον διαφωνει προς το νομοσχέδιον.

Επί τούτοις παρετήρησεν άλλος, ότι το ανά χειρας νομοσχέδιον δια την ευκολίαν των υποθέσεων προτιθεται να καταστρέψη τον περι τουτου κείμενον παλαιόν νόμον, ως μη επιτρέποντα την των έρετων αύξισιν· και δια τουτο ο Κ. Υπουργός, αισθανόμενος την ανάγκην, ζητει δια του Νομοσχεδίου του την αύξισιν ταύτην. Προσέθηκε λοιπόν εις τον παλαιόν νόμον την λέξιν « τουλάχιστον », δια να δύναται ούτω κατά την ανάγκην να διοριση έκτώ, ή δέκα ή δεκαπέντε δικαστάς, έν τυχρ. Αλλ' έν ταύθα επέρχεται ή τροπολογία, δι' ης ζητείται ή σύστασις τρίτου έρεταίου, και καταστρέφει την του νομοσχεδίου αρχήν, απ' εναντίας ορίζουσα το ποσόν μέχρι δικαστών δέκα. Δέν συμφωνει λοιπόν μετά του νομοσχεδίου, διότι τουτο δύ αται και μέχρι των 15 να φθάτη, ή δε τροπολογία του περιστέλλει τον αριθμόν. Και το μέν νομοσχέδιον προτεινει άόριστον αύξισιν, αυτή δε τούναντίον προσδιορίζει. Εναργώς λοιπόν αντίκεινται μεταξύ των, και δέν πρέπει να θεωρηθη τροπολογία.

Πρός τουτον ο επί της δικαιοσύνης υπουργός απήντησεν, ότι το υπουργείον προτιθεται ούχι να καταστρέψη, αλλά να βελτιώση τον Νόμον υπέρ των πολιτών· ή δε Βουλή δύναται είτε ως τροπολογίαν είτε ως πρότασιν να θεωρήση το περι ου πρόκειται έγγραφον, χωρις ουδόλως να παραχθη δια τουτο. Παρατηρει δ' εις τον προαγορεύσαντα, ότι το υπουργείον δέν θελει διορισει 7 ή 9 ή 15, ως ειπε, δικαστάς, διότι ή προσθήκη εκ 5 μελών θέλει πάντοτε γίνεσθαι, και επομένως δέν διαφέρει ποσώς της τροπολογίας. Δι' αυτό δε τουτο προέλαβεν ειπών, ότι εις την συζήτησιν των καθ' έκαστα θέλει εξηγηθη ή Βουλή, εάν ήναι ή όχι ανάγκη της των έρεταίων αύξήσεως. Είς δε την συζήτησιν των καθέκαστα, εάν ή λέξις « τουλάχιστον » απρέσκη εις την Βουλήν, δύναται ασμένως να δεχθη την εξαλειψίν της, διότι ουδ' αλαινθάστους πρέπει να θεωρη τις πάσας τάς σκέψεις του, ουδέ να επιμένη εις αυτάς άμετάκτεπτος.

Ετέρου δέ τινος παρατηρήσαντος, ότι άν το έγγραφον τουτο υποτεθη τροπολογία, πρέπει να υπαχθη εις την των καθέκαστα συζήτησιν· εάν δε πρότασις, να παραπεμφθη εις τα τμήματα, ή δε Βουλή να ψηφιση ήδη την παραδοχήν της αρχής, ο πρό του υπουργού αγορεύσας επήνεγκεν, ότι δικαίως εθεώρησε την

έν τω νομοσχεδίου των έρετων αύξισιν ως άόριστον, και αναγνούς το νομοσχέδιον υποστήριξεν έν όλίγοις, ότι αυτό τουτο εξαγεται προφανώς εκ των έν αυτω περιεχομένων, και δέν εμποδίζεται ο υπουργός να διοριση, ως ειπεν, όσους στοχασθη άναγκαίους.

Ετέρου δέ τινος παρατηρήσαντος, ότι ή αρχή του νομοσχεδίου δέν πρέπει να τεθη εις ψηφοφορίαν, πριν ή συζητηθη πρότερον, και άλλων αυθις αντικρουσάντων, ή Βουλή, φωτισθείσα, παρεδέχθη δι' αναστάσεως να ψηφισθη ή αρχή του νομοσχεδίου, χωρις το ειρημένον έγγραφον να προδικασθη από τουδε ως τροπολογία ή πρότασις.

Μετά τουτο δε γενομένης επί της αρχής του νομοσχεδίου ψηφοφορίας και ονομαστικην κλήσιν υπό την επιτήρησιν των ψηφολικτών Κ.Κ. Γ. Μακρομιγάλου και Παππαδιαμαντοπούλου, συνήχθη, κατά το όδε προσαρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή Βουλή παρεδέχθη αυτήν δια ψήφων 73 κατά 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών.

Επί του εξής ζητήματος.

Παραδέχεται ή Βουλή την αρχήν του περι προσθήκης έρετων νομοσχεδίου, ναι ή όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορειός	N.	Σ. Στράτος	N.
Κλεισι. Οικονόμου	N.	Η. Ράγκος	
Γεώργιος Δογματοταγίδης	N.	Λουκάς Η. Νάκος	
Δ. Δεληγεώργης		Αντώνιος Γεωργαντάς	
Η. Τσιμπουράκης		Πέτρος Τσανετάκης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Γεώργιος Κονδύλης	
Σταύρος Γρίβας	N.	Κωνσταντίνος Φασίτσας	N.
Ιωάννης Πετμέλης	N.	Ελευθέριος Καλογεράς	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Γεώρ. Ιωάν. Βατίτσας	
Αντώνιος Καμπάνης	N.	Άγγελος Γουζούασης	N.
Άνδρέας Δανοπουλος		Γεώργιος Κ. Βελής	N.
Νικόλαος Ιατρός	N.	Ιωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Άναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Γεώργιος Ιω. Γιολδάσης	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Μιχαήλ Σισίνης	
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Γρηγόριος Χατσηγιάννος	
Κ. Τζαβέλλας	N.	Γεώργιος Μήστας	

Ιωάννης Κλίμακας
 Αναγνώστης Δημητρίου N.
 Πέτρος Α. Ζάνος
 Μιχαήλ Ν. Βαλέττας N.
 Χριστόδ. Ν. Δημάθας N.
 Ηλίας Παπαδαίος N.
 Γεώργιος Πετμεζάς
 Νικόλ. Ανδρικόπουλος
 Σταμάτιος Νικολαΐδης N.
 Βελισάριος Νικολαΐδης
 Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης N.
 Δημήτ. Ν. Μπούκουρας
 Γ. Α. Αντωνόπουλος
 Ζαχαρίας Δεπάστας N.
 Έμμανουήλ Αντίπας N.
 Ανδρέας Νοταράς
 Ευσάβιος Οικονομόπουλος N.
 Γεώρ. Πανοπριτόπουλος N.
 Έμμανουήλ Χ. Τσουχλός N.
 Ιωάννης Ζαχαριόπουλος N.
 Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς N.
 Νικόλαος Κορφιωτάκης N.
 Έμμανουήλ Μελετόπουλος N.
 Παρασκευᾶς Ματάλας
 Ηλίας Γιατράκος N.
 Λουκάς Στέφανος N.
 Εὐσ. Σπυρίδωνος N.
 Ρήγας Παλαμίδης
 Θεόδωρος Μ. Πετρινός N.
 Κωνσταντῖνος Μανέτας N.
 Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος
 Μελέτιος Χατσοῦ Μελέτη
 Νικόλαος Τσαλακώστας N.
 Δημήτριος Σακελλαριάδης N.
 Νικόλαος Μπούτσουνας N.
 Σπυρίδων Βαλέττας N.
 Στρατῆς Δαληγιαννάκης N.
 Σπυρίδων Α. Βεράτσος N.
 Παῦλος Λεντούδης N.
 Χρῆστος Σουμαρίπας N.

Μ. Ι. Μιχαλόπουλος N.
 Κ. Βίτικος N.
 Μιχαήλ Ιατρός N.
 Δημήτριος Βιρβίλης
 Γεώργιος Μπάνης
 Πέτρος Μαυρομιχάλης N.
 Ἄναστ. Μαυρομιχάλης N.
 Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης N.
 Κωνσταντ. Α. Σχινᾶς N.
 Ιωάννης Γκοῦρας
 Αναγνώστης Κεχαγιᾶς N.
 Σπυρίδων Λογοθετόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος N.
 Ιω. Α. Αντωνόπουλος N.
 Χριστόδουλος Τσίνοσ
 Δημήτριος Κουμανιώτης
 Θεόδωρος Ι. Μέξης
 Ἰμμ. Λαζάρου Ὀρόφ N.
 Γεώργιος Μπάστας
 Κωνσταντ. Δαρειώτης N.
 Σταμ. Ἀντωνιάδης N.
 Ιωάννης Περιδῆς N.
 Ἄνδρέας Μάμουκας N.
 Κάρολος Νάζος
 Εὐατράτιος Παρίσσης N.
 Ἰντῶνιος Ἀρμάος N.
 Ἰθ. Καστανᾶς N.
 Γεώργιος Σ. Κριεζῆς
 Ἰνδ. Γ. Κουντουριώτης N.
 Ἰημ. Α. Κουντουριώτης
 Ιωάννης Γ. Κριεζῆς N.
 Δημήτριος Χατσιακός
 Καλαμάρας Τσουκαλάς
 Κωνσ. Διοβουνιώτης
 Γεώργιος Ριζόπουλος N.
 Ιωάννης Τασσαίος
 Μάρκος Βιτάλης N.
 Ιωάννης Οικονόμου N.

Προέβη ἡ Βουλὴ ἀκαλοῦθως εἰς τὰ καθ' ἑκάστα, καὶ ἀε-
 γνώσθη τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ὄλου νομοσχεδίου
 γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτραπῆς.

Ἐπὶ τούτοις δὲ παρελθόν εἰς τῶν Κ. Βουλευτῶν παρετήρησαν,
 ὅτι τὰ ἐρετεία εἶχον ὡς προσωπικὸν μέχρι τοῦδε πέντε δικαστᾶς
 καὶ πρόεδρον ἕνα· ἥδη δὲ ὁ ἐλάχιστος ὄρος θέλει παριστᾶ τὸν
 ἀριθμὸν τούτον, ἡ δὲ αὐξήσις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ νομο-
 σχέδιον ἀορίστως διὰ τῶν ὑποθέσεων τὴν συσσώρευσιν. ἐνθ' ἡ
 ἔκθεσις τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, τὸ κατεπειγὸν τῆς προσθήκης ὑποση-
 ρίζουσα, μνημονεύει ὅτι ἐν μὲν τῷ ἐρετείῳ Ναυπλῆς ὑπὲρ τὰς
 725 ὑποθέσεις μένουσιν ἐκκρεμείς, εἰς δὲ τὸ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὲρ
 τὰς 900, ἐξετάσας ἐπληροπορήθη, ὅτι ἐνταῦθα μέχρι τῆς
 παρελθούσης ἐβδομάδος μόλις 534 δίκαι μένουσιν ἐκ-
 κρεμείς, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν αἱ μὲν εἰσὶ κατὰ παραπομπὴν
 τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἄλλαι δὲ ἀπλῶς παρεμπίπτουσαι, καὶ
 ταχέως θέλουσιν ἀποπερατωθῆ. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ,
 ὅτι, ὅταν αἱ παλαιαὶ αὗται δίκαι καθαρισθῶσιν, ἐν ἐρετείῳ δύ-
 ναται νὰ διεξαγῆ ὑπὲρ τὰς 400 ὑποθέσεις κατ' ἔτος, ὅταν οἱ
 δικασταὶ πειθαναγκασθῶσι νὰ ἐργάζωνται τακτικῶς καὶ ἐπι-
 λαμβάνωνται τριῶν ἢ τεσσάρων δικῶν καθ' ἑκάστην. Δὲν εἶναι
 δὲ ἀσκοπον νὰ ὑπενθυμίσῃ ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ δικαστήρια μετα-
 χειρίσθησαν μέχρι τούτου ὡς παρῆδρους τοῖς δικηγόροις, καὶ
 δι' αὐτῶν ἀνεπλήρουν συνήθως τὰς κενὰς θέσεις. Ἀλλ' ἐάν τοῦτο
 ἀλλαγῆ τοῦ Κράτους ἢ το κατορθωτὸν, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι
 πολλοὶ δικηγόροι, εἰς τὴν πρωτείουσιν εἶναι ἀσυγκρίτως εὐχε-
 ρέστερον, ὅπου τὸσαῦται ὑπάρχουσιν ἰκανότητες δικηγόρων, καὶ
 ἂν τοῦτο ἐνεργηθῆ, μετὰ ἐξ ἡμῶν ἢ ἕνα τὸ πολὺ ἐνικυτὸν θέλει
 ἐκλείπει ἡ σφραῖα αὐτῆ τῶν ὑποθέσεων. Συμπεραίνων ὅθεν τὸν
 λόγον, προτείνει ὡς ἀνώτατον ὄρον 8 δικαστᾶς· ἐλπίζει δὲ,
 δι' ἣν καὶ τὰς τῆς τραπεζικῆς μετοχᾶς διαίχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ
 μεταχειρισθῆ ἤδη, θέλει ἀποδεχθῆ ἐπαξίως τὰς παρατηρήσεις του.

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι ἡ τῆς συνεδριάσεως ὥρα παρήλθεν, ἀνε-
 γνώσθησαν δύο τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν πένθημα εἰδο-
 ποιητήρια, δι' ὧν ἡ Α. Μεγαλειότης συνίστησι 15 ἡμερῶν
 πένθος διὰ τὴν τελευτὴν τῆς Α. Μ. τῆς ἀρχιδουκίσσης Μαρίας
 Λουκῆς τῆς Πάρμας καὶ διὰ τὴν τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τοῦ
 Ἐκλέκτορος Γουλιέλμου τοῦ Σ'. Ἀναγνωσθέντος δ' ἐπίσης καὶ
 ἐγγράφου τινός τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, δι' οὗ ἡ
 Βουλὴ ἐρωτᾶται ἐάν βουλευτῆς τις, ἔχων καὶ χρῆθ δημάρχου,

δύναται ἐν ἀδείῃ εἰς πητρίδα του ἀπελθών, νά ἐκπληροῖ ὅσα διακένει τὰ δημοκριτικά του καθήκοντα, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγεῖλαι, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολουθήσις του περὶ ἐφετείων Νομοσχεδίου καὶ ὅσα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐνεγράφησαν, ἐκήρυξε διακελευμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
ΙΩ. ΠΕΡΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Εὐσ. Μ. Παρίσης
 Λ. Π. Νέκος.

Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ ὁγδοῦ ἐτους παρελθών ὁ Βουλευτὴς Παρνασσίδος Κ. Ἰω. Γκούρας, ἔδωκε τὸν πρᾶ τὸν 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀρίζομενον βουλευτικὸν ὄρκον, ἔχοντα οὕτως:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νά φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακὴν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νά ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Δι' ἐγένετο τὸ παρὸν τῆς ὀρκωμοτικῆς πρωτοκόλλου καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ὀρκισθέντος, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ Προεδρείου.

Ὁ ὀρκισθεὶς
 Ἰωάν. τοῦ Γκούρα.
 Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Ὁ ἱερεὺς
 Ἰωάννης Ἀναστασίου.
 Οἱ Γραμματεῖς
 Εὐσ. Μ. Παρίσης.
 Λ. Π. Νέκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ΄.

Τῆς 13 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ ὁγδοῦ ἐτους συνεβλήθησαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῇ αἴθρᾳ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κητάλογος, καὶ, εὐφραδίᾳ πλήρῃ τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προεδρευόντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολουθήσις τοῦ περὶ ἐφετείων Νομοσχεδίου, παρελθών δ' ὁ ἐπὶ τῶν οἰκο-

νομικῶν ὑπουργῶς, ἀνέγνω τὸ περὶ διανομῆς ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργούς Νομοσχεδίον, παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως ἔχουσι δ' οὕτω:

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

ὑποβληθέντος εἰς τὴν Γερουσίαν τοῦ περὶ παραχωρήσεως 1 στρέμματος γῆς εἰς ἕκαστον γεωργόν, δι' οἰκίαν αὐλὴν, καὶ κήπον, ἡ Γερουσία κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ ἔκρινεν ἐπιτάγας καὶ συμφέρον τοῦ νά προσθεῶσιν εἰς μὲν τὸ 1 ἄρθρον αἱ λέξεις «α) Ἕλληνας—β) εἰς τὸν ἐγῶσιν ἰδιοκτῆτους οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτά—γ) διαθεσίμων (ἐντὶ ἐθνικῶν) καὶ δ) ἀποκλειστικῶς», εἰς δὲ τὸ 2 ἄρθρ. «εἰς τοὺς γεωργούς, τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτῆταν οἰκίαν, γῆπεδον, ἢ ἄγρον, ἐντὸς ἡ πέριξ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν, ἢ θελήσωσι νά κατοικήσωσιν, ἔλαττον τοῦ 1 στρέμματος, καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καλύβην, ἢ κήπον, δύναμι τοῦ 12 ψφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ ἀπὸ 12/24 Ἰανουαρίου 1836 Β. Διατάγματος, ἔλαττον ἐπίσης τοῦ ἐνὸς στρέμματος».

Ἀντὶ δὲ τῶν ἄρθρ. 3 καὶ 4 προσετέθησαν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4, ἔχοντα ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 3. Εἰς δύο, ἢ καὶ πλείοτεροι γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διαθεσίμων ἔθν. γῆπεδον ἢ ἄγρον, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτος λαχὼν κατὰ κλήρον. Ἐνεργεῖται δὲ ἡ κληρωσις διὰ τοῦ οἰκον. ἐφόρου ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως τοῦ ἀρμόδιου δημοτ. συμβουλίου, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρ. 4. Εἰς ζητηθῶσιν ἔθν. γῆπεδα, κείμενα μετὰ τὸ τῶν ἰδιοκτησιῶν δύο ἢ πλείοτερον γεωργῶν, διανέμονται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειτνιαζόντας μέχρι τῆς ἀπαρτίσεως τοῦ 1 στρέμματος εἰς ἕκαστον ἀλλ' εἰάν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἔθν. τούτων γῆπεδῶν ᾗναι ἔλαττον τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος, λαμβάνουν κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον ποσόν, εἰς τρόπον ὥστε νά φθάσωσιν ὅλοι εἰς ἴσην ἔκτασιν· τὸ δὲ μένον ποσὸν διανέμεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅλους κατ' ἴσην ἀναλογίαν.

Κατὰ συνίπειαν τῆς προσθήκης ταύτης τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, καὶ 10 ἔλαβον τὴν θέσιν τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Εἰς δὲ τὸ ἄρθρ. 8, μεταβλήθη εἰς 10, ἐγένετο ἡ ἀντικαταστάσις τῆς λέξεως «ἀδούτερον» διὰ τῆς λέξεως «τρίτον» ἔτος, καὶ ἡ προσθήκη αὐτῆς καὶ πρὸ αὐτοῦ.

Τὰς τροπολογίας καὶ προσθήκας ταύτας δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ παραδεχθῶμεν κατὰ τὴν συζήτησιν, τὸ μὲν, διότι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν γενικὴν τοῦ νόμου ἀρχήν, τὸ δὲ, διότι καθιστῶσι σαφέστερα ἀντικείμενά τινα, τὰ ὅποια ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς συμπερόν νὰ κανονισθῶσι διὰ ῥητῶν τοῦ νόμου διατάξεων. Ἐκτελὼν τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι καὶ τὸ σῶμα τοῦτο, ἀναγνωρίζον τὸ λυσιτελεῖς τῶν νέων διατάξεων καὶ μεταβολῶν, θέλει περιβάλλει αὐτὰς μὲ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας, τῶν ὁποίων ἀπόσπασμα ἐπισυνάπτεται, καταφαίνονται οἱ λόγοι, δι' ὅσους κατὰ τὴν συζήτησιν ἀπεδέχθημεν, καὶ ἡ Γερουσία ἐψηφίσαστο τὰς προκείμενας μεταβολὰς, καὶ διὰ τοῦτο ἀποβαίνει πᾶσα διὰ τῆς παρούσης μας ἀνάπτυξιν περιττή. Δὲν θέλομεν λείψει μ' ὅλα ταῦτα νὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συζήτησιν δι' ὅσα μέρη μᾶς ἔθελε δοθῆ ἀφορμὴ ν' ἀναπτύξωμεν διεξοδικώτερον. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον, τροπολογηθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας, θέλει ὑποβληθῆ ἐκ νέου, ὅπως ἔχη, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν, καθόσον ἀφορᾷ τὰς παρὰ τῆς Γερουσίας γενομένας τροπολογίας καὶ προσθήκας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργούς, ὅσοι κατοικοῦν, ἢ θελήσουν νὰ κατοικήσωσιν εἰς χωρῖα, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀνήκουσι καθ' ὅλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς τὰ δημόσια, ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἰδιοκτητήτους οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτὰ, χορηγείται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐρειπίων γηπέδων,

ἢ ἀγρῶν δωρεάν ἐν Β. στρέμμα, ἀποκλειστικῶς δι' οἰκοδομὴν οἰκίας, δι' αὐτὴν καὶ διὰ κῆπον, ἐντός ἢ περίξ τοῦ χωρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς γεωργούς τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτήτην οἰκίαν, γῆπεδον ἢ ἀγρὸν, ἐντός ἢ περίξ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἢ θελήσωσι νὰ κατοικήσωσιν, ἔλαττον τοῦ ἐνός στρέμματος, καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καλύδην ἢ κῆπον δυνάμει τοῦ 1Β' ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ ἀπὸ 12 [24] Ἰανουαρίου 1836 Β. Διατάγματος, ἔλαττον ἐπίσης τοῦ ἐνός στρέμματος, χορηγείται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὸ ἔλλειπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν δύο ἢ καὶ πλείοτεροι γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διαθέσιμον ἐθνικὸν γῆπεδον ἢ ἀγρὸν, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτος λαχὼν κατὰ κλήρον, ἐνεργεῖται δὲ ἡ κλήρωσις διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἑφόρου ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ζητηθῶσιν ἐθνικὰ γῆπεδα, κείμενα μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν δύο ἢ πλείοτερον γεωργῶν, διανέμονται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειννιζόντας μέχρι τῆς ἀπαρτίσεως τοῦ ἐνός στρέμματος εἰς ἕκαστον· ἀλλ' ἐὰν τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἐθνικῶν τούτων γηπέδων ᾖναι ἔλαττον τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος, λαμβάνουν κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον ποσόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φθάσωσιν ὅλοι εἰς ἴσην ἔκτασιν· τὸ δὲ μένον ποσὸν διανέμεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅλους κατ' ἴσην ἀναλογίαν.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιροῦνται τῶν παραχωρήσεων γαῖαι ἢ γῆπεδα, φέροντα ἢ κρύπτοντα ἀρχαιότητας, ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα, καὶ ὅσα δημόσιον ἢ δημοτικὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ μὴ παραχωρηθῶσιν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ γεωργοὶ ὀρεῖσκον ἐντός μὲν τὸ πολὺ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος γηπέδου, ἐὰν δὲν ἔλαβον οἰκόπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδόμησαν ἤδη, καὶ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἐγένετο ἡ παραχώρησις.

Ἐντός δὲ τοῦ τρίτου ἔτους νὰ φυτεύσωσι τὴν ὑπόλοιπον γῆν μὲ οἰαδήποτε προσοδοφόρα δένδρα.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέλει ἀποδεικνύεσθαι δι' ἐκθέσεως πραγματογνωμόνων, ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 7. Εάν οἱ γεωργοὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις, θέλουσι στερεῖσθαι, ἀνεὶ ἀποζημιώσεως, τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθειῶν γαιῶν ἢ γηπέδων, ἅμα δὲ καὶ οὐ τινος ἤθελον οἰκοδομήσει ἢ φυτεύσει.

Ἄρθρ. 8. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ κάμωσιν ἄλλην χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων γηπέδων ἢ γαιῶν παρὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὠρισμένην.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως θέλουσιν ἐφαρμολογεῖσθαι εἰς αὐτοὺς αἱ φορολογικαὶ περὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατάξεις.

Ἄρθρ. 9. Ὅσοι λαβόντες ἤδη γῆν δυνάμει τοῦ Π. ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12 [24] Ἰανουαρίου 1836 Βασιλ. Διατάγματος, προτλάθωσι καὶ τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔλλειπον πρὸς συμπλήρωσιν, καὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, θέλουσι στερεῖσθαι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διατασσόμενα, ὅτι προσάπекτοσαν, μὴ παρασπλαπτομένων ὁμοῦ τῶν ἀποκτημένων ἤδη δικαιομάτων των δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω ψήφισματος ἢ διατάγματος.

Ἄρθρ. 10. Τὸ τρίτον ἔτος ἢ καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἀφοῦ παραδοθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐκθεσις, βεβαιώσασα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς γεωργοὺς ὑποχρεώσεων, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον τίτλον ἰδιοκτησίας κατὰ τὰς ὑπαρκούσας διατάξεις περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκτός ἂν πληροφορηθῆ ὅτι τὰ ἐν τῇ διαληφθείσῃ ἐκθέσει περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων δὲν ἔχονται ἀληθείας.

Ἄρθρ. 11. Τοῦ δικαιώματος τῆς ὄρεα, τὴν ὁποίαν χαρακτηεῖ εἰς τοὺς γεωργοὺς ὁ παρὼν νόμος, μετέχουσι καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποθνήσκοντων γεωργῶν, κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Μεγαρίδος γενομένη ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφετειῶν Νομοσχεδίου τροπολογία, ἔχουσα οὕτω.

« Πᾶν δικαστήριον ἐφετῶν σύγκεται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε

» δικαστῶν, τριῶν παρόρων, ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντιεισαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως. Διαιρουμένου δ' εἰς δύο τμήματα, » ἐπεκτείνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν μέχρι τῶν δέκα. »

Μετὰ τοῦτο παρετήρησέ τις τῶν Κ. Βουλευτῶν, ὅτι εὐχαρίστως εἶδε χθές ἡ Βουλὴ εἰσαγόμενον τὸ περὶ καθυστερούντων γραῶν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ πύχτο νὰ ἴδῃ τετελεσμένον, ὡς ἀληθῶς εὐεργετικὸν καὶ φιλάνθρωπον· ἀλλ' ὅσον ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἱερὸς, ὡς μέλλον νὰ ἀνακουφίσῃ πολλοὺς ἐντίμους πολίτας εἰς ἀληθεῖς καὶ μεγάλας περιπεσόντας ζημίας, τοσοῦτον εἶναι φόβος, μὴ, τυχόν, ἡ εὐεργετικὴ χάρις τοῦ νόμου ἐπιδηφιλευθῆ καὶ εἰς ὀρειλέτας δυσρόπους, οἵτινες οὐδ' ἔν ἄλλο, εἰμὴ ζημίαν θέλουσι προσενεῖσαι εἰς τὸ Δημόσιον. Συνίσταται διὰ τοῦτο εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ διευθίνῃ εἰς τὸ προεδρεῖον κατάλογον ἀκριβῆ τῶν ὀρειλετῶν, δι' οὗ θέλει γίνεαι ἡ χάρις, μετὰ σημειώσεως τῶν προσόντων ἑνὸς ἑκάστου, ἵνα πᾶς βουλευτῆς, προσερχόμενος, δύναται νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας.

Πρὸς ταῦτα ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἂν καὶ τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον εἶναι, ὡς εἶπεν ὁ ἀγορευτὰς, καὶ εὐεργετικὸν καὶ ἐπιεικὲς, ἡ δὲ συνέλευσις καὶ ἡ προηγηθεῖσα Βουλὴ ἐζήτησαν τοῦτο ὡς ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον, ἀγνοεῖ πῶς τὸ θεωρεῖ ἔπειτα ὡς ἐπιζήμιον διὰ τὸ Δημόσιον. Ἀλλὰ περὶ τούτου μὲν θέλει κάμει ἄλλοτε λόγον, ὅταν ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως ἐπέλθῃ, καὶ θέλει ἀποδείξει πρὸς πάντας, ὅτι οὐ μόνον εὐεργετικὸν εἶναι ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν καθυστερούντων, ἀλλὰ καὶ ἐπωφελεὲς οὐχ ἦτον πρὸς τὸ Δημόσιον. Καθ' ὅσον δ' ἀφίκα τὸν κατάλογον, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἄλλοτε τῷ ἐξήτλη ὅσας παρά τινος βουλευτοῦ, ἀλλ' ἡ αἴτησις αὐτὴ εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας στιγμιαίως τινὲς κίνουσι, καὶ ἔπειτα λησμονοῦσιν εἰ ἴδιοι. Διὰ τοῦτο ὁ μὲν κατάλογος ἂν καὶ ἐγένετο τότε, καὶ ἀρκετὰ διὰ τὴν κατάστροφον τοῦ ἐκτάκτως ἐδρανήθησαν, οὐδεμίαν προσεγένετο ἡ ὄρεα, διότι οὐδεὶς ἐζήτησε νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτοῦ. Τούτους λοιπὸν ἀσμένως τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἀποστείλει, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς θέλει γράψαι ἐγκαίρως πρὸς τοὺς ταμίαις, καὶ μόλις ἐτοιμασθέντας θέλει τοὺς διευθίνει· ἀλλ' ἡ καταγραφὴ αὐτὴ ἔχει τὰς δυσχερείας τῆς καὶ δὲν δύναται διὰ μιᾶς νὰ ἐνεργηθῆ. Νομίζει λοιπὸν, ὅτι δὲν εἶναι οὐδὲ συμφέρον οὐδὲ φιλάνθρωπον νὰ μὲν τὸ ἔργον ἀτελεσφόρητον διὰ τὴν ἑλλειψίν τινων καταλόγων. Θέλει λοιπὸν διευθίνει, ὡς εἶπε, τοὺς ἤδη ἐτοιμοὺς.

και θέλει διατάξει περί των λοιπών, αλλά να μη εμποδισθῆ διὰ τοῦτο ἢ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις.

Ἐπί τούτοις δ' ἑτέρου εἰπόντος, ὅτι δὲν εἶναι ἀρμόδιος ὁ τρόπος οὗτος τῆς τῶν καταλόγων αἰτήσεως, καὶ ὅτι προσιωπώτερον εἶναι ἢ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ἐπιτροπῆ, ἀμὰ συστηθεῖσα νὰ προτείνῃ ἢ οὐχὶ διὰ τῆς ἐκθέσεώς τῆς τῶν καταλόγων τούτων ἀποστολῆν, ὁ πρῶτος ἐπ' αὐτῷ ἀγαρεύσας ἐπήνεγκεν, ὅτι δὲν ἐθεώρησε τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐπιβλαβές, ἀλλ' ἐνόησε μίον, ὅτι ἐπειδὴ ἐκ τῆς χάριτος ταύτης προσγίνεται θυσία εἰς τὸ δημόσιον, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ γινώσκῃ ὑπὲρ τίνων τὴν κάμνει, διὰ νὰ τὴν χορηγῇ οὕτως ἀσφαλέςτερον. Περὶ δὲ τῆς προτεινομένης διὰ τούτους καταλόγους βραδύτητος, δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ τῷ φαίνεται μάλιστα παράδοξος ἡ ἰδέα. Οἱ ταμίαι πάντες κρατοῦσιν ἐπὶ τούτῳ βιβλία, ἔχουσι κατὰ τάξιν ἐγγεγραμμένους τοὺς ὀφειλέτας καὶ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ δύναται νὰ κάμωσιν ἀπλοῦν ἀντίγραφον τούτων, ἐντὸς τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους καὶ τὰ προσόντα ἐνὸς ἐκάστου νὰ καταφαίνωνται· δύναται λοιπὸν ὁ Κ. ὑπουργός νὰ λάβῃ ἐν καιρῷ ὅλα ταῦτα.

Ἄλλος, τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζων, προσέθηκεν, ὅτι ὁ ὑπουργός δὲν εἶναι δίκαιον νὰ δυσκολεῖται τόσον διὰ τοὺς καταλόγους αὐτοὺς, ἐπειδὴ τοῦτο δύναται νὰ ζητήσῃ πᾶς βουλευτής, καὶ ὁ ὑπουργός νὰ μὴ διστάσῃ πῶς εἰς τὴν αἴτησίν του. Πολλῶ μᾶλλον, ὅταν ἡ Βουλὴ ὡς νομοθετικὸν σῶμα τὸ ζητῇ, προκειμένου μάλιστα νὰ ψηφισθῇ περὶ τούτου νόμος. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν, μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος συμφωνήσας καὶ τὰ αὐτὰ περὶ ταμιῶν προσθεῖς, ἀπέδειξεν ὅτι καὶ ταχεῖα καὶ ἀπλουστάτη εἶναι ἡ ἐργασία.

Πρὸς ταῦτα δ' ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός παρετήρησεν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἐξηγήθη μετὰ σαφηνείας, ἀλλ' ὅσοι ἤθελον τὸν ἐνόησαν. Διότι δὲν θέλησεν οὐδόλως νὰ εἴπῃ, ὅτι δυσκολεῖται, ἀλλ' ὅτι ἐπιθυμεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς εἰσαγωγῆς τῶν περὶ τὸν πρόκειται καταλόγων νὰ μὴ ἀναβληθῇ τὸ φιλόνηρον τοῦτο ἔργον. Ἐπαναλεγει δὲ, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν δι' ἐκτάκτου τοῦ δημοσίου δαπάνης θίγει προκαλεῖται τὴν ἀποστολὴν ταύτην, καὶ εὐχεται μόνον οἱ τοσοῦτον ἐπιδεικνύμενοι ζῆλον νὰ ἐγκύψωσιν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀνάγνωσίν των, διὰ νὰ μὴ ἀποδώσιν εἰς μάτην τὰ ἐξόδα. Δὲν εἶναι δὲ, ὡς λέγουσιν, ἔργον τυχαῖον, διότι 17 καὶ 20 ἐτῶν χρέη τοσαύτην περιπλοκὴν ἔχοντα, δὲν δύναται προχέειν καὶ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ νὰ καταγραφῶσιν.

ἑτέρου δ' ἐπὶ τούτοις προσθέντος, ὅτι οὐδέμιν περὶ τοὺς καταλόγους δύναται νὰ ὑπάρχῃ δυσχερεία, διότι εἰς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπολογισμὸν παρετήρησεν, ὅτι ὑπάρχει σμῆνισις τῶν καθυστερούντων, καὶ ἔπαται διὰ τοῦτο, ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη προπαρασκευάσθη ἀρκούντως, ἢ Βουλὴ φωτισθεῖσα μετέβη εἰς τὴν περὶ διαιρέσεως τῶν ἐφετειῶν συζήτησιν.

Ἐνταῦθα δὲ παρελθὼν ὁ τὴν πρώτην τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου προτείνας, εἶπεν, ὅτι ὁ τελευταῖος τὴν προτεραίαν ἀγαρεύσας ἐτροπολόγησε τὸ ὑπουργικὸν νομοσχέδιον, εἰς ὅκτω δικαστὰς περιστέλλον τὰ ἐφετεία. Δὲν συμφωνεῖ δὲ εἰς τὸν δρον τοῦτον, διότι ποτὲ δικαστήριον, εἰς δύο τμήματα διαιρούμενον, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τέσσαρας δικαστὰς μόνον. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ τροπολογίᾳ αὐτοῦ 10 προτείνειν δικαστὰς, καὶ ἰσοριθμὸς φρονεῖ, ὅτι θέλει παραδεχθῆ καὶ ὁ ὑπουργός, διότι ἀνεῖ 5 δικαστῶν τὰ τῆς δικαιοσύνης δὲν ἐκτελοῦνται, καὶ ἡ διὰ δικηγόρων ἀναπλήρωσις εἶναι δύσκολος, αἱ δὲ ὑποθέσεις κατὰ συνέπειαν ὀπισθοδρομοῦσι. Παράδειγμα ἢ ἐν ὅλοις τοῖς δικαστηρίοις μακροχρόνιος πείρα, ὅπου ὁσάκις διὰ δικηγόρων ἀνεπληρούτο τῶν θέσεων τὸ κενόν, ἢ ὑπερσία δὲν προέβαιεν οὔτε θῆμα, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐβιάζετο νὰ διορθῇ ἐπὶ τέλους τὸ πρᾶγμα διὰ τακτικῶν ὑπαλλήλων. Ἦδη δὲ μεταβαίνων εἰς τὴν τροπολογίαν ἣν χθὲς ἀείνω, ἐπιχειρεῖ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς ἐκθέτων τοὺς λόγους. Παρατηρεῖ δ' ὅτι πολλὰ τὴν προτεραίαν περὶ αὐτῆς ἐλέγθησαν, ὡς πρῶτασιν καὶ οὐχὶ τροπολογίαν αὐτὴν θεωροῦντα. Παραγνωρίζουσιν ἡμῶς τὴν τροπολογίαν του, καὶ ὡς χθὲς εἶπε ἐπαναλεγει καὶ σήμερον, ὅτι οὐδόλως μακρύνεται τοῦ νομοσχεδίου, ὅτι τὴν αὐτὴν ἔχει βάση, καὶ ὡς ἐκεῖνο προτείνει τὴν τῶν ἐφετειῶν αὔξησιν πρὸς εὐκολίαν τῶν πολιτῶν, προσθέτουσα, ὅτι παρελθούσης ἐντελῶς τῆς ἀνάγκης νὰ διορθῇ τρίτον ἐφετεῖον ἐν Πάτραις. Παραδεχόμενῃ λοιπὸν ἡ τροπολογία του τὸ κύριον τοῦ νομοσχεδίου πνεῦμα καὶ κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρουσα, δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ εἰμὴ τροπολογία. Περὶ δὲ τῆς ἐν Πάτραις συστάσεως τρίτου ἐφετείου τοσοῦτον προφανῆς καθίσταται ἡ ἀνάγκη, ὥστε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἄλλοτε, ἀκριβῶς σκεψαμένη, ἰθεὴρσεν ἀφεικτον τὴν καθίδρυσίν του, καὶ μ' ὅλας τὰς ὑλικὰς δυσχερείας τῆς ἐξέδωκε κατὰ τὰ 1843 περὶ αὐτοῦ νόμον, ὅστις ἤθελε πραγματοποιηθῆ, ἐὰν ἡ μεταπολίτευσις ἐπελθούσα δὲν ἐματαίωτο τὸ πρᾶγμα. Ἀλλὰ δύναται ἴσως νὰ ἐπιφέρωσι τινες, ὅτι ἡ τροπολογία του ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ταύτης περιέχει καὶ ἄλλας προσθήκας. Τίποτε δὲν τὴν ἐπιβαρύνει καὶ τοῦτο, καὶ οὐχ ἦττον

είναι ως εξ ύπαρχης τροπολογία. Διότι εν νομοσχέδιον ενδέχεται να μη προίδη πολλές περιστάσεις και εις την συζήτησιν να μετασηματισθῆ πολυτρόπως· άλλως τε ο ύπουργός ειπεν, οτι ανάγκη να εκκαθαρισθῶσιν αι εκκρεμείς δικαι· ή τροπολογία του αυτό τουτο υποστηρίζει, αι ιδέαι των συναπαντώνται και ούδεμία ύπάρχει αντίφασις. Οτι δε ανάγκαία ή εν Πάτραις σύστασις έρετειού και διά την των κακουργημάτων εκδίκασιν, απόδειξις ή εκ των ύφισταμένων απόστασις τσοούτων νομών. Διότι οι μὲν εξ Ακαρνανίας εις Χαλκίδα ή Σύρον εκ Βονίτης ορμώμενοι βιάζονται να διελθῶσιν 90 περίπου ώρων απόστασις· οι δε εξ Αχαΐας και Ηλίδος, 70 μέχρι της Ναυπλίας. Εκ τούτου δε τί συμβαίνει; Η δὲν πορευόμενοι ούδῶλος οι συγγενείς των άτυχῶν ύποδικῶν να προπαρσκευάσωσι τά κατά την υπέραστισιν, ή θυσιάζουσι συμφέροντα σπουδαία πολλάκις, διά να μη εγκαταλίπωσιν εις τὸ αυτόματον τους συγγενείς αυτών. Διά δε της συστάσεως ταύτης ού μόνον όλα ταύτα εκλείπουσι διά τὸ βραχὺ των διαστημάτων, αλλά και τὰ κακουργιοδικεία συνεχέστερον συγκροτοῦνται, και εις αυτό σχεδόν τὸ μέρος όπου κατεπράχθησαν τὰ εγκλήματα. Διά δε τας μακράς αυτών απόστασεις διάζονται πολλάκις ούσιωδέστατοι της κατηγορίας και υπερασπίσεως μάρτυρες να υπεκρευῶσι την εμφάνισιν, ασθένειαν ή άλλο τι προσποιούμενοι, και ούτως άλλοτε μὲν αι υποθέσεις αναβάλλονται, ένιοτε δε προχωροῦσι με βλαδὴν οίανδηποτε της δικαιοσύνης. Όλα δε ταύτα επίσης διά του εν Πάτραις έρετειού θεραπεύονται, και κοινῇ προκύπτει ωφέλεια. Εκτός δε τούτου και λόγος οικονομίας ακριβῆς υπαγορεύει την σύστασιν ταύτην. Διότι εκ της Ακαρνανίας π. χ. πηγάζουσιν ένιαυσίως 100 εγκληματικαί πράξεις κατά μέσον δρον· αυτά δε να υποστηριχθῶσιν, απαιτοῦνται 500 τοῦλάχιστον μάρτυρες, οίτινες διά να μεταβῶσιν εις Αθήνας, ή Σύρον, ή Χαλκίδα, απαιτοῦσιν ἀφείκτως διά τὸ απόστημα δαπάνην 45000 δραχμῶν. ένταῦθα δε πρέπει να προστεθῶσι και 20 τοῦλάχιστον ὄρκωτοι, διά τους έπόλους ανά 150 δραχ. πληρωνομένους, απαιτοῦνται 3000 δραχμαί και ούτως έχομεν μέχρι τούδε δραχ. 48000. Τας δε της Αχαΐας και Μεσσηνίας εγκληματικὰς πράξεις ανά 80 κατ' έτος υπολογιζόμενος, παρατηρεῖ, οτι δι' έκαστον νομόν απαιτοῦνται δραχ. 12800 και ανά 3000 διά τους αναγκαίους ένόρκους, τὸ όλον δραχ. 31600 πρὸς εκδίκασιν ένώπιον των εν Ναυπλίῳ κακουργιοδικῶν. Η δε δαπάνη των τριῶν τούτων νομών αναβαίνει ούτως εις δραχ.

79600. Αλλ' εάν, ύπάρχοντας εν Πάτραις έρετειού, ήθελον αι 100 εξ Ακαρνανίας δικαι εισηγηθῆ εκεί, διά τους 500 μάρτυρας ήθελουσι χρειασθῆ 8500 μόνον δραχ. διότι ή απόστασις είναι ανεπαίσθητος. Οι πρὸς τους άλλους δύο νομούς, διά μὲν τους της Αχαΐας 4000 μάρτυρας δραχ. 5500 διά δε τους εκ Μεσσηνίας ίσαριθμούς δρ. 13600. Επίσης δε διά τους ένόρκους κατά μέσον δρον δραχ. 400 ώςτε τὸ ποσόν 31600 τὸ διά τας υποθέσεις Αχαΐας και Μεσσηνίας απαιτούμενον, επαρκεί σχεδόν διά την του προτεινομένου έρετειού σύστασιν, υπερ δὲν απαιτεῖ πλείονας των 34500 δραχμῶν. Αλλ' εάν τις παρατηρήσῃ τυχόν, οτι πολλές εσημείωσε διά τους νομούς τούτους δικας, τούτο δὲν δύναται ν' ανασκευάσῃ τους λόγους του, επειδῆ τὸ αυτό ποσόν κατ' αντίθεσιν υπολόγησε, και αν αι δικαι εισηγοντο εις τὸ προτεινόμενον έρετειόν. Τελευταίον δε προσθετεῖ, οτι οἱ των Αθηνῶν και Ναυπλίας προστεθησόμενοι έρέται ταχέως των δικῶν την συσσωρεύσιν εξελείφοντες, ήθελουσι αποβῆ περιττοί, ή δε Κυβέρησις αναγκαιώς θέλει τους απολύσει. Αντί τούτου ήθελουσι μεταβιβάσθῆ τότε εις τὸ εν Πάτραις συγκροτηθῶμενον. Δι' όλους λοιπόν τους ειρημένους λόγους παρακαλεῖ την Βουλὴν, τὸ κοινόν συμφέρον και τὸ δίκαιον σταθμίζουσα, να λάβῃ ὑπ' ὄψιν την τροπολογίαν του, και ή να συζητήσῃ αὐτήν μετα της αρχῆς του Νομοσχεδίου, ή να την παραπέμψῃ εις τὰ τμήματα.

Αντέταξεν έτερος, οτι ή πρότασις του Βουλευτοῦ Πατρῶν, είναι κατά τε τύπον και κατ' ούσίαν απαράδεκτος. τὸ μὲν πρώτον, διότι διά να φθάσῃ πρότασις τις ένώπιον της Βουλῆς πρέπει να υπαχθῆ εις τας του κανονισμοῦ διατάξεις και να διελθῆ την ὑπ' αυτών κανονιζομένην ὁδόν. Οτι δ' είναι πρότασις αυτότελής και ούχι τροπολογία είναι αυτόδηλον. Καθότι ο μὲν ύπουργός της Δικαιοσύνης επιθυμῶν να θεραπεύσῃ την ανάγκην του ν' αυξηθῆ τὸ προσωπικόν των έρετειῶν πρὸς διευκόλυνσιν της διαξαγωγῆς τσοούτων εκκρεμῶν υποθέσεων, καθυπέβαλεν, επί τη αίτήσει μελιστα της Βουλῆς, νομοσχέδιον περι αύξήσεως του προσωπικοῦ των έρετῶν, να διαιρεθῆ έκάτερον των υπαρχόντων έρετειῶν εις δύο τμήματα. Τούτου δε συζητουμένου έπαρουσιάσθῃ πρότασις λέγουσα, να συστηθῆ μετά εν έτος τρίτον έρετειον, έδρεῦν εις Πάτρας, συγκροτηθῶμενον εκ των προστεθησόμενων ἤδη εις τὰ έρετεια έρετῶν. Είναι λοιπόν πρότασις περι συστάσεως τρίτου έρετειού ανεξάρτητος του νομοσχεδίου. Δὲν δύναται ἄρα ἤδη να συζητηθῆ, αλλ' αν

ἐγκριθῆ, νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὰ τμήματα καὶ νὰ βασιανοθῆ κατὰ τὴν τάξιν. Δεύτερον δὲ καὶ κατ' οὐσίαν εἶναι ἀπαράδεκτος διότι ἡ οικονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει τὴν συστάσιν τρίτου ἐφετείου. Καὶ δὲν ὑπολογίζονται καλῶς αἱ δαπάναι τοῦ συστηθεσομένου ἐφετείου, ὅταν ἐξάγῃται ὅτι ἡ σύστασις αὐτοῦ εἶναι πρὸς συμφέρον καὶ οἰκονομίαν τοῦ δημοσίου διότι πρέπει νὰ λάβῃ τις συγχρόνως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπαιτεῖται α.) κατάστημα, τοῦ ὁποίου τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον θέλει εἶσθαι 4000 μέχρι 5000 δραχμῶν β.) εἰδικὸν καταστηρικὰ φυλακῶν γ.) Πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος, γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς κλπ. ὥστε ἐκ τούτων τῶν δαπανῶν βέβαια δὲν δύναται νὰ προέλθῃ οἰκονομία εἰς τὸ δημοσίον. Ἐπειτα δὲ καὶ ὁ λόγος ὅτι θέλει φέρῃ πολλὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς δικαζομένους καὶ ὠφέλειαν εἰς τὸ δημοσίον ὡς ἐκ τῆς ἐν Πάτραις συστάσεως τῶν κακουργοδικῶν, δὲν εἶναι βᾶσιμος. Διότι ἡ τῶν κακουργοδικείων ἔδρα δὲν εἶναι μόνιμος καὶ δύναται νὰ συνιστῶνται ταῦτα εἰς διαφόρους πόλεις ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς κατὰ καιροῦς ὑπαρχούσης ἀνάγκης. Συγκροτεῖται, φέρ' εἰπεῖν, μία σύνοδος ἐν Ἀθήναις, ὅταν εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς, ἢ τινὰ πλησιόχωρον, ἐμπεριέχεται μείζων ἀριθμὸς ποινικῶν ὑποθέσεων, ἄλλῃ δ' ἐν Χαλκίδι δι' ὁμοίους λόγους. Ὡστε ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς κατὰ καιροῦς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ προνοοῦσα περὶ τῆς δυνατῆς οἰκονομίας δύναται νὰ συστήσῃ κακουργοδικεῖον καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ ἢ καὶ ἀλλοῦ. Διὰ τὴν λοιπὴν νὰ περιορίσωμεν τὴν ἔδραν τοῦ κακουργοδικείου εἰς μίαν πόλιν, καὶ νὰ στερανῶνται οἱ κάτοικοι τῶν λοιπῶν μερῶν τῶν ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι συστάσεως τῶν κακουργοδικείων ὠφελειῶν; Ἀλλὰ δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ἐπεκταθῆ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος προτάσεως διότι συζητήσις περὶ αὐτῆς ἤδη δὲν δύναται νὰ γείνη, ἀλλὰ πρέπει προηγουμένως ν' ἀποφανθῆ ἢ Βουλὴ ἂν παραδέχεται τὴν εἰς τὰ τμήματα παραδοχὴν αὐτῆς. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν, περὶ δὲ τῆς καθυποβληθείσης σήμερον τροπολογίας παραδεχόμενος αὐτὴν παρετήρησεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὴν, οἱ ἀναπληρωταί, οἱ πάρεδροι κ.λ.π.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ σύστασις τοῦ τρίτου ἐφετείου εἶναι ἀναγκασιότατη. Καὶ ἠδύνατο μάλιστα ἀντὶ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ δύο ἐφετεῖα 10 ἐφέται, νὰ διορισθῶσι μόνον 5 καὶ νὰ συγκροτηθῆ ὑπ' αὐτῶν τὸ τρίτον ἐφετεῖον ἐν Πάτραις, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ τὰς ὑπαρχούσας ἀνάγκας πρὸς ἐκδίκασιν τοσούτων ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ὅτι ἤθελον παραπεμφθῆ εἰς

αὐτὸ ὅλας αἱ ἐκκρεμῆς ὑποθέσεις αἱ ἀνήκουσαι εἰς τοὺς νομοὺς τῆς περιφέρειας του, καὶ ἤθελον ἀνακουρισθῆ τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα καὶ ἐκ ταύτης τῆς ἀρκεύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, καὶ ἐκ τῆς μὴ εἰσαγωγῆς ἐξ ἐκείνων τῶν νομῶν νέων. Ἀλλ' ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν, παρουσιασθεῖσα ὡς τροπολογία τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφ' ἧν εἶναι τοιαύτη, ἐκκατάστησεν ἀσυχίαν, καὶ ἤδη περὶ οὐδενὸς ἄλλου δύναται νὰ γείνη λόγος εἰμὴ περὶ τῆς προσθήκης ἐφετῶν εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα. Ἐπὶ τοῦ λοιποῦ λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν προστεθσομένων ἐφετῶν πρέπει νὰ ᾖναι τέτοιος ὥστε νὰ συμπληρωθῆ πᾶσι δι' αὐτῶν τρίτον ἐφετεῖον τὸ ὁποῖον θέλει περιλαβεῖ τοὺς νομοὺς Ἀχαιῶν, Ηλείας, καὶ Λακωνικῶν καὶ περιλαβεῖν τὰς 213,000 κατοικίων κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ 1846. Πρέπει εἰ λοιπὸν νὰ προστεθῶσιν εἰς ἕκαστον ἐφετεῖον τρεῖς ἐφέται. Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομίσῃ τις ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ διαίρεσις τῶν ἐφετειῶν εἰς δύο τμήματα, ὅτι καὶ ἤδη οὐδέποτε πλείον τῶν 3 ἐφετῶν παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις, κλινομένων τῶν λοιπῶν ἄλλοτε ἐπ' ἄλλῃ προτάσει. Δυνάμει θμως τοῦ 278 ἄρθρου τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων αὐτοδικαίως προσλαμβάνονται εἰς ἕκαστον ὑπόθεσιν δικηγόροι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, καὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Ὁ δ' ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι πρὸ πάσης συζητήσεως πρέπει ν' ἀποφανθῆ ἢ Βουλὴ ἂν τὸ παρά τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν καθυποβληθὲν ἔγγραφον εἶναι τροπολογίαν τοῦ νομοσχεδίου, ἢ πρότασις νόμου. Διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ λυθῆ προηγουμένως τοῦτο, ὥστε ἂν μὲν θεωρηθῆ ἡ πρότασις παραπραπτικῆ εἰς τὰ τμήματα νὰ παύσῃ περὶ αὐτῆς πᾶσα συζήτησις, ἂν δ' ὡς τροπολογία, νὰ δυναθῆ καὶ αὐτὸς νὰ ἀγορεύσῃ ἐπ' αὐτῆς καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου ζήτημα.

Ἀκούσας λοιπὸν τις τῶν λόγων ἐπὶ τοῦ τεθέντος ζητήματος, ἂν ὡς τροπολογία ἢ πρότασις πρέπει νὰ θεωρηθῆ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἀνέφρασεν, ὅτι αὐτὴ παρέταται μὲν ὡς τροπολογία τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὅτι παραίθεται τὴν ὑπὸ τούτου νομοθετουμένην προσθήκην νέων ἐφετῶν, ὁρίζει δὲ τὸν ἀνώτατον αὐτῶν ἀριθμὸν μέχρις ὀκτώ, καὶ κανοῦσασα ὅρασι τινὰ διεργασίαν αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου προσθεῖσθαι τὸ μετὰ ταῦτα γεννησόμενον. Ἀλλ' ὡς τοιαύτη δὲν εἶναι παραδεκτὴ, ὅτι ἡ πρότασις περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου, καὶ τοῖς πολλὰς ὠφελείας ὑποχρεώσασθαι ἔχει ὅμως καὶ πολλὰς ἄλλας δυσχερείας, οἷσινος πρέπει

νά προεξομαλυνθώσιν. Ἡ περιγραφή φερ' εἶπειν, τῆς περιφρασεως τῆς δικαιοδοσίας του ἀπαιτεῖ τοπικὰς γνώσεις, καὶ προσέτι νά γνωσθῆ δια τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἢ διαβάσεις τῶν λαῶν εἰς τὸ νά ὑπαχθῶσι δικαστικῶς εἰς τοῦτο ἢ εἰς ἕκαστο τὸ ἐφετεῖον. Ἄν δὲ καὶ ὡς πρότασις αὐτοτελὴ θεωρηθῆ καὶ τὸτ' αὖθις δὲν δύναται νά συζητηθῆ σήμερον κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ νά παραπεμφθῆ εἰς τὰ τμήματα, νά ἐξακολουθήτῃ δὲ ἡ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ οὗτο ἕτερον συζητεῖται ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ καὶ ἐγκρίνεται, αὕτη δὲν προσβάλλει τὸ ἤδη ψηφισθησόμενον νομοσχέδιον, διότι παραδέχεται τὸν διορισμὸν νέων ἐφετῶν, ὀρίζει δὲ τὴν μετὰ τὸν ἔτος ἐξ αὐτῶν συγκρότησιν τρίτου ἐφετείου. Ὅθεν ὡς τροπολογία μὲν θεωρούμενον τὸ παρά τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν καθυποβληθὲν εἶναι ἀπορρίπτει, ὡς πρότασις δὲ νόμου δὲν δύναται νά ληφθῆ ὑπ' ὄψιν πρὶν ἢ διέλθῃ τὴν ὀρισμένην σειράν.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἐν μέρει μὲν εἶναι τροπολογία, καθόσον ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μεῖστου ὅρου τῶν προστεθησομένων ἐφετῶν εἰς δέκα, ἐν μέρει δὲ πρότασις αὐτοτελὴς καθόσον διαλαμβάνει περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου. Τὸ δεύτερον λοιπὸν τοῦτο μέρος δὲν δύναται νά τεθῆ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν, ἀλλὰ πρέπει νά παραπεμφθῆ εἰς τὰ τμήματα, καὶ αὐτὸς μάλιστα θεωρεῖ ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖον τὸ τρίτον ἐφετεῖον, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται ν' ἀναπτύξῃ τοὺς ὑπὲρ τοῦτου λόγους ἐν καιρῷ τῆς συζήτησεως αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ῥηθέντος ἔγγραφου συνομολογεῖ ὅτι πρέπει νά ἦναι ὀρισμένος ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν διορισθησομένων ἐφετῶν, ἀλλὰ νά ἦναι ἀόριστος ὁ καιρὸς καθ' ὃν θέλουσι μείνει, διότι οὐδεὶς δύναται νά βεβαιώσῃ ἡμᾶς ὅτι θέλει ἐκλείπει μετὰ ἐν ἔτος ἢ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, καὶ διότι ὁ ὑπουργὸς εἴτε πρὸ τοῦ ἔτους εἴτε ἐντὸς τοῦ ἔτους ἅμα ληξάσης τῆς ἀνάγκης δὲν δύναται εἰμὴ κηδόμενος τῶν δημοσίων συμφερόντων νά ἐλαττώσῃ τὸ ποσὸν τῶν δικαστῶν, ἀπολύων τῆς ὑπηρεσίας τοὺς τυχόν ὑπάρχοντας περιττοὺς.

Μετὰ τινὰ καθυποβαλόντα νέαν τροπολογίαν σύμφωνον κατ' οὐσίαν μετὰ τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν ὁ πρόεδρος ἀπέπτυξεν ὅτι πολλὰὶ γνώμαι ἐξετέθησαν, καὶ πολλὰὶ τροπολογίαι καθυπεβλήθησαν, ἀλλὰ πρὸ τούτων πρέπει νά λυθῆ τὸ ζήτημα, ἂν τὸ παρά τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν καθυποβληθὲν ἔγγραφον εἶναι τροπολογία τοῦ νομοσχεδίου, ἢ πρότασις νόμου. Ἐρώτησε δὲ περὶ τούτων τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀπεφάνητο δι' ἀναστά-

σεως ὅτι εἶναι πρότασις νόμου, καὶ πρέπει νά ὑπαχθῆ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμενας διατάξεις.

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπολειπομένων τροπολογιῶν, τῶν ὀριζουσῶν τὸν ἀνωτάτον ὅρον τῶν διορισθησομένων ἐφετῶν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέπτυξεν, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος χθὲς καὶ ἰδιαιτέρως παρὰ πολλῶν Βουλευτῶν ἤκουσεν ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου λέξις «τοῦλάχιστον» ἀφίνουσα ἀόριστον τὸν μέγιστον ὅρον δύναται ποτε νά δώσῃ χώραν εἰς ἀμέτρον αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφετῶν. Ὁ λόγος ὅμως δι' ὃν ἐτέθη ἡ λέξις αὕτη εἶναι, διότι συμπεριλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ ἐκριθῆ καταλληλὸν νά τηρηθῆ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς ἐκφράσεως καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον. Ἀλλ' ἂν καὶ οὐδεὶς φόβος τοιούτων ὑπερβάσεων ὑπάρχει, διότι οὐδ' αὐτὸς οὐδ' ἄλλος ὑπουργὸς δύναται νά διαρήθῃ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς ὅποιον ἀριθμὸν ἐφετῶν θέλει, καὶ προσέτι αὐτὸς ἐν τῇ ἐκθέσει του ῥητῶς ἀναφέρει ὅτι θέλει γίνασθαι εἰς ἕκαστον ἐφετεῖον προσθήκη ἐκ πέντε ἐφετῶν, ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ κατηνέχθησαν κατὰ τοῦ τοιούτου ἀόριστου τρόπου τῆς ἐκφράσεως δὲν ἔχει οὐδεμίαν δυσκολίαν νά παραδεχθῆ, ἂν ἡ Βουλὴ ἐμμένῃ, νά μεταβληθῆ ἡ φράσις «εἰς ἐνὸς προέδρου, πέντε τοῦλάχιστον δικαστῶν» εἰς τὴν «ἐκ δέκα τῶν πολὺ δικαστῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου». Ἄν δ' οὐδεμίαν μεία γίνηται ἐν τῷ πρῶντι νομοσχεδίῳ περὶ τῆς εἰς δύο τμήματα διαίρεσεως ἑκατέρου τῶν ἐφετειῶν τοῦτο προέρχεται διότι δυνάμει τοῦ 262 ἄρθρου τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων δύναται νά γείνη δικιωματικῶς ἢ διαίρεσις τῶν δικαστηρίων, ὅταν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν, ὁ παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὀριζόμενος. Διὰ ταῦτα ἐξητήσατο διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀκολούθως τὴν ὑπὸ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἐπιτρεπομένην διαίρεσιν.

Παρατήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ φράσις «σὺγκείται ἐκ δέκα τῶν πολὺ δικαστῶν» δὲν ἀρμόζει, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νά ἐξαχθῆ ἐξ αὐτῆς ὅτι δύναται νά λαμβάνωσι δέκα ἐφέται μέρους εἰς ἐκδικασίαν μᾶς ὑποθέσεως, ἐνθὺ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς φητὰς διατάξεις τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι πρέπει νά διατηρηθῆ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει, διότι ὁ κίνδυνος τῆς αὐτογνώμονος προσθήκης πλειόνων ἐφετῶν ὑπὸ τινος ὑπουργοῦ ἐκλείπει, καθότι ἡ Βουλὴ δύναται

να περιορισθῇ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν ἀριθμὸν. Ἐπειτα ἡ αὐτὴ φράσις εἰς τριῶν τοῦλάχιστον ἢ ὑπάρχει εἰς τὸν προσηγορισμὸν τῶν πρωτοδικείων, ἀλλ' ἐντούτοις οὐδεμίαν ὑπερβάσειος τοῦ ἡριθμοῦ παράδειγμα ἔχομεν. Διακρί λοιπὸν νὰ μεταβληθῇ ὁ παρὰ τοῦ νομοθέτου παραδεξιμένος τρόπος τῆς τοιαύτης ἐπιφύσεως, καὶ νὰ δοθῇ χώρα εἰς τοχούσας παρεπιθήσεις.

Συνομολογηθέντος λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιβουλεύουσα τὸν εἰσῆκτον μόνον ὄρον καὶ ἀρίστουσα ἀριστον τὸν μέγιστον ἐννοεῖ ὅτι δὲν θέλουσι προσηγορῆ εἰς ἕκαστον ἐρατειὸν πλείονες τῶν 5 φρετῶν, ὥστε ἕκαστον τούτων δὲν ἔχει περιέχει πλέον τῶν δικαδικαστῶν καὶ ἀποσυρῶντων μιτὰ τούτο ὅλας τὰς τροπολογίας τῶν προτεινόντων αὐτάς, ἡ Βουλὴ παρεδέρχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔξῃ ὄρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ὑπῆρχε.

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ ψηφοφορία: κατ' ἄνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτηροῦσαι τῶν ψηφολεκετῶν Δεμάθα καὶ Ζῆτου, συνηχθῆ κατὰ τὸ ὡδε προσηγορῶν τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέρχθη διὰ ψήφων 67 ἠρνήσεως τῶν ψήφων δὺς τὸ σύνολον τοῦ ἐξ' ἑνὸς ἀθροῦ συγκατεμένου φηέντος νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ μεταβάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

α Πᾶν δικαστήριον ἐρατειῶν σύγκαιται ἐξ' ἑνὸς προέδρου, πέντε τοῦλάχιστον δικαστῶν, τριῶν παρέδρων, ἑνὸς εἰσαγγελέως, δὺς τὸ πολὺ ἀντεισαγγελέων, καὶ ἐξ' ἑνὸς γραμματεῶς.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ σήμερον παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ δι' αὐτῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς ἐπιτήματος.

Παραδέρχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ προδικείων Ἐρατειῶν Νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐξῆς:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Σταύρος Γρίβος	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου		Ἰω. Πετμεζῆς	N.
Γ. Λογιωτατίδης		Δ. Κονδύλης	N.
Δ. Δελλυγιώργης	N.	Ἄντ. Καμπάνης	N.
Π. Τσμπούρακης		Ἄντ. Δανόπουλος	
Πάριος Μοναστηριώτης		Ν. Ἰατρός	N.

Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ἄνδ. Νοταρᾶς	
Δ. Καλλιπρονᾶς	N.	Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Κωστής Βρυζάκης	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.
Ἀνάργ. Πετρακῆς		Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος	N.
Κ. Τζαβίλας	N.	Ἰω. Ζαφειρόπουλος	N.
Σ. Στράτος	N.	Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Π. Ράγκος		Ν. Κορριωτάκης	N.
Α. Π. Νάκος	N.	Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Ἄντ. Γεωργαντᾶς		Πικρασκ. Ματάλας	
Πέτρος Τσικνατάκης		Ἦλ. Γιατράκος	N.
Γ. Κονδύλης		Α. Στέφανος	N.
Κ. Φασίτσας		Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Ἐλ. Καλογεράς		Ῥ. Παλαμίδης	
Γ. Ἰω. Βατίστας	N.	Θ. Μ. Πετρινός	
Ἄγ. Γουζούασης	N.	Κ. Μαιέτας	N.
Γ. Κ. Βελῆς	N.	Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος ἠρν. ψήφου	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.	Μ. Χαταῆ Μαλέτη	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσας	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Μ. Σισίνης		Ν. Μπούτουνας	N.
Γρ. Χαταργιάννος		Π. Παπατσώνης	
Γ. Μήτσος		Ἰω. Παπατσώνης	
Ἰω. Κλίμακας	N.	Π. Δοριώτης	
Ἀναγ. Δικυπρίου	N.	Σπ. Βαλεττάς	N.
Π. Α. Ζάνιος	N.	Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.
Μ. Ν. Βαλέττας		Σπ. Α. Βαρότσος	
Χρ. Ν. Δεμάθας	N.	Παῦλος Λεντοῦδης	N.
Ἦλ. Παπαλιός	N.	Χρῆσ. Σουμαρίπας	N.
Γ. Πετμεζᾶς		Μ. Ι. Μεγαλόπουλος	N.
Ν. Ἀνδρικόπουλος		Κ. Βέικος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Μ. Ἰατρός	N.
Ἰω. Ζάγκος		Δ. Βεβίλης	
Ἄθ. Δικυλόπουλος		Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	N.
Βασιλ. Νικολαΐδης		Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Α. Ν. Μπούκουρας	N.	Ν. Μοσχούλας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γ. Π. Ζαφειρόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Α. Κανελλόπουλος	
Ἐμ. Ἀντίπας		Κ. Δ. Σχινᾶς	N.

Ιω. Γκούρας	N.	Αντ. Αρμάς	N.
Αναγ. Κεγαγιάς	N.	Μ. Αναστασόπουλος	
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.	Ιω. Τομαράς	
Π. Ηπαδιαμαντόπουλος	N.	Αν. Παπατσόρης	
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Αθ. Καστανάς	N.
Χρ. Τσίνογ		Γ. Σ. Κριεζής	
Δ. Κουμνιώτης		Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	
Θ. Ι. Μίξης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Έμ. Α. Ορλόφ		Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Γ. Μπίστας		Δ. Χατσιώκος	
Κ. Δαριώτης		Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
Σταμ. Αντωνιάδης		Κ. Δουβουνιώτης	N.
Ιω. Περίδης	N.	Γ. Ριζόπουλος	
Ανδ. Μάμουκας	N.	Ιω. Τασσαίος	
Κάρολος Νάζος		Μάρκος Βιτάλης κρηθή ψήφου	
Εύστρ. Παρίσης	N.	Ιω. Οικονόμου	

Τελευταίον ο πρόεδρος αναγγέλλας αντικείμενον της επάυριον συνεδρίασεως την ζήτησιν της εκθέσεως επί της Βουλευτικής εκλογής Μεσσηνίας, την λύσιν των έκκρεμων βουλευτικών ζητημάτων, και την συζήτησιν του περί φορολογίας των Λακωνικών προϊόντων νομοσχεδίου, εκήρυξε διαλελυμένη την συνεδριάσιν περί την 4 ώραν μ. μ.

Ο πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οι Γραμματείς
Α. Π. Νάκος.
Ι. Αντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ.

Της 14 Ιανουαρίου.

Σήμερον την δεκάτην τετάρτην Ιανουαρίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού ογδόου έτους συνελήθησαν περί την μεσημβρίαν των Κ.Κ. Βουλευτών εις την αίθουσαν του Βουλευτηρίου άνεγνώσθη ο όνομαστικός αύτών κατάλογος και ερθεύσης πλήρους της Βουλής ο Πρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίασιν. Άνεγνώσθησαν τά πρακτικά της προτεραίας και εγκριθέντα υπεγράφησαν υπό τε του προέδρου και των γραμματέων

Άνεγνώσθησαν άναφοραι των Βουλευτών Δ. Βιρβίτη και Β. Νιχολαΐδου δικαιολογούντων την παράτασιν της άκουσίας των και

πίτουμένων να παραχωρηθώ αυτοίς παράτασις άδειας, άλλ' ή Βουλή δέν συνήνεσεν εις τάς αίτήσεις αύτών και διάταξε να προσκληθώσιν εις τά καθήκοντά των.

Επί τη έρωτήσει δέ του προέδρου άνήγγειλαν τά τμήματα ότι εξέλεξαντο άλλ πλην του πρώτου, ο ού συνήλθε, προέδρ. κατά την αλφαβητικήν αύτών τάξιν τους Κ.Κ. Σταύρον Γρίβον, Ιωάν. Γκούραν, Ιω. Γ. Κριεζήν, Δ. Ορεινόν, Σουμαρίπαν, και Κλίμακα, γραμματείς δ' ώσαύτως, πλην του πρώτου, τά λοιπά τους Κ. Κ. Σ. Αντωνιάδην, Γ. Αντωνόπουλον, Μ. Βαλέτταν, Σ. Βαλέτταν, Κ. Δαριώτην και Βιτάλην. Επί δέ των άναφορών τό Β' τμήμα εξέλεξατο εισηγητήν τον Κ. Περίδην, τό Γ' τον Κ. Δεπάσταν, τό Ε' τον Λουκάν Στέφανον, τό Σ' τον Κ. Στράτον. Επί του περί φόρων ζώων νομοσχεδίου τό Β' τμήμα εξέλεξατο εισηγητήν τον Κ. Στεφανόπουλον, τό Δ' τον Κ. Νάκον. Επί του περί της έκποιήσεως των μετοχών της τραπεζής νομοσχεδίου εισηγητήν εξέλεξατο μόνον τό Β' τμήμα τον Γ. Μαυρομιχάλην ώσαύτως επί του περί καθυστερούντων νομοσχεδίου μόνον τό Γ' εξέλεξατο εισηγητήν τον Κ. Βρυζάκην επί του περί αποζημιάσεως της Τραπεζής τον Μ. Βαλέτταν, και επί του φόρου των ζώων τον Α. Π. Νάκον.

Ανήγγελλη ακόλουθως αντικείμενον ή συζήτησις της Βουλευτικής εκλογής Μεσσηνίας, άλλ' επειδή πολλοί των Κ. Κ. Βουλευτών δέν ήδυνήθησαν να λαθώσιν υπ' όψιν τά περι αύτης έγγραφα έήτησαντο την άπ' αύριον άναβολήν της συζητήσεως, και ή Βουλή συνήνεσεν εις αύτήν. Προκειμένου δέ να ληρωσιν υπ' όψιν τά έκκρεμά Βουλευτικά ζητήματα, ήρώτησέ τις έν τώ μεταξύ, άν ή επί του απολογισμού έπιτροπή έργάζηται, άποκριθέντος δ' ένός των μελών αύτης ότι άναμένει μέχρι τούδε έκθεσιν του ελεγκτικού συνεδρίου, ήνοιχθη παρεμπότον ζήτημα περί του απολογισμού, ερ' ού γενομένων διαφόρων παρατηρήσεων των μίν υποστηρίζοντων την άνάγκην της παρουσιάσεως της έκθέσεως του ελεγκτικού συνεδρίου, των δ' υπερασπιζόντων τό ανεξάρτητον αύτης από της επέπεργασίας της Βουλής, λαθών τον λόγον ο ύπουργός των οικονομικών παρετήρησεν ότι ουδέποτε άπαιτείται διά την εξέτασιν του προϋπολογισμού να ύπάρχη υποδεβλημένη και έπιβεβλημένη εις την Βουλήν και ή επ' αυτού του συνεδρίου έκθεσις· τούτο εις ούδέν των Συνταγματικών ένθών γίνεται και ούδ' είναι δυνατόν να γίνη· διότι εις την αύτην έποχήν, καθ' ήν τό ύπουργείον όφείλει να υποβάλλη εις τάς

Βουλῆς τὸν ἀπολογισμὸν, ἀρεῖλου ἐπίσης καὶ οἱ διάφοροι τοῦ Κράτους ὑπόλογοι νὰ υποβάλλουν εἰς τὸ συνέδριον τοὺς λογαριασμοὺς των, τοὺς ὁποίους ἐξετάζον αὐτὸ μόλις δύναται τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἔκθεσίν του· καὶ ταῦτο δύναται νὰ γίνῃ, ἐὰν υποθέσωμεν, ὅτι ὅλοι οἱ ὑπόλογοι θελοῦσιν υποβάλλει τοὺς προκειμένους λογαριασμοὺς εἰς τὸ συνέδριον ἀκριβῶς εἰς τὰς προθεσμίας, καὶ θέλουσιν εἶσθαι αὐτοὶ κατὰ πάντα ἀκριβοῦς καὶ τακτοὶ. Ἀλλ' ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος ἐξαγεται, ὅτι καὶ εἰς τὰς τεταγμένας προθεσμίας πολλοὶ δὲν κατορθώνουν νὰ υποβάλλουν τοὺς ὑπολογισμοὺς, καὶ ἀναγκαστικῶς αὐταὶ παρατείνονται παρὰ τοῦ Συνεδρίου. Καὶ εἰς τοὺς υποβαλλομένους δ' αὐτὸ ἀπαντᾷ ἑλλείψεις καὶ προσκόμματα, ἐφ' ὧν ποτὲ μὲν τὸ συνέδριον κατὰ τὴν ἀνάγκην ζητεῖ παρὰ τῶν ὑπολόγων πληροφώρας καὶ διασαφήσεως, ποτὲ δὲ ἐκδίδει κατ' αὐτῶν καταδηλώσει, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀρεῖλαι πρότερον τὸ συνέδριον ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας ν' ἀκούσῃ τὴν ἀπολογίαν τῶν ὑπολόγων, καὶ οὕτω νὰ ἐκδώσῃ τελεσιδικίως τὴν ἀπόφασίν του. Τούτων οὕτως λοιπὸν ἔχόντων, ἕκαστος ἔγνωκε, ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Συνεδρίου ἀναβάλλεται καὶ πέραν τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον ἐνηνέουσαν ἄλλως τε πάλιν ἐπαναλέγει, ὅτι καὶ ἂν τὰ προσκόμματα ταῦτα δὲν ἦθελον ὑπάρχει, καὶ ἀπαντᾷ οἱ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέχρι τοῦ κατωτέρου ἦθελον εἶσθαι γεγυμνασμένοι καὶ ἐξεπλῆρου ἀκριβῶς εἰς τὰς τεταγμένας προθεσμίας τὸ προκειμένον καθήκον, ἦτον ἀδύνατον καὶ ἀσυμβίβαστον μὲ τὸν λογιστὸν ὑπολογισμὸν νὰ ὑπάγῃ κατὰ τὴν ἐν ταῖς Βουλαῖς ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου ἔκθεσις. Διὰ ταῦτα προτείνει, ὥστε καθ' ὅσον τὸ ἐν ἔργον εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ ἄλλου, νὰ ἀνασχολληθῇ ἡ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ καὶ ἐν καιρῷ θέλει λάβει ἡ Βουλὴ γνώσιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκθέσεως τοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ ταῦτα ἐπιναλλομένων τινῶν τὰ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παρουσιάσεως τῆς τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκθέσεως καὶ ἐπιμεινόντων εἰς τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις των, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν παρατήρησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀρεῖλαι νὰ ἐπιληθῇ τοῦ καθυποβληθέντος ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844 καὶ νὰ δώσῃ πέραν εἰς τὰς ἐργασίας της, μὴ διακυλισμένη ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως τῆς τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκθέσεως. ἂν καὶ μέχρι τοῦδε αὐτὴ ἐπρεπεν, ὡς νομίζει, νὰ ἦναι ἐλεγεμένη, ὡς ἀφροσύνα τὸ ἔτος 1844, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου παρελθὼν εὐ μῆνον ἔτι, ἀλλὰ κατεπίστακα ὀλοκλήρως εἶπῃ ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε

βραδύτης τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιτεργασίας τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίοδον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην, ὡς ἐκ πέραν παρατήρησε, καὶ ἐκ τῆς προεδρικῆς θέσεως του προήλθε κυρίως ὡς ἐκ τοῦ πρωτοπειροῦ τῆς τοιαύτης ἐξελέγξαι· διότι οὐδὲς δύναται ν' ἀνηθῇ, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ κίνησις τοῦ περὶ ἀπολογισμοῦ μηχανισμοῦ εἶναι εἰσαίτιος ἀγνωστος εἰς ἡμᾶς, διὰ δὲ τῆς πείρας θέλει γνωσθῆ καὶ καθιεθῆν τελεοποιεῖσθαι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ θεωρήσῃ ὡς ἔχει τὸν ῥηθέντα ἀπολογισμὸν, καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξελέγξιν αὐτοῦ ἢ ἐπιτροπῇ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν ζητούμεν ἐκθέσιν, εἰς δὲ τὸ μέλλον φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ληρῇ ὠρμῆς φροντικῶς διὰ τῶν ἀναγκαστῶν διατάξεων καὶ μέτρων καταλλοπέριον, ὥστε νὰ ἦναι ἐνήμερον εἰς τὰς τοιαύτας ἐκθέσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ καὶ, ὡς πολλοὶ ἐπιθυμοῦσι, νὰ προπεξεργάζεται, εἰ δυνατόν, τὸν ἀπολογισμὸν διὰ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐργασίαν τελεσιδικίαν καὶ νὰ φωτίζῃ αὐτὴν διὰ τῶν ἀποχρησῶν ἀποδείξεων ἐπὶ τῶν διαφόρων τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀντικειμένων. Ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου θέλουσι λεχθῆ ἐν οἰκίῳ τόπῳ, ὅταν καθυποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ λογιστικοῦ προπαρασκευαζόμενον νομοσχέδιον.

Ἀνεπτυξεν δ' ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίστασιν, ὡς καὶ πρότερον εἶπε, δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκθέσιν του, πρὶν ἢ καθυποβληθῇ αὐτὸς εἰς τὴν Βουλὴν διότι ἕκαστος ἀπολογισμὸς περιλαμβάνει διάστημα 22 μηνῶν, ὡς περὶ τῶν τῆς χρήσεως καὶ τοῦ 10 μῆνας τοῦ ἐπομένου ἔτους. Φορ' εἶπεν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1846 ἐκτείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1847· θέλει λοιπὸν καθυποβληθῆ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπολόγων εἰς τὸ ἔλεγχ. Συνέδριον μετὰ δύο τοῦλάχιστον μῆνας τοῦ προερχοῦς ἔτους 1848, καὶ τοῦτο, ἂν ἀκριβῶς τηρήσῃ παρὰ τῶν ὑπολόγων αἱ προθεσμίας. Διὰ νὰ γίνῃ ἔτι ἡ ἐξελέγξις ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἀπαιτεῖται ἱκανὸς χρόνος διότι τὸ ἐλεγκτ. Συνέδριον δύναται νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις παρὰ τῶν ὑπολόγων· τὸ δ' ὑπουργεῖον ἀρεῖλαι νὰ καθυποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1847 κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1848. Ὡστε τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἀνάγκην θέλει καθυποβλεῖ ἀπολογισμὸν εἰς τὴν Βουλὴν πρὶν ἢ τὸ συνέδριον ἀποπερατώσῃ τὰς ἐξελέγξεις του. Διὰ τοῦτο εἰς κανέν μέρους τῶν συνταγματικῶν ἐθνῶν δὲ ἀπαιτεῖται νὰ προηγήται τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἢ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξις καὶ ἐκδο-

εις τῆς ἐκθέσεως, καθ' ὅσον μάλιστα ἄλλο εἶναι τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλο τὸ τοῦ ἐλεγκτ. Συνεδρίου. Ἡ μὲν παρατηρεῖ ἂν τὰ ποσὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐδαπανήθησαν ἀκριβῶς, ἂν ἐγένοντο ὑπερβάται, ἢ ὑπελειθῆσαν ποσὰ χρηματικά κλπ. τὸ δὲ ἐξετάζει τὴν χρῆσιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν καὶ τὴν τῶν λογιστικῶν διατάξεων τήρησιν· ἢ δὲ ἐκθεσις αὕτη τοῦ Συνεδρίου ὑποβαλλομένη εἰς τὸν Βασιλέα, εἰσαγεται κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ. Ἄλλ' οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ διακωλύσῃ αὐτὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν καθυποβαλλόμενον ἀπολογισμὸν. Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ ἐπιληρθῇ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐργασιῶν τῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὅτι δὲν ἐξέφρασε γνώμην ἐναντίαν εἰς τὸ νὰ ἐπιληρθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐργασίας τῆς, οὐδ' ἀρνείται τὸ ἀδύνατον τῆς εἰς τὴν Βουλὴν παρουσιάσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ μετὰ τὴν ἐπιθεωρησὴν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸν ὑπάρχοντα μηχανισμόν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ κυρίως μὲν ἠμίλησε περὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844 ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὄφρηνεν ἤδη τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἔχῃ ἐκθεδ. μένιν τὴν ἀπόρασιν τοῦ, κατὰ τοὺς χρονολογικοὺς ὑπολογισμοὺς, τοὺς ὁποῖους ὀρθῶς ἐθεσιν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός. Φρονεῖ δ' ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ σκεφθῇ κατὰ ποῖον τρόπον ἀνεξαρτήτως τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος λογιστικοῦ καὶ τῶν παρ' ἄλλοις ἔθνεσι γινομένων, θελεῖ βλέπει, εἰ δυνατόν, συνάμα διὰς τὰς τυχούσας ἐλλείψεις τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ νὰ φέρῃ ριζικὴν καὶ παραδειγματικὴν τούτων διορθώσιν κατὰ τὴν ἐξηγηθείσαν ἐπιθυμίαν πολλῶν. Ἄλλ' ἐπαναλέγει ὅτι ὁ περὶ τούτου νόμος ἀνήκει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

Μετὰ τινὰ προτείναντα ὅτι τὸ ζήτημα ἂν ὀφείλῃ νὰ προτάσσεται ἐκθεσις τῆς τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ πρὸ τῆς εἰς τὴν Βουλὴν παρουσιάσεως αὐτοῦ πρέπει νὰ λύσῃ ἡ Βουλὴ εἰς ἄλλην τινα ὀριτισμένην συνεδρίασιν, ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι οὐδὲν ζήτημα πρὸς λύσιν ὑπάρχει· διότι ἂν ἡ Βουλὴ θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἀπολογισμὸν μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδ. ἐξέλεξις δὲν θέλει ἰδεῖ οὐδέποτε ἀπολογισμὸν ἐγκρίτως, ὥστε δύναται νὰ δαπανᾷ ὑπουργός τις ἀπολύτως καὶ ἀνεξαρτήτως, μὴ τήρων οὐδ' ἐπὶ τὴν κατ' ἀόρα καὶ κεφάλαια δαπάνη· ἐπὶ τὸ κυριώτερον εἶναι νὰ ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ, ἂν ὁ ὑπουργός ἐτήρησε τὴν τάξιν ἐξοδῶν κατὰ τοὺς τύπους τῶν θεθεισῶν πιστώσεων.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἐννοεῖ μὲν ὅτι τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον δὲν δύναται νὰ ἐξελέγξῃ, φερ' εἰπεῖν, τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1846 πρὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1848, ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴ ἔχῃ ἐτοιμὴν τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844, ὅς τις μίλλει νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1848. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκασιὸν νὰ λυθῇ τὸ περὶ τούτου ζήτημα εἰς ῥητὴν τινα συνεδρίασιν.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰπόντα, ὅτι ἀντὶ νὰ λύωμεν ζήτηματα κάλλιον εἶναι νὰ ἐργαζώμεθα, ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι διὰ τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων δυνάμεθα νὰ προθώωμεν εἰς τὰς ἐργασίας ἡμῶν, ἀνευ δὲ τούτου ματαιοπονοῦμεν. Διότι τί σημαίνει νὰ διέλθῃ ἡ Βουλὴ ἐπιτροχάδην τὸν ἀπολογισμὸν μὴ δυνάμενη νὰ παρατηρήσῃ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ, καὶ μὴ ἔχουσα παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν περὶ τῆς ἐξελέξεώς του ἐκθεσιν; Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ὑποστηρίζει τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, σκοπεῖον νὰ δώσῃ τοιαύτους ἀπολογισμοὺς, οἷους ἄλλοτε ὁ Περικλῆς. Αὐτὸς ὁμοίως ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἀπολογισμῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀφοῦ προεξελεγεθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἵνα μὴ διέρχεται ἡ Βουλὴ ἀδρόχως ποσὶ τοῦ, ἀπολογισμοῦ ὡς τοὺς προϋπολογισμοὺς, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ λυθῇ ἄλλοτε.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι δὲν θεωρεῖ οὐδόπως ἀναγκασιὸν νὰ προσηρμοσθῇ ἡμεῖς ἵνα συζητηθῶσι καὶ λυθῶσι τὰ ἀναφερόμενα περὶ ἀπολογισμοῦ ζήτηματα. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὡς καὶ ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι ἡ περὶ ἀπολογισμοῦ ἐργασία εἶναι πρωτοφανής· εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρωτοφανές ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν τῶν προϋπολογισμῶν ἐπεξεργασίαν κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν περίοδον, καθ' ἣν ἔτυχε μάλιστα εἰσηγητῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς σκέψεως ἐγνώρισαν ταχέως οἱ βουλευταὶ τὸν μηχανισμόν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπεξεργασίας αὐτοῦ, καὶ εἴη πάντες γινώσκουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Διὰ τῶν πραγμάτων λοιπὸν θελομεν μάθει νὰ ἐργασθῶμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Τὰ μέλη τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτροπῆς θέλουσι λάβει τὰς δυνατάς πληροφορίας καὶ ἐργασθέντα ἐπ' αὐτοῦ θέλουσι καθυποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν περὶ αὐτοῦ ἐκθεσίν των. Κατὰ δὲ τὴν ἐπὶ ταύτης συζήτησιν θέλουσιν ἐναπτυχθῆαι περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ διάφοροι ἰδέαι, φερ' εἰπεῖν,

αι περί του τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ γνῶμαι, ὁ χρόνος καθ' ὃν πρέπει νὰ ᾖται ἀποπερασμένη ἡ τοῦ ἀπολογισμοῦ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξέλεγχῆς, καὶ ἄλλα παρόμοια. ἂν εἶναι λοιπὸν οὐδεμίαν ἀνάγκη νὰ δοισθῆ ἄλλη ἡμέρα διὰ νὰ προλοῦσαι τὰ τοιαῦτα ζητήματα, τὰ ὅποια θέλουσι ληρθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ ἀναπτυχθῆ κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ συζητήσεως συνεδρῆσιν. Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπιληφθῆ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐργασιῶν τῆς, καὶ ὠφελουμένη ἐκ τῆς τῶν σήμερον λεγθέντων καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ἐξαιτούσα δὲ καὶ λαμβάνουσα παρὰ τῶν ὑπουργείων ὅσα ἐγγραφὰ φανῶσιν εἰς αὐτὴν ἀναγκαῖα νὰ συντελέσῃ τὸ ἔργον τῆς καὶ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα.

Συμφωνῶν καὶ ἕτερος μὲ τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν τούτου ἐπι-
 ξεργασίαν, παρετήρησεν ὅτι εἰς τοῦτο μέρτεροι οἱ ὑπουργοὶ εἶναι σύμφωνοι. Ἡ δὲ τῆς εἰς τὸ μέλλον τηρηθησομένης τάξεως ὑπάρχει διαφωνία. Ἢδὴ λοιπὸν οὐδεμίαν αἰτιὰ συζητήσεως καὶ φιλονεικίας ὑπάρχει. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃ τὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιθεώρησιν· διότι τοῦτο εἶναι ἐν τῶν οὐσιωδωτέρων αὐτῆς καθήκοντων καὶ δικαιωμάτων, διὰ νὰ παρατηρήσῃ μήπως τὸ ὑπουργεῖον ὑπερέβῃ τὰς δοθείσας δαπάνας καὶ νὰ πληροφορηθῆ ποῖα εἶναι τὰ ἐκ τῶν δοθεισῶν πιστώσεων ὑπολειπόμενα ποσά. Δὲν ἔχει δὲ πρὸς τοῦτο χρεῖαν τῆς τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐκθέσεως.

Ἀπὸ τῆσιν ἄλλοις, δὲ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνομολογεῖ τὴν ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἀλλὰ λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ παρουσιαστῆ συγχρόνως μὲ τὸν ἀπολογισμὸν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1844 τὸ ἐλεγκτικὸν Συνεδριον ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἤδη καθυποβεβλημένην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκθεσιν αὐτοῦ ἵνα διευκολυνθῆ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἐπὶ τοῖσις ἕτεροις παρετήρησεν, ὅτι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς πὸ κατ' ἀρχὰς πολλὰς περιεῖχεν ἐλλείψεις, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, ὑπ' ὄψιν αὐτὸν λαβοῦσα, ἐπένεγκε τὰς ἀναγκαῖας διορθώσεις. Οὕτω δὲ σήμερον ἡ τῶν προϋπολογισμῶν ἐπιξεργασία ἀνελλιπῶς καὶ προαίριως γίνεται. Καὶ ὁ ἀπολογισμὸς ἐπίσης ἔχει διὰ τὸ πρωτοφανὲς αὐτοῦ τὰς ἐλλείψεις του, ἀλλ' ἡ Βουλὴ οὐχ ἥτιον δύναται νὰ τὸν βελτιώσῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν πρέπει

νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς, νὰ κάμῃ οἰοδύνατον πα-
 ρατηρήσεις, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Πρὸς ταῦτα ἐπένεγεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπειδὴ γίνεται λόγος περὶ ἐλλείψεων, μολονότι ὁ ἀπολογισμὸς οὕτως ἀνίκει εἰς ἄλλοις ὑπουργοῖς, λόγῳ δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦται ἐπ' αὐτοῦ. Πα-
 ρατηρεῖ μάλιστα, ὅτι ἴσως δὲν ἦτο τὸ ὑπουργεῖον ὑπόχρεον νὰ ὑποβάλλῃ ἀπολογισμὸν τοῦ 1844, ἀρῶν μόνον κατὰ τὸ 1845, ὅτε πρῶτον προϋπολογισμὸς ἐψηφίσθη, ἐτίθη περὶ τούτου ἐν ἄρ-
 θρον, δι' οὗ τὸ ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἀπολογισ-
 μόν. Ἀλλὰ νόμος εἰστέ λογιστικὸς περὶ τούτου δὲν ἐψηφίσθη. Περὶ δὲ τοῦ ἀπολογισμοῦ παρατηρεῖ, ὅτι παρ' οἷσις τοῖς συνταγματικοῖς ἐθνεσι τὸ ὑπουργεῖον ὑποβάλλει αὐτὸν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὡς ἀντιστοιχόν τι τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ διερυνά καὶ μανθάνει δι' αὐτοῦ ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἐνέργησῃ τὰς δαπάνας ἐντὸς τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως. Τοῦτο γίνεται παν-
 τῶν τῆς συνταγματικῆς Εὐρώπης. Ἐὰν δὲ παρ' ἡμῶν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος νόμος, ταχέως ἢ ἔλαψις θέλει ἀναπληρωθῆ, διότι ἔχει ἤδη ἔτοιμον περὶ τούτου νόμον, κανονίζοντα καὶ προνοοῦντα τὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ ὁποῦντο θέλει τὸν ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τοῖς μὲ ὑπόχρεον ἦδῃ, καθυποβάλλῃ τὸν ἀπολογισμὸν, διὰ τί τὴσιν περὶ τούτου κατα-
 φορὰ; διὰ νὰ προηγήθῃ ἄρα γὰρ ἡ τοῦ Συνεδρίου ἐκθεσις; ἀλλὰ τὸ ἄδύνατον νὰ γίνῃ δι' ὅσα περὶ τούτου ἐξέθηκε, καὶ δὲν θέλει προκίψῃ, εἰμὴ νὰ παρατείνηται ἡ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐξέτασις εἰς ἐπάπειρον. Δὲν θεωρεῖ ὡς ὑπουργός, ἀλλὰ καὶ ὡς πολίτης τὰ δημόσια παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐξέ-
 τασις εἶναι ἐν τῶν οὐσιωδωτάτων τῆς Βουλῆς ἀντικειμένων, καὶ πρέπει πολὺ περὶ αὐτοῦ νὰ φρονιζῆ. Ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσις ἐμμένει πάντοτε τὸ ἡμισυ τοῦ ὅλου ἔργου καὶ δια-
 φέρι μᾶλλον τὴν Κυβέρνησιν· ὁ ἀπολογισμὸς εἶναι τὸ ἄλλο ἡμισυ τούτου, καὶ ἰδίως πρέπει τὰς Βουλὰς νὰ ἐνδιαφέρῃ. Ἄν δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐδίσταζε, τυχόν, κατὰ τοῦτο, ἡ Βουλὴ ἐπρεπε κατ' ἐ-
 πικράτην νὰ τὸ προτιψῇ, διότι, ἐπαναλέγει, εἶναι οὐσιωδέστατον αὐτῆς ἔργον. Προτίνει λοιπὸν νὰ ἐμβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζητή-
 σιν ἀντικειμένου ἰδίου καὶ νὰ μὴ τὸ ἀναβάλλῃ πλειότερον.

Μετὰ τοῦτον προσέθηκεν ἄλλος ὅτι τὰ πάντα ἐκ τοῦ ἡμετέ-
 ρου Συντάγματος πρέπει ν' ἀπορρέωσι. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τὸ

Σύνταγμα μαι προβλέπει να παραπέμπηται ο προϋπολογισμός εις την Βουλὴν, διὰ τὰ ἐπιψηφίσῃ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους· ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλη διατάξις συνταγματικὴ, ὀρίζουσα νὰ υποβάλληται διὰ τὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἐκθέσεις τῆς τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, δι' ἧς νὰ πληροφορηθῆ ἡ Βουλὴ, ἂν οἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὄροι ἐξεπληρώθησαν. Ἀλλὰ μὴ ὑπακούσας ταύτης ἐκθέσεως, δὲν φρονεῖ μὲν νὰ παραλείψῃ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844 ἐξέτασιν, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἔσῃν ἔχει τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπολογισμὸν, καὶ δύνανται μὲν ἡ δι' αὐτὸν ἐκθέσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ μὴ προπαρασκευασθῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ τῶν ἄλλων προπαραβλόντων ἐτῶν. Ἀλλ' ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844 πρόκειται, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις ἡ ἀναγκαία ἐκθεσις· καὶ εἶναι μὲν ἡ ἔλλειψις αὕτη τοῦ Συνεδρίου μεγίστη, μὴ ὑπάρχοντος ὅμως νόμου, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ πειθναγκάσῃ αὐτὸ ὥστε νὰ τὰς καθυποβάλλῃ ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ. Προτείνει λοιπὸν, ἡ μὲν ἐπιτροπὴ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ κύρια ἔργα τῆς, ἡ δὲ προκειμένη συζήτησις νὰ ἀναβληθῆ εἰς ἡμέραν ῥητὴν, καθ' ἣν νὰ ἀποφασισθῆ, πότε τὸ ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ υποβάλλῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκθεσιν.

Μετὰ τούτον ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι αἱ γνώμαι ὄλων ἐξίσου συναπνυντῶνται, ἀλλὰ κακὴ τις συνεννόησις ὑπάρχει. Πόθεν τὸ ζήτημα τοῦτο προέκυψεν; Ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ νὰ διεξέλθῃ πλέον ἡ ἐπιτροπὴ τὸν ἀνά χειρας ἀπολογισμὸν. Τὴν γνώμην ταύτην πάντες παραδέχονται· ἀλλ' ἑτέρας τινὸς προτάσεως τοῦ νὰ συνυποβληθῆ καὶ ἡ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκθέσις θεωρηθείσης ὡς λυσιτελοῦς, καὶ ταύτης μὴ ὑπακούσας, προέκυψε τὸσαύτη συζήτησις. Ὅτι δὲ αὕτη ἂν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ μᾶλλον ὠφέλιμος ἤθελεν εἶναι, δὲν νομίζει νὰ μὴ συμφωνήσῃσιν ἅπαντες. Ἐπομένως, ποῖον ἀπολογισμὸν συζητοῦμεν σήμερον; τὸν τοῦ 1844 καὶ περὶ αὐτοῦ κυρίως ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον πλάκας ἡ Βουλὴ καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περιόδον ἠτήσαντο· καὶ ἐνὸς πρὸ τῆς μεταβολῆς ἔτι διὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐγένετο ἐτήσιος προϋπολογισμὸς, ἡ ἐν ἔλλειψι αὐτοῦ τοιοῦτοι ἐθεωροῦντο καὶ αἱ μηνιαῖαι πιστώσεις, ἐπὶ δὲ τούτων ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἡ ἐπιτεργασία αὐτοῦ δὲν ἦτον ἀκτόρθωτόν τι, παρῆλθον ἤδη ἄρκετὰ ἔτη, καὶ προδινομεν εἰς τὸ πέμπτον, καὶ ὅμως δὲν ἐξεδόθη παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσέτι διὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἐκθεσις. Ὑπάρχει ἔρα εἰς τοῦτο οὐκ ἄδου· δε; τι πρόσκομμα, ὅπερ δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν

διέλειαν τοῦ ὑπάρχοντος λογιστικοῦ συστήματος, τοῦ ὁποῖου ἡ βελτίωσις καθίσταται ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ὡς καὶ ἐπέστηεν εἰς τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις τὴν προοχίην του ὁ νῦν ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς διὰ νομοσχεδίου ἀρμοδίου ὑποβληθησομένου προσεχῶς, εἰς τὰς Βουλὰς· ἐνὶ δὲ λόγῳ πάντες συμφωνοῦσι τὸ νὰ προβῆ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἡ ἐπιτροπῆ, καὶ ὄλων ἀνεξάρτητος τούτου εἶναι ἡ ἰδέα τινῶν περὶ βελτιώσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ παρόντος λογιστικοῦ συστήματος διὰ τὸ μέλλον καὶ ἐν δέοντι καιρῷ.

Ἐνταῦθα δὲ τῶν μὲν παρατηρησάντων, ὅτι ἐπειδὴ οὐδὲν τῶν τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν παρεπονθή, ὅτι ἅπαντὰ τοιαῦτα προσκόμματα, ἢ συζητήσεις αὐτῆ ἀποβαίνει ματαία· τῶν δ' ἐπαναλογόντων, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ προχωρήσῃ, καὶ τότε διὰ πραγμάτων θέλει ἀποδειχθῆ, ἂν ἅπαντὰ δυσκολίας, ἑτέρος τις προσέθεκεν, ὅτι ὀλο τινὰ ἐξ ὑπαρχῆς εἶχε προτείνειν· α.) Τὸ νὰ προβῆ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἡ ἐπιτροπῆ, καὶ τοῦτο παρεδέχθησαν ἤδη πάντες, καὶ β.) τὸ νὰ ὄρισῃ ἡ Βουλὴ ἡμέραν, καθ' ἣν συναλθοῦσα νὰ ἀποφασίσῃ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὸ συνέδριον πρέπει νὰ ἀποστέλλῃ τακτικῶς τὰς ἐκθέσεις. Ἐπ' αὐτοῦ τούτου ζητεῖ ἤδη τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἐτερος δὲ πρὸς τούτον ἀπήντησεν, ὅτι ἡ αἰτουμένη ἀναβολὴ ὑπάρχει ἤδη παραδεκτή. Συμφορώτερον δ' εἰς τὴν Βουλὴν εἶναι νὰ μὴ ὄρισθῆ ἤδη ἡ τῆς συζητήσεως ἡμέρα, διότι ὁ ὑπουργὸς, ὡς ὑπεσχέθη, θέλει καθυποβάλλει νομοσχέδιον, ἀκριβῶς κανόνισον τὰ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Τότε δὲ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ συζητήσῃ ἐν χρόνῳ εὐθέ φ καὶ τὰ περὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων.

Τελευταῖον παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκλογῶν Κραυστῆς συζήτησις καὶ διαφόρων νομοσχεδίων κ.λ.π. συζήτησις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ τρίτῃ μ. μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος

Ι. ΠΕΡΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Λουκᾶς Π. Νάκος.

Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος

Της 16 Ιανουαρίου.

Σήμεραν την δεκάτην ἕκτην Ιανουαρίου τοῦ χριστοῦ ἀτακτοσιστοῦ τεταρτικοῦ ἀγδίου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβριαν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, καὶ εἰρεθίσθη πλήρως τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκνήρυσεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράψασαν παρὰ τοῦ προεδρευόντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεγνωσθέντος ἔπειτα πενθίμου τινός εἰδοποιητηρίου, δι' οὗ ὁ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν ἀναγγέλλει τριήμερον πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ δουκὸς Γερβίκου Ἀγγάλτ Κέθιν, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλε καὶ τὸ α'. τμήμα, ὅτι πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν Κ. Α. Πετράκην, γραμματῆα δὲ τὸν Κ. Τσουκαλῆν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναφορῶν τὸ μὲν α'. τμήμα ἐξελέξατο εἰσηγητὴν τὸν Δ. Κουντουριώτην, τὸ δὲ δ'. τὸν Δουκᾶν Νάκον, τὸ δὲ ζ'. τὸν Ι. Τασσαίον. Ἐπὶ δὲ τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀποθιωσάντων στρατιωτικῶν, τὸ μὲν α'. τμήμα, τὸν Ν. Τσαλκωῖστον, τὸ β'. τὸν Δ. Καλλιφρονᾶν, τὸ γ'. οὐδένα εἰσέτι, τὸ δ'. τὸν Ἀντίπαν, τὸ ε'. οὐδένα εἰσέτι, τὸ ς'. τὸν Σ. Στράτον καὶ τὸ ζ'. τὸν Ε. Οἰκονομόπουλον. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φέρου νομοσχεδίου τὸ μὲν α'. τὸν Κ. Τσουκαλῆν, τὸ δὲ γ'. τὸν Δ. Χατοῖσκον, τὸν ε'. τὸν Δ. Δεληγιώργην, τὸ ς'. τὸν Ι. Χατοῖπουλον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν μετοχῶν τῆς τραπεζῆς νομοσχεδίου, τὸ μὲν α'. ἐξελέξατο εἰσηγητὴν τὸν Π. Παπαδιαμαντίπουλον, τὸ δὲ γ'. οὐδένα εἰσέτι, τὸ δ' τὸν Π. Ζῆνον, τὸ ε'. τὸν Π. Μυρομιχάλην, τὸ ς'. τὸν Πετρινὸν καὶ τὸ ζ'. τὸν Κλεομένην Οἰκονόμου. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀπυζημιώσεως τῆς τραπεζῆς νομοσχεδίου, τὸ α'. τὸν Π. Παπαδιαμαντιόπουλον, τὸ β'. τὸν Ἰω. Περίδην, τὸ γ'. ἀνήγγειλεν ἦδη, τὸ δ'. οὐδένα εἰσέτι, τὸ ε'. τὸν Μ. Πρωτοπαπῆν, τὸ ς'. τὸν Α. Ἀλεξανδρόπουλον καὶ τὸ ζ'. τὸν Κ. Μιλιόπουλον. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου τὸ α'. τὸν Α. Πετράκην, τὸ ς'. τὸν Ἡμ. Τσουχλοῦν καὶ τὸ ζ'. τὸν Κ. Δεντούδην, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσέτι οὐδένα.

Ἀναγγελλάντος δ' ἔπειτα τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέλουσιν εἶναι τῶν περὶ ἐκκρεμῶν ἐκλογῶν Καλαβρί-

των, Σκοπέλου καὶ Σκύρου ζητημάτων ἢ συζητήσεως, ἢ τῆς ἐκλογῆς τῆς Μεσσηνίας καὶ ἄλλων διαφόρων νομοσχεδίων, καὶ παρατηρηθέντος, ὅτι τὰ ζητήματα πρέπει ὀνομαστικὰ νὰ δοξάζωνται πρὸ μιᾶς ἡμέρας, καὶ τίθενται εὐαριθμητὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει συγκαταθίσει καὶ τῆς Βουλῆς, ἵνα πᾶς τις τῶν Βουλευτῶν ἔχη καιρὸν νὰ προμελετᾷ ἐπ' αὐτῶν παρελθόντων τις εἰς τὸ βῆμα παρετήρησεν, ὅτι ἢ τῶν Καλαβρίτων ἐκλογὴ ἐναργῶς δεικνύει, ὅτι μετὰ τοὺς Κ. Β. Παπαθαίον, Γ. Πετμεζᾶν καὶ Νικ. Ἀνδρίκου, ὁ Β. Πετμεζᾶς εἶχε φθάσει τὸν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ὄρον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, καὶ τὸ ὄνομά του ἦτον ἐν τοῖς ψηφοδελτίοις ἐγγεγραμμένον ὡς τέταρτον. Ἀλλ' ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Βλασίας παρετηρήθη κατὰ τὴν διαλογὴν τέταρτον ὄνομα παρεισδύσαν, τὸ τοῦ Θ. Θεοχαροπούλου, καὶ ἡ πλειονοψηφία τοῦ βῆθόντος Β. Πετμεζᾶ ἠλαττώθη ἐκ τούτου. Ἐπειδὴ ὁμοίως τὸ ὄνομα τοῦ βῆθόντος Θεοχαροπούλου φαίνεται τεθειμένον κατὰ παρειογραφίαν, ἐγένετο διὰ τοῦτο ἐνστάσις, ὅτι κατὰ λάθος ἐνεγράφη τὸ τοῦ Β. Πετμεζᾶ ὡς πέμπτον, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ καὶ ἐν τῷ δύνει τούτῳ ὡς τέταρτον. Ἵσπε, ἐὰν παραδεχθῆ τούτο ἡ Βουλὴ, ὁ βῆθεις Β. Πετμεζᾶς ἔχει τὴν ἀναγκασίαν πλειονοψηφίαν, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς τέταρτος Βουλευτῆς Καλαβρίτων. ἂν δ' ἐκ τοῦ ἐναντιοῦ ἡ Βουλὴ ἀμφιβάλλῃ, πρέπει νὰ διαταχθῆ ἢ ἐκ νέου τῆς ἐκλογῆς ἐπανάληψις, ἵνα ἀναλειχθῆ οὗτος ὁ τέταρτος Βουλευτῆς. Τὸ κατ' αὐτὸν ὁμοίως ἀρμολιῶτερον θεωρεῖ νὰ διαταχθῆ ὑπὲρ τοῦ νόμου ἢ ἐκ νέου τῆς ἐκλογῆς ἐπανάληψις. Ἐπειδὴ δὲ πανταχοῦ τῆς ἐπαρχίας αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐν τάξει καὶ νομιμότητι, καὶ μόνον εἰς τὸν ἀνωτέρω δῆμον Βλασίας ἐγένετο τὸ τῆς παρειογραφῆς λάθος, προτείνει ὥστε ἡ Βουλὴ εἰς μόνον τούτον τὸν δῆμον νὰ περιστείλῃ τὴν τῆς ἐκλογῆς ἐπανάληψιν, διὰ νὰ μὴ φέρῃ εἰς νέας ἐκλογικὰς ἀνταρτίας ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν.

Ἀναγνωσθέντος ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινῶν Βουλευτῶν τῆς περὶ τούτου ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλος προσέθηκεν ἐπὶ τούτοις, ὅτι ἢ τῶν Καλαβρίτων ἐκλογὴ πανταχοῦ διεξήχθη ἐν πλήρει εὐταξίᾳ, ἐκτός μικροῦ τινος δήμου, τοῦ τῆς Βλασίας, ἐνθα ἀγνοοῖ πῶς ὡς τέταρτον παρεισδύσε τὸ τοῦ Θεοχαροπούλου ὄνομα. Ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ διαφόρους ἐπήνεγκαν γνώμας, ἀλλὰ τελευταῖον συμφώνως ἀπεφάνησαν νὰ ἐξαιρεθῆ ὡς κατὰ παρειογραφίαν εἰσχωρητῶν, καὶ τέταρτον κατὰ συνέπειαν ἔρχεται τὸ τοῦ Β. Πετμεζᾶ, μεθ' ὅλης τῆς πλειονοψηφίας περιβεβλημένον. Ἀγνοοῖ ὅθεν διὰ τί τὸ τμήμα ζητεῖ νὰ θέσῃ ἀνευ λόγου εἰς κίνησιν ὁλό-

κλήρον ἐπαρχίαν, ἐνῶ τὸ δίκαιον εἶναι ἐναργέστατον. Παρατρεῖ δ' ὅτι δὲν φρονεῖζει διὰ τῆς ἐκλογῆς τὸ ἀποδοσόμενον, διότι πάντοτε εἰς τῶν Πατριζαίων, ὁ Βασίλειος ἢ ὁ Νικόλαος θέλει ἐκλεχθῆναι· ἀλλὰ νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἢ κατ' εἰθεῖαν ἠδύνατο νὰ ἀποφανθῆ περὶ τούτου ἐντὸς τοῦ δικαίου, ἢ κα ἀποφαίτη, ὅτι κακῶς τὸ τοῦ Θεοχαροπούλου ὄνομα περιετέθεισε, καὶ οὕτω πάλιν θέλει ἀναφανῆ τέταρτος· Βουλευτὴς ὁ Βασίλειος Πατριζας, χωρὶς, ὡς εἶπεν, ἐπὶ ματαίῳ νὰ ἐμβαινῆ εἰς νέας ἐκλογικὰς ταραχὰς ἢ ἐπαρχίαν.

Ἔτερο· μετὰ τοῦτον προσέθηκεν, ὅτι δὲν ἐξετάζει μὲν εἰδικῶς τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν, παρατρεῖ ὅμως, ὅτι ἐάν προπρὶ νὰ διαταχθῆ ἐπανάληψις, αὕτη δὲν πρέπει νὰ περιορισθῆ ἐν τῷ ὄντι Βλασίας, ἀλλὰ νὰ ἐνεργηθῆ κατ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν· διότι κατὰ τὰς πρώτας ἐκλογὰς, ψευδοροῦστος τῆς ἐπαρχίας ὑπὲρ τοῦ Β. καὶ Ν. Πατριζᾶ ὁμοφώνως, ἀδιάρητον ἦτον νὰ γίνῃ διακρίσις· ἀλλ' ἤδη προκειμένου εἰς ἐκ τῶν δύο νὰ ἐκλεχθῆ, ἐπιόμενον εἶναι ἄλλως νὰ διακινῆται ὑπὲρ ἑκατέρου τούτων οἱ τῆς ἐπαρχίας ἐκλογεῖς, καὶ διὰ τοῦτο προταίνει τὴν εἰς ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν τῆς ἐκλογῆς ἐπανάληψιν. Ἄν δὲ καὶ κίνησις τις σμικρὰ μέλλῃ νὰ ἐπισυμβῆ, δὲν πρέπει νὰ ἐξεταζώμεν τούτη, προκειμένης τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου.

Ἔτερος μετὰ τοῦτον ἐπήνεγκεν, ὅτι ἐκ τῶν φαινομένων ἀπάντων τῆς ἐκλογῆς ὁ Β. Πατριζᾶς ἀναφαίεται ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ νόμου τέταρτος Βουλευτὴς· ἂν δὲ τουναντίον ἐφθῆναι, ποτὲ δὲν ἤθελε τὸν ὑποστηρίζει. Συμπεραίνει δὲ τούτο, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον εἰς Καλαῦρυτα δύο μερίδες ἀντίθετοι καὶ ἰσαριθμηζόμεναι, ἀλλὰ μία, ἢ τοῦ Παπαδαίου, τῶν Πατριζαίων καὶ τοῦ Τσώρτσπ, συμφώνως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς εὐάνουσα. Παιτ γοῦ δὲ τὰ ψευδοδέλτια ἔφερον τὰ ὀνόματα Γ. Πατριζᾶ, Παπαδαίου, Ἀνδρῆκου καὶ Β. Πατριζᾶ. Εἰς μόνον δὲ τὸν δῆμον Βλασίας, χωρὶς οὐδαμῶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος, ἀεφάνη κατὰ πεισιγραφὴν τεθειμένον ὡς τέταρτον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοχαροπούλου. Περὶ τούτου ὁ τῶν ἐπικρατικῶν ἐπιτροπῶν σύλλογος ἀποφαίνεται, ὅτι κατὰ λάθος ἐνεγράφη εἰς τὰ ψευδοδέλτια, καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην δὲν δύναται νὰ μὴ παραδεχθῆ καὶ αὐτός. Διότι δύο τινὰ στρατόπεδα συνήθως ἀντικαταλαμβάνονται εἰς τὰς ἐκλογὰς, καὶ εἰς αὐτῶν τὸ μὲν κατέχει τὴν μίαν τοῦ νοῦ ὁ εἰθυσιν, τὸ δὲ τὴν ἄναντίαν, καὶ ἕκαστος ἐκ τοῦ μέρους αὐτοῦ ὁρμώμενος, ψευδοφρεῖ ὑπὲρ τῶν ἰδίων. Ἀλλ' ἐνταῦθα ὅλα τὰ ψευδοδέλτια ἦσαν τῆς αὐτῆς μερίδος, καὶ εἰς αὐτὴν ἀνῆκε καὶ

ὁ Β. Πατριζᾶς καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐψευδοφρεῖτο. Πῶς λοιπὸν ἀνεφανῆ εἰλήφης ὁ Θεοχαροπούλος, χωρὶς νὰ ἔχῃ μηδένα συνδικαυό; Οἱ ἐκλογεῖς, ὡς γνωστόν, ἦσαν αὐτοματωμένοι εἰς μίαν μερίδα, μετὰ δὲ τῶν ὑποψηφίων εἶγον ὡς τέταρτον, οὐχὶ τὸν Θεοχαροπούλου, ἀλλὰ τὸν Β. Πατριζᾶν. Οὗτος λοιπὸν εἶναι ὁ νόμιμος Βουλευτὴς, τὸ δὲ τοῦ Θεοχαροπούλου ὄνομα προφανῶς εἰσεχώρησε δι' ἀπάτης. Περαινῶν ὄθεν τὸν λόγον, παρατρεῖ, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἀιετηρήθη πλερέστατα, εἶναι περιττὸν νὰ διαταχθῆ νέα ἐκλογὴ, τῆς ὁμοίας, ἐνῶ τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι τὸ αὐτό, ὡς κερχθῆσθε τῆς τῶν ἐκλογῶν εὐχῆς, θέλει ἐπιφέρει νέας εἰς τὰ Καλαῦρυτα ταραχὰς.

Πρὸς τοῦτον ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῶν ὄρων ἀπὸ τοῦ ὅρους εἶπεν ἐνθεβρύνεται πλερέστατον καὶ πιστεύει, ὅτι οὐδέμιν θέλει ἀναφανῆ ταραχῆ. Διότι μὴ μερὶς παρετήρησεν, ὅτι εἶναι εἰς τὰ Καλαῦρυτα καὶ ἄλλη τις δὲν ἐπιφέρει ἀντίδρασιν. Ἄρα κίνδυνος οὐδεὶς ὑπάρχει, οὐδεμίαν κίνησις θέλει ἀναφανῆ καὶ ἡ νῆα ἐκλογὴ θέλει περιορισθῆ μεθ' ὅλης τῆς ἀσφαλείας. Ἄς ἐπαναληφθῶσι λοιπὸν αἱ ἐκλογαὶ κατὰ νόμον, καὶ ἀφ' οὗ μέλλει ὁ αὐτός ν' ἀναφανῆ Βουλευτὴς, προτιμώτερον ν' ἀναφανῆ καὶ νομίμως, τὸ ὑπεῖον, δὲν ἀμρυβάλλει, καὶ ὁ ἴδιος προτιμᾷ.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον παρετήρησεν, ὅτι ἐξ ὄρων ὁ προτελευταῖον ἀγορεύσας περὶ τοῦ Β. Πατριζᾶ ἐξέθηκε συμπεραίνει, ὅτι τὴν αὐτὴν εἶχον πεποῖθῆναι καὶ αἱ τῶν δῆμων τῆς ἐπαρχίας ἐπιτροπαί. Διὸ μετεβίβασαν τὰς τοῦ Θεοχαροπούλου ψήφους ἐπ' ὀνόματι τοῦ μητθέντος. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἀμφισβόλιᾳ, ἡ γνώμη κλίνει πάλιν ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι οἱ λοιποὶ τῶν ὑποψηφίων εἰσὶν ἐπιλαχόντες. Συμφωνοῖ λοιπὸν μετὰ τοῦ προτελευταῖον ἀγορεύσαντος καὶ εὐχεται ν' ἀπαλλαγῆ ἡ ἐπαρχία τοῦ ἰεῦς τούτου ἀγῶνος. Ἄν δὲ ἡ Βουλὴ θεωρῆ ἀναγκαστὴν τὴν ἐπανάληψιν, αὕτη πρέπει εἰς μόνον τὸν δῆμον τῆς Βλασίας, ἔσθαι τὸ λάθος ἀνεφθῆ, νὰ περιορισθῆ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ τοῦ τμήματος εἰσχηγτὴς προσέθηκεν ὅτι κατ' ὅσον ἄρα τὸν δῆμον Βλασίας τὸ τιμῆμα παρετήρησεν, ὅτι εἰς 500 περίπου ψευδοδέλτια ἐνεπύχε τὸ τοῦ Θεοχαροπούλου ὄνομα γεγραμμένον, ὅτι ἡ προφανῆς αὕτη πεισιγραφὴ εἶχε χαρακτῆρα γρ φθῆς διακρίνεται, καὶ ὅτι ἐνῶ οὐδαμῶς καὶ δυσκόλως ἦτον παρεπικημένη, εἶχε καὶ μελάνην ἄλλοιαν τῆς τῶν τριῶν ἀναγνωρισθέντων καὶ λοιπῶν δύο ὑποψηφίων. Πολλὰ κατὰ συνέπειαν ἐνατάσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐγέναντο περὶ τούτου, καὶ ἀπεφάναντο

μάλιστα τὴν ἐξίρασίον του, ἀφοῦ οὐδ' ὑποψήφιος ἦτον, οὐδ' εἰς ἄλλον τινα δῆμον ἐψηφοφορήθη. Πῶς δ' ἐγένετο ἡ παρειαγραφὴ αὐτῆ καὶ ποῖον ἀληθῶς χαρακτηρὰ πρέπει τις νὰ τῇ ἀποδώσῃ, ἀρῆκεν ὅλα ταῦτα τὸ τρίμα νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴ ἡ Βουλὴ, ὅταν μετὰ τῶν ἐκλογῶν Σχοπέλου καὶ Γκόρου ἤθελε καὶ ταῦτα ἐπιληφθῆ. Ἐντε λοιπὸν τὸ ζήτημα ἐκκρεμῆς καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ τὸ σῶμα εἰς τὴν ἐκδικασίν του. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τὸ ὄνομα ταῦτο δὲν πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὸν, διότι ῥητῶς ὁ νόμος ὀρίζει, ὅτι πᾶν δυσανάγνωστον ἢ διὰ βεδιασμένου τρόπου ἐν τοῖς ψηφοδελτίοις γεγραμμένον ὄνομα, ὅταν ὑπάρχωσι μάλιστα καὶ ἄλλαι ὑπόνοιαι, ἀπορρίπτεται ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε. Τὸ ὄνομα λοιπὸν τοῦτο πρέπει νὰ ἐξαλειφθῆ καὶ μῆτε πρὸ τοῦ τετάρτου, μῆτε μεταξὺ τῶν τελευταίων νὰ συναριθμηθῆ. Μείνει τότε νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ μεταξὺ Βασιλείου καὶ Ν. Πετιμεζᾶ καὶ ὑπὲρ ἑνὸς τούτων νὰ ἀποφανθῆ. Ἐκ δὲ τοῦ αποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας συνάγεται ὅτι ὁ Β. Πετιμεζᾶς εἶναι ὁ τέταρτος Βουλευτής. Ἰλοῦ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἡ Βουλὴ χωρὶς νέας ἐκλογῆς καὶ θορύβου δύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. Προτείνει διὰ τοῦτο τὴν παντελῆ τοῦ ῥηθέντος ὀνόματος ἐξοβελίσιν καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ Β. Πετιμεζᾶ, ὡς τετάρτου Βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ἀφοῦ τοσοῦτοι ὑπάρχουσι νόμιμοι λόγοι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὅτι ὁ Β. Πετιμεζᾶς εἶναι ὁ κατὰ νόμον τέταρτος Βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὡς τυχῶν τῆς ἀπαιτουμένης ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς πίνακας τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν τῶν δῆμων διὰ τὰ 1844, 1845 καὶ 1846. Ἀνέπτυξε δ' ὅτι ἐπειδὴ τινες τῶν ἐπάρχων καθυστέρησαν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀπολογισμῶν τινῶν δῆμων διὰ τὸ ἔτος 1846, ἐτέθησαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἀντὶ τῶν ἄλλειπόντων εἰ ἀριθμοὶ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, σημειωθέντες πρὸς διάκρισιν διὰ κοκκίνης μελάνης· ἐγένοντο δὲ καὶ τὰ ἀθροίσματα κατ' ἐπαρχίας καὶ νομοὺς, ἵνα καταφαινῆται ἀμέσως τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν δημοτικῶν πόρων καὶ ἐξόδων. Δὲν ἀρνείται ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἔχει εἰσέτι τὴν ἀπαιτουμένην τελειότητα, ἀν καὶ τὸ ὑπουργεῖον κατέβαλε πρὸς τοῦτο πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ θέλει κατασταθῆ τελειότερον.

Ἐἶτα δὲ προὔθη εἰς συζήτησιν τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἑτέρου Βουλευτοῦ Σχοπέλου ζήτημα. Ἀναπτύξαντος δὲ τινος, ὅτι

κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίης ταύτης, εἰ μόνος ἔλαβε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμειναν ὡς ἐπιλαχόντες. Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν κατὰ τὸν νόμον ἔπρεπε νὰ ἐπιναληφθῆ μεταξὺ τῶν δύο ἐραξῆς ἐπιλαχόντων, Κωνσταντίνου Ἀντωνιάδου καὶ ἑτέρου τινός. Ἀλλ' ὁ δεύτερος οὗτος ἀπέθανεν, ἰσομείνωις πρέπει νὰ διαταχθῆ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Σχοπέλου μεταξὺ τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου καὶ τοῦ μετὰ τὸν ἀποθάνοντα ἐπερχομένου ἐπιλαχόντος, ὑποστηρίζαντος δὲ καὶ ἑτέρου τὴν γνώμην ταύτην, διότι βέβαιον, ἀφοῦ δὲν ζῆ ὁ δεύτερος ἐπιλαχὼν ἐπέρχεται ὁ μετ' αὐτὸν καὶ ὁ συναγωνισμὸς γίνεται μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τρίτου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα περὶ αὐτῆς παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ γείνη ὁ συναγωνισμὸς τῆς ἐκλογῆς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μεταξὺ τῶν δύο ὑπολειπομένων ἐπιλαχόντων.

Μεταξιάτης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν περὶ τῶν ὑπολειπομένων Βουλευτῶν Κερυστίας συζήτησιν ἐξητήσατό τις τὴν ἀναβολὴν ὡς μὴ δυναθεῖς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσιν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν συνέεσε.

Παρατήρησά τις λοιπὸν ἐπ' αὐτῆς ὅτι ἡ λύσις τοῦ παρόντος ζητήματος συνέχεται μὲ τὴν τοῦ προηγουμένου καθότι ὁ μὲν ἐπιλαχὼν τῆς Σχοπέλου ἀπέθανε φυσικῶς, ὁ δὲ τῆς Κερυστίας πολιτικῶς· ὅθεν ἡ αἰτὴ ἀπόρασις τῆς Βουλῆς καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαιτεῖται.

Ἀναγνωσθεῖσης δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς τῆς ἐκθεσεως, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον μέρος μόνον τῆς γνωμοδοτήσεως παρεδέχθη ἄλλοτε ἡ Βουλὴ, τὸ δὲ δεύτερον ἀρῆκεν ἐκκρεμῆς, ἀνέπτυξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε τοὺς καταλόγους τῶν δῆμων Δυστίων καὶ Στυρῶν ἐν μέρει ἐγκύρους καὶ ἐν μέρει ἀκύρους· διότι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ἐγγραφὴ ψηφοφόρων κατὰ τὸ 1844 γενομένη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ ἐπικυρωμένη ὑπὸ τοῦ τότε προέδρου τῆς Βουλῆς, προσήρτηται δὲ καὶ ἄλλαι δύο ἐγγραφαὶ κατὰ τὸ 1845 καὶ 1846, ἐρ' ὅν δὲν συεκοτηθήσαν ἔνορκα δικαστήρια. Τὸς ψήφους λοιπὸν τῶν ἐγγραφῶν τούτων δὲν παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ· ἐπειδὴ δ' ἀφαιρουμένων τούτων ἀπὸ τοῦ Ζέρβα οὗτος δὲν εἶχε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐπιπιπτομένων δ' ἀπὸ τῶν ἄλλων διὰ Βελισσαρίου καὶ Σταματίου Νικολαΐδου, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν δὲν ἠλλοιοῦτο, παρεδέχθη μὲν τούτους ὡς νομίμους Βουλευτάς, ἐθεώρησε δὲ τὸν Ζέρβαν ὡς ἐπιλαχόντα. Δὲν

συμφωνεί όμως με τόν προαγορευθέντα ότι ό βήθεις έπιλαχών απέθανε πολιτικώς, διότι στερήτην πολιτικών δικαιωμάτων δεν πρέπει ν' αποφασισθ' τόσον εύλόγως ή Βουλή και μαλιστα δ.ά πολιτικά έγκλήματα.

Παρετήρησαν άλλως, ότι ό Νόμος προβλέπει περί τούτου, και δεν άνήκει σήμερα εις την Βουλήν νά λησθ' τό ζήτημα τούτο διότι δεν προκειται νά άσκηθ' Βουλευτήν έλεος θέντα ενώ ύπάρχει κατ' αυτού ένταλμα συλλήψεως, αλλά μέλλει νά γείνη έλεογή, πώς λοιπόν ή μη έχων τό παρά τό νόμου απαιτούμενα προσόντα δεν δύναται νά θεωρηθ' νόμιμος εκλεγμένος. Επειδή δ' ό Ζέρβας απέβαλε κατά τόν περί έλεογής νόμον τό δικαίωμα του έλεξίμου, ως όχι μόνον υπό κηρυξίν διατάλην αλλά και εις άλλην παρακρησίν, και αν έλεξωσιν αυτόν οι κάτοικοι, ή τριακότη έλεογή δε δύναται νά έχη κύρος, κατά τό 5 άρθρον του περί έλεογής νόμου, άλλα περί τούτου δεν πρόκειται ήδη, ώστε δύναται ή Βουλή νά μή αποφανθ' περί στερήσεως πολιτικών δικαιωμάτων.

Απάντησεν έτερος ότι επειδή δεν μέλλει νά γείνη επανάληψις της έκλογής επί άριστων προσώπων, διότι τοιαύτη γίνεται όταν συμπή' παράστασις της διακρηξίως και δεν εξαστοση θήσθ' ή συνεδρίασις επί 8 ημέρας, αλλά ρήτως μεταξύ των έπιλαχόντων, να λάβωσιν οι σχετικόν μόνον πλειονοψηρίαν έχοντες τήν απόλυτον, είναι άχρηστη νά ληθ' τό ζήτημα αν δύναται νά ληθ' ως έπιλαχών ό Ζέρβας και νά γείνη επί του προσώπου αυτού ψηφορορία.

Παρετήρησεν ό επί των έσωτερικών ύπουργός ότι δεν εξετάζει αν όρθή ή εσραχημένη ήναι ή διάταξις του 5 άρθρου του περί έκλογής Βουλευτών νόμου, διότι αυτή ενάσσοσ υπό κηρυξίν αρχής της συνελευσεως, και τό άποφασισθέν είναι ρήτως ώρισμένον, ως καταρτίζεται εις τών προκειμένων αυτής, των οποίων ανέγνωσ' απόστασα εν σελ. 622 και 623. Αν ό Ζέρβας έλαβ' την απόλυτον πλειονοψηρίαν, και σήμερα ή Βουλή προέκυτο ν' αποφασισθ' περί αυτού, δεν ήδύατο νά έχοις κύρος τά μετά ταύτα γινόμενα. Άλλ' ήδη επειδή πρόκειται νά επαναληθ' ή έκλογή, και αυτός διατελεί υπό τό κηρυγιοδικείον, δεν δύναται νά θεωρηθ' ως έλεξιμος, κατά την ρητήν του νόμου διάταξιν, και ή Βουλή δεν δύναται νά θεωρηθ' τούτο ως έπιλαχόντα, επί όνόματι του οποίου θέλει επαναληθ' ή έκλογή, αλλά θείει λάθει τους έπομένους και μή υποκειμένους εις τάς εξαιρέσεις του 5 άρθρου του περί έκλογής νόμου.

Ύπεστήριξε και έτερος τήν γνώμην του ύπουργού γνωμοδοτήσας νά επαναληθ' ή ψηφορορία καθ' όλην τήν έπαρχίαν μεταξύ των δύο έπιλαχόντων των μετά τόν Ζέρβαν έπομένων, ούτω δ' ενεργεί ή Βουλή συμφώνως και με τό 63 άρθρον του συντάγματος, υίξον ότι δια νά γ-αι τις Βουλευτής πρέπει νά έχη τα παρά του νόμου των εκλογών απαιτούμενα προσόντα.

Μετά τινα πρακτερήσαντα ότι έντα θα άν θέλει γείνη επανάληψις τής εκλογής μόνον, διότι δεν έσυχεν ό τρίτος της απόλυτου πλειονοψηρίας, αλλά και θέλουσι μεταβληθ' και οι κατάλογοι δύο άλλων, έπομένως άν πρέπει νά γείνη ή εκλογή επί ώρισμένων προσώπων, υπεστήριξε τήν γνώμην τούτην και ό ύπο γός των οικονομικών αναπτύξας, ότι ή επανάληψις της εκλογής επί ώρισμένων προσώπων διατάσσεται εις τήν περίστασιν, καθ' ήν εν τύχη τις της απόλυτου πλειονοψηρίας. Επί δε του προκειμένου δεν έλαβε μέν ό τρίτος των Βουλευτών τήν απόλυτον πλειονοψηρίαν, άραιοβρισών απ' αυτού πλειμμελών τινων ψήφων, αλλά συγχρηως πρόκειται περί διορθώσεως των πλειμμελών καταλόγων, είνιςς πρέπει νά εκδικασθώσι και ανακρηθώσι. Πρέπει λοιπόν νά γείνη ή επανάληψις της εκλογής όχι επί των έπιλαχόντων, άλλ' επί άριστων προσώπων, διότι άλλως, επειδή εκτιθεμένων των καταλόγων εις εκδικασίν δύναται πώς τις νά κρησ' επί αυτών ένστάσεις ένδεδυόμενον είναι νά γείνωσι προσβαρηστέας τοιαύται ώστε ν' αλλοιωθ' τό αποτέλεσμα.

Επανάλαθεν ό εισηγητής ότι ή έπιτροπή θεωρώσε τους καταλόγους εν μέρει έγκυρους και εν μέρει άκυρους ως εν αρχή άπέπιψεν' όποι ή και αν ήναι ή τύχη των ως άκυρων θεωρουμένων ψήφων δεν δύναται νά έχη ουδέμίαν επίρροην εις τό αποτέλεσμα των ήδη ύπορχόντων Βουλευτών.

Μετά ταύτα συναινέσει της Βουλής ό Πρόεδρος άνέβαλε τήν συζήτησιν επί την προσηγή συνεδρίασιν γειτοσομένην τήν 19 Ιανουαρίου και εκήρυξε διαλελυμένην τήν συνεδρίασιν εν ώρα 3 μ. μ.

Ο Πρόεδρος

Α. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ

Ο Γραμματεΐς

Δουκάς Π. Νάκος

Γω. Αντωνόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΖ'.

Τῆς 24 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εικοστὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνεληθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου ἀνεγνώσθη ὁ ὁμαστικός αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ πενθημέρου πενθηρορίας Β. Διάταγμα διὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀντιστρατήγου Π. Μιυρομιγᾶλη. Καὶ παρητήρησεν, ὅτι θέλει φροντίσει τὸ προεδρεῖον νὰ θέσῃ εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν τὴν εἰκόνα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἠθθέντος πρωταγωνιστοῦ ταῦτα δ' ὁμοφώνως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ.

Προσέθηκε δ' ἄτερος ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσιν ὡσαύτως αἱ εἰκόνας τῶν τελευταίων Βάσσου, Ἰσουᾶ, καὶ Αἰνιάνου.

Μετὰ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔχουσαν ἐχούσαν οὕτω:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν τῶν διαφόρων τμημάτων Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄφιν τὰς εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰς διαφόρων πολιτῶν καὶ σκεφθεῖσα ὀρίμως ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης,

Γνωμοδοτεῖ:

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 24 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, τὸ ὅποιον ἀφοῦ ἐβραβιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδιελαμβανόμενων νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω πρὸς δικαιοσιν τοῦ ἀνευχεθέντος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 25 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 26 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δημο-

εἰς ἐκκαίδευσαις ὑπουργεῖον, διὰ νὰ συνδράμῃ ἐκ τῶν ἐνότων, πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ τοῦ ἀνηνεγμένου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 27 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 28 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 29 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς δικαιοσιν τοῦ ἀνευχεθέντος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 31 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δέον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τε ἀναφερομένου καὶ τοῦ δημοσίου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 33 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, ἵνα, ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν ἐκτεθειμένων, λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος, καὶ ἐπιζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν δολιευθέντων αὐτῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 34 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 35 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου συμφώνως μὲ τὸ δίκαιον, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἔθνους, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 36 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς ἧτις θέλει ἐξετάσει τὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐν πίνακι προσάρτησιν τοῦ ὀνόματος τινος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 37 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 38 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῆς σύμφωνα μὲ τὸν ἐκδοθένσονον περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων νόμον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 39 ἀναφορὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἵνα λάβῃ σύντονον πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων ὄρφανῶν ἀνδρῶν, πολυειδῶς τὴν πατρίδα ὑπηρετήσαντος.

Η υπ' αριθ. 40 αναφορά, ως πολλού λόγου αξίον αντικείμενον περιέχουσα, συνιστάται εις την σχέψιν και απόφασιν τῆς Βουλῆς.

Η υπ' αριθ. 41 αναφορά να συσταθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως, λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν αὐτῇ ἐκθετομένα, συστήσῃ τὸν ἀνεξερομένον εἰς τι τῶν δικτηρομένων μοναστηρίων, ἢ λάβῃ ἄλλην τινὰ περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν.

Η υπ' αριθ. 42 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ.

Η υπ' αριθ. 43 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ να τὴν λάβῃ ὑπὸ ἐμβριθεῖν σχέψιν και ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα.

Η υπ' αριθ. 44 αναφορά να συσταθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, διὰ να ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ πρὸς δικαίωσιν τοῦ ἀναφερομένου.

Η υπ' αριθ. 45 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα λάβῃ τινὰ δέουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης.

Η υπ' αριθ. 46 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ να ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ.

Η υπ' αριθ. 47 αναφορά να συσταθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, διὰ να ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα πρὸς δικαίωσιν τοῦ ἀναφερομένου.

Η υπ' αριθ. 48 αναφορά να συσταθῆ στενωδῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ὅπως, ἐξετάσῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐτῇ ἐκθεσιμῶν, ἐνεργήσῃ τὰ ἐπ' αὐτῷ, πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

Η υπ' αριθ. 49 αναφορά να συσταθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐπιτελικῶν ὑπουργείων, ὅπως χορηγήσῃ ἀνάλογον συντάξιν εἰς τὴν χῆραν και τὰ ὄρφανά τοῦ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας φονεθέντος, καταλιπόντος μέλη αὐνοῦτα μὴ ἔχοντα πῶς να δικταρῶσιν.

Η υπ' αριθ. 50 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, διὰ να ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῇ συμφωνῶν με τὸν ἐκδοθησάμενον περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων νόμον.

Η υπ' αριθ. 51 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ να ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ.

Η υπ' αριθ. 52 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐπ' αὐτῷ.

Η υπ' αριθ. 53 αναφορά να διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, διὰ να ληφθῆ ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς γενικὰς ἀποζημιώσεις.

Η υπ' αριθ. 54 αναφορά τῆς Μηλίτσας χήρας Γεωργίου Μωραϊτοπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν ἀγόνων και θυσιῶν τοῦ συζύγου τῆς και τῶν 666 ταλλήρων, ἃ παρακατέθεσεν αὐτὸς εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου τράπεζαν, να χορηγηθῆ μὲν εἰς αὐτὴν σύνταξις τις και ἡ πληρωμὴ τῶν ἀνω ταλλήρων ἢ μέρους αὐτῶν ἐνόχως, εἰς δὲ τὰς δύο πρὸς γάμον ὀρίμους θυγατέρας τῆς προκοδομένης, να συσταθῆ εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν και Στρατιωτικῶν, ἵνα λάβωσι μὲν ἐν κληρῷ πρόνοιαν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῆς ἀναφερομένης, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ να χορηγήσωσιν ἐξαικοδόμησιν τινὰ εἰς τὴν λιμώττουσαν αὐτὴν χῆραν ἀνδρὸς ἀγωνιστοῦ.

Η υπ' αριθ. 55 αναφορά τοῦ Α. Παπαδοπούλου Ἡετοῦ ἐξαιτουμένου συνδρομῆν ὑπὲρ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος καταλόγου τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1821 ἐκδοθέντων Ἑλλήν. συγγραμμάτων, να συσταθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργεῖον διὰ να λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν και ἐπὶ τοῦ συντελεστικωτάτου εἰς τὴν φιλολογίαν και τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν δόξαν ποιήματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Π. Νάκος.

Εἶτα δ' ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀνέγνω α) νομοσχέδιον περὶ εἰσπρατικῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων πρὸς κατασκευὴν τῆς προκλιμακίας Πειραιῶς, μετὰ τῆς δικαιολογητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχοντα οὕτως:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Μία ἐκ τῶν πρωτίστων προητιδίων τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν εἰς Ἀθῆνας μετέλευσιν αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀποκατάταξις τοῦ λιμένος τῆς πρωτευούσης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον βαδίζουσα, ἐλάβον ἀπὸ τοῦ 1835 μέτρα περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς τοῦ μώλου, τῆς ἀποξηράσεως τῶν γύρωθεν τῆς Ζέας τεματίων κτλ. κατὰ δὲ τὴν 16 Φεβρουαρίου 1836 ἐξεδόθη τὸ ἐν ἀντιγράφῳ ἡδὲ συνημμένον β. Διάταγμα,

διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέβληθη φόρος πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν, καὶ ἀνακούφισιν τοῦ Δι. Ταμείου, 1/10 τοῦ τελωνείου τῆς καταναλώσεως. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορεύματα εἰσάγοντο σχεδὸν ἅπαντα διὰ τῆς Σύρου, ἀφ' ὅπου μετεκομίζοντο τετελωνισμένα εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, ὁ φόρος τοῦ μώλου εἰσπράττετο καὶ ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε νὰ εἰσπράττεται διττῶς, δηλαδὴ ἐπὶ μὲν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπ' εὐθείας εἰς Πειραιᾶ εἰσαγομένων, 1/10 τοῦ εἰσπραττομένου τελωνιακοῦ τέλους, ἐπὶ δὲ τῶν μεταφερομένων ἐξ ἄλλων λιμένων τοῦ Βασιλείου 1 τοῖς 100, ἐπὶ τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ταύτης, ἣτις ἔφερε καὶ φέρει σύγχυσιν εἰς τὰς εἰσπράξεις τοῦ προκειμένου φόρου, ὑπάρχει καὶ ἄλλη, πηγάζουσα ἐκ τοῦ ὅτι ἄπασαι αἱ πραγματεῖαι δὲν τελωνίζονται ὁμοιόμορφως, διότι ἐπὶ τῶν μὲν, τὸ τελ. δικαίωμα λαμβάνεται κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας των, ἐπὶ τῶν δὲ, κατὰ τὴν κανονισμένην διατίμησιν, ἐνῶ ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου τοῦ μώλου καὶ ἐπὶ τῶν διατετιμημένων εἰδῶν γίνεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀγροακῆς ἐκτιμήσεως των. Ἐντεῦθεν προέκυψαν καὶ πικρῶν ἀπειροὶ λογιστικαὶ περιπλοκαὶ, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἀπητήθη ὁ διορισμὸς ἰδικιτέρου εἰσπράκτορος, πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ μώλου, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ὁποίου μισθοδοτεῖται ὁ ὑπάλληλος οὗτος, μὴ δυναμένου τοῦ τελωνίου νὰ ἐπαρκῆ εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν· προσέτι δὲ καὶ πρόσκομα γίνεται εἰς τοὺς ἐμπόρους ἠναγκασμένους νὰ χρονοτριβῶσι, μεταζῶντας ἀπὸ τῶν τελῶν εἰς τὴν εἰδικὴν εἰσπράκτορα. Τὸ χειριστὸν δὲ πάντων εἶναι, ὅτι ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τούτου δὲν ὑπάρχει πρόχειρος ἐλέγχος περὶ τὴν ἀστυρίαν τοῦ φόρου εἰσπραξίν, καθόσον αὕτη ἀποχωρίζεται τοῦ ἐλέγχου τῶν τελωνιακῶν βιβλίων.

Εἰς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 16/28 Ὀκτωβρίου 1836 Β. Διατάγματος ἀπαιτουμένης δυσχεραίας, τὰς ὁποίας ἡ πολυχρόνιος πείρα ἀπέδειξε, προσετέθη πρό τινασ καιροῦ ἔτιον, πηγάζουσα ἐκ τῆς μὴ δημοσιεύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τοῦ Διατάγματος τούτου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἀφορῶν ὑπόθεσιν τοπικοῦ συμφέροντος, ἡ Κυβέρνησις ἔκριεν ἄλλογον νὰ κοινοποιήτῃ ἀπλῶς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἄνθρωποι τῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἀφορμὴν λαβόντες, τὴν ὑποθετικὴν ταύτην ἔλλειψιν τοῦ Διατάγματος μεγαλέμποροί τινες, καὶ τοὶ πληρώσαντες τακτικῶς

καὶ προθύμως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του τὸν δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενον φόρον, ἤρχισαν ἀφῆνης ἀπὸ τοῦ 1845 ἀρνούμενοι τὴν περαιτέρω πληρωμὴν, καθυστεροῦντες μάλιστα οὐκ ὀλίγα ποσὰ τοῦ εἰρημένου φόρου· καὶ ἐπειδὴ αἱ καθυστερήσεις αὗται, προϊόντος τοῦ χρόνου, καθίστανται γενικώτεραι, ὥστε μετ' οὐ πολὺ θέλει παύσει ἡ πρόσδος, διὰ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ἡ τόσον ἀναγκαῖα προκυμαία τοῦ Πειραιῶς, ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ μὴ ἀφήτῃ ἡμετελεῖς τὸ σημαντικὸν τοῦτο ἔργον, ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ ἐκποδῶν τὰ εἰς τὴν πρόδον αὐτῆ παρεμβαλλόμενα προσκόμματα, κανονίζουσα διὰ νόμου τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς εἰσπράξεως τοῦ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦντος φόρου.

Ἐπὶ τούτῳ ὑποβάλλων, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ ἐπισυνημμένον Νομοσχέδιον εἰς τὴν συζητήσιν σας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ συνοδεύσω αὐτὸ μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διασαφήσεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου διαφέρει τῆς τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἐλαττώθη εἰς τὸ ἕμισυ, καὶ κατὰ τὴν κατηγορίαν τῶν εἰς τὸν φόρον τούτον ὑποβαλλομένων ἐμπορευμάτων· καὶ ἡ μὲν ἐλάττωσις ἐγένετο, διότι, κατασκευασθέντος ἤδη τοῦ εὐχρηστοτέρου μέρους τῆς προκυμαίας, καὶ μὴ θεωρουμένης ὡς κατεπιγούσης τῆς κατασκευῆς τοῦ ὑπολειπομένου μέρους αὐτῆς, ἐκρίθη εὐλογον, πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἐμπορίου, νὰ ἐλαττωθῶσιν ἀναλόγως τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον διὰ τοῦ μνησθέντος Β. Διατάγματος χορηγούμενα μέσα· εἰς δὲ τὸν φόρον τοῦ μώλου θέλουσιν τοῦ λοιποῦ ὑποβληθῆ μόνον τὰ εἰς τὸ τελωνιακὸν τέλος ὑποκείμενα ἐμπορεύματα κατὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ εἰσαγωγὴν των.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2. Τὸ ἄρθρον τούτο διαλαμβάνει ἐν συνόψει δια τὰ ἔργα, τὰ ὁποία διὰ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου θέλουσιν ἐκτελεσθῆ, ἡ δὲ πρὸς τοῦτο δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δραχμὰς 500,000.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3. Διὰ τούτου ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου, θέλει δ' ἐνεργεῖ αὐτὴν ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀνευ ἐλαχίστης ἐργασίας, διότι ὁ φόρος τοῦ μώλου καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις εἶναι τὸ εἰσαστημῶριον τοῦ πληρονομένου τελωνιακοῦ τέλους.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4. Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν γεμερινὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας διακόπτεται συχνῶς, ἐκρίθη εὐλογον, διὰ νὰ μὴ μόνωσι τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ μώλου κεφάλαια γενερά, νὰ ἀναποτίθενται εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἐπί τοῦ ἀρθροῦ 5. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὑποχρεοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὰς εἰσπράξεις τοῦ φόρου τοῦ μώλου ἢ ἀποδώσωσι τὰ ὀφειλόμενα.

Καὶ ἐπὶ τοῦ 6 ἀρθροῦ. Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου περιορίζεται διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου εἰς 12 περίπου ἔτη, μολοντί αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτων πιθανολογούμεναι εἰσπράξεις δὲν θέλουσιν παραθεῖναι τὰ πρὸς τελειάν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένων ἔργων ἀπαιτούμενα χρηματικά μέσα· διότι τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς εἰσέπραξε κατὰ τὰ ἔτη 1844, 1845, καὶ 1846 δρ. 300,000 κατὰ μέσον ὄρον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ μώλου ἐτήσιον εἰσόδημα δραχ. 15,000 τὸ ὅποιον δωδεκαπλάσιως λαμβανόμενον φέρει δραχ. 180,000 ποσὸν πάλυ κατώτερον τοῦ ὑπολογισθέντος.

Ἐν τσούτῳ, ἐπειδὴ ἀνδέχεται, ὥστε εὐνοϊκῆ περιστάσει νὰ ἐπαυξήσῃσι τὰς τοῦ Τελωνεῖου Πειραιῶς εἰσπράξεις, ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν εὐλογον νὰ περιορίσῃ εἰς δώδεκα ἔτη τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ξ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἡφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν, καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσφερομένας πρὸς κατανάλωσιν πραγμῶν θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα μώλου 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ πληρωνομένου κατὰ τὸν νόμον τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐντεῦθεν συναζόμενα θέλουσιν χρησιμεύσει·

α) Εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Πειραιῶς. β) Εἰς τακτικὴν συντήρησιν τῆς προκυμαίας ταύτης.

γ) Εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος. δ) Εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος, καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὑδρευσιν τῶν πλοίων Βρῦσσων.

Ἄρθρ. 3. Τὴν εἰσπράξιν τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένου δικαιώματος μώλου, θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνεῖου Πειραιῶς.

Ἄρθρ. 4. Αἱ εἰσπράξεις θέλουσιν κατατίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ἣτις θέλει κρατεῖ μερίδα τοῦ μώλου Πειραιῶς, λογιζοῦσα πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τὸν κανονισμένον τόκον.

Ἄρθρ. 5. Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 16/28 Ὀκτωβρ 1836 β. διατάγματος ὄρισμένα δικαιώματα μώλου, θέλουσιν ὑποχρεωθῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Ἡ εἰσπράξις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου θέλει διαρκέσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου, τοῦ ἔτους 1850.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργός P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Τὴ δ' ἐπισυνημμένον Β. Διάταγμα τῆς 16 Φεβρουαρίου 1836. ἔχει οὕτως·

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ξ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δήμου τοῦ Πειραιῶς, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1) Ἀπὸ ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσφερομένας πραγμῶν θέλει εἰσπράττεσθαι 1/10 τοῦ τελωνεῖου τῆς καταναλώσεως, ἐπὶ λόγῳ προσθήκης, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὴν 1 13 Φεβρουαρίου 1836.

2) Ἐντεῦθεν συναζόμενα θέλουσιν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς οἰκοδομὴν τοῦ μώλου, καὶ εἰς διάρθρωσιν τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς. Εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ λιμένος συγκριθεῖται καὶ ἡ ἀποξήρανσις τῶν περὶ τὰς ὄχθας τοῦ λιμένος τελμάτων, ὡσαύτως καὶ ἡ διάρθρωσις τῶν ὑδραγωγείων.

3) Ἡ εἰσπράξις γίνεται διὰ τοῦ τελωνεῖου τοῦ Πειραιῶς συγχρόνως μετὰ τὸ κοινὸν δικαίωμα τοῦ τελωνεῖου.

4) Ἡ διαχείρισις γίνεται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τῆς εἰς τοῦτο διαταχθεσμένης Κυβερνητικῆς ἀρχῆς, συνεργούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς δημοτικῆς.

5) Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ μώλου πρέπει νὰ ἐνεργηθῆ μετὰ σπουδῆς κατὰ τὸ μέτρον τῶν εἰσοδημάτων.

6) Ἐπισυλλάττεται ἡ ἐπιστροφή τῶν γενομένων προκταβολῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν μῶλον καὶ λιμένα τοῦ Πειραιῶς.

7) Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

8) Λί Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἀθῆναι, τῆ 16 (28) Φεβρουαρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἀρμενοπέρι, Ρίσοι, Σχμάλτζη, Μανσόλας, Α. Γ. Κριζῆς, Δασπάνης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ ἐλακτέρου Β. Γραφεῖου
Β ἱ ν ἱ χ.

Τῆ 15 Φεβρουαρίου 1846 Ἀθῆναι.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Τῆ 19 Δεκεμβρίου 1847 Ἀθῆναι.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικηπειραιῶς. τοῦ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτ. ὑπουργ. γραμματεῦς
Σ. Ἀντωνόπουλος.

6) Νομοσχέδιον περὶ μετεσχηματίσεως τῶν ἐν Αἰγίνῃ καὶ Κορωνίδι ὑγειονομικῶν σταθμῶν εἰς ὑγειονομεῖα Γ' τάξεως, καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἐκθέσιν, ἴχοντα οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐθεώρησεν ὡς λυσιτελεῖς νὰ μετασχηματισθῶσιν οἱ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ Αἰγίνης καὶ Κορωνίδος εἰς ὑγειονομεῖα Γ' τάξεως.

Τὸ ὑπουργεῖον, ἀναγνωρίζον τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευον τὸ προκείμενον μέτρον, ὑπέβαλε κατὰ τὴν Ἀ. Βουλευ-

τικὴν περίωδον εἰς τὴν ἐπιπέφαισιν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ τούτου Νομοσχέδιον, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἐπελθούσης διαλύσεως ἐξαίτην ἀσυζήτητον.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι, καὶ ἡ αὐτὴ ἀνάγκη ὑφίσταται καὶ σήμερον, Κύριοι, δι' ἀμφοτέρω τὰ προκείμενα μέρη, διὰ δὲ τὴν Ἀθῆναι ἐπαρουσιάσθη καὶ ἄλλη ἰσχυροτέρα ἐκείνης, τούτεστι ἡ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις σύστασις τοῦ ἐκείσε λοιμοκαθατηρίου, χρησιμεύσαντος, ἂν ποτε ἤθελε καταπλεῦσαι μεμολυσμένον πλοῖον ἐκ πανώλους, ὡς λοιμοκομεῖον, καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πλησιάζει ἡ χολέρα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς λοιμοκαθατηρίον τῶν ἐξ ἀκαθάρτων ἢ ὑπόπτων μερῶν ἐρχομένων, κλειομένου τοῦ τοῦ Πειραιῶς, τοῦ ὅποιοι ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ θέσις δὲν δύναται ποσοῖς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου.

Τὰ ἀπαιτούμενα ἐξοδα διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπάρχοντος ἐκείσε σταθμοῦ ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 120 κατὰ μῆνα, τούτεστι

Διὰ μισθὸν ἐνὸς σταθμιάρχου	δρ. 60
Ὀμοίως δύο φυλάκων	» 60
	<hr/>
	120

Τὰ δ' ἀπαιτούμενα διὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ εἰς ὑγειονομεῖον Γ' τάξεως θέλουσι ἀναβῆ εἰς, δρ. 320, τούτεστι διὰ μισθὸν

1. Ὑγειονόμου	δρ. 100
1. ἱατροῦ	» 80
1. Γραμματέως (ἂν ᾖναι χρεια, ...	» 80
2. Φυλάκων	» 60
	<hr/>
	320

Ἀλλὰ σὰς παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ γραμματέως, καθόσον δὲν θέλει γίνεσθαι καθαρῶς τῶν ἀπὸ ἐπιχολέρα μέρη ἐρχομένων ἢ τῶν ἐκ πανώλους μεμολυσμένων, δὲν θέλει λάβει χώραν, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ πραγματικὴ δαπάνη δὲν θέλει ὑπερβῆ τῆς δρ. 240 κατὰ μῆνα, ἀφαιρουμένων δ' ἐκ τούτων τῶν ἤδη δαπανηθέντων διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ σταθμοῦ δραχ. 120, θέλει εἶσθαι μόνον διαφορά ἐπὶ πλέον δραχ. 120 κατὰ μῆνα.

Τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ σταθμοῦ τῆς Κορωνίδος ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 90 κατὰ μῆνα, τούτεστι διὰ μισθὸν

1. Ἐπιστάτου	δρ. 60
1. Φύλακος	» 30
	<hr/>
	90

Τὰ δ' ἀπαιτούμενα διὰ τὸν μετασχηματισμὸν τοῦ εἰς υγιονομείων Γ'. τάξεως θέλουσι ἀναβῆ εἰς δρ. 320, τούτοις διὰ μισθὸν

1. Ἐπιστάτου	δρ.	100
1. Ἰατροῦ	»	80
1. Γραμματέως (ἀν ἦναι χρεια)	»	80
2. Φυλάκων ἀνά δραχ. 30	»	60
		320

Ἀφαιρουμένων ἐκ τούτων τῶν δαπανωμένων ἤδη 90
μένει διαφορά ἐπὶ πλέον κατὰ μῆνα δραχ. 230

Ἐπειδὴ ἡ παρουσιαζομένη ἀνάγκη, Κύριοι, εἶναι ἰσχυροτάτη, ἡ δὲ δαπάνη ἀσήμενος, δὲν διστάζω νὰ παραδεχθῶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Βουλῆς τῆς Ἀ. περιόδου, καὶ ἐπαναφέρω ἐκ νέου τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι θέλετε παραδεχθῆ χάριν τῆς καθημέραν ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτικὰς ταύτας ἐπαρχίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Οἱ εἰς τὴν Κορινθίαν, καὶ τὴν Νῆσον Λιγίνης υγιονομικοὶ σταθμοὶ μετασχηματίζονται εἰς υγιονομεία Γ'. τάξεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 29 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

γ) Νομοσχέδιον περὶ θανατώσεως αἰγῶν καὶ χοίρων ἐν τοῖς ἀγροῖς ἢ ἐν ταῖς πόλεσι περιπλανωμένων, καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἐκθεσίαν, ἔχοντα αὐτῶ·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀ. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως λαμβάνου τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς Ἰμῶς Νομοσχέδιον, περὶ θανατώσεως τῶν χοίρων καὶ αἰγῶν τῶν περιπλανωμένων εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἄλλας ἰδιοκτησίας ἀνεῦ ἐπιτηρήσεως καὶ βλαπτόντων αὐτὰς, καὶ τῶν χοίρων τῶν περιπλανωμένων εἰς τὰς πόλεις τοῦ Κράτους.

Τὸ Νομοσχέδιον ταῦτο ἐψηφίσθη ἤδη ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τινῶν τροπολογιῶν, ἐμφαινόμενων εἰς τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ πρακτικά, τὰ ὁποῖα λαμβάνου τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυναψῶ ἐνταῦθα, ὁμοῦ μὲ ἀντίγραφον τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, δι' ἧς εἰσήγαγον τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐνταυτῷ ἀντίγραφον τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ, ὅπως κατὰ πρότερον εἰσήχθη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας μετὰ τινῶν τροπολογιῶν, θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δήμους ἀγροφύλακας νὰ θανατώνωσι τὰ ζῶα χοίρους καὶ αἰγας, τὰ ὁποῖα ἔβηλον καταλαβεῖ περιπλανώμενα, ἀνεῦ ἐπιτηρήσεως, ἐντὸς ἀλλοτρίων ἰδιοκτησιῶν, καὶ βλάπτοντα αὐτήν. Τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐνεργούντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ δημοτικοὺς κλητῆρας, καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ θανατώνωσι τοὺς χοίρους, οἵτινες ἔβηλον περι-

πλανασθαι εντός των πόλεων των επαρχιών του Κράτους.

Άρθρ. 2. Οι ούτω θανατωθέντες χοίροι και αίγες, ή τό αντίτιμον αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ζώων, μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν τῆς τυχόν προξενηθείσης βλάβης πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτῆτου, και τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προτίμου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπο 13/25 Μαΐου 1835 Νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βροχῆς τῶν ζώων.

Άρθρ. 3. Ο παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ περὶλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Άρθρ. 4. Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοί, ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν, και ὁ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι Γερουσιασταί.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς καθυποβάλω Νομοσχέδιον περὶ θανατώσεως τῶν χοίρων τῶν περιπλανημένων ἀνευ ἐπιτηρώσεως εἰς τοὺς ἀγροὺς, και βλαπτόντων τὰ σπαρτὰ, τὰς δενδροφυτείας, και τὰς φυτείας, καθὼς και τῶν περιπλανημένων εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν και ἐπαρχιῶν και εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Κράτους.

Τὸ μέτρον τοῦ νὰ θανατώνωνται οἱ περιπλανώμενοι εἰς τοὺς ἀγροὺς χοίροι, ἦτον εἰς ἐνέργειαν και ἐπὶ Τουρκοκρατίας, και διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος, ὥστε δὲν πρόκειται εὐμὴ νὰ καθισρωθῆ διὰ νόμου ἔθιμον ἀρχαῖον, τοῦ ὁποίου τὴν ωφέλειαν ἐπέδειξε πολυχρόνιος πείρα. Καὶ τῶνδ' ἐκ τῶν πραγμάτων ἐβεβαιώθη, ὅτι εἶναι ἀνεφάρμοστος ἡ καταγινωσκόμενη ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 614 τοῦ ποινικοῦ νόμου ποινὴ ἐναντίον τῶν κυρίων τῶν χοίρων, εἴτινες δὲν διευθύνουσι, ἢ δὲν φυλάττουσι τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ βλάπτωσι, και τοῦτο διότι οἱ χοίροι εἶναι ζῶα φύσει δυσκράτητα, και ἂν κρατηθῶσι, ἢ συλληφθῶσι, οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν δὲν ἐμφανίζονται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν νὰ τοὺς ζητήσωσι, και τοιοῦτοτρόπως ἀγνοουμένων τῶν ἰδιοκτῆτῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀποβαίνει ἀτέλεσφορτος.

Προσέτι διάφοροι δημοτικοὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους παρέστησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἂν δὲν νομοθετηθῆ τοιαυτὴ διάταξις, ἢ κατάπαυσις ἢ ἡ περιστολὴ τῆς προξενουμένης εἰς τὰ σπαρτὰ και ἐν γένει εἰς τὰς φυτείας βλάβης ὑπὸ τῶν χοίρων, εἶναι ἀκατάρβωτος.

Τὸ μέτρον τοῦ νὰ θανατώνωνται και οἱ περιπλανώμενοι εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν, και τῶν επαρχιῶν, και εἰς ἅλας τὰς πόλεις τοῦ κράτους χοίροι, θεωρεῖται ὡς ἔττον ἀναγκαῖον διότι τὰ ζῶα ταῦτα, ὡς εἶναι γνωστόν, περιπλανῶνται εἰς τὰς ἀγρίας ὄλων τῶν πόλεων και αὐτὴς ἀσχημὴ τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου, και τὸ τοιοῦτον, ἐκτός ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸν καλλωπισμὸν, και εἰς τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων, εἶναι και ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν υγίαν τῶν κατοίκων ὡς ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν, τὰς ὁποίας προξενοῦσι τὰ ζῶα ταῦτα, και τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων ἐπιβλαβῶν ἀναθυμιάσεων ἢ δὲ ἀστυνομία, μὲ ὅλα τὰ ὅποια εἶλαβε μέτρα, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν, νὰ κρατῶσι αὐτὰ περιορισμένα, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω.

Διὰ νὰ παύσων λοιπὸν αἱ προξενουόμεναι ὑπὸ τῶν ζώων ταύτων ζημίαι εἰς τὴν γεωργίαν, και εἰς τὰς φυτείας ἐν γένει, διὰ ν' ἀρθῶν τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποία ὡς ἐκ τούτων παρεμβάλλονται εἰς τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων, και νὰ ἐλελιθῶσιν ἐνταυτῇ τὰ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υγίαν τῶν κατοίκων ἀποτέλεσματα τῆς περιπλανήσεως τῶν χοίρων εἰς τὰς πόλεις, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον, νὰ νομοθετηθῆ ἡ θανάτωσις αὐτῶν εἰς τὰς προνοούμενας παρὰ τοῦ νομοσχεδίου περιπτώσεις. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκ τῆς νομοθετήσεως τοῦ προκειμένου μετροῦ, δὲν ἐπιτετα νὰ προεῖρη μεγάλη ζημία εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν χοίρων, διότι ὀλίγα παραδείγματα θανατώσεων θέλουσι ἀρκέσει εἰς τὸ νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς λοιποὺς ἰδιοκτῆτας, νὰ λάβωσι πρόνοιαν διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ζώων ταύτων, ἢ τὴν βροχῆσιν ἐκτός τῶν πόλεων.

Κρίνομεν δὲ ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι παρουσίῳ νομοσχεδίῳ χωρὶς ὅμοις νὰ διαλαμβάνη περὶ τῶν περιπλανημένων εἰς τὰς πόλεις χοίρων, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν παρελθούσαν Νομοθετικὴν περίοδον, και ἐψηφίσθη παρ' αὐτῆς μετ' ἀιφρόρους τροπολογίας, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων ἦσαν αἱ ἐξῆς:

α) Ἀντὶ τῆς λέξεως «ἀγροὺς» ἡ Γερουσία εἶχε παραδεχθῆ τὴν λέξιν «ἰδιοκτησίας» και,

6) Προσέθηκε διάταξιν, δι' ἧς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ τοὺς ἀντ' αὐτῶν ἐνεργοῦντας, νὰ θανατώνωσιν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν τοὺς βλάπτοντας αὐτὰς χοίρους.

Αἱ τροποποιήσεις ὁμοίως αὐταὶ δὲν ἐθιμωρήθησαν τοσοῦτον λυσιτελεῖς διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

Ὡς πρὸς τὴν α' τροπολογίαν.

1) Διότι σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου ἦταν ἡ περιστολὴ τῶν εἰς τὰ σπαρτὰ καὶ εἰς τὰς φυτείας ἐν γένει προξενουμένων ζημιῶν παρὰ τῶν χοίρων· καὶ ὅτι ταῦτα κυρίως βλάπτουσι.

2) Κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 καὶ 2, τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος, οἱ ἀγροφύλακες δὲν ἔχουν καθήκον νὰ προφυλάττουν τὰς ἰδιοκτησίας ἐν γένει, ἀλλὰ τὰ φυτὰ, καὶ τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς δενδροφυτείας, καὶ φυτείας ἐν γένει.

Ὡς πρὸς τὴν β' τροπολογίαν.

Διότι ἂν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ τοὺς ἀντ' αὐτῶν ἐνεργοῦντας νὰ θανατώνωσιν τοὺς ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν περιπλανημένους χοίρους, τὸ τοιοῦτον δικαίωμα ἔθελον ἀριόκτως καταχρασθῆ οἱ ἰδιοκτῆται, μεταχειριζόμενοι αὐτὸ ὡς μέσον ἐκδικήσεως τῶν ἐπιτοπιῶν παθῶν· ἐντεῦθεν δὲ ἔθελον προκύβη μεγάλα διενέξεις μεταξὺ τῶν κατοίκων, καὶ ἐραλισμὸι τῶν παθῶν, ἐνῶ τὰ τοιαῦτα πρέπει ν' ἀποφεύγονται μάλιστα εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους δὲν καταχωρήθησαν εἰς τὸ παρουσιαζόμενον τὸν νομοσχέδιον αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος τροπολογίαι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Υ
Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Τ Η Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ .

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηρικθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δήμους ἀγροφύλακας νὰ θανατώνωσιν τοὺς χοίρους, τοὺς ὁποίους ἔθελον καταλάβει περιπλανημένους, ἀνεὺ ἐπιτηρήσεως, ἐντὸς ἀλλοτριῶν ἀγρῶν, καὶ βλάπτοντας τὰ σπαρτὰ, τὰς δενδροφυτείας, ἢ ὅποιουδήποτε ἄλλου εἶδους φυτείας ἐν γένει. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀστυνομικούς κλητῆρας καὶ εἰς τοὺς τῶν Δημαρχιῶν ὡς πρὸς τοὺς χοίρους, οἵτινες ἔθελον περιπλανᾶσθαι εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν, ἢ ἐπαρχιῶν, ἢ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κομμοπόλεις τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 2. Ὁ οὕτω θανατωθεὶς χοῖρος, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ ζώου, μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν τῆς τυχόν προξενθείσης βλάβης, καὶ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ νομίμου προστίμου.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης θέλουσιν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν .

Ρ . Π Α Λ Α Μ Ι Δ Η Σ .

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

δ') Νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ φυσικὰ θερμὰ λουτρά καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα αὐτῶν

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά, εἰσήχθη τοῦτο εἰς τὴν Γερουσίαν ἧτις ἐπήνεγκε μικρὰς τινὰς τροποποιήσεις, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῶν λουτρῶν, εἰς τὰ ὅποια θέλουσιν διορισθῆ οἱ ἰατροὶ, καὶ ὁ ὁρισμὸς τῶν κυριωτέρων καθηκόντων αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις θεωρήσασα τὰς τροποποιήσεις ταύτας, ὡς μὴ προσβαλοῦσας τὸν σκοπὸν τοῦ διορισμοῦ τῶν ἰατρῶν, παρεδέξατο

αυτάς. Κατὰ συνέπειαν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβῶλῶ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν οὐσιψιν, καὶ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὸ προκειμένον νομοσχέδιον ὅπως ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐτροποποιήθη, καὶ παρακαλῶ νὰ συνκινήσητε εἰς τὴν παραδοχὴν του.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργός
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει καθυποβληθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐκτιμώμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ Θερμὰ λουτρὰ τῆς Ἰπάτης καὶ Κύνου θέλουν διορισθῆ κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἰατροὶ διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσι ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Τῶν ἰατρῶν τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρὰ αὐτὰ φρωτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθόδοσις ἢ ἀμοιβὴ ἐνὸς ἐκάστου προσδιορίζεται εἰς δρ. 150 κατὰ μῆνα ἐνὸσω διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθῆναι τὴν 21 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ε) Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης δύο τμηματάρχων, δύο γραφείων, καὶ δύο κλητῆρων εἰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ προσωπικόν καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν, ἔχοντα οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλὴν

Ἀξιότιμοι.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσάγωμαι εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης δύο

εἰς τμηματάρχων, δύο γραφείων, καὶ δύο κλητῆρων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, συναθεύον αὐτὸ συγχρόνως μετὰ τὴν εἰρησ αἰτιολογητικὴν ἐκθεσιν.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασ. διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ἀνώτερον προσωπικόν τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπρεπε νὰ σύγκηται ἀπὸ 4 συμβούλους· κατὰ δὲ τὸ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου Βασ. διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου Οἰκονομίας, τὸ ἀνώτερον προσωπικόν τοῦ γραφείου τούτου ἐπρεπε νὰ σύγκηται ἀπὸ τρεῖς Συμβούλους. Ἐκτὸς δὲ τούτων διωρίσθησαν κατὰ καιροῦς διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων τρεῖς παρῆδροι εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, ὥστε κατὰ τὰ καταστατικά, καὶ τὰ διάφορα εἰδικὰ Βασ. Διατάγματα τὸ ἀνώτερον προσωπικόν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνέκειτο ἀπὸ 6 Συμβούλους καὶ τρεῖς Παρῆδρους.

Ἐντεῦθεν γίνεται δῆλον, ὅτι τὸ ἀνώτερον προσωπικόν τοῦ ὑπουργείου τούτου, περιορισθὲν εἰς τέσσαρας μόνον Τμηματάρχας, διὰ τοῦ ἀπὸ τρεῖς Ἰουνίου 1846 νόμου περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων, εἶναι δυσανάλογον μετὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, τοσοῦτον μᾶλλον, καθὼς ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀνεπτύχθη ἔκτοτε, ἀναπτύσσεται, καὶ μέλλει ν' ἀναπτυχθῆ ἔτι μᾶλλον, προκειμένου νὰ ἐνεργηθῶσιν οὐσιώδεις ἐργασίαι, ἀφορῶσαι τὴν στατιστικὴν τοῦ Κράτους, προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν σύνταξιν νομοσχεδίου περὶ διανομίης τῆς ἐθνικῆς γῆς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 105 ἰδαφίου 3 τοῦ Συντάγματος, προσέτι ἀναθεωρήσεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ ἐκλογικοῦ Νόμου κ.λ.π.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἀφορῶσα, ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰ δικαιώματα, αἵτινα διὰ πολυετῶν κόπων, καὶ ὑπηρεσιῶν ἀπέκτησαν πολλοὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὑπὸ κλητῶν, τινὲς τῶν ὁποίων ἀνήκουν εἰς εἰκογενεῖας, πολλὰς καὶ σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις προτενεγκούσας εἰς τὴν πατρίδα, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν εἰσέτι δύο Τμηματάρχαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καθὼς καὶ δύο γραφεῖς καὶ δύο κλητῆρες, διότι ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ προσδιορισθέντες διὰ τοῦ Νόμου τῆς 3 Ἰουνίου 1846 δέκα γραφεῖς διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ δύο κλητῆρες δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Κρίνω δὲ ἀναγκαῖον νὰ σημειώσω ἐνταῦθα, ὅτι ὡς ἐκ τῶν

άνωτέρω έκτεθέντων αϊτίων δέν έφηροδότη μέχρι τούδε καθ' όλοκληρίαν εις τό ύπουργείον τών Έσωτερικών ό περί διοργανισμού τών ύπουργείων Νόμος.

Έν Αθήναις, τή 29 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Υπουργός ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΕΘΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τό έπόμενον Νομισμαχέδιον θέλει εισαχθή όπως έχει εις τήν Βουλήν παρά τού Ημετέρου επί τών Έσωτερικών Υπουργού και ύποστηρίχθι παρ' αύτου κατά τήν συζήτησιν.

Απόόντες ύπ' όψιν τό άρθρον 10 τού περί διοργανισμού τών Υπουργείων Νόμου.

Ψηφισάμενοι όμορόνως μετά τής Βουλής και τής Γερουσίας άπεφασίσκαμεν και διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Εις τό προσωπικόν τού Υπουργείου τών Έσωτερικών προσί-
θενται δύο Τμητάρχαι, δύο γραφεΐς και δύο κλητήρες.

Ο Ημέτερος επί τών Έσωτερικών Υπουργός θέλει έκτελέσει και δημοσιεύσει τόν παρόντα Νόμον.

Έν Αθήναις, τή 27 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ

Ανγγέλλη άντικείμενον συνεδριάσεως ή εξακολούθησις τής συζητήσεως επί τού έκτεμής μείναντος Βουλευτικού ζητήματος περί τού τρίτου Βουλευτού Κερυστίας.

Ακούων δέ τις τόν λόγον επ' αύτου ύπέμνησεν, ότι κατά τήν τελευταίαν συνεδριάσιν τό περί Βουλευτού Κερυστίας ζήτημα παρήγαγε δύο γνώμας. α. ν' άνκριθώσιν και να εκδικασθώσιν οι κατάλογοι τών δήμων Δυστιέων και Στυρών, κατά τήν γνωμοδότησιν τής έπιτροπής, και να επαναληφθή ή έκλογή καθ' όλην τήν έπαρχίαν μεταξύ τών έπιλαχόντων και β. να επαναληφθή ή έκλογή επ' άορίστων προσώπων. Η πρώτη γνώμη δέ συνεπήγαγε τό ζήτημα αν ό πρώτος τών έπιλαχόντων Κ. Ζέρβας, καθ' ου έξεδόθη Βούλευμα παραπομπής εις δίκαν άπό-
λεσε τά έκλογικά δικαιώματα. Επί τής α. λοιπόν γνωμοδοτήσεως παρατηρεί ότι ή Βουλή παραδεχθεΐσα ως έγκόρους 1,096

ψήφους τού δήμου Δυστιέων δέν δύναται να διατάξη γενικήν αύτων άναθεωρήσιν, αλλά μόνον τών κατά τό 1845 και 1846 προστεθεισών ψήφων, επ' ών ύπάρχει άμφιβολία γνησιότητας. Επειδή λοιπόν οι έπιλαχόντες έγχουσι κεκτημένα δικαιώματα, δέν είναι δυνατόν να διαταχθή νέα έκλογή επ' άορίστων προσώπων, άλλ' επί τών έπιλαχόντων ώστε ύποστηρίζει ότι ή έκλογή πρέπει να επαναληφθή καθ' όλην τήν έπαρχίαν μεταξύ τών έπιλαχόντων, άνακρινομένων μόνον τών ως πλημμελών θεωρηθεισών ψήφων τών καταλόγων τών δήμων Δυστιέων και Στυρών. Επειδή δ' ό πρώτος τών έπιλαχόντων διατελεί ουχι μόνον υπό άνάκρισιν, αλλά και έξεδόθη κατ' αύτου Βούλευμα παρά τών έν Χαλκίδι πρωτοδικών, δέν δύναται να θεωρηθή εκλεξιμος Βουλευτής τής έπαρχίας Κερυστίας διότι ό 2 παραγράφος τού 5 άρθρου τού έκλογικού Νόμου βεβαιώνει εις τούς υπό άνάκρισιν διατελούντας τού δικαιώματος τού εκλέγεσθαι ήσικντως και τό 27 άρθρον διαλαμβάνον περί Βουλευτικής Ικανότητας παραπέμπει εις τό 63 άρθρον τού Συντάγματος, τό όποιον όρίζει ότι δικ' να εκλεχθής τις Βουλευτής άνεν πρέπει να ύπαγχται εις τας εξαιρέσεις τού 5 άρθρου τού εκλογικού Νόμου, ώστε δέν υπάρχει ουδέμια άμφιβολία περί τής άποφάσεως, τήν όποιαν πρέπει να επιφέρει ή Βουλή, διότι καθως εις τό περί εκλογής τού δευτέρου Βουλευτού Σκοπέλου προσδιώρισιν αντί τού δευτέρου έπιλαχόντος, όστις άπέθανε, τόν μετ' αύτόν τρίτον, ουτω και ένταύθα αντί τού πρώτου έπιλαχόντος, όστις άπόλεσε τά εκλογικά δικαιώματα, θέλει ληφθή ό δεύτερος και ό τρίτος έπιλαχών. Γνωμοδοτεί λοιπόν ότι ή εκλογή πρέπει να επαναληφθή καθ' όλους τούς δήμους τής έπαρχίας Κερυστίας μεταξύ τών έπιλαχόντων. Αν δέ τις τούτων άπόλεσε τά εκλογικά δικαιώματα, επέρχονται αντί αύτου οι έπόμενοι έπιλαχόντες.

Αντέταξεν έτερος ότι και ται μή ών ουτε προσωπικός ουτε πολιτικός φίλος τών άνωθώπων, τών όποιων τά εκλογικά δικαιώματα διακριλωνικούνται σημερον λαμβάνει όμως τόν λόγον διά να ύποστηρίξη γνώμην, τήν όποιαν νομίζει ώφέλιμον και ήθιωτικώτερον επί περιστάσεως, καθ' ήν Κυβέρνησις τις θελήσει να επιβάλλη τήν γνώμην τής εις τόν λαόν. Και περί μόν τής γνωμοδοτήσεως τής έπιτροπής ίκανά ελέχθησιν, και ή Βουλή δύναται ν' άπιφασισή επ' αύτης ό,τι έγρίνευ αύτός δέ περιορίζεται επί τού άναρρόντος ζητήματος αν ό έπιλαχών Κ. Ζέρβας πρέπει ν' άποκλεισθή τού δικαιώματος τής εκλογής δι' άποφάσεως τής Βουλής, λέγει λοιπόν ότι ουδεις λόγος ύπάρχει τήν

σήμερον περί λύσεως τοῦ τοιοῦτου ζητήματος· διότι δια νὰ ἐξετασθῆ ἡ ἱκανότης τοῦ ἐκλεγέντος πρέπει αὐτός νὰ ἐκλεγθῆ ὥστε τὸ ζήτημα τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν προτείνουναί τινες σήμερον, ἀνήκει εἰς τὰς ἐξιλέγεις. Τότε θέλει ἐξετασθῆ ἡ ἱκανότης τοῦ ἐκλεγέντος, καὶ ἂν καλῶς ἐξελέγθη θέλει γίνεαι δεκτός, εἶδε μὴ θέλει ἀκυρωθῆ ἡ ἐκλογή. Ἄν δὲ πρόκηται ἤδη νὰ ἐξετασθῆ τὸ ζήτημα ὑπὸ νομοθετικῆν ἐποψίν, καὶ νὰ νομοθετηθῆ ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς τοιαύτη στέρσις πολιτικῶν δικαιωμάτων, λέγει ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς πᾶσαν ταξίν καὶ εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους. Διότι κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ἀποβάλλει τις τὰ πολιτικά του δικαιώματα μόνον κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως, κηρυττουσας αὐτὸν στερηθέντα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὡρισμένως, διότι πολιτικὸν θάνατον ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία δὲν ἀναγνωρίζει. Ἄν λοιπὸν ἤδη ἡ Βουλὴ κηρύξῃ ὅτι ὁ Ζέρβας ἀπώλεσε τὰ πολιτικά του δικαιώματα πρὶν ἢ καταδικασθῆ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, θέλει προσβάλλει τὸν ποινικὸν νόμον. Περὶ δὲ τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων παρετήρησεν, ὅτι τὸ 5 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ἐννοεῖ οὐχὶ τοὺς ἐκλεξιμους ἀλλὰ τοὺς ἐκλογεῖς, ὡς καταφάνεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως τῶν ἀναφερόντων μάλιστα, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ φυλακισμένοι ψηφοφόροι δύνανται νὰ ἐξέρχωνται καὶ νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐπὶ ἐγγυήσει, ἵνα μὴ καταπνίγη ἡ Κυβέρνησις τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἐκδίδουσα ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν ψηφοφόρων. Προκειμένου λοιπὸν ἤδη τοῦ λόγου περὶ ἀπαγορεύσεως ἐνεργείας πολιτικῶν δικαιωμάτων δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ παραδεχθῆ τοιαύτην καταστρεπτικὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ προκηρῦττη στέρσις τῶν τιμαλοπέστερων τοῦ πολίτου δικαιωμάτων. Διότι διὰ τοῦ μέσου τούτου δύναται Κυβέρνησις τις ἐκδίδουσα ἐντάλματα συλλήψεως καθ' ὅλων τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἐν καιρῷ τῆς ἐκλογῆς νὰ στερῆ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι αὐτοὺς καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησιν τῆς εἰς τὸν λαόν. Ἐκαστος δὲ βουλευτῆς πρέπει νὰ συλλογίζεται τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς καὶ νὰ μὴ καθιεροῖ ἀρχὰς δυναμένας νὰ μεταστρεφῶσιν ἄλλοτε καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Ἄλλως δὲ οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ἤδη διὰ νὰ προέλθῃ εἰς τοιαύτην ἀπάφασιν, ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπε.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη περὶ νομοθετήσεως, ἀλλὰ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ἀποῦ δ' ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐδόθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς λύσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐτέρου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας

τῶν ἑορτίων Κυκλάδων, πρέπει καὶ σήμερον ν' ἀποφανθῆ ἐπὶ τοῦ ὑπολειπομένου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Ἄν σήμερον προέκειτο νὰ νομοθετηθῆ ἡ Βουλὴ τὸν ἐκλογικὸν νόμον, καὶ αὐτὸς ἤθελεν εἰσθαι ἐναντίος τῆς ἐξιρεύσεως τοῦ 2 παραγράφου τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, ὡς ἦτο πραγματικῶς κατὰ τὴν ἐν τῇ συνελεύσει συζητήσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἤδη ὑπάρχοντος τοῦ νόμου πρόκειται μόνον περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι νόμος ἀμετάβλητος, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ αὐτὸν καὶ μεταρρυθμίσῃ ἐκ νέου. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ὑπάρχων νόμος ὀρίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκλεγθῆ τις βουλευτῆς, καθ' οὗ ἐνεργεῖται ἀνάκρισις. Ἡ δὲ συνέλευσις ἐν τοῖς πρακτικοῖς αὐτῆς ἀπήτησε καὶ ἐντάλμα συλλήψεως. Ἀλλὰ σήμερον ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προσώπου ὑπάρχει καὶ βούλευμα τῶν ἐν χαλείδι πρωτοδικῶν περὶ τῆς εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον παραπομπῆς του. Ἐπὶ ὑπάρχει νομικὸν ἐμπόδιον ἀπαγορεύον τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς βουλευτοῦ. Ἡ βουλὴ λοιπὸν κηδομένη τῆς ἐπαρχίας καὶ μὴ θέλουσα νὰ κατασπατάτηται διηκεῶς ὑπὸ τῶν ἐκλογικῶν ἀγώνων πρέπει νὰ ὀρίσῃ, ὅτι ἡ ἐκλογή θέλει γίνεαι μεταξὺ τῶν ἐπιλαχόντων, ὅσοι ἔχουσιν τὰ προσόντα κατὰ τὸν νόμον, τούτεστι τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου.

Μετὰ τοῦτον παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται τρίτος ὑποψήφιος Καρυστίας θεωρεῖται καὶ κατ' αὐτὸν ἀποκεκλεισμένος τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλεξιμοῦ ὡς οὐ μόνον κατηγορούμενος ἐπὶ κακουργίᾳ ἀλλὰ καὶ ὡς παραπεμφθεὶς ἤδη διὰ βουλεύματος εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἡ βουλὴ δὲν δύναται ποσῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ν' ἀποφανθῆ. Εἶναι γνωστὸν, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐρμηνεία τῶν νόμων δὲν γίνεται εἰ μὴ διττῶς, δηλαδὴ ἢ ἐπιστήμως διὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ συντάγματος ἢ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου σώματος. Ἐπίσημον λοιπὸν ἐρμηνείαν τοῦ νόμου δὲν προσκαίεται νὰ δώσωμεν σήμερον, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δὲ δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν ἐρμηνείαν ταύτην, καθότι προαπαιτεῖται ν' ἀποπεριτωθῆ ἡ ἐκλογή, νὰ μᾶς ὑποβληθῶσι τὰ πρακτικά, καὶ ἂν ὁ ἐκλεγθεὶς δὲν ἔδυνάτο κατὰ τὸν νόμον νὰ ἐκλεγθῆ ὡς στερούμενος τῶν ἀνγκυκλιῶν προσόντων, ἢ τ' ἀνάπαλιν, νὰ ἐκδοθῆ παρὰ τοῦ σώματος ἡ ἀντικουσα ἀπόφασις. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἀρκεσθῆ τὴ σιωπῇ μόνον ὥστε νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὴν ἐπαρχίαν διὰ τῆς ἀρμοδίας ὕδατος περὶ τῆς ἐκλογῆς τρίτου βουλευτοῦ, αἱ δὲ παρετήρησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν

Υπουργού να έγγραφωσιν εις τὰ πρακτικά, ίνα χρησιμεύσωσιν ως οδηγία των εκλογέων. Παρατηρεί δ' ότι ο πραγμαρούσας ειπεν ότι επί ομοίως περιστάσεως απεράνη ή Βουλή εξέλεγγουσα την εκλογήν της επαρχίας Σκοπέλου, και ή νομολογία εκείνη ως καθιερωθείσα αταξ δέν δύναται, ειμή να τηρηθ ή και εις την προκειμένην περίπτωσιν· άλλ υτός φρονεί ότι και επί υποθέσει ότι ή Βουλή εσφαλμένως απεράνη άλλοτε, δέν δύναται να επανέλθη εις τό αυτό λάθος και ν' αποφασίση και αύθις εναντίον ήτου θρου του Συντάγματος. Επιμένει λοιπόν, να περιορισθ ή Βουλή εις τό να διαταξ ην εκλογήν του τρίτου ελλείποντος Βουλευτου μεταξύ των έχόντων τὰ απαιτούμενα παρά του νόμου προτόντα, χωρίς να κάμη λόγον περί προσώπων, χωρίς να αποκρινθ δηλ. πούος διατιγεί και ποιος άπόλεσε τὰ προσόντα ταύτα.

Μετά τούτον άλλος παρετήρησεν, ότι ο υπουργός παρεδέχθη μίν ως όρθός τας παρατηρήσεις του προσέθηκην όμως ιδέαν τινά προσβλητικήν κατά της Βουλής, ότι ήθελεν κακώς έλυσε τό περί εκλογής της Σκοπέλου ζήτημα. Είς τούτο δ' έρχεται να παρατηρήση τὰ θέοντα· άλλ' ένταύθα παρατηρήσεως γενιμένες ότι ο υπουργός ουδέμιν τοιαύτην ιδέαν εξέφερε, και τούτου διά της αναγνώσεως των προχείρων πρακτικών επιβεβαιωθέντος, ο πρόεδρος έβλεπεν ως άκολουθως τό ζήτημα.

ε Παραδέχεται ή Βουλή να ή όχι να επαναληφθ ή εκλογή η διά τον τρίτον βουλευτήν μεταξύ των επιλαχόντων, όσοι έχουσι η τὰ προσόντα κατά τον νόμον, με μόνην την διαφοράν του να η ανακρινώσιν εις τους δύο δήμους: οι κατάλογοι κατά τας προησθήκας μόνον; η

Η δε Βουλή παρεδέχθη, ώ: έτέθη τό ζήτημα δι' άναστάσεως.

Προβίσις έπειτα της Βουλής εις τό περί Βουλευτικής εκλογής της Μεσσήνης ζήτημα, παρετήρησεν, ότι αντικείμενον της Βουλής είναι εις την των έλλών έπισεργασίαν να εξετάξ η λεπτομερώς τὰ γεγονότα, να λαβάνη υπ' όφιν τὰ τη εκλογής έγγραφα, και επί αυτών διαζωμει η ν' αποφαινηται περί της νομιμότητος ή όχι της εκλογής. Πισα δ' εκτός του κύλου τούτου έπέμδασις είναι ζήτη των καθιόντων αυτης, και πριπαι να την άπαιγγο δικαίως. Αλλ ή επί της εκλογής της Μεσσήνης έπιτροπή, εκ των τοσούτων ένστάσεων και του πολυπλόκου των πρακτικών έκπλαγείσα, φαίνεται, διήλθεν αυτά έπιτροχά-

δην, και όλίγον επ' αυτών μελετήσασα, εξώκειλεν εις συμπέρασμα δλωσ άντίθετον της εκ των πρακτικών έμφαινουμένης έννοίας. Εκ της σκέψως όθεν ταύτης όρμώμενος, διαζεται να κάμη την αναγκαίαν επί της υποθέσεως ταύτης άνάλυσιν. Παρατηρεί δ' ότι ή πρώτη και κυρία των εκλογών βάση είναι τό να εξετασθ ήν οι Βουλευτικοί κατάλογοι περιέχωσι τὰ όνόματα μόνον των πραγματικών ψηφοφόρων. Και ήν μίν άληθώς έμφαίνεται τούτο, τό αποτέλεσμα πρέπει να θεωρηθ ή γνήσιον ήν δ' ένυπαρχωσιν άντι των πραγματικών υπεράριθμοι ψηφοφόροι, αναγκαιώς τό αποτέλεσμα είναι λανθασμένον, και τότε πρέπει να απορρίπτωνται οι πλεονάζοντες. Είς ποίαν εκ των δύο τούτων περιστάσεων υπάγεται ή η και ή εκλογή της Μεσσήνης; εις την δευτέραν βεβαίως, έπειδή, ένώ ο πληθυσμός αυτης μόλις φθάνει τας 20,821, τό έν τοις κατάλογοις των ψηφοφόρων άθροισμα υπερβαίνει τας 13,000, και είναι έπομένως διπλάσιο του αναγκαιού και άληθούς αριθμού. Οι ψηφοφόροι άρα είναι υπερίριθμοι και εσφαλμένη φαίνεται εκ πρώτης όψεως ή εκλογή. Διά να δυνηθ ή άσφαλώς ν' αποδείξη εις ποίους πό πάντων δήμους έγένητο ή καταχρηστική αύτη προσθήκη, άνάγκη να ανατριξ η εις την έν γένει άρχην της των καταλόγων συντάξεως και να λάβη διά τούτο υπ' όψ.ν τούς κατά τό 1844 συνταχθέντας. Άναγκής δ' ένταύθα τό περί τούτου χωρίον των της Α. Βουλευτικής συνόδου πρακτικών, παρετήρησεν, ότι οι πραγματικοί ψηφοφόροι οι παρά της Βουλής αναγνωρισθέντες είναι οι έρεξή:

Εκ του δήμου Παμίσου	997
Ανάδικας	859
Εύας	1130
Αριστομένους	631
Οίχαλις	793
και Ιθάκης	835
Τό όλον	5245

Ποσόν άνάλογον του όλου πληθυσμού της επαρχίας. Έπειδή όμως δηλώσεσι πολλαί συνέβησαν εις τινα δήμους, εξ των άλλων έννόμως έγέγοντο, άλλη δ' ουχι, ή Βουλή άπορησμένη επί των διαφόρων ταύτων ένστάσεων, έτραποποίησε τους κατάλογους ως έρεξής:

Δήμος Παμίσου	997
Ανάδικας	859
Εύας	2136

	Μεταφορά	3992
Αριστομένους		631
Οίχαλις		179
και Ίθώμης		443
	Τό όλον	5245

Αναγνωρίσασα ούτως, ότι εκ μὲν τοῦ δήμου Οίχαλις 614, εκ δὲ τοῦ τῆς Ίθώμης 392 ἐδήλωσαν ἐντὸς τοῦ νόμου τὰς μετακλήσεις των ἐν τῷ δήμῳ Εὔας, ἐνθα, ὡς φαίνεται, ἐγένετο και ἀνωτέρα αὐξήσις. Ἦδη δὲ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκλογὴν ἔπεται, ὅτι οἱ κατάλογοι οὗτοι εἶναι κυρίως γνήσιοι, ὡς μὴ γεμῆς νεωτέρας τιῆς μετακλήσεως, ὡς θελεῖ παρατηρήσει, και ἐπ' αὐτῶν πρέπει νὰ σηριχθῆ τὸ ἐν γένει τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα. Μεταβὰς ἀκολουθῶς εἰς τὴν καθ' ἑκάστα ἐρευνᾶν τῶν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν δήμων γεγονότων παρετήρησεν, ὅτι εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει, ἡ ἐν καιρῷ τοῦ καταλόγου ἐκθεσις, ἡ ἀναγκαία τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν σύστασις, ἑτέρα τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων και πᾶν ὅ,τι ὡς γνωστόν παραλείπει. Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη ἐάν ἐν πρώτοις εἰς τὸν δήμον Παμῖσου ἐτηρήθησαν ταῦτα. Παρατηρεῖ δὲ, ὡς εκ τῶν ἐγγράφων καταφαίνεται, ὅτι και ἡ τοῦ καταλόγου ἐκθεσις και αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ και ἡ ἐπὶ τῶν παραπόνων και ὅλα ἀνεξεραίτως ἐντὸς τοῦ νόμου ἐνηργήθησαν και οὐδεμία ὑπάρχει κατ' αὐτῶν ἀμφισβήτησις. Ως πρὸς τὸν ἀριθμὸν δὲ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου παρατηρεῖ, ὅτι ἐν μὲν τῷ τοῦ 1844 καταλόγῳ ὑπῆρχον 997 ψηφοφόροι, ἤδη δὲ 1261, ἧτοι 272 ἐπιπλέον. Ἡ δὲ αὐξήσις αὕτη, τῶν ψηφοφόρων βαθμηδὸν αὐξανόντων, εἶναι πολλὰ φυσικὴ, και οὐδεμία ἐτοληθη κατάχρησις, διότι ὁ μὲν κατάλογος συντάχθη ἐντὸς τοῦ Νόμου, ὁ δὲ δήμαρχος οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν, ἢ ἐξαιρῶν τοὺς θανόντας, νὰ προσθεσῇ ὀλίγα τῶν ἐνηλίκων ὀνόματα. Κυρίως δ' ἡ προσθήκη αὕτη ἐγένετο κατ' ἐνστάσιν τῶν ἀνταγωνιζομένων, και τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον κατὰ συνέπειαν παρεδέχθη μέρος αὐτῶν, ὅσον ἐνόμιζεν εὐλογον· ἀλλ' ἐν ταῦτα ἐνίστανται τις; παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν συνεκροτήθη δημοσίᾳ και ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὡς ἐλλειπόντων τριῶν αὐτοῦ μελῶν. Ἡ ἐνστάσις αὕτη εἶναι ὅλως σαθρά, διότι τρεῖς μόνον εἶπον μέλη, τὰ δὲ λοιπὰ ἐννέα ὑπῆρχον κατὰ τὴν κλήρωσιν, ὁ δὲ νόμος ἀρκεῖται πληρέστατα μετ' τὸν ἀριθμὸν τοῦτον. Εἶναι λοιπὸν εὐδιάφορος ἡ τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν ἀπουσία και δὲν δύναται

τοῦτο νὰ ἐπιδαρήνῃ οὐδὲως τῶν καταλόγων τὴν νομιμότητα· ἄλλως τε, παρατηρεῖ ὡς εκ περισσοῦ, ὅτι τὰ τρεῖς ταῦτα μέλη ἀπῆσαν δι' αἰτία; ἰσχυρῶς δικαιολογημένας. Ἐνστάσις μετὰ ταῦτον ἀσθενεσττέρα ὑπάρχει, ὅτι δὲν ἐγένοντο αἱ τῆς ἐκλογῆς κληρώσεις δημοσίᾳ· ἀλλ' εἰς ταύτην οὐδὲ νὰ ἀπαντήσῃ θεωρεῖ ἀναγκαῖον, διότι εἶναι λόγοι ἄπλοοι, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἐπιφέροντες και εἰς οὐδεμίαν βασίζομενοι μαρτυρίαν· ἀλλὰ και αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ αὐταὶ ἐν καιρῷ τῆς διαλογῆς εἰς δύο διηρέθησαν περὶ τῆς ἐκλογῆς δοξασίας, ἐξ ὧν ἡ μειονοψηφία ἀρκετὰς παρεμβάλλει ἐνστάσεις, ὅτι 150 ψηφοφόροι μόνον ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν περὶ τὸν Δαρειῶτων, ὅτι ἡ τῆς κλήψης ὀπῆ ἐπλατύνθη δέθεν, και ὅτι 300 ἐκλογεῖς ἄλλου δήμου ἐψηφοφόρησαν ἐν Παμῖσῳ· ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ πρῶτον παρατηρεῖ, ὅτι συνήθως αἱ ἀποτυγχάνοντες καταφεύγουσιν εἰς ὅ,τιδήποτε μέσον ἐνστάσεως, και διὰ τοῦτο προσβάλλουσι τόσον ἀσθενῶς τὴν τῆς ἐκλογῆς νομιμότητα· διότι, ἐάν 150 μόνον ἐκλογεῖς ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ἐρθέντων, διὰ τί ἐν ὥρᾳ τῆς ἐκλογῆς δὲν ἐνεφανίζοντο αὐτοὶ νὰ κάμωσι τὰς ἀναγκαίας ἐνστάσεις, ἢ δι' ἀναρῶν των νὰ υποβάλωσι ταῦτα εἰς τὴν Βουλάν; ἀλλ' ἐνταῦθα, ἐνῷ ἡ ἐλαχίστη περὶ τοῦτου ἀπόδειξις δὲν ὑπάρχει, συνυπεγράφοντο συγχρόνως τὰ πρακτικὰ ὑπὸ τῆς ἐναντίας μερίδος, και ἡ κλήπη κατ' αὐτῶν ἐσφραγίζετο. Οὕτω λοιπὸν δι' ἐπινοιών ἀνυπάρκτων ζητοῦσι νὰ παρεμυρρώσωσι τὴν ἀλήθειαν. Και ὅσον δ' ἀποδέλπει τῆς κλήψης τὴν περιβίσιον, ἀρκεῖται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴν περὶ τοῦτου γενομένην τῶν ἐφορευτικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πράξιν, δι' ἣ; ἀναργῶς καταφαίνεται, ὅτι αἱ σφραγίδες πᾶσαι ἦσαν ἀλύμαντοι και οὐδ' ἕνος παραβίασεως ἐν αὐταῖς ὑπῆρχεν· ἀπέναντι δὲ τῶν ἐπισημῶν τούτων μαρτυριῶν δὲν δύναται νὰ ἰσχύῃ ἡ ἐνστάσις αὕτη εἰς οὐδεμίαν σηριχόμενῃ ἀπόδειξιν. Τελευταῖον δ' ὡς πρὸς τὴν ἐνστάσιν τοῦ ὅτι 300 ἐτεροδοκίται ἐψηφοφόρησαν παρενόμως, ἐπίσης παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι λόγοι ἀποτυχίας ἀνίσχυροι· διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ τοῦτο, χωρὶς εκ τοῦ καταλόγου τῶν ψηφοφόρων νὰ ἐξελεγχθῆ προφανῶς; ἐάν τοῦλάχιστον οἱ ἐνστάμενοι ἔλεγον, ὅτι οἱ τριακόσιοι οὗτοι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, ἢ δύναντο ἴσως νὰ φέρωσι τινα διαταγμὸν· ἀλλὰ τοῦ καταλόγου ὑπάρχοντος, νὰ λέγωσιν ὅτι 300 ἐξ αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς δῆμον ἄλλον, τὸ ἐπιχειρημὰ των δὲν εἶναι τόσον ἐπιτυχές. Ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ἐξ ἀποτυχίας και ταῦτα νὰ προτείνωσι δύνανται, τὸ δὲ νὰ παραδεχθῆ ταιαύτην ἐνστάσιν και τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον, τοῦτο ἀληθῶς νὰ κατανοήσῃ δὲν δύναται.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὴν τοῦ δήμου Ἀνδανίας ἐκλογὴν, παρατηρεῖ, ὅτι ἐνταῦθα κατὰ τὸν τοῦ 1844 κατάλογον ὑπάρχον ψηφοφόροι 859, ἐν δὲ τῷ τῆς παρούσης ἐκλογῆς, 1034· ἡ δὲ ὑπέρβασις αὕτη οὐδόλως φαίνεται πρὸς τὸν πληθυσμὸν δυσανάλογος, καθ' ὅσον πολλοὶ ἐξ ἄλλων δήμων κατὰ τὸ 1844 δηλώσαντες τὴν εἰς δῆμον Εὐας μεταγωγὴν τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων των, εἶχον ὑπὸ τῆς Βουλῆς παραπεμφθῆ εἰς τὸν δῆμον τῆς Ἀνδανίας· ἐκ τούτου λοιπὸν ἡ φαινομένη αὕτη ὑπέρβασις, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἐκ τῆς γενομένης προσθήκης τῶν τὴν ἐκλογικὴν ἡλικίαν προσεγγισάντων· κατὰ νόμον ἄρα ἡ ὑπέρβασις αὕτη ἐγένετο, καὶ περιττὸν νὰ ἐνδιατριψῆ πλείοτερον. Ἐκ δὲ τῶν γενομένων ἐπιστάσεων τὴν μὲν προτείνουσαν, ὅτι παρανόμως ἡ ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη παρέρχεται ἀνεὺ ἀπαντήσεως, διότι ἡ περὶ τούτου γενομένη καὶ ὑπάρχουσα πράξις εἶναι ἡ λαμπροτέρα ἀπάντησις, τὴν ὑποῖαν δύναται ν' ἀντιτάξῃ καὶ ὅπου οὐτὰ τα πράγματα ὀμιλοῦσι, περιττὴν νομίζει πᾶσαν ἐξήγησιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐνσχασιν, ὅτι ἐπὶ 8 ἡμέρας δὲν συνεδρίασεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπίσης διὰ πραγμάτων ἀποκρίνεται, καὶ ἐπιδεικνύει τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, δι' ὧν ἐναργῶς καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τακτικῶς καὶ καθ' ἐκάστην εἰργάζετο, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην νὰ παρεμβάλλῃ ἀναβολὴν εἰς τὰ ἔργα τῆς. Ὡς πρὸς ἄλλην δὲ τινα ἐνστάσιν, ὅτι οὐδεὶς δημότης ἐψηφοφόρησεν ὑπὲρ τῆς ἀκριωτοῦ μερίδος, ἐκ προοιμίων παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐνστάσις εἶναι καθ' ἑαυτὴν ἀνυπόστατος. Διότι πᾶς εἶναι δυνατόν, νὰ πιστεύσῃ τις ποτε, ὅτι δημάρχος ὢν ἐν τῇ Ἀνδανίᾳ, δὲν ἠθέληεν ἔχει 30—50 ψήφους νὰ διαβίῃ τοῦλάχιστον, ἐνῶ αὐτὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὰ πρόσωπα διὰ τῆς ψήφου των μόνης ἠθέλον ἐπαρκέσει· ἀνεκτὴ λοιπὸν ἠθέληεν εἶσθαι ἡ ἐνστάσις, ἂν παρεδέχτο σμικρὰν ποσότητα ψήφων, ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἐν γένει ἀναγνωρίζουσα, καθίσταται, ὡς εἶπεν, ὄλως σαθρὰ καὶ πίπτει ἀφ' ἑαυτῆς. Ἐπὶ τέλους δὲ καὶ ἄλλην ἐνστάσιν ἀντικρούων, δι' ἧς ἐπιφέρουσι ὅτι πολλοὶ, ἐν Οἰχαλίᾳ προθέμενοι νὰ ψηφοφορήσουν, συνεχωνεύθησαν εἰς τὴν Ἀνδανίαν, παρατηρεῖ, ὅτι δὲ νὰ γίνῃ τούτο, προαπητοῦντο αἱ τῶν ψηφοφόρων δηλώσεις, τὸ ἐκλογικὸν αὐτῶν δικαίωμα ἀνακαλοῦσαι· ἀλλὰ δηλώσεις τοιαῦται οὐδόλως ὑπάρχουσι, ὁ δὲ δημάρχος πρὸ τῆς τοῦ καταλόγου ἐκθέσεως δέχεται τῶν δημοτῶν τὰς αἰτήσεις, καὶ τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον τὴν ἐπικυροῖ μετὰ ταῦτα. Εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην ἐν ᾧ οὐδὲμία καταφαίνεται δήλωσις, τὴν ἐλαχίστην ἀποδείξιν δὲν ἐπιφέρουσι καὶ οἱ ἐνιστάμενοι. Ἀλλ' ἂν

καὶ τούτο ὑποτιθῆ ἀληθές καὶ δημόται μὲ τοιαύτας δηλώσεις ὑπάρχον, διὰ τί, ἀποτυχόντες, δὲν ἀνεφέροντο κἄν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν περὶ τὸν ἐπιτροπὴν, καὶ δὲν ἔκαμνον λόγον περὶ τῆς τοῦ ἐκλογικῶν αὐτῶν δικαιώματος μεταγωγῆς; Ἀποδείξας οὕτω καὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης τὸ ἀσθενές, ἐπιλαμβάνεται ἤδη καὶ τῆς τοῦ δήμου Ἀριστομένου ψηφοφορίας. Παρατηρεῖ δ' ὅτι καὶ ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ κατὰ μὲν τὸν τοῦ 1844 κατάλογον ὑπάρχον ψηφοφόροι 631, ἤδη δ' ἐγένοντο 913, τοῦ πληθυσμοῦ εἰς 2,497 πρόσωπα ἀυξηθέντος ἀντὶ τῶν πρῶτων 2,223· ἡ ὑπέρβασις λοιπὸν αὕτη ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν πληθυσμὸν, ὅστις ἐγένετο ἄλλως ὡς καὶ εἰς Ἀνδανίαν διὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἐκείσε παραπομπὴν ἄλλων δημοτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου πολλοὶ μονίμως εἰς Ἀριστομένην ἐγκατασταθέντες, καὶ τὰ πολιτικὰ δικαιώματά των μετένεγκον εἰς αὐτόν. Καὶ ταῦτα μὲν ἀποχωρῶντως δεικνύουσι τὴν τῆς ὑπερβάσεως νομιμότητα· ἐκ δὲ τῶν ἐνστάσεων μία τις ἀναφέρει, ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς τοῦ δήμου τούτου ψηφοφορίας δὲν εἶναι γνησίαι, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ δόκοῦν ἄλλα. Ἀλλὰ τίς ὁ προτείνων τὴν ἐνστάσιν ταύτην; ἡ μειοψηφία αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς· καὶ ποῦ; ἐν τῷ ναφ τῆς ψηφοφορίας! ἀλλ' ἐν τῷ ναφ τούτῳ παρήσαν οἱ κύριοι Κουμουνοῦδος καὶ Λιμπερόπουλος περὶ ὧν ἡ μειοψηφία μαρτυρεῖ, ὅτι συνπέγραφον τὰ πρακτικὰ. Διὰ τί, πλείοτερον παντὸς ἄλλου συμφέρον ἔχοντες, δὲν ἔκαμνον τὴν ἐνστάσιν ἀπ' εὐθείας; ἢ διὰ τί ἐνόμισαν προτιμότερον νὰ κάμωσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς καὶ διὰ τρίτου προσώπου; Ἐξήγησις πλείοτερον δὲν ἀπαιτεῖται, καὶ ἕκαστος ἐνοεῖ, ὅτι τὸ ἀνυπαρκτὸν τῆς ἐνστάσεως θεωροῦντες, δὲν ἀνέλαβον ταύτην προσωπικῶς, ἐν ᾧ ἄλλως ἐδικαιοῦντο πολλὰ περὶ αὐτῆς νὰ παρατηρήσωσι.

Μεταβαίνων ἤδη καὶ εἰς τὴν τῆς Εὐας ἐκλογὴν, παρατηρεῖ, ὅτι ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ὑπάρχον κατὰ τὸν τοῦ 1844 κατάλογον αὐτοδεδιχότα 1130
 ἐκ δὲ τοῦ δήμου Οἰχαλίας 614
 καὶ ἐκ τοῦ τῆς Ἰθώμης 392

Τὸ ὅλον 2136

Ὁ κατάλογος λοιπὸν οὕτως ἐκπερικε κυρίως νὰ ἐκτεθῆ πρὸς τοῦ δημάρχου, ὡς μηδεμιᾶς γενομένης μετακλήσεως. Ἀλλ' εἰς κῆθρον οὗτος λάθεις περιπεσιῶν ἐνόμισεν ὅτι καὶ ἤδη ἐκπερικε νὰ προθίσῃ πάλιν τοῖς τῶν ἀνωτέρω δύο δήμων ἐκλογαῖς, καὶ ἐκ τούτου αὐξηθῆ ὁ ἀριθ. εἰς 3,300. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὰ δνόματα τούτων εἶναι τὰ αὐτὰ,

οὐδεμία δύναται ν' αποδοθῆ πρόθεσις δολίας αὐξήσεως, καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστος πείθεται, ὡς ἐξ ὑπαρχῆς εἶπεν, ὅτι τὸ πρῶ-
γμα ἐγένετο ἐν πλήρει ἀθωότητι· ἀνέγνω δὲ πρὸς ἐπιβεβαιώσασιν
τὴν τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου ἀπόφασιν, δι' ἧς τὰ εἰς μάτην
ἐπαναληφθέντα ταῦτα ὀνόματα ἀπορρίπτονται καὶ τὸ ποσὸν
τῶν ψηφοφόρων περιορίζεται εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῆς Βουλῆς
ἀπαρκασιθέν, ἔτσι εἰς 2.136, γενομένων μόνον παραδεικτῶν ἐπὶ
πλέον 37 ὀνομάτων αυτοδημοτῶν, καθ' ὧν οὐδεμία ἐγέν-
ετο ἐνστάσις. Διὰ τοῦτο παρατηρεῖ, ὅτι οὐδὲ χρῆσις τῶν
ὀνομάτων τούτων ἐγένετο, ὡς εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς πρακτικὰ
καταρτίζεται. Ἡ πράξις λοιπὸν αὕτη ἐναργῶς χαρακτηρίζεται
ὡς ἀθωοτάτη, καὶ ἐπειδὴ καθείς εἰς τοῦτο πείθεται διὰ τῶν
πραγμάτων, περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψῃ πλεονέκρον. Τοῦ δὲ τῆς
Οἰγαλίας δήμου ἐπιλαμβανόμενος, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ μὴν
τὸν τοῦ 1844 Βουλευτικὸν κατάλογον ὑπάρχον ψηφοφόροι
179, ἀφαιρεθέντων 614, τοῦ ὅλου τῶν αὐτοδημοτῶν ὀρι-
θμοῦ, ὡς μεταγαγόντων εἰς Εὐαν τὸ ἐκλογικὸν αὐτῶν δικαί-
ωμα· ἀλλ' ἤδη μὴ ἀνακαλεσάντων τοῦτο, ἐπιταί ὅτι ὁ κατά-
λογος μένει ὁ αὐτός· ἀλλ' ἀγνοεῖ πῶς ἀνεβίβασθησαν ἤδη αἰρη-
δῶς εἰς 2.800, ποσὸν ὅλων ὑπερβολικὸν καὶ τοῦ πληθυσμοῦ
δυσανάλογον· ἀλλ' ἂν δὲν δύναται νὰ γίνῃ πιθανὴ ἢ τοσαύτη
αὐξήσις, ὑπάρχει ἐν τούτοις ἐγγεγραμμένη, καὶ διὰ τοιούτων
εἰκονικῶν ψήρων περιπλέκεται ἔδη μιᾶς ἐπαρχίας ἢ ἐκλογῆ.
Ἐνῶ δ' εἰς τὴν Εὐαν κυρίως ἐπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀριθμὸς οὗτος,
ἐνθα μετακλίσις δικαιωμάτων δὲν ἐπετράπη, τί λέγουσιν οἱ
διαμφισβητοῦντες τὴν ἐκλογὴν; ὅτι εἰς 2.800 πραγματικὸς
ψηφοφόρος ἀναβαίνει τῆς Οἰγαλίας ἢ ἐκλογῆ, διότι ἐκ τῶν
ἄλλων δήμων ἐκεῖ μεταβαίνοντες, ἐψηφοφόρον οἱ ἐκλογεῖ; ἀλλ'
ἀποδείχθη ἤδη ἀρκούντως, ὅτι τοιαῦται μεταστάσεις δὲν ἐγίναν,
οὐδ' ἐνστάσεις ἀπλῶς, ὡς προεῖπε. Πόθεν λοιπὸν, ἢ διὰ ποίας
δυνάμεως ἀνεφύη ὁ ἀριθμὸς οὗτος; Ἐκαστος δύναται νὰ συμπε-
ράσῃ εὐκόλως· ἀλλὰ καὶ τοιαῦται αἰτήσεις ἂν ὑποτιθῆ, ὅτι ἐγέν-
οντο, πρέπει ἐσθαιῖως πρὸς τῆς ἐκτίσεως τῶν καταλόγων νὰ
γίνωνται. Καὶ ὅμως ὡς ἦτον συντεταγμένος παρουσιάζει ὁ δή-
μαρχος τὸν κατάλογον, καὶ ὅταν οὗτος δὲν κάμνη περὶ τοῦτου
μνείαν, τίς ἄλλος δύναται νὰ τὸ ἐσθαιῖωσῃ, ἢ τί προτείνουσι εἰς
ἀπόδειξιν; οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ λέξαις κενὰς, οὐδεμίαν βάσιν ἔχου-
σας. Ἀλλ' ἐὰν περὶ τοῦτου δὲν ἔχωσι λόγους ἰσχυροῦς, ἐκ ποίων
τούλάχιστον δήμων προσέφυγον οἱ ψηφοφόροι οὗτοι; Οὐδ' εἰς
τοῦτο ἐσθαιῖως δὲν δύναται ν' ἀποκριθῶσι στεροῦμενοι πάσῃ

ἀποδείξεως. Ἐπέρχεται μετὰ ταῦτα ἡ διαλογὴ, καὶ ἐνῶ σημει-
οῦσιν ἅπαντες τὸ τοῦ καταλόγου ποσόν, ψήρους 2,746, εἰς τὰ
πρακτικὰ τῶναντιον θέτουσι μόνον 1688, ὃ ἐστὶ περιεῖχεν ἢ
κλήπη ψηφοδελτία, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν πρακτικῶν εἰσὶν ἀγνω-
στα. Ἀλλὰ τὸ μόνον καὶ πραγματικὸν τῶν ψηφοδελτίων ποσὸν
εἶναι 351, διότι σημειώσις τις, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τινῶν
ἀξιωματικῶν κρατηθεῖσα, ἐπιβίβασκε τοῦτο. Ἀλλ' ἀπὸ τοσαύ-
την ἔθεσαν ψηφοφόρον προσθήκην, οὐδὲ τὰ πρακτικὰ νὰ διορθώ-
σωσι δὲν ἐρόντισαν, καὶ ὅστις δῆποτε θέλει, ἄς τὰ μετρήσῃ
ὡς ἔκαμε καὶ αὐτὸς διὰ νὰ λάβῃ ἰδέαν τῆς ἐκλογῆς. Ὅτι δὲ
351 ἐψηφοφόρησαν μόνον, ἐκ τῶν πρακτικῶν δύναται καθείς
νὰ πεισθῆ, ἂν ποιῆσῃ νὰ τὰ ὀνομάσωμεν πρακτικὰ. Πλαστογρά-
φος τῆς τοῦ δημάρχου ὑπογραφῆς, μονογραφὴ τις ἐνὸς τῆς
τοῦ Παππατσῶνη μερίδος, νόμισαις ἢ ἐπίνοια ὀνομάτων, ἰδοῦ ἢ
τῶν πρακτικῶν τούτων εἰκόν. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Ἰθώμης 835
ψηφοφόρων κατὰ τοὺς πρὶν καταλόγους ὑπαρχόντων, ἀπελεί-
φθησαν μόνον 443, ἀφαιρεθέντων 392, ὡς ἐν τῷ δήμῳ Εὐας
μεταβάντων ἀντὶ δὲ τοῦ νομίμου τούτου ποσοῦ, τὸ ἀνεβίβασαν
οὗτοι εἰς 3, 675 ψηφοφόρους, ἐνῶ τὸ ὀρκωτικὸν δικαστή-
ριον παρεδίχθη ἀπλῶς τὸν κατάλογον ὅπως ὁ δήμαρχος τὸν εἶ-
χεν ὑποβάλλει, τοῦτάστι μετὰ ψήρων 1398, χωρὶς νὰ ἐπι-
φέρῃ τὴν ἐλάχιστην αἰλοῖσιν, ὡς μὴ γενομένων ἐνστάσεων
ἐπὶ τοῦτου. Τοσαύτη δ' ὀνομάτων ὑπάρχει κατάχρησις, ὥστε
πάντα σχεδὸν τὰ τῶν βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐντὸς αὐτοῦ
εἰσὶν ἐγγεγραμμένα. Καὶ ὅμως οὐδεμία ἐνστάσις ἐγένετο κατὰ
τοῦ μοναδικοῦ τούτου καταλόγου, καίτοι τῆς ἀρμοδίας ἐπιτρο-
πῆς συσταθείσης· τὸ δὲ ὀρκωτικὸν δικαστήριον κηρύττει αὐτὸν
ὀριστικὸν καὶ 1.398 ἀναγνωρίζει ψηφοφόρους· ἀλλ' οὐδ' εἰς
τοῦτο, φαίνεται, ἀρκεσθέντες, ἀναβιβάζουσι, ὡς εἶπεν, αὐτὸν
εἰς 3.800 ψήρους καὶ πρὸς δικαιολογίαν τῆς πράξεως τῆς εἰς
ἄλλην περιπτώσεως δεινότεραν, διὰ πλαστογραφίας προιθέντες
ὅτι ὁ κατάλογος εἶναι προσάρτημα καὶ ἀκολουθία τοῦ πρώτου.
Ἐν δὲ τῇ πράξει τούτῃ ἔλαβον, φαίνεται, ἐκταῦς μὴ ἐνθυμηθέν-
τες, ὅτι ἀπὸ ἐκείνη ἔπαξ τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον τὴν
ἀπόφασίν του, παύει νὰ ᾔσῃ πλέον τοιοῦτον, καὶ δὲν δύναται
ἀπόρρῃσιν ἄλλην νὰ ἐξέδωσῃ, ἂν καὶ τοιαύτην πραγματικῶς δὲν
ἐξέδωκεν. Εἰς δὲ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς μεταβάντων, πα-
ρατηρεῖ ὅτι εἰς μὲν τοῦς δήμους Παλίου, Ἀνδανίας καὶ Ἀρισ-
μένους οὐδεμία ἐγένετο παρανομία· εἰς δὲ τὸν δήμον Εὐας
ἐπλῶς ἐγένετο μία παρεξήγησις, τῆς ὁποίας τὴν ἀθωοτάτη ἀρ-

κούντως απέδειξεν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἰθώμης καὶ Οἰγαλίας ἐτολημθήσαν, ὡς παρετήρησεν, αἱ πλέον μοναδικαὶ πράξεις. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τοιοῦτον εἶναι τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῶν Κ. Δαρειώτου καὶ Παπατσωναίων, ὥστε καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται, καὶ τοὶ εἰς δύο ἀντιθέτους μερίδας διηρημένοι, ἐκ συμφώνου παραδέχονται, ὅτι τὸ τῆς διαλογῆς ἀποτέλεσμα τὸ ὑπὲρ τῆς μερίδος τῶν ἀνωτέρω εἶναι γνήσιον ἢ δὲ πλειοψηφία τούαντιον προσβάλλει ὡς νόθον καὶ ἠλλοιωμένον τὸ ὑπὲρ τῆς μερίδος Κουμουνδούρου καὶ λοιπῶν. Ἡ μὲν πλειοψηφία ὅθεν παραδέχεται τὸ ἀποτέλεσμα ὡς ἐρεξῆς:

Ἐκ μὲν τοῦ δήμου Ἀνδανίας ὑπὲρ τοῦ Δαρειώτου ψήφ.	978
ὑπὲρ τοῦ Π. Παπατσωνίου	986
ὑπὲρ δὲ τοῦ Ι. Παπατσωνίου	986
ὑπὲρ δὲ τῶν ἐναντίων οὐδεμίαν.	

Δῆμος Οἰγαλίας.

ὑπὲρ τοῦ Δαρειώτου καὶ τῶν δύο Παπατσωναίων ψήφον 1	
ὑπὲρ δὲ τῶν τριῶν ἀνταγωνιζομένων ἀνά ψήφους . . .	350
εἰς ἕκαστον.	

Δῆμος Εὔας.

ὑπὲρ μὲν τῶν Παπατσωναίων καὶ Δαρειώτου . . .	2068
ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων οὐδεμίαν.	

Δῆμος Παμίσου.

ὑπὲρ μὲν τοῦ Π. Δαρειώτου καὶ Π. Παπατζώνη ἀνά ψήφ.	947
εἰς ἕκαστον τούτων, ὑπὲρ δὲ τοῦ Ι. Παπατζώνη . . .	944
ἐκ δὲ τῶν ἀνταγωνιστῶν μόνον εἰς τὸν Π. Καλαμαριώτην	3

Δῆμος Ἀριστομένους.

ὑπὲρ μὲν τῶν πρώτων εἰς ἕκαστον	749
ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν εἰς μὲν τὸν Κουμουνδούρον . . .	85
εἰς δὲ τὸν Καλαμαριώτην	63
καὶ εἰς τὸν Λιμπερόπουλον	86

Δῆμος Ἰθώμης.

ὑπὲρ μὲν τῶν πρώτων οὐδεμία, ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων ἀνά	211
εἰς ἕκαστον.	

Ἐκ τῆς ἀθροίσεως δὲ ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ μὲν Δαρειώτης	
ἔλαβε . . . . . ψήφους	4743
ὁ δὲ Π. Παπατζώνης	4751
καὶ ὁ Ι. Παπατσωνίας	4748

Ἐκ τῶν ἐναντίων ὁ Κ. Καλαμαριώτης	627
ὁ Κουμουνδούρος	646
καὶ ὁ Λιμπερόπουλος	647

Κατὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς μειοψηφίας, παραδεχομένης τοὺς ὑπερριθμούς τῶν δῆμων Οἰγαλίας καὶ Ἰθώμης, οὐτινες ἀπεδείχθησαν ἤδη ὅλως ἀνύπαρκτοι, ἀποδίδεται ὑπὲρ μὲν τοῦ Δαρειώτου καὶ Παπατσωναίων τὸ παρά τῆς πλειοψηφίας ἀνωτέρω ὀριζόμενον ποσόν, ὑπὲρ δὲ τοῦ Π. Καλαμαριώτου ψήφου 6667 τοῦ Κουμουνδούρου . . . . . 6717 καὶ Λιμπεροπούλου 6718

Ἄλλ' ἂν καὶ τῆς πλειοψηφίας ἡ γνώμη ᾖναι ἀλάνθαστος, μολοντοῦτο καθ' ὁλοκληρίαν εἰάν ἡ Βουλὴ θελήσῃ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν τῶν ἐπιτροπῶν γνώμην, τριχῶς δύναται τότε νὰ ἐξετασθῇ τὸ τῆς διαλογῆς ἀποτέλεσμα, καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς δὲ τούτους τρόπους καὶ ὑπὲρ τοῦ Δαρειώτου καὶ Παπατσωναίων θέλει ἀναφανῆ ἡ πλειοψηφία.

Καὶ πρῶτον μὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ, μὴ λαμβανομένου οὐδόλως ὑπ' ὄψιν τῶν ἀνομιμάτων τῶν κατὰ τὴν Οἰγαλίαν καὶ Ἰθώμην γεννημένων, ἀλλὰ παραδεχόμενων τῶν καταλόγων ὡς ὑπὸ τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηρίων ἐξεδικάσθησαν, ἐφ' ὧν ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὴν ἐκλογὴν, καὶ τότε ἔχουσι οἱ μὲν Δαρειώτης . . . . . ψήφ. 4743 Π. Παπατσωνίας . . . . . 4751 καὶ Ιω. Παπατσωνίας 4748

Οἱ δὲ Π. Καλαμαριώτης	3142
Α. Κουμουνδούρος	3164
καὶ Π. Λιμπερόπουλος	3164

Ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἐξέτασιν παραλείποντες, εἰάν θελήσωμεν νὰ παραδεχθῶμεν τοὺς καταλόγους, χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν δικαιώματα μεταγωγῆς εἰς οὐδένα δῆμον, παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ μὲν Δαρειώτης ἔλαβε . . . . . ψήφ. 3536 Π. Παπατζώνης . . . . . 3556 καὶ Ι. Παπατσωνίας 3531

Οἱ δὲ Π. Καλαμαριώτης	1704
Α. Κουμουνδούρος	1714
καὶ Π. Λιμπερόπουλος	1714

οὕτω λοιπὸν καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία προφανῶς ὑπάρχει ὑπὲρ τῶν πρώτων.

Ἄλλ' εἰάν ἡ Βουλὴ θελήσῃ, ὡς πρέπει, νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ παρὰ τῆς Βουλῆς αὐτῆς ἐγκριθέντες κατάλογοι, ὅπερ καὶ νόμιμον καὶ φυσικώτερον εἶναι, θελομένην εἶναι πάλιν εἰς ἀποτέλεσμα ὅπως ὑπὲρ τῶν πρώτων συνηγοροῦν· διότι, φαίνεται, ἡ ἀλήθεια ὅπωςδήποτε καὶ ἂν ἐξετασθῇ δὲν χάνει τὴν ἰσχύιν καὶ ὑπεροχὴν τῆς. Οὕτω λοιπὸν τῶν καταλόγων λαμβανομένων, ἐξάγεται, ὅτι ἔλαβον οἱ μὲν ἀραιώτης . . . . . ψήφ. 2543

Ὁ Π. Παπατσώνης . . . . . » 2563
καὶ ὁ Ἰω. Παπατσώνης . . . . . » 2540

Οἱ δὲ
Π. Καλαμαριώτης . . . . . » 687
Α. Κουμουνδούρος . . . . . » 707
καὶ Λυμπερόπουλος . . . . . » 707

Ἀφοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην τὸ ἀποτέλεσμα κηρύσσεται ὑπὲρ τῶν πρώτων· ἀφοῦ καὶ ὑπ' ὁποιαδήποτε ἄλλαν φάσιν ἐπίσης τὸ αὐτὸ ἐξάγεται ἀποτέλεσμα, καὶ ἐκκοτὰς ἐκ τῆς ἀληθοῦς ταύτης τῶν γεγονότων ἀναπτύξεως βεβαίως πείθεται, ὅτι τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ τῶν πρώτων, καίων προκαλεῖ τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἣτις τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίᾳ θέτουσα καὶ μόνον τὸ δίκαιον ἀνευ συμπληθείας προσώπων ὑποστηρίζουσα ἐλπίζει ὅτι θέλει ἐκφέρει τὴν ψήφον τῆς ἀμερόληπτου καὶ ἀξίαν τῆς ἐντολῆς τῆς.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρηθέντος ὅτι ἡ ὄρα προήλθεν, ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προτεγοῦς συνεδριάσεως, θέλει εἶσθαι ἡ τῆς συζητήσεως ταύτης ἐξακολουθήσις, ἐκήρυξε διαλειυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΑΜΑΡΙΩΤΗΣ.
Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΒΙΙ.

Τῆς 22 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἑξατακσιοστοῦ τεσσαρκακιοστοῦ ἀγδῶου εἰς αὐτῶν περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος καὶ

εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ τὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 14 Ἰανουαρίου τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις εἶχεν ἀναβληθῆ, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλε τὸ Γ' τμήμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν τραπεζικῶν μετοχῶν νομοσχεδίου τὸν Κ. Ζ. Δεμπάστν, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ καθυστεροῦντων τὸν Κ. Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλον, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς τραπεζῆς τὸν Κ. Σταμάτιν Νικολαΐδην.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς διακοπίσεως συζητήσεως περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, λαβὼν ὁ εἰσηγητὴς τὸν λόγον πρὸς ἀπάντησιν τοῦ γῆθις ἀγορευσαντος ἀπέφραξεν ἐν προοιμίῳ ὅτι ἡ θεία καὶ γλυκεία ζωὴ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ διασφαρῇ οὐχὶ μόνον ὅταν βίαιος πολεμιστὴς ἢ ἐξωτερικός κίνδυνος ἐπιβῶν καταλύσῃ αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ὅταν παρὰ μὲν τῆς ἐξουσίας ὑπάρχῃ τάσις τις πρὸς τοῦτο, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ὀλιγοψία εἰς ὑπερασπίσιν τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ πολιτεύματος· ὅταν δὲ μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐξουσίας, ἃ τίνα εἶναι σύμφυτα οὕτως εἰπεῖν καὶ διὰ συνθηκῶν ἀκοιθαίνν πρὸς ἀλλήλα συννηωμένα, ὑπάρχῃ ἡ προϊήκουσα ὄλις καὶ ἀντιθέσις, τότε συντηρεῖται ἡ ἀρμονία τοῦ ὅλου, ὡς ἐν τῷ θαυμασίῳ μηχανισμῷ τοῦ παντός· καὶ παράγεται ἐξ αὐτῆς ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους ἐκείνου, τὸ ὅποιον ἀπλοῦς τοιοῦτου πολιτεύματος. Ὅταν δ' ἡ ἐτέρα τῶν ρηθεισῶν δυνάμεων ὑπερισχύσῃ τῆς ἐτέρας, καὶ ἡ μὲν τάσις τῆς κυβερνήσεως διατηρῆται, ἡ δ' ἀντιθέσις πῆσῃ εἰς ἀδράνειαν, τότε τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα μετατρέπεται εἰς χάος ἀμορφον. Ἐπειδὴ δὲ πάντες οἱ βουλευταὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ μὴ ᾖται τὸ Σύνταγμα γεγραμμένον μόνον εἰς τὸν χαρτῆν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐφαρμοζῆται πραγματικῶς, καὶ αἰσθάνονται ἠρησκευτικὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ, ὀρεῖλουσι νὰ δεῖκνῶσι τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ πρὸς ἀκριθεῖ ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τῶν ἀλληλεπιδέτως μὲ τὸ σύνταγμα συνδεδεμένων νόμων, ὅποιοι εἶσι ὁ ἐκλογικός καὶ δημοτικός, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ θεμέλια καὶ τοὺς τοίχους τοῦ συνταγματικοῦ οἰκοδομήματος, ἀτέγγην ἔχοντος τὸ σύνταγμα. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπιλαβόμενος τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Μεσσηνίας, εἶπεν ὅτι

ἢ ἐπ' αὐτῆς διορισθεῖσα εἰσγητική ἐπιτροπή διεξελοῦσα πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐγγράφα προσνήχθη ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ καὶ ἀπαθείᾳ ζωγραφίσασα τὰ πάντα, οἷα πραγματικῶς ἐφαίνοντο. Ἐκ τούτων δ' ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐνηργήθη καθ' ὅλους τοὺς ἀπαιτούμενους νομίμους τύπους, ἢ δ' ἐπιτροπὴ ἐβάδισε μεθ' ὅσας ἠδυνήθη πλείονος προσοχῆς καὶ δικαιοσύνης, διὰ τὴν εὐχὴν εἰς ὅσον ὅλον τε νομιμώτατον ἀποτελεσμα. Ἀλλ' ὁ χθὲς ἀγορεύσας ἠγωνίσθη νὰ προσβάλλῃ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐκθεσὶν πρὸς ὑπερασπίσιν τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀποκλειομένης μερίδος τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν, ἐνῶ ἡ ἐπιτροπὴ οὐδὲν ἄλλο εἶχεν ὑπ' ὄψιν εἰμὴ τὰ πράγματα. Ἐκ τούτων δ' ἀληθῶς ἐξεπλάγη, οὐχὶ ὁμως διὰ τὸ πολυπλοκὸν τῆς δικογραφίας, ἀλλὰ διὰ πολλὰ παράδοξα γαινόμενα τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἧτις τῷ ὄντι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σχολεῖον εἰς τὸν θέλοντα νὰ σπουδάσῃ τὰς ἐκλογικὰς μηχανορραφίας. Δὲν ἀπεφάσισε δ' ἐπιπολαίως ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐργασθεῖσα ἐπιπόνως, καὶ τὰ ἐγγράφα ὅλα διεξελοῦσα, καὶ τὴν φύσιν τῆς υποθέσεως ταύτης κατανοήσασα, ἐπὶνεύκεν ἐν συνειδήσει τὴν ἀπόφασίν τῆς. Ἀλλ' ὁ χθὲς ἀγορεύσας ὡς συνήγορος τῆς ἐτέρας μερίδος ἠθέλησε νὰ δικαιολογήσῃ τὰς πράξεις αὐτῆς καὶ νὰ τὸς περιενδύσῃ διὰ τῆς νομιμότητος πρὸς ταῦτα δε κατεχρήσατο καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς Βουλῆς μακρὸν ἀποτεινὰς λόγον ἐπὶ ἐναστασεων τόσον πολυαριθμῶν καὶ πολυπλόκων, ὥστε καὶ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐπὶ μῆνας ἐργαζόμενον δὲν ἔθελε δυνηθῆ νὰ ἐκκαθαρίσῃ αὐτάς, καὶ τὰ πάντα ὡς βέβαια καὶ ἀνκνιτῆράτα παριστῶν, ἐνῶ πολλοῦ εἶναι ἐπορίας ἀξίον πῶς ἐξήγαγε τοσαύτην θετικότητα ὑπὲρ τῆς μερίδος, τὴν ὅποιον ὑπερασπίσθη. Φερ' εἰπεῖν ἀπαντᾷ τις κατὰ ταύτην τὴν ἐκλογὴν ψευδοφόρους οἷνους ἐψηφοφόρησαν ὡς ἰτεροδημόται εἰς ἄλλους δήμους, συγχρόνως δὲ καὶ εἰς τοὺς δήμους ἐξ ὧν κατάγονται. Ἐκατέρωθεν δ' ὑπάρχουσιν ἐκθέσεις διαβεβαιούσαι τὴν ψευδοφρίαν αὐτῶν, τίς λοιπὸν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι προσδιωρισεν ἀκριβῶς πῶς ἀληθῶς αὐτοὶ ἐψηφοφόρησαν; Περὶ δὲ τῶν καταλόγων παρετήρησεν, ὅτι ἂν καὶ ἐλήφθησαν ὡς βέβαιαι τῆς περὶ ἡ, ὁ λόγος ἐκλογῆς οἱ καταλόγοι τοῦ 1844 οἱ παρὰ τῆς πρώτης Βουλῆς ἐπικεκρωμένοι, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ χθὲς ἀγορεύσαντος, ἀλλ' ὁμως ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῆ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν ψηφοφόρων πρέπει νὰ γίνηται ἀαλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου τόπου, οὐδ' ὅτι πρέπει νὰ παραλαμβάνονται ὡς βέβαιαι οἱ καταλόγοι τῶν παρελθόντων ἐτῶν οἱ παρὰ τῆς προτεραίας βουλευ-

τικῆς περιόδου ἐπικεκρωμένοι· διότι τοιαῦτα μέτρα, τὰ ὅποια δὲν ἀναγνωρίζει ὁ ἐκλογικὸς νόμος, καταστρέφουσι τὴν ὀριστικότητα καὶ νομιμότητα τῶν ἐπομένων πράξεων τῶν γενησομένων ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηρίων. Ἐπὶ τῆς προκειμένης λοιπὸν ἐκλογῆς, ἧτις παρουσιάζει δύο καταστάσεις καταλόγων, τῶν μὲν ἐχόντων, ὡς ἡ προλαβοῦσα βουλευτικὴ περίοδος ἐκύρωσε, τῶν δ' ἀποτελεσθέντων ἀπὸ τῶν ἐτετε μέχρι τοῦδε ἐπεγεγνησῶν μεταβολῶν, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παραδεχθῆ μόνον τὴν πρώτην κατάτασιν τῶν καταλόγων, διότι οὕτω θέλει καταστρέψῃ τὴν νομιμότητα τῶν ἐπιγενομένων πράξεων. Καὶ ταῦτα μὲν καθόλου, ἐπειδὴ δ' ὁ χθὲς ἀγορεύσας καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἐλεπτολόγησεν, ἀναγκάζεται καὶ οὗτος, καὶ τοι φειδόμενος τοῦ χρόνου τῆς Βουλῆς, νὰ εἰπῇ τι λεπτομερέστερον περὶ τῶν κατὰ δήμους ἐκλογικῶν συμβάντων. Δὲν εἶναι ἐν πρώτοις ἀληθὲς ὅτι ἡ παρὰ τοῦ χθὲς ἀγορεύσαντος ὑπερασπισθεῖσα μερὶς ἐξήσκει ἀποκλειστικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν τεσσάρων δήμων, τοὺς ὁποίους τόσον ὁ χθὲς ἀγορεύσας ἐξεθείασε, κατακρίνας ὅσον ἠδυνήθη τοὺς ἄλλους δύο, ἀλλ' εἶχε προσελκύσει ὑπὲρ ἑαυτῆς μόνον τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τῶν τεσσάρων δήμων, τοῦτο δὲ δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν θεωρηθῆ ὅτι ἐξασκεῖ τις ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐνεργὴς μάλιστα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας προσσημάνθη διὰ πάντως δημάρχων καὶ δημοτικῶν παρέδρων, ὡς παραδειγματος χάριν τῶν ἐν Οἰχαλίᾳ, διότι τότε ὑπῆρχε πνεῦμα βοηθητικὸν τῆς μίαις μερίδος, καὶ καταθλιπτικὸν τῆς ἐτέρας. Καὶ εἰς τοὺς ἐξ λοιπῶν δήμους ἀναντιρρήτως ὑπῆρχον ψηφοφόροι ἀμφοτέρων τῶν μερίδων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς ὑπὲρ ἑαυτῆς ἔχουσα μερὶς ἐξεθείασε τοὺς εἰς τὴν ἐτέρα μερίδα ἀνήκοντας ἐκζητούσα ν' ἀρχηπάσῃ αὐτῶν τὰς ψήφους, οὗτοι ὡς ὑπὸ πολεμίων διωκόμενοι ἐγκατέλιπον τὰς ἐστίας των, καὶ κατέφυγον εἰς τοὺς βράχους τῆς Ἰθάκης, ἐν' ἀσφαλίσειν ἐκεῖ τὰς ἐπαπειλουμένας ψήφους των, ὅπου ἄλλοτε συνεκλείσθησαν οἱ γενναῖοι Μεσσηνιοί, διὰ τὴν ὑπερασπίσασιν τὰ δικαιώματα αὐτῶν κατὰ τῆς βίας καὶ ἀπανθρώπου διχωνογῆς τῶν Σπαρτιατῶν. Οὕτω λοιπὸν προφάτως δραξαμένη ἡ ὑπολειφθεῖσα μερὶς ἐθεώρησε τοὺς ἀπόντας ὡς παρόντας καὶ ψηφοφοροῦντας ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τὰς κάλπας, καὶ κατελόγησε τὰς ψήφους αὐτῶν, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐψηφοφοροῦν κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν θέλησιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἠδυνάοντο νὰ ἐξασκῶσιν αὐτὴν, διότι ἐν Ἰθάκῃ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἶναι ὑπὲρ τῆς μερίδος τῆς ἀντιπάλου

εκείνης, ἢ ὁ χθές ἀγορεύσας ὑπεράσπισεν. Ἐν τούτοις τὰ ἑρκω-
 τικὰ δικαστήρια ἐπιβεβαιώσιν ὅτι αὐτοὶ ἀμφοτέρωθεν ἐψηφοφό-
 ρησαν. Μόνος δ' ὁ ὀρθὸς λόγος δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τινὰ εἰς ἀνεύ-
 ρεισιν τῆς ἀληθείας. Διότι οὐδ' ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐφορευτικῶν
 ἐπιτροπῶν δύναται νὰ ἔχῃ πλείονα θαρύτητα τῆς μειονοψηφίας,
 καθότι ἡ μὲν μία μερίς, τὴν ὁποίαν ὁ χθές ἀγορεύσας ὑπερά-
 σπίζει, εἶχε 4 δήμων τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς ὑπὲρ αὐτῆς, ἡ
 δ' ἑτέρα δύο μόνον, ἐπομένως ἡ πλειονοψηφία εἶπετο νὰ σχημα-
 τισθῆ ὑπὲρ τῆς πρώτης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκτέρω ἑκατέρας τὰς πρῶ-
 ξεις καταδικάζει, δὲν δύναται τις νὰ δώσῃ πλείονα πῖσιν εἰς τὴν
 πλειονοψηφίαν ἢ τὴν μειονοψηφίαν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.
 Διὰ τοῦτο ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠθέλησε νὰ προσδάλῃ τὴν
 νομιμότητα τῶν πράξεων οὐδετέρας μερίδος, διότι ἄλλως οὐδεμίαν
 ἤθελε παραδεχθῆ. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Παμίσου, ἢ ὁ προα-
 γορεύσας ἐξέθελασεν, ἐκτός ὅτι ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης εὐρέθη πεπλα-
 τυσμένη, ὅθ' ἐβρίθθησαν καὶ ἐξήχθησαν ψῆφοι, καὶ ὑπάρχουσι
 308 ὀνόματα ἐτεροπατριωτῶν ἀγκόντων εἰς τοὺς δήμους
 τῆς Τριπόλεως: Φαλάθου καὶ Νυμφασίας: ὑπάρχει καὶ παρά-
 δεῖγμα πειστικώτερον τὸ ἐπόμενον: ὁ Κ. Καλαμαριώτης ἀνὴρ
 κατὰ τὴν κοινωνίαν ἐκείνην διάσημος, χρηματίας, δήμαρχος,
 πληρεξούσιος καὶ βουλευτὴς λαμβάνει τρεῖς μόνες ψήφους ἐν τῷ
 δήμῳ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἄρα γε ὁ ἀνὴρ οὗτος δὲν εἶχε συγγεῖτες,
 φίλους, γνωρίμους, ἐργάτας, γεωργούς: ἀφοσιωμένους εἰς αὐτόν;
 καὶ δύναται νὰ πιττεύσῃ τις μετὰ τοῦτο ὅτι εἰλικρινῶς ἐγένετο
 ἡ ἐκλογὴ Παμίσου; Αὐτὰ δὲ ταῦτα ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὸν
 δῆμον Ἀριστομέους: ἐν τούτῳ ὑπάρχουσι καταλογισμέναι
 ψῆφοι 30 δημοτῶν, ψευδοποιητῶν εἰς τὸν δῆμον Εὐξας, ὡς
 ἐξάγεται ἐκ τῆς περὶ τούτου δηλώσεως, καὶ προσέτι καὶ αἱ
 σφραγίδες τῆς κάλπης εὐρέθησαν λευκασμέναι. Καὶ εἰς τὸν
 δῆμον Ἀνδανίας: οὐδὲν διαφορετικώτερον, διότι καὶ ἐνταῦθα
 ὑπάρχουσι ἐνστάσεις, μὴ καταστραφείσαι δι' ἐναντίων ἀντα-
 ποδείξεων, ὅτι τὰ ψευδοπαιγία ἐβρίθθησαν μονομερῶς διὰ τῆς
 ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Τοῦ δὲ δήμου τῆς Εὐξας ἐνῶ ὁ πλῆθυσμός
 σημειοῦται εἰς 3388 ψυχὰς: ὑπάρχουσι 2200 ψευδοψήφοι, διότι
 ὁ δῆμος οὗτος, ἐκτός τῶν ἑτεροδημοτῶν, ὅσου: εἶ, ε προσλάθει
 κατὰ τὸ 1844, προσέλαθεν, ὡς φαίνεται, καὶ κατὰ ταύτην τὴν
 ἐποχὴν προσέτι 1066 νέους, ἀλλὰ δὲν ἔκαμε τούτων χρῆσιν
 διότι ἐθεωρήθη ἀρκετὰ συμπληρωμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν ψευδο-
 ψήφων, ὥστε εἰς μάτην ὁ χθές ἀγορεύσας ἠθέλησε νὰ παρι-
 στήσῃ τὸ τοιοῦτον ὡς δεῖγμα τῆς εἰλικρινείας τῆς μερίδος, τὴν

ὁποίαν ὑπερασπίζει. Ἐπειδὴ δὲ αἱ μεταβάσεις τῶν δημοτῶν
 ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον δῆμον καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν δηλώ-
 σεων, τὰ ὁποῖα ὁ χθές ἀγορεύσας κατέκρινεν, ὑπάρχουσι ἀμφο-
 τέρα ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ δήμου Εὐξας, τὴν ὁποίαν ὑπερασπίζεται,
 ρίπτουσι μὲν εἰς ἀντίρρῃσιν τὸν χθές ἀγορεύσαντα, ἀποδεικνύουσι
 δ' ὅτι, ὅταν τις κατακρίνῃ ἀντικείμενον τι πρέπει νὰ λαμβάνῃ
 ὑπ' ὄψιν ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς βοήθειαν καὶ πρὸς
 βλάβην του. Ἐντὸς δὲ τῶν καταλόγων τοῦ δήμου τούτου εὐρί-
 σκονται ὀνόματα καταδικῶν, ὑποδικῶν, ἀποθαμμέων καὶ ανυ-
 πορκτῶν προσώπων. Τοῦτον δὲ τὸν κατάλογον ὁ δήμαρχος, ὁ
 καὶ ὑποψήφιος βουλευτὴς Διορυώτης, ἐξέθηκε γράψας, πρὸς ἀπο-
 φυγὴν πάσης ἐρεύνης καὶ ἐνστάσεως, τὰ ὀνόματα διὰ μόνων
 τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν στοιχείων. Διαλαμβάνει δ' ὅτι οὐδεὶς τῶν
 τῆς Εὐξας δημοτῶν ἐψηφοφόρησεν εἰς ἄλλον δῆμον, ἐνῶ οἱ κατὰ-
 λογοὶ τῶν δήμων τούτων ἀναφέρουσι πολλοὺς ψευδοψήφους.
 Τὸ δὲ περιεργώτερον εἶναι ὅτι ὑπὲρ τοῦ Κομοδουαῖου δὲν παρου-
 σιάζεται οὐδεμία ψῆφος. Καὶ ἴσως μὲν οὗτος δὲν ἐξασκεῖ εἰς
 τὸν δῆμον ἐπιφρόνην ἰσθ' ἔχει μεγάλας σχέσεις, ἀλλ' εἶναι
 πιθανόν ὅτι οὐδένα φίλον, οὐδένα φύλακα τῶν ἀγρῶν του δὲν
 ἠδυνήθη νὰ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ψευδοψήφους; Ἀληθῶς λοιπὸν
 ἐξεπλάγη ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην γενομένων, διότι
 διεκλίβην πολλῶν ἄλλων ἐκλογῶν φακέλλους δὲν ἀπάντησε
 τοιαῦτα φαινόμενα: λοιπὸν περὶ μὲν τῶν τεσσάρων δήμων,
 οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῆς χθελίνης ὑπερασπίσεως, ἐν
 παρόδῳ ἀνεφέρῃ τινὰ, ἐξ ὧν δύναται νὰ συμπεράνῃ ἡ βουλὴ
 τὰ λοιπὰ. Μεταβάς δ' ἔπειτα εἰς τοὺς ἄλλους δύο δήμους Οἰχα-
 λίας καὶ Ἰθώμης, καθ' ὧν ὁ χθές ἀγορεύσας δια τὰ βέλη κατή-
 νεγκε, προσπαθῆσας ν' ἀποδείξῃ αὐτοὺς καταχθολοίους, εἶπεν, ὅτι
 ἀφοῦ συνῆλθον αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ πρὸς διαλογὴν τῶν ἐν
 ταῖς κάλπασι ψήφων, ἠεώθη ἐνὶ στάδιον ἐνστάσεων, καὶ
 ὅπως ἐκάστη ἐφρόνει, οὕτως ἐγνωμοδοτεῖ περὶ τῆς τύχης τῆς
 ἐκλογῆς τῶν δήμων: ὁ δήμαρχος τῆς Οἰχαλίας ἀνῆκεν εἰς τὴν
 καὶ τοὺς ἄλλους 4 δήμους ἔχουσιν μερίδα, ἐκράτει δ' ὡς λέγουσιν
 ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, ἐξ ὧν συνάγεται κατὰ τὰς ὑπαρ-
 χούσας μαρτυρίας ὅτι 350 ψευδοψήφοι μόνον ἐψηφοφόρησαν.
 Ἀλλ' ἂν καὶ οὐδὲν κῆρος δύναται νὰ ἔχῃ τοιοῦτον πρωτό-
 κολλον ἐνώπιον ἐπισήμων καὶ τακτικῶν ἐγγράμων, οὐδὲ
 τοῦτο ὅμως ἐπαρουσιάσθη, τῆς δὲ ἀριθείας τοῦ καταλό-
 γου τῆς Οἰχαλίας ἐναργῆς ἀποδείξεις εἶναι ὅτι ὁ δήμαρχικὸς πά-
 ρεδρος καὶ τοὶ ἀνάκων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ χθές ἀγορεύσαντος ὑπε-

ροποθίσαν μερίδα, φαίνεται πανταχού απ' αρχής μέχρι τέλους του καταλόγου υπογεγραμμένοι, και παρατεταμένοι όλες πράξεις της ψηφοφορίας, κατά την διάρκειαν της οποίας παρευρίκτο. Η δ' άπορίη διατι ό κατάλογος της Οίχαλίας περιέχει εις έκαστην σελίδα τέσσαρας στήλας, εν αίς είναι γεγραμμένα τα όνόματα των ψηφοφόρων, είναι σχεδόν άναξίς άπαντήσεως. Η παρατήρησις όμως περί ελλείψεως 1000 περίπου ονομάτων εκ του καταλόγου είναι ουσιώδης, άλλ' ούδέν άλλο αποδεικνύει ειμή ότι άπρηρέθησαν φύλλα εν τω μεταξού. Διότι οι θέλοντες να ρίψωσι πλείυτερα ψηφοδέλτια ήδύναντο να γράψωσι και τούτων τα όνόματα' άλλ' εκτός τούτου, ότι οι άνθρωποι πραγματικώς έψηφοφόρησαν, εξάγεται εκ του τέλους του καταλόγου αναφέροντος τον ύλικόν αριθμόν των ψηφοφορησάντων, ώστε τούτο δέν χρήζει ούδεμιās περαιτέρω παρατηρήσεως, ή δ' υποψία πλαστογραφίας δια την διαφράν του χάρτου φαίνεται όλως άνοπόστατος, διότι πολύ πιθανόν είναι ότι εις τό χωρίον Μεγαγαλξ δέν είναι άφρονος ό χάρτης, και ό προστεθείς εις τόν κατάλογον, μη εξαρκέσαντος του πρώτου, δέν ήτιον όμοιος με αυτόν. Ο δε διέτιχουρισμός ότι έτεροδημόται δέν μετετέθησαν από δήμου εις δήμον, διότι ώρειλον οι δήμαρχοι να καταθέσωσι τοιαύτην μαρτυρίαν, είναι ψευδής, διότι και αι δημοτικί αρχαι και τα όρκωτικά δικαστήρια δικαιοδοιούσι την των έτεροδημοτών υπαρχίν. Αν δε δέν παρουσιάζωνται κατά τύπους τακτικαι και δηλώσεις, αι διατυπώσεις αποδλέπουσι την επικύρωσιν της ούσίας, όταν όμως άναχωρήσας τις από του δήμου του, όπου δέν είχε την ασφάλειαν της ψήφου του, μετέβη εις άλλον δήμον, και εξέφρασε την επιθυμίαν του να ψηφοφορήτη εκεί, ή δε δημοτική αρχή παρεδέχθη αυτόν, ό σκοπός του νόμου πληροῦται και ή τήρησις των διατυπώσεων καταναξά έπουσιώδης. Η δε των λοιπών ένστασεων άθθενιστέρα είναι ότι εν τω καταλόγω υπάρχουσιν όνόματα έσθεσμένα' αλλά ταῦτα είναι τα των αποθιωσάντων, τα όποια έπρεπε ν' άφαιρεθώσι, προτιθεμένων των ονομάτων των αποκτησάντων του ψηφοφορίν τό δικαίωμα. Και ή έτέρα ένστασις ότι εις τινα πράξιν της ψηφοφορίας δέν είναι υπογεγραμμένον έν μέλος της έπιτροπής είναι ασήμαντος, διότι ή υπαρχίς της υπαρχφής τούτου έν τω τέλει των πρακτικών της ψηφοφορίας μετά των ονομάτων των άλλων μελών αποδεικνύει ότι όλες τάς πράξεις της ψηφοφορίας παρεδέχετο. Ούδενός δε λόγου αξία είναι ή παρατήρησις ότι φύλλα τινά φέρουσι την μονογραφίαν Α. Ν. άλλα δ' ούχι' διότι αυτός ό

Α. Ν. ήτο ιδιώτης, και ούδ' ή μονογράφος του ούδ' ή ελλείψις αυτής ήδύναντο να έχωσι σημασίαν τινά. Φαίνεται λοιπόν ότι κατ' αρχας έμονογράφησε φύλλα τινά, έπειτα δε είτε θεωρησάσης της έπιτροπής ότι αυτός δέν έχει δικαίωμα προς τούτο, είτε δι' άλλους λόγους δέν έμονογράφησε τα λοιπά φύλλα. Αλλά ταῦτα φέρουσι πράξεις έπισήμους υπογεγραμμένους υπό του δημάρχου και των λοιπών αρχών, έπομένως ή εικάστια ότι αυτά εις αι πλαστοί είναι τόσον άσθενής, ώστε αντί να ενισχύση την υπερασπίσιν την εξασθενεί' εκτός δε τούτου οι υπογράψαντες τάς ρηθείσας πράξεις ήσαν φίλοι της υπερασπιζόμενης μερίδος υπό του χθές αγορεύσαντος. Μεγίστη δ' ένστασις κατά του δήμου Οίχαλίας υπολείπεται ότι κάτοικοι και δημόται Ανθωνίας φαίνονται ψηφοφορησάντες εις Οίχαλίαν. Αλλά και οι Οίχαλιώται θεωροῦσιν έπίσης παράδοξόν πως όνόματα δημοτών της Οίχαλίας έψηφοφόρησαν εις Ανθωνίαν. Εις την κρίσιν λοιπόν της Βουλής έναπόκειται ν' ανακαλύψη την αλήθειαν, ή πιθανότης όμως είναι ότι έψηφοφόρησαν εις την Οίχαλίαν, όπου είχαν δηλώσει, και ότι ή δολιότης υπάρχει εις την Ανθωνίαν. Αλλ' ή εισηγητική έπιτροπή δέν ήθελεσεν αποδώσει πλαστογραφίαν εις ούδετέραν μερίδα' διότι ό τό έν προσβάλλων μέρος, προσβάλλει εξ ανάγκης και τό έτερον, επειδή αι πράξεις αυτών έχουσι πολλήν όμοιότητα και έν πολλοίς συνταυτιζονται. Εις δε τόν δήμον της Ιθώμης, όπου φαίνεται ότι έδόθη ή μεγάλη της ψηφοφορίας μάχη υπήρξε μέν βίασις ό κατάλογος του 1844 ό παρά της Βουλής της πρώτης περιόδου κεκυρωμένος, περιέχων κεφάλαιον άθικτον και άπαραβίαστον, έγένοντο δ' έν τέλει μεταβολαι των αποθιωσάντων και των αποκτησάντων τό δικαίωμα της ψήφου. Είναι δ' υπογεγραμμένος υπό του Νομάρχου και έπομένως είναι άναμφισδήτως. Εις τούτον λοιπόν τόν κατάλογον και εις ένά έτερον έμπεριέχονται όλοι οι ψηφοφόροι της Ιθώμης' ό δεύτερος δ' ούτος προσβάλλεται ως πλαστός δια τόν λόγον ότι τό όρκωτικόν δικαστήριον, αφού άπαξ εξέδικασε τόν πρώτον κατάλογον, έπαυσε των χρεών του αλλά τούτο γίνεται, αφού διεξαγάγη όλην την έργασίαν του, και δέν έπεται, ότι, επειδή εξέδικε μιάν απόφασιν, δέν δύναται να εκδώση και έτέραν. Τα δε πράγματα αποδεικνύουσιν ότι ό κατάλογος ούτος είναι των προσφύγων, οτινες άρέντες τά έργα των κατέφυγον εις αυτόν τόν δήμον, όπου υπήρχε δημοτικόν συμβούλιον δυνάμενον να εξασφαλίη την Ιεράν παρακαταθήκην της θελησεώς των, να σώσῃσι την ψήφον των. Φέρει

δε ὅλας τὰς διατυπώσεις ὅσας καὶ οἱ ἄλλοι κατάλογοι τῶν δῆμων τῆς Μισσηνίας, μετὰ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, ὥστε ἂν μία πράξις κριθῆ παράνομος θέλει συγκλημισθῆ ὅλον τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Ἀλλ' ἡ αὐθαρεσία τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν εἶναι ἀνήκουστος. Αὐταὶ εἰς μὲν τοὺς τέσσαρας δήμους ἐξήγαγον ἐκ τῶν κалπῶν ὅλας τὰς ψήφους, ὅσας ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἐναντίας μερίδος, ἐλθούσαι δ' εἰς τοὺς δήμους Οὐχαλίας καὶ Ἰθώμης ἐνῶ ὀφείλον νὰ ἐξαγάγῃσι μηχανικῶς ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὰ ἐν ταῖς κάλπαις ἐμπεριχόμενα, καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπ' αὐτῶν, ὅσας ἐκρινον ὀρθὰς παρατηρήσεις, διέθετον, δίκην ἐλέους, ὅπως ἐφαίνετο εἰς αὐτὰς εὐλογον, τὰς ψήφους ὑπὲρ τῆς ἀντιπάλου μερίδος, καὶ ἀπεράσισαν νὰ παραχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν 350 ψήφους ἐκ τοῦ δήμου Οὐχαλίας μηδὲν ἔξετάσασαι πόσας ψήφους ἐμπεριεῖχον αἱ κάλπαι, ὡς ἂν ὁ λαὸς παρέδιδε τὴν θέλησίν του εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς, ἵνα παραδεχθῶσιν ὅποσον μέρος αὐτῆς ἤθελον, καὶ τὸ λοιπὸν ν' ἀπορρίψωσι, λακτίσασαι τὰς κάλπας. Ἐν τούτοις, τὸ αὐτὸ ἐπραξαν καὶ εἰς τὴν Ἰθώμην καὶ κατ' ἐπιείκειαν παρεχώρησαν εἰς τὴν ἑτέραν μερίδα 211 ψήφους ἀπορρίψασαι τὰς ἄλλας μετὰ τῆς κάλπης. Διότι σκοπὸν εἶχον ν' ἀποτύχῃ ἡ ἀντίπαλος μερίς, περὶ δὲ τῶν μέσων οὐδὲν ἔφροντιζον, ὥστ' ἐκινδύνευεν ἡ θέλησις ἀτόμων νὰ καταστρέψῃ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ χειροτονησῇ αὐτὴ μόνη αὐτεπιγγέλτως βουλευτὰς, ἂν λάθος τι, τὸ ὅποιον εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν εἶναι ἀξιώπαινον, τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δὲν ὑπεστήριξε τὰ δικαιώματα τῆς καταδιωκομένης μερίδος. Διότι ἀφοῦ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὰς ψήφους, ἐπέμεινεν ὁ γραμματεὺς τῆς νομαρχίας νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ μειοψηφία τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, δι' ἧς ἐρωτήσθημεν σήμερον περὶ τοῦ πραγματικοῦ αποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Ἰθώμης, ἐνῶ ἄλλως τὰ δικαιώματα τῶν ψηφοφόρων ἤθελον καταστῆ προβληματικὰ καὶ ἀμφισβητήσιμα, ἂν τὸ πρωτόκολλον τῆς μειοψηφίας δὲν ἔφερον εἰς φῶς τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ τοῦ δήμου. Τοσοῦτον δὲ ἰσχυρὸν καὶ ἀποκλειστικὸν ὑπῆρχε τὸ ἀπότομον πνεῦμα τῆς ὑπὸ τοῦ χθῆς ἀγορευσαντος ὑπερασπιζομένης μερίδος, ὥστε εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῶν ἐν ταῖς τέσσαρσι δήμοις οὐδεμίαν ψήφον ἀπένευμαν. Ἡ δ' εἰκασία τῆς ὑπάρξεως πλειοψηφίας ἐξ αἰτίας τῶν τεσσάρων δῆμων, ἐνῶ εἰς τὴν ἑτέραν μερίδα ἦσαν δύο μόνον δὲν εἶναι βέβαιος, διότι καὶ ἂν ὑπάρῃ

ἐπάρχει ἔχουσα 40 δήμους, καὶ τούτων οἱ 39 ἀνήκουσιν εἰς μίαν μερίδα, ὁ δ' ὑπολειπόμενος παρουσιάζει πλειοψηφίαν εἰς τὴν ἑτέραν μερίδα, οὐδὲ τοῦτο εἶναι ἀπίθανον, καὶ ἀντὶ νὰ ἐκπλαγῇ τις θέλει θαυμάσει ἐκείνους, ὅτινες προσέφυγον εἰς μίαν σπιθαμὴν γῆς, ὅπου ἠδύναντο νὰ ἐξασκῆσωσιν ἐλευθέρως τὸ δικαίωμα τῶν, διὰ νὰ καταθέσωσιν ἐν ἀσφαλείᾳ τὴν ἐλευθέρην θέλησίν των. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀλογισμοὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων τρόπων, καθ' ὅσους ἐθεώρησε τὸ ζήτημα καὶ αἱ συμβιβαστικαὶ προτάσεις εἰς αἰ ἀνοίκισαι εἰς βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐξέλεγχθη. Ἡ κατάστασις μάλιστα τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁμοιάζει μὲ χεῖμαρρον, ἐν ὀφείλει νὰ παρακολουθήσῃ τις διὰ νὰ ἴδῃ τοῦ ἐκβάλλει. Τὸν δρόμον λοιπὸν τῆς ἐκλογῆς παρακολουθοῦσα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐφθασεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὅποιον ἡ ἐκθεσις περιέχει· καὶ αὐτὸς λοιπὸν οὐδεμίαν ἄλλην γνώμην ἐπιφέρει παρὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπάρχουσαν, ἀποκρούει δ' ὡς ἀνυποστήτου· τὰς παρατηρήσεις τοῦ χθῆς ἀγορευσαντος πρὸς ἐκθειασμὸν τῶν τεσσάρων δῆμων καὶ κατακρίσιν τῶν ἑτέρων δύο. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τόσων περιπετειῶν τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐξετιμήθη ὁ δισταχισμὸς τῆς ἐνοστάσεως τινῶν ψηφοφόρων περὶ μὴ ἐναντιωσάτων ψηφοδελτίων. Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐράνησαν κατ' ἀρχὰς πάντες σύμφωνοι, εἶτα δὲ ἐπαρουσιάσθη γνώμη δότῃσι τῆς μειοψηφίας ὑποστηρίζουσα νὰ ἐλθῶσι βουλευταὶ αἱ πραγματικῶς μειοψηφούντες. Ἐπὶ τοιαύτης λοιπὸν ὑποθέσεως μέλλουσα ν' ἀπορασίῃ ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀπορασίῃ ἐν συνειδήσει συμφώνως μὲ τὸ δίκαιον μὴ φοβουμένη νὰ προσκρούσῃ εἰς οὐδένα, διότι σήμερον δὲν ὑπάρχει οὐδεμία δυσμένεια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῆς μίης ἢ τῆς ἄλλης μερίδος, οὐδ' ἐνοεῖται ἡ ἑτέρα μάλ्लιν τῆς ἄλλης. Ἰκανῶς δ' ἐνασχοληθῆσα ἤδη οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς, πέποιθεν ὅτι θέλει δικαιοῦσαι τὴν ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένη ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς παρήχθη μετὰ ὄριμον σθένος καὶ δικαίαν κρίσιν· διότι ἡ ἐπιτροπὴ οὐδέποτε συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐκζητήσῃ παρανόμως τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἔθεσεν αὐτὴν εἰς ευχερεστέραν θέσιν νὰ γινώσκῃ τὸ δίκαιον καὶ ν' ἀπορασίῃ συμφώνως πρὸς τοῦτο. Οὐδεὶς μὲν δύναται ν' ἀρνῆθῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι παντοδύναμος, ἀλλὰ καθὼς ὁ παντοκράτωρ καὶ πάνσορος θεὸς ἔθεσεν ἀπαραβάτους κανόνας, καὶ ἀπαρασάλευτους νόμους, δι' ὧν τὴν αἰθίον τάξιν τηρεῖ, οὕτω καὶ ἡ Βουλὴ περὶ

πλείστον ποιούμενη τὴν τῶν θεμελιωδῶν νόμων τήρησιν καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπόληψιν ὀφείλει νὰ δεῖξῃ καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν ὅτι κήδεται τῶν νόμων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Συντάγματος.

Μετὰ ταῦτα αἰτούντων καὶ ἄλλων τὸν λόγον, ἐπειδὴ εἶχε παρέλθει ἡ ὥρα ὁ πρόεδρος συναινέσει τῆς Βουλῆς ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ. ἀναβαλὼν τὴν ἐξκολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
I. ΠΕΡΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΘ'.

Τῆς 23 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πραιδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ πραιδρεύοντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Κληρώσεως δ' ἐπειτα γενομένης περὶ τῆς ἐκλογῆς συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῆ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μεγαλειότητος ἑορτῆν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψυφολεκτῶν Ματάλα καὶ Γουζούαση, ἔλαχον οἱ ΚΚ. Γ. Βελῆς, Κ. Βέλλος, Ν. Ἰατρός, Γ. Κ. Μαυρομιχάλης, Ζ. Δεπάστας, Κλεομένης Οἰκονόμου, Σ. Λογοθετόπουλος, Ι. Ζαφειρόπουλος, Κουμανιώτης καὶ Χατσηγιάννης.

Ἀναγγεῖλαντος δὲ τοῦ ἀντιπροέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας εἶναι ἡ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Μεσσηνίας διακοπεῖσα συζήτησις, παρελθὼν ἀνέλαβε τὴν εἶδραν ὁ Κ. Πρόεδρος. Ἐνταῦθα δὲ λαθὼν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τὸν λόγον ὁ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητῆς, παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐρχασθεὶς, διεξῆλθε τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τῆς δυνατῆς ἐπιστάσεως· ἀλλὰ, καὶ τοι μετὰ τοῦ ἄρμονίου εἰσηγητοῦ διερευνήσας αὐτήν, ἐξ ἄλλων ὁμῶς συλλογισμῶν διὰ τὸ ἄσαφές τῆς υποθέσεως ὁμνηθεὶς, ἐπορίσθη τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καθυπέβαλεν αὐτὸ τοῦτο

τὸν προκαλεῖ ἤδη νὰ ἀναπτύξῃ τὰ ἀληθῆ αἰτία καὶ τὰς ἑστίαι, ἐφ' ὧν στηριζόμενος, ἔρθεσεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἵνα ἡ Βουλὴ ἀποχρώντως σκευθείσα, ἀποφανθῇ περὶ τῶν σκέψεων τοῦτου, ἐν καλῶς ἔχουσιν. Ὁμολογεῖ δ' ἐκ προοιμίων, ὅτι ἡ σωρεία τοσούτων ἐνατάσεων, τὸ τῆς δικογραφίας πολυπλοκὸν καὶ τὸ φύσει ἀδιεξήγητον τῆς ἐκλογῆς κατέφερον εἰς διαταγμὸν τὴν ἐπιτροπὴν, ἐὰν ἐμβαινουσα εἰς τοιαύτην λαβυρινθώδη ἐπεξεργασίαν, ἤθελε δυνατῆ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα τι ἀκριβές, ἀλλ' ἡ ἰδέα, ὅτι ἐκ τῶν φαινόμενων δὲν πρέπει νὰ κρίνωσι, τοὺς ἐνεδαρῶν μετὰ πολλῆς νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὴν δικογραφίαν ἐπιμελείας, ἐκ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος ἀλθῶς ἀνεφάνη, ὅτι εἰς τὴν ἐπιμελείαν πάντα δοῦλα γίνεται. οὐχ ἤττον δὲ τοὺς προέτρεψε καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι πρέπει νὰ ρηθῶσιν εἰς ἐν ἀποτέλεσμα, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐξαγόμενον. Ἐπιλαμβαζόμενος δ' ἤδη τοῦ θέματος, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ μέγιστον τῆς ἐκλογῆς ταύτης φαινόμενον εἶναι ἡ κατάχρησις τῆς σωρείας τοσούτων ψήφων. Ποῦ δὲ κυρίως πρέπει ν' ἀποδοθῇ αὕτη; εἰς ἐξωτερικὴν ἴσως ἐπιβροχήν; εἰς οὐδεμίαν θεαίως, διότι πανταχοῦ τῆς ἐπαρχίας αἱ τῆς Κυβερνήσεως ἀρχαὶ μετὰ πλείστης ἐνέργειας τὰ χρεῖα τῶν κοινῶν θέλει δὲ ἀποδείξει, ὅτι οὐδ' αἱ τοπικαὶ ἐπι ἀρχαὶ ἐξήτησαν νὰ ἐπενεργήσωσιν ὀπωδῆποτε εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἐν τοῖς δήμοις, φέρ' εἰπεῖν, Ἰθακῆς καὶ Οἰθαλίας ἐψυχοφόρησαν, ὡς ἀποδεικνύεται, ὑπὲρ τοὺς ἐξ χιλιάδας ἐκλογεῖς, ἐπὶ μόλις τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δήμων τούτων ὑπερβαίνει τὰς ἐπτὰ χιλιάδας. Πόθεν ἀρὰ γὰρ ἡ τοσαύτη δυσανάλογος τῶν ψήφων σωρεία, ἢ τίς δύναται νὰ ὑποτεθῇ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἐπέμβασις; Ἀπ' ἐναντίας τότε δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι παραβιάσεις ἐγένοντο, ὅταν δυναστικῶς αἱ ἀρχαὶ καθυστεροῦσαι τὰς ψήφους τῶν πολιτῶν, παρεμποδίζουσιν αὐτοὺς νὰ δώσωσι ψῆφον, ἢ ἐκβιάζουσι τὴν ἐλευθεράν αὐτῶν θελήσιν νὰ ψυφοφορήσωσιν ὑπὲρ ἀνδρῶν ἐπιτεθειμένων. Ἄλλ' ἐνταῦθα οὐδὲν τούτων ἐγένετο, καὶ ἡ τῶν τεσσάρων ἄλλων δήμων μερὶς συνήθροισεν μάλιστα οὐκ ὀλίγας ψήφους ἐκείθεν, τὰς ὅποιας οἴκοθεν πολλοὶ τῶν δύο τούτων δήμων προστήνεχον. Οὐδεμίαν λοιπὸν ἐξωτερικὴν εἰς ἡ φόβος παρέσυρε τὴν θελήσιν αὐτῶν, καὶ ἡ κατάχρησις ἐπομένως ἐξ αὐτῶν τῶν προσώπων ἀπορρέει, χωρὶς εἰς οὐδένα ν' ἀποδοθῇ ἄλλον. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἀμέσως νὰ παραδεχώμεθα τὰς τυχόν λεγομένας παραβιάσεις, διότι, ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τὰ πάντα νὰ διερευνῆ, ἐὰν καλῶς ἢ κακῶς ἐγένοντο, ἴσως ἔπρεπε τότε νὰ προσέχη εἰς ἄλλους· ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο

τῆ χαίρει πληρέστατα καὶ ἀφ' ἐαυτῆς πρέπει νὰ ἀποφασίζῃ ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀνατρέχουσα μέχρι τῆς ἀκυρώσεως καὶ αὐτῶν τῶν καταλόγων. Κόπος δὲ τις ἀρειδῶς καὶ πλείτερον καταβιβλημένος ἔθελε φέρει τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ἄπερ ἐκ τῶν γεγονότων φαίνεται προελθόν. Ὅταν ἀπὸ δήμου εἰς ὄμιον τῆς Λυδανίας, Εὐας, Παμίσου καὶ Ἀριστομένους εἶχον τεθῆ ὡς ἐάοις οἱ καταλόγοι τοῦ 1844 μὲ μικρὰς μόνον προσθήκας, ἀναγκαιῶς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ προελθούσας, ἀναντιρρήτως οἱ φυσικοὶ ἔπρεπε νὰ προκύψωσι διὰ τὴν ἀύξομειωσιν ψηφοφόροι. Καλῶς λοιπὸν ἢ πλειονοψηφία παρεδέχθη, ὅτι ἐν τοῖς τέσσαροι τούτοις δήμοις οἱ ψηφοφόροι παρουσιάζουσι τὸν ἀληθῆ τῆς ἐκλογῆς ἀριθμὸν. Ὅταν δ' οὐκ ὡ παραδεχθῆ τις, ὅτι κατάχρησις εἰς τοὺς καταλόγους δὲν ἔγινε, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι λίαν καθαρὸν, διότι δὲν ὑπάρχει ἢ ἐναντία ἀπόειξις. Ποῖος δ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων εἰς τοὺς τέσσαρας δήμους; 4748, συμποσομένου τοῦ πληθυσμοῦ ὅλου εἰς 16,079 περίπου, ὡς ἐκ τῆς τοῦ 1846 στατιστικῆς καταφαίνεται. Τίς πληθυσμὸς ἐπομένως ἄλλος, ἢ τίνας ψηφοφόροι ἀνείδειξαν τὴν ἐναντίαν μερίδα; Δὲν δύναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ καὶ ὁμοῦ ἐκ τῶν δήμων Ἰθάκης καὶ Οἰχαλίας ἀνεφύρασαν 6,718 ὑπὲρ αὐτῶν ψηφοφόροι, ποσὸν, τὸ ὅποιον προσεγγίζει σχεδὸν τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δύο τούτων δήμων εἰς 7,136 ἀναβαινόντων, ἀλλὰ διεσχυρίζονται, ὅτι εἰς τοὺς δήμους τούτους προσφυγόντες ἐψηφοφόρησαν. Τίς δ' ἐδίωξεν ἀράγε τοὺς ὑποτιθεμένους τούτους πρόσφυγας νὰ καταφύγωσιν αὐτοῖς, καὶ πρόσφυγας μάλιστα Ἰσους σχεδόν, ὡς εἶπε, τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων; ἐν ἐγένετο τοῦτο λόγῳ βίας, ἐκ ποίου τοῦλάχιστον δήμου ἀπῆλθον ἀναγκασθέντες; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο παντάπασι διακρίνεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως εἶναι ἀπλῶς πιθανὴ ἢ ἐκβίασις αὕτη; οὐδὲ τοῦτο βεβαίως. Διότι ἐν ἐν Ἰθάκῃ καὶ Οἰχαλίᾳ τοιαῦτα ὑπῆρχε τῆς ἐκλογῆς ἐλευθερία, ὥστε νὰ θεωρῶνται τῶν συνειδήσεων ἀσυλα, πόθεν 1222 τούτων ἐξιάσθησαν, τὸ ἀσυλὸν των καταλείποντες, νὰ προσφύγωσι τούναντίον εἰς Εὐάν, εἰς τὴν πηγὴν αὐτὴν τῶν ἀδικιῶν καὶ τῆς βίας; Ἐκ τούτων λοιπὸν ἕκαστος κρίθεται ὅτι οἱ τῆς Ἰθάκης καὶ Οἰχαλίας πρόσφυγες δὲν εἶναι εἰμὴ πρόσφυγαι ἰδανικοὶ καθ' ὀλοκληρίαν. Ἐκτὸς τούτου δὲν εἶναι ἀπο σκοποῦ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι 2,715 ψηφοφόροι τῶν ἐκ τοῦ δήμου Ἰθάκης οὐδόπως ἐν τῷ τοῦ δημάρχου ὀριστικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι ὑπάρχουσι ὁμοῦ εἰς ἰδιὸν τινα κατάλογον, τὸν ὅποιον ἀγνοεῖ πῶς νὰ ὀνομάσῃ· εἶναι πρᾶρτημα οὗτος τοῦ πρώτου, κατάλο-

γος ἰδιαίτερος, ἢ τί πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις; ἀλλ' ἐν καὶ κατάλογος τῆς τῶν προσφύγων ὑποθεθῆ ὀνομασίας, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆ βίας τῶν τακτικῶν καταλόγων πρέπει νὰ γίνηται, προγουμένων τῶν ἀναγκαιῶν δηλώσεων. Τί σημαίνει ἀρα ὁ ἀνεξάρτητος οὗτος κατάλογος, εἰς ὃν οὐδ' ἀναφέρεται κἀν ὅτι εἶναι πρόσφυγες; ἀλλὰ, θέλουσι τῷ παρατηρήσει, ὅτι ὑπάρχει περὶ τὰ τέλη ἢ λέξις εἰθεωρήθη καὶ ἐπικυροῦται τοῦτο διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν μελῶν τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, ἐξ' ὧν οἱ τρεῖς ἦσαν ἀγράμματοι. Δὲν εἶναι ὁμοῦ πολὺ δύσκολον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι οἱ τὴν ἐκλογὴν διευθύνοντες, συντάζοντες τὴν κατάλογον, ἐπεβεβαίωσαν αὐτὸν ἰδανικῶς ἀνευ πλειστέραις ἐπισημειώσεως. Ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ πολὺν τρόπον νὰ βεβαιώσῃ τὸ σῶμα, ἔκθ' ἰδίᾳ τῆς ἀλληλουχίας ἐμβριθῶν σκέψεων περιέλλῃ τέλος εἰς συμπεράσμα ὑγιεῖς. Ἐκ τούτου καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς μειοψηφία, διὰ νὰ ρθῆτῃ εἰς ἀποτέλεσμα γνήσιον, ὀρθῶς σκιφθεῖσα παρατηρεῖ, ὅτι ἐν μὲν τῷ δήμῳ Ἰθάκης ἀνεφύρασαν ψηφοφόροι 4,703 κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ τμήματος, ἐν δὲ κατὰ τὴν τοῦ 1846 στατιστικῆς ὁ πληθυσμὸς μόλις φθάσει τὰς 2,800 ψυχὰς, καὶ ἐπομένως οἱ ἀνάλογοι ψηφοφόροι 1,200 περίπου ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐν δὲ τῷ δήμῳ τῆς Οἰχαλίας ὑπῆρχον κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ 1846 κάτοικοι μόλις 4,334. Διὰ τὴν σήμερον ἀναραινόνται 2765 ψηφοφόροι ἐν δὲ ἔπρεπε νὰ περιορισθῶσι νομίμως εἰς 1083 μόλις; ἀλλ' ἐν καὶ ἐκ τούτων ἀφαιρεθῶσιν εἰ ἐξ αὐτοῦ εἰς Εὐάν προσφυγόντες 1222 δὲν ἀπλείπεται τότε εἰς Οἰχαλίαν οὐδεὶς ψηφοφόρος, διότι ἢ ἡ πλειονοψηφία δὲν ἔπρεπε νὰ παραλεχθῆ τούτους ὡς πρόσφυγας, ἢ τούτου ὁμολογουμένου, πρέπει εἰς ἀπαντος ν' ἀφαιρεθῶσιν. Ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως λοιπὸν ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ἡ τῶν δύο δήμων μερὶς εἶχε ψήφους 1,659 μόνον· ἀλλ' ἀφαιρουμένων εἰς αὐτὴν 976 ψήφων, αἵτινες εἰ μὲν τὸν περὶ τούτου κατάλογον δὲν φθίνονται ἐγγεγραμμένοι, εἰς δὲ τὸν τῆς δικλογῆς πίνακα παραδοξῶς εἰσεχώρησαν, μένουσι τότε μόνον 683. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λογίζωνται οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις μὴ ὑπάρχουσαι ψῆφοι, διότι περὶ τούτου ἐν τῇ συναδριάσει ΣΘ'. ὑπὸ τῆς ἑθνικῆς Συνελεύσεως ὀρίσθη 1) πᾶν ψηφοδέλτιον μὴ μονογραφημένον ν' ἀπορρίπτεται, καὶ 2) ἂν ἐκ τῆς κλήτης ἐξέλθωνται ψηφοδέλτια μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τοὺς καταλόγους τῆς ψηφοφορίας, ἢ ἐκλογὴ ἀκυροῦται, ὅταν τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα μεταβληθῆσιν. ἀλλ' ἐνταῦθα, ἐν δὲ ὡς ἀκούσι ἀπαρτίπτονται, τὸ τῆς ἐκλογῆς

ἀποτέλεσμα δὲν συνακυροῦται, διότι αἱ ὑπόλοιποι ψήφοι ἀπαρ-
τίζουν τὸ ἀναγκαῖον τοῦ ἀποτελέσματος ποσόν. Ἐπειδὴ δ' ἀρ-
κετὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐβρέθησαν, φειδόμενος τῶν
ἀσχαλιῶν τῆς Βουλῆς, παύει ἀνακεφαλαίων, ὅτι ἐξ ὧσων περὶ
τῆς καταστάσεως τῶν τεσσάρων δήμων ἐξέβηκε συναγεται, ὅτι
τὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ἀποτέλεσμα εἶναι γνήσιον καὶ καθαρὸν·
περὶ δὲ τῶν λοιπῶν δύο δήμων, ὅτι προσφυγὴ δημοτῶν εἰς αὐ-
τοὺς δὲν ὑπάρχει, καὶ πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ ὡς ὅλως ἰδανικῆ.
Τοῦτου δὲ γενομένου κατὰ τὸ δίκαιον, ἢ ἐν τῇ ἐκβέσει τῆς
μειοψηφίας ἀναφερομένη μερὶς τῶν Κ. Δαρειώτου καὶ Παππατω-
ναίων, ἀναφαίνεται ἐντελῶς πλειονοψηφουσα. Ἐπὶ τούτου δ' ἡ
Βουλὴ ἄς ἀποφασίσῃ ὅτι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ.

Ἄλλος μετὰ τούτου παρετήρησεν, ὅτι χμέραν τρίτην ἤδη
ἐνασχολεῖται τὸ σῶμα περὶ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καὶ πολλὰ
περὶ ταύτης ἐβρέθησαν ἀμφωτέρωθεν. Εἰς ὀλίγα λοιπὸν ἔλει ἀρ-
κεσθῆ, ἀποφύγων πᾶσαν περιττὴν ἐπανάληψιν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι
πάντες ἐν γένει οἱ ἀγορευσαντες πολὺν κατέβαλον ζῆλον καὶ
ἐναγωνίως ἐσπούδασαν ν' ἀποδείξωσι μόνον, ὅτι ὑπὲρ τοῦ μέ-
ρους αὐτῶν εἶναι ἡ ἀλήθεια, οἱ δὲ ὑπεναντίοι προφανῶς ἀδικού-
σι. Τὴν αὐτὴν δὲ πορείαν καὶ τὸ τμήμα αὐτὸ προακολουθήσαν.
διερέθη εἰς δύο ἀποκλειστικὰς γνώμας, χωρὶς αὐδῶλος τὸ ἐν
νὰ ὑποχωρῆ εἰς δικαίᾳ τινὰ τοῦ ἑτέρου· ἐφ' ἀπ' ἐναντίας δι-
καιώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἴσως νὰ ἔλθωσι κατὰ τὴν φύσιν τῆς
ὑποθέσεως εἰς ἀποτέλεσμα τι μικτόν, δυνάμενον νὰ οἰκοδο-
μήσῃ ὅλον τι συμβιβαστικόν, τὸ ὅποιον παρουσιασθῆν νὰ ἐπιψη-
φίσῃ ἡ βουλὴ ὡς δικαιώτερον. Αὐτὸ τοῦτο ἀπεφάσισαν ἤδη νὰ
πράξῃ αὐτὸς, καὶ ἐκ τῆς πολυπλόκου σωρείας τῶν ἐγγράφων
παροτρυνόμενος, νὰ ἐμφανίσῃ τὸ πειστικώτερον ἐνώπιον τῆς
βουλῆς. Καὶ βεβαίως ἀπὸ τῶν χειμῶρων τούτων τῶν ἐγγράφων
καθοδηγούμενος, ἀνάγκη νὰ συμπλέξῃ ἕκαστος ὅλον τι ἀπεικονίζον
ὡς ἐγγύστα τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Ἐστάσεις τινὲς λέγουσι, καὶ
ἡ πλειονοψηφία παραδέχεται, ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων ὁλόκληροι
σχεδὸν δήμοι ἐκ φόβου καὶ βίας ἀναγκασθέντες, προσέφυ-
γον εἰς Ἰθάκην, ἐνθα ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν δευτέρων. Ἀλλ' ἔ-
χομεν πάντες ἐπαρχίας, καὶ αὐθὲνα λαμβάνει, ὅτι δὲν δύναται
οἱ ὀλίγοι νὰ ἐκβιάσῃ τοὺς πολλοὺς. Πῶς λοιπὸν ὁλόκληροι
σχεδὸν δήμοι, ὀλίγα πρόσωπα ἐκπληττόμενοι, ἤθελον βιασθῆ νὰ
προσφύγῃσιν ἀλλαγῆ; Τοῦτο ἐκ πρώτης ὄψεως ἐξελέγχεται,
καὶ αἱ λεγόμεναι μεταστάσεις εἰσὶν εἰκονικαὶ καὶ ψευδεῖς. Ἀλλὰ
τί πρέπει διὰ τοῦτο νὰ γίνῃ; ἀνάγκη νὰ εἰσδύτῃ τὸ σῶμα εἰς

τὸ χάος τοῦτο τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐκ τῶν ἐνότων ν' ἀναδείξῃ
γνώμη τινά. Τοῦτο δὲ ἀναγκαιώτερον ἀποδοῖναι, καθ' ὅσον ἡ
τῆς ἐκλογῆς ἐπανάληψις ἐπαπειλεῖ, ὡς ἐβρέθη, σφαγῆς. Ἐπειδὴ
ὅθεν τὸ τμήμα, εἰς δύο μεταγενεστέρως ἐστάσεις στριγθῆν,
κατὰ τὰς 15 καὶ 20 Ὀκτωβρίου γενομένης, συμπῶνως ἀπερᾶν-
θη 1) ν' ἀφαιρεθῇ ἀριθμὸς τις 480 ψήφων τῶν δήμων Ἄνδα-
νίας, Παμίσου καὶ Ἀριστομένους, ἐνθα, ἐκτὸς τοῦ Κ. Δα-
ρειώτου, δὲν διακρίνονται, ὡς κακῶς γεγραμμένα, τὰ τῶν
συνυποψηφίων αὐτοῦ ὀνόματα, καὶ 2) ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐπίσης
ἐκ μὲν τοῦ δήμου Οἰχαλίας 1,000 ψηφοδέλτια, ἐκ δὲ
ταύτης Ἰθάκας 1,400, ἐνθα τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Λιμπερο-
πούλου μένει ὅλως ἀγνώριστον. Ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν λόγων
στριγόμενος, προτείνει νὰ κηρυχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα οὕτως.
Ὁ μὲν Π. Δαρειώτης λαθῶν ψήφους καθαρὰς 4,751, ἔχει
τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν· διὰ δὲ τῶν Καλαμαριώτην, παρα-
δεχομένων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ 6,637 ψήφων, νὰ ἀφαιρεθῶσιν οἱ
εἰς Οἰχαλίας 2,765 πρόσφυγες, λαμβανομένων ἀντ' αὐτῶν 351
ψήφων, ἐν τῷ τοῦ δευτέρου πρωτοκίλλου σημειουμένου. Καὶ
οὕτως ἀναφαίνεται πιθανῶς δευτέρως Βουλευτῆς διὰ ψήφων
4,283, τελευταῖον δὲ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν 4,751 ἀρ-
χικῶν ψήφων τοῦ Π. Παππατωνῶν, ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τούτων
αἱ 480 ψήφοι Ἄνδανίας, Παμίσου καὶ Ἀριστομένους, ἐνθα τὸ
ὄνομα τοῦ δὲν διακρίνεται, καὶ συναγεται οὕτως, ὅτι ἐπέρχεται
τρίτος Βουλευτῆς διὰ ψήφων 4,271. Διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ δὲ
τούτου παρατηρήσας, ὅτι οἱ λοιποὶ τρεῖς ἀποκλείονται ὡς ἐπι-
λαχόντες, προσέθηκεν, ὅτι διὰ τῆς παραλοχῆς ὧσων ἐν γένει τῶν
ἐστάσεων τὸ ἀνωτέρω συναγεται ἀποτέλεσμα. Καὶ ἂν μὲν ἡ
Βουλὴ παραδεχθῇ ὅλας τὸ ζήτημα λύσται εὐχερῶς, οἱ δὲ Κ.
Π. Δαρειώτης, Π. Καλαμαριώτης καὶ Π. Παππατωνῶν ἀνα-
γνωρίζονται Βουλευταὶ εἰδ' ἄλλως, θέλει ἀναγκασθῆ ἡ Βουλὴ
νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν, καὶ ἕκαστος ἄς κρίνῃ ἐὰν συμπερὶ
τοιοῦτος ἀγὼν εἰς τὴν Μεσσηνίαν.

Ἄλλος δὲ τις παρετήρησεν, ὅτι μετὰ προτοχῆς πλείστης
ἠκούσθη τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην συμβάνια, καὶ μετὰ
τοσαύτας περὶ αὐτῶν ἀναπτύξεις προσεδόκα νὰ εἴδῃ τις τῶν
ἀγορευσάντων εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι
ἀκρωτιά. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν παρετήρησεν ἄλλο, εἰμὲν ἐξ ὑπαρ-
μοιῆς νὰ ἀποδίδωνται εἰς τοὺς μὲν αἱ ἐλλείψεις τούτων, καὶ
τούτων πάλιν εἰς ἑαυτοὺς, ἕκαστος δ' ἤρκασθη ἀπλῶς νὰ ζητήσῃ

την εισαγωγήν τῆς ἑτέρας μερίδος· ἀλλ' ἡ ἐκλογή αὐτή, ὡς καὶ οἰσθησθε ἀλλή, εἶναι μία, καὶ ὑποδιαρίσεις δὲν ἐπιδέχεται· ἔαν λοιπὸν ἡ προκειμένη ἐκλογή εἶναι πλημμελής, δὲν ἀπαιτεῖται πλέον ἢ προτίμησις τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης μερίδος, ἀλλ' ἀδιστακτικῶς ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀμφότεραι. Τὸ ἀρμόδιον μέτρον τῶν ἐκλογῶν εἶναι αὐτὸς ὁ ἐκλογικὸς νόμος· οὗτος δὲ εἶναι ἀμετάτρεπτος καὶ μέτρον ὄρον δὲν ἔχει. Βάσις δὲ τοῦ ἐκλογικοῦ οἰοδομήματος εἶναι ὁ τῶν ψηφοφόρων κατάλογος. Ἐνταῦθα λοιπὸν τί περιέχει ὁ τῆς ἐκλογῆς ταύτης κατάλογος; Ἐνδὲ ἀριθμὸν ὀνομάτων, ψηφοφόροι οὐδαμῶς ὑπάρχοντες καὶ ἀντὶ 5.000, 13.000 περίπου ἐκλογέων. Ὅταν δ' οἱ κατάλογοι οὗτοι ψεύδωνται, καὶ αἱ τῆς ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς πράξεις δὲν εἶναι ὀρθαί. Διότι κακῆς τῆς ἀρχῆς οὐσὲς κακαὶ θέλουσιν εἶσθαι καὶ αἰσυνέπειαι. Τὰ πρακτικὰ, ὡς παρατηρήθη, ἐμφαίνουσιν ὕψισμα δολιότητος, ἀπάτης καὶ ψεύδους· ὁ δ' εἰσπηγῆς εὐστόχως εἶπεν, ὅτι ὑπερανθρώπινος διάνοια ἀπαιτεῖται πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο οὐδεὶς θνητὸς ἔχει βεβαίως. Νὰ ἐπαναληθῆ λοιπὸν ἐκ νέου ἡ ἐκλογή, ἵνα παραδεχθῆ τὸ σῶμα τοῦς νομίμους τῆς ἐπαρχίας Βουλευτῶν, δὲν συμφωνεῖ δὲ μετὰ τοῦ προαγορευσαντός, ἀποφραγμένου, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι περιπεπλεγμένη, ἀνάγκη νὰ πλεύσωμεν εἰς τὸ χάος, καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐξαγάγωμεν τι· ἀλλ' εἶναι χάος ἀνομίας δεινῆς, καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀποφύγωμεν, μᾶλλον ἄς ἐπαναληθῆ ὁθεν ἡ ἐκλογή, καὶ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ ἄς διέλθωσιν οἱ Βουλευτῆαι τὴν τῆς Βουλῆς πύλιν. Τοῦτο εἶναι λυσιτελέστερον διὰ τὸ ἔθνος καὶ σεμνότερον διὰ τὸν Βουλευτὴν.

Τὴν γνώμην δὲ τούτου ὑποστηρίζόντων καὶ ἄλλων, λαβὼν τὸν λόγον ἕτερος, εἶπεν, ὅτι δύο ἡμέρας συζητεῖται ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, καὶ ἀμφοτέρωθεν ἀνεπτύχθησαν αἱ ἐλλείψεις τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπαίθη βεβαίως ποῦ ῥέπει τὸ δίκαιον. Ἐνῶ δ' ἐπρόκειτο πλέον νὰ ἀποφανθῆ περὶ τούτου, ὁ προτελευταῖον ἀγορεύσας προτείνει αἰφνιδίως τροπολογίαν, οὐδαμῶς σπρίζων αὐτὴν ἐπὶ πραγματίων. Ἀγνοεῖ δὲ πῶς ἐσχηματίσεν οὗτος πεποῖθησιν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐγγραφα, καὶ ἐνόμισεν, ὅτι χάριν συμβιβασμοῦ εἶναι δίκαιον νὰ προτείνῃ τὴν τροπολογίαν. Καὶ ἀληθῶς μὲν ἕκαστος ἔχει τὰς συμπαιθείας του, ἀλλ' ἴδια συμφέροντα πρέπει νὰ θυσιάσῃ χάριν αὐτῶν· οὐχὶ ὁμοῦ τὰ ἀλλότρια καὶ μάλιστα νόμον. Ἡ δὲ Βουλὴ προορισμὸν ἔχει τὴν τῶν νόμων ὑποστήριξιν, ἣν περ ὁσάκις παραλείπει προσκρούει εἰς αὐτὸ κατ' εὐθείαν τὸ Σύνταγμα.

Προτείνων λοιπὸν ν' ἀπορρίβη ἡ τροπολογία, παρατηρεῖ καὶ πρὸς τὸν αἰτούμενον τὴν ἀκύρωσιν, ὅτι τοιαύτη δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη, ἐπειδὴ δὲν εἶναι τὰ ἐγγραφα πλημμελή, οἱ δὲ κατάλογοι δὲν εἶναι, ὡς νομίζει, ψευδεῖς, ἀλλ' ἐνυπάρχον ὑπερέριθμοι ψηφοφόροι, τῶν ὑποίων ἀπεβλήθησαν τὰ ὀνόματα.

Μετὰ ταῦτα ἀποφανεῖσθαι τῆς βουλῆς ὅτι ἐρωτήθη, ἀνεπτυξεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως τῶν σαφῶν γνώμων ἐξέγονται 1) ἡ περὶ ἀκύρωσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῆς μετὰ γενικῆν τῶν καταλόγων ἀναθεώρησιν· 2) ἡ τοῦ βουλευτοῦ τοῦ ἀναγνωρίζοντος ὡς νομίμους βουλευτὰς τὸν Π. Παπατσόνην, Καλαμαριώτην καὶ Δαρειώτην· 3) ἡ τῆς μειονοψηφίας τῆς εἰσπηγῆς ἐπιτροπῆς καὶ 4) ἡ τῆς πλειονοψηφίας, καὶ αὗται εἶναι ψηφοφορητέαι. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ βουλὴ περὶ τῆς πρώτης ὡς ἀπωτέρας ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστατάσεως. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας αἰτησάντων πλειόνων τῶν δέκα βουλευτῶν τὴν κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορίαν, ἐγένετο το αὐτῆ ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ζίνου καὶ Γ. Μαρουμεγάλου, ἐξ ἧς συνήθη κατὰ τὸ ἔωδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 31 πρὸς 29 ἀρνηθέντων ψήφον 9.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτοῦ προτείνοντος περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας, ὡς ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐξετέθη, ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ.

Π. Παπατσόνης, Καλαμαριώτης καὶ Δαρειώτης,

καὶ ἡ ὄχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀημίτριος Ὀρεινός	N.	Δημ. Κουδύλης	O.
Κλεομένης Οἰκονόμου	O.	Ἀντών. Καμπάνης	
Γ. Λογιωτατίδης		Ἀνδρ. Δανόπουλος	
Δ. Δεληγεωργής	N.	Νικόλαος Ἰατρός	O.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ἀναγ. Μικρυποκάμισος	O.
Π. Μοναστηριώτης		Δ. Καλλιφρονᾶς	O.
Σταῦρος Γρίβας	O.	Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Ἰωάν. Πατριάρχης	O.	Ἀνάργυρος Πετράκης	O.

Κ. Τζαβέλας	Εμμ. Μελετόπουλος	N.
Σ. Στράτος	Παρασκευάς Ματάλας	N.
Π. Ράγκος	Ηλίας Γιατράκος	N.
Λουκάς Π. Νάκος	Λουκάς Στέφανος	N.
Α. Γεωργαντάς	Εύσ. Σπυρίδωνος	N.
Πέτρος Τσαντάκης	Ρ. Παλαμιδής	O.
Γεώργιος Κονδύλης	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	O.
Κωνσ. Φακίτσας	Κωνστ. Μανέτας	O.
Έλευθεριος Καλογεράς	Αλέξ. Αλεξανδρόπουλος	O.
Γεώρ. Ιωάν. Βατίστας	Μελέτης Χ. Μελέτη	N.
Άγ. Γουζούσας	Ν. Τσαλακώνας	ήρνήθη ψήρον
Γεώργιος Κ. Βελής	Δημ. Σακελλαριάδης	N.
Ιωάν. Α. Χατσόπουλος	Νικ. Μπούτουνας	N.
Γεώρ. Ιωάν. Γιολλάτης	Σπυρίδων Βαλέτας	O.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Στρατής Δεληγιαννάκης	O.
Μιχαήλ Σισίνης	Σπυρίδων Α. Βαρότης	O.
Γρηγόρ. Χατσηγιάννης	Παύλος Αεττούδης	N.
Γεώργιος Μήτσις	Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Ιω. Κλιμακάς	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Αναγνώτ. Δημητρίου	Κ. Βέικος	O.
Πέτρος Α. Ζάνος	Μιχαήλ Ιατρός	O.
Μιχαήλ Ν. Βαλέτας	Δημ. Βιρβίλης	O.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	Γ. Μπάνης	ήρνήθη ψήρον
Ηλίας Παππαδαίος	Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης	O.
Γεώργ. Πετμεζής	Αναστάτ. Μαυρομιχάλης	O.
Νικόλαος Ανδρικόπουλος	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	O.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	Κωνσ. Α. Σχινάς	O.
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ιωάννης Γκούρας	O.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Αναγνώστης Κεχαγιᾶς	O.
Δημ. Ν. Μπούκουρας	Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος	O.
Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος	Π. Παππαδάμαντόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Εμμανουήλ Αντίπας	Χριστόδουλος Τσίνας	O.
Α. Νοταράς	Δημ. Κομνηνώτης	N.
Εύστ. Οικονομόπουλος	Θεόδωρος Ιω. Μέξης	N.
Γ. Πανοπεριτόπουλος	Εμμ. Λαζάρου	Όρλόφ
Εμ. Χ. Τσοῦγλος	Γεώργιος Μπάστας	N.
Ιωάννης Ζαφειρόπουλος	Κώνστας Δαρειώτης	O.
Ματθαίος Πρωτοπαππᾶς	Σταμάτιος Αντωνιάδης	O.
Νικ. Κορριωτάκης	Ιωάννης Περίδης	ήρνήθη ψήρον

Ανδρέας Μάμουκας	O.	Ιωάννης Γ. Κριεζής	ήρνήθη ψήρον
Κάρολος Νάζος	O.	Δημήτριος Χατσίσκος	O.
Ευστράτιος Παρόσης	N.	Καλαμαράς Τσουκαλάς	O.
Αντώνιος Αρμάκος	ήρνήθη ψήρον	Κ. Διοβουνιώτης	ήρνήθη ψήρον
Αθ. Καστανάς	O.	Γεώργ. Ριζόπουλος	O.
Γεώργ. Σ. Κριεζής	N.	Ιωάννης Τασσαίος	O.
Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	O.	Μάρκος Βιτάλης	O.
Δ. Α. Κουντουριώτης	ήρν. ψήρον	Ιωάννης Οικονόμου	O.

Ψηφροφρονθείσα δὲ ὡσαύτως κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ψηφροφροντῶν Μελετοπούλου καὶ Γρίβα καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας γνωμοδότησις ἐγένετο αὐτῇ δεκτὴ διὰ ψήφων 36 πρὸς 22 ἀρνηθέντων ψήρον 12, καὶ ἐκτρώχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας οἱ ΚΚ. Δαρειώτης καὶ Παππατζωνάιοι.

Πρωτόκολλον ψηφροφροίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ἐπιτήματος

Παριδίχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, καὶ ἡ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὄρεινός	N.	Κ. Τσαβέλας
Κλεομένης Οἰκονόμου	O.	Σ. Στράτος
Γεώργιος Λογιαταΐδης	O.	Π. Ράγκος
Α. Δεληγιώργης	O.	Λουκάς Π. Νάκος
Π. Τσιμπουράκης	O.	Αντώνιος Γεωργαντάς
Πάνος Μοναστηριώτης	O.	Πέτρος Τσαντάκης
Σταθ.ος Γρίβας	O.	Γεώργιος Κονδύλης
Ιωάννης Πετμεζής	O.	Κωνσταντῖνος Φακίτσας
Δημήτριος Κονδύλης	O.	Έλευθεριος Καλογεράς
Αντώνιος Καμπάνης	O.	Γεώργιος Ι. Βατίστας
Ανδρέας Δανόπουλος	O.	Άγ. Γουζούσας
Νικόλαος Ιατρός	N.	Γεώργιος Κ. Βελής
Αναγ. Μακροπουκάμισος	N.	Ιωάννης Α. Χατσόπουλος
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Γεώργιος Ι. Γιολλάτης
Κωνσ. Βριζάκης	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Μιχαήλ Σισίνης

Γρηγόριος Καταγιάννης Ν.
 Γεώργιος Μήτσος
 Ἰωάννης Κλίμακας Ν.
 Ἀναγνώστης Δημητρίου Ν.
 Πέτρος Α. Ζάνος Ο.
 Μιχαὴλ Ν. Βιλέττας Ν.
 Χριστόδουλος Ν. Δεμάδας
 Ἠλίας Παπακθαῖος
 Γεώργιος Πετμεζάς
 Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος
 Στ. Νικολαΐδης Ο.
 Βελισάριος Νικολαΐδης
 Κωνσ. Θ. Κολακοτρώνης
 Δημήτρ. Ν. Μπούκουρης
 Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος
 Ζαφ. Δεπάστας Ο.
 Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας
 Ἀνδρέας Νοταρᾶς
 Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος Ο.
 Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος Ν.
 Ἐμμανουὴλ Χ. Τσουχλός Ν.
 Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος Ο.
 Μ. Πρωτοπαππᾶς ἤρν. ψῆφον
 Νικόλαος Κορφιωτάκης Ν.
 Ἐμ. Μελετόπουλος ἤρν. ψῆφον
 Παρασκευᾶς Ματάλας Ν.
 Ἠλίας Γιατράκος Ν.
 Λουκᾶς Στέφανος Ν.
 Εὐσ. Σπυρίδωνος Ν.
 Ρήγας Παλαμίδης
 Θεόδωρος Μ. Πετρινός Ο.
 Κωνσταντῖνος Μανέτας Ο.
 Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος Ν.
 Ν. Χ. Μελέτη ἠρνῆθη ψῆφον
 Νικόλαος Τσαλακιώστας »
 Δ. Σακελαρισθῆς »
 Νικόλαος Μπούτσινας »
 Σπυρίδων Βιλέττας Ν.
 Στρατῆς Διληγιαρινάκης Ν.
 Σπυρίδων Α. Βαρότζης

Παῦλος Λεντούδης
 Χρυσάνθος Σουμαρίπας Ν.
 Κωνστ. Βέικος
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
 Μιχαὴλ Ἰατρός
 Δημήτριος Βιρβίλης
 Γεώργιος Μπάνης ἤρν. ψῆφον
 Πέτρος Μαυρομιχάλης Ο.
 Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης Ο.
 Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης Ο.
 Κωνσταντῖνος Δ. Σχιναῖς Ο.
 Ἰωάννης Γκοῦρας Ο.
 Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς
 Σπυρίδων Λογοθετόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος Ν.
 Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος Ο.
 Χριστόδουλος Τσίνοσ
 Δημήτριος Κουμανιώτης Ο.
 Θεόδωρος Ι. Μεζῆς Ν.
 Ἐμμ. Λαζάρου Ὁρλόφ
 Γεώργιος Μπάστας
 Κωνσταντ. Δαρειώτης Ν.
 Στ. Ἀντωνιάδης Ν.
 Ἰωάννης Περιδης ἤρν. ψῆφον
 Ἀνδρέας Μάμουκας Ο.
 Κάρολος Νάζος
 Εὐστράτιος Παρίσης Ν.
 Ἀντώνιος Ἀρμάος ἤρν. ψῆφον
 Ἀθ. Καστανᾶς
 Γεώργ. Σ. Κριεζῆς Ν.
 Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
 Δ. Α. Κουντουριώτης ἤρν. ψῆφον
 Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς »
 Δημήτριος Χατσίσκος Ν.
 Καλαμάρας Τσουκαλάς Ν.
 Κωνσταντ. Δουβουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος
 Ἰωάννης Τασσαῖος Ο.
 Μάρκος Βιτάλης ἠρνῆθη ψῆφον
 Ἰωάννης Οἰκονόμου

Ἀναγγεῖλας τελευταῖον ὁ πρόεδρος ὅτι οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ εἶναι προσκεκλημένοι εἰς τὸν βασιλικὸν χορὸν τὴν τελεσθεῖσαν μενο τὴν 25 τοῦ ἐνεστῶτος καὶ θέλουσι παρευρεθῆ εἰς τὸ ἀνάκτορα περὶ τὴν 9 ὥραν μ. μ. κατὰ τὴν ἐθιμοτυξίαν, ἐκνήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
 Δ ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.
 Οἱ Γραμματεῖς
 Εὐσ. Μ. Παρίσης.
 Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο.

Τῆς 27 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐξέδωκν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακισιοστοῦ τεσσαρακιστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημέριαν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρουσίας θέλουσιν εἶσθαι ἡ τῶν δύο Βουλευτῶν Μεσσηνίας ὀρκοδοσία ἡ τῶν ἐκλογῶν Καλαμῶν καὶ Σύρου κλήρωσις, ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων, τὸ περὶ Λακωνικῶν προϊούτων νομοσχεδίων καὶ κατὰ σειράν ὅσα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταξὶ ἀνήρτηνται, παρελθόντες οἱ δύο Βουλευταὶ Μεσσηνίας Π. καὶ Γ. Παπατσωνάιοι, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρουσίας συνεδριάσεως προσερτώμενον τῆς ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἐἶτα δὲ παρετήρησέ τις, ὅτι τρεῖς ἤδη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα ἡ Βουλὴ δὲν συνεπληρώθη διὰ τὴν ἑλλειψίν τινων Βουλευτῶν, καὶ ἐξίασθη ὡς ἄλλοτε νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίασιν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀποβαίνει λίαν ἐπιβλαβὲς ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος, προτείνει νὰ σημειώνται εἰς τὰ πρακτικὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων, καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται κατ' αὐτῶν μετὰ τῆς δυνάτης ἀκριβεῖς τὰ πρὸς τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

Ἐπιδοκιμασθεῖσης δὲ τῆς προτάσεως, ἐσημειώθησαν οἱ ἀδικαιολογητῶς ἀπόντες Κ.Κ. Α. Κημπίνης, Μ. Σισίνης, Α. Κεχαγιᾶς, καὶ Χ. Μελέτης.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀνήγγειλεν, ὅτι εἰς τὸν αἰδιμόμον Ἀντιστράτηγον καὶ πρόμαχον τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας Π. Μαυρομιχάλην ἐδίδοτο μέχρι τοῦδε μηνιαία σύνταξις δραχ. 1.000, συμπεριλαμβανομένου ἐν αὐταῖς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας του. Ἦδη δὲ τελευτήσας κατέλιπε σύζυγον γηραιάν, ἐν μέσῳ θλίψεων κατατακτομένην. Ἡ Κυβέρνησις ὄθεν τὰς λαμπρὰς καὶ μεγάλας τοῦ αἰδιμίου συζύγου τῆς ἐκδουλεύσεως γεραίρουσα, ἐνόμισε πρέπον νὰ μὴ ἀφαιρεθῆ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ἀλλὰ νὰ μένη ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἕμισυ τούτου, καθ' ὅσον μάλιστα εἰς τὸ γῆρας καὶ τὰς πικρίας τοῦ οἴκου τῆς ὑπενδίδουσα, ταχέως θέλει μεταβῆ καὶ αὕτη εἰς τὴν αἰωνιότητα. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν ἡ Α. Μ. τὸν διέταξε νὰ ὑποβάλλῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον. Ἐπὶ τούτοις δ' ἀνέγνω τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Γ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρικθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν φωτεινὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου Ἀντιστρατήγου Πέτρου Μαυρομιχάλη χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου τῆς.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει ἐκτελεσθῆ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἡ περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἣς τροπολογεῖται σποράδην τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον· ἔχει δὲ αὕτη οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἀρχὴν τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῆς ὁλοφάντως, ἐπὶ δὲ τῶν καθέκαστα ἐπέφερεν εἰς ἄρθρα τινὰ τὰς τροπολογίας ὅσας ἐνόμισεν ἀναγκαίας, ὡς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 2 § 4. προσέθηκεν καὶ ἐνὸς οἰκοσίου χοίρου εἰς μίαν ἐκάστην οἰκογένειαν ἢ τὴν ἐξαιρέσιν ταύτην τὴν ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῆς τοσούτον δικαίαν, καθόσον ἀείποτε ἐμπεριείχετο αὕτη εἰς τὸν νόμον, καὶ μόνον εἰς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν συμπεριελήφθη, διότι τὴν ἀπορίθμωσιν τῶν χοίρων διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκανονίσθη νὰ ἐνεργηθῆ ὡς καὶ ἐγγίνειν τὸν Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ π. ε. διὰ ταῦτα τὸ τοιοῦτον ἀσήμαντον πλεονέκτημα τοῦ νόμου, τὸ ὅποιον ἐβουλεύσεν ὁ λαὸς ἢ ἀπολαμβάνῃ διαρκῶς πολλὰ κατὰ συνέσειαν ἔτι δὲν ἀρμόζει ἤδη ὑπαρχουσῶν καὶ Βουλῶν νὰ τὸ στερηθῆ.

Ὁ δὲ §. γ'. τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ ἀποτριώντα ζῶα, ὄσες, ἀγελάδες καὶ βουβῆλια ἢ τὴν τροποποιήσιν ταύτην ἐπήνεγκεν ἡ ἐπιτροπὴ, διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ τῶν καλλιεργητῶν μεταχειρίζονται πρὸς γεωργίαν καὶ ἄλλα εἶδη ζώων ἐκ τῶν φορτηγῶν, καὶ τὰ ὅποια δικαίως πρέπει νὰ ἐξαιρηθοῦν τοῦ φόρου, ὡς ὑπαγόμενα καὶ ταῦτα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χρησίμων πρὸς γεωργίαν ζώων.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νομοσχεδίου ἀφαιρεῖται τὸ α ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἢ καὶ τίθεται τὸ α ἀπὸ τῶν 10 Φεβρουαρίου μέχρι τῶν 10 Μαρτίου. ἢ

Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη γίνεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διότι δυσκολεῖται ἀφ' ἐνὸς νὰ πιστευθῆ, ὅτι ὁ νόμος θέλει ἀπαερατωθῆ καὶ ἀπὸ τὰς δύο Βουλὰς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς, καὶ διότι πολλάκις ὁ Φεβρουάριος μὴν ἀπὸ ὑπερβολικῶν χειμῶνα ρθειρεὶ τὰ ποίμνια· ἐπομένως ἀδικον ἔστι νὰ πληρώσῃσι φόρους οἱ κτηνοτρόφοι ἐπὶ ἀπολεσθέντων ποιμνίων.

Κατὰ συνέσειαν καὶ εἰς τὸν § 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις α τῆς τελευταίας τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἢ ἀπὸ ἐκείνας α τῆς 10 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἢ καὶ ταῦτο πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, αἵτινες εἶναι καθιερωμένη προθεσμία διὰ τὰς δηλώσεις τῶν κτηνοτρόφων.

Εἰς δὲ τὸν §. 5. τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ προσέθηκεν ἐπίσης μετὰ τὰς λέξεις α ὅστις τῶν δημάρχων ἢ καὶ τὰς λέξεις α ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἢ κτλ. καὶ πα-

ρακτικῶν, ἀντί τῶν λεξέων ε ἀμελήσει τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος ε νὰ τεθῆ αὐτῶ ε ὀλιγογράφῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος ε τὴν προσθήκην ταύτην καὶ ἀκολουθῶς τὴν λεκτικὴν διόρθωσιν ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ σας συντελεστικὴν, διὰ νὰ καταστήσῃ τοιοῦτοτρόπως ἐτι μᾶλλον τοὺς Κ. Κ. Δημάρχους προτεκτικότερους καὶ δραστηριωτέρους περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου νόμου.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 10 ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρόσθεσεν καὶ τὸν μῆνα Μαΐου καὶ διαρθώνει αὐτῶ πῶς τὸ ἀρθρον ε ἐκτός τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου ε ἀντί ἐντός τοῦ μηνός Ἀπριλίου ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον.

Τὴν ἐπέκτασιν τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου προθεσμίας ἐθεώρησεν ἀπολύτως ἀναγκαίαν ἡ ἐπιτροπὴ, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ἀρχίζουσι ν' ἀπολαμβάνουσι ἀπὸ τὸν Μαΐον πάντοτε μῆνα τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προϊόντα.

Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ νομοσχεδίου ἐνεκρίθη κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἐξαλειφθῆ ὁλόκληρον, καὶ νὰ τεθῆ τὰ ἀκόλουθον.

Ἄρθ. 11. Εἰδικῶς νόμος ἐν γένει περὶ βουσκισμῶν γαϊῶν τοῦ κράτους θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ τούτων ὅσον ὅπως μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως καὶ κατακυρώσεως αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου π. ε. νόμου, περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων.

Οἱ λόγοι ἕνεκα τῶν ὑποίων ἡ ἐπιτροπὴ σας Κύριοι, ἀντικατέστησεν τὸ διαληφθὲν ἀρθρον, μετ' ὃ παρὸν εἶναι πολλοὶ καὶ ἰσχυροὶ, καὶ μολονότι θέλουσιν οὗτοι ἀναπτυχθῆ κατὰ τὴν αὐζήτησιν, ἂν ἡ χρεια τὸ καλέσῃ, ὡς ἦττον μολαταῦτα ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ σας νὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὸ καθῆκόν της καὶ ὀλίγους τινὰς εἰς τὴν παρουσίαν της πρὸς δικαιολόγησιν τῆς τροπολογίας της ταύτης.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, κύριοι ὡς ὑπάρχει σήμερον ἕκαστε ἄλλοτε μέρος εἰς ἐκείνην τῆς Τουρκικῆς, ἡ δὲ ὀθωμανικὴ ἐξουσία, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νομοθεσίαν εἶχεν ὡς πρὸς τὰς νομάς κλ. τὰς ἐντός τῶν περιφερειῶν τῶν χωρίων, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τῶν κατοίκων.

Ἐκτακτα καὶ ὅπως ἀκατόνιστα, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἀνάγκης περιστατικὰ ἕκασταν, ὡς τε νὰ λαμβάνωνται ἀκαταλλῆως καὶ ἐσφαλμένως ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν μέτρα τοπικὰ, πολλάκις καὶ διὰ τῆς βίας κατὰ πολλὴν διαφοροτικὰ, ἀπὸ ὅσα ἄλλα ἐπίσης, ἄλλων ἰσχυρίων περιστατικὰ, ἰσχυροῦσαν νὰ λαμβάνουσι

χωρὰν πρὸς ἐφήμερον διόρθωσιν τοῦ κακοῦ, ὡς πρὸς τὰς βουσκισμοὺς ταύτας γαϊῶν, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν τοιαύτην ἀμυχάναν καὶ σύγχυσιν ἰδεῶν ὡς τε ἐκ τῶν διαφορῶν ὀμοιοτήτων, λιθοδία, βουσκίσματα, νομαί, τοποθετίσεις κτλ. ὁ μὲν Πελοπόννητος νὰ νομίσῃ ὅτι ὑπάρχει τι διαφορὸν πρᾶγμα εἰς τὴν στεριάν Ἑλλάδα. Ὁ Αἰγαίουπελαγίτης νὰ φρονῇ τοῦτο διὰ τὴν Πελοπόννησον, καὶ τινάπαλιν. Ἐνῶ εἰς ὅλον τὸ Κράτος εἰ καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὑπάρχει, μίαν καὶ ἡ αὐτὴ κατάστασις, ἀνεὺ τῆς ἐλαχίστης διακρίσεως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, Νόμος εἰδικὸς ἀπαιτεῖται νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὰς Βουλὰς ἐν γένει περὶ βουσκισμῶν γαϊῶν τοῦ κράτους, καὶ δι' αὐτοῦ νὰ κανονισθῶσιν ὀμοιοτρόπως τὰ περὶ τούτου, εἰς τρόπον ὡς τε, καὶ τὰ δίκαια παράπανα τινῶν ἐπαρχιῶν νὰ διασκεδασθῶσι καὶ παύσωσι, καὶ τὸ δημόσιον νὰ μὴ στερηταί, ὅτι τόσα ἤδη ἔτη δὲν ἀπολαμβάνει ἕνεκα αὐτῆς τῆς ἀταξίας καὶ σύγχυσεως, ἀπομακρυνόμενης συνάμα καὶ τῆς ἰδέας ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ νομίσῃ ὅτι ἔχει νόμιμα δικαιώματα κατοχῆς ἐπὶ τινῶν κοινοτικῶν βουσκισμῶν τόπων ὠφελουμένη ἀπὸ ἐκτακτα, ὡς ἀνωτέρω ἐβρέθη, καὶ ὅπως παράνομα καὶ βίαια μέτρα, ἀτινα ἐρημόθεσαν εἰς περιστάσεις δυσχερεῖς, ἀδίκους, ἀσυμφόρους, καὶ ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τῶν κατοίκων.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 26 Ἰαννουαρίου 1848.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Μ. Δελιγεώργης	Κ. Τσομαλᾶς
Ίω. Οἰκονόμου	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Ι. Α. Χατζόπουλος	Α. Π. Νάκος.

Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Χατζίσκος.

Ἐνταῦθα δὲ προσέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἐπειδὴ μετ' ὀλίγον θέλει συζητηθῆ τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον, ἀπὸ τοῦδε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν Βουλὴν ἰδίαν πρότερον νομοσχεδίου περὶ τῶν βουσκισμῶν γαϊῶν τοῦ Κράτους. Παραδίδων δὲ ταύτην κατὰ τὸ 45 τοῦ κανονισμοῦ ἀρθρον εἰς τὸ Προεδρεῖον, ἵνα ἐκτυπωθεῖσα διανεμηθῆ εἰς τὰ τμήματα, παρακαλεῖ νὰ μελετήσῃ αὐτὴν μετὰ προσυχῆς ἡ Βουλὴ, διὰ νὰ ἦται κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν πλήρει γνώσει. Ἀνάγνω δὲ τὸ ρῆθιν τοῦ κανονισμοῦ ἀρθρον, διὰ νὰ ἐννοήσωσι πάντες, ὅτι τὰ τμήματα πρέπει ν' ἀποφραθῶσι περὶ αὐτῆς πρότερον.

Μετά τούτον ἄλλος ἐζήτησε νὰ ἀναγνώσῃ ὡς μέλος τῆς βουλῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ζώων φόρου ἐπιτροπῆς ἐτέραν τῆς μειοψηφίας γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου. Ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν παρατηρηθέντος, ὅτι ἡ ἐκθεσίς κατὰ πλειοψηφίαν πρέπει νὰ γίνῃται, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τὴν αὐτὴν γνώμην, παρουσιάζουσιν αὐτὴν κατὰ τὴν συζήτησιν· ὅτι δὲν εἶναι ἐπομένως καλὸν νὰ εἰσαχθῇ τοιαύτη ἀρχή, διότι βαθμηδὸν δύναται νὰ καθιερωθῇ ὅτι πᾶσα ἐπιτροπὴ εἰσηγητικὴ ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν τὴν Βουλὴν, καὶ δὲν δύναται τὸ μειοψηφοῦν μέλος νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ τὴν ἐκθεσίαν γνώμην ἰδίαν· καὶ ὅτι τελευταῖον εἶναι δαπάνη ματαία ἢ ἐκτύπωσης τῆς μειοψηφούσης ταύτης γνώμης· ἀνάγκη δὲ αὐρίον, ἐπιτροπῆς τινος εἰς γνώμης πολλὰς ὑποδιαιρουμένης, νὰ ἐκτυπωθῇ ἢ τῶν τεσσάρων πλειοψηφούντων μελῶν ἐκθεσίς, καὶ τρεῖς εἰσέτι ἀντίθετοι γνώμαι τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν, καὶ οὕτως ἢ δαπάνη προβαίνει εἰς τὸ ἐπάπειρον· ἐνταῦθα δὲ ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ τὴν γνώμην του ὁ μειοψηφῶν ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως, διότι ὁ κανονισμὸς προβλέπει περὶ τούτου, ὀρίζων, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει, καὶ αὐτῆς ἐκτυπῶνται ἡ γνώμη, ἐντὸς δὲ ταύτης προστίθενται καὶ τῆς μειοψηφίας αἱ παρατηρήσεις. Ἀλλ' οὐδὲ τούτο ἐνταῦθα ἐγένετο, καὶ δὲν δύναται ἤδη ν' ἀναγνώσῃ ἡ προκειμένη γνώμη, διότι κατ' εὐθείαν προσκρούει εἰς τὸν κανονισμόν.

Ἀντέλεξαν ἄλλοι, ὅτι ὡς μειοψηφοῦν μέλος τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς δύναται καὶ γνώμην ἰδίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ν' ἀναγνώσῃ· ὅτι ὁ κανονισμὸς οὐδόπως παραβιάζεται, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐγένετο τοῦτο πέρυσι καὶ ἀρτίως προσέτι εἰς τὸ περὶ βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Μεσσηνικῆς ζήτημα· ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐκθεσίᾳ οὐδόπως ἀναφέρεται ἡ τῆς μειοψηφίας γνώμη, δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ· καὶ ὅτι τελευταῖον εἶτε ὡς γνώμη, εἶτε ὡς τροπολογία θεωρηθῇ αὕτη οὐχ ἦττον πρέπει νὰ τυπωθῇ, ὥστε οὐδεμίαν προσγίνεσθαι, ὡς λέγουσι, πλειοτέρα δαπάνη. Τελευταῖον δ' ὁ κανονισμὸς οὐδ' ἐμποδίζει κυρίως, οὐδ' ἐπιτρέπει ρητῶς τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου. Τῶν δὲ πρώτων ἐπιμενόντων, ὅτι ὁ κανονισμὸς παραβιάζεται προφανῶς, τὰ δὲ παραδείγματα, ἐφ' ὧν στηρίζουσιν ὡς συγγνωστῆσαν τὴν ἀνάγνωσιν, δὲν εἶναι πρόσφορα, διότι ἄλλης φύσεως ἦσαν, παρατήρησε τελευταῖον ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ μειοψηφοῦν μέλος ἠθέλησε νὰ κάμῃ τροπολογίαν ἰδίαν, ταύτην δὲ πιθανὸν καὶ νὰ παραδεχθῇ ὡς κρείττονα ἢ Βουλὴ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ νὰ ἀναγνω-

σθῇ ἀντιβαίνει θεβαίως πρὸς τὸν κανονισμόν, ἀνάγκη νὰ δοθῇ κατὰ τὰ περὶ τούτου νενομισμένα εἰς τὸ προεδρεῖον, ἵνα ἐκτυπωθῆσα διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα. Βαστος δὲ θέλει ἐπιφέρει οὕτω τὴν γνώμην του ἐν καιρῷ.

Ἐπὶ τούτοις παραδεχθείσης τῆς γνώμης ὡς τροπολογίας· καὶ ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον πρὸς τύπωσιν καὶ διανομήν, ἐγένετο ἡ τῶν ἐκλογῶν Καλαμῶν καὶ Σύρου κλήρωσις ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γουζούση καὶ Δαρειώτου. Ἐλαχον δ' ἡ μὲν πρώτη εἰς τὸ Δ' τμήμα, ἡ δὲ τῆς Σύρου, εἰς τὸ Γ'.

Ἐνταῦθα δὲ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι πρὸ 4 περιόπου μηνῶν εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ τακτοποιήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Τοῦτο δ' ἐγένετο προτάσει αὐτῆς τῆς Βουλῆς, ἢ δὲ ἐπιτροπῇ συνεστήθη ἔκτοτε. Καὶ ὅμως μέχρι τοῦδε, ἀφοῦ παρήλθει τόσος καιρὸς, εἰσέτι δὲν ἐνήργησέ τι ἡ ἐπιτροπὴ περὶ τούτου. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ ἀναβολὴ τοσοῦτω μᾶλλον δὲν εἶναι καλὴ, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ παραδεχθῇ αὐξήσεις μισθῶν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐπικυρώσῃ τοὺς πρὸ πολλοῦ διδομένους. Μία δὲ τις μικρὰ τῆς τῶν Ἀρειοπαγίτων μισθοδοσίας αὐξήσις ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ αἰοιδίμου Ἰω. Κωλέττου ἔκτοτε προταθείσα, ἠθέλει εἰσθαι ἤδη ἐπιψηφισμένη, ἐὰν ἡ τῶν Βουλῶν διάλυσις ἐπελθοῦσα, δὲν τὴν ἀνέβαλλεν. Οὐχ ἦττον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ εἰρηνοδικείων νομοσχεδίου οὐδὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε. Διὰ τοῦτο προταίνει νὰ ληρθῶσι πλέον ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ ὀρισθῇ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν θελοῦσι συζητηθῇ καὶ αὐτά. Παρατηρηθέντος δ' ὅτι τὸ μὲν περὶ εἰρηνοδικείων νομοσχέδιον ταχέως θελεῖ συζητηθῆ, ὡς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει ἀνηρτημένον, τὸ δὲ περὶ τακτοποιήσεως τῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων μισθοδοσίας ὅτι ἐπεβράδυνε μόνον, διότι τὰ τμήματα πάντα εἰσέτι δὲν διώρισαν τοὺς ἀρμοδίους εἰσηγητὰς, τὸ Ε' τμήμα ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀποβιωσάντων ἀξιοματικῶν διώρισεν εἰσηγητὴν τὸν Κ. Δελπυεώργην, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ καθυστερούντων τὸν Κ. Παρίσσην.

Προκειμένου δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἡ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλλίας ἐκθεσίς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεβλήθη διὰ τὴν τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ νόσον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ν' ἀναγνώσῃ αὐτὴν ἕτερος, ἐὰν τὴν ἐπιούσαν διατελῇ ἀσθενῶν.

Επί δὲ τοῦ περὶ λακωνικῶν προϊόντων νομοσχεδίου παρατηρήθέντος ἐπίσης, ὅτι ὁ σκοπός, δι' ὃν ἔπρεπε νὰ συζητηθῆ δὲν ἐκπληροῦται, ὡς παρελθόντος τοῦ 1847 ἔτους, ἐν ᾧ ἐμίλησε νὰ ἐνεργηθῆ, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργός, προσέθηκεν, ὅτι ἀληθῶς σήμερον δὲν δύναται νὰ ἔχη ὁλοσχερῆ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν κυρίως εἰστέχθη, ἵπαιδῆ παρήλθεν, ὡς ἐβρίθη, ὁ ὠρισμένος καιρός. Εἶναι δὲ λυπηρὸν τοῦτο, ἐπειδὴ προέκρινε ζήτησι οὐχὶ μικρὰ διὰ τὸ δημοσίον· ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν εἶναι παντάπασιν ἀχρηστον, ὅστις δὲν ὑποτίθεται, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῆ ἀκριβῶς εἰς ὄραν τοῦ ἔτους βριτίν. Ἐν Λακεδαιμονίᾳ, π. χ. ἀρχεται ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐλαίου ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, καὶ ἐξακολουθοῦτα, τελευτᾷ μὲχρι τέλους Φεβρουαρίου. Ἄρα ὑπάρχει τι εἰσῆτι, ἐξ οὗ τὸ δημοσίον δύναται νὰ ὠφεληθῆ· ἀλλ' ἐωσούτου ψηφισθῆν παρα τῆς Βουλῆς συνεπιψηφισθῆ βραδύτερον καὶ παρα τῆς Γερουσίας, ἀπαιεῖται ὁριστικὸς καιρός, καὶ ἴσως μέλλει νὰ παρέλθῃ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ εἰσῆτι μένον διάστημα. Καλὸν λοιπὸν νὰ ἀναδοθῆ ἡ συζήτησις αὕτη ἐωσού γίνῃ προσηγῆς ἐν περὶ ὅλων Νομοσχεδίων, ὅτε θελεῖ εἰσαχθῆ ὁ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενικὸς φορολογικὸς νόμος. Ἀντικατεστήρσεν ἕτερος ὅτι ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν προήλθεν ἐξ ἀμελείας τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ αὕτη πρὸ καιροῦ ἐνήργησε τὰ χρεωδῆ, καὶ ἡ εἰσπρατικὴ ἐπιτροπὴ καθυπέβαλεν ἐγκαιρῶς τὴν συζήτησίν τῆς.

Ἐπὶ τούτοις προβῆσθε τῆς Βουλῆς εἰς τὴν περὶ ἔδρας στενογραφίας συζήτησιν, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ τούτου νομοσχεδίον. Ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ἐπὶ τῇ παραδοχῇ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Λευταΐδη καὶ Τσοῦγλου, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορικῆς πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεί διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἔδρας στενογραφίας Νομοσχεδίου, καὶ ἡ ἄξι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Δ. Δελνηγάργης	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Π. Τσιμπούρης	N.
Γ. Δογματοπόλεμος	N.	Πάνος Μοναχτηριώτης	

Σταῦρος Γαϊβας	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Ιω. Πετρῆζης	N.	Βελισ. Νικολαΐδης	
Δ. Κονδύλης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	
Ἄντ. Καμπάνης		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ἀνδ. Δανόπουλος	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Ἰατρός	N.	Ζαρ. Δεπάττας	N.
Ἄναγ. Μικροποκάμισος	N.	Ἐμ. Ἀντίπας	N.
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Ἀνδ. Νοταρῆς	
Κωστῆς Βρυζακῆς.	N.	Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Ἄναγ. Πετράκης	N.	Γ. Πανοπριτσόπουλος	N.
Κ. Τσαβέλλας		Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος	N.
Σ. Στράτος	N.	Ιω. Ζαχαριόπουλος	
Π. Ράγκος		Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	
Α. Π. Νάκος	N.	Ν. Κορριωτάκης	
Ἄντ. Γεωργαντῆς		Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάκης		Παρκ. Ματάλας	N.
Γ. Κονδύλης		Ἡλ. Γιατράκος	N.
Κ. Φασίτας		Λουκᾶς Στέφανος	N.
Ἐλ. Καλογεράς		Ἐὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Ρήγας Παλαμιδῆς	
Ἄγ. Γουζούσσης	N.	Θ. Μ. Πετριός	N.
Γ. Κ. Βελῆς	N.	Κ. Μανίτας	
Ιω. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ιω. Γιολδάτις		Μ. Χαταῆ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Μ. Σιάνης		Δ. Σακελλαριάδης	N.
Γρ. Χατοσηγιάννος	N.	Ν. Μπούτσινας	N.
Γ. Μῆτσος		Π. Παππατσώνης	N.
Ιω. Κλίμακας	N.	Ιω. Παππατσώνης	N.
Ἄναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Π. Α. Ζῆνος	N.	Σπ. Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελνηγιαννάκης	
Χρ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπ. Α. Βαρότσος	
Ἡλ. Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λευταΐδης	N.
Γ. Πετμεζᾶς		Χρῆσ. Σουμαρίπας	N.
Ν. Ἀνδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βείκος	N.
Ιω. Ζάρκος		Μ. Ἰατρός	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Δ. Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανιλόπουλος		Γ. Μπάνης	N.

Π. Μαυρομιχάλης	N.	Α. Μάμουκας	
Α. Μαυρομιχάλης		Κάρολος Νάζος	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Εύστορ. Παρίσης	N.
N. Μοσχούλας		Α. Αρμάος	N.
Γεώργ. Π. Ζαρειφόπουλος		Μητ. Αναστασόπουλος	
Α. Κανελλόπουλος		Ιω. Τομαράς	
Κ. Δ. Σχινάς		Αν. Παπατσώρης	
Ιω. Γκούρης		Αθ. Καστανάς	N.
Άναγ. Κεχρηγιάν		Γ. Σ. Κριζής	
Σπ. Δογοβατιόπουλος	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Ιω. Γ. Κριζής	N.
Χρ. Τσίνοσ		Δ. Χατσίσκος	N.
Δ. Κουμανιώτης		Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
Θ. Ι. Μέξης	N.	Κ. Αυθουσιώτης	N.
Έμ. Α. Όρλόφ		Γ. Ριζόπουλος	
Γ. Μπάστας		Ιω. Τασσαίος	N.
Κ. Δαρειώτης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Σ. Αντωνιάδης	N.	Ιω. Οικονόμου	N.
Ιω. Περίδης	N.		

Ένταυθα δὲ λαβὼν τις τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ ἠδύνατο νὰ τροποποιηθῆ καταλληλότερον. Τὸ μαθημα τῆς στενογραφίας εἶναι πρωτοφανὲς ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αναμφισβότως δ' ὁ ἐπαγγελλόμενος νὰ τὸ διδάξῃ εἶναι ἀξιότιμος, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος λέγει, ὅτι πρώτην φοράν μετεγνώτισε τὴν στενογραφίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Ἔστε ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἐπὶ ἀντικείμενου, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ὅπως ἂν δύναται νὰ ἔχῃ βεβαιότητα. Ἐάν λοιπὸν ἐλαμβάνετο τὸ μέτρον, ἀφοῦ ἡ Ἑδρὰ ἀποφασισθῆ, περὶ τῆς συστάσεως τῆς ὁποίας εἶναι ὅπως συμφωνοῦν, ἔστε ὁ διδάσκαλος νὰ συμφωνηθῆ νὰ ἐργάζεται καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ κρατῆ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς, κανονίζων τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ τῆς παραδόσεως, πρῶτον ἤθελε καταδειχθῆ ἡ βεβαιότης τῆς ἐπιτυχίας τοῦ μαθήματος καὶ δευτέρον ἤθελον ἀπὸ τοῦδε ἀκριβέστερον κρατεῖσθαι τὰ πρακτικὰ, καὶ οἱ συντάκται δὲ τῆς Βουλῆς, συνεργαζόμενοι μετ' αὐτοῦ ταχύτερον ἤθελον ἐξασκηθῆ. Προτείνει λοιπὸν ὥστε, ἂν ἦναι δυνατόν, διὰ προηγουμένης τοῦ καθηγητοῦ συναίνεσεως νὰ γείνη αὕτη ἡ τροποποίησις.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητῆς, ὅτι ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἄλλο, ἢ τὴν ὁλοσχερῆ τῆς Ἑδρᾶς ματαί-

ωσιν. Διότι, ἂν δὲν ἀναδεχθῆ ὁ καθηγητῆς τὸ πρόσθετον αὐτὸ ἔαρος, θέλομεν στερηθῆ ἐντελῶς καὶ διὰ πολλὸν ἴσως χρόνον τοῦ μαθήματος τούτου ὥστε, ἐάν ὑποθεθῆ ὅτι δὲν παραδέχεται ὁ καθηγητῆς τὰς ἐκτάκτους ταύτας ὑποχρεώσεις, διατί νὰ μὴ καθιερωθῆ δι' αὐτὸ Ἑδρὰ τοσοῦτον ἀναγκαία εἰς τὴν πατρίδα; Προτείνει λοιπὸν νὰ μείνῃ τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, χωρὶς νὰ γίνῃ ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀλλοίωσις.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, προσέθηκεν ἕτερος, ἐν ὥρᾳ καθ' ἣν ὁ καθηγητῆς θέλει παραδίδει δύναται καὶ οἱ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων συντάκται νὰ ἀκροῶνται τῆς παραδόσεώς του. Ἐάν δὲ οὗτος ἔχῃ καιρὸν, ἐπίσης δύναται καὶ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐργάζεται. Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1. αὐτοῦ ἀρθρον, ἔχον οὕτω.

Ἄρθρ. 1. Συνιστάται ἐν τῷ σχολεῖῳ τῶν τεχνῶν μία Ἑδρὰ διδασκάλου διὰ τὴν παράδοσιν τῆς στενογραφίας μετ' ἡμερησίου μισθοῦ μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρήσαντός τινος, ὅτι διὰ τῆς φράσεως « μέχρι 200 δραχμῶν » ἡ μισθοδοσία μένει ἀόριστος, καὶ προτιμώτερον εἶναι νὰ ὁρισθῆ, ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι καλῶς ἔχει ἡ ἀοριστία, διότι ἐνδέχεται καὶ δι' ὀλιγωτέρας ἀμοιβῆς νὰ κατορθωθῆ ἡ παράδοσις. Δὲν ἐλέπει δ' ἐπομένως τὴν ἀνάγκην τοῦ ὁρισμοῦ τούτου, ἐν ᾧ ἄλλως ἐνδέχεται, ὡς εἶπε, καὶ δι' ὀλιγωτέρας ἀντιμισθίας νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ Ἑδρὰ.

Πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ὁ τρόπος τῆς μισθοδοσίας ταύτης εἶναι πρωτοφανής. Διότι εἰς ὅλας γενικῶς τὰς δημοσίας θέσεις, ἐνθα καὶ ἡ ἐλάχιστη ἀμοιβὴ χορηγεῖται, αἱ μισθοδοσίαι εἰσὶ κεκανονισμέναι, καὶ ῥηταί. Αὐτὸ λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν Ἑδρὰν ταύτην, ἵνα καὶ τοῦ συντάγματος ὁ ὁρισμὸς πληρωθῆ, τὸν ἀκριβῆ τῶν μισθοδοσιῶν ὑπαγορεύοντος προσδιορισμῶν, καὶ ἄλλος ὁποῖοσδήποτε θέλει ν' ἀναδεχθῆ τὴν παράδοσιν μὴ ἀγνοῇ τὴν ἀντιμισθίαν.

ἕτερος δ' αὖτις ἀπήντησεν, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ πολλῶν διδασκάλων, διότι εἰς μόνον ὑπάρχει παρ' ἡμῖν. Οὗτος δ' ἐπέδειξεν ἤδη καὶ δείγματα τῆς περὶ τὴν στενογραφίαν δεινότητός του, τὰ ὅποια οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδήμονες ἐνέκρινον καθ' ὁλοκληρίαν. Ἐνδέχεται δ' οὗτος μετ' ὀλίγον ἀμοιβῆς νὰ μὴ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον· ἀλλ' ἐπίσης εἶναι πιθανόν, ὅτι καὶ εἰς ὀλίγα δύναται ἴσως ν' ἀρκεσθῆ. Διὰ τί λοιπὸν ἡ Βουλὴ προσδιορίζουσα τὸ ποσὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Κυβέρνησιν πάσης ἐπιπελοῦς συμφωνίας; Ἄλλως τε παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ἔργον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ

πρός τὸ σύνταγμα ἀντιδικόν, διότι ἐπειτα θέλει ὀριοθῆ τὸ πᾶν εἰς τὴν δαπάνην τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἀντισυνταγματικόν, καὶ προτιμᾷ νὰ γίνῃ μικρὰ τοῦ δημοσίου ζήμια, ῥητῶς εἰς 200 δρ. τὴν μισθοδοσίαν τοῦ νόμου ὀρίζοντος, ἀντὶ νὰ ἀρεθῆ ἀόριστος παρὰ τὰ ὑπὸ τοῦ συντάγματος διατεταγμένα, ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι μεγίστη διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ τῆς μισθοδοσίας ἀπλῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀνδρῶς κατέχοντος ἑτακτον τέχνην. Ἡ Κυβέρνησις ὄθεν καλῶς ποιούσα δὲν προσδιώρισεν τὴν μισθόν, ἀλλ' ὡς ἀνώτατον ἔργον 200 δραχ. θέσασα, ἐκ' αὐτῶ τούτων πρέπει νὰ συμφωνήσῃ· ἂν δὲ, τυχόν, δι' ὀλιγωτέρας ἀμοιβῆς καθιδρῶσῃ τὴν ἔδραν, θέλει τὸ ἀναφέρει ἐγκαίρως, εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Πρὸς ταῦτα δ' ἀντέλεξεν ὁ ἀνωτέρω, ὅτι πολυκείδεις ἐργασίαι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ βίῳ. Μεταξὺ δὲ τούτων εἰσὶν αἱ τῶν ὡραίων τεχνῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ ὑπαλληλία συναριθμεῖται, καὶ αὗται μάλιστα θεωροῦνται τακτικαὶ καὶ μόνιμοι, αἱ δὲ λοιπαὶ, ὡς γνωστόν, ἐργολαβίαι θάναστοι ὀνομάζονται. Ἐάν λοιπὸν ἡ ἔδρα αὕτη δὲν πρέπει νὰ συναριθμηθῆ μετὰ τῶν ὡραίων τεχνῶν, ἅς ὑπαχθῆ εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν, καὶ τότε ἅς συμφωνηθῆ ὁ μισθὸς τῆς ἐργολαβίας· ἂν τούναντίον, ὡς πρέπει, ἡ ἀμοιβὴ προσδιορισθῆ, καὶ ὁ περὶ οὗ πρόκειται φραγὴ ἐλλειπῆς, εὐκόλως θύναται νὰ ἀντικατασταθῆ καὶ δι' ἄλλων.

Ἐν τούτοις ἐπαλλῶν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι χάριν οικονομίας ὄρισθη μόνον ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἔδρας· διότι τὸ ὑπουργεῖον ἐλπίζει ὅτι δύναται νὰ πεισθῆ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος διδάσκαλος καὶ μὲ ὀλιγώτερον μισθὸν ν' ἀναλάβῃ τὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματος τῆς στενογραφίας. Ἄν ὅμως ἡ Βουλὴ ἐπιθυμῆ νὰ ὀρίσῃ ἀπὸ τούδε τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ εἰς 200 δραχμάς, τούτο εἶναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐντελῶς ἀδιάφορον.

Ἀπάντησεν ἕτερος ὅτι ἀόριστος μισθοδοσία δὲν ὑπάρχει μέχρι τούδε εἰς οὐδένα κλάδον ὑπηρεσίας. Τὸ νὰ ὀριοθῆ λοιπὸν μόνον ὁ ἀνώτατος ὅρος τούτου δὲν εἶναι ἀντισυνταγματικόν, ὡς εἶπέ τις τῶν προαγορευσάντων, ἀλλ' ἐναντίον τῶν νομοιτημένων, διὰ τούτου γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ὀρισμένης μισθοδοσίας.

Παρετήρησεν ὁ εἰσχηγῆς, ὅτι τὸ νὰ ὀριοθῆ ἡ μισθοδοσία τῆς ἔδρας τῆς στενογραφίας εἶναι ἀναπόφευκτον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀρίσῃ τούτο ἡ Βουλὴ διὰ τοῦ νόμου τούτου, ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐλαττώσῃ τὴν μισθοδο-

σίαν ταύτην ἂν δυνθῆ· ἐνῷ ὀριζομένου μόνον τοῦ μεγίστου ὅρου εἶναι δυνατόν νὰ εὕρῃ ἡ Κυβέρνησις διδάσκαλον καὶ ἐπ' ὀλιγωτέρα τῶν 200 δραχμῶν μισθοδοσία. Ἐπειτα αὕτη δὲν εἶναι σταθερὰ θέσις ὑπαλλήλου, διότι τὸ 2 ἄρθρον ἐπιτρέπει τὴν κατάργησιν αὐτῆς. Ἐπιμένει λοιπὸν εἰς τὸ νὰ μείνῃ ἡ ἔκφρασις ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἔχει, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῆ τὸ ἔθνος μὲ βάρη περισσώτερον τοῦ ἀναγκαίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος κηρώτισε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως α μέχρι β· ἵνα ὀριοθῆ ἡ μισθοδοσία τοῦ διδασκάλου τῆς στενογραφίας εἰς 200 δραχμάς, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε μὲν τὴν ἀπάλειψιν, παρεδείχθη δὲ δι' ἀναστάσιως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον 1. Συνιστᾶται ἐν τῷ σχολείῳ τῶν τεχνῶν μία ἔδρα διδασκάλου διὰ τὴν παράδοσιν τῆς στενογραφίας μὲ μηνιαίον μισθὸν μέχρι δικοσίων δραχμῶν.

Μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθὲν τὸ δεύτερον ἄρθρον, μηδεμίαν ἀντιρρίσειως ὑπαγωγίσεως ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσιως ἔχον οὕτω·

Ἄρθ. 2. Ἡ ἔδρα αὕτη θέλει καταργηθῆ ἅμα ἔθελε θεωρηθῆ περιττὴ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἐξακολούθησις τοῦ μαθήματος τούτου.

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μαυρομιγάλη καὶ Βιτάλη, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 68 πρὸς 2 τὸ σύνολον τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

Ἐκφρασμένη ἡμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Συνιστᾶται ἐν τῷ σχολείῳ τῶν τεχνῶν μία ἔδρα διδασκάλου διὰ τὴν παράδοσιν τῆς στενογραφίας μὲ μηνιαίον μισθὸν μέχρι δικοσίων δραχμῶν.

Ἄρθ. 2. Ἡ ἔδρα αὕτη θέλει καταργηθῆ ἅμα ἔθελε θεωρηθῆ περιττὴ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐξακολούθησις τοῦ μαθήματος τούτου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παρεδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ συστάσεως ἔδρας στενογραφίας ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὁμοῦ·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός	N.	Δ. Δελπυεώργης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Π. Τσιμπούρακης	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Πάνος Μοναστηριώτης	

Σταύρος Γρίβας	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Ἰωάννης Πετμεζής	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γεώργ. Πανοπισφτόπουλος	N.
Κ. Τσαβέλλας		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσουγλος	N.
Σ. Στράτος		Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	
Π. Ράγκος		Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Νικόλαος Κορριωτάκης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάκης		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας		Λουκᾶς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς		Εὐσ. Σπυριδωνός	N.
Γεώργιος Ἰ. Βατίστας	N.	Ρήγας Πηλαμίδης	N.
Ἄγ. Γουζούχσης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	O.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.	Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτης Χατσῆ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακωνάστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημήτριος Σακελλαριάδης	N.
Γρηγόριος Χατσηγιάννης		Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μήτσας		Π. Παππατσώνης	N.
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	N.
Ἀναγνώ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος	N.	Σπυρίδων Βαλέττας	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσας	N.
Ἠλίας Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Δεντουδίης	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς		Χρυσάνθος Σουμαρίπας	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	N.
Ἰω. Ζήρκος		Μιχαὴλ Ἰατρός	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἄθ. Δαηηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N.

Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης		Κάρολος Νάζος	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	O.	Εὐστράτιος Παρίσσης	N.
Ν. Μασχούλας		Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Γεώργ. Π. Ζαφειρόπουλος		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Α. Κανελόπουλος		Ἰω. Τομαρᾶς	
Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς		Ἄν. Παππατσώνης	
Ἰωάννης Γκουράς	N.	Ἄθ. Καστανᾶς	
Ἀναγνώστης Κεχαγιάς		Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Σπυρίδων Λογοβετόπουλος		Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	N.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Χριστόδουλος Τσίνος		Δημήτριος Χατσίσκος	
Δημήτριος Κουμανιώτης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Θεόδωρος Ι. Μέξης	N.	Κωνσταν. Δουβουινιώτης	N.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Γεώργιος Μπάστας		Ἰωάννης Γασσαῖος	N.
Κώνστας Δαρειώτης	N.	Μάρκος Βιταλῆς	N.
Στ. Ἀντωνιάδης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.
Ἰωάννης Περιδης	N.		

Μετὰ τοῦτο προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Ἑρετρῆα Ψαριανῶν νομοσχεδίου. Ψηφοφορήσθη δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Παπαδιαμαντοπούλου καὶ Οἰκονομοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ εἶδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφίας τῶν Βουλευτῶν.
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Ἑρετρῆα Ψαριανῶν νομοσχεδίου; ναι ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Ἰωάννης Πετμεζής	N.
Κλειμένης Οἰκονόμου	N.	Δημήτριος Κονδύλης	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Ἀντώνιος Καμπάνης	
Α. Δεληγεώργης	N.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.
Π. Τσιμπούρακης	N.	Νικόλαος Ἰατρός	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.

Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ευστάθ. Οικονομόπουλος	N.
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Γ. Πανοπεριτόπουλος	N.
Κ. Τζαβέλας		Εμμανουήλ Χ. Τσούχλος	N.
Σ. Στρατός	N.	Ιωάννης Ζαφειρόπουλος	
Π. Ράγκης		Ματθαίος Πρωτοπαππάς	
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Νικόλαος Κορσιωτάκης	N.
Αντώνιος Γεωργιαντάς		Εμμαν. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανιτάκης		Πορασικευός Ματάλας	N.
Γεώργιος Κουδύλης		Ήλιος Γιατράκος	N.
Κωνσταντίνος Φασίτσας		Λουκάς Στεφανος	N.
Έλευθέριος Καλιγεράς		Εύστ. Σπυρίδωνος	N.
Γεώργιος Ιω. Βατίστας	N.	Ρήγας Παλαμιδής	N.
Άγγελος Γουζιόλακης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.
Γεώργιος Κ. Βελής	N.	Κωνστ. Μανέτας	
Ιωάν. Α. Χαστόπουλος	N.	Άλέξν. Αλεξανδρόπουλος	N.
Γεώργιος Ιω. Γιολδάσης		Μελίτης Χαταρή Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισινης		Δημήτ. Σακελλαριάδης	N.
Γρηγόριος Χαταργιάννος	N.	Νικόλαος Μπούτσουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος		Π. Παππατσώνης	N.
Ιωάννης Κλίμακας	N.	Ιω. Παππατσώνης	N.
Αναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαριώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος	N.	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαήλ Βαλέττας	N.	Στρατής Δελγιαννάκης	
Χριστόδ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσος	
Ήλιος Παπαδαΐης	N.	Παύλος Αεντούδης	N.
Γεώργιος Πετμεζάς		Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ανδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζάς		Κωνστ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος		Μιχαήλ Ιατρός	
Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης		Δημήτριος Βισβίλης	
Άθ. Δανιόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μυρομιχάλης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης		Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	
Γ. Α. Αντωνόπουλος		Γεώργ. Π. Ζαφειρόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Α. Κανελόπουλος	
Εμμανουήλ Αντίπας	N.	Κωνσταντίνος Δ. Σχινάς	
Ανδρίας Νοταράς		Ιωάννης Γκούρας	

Αναγνώστης Κεχαγιής		Μητ. Αναστασόπουλος	
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.	Ιω. Τομαρής	
Παν. Παπαδικμαντόπ.	N.	Αν. Παππατσώρης	
Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος		Αθ. Καστανάς	N.
Χριστόδουλος Τσίνοσ		Γεώρ. Σ. Κριεζής	
Δ. Κουμανιώτης		Α. Γ. Κουντουριώτης	N.
Θεόδωρος Ι. Μέζης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Έμ. Ααζάρου Όρλόφ		Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.
Γεώργιος Μπάτσας		Δημήτριος Χατασίκοσ	
Κώνστας Δακριώτης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Σταμάτιος Αντωνιάδης	N.	Κωνστ. Δουδουνιώτης	N.
Ιωάννης Περιδής	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Άνδ. Μάμουκας		Ιωάννης Τασσαίος	N.
Κάρολος Ναζος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Ευστράτιος Παρίσσης	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.
Αντώνιος Αρμάος	N.		

Αναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 άρθρου αὐτοῦ, περιτρήσά τις, ὅτι δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν γινομένην πρότασιν, ἐπειδὴ εἶναι φιλόφρωνος καὶ γενναία, καὶ πρὸς γενναίους πρωταγωνιστὰς γίνεται. Εἶναι λοιπὸν σύμφωνος ἵνα δοθῆ βνήθεια καὶ περιβαλψις εἰς τοὺς Φαριανούς· ἀλλ' ἀπαντᾶ αὐτῆς καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀόριστον ε μέχρι ε, ἐνῶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ δώτῃ ποσὸν τι, ὅσον ἐγκρίνει, ὠρισμένως, ἵνα παραδοθῆ εἰς ἐπιτροπὴν τινα ἐκ Φαριανῶν συγκειμένην καὶ διανεμηθῆ πρὸς τοὺς παθόντας Φαριανούς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου· διὰ τοῦτο προτείνει νὰ τιθῆ ῥητῶς ε ποσὸν 30.000 δραχμῶν ε.

Ἀπάντησεν ὁ εἰσγηγὴς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἂν καὶ ἔλαβε μέχρι τοῦδε τὰς ἀπαιτουμένης προκαταρκτικὰς ἐργασίας πρὸς ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῶν γινομένων ζημιῶν καὶ ἀναλόγησιν τῆς χρηρηγυίας βνήθειας, δὲν ἔδυνθη ἀκόμη νὰ βεβαιωθῆ δριστικῶς περὶ τούτου, καὶ εἰς αὐτῆς γεωμέτρως ὑπάρχει εἰσέτι ἐν Ἑρετρίᾳ, ἀπεσταλμένος πρὸς προσδιορισμὸν τῆς γινομένης ζημίας, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐπανήλθεν. Ὅθεν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔδυνάτο νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς τὴν ἀπαιτουμένην περιβαλψιν, ἀλλ' ὤρισε μόνον τὸν ἀνείσχατον ὄρον αὐτῆς, ἐλπίζοντα ὅτι θέλουσι δαπανηθῆ καὶ ὀλιγώτερα τούτου· διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν προτίθεται ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς Φαριανούς διὰ τὰς ὑποκείμενας ζημίας, ἀλλὰ νὰ περιβαλψῆ ἐκάστην οἰκογένειαν ἀναλόγως τῆς ζημίας, ἂν ἔπαθε καὶ τῶν ἀνγκῶν αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ μάλιστα προ-

τίνει να δαπανηθῆ μέρος τῆς διδομένης βοήθειας εἰς τὰ ἀναγκαιὰ καὶ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα πρὸς προφύλαξιν τοῦ τόπου ἐκ τοιούτων δυστυχημάτων.

Παρετήρησε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι δὲν βλέπει εἰς τί βλάπτει ἡ ὑπαρξίς τοῦ α μέχρι β ἀφοῦ σκοπὸς εἶναι νὰ δοθῆ οὐχὶ ὠρισμένη τις βοήθεια, ἀλλ' ὅσπν ἡ περίστασις ἀπαιτῆ. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει τεθῆ ὠρισμένως εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἰρισθῆ ἀκριβῶς πόσον ποσὸν ἀπαιτεῖται, διὰ τοῦτο ἐτέθη μόνον ὁ ἀνώτατος ὅρος, διὰ νὰ δαπανήσῃ ἡ Κυβέρνησις μόνον ὅσον ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτεῖται.

Μετὰ ταῦτα μὴ ἐπιμεινάντος τοῦ πρώτου εἰς τὴν περὶ ἀραιώσεως τοῦ α μέχρι β καὶ ὄρισμοῦ τοῦ ποσοῦ εἰς 30,000 δραχμ. πρῶτασίν του, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἄρθρον ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ εἶχεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δαπανήσῃ μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς βοήθειαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ψαριανῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Ἐρετρῖα οἰκίαι ἐβλάβησαν ὑπὸ τῆς συμβάσεως πολυομβρίας, καὶ πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑδάτων τῶν παρακειμένων χειμάρρων, καὶ πρὸς θεραπείαν ἄλλων κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ὡσαύτως δὲ δι' ἀναστάσεως ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ἑκάτερα τῶν ἐπομένων ἄρθρων, ἀνευ οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσι δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλει δοθῆ εἰς ἑκάστην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οἰκογενειῶν ἀνάλογος βοήθεια, κατὰ λόγον τῆς ὁποίας ὑπέστη ζημίας προσηκόντως ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 3. Ἡ χορηγομένη βοήθεια θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν βλαβευσῶν οἰκιῶν, καὶ θέλει ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ τῆς ἐξοφλήσεως ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας τυχὸν αἱ βηθείσαι οἰκογένειαι ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ δημόσιου, ἐξαίρουμένων τῶν ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφοράς πηγαζουσῶν.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ.

ε Νὰ παραδεχθῆ ἡ Βουλὴ ἀνευ μηδεμιᾶς τροπολογίας τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, συνιστῶσα μόνον εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ νὰ καταβληθῆ ἡ δέουσα προσηχὴ, ὥστε ἐκ τῆς πιτώσεως ταύτης νὰ δαπανηθῆ εἰ δυνατόν ὀλιγώτερον μέρος εἰς βοήθειαν καὶ περιθάλψιν τῶν παθουσῶν οἰκογενειῶν, καὶ περισσότερο εἰς τὰ ἀναγκαιούντα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα πρὸς ἀπομάκρυνσιν εἰς τὸ μέλλον τῶν αἰτιῶν, ἐξ ὧν τοιαῦτα δυστυχῆ-

ματα δύνανται νὰ παραχθῶσι καὶ αἰτίαι, καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ προκειμένου συνοικισμοῦ. ε

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Βαλέττα καὶ Τσιμπουράκη, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 69 τὸ σύνολον τοῦ βηθέντος νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Ψηφισμένοι ἰσοφάνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίεσθαι καὶ διατάττασθαι.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δαπανήσῃ μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς βοήθειαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ψαριανῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Ἐρετρῖα οἰκίαι ἐβλάβησαν ὑπὸ τῆς συμβάσεως πολυομβρίας, καὶ πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑδάτων τῶν παρακειμένων χειμάρρων, καὶ πρὸς θεραπείαν ἄλλων κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλει δοθῆ εἰς ἑκάστην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οἰκογενειῶν ἀνάλογος βοήθεια, κατὰ λόγον τῆς ὁποίας ὑπέστη ζημίας προσηκόντως ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 3. Ἡ χορηγομένη βοήθεια θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν βλαβευσῶν οἰκιῶν, καὶ θέλει ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ τῆς ἐξοφλήσεως ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας τυχὸν αἱ βηθείσαι οἰκογένειαι ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ δημόσιου, ἐξαίρουμένων τῶν ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφοράς πηγαζουσῶν Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Ἐρετρῖα συνοικισθέντων Ψαριανῶν νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη: ναὶ ἡ ὄχι:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Νικόλαος Ἰατρός	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Γεώργιος Λογιοτατίδης	N.	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ἀνάργυρος Πετρακῆς	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Κ. Τζαβέλλας	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Σ. Στράτος	
Ἰωάννης Πετμέζης	N.	Π. Ράγκος	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Λουκάς Π. Νάκος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἀντώνιος Γεωργαντάς	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Πέτρος Τσανετάκης	

Γεώργιος Κονδύλης
 Κωνσ. Φασίτσας
 Ελευθέριος Καλογιανής
 Γεώργιος Ι. Βατίστας Ν.
 Άγγελος Γουζούασης Ν.
 Γεώργιος Κ. Βιλής Ν.
 Ιωάν. Α. Χατζόπουλος Ν.
 Γεώργιος Ιω. Γιολδάσης
 Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος Ν.
 Μιχαήλ Σισίνης
 Γρηγόριος Χατσηγιάννης Ν.
 Γεώργιος Μήτσος
 Ιωάννης Κλίμακας Ν.
 Αναγνώστης Δημητρίου Ν.
 Πέτρος Α. Ζάννος Ν.
 Μιχαήλ Ν. Βαλέττας Ν.
 Χριστόδ. Ν. Δεμάθας Ν.
 Ηλίας Παπαδόπουλος
 Γεώργιος Πετμεζάς
 Νικόλαος Ανδρικόπουλος
 Βασίλειος Πετμεζάς
 Ίω. Ζάρκος
 Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης
 Άθ. Δινηλόπουλος
 Σταμάτιος Νικολαΐδης Ν.
 Βελισάριος Νικολαΐδης
 Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης
 Δημ. Ν. Μπούκουρας
 Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος
 Ζαχαρίας Δεπάτσας Ν.
 Εμμανουήλ Αντίπας Ν.
 Ανδρέας Νοταράς
 Ευστ. Οικονομόπουλος Ν.
 Γεώρ Πανοπεριτόπουλος Ν.
 Εμμανουήλ Χ. Τσοῦχος Ν.
 Ιωάννης Ζαχειρόπουλος
 Ματθαίος Πρωτοπακάς
 Νικόλαος Κορριωτάκης Ν.
 Εμμ. Μελετόπουλος
 Παρασκευάς Ματάλας Ν.

Ηλίας Γιατράκος Ν.
 Λουκάς Στέφανος Ν.
 Βύσ. Σπυριδωνος Ν.
 Ρήγας Παλαμίδης Ν.
 Θεόδωρος Μ. Πετρινός Ν.
 Κωνσταντίνος Μανέτας
 Αλέξ. Αλεξανδρόπουλος Ν.
 Μελέτης Χαταή Μελέτη
 Νικόλαος Τσαλακώστας Ν.
 Δ. Σκελλάριανός Ν.
 Ν. Μπούτουνας Ν.
 Π. Παπατσώνης Ν.
 Ίω. Παπατσώνης Ν.
 Π. Δαρειώτης
 Σπυρίδων Βαλέττας
 Στρατής Δεληγιαννάκης Ν.
 Σπυρίδων Α. Βαρότσος
 Παῦλος Λεντοῦδης Ν.
 Χρύσανθος Σουμαρίπας Ν.
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
 Κ. Βίλιος Ν.
 Μιχαήλ Γιατρός
 Δημήτριος Βιρβίλης
 Γεώργιος Μπάνης Ν.
 Πέτρος Μαυρομιχάλης Ν.
 Άνας. Μαυρομιχάλης
 Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης Ν.
 Ν. Μοσχούλας
 Γεώργ. Η. Ζαχειρόπουλος
 Α. Κανελόπουλος
 Κωνσταντίνος Δ. Σχινάς
 Ιωάννης Γκούρας Ν.
 Αναγνώστης Κεχαγιής
 Σπυρ. Λαγοθετόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος Ν.
 Ιωάννης Δ. Αντωνόπουλος
 Χριστοδούλος Τσίνογ
 Δημήτριος Κουμανιώτης Ν.
 Θεόδωρος Ι. Μίξης Ν.
 Εμμ. Λαζάρου Ορλόφ

Γεώργιος Μπάστας
 Κώνστας Δαρειώτης Ν.
 Σταμάτιος Αντωνιάδης Ν.
 Ιωάννης Περιδης Ν.
 Ανδρέας Μαμουκας Ν.
 Κάρολος Ναζής
 Ευστράτιος Παρίσης Ν.
 Αντώνιος Αρμάος
 Μητ. Αναστασόπουλος
 Ίω. Τομαράς
 Άν. Π. Παπατσίωρτι
 Άθ. Καστανάς

Γεώργιος Σ. Κριζής
 Άνθ. Γ. Κουντουριώτης Ν.
 Δημ. Α. Κουντουριώτης Ν.
 Ιωάννης Γ. Κριζής Ν.
 Δ. Χατοίσκος
 Καλαμάρας Τσουκαλάς Ν.
 Κωνσ. Δουβουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος
 Ιωάννης Τασσαίος Ν.
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ιωάννης Οικονόμου Ν.

Προΐδη μετά τούτο ή Βουλή εις την συζήτησιν των περι συντάξεως του καθηγητου Δευκίου και έτερου διδασκάλου νομοσχεδίων επί τούτου παρετήρησε τις, ότι δεν είναι εναντίος εις την των συντάξεων παραχώρησιν προς άνδρας υπηρετήσαντας την κοινωνίαν εις την διανοητικήν αυτής ανάπτυξιν και άνικάνους ως εκ του γήρατος καταστάντας, αλλά δραττεται της εύκλιρίας ταύτης δια να έρωτήση τους ύπουργους διατί μέχρι τούδε δεν καθυπεβαλον εις την Βουλήν τό πρό πολλού εξαιτούμενον νομοσχεδιον περι συντάξεων εν γένει των χηρών και όρφανών των ύπερ πατρίδος αγωνισθέντων, ούτινες δια του αίματός των ήλευθέρωσαν τό έθνος. Καθόσον μάλιστα είναι όμολογούμενον ότι πολλοί καταχρήσεις έλαβον χώραν εις την διανομήν των δοθεισών συντάξεων. Και δια τούτο και ή παρελθούσα Βουλή επανειλημμένως εξητήσατο την αναθεώρησιν των συντάξεων και την διά νόμου κανόνισιν αυτών και ή παρούσα κατά την συζήτησιν του προύπολογισμου υπέμνησε τούτο εις τό ύπουργειον. Απορεί λοιπόν πώς οι κύριοι ύπουργοί δεν καθυπέβαλον μέχρι τούδε τό τοιοῦτον νομοσχεδιον παρά τε της δικαιοσύνης και της έθνικής αξιοπρεπειας άπαιτούμενον. Προτείνει λοιπόν να συστηθ ή αυθις εις τό ύπουργειον ή επήσπευσις της παρουσιάσεως του ρηθέντος νομοσχεδίου.

Παρετήρησεν έτερος ότι, ενώ υπάρχει χρεία μεγίστης και αυστηρατάτης οικονομίας, διότι έπίκειται εις τό Κράτος οικονομική κρίσις και ή αυτονομία ήμων εύρίσκεται εις κίνδυνον, δεν πρέπει ν' άπασχολήται ή Βουλή εις νομοσχεδία αυξανοντα τον προϋπολογισμόν, και άποδεικνύοντα πολυτέλειαν μάλλον ή οικονομικήν τάσιν. Δια ταῦτα μη έπαυδαίνων εις τό προκειμενον

Νομοσχέδιον λέγει, ότι δια τὰ τοιαύτης φύσεως νομοσχέδια πρέπει ν' αναβληθῶσιν ἤδη, νὰ ἐπιληφθῇ δ' ἡ Βουλὴ ἐμείσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασίας, ἐξ οὗ δύναται νὰ κρίνῃ ποία εἶναι ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις καὶ κατὰ πόσον ἐπιτρέπει τοιαῦτα πολυτελείας ἔξοδα.

Ἄλλος δὲ τις παρετήρησεν, ὅτι, διὰ νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ περὶ συντάξεων νομοσχέδιον πρέπει νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν εἰδικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς καταστάσεως τῶν συνταξιοδοτηθησομένων προσώπων, τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ λοιπῶν· διὰ ταῦτα δ' ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ γέρων Λευκίας εἶναι ἀνὴρ ὅστις ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαίδευσως καὶ ἐτίμησεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ἤδη δ' ἔφθασεν εἰς τσαυτὴν ἡλικίαν καὶ ἀδυναμίαν ὥστε δὲν δύναται οὔτε νὰ ὑπηρετήσῃ πλέον οὔτε νὰ προσπορισθῇ τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του διὰ τῆς ἐπιστήμης του, οὐδ' ἔχει ἄλλοθεν ποθεν πόρους. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν ἐπιψηφίζουσα τὴν συντάξιν ταύτην θέλει πράξει ἔργον σύμφωνον μὲ τὸ δίκαιον, καὶ φιλανθρωπώτατον. Δὲν εἶναι δὲ οὐδὲ τὸ ποσὸν τὸ δαπανηθῆσομενον μέγα, διότι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνὴρ προδεδηκώς τὴν ἡλικίαν καὶ πάσχων μέλλει ἴσως ν' ἀποχαιρηθῇ τὸν κόσμον θάττον ἢ βράδιον.

Ἐπιμενόντων δὲ τινῶν εἰς τὴν ἀναβολὴν πρὸς λεπτομερῆ γνῶσιν τῶν περὶ τοῦ συνταξιοδοτηθησομένου, ἀνέπτυξεν ἄλλος παραδεχόμενος ἐπίσης τὴν ἀναβολὴν, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς προτεινόμενους νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ συνταξιοδοτουμένου καὶ πρὸς ταύτην ν' ἀποφασισθῇ ἡ σύνταξις· διότι τότε αἱ συντάξεις θέλουσι παρακολουθεῖ τὰς προσωπικὰς ἀντιπαθείας ἢ συμπαθείας καὶ τὰς τῶν ὑπουργῶν διαθέσεις, ἀλλὰ προτείνει νὰ τεθῇ περὶ τῶν συντάξεων ὅρος τις, νὰ δίδηται φερ' εἰπεῖν πολλοστὸν τι τῆς μισθοδοσίας, ἣν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιοδοτούμενος. Τῶν δὲ λοιπῶν συντάξεων εἶναι χρεία νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις καὶ ἐκκαθάρισις, διότι δίδονται συντάξεις εἰς πολλοὺς εὐπόρους, καὶ μετὰ μεγίστης πολυτελείας ζῶντας.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὸ ν' ἀναβληθῶσι τὰ περὶ συντάξεων νομοσχέδια· ἠθέλησε δὲ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κοιτῶν νομοσχεδίου, παρατηρηθέντος δὲ ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι οὐσιωδέστατον, καὶ ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπιτῶνέως

τερικῶν ὑπουργῶν ἀνεβλήθησαν ἐπὶ τὴν αὔριον ἀμρότερα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Προὔτεθησαν δ' εἰς συζήτησιν αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Βουλὴν δεδωμένων ἀναφορῶν.

Ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 24 ἀναφορᾶς ἔχουσα οὕτως·

Ἀριθ. 24. Ἀναφορὰ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρ. 1847 τοῦ Δημητρ. Σούγγρα, ἐκτιθέντος τοὺς ἀγῶνας του καὶ τὴν δι' αὐτοὺς στέρησιν τοῦ κριστεροῦ του ποδός, καὶ ἐξαιτουμένου τὴν αὐξήσιν τῆς μικρᾶς του συντάξεως, ἀνεπαχοῦς πρὸς διατροφήν ἑαυτοῦ καὶ τῆς δεκαμελοῦς οἰκογενείας του.

Ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, τὸ ὅποιον ἀρῶν βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδιαλαμβανομένων νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω πρὸς δικαίωσιν τοῦ ἀνερχθέντος.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδοτήσιν αὐτῆς δι' ἀναστάσεως. Ἀναγνωθεῖσις δὲ τῆς ἐπομένης περιλήψεως ἔχουσης οὕτως·

Ἀριθ. 25. Ἀναφορὰ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρ. ε. ε. τοῦ Δημητρίου Καλογεροπούλου στρατιώτου τοῦ σώματος τῶν Μακεδόνων, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοῦ Κριζώτου ἐκστρατείας του καὶ τὴν ἐνεκὰ ταύτης ἀπουσίαν του ἐκλάπησαν ἀπὸ τὴν ἐν ἧ κατώκει ἐν Ἀταλάντῃ οἰκίαν τοῦ λοχαγοῦ Νάνου Ἡμμ. Βερόριου διαφόρων εἰδῶν πράγματα τοῦ ἀξίας δραχ. 1295, ὧν καὶ κατάλογον ὑπὸ τοῦ ἐπαρχ. Λοκρίδος ἐπικυρωμένον ἐπισυναπτει καὶ ἐξαιτεῖται, ν' ἀποφασισθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ Βουλὴ ὅ,τι κρίνει δίκαιον.

Ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον.

Παρετήρησέ τις, ὅτι οὐδὲν κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ὑποθέσεως, περὶ ἧς ὁ ἀναφερόμενος λέγει· διότι, ἂν ἐκλάπησαν τὰ πράγματα αὐτοῦ δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τῶν ὑπόπτων, καὶ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον· οὐδεὶς δὲ λόγος παραπομπῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Προτείνει λοιπὸν νὰ μείνῃ αὕτη ἡ ἀναφορὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βουλῆς ἀνενεργήτως· ἂν δὲ ὁ ῥηθεὶς ὑπηρετήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Κριζώτου ἐκστρατείαν, διοικητικὸν χρέος εἶναι νὰ περιθάλμῃ αὐτόν· ἡ Βουλὴ ὁμοῦς οὐδὲν περὶ τούτου γνωσκουσα οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμη. Τὴν πρότασιν ταύτην περὶ τῆς μὴ ἀπο-

εταλής της αναφοράς εις τὸ ὑπουργεῖον παραδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ ταύτην ἀ ἐγνώσθη ἡ ἀκόλουθος.

Ἀριθ. 26. Ἀναφορὰ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου ε. ε. τοῦ Α. Θ. Ἐδιπίδου δι' ἧς ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν διὰ δαπάνης αὐτῆς ἐκτύπωσιν χιλίων σωματίων τοῦ ὑπ' αὐτοῦ μεταφρασθέντος ἔγχειριδίου τοῦ Βουλευτικῆς δικαίου ὑπὸ Ἐφφισίωνος, ἀνεπαρκῶν μὲν αὐτὸς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν, προσεφέρων δ' αὐτὴ τῆς δαπάνης ταύτης ἐν σῶμα εἰς ἕκαστον τῶν Βουλευτῶν, καὶ δέκα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς.

Ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδύσεως ὑπουργεῖον, διὰ νὰ συνδράμῃ ἐκ τῶν ἐνόμων πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ κοινωφελούς σκοποῦ τοῦ ἀνεγχεμένου.

Παρετήρησε δὲ καὶ ἐπὶ ταύτης ὁ αὐτὸς, ὅτι τὰ περιεχόμενα τῆς ἀναφοράς ταύτης εἶναι ὅπως ἀπαράδεκτα, καθοτὶ ἡ εἰς τοὺς Βουλευτὰς προτεινομένη προσφορά εἶναι ὅπως ἀνοίκιος, καὶ ἔχει χαρακτῆρα δωροδοκίας. Κατ' οὐδὲν λοιπὸν τρόπον δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μεταφρασθὲν σύγγραμμα δύναται νὰ ᾖ ὠφέλιμον, καὶ ὁ ἀναφερόμενος ζητεῖ παρὰ τῆς Βουλῆς περιθαλψίν, προτείνει νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λογιστικῆς τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν, ἵνα λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν καὶ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν προσήκουσαν βοήθειαν πρὸς ἐκδοσίν τοῦ ῥηθέντος πονήματος.

Ἡ Βουλὴ παραδέχθη τὴν ῥηθείσαν πρότασιν περὶ διευθύνσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ἀναφοράς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπόμεναι περιλήψεις ἔχουσαι οὕτως.

Ἀριθ. 27. Ἀναφορὰ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου ε. ε. τῆς Ἐλένης χήρας Μανόλη Γαλιάνη ἐκ Κρήτης, ἐν ἧ ἐπισυναψτούσα πιστοποιητικὸν διαφόρων ἀνδρῶν περὶ τοῦ ὑπὲρ πατρίδος θανάτου τοῦ συζύγου τῆς καὶ δύο υἱῶν τῆς, καὶ τῆς ἐσχάτης ἐνδείας τῆς, ἐξαιτεῖται ἢ τὴν αὐξήσιν τῆς ἐξαδράχμου συντάξεώς τῆς, ἀνεπακοῦς πρὸς διατροφήν ἑαυτῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς θυγατρὸς τῆς, ἢ τὴν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν μικροῦ μέρους γῆς ἐν τῇ θέσει « παλαιὸν λουτρὸν » τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ κατασκευάσῃ καλλιῶν τινά καὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐνοικίου.

Ἀριθ. 28. Ἀναφορὰ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου ε. ε. τῆς Βασιλικῆς χήρας Δασκαλάκη, δι' ἧς ἐκθέτουσα, ὅτι εἰς τὴν παρελθούσαν σύνοδον ὑπέβαλεν ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 71 καὶ ἔγγραφα τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου τῆς, μὴ ληφθέντα ὑπ' ὄψιν ἕνεκα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἐξαιτεῖται καὶ αὖθις ἀπέναντι τούτων, καὶ τῆς ἐνδεοῦς ἐκ τριῶν ἀγγλικῶν τέκνων οἰκογενείας τῆς ἀνάλογον σύνταξιν.

Ἀριθ. 29. Ἀναφορὰ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ε. ε. τοῦ Μ. Βερνάρδου, ἐκθέντος τὴν ἐλεεινὴν πενίαν. εἰς ἣν διακρίεται ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἰκαστικῆς θέσεως καύσεώς του, τὸ χρέν τὰ ὅποια κατ' αὐτὸ τὸ διαστήμα ὑπὲρ τῆς διατροφῆς τῆς οἰκογενείας του ἀνέλαβε, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπειλῆται ἡ ἐκποίησις τῆς ὑποθηκευθείσης οἰκίας του, καὶ ἐξαιτουμένου ἀπέναντι τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα θυσιῶν του, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὑπηρεσιῶν του σύνταξιν ἀάλογον καὶ ταχεῖαν.

Ἀριθ. 30. Ἀναφορὰ ἀπὸ 14 Νοεμβρ. ε. ε. τοῦ Βασ. Γ. Ὀλυμπόνη, δι' ἧς ἐκθιτων τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνάς του, ἐφ' ὧν ἐπίκαλεῖται καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν Χ. Χρήστου καὶ Κατατασσοῦ, ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τούτων, τῆς ἐνδείας του, τῶν γηρατειῶν καὶ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του ἀνάλογον σύνταξιν.

Ἀριθ. 31. Ἀναφορὰ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου ε. ε. τῆς Αἰκατερίνης χήρας Νικολάκη Παπ. Οἰκοδόμου, ἐκθετούσης τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνας τοῦ συζύγου τῆς, ὑπηρετήσαντος ὡς ἀξιωματικῆς καὶ ρονευθέντος εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἐξαιτουμένης ἵνα, ἀφοῦ ἀπέναντι τῶν θυσιῶν τούτων τοῦ συζύγου τῆς οὐδὲ ἐζήτησεν, οὐδὲ ἐλαβὲ ποτέ τι, χορηγηθῇ ἤδη ἀνάλογος προκοδοτήσεσις εἰς τὰς δύο εἰς ὠριμον ἡλικίαν φθασάσας θυγατέρας τῆς.

Ἀριθ. 32. Ἀναφορὰ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1847 τῶν κητοικίων Διστόμου τῆς Χιρωναίας, ἐν ἧ ἐκθιθέντες ὅτι ἕνεκα τῆς ἐρεταινῆς κτηρίας δὲν συνεκρίμισαν οὐδὲ τὸν σπόρον, ἐξαιτουμένη νὰ ἀναβληθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τῶν μέχρι τῶν προσεχῶν ἀλιωνίων, διότι ἄλλως δὲν θέλουσι δυηθῆναι μόνον νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἀλλ' οὐδὲ νὰ σπεύρωσιν ἐρέτος.

Ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ:

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 27 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 28 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 29 ἀναφορά νά συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ἵνα λαβῆ τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς δικαίωσιν τοῦ ἀνευχεθέντος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορά νά διευθυνθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, διὰ νά ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 31 ἀναφορά νά διευθυνθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἰσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νά ἐνεργήσῃ ὅ,τι δέον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορά νά συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν τε ἀναφερομένων καὶ τοῦ δημοσίου.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰς γνωμοδοτήσεις ταύτας ἀνά μίαν ἐκάστην.

Ἀναγνωσθεὶς δὲ τῆς ἀκολουθοῦ.

Ἀριθ. 33. Ἀναφορά ἀπὸ 23 Νοεμβρίου ε. ε. κατοίκων τοῦ χωρίου Ὀμὲρ-Τζαρούση τοῦ δήμου Τεγίας, ἐν ἧ ἐθέτουσιν ὅτι δυνάμει γραμματίου, κατ' ἐκτίμησιν, καὶ συνεπιεία ἰσφαλμένων κομματικῶν πληροφοριῶν τοῦ δημάρχου τῶν, περὶ τοῦ ὅτι κατέχουν ὑπὲρ τὰ 100 στρέμ. ἕκαστος, ἐνῶ δὲν κατέχουν πλέον τῶν τριάκοντα, κατεμετρήθησαν 170 στρέμ. γαῖαι καὶ ἐξετιμήθησαν πρὸς 17 ἢ 18 δραχ. ἕκαστον στρέμμα, ἐνῶ αὐτοὶ προσφέρουσιν 180 ἐπικαλοῦνται δὲ τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν τῆς Βουλῆς.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 33 ἀναφορά νά συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἵνα ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν ἐκτεθειμένων, λαβῆ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος, καὶ ἐπιζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν δολιευθέντων αὐτῶ.

Παρατήρησέ τις ὅτι τῇ ἀντικείμενον τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς εἶναι οὐσιώδες, διὰ τοῦτο προτείνεται νά προσθεῶσιν εἰς τὴν ρηθείσαν γνωμοδοτήσιν μετὰ τὰς λέξεις α ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἢ καὶ αἱ α ὑπὲρ τοῦ δικαιώματος τῶν ἀναφερομένων ἢ καὶ προσέτι νά δοθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ αἱ περὶ τούτου προσήκουσαι πληροφορίες. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν προταθειῶν προσθηκῶν.

Ἀναγνώσθη ἀκολουθῶς ἡ ἐφεξῆς.

Ἀριθ. 34. Ἀναφορά ἀπὸ 24 Νοεμβρ. ε. ε. τοῦ Γεωργίου Ἀράπη δι' ἧς ἐκτιθεῖς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος διαφόρους ἀγῶνας τοῦ ὡς πυροβολιστοῦ, καὶ τὸν κατ' αὐτοὺς τραυματισμὸν του κατὰ τὴν

ἀριστερὰν χεῖρα, ἐξαιτεῖται νά τῷ χορηγηθῆ ἀπέναντι τούτων καὶ τῆς ἐνδείας τοῦ ἀνάλογος συντάξι.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 34 ἀναφορά νά διευθυνθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδοτήσιν ταύτης δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθεὶς δὲ μετὰ ταύτην τῆς ἐπομένως περιλήψεως ἐχούσας οὕτως.

Ἀριθ. 35. Ἀναφορά ἀπὸ 24 Νοεμβρίου ε. ε. τοῦ Ἐμμαν. Εἰνθου, λειψάνου τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἑταιρείας τῶν φιλικῶν, δι' ἧς ἐπισυνάπτει ἀντίγραφα ἐτέρας τῶν ἀναφορᾶς δοθείσης πρὸς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῇ γνωμοδοτήσεώς της τοῦ νά συστηθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ λαβῆ πρόνοιαν ὑπὲρ αὐξήσεως τῆς ἀνεπαρκοῦς συντάξεώς του καὶ τῆς προκίσεως τῆς θυγατρὸς του, καὶ ἐξαιτεῖται ὅπως πραγματοποιηθῆ ἡ εὐχὴ αὐτῆ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἵνα ἀπχλλαγῆ καὶ ἀπὸ τὰ ὅποια ὑπέστη χρέη 6000 δραχ. ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας παύσεως του.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 35 ἀναφορά νά συστηθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἰσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λαβῆ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου συμφώνως μετὰ τὸ δίκαιον, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐθνους, καὶ τὴν ἀπόρασιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Παρατήρησέ τις ὅτι ὁ ἀναφερομένος ἀγωνιστῆς ἔχει χρεῖαν ταχειᾶς περιθάλψεως, καὶ εἶναι δίκαιον ἡ Βουλὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς μεγάλας ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀνδρὸς νά συστήσῃ στενωτάτα τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ νά ἐκφράσῃ καὶ ἄλλως πως, εἰ δυνατόν, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ταχειᾶς αὐτοῦ περιθάλψεως. Προσέθηκε δ' ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νά πράξῃ πλέον τῆς συστάσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες συνομολογοῦσι τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀνδρὸς, ἐκ τοῦ σταλῆσομένου ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἰδεῖ αὐτὸ τὴν ἐκφράσιν τῆς ἐπιθυμίας τῆς Βουλῆς, πρὸς πραγματοποίησιν τῶν αἰτήσεων τοῦ ἀναφερομένου. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ ταῦτα τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνώσθη ἀκολουθῶς ἡ ἐφεξῆς.

Ἀριθ. 36. Ἀναφορά ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ε. ε. τοῦ Γ. Γραμματικοπούλου, δι' ἧς ἐκτιθεῖται τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας τοῦ πατρὸς του Ἰωσήφ Γραμματικοπούλου ἱερολογίτου, πολε-

μλοσαντος ως αρχηγού κατά των εθρών, τιμηθέντος με τον βαθμόν του χιλιάρχου και αντιστρατήγου, και πεσόντος κατά την εκαστρατείαν των Αθηνών εν έτει 1827, εξαιτείται την έγγραφην του όνόματος του πατρός του εις πίνακα προσαρτηθεσόμενον εις την αίθουσαν του Βουλευτηρίου.

εφ' ης η επιτροπή γνωμοδοτεί·

Η ύπ' αριθ. 36 αναφορά να συστηθῆ εις την διορισθησομένην επιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις θέλει ἐξεύρασει τὰ προσόντα τὰ απαιτούμενα διὰ τὴν ἐν πίνακι προσάρτησιν τοῦ ονόματός τινος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου.

Η δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως αὐτὴν, ἐξηγήσασα, διὲ θέλει διορισθῆ πρὸς τοῦτο βουλευτικὴ ἐπιτροπή.

Μετὰ ταύτην ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐρεξῆς·

Αριθ. 37. Αναφορά ἀπὸ 29 Νοεμβρίου ε. ε. τῆς Ελένας χήρας Ἀνδριανοῦ Ἀργεῖου, ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν πολυειδῶν θυσιῶν τοῦ συζύγου τῆς, τὰς ὑποίας ὑπέβαλε καὶ πέρυσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ν' αὐξήθῃ ἡ ἀνεπαρκὴς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὀκτάδραχμος σύνταξις τῆς μέχρι 20 ἢ 15 τοῦλάχιστον δραχ.

Αριθ. 38. Αναφορά ἀπὸ 29 Νοεμβρίου ε. ε. τοῦ Δημητρίου Ἰω. Λήμου ἐκ Πατρῶν, δι' ἧς ἐξαιτείται νὰ χορηγηθῆ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνήλικας ἀδελφοὺς του ἀνάλογος ἀμοιβὴ ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐκατοντάρχου, δι' ἔφερον ὁ πατὴρ τοῦ Ἰ. Λήμου, καὶ νὰ ἐξαργυρωθῇ τὸ ὅποιον ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυναπτει ἀποδεικτικὸν τοῦ Κυβερνήτου ἐκ 1000 φοινίκων, χρηρηγηθέντων εἰς τὸν πατέρα του ἀπέναντι τῶν θυσιῶν του.

Αριθ. 39. Αναφορά ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1847 τῆς χήρας τοῦ Γεωργίου Λεβέντη, μέλους τῆς Φιλικῆς ἑταιρείας, δι' ἧς επικαλεῖται τὴν ἀντιλήψιν τῆς Βουλῆς πρὸς περιβαλψίν τῶν ὄρφανῶν τέκνων τῆς, καταλειφέντων εἰς ἄκραν ἐδεῖαν, καὶ χορηγίαν ἀνάλογου συντάξεως, χάριν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου τῆς. εφ' ᾧ ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Η ὑπ' αριθ. 37 αναφορά νὰ διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Η ὑπ' αριθ. 38 αναφορά νὰ διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῆς σύμφωνα με τὸν ἐκδοθησομένον περὶ κληρονομικῶν δικηιωμάτων νόμον.

Η ὑπ' αριθ. 39 αναφορά νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἕνα λάβῃ σύντονον πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων ὄρφανῶν ἀνδρῶν, πολυειδῶς τὴν πατρίδα ὑπηρετήσαντος,

Καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς γνωμοδοτήσεις αὐτῆς δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταύτας ἡ ἐπομένη·

Αριθ. 40. Αναφορά ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1847 τοῦ τυπογράφου Χρήστου Ἀναστασίου Δούκα, δι' ἧς ἐξαιτείται νὰ ἐγκρίνη ἡ Βουλὴ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοσιν ἐφημερίδος τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων, ὑποσχόμενος νὰ διατηρῆ διὰ τοῦ ὁποῦ ἔχει ἐμπείρου στενογράφου ἐνήμερον τὴν ἐφημερίδα εἰς τὰς συζητήσεις, καὶ αἰτῶν 72 δραχ. δι' ἕκαστον ἐκ πεντακοσίων ἀντιτύπων φύλλον, καὶ τριετὴ διάρκειαν τῆς ἐκδόσεως.

εφ' ης ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Η ὑπ' αριθ. 40 αναφ. ρά, ὡς πολλοῦ λόγου ἄξιον ἀντικείμενον περιέχουσα, συνιστᾶται εἰς τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Η δὲ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως αἱ ἐρεξῆς·

Αριθ. 41. Αναφορά ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1847 τοῦ ἱερομονάχου Ἀνθίμου Καναριώτου, δι' ἧς ἐκθέτει τοὺς ὁποῖους ὑπὲρ πατρίδος ὑπίστη ὡς Μπουλουκτζῆς ἐγῶνας, περὶ ᾧ ἐπισυναπτει πιστοποιητικὴν διαφόρων, τὴν στέρησιν τῆς περιουσίας του, καὶ τὴν διὰ τῆς διαλύσεως τῶν Μοαστηρικῶν στέρησιν τοῦ μοναστικῶ τοῦ καταφυγίου, καὶ ἐξαίτια ἀπένατι τούτων, τοῦ γήρους του καὶ τῆς ὡς ἐκ τῶν ὁποῖων ἐλατῆ κατά τὰς μάχας πηγῶν ἀνικαιότητός του, νὰ τῷ χορηγηθῆ σύνταξις, τις ἀνάλογος.

Αριθ. 42. Αναφορά ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1847 τοῦ Δημ. Ἀθ. Καριζῆ, ἐξαιτουμένου ἀπέναντι τῶν ὑπὲρ πατρίδος θυσιῶν καὶ ἀγώνων του νὰ τῷ χορηγηθῆ βοήθειά τις πρὸς περιβαλψίν τῆς ἰπταμεύσεως καὶ πενομένης ἀικορείας του.

εφ' ᾧ ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Η ὑπ' αριθ. 41 αναφορά νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν αὐτῇ ἐπιτιμώμενα, συστήσῃ τὸν ἀναφερόμενον εἰς τι τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων, ἢ λάβῃ ἄλλην τινα περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν.

Η ὑπ' αριθ. 42 αναφορά νὰ διευθυθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ.

Η δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ἑκατέραν τῶν γνωμοδοτήσεων τούτων δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθεῖσης δὲ τῆς ἐπομένης·

Αριθ. 43. Αναφορά από 8 Δεκεμβρίου 1847 του δημάρχου Κλεωνών Κ. Διδασκαλοπούλου, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τοῦ νὰ πληροῦνται ὁ δημοτικός φόρος εἰς τὸν δῆμον ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, εἶναι ἐπιβλαβὴς διὰ τοὺς ὀρεινοὺς δήμους, στερουμένους καλλιεργησίμων γαιῶν· ἐξαιτεῖται δὲ, ὡς ὑπαγομένου εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ τοῦ δήμου Κλεωνών, τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ εἰς τρόπον ὥστε ὁ δημοτικός φόρος νὰ πληροῦνται εἰς τὸν δῆμον τοῦ καλλιεργουμένου προσώπου.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 43 ἀναφορά νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπὸ ἐμβριθῆ σκέψιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα.

Παρατήρησέ τις ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος περὶ τούτου εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' αὕτη δὲν συνεμερίσθη τινὶ ἰδέαν, ἣν ὁ ἀναφερόμενος ἐκφράζει. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀναφορά αὕτη ἐξαιτεῖται τροποποίησιν ὑπάρχοντος νόμου, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ διευθῆναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον αὐτὴν, ἀλλ' ὅστις τῶν βουλευτῶν τὴν ὑποστηρίζει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ νόμον. Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην ταύτην ἀπεφάνετο νὰ μὴ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορά εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀναγνωσθεῖσθε δὲ τῆς μετ' αὐτὴν.

Αριθ. 44. Αναφορά ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1847 τοῦ Δημητρίου Ποστολάκα, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1839 διὰ βασιλικῶν Διατάγματος ἠγοράσθη παρὰ τοῦ δημοσίου ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἐπὶ ἀνταλλάγματι ἐθνικῶν ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀνταλλάγματος τούτου μόνον τὸ ἥμισυ κατὰ τὸ 1842 ἔλαβεν· ἐξαιτεῖται δὲ χάριν τῆς δικαιοσύνης νὰ τῷ παραχωρηθῇ ὅσον τάχος καὶ τὸ λοιπὸν, διότι ὑπέστη πολλὰς στερήσεις ὡς ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς παραχωρήσεως.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 44 ἀναφορά νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ πρὸς δικαίωσιν τοῦ ἀναφερομένου.

Παρατήρησέ τις, ὅτι, ἐὰν ὁ ἀναφερόμενος ἔχῃ συμβόλαιον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δυνάμει τῶν δικαστηρίων, ὅθεν πᾶσα σύστασις εἶναι περιττὴ, καὶ ἡ ἀπλὴ διεύθυνσις ἴσως πλεονάζει.

Ἄλλος δ' ἐπινεύκεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν παραλευσάντων περίοδον ἐγένετο λόγος πολὺς περὶ τῶν τοιούτων γραμματίων καὶ τῆς

ἐνεργείας αὐτῶν, καὶ ἡ Βουλὴ τότε προέβητο νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἰσχὺν τῆς διὰ τοιούτων γραμματίων παραχωρήσεως γαιῶν, ἀρῆκε δ' ἐκκρεμῆς τὸ ζήτημα ἂν πρέπη νὰ παραχωρῶνται εἰς τοὺς τοιαῦτα γραμματίων ἔχοντας γαῖαι, ἢ νὰ πληροῦνται αὐτὰ εἰς χρήματα, διὰ τοῦτο προτείνει ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀναφορά αὕτη, μέχρις οὗ ἡ παρούσα σύνοδος, δοθείσης ἀφορμῆς ἄλλοτε, ἐπιληθῇ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικειμένου.

Ἡ βουλὴ παρεδίχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 44 ἀναφ. ρῆς δι' ἀναστάσεως·

Μετ' αὐτὴν ἀνεγνώσθησαν αἱ ἀκόλουθοι·

Αριθ. 45. Αναφορά ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1847 τῆς ἐξ Ἀθηνῶν Μαρίας χήρας Δ. Πάλλα, δι' ἧς, ἐκτιθεῖσα τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας καὶ θυσίας τοῦ συζύγου τῆς, καὶ τὴν ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκᾷ αὐτῆς ἀποθίωσιν του, περὶ ἧς ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὸν, ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διατροφήν ἑαυτῆς καὶ τῆς ἐν ὄρᾳ γάμου ἀποκαταστάσεως θυγατρὸς τῆς.

Αριθ. 46. Αναφορά ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1847 τοῦ Καραθανάση Δημητρίου Πατρινοῦ, δι' ἧς ἐκτιθεῖς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας του, περὶ ὧν ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὸν διαφόρων ἀρχηγῶν, ἐξαιτεῖται ἀπέναντι αὐτῶν ἀνάλογον συνδρομὴν πρὸς διατροφήν τῆς πενταμελοῦς καὶ πενομένης οἰκογενείας του. ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 45 ἀναφορά νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, ἵνα λάβῃ τὴν δεούσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 46 ἀναφορά νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ δὲ Βουλὴ περιεδίχθη ἐκατέρην τῶν γνωμοδοτήσεων τούτων δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς ἡ ἐφεῖς·

Αριθ. 47. Αναφορά ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1847 τοῦ Β. Μαργέλου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι, βρισθεὶς εἰς τὸ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1838 Β. Διάταγμα, τοῦ ὁποῦ ἀντίγραφον ἐπισυνάπτει, ἠγόρασε παρὰ τοῦ Γροπίου ἐν ἑκ τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Γραμματίων, πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ὁποῦ καταμέτρησεν 120 στρέμματα γαιῶν εἰς Κορινθίαν, ἐκτιμηθέντα πρὸς 35 δραχ. ἕκαστον ἀπὸ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἐξαιτεῖται δὲ, ἵνα μὴ ζημιῶται ἀδίκως ἐπὶ πλέον τοὺς τόκους τῶν κεφα-

λαίων του, να συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἢ ἐπίτροπος τῆς ἐγκρίσεως τῆς εἰς αὐτὸν παραγωγῆσεως τῶν γαιῶν αὐτῶν.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 47 ἀναφορὰ νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς δικαίωσιν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπερνήκτο ν' ἀναθιγῆ καὶ αὕτη ὡς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένη, εἰς ἣν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 44.

Μετὰ ταύτην ἀνεγνώσθη ἡ ἐπομένη·

Ἀριθ. 48. Ἀναφορὰ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 τοῦ ἐκ Τριπόλεως Ι. Μι. αλιάρχου δι' ἧς καταγγίλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Τριπόλει Ποιοδικῶν ὡς πλαστογραφῆσαν ἀπόφασιν αὐτοῦ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἀνέκοντος ἀρίθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς ἐρήλων ἐδικασίας, τὰ ὅποια δὲν ἔφερε τὸ ἐπιδυθὲν αὐτῷ ἐντίγραφο, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου ἔλαβεν ἀνακεῖται τῆς ἀποφάσεως.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 48 ἀναφορὰ νὰ συστηθῆ στενωδῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ὅπως, ἐξετάσῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμένων, ἐνεργήσῃ τὰ ἐπ' αὐτῷ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνοχῶν.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν ὅτι πρέπει ἀπλῶς νὰ συστηθῆ, ἀνευ μεδεμίας ἄλλης προσθήκης, διότι ἡ Βουλὴ ἀγνοοῦσα τὴν ὑπόθεσιν δὲν πρέπει νὰ προδι-ἄξῃ.

Ἐρωτηθέντων δὲ τῶν Βουλευτῶν Τριπόλεως ἂν γινώσκασί τι περὶ τούτου καὶ ἀποκριθέντων ἀποφατικῶς, ἡ Βουλὴ ἐπέβαλε τὴν περὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἀπόφασιν ἀποφνηναμένη νὰ προσκληθῆ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἡ ἐφεξῆς·

Ἀριθ. 49. Ἀναφορὰ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 τῆς ἐξ Ἀραχῶδης Βασιλικῆς χήρας Ἰω. Ἀρβανίτη, δι' ἧς ἐκτίθει, ὅτι ὁ σύζυγός της, κατὰ τὴν ἡμέραν ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀπὸ ζῆλον πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐτέθη αὐθορμητῶς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν διωρισμένων ὑπὸ τοῦ ἑπαρχείου Λεζαδίας, προσέβαλε τοὺς ἐνεδρεύοντάς εἰς χωρίον Γρανιτζῆς ληστὰς κατὰ τὰς 15 Δεκεμβρίου 1845 καὶ ἔπεσε μαρτυρῶν κατ' αὐτῶν· ἐξαιτεῖται δὲ, ὡς καὶ διὰ προηγουμένης ἀναφορᾶς της, ἀνάλογον σύνταξιν ὑπὲρ ἐαυτῆς καὶ τῶν τεσσάρων ἀνηλίκων ὀρφανῶν της.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 49 ἀναφορὰ νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως χορηγήσῃ ἀνάλογον σύνταξιν εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας φονευθέντος, καταλιπόντος μέλη ἀδύνατα μὴ ἔχοντα πῶς νὰ διατραφῶσιν.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη μόνον νὰ συστηθῆ ἀπλῶς, ἀνευ οὐδεμίας ἄλλης προσθήκης.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς ἡ ἐφεξῆς·

Ἀριθ. 50. Ἀναφορὰ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου ε. ε. τῆς ἐξ Ἄνδρου ὄρας χήρας Ἀλεξ. Γκαβαλιὰ, ἐκθετούσης τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας τοῦ συζύγου της ὡς Μπουλουκίη, καὶ ἐξαιτουμένης ὑπὲρ ἐαυτῆς καὶ τῶν ἐξ ὀρφανῶν της, τὴν εἰς αὐτὰ χορήγησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ συζύγου της.

ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 50 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῆς σύμφωνα μὲ τὸν ἐκδοθησόμενον περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων νόμον.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

Μετὰ ταύτην ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπόμεναι τρεῖς περιλήψεις·

Ἄρθρ. 51. Ἀναφορὰ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1847 τῆς χήρας Ἄθαν. Κουρυσπούλου ἐκθετούσης τὰς πολυειδεῖς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της ὀδηγήσαντος κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἰκανοῦς στρατιώτας δι' ἰσίων ἐξόδων, καὶ ἐξαιτουμένης ἀπέναντι αὐτῶν ἀνάλογον σύνταξιν.

Ἄρθρ. 52. Ἀναφορὰ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου ε. ε. τῆς ἐξ Ἄνδρου Μαρίας χήρας Ζαχαρία Παναγιωτοπούλου, ἐκθετούσης τοὺς ἀγῶνας τοῦ συζύγου της, καὶ ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τούτων ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς διατροφήν ἐαυτῆς καὶ τῶν δύο θηλέων ὀρφανῶν της.

Ἄρθρ. 53. Ἀναφορὰ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου ε. ε. τοῦ Κ. Βλασκούλου, ἐν ἧ ἐπισυνάπτει ἀντίγραφον προτέρας του πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς, μὴ ληφθείσης ὑπ' ὄψιν, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐξαιτεῖται ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Κ. Τσάνη, τὴν ἀπόδοσιν τῆς πρὸς τὸν ἐντολέα του κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπισυνάπτει λογαριασμὸν ὀφειλομένης ποσότητος, προερχομένης ἀπὸ πώλησιν σίτου πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Χίων κατὰ τὴν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἐπιχείρησιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γῆτου ταύτης.

καί αναγνωρισθείσης τῆς ποσότητος ταύτης ὑπὸ τῆς ἐν Ἀργεῖ ἐθν. Συνελεύσεως ὡς ἐθνικοῦ χρέους. »

Ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 51 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 52 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 53 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, διὰ νὰ ληρθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς γενικὰς ἀποζημιώσεις.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐκάστην τῶν γνωμοδοτήσεων δι' ἀναστάσεως.

Μετ' αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ ἐπομένη περίληψις ἀναφορᾶς μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτω.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 54 ἀναφορὰ τῆς Μηλίτσας χήρας Γεωργίου Μωραϊτοπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν τοῦ συζύγου τῆς καὶ τῶν 666 ταλλήρων ἃ παρακατίθεσαν οὗτος εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου τράπεζαν, νὰ χορηγηθῇ μὲν εἰς αὐτὴν σύνταξις τις καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἀνω ταλλήρων ἢ μέρους αὐτῶν ἐντόκως, εἰς δὲ τὰς δύο πρὸς γάμον ὠρίμους θυγατέρας τῆς προικηδότου, νὰ συστηθῇ εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ἵνα λάθωσιν μὲν ἐν καιρῷ πρόνοιαν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῆς ἀναπερομένης, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ χορηγήσωσιν ἐξοικονομησὶν τινα εἰς τὴν λιμώττουσαν αὐτὴν χήραν ἀνδρὸς ἀγωνιστοῦ. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ αὐτῆς γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετ' αὐτὴν δ' ἀνεγνώσθη ἡ ἐπομένη.

Ἄρθρ. 55. Ἀναφορὰ τοῦ Α. Παπαδοπούλου Βρετοῦ ἐξαιτουμένου συνδρομῆν ὑπὲρ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος καταλόγου τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1821 ἐκδοθέντων Ἑλλ. συγγραμμάτων, ἐφ' ἧς γνωμοδοτεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν καὶ ἐπὶ τοῦ συντελεστικωτάτου εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν δόξαν πονήματος τούτου.

Ἡ Βουλὴ δὲ παρεδέχθη τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλαις ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον

συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν ἀναβληθέντων σήμερον Νομοσχεδίων ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὄρα 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Γ. Ἀντωνιάδουλας.

Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους παρελθόντες οἱ δύο Βουλευταὶ Μεσσήνης ΚΚ. Π. Παπατσιώνης καὶ Ἰω. Παπατσιώνης ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, ἔχοντα οὕτως·

« Ὁμνύομεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου τριάδος νὰ φυλάξωμεν πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μας. »

Οἱ ὀρκισθέντες
Π. Παπατσιώνης.
Ἰω. Παπατσιώνης.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐσρ. Μ. Παρίσης.
Α. Π. Νάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, ἃ τινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν παρευρεθείς ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀνενεγκίον ὅτι οὐδεμίαν εἶδησιν ἔχει περὶ τῶν περιγεομένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 48 ἀναφορᾶν, ἐξήτησατο νὰ δι-

ευθυνη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἢ ἀναφορά διὰ νὰ λάβῃ ἀφορμὴν νὰ ζητήσῃ πληροφορίας καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τούτων εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ ἢ ὑπ' ἀριθ. 48 ἀναφορά εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Μετὰ ταῦτα ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο πάντα, πλὴν τοῦ σ', ὅπερ οὐ συνήλθεν, εἰσηγήτας κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν αὐτῶν τάξιν, ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ μισθοδοσίας δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου τοὺς ΚΚ. Παπαϊαμαντόπουλον, Σ. Γρίβαν, Ἰω. Ἀντωνόπουλον, Εὐστ. Σπυρίδωνος, Παρίσην, καὶ Ἰω. Οἰκονόμου. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἡμίσεως εἰρηματικῶν γῆς εἰς τοὺς γεωργούς νομοσχεδίου τροποποιηθέντος ὑπὸ τῆς Γερουσίας τοὺς ΚΚ. Μακρυπουκάμισον, Βελὴν, Παπαλαῖον, Σιάνην, Πρωτοπαπῆν καὶ Μιτάλαν. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ χοιροκτονίας καὶ χίχοκτονίας νομοσχεδίου τοὺς ΚΚ. Μακρυπουκάμισον, Βατισταν, Σ. Νικολαΐδην, Εὐστ. Δελγιναάκη, Λουκῆν Στέφανον καὶ Μελετόπουλον. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὸ Θερμὰ λουτρὰ Ἰπάτης καὶ Κύνου νομοσχεδίου τοὺς Κ. Κ. Ἀνάργυρον Πετρίκην, Πανοπριτόπουλον, Ν. Ἰακρόν, Ἐμ. Ἀντίπαν, Ορεινὸν καὶ Ἰω. Τασαῖον. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ προκυμαίως Πιρριῶς νομοσχεδίου τοὺς ΚΚ. Ἀνάργυρον Πετρίκην, Μπύντουσαν, Ζ. Δεπάτταν, Κ. Βαζάκη, Σκελληριάδην καὶ Ἀρμάον. Ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίης καὶ Κορωνίως εἰς ὑγειονομεία γ'. τάξεως τοὺς ΚΚ. Γ. Κουντουριώτην, Βατισταν, Χατζίσκον, Ἀγ. Γουζούσην, Ριζόπουλον καὶ Κονδύλην. Ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ δύο τμηματάρχων κτλ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν τοὺς ΚΚ. Τσιμπούρηκην, Σταφιδόπουλον, Μπάνην, Λογιωτατίδην, Μιγαλόπουλον καὶ Κλεομένην Οἰκονόμου.

Μόνα δὲ τὰ τμήματα Γ' καὶ Ζ' ἀπερνήσαν: ὅτι ἡ περὶ βουλοκρησίων γαιῶν πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος εἶναι συζητήσια.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ὁ βῆθλις Βουλευτὴς ἀνέγνω τὴν πρότασιν αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτως:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι Βουλευταί!

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1845 ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων ἐν γένει περὶ βουλοκρησίων γαιῶν τοῦ Κράτους. Ἐγκρίνασα τότε ἡ Βουλὴ, ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεών της τὴν πρότασίν μου ἐκείνην ὡς πληρητέαν, παρέπεμψεν αὐτὴν

κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα καὶ διώρισαν τοὺς εισηγητάς.

Ἀκολούθως ἡ ἐκλεγθεῖσα εισηγητικὴ ἐπιτροπὴ καθυποβόλη ἐν τῇ Βουλῇ τὸ περὶ οὗ λόγος νομοσχεδίων μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐκθεσίν της πρὸς συζητήσιν καὶ ἐπιψηφίσιν αὐτοῦ, ἀφοῦ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν του καὶ ἐτροπολόγησέ τινα ἀρθρα, ἀλλ' ἕνεκα πολλῶν ὑποθέσεων δὲν ἐπαρουσιάσθη δυστυχῶς ἡ εὐκαιρία νὰ συζητηθῇ καὶ ἐπιψηφισθῇ καὶ τοῦτο ἀπὸ τὴν Βουλὴν, καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπίσης οὐσιώδη νομοσχεδία καθυποβλήθησαν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον, τὰ ὁποῖα ὡσαύτως εἶχον μείνει ἀδικηπραιώτα.

Ἐπανερχόμενος λοιπὸν καὶ ἤδη μετὰ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω καὶ αὐτίς εἰς τὴν Σιδαττὴν Βουλὴν τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον ἐπιδιορθωμένον, καθὼς ἡ εισηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ἐτροπολόγησε, καὶ μετὰ τινὰς ἄλλας τροπολογίας, τὰς ὁποίας ἐκρίνα ἀναγκασίον νὰ προσθέσω ὁ ἴδιος. Ἐπομένως νομίζω περιττὸν, Κύριοι, νὰ ἐπιχειρήσω νῦν ἐκθεσίν, ἀφοῦ ὑπάρχει ἐκείνη τῆς εισηγητικῆς ἐπιτροπῆς καταχωρημένη εἰς τὰ πρακτικά τῆς Βουλῆς, τῆς Α. Συνόδου τῆς α' περιόδου, τόμος 3, σελ. 1907, καὶ τὴν ὁποίαν παρακαλῶ τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς νὰ λάβωσι τὴν καλωσύνην νὰ μελετήσωσι πρὸς φωτισμὸν των.

Τὸ κατ' ἐμὲ θέλω κάμει τὴν ἀνήκουσαν ἀνάπτυξιν ἐν καιρῷ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅπως ἡ γοεῖα τὸ καλέσει διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀθῆναι, τῆ 26 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ συναδελφὸς ἐκ Βουλῆς τῆς Φθιώτιδος
Δ. Χατζίσκος.

Πρότασις νομοσχεδίου

παρὰ Δ. Χατζίσκου Βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἐν γένει
περὶ βουλοκρησίων γαιῶν τοῦ Κράτους.

ΜΙΚΡΟΣ Α.

Ἄρθρον 1. Βουλοκρησίων ἐθνικῶν τόποι εἰσὶν αἱ ἐντὸς ἐθνικῶν κτημάτων, ἧτοι τζιφλικίων, ἱμπλακίων, βακουριῶν κλ. νομαί.

Κοινοτικά, αἱ νομαί αἱ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Κεφκλαχωριῶν κοινοτήτων καὶ

ἰδιωτικά, αἱ ἐντὸς ἰδιοκτεμάτων γαιῶν καὶ τζιφλικίων, ὅσαι ἀνέκων εἰς ἰδιώτας, δυνάμει νομίμων τίτλων, ἢ ἰσχυρῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐθνικοὶ βοσκήσιμοι τόποι θέλουσι ἐνοικιάζεσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ τακτικῆς δημοπρασίας εἰς ὄφελος καὶ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀφοῦ προηγουμένως διαχωρισθῆ ἀνάλογος περιφέρεια, καὶ παραχωρηθῆ τῇ κοινότητι ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς, πρὸς νομὴν τῶν τε λιανῶν καὶ γουδρῶν ζῶων τῆς.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Ἄρθρ. 3. Ἡ περιφέρεια ἐκάστης κοινότητος, ἢ χωρίου πρὸς χρῆσιν τῶν ζῶων αὐτῶν θέλει προσδιορισθῆ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπὸ μίαν ἐπὶ τούτου συστηθησομένην πενταμελῆ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον Δήμαρχον, δύο ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου ἐκλεγομένων ἐκ τῶν ἰδίων κατοίκων, ἀπὸ ἓνα κτηνοτρόφου (ὡς πραγματοποιώμενα) διοριζόμενον παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν ἑφορον αὐτῆς, ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ διοριζόμενον παρὰ τοῦ ἰδίου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐπιτροπὴ μεταβαίνοσα εἰς τὸ χωρίον θέλει προσδιορίσει τὰ ὄρια τῆς ἀνηκούσης περιφερείας, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὸν πραγματικῶν ἀριθμῶν τῶν γουδρικῶν καὶ μικρῶν ζῶων, τῶν παραθεριζόντων ἢ παραχειμαζόντων εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, καθὼς καὶ τὴν χωρητικότητα τῶν βοσκησίμων γαιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει ἐπὶ τούτου πρωτόκολλον διαγράφων ἀκριβῶς τὰ ὄρια τῶν περιφερειῶν, καθὼς καὶ τὰ ὄρια τῶν περισσεουσῶν βοσκησίμων γαιῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἐνοικιάσεως. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει γίνεαι εἰς τριπλοῦν, ἐν μὲν ἴσον θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἀνήκοντος δήμου, ἕτερον δὲ εἰς τὰ τοῦ Ἐπαρχείου, ἢ Νομαρχείου, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὰ τῆς Ἐφορείας τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 6. Κατὰ δεκαετίαν θέλουσι ἀναθεωρεῖσθαι τὰ ὄρια τῆς περιφερείας ἐκάστης κοινότητος ἀπὸ ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον συγκροτουμένην καὶ θέλουσι γίνεσθαι αἱ δέουσαι τροποποιήσεις.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν κάτοικος κοινότητός τινος ἢ χωρίου οἰκισιοποιθῆ ψευδῶς ποιμνία ξένα καὶ τοποθετήσῃ αὐτὰ, ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης περιφερείας διὰ τὰ ζῶα τῶν κατοίκων, ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτω ἰδιοφελείας, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον τριῶν δραχμῶν δι' ἕκαστον μεγάλον ζῶον, καὶ δύο δι' ἕκαστον μικρὸν, τοποθετηθέντα παρανόμως.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Ἄρθρ. 8. Οἱ εἰς τὰς κοινότητας ἢ χωρία ἀνήκοντες βοσκήσιμοι τόποι καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου, θέλουσι ὑπαχθῆ ὡσαύτως εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν ἀναγκαίων περιφερειῶν διὰ τὰ ζῶα τῶν κατοίκων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν διαθέσιμων βοσκησίμων γαιῶν. Τὸν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἑφορον, θέλει ἀντικαθιστᾶ ὁ ἀρμοδίος εἰδικὸς τῆς κοινότητος Πάρεδρος, καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ κτηνοτρόφου πραγματοποιώμενος θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 9. Τὸ περίσσευμα τούτων τὸ ὅποιον θέλει προσδιορισθῆ διὰ διακεκριμένων ἐπίσης ὁρίων θέλει ἐνοικιάζεσθαι, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως προερχόμενον εἰσόδημα θέλει λογίζεσθαι τὸ μὲν ἡμισυ αὐτοῦ εἰς ὄφελος τῆς κοινότητος, ἢ τοῦ χωρίου τῶν ἐνοικισθέντων βοσκησίμων τόπων, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ σχετικοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 10. Ἡ διάθεσις τῶν ἐκ τούτων εἰσοδημάτων τῶν κοινοτήτων ἢ χωρίων θέλει γίνεσθαι πρὸς ὄφελος αὐτῶν, εἰς ἔργα κοινωφελῆ, τὰ τοιαῦτα ἐξοδα δὲν θέλουσι ἐνεργεῖσθαι εἰμὴ ἐκ προηγουμένης ἀποφάσεως γραπτῆς ὄλων ἢ τῆς πλειονοψηφίας τῶν κατοίκων, συνεχόμενων εἰς ἐν ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πᾶρεδρον, καὶ τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου θέλουσι παρουσιάζει οἱ ἐπὶ τούτου διοριζόμενοι εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις θέλει τὸ πέμπει διὰ τοῦ προσήκοντος ἐντάλματος πρὸς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἵνα λαμβάνωσιν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τὰ ἡμισυ τῶν εἰς λογαριασμὸν τῆς κοινότητος εἰσπραχθέντων εἰσοδημάτων, καὶ τὰ ἐξοδεύωσιν ὅπως ἡ κοινότης προαπεφάσειεν.

ΜΕΡΟΣ Δ΄.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἐνοικίασις τῶν ὄλων ἐθνικῶν βοσκησίμων τόπων καὶ τοῦ περισσεύματος τῶν ἀνήκοντων εἰς τὰς κοινότητας ἢ χωρία θέλει ἐνεργεῖσθαι, τῶν μὲν πρώτων ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ οικονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τῶν δὲ δευτέρων ἀπὸ τὸν δήμαρχον, τὸν πᾶρεδρον τοῦ ἀρμοδίου χωρίου ἢ κοινότητος, καὶ τὸν πᾶρεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἀνήκοντος δήμου, συμφώνως μὲ

ταύς περί ένοικιάσεως δις δημοπρασίας τύπους, κατά δύο έποχάς τοῦ έτους, προκηρτυτούμενης πρό δέκα ἡμερῶν τῆς δημοπρασίας ἐπί ποιῆ ἀκυρότητας· καί τῶν μὲν ἰθνηκῶν θερινῶν νομῶν θέλει ἄρχεται τὴν 5 Ἀπριλίου, καί τῶν χειμερινῶν τὴν 15 Σεπτεμβρίου, ἐκείνη δὲ τῶν κοινοτικῶν θερινῶν Νομῶν, τὴν 15 Ἀπριλίου, καί τῶν χειμερινῶν τὴν 25 Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρ. 12. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐνοικίων θέλει γίνεσθαι τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου ἀμέσως μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀπατελέσματος τῆς δημοπρασίας, ἐπὶ ποιῆ ἀναπληρωσισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν, λογιζομένης εἰς χάρος τοῦ αἰτιου, τῶν δὲ ἄλλων δύο τρίτων εἰς δύο ἴσας δόσεις, τῶν μὲν θερινῶν τὴν 15 Ἰουλίου καί 20 Ἰουλίου, τῶν δὲ χειμερινῶν τὴν 15 Νοεμβρίου καί 20 Ἀπριλίου τοῦ ἐπομένου έτους.

Ἄρθρ. 13. Τὸ δημοσίον ἐκτὸς τῶν ἀνγκόντων εἰς αὐτὴν εἰσδημάτων, τῶν προερχομένων ἀπὸ τὰ ἐνοικία τῶν ὄλων ἰθνηκῶν βουκεπισίμων γαιῶν, θέλει λαμβάνει ἐτήσιως προσέτι καί φόρον, εἰ μὲν τῶν κοινοτικῶν 20 τοι. 0/0 ἐπὶ τοῦ ὄλου τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προερχομένου ἀπὸ τοῦ πρὸς ἐνοικίασιν περιουσιματος βουκεπισίμου τήπου, ἀπὸ δὲ τὰς ἰδιωτικαίας 10 τοις 0/0 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνοικίου, τὸ ὅποιον θέλει ἀπολαμβάνει ἐτήσιως ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρ. 14. Ὁ παρῶν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου έτους 1849, κατὰ δὲ τὸ πρῆγον έτος οἱ ἀρχαίοι ἀπέλληλοι θέλουσιν ἐπιχειρήσει ἀμέσως μετὰ τὴν κύρωσιν καί δημοσίευσιν αὐτοῦ προκαταρκτικῶς τὰ πρὸς ἐφρημογῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἑσωτερικῶν καί Οἰκονομικῶν θέλουσιν ἐνεργήσει καί ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνέκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1848.

Ἡ δὲ Βουλὴ κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ ὥρισεν ἡμέραν ἀναπτύξεως τὴν ἐπαύριον, ἢ ἀποραθῆ ἂν ἴναι πρὸς συζήτησιν παραδεκτικῶν.

Ἀνένεγκεν ὁ πρόεδρος ἀκαλόπως εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Κ. Παπαδοῦκας, προσφέρει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐκδοθὲν βιβλίον ἐπιγραφόμενον Ἰππόδαμος, ὁ δὲ Ὄθων Γρόπιος προσφέρει ἕκαστον εἰκοσιπέντε πῖνακας πρὸς μεταξουργίας ἵνα διανομηθῶσι πρὸς τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς καί διχδοθῶσιν οὕτως εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἡ Βουλὴ ἐγνωμοδοτεῖ νὰ πέμψῃ τὸ προεδρεῖον εὐχαριστήρια ἔγγραφα πρὸς ἑκάτερον τῶν βουλευτῶν.

Ἢτα ὁ πρόεδρος ἀπέφενεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Βουλευτὴς Τήνου Κάρλος Νάζος προσκλήθης νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ βουλευτικὰ καθήκοντά του ἀπέντηθεν ὅτι ἀσθενεῖ καί ἐπισυναπτει καί ἀποθε κτικὸν ἱατροῦ. Ἀναγνωσθεῖσας δὲ τῆς τε ἀναφορᾶς καί τοῦ ἀποδεικτικῶ παρατήρησέ τις ὅτι δὲν βλέπει ἀπογυῶντως δικαιολογουμένην τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κ. Νάζου καί δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῆ παράτασις ἀδείας.

Προσέθηκε δ' ἕτερος ὅτι ὁ Κ. Νάζος καί ἄλλοτε εἶχεν ἀδειαν καί τελευταίον μάλιστα ἀνεχώρησεν οὐχὶ δι' ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ δι' ὀκταῆμερου ἀδείας τοῦ προέδρου.

Ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι ὁ Κ. Νάζος ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος του Τήνου διὰ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἀσθενήσας ἐν Συρῶι μένει ἐκεῖ ἐγκλεισμένος μακρῶν τῆς οἰκουγενείας του, ὥστε εὐθὺς ἀπὸ τῆς ὑγείας του ἀναλαθῆ θέλει σπύσει εἰς τὰ βουλευτικὰ του καθήκοντα.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνητο νὰ παραχωρηθῆ εἰς αὐτὸν ἑτι εἰκοσαῆμερος ἀπουσίας ἀδείας.

Ἀναγνώσθη μετὰ τοῦτο αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Γρηγόριου Α. Ἀλεξανδροπούλου περὶ τριακονθημέρου ἀπουσίας ἀδείας, καί ἀνέπτυξεν ὁ αἰτῶν τὴν ἀδειαν ὅτι καθὼς καί ἄλλοτε λαβῶν περὶ τὸν Σεπτέμβριον ἀδειαν ἐπανήλθε πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, οὕτως ἐλπίζει καί ἤδη ὅτι θέλει δυνῆθαι νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας.

Παρητήρησέ τις ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας πολλῶν βουλευτῶν προερχομένων ἀτοπκιμάτων καί δυσκολιών πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Βουλῆς καί ἐξασχολούθησιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, πρέπει νὰ καταβιβασθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ λαμβάνωσιν ἀδείας ἀπουσίας μέχρι τῶν δέκα. Συμπληρουμένου δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου νὰ μὴ δυναταί οὐδεὶς νὰ λάβῃ ἀδειαν.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐχορήγησε μὲν εἰς τὸν Α. Ἀλεξανδροπούλου δι' ἀναστάσεως τὴν αἰτηθεισαν τριακονθημέρου ἀπουσίας ἀδειαν, ἀρῆκε δὲ τὴν ἕτεραν πρότασιν περὶ καταβιβάσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δυναμένων νὰ λάβωσιν ἀδείας μέχρι δέκα ἑκαταμῆ.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων δικ

τὸν μῆνα Φεβρουάριον καὶ ἔλαχον οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν Τμημάτων τῆς Βουλῆς διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1848.

A.	B.	Γ.
Μ. Βαλέττας	Ἄγγελ. Γουζούσσης	Α. Κιστανᾶς
Ἄναγ. Δημητρίου	Δ. Ὀρεινός	Δημ. Δεληγιώργης
Ἐμ. Ἀντίπας	Νικόλ. Κορριωτάκης	Μ Βιτάλης
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Στέρ. Στεφανόπουλος	Ῥόγγος Παλαμίδης
Π. Α. Ζάνος	Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Μ. Κονδύλης
Ἠλ. Γιατρός	Νικόλαος Μπούτουνας	Βίβκος
Ἐμ. Μελετόπουλος	Πανοπριφτόπουλος	Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος
Ἠλίας Παππαδαῖος	Π. Τσιμπούρτζης	Εὐσ. Σπυρίδωνος
Α. Ἀλεξανδρόπουλος	Μελ. Χ. Μελέτης	Α. Μαυρομιχάλης
Σχινᾶς	Κ. Τζαβέλλας,	Ἰω. Παπαζιζώνης
Περίδης	Παροσκ. Ματάλας	Ι. Πετμέζης
Δ. Μπούκουρας	Γεώργ. Κ. Πετμεζᾶς	Παῦλος Δεντιούδης
Μ. Ίκτιός	Δ. Βερβίλης.	Γ. Μπάνης
Γ. Μήτιος	Δ. Κουμανιώτης	Ν. Τσαλακώστας
Κλεομ. Οἰκονόμου	Α. Δανόπουλος	Δημ. Καλλιφρονᾶς
Α. Γεωργαντᾶς	Σ. Α. Βαρότσης	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Καλογεράς	Ἰω. Ζάρκος	Μ. Ἀναστασόπουλος
Ἄ. Παππατωρῆς	Γ. Ζαφειρόπουλος	Ν. Μοσχούλας
Δ.	Ε.	Ζ.
Σ. Γρίβας	Ἀνδρ. Κουντουριώτης	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος
Μιχαλόπουλος	Ἰωάν. Κλίμακας	Σταμ. Ἀντωνιάδης
Γκούρας	Δ. Κουντουριώτης	Θ. Μίτης
Δουκᾶς Στέφανος	Δ. Σακελλαριόδης.	Γ. Σ. Κριεζῆς
Ι. Γ. Κριεζῆς	Π. Μοναστηριώτης	Μανίτας
Α. Π. Νάκος	Ι. Δ. Ἀντωνόπουλος	Γιολλάσης
Α. Κεχαγιᾶς	Ἰωάννης Χατοόπουλος	Γ. Κ. Βελῆς
Κων. Βρυζάκης	Α. Ἀρμάς	Γεώργ. Μαυρομιχάλης
Ἐμ. Α. Ὀρλώφ	Α. Καμπάσης	Πέτρος Μαυρομιχάλης
Στρ. Δεληγιαννάκης	Σταμ. Νικολαΐδης	Κάρολος Νάκος
Δ. Χατοσίκοι	Σπ. Βαλέττας.	Ἄ.δρ. Ζ. Μίμουκας
Γερ. Ριζόπουλος	Χρ. Ν. Δεμάθας	Λογοθετόπουλος
Π. Παπαδομαντόπουλος	Βελ. Νικολαΐδης	Νικόλαος Ἀνδρικού
Κων. Δουβουλιώτης	Ι. Οἰκονόμου	Θ. Πετρινός
Γρηγ. Χατσηγιάννης	Πέτρος Τσιαντάκης	Π. Παπαζιζώνης
Κ. Δαρειώτης.	Ἄνδρ. Νοταρᾶς	Ματθ. Πρωτοπαπᾶς
Ἰω. Τομαρῆς		Ἄθ. Δανηλόπουλος
Α. Κανιλόπουλος		

Z.

Z. Δεπάστας	Γ. Λογιωτατίδης	Ν. Ἰατρός
Γ. Μπάστας	Ἄνδρ. Πετράκης	Μ. Σισίνης
Χ. Σουμαρῆς	Ι. Τασσάιος	Σ. Στράτος
Κ. Φασιόζης	Ἄν. Μακροποκάμισος	Βατίστας
Ἐμ. Τσοῦγλος	Χρ. Τζίνος	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης
Καλαμάρ. Τσοουκαλᾶς	Δ. Κονδύλης	

Κληρωθεῖσα δὲ καὶ ἡ ἐκλογή Ὀλυμπίας ἔλαχεν εἰς τὸ δ' τμήμα.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν ἀναεληθέντων τριῶν νομοσχεδίων ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Εὐσ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 29 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ δεκακοσιοστοῦ τρισσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. Ἐσημειώθησαν δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικαιολογητῶς ἀπόντων Κ. Κ. Πετμέζης, Σ. Στράτου, Τσοῦγλου, Βίβκου καὶ Π. Μυρομιχάλου.

Ἀναγγέλλαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων, ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς περὶ βιοσκησίμων γαιῶν ἀνάπτυξις τοῦ προτείναντος, καὶ τελευταῖον, ἡ συζήτησις διαφόρων Νομοσχεδίων κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐμφαινομένην σειράν, παραλειθῶν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω ἐκθεσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸν γενικὸν τοῦ 1848 προϋπολογισμὸν, νομοσχεδίον περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1848 καὶ ἕτερον τῶν ἐξόδων διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἔχουσι δ' αὐτὰ οὕτω.

Ὅρα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848 ἐν τῷ τῶν πρακτικῶν παραρτήματι.

Μετά τούτον, ειλόντα, ότι ο προϋπολογισμός εδότη ήδη εις έκτύπωσιν, και μετά δύο ή τρεις ημέρας θέλει διανεμηθή προς τους Βουλευτάς, διά να λάβωσιν αυτόν υπ' όψιν και προπαρασκευασθώσιν εν καιρώ. Ίνα μη εύρεθή το σώμα εις την αυτην ανάγκην, εις ην δια το θραχύ του καιρου περιήλθε και κατά την συζητησιν του παρελθόντος προϋπολογισμου, αναστάς ο επί των έσωτερικων ύπουργός, ανέγνω έκθεσιν του περι ταχυδρομικης διατιμώσεως της εταιρίας Ροττάν Νομοσχεδίου, επ' ου η Γερουσία επήνεγκε τροπολογίαν τινά, ίνα εκ νέου παρά της Βουλής ψηφισθή. Ούχ ήττον δ' ανεγνώσθη και η της Βουλευτικης έκλογης Τριφυλιας έκθεσις υπ' ενός των του προεδριου γραμματέων, ως ασθενούντος του αρμοδίου εισηγητου' έχει δε αυτα ούτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί της Βουλευτικης έκλογης Τριφυλιας,

Προς την Βουλην.

Το 7 τμήμα της Βουλής συνελθόν την 4 τ. μηνός εν τω Βουλευτικω καταστήματι, έλαθεν υπ' όψιν και διεξήλθε μετ' έπιστάσις τον φακελλον των πρακτικων της Βουλευτικης έκλογης της επαρχίας Τριφυλιας, αφού πρώτον επεξεργάσθη αυτη παρά τριων εκ των μελών του κατά το άρθ. 3 του Κανονισμού.

Η Επαρχία Τριφυλιας σύγκειται από τους δήμους Κυπαρισσίας, Εράνης, Φλεσιιάδος, Τριπύλης, Δωριου και Αυλώνος, το όλον εξ.

Εκ του συνόλου των πρακτικων φαίνεται, ότι αι προκαταρκτικαι έργασιαι περί της κληρώσεως των επί των παραπόνων επιτροπων και της έκθέσεως των καταλόγων έγινοντο εν τάξει, ότι οι εκτεθέντες έκλογικοί καταλόγοι, εκδικασθέντες παρά των όρκωτικων δικαστηριων, υπέστησαν τάς ακολουθούσας τροποποιήσεις.

- α) Ο του δήμου Κυπαρισσίας, εμπειρέχων αρχικώς ονόματα ψηφοφόρων 781 κηξήθη κατά άτομα 159
- β) Ο της Φλεσιιάδος φέρων 1112 κηξήθη κατά 473
- γ) Ο της Τριπύλης » 872 » » 641
- δ) Ο του Δωριου » 881 » » 649
- ε) Ο του Αυλώνος » 608 » » 572
- ς) Ο της Εράνης » 602 έλαβε προσηθήκη παρά του Δημάρχου εξ' ατόμων έβδομήκοντα ενός. Αλλά το όρκω-

τικόν δικαστήριον άρρήρασε, εκ μόν των παρά του Δημάρχου προστεθέντων ονόματα πέντε, εκ δέ των προϋπαρχόντων ονόματα 96, προσθέσαν δε και κατά συνέπειαν ιδιωτικων ένστάσεων ονόματα 11, έκηρυξεν όριστικόν τον κατάλογον εκ ψηφοφόρων 547, αφαιρέθέντων εκ τούτου και 36 αποθιωσάντων εις τρόπον ώστε, ενώ κατά την Βουλευτικην έκλογην της παρελθούσης περιόδου οι έκλογεις της Επαρχίας Τριφυλιας συνεποσουντο εις 4856, κατά την έκλογην της ένεστώσης ανεβιβάσθησαν εις 7285, πλεονάσαντες κατά το ήμισυ του αρχικου ποσού ακριβώς.

Εκ των ψηφοφόρων τούτων έψηφοφόρασαν, ως εξάγεται από τά πρωτόκολλα των ψηφοφοριων, συνδυασμένα μετά των της διαλογης.

α)	Εις τον δήμον Κυπαρισσίας	ψηφοφ.	761
β')	» » Φλεσιιάδος	»	1067
γ')	» » Τριπύλης	»	1377
δ')	» » Δωριου	»	915
ε')	» » Αυλώνος	»	1117
ς')	» » Εράνης	»	618

Το όλον των ψηφοφορησάντων 5855

Συγγωρηθέντος του δικαιώματος της ψηφοφορίας παρά της έφορευτικης επιτροπής και εις τους παρά του ένόρκου δικαστηριου εξαιρεθέντας έκλογεις της Εράνης, εκ των οποίων έψηφοφόρησαν ως εν τω πρωτοκόλλω της ψηφοφορίας έμφαίνεται, άτομα 90.

Τα όρκωτικά δικαστήρια φαίνεται ότι εις όλους τους δήμους της επαρχίας έκληρώθησαν εν τάξει, ώσαύτως δε και αι των καλπών έφορευτικαι επιτροπαι, και περί όλων τούτων δέν φαίνεται ότι έγιναν παράπονα εν καιρώ' αλλ' έπομένως έγιναν ένστάσεις τινές κατά της κληρώσεως των επιτροπων του δήμου Φλεσιιάδος, Δωριου και Αυλώνος, αξιούντων των παραπονουμένων ότι εις μόν τον πρώτον δήμον μετεβλήθη το αποτέλεσμα της κληρώσεως παρά του Δημάρχου, καθόσον απέβλεπε τον πρόεδρον και έν μέλος της έφορευτικης επιτροπής, εις δέ τον δεύτερον ότι επίσης μετεβλήθη το αποτέλεσμα της κληρώσεως, εις τον τρίτον ότι παντάπασι δέν έγινετο κλήρωσις, αλλ' η περί ταύτης πράξης του δημοτικού συμβουλίου είναι νόθος και πλαστουργημένη εν τω κρυπτω, μη συνεδριάσαντος επί τούτου ποτέ του δημοτικού συμβουλίου, ως όμολογείται τούτο παρά

τινων συμβούλων, και ιδίως παρ' ενός, απόντος εις τόν δήμον Τριπύλης, κατά την ημέραν εκείνη καθ' ην υποτίθεται, ότι συνεδρίασε τὸ συμβούλιον, και έντοσοῦτω φαίνεται έν τῇ πράξει τῆς κληρώσεως ἡ υπογραφή αὐτοῦ.

Κατά τὴν διάρκειαν τῶν ψηφοφοριῶν εις μόνον τόν δήμον Τριπύλης φαίνεται, ότι παρουσιάσθησαν εις τὴν έφορευτικὴν έπιτροπὴν δύο ένστάσεις παρὰ τοῦ Θ. Κόντου και Λάμπρου Ἀθ. Λυπροπούλου, περιστρεφόμεναι εις τὸ ότι έδολιεύθη ἡ κάλπη τούτου, και ότι κατά τῶν έκλογέων αὐτοῦ έζησκῆθη βία παρὰ τῆς έφορευτικῆς έπιτροπῆς, κατά συνέπειαν τῆς ὁποίας, οἱ δημόται δειλιάσαντες δέν έψηφοφόρησαν ὑπέρ τῶν ανθρώπων τῆς έμπιστοσύνης των. Εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους δέν φαίνεται μὲν εκ τῶν πρωτοκόλλων ότι παρουσιάσθησαν έν τῷ δικαστήματι τῆς ψηφοφορίας ένστάσεις, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, και έν καιρῷ μάλιςα τῆς διαλογῆς έγέγοντο διάφοροι παρὰ διαφόρων ένστάσεις, αντικείμενον έχουσαι αἱ μὲν τῆς μερίδος Πολυχρονοπούλου και λοιπῶν, ότι εις τοὺς δήμους Φλεσιάδος, Δωρίου, Εράνης και Αὐλωνος ένηργήθησαν εἴαι, και κακώσεις πολυειδεῖς κατά τῶν προτεθέντων νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπέρ τῶν υποψηφίων ταύτης, και ότι εις τόν δήμον Εράνης έψηφοφόρησαν παρανόμως οἱ στερηθέντες τοῦ δικαιώματος τοῦ εκλέγειν δι' αποφάσεων τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἀνωτέρω διελήφθη· αἱ δὲ τῆς άλλης μερίδος, ότι ὡσαύτως έλαβε χώραν εις τόν δήμον Τριπύλης βία κατά τῶν ψηφοφόρων εκ μέρους τῆς έφορευτικῆς έπιτροπῆς, και τῶν ανθρώπων τῆς μερίδος τοῦ Πολυχρονοπούλου, και ότι αἱ σφραγίδες τῆς κάλπης τοῦ δήμου αὐτοῦ φκίνονται παραδιασμέναι.

Εκτός τούτων ὁμοίως, μετὰ τὴν έναρξιν τῆς εκλογῆς και κατά τὴν διάρκειαν ταύτης, διάφοροι τῶν εκλογέων τοῦ δήμου Αὐλωνος και Εράνης παρουσιάσθησαν εις τοὺς συμβολαιογράφους, οἱ μὲν πρώτοι τῆς Κυπαρισσίας, οἱ δὲ δεύτεροι τῆς Εράνης, και εκζήτησαν τὴν σύνταξιν συμβολαιογραφικῶν έγγραφων, αἵτινα και συνετάχθησαν, δι' ὧν οἱ ψηφοφόροι οὗτοι παραπνοούμενοι ότι δέν αφίνονται ελεύθεροι μήτε δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἀτιμωρητῆ εις τόν τόπον τῶν εκλογῶν τῶν δήμων των διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν κατά τὴν διάθεσιν των και ὑπέρ τῶν ανθρώπων τῆς έμπιστοσύνης των, ἀναγκάζονται διὰ νὰ μὴν ἀπολέσωσι τὸ εκλογικόν των δικαίωμα, νὰ ζητήσωσιν τὴν σύνταξιν τῶν προειρημένων έγγραφων διὰ τῶν ὁποίων ἀποδίδουσι τὰς ψήφους των εις τοὺς υποψηφίους Πολυχρονοπούλου, Πονηρόπουλου και Νικολακόπουλου· τοιοῦτοι δὲ ἀναφαίνονται εκ μὲν τοῦ δήμου Αὐλωνο-

στομα τετρακόσια έννέα 409
εκ δὲ τοῦ δήμου Εράνης εκάτον τριάκοντα έν 131

τὸ δλον πεντακόσια τεσσαράκοντα 540

εκ ὧν φαίνονται σημειωμένοι ὡς ψηφοφορήσαντες εις μὲν τόν πρώτον δήμον ψηφοφόροι 271
εις δὲ τόν δεύτερον ψηφοφόροι 90
εκτός δὲ τούτων φαίνεται, ότι ὑπάρχει και έτερον έγγραφον ἀπευθυνθέν πρὸς τόν συμβολαιογράφοντα εἰρηνοδίκην Κυπαρισσίας, παρὰ τινων Αὐλωνητῶν, και έπιδοθέν διὰ δικαστικοῦ κλητήρος πρὸς αὐτόν, διὰ τοῦ ὁποίου εκζητεῖτο κατά τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἡ σύνταξιν και έτέρων συμβολαιογραφικῶν προσέτι δὲ ὑπάρχουσι και έτεροι διαμαρτυρήσεις εκ μέρους τινῶν δημοτῶν Κοάνης, έπιδοθεῖσαι ὡσαύτως εις τὴν έφορευτικὴν έπιτροπὴν, δι' ὧν καταδεικνύοντες δέθεν πρὸς τὴν έπιτροπὴν πολλὰς παρανομίας ενεργουμένας παρ' αὐτῆς, διαμαρτύρονται οἱ εις αὐτὰς ὑπογεγραμμένοι, ότι δέν προσέρχονται πρὸς ψηφοφορίαν, και ότι τὰς ψήφους των θέλουσιν εκασφαλῆσαι άλλως πως.

Επι πάντων τούτων τὸ τμήμα σκιερῶν ὀρίμως ἀπεφάσισε παμψηφεί, ὡστε τὰς μὲν ὑπολοίπους ένστάσεις, ιδίως δὲ τὰς περι δολιεύσεως τῶν κληρίσεων, και τὰς περι ὑπερβολικῆς εκαυξήσεως τῶν καταλόγων ν' ἀπορρίψη ὀλοσχερῶς, έν μέρει μὲν, ὡς μὴ συνωδευμένας κατά τόν νόμον μετὰ τὰς προσηκούσας ἀποδείξεις, έν μέρει δὲ διότι εθεώρησεν ὡς δευτέρου λόγου ἀντικείμενον τὴν εκδικασιν αὐτῶν, νὰ επιστήσῃ δὲ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῶν εκτῆς ἀντικειμένων τὰ ὁποία εθεώρησεν οὐσιώδη.

α. Τὸ περι τοῦ δικαίου ἢ μὴ τῆς αποφάσεως τῆς έφορευτικῆς έπιτροπῆς τοῦ δήμου Εράνης, τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν οἱ παρὰ τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου εκαιρεθέντες.

β. Τὸ περι νοθεύσεως τῆς κάλπης τοῦ δήμου Τριπύλης και τὸ περι παραδιάσεως τῶν ἐπ' αὐτῆς σφραγίδων.

γ. Τὸ περι τῶν ενεργηθέντων συμβολαιογραφικῶν έγγραφων.

Επὶ μὲν τοῦ πρώτου τὸ τμήμα εἰρήθη καθ' ὀλοκληρίαν σύμφωνον, ἀποφηνάμενον ότι τοὺς παρὰ τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου εκαιρεθέντας, ἀν και παρανόμως κατά τὴν ἀξίωσιν τῆς έφορευτικῆς έπιτροπῆς, δέν ἠδύνατο αὐτὴ νὰ τοὺς δεχθῆ διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν· καθότι τὸ παράνομον τῆς εκαιρεσεως τούτων μόνη ἡ Βουλὴ ἐδύνατο νὰ ἐπιληφθῆ, πρὸς ἀκύρωσιν μόνον και τῆς εκλογῆς ὅλης και τῶν αποφάσεων τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, ὅχι δὲ και ἡ έφορευτικὴ έπιτροπὴ, ἥτις οὐδεμίαν έχουσα

ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῶν ἀποράσεων τοῦ ὀρκωτικοῦ Δικαστηρίου, χρεώσται νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τὸν κηρυχθέντα παρὰ τούτου ὀριστικὸν καταλογον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ἐνῶ κατ' ἀρχὰς τὸ τμήμα ἦτον σύμφωνον ὅτι δὲν ἐδύνατο νὰ θεωρηθῇ τὰς ἐπὶ τῆς κάλπης Τριπύλης σφραγίδας τῆς Νομαρχίας παραβιασμένους, καθόσον μάλιστα ἀνάγκη παραβίασεως δὲν παρίσταται, καθότι κατὰ τοὺς ἰδίους ἐνισταμένους, οἱ ψηροφόροι ἐκδιασθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν φίλων τοῦ Πολυχρονοπούλου καὶ λοιπῶν, ἐψηροφόρησαν ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τούτων, ἂν δὲ ὑποθεθῇ ὅτι σκοπὸς τῆς παραβίασεως ἦτο νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν κάλπην ψηροδέλτια, τότε οὐδεμίαν ἀνάγκη ἦτο νὰ παραβιασθῶσιν αἱ σφραγίδες τῆς νομαρχίας, ἀλλ' ἐκείναι, αἵτινες ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς ὀπίθ' ἐνῶ, λέγω, τὸ τμήμα ἦτο κατ' ἀρχὰς σύμφωνον, ὡς ἐμφαίνεται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ αὐταῦ, ἐσχάτως διεφώνησε, σχηματισθεὶς ἐκ τινῶν μελῶν αὐτοῦ μειοψηφίας, ἧτις παρατηρήσασα τὰς ἐπὶ τῆς κάλπης σφραγίδας τῆς νομαρχίας καὶ ἄλλας τινὰς τῆς αὐτῆς σεσημασμένης ἐπὶ τινος χάρτου πρὸς ἀντιπαραβολὴν, θεωρεῖ ταύτας ἄρκετὰ πρὸς ἀλλήλας διαπερούσας καὶ παρεχούσας βασίμους ὑποψίας παραβίασεως τῆς κάλπης.

Τὸ τελευταῖον τῶν ἀνωτέρω τριῶν ζητημάτων, τὸ περὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, ὑποδιερέθη παρὰ τοῦ τμήματος εἰς δύο ζητήματα.

α. Αἱ παρὰ τοῖς συμβολαιογράφοις κατατεθείσαι ψῆφοι, δύνανται κατὰ τὸν νόμον νὰ λογιθῶσιν εἰς ὄφελος τῶν ὑπὲρ ὧν κατατέθησαν;

β. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, τὰ συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα δύνανται νὰ βεβαιώσωσιν ὅτι, ὅσοι τῶν εἰς αὐτὰ ἐνδικλαμβνόμενων φαίνονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν ψηροφοριῶν σημειωμένοι ὡς ψηροφόρησαντες, ἐσημειώθησαν εἰς ταῦτα ψευδῶς παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων, πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν αἱ εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμεναι ψῆφοι;—Ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἀπεφάνητο παμψηφεί, ὅτι αἱ συμβολαιογραφικαὶ ψῆφοι δὲν δύνανται νὰ λογιθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὡς μὴ συγχωρουμένης παρὰ τοῦ νόμου τοιοῦτου εἶδους ἐκλογῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, διεφώνησε πάλιν, καὶ ἡ μὲν μειοψηφία ἀξίει, ὅτι ὡς νομίμως δοθεῖσαι ψῆφοι θεωροῦνται αἱ βεβαιῶσαι εἰς τὰς κάλπας, ὡς περὶ τούτου ἀπεφάνητο ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον, καὶ ὅχι αἱ δι' ἄλλου μέσου διδόμεναι, καὶ τὸ τμήμα καλῶς ἀπεφάνησε νὰ μὴ καταλογισθῶσιν αἱ συμβολαιογραφικαὶ, ὑπὲρ ὧν ἐδόθησαν

καὶ ὅτι τὰ συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπίσται ἀποδείξεις τοῦ ὅτι τὰ ἐν αὐταῖς σημειούμενα ὀνόματα δὲν ἐψηροφόρησαν εἰς τὰς κάλπας, καθότι τῷ περιεχομένῳ τοῦ συμβολαίου θεωρηθέντος παρανόμου, καὶ ὡς ἐκ τούτου τῶν συμβολαίων ἀκύρων, δὲν ἠδύνατο πλέον ταῦτα νὰ ἔχωσι τὴν ἐλάχιστην ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἐπειδὴ ἐξ ἐγγράφων παρανόμων καὶ ἀκύρων οὔτε δικαιώματα, οὔτε ἀποτελέσματα νόμιμα δύνανται νὰ παραχθῶσι, τῶν δ' ἐγγράφων ὄντων ὀλοσχερῶν καὶ ἀδιαίρετων, ὀλοσχερῶς καὶ ἀδιαίρετως πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ κύρος ἢ ἡ ἰσχύς των, οὐδέποτε δὲ διττημένως. Ἡ δὲ πλειοψηφία, ὅτι δὲν δύνανται νὰ μὴ θεωρηθῇ τὰ συμβολαιογραφικὰ ταῦτα ὡς ἀποδεικνύοντα, ὅτι οἱ εἰς αὐτὰ ἐνδικλαμβνόμενοι δημόται ἐξεδιάζοντο πραγματικῶς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς διὰ νὰ ψηροφορήσωσιν ἐναντίον τῆς διαβίασεως των, καὶ ὅτι ἀληθῶς δὲν ἐψηροφόρησαν εἰς τὰς κάλπας, ἀλλὰ προσέβησαν εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, πρὸς βεβαιώσιν αὐτῶν κατ' αὐτῶν ἐνεργουμένης βίας, καὶ πρὸς παρακατάθεσιν αὐτῶν ἐτέρου τῶν ψήφων των, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐπιστημότητα τὴν ὅποιαν ἔχουσι τὰ συμβολαιογραφικὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ διότι ὑποστηρίζονται συγχρόνως καὶ ἀπὸ ἄλλα ὡσαύτως ἐπίσται ἐγγράφα, ἐπιπεριχόμενα εἰς τὸν ἐκλογικὸν φάελλον, οἷον τὸ ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1847 ἐγγράφον τοῦ ὑπομειράρχου Ἰωάν. Π. Ἀνδρέου, τὸ ἀπὸ 2 Αὐγούστ. ἐγγράφον τοῦ εἰρηνοδικαστικοῦ Παρέδρου Ἑράνης, ἀπὸ τὰ διαφόρα ἐπιδοτήρια τῶν δικαστικῶν κλητῶρων, ἀποδεικνύοντα τὴν ἐπίδοσιν ἐν καιρῷ τῶν ψηροφοριῶν, ἐγγράφων, πραγματευομένων περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ψηροφοριῶν ἐξακτουμένης βίας, καὶ ἀπὸ ἄλλα τοιαῦτα· τὸσω δὲ πλέον ὑπεχρεῶθη ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος νὰ παρέξῃ πίστιν εἰς τὰ συμβολαιογραφικὰ ταῦτα, καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀραιοσεῖας ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν ὑπ' ὄψιν Ἀναστασοπούλου κλπ. τὰς ψήφους ἐκεῖνα, αἵτινες ἀναρέονται εἰς τοὺς διαμαρτυρηθέντας παρὰ τοῖς συμβολαιογράφοις, καθόσον ἡ ἴδια Βουλὴ ἐπ' ἄλλῃ ἐκλογῇ, παρέξῃ πίστιν εἰς ἄπλην τινα ἀναφορὰν, ἐπικυρωμένην μόνον παρ' ἐνὸς Παρέδρου Δημοκριτοῦ, καὶ ἀφῆρτε τὰς ψήφους, αἵτινες ἐφαίνοντο ὡς ἀνέκτουται εἰς τοὺς ὑπογεγραμμένους ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων ἀπάντων, τὸ Τμήμα γνωμοδοτεῖ.

Παμψηφεί μὲν,

τὴν ἀκύρωσιν τῶν ψήφων τῶν 90 ἀτόμων, τῶν ἐκ τοῦ δήμου Ἑράνης, ἃ τινὰ ἐξέστηκεν παρὰ τοῦ Ἐνόμου Δικαστη

ρίου από τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἐψηφοφόρησαν μολαντοῦτο ἐν τῇ κάλπῃ, κατὰ συγχώρησιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ψήφων τούτων ἀπὸ τῆς μερίδος τῶν ὑπὲρ ὧν ἐδόθησαν Ἀναστασοπούλου κλπ.

Κατὰ πλειονοψηφίαν δὲ,

1) Τὴν ἀπόρριψιν τῆς περὶ νοθεύσεως τῆς κάλπης τοῦ δήμου Τριπύλης, καὶ περὶ παραβιάσεως τῶν σφραγίδων αὐτῆς, διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ θεωρηθῇ ἡ κάλπῃ αὕτη ἀνόθευτος, καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς σφραγίδες τῆς Νομαρχίας ἀλύμαντοι.

2) Τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῆς μερίδος τῶν ΚΚ. Μήτρου Ἀναστασοπούλου, Ἰωάν. Τομαρά καὶ Ἀναγνωστοῦ Παπατζώρη τῶν προειρημένων ψήφων, αἵτινες κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῶν ψηφοφοριῶν φαίνονται ὡς ἀνήκουσαι εἰς τοὺς διὰ τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ὁμολογοῦντας ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν, καὶ εἰς τοὺς διαγραφέντας τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

3) Νὰ παραδεχθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς νόμιμοι Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Τριπύλης οἱ Κ. Κ. Δ. Πολυχρονόπουλος, καὶ Κυριάκος Ν. Πονηρόπουλος, ἔχοντες τὰ περὶ Βουλευτικῆς ἱκανότητος ἀπαιτούμενα προσόντα, διότι οὐδεὶς τῶν λοιπῶν πλειονοψηφεῖ ἀπολύτως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰρημένων ψήφων (καθότι, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν, τὸ ὅλον τῶν ὁμοίων ἀναβαίνει εἰς 451), ἐκ τοῦ συνόλου τῶν λοιπῶν ψήφων τῆς ἐπαρχίας, φαίνεται, ὅτι θεωροῦνται ὡς ψηφοφορήσαντες: ἐκλογεῖς 5,404, ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν ὁμοίων συνίσταται εἰς ψήφους 2,703, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τῶν ψήφων αὐτῶν ἀπὸ τῆς μερίδος τῶν Κ. Κ. Ἀναστασοπούλου, κλπ. μένουσιν οὗτοι μὲ ψήφους, ὁ μὲν Ἀναστασοπούλου 2,614, ὁ δὲ Τομαράς 2,575, καὶ ὁ Παπατζώρης μὲ 2,552.

καὶ 4) Νὰ διαταχθῇ νέα ἐκλογή καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, μετὰ τῶν σχετικῶς πλειονοψηφησάντων Μήτρου Ἀναστασοπούλου, καὶ Ἰωάν. Τομαρά.

Γνωμοδοτούσης τῆς μειονοψηφίας,

1) Νὰ ἀπορριφθῶσιν αἱ παρὰ τοῖς συμβολαιογράφοις κατατεθεῖσαι ψῆφοι, ὡς καὶ τὰ συμβόλαια αὐτὰ ὡς ἄκυρα, αἱ δὲ ἐν ταῖς κάλπαις ῥηθῆναι ψῆφοι ἔγκυροι, καὶ νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ ὧν ἐδόθησαν.

2) Ἡ κάλπῃ τοῦ δήμου Τριπύλης νὰ θεωρηθῇ παραβίασμένη, καὶ αἱ ἐν αὐτῇ ψῆφοι ἄκυροι.

καὶ 3) Ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι Βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Μήτρος Ἀναστασοπούλου, Ἰω. Τομαράς, καὶ Α. Παπατζώρης. Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἀσκητὴς
Κ. Μανέτας.

Εἰδοποιηθεῖσα δ' ἡ Βουλὴ μετὰ τοῦτο ὅτι ὁ Βουλευτὴς Κορινθίας Κ. Οἰκονομόπουλος ἐξαιτεῖται τριακονθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἵνα μεταβῇ δι' οἰκιακὰς ὑποθέσεις εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἀπεφάνετο νὰ χορηγηθῇ, ἐάν μόνον ἐπανέλθωσιν ἐν τῷ μεταξύ ἄλλοι καὶ αἱ τῆς Βουλῆς ἐργασίαι δὲν παρεμποδίζονται.

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι διὰ τὴν προσεχῆ τοῦ προϋπολογισμοῦ τ. ε. ἐργασίαν πρέπει νὰ ἐκλεχθῇ νέα ἐπιτροπὴ, διότι ἡ ὑπάρχουσα ἤδη ἐπεξεργάσθη τὸν πρὸ αὐτοῦ, καὶ δὲν δύναται ἐπομένως νὰ ἐπιληφθῇ ἄλλου, ἀντελέχθη, ὅτι ἡ αὐτὴ πρέπει καὶ τοῦτον νὰ ἐπεξεργασθῇ, διότι ὡς ἡ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ μένει διαρκῆς, οὐχ ἦτον πρέπει καὶ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ μὴ μεταβάλληται ἐντὸς τῆς συνόδου.

Ἐπιμενόντων δὲ τινῶν εἰς τὴν πρώτην ἰδέαν, καὶ διατεινομένων, ὅτι ἕνα προϋπολογισμὸν ἐκάστη ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ ἐπεξεργάζεται, παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς πᾶσαν βουλευτικὴν σύνοδον ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς οὐδένα λανθάνει, εἶναι διαρκῆς καὶ μέχρι τέλους τῆς συνόδου ὑφίσταται. Δὲν δύναται λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ μεταβληθῇ, ἀφοῦ καὶ ἡ τῆς διακιοδοσίας τῆς συνόδου εἰσέτι δὲν ἐληξεν· ἀλλ' εἰς τοὺς διατεινομένους, ὅτι αὕτη ἐπεξεργάσθη ἤδη τὸν τοῦ 1847 προϋπολογισμὸν, καὶ δὲν δύναται διὰ τοῦτο νὰ ἐπιληφθῇ ἄλλου, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἀ. περίοδον τῆς Βουλῆς, ἥτις διαλυθεῖσα, δὲν προέλαβε νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτόν. Τοῦτον λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπεξεργασθεῖσα δὲν ἐπραξεν ἄλλο εἰμὴ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἔργον διακοπῆν. Δὲν διεξῆλθε ἄρα τὸν προϋπολογισμὸν, δι' ὃν συνεστήθη, ἀλλ' ἕτερον, ὅστις ἔπρεπε νὰ μὴ μείνῃ πλείοτερον ἐκκρεμῆς. Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ τὴν διαδεχθῇ ἐπιτροπὴ νέα, διότι αὕτη συνεκροτήθη κυρίως διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848, ὅ,τι δὲ ἐπραξεν ἦτον ἔργον ἄλλης ἐπιτροπῆς, τὸ ὅποιον ὡς ἐκ περισσοῦ πλὴν ἀναγκαίως ἐξεπλήρωσεν· ἀλλ' ἐάν ἡ Βουλὴ νομίξῃ, ὅτι ἡ προσθήκη νέων μελῶν δύναται ἴσως νὰ συντελεσθῇ πρὸς πλείονα τοῦ ἔργου τελειότητα, ἂς ἐπαυξήσῃ ταύτην διὰ προσθήκης τεσσάρων μελῶν, χωρὶς ὀλοτελῶς νὰ τὴν μεταβάλλῃ. Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οὐδέποτε ἤλπιζε παρ' αὐτοῦ νὰ ἀκούσῃ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἰργάσθη δύνανται παρὰ τὸν τίτλον

της, και δυναται διὰ τούτο νὰ ἐπιληφθῆ καὶ τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ. Διότι, ἀφοῦ ἀπαξ ἐπεξεργάσθη ἕνα τινα προϋπολογισμὸν, ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὴν ἐντολὴν της, καὶ ὁ σκοπὸς, δι' ὃν συνεστήθη πληρέστατα ἐτελέσθη. Ἀδιάρροτος λοιπὸν πᾶσα ἄλλη σκέψις, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθῆ εἰς ποίαν ἐποχὴν ἢ ἐπιτροπὴν ἀνήκει ὁ προϋπολογισμὸς. Προτείνει διὰ τούτο νὰ συστήθῃ νέα ἐπιτροπὴ διὰ τὸν νέον προϋπολογισμὸν, καὶ ἀνὰ μὴ ἀμφισβῆσθαι ὁ προσαγορεύσας, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐντὸς τῆς βουλῆς ἱκανότητες, δυνάμεναι νὰ ἐπεξεργασθῶσι τοιαῦτα ἔργα.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἀνωτέρω ἀπάντησεν ὅτι κακῶς εἰόθη τὸς παρατηρήσεις του, ἀν νομίζῃ, ὅτι ἀπὸ συμφέρον ἠρμύμενος τὰς ἀπέπεινε. Τὸ ζήτημα ἦτον, εἴν ἢ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἢ ἄλλη πρέσῃ νὰ διεξέλθῃ τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ὡς ἐπὶ ζητήματος κρίνων, ἐξέστηκε τὴν ἰδέαν του. Δὲν προέρχεται ὅθεν τοῦτο οὐδ' ἐξ ἐπιμονῆς, οὐδ' ἀπὸ συμφέροντος τοῦ νὰ διακινή ἢ ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ. Διότι οὐδὲν ἄλλο θέλει συμφέρον, εἰμὲν ὅτι, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ θέλουσιν ἡσυχάζει, αὐτοὶ τούναντιον θέλουσιν ἐργασθῆ ἐπὶ δέκα πάντε ἡμέρας κεκλεισμένοι. Ἄλλως δ' ἐπαλάθει, ὅτι ἢ ἐπιτροπὴ διαρκεῖ πάντοτε καθ' ὅλην τὴν σύνοδον, καὶ οὐ μόνον ἐν ἔργον, τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ καὶ πιστώσεις ἀν τύχη, καὶ ἄλλα ἔργα ἐπεξεργάζεται. Ἐάν δ' ἢ Βουλὴ φρονῇ τούναντιον, δυναται ν' ἀποφανθῆ περὶ τούτου, χωρὶς οὐδὲως αὐτὸν νὰ ἐνδιαφέρει, διότι οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν ἰδέαν του, ὡς εἶπεν, ἐξέφρασεν. Ἄλλως τε δὲν ἀρνείται, ὅτι πολλοὶ ὑπάρχουσι διὰ τὸ ἔργον ἱκανότητες, καὶ χεῖρι ἐπιθεσίων τούτο, διότι ποτὲ δὲν ἔλαθε τὴν ἑξὶν νὰ προσβάλλῃ οὐδένα.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ προσώπων, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ. Παρκαθρεῖ δ' ὅτι, ἀφ' οὗ ἢ προϋπολογισμὸς ἐτελείωσιν, οὐχ ἦττον οὐδ' ἐπιτροπὴ δὲν ὑπάρχει πλέον. Πρόκειται ἤδη περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847; ὅχι θεσπια. Πῶς λοιπὸν δυναται νὰ διατηρηθῆ ἢ ἐπιτροπὴ του; Τὸ πρᾶγμα εἶναι σαφέστατον, καὶ διὰ τὸν νέον προϋπολογισμὸν ἀνάγκη νέας ἐπιτροπῆς.

Ἄλλος παρατήρησεν, ὅτι, ἐάν ἀκριβῶς ἐξετάσῃ τις, συνάγεται ὅτι ὁ κανονισμὸς δὲν προβλέπει τι περὶ τούτου, καὶ ἢ Βουλὴ δυναται νὰ ἀποφανθῆ ἐλευθέρως. Διότι ἢ παρούσα Βουλὴ ἐκτάκτως συνεβούσα διὰ τὴν διάλυσιν τῆς προτέρας καὶ ἐκτάκτως ἐπρεπεν ἐργασίας νὰ ἔχῃ. Αἱ ἐργασίαι ὅθεν τοῦ 1847 δὲν ἦσαν δι' αὐτὴν, εἰμὲν ὅπως ἐκτακτοὶ. Αἱ δὲ τοῦ 1848 εἶναι κυρίως γὰρ τακτικαὶ ἐργασίαι αὐτῆς· ἀλλ' ἠτχολήθη εἰς

ταῦτας, διότι παρὰ τῆς πρώην Βουλῆς ἔπρεπε νὰ γναι τεταλεισμένα· ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν προέλαβε τοῦτο διαλυθεῖσα, ἐβιάσθη νὰ συμπληρώσῃ ἢ ὑπάρχουσα ὅ,τι ἢ πρώτη ἀφήκεν. Ὅτιδὴποτε λοιπὸν ἀποφασισθῆ περὶ τούτου δὲν ἀντιβαίνει ποσῶς εἰς τὸν νόμον, διότι, ὡς παρατήρησεν, εὐρίσκεται ἢ Βουλὴ εἰς ἐκτακτὸν θέσιν. Δυναται ἐπομένως νὰ ἀποφανθῆ κατὰ τὸ δοκοῦν, καὶ προτείνει νὰ ἐρωτηθῆ περὶ τούτου.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἢ Βουλὴ, ἐάν παραδέχεται τὴν ἐκλογὴν νέας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 ἐπιτροπῆς, παρέδεχθη τούτο δι' ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα προκειμένου νὰ ἀναπτύξῃ ὁ τὴν ~~περὶ δικαστηρίων~~ γαιῶν ἐμφανίσας πρότασιν τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζει αὐτὴν, παρατήρησέ τις, ὅτι ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει προϋπήρξαν ἐγγεγραμμένα τὰ περὶ συντάξεως Λευκίου καὶ Δουθίου, τὰ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν καὶ ἄλλα τινὰ νομοσχέδια. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προσζητηθῶσι ταῦτα, καὶ ἀκολουθῶς νὰ γίνῃ ἢ προκειμένη ἀνάπτυξις. Διότι ἢ ἡμερησία διατάξις ἔχει παρεμφρέσει μὲ τὸ τῶν δικαστηρίων πινάκιον, ἐνθα τῶν διαδίκων τὰ ὀνόματα κατὰ σειρὰν ἐγγεγραμμένα, τὴν γραμμὴν ταύτην ἀπαργαλίτως φυλάττουσι. Τοιοῦτόν τι καὶ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει παρατηρεῖται, καὶ πρέπει διὰ τούτο νὰ προηγηθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν τὰ ἐν αὐτῇ προηγεγεγραμμένα.

Ἐτέρου δὲ τινος παρατήρησαντος, ὅτι οἱ περὶ φορολογίας νόμοι εἰσὶ τὸ οὐσιωδέστατον παντὸς Κράτους ἀντικείμενον, καὶ διὰ τούτο ἀρμόζει παντὸς ἄλλου νὰ προτιμῶνται, ἐπιμένοντος τούτου, ὁ τὴν προτερίαν προσδρουῶν παρατήρησεν, ὅτι ἀνηγγέλθησαν χθὲς τὰ τῆς παρούσης συνεδριάσεως ἀντικείμενα, καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ ἐνυπάρχει α' ἢ τοῦ εἰσαγαγόντος τὴν πρότασιν ἀναγκαῖα ἀνάπτυξις καὶ β'. τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀνηρητημένα.

Ἀναγνωσθέντος δ' ἐνταῦθα τοῦ χωρίου τούτου τῶν πρακτικῶν, τὸ προσδρεῖον προσέθηκεν, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ὁ προτείνων ἔχει τὸ δικαίωμα, ὑπὸ δύο τμημάτων τῆς προτάσεως αὐτοῦ παραδεχομένης, νὰ ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναπτύξεως. Τοῦτο ἐγένετο ἤδη χθὲς καὶ ὀρίσθη κατὰ συνέπειαν ἢ παρούσα. Δυναται ἐπομένως νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὁ προτείνων, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ γίνῃ παράβασις.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὰν λόγον παρατήρησεν οὗτος, ὅτι κατὰ τὴν χθὲς γενομένην περὶ τῆς προτάσεως του ἀπόφασιν, ἐρχόμενος εἰς τὸ βῆμα, ἐν ὀλίγοις θέλει ἀναπτύξῃ τὸ ἀναγνωσθῆν

αὐτοῦ σχεδίου παρὶ βοσκησίμων γαιῶν τοῦ κράτους, ὑποδεικνύων τοὺς λόγους ἐφ' ἃν στηρίζεται αὐτό. Παρατηρεῖ ὅθεν, ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου τούτου θέλουσι διακριθῆ ἑστικῶς καὶ ὁμοιομόρφως αἱ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος βοσκησίμοι γαῖαι, δημόσιαι τε καὶ ἰδιωτικαί. Παραχωροῦνται δ' ἐκ τούτων πρὸς τοὺς κατοίκους ὅσαι ἀναγκαιοῦσιν αὐτοὺς πρὸς ἀφθονον νομῆν τῶν ποιμνίων των, καὶ τὸ περίσσευμα ταύτων, ἐὰν μὲν ᾖναι δημόσιαι γαῖαι, θέλει διαχειρίζεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου· ἐὰν δ' ἰδιωτικαί, θέλει λαμβάνεσθαι 20 τοῖς 0/0 φόρος, τοῦ ὅποιου τὸ ἕμισυ μὲν θέλει ἀνήκει εἰς τὸ δημοσίον, τὸ δ' ἄλλο ἕμισυ εἰς τὸν ὄμιον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὅποιου ὑπάρχουσι. Ἐκ τούτου λοιπὸν παρατηρεῖται, ὅτι καὶ οἱ ἔχοντες χρεῖαν ποιότητων γαιῶν θέλουσι διευκολυνθῆ καὶ τὸ δημοσίον πλεότερον θέλει ὠφελεῖσθαι, διότι θέλει παῦσαι οὕτως ἢ μέχρι τοῦδε γινωμένην καταχρησῆ καὶ ἡ κακὴ οἰκονομία τοῦ δημοσίου τούτου ἐλαττωθῆ. Ἀκούμενος εἰς ταῦτα, συνίστασι τὴν πρότασιν τοῦ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς καθ' ἣν θέλει ὑποστηρίξει αὐτὴν ἀποχωρώντως.

Πρὸς τοῦτον ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ἐπειδὴ ὁ κανονισμὸς λέγει, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προτεινόμενου ἡ Βουλὴ ἐρωτᾶται, ἐὰν ἡ πρότασις ᾖναι συζητήσια, ἀναβλητέα, ἢ ἀπορριπτέα, ἐν ἐναντίον εἰς ταύτην, ἐκ προομιῶν ἀποφαίνεται ὅτι τὴν θεωρεῖ μὴ συζητήσιαν, ἀλλ' ἀπορριπτέαν. Τρεῖς δὲ πρὸς τοῦτο ἐπιφέρει ἰσχυροὺς λόγους, καὶ πρῶτον μὲν ὅτι ἡ πρότασις ἀντίκειται πρὸς αὐτὰ κατ' εὐθείαν τὸ Σύνταγμα. Διότι ὅσας φορολογικὸς νόμος πρόκειται νὰ ψηφισθῆ, τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος δὲν ἐπιτρέπει ταῦτα εἰς οὐδέναν ποτὲ Βουλευτὴν, ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραχωροῦν τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, ἐπιβάλλει δὲ ἐναντίας τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τοὺς Βουλευτὰς τοῦ νὰ παρατηρήσωσιν, ἐὰν ὁ φόρος οὗτος συνάξη μὲ τοῦ λαοῦ τὴν κατάστασιν καὶ ἂν καθίσταται ἀναγκαῖος διὰ τοῦ κράτους τὰ ἔσοδα. Καὶ ἐὰν μὲν ἀνείρωσιν ἐν αὐτῷ τὰς ἰδιότητας ταύτας, ἐπιψηφίζουσιν αὐτὸν ὡς ἐπιφεληῖ· εἰ δ' ἄλλως τὴν ἀποδοκιμάζουσιν ὁμοφώνως, ὡς τοῦ λαοῦ τὰ συμφέροντα προαπίζοντες. Οὐδεὶς λοιπὸν ἐκ τῶν Βουλευτῶν καὶ οὐδεὶς ἰσχυρῶς ἐστὶ, ὡς Βουλευτῆς προσερχόμενος, δύναται νὰ πρᾶξῃ νόμον φορολογίας. Καὶ ἐνταῦθα, ἐνῶ ὁ Βουλευτὴς πρέπει νὰ ἀποκρούῃ τοὺς περιττοὺς φόρους, τί θέλει πράξει σήμερον ἡ Βουλὴ ζητᾶ νὰ ἐπιβάλλῃ οἰκονομὴν νέου φόρου, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ μὴ πλεότερον τὸν λαόν, χωρὶς ἢ Κυβέρνησιν αὐτὴν κατ' ἄπαιτήσιν; Το ἔργον τοῦτο ἀντίκειται ὅλως πρὸς τὰ χρεῖα τοῦ Βουλευτοῦ, καὶ ὡς πράξιν ἀντισυνταγματικὴν τὴν προσβάλλει. Δὲν ἐπιλαμβάνεται τοῦ Συντάγματος ἀνεὺ λόγου, δὲν εἶναι δημοκόπος θρασύς, ἀλλ' οἰκτερεῖ τῶν πολιτῶν τὰς ἀνάγκας καὶ ἐκπληροῖ τὴν ἱερὰν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ του. Ἐκ τῶν ἐμπνεύσεων τούτων ὀρμώμενος ἀποκρούει τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ὅστις τούναντίον τὰ σεμνὰ ταῦτα ὀνόματα διαστρέφον, τὰ καταγράφεται δι' ἄλλους σκοποὺς, εἰς αὐτὸν νομίζει ὅτι ἀνήκει ἐπίκλησις οὐχὶ τόσον λαμπρά.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρηθέντος, ὅτι ἡ φράσις α καὶ ἐκπληροῖ τὴν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ του ε δὲν εἶναι ἀρμοδία, πρὸς τὴν Βουλὴν ἀποτεινομένη, διότι ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν ἱερὰν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ του ἐκπληροῖ, καὶ θεραπευτικῶς τὴν σίβεται οὐδὲν ἤττον, διὸ πρέπει νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν φράσιν, ἐπήνεγκεν, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων ἕκαστου, καὶ δὲν ἐνόησεν ὅτι καὶ ἄλλοι δὲν ἐκπληροῦσιν αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἱερᾶς ἐντολῆς των. Ἄλλ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀγορεύων, ἠθέλησε νὰ τὸ ἀναφέρῃ πρὸς ἀπάντησιν παρατηρήσεως, τὴν ὅποιαν διέκρινε κατ' αὐτοῦ ἀποτεινομένην.

Καὶ ἄλλου δὲ τινος τὴν αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγορευόμενου ἐκφράσαντος γνώμην, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ζήτημα λέγων, ὅτι ἐνοεῖ μάλιστα, ὅτι τὰ ἔαρη ἐν τῇ κοινωνίᾳ πρέπει νὰ ᾖναι κοινὰ, ὡς κοινὰ πρέπει νὰ ᾖναι καὶ αἱ ἐσφελείαι. Ἄλλ' οὐδεὶς φόρος ἀρμύζει διὰ τοῦτο παρὰ βουλευτοῦ νὰ προτεινῆται, καὶ εἰς μόνον τὴν Κυβέρνησιν ἀπέκειται τοῦτο. Ἀπορριπτέα λοιπὸν ἡ πρότασις διὰ τὸν λόγον αὐτὸν· β') τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει, ὅτι ἡ πρότασις δὲν δύναται καὶ κατ' οὐσίαν νὰ ᾖναι παραδεκτὴ, διότι πρέπει ν' ἀναφανῆ ἡ ἀνάγκη, καὶ τότε νὰ συγκатаβῆ ἡ Βουλὴ πρὸς αὐξήσιν φόρου. Ἐξέμεθα ἤδη ἐν τῷ τοῦ 1848 προϋπολογισμῷ, καὶ ἐψηφίσαμεν ἄχρι τοῦδε καὶ ἄλλους, ἀλλ' ἀγνοεῖται εἰσέτι, ἐὰν τοιαυτὴ ἀνάγκη ἐπίκηται. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ, ὅτι καὶ δύο τινα παρακολουθοῦσι τὴν πρότασιν δεινὰ ἐλαττώματα.

1) διὰ τοῦ συστήματος τούτου τῆς ἐνοικιάσεως τῶν γαιῶν θέλει ἀναστατωθῆ ὁλόκληρος ὁ λαός διότι, ἐν ὁ ποιμὴν ὑποχρεοῦται τὸ ἴδιον ἀφίνων λιθάδιον, νὰ μεταβαίνῃ εἰς ἄλλο, θέλει γίνεαι πικρὰ τις μετανάστευσις πανταχοῦ, καὶ μεγάλη τῶν συμπερόντων αὐτῶν ζημία, τῆς ὅποιας τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι ὀδυνηρόν· καὶ 2) διὰ τοῦ μέσου τούτου θέλει καθιδρυθῆ ἀφινιδίως τιμαριωτικὸν τι σύστημα ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τὰς καταχρησῆσι τῶν ὑπενοικιάσεων γεννηθέν· διότι πάντα ἡ δέκα ἰσχυροὶ πάσης ἐποχῆ

χίας ολοκλήρους νομῆς καὶ γαίας ἐνοικιαζόντες, θέλουσι κατα-
κτίσει τὰ πάντα, ὁ δὲ πτωχὸς ποιμὴν ὑπεννοικιάζων αὐτὰς
παρ' ἐκείνων, καὶ εἰς ἀξιώσεις πικρὰς καὶ εἰς ἀδράν πληρωμὴν
θέλει ὑποκύπτει. Οὕτω θέλει ἀναφανῆ πλέον τὸ τῆς προτάσεως
δικαίωμα, ὃ ἐστὶ οἱ Πάτριες τῶν Ῥωμαίων, ἀνευ τῶν ὁποίων
δὲν ἔζη ὁ ἄστυξ πένος. Τοῦτο δὲ παρ' ἡμῶν θέλει γίνεαι πιερό-
τερον, διότι καταστροφή τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ἀριστοκρατία. Εἰς
τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, π. χ. ἐνθα οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πάρεδροι κλπ.
τοσαύτην ἰσχύϊν περιβάλλονται θέλουσι δώσει τὴν πρώτην ὠθησιν,
ἡ Πελοπόννησος θέλει παρακολουθήσει καὶ μετὰ ταύτην αἱ νῆσοι.
Πανταχοῦ δ' ὁ ποιμὴν θέλει αἰκίζεσθαι, καὶ πανταχοῦ θέλει κα-
τακτεσθαι μετὰ ἀρῶν, παρακλήσεων καὶ προσφορῶν. Ἀπορί-
πτεα λοιπὸν καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ πρότασις. Ἐπὶ τέλει
θεωρεῖ κατὰ τρίτον λόγον, ὅτι ἀντίκειται αὐτὴ πρὸς τὸ συμφέρον
τοῦ δημοσίου καὶ ἀκαίρως προτείνεται· διότι ἐνταῦθα πρόκειται
νὰ διακριθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ ἀπὸ τὰς ἰδιοκτητοῦς γαίας, ὃ ἐστὶ
ἀπαιτεῖται ἡ σύστασις κτηματολογίου, δι' οὗ μόνον διακρίνεται
τοῦτο· ἀλλ' εἶναι εὐκόλον ἀρα γε νὰ γίνῃ τὸ κτηματολόγιον τοῦτο,
χωρὶς νὰ προηγήσῃ μεγάλα καὶ ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ποῖαι
ἐξ αὐτῶν εἰσὶ δημοσίου καὶ ποῖαι ἰδιοκτητικαί; Ἀκαίρως λοιπὸν, ὡς
εἶπεν, ἡ πρότασις· ἀλλ' ἐάν αἱ ἐξετάσεις αὐταὶ δὲν γίνωσι, τί
ἀμφισβᾷ, ὅτι αἱ φρικωδέστεραι θέλουσι συμβῆ καταχρησάσθαι
αἱ Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι τότε ἀρχίσαι τὴν
ἐργασίαν των, ὑπὸ προσώπων ἄλλων εἰς τὴν διάκρισιν τῶν γαίων
ὀδηγούμεναι. Οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πάρεδροι, καὶ Δημοτικαὶ Σύμβουλοι
τίς ἀμφισβᾷ, ὅτι συμφέρον ἴδιον ἔχοντες, θέλουσιν οικειοποιηθῆ
πολλὰς τούτων; Ἰδοὺ προφανῆς ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ
ἀποφύγωμεν. Ἐνταῦθα δ' ἀνακεφαλαιῶν τὰς βάσεις τῆς ὁμιλίας
του, συνέστησε τὴν πρότασιν ὡς ἀπορριπτέαν.

Πρὸς τοῦτον ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἀντικρούων τὰ κατὰ τὴν
πρότασιν εἰρημένα, ἀρκεῖται ἐν ὀλίγοις νὰ εἴπῃ α) ὅτι ὁ ἀστυ-
ξίας δὲν ἐμελέτησε, φαίνεται, μετὰ προσοχῆς τὸ περὶ τοῦτου
Νομοσχέδιον, καὶ τυχαίως ἴσως ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸ ἀντισυντα-
γματικὸν χαρακτῆρα· καὶ β) θέλει προτείνει τοὺς λόγους, δι' οὓς
ἀπαραιτήτως ἡ πρότασις εἶναι συζητητέα. Προκλήων ἐπὶ τούτων
τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδόλως ἀντιβαίνει
σιν οἱ Βουλευταὶ πρὸς τὴν ἐντολὴν των, τὴν ἐνὰ χεῖρας προ-
τάσιν συζητούντες, διότι δὲν ἀποβλέπει αὐτὴ τὴν ἐπίθεσιν νό-
μου, ἀλλ' ἀπλῆν διάθεσιν ἰδιοκτησίας. Καὶ τοῦτο δ' ἐάν ἴδῃ
λέν ὑποτεθῆ ἐπ' ὀλίγον, δὲν βλέπει ἀληθῶς εἰς ποῖαν σελίδα

ἡ ἄρθρον τὸ Σύνταγμα ἐμποδίζει τοιαύτας προτάσεις, ὁ δὲ τοῦ
Νομοσχεδίου σκοπὸς εἶναι ἱερὸς, ὡς προτιθέμενος νὰ πραγμα-
τοποιήσῃ, ὅτι ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν ἀναξ' πρὸ τῆς Μεταβολῆς ἔτι
ἐσπευσεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του νὰ πράξῃ. Οὐδεὶς λοιπὸν, εἶναι
βέβαιος, θέλει τὸν ἀντικρούσει εἰς τοῦτο, οὐδ' ὁ ὑπουργὸς ἔτι
αὐτός, ὁ σεμνυνόμενος ἤδη ἐπὶ τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Σεβαστοῦ
Βασιλέως μας καὶ λαμπρυνθεὶς ἐν ταῖς Βουλαῖς καὶ τῇ Συνελεύ-
σει διὰ τὴν γενναίαν τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν μας ὑπεράσπισιν.
Ἀντὶ δ' ἡ πρότασις νὰ συνεπάγῃ, ὡς ἐρέθη, πολλὰ ἐλαττώ-
ματα καὶ ζημίαις τοῦ δημοσίου, θέλει ἀπ' ἐναντίας πολλὰς πα-
ρέξει τὰς ὠφελείας διὰ τῆς εὐστόχου τῶν γαίων τούτων διανο-
μῆς. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐκ πρώτης ὄψεως καταφαίνεται, καὶ
οὐδὲν ἐναντίον θέλει συμβῆ, περιττὸν νὰ ἐνδιατρίβῃ πλεῖστον
ὡς πρὸς τοῦτο. Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ καὶ τὰς τροποποιήσεις τῶν
κατὰ καιροὺς περὶ τοῦτου ἐκδοθέντων νόμων ἀνατοχῶν, παρα-
τηρεῖ, ὅτι μετὰ τὴν βασιλείαν, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, ἐξετο-
κροῦθη ἡ δρακόντειος ἐκείνη διάταξις, δι' ἧς ἐθεσπίετο, ὅτι
οὐποῦ φέεται γάρτων αἱ γαίαι εἰσὶν ἐθνικαί. Ὅτι δὲ ἡ διάταξις
αὕτη ὅταν τὸ κράτος ἀπέλυτο δὲν εἶναι βέβαια δυνατόν νὰ
ἀμφισβητηθῆ ἐκτός μόνον ἐάν ὑποτεθῆ ὅτι ὑπάρχει μέρος, ἐν ᾧ
δὲν φέεται γάρτων. Τὴν διάταξιν ταύτην ἐτόλμησαν νὰ πραγ-
ματοποιήσωσιν αἱ ἀρχαί. Ἄλλα τί ἐγένετο τότε; Τρομερὰ ταρα-
χὴ ἠπεληθή, καὶ ἡ ἐκρηξίς ἦτον ἐγγύς· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἠναγ-
κάσθη νὰ καταλήπῃ τὸ μέτρον ἡμετελές, καὶ εἰς ἄλλο ἠπιώτε-
ρον νὰ προσδράμῃ. Ἐκ τούτου λοιπὸν διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 107 δια-
τάγματός της ἡ ἀντιβασιλεία ἐκύρωσε κατὰ τὸ 1833 τὸ μέ-
τρον τοῦτο τῆς ἐνοικίας καὶ ἐθνικὰ ἀναγνωρίσασα ὅλα ἐκεῖνα,
ἐπ' ὧν δὲν εἶχον ἐγγράφων ταπὶ νὰ παρουσιάσωσιν, ἀνεδέχθη καὶ
τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ τοῦ πρώτου νόμου γενομένων ἀδικιῶν.
Ἐκτοτε δὲ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργιῶν διετέλει ὡς ἐθνικὰ
θεωροῦν ὅλα τὰ ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους λειψάδια, ὑπὲρ ὧν δὲν
ὑπῆρχον ταπὶα τοιχοκίττα· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐπὶ πολλῶν διήρκεσε
χρόνον, ἡ δὲ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὑπὲρ τῆς εὐμερείας τῶν ὑπη-
κόων της προνοοῦσα, καὶ βίβληδον νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν προθε-
μένη, ἐξέδωκε κατὰ τὸ 1836 τὸ πατρικὸν ἐκεῖνο διάταγμα,
δι' οὗ οὐ μόνον ὁ τῆς νομῆς φόρος ὀλοτελῶς καταργεῖται, ἀλλὰ
καὶ αὐτὰ ὡς ἐθνικαὶ νομαὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας παρεχωρήθησαν.
Ἀναγνοὺς δ' ἐνταῦθα τὸ περὶ τοῦτου διάταγμα, παρετήρησεν,
ὅτι οὐδὲν ἄλλο προτίθεται τὸ ἀνα χεῖρας νομοσχέδιον, ἢ τὴν
πραγματοποίησιν τῶν εὐεργητικῶν ἐκείνων σκοπῶν. Διότι ὅλα

κλήρον τὴν Ἑλλάδα ἀπέδλεπεν ὁ νόμος ἐκεῖνος, καὶ αἱ κοινότητες πᾶσαι ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν λαβοῦσαι ἔκτοτε τὰς διαφόρους νομὰς, τίποτε σχεδὸν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου δὲν ἐγκατέλιπον. Ἐκ τῆς ἀναπτύξεως λοιπὸν ταύτης οὐδεὶς θεθαίως ἀμφιβάλλει, ὅτι οὐ μόνον δὲν ἀντιβαίνει ἡ πρότασις εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' εἶναι καὶ συνέπεια τοῦ ἀξιοληνημένου ἐκεῖνου Β. διατάγματος. Προτείνει ὅθεν νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὰ τμήματα ἵνα ταχύτερον ἔλθῃ εἰς συζήτησιν.

Μετὰ τοῦτον παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τὸ ἀντικείμενον εἶναι ἀπουδαῖον, καὶ αἱ πλείστοι τῶν Βουλευτῶν οὐδ' ἀνέγνωσαν τοῦτο, διδὲν πρέπει τυπωθῆν νὰ διανεμηθῆ, ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη ἂν ἡ πρότασις ἦναι συζητήσια, ἀναβλητέα ἢ ἀπορίρητα. Ἀπεράνθη δὲ δι' ἀναστάσεως, ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῆ πρὸς συζήτησιν.

Προβάσας ἔπειτα τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν περὶ συντάξεως τῶν διδασκάλων Λευκίου καὶ Δοσιθεοῦ Νομοσχεδίων, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσκηπτής, εἶπεν, ὅτι παρέρχεται εἰς τὸ θέμα, τὴν εὐμενῆ ἀκρόασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων ἐπικαλούμενος. Πρόκειται περὶ συνταξιοδοσίας δύο γεγραμῶν τῶν Μουσῶν ἀπομάχων, τῶν Κ.Κ. Λευκίου καὶ Δοσιθεοῦ. Ἐκ τούτων δ' ὁ δεύτερος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς αὐτονομίας Ἑλλάδος γεννηθεὶς, καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἔλκων τὸ γένος, γνωστὸς ὑποτίθεται πρὸς τοὺς πλείστους, καὶ μάταιον θεωρεῖ νὰ ἐνδιατρίβῃ τὰ κατ' αὐτὸν διεγούμενος, διότι καὶ τὸ ἐξοχὸν τῆς παιδείας καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν νέων ἀγῶνάς του καὶ τὴν ἀμαρτυρικὴν ἀμθλωπῖαν, εἰς ἣν τέλος περιέπεσε, πάντες γινώσκουσιν. Ὁ δ' ἕτερος τούτων, ὁ πολὺς περὶ τὴν σοφίαν Λευκίας, τοῦ ὁποίου τὰς μεγάλας καὶ πολυτίμους ἐκδόσεις ἴσως τινὲς ἀγνοοῦσιν, ἐν Ἀδριανουπόλει γεννηθεὶς, εἶναι εἰς τῶν τριῶν τοῦ αἰδίου Λάμπρου Φωτιάδου κρατίστων μαθητῶν. Νεώτερος Δούκας, Ἐμμανουὴλ Τενέδιος καὶ Γεώργιος ὁ Λευκίας οὕτω τούτου τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μαθητῶν διεκρίθησαν καὶ εἰς τούτου περὶ τὸ γράφειν Ἑλληνιστὶ δεινότητα περιῆλθον, ὥστε δικαίως δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ αὐτῶν ὅτι καὶ περὶ τοῦ Λατινιστοῦ Μουράτ, ὅστις συγγράφας λατινιστὶ ἐπιστολὴν ὀλόκληρον ἐπέστειλε πρὸς τὸν Ἰούλιον Σκαλίγγρον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κικέρωνος αὐτὴν ἐπιγράψας, ὃ δὲ θαυδὸς ἐκεῖνος κριτικὸς ἀπατηθεὶς, πρωτότυπον τὴν ἐνόμισε. Καὶ εἰς τοῦτο μὲν τὸ ἄκρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου προσήγγισεν ὁ βροθεὶς Λευκίας· κατὰ δὲ τὸ 1800 δόκτωρ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ χειροτονηθεὶς, καὶ εἰς ἔργα πολλὰ ἀσχολούμενος, ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ συγγράμματων· ἰδίως δὲ περὶ προ-

φράσας τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων πρώτος, τὸ 1814 πραγματοθεὶς, καὶ τοὺς κρυπτόντας, ὅτι ψευδῶς προσφερόμεν αὐτὰ ἀνασκευάσας, τούτου διὰ τοῦ συγγράμματος τοῦ παρεῖχεν ἐντύπωσιν, ὥστε ἄλλος μετ' αὐτὸν σοφός, ὁ Δακίος Μπλόγ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἕλης συγγράψας, λαμπρὸν ἔπλασεν ὑπὲρ τοῦ Λευκίου ἔπαινον. Τελευταῖον δὲ Κωνστ. ὁ ἐξ Οἰκονομῶν τὸ αὐτὸ πραγματευθεὶς θέμα, πληρέστερον τὸ ἔργον κατέστησε. Καὶ ἄλλα δὲ πολλά συνέγραψεν ὁ ἀνὴρ, τὰ ὅποια παρεῖχεται ἤδη, ἐσγῶτως δὲ καὶ ἀνασκευὴν τινα εἰς τὴν Ἑλληνίδα καὶ Λατινίδα φωνῆν, δι' ἣς ἀνατρέπει τὰ παρὰ τοῦ Φαλμεράουερ καθ' ἡμῶν ἔκτοξευθέντα. Οὐδὲν ἦτον δὲ καὶ σύνταγμα τι περὶ πομπολυγώδους πυρῆτος μὲ ὕψος ἀληθῶς Ἱπποκράτειον γεγραμμένον. Ἐν γίνῃ δ' ὁσοφός οὗτος ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1800 συγγράφων, καὶ ἤμισεν οὕτως αἰῶνα ἐτίμησε τὸ ἔθνος διὰ τῶν λαμπρῶν πονημάτων του. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἕνδεκα ἐναυτοὺς ὄλους διήνησεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκων, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν νέων διανοητικῶς ἀνέπλασε. Τελευταῖον δ' ἐξέδοτο σύγγραμμα *Γενικὴ Παθολογία* καλούμενον, τὸ ὅποιον ἐπὶ πολὺν χρόνον θέλει εἶσθαι πολυτίμον διὰ τὸ Πανεπιστημίον. Ἦδη ασθενὴς γέρον, τὸ οὐδωκοτὸν ἔκτον τῆς ηλικίας του ὑπερβάς, καὶ οὐδὲ νὰ περιπατήσῃ δυναμένος πλέον, δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀμεληθῆ. Παρατρεῖ δ' ἐνταῦθα, ὅτι ἡ συνταξιοδοσία αὐτὴ καὶ τὸ δημόσιον ὠφελεῖ, διότι οἱ ἐν τῇ μὴ ἐλευθερῇ Ἑλλάδι καὶ ἀλλαγῇ διάγοντες ὁμογενεῖς, ὑπὲρ τὰς 500.000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου προσενεγκόντες, θέλουσιν ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων ἐμψυγῆθῆ, καὶ προθυμότερον ὑπὲρ τῶν καλῶν συντελέσει· ὑπόσεται δ' αὐτὸς οὗτος, ὅτι ἡ τοῦ Πανεπιστημίου αἰκοδομὴ δαπάνη τῶν ἐκτὸς θέλει ταχέως ἀποπερατωθῆ. Ὅταν λοιπὸν ἐπιδείξωμεν εὐδοκίαν καὶ φιλελευθερίαν πρὸς τοὺς γραικοὺς τούτους μουσηγέτας, καὶ ἡ οἰκοδομὴ, ὡς εἶπε, περατοῦται, καὶ ἡ προικοδοτήσις αὐτῆς θέλει γίνεσθαι πλουσία, καὶ πάσης δι' αὐτὴν δαπάνης θέλομεν ἀπαλλαγῆ, διότι αὐτὴ θέλει περιλαμβάνει καὶ διασ τὰς συλλογὰς. Ἰπποστῆζει λοιπὸν τὸ ὑπὲρ τοῦ λογίου τούτου νομοσχεδίου, καὶ ἐπειδὴ τὸ τοῦ Δοσιθεοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων στηρίζεται, τὰ αὐτὰ προτείνει καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ.

Προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ γίνῃ ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία, πειτηρήθη, ὅτι ἐπειδὴ ἀφορᾷ πρόσωπα ὠρισμένα, ἢ ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία πρέπει νὰ ἦναι μυστικὴ. Πρωτίστησαν λοιπὸν αἱ κάλπαι καὶ ἐνηργήθη κατὰ τὴν τάξιν ἡ μυστικὴ ψηφοφορία. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων

ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δανοπούλου καὶ Οἰκονομοπούλου, τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν γραμματέων, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου διὰ ψήφων 65 πρὸς 11.

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο τὸ ἐν καὶ μόνον ἀρθρ. τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ὑπάρχει διάταγμα ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1837, καθ' ὃ καθηγῆται ἐπὶ δεκαετίαν ὑπηρετήσαντες καὶ μετ' αὐτὴν ἀνίκαναι καταστάντες λαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας των. Προτείνει λοιπὸν νὰ περιορισθῇ ἡ σύνταξις εἰς 150 δραχμὰς μόνον.

Ἀπάντησεν ἕτερος ὅτι τὸ ῥηθὲν διάταγμα ἀφορᾷ μόνον τοὺς διδασκαλοὺς καὶ καθηγητὰς τοῦ γυμνασίου, οὐχὶ ὅμως καὶ τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοὺς ἐξόχους συγγραφεῖς. αὐτὸς μάλιστα φρονεῖ ὅτι καὶ ἡ προτεινομένη δὲν εἶναι ἀνάλογος τῶν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀνδρός· διότι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἡ πατρις ἀνταμείβει ἠθικὸν πρόσωπον, καὶ διαβεβαίωσι τοὺς ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἀνάπτυξεως τοῦ ἔθνους ποιοῦντας, ὅτι ἡ κοινωνία θέλει βοηθεῖ αὐτοὺς οὐχὶ μόνον ὅταν ὠφελῆται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀνίκαναι καταστάντες ὑπὸ γήρωσ ἢ ἀλλῆς τινὸς λυπηρῆς περιστάσεως δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἐργασίας των, θέλει λάβει πρόνοιαν ἵνα ζήσωσιν ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως. Ἀφορᾷ λοιπὸν τὸ νομοσχεδίον τοῦτο μᾶλλον τὴν ὠφελειαν τῆς κοινωνίας παρὰ τὴν τοῦ ἀτόμου. Προτείνει λοιπὸν νὰ ὀρισθῇ ἡ σύνταξις τῶν 200 δραχμῶν, ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχει.

Μετὰ τινὰς ἀντιπόντας ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην νὰ περιβάλῃ καὶ πολλοὺς ἄλλους καὶ τέκνα καὶ γήρας ἀγωνιστῶν καὶ πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ σύνταξις εἰς 100 μόνον δραχμὰς. Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχει ἀγὼν στρατιωτικὸς καὶ ἀγὼν διανοητικὸς, ἐπομένως διττὸς εἶναι καὶ ὁ ἀγὼν, εἰς τὸν ὅποιον οἱ Ἕλληνες ἠγωνίσθησαν, εἰς μὲν ὁ διὰ τῶν ὅπλων, ἕτερος δὲ ὁ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν ἀποδίδων· καθὼς λοιπὸν εἶνα ὁμολογοῦμενον ὅτι τὸ ἔθνος πρέπει ν' ἀνταμείβῃ τοὺς στρατιωτικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγωνισθέντας, δίκαιον εἶναι νὰ προσφέρῃ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ περιθάλψιν καὶ εἰς τοὺς ὀπισθεῖναι συνενεργήσαντας εἰς τὴν διανοητικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, ἥτις ἐξόκαυσε τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰσθήματα, καὶ συνεπήγαγεν αὐτὴν ἐπενεργήσαν τὴν ἐκκλησίαν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου· καθόσω

μᾶλλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην τῶν διανοητικῶν ἡμῶν δυνάμεων, καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν φώτων, πρέπει νὰ στηρίξωμεν τὰς μελλούσας ἡμῶν ἐλπίδας περὶ τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἰσχύος ἡμῶν. Καὶ ἔχει μὲν αὐτὸς αἰτία νὰ ἐπιθυμῇ νὰ δίδωνται αἱ προσήκουσαι συντάξεις καὶ περιθάλψεις εἰς τὰς γήρας καὶ ὀφραγὰ τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Βουλὴν εἰς τὸ νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ τὸ ἕτερον εἶδος τῶν ἐκδουλεύσεων, καὶ ν' ἀνταμείβῃ μεγαλοψύχως γηραῖον ἄνδρα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς δόξης καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλλήνων τσαυτὰ μογίσαντα, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ ἀνταμείβει τοὺς ποιοῦντας τὸν διανοητικὸν ἀγῶνα, ὅστις ἀκόμη ὑπάρχει καὶ θέλει ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον. Πρέπει τοιούτοιον νὰ σκεφθῇ ὁρίμως ἡ Βουλὴ μήπως ὑρίζουσα ἑκατοντάδραχμον σύνταξιν εἰς γέροντα οἰκογενειάρχην ἀναγκάσῃ αὐτὸν νὰ προτιμήσῃ νὰ ἐπαίτῃ εἰς τὰς θύρας τῶν μαθητῶν τοῦ μᾶλλον διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ εἰς τὸ ἔθνος του οὐδὲ ταύτην τὴν χρηματικὴν δαπάνην. Καὶ ταῦτα λέγει μόνον εἰς ἀπάντησιν τῶν αἰτησάντων τὰς περὶ ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀνδρός πληροφορίας.

Μετὰ ταῦτα συγχωνευθεῖσάν των περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς συντάξεως δραχμῶν εἰς δύο, τῶν μὲν ἐπιθυμούντων νὰ ὀρισθῇ σύνταξις δραχμῶν 150 κατὰ μῆνα, τῶν δὲ νὰ μείνῃ ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διακοσιόδραχμος σύνταξις, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν μυστικὴν ἢ πρώτη γνώμη ὡς ἀνωτέρω. Γενομένης δὲ ταύτης κατὰ τὴν τάξιν, καὶ συλλεγεῖσάν των ψήφων εἰς τὰς παρατεθειμένας δύο κάλπας, ἐγένετο ἡ διαλογὴ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Δανοπούλου καὶ Τσαλακώστα, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς σύνταξιν μηνιαίαν τοῦ Κ. Λευκίου δραχμὰς 150.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως.

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπεφασίσανεν τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ ὁ ἕνεκα τοῦ ἐσθῆως γήρωσ καὶ τῆς ἐκ τούτου προερχομένης ἀνικανότητος ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Α. Γ. Λευκίας διετέλεσεν ἐκπαλαί τιμῶν τὸ ἔθνος διὰ τῶν πολυειδῶν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων, ἀπὸ δὲ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ὠφελῆσε τὴν ἐπὶ πρῶτον Νεολογίαν διὰ τῆς διδασκαλίας,

προσδιορίζεται εις αυτόν σύνταξις 150 δραχμ. κατά μήνα, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ἐν τῷ Β. Πανεπιστημίου Καθηγείας.

Πρόσθετα μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ σύνταξιος τοῦ διδασκάλου Δ. Μιχαλοπούλου ψηφοφορίαν, ἀλλὰ μὴ εὐρεθείσης πλήρους, ἀνεβλήθη ἡ τούτου συζήτησις καὶ τῶν κατὰ τάξιν ἐπομένων τὴν ἐπαύριον.

Τελευταίον ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ εἰσὶ προσκεκλημένοι εἰς τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Βιόνην τελεσθησομένην ταπεινὴν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ οἱ βουλευόμενοι τούτων πρέπει νὰ παρευρεθῶσιν ἐκεῖ κατὰ τὴν λειτουργίαν, καὶ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Εὐστρ. Μ. Παρίσσης.

Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΥ΄.

Τῆς 30 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μέλλοντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν τμήματος ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσιν παρετήρησέ τις ὅτι οἱ ἐπίδοχοι Βουλευταὶ ἀντίπαλοι τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου φθάσαντες γῆς ἐνταῦθα ἐπιθυμοῦσι δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ τμήμα καὶ νὰ καθυποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις τῶν εἰς αὐτό, καὶ μέλος δὲ τι τοῦ τμήματος καὶ αὐτὸς ὁ εἰσηγητὴς εἶπον, ὅτι θέλουσι παρουσιασθῆ τὴν ἐπιθεῖσαν κατὰ τὴν 9 ὥραν. Ἡ δ' ἐπιτροπὴ διαρίσθη ἀπὸ τοῦ τμήματος τὴν 28 τ. μ., διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰ ἔγγραφα ἀνήγγειλε δὲ δι' αὐτοῦ σήμερον τὴν ἔφασιν αὐτῶν τούτων εἰς τινὰ μέλη τοῦ τμήματος, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα ἤδη βλέπει ἐτοιμὴν τὴν ἐκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀπάντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἐπιτετραμμένος παρὰ τοῦ τμήματος νὰ συντάξῃ τὴν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν

ἐκθεσιν, συντάξεν αὐτὴν, τὴν καθυπέβαλεν εἰς τὸ τμήμα, καὶ ἐγκριθεῖσα ἐθεωρήθη ἀναγνωστέα. Ἐάν ἐν καιρῷ ἐνεφανίζοντο οἱ ἐνιστάμενοι, ἤθελον ἀκουσθῆ αἱ ἐνστάσεις τῶν, ἀλλὰ ἡ παρὰ καιρὸν τοιαύτη αἴτησις δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος ἀναβολῆς τῆς ἐκθέσεως. Καθ' ὅσον μάλιστα ὁ προαγορεύσας σήμερον μόλις ἀνέφερε πρὸς αὐτὸν τὴν τῶν ἐπιδόχων Βουλευτῶν ἔφασιν τοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ τμήμα εἰς ὃ ἀνήνεγκον τούτο· ἐπειδὴ ἡ ἐκθεσις εἶχεν ἀναγνωσθῆ εἰς αὐτό, παρήγγειλαν αὐτὸν νὰ τὴν ἀναγνώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τοῦτο συναίνεσει τῆς Βουλῆς ἀνέγνω τὴν ῥηθείσαν ἐκθεσιν ἔχουσαν αὐτῶς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν.

Τὸ Δ' τμήμα τῆς Βουλῆς, συνελθὼν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Βουλευτηρίου καταστήματος, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διήλθε μετὰ προσοχῆς τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἑπαρχίας Καλαμῶν, συγκαμμένης ἀπὸ τοὺς δήμους Ἀμφείας, Ἄριος, Θουρίας, Ἀλαγωνίας καὶ Καλαμῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεξεργάσθησαν ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν φάκελλον τῆς ἐκλογῆς ἐξάγονται τὰ ἀκόλουθα.

Ἐπὶ τῶν δήμων Ἀμφείας καὶ Ἄριος.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος ἐκάστου τῶν δύο τούτων δήμων, κατὰ τὴν προλαβούσαν βουλευτικὴν περιόδον συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, τῶν παρεδρῶν καὶ ἰσοῦν, ἐξετέθη ἐκ νέου εἰς ἀνάκρισιν, καὶ διατηρηθεῖσων ἀκριβῶς ὅλων τῶν μέχρι τῆς ὀριστικότητος αὐτοῦ διατυπώσεων, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ ἀλληλουχίαν ὅλων τῶν πρὸ τῆς ἐκθέσεως του καὶ μετ' αὐτὴν ἐνεργηθειῶν νομίμων πράξεων, ἐκήρυχθη ὀριστικὸς παρὰ τοῦ συστηθέντος διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεων καὶ παραπόνων ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, καὶ περιέχει ὁ μὲν κατάλογος Ἀμφείας ἐκλογεῖς 877, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν μόνον 603· ὁ δὲ τοῦ δήμου Ἄριος 1970 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν 1000 ὡς ἔγγιστα ἕτεροδημόται· αὐτῆς δὲ πρὸ τῆς εἰς ἀνάκρισιν ἐκθέσεως του μετ' ἔγγραφους δηλώσεις 466 ἕτεροδημοτῶν Θουρίας, ἔφθασεν εἰς τὸν ἀριθμ. 2436 ἐκλογέων, ἐξ ὧν ὅμως 951 ἐψηφοφόρησαν μόνον.

Ἡ ἐπὶ τῆς κάλπης πενταμελὲς ἐπιτροπὴ ἐστύθη κατ' ἀμφοτέρους τοὺς δήμους Ἀμφείας καὶ Ἄριος, καθ' ὅλην τὴν νομιμῶ-

τατα και τάξιν, η δε ψηφοφορία ηρξάτο και ετελειώσε σύμφωνα με το παρά του νομάρχου έκδοθεν πρόγραμμα.

Κατά την διαλογήν, τηρουμένων αυστηρώς των περι του αλυμάντου των σφραγίδων τύπων, ενεργηθείσαν ενώπιον του νομαρχικού γραμματέως Μεσσηνίας, αναπληρούντος τον άπόντα νομάρχην, εξήχθη το εξής αποτέλεσμα.

Εκ της κάλπης Αμφείας, ανοιχθείσης ενώπιον των επί της διαλογής επιτροπών της επαρχίας κατά την 22 Νοεμβρίου 1847, έλαβον ο μόν.

Ιωάν. Ζάρκος ψήφους	603
Α. Δανηλόπουλος	575
Γρηγόριος Κορριωτάκης	575

και άλλοι όλίγας τινάς.

Εκ δε της κάλπης Άριος, ττηθέντων επίσης ακριβώς όλων των πρό της άποσφραγίσεως διατασσομένων τύπων, ανοιχθείσης την αυτην ημέραν, έλαβον επίσης ο μόν Κ. Ι. Ζάρκος ψήφους 951

Αθανάσιος Δανηλόπουλος	950
Γρηγ. Κορριωτάκης	940

Επί του δήμου Θουρίας.

Ο έκλεκτικός κατάλογος συνετάχθη εξ ύπαρχης υπό του δημάρχου, παρέδρων και ιερέων, ως ακυρωθέντος παρά της Βουλής του κατά την πρώτην βουλευτικήν περίοδον συνταχθέντος, έρ' ου ένηργήθη η τότε έκλογη· έκτεθείς δε κατά τον νόμον εις ανάκρισιν, επειδή ουδεμίαν κατ' αυτου ένέγνετο ένστασις, εκηρύχθη όριστικός (χωρίς ουδεμίαν να ύποστη μεταβολήν) παρά του νομίμως συστηθέντος όρκωτικού δικαστηρίου, περιέχων αριθμόν έκλογέων 893.

Εκ του συνόλου των προπαρασκευαστικών πράξεων βεβαιούται άποχρώντως το έγκυρον και νόμιμον αυτών, ενεργηθείσων άπασών δημοσίως και έν τάξει, και έντός των παρά του νόμου τεθεισών προθεσμιών. — Η επί της κάλπης έφορευτική επιτροπή συνεστήθη νομίμως, η δε ψηφοφορία ηρξάτο σύμφωνα με το διοικητικόν πρόγραμμα και εις τον παρ' αυτου διορισθέντα τόπον την 30 Αύγουστου, εξακολούθησασα μέχρι της 2 Σεπτεμβρίου 1847, ψηφοφορησάντων έν τω διαστήματι τούτω 498· διακλείσα δε μετά την 2 Σεπτεμβρίου συνεπεία διαταγής του ειρημένου νομαρχικού γραμματέως, επανελήφθη την 11 Νοεμβρίου και εξακολούθησε μέχρι της 14 του ίδιου, καθ' ην συνεπληρώθη η όκταήμερος προθεσμία. Κατά την επ' αλλήλιν ταύτην και έντός της ταχθείσης προθεσμίας έψηφοσό-

ρησαν 351, ο αριθμός των οποίων, προστιθέμενος εις τους πρό της διακοπής ψηφοφορησάντας, αποτελεί ψηφοφόρους . . . 849.

Κατά την 23 Νοεμβρίου 1847, ημέραν της διαλογής, ενώπιον των λοιπών επιτροπών της επαρχίας, και του γραμματέως της νομαρχίας Μεσσηνίας, αφού εβρέθησαν αι σφραγίδες της νομαρχίας και των λοιπών ιδιωτών επί της κάλπης αλυμάντοι, εξήχθησαν τά έν αυτη ψηφοδέλτια, εξ ών έλαβον ψήφους ο μόν Ι. Ζάρκος 826

Α. Δανηλόπουλος	729
Γρηγόριος Κορριωτάκης	726

Επί του δήμου Αλαγωνίας.

Νέος κατάλογος, ως και εις τον δήμον Θουρίας, συνετάχθη υπό του δημάρχου, παρέδρων και ιερέων, ακυρωθέντος παρά της Βουλής του κατά την παρελθούσαν περίοδον συνταχθέντος και χρησιμοποιήσαντος εις την τότε ενεργηθείσαν έκλογήν ένστάσεων δε κατ' αυτου γενομένων κατά τον χρόνον της περι ανάκρισεως αυτου προθεσμίας, ενώπιον της προς τούτο έννόμως συστηθείσης των παραπόνων επιτροπής, περι έγγραφής παραλειφθέντων όνομάτων προς ψηφοφορίαν ίκανών, το επίσης νομίμως συτηθέν προς έκδίκασιν των ένστάσεων και παραπόνων όρκωτικόν δικαστήριον δι' αιτιολογημένης άποφάσεως του παραδεχθέν τάς ένστάσεις, απέσπινεκα την έγγραφην των παραλειφθέντων όνομάτων επί τη βάσει δε ταύτη διορθωθείς ο κατάλογος εκηρύχθη όριστικός, περιέχων ψήφους 1021

Η σύστασις της επί της κάλπης επιτροπής, ως και αι λοιπαι περι της έκλογής πράξεις έγινοντο νομίμως και καθ' όλους τους τύπους. Η έκλογη ένηργήθη έντός του παρά του Διοικητ. προγράμματος όρισθέντος χρόνου και τόπου, διατηρηθέντων ακριβώς όλων των περι την σφραγίσιν, δημοσιότητα κλπ. τύπων· έψηφοφόρησαν δε 995 έκλογείς υπό την επίτηρσιν του αναπληρούντος τον άπόντα Νομάρχην Μεσσηνίας Γραμματέως, και ενώπιον όλων των έφορευτικών επιτροπών μετά την δεδαιώσιν του αλυμάντου των σφραγίδων της ηνεύχθη και αυτη κατά την 20 Νοεμβρίου, έλαβον δε και εκ τούτης ψήφους

Ο Κ. Ι. Ζάρκος	995
Ο Κ. Α. Δανηλόπουλος	875
Ο Κ. Γρηγόριος Κορριωτάκης	875

Εις δε προκύπτει εκ των πρακτικών της έκλογής, ουδεμία ένστασις έγινεκα κατά την διάρκειαν της ψηφοφορίας εις τους

άνωτέρω δήμους Ἀμφείας, Ἄριος καὶ Ἀλαγωνίας, ὡς καὶ τῆς Θουρίας, ὅπου διακοπεῖσα ἐπανελήθη ἀκολούθως, ὡς εἴρηται.

Εἰς τὸ μέγα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων πρωτόκολλον ἀπαντῶνται δύο τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένον ἐπεριδόμεναι ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας ἐπίσης δύο καὶ οἱ αὐτοὶ ἐνιστάμενοι ἐπρότειναν προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς διαλογῆς συλλόγου, καὶ ἐπανελάβον ἀπαραλλάκτως κατὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν τεσσάρων δήμων, ἢ μίᾳ τούτων περιεφρέτετο ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῶν καλπῶν, ἢ ἄλλη δὲ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων, διετεινόντο δηλ. οἱ δύο οὗτοι ἐνιστάμενοι, ὅτι αἱ κάλπαι δὲν εἶναι αὐταὶ ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ὁ Νομάρχης ἐπέμψεν εἰς τοὺς ἀνωτέρω δήμους, καὶ ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῶν δήμων τούτων δὲν ἐψηφοφόρησαν ὅλοι εἰς τοὺς οἰκείους δήμους των, ὡς ἐμφαίνουσι τὰ πρακτικά, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν, καὶ ὅτι οἱ λοιποὶ προσήλθον καὶ ἐψηφοφόρησαν εἰς τὸν δήμον τῶν Καλαμῶν· ἀλλ' ἅπασαι αἱ ἐπιτροπαί, ἐκτὸς τῆς τοῦ δήμου Καλαμῶν, δι' αἰτιολογημένων γνωμοδοτήσεών των ἀπέρριψαν αὐτὰς ὡς ἀδασίμους καὶ ἀναποδείκτους, καὶ ὡς ὑπαγορευθείσας ἐπίτηδες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καλυφθῶσιν ἢ νὰ κατασκαθῶσιν ἀμφίβολοι αἱ πολυπληθεῖς παρανομίαι, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Καλαμῶν.

Ὅλαι αἱ κατὰ μέρος πράξεις τῆς διαλογῆς, τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ γεγονότα εἶναι ἐν τάξει καὶ ἀκριβοῦς ἐκτεθειμένα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς διαλογῆς πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον ἐκάστοτε παρ' ὅλων τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν τῶν 4 δήμων· μόνον τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς Καλαμῶν ἠρνήθησαν νὰ συνυπογράψωσι μετὰ τῶν λοιπῶν, χωρὶς νὰ σημειώσωσι τὰς τυχόν ἐναντίας παρατηρήσεις καὶ σκέψεις των, καθὰ ἐπανηλυμένως προὔτραψον, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἰδίων πρακτικῶν τοῦ ἐπὶ τῆς διαλογῆς συλλόγου.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Καλαμῶν.

Νέος κατάλογος δὲν συνετάχθη, ὡς ὑπάρχοντος τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν Βουλευτικὴν περίοδον συνταχθέντος· τούτον ἐπομένως ὁ δήμαρχος ἐπιδιορθώσας διὰ τῆς διαγραφῆς 1098 ὀνομάτων ἑτεροδημοτῶν, αἱ τινες πρὸ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀνάκρισιν ἀνεκάλεσαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου των, τὸ ὅποιον διὰ θηλώσεών των εἶγον μεταδιδάσαι εἰς τὸν δήμον τούτον κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν περίοδον, καὶ ἄλλων δημοτῶν ἀποβιωσάντων, ἢ ἀπολειπόντων τὸ τῆς ἐκλογῆς δικαίωμα, καὶ περιορίσας αὐτὸν εἰς 1235 ἐκλογεῖς, τὸν ἐξέθεσαν εἰς ἀνάκρισιν,

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν παραπάνω συζητήσαν νομίμως ἐπιτροπὴν, καὶ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου ταχθείσης προθεσμίας, ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις, περὶ ἐγγραφῆς παραλειφθέντων ὀνομάτων ἰκανῶν, καὶ διαγραφῆς ἄλλων ἀνικάνων πρὸς ψηφοφορίαν· αἱ ἐνστάσεις αὐταί, καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν γινόμεναι μετὰ ταῦτα ἀντιρρήσεις, ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ νομίμως καὶ ἐν τάξει συστηθέν ὀρκωτικὸν δικαστήριον, ἐξεδικάσθησαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπ' αὐταῖς ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου διορθωθεῖς ὁ κατάλογος ἐκφυλῆθη ὀριστικῶς μὲ 1235 ἐκλογεῖς. Ἡ σύστασις τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς ἐγένετο κατὰ ῥητὴν τοῦ Νόμου, καὶ τῶν τύπων ἀθέτησιν, ἀπόντος δηλ. τοῦ δημάρχου, εἰς ἄλλον παρὰ τὸν διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καθιερωθέντα τρόπον, καὶ χωρὶς τακτικῆς κληρώσεως τῶν ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ Νόμου διαγεγραμμένα προσόντα ὀνομάτων, ὡς ὁ ἴδιος δήμαρχος δι' ἐπιστήμου ἐγγράφου πιστοποιεῖ τούτο· ἡ ἀθέτησις αὐτῆς πράξης, τὴν ὁποίαν παρεκολούθησεν ἄλλη ἐπίσης ἀξιόμιμπος καὶ ἀξιόποινος τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ἢ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ὄπλοντι καταστήματος διαρπαγῆ καὶ ὑπεξαίρεσις τοῦ δημοτικοῦ ἀρχείου, κατηγγέλη παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν νομαρχίαν, ἐκ δὲ τῆς ἐρεύνης, τιν ὁποῖαν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἔκαμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παναγ. Μπενάκη, ἐξήχθη ὅτι τὰ ὑπεξαίρεθέντα ὡς ἀνωτέρω ἐγγράφα ἐφυλάττοντο παρ' αὐτῶν.

Ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀξιοποιῶν πράξεων δὲν ἐπροχώρησε καὶ τοὶ καταγγελλθεῖσαι πρὸς τιμώρησιν, ὡς ἀναγομένη εἰς τὴν ἐκλογὴν, καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης διὰ τοῦτο τῆς δικαστικῆς ἀνακρίσεως καὶ καταδιώξεως· περὶ τῶν γεγονότων τούτων ὑπάρχει ἴδιος φάκελος ἐπισήμων ἐγγράφων, ἐξ ὧν βεβαιῶνται τὰ περιστατικά ταῦτα· Ἡ ψηφοφορία, ἐφορευομένη ἀπὸ τὴν οὕτω πως σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἤρξατο τὴν 30 Αὐγούστου, ἡμέραν ἣτις ἐπροσδιορίσθη παρὰ τοῦ Νομάρχου διὰ τοῦ προγράμματός του ὡς ἐναρξίς τῆς ἐκλογῆς δι' ὅλους τοὺς δήμους. Κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἡμέραν ἐψηφοφόρησαν 65 ἐκλογεῖς· διακοπεῖσις δὲ αὐτῆς τῆς ψηφοφορίας παρὰ τοῦ τότε ἀφικθέντος γραμματέως τῆς Νομαρχίας Μεσσ. Μπέλου, χρεῖ ἐκπληρουμένου Νομάρχου, δὲν ἐγένετο ἐπανάληψις εἰμὴ μετὰ δύο περίπου μῆνας. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας φέρει ὡς ψηφοφορησάντας 5,594, ἐξ ὧν 1235 ἐμπεριέχονται εἰς τὸν μνησθέντα ὀριστικὸν κατάλογον, 1587 προσετέθησαν κατ' ἀπόφασιν δευτέρου ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, συστηθέντος μετὰ τὴν ὀριστικὴν τῆς καταλόγου

γου, και 2,772 έτεροδημόται ζήτησαντες δέθεν δι' αναφοράς των προς την έπιτροπήν κατά την ψηφοφορίαν, ίνα ψηφοφορήσωσιν εις τον δήμον Καλαμών. Κατά την ψηφοφορίαν έγινοντο διάφοροι ένστάσεις, αι κυριώτεραι των όποιων είναι, ότι ή κατά την διακοπήν της εκλογής παρακαταθέσεια εις την μοιραρχίαν κάλπη, και παραληφθεία υπό της έπιτροπής μετά την άφιξιν του Νομάρχ. γραμ. Μπέλου, εύρέθη κατά την επανάληψιν μη φέρουσα τας του δημάρχου και πολλών ιδιωτών σφραγίδας, αιτινες είχαν έπιτεθ ή επί αυτής κατά την παρακατάθεσιν τὰ δε πρακτικά της α. ημέρας της ψηφοφορίας, τὰ όποια επίσης είχαν παρακατατεθ ή εις την μοιραρχίαν, και παραληφθ ή παρά της έπιτροπής μετά την άφιξιν του νομαρχικού γραμματέως, δέν έπαρουσιάθησαν καν, και τοι ζητηθέντα υπό του δημάρχου και των πολιτών ή δε έπιτροπή δέν συγκατετέθη να κάμη λόγον εις τὰ κατά την επανάληψιν πρακτικά της επί τη αίτησει πολλών, διό και μέγας αριθμός πολιτών επέκεινα των 300 δια πράξεώς των, παρακαταθέσεια εις τό συμβολαιογραφείον, συνέστησαν έπιτροπήν τριμελή, ητις μετά του δημάρχου, αστυνόμου και ένός των αξιωματικών της φρουράς, έπεσορτίσθη να περιγράψη εις ίδιον πρωτόκολλον τὰ λαμβάνοντα χώραν κατά την ψηφοφορίαν γεγονότα, την ακριβή έκθεσιν των όποιων δέν έπίσταυον εκ των προηγουμένων ότι ήθελεν έκθέσει ή έπιτροπή εκ δε του πρωτοκόλλου τούτου φαίνονται ως ψηφοφορήσαντες κατά την επταήμερον προθεσίαν της επαναληφθείσης ψηφοφορίας εκλογεις 143, οτινες όμοι με τους κατά την α. ημέραν ψηφοφορήσαντας φάνουσ τον αριθ. 203.

Ότι καθ' όλον τό επταήμερον διάστημα της ψηφοφορίας δέν παρευρίσκατο κατά τον Νόμον ό δημαρχος εις την καθεκάστην σφράγισιν και αποσφράγισιν της κάλπης, δια τον λόγον ότι τας κατά την πρώτην ημέραν της επαναληφθείας περί της λυμάνσεως των σφραγίδων παρατηρήσεις του ήρνήθη ή έπιτροπή να καταχωρίση εις τὰ πρακτικά.

Μετά τό πέρας της ψηφοφορίας, αφ' ου προσήχθησαν αι κάλπαι των άλλων δήμων, έζητήθη παρά των έπιτροπών να παρακαταθεθώσι τὰ πρακτικά του δήμου τούτου εις τον ναόν όμοι με τὰ των άλλων δήμων, άλλ ή έπιτροπή του δήμου τούτου ήρνήθη την παρακατάθεσιν, κατακρατήσασα αυτά μέχρι της μετά 8 ημέρας ενάρξεως της αποσφραγίσεως της κάλπης του δήμου τούτου. Τό περιστατικόν τούτο εξαγεται από τὰ πρακτικά των επί της διαλογής έπιτροπών.

Την πρώτην ημέραν, καθ' ην ηναίχθη ή κάλπη του δήμου τούτου, παρουσιάσθησαν διάφοροι εκλογεις ένιστάμενοι κατά της γνησιότητας της κάλπης ταύτης, και ζήτησαντες μεταξύ άλλων να θεωρηθώσιν ως νόμιμα ψηφοδέλτια μόνον 203, κατά τον αριθμόν των ψηφοφόρων, τον υπό της συστθείσης παρά των πολιτών έκτάκτου έπιτροπής, του δημάρχου, αστυνόμου και αξιωματικού της φρουράς έν πρωτοκόλλω μαρτυρούμενον. Η δε πλειψηφία των έπιτροπών συγκατετέθη μέχρι του να παραδεχθ ή ως καταλογιστέα ψηφοδέλτια ισάριθμα των ψηφοφόρων του όριστικού καταστάντος καταλόγου εκ 1235.

Γενομένης δε της μέχρι αυτού του αριθμού διαλογής, τό αποτέλεσμα της όποιας ανέδειξεν ως λαβόντας όλια τας ψήφους ταύτας τους Κ.Κ. Π. Μπανάκκν, Γ. Μιχαλάκ, και Δ. Α. Κυριακόν, ή μιν πλειψηφία των έπιτροπών εκήρυξε περαιωμένας τας εργασίας της, και σφάλισασα τό πρωτόκολλον της διαλογής, σφραγίσασα δε και την κάλπην, επί τω σκοπώ, ως λέγει εις τὰ πρακτικά, να προσαχθ ή εις την Βουλήν ως πιστήριον της εγκληματικής πράξεως της έπιτροπής Καλαμών, ανεχώρησεν εις τὰ ίδια ή δ' έπιτροπή των Καλαμών, επανελθούσα τας έρείθης ημέρας, και αποσφραγίσασα την κάλπην, έξηκολούθησε την περαιτέρω διαλογήν μέχρι του αριθμού των 5650, εύεθέντων εκ τούτων 56 ψηφοδελτίων ύπερρριθμων) αποδούσα διά πρωτοκόλλου της ίδιου τας ψήφους αυτές εις τους Κ.Κ. Π. Μπανάκκν, Γ. Μιχαλέαν, και Δ. Α. Κυριακόν.

Επί τούτων τό τμήμα σκερθέν

Ως προς μιν τους τέσσαρας δήμους Άριος, Θουρίας, Λιμνείας και Άλαγωνίας.

Επειδή όλα τὰ παρά του Νόμου απαιτούμενα έτηρήθησαν ακριβώς, ουδεμία δ' ένστάσις έγινετο κατά την ψηφοφορίαν, ουτε κατά του κύρους των πράξεων, ουτε κατά του γνησιου αποτελέσματος της ψηφοφορίας αι δε δυο κατά την διαλογήν προφορικώς προταθείσαι στερεότυποι ένστάσεις κατά της εκλογής των τεσσάρων δήμων, μη συνοδευόμεναι από ουδεμίαν ένδειξιν, δέν δύνανται να έχωσιν ουτέμίαν πιθανότητα, άπέναντι της έπισήμου περί του εναντίου θεδαιώσεως των έπιτροπών.

Ως προς τον δήμον Καλαμών.

Επειδή μετά την όριστικότητα των εκλεκτικών καταλόγων ουδεμίαν κατά τον νόμον δύνανται να ύποστώσιν ουτοι μεταβολήν, και ουδεμία κατ' αυτών συγγωρεΐται τροποποίησης. Αη
Τόμ. Β'

ως καταστρέφεται εκ θεμελίων ο σκοπός του νόμου, θέσαντος δια της προς ανάκρισιν προθεσμίας τέρμα των κατ' αὐτῶν αναρτηθέντων ἐνοστάσεων και παραπόνων, κατασταθέντος επομένως ὀριστικοῦ τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου τούτου, ἐξ ὀνομάτων 1,235 ἐκλογέων, ὡς προκύπτει ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου, τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, και τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, μήτε ἐνοστάσεις ἐσυγχωρεῖτο νά γίνῃ κατ' αὐτοῦ, μήτε δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τοιούτων ἐνοστάσεων ἐπατρέπετο νά συστήθῃ ἐκ νέου. Ὅθεν, κἄν τε ἀληθεῖς ὑπάρχουσιν αἱ δύο παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηριζόμεναι ἐνοστάσεις, κἄν τε ἐξεδικάσθησαν αὐταὶ ἀπὸ νέου δικαστηρίου, ὡς διακρίνεται ἡ ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ, ἀμφοτέραι αἱ πράξεις ἀποβαίνουν ῥιζικῶς ἀκυροί, ἀκυρα δὲ και ἀνίσχυρα τὰ ἐξ αὐτῶν πηγάζοντα ἀποτελέσματα· ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν σκέψεων τούτων ἡ ἀξίωσις τῶν ἐνισταμένων Π. Χ. Ρυμποῦ και Α. Κ. Κυριακοῦ ἀισχυρίζομένων, τοῦ μὲν πρώτου διὰ τῆς ἐνοστάσεώς του τὸ νά μείνῃ ὁ κατάλογος ἀναλλοίωτος, ὡς εἶχεν ἐν τῇ πρώτῃ Βουλευτικῇ Περιόδῳ, ὅπερ ἐννοεῖ νά μὴ διαγραφῶσιν ἐξ αὐτοῦ 600 περίπου ὀνόματα ἀλλοθνηστῶν ἐκ τοῦ δήμου Ἀλαγινίας, τὰ ὁποῖα ἐμπεριείχοντο εἰς τὸν κατάλογον τούτον, καθὼ μεταβιβάσαντα τὸ δικαίωμα των και ψηφορορήσαντα εἰς τὸν δήμον Καλαμῶν εἰς τὴν Α. Βουλευτικὴν Περίοδον· τοῦ δὲ δευτέρου ἀισχυρίζομένου ἐπίσης νά προστεθῶσι περιπλέον 987, εἶναι ἐκ τοῦ προφανοῦς παράλογος, καθὼσον οἱ μὲν ἑτεροδημότα οὔτοι διεγράψαν ἀπὸ τὸν κατάλογον τούτον παρὰ τοῦ δημάρχου κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον, κατὰ συνέπειαν ῥητῆς πρὸς τοῦτο θελήσεώς των, τὴν ὁποῖαν ἐν καιρῷ, πρὸ τῆς ἐκθέσεως δηλαδὴ τοῦ καταλόγου πρὸς ἀνάκρισιν, ἐνεχείρισαν ἐγγράφως πρὸς αὐτόν, πρὸς τὸ τέλος τοῦ νά ψηφορορήσωσι κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον εἰς τὸν οἰκείον δῆμόν των, ὡς τῷ ὄντι ἐψηφοφόρησαν. Τὰ δὲ εἰς τὴν Β. ἐνοστάσιν ὀνόματα τὸν ἀριθμὸν 987 εἶναι ἀνύπαρκτα και ἰδανικά, σημειωθέντα μόνον και μόνον διὰ ν' ἀναχθῇ ὁ κατάλογος ἐπὶ τὸ ὀγκωδέστερον (ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ ἐπὶ τῆς διαλογῆς σύλλογος εἰς τὰ πρακτικά του), μηδὲ ἡ ἐλαχίστη δὲ πιθανότης ὑπάρχει ὅτι αἱ ἑκατοντάδες αὐταὶ τῶν ἐκλογέων ὑπάρχουσι, και ὁ δήμαρχος παρέλειψε τὴν ἐγγραφήν των, ἐνῷ ἀναγκάως ἐπρεπεν οὔτοι οὔτοι νά παραπονεθῶσιν ἢ και διὰ τρίτου ἀκόμη νά διενεργηθῶσιν ἐνοστάσεις ἐμπροθέσμως, δηλαδὴ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου, ὅπερ ὁμοῦ δὲν ἐγένεον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἡ μεταβίβασις ἐκλεκτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, πρέπει νά γίνῃ πρὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου, και διὰ δηλώσεως πρὸς τε τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, ὅθιν ἔχρησιται τὸ δικαίωμα του, και πρὸς τὸν τοῦ δήμου, εἰς τὴν μεταβιβάσει αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ αἱ φαινόμεναι τέσσαρες δηλώσεις δὲν ἐγένοντο κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον και πρὸς τὰ ἀρμοδία πρόσωπα, ἀλλὰ μετὰ τὴν τοῦ καταλόγου ὀριστικότητα, κατὰ τὴν ψηφορίαν, και πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐπειδὴ ἄλλως τε αἱ δηλώσεις αὐταὶ δὲν φέρουν οὐδένα τύπον νομιμότητος, ὡς ὑπογεγραμμέναι σχεδὸν διὰ τριῶν χειρῶν, και κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀπίθανος δὲ ὅπως φαίνεται ἡ ἀθρόα προσέλευσις τοσούτων ἀνθρώπων, πρὸς παραδόσιν αὐτῶν, και ψηφορορίαν, ἀπίθανότερον δὲ ὥστε τόσαι χιλιάδες ἐκλογέων ἐκ τεσσάρων δήμων ν' ἀναγκασθοῦν νά μεταβιβάσωσι τὸ δικαίωμα των χωρὶς ἐντεῖθεν νά προκύψῃ μεγάλη ταραχὴ· ἐκ τούτου δὲ γεννᾶται βεβαία ὑπόνοια, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν καλίσταται ἀναμφύριστον, ὅτι αἱ δηλώσεις αὐταὶ ἐπλάσθησαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νά καλυφθῇ ἡ ἀθέμιτος πλήρωσις τῆς κἀλλῆς, κατὰ τοσούτον μᾶλλον, καθὼσον τούτο ἰσχυροποιεῖται ἀπὸ τε τὴν ἐγγραφὴν μαρτυρίαν τῶν κρατικῶν ἀρχῶν, περὶ μὴ προσελεύσεως πρὸς ψηφορορίαν εἰς τὸν δῆμον τούτον, ὑπὲρ τοῦς 150 ἑτεροδημότας, και ἀπὸ ἀναφορᾶς τῶν δημάρχων, πρεσβέρων και ἱερέων τῶν τεσσάρων δήμων, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι ἐκ τῶν εἰς τὰς δηλώσεις ὑπογεγραμμένων, οἱ μὲν ἐψηφοφόρησαν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους (ἐξ ὧν οἱ πλείστοι και ἰδιουχείρως ὑπέγραψαν τὰς ἀναφορὰς ταύτας), οἱ δὲ ἀπεξίωσαν ἢ εἶναι πρόσωπα ἀνήλικα, ἢ ὅπως ἀνύπαρκτα.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ πραγματικοῦ και ἀληθοῦς ἀριθμοῦ τῶν 1235 ἐκλογέων, τοὺς ὁποῖους περιέχει ὁ γνήσιος ὀριστικὸς κατάλογος, 300 περίπου ἐκλογεῖς, διὰ κινῆς πράξεώς των, φερούσης βεβαιότητα γνησιότητος, και βεβαίαν γονολογίαν διὰ τῆς επικυρώσεως τῆς ὑπογραφῆς των παρὰ τοῦ δημάρχου, και τῆς παρακαταθέσεως αὐτῆς εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον Καλαμῶν, ἐδήλωσαν, ὅτι ἀπέχουν νά ψηφορορήσωσι εἰς τὴν κἀλλῆν τῶν Καλαμῶν, ὡς μὴ ἔχοντες οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἕνεκα τῶν προηγουμένων και τῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς καταφανῶν παρανομιῶν τῆς. 200 δὲ ἄλλοι ὡ, ἐγγίστα παρακατέθεσαν εἰς τὸν συμβολαιογράφον τὰς ψήφους των ὑπὲρ τῶν Κ.Κ. Γ. Ζάρακου, Ἀθ. Δανηλοπούλου και Γ. Ν. Κορριωνάκη.

εις δὲ τὸ πρωτόκαλλον τῆς ψηφοφορίας φαίνεται, ὅτι ὅλοι οὗτοι, καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεῦτεροι, ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῆς ἐναντίας τῶν ἀνωτέρω μερίδας, περιστάσις, ἣτις συνέρχεται ἐκ περισσοῦ πρὸς ἰσχυροποιεῖν τῶν κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν συμβασῶν ἀθεμιτοῦργιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ ὁποία συνδυαζομένη μετὰ τὸ πρωτόκαλλον, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας συνέταττεν ἢ παρὰ τῶν ἀνωτέρω 300 πολιτῶν καὶ διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τῶν διορισθεῖσα ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου καὶ τοῦ φρουροῦντος τὴν ἐκλογὴν ἀξιωματικῶς, καταμαστρεῖ τὸ τεχνητὸν καὶ ὅλως παράνομον τῆς ἐκλογῆς.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνόλου τῆς πλημυλοῦς διαγωγῆς τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρέθη ἢ παρ' αὐτῆς ἐφορευθεῖσα κάλπη, τῶν χιλιάδων τῶν ἐν αὐτῇ εὑρεθέντων ψηφοδελτιῶν, καὶ τῆς ἀσυγγνώστου ἀρνήσεως τῆς εἰς τὸ νὰ παρακαταβῆθαι εἰς τὸν τόπον τῆς διαλογῆς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, τὰ ὁποῖα ἐπιμόνως καὶ ἀλληλοδιαδόχως ἀπήτουν ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἐπιτροπαί, καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν τούτων τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται ὡς συντεταγμένα κατὰ συλλεγμένα χωριστὰ, παρὰ διαφορῶν χαρακτήρων, πρὸς εὐκολίαν τῆς ὀγκωθεστάτης ἐργασίας τῆς ἐγγραφῆς ὅλοισι τῶν χιλιάδων ὀνομάτων ψηφοφόρων, ἐξάγεται ἀριθμητικῶς, ὅτι ἡ μὲν κάλπη παραβίασθαι ἐπληρώθη ἀπὸ χιλιάδας ψηφοδελτιῶν, τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας περιέχουν ἐπίσης χιλιάδας ὀνόματα ἰδιαιτῶς καὶ ὑποβολιμαῖα, καὶ ἄλλα πρὸ χρόνων ἀποβιώσαντα ἢ ὑποστάντα τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ὡς τὸ τοῦ μακαρίτου Χρήστου Κολοκοτρώνη δημίτου θουρίας, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπ' θανάτου, τὸ τοῦ Παν. Κανελλοπούλου δημίτου Ἀλκωνίας δολοφόνου τοῦ μακαρίτου Καπούδα, καὶ κατατομηθέντος ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, πέρσι, καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα, ὡς ἐκ τῶν ἐνοστάσεων καὶ πρακτικῶν φαίνεται.

Ἐπειδὴ, ἂν καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀποδείξη βεβαίως ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Καλαμῶν, δὲν ἐξίσταται μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐπαναληθῆ ἡ ἐκλογὴ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, καθ' ὅσον διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν τεσσάρων ἄλλων δήμων τῆς ἐπαρχίας ἀπεδεικνύονται βουλευταὶ κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν οἱ Κ. Κ. Ἰωάννης Ζάρκος διὰ ψήφων 3,375. Ἀθ. Δανιλοπούλος διὰ ψήφων 3,129, καὶ Γρ. Ν. Κορριωτάκης διὰ ψήφων 3,116. ἅπασαι δὲ αἱ ψήφοι τοῦ ὀριστικῶς καταλόγου τοῦ δήμου Καλαμῶν (συνγεμῶν) ἐκ 1,235 ψήφων

ψήφων) καὶ ἂν ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἐναντίαν τῶν ἐκλεγθέντων μερίδα δὲν μεταβάλλουσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς των.

Διὰ ταῦτα Γνωμοδοτεῖ,

Ν' ἀπορασιθῶσιν ὡς ἔγκυροι αἱ ἐκλογαὶ τῶν δήμων Ἀμφίρας, Ἄρισ, Ἀλαγωνίας, καὶ θουρίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, καὶ νὰ κηρυθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Κ. Κ. Ἰωάννης Ζάρκος, Ἀθανάσιος Δανιλοπούλος, καὶ Γρ. Ν. Κορριωτάκης, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα πλοσόντα καὶ νὰ καταδικωθῶσι ποινικῶς τὰ μέλη τὰ διενεργήσαντα τσακῦτας καὶ τληκαῦτας παρανομίας καὶ ἐγκληματικὰς πράξεις εἰς τὸν δῆμον Καλαμῶν, ἅτινα μετὰ πρωτοφανῆ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἀναίσχυρτιαν παρουσιαζοῦν ἀθροῖσμα 3,000 ὡς ἔγγιστα ἀνθρώπων, διενεργησάντων ἀναφοράς, μεταδάντων πρὸς ἐγγείρισιν τούτων καὶ ψηφοφορησάντων ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου, χωρὶς συγχρόνως νὰ ὑπάρχῃ ἡ παραμικρὰ ἐπιστημότης εἰς τὰς πλείους πράξεις των, καθ' ἃς ὁ νόμος ἐξουσιώθη μακρῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ εἰρηγῆς Δ. Π. Νάκος.

Μετὰ ταῦτα ἐπαναλήθη ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἡ χθὲς διακομισα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ Δ. Μιχαλακοπούλου Νομοσχεδίου. Συλλεγιστῶν δ' ἐν ταῖς κάλπαις τῶν ψήφων, ἐγένετο ἡ τούτων διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν, Δανοπούλου καὶ Σακελλαριάδου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ βηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 71 πρὸς 4.

Δοθέντος ἐπειτα τοῦ λόγου ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ ἀρθρου, καὶ μηδενὸς ἀντιλέγοντος, ἐγένετο αὖθις μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου ἀρθρου συγκειμένου νομοσχεδίου. Γενομένης δὲ τῆς τῶν ψήφων διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Δανοπούλου καὶ Οἰκονομοπούλου συνήχθη ἐκ ταύτης ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 71 πρὸς 3 τὸ σύνολον τοῦ βηθέντος νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως:

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπαρτισσάμενοι τὰ ἑξῆς:

Ὁ Κύριος Δοσίθεος Μιχαλακοπούλος ὑπελάσας τὸ ἔθνος καὶ πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν

διὰ τῆς διδασκαλίας, περιπεσὼν δὲ εἰς ἀμαυρωτικὴν ἀμβλυωπίαν, καὶ ἔνεκα τούτου ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας, θέλει λαμβάνει σύνταξιν 80 δραχμ. κατὰ μῆνα, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ τοῦτο προκειμένου νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κρητῶν νομοσχεδίου, παρτέρησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ πρέπει νὰ προτιμηθῇ. Καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ σήμερον, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ παραταθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ πέραν τῆς αὔριον, διότι ὁ καιρὸς καταπεύγει καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὡς εἰσαχθισόμενον καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἴσως αὖθις καὶ εἰς τὴν Βουλὴν θέλει βραδύνει πέραν τοῦ δέοντος. Διὰ τοῦτο ἂν ἡ Βουλὴ ἀζητηκί σήμερον τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κρητῶν νομοσχεδίου, αὔριον πρέπει νὰ διακοπῇ αὕτη καὶ νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου.

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι εἶναι καλὸν νὰ μὴ ἀρξῆται τὸ παράπαν ἡ συζήτησις τοῦ περὶ Κρητῶν νομοσχεδίου, ἵνα μὴ διακοπῇ, προτίθη εἰς συζήτησιν ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ τῆς μεταξὺ τῆς ἑταιρείας Ροστάν συνθήκης νομοσχεδίου ἐπενεχθεῖσα παρὰ τῆς Γερουσίας προσθήκη, ἀποτελοῦσα ἐδ ριον Γ' τοῦ 1 ἄρθρου καὶ ἔχουσα οὕτως· α Διὰ τὸ πλεον τῶν 7 1/2 γραμμῶν γραμμάτα ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος β.

Ἀπαυγθέντος δ' ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη οὐδ' ὡς τὴν οὐσίαν προσβάλλει, ἀλλ' ὅτι ἡ Βουλὴ ἐθιώρησεν ὡς οἴκοθεν ἐννοούμενον, τοῦτο ἡ Γερουσία ἐθισεν ἐν τῷ νόμῳ, διότι βεβαία ἀπὸ δὲν ὁρίζεται τι περὶ τῶν γραμμάτων τῶν ἔχοντων βίρας πλεον τῶν 7 1/2 γραμμῶν, ἐννοεῖται ὅτι ἐπὶ τούτων ἰσχύει ὁ παλαιὸς νόμος, ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη οὐδεμίαν οὐσιώδη τροπολογίαν φέρει καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ αὕτην ἵνα μὴ παρατείνηται ἐπὶ πλεον ἢ ἀποπεράτωσις ταύτης τῆς συνθήκης τῆς τόσον ὠφελίμου εἰς τὸ κοινόν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἂν παραδέχεται τὴν ρηθείσαν προσθήκην, παραδέχθη αὕτην δι' ἀναστάσεως· ὥστε ὁ περὶ τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρείας Ροστάν Νόμος ἔχει ἤδη οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσανεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀτμο-

πλοίων Ροστάν καὶ συντροφίας μετακόμισιν τῶν παραδιδόμενων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραμμάτων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Διὰ μὲν τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Μασσαλίαν, Λιβόρνον, ἢ Μελίτην εἰς λεπτὰ ὀγδοῦν κοντα δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Β'. Διὰ δὲ τὰ διευθυνόμενα διὰ Σμύρνην, Δαρδανέλια ἢ Κωνσταντινούπολιν εἰς λεπτὰ τριάκοντα δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Γ'. Διὰ τὰ πλεον τῶν 7 1/2 γραμμῶν γράμματα ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 2. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ τέλους θέλει εἰσπραττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων, τὸ ἀνήκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836, καὶ 28 Αὐγούστου 1837 Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3. Ἡ αὕτη εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα Α, καὶ Β, περιεχομένη διατίμησις θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπὸ Μασσαλίαν, Λιβόρνον, Μελίτην, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν ἢ Δαρδανέλια ἐρχόμενα γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρείας Ροστάν καὶ συντροφίας.

Ἄρθρ. 4. Οἱ μὲ δειγμάτα ἐμπορίας σάκελλοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ γ' τοῦ τέλους τῶν συνθηῶν γραμμάτων.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων μετακομιζομένων ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων τῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη, καὶ τ' ἀπάλιν διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 8 δι' ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδος ἢ ἐντύπου.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πληρωμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τέλος τὸ εἰσπραττόμενον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 Διατάγματος περὶ εἰσπραξίας τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰς πεμπομένας ἐφημερίδας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος προσκαλέσας τὰ τμήματα νὰ συνέλθωσι πρὸς ἐκλογὴν τῶν πρεσβέρων, γραμματέων, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκκριθῶν νομοσχεδίων εἰσαγγιτῶν καὶ ὁρίσας ἀντικείμενον

της επαύριον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου, ἐκήρυξε διαγεφυμένη τὴν συνεδρίαν ἐν ἑρα τρίτῃ μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Γ. ω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ.

Τῆς 31 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν πρώτῃν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράψισαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. Ἐσημειώθησαν δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικολογητῶς ἀπόντων Κ.Κ. Δογματοῦ, Γικτρῆκου, Πανοπριτοπούλου, Αυγουστοπούλου καὶ Ὀρόφου.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ζώων φόρου νομοσχεδίου, λαθῶν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν περὶ συντάξεως τῶν Κ.Κ. Λευκίου καὶ Δοσιθέου πραγματευόμενος εἶχεν ἀναφέρει περὶ τῶν ἐξωθεν ὁμογενῶν ἐλπιζομένης χρηματικῆς συνδρομῆς, δι' ἧς θέλει ἀποπερατωθῆ καὶ ἡ δεξιὰ τοῦ Πανεπιστημίου πύργου. Ἢδη λαμβάνει τὸν λόγον ἐπίτηδες, διὰ νὰ τοῖς ἀναγγείλῃ χαρμόσυνον εἶδησιν, δι' ἧς ἀληθῶς ἐμφαίνεται ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀρωγὴ τῆς θείας προνοίας. Διότι ἐνῶ προχθὲς μόλις περὶ τοιούτων βοηθημάτων ὁμιλεῖ πρὸς τὴν Βουλὴν, νῆα ἤδη ἐγένετο ἐξ Αἰγύπτου συνδρομὴ διὰ τοῦ ἐκείσε Ἑλληνικοῦ προξένου 16.000 περίπου δρ. καὶ ταύτην μὲν συμπλήρωσαν πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν. Ὅτι δ' ἐξόχως ἐλπίει τὸν θαυμασμόν εἶναι ὅτι μεταξὺ τούτων συνοριθμοῦνται καὶ δύο Ὀθωμανοὶ Ἑμλν καὶ Χαλλί, οἵτινες εἰς τὴν Εὐρώπῃ σπουδάζοντες φιλοτιμίως συνεισέφερον ὑπὲρ τῆς οἰκοδομῆς. Πληροφορεῖται μάλιστα, ὅτι τὴν προσφορὰν αὐτῶν δίδοντες, εἶπον, ὅτι αἱ Ἀθῆναι ὑπῆρξαν ποτὶ ἡ ἑστία τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας, ἐξ ἧς διεδόθη ὁ πολιτισμὸς πρὸς ἅπασαν τὴν Εὐρώπῃν. Ἀρμύ-

ζει λοιπὸν οἱ φίλοι τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς ἀναγέννησιν αὐτῆς συντελοῦντες, νὰ τῇ προσφέρωσι τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν. Ἀναγγέλλει δὲ τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὡς περιεργον ἄκουσμα καὶ ὡς τιμῶν τοὺς ἄνδρας διὰ τὴν πράξιν τῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι μετὰ πολλῆς τῆς ἤκουσεν εὐαρεσκείας.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει ἔπειτα τοῦ Προέδρου τὰ τμήματα ἀνήγγειλον, ὅτι ἐξελέξαντο τοὺς Προέδρους καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀκολουθοῦσαν ἀλφαθητικὴν τάξιν τὸ α'. τὸν Ἰω. Περίδην τὸ β'. τὸν Δ. Ὀρεινόν, τὸ γ'. τὸν Α. Καστανῶν, τὸ δ'. τὸν Ἰω. Γκούραν, τὸ ε'. τὸν Ἰω. Κλίμακον, τὸ ς'. τὸν Γ. Κριζῆν, τὸ ζ'. τὸν Ἀνάργ. Πετράκην. Γραμματεῖς δὲ τοῦ Κ.Κ. Μ. Βαλέτταν, Χ. Μελέτην, Γ. Α. Ἀντωνόπουλον, Κωνστ. Δαρσιώτην, Σ. Βαλέτταν, Γ. Μαυρομιχάτην, καὶ Ν. Ἰατρόν εἰσχηγὰς δ' ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ α'. τοὺς Κ.Κ. Ἐμμ. Μελετόπουλον καὶ Α. Ἀλεξανδρόπουλον, τὸ β'. τοὺς Κ.Κ. Ε. Παρίσσην καὶ Δανόπουλον, τὸ γ'. τοὺς Κ.Κ. Βιτάλην καὶ Ἀντωνόπουλον, τὸ δ'. τοὺς Κ.Κ. Χαταϊκίον καὶ Γρίδαν, τὸ ε'. τοὺς Κ.Κ. Δημάθαν καὶ Χαντζόπουλον, τὸ ς'. τοὺς Κ.Κ. Πετρινόν καὶ Ἀντωνιάδην, καὶ τὸ ζ'. τοὺς Κ.Κ. Τσοῦχλον καὶ Καλαμαράν. Ἐπὶ δὲ τῆς περὶ βουκοσιμῶν γαιῶν προτάσεως τὸ α'. τὴν ἐξελέξατο τὸν Α. Δημητρίου, τὸ β'. τὸν Στεφανόπουλον, τὸ γ'. τὸν Δελιγεωργῆν, τὸ δ'. τὸν Μεγαλόπουλον, τὸ ε'. τὸν Κλίμακον, καὶ τὸ ζ'. τὸν Α. Πετράκην, μὴ ἐκλέξαντος εἰσέτι τοῦ ς'. Ἐπὶ δὲ τῆς Συντάξεως τῆς γῆρας φωτεινῆς Μαυρομιχάλη τὸ α'. τὸν Ἀντίπαν, τὸ β'. τὸν Γουζούσκην, τὸ γ'. τὸν Ζαρερόπουλον, τὸ δ'. τὸν Βουζάκην, τὸ ε'. τὸν Π. Π. Παπαζώνην, καὶ τὸ ζ'. τὸν Βατίσταν, μὴ ἐκλέξαντος εἰσέτι τοῦ ε'. τελευταῖον ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸ α'. τὸν Παπαδῆσιον, τὸ β'. τὸν Τομπουράκην, τὸ γ'. τὸν Εὐστ. Σπυριδῶνα, τὸ δ'. τὸν Π. Νάκον, τὸ ε'. τὸν Ἀρμάον, τὸ ς'. τὸν Βελῆν, καὶ τὸ ζ'. τὸν Σουμαρίπαν.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ Βουλὴ μετὰ τοῦτο εἰς παραδέχεται ἡ ὅχι τὴν παρὰ τοῦ καινισμού ἐπιτροπομένην προσθήκην 4 μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, παρεδέχθη τὴν προσθήκην δι' ἀναστάσεως.

Ἐσαύτως ἠρωτήθη περὶ ὁμοίως προσθήκης εἰς τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ βουκοσιμῶν γαιῶν ἐπιτροπὴν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστῆσαι.

Ἐπιληφθεῖσης δ' ἔπειτα τῆς Βουλῆς τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου, ἠρώτησέ τις τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ἰπουργόν,

ἐὰν τὰ ἐκ τῆς περισυνῆς εἰσπραξέως τοῦ φόρου παρουσιασθέντα ποσὰ ὡς θεβαιωμένα εἰσπραχθῆσαν ὅλα, ἢ καθυστεροῦνται εἰσέτι, διότι ἐκ τούτου θέλει νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον τὸ τῆς δηλώσεως σύστημα εἶναι ὑγιεῖς. Ἀπεκρίθη δ' ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐνθυμείται μὲν ἀκριβῶς πόσα εἰσπραχθῆσαν· ἀλλ' ἐνῶ ἀνέβη ὁ φόρος εἰς δραχ. 1,446,145, 900,000 περίπου μέχρι τέλους τοῦ Νοεμβρίου εἰσπραχθῆσαν ὅσον ἐνθυμείται.

Ἰπολαβῶν δ' ὁ προαγορεύσας, παρετήρησεν, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται φόρος εἶναι εἰς τῶν εὐκολωτέρων περὶ τὴν εἰσπραξίν. καὶ ὅμως, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰπουργοῦ, 900,000 μόνον εἰσπραχθῆσαν. Καθυστεροῦνται ἄρα 600,000 περίπου. Ἡρώτησε δ' ὡς εἶπεν, ἵνα μὴ γίνῃται τοῦτο ἐκ τῶν δηλώσεων, καὶ ἐὰν ὁ ὑπουργός τοιαύτην ἔχη ἰδέαν, ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἡ κατάλληλος πρόνοια.

Ἀπάντησε πρὸς ταῦτα ὁ ὑπουργός, ὅτι πολλά πολλάκις περὶ τῶν καθυστερήσεων ταύτων ἐρέθησαν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν ἐθεραπεύθη. Τῶ ὄντι δ' ὁ φόρος οὗτος εἶναι ὁ εὐκολώτερος καὶ ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῇ ἀκριβῶς· ἀλλὰ τοῦτο ποτὲ δὲν κατορθώθη μέχρι τοῦ νῦν. Ἐν ᾧ δὲ καὶ πρότερον ἐλήφθη φροντίς καὶ ἐπὶ τῆς ὑπουργίαις του πολλοὶ καταβλήθησαν κόποι, δὲν ἔδυνθη ὅμως νὰ ἐξαλειφθῇ ὀλοτελῶς τὸ κακόν. Τὰ αἴτια δὲ εἶναι πρὸς πάντας γνωστά, καὶ οὐδένα λαμβάνει, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν φορολογουμένων δὲ, εὐκολύνονται νὰ ἐξορῶσιν ἐγκαίρως τὸν φόρον των. Διὰ τοῦτο καὶ ἄλλοτε εἶπε πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῶσι ῥητὰι προθεσμίαι, καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι νὰ πληρῶναι τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιβεβλημένον. Τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ δημόσιον δὲν ἔβλεπε στερεοῖσθαι τῶν νομίμων του φόρων, καὶ οὗτοι ἀνετώτερον ἤθελον τοὺς πληρῶναι. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως θέλει φροντίσει τὸ κατ' αὐτὸ νὰ ἐξαλειφθῇ διὰ παντός συνετοῦ μέτρου τὸ κακόν τοῦτο, ἀλλ' ἀδύνατον εἶναι νὰ γίνῃ διὰ μιᾶς, καὶ βαθμικῶν θέλει φθάσει πρὸς τὸν σκοπόν. Δὲν πταίει λοιπὸν τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων, ἀλλ' αὐτὴ τῶν φορολογουμένων ἡ θέσις, ἐπειδὴ οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχη ἢ δῆλωσις ἐπενεργεῖαν ὡς πρὸς τὴν τῶν φόρων ἀπαίτησιν.

Ἄλλος μετὰ τούτων προσέθηκεν, ὅτι ἢ εἰς δηλώσεις ὑπογράφουσι οἱ φορολογούμενοι, ἢ ὡς ἄλλοτε εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ τῆς φορολογίας, εἶναι παντάπασιν ἀδιαφοροῦν. Παρατηρεῖ μάλιστα, ὅτι διὰ τῆς δηλώσεως αὐτῆς ὁ φορολογούμενος οἰκιοθελῶς ὑπογράφων, εὐκολώτερον ἴσως καὶ τὴν πληρωμὴν δύνα-

ται νὰ κάμῃ. Δὲν πταίει ἄρα τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως καὶ συντελεστικώτερον εἶναι πρὸς τὸν σκοπόν.

Ἐπὶ τούτοις τῆς Βουλῆς φρενισθείσης, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑψηλοκτῶν Κ.Κ. Π. Μαυρομιγᾶλου καὶ Α. Κουντουριώτου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὄδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1848, Ναι ἢ Ὀχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Γ. Ἰω. Βατίστας	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Ἄγ. Γουζούσας	N.
Γ. Λογιωτατίδης		Γ. Κ. Βελῆς	N.
Δ. Δελιγεωργιάδης	N.	Ἰω. Α. Χατασίπουλος	N.
Π. Τσιμπούρακις	N.	Γ. Ἰω. Γιολδάσας	
Πάνος Μοναστηριώτης		Στῆφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Σταύρος Γρίβης	N.	Μ. Σαΐνης	N.
Ἰω. Πετμεζῆς	N.	Γρ. Χατσογιάννης	N.
Δ. Κονδύλης	N.	Γ. Μήτσος	
Ἄντ. Καμπάνης		Ἰω. Κλίμακας	N.
Ἄνθ. Δανόπουλος	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Ν. Ἰατρός	N.	Π. Α. Ζάννος	N.
Ἀναγ. Μικροποκάμισος	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Χρ. Ν. Δεμάθης	N.
Κωστῆς Βρυζάκης	N.	Ἠλ. Παπαδόπουλος	N.
Ἀναγ. Πετράκης	N.	Γ. Πετμεζᾶς	
Κ. Τζαβέλας		Ν. Ἀνδρικόπουλος	
Σ. Στράτος		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Π. Ράγκος		Ἰω. Ζάρκος	
Α. Π. Νάκος	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Ἄντ. Γεωργαντᾶς		Ἄθ. Δανιλοπούλος	
Πέτρος Τσανετᾶκης		Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Γ. Κονδύλης		Βελισ. Νικολαΐδης	
Κ. Φασίτσας		Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Ἠλ. Καλογεράς	N.	Δ. Ν. Μπούκουρας	

Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Ζαφ. Δεπάστας	N.	N. Μοσχούλας	
Έμ. Αντίπας	N.	Γ. Π. Ζαρεϊρόπουλος	
Ανδ. Νοταράς		Α. Κανελλόπουλος	
Ευστάθ. Οικονομόπουλος	N.	Κ. Α. Σχινάς	N.
Γ. Πανοποριφτόπουλος		Ιω. Γκούρας	
Έμ. Χ. Τσουχλος	N.	Αναγ. Κεχαγιάν	N.
Ιω. Ζαρεϊρόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Μιθ. Πρωτοπαπᾶς	N.	Π. Χαπαδιαμαντόπουλος	N.
N. Κορφιωτάκης		Ιω. Α. Αντωνόπουλος	N.
Έμ. Μελετόπουλος	N.	Χρ. Τσίνοσ	
Παρασκ. Ματάλας	N.	Δ. Κουμκιώτης	N.
Πλ. Γιατράκος	N.	Θ. Ι. Μέξης	
Α. Στέφανος	N.	Έμ. Α. Όρλοφ	
Εύσ. Σπυριδωνος	N.	Γ. Μπιστας	
Ρ. Παλαμίδης		Κ. Δαρεϊώτης	N.
Θ. Μ. Πετρινός	N.	Σταμ. Α. τωινιάδης	N.
Κ. Μανέτας	N.	Ιω. Περίδης	N.
Αλ. Άλεξανδρόπουλος	N.	Ανδ. Μάμουκας	N.
Μ. Χατοῦ Μελέτη	N.	Κάρολος Νάζος	
N. Τσαλακώστας	N.	Ευστρ. Παρίσσης	N.
Δ. Σακελλαριάδης	N.	Αντ. Άραῖος	N.
N. Μπούτουνας	N.	Μ. Αναστασόπουλος	
Π. Παππατσώνης	N.	Ιω. Τομαράς	
Ιω. Παππατσώνης	N.	Αν. Παππατσόρης	
Π. Δορεΐτης		Άθ. Καστανάς	N.
Σπ. Βαλεττας	N.	Γ. Σ. Κριεζής	N.
Στρατής Δεληγιαννάκης	N.	Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Σπ. Α. Βαρότσης		Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Παύλος Λεντούδης	N.	Ιω. Γ. Κριεζής	
Χρυσ. Σουμαριπας	N.	Δ. Χατσισκος	N.
Μ. Ι. Μεγαλοπουλος	N.	Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
Κ. Βέλιος		Κ. Δουβουνιώτης	N.
Μ. Ίατρος		Γ. Ριζόπουλος	N.
Α. Βιρβίλης		Ιω. Τασσαίος	N.
Γ. Μπάνης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Π. Μαυρομιχάλης	N.	Ιω. Οικονόμου	N.
Α. Μαυρομιχάλης			

Ακολουθως αναγνωσθέντος του 1. αυτού άρθρου, λαβών τον λόγον προετρήσαστες, ότι έλλειψιν θεωρεί να μη ύψωση εντάθην

ριανήν δια τὸ ἀνίστην τῆς φορολογίας ὡς πρὸς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἡ φωνὴ αὕτη καὶ ἄλλοτε ἀντήχησεν ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλῆς, καὶ πολλοὶ τῶν τότε Βουλευτῶν συναβάνθησαν τὸ προοιζόμενον εἰς τοὺς νησιώτας ἀδικον. Ἐλπίζει δὲ νὰ συναισθανθῶσιν οὐχ ἤττον καὶ οἱ παρόντες, καὶ νὰ ἐπιφέρωσι διὰ τῆς ψῆφου αὐτῶν τὴν ἀνίκουσαν θεραπείαν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ πρότασις του θέλει παρουσιάσει ἐξαιρέσιν τινα κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλ' εἰάν τις πλείοστον ἐξετάσῃ θέλει ἰδεῖ, ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐξαιρέσις, ἀλλὰ καὶ δικαιοτάτον ἔργον. Διότι ὡς ἀρμόζει πᾶσι νόμος νὰ ἴηαι γενικός, οὕτω πρέπει νὰ ἴηαι καὶ δίκαιος· ἀμφότερα δὲ τα χαρακτηριστικὰ ταῦτα εἶναι ἀπαραίτητα· ἀλλ' ἡ ἐν ταῖς νήσοις αὕτη φορολογία δὲν ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ δίκαιου, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ἐξαιρέσις τὸ ζητούμενον. Ἐπειδὴ 25 μὲν λεπτά ἐπιβάλλονται δι' ἐκάστην αἶγα καὶ πρόβατον εἰς τὴν Στερεάν καὶ τὴν Πελοπόννησον, ἐνθα ὑπάρχουσι παγεῖαι καὶ βοσκήσιμοι γαῖαι, 25 δὲ καὶ εἰς τὰς νήσους, αἵτινες ζηραὶ καὶ πετρώδεις φειδωλῶν παρέχουσι καὶ ἀθλίαν νομήν. Ἐάν δ' οὕτως ὡς ἔσαιν θέσωμεν εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα 10 τοῖς 0/0, θέλομεν ἰδεῖ, ὅτι εἰς μὲν τὰς νήσους πληρώνουσι 30 τοῖς 0/0 εἰς δὲ τὴν Στερεάν καὶ τὴν Πελοπόννησον 5 μόλις. Ἐπὶ τούτω δὲ κομμεὶ τὸν ὑπολογισμόν. Παρατρεῖ ὅθεν, ὅτι ἐκεῖσε τὸ πρόβατον παρέχει 8 ὀκάδας τυροῦ, τὸ ὅποιον πρὸς 50 λεπ. φέρει δραχ. 4· ἡμίσειαν ὀκάν βουτύρου, δραχ. 1. καὶ ἡμίσειαν ὀκάν μαλλίου, δραχ. 1. καὶ τελευταῖον πωλεῖται δραχ. 5. φέρει δ' ἡ ἀρθροῖσι αὕτη δραχ. 11. Ἄλλ' εἰς τὰς νήσους παράγει τὸ πρόβατον 4 μόνον ὀκάδας τυροῦ δραχ. 2 τριακῆσια δράμια μαλλίου, λεπτά 60, καὶ πωλεῖται 2 1/2 δραχ. μόλις· ὥστε μόλις ἐξ' ὄλων τούτων συναγονται δραχ. 5, ὃ ἔστι αὐτὸ τὸ ἡμῶν τοῦ ἐκ τῶν προβάτων ἄλλων μερῶν. Μίαν ἄρα δραχ. εἰς τὴν στερεάν καὶ 50 λεπ. πρέπει νὰ πληρώνωσιν ὡς δέκατον εἰς τὰς νήσους. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ πρόβατα μὴ ἔχοντα δικρκὴ τροφήν, στερεύουσιν εἰς τὰς νήσους ἐκ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. Δι' ὅλα ταῦτα εἰς τὰς νήσους ἐξαιρετεῖται ὑπὲρ τῶν νήσων συγκατάθεσιν, νὰ μίαν ἐλαφρὰν ἐξαιρετεῖται ὑπὲρ τῶν νήσων συγκατάθεσιν, νὰ πληρώνωσι δηλ. ἀντὶ 25, 20, μόνον λεπτά δι' ἐκάστην αἶγα καὶ πρόβατον. Ἡ δὲ ἐλάττωσις αὕτη ὅσον δίκαια τοσοῦτον θέλει εἶσθαι μηδαμινῆ, διότι ὀλίγα ὡς γνωστὸν, ὑπάρχουσι εἰς τὰς νήσους ζῶα.

Ἐπὶ τούτοις ἄλλος συμφωνῶν μετὰ τοῦ ῥηθέντος, ἐζήτησε νὰ γίνῃ ἡ ἐλάττωσις καὶ ὑπὲρ τῆς Κυνοῦρίας διὰ τὸ ὀρεῖνόν καὶ

ἀγονον τῆς ἐπαρχίας· οὐκ ἤττον δὲ μετὰ τοῦτον ἕτερος τὰ αὐτὰ ἐξήγγισατο διὰ τὴν Καρύταιναν, ἧτις χιονοσκεπὴς στέδον πάντοτε οὖσα, μηδαμινὴν παρέχει τὴν ὑπὲρ τῶν ποιμνίων νομίαν.

Ἄλλως πρὸς ταῦτα ἀνέταξεν, ὅτι οὐ μόνον καθ' ἐκὼν εἶναι ἀδικος ἡ ἀξίωσις αὕτη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σύνταγμα αὐτὸ ἀντιβαίνει· διότι τὸ σύνταγμα πάντας κηρύττει ἴσους ἀπέναντι τῶν νόμων καὶ τὰς αὐτὰς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις. Ἐνῶ δ' ἡ σωτήριος αὕτη ἰσότης ἐπεκτείνεται μέχρι τῶν προσώπων, δὲν ἤθελεν εἶσθαι μεγίστη παράβασις τὸ νὰ ἐξαίρεθῶσιν ὁλόκληροι Ἐπαρχίαι; Καθ' ὅσον δ' ἀποβλέπει τὴν Στερεάν παρατηρεῖ εἰς τὸν ἀγορεύσαντα, ὅτι εἶναι μὲν γονιμώτερα διὰ τὰς νομάς τὰ ἐκείσε ποίμνια, ἀλλ' ἐπικρατεῖ εἰς αὐτὴν ἡ ληστικότητα, τὰ μεταβατικά σώματα, καὶ ἡ πλῆθος ἀρπαλέων ζώων, τὰ ὅποια δὲν ἐξαθνήσκουσιν, ἀλλὰ καταστρέφουσιν συνήθως τὰ ποίμνια. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἀπορριβῆ ἡ πρότασις αὕτη, διότι ἄλλως τὸ κκκὸν θέλει καταντήσῃ ἀνοικοδόμητον, προτείνοντος συνεχῶς ἐκάστου μίαν ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἐξαίρεσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, εἰν παραδέχεται ἢ οὐκ τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν, ἀπέβριψε ταύτην μὴ ἀναστάσα. Εἶτα δὲ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ὅπως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχει, τὸ 1 αὐτοῦ ἄρθρον, ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 1 Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1848 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

α) Διὰ τὰς αἰγὰς καὶ τὰ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλὴν.

β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.

γ) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. 1. »

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως·

α Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2. § α. προσέθηκε καὶ εἰς ἑνὸς οἰκοσίου χοίρου εἰς μίαν ἐκάστην οἰκογένειαν » τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ σας τοσοῦτον δικαίαν, καθόσον ἀείποτε ἐμπειρίετο αὕτη εἰς τὸν Νόμον καὶ εἰς τὸν τοῦ παρελθόντος μόνον ἔτους δὲν συμπεριλήφθη, διότι ἡ ἀπαρτιμῆσις τῶν χοίρων διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκανονίσθη νὰ ἐνεργηθῆ ὡς καὶ ἔγεινεν τὸν Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ π. ε. διὰ ταῦτα τὸ τοιοῦτον ἀσημαντὸν πλεονέκτημα τοῦ Νόμου τὸ ὅποιον ἐαυνήθισεν ὁ λαὸς ν' ἀπολαμβάνῃ διαρκῶς πολλὰ κατὰ συνέθειαν ἔτη δὲν ἀρμόζει ἤδη ὑπαρχουσῶν καὶ Βουλῶν νὰ τὸ ἀτελεθῆ. »

Ἐπὶ ταύτη; λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, παρετήρησεν, ὅτι οὐδὲλως ἐδυσκολεύετο νὰ παραδεχθῆ καὶ τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, εἰν ἐγένετο ἐν καιρῷ. Ἀλλ' ὁ νόμος δὲν προέβλεψε περὶ τούτου, αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἤδη καὶ δὲν δύναται νὰ διακρίνη τις ποῖοι αἱ οἰκοσίοι χοῖροι· διότι οἱ μὲν παρελείψαν τὴν ἐγγραφὴν τούτων ἐπιτηδες, οἱ δὲ καὶ ἐν εἰλικρινείᾳ. Εἶναι λοιπὸν δύσκολος, ὡς εἶπεν, ἡ διάκρισις τούτων καὶ δὲν δύναται νὰ κατορθωθῆ. Ἐπειδὴ ὅμως παραδέχεται τὴν ἐξαίρεσιν, εἰν ἡ ἐπιτροπὴ θέλη, δύναται νὰ γίνῃ αὕτη εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τοῦ προσηγοῦς Οκτωβρίου.

Πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἀληθῶς ἀποβαίνει δύσκολος ἡ ἐξαίρεσις, διότι ἐπρεπε νὰ γίνῃ αὕτη κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ ἐγένετο μῶλις τὸν Οκτωβριον π. ε. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τοῦτο βεβαίως αἱ χοῖροι ἐσφαγίσαν, καὶ ὁ νόμος δὲν προέβλεψεν ἐν καιρῷ περὶ τούτου. Συμφέρει λοιπὸν, ἵνα μὴ συμβῶσι καταχρήσει· ὡς πρὸς τὰ ἀπαρτιμηνέντα, νὰ παραλειφθῆ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐξαίρεσις, νὰ προῖδῃ δ' ἐν καιρῷ ὁ τοῦ 1849 νόμος, διὰ νὰ γίνῃ τότε ἐν ἀκριβείᾳ.

Ἐτέρου δὲ τινος εἰπόντος, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις ἐγένετο ἤδη οἰκοθεν, ὡς σφαγιασθέντων ἐν τῷ μεταξύ τῶν οἰκοσίων χοίρων, ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ κατορθωθῆ, πλείον, καλὸν εἶναι νὰ προστεθῆ εἰς τὸ νομοσχεδίον, ὅτι ἡ προσεχὴς ἀλλοίωσις τῶν χοίρων θέλει ἐξαίρει ἀπὸ τοῦ 1849 ἕνα οἰκοσίου χοῖρον.

Πρὸς ταῦτα ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ ψηφίζει ἤδη τὸν περὶ ζώων νόμον τοῦ 1848 καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ ἀρκεσθῆ. Εἶναι δ' ἄστοπον ἤδη ἐκ τοῦ ἔτους αὐτοῦ ὀρωμαμένη, νὰ κάμνη λόγον διὰ τὸν τοῦ 1849.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν νόμον φιλοφρονέστερον πρὸς τὰς οἰκογενείας, ἐζήτησε τὴν ἐξαίρεσιν ἑνὸς οἰκοσίου χοίρου, ὁ δὲ ὑπουργός τὴν παρεδέχθη διὰ τὸ μέλλον. Ἀλλ' αἱ οἰκογένειαι δὲν τρέφουσιν ἕνα χοῖρον μόνον, ἀλλ' ἔχουσι συνήθως καὶ μίαν αἰγα καὶ ἕνα πρόβατον. Διὰ τί νὰ μὴ γίνῃ πλήρης ἡ ἐξαίρεσις, ἀποκλείουσα τῆς φορολογίας καὶ ταῦτα; Τὸ κατ' αὐτὸν συνίσταται τὴν συγκατάβασιν ταύτην πρὸς τὴν Βουλὴν, διότι τὰ ζῶα ταῦτα εἰσὶ πολλὰ χρήσιμα εἰς τὰς οἰκογενείας, καὶ πύλλαισι τὰ τέκνα τῶν φορολογουμένων μὲ τὸ γάλα τῶν ζώων τούτων τὸν ἄρτον τῶν βρέχοντα διατρέφονται. Ἄλλως τε ὁ ἐπ' αὐτῶν φόρος εἶναι εὐθνή.

τερος και ὁ ἀριθμὸς τῶν σμικρῶν, ὥστε μόνις 300 δραχμῶν θέλει γίνεαι ἐλάττωσις διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

Ἄλλων δὲ τινῶν εἰπόντων πρὸς ταῦτα, ὅτι τοῦτο θέλει γενήσκει νέας ἀφορμὰς καταχρήσεων, διότι λόγω τῶν οἰκισίτων τούτων αἰγῶν καὶ προβάτων θέλουσιν ἐξαίρεσθαι καὶ ἄλλα, ἀπάντησεν ὁ προαγορεύσας ὅτι δὲν ἐπιμένει, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνετο νὰ γίνῃ περὶ τῆς τοῦ οἰκισίτου χοίρου ἐξαίρεσεως μνεία εἰς τὸ 12 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ', § τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἴχοντες οὕτως·

Ὁ δὲ § γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ·

α Τὰ ἀροτριῶντα ζῶα, βόες, ἀγελάδες καὶ βουδάλια α τὴν τροποποιεῖσιν ταύτην ἐπὶνεγκαν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν λόγον, ὅτι, πολλοὶ τῶν καλλιεργητῶν μεταχειρίζονται πρὸς γεωργίαν καὶ ἄλλα εἶδη ζῶων ἐκ τῶν φορτηγῶν, καὶ τὰ ὅποια δικαίως πρέπει νὰ ἐξαίρεθοῦν τοῦ φόρου, ὡς ὑπαγόμενα καὶ ταῦτα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χρησίμων πρὸς γεωργίαν ζῶων.

Προταθέντος μετὰ τὴν λέξιν α βουδάλια α νὰ γίνῃ καὶ προσθήκη τῆς φράσεως α καὶ τὰ λοιπὰ α, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ γ', § εἶναι μὲν συμφωναν μὲ τὸ τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἀνωτέρω αἰτουμένης προσθήκης καὶ τῆς ἐν τῇ τροπολογίᾳ ἀναπτύξεως τῆς προταίνει τὴν ἐξαίρεσιν καὶ τῶν ἄλλων φορτηγῶν ζῶων, τῶν συντελούντων ἐν μέρει εἰς τὴν γεωργίαν. Ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις αὕτη, παρατηρεῖ, ὅτι φέρει προνομιοῦχον τινα χαρακτῆρα, διότι παρ' ἡμῖν μόνον σκεδόν οἱ ἀροτῆρες βόες εἰσὶ τὰ πρὸς καλλιεργίαν τοῦ γεωργοῦ ζῶα. Οἱ δὲ ὄνοι, ἡμίονοι καὶ τὰ τοιαῦτα ἢ οὐδ' ἄλλως εἰς τὸ ἔργον του συντελοῦσιν, ἢ εἰς ἀγωγήν καὶ ἄλλα ὅμοια ἔργα κυρίως ἐνασχολούμενοι, ἀρκετὸν ἀποφέρουσιν εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὄφελος, ὥστε δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐξαίρεθῶσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ δύσκολον θέλει εἶσθαι νὰ διακρίνωσιν τῶν φορτηγῶν τὰ πρὸς καλλιεργίαν συντελοῦντα, μεγάλη θέλει δοθῆ ἀφορμὴ καταχρήσεων, διότι ἕκαστος κτηνοτρόφος δι' ὀλίγας ἡμέρας θέτων τὰ ζῶα ὑπὸ ζυγῶν, θέλει λέγει, ὅτι καλλιεργῶσι τὴν γῆν, καὶ ἡ καταχρησις αὕτη θέλει εἶσθαι μεγάλη. Ἀναγκη λοιπὸν νὰ προτιξώμεν μὴ δι' ἀσήμαντον τῆς γεωργίας ὠφελειαν μεγάλην ὑποστῆ ζημίας τὸ δημόσιον.

Πρὸς τοῦτον ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προνομίου, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀναγκαιᾶς ἐξαίρεσεως παντός εἴδους γεωργικοῦ ζώου. Ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀντὶ ζῶων μεταχειρίζονται πρὸς καλλιεργίαν τὸν ἄτιμόν, καὶ διὰ τῆς ταχύτητος τούτου

καλλιεργουνται ἀπεραντοὶ γαῖαι καὶ πεδιάδες. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν τὸ σωτήριον τοῦτο μέσον δὲν εἰσῆχθη εἰσέτι, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ γεωργοῦ μετὰ τινῶν ζῶων εἶναι ἡ μόνη πρὸς καλλιεργίαν μηχανή. Ἐκ τούτου ἀπαραίτητος ἀποβαίνει ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις, διότι δὲν εἶναι ὠφέλιμον καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν σμικρῶν μέσων του διὰ τὸν φορολογητῆν ὁ γεωργός, ἐνῶ ὑπόκειται καὶ εἰς τοσοῦτους ἄλλους φόρους. Ἐν Ἑλλάδι, π. χ. ἀντὶ βοῶν μεταχειρίζονται πρὸς ἀροτρίωσιν ἡμίονους, καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέρος μόνον γῆς δύνανται νὰ καλλιεργῶσι. Δὲν εἶναι ἄδικον νὰ μὴ ἐξαίρεθῶσιν ἐπίσης καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα; ὑποστηρίζει διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐξαίρεσιν.

Πρὸς τοῦτον ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι σκοπὸς τοῦ νομοθέτου ἦτο νὰ ἐξαίρεσθαι κυρίως τὰ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς καλλιεργίας συντείνοντα ζῶα, καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ οὕτω τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Τοιοῦτον δὲ ζῶον κυρίως εἶναι ὁ βοῦς. Τὰ δὲ φορτηγὰ ζῶα ἰδίως χρησιμεύουσι πρὸς μετακομιδὴν τῶν φορτίων, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐπωνυμίας τῶν καταφαίνεται. Δὲν εἶναι λοιπὸν ταῦτα τὰ πρὸς καλλιεργίαν ζῶα ἀλλ' ἂν καὶ εἰς τινα μέρη ἐκτάκτως γίνηται χρῆσις αὐτῶν, δὲν εἶναι δίκαιον, νομίζει, διὰ σμικρῶν ἐξαίρεσεω νὰ συμπεριληφθῆ τὸ ὅλον εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν· διότι, ὡς προείπε, θέλουσιν ἐκ τούτου προκύβει πολλὰ καταχρήσεις· ὥστε πάλιν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ τοιαύτη ἐξαίρεσις, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ αὐτὰ τὰ ἀροτριῶντα οὐχ' ἴστων ἀποφέρουσι τὸ ἐκ τῶν ἀγωγίων αὐτῶν ὄφελος. Δὲν ἀμοιβάλλει λοιπὸν, ὅτι ὁ προαγορεύσας, τοῦ ὅποιου τὰ ὅπτε τοῦ καινοῦ καλοῦ αἰσθημάτων ἐκτιμᾷ, δὲν θέλει ἐπιμένει διὰ σμικρῶν εἰς τινα μέρη ὠφελειαν νὰ ὑποστῆ μεγάλην τὸ δημόσιον ἔλασθν.

Ἀντιπῶντος ὁ ἐκείνου, ὅτι πείθεται μὲν εἰς τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι, εἰν τὰ φορτηγὰ ζῶα ἀποφέρουσι τὸ ἐκ τῶν ἀγωγίων ὄφελος, οὐχ' ἴστων καὶ αἱ ἀγελάδες παράγουσι γάλα καὶ τυρῶν, οἱ δὲ βοῦς σφουσαι ἀχθοφόρους ἀμαξίας, ἕτερος μετὰ τούτου ἐπὶνεγκαν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐξαίρεσις γίνεται διὰ νὰ δώσῃ ἀναφυγὴν εἰς τὸν γεωργόν, καὶ παροτρῶνῃ αὐτὸν νὰ διατρέσῃ πλείοτερον γεωργικὰ ζῶα. Ταῦτα δὲ εἶναι πρὸς τὸ παρὸν οἱ βοῦς, διότι ἡ δι' ἄλλων ζῶων καλλιεργία παρ' ἡμῖν εἶναι σπανιωτάτη· ἄς ἀρκεσθῶμεν λοιπὸν πρὸς τὸ παρὸν ἐπιβαρύνοντες τὰ ἐν χρῆσει, καὶ ὅταν εἰσαχθῶσιν ἐνταῦθα καταλληλότερα ἄλλα, ἐξαίρεθῶμεν ταῦτα ὁλοσχερῶς, καὶ ἐπιθέτομεν φόρον εἰς αὐτοὺς τοὺς βοῦς· ἀλλ' εἰν ἀπὸ τούτου ἐξαίρεθῶσι καὶ τὰ φορτηγὰ ζῶα, τὰ ὅποια παρ' ὀλίγοις εἶναι ἐν χρῆσει, ἢ μὲν γὰρ θέλει περι-

εἰς οὐρανόν, τὸ δὲ ἐκ τῆς καταχρήσεως, κακὸν θέλει εἶναι γενικόν.

Ἄλλος παρετήρησε μετὰ τούτου, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1840 ἐν γαλίᾳ ἦσαν πρὸς ἀροτρίωσιν μόνον οἱ ἄροες, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἦν ἡ ἐξαιρέσις. Παρετήρηθη ἔκτοτε, ὅτι καὶ ἄλλα ζῶα ἐισαχθήσαν εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξηχρήθησαν ἐπίσης καὶ τὰ βοῦβάλια· ἀπο δὲ τοῦ 1842 ἐπειδὴ προσελήθησαν καὶ αἱ ἀγελάδες, οὐχ ἦσαν ἐξηχρήθησαν καὶ αὐταί· σκοπὸς ἀρα τοῦ νομοσέτου ἀπ' ἀρχῆς ἦτον ἡ ὑπὲρ τῶν γεωργικῶν ζῴων ὄψωρα. Ἦδη ἤρξατο καὶ ἡ χρῆσις τῶν ἡμιόνων· ἐν δὲ τῇ Θηρά, εἰς ἐρέθην, διὰ τὴν ἄλλειψιν χόστου μεταχειρίζονται ἐν γένει τοὺς ἡμιόνους, οὐχ ἄττον δὲ καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Δια τί λοιπὸν, συνεπὲς μετ' τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, νὰ μὴ ἐπιδαμώσῃ ἡ Βουλὴ τὴν χάριν αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τούτων τῶν ζῴων, διὰ νὰ μὴ συμβῇ ἴσως καταχρηστικῶς; ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, διότι τὰ ἀροτρίωντα ζῶα τὸ στίγμα τοῦ νόμου φέροντα, εἰσι διακεκριμένα. Ἰσοτήριον λοιπὸν τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, ἐξαιτεῖται καὶ τὴν ἐξαιρέσιν τούτων.

Ἄλλος μετὰ τούτου ἀντίτελεσεν, ὅτι ἀπὸ ἐμφυτον τινὰ αὐτομάχῃ οἱ ἄνθρωποι ἰδίως ἐπέουσι εἰς τὴν προτιμῶσιν ἰδιαιτέρων συμπεριόντων, καὶ ἄν, ὡς πρέπει, προτιμῶσι τὰ γενικά, ἔχουσι ὁμοίως νὰ συμβιβάζωσι ταῦτα μετὰ τὰ ἰδιαιτέρα. Ἐκ τούτου φησὶ, ὅτι ἔχουσι ἤδη τινὲς τὴν ἐξαιρέσιν ἄλλως τε οὐδαίς πιστεύει ἴσως, ὅτι ἐν εἶδος ζῴων εἶναι ἐξαιρέσις. Καὶ εἰς τὴν ἴσωσαν δ' αὐτῆν οἱ ἡμιόνοι δὲν χρῶσιμευσουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν γεωργίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας χρεῖας τοὺς μεταχειρίζονται, καὶ τὸ ἀροτρίον καὶ ἄλλα βραχὺ μεταφέρουσιν, ἡ δὲ τοῦ νόμου χάρις δὲν ἐπεκτείνεται εἰμὴ μόνον εἰς τὰ τῆς γεωργίας. Πρὸς ταῦτα θέλουσιν ἴσως ἐπαναλάβει, ὅτι καὶ ἡ ἀγέλας παραγεῖ ὑπὲρ τοῦ γεωργοῦ γάλα. Ἰδίᾳ σφαλέρᾳ διότι μόλις ὑπὸ τῶν ζῴων τοῦ ἀρότρου τεθῆ, καὶ στερεῖται ἀμείωσις. Ἀλλ' εἰν ταῦτα πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, μήπως ἡ ἵππος, τῆς ὁποίας ἔχεται ἤδη ἡ ἐξαιρέσις, δὲν γεννᾷ πῶλον, καὶ ὠφέλιμα οὐ μικρὰ πράσσινται εἰς τὴν γεωργίαν; Ἐκτός δὲ τούτου δὲν εἶναι, ὡς νομίζουσιν, εὐχάριον νὰ γνωρισθῶσιν οἱ ἐξαιρέσις ἡμιόνου, διότι καὶ εἰς τοὺς μὴ ἀροτρίωντας θέτουσιν ἐπ' ὀλίγον τὸν τοῦ ἀρότρου ζυγόν, καὶ ἀπὸ λαβῶσι τὸ ἀπαιτούμενον στίγμα θέλουσιν ἐξαιρεθῆαι ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ἀροτρίωντες. Προτείνει διὰ τούτου νὰ παραδεχθῆ τὸ ἀρότρου ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχει.

Μετὰ τούτου ἑτέρου προτείναντος, ὅτι πρέπει συγχρόνως γὰ

ἐξαιρεθῶσιν οἱ πρὸς ἀρότρου τῶν ἡμιόνων καὶ περιβαλλῶν χροστῶ μεύοντες ἰσοδαλκίκοι ὄνοι, ὡς οὐχ ἦττον εἰς κλάδον τινὰ τῆς γεωργίας συντελοῦντες, παρετήρησαν ἄλλος, τότε πάντες ἐν ὕψει συνειροήθησαν, ὅτι ἄρα γενικῶς τὰ ἀροτρίωντα ζῶα δὲν πρέπει νὰ ὑπόκηνται εἰς φορολογίαν. Διαφωνία δὲ μόνη προκύπτει διὰ τὸν φόβον πιθανῶν καταχρήσεων. Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζω, ὅτι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ γνώμαι, εἰν ἡ ἐξαιρέσις τεθῆ οὕτως, ὡς ἐξαιροῦνται τὰ ἀροτρίωντα ζῶα καὶ τὰ πρὸς ἄλλου εἶδους, ὡς οἱ γεωργοὶ ἀποκλειστικῶς μεταχειρίζονται εἰς τὴν γεωργίαν. Ἡ οὕτω δὲ δύναται τις νὰ φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα βέλτιον.

Μετὰ τούτου ἑτέρος παρεβάν εἶπεν, ὅτι ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ἄλλος, ἀρκίως ἀγορεύων, ἔλακε λόγον περὶ τῆς δι' αἵματος ἐν Εὐρώπῃ γινουμένης καλλιέργειας. Αναμνηστικῶς τὸ μέσον τούτου εἶναι λαμπρὸν, διότι εἰς βραχὺ χρόνον δικαστήρια ὀλοκλήρως γὰρ καλλιεργουῦνται. Ἀλλ' εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἀκράδῃ συγχρόνως καὶ ἡ δεξιά τῶν ἰππων γνωστὴ καλλιέργεια, τῶν ὀπαίων τὸ ἔργον εἶναι ἐπιμελεστάτων, διότι εἰς μίαν μόνην ἡμέραν κατορθοῦσιν ὅ,τι ἄλλοις διὰ τῶν βοῶν εἰς πέντε. Ἐάν λοιπὸν ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσαγάγωμεν τὸ δεξιὸν αἵματι μέσον, διὰ τί νὰ μὴ παραδεχθῶμεν τοῦλάχιστον τὸ δεξιὸν τῶν ἰππων; Ἀλλὰ τὰ κοινωρεθῆ πάντα ἔργα αἱ κυβερνήσεις κατορθοῦσι συνήθως. Διὰ τούτου ἡ κυβερνήσις πρέπει ὑπὲρ τῆς γεωργίας φρονεῖν, ὡς ἡτις εἶναι ἡ αἰώνιος τροφὸς τῶν εἰδῶν, νὰ ἐμφυγάσῃ αὐτὴν διὰ τῆς τῶν ἰππων καὶ ἡμιόνων ἀτελείας, εἰσοσθ' επικρατήσωσι βαθμυδόν. Δὲν συμφωνεῖ δὲ μετὰ τοῦ εἰπόντος, ὅτι πρέπει νὰ περιμεινώμεν πρῶτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τελειοτάτου γενικευθῆ, τότε νὰ ἐμφυγάσωμεν τὸ σύστημα τούτου. Ἀπ' ἐναντίας φρονεῖ, ὅτι αἱ εἰσφύσεις ἐμφυγόνονται διὰ νὰ γενικευθῶσιν, ἀπὸ δὲ τούτου γίνῃ, προβαίνουσιν ἀμετακρῆτως εἰς τὴν πορείαν των. Οὐ μόνον λοιπὸν πρέπει νὰ κηρυχθῆ πλήρης ἀεὶ εὐλαία ἐπὶ τῶν ἀροτρίωντων ἰππων, ἀλλὰ καὶ πρηνόμιον νὰ δοθῆ εἰς τοὺς χωρικοὺς, ἵνα ταχύτηρον εἰσαχθῆ τὸ σύστημα τούτου, διότι ἄλλως ποτὲ δὲν θέλουσιν ἀκμάσει αἱ τσαῦται γάμοι καὶ ἄραιαι πεδιάδες μας. Ἀλλ' εἶναι φόβος, λέγουσιν, ὅτι πολλὰ καταχρήσις ἐκ τούτου θέλουσιν ἀναρῆθαι. Δὲν εἶναι πιθανὸν τοῦτο, οὐδὲ πρέπει εἰς πᾶσαν περιστάσιν νὰ ἀποδίδωμεν τὴν διάθεσιν ταύτην πρὸς τὸν λαόν. Οἱ μέχρι τούτου δὲ ἰππων ἢ οἱ ἡμιόνων καλλιερῶντες εἶναι γνωστοί, καὶ δύναται ἡ κυβερνήσις, εἰν θέλη, νὰ λάβῃ τὰ πλέον ἀσφαλῆ μέτρα. Προτείνει λοιπὸν νὰ παραδεχθῆ ἡ Βουλὴ τὴν

εξαιρέσει, και οὕτω μάλιστα, ὥστε νά εισαχθῶσι βαθμηδόν εἰς τὴν καλλιέργειαν οἱ ἵπποι και οἱ ἡμίονοι. Οὐχ ἦπτον δὲ και ἡ τοῦ προτεινάντος τὴν ἐξαιρέσει τῶν ὑδραυλικῶν ζῶων γνῶμη δὲν εἶναι κακῆ, και πρέπει και αὐτὰ νά ἐξαιρεθῶσι, διὰ νά δώσωμεν οὕτω νέαν ζωὴν εἰς τὴν γεωργίαν μας.

Πρὸς τοῦτον ἀντελεξεν ἕτερος, ὅτι δὲν ἐξετάζει ποία ἡ ἐκ τῶν ἵππων ὠφέλεια και ταχύτης· ἀλλὰ παρατηρεῖ μόνον ποία ζῶα ἐξ ἀρχῆς ἐφάνησαν καταλληλότερα παρ' ἡμῖν. Ταῦτα δὲ εἶναι ὁμολογουμένως οἱ βόες και τὰ βοῦδάκια, ἀπερ διττῶς εἶναι ὠφέλιμα, και διὰ τὴν γεωργίαν και διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν αὐξήσιν· ἀπ' ἐναντίας δὲ ἡ διὰ τῶν ἵππων καλλιέργεια δὲν συμφέρει, διότι μεγάλη ἀπαιτεῖται πρὸς διατροφήν των δαπάνη, και δύο ὀκάδες κριθῆς, ἐκτὸς τῆς ἄλλης τροφῆς, μόλις ἐκπικουοῦσιν εἰς ἕκαστον τούτων, ἐνῶ οἱ βόες μὲ αὐταρκεῖς ἀνάγκας, μὲ ἄχυρον, ἢ μὲ ὀλίγην βόβην διατρέφονται. Ὅλα δὲ ταῦτα εἰσὶν ἀρθονα προϊόντα τοῦ χωρικοῦ, μηδεμίαν χρῆζοντα δαπάνης. Τί πλεονέστερον δὲ παρέχουσιν εἰς τὸν γεωργόν οἱ ἵπποι; Οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν μεταφοράν. Καὶ ὅμως δύσκολον εἶναι, ὡς εἶπε, νά διατηρηθῶσιν, ἐνῶ διὰ τῆς τῶν ἀγελάδων χρήσεως θέλωμεν ἔχει και τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα γαλακτοῦδη προϊόντα. Τελευταίον δ' ὁ φόρος αὗτος δὲν εἶναι διαρκῆς, και ἕκαστον ἔτος ἀνανεοῦται. Ἄς ἐξετασθῶσι λοιπὸν ἐν τῷ μεταξὺ αἱ τῶν δύο τούτων συστημάτων εὐκολία και αἱ συνέπειαι, και εἰάν ἡ διὰ τῶν ἵππων καλλιέργεια φανῆ ὠφελιμωτέρα, αἱ Βουλαι και τὸ ὑπουργεῖον δύνανται τότε νά τὸ εἰσαγάγωσιν. Ἀλλ' ἤδη ἡ ἐξαιρέσει εἶναι σκανδαλώδης και ἀπιόλαβος, και δὲν πρέπει νά τὴν παραδεχθῆ τὸ Σῶμα.

Ἐπειγόντως δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι τὸ νά θεωρηθῆ προτιμητέα τῶν ἵππων ἢ διὰ τῶν βοῶν ἄρως τῷ φαίνεται λίαν παράδοξον, διότι εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νά λέγη τις, ὅτι κατὰ τὸν 19' τούτου αἰῶνα εἶναι προτιμότερον νά καταργηθῆ ἡ τυπογραφία και νά γίνηται χρῆσι χειρογράφων, ὡς ταχυτέρου τοῦ μέσου αὐτοῦ διὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων διάδοσιν. Ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἐξ ὧων ἠρῆθησαν εἰς οὐρανὸν μόνον γίνεται ἡ δι' ἡμίονων ἄρως τῆς γῆς· ἄθεν δὲν πρέπει νά γίνη ἐξαιρέσει, καθ' ὅσον ἡ διὰ τῶν βοῶν και ἀγελάδων καλλιέργεια εἶναι προτιμότερα· ὅταν δὲ εἴπωμεν, ὅτι εἰσάγεται βαθμηδόν τὸ ἕτερον σύστημα εἰς πάσαν ἐπαρχίαν, τότε δύνανται ἡ Κυβέρνησις νά πραγματοποιήσῃ τὴν αἰτουμένην ἀτέλειαν.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἐμβαίνει παντῶς

πασιν εἰς μακρὰς θεωρίας. Παρατηρεῖ δὲ μόνον, ὅτι ὁ νομοθέτης, προνομοῦχος τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς θέλων, ἀπῆλλαξε παντὸς φόρου τοὺς ἀροτῆρας βόας, ὡς ἐξιδιασμένως εἰς τὴν τῆς γῆς καλλιέργειαν ἀνήκοντας. Ὅταν δ' ἀντὶ βοῶν ἕτεροι μεταχειρίζονται ἀροτῆρας ἵππους ἢ ἡμίονους, μὴ ἄρα γε ὁ τῆς ἀτέλειας σκοπὸς μετεβλήθη, και δὲν πρέπει νά γίνη ἡ χάρις, διότι ἀντὶ βοῶν συντελοῦσιν οἱ ἵπποι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ σκοποῦ, δι' ἃ κυρίως ἐγενεον ἡ ἐξαιρέσει; Εἰς τὴν Τίρυνθα π. γ. ὑπάρχει ἀποικία Γερμανικῆ, διὰ τῶν ἵππων ἐνεργοῦσα τὴν καλλιέργειαν. Εἶναι δικαίον οὗτοι μὲν νά πληρῶνται φόρον, διότι, καίτοι καλλιερῶντες τὴν γῆν, μεταχειρίζονται ἵππους, οἱ δὲ τοῦ παρακειμένου δήμου κάτοικοι νά χαίρωσι πλήρη ἀτέλειαν, διότι μεταχειρίζονται μόνον βόας; Προτείνει λοιπὸν νά σημειωθῆ εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὅτι ἐξαιροῦνται τὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν γεωργίαν ἀνήκοντα ζῶα, και τότε ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἀληθῶς ἐκπληροῦται.

Πρὸς τοῦτον ἀντελεξεν ἕτερος, ὅτι ἤθελεν ἀσκαθῆ τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορεύσαντος ὡς δικαίαν, εἰάν δὲν ἦτο φόρος καταχρήσεων. Ἐν Ἀργολίδι οὐδεὶς μεταχειρίζεται τὴν δι' ἵππων καλλιέργειαν, ἐπίσης δ' οὐδ' εἰς τὴν ἀποικίαν τῆς Τίρυνθος· ἀλλ' ἂν και ἦναι δύο ἢ τρεῖς ἐν τῇ ἀποικίᾳ μεταχειριζόμενοι ἵππους, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νά γίνη ἐξαιρέσει, διότι ἡ ἐξ αὐτῆς κατάχρησις θέλει εἶσθαι μεγίστη. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀναντιρρήτον, διότι ἡ ἐξέλεξις εἶναι δυσχερῆς, ὡς μὴ ὑπάρχοντος ἀπαριθμητοῦ και διὰ δηλώσεως γινομένης τῆς φορολογίας. Καλὸν λοιπὸν εἶναι νά διαδοθῆ πρῶτον τὸ σύστημα τοῦτο, και ἔπειτα νά γίνη ἡ ἐξαιρέσει.

Πρὸς τοῦτον ἀπήνησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι εἰάν δὲν πρέπει νά ἐξαιρεθῶσιν οἱ ἵπποι, ὡς μὴ γενικευθέντες εἰσέτι, οὐχ ἦπτον δὲν πρέπει νά ἐξαιρεθῶσιν και αἱ ἀγελάδες, διότι, ὡς μὴ ἐπικρατουσῶν και τούτων εἰς τὴν καλλιέργειαν, δύνανται νά συμβαίνοσι καταχρήσει. Ἐπειδὴ ἕκαστος ὑπὸ ζυγῶν θετων αὐτὰς δι' ὀλίγον, θέλει τὰς ἐξαιρεῖ, ὡς ἀροτῆρας. Πρέπει λοιπὸν κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ προαγορεύσαντος μόνον οἱ βόες νά ἐξαιρεθῶσι.

Τελευταίον δ' ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα, ἠρωτήθη εἰάν παραδίχεται κατὰ τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐν τῷ νομοσχέδιῳ προεθίχην τῆς φράσεως ε και τὰ λοιπὰ, ε δι' ἧς συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἀτέλειαν και τὰ ἀνωτέρω ζῶα· ἡ δὲ Βουλὴ ἀπερίφωμεν αὐτὴν μὴ ἀναστῆσα. Ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα

αὐτὴν παραδέχεται τὸ 2 ἄρθρον οὕτως ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἢ
 βουλῇ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως ἔχει δ' οὕτως

ἄρθρ. 2. Ἐξαρθροῦνται τῶν κνωτορῶν φόροι τῶν κνωτορῶν
 τῶν θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, τῶν βοῶν καὶ χοίρων. αἱ λέξεις
 τῶν βοῶν καὶ ἵππων καὶ οἱ νόσοι τῶν βοῶν
 μέχρι τῆς ἀλλαγῆς τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἰς θηλά-
 ζουσαν εἶτα ἄλλῃ.

ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω,
 θέλει εἰσπραθῆ κατ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμῶν τοῦ δη-
 μοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίαις σταλησομένων πωλά-
 κων τῆς εἰσπραξέως ἀπὸ τοῦ κατ' ἀπαρχίαν οἰκονομικοῦ ἐνό-
 μου, στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις ἢ τὰς κατά τὸ ἄρθρ. 9.
 ἀποφάσεις. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ
 τῶν χοίρων τῶν δηλωθέντων ἢ ἐξακριβωθέντων κατὰ τὰς δια-
 τάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 περὶ φόρου ἐπὶ
 τῶν ζώων Νόμου.

ἄρθρ. 4. Ἀναγνωσθέντος ἀκολουθῶντος τοῦ 4 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπὶ αὐτοῦ
 γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγράφη αὐτῇ ὡς οὐδὲν ἔτι
 ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Νομοσχεδίου ἀρκεῖται τὸ αἰετός τοῦ
 μηνὸς Φεβρουαρίου καὶ τίθεται τὸ αἰετὸς ἀπὸ τῆς 10 Φεβρουαρίου
 μέχρι τῶν 10 Μαρτίου.

Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη γίνεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διότι
 δυσκολεῖται ἄρ' ἐνός νὰ πιστεῖται, ὅτι ὁ νόμος θέλει ἀποπε-
 ρατωθῆ καὶ ἀπὸ τὰς δύο βουλὰς ἐντός τοῦ τρέχοντος μηνός,
 καὶ διότι πολλάκις ὁ Φεβρουάριος μὲν, ἀπὸ ὑπερβολικῶν ἔχει
 κῶνα, φθείρει τὰ ποιμνία ἐπιμένον ἀδικον εἶναι νὰ πληρωθῶσι
 φόρους οἱ κτηνοτρόφοι ἐπὶ ἀπολεσθέντων ποιμνίων.

Κατὰ συνέπειαν καίτοι τὸν 5. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικα-
 θίστανται αἱ λέξεις α τῆς τελευταίας τοῦ μηνός Φεβρουαρίου ὡ
 ἀπὸ ἐκεῖνας α τῆς 10 τοῦ μηνός Μαρτίου, καὶ τοῦτο πρὸς
 συμπλήρωσιν τῶν τοιαύτων ἡμερῶν, αἵτινες εἶναι καθιερωμένη
 προθεσμία διὰ τὰς δηλώσεις τῶν κτηνοτρόφων.

Εἰς δὲ τὸν 5. 5 τοῦ ἰδίου ἄρθρου προσέθηκεν ἐπίσης μετὰ
 τὰς λέξεις α ὅστις τῶν δηλώσεων καὶ τὰς λέξεις α ἀμελήσῃ
 τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ κατὰ πα-
 ρακαταίτων, ἀντὶ τῶν λέξεων α ἀμελήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
 ἀποσπάσματος νὰ τεθῆ οὕτως, « ὀλιγοήμερον τὴν δημοσίευσιν

τοῦ ἀποσπάσματος ἢ τὴν προσθήκην αὐτῶν καὶ ἀκολουθῶν τὴν
 τακτικὴν δημοσίευσιν εἰσάρησεν ἢ ἐπιτροπὴν οὐκ ἐπιτελεστικὴν, διὰ
 νὰ καταστήσῃ τοιαυτοτρόπως εἰς μᾶλλον τοὺς Ε.Κ. ἀμυγα-
 χούς προσηκτικότερους καὶ δραστηριωτέρους πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν
 τοῦ προκειμένου νόμου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρατήρησεν, ὅτι δεχόμενος τὴν
 μεταβολὴν τῆς προθεσμίας, ἀλλὰ νὰ τεθῆ, ἀντὶ τῆς παρὰ τῆς
 ἐπιτροπῆς προτεινομένης φράσεως, ἢ ἀκολουθῶν α μέχρι τῶν
 δεκά τοῦ Μαρτίου ὡς οὕτως παρεδέχθη καὶ τὰς ἐπομένους ἑλ-
 λας δύο παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι μήτε ἢ μέχρι τῶν δεκά Μαρτίου
 προθεσμία εἶναι ἀπορῶσα, διότι δύναται νὰ βραδύνῃ τὸ νομο-
 σχεδίον κατὰ τὴν ἐν Γερουσίᾳ συζήτησιν, ἢ νὰ ὑποστῇ
 τροπολογία καὶ νὰ εἰσαχθῆ ἐκ νεοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐκ τούτου
 δὲ δύναται νὰ προέλθῃ μεγάλη ζημία εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, ἂν
 οὐκ λάβωσι τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς δηλωσὴν χρόνον, ὡς συνέβη
 κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ κατεδιώχθησαν πολλοὶ ὡς μὴ
 δηλώσαντες, ἐνῶ δὲν ἔλαβον τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον
 καιρὸν διὰ τούτο προτείνει νὰ τεθῆ προθεσμία ἐνός μηνός ἀπὸ
 τῆς δημοσίευσίως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ τοιαύτη παρατήρησις ἐγένετο καὶ ἐν τῇ
 εἰσηγητικῇ ἐπιτροπῇ, ἀλλ' ἀπεκρούσθη ὡς ἐλαττωματικὴ διότι,
 ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιεῖθῃ διὰ μίαν εἰς ὅλον τὸ
 κράτος ὁ νόμος οὕτως, θέλει καταστῆ ἀριστος ἢ προθεσμία τῆς
 λήξεως τῶν δηλώσεων, καὶ θέλει δώσει ἀπορρήν νὰ υποκριθῶσι
 πολλοὶ οἱ κτηνοτρόφοι πότε λήξει ἡ προθεσμία. Πρὸς ἀπαρρησὴν
 λοιπὸν τῆς ἀοριστίας τοῦ χρόνου, κατ' ἂν ἡ προθεσμία τῶν δη-
 λώσεων λήξει ἀποκλειστικῶς, καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρηστικῶν,
 προσεπιβῆ ἡ ἑστὴ προθεσμία.

Ἀπήνεγκε δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἔπι-
 ζεῖ νὰ βραδύνῃ ἢ ἀπεπεράτωσι τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου
 νομοσχεδίου παρ' ἑκατέρω τῶν Βουλῶν πλὴν τῶν 10 Φεβρουαρίου,
 ὥστε θέλει ὑπολειφθῆ προθεσμία μηνιαία, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ
 αἰτούντος αὐτὴν, καὶ ἂν παρ' ἑλίπιδος ἢ ἀπεπεράτωσι αὐτοῦ παρα-
 τεθῆ ἐπὶ πλὴν τοῦ ὑπουργείου δύναται νὰ ζητησῇ τὴν παράτασιν
 τῆς προθεσμίας παρὰ τῆς Γερουσίας. Παρατήρη μόνον, ὅτι δοκιμῶς
 γίνεται λόγος, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν, διότι δὲν ἔλαβον
 τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, πρέπει γὰρ διακρίνη τι, ὅτι ὁ τοιαύτη
 δικαιοσύνη εἶναι πλεονεξία πρόφασις, διότι πρὸς δηλωσὴν ἐπι-
 τίται νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος κτηνοτρόφος εἰς τὸν δέμαρχον αὐτοῦ

Εστί και δέκα μόναι ημέραι εξαρκούσι προς δόλωσιν, εάν υπαρχη η προς τούτο διαθέσις. Αλλά προς τούτους η Κυβέρνησις θέλει ειδοποιήσει από τούδε τους κτηνοτρόφους να είναι έτοιμοι προς δόλωσιν, ώστε δεν είναι χρεια ουδεμιας μεταβολης της προθεσμιας.

Μετα ταυτα ο αιτήσας την μεταβολην δεν επέκεινεν εις αυτην και συνωμολογήθη να τεθη αντι των λεξων « εντός του μηνός Φεβρουαρίου » η φράσις « μέχρι της δεκάτης Μαρτίου. »

Μετα τούτο παρετήρησε τις, ότι επί του 4 § αντι του αέντός τριών ημερών « πρέπει να τεθη « εντός πέντε ημερών » διότι οι δημαρχοι κατά τας ημέρας των δηλώσεων ουδέν άλλο εύκαιροισι να πράξωσιν. Απαιτείται λοιπόν ακόλουθως καιρός δια να συνταχθώσι τα αποσπάσματα.

Και η παρατηρησις αυτη εγένετο δεκτη, και συνωμολογήθη να τεθη η λεξις « πέντε » αντι των « τριών » εν τω 4 §.

Παρατήρησεν άλλος, ότι είναι ανάγκη να προσεθη εις τον νόμον, ότι αι δηλώσεις συντάσσονται επί απλου γάρτου « κατά τον δοθησόμενον τύπον » διότι τούτο θέλει διευκολύνει την ενεργειαν των δηλώσεων. Αλλ αντιπαρετηρήθη ότι το 14 άρθρον ορίζει, ότι το ύπουργειον των Οικονομικών θέλει δώσει τας περί την εκτελεσιν αναγκαίας οδηγίας και τύπους. Η προρρηθείσα λοιπόν παρατήρησις ανάκει εις την εφαρμογήν του νόμου, και άλλωτε ενεργήθη, και κατά το παρόν έτος θέλει διαταχθη παρά του επί των Οικονομικών ύπουργού.

Μετα ταυτα η Βουλή παρεδέχθη το 4 άρθρον κατά τας συνωμολογηθείσας ανωτέρω επί αυτου τροπολογίας, εχον ούτως

« Άρθρον 4. Η εξακριβωσις των ζώων γίνεται ως εξής :

Πας κτηνοτρόφος οφείλει μέχρι της δεκάτης Μαρτίου να δηλώση έγγραφως ενώπιον της δημοτικής αρχής, εν τη περιφερεία της οποίας ενδεικνύονται τα ζώα του, η παραχρημαζουσα κατά την εποχήν της δηλώσεως, τον αριθμόν αυτών, ελογράφως τε και αριθμητικώς κατά γένος, οισιν αίλας, πρόβατα, βουες κλπ. το χωρίον και την θέσιν, ενθα εβρισκονται, και τον τόπον της κατοικίας του, αν δε κτηνοτρόφος τις εχη τυχόν σμίκτας, οφείλει να σημειώση παραπάδας της δηλώσεως τα ονόματα αυτών, ως και τα ζώα τα οποια ο καθείς τούτων εχει διακεκριμένως κατά γένος. Έκαστος δε των κτηνοτρόφων σμικτών είναι υποχρεωσ να δηλώση χωριστά τα ίδια του ζώα, ως και το όνομα του κτηνοτρόφου, με τα ζώα του οποίου είναι ανωμένα και τα ίδια του.

Τα άγωγιατικά ζώα θέλουσιν δηλωσθαι κατ' εξαίρεσιν ενώπιον του δημάρχου εκείνου, εν τη περιφερεία του οποίου ο κύριος αυτών εχει την διαμονήν του.

Αι δηλώσεις συντάσσονται εις διπλούν επί απλου γάρτου, και παραδίδονται εις το δημαρχειον, όπου η μὲν κρατείται, η δε άλλη επιστρέφεται παραχρημα εις τον κτηνοτρόφον, επεξεωρημένη παρά του δημάρχου.

Έκαστος των δημάρχων κρατεί βιβλίον, εν τω εγγράφει τα επί των δηλώσεων αναφερόμενα ζώα κατά χωρίον, χωρίς να συμπληρωθήν τα τυχόν παρά κάδας της δηλώσεως σημειούμενα το βιβλίον τούτο κλείεται το έσπερας της δεκάτης του Μαρτίου και παραπέμπεται εντός πέντε ημερών το πολύ παρά του δημάρχου προς τον οικονομικόν έφορον, συνωμωμένον με τας παρουσιασθείσας δηλώσεις, αποσπάσμα δε αυτου, περιέχον το όνομα του κτηνοτρόφου, και το ποσόν των ζώων του, τοιχοκολλείται επικελεύει του δημάρχου εις έκαστον παρεδρείον.

Οστις των δημάρχων άμελήση την τακτικήν δημοσίευσιν του παρόντος νόμου, άρνηθη να δεχθη τας εις αυτον παρουσιαζόμενας δηλώσεις, η να επιστρέψη εις τον κτηνοτρόφον την έτεραν των δηλώσεων επεξεωρημένην, ολιγωρήση την δημοσίευσιν του αποσπάσματος, η βραδύνη την αποστολήν του βιβλίου προς τον οικονομικόν έφορον παρά τον κανονισμένον χρόνον, καταδικάζεται και τιμωρείται κατά τας διατάξεις του ποινικού νόμου, και άνευ προηγουμενης αδείας περί της εις δίκην εισαγωγής από την προϊσταμένην αυτου αρχήν. »

Μετα τούτο ανεγνώσθη το 5 άρθρον, εφ' ου παρετήρησε τις, ότι υπάρχει περιστάσις εξαίρετική εις τινας δήμους, εν οίς βιομήχανοι τινες, απόντες κατά τον καιρόν των δηλώσεων εις την άλλωδαπήν μετά των φορτηγών αυτών ζώων, δεν δύνασται να δηλώσωσιν, επανερχόμενοι δ' ακολουθως εργαλούνται εις το δικαστήριον ως μη δηλώσαντες, και υποκίπτουσιν εις θλαπτά ποινικά μέτρα, τα οποια ο νόμος κατά των μη δηλωσάντων επιβάλλει. Τούτο συνέδη, φερ ειπείν, εις τους κατοίκους της νήσου Σαλαμίνας, οίτινες συνήθως μεταβαίνουσιν εις την Μικράν Ασίαν και εργαζονται εκεί ως άσβεστουργοί, ως πιασποισί, κλπ. έχοντες όμοια και τα κτήνη των, κατά δε την επάνοδόν των καταδικάζονται επειδή λοιπόν η τοιαύτη καταδικωσις είναι άδικος και έναντίον του όρθου λόγου, πρέπει η Βουλή να λάβη πρόνοιαν θεσπίσας.

Απάντησαν ἄλλοι, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι κακὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου. Διότι οὗτος μὲν τιμωρεῖ τὴν ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας μὴ δῆλωσιν, ἐπὶ δὲ τοῦ προσνεχθέντος παραδείγματος προαίρεσις ἀποκρίψασθαι ἔστιν ὡς ἀπαραίτητος. Κατὰ τὸν νόμον λοιπὸν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταδικασθῇ ὁ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπὸν καὶ μὴ δηλώσας· ἐπομένως ὁ νόμος δὲν πταίει καὶ οὐδεμίαν χρεῖται προσθήκης ἢ μεταρρυθμίσεως.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, ἂν καὶ ἔχη παραδείγματα τοιούτων κτηνοτρόφων καταδικασθέντων, λέγει ὁμοίως ὅτι δὲν ἐξαρκεῖ τὸ ν' ἀθωωθῶσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει δολία προαίρεσις πρέπει νὰ μὴ ὑπαχθῶσι τὸ παράπαν εἰς τὰ δίκασθαι καθόσον μάλιστα ἐνώπιον τῶν δικαστῶν δὲν ἰσχυροὶ μαρτυρίας ἀπέναντι τοῦ πρωτοκόλλου.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορευσαντος ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐξηγηθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ὅστις απαιτεῖ, διὰ νὰ καταδικασθῇ ὁ ἐγκαλούμενος κτηνοτρόφος, ἀσελείαν ἢ κακὴν προαίρεσιν αὐτοῦ· ὅταν λοιπὸν ὁ δικαστὴς πεισθῇ ὅτι αὐτὸς ὁ μὴ δηλώσας ἀπὸν, δὲν δύναται νὰ τὸν καταδικάσῃ. Ἀλλ' ἴσως πολλοὶ τινὲς ἐπεριδομένοι εἰς τὴν δι' ἀπουσίας τῶν αἰτιολογίας δὲν δηλώσουσι, καὶ τούτους ὁ νόμος καταδικάζει.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι διὰ νὰ μὴν ἀφῆθ' ἰσχυρὸν ἀνοικτὸν εἰς καταμηνύσεις καὶ καταδιώξεις δικαστικὰς, δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν εἰς τὸ 9 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὰς ἐπὶ τῶν κτηνοτρόφων ἐπιβαλλομένας ποινὰς, ἀντικατάστασιν αὐτῆς λέξεως ε παραλαίψη ε διὰ τῶν λέξεων η ἀσελείῃ ἢ ἐκ προθέσεως παραβλήψη ε διότι καὶ κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον τιμωρεῖται ἡ προθέσις καὶ ἡ ἀμελεία, ὥστε, ἔπου ταῦτα δὲν ὑπαρχουσιν, οὐδεὶς λόγος καταδιώξεως.

Μετὰ ταῦτα, ἐπιπροσέχθησιν τῆς Βουλῆς νὰ ἐπιφέρῃ ἐν τῷ 9. ἄρθρῳ τὴν ἐπὶ θεραπείᾳ καὶ παρατηρήσει, περιστάσεως τροπολογίαν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀνκατάστασιν τὸ 10 ἄρθρον ἔχον οὕτως.

ἄρθρ. 10. Ἐάν ὁ οἰκονομικὸς ἄφορος, ἢ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ λάθῃ ὁποιοῖς, εἴτε ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ εἰσῆλου τῶν δηλώσεων μὲ τὸς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ἐκ τῶν πληροφοριῶν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ὁλοκλήρως χωρεῖν ἢ μέρος αὐτῶν δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῷα τῶν

ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάσσου ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμησις τῶν ζῶων αὐτῶν, ὁμοίως ὀνομαζομένων, συντάσσοντες ἐπὶ ταῦτα τὸ ἀπὸν πρωτόκολλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100.

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο τὸ 6. ἄρθρον, ἐπ' αὐτῷ λαβὼν τις τὴν λόγον παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ παρὰ τῶν ἀπαριθμητῶν γίνονται πολλὰς καταγραφῆσι, διότι πλείστοι τούτων αἰτηνῆτες, δὴρα πρὸς τῶν κτηνοτρόφων καὶ μὴ λαμβάνοντες συντάττουσι πρωτόκολλα, ὅτι ἐπιποθείως ἀπαριθμήσαντες τὸ παίμιον, εἴρον πλείονα τῶν δεδλωμένων, ἢ καὶ τὰνάπαλιν δωροδοκοῦντες δὲν συντάττουσι πρωτόκολλον, ὅτε πραγματικῶς ἀνακαλύπτουσι τινὰ ὑποκρύπτουσα τὰ κτήνη του, εἶναι ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως τῶν συμφερόντων καὶ τῶν κτηνοτρόφων καὶ τοῦ δημοσίου. Προτείνει λοιπὸν νὰ παραλαμβάνῃ ὁ ἀπαριθμητὴς ἐπὶ καὶ ἓνα δημοτικὸν ὑπάλληλον, ὑποχρεωόμενον νὰ περιερισκῆται εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἂν δὲν εἴχε δυσκολίας νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ προτεινόμενον μέτρον, καὶ πολλὰ ἀτοπήματα, δὲν ἐδυσκολεύετο νὰ τὸ παραβῆθῃ, ἵνα ἔχη καὶ τὸ δημοσίον ἐλεγγχὸν τινὰ τῆς τῶν ἀπαριθμητῶν ὑπηρεσίας, ἀλλ' εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος, ὡς μὴ πληροφθήμενος, δὲν θέλει φανεσθῆαι πάντως πρόθυμος νὰ παρακολουθῇ τὸν ἀπαριθμητὴν, καὶ οὕτως οὐχὶ μόνον θέλει προσεπιβεβαῖν ἑαυτοῦ ἐπιζήμιον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ ἐκλείπει καὶ τὸ αἰφνιδίον τῆς ἀπαριθμήσεως, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν μὴ δεδλωμένων κτηνῶν. Ἄλλος δὲ λόγος μὲ παραδοχῆς τοῦ προτεινόμενου μέτρου εἶναι, ὅτι εἰς τῶν τοπικῶν διαιρέσεων, αἵτινες κατὰ δυστυχίαν ἐπικρατοῦσι πανταχοῦ, ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος θέλει προσπαθεῖ τοὺς μὲν φίλους του νὰ ἐλαφρώσῃ τοὺς δ' ἄλλους νὰ καταπίψῃ. Ἐκ τούτων καταφαίνεται ὅτι, θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὴν ἀνεκδοκίαν τῶν ἀπαριθμητῶν, περιστάσασιν εἰς μέτρον καὶ πλείονα ἀτοπήματα. Ἐν τῷ νόμῳ λοιπὸν δὲν δύναται νὰ τῆθ' ἑνὸς μέρους συντελεστικώτερον, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν καταλληλὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπαριθμητῶν, καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, καὶ οὕτως ἐπιβεβαῖν τῶν παραθέσεων αὐτοῦ.

Ἰπεστήριξε καὶ ἕτερος, ὅτι πιθανὸν εἶναι ὅτι συνέβησαν καταγραφῆσι ἐκ κακῆς πίστεως τῶν ἀπαριθμητῶν, ἀλλ' ἂν τις τῶν

κτηνοτρόφων δι΄εσχυσθή· ὅτι κδικήθη ὑπὸ τῶν ἀπαριθμητῶν, καὶ παρουσίαση διὰ μαρτύρων ἀποδείξει κατὰ τοῦ πλημμελοῦς τοῦ πρωτοκόλλου, τότε τὸ δικαστήριον ἀποδοκιμάζει τὴν ἰσχύν τοῦ πρωτοκόλλου. Ἐπειτα μήπως δύναται τις ἢ ἀποδῶσθαι καλλιτέραν πίστιν εἰς τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους παρ' εἰς τοὺς ἀπαριθμητάς; Διατί λοιπὸν νὰ παρεμβληθῶσι προσκόμματα εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἐν αὐτῇ παρουσίας τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν εἰς κίνησιν ὅλοι οἱ δημοτικοὶ παρέδρου, καὶ δήμαρχοι, νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τόπους ὧρας πολλὰς ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων, ἀφίνοντες τὰς ἐργασίας τῶν, καὶ μηδεμίαν ἀμοιβὴν λαμβάνοντες;

Ἀντίτειπεν ἄλλος, ὅτι δὲν βλέπει τὰ ἐλλείμματα, τὰ ὅποια ὁ προαναφερόμενος παρετήρησεν, ἐνῶ εἶναι ὁμολογούμενα τὰ προσενηχθέντα παραδείγματα πολλῶν καὶ μεγάλων καταχρήσεων γινομένων ὑπὸ τῶν ἀπαριθμητῶν, καὶ χρηζουσῶν μέτρου τινὸς θεραπείας. Ἡ παρουσία λοιπὸν τοῦ δημοτικοῦ παρέδρου ἢ καὶ τοῦ δημάρχου κατὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν εἶναι ἰκανὸν ἐγγύγιον κατὰ τῆς τοῦ ἀπαριθμητοῦ κακοηθείας. Δὲν ὑπάρχουσι δὲ τόσαι δυσκολίαι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέσου τούτου, διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουσι μεγάλην περιφέρειαν, καὶ τὰ ποίμνια εἶναι ἐκάστοτε συγκεντρωμένα εἰς ὠρισμένα μέρη, καὶ αἱ ἀποστάσεις τῶν βοσκησίμων γαιῶν δὲν ἀπέχουσι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. Δὲν φαίνονται λοιπὸν τόσαι δυσκολίαι, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν προσθήκην καὶ ἐνὸς δημοτικοῦ παρέδρου ἢ τοῦ δημάρχου, ὅστις ὑποχρεούται νὰ παρευρίσκηται προσκληθείς· ἐν γένει δὲ λέγει, ὅτι, ἀφοῦ εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι γίνονται καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν ἀπαριθμητῶν, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ λάβῃ μέτρον πρὸς καταστολὴν αὐτῶν, διότι εἶναι προτιμότερον νὰ ζημιωθῇ τι τὸ δημόσιον παρά νὰ καταστρέφωσιν οἱ κτηνοτρόφοι.

Παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς προτεινομένης προσθήκης εἶναι ἡ ἐξασφάλις τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν ἡ Βουλὴ θεωρῇ αὐτὴν ἐφαρμοστέαν καὶ παραδεκτὴν, δύναται γὰρ συμβιβασθῆ τὸ πρᾶγμα οὕτως· τιθεμένης μετὰ τὰς λέξεις αἰκαὶ δύο μαρτύρων τῆς φράσεως αἰὼν ὁ εἰς δύναται νὰ εἶναι ὁ δήμαρχος ἢ δημοτικὸς πάρεδρος· διότι οὕτως ἡ παρουσία τοῦ δημάρχου, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ μόνη σωτηρία, ὑπάρχει εἰς τὸν κτηνοτρόφον, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν μάρτυρα τὸν δήμαρχον· ἀλλ' αὐτὸς φρονεῖ ὅτι τὸ τοιοῦτον μέτρον δὲν εἶναι οὐδόπως συμφελεστικόν, διότι

ἡ πείρα ἀποδεικνύει εἰς ἡμᾶς, ὅτι ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δημοτικῶν παρέδρων, ἡ ἐργασία ἐκείνη ἐραδύνη ἐπ' ἄοριστον, ἐπειδὴ ἕκαστος ἔχει τὰς ἐργασίας του καὶ δὲν καταλείπει αὐτάς· χρεῖα λοιπὸν προσργῆς μήπως μὲ τὸ μέτρον τῆς θεραπείας προσγίγη περισσότερα βλάβη, ὅταν μάλιστα ὄρασθαι ὅτι ὁ δήμαρχος ἢ ὁ δημοτικὸς πάρεδρος θέλει παρευρίσκεισθαι τακτικῶς εἰς τὰς ἀπαριθμῆσεις· ἐπειτα οἱ ἀπαριθμηταὶ οὐδὲν κέρδος λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ψευδῶν πρωτοκόλλων, ἐπομένως δὲν ἔχουσι συμφέρον νὰ βλάψωσι τινὰ ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς των, ἀλλ' ἂν ὑπῆρξαν καὶ τινες ἀσυνείδητοι, τοῦ τοιοῦτου ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ δὲν γίνεται διὰ τοῦ νόμου.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ φορολογούμενος, ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ δύο μάρτυρας, δύναται νὰ λάβῃ ὅποιους θέλει, καὶ αὐτὸν τὸν δήμαρχον ἢ δημοτικὸν πάρεδρον ὡς πολίτην· ἀλλὰ δὲν ἔγεινε λόγος περὶ τῆς τοιαύτης περιστάσεως, ἀλλὰ περὶ ἐκείνης, καθ' ἣν οἱ ἀπαριθμηταὶ, αἰτούντες παρὰ τῶν κτηνοτρόφων νὰ λάβωσι δῶρα καὶ χρήματα καὶ μὴ ἐπιτυγχάνοντες αὐτά, συντάττουσι πρὸς ἐκδικησὶν ψευδῆ πρωτοκόλλα, ὅτι παρευρέθησαν εἰς τὰ ποίμνια αὐτῶν, ἐνῶ οὐδόπως δὲν ὑπῆγον, καὶ καταμετροῦσαντες τὰ πρόβατα εὐρον πλείονα τῶν δεδουλευμένων, μὴ προσεγγόντος δὲ μαρτύρου τοῦ κτηνοτρόφου, συνέταξαν τὸ πρωτόκολλον αὐτῶν· δυνάμει δὲ τούτου καταδικάζονται ἀκολούθως εἰς τὰ δικαστήρια οἱ κτηνοτρόφοι. Τῶν τοιοῦτων λοιπὸν καταχρήσεων τὴν θεραπείαν δὲν πρέπει νὰ παρεμβληθῇ ἡ βουλή· διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν παρὰ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀνορευσαντος προταθείσαν προσθήκην.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ τότε τὸ πρωτόκολλον ἂν δὲν φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου εἶναι ἄκυρον, πρέπει νὰ τεθῇ καὶ ἄλλο ἄρθρον ὑποχρῶνον τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον νὰ παρευρίσκηται ὅσας προσκληθῇ, καὶ μετὰ τοῦτο ἄλλο ἄρθρον τὴν ποινὴν κατὰ τοῦ ἀπαρνηθέντος τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν. διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γείνη ἀπλῶς ἡ τοιαύτη προσθήκη.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐρωτήθη ἂν παραδεχθῆται τὴν μετὰ τὴν λέξιν « ἀποριθμητοῦ » προσθήκην « καὶ ἐνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου προσλαμβανομένου ἀπ' αὐτοῦ ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναγᾶσα. Παρεδέχθη δὲ οἱ ἀναγᾶστω; τὸ 6 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·
« Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀπαριθμῆσις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν, διοριστέων παρὰ τῆς κατ' ἐπαγγίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου.

Διὰ πᾶσαν ἀπαριθμῆσιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογράφόμενον, παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτὸν

δύο βοηθών και δύο μαρτύρων, προσκαλούμένων παρά του κτηνοτρόφου, αν θέλη, μετά την εμφάνισιν των απαριθμητών και βοηθών εντός τριών ωρών το σφαδότερον, το οποίον έχει πλήρη τογόν, εωσού αποδεχθή ως πλαστόν το πρωτόκολλον τουτο διευθύνεται εις τον οικονομικόν έφορον, όστις οφείλει να κατακηνώσθαι την πράξιν, παραπέμπων αυτό προς τον παρά τοις πλημμελειοδικαίς εισαγγελέα, διά να ενεργηθώσι τά προς καταδίωξιν ένωπιον του αρραδίου πταισματοδικείου ή πλημμελειοδικείου.

Μετά ταύτα ο πρόεδρος ανήγγειλον εις την Βουλήν, ότι οι ΚΚ. Βουλευταί είσι προσηκκλημένοι μετά των συζύγων και θυγατέρων αυτών εις τον κατά την 3 Φεβρουαρίου γενησόμενον βασιλικόν χορόν.

Εγένετο δε και ή κλήρωσις της επιτροπής, της παρευρεθησόμενης εις την δια την έορτην της Α. Μ. της Βασιλίδεος γενησόμενήν τελετήν, και έλαγον οι ΚΚ. Ανδρέας Μάμουκας, Θεόδωρος Πετριός, Ιω. Τασσάκιος, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Μανέτας, Αναγ. Μακροπολάμιος, Ζ. Δεπάστας, Α. Γουζούασις, Ι. Γ. Κριεζής, Π. Ματάλας.

Τελευταίον ο πρόεδρος, αναγγέλλας αντίκειμενον της επίστασις συνεδριάσεως, γενησόμενης την 2 Φεβρουαρίου, την εξακολουθήσθαι, της συζητήσεως του αυτού νομοσχεδίου, εκήρυξε διακλειμένην την συνεδρίασιν εν ώρα 4 μ. μ.

Οι Γραμματείς
Α. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ. Εύσφ. Μ. Παρ. 1909
Α. Π. Νάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ.

Της 2 Φεβρουαρίου.

Σήμερον την δευτέραν Φεβρουαρίου του χιλιοστού οχτακοσίδου τεσσαρακοστού ογδόου έτους συνελόντων περι την μεσημβριαν των Κ. Κ. Βουλευτών εις την αίθουσαν του Βουλευτηρίου, ανεγνώσθη ο ονομαστικός αυτών κατάλογος, και ευρεθείσας πλήρους της Βουλής, ο πρόεδρος εκήρυξεν αρχομένην την συνεδρίασιν. Ανεγνώσθησαν τά πρακτικά της προτεραίας, άτινα εγκριθέντα υπεγράφησαν παρά τε του προέδρου και των γραμματείων.

Ανηγγέλλη αντίκειμενον της συνεδριάσεως ή εξακολουθήσεως της συζητήσεως του περί φόρου ζώων νομοσχεδίου. Ανεγνώσθη

έκατερον των άρθρων 7 και 8, και μηδενίαις αντίρρήσεως ύπαρχουσας, έγινοντο δεκτά δι' αναστάσεως, έχοντα ούτως.

Άρθρ. 7. Οι απαριθμηταί και βοηθοί είναι ως δημόσιοι υπηρέταί, και ορκίζονται ένώπιον του ειρηνοδίκειου, αφού προσκληθώσι να επιληθώσι της απαριθμήσεως.

Η έκθεσις της έρκωμοσις συντάσσεται επί απλού χαρτου.

Άρθρ. 8. Η ήμερησια αντίμισθία των απαριθμητών και βοηθών προσδιορίζεται παρα της διοικητικής αρχής και του οικονομικού έφορου, τις ουδέποτε θέλει είθαι ανώτερα των τριών δραχμών δια τους απαριθμητάς και δύο δια τους βοηθούς, πληρονομήτους από τους ταμίας μετά το τέλος της απαριθμήσεως.

Μετά τουτο ανεγνώσθη το 9. άρθρον, έφ' ου παρετήρησέ τις, ότι πολλοί κτηνοτρόφοι, άπόντες κατά την έπαχην των δηλώσεων εις την άλλοδαπην, δεν δύνανται να δηλώσωσιν, έπαγεργόμενος δε, καταδιώκοντας ίως μη δηλώσαντες, περί τούτων λοιπόν πρέπει να ληφθή πρόνοιαι, ίνα φορολογώνται μόν, αλλά μη υπάχωνται εις ποινικάς καταδίωξεις.

Προσέθηκεν έτερος, ότι έκτός τούτων πρέπει να όρισθαι εν τώ νόμω και περι των ζώων των ζένων, τά όποια εισάγονται εις τό κράτος έξωθεν κατά τό δικαστηριον τό μεταξύ της λήξεως των δηλώσεων και της απαριθμήσεως, διότι ο παρών νόμος δεν διαλαμβάνει αν πρέπει να φορολογώνται και πως θέλει γίνεσθαι τουτο. Χρεία λοιπόν ιδιαίτέρου παραγράφου όρίζοντος τον τρόπον και της τούτων φορολογίας, διότι δεν είναι δίκαιον, αφού δλόκληρα ποιμνια εισέλθωσι μετά της δηλώσεως και μείνωσιν έντός του κράτους πολλούς μήνας, να μη φορολογηθώσιν.

Αντιπαρετήρησεν έτερος, ότι τά έξωθεν του κράτους εισερχόμενα ζώα υπάγονται εις τον τελωνιακόν φόρον και δεν πρέπει να υπεβληθώσιν έτι εις τον κεφαλικόν. Καθόσον μάλιστα οι εις τό Οθωμανικόν κράτος υποκειμενοι ποιμένες, πληρόνουσιν εις τον τόπον των περί τας αρχάς του Μαρτίου τον φόρον των ζώων και δεν είναι δίκαιον να υπαχθώσιν εις δευτερον φόρον μεταβαίνοντες εις τό ελληνικόν κράτος, διότι εργαζόμενοι παρ ήμιν άφίνοισι, πολλά κερδη εις τον τόπον. Επειτα πολλά των εισερχόμενων ζώων μεταφέρονται χάριν έμπορίου διά να πωληθώσι, και ταύτα δεν δύνανται να υπαχθώσιν εις την κεφαλικήν φορολογίαν, άλλ εις μόνον τό τελωνιακόν δικαίωμα, δεν πρέπει λοιπόν να υπαχθώσιν αυτά τά ζώα εις έλλην φορολογίαν, διότι τότε δεν θέλουσι μεταβαίνει και θέλουσι στεροείσθαι των έξ αυτών

ωφελειών, δεν είναι δε ούτε δικαίον να πληρώνωσιν ολοκληρῶν τὸν κεφαλικὸν φόρον ζῶα, εισερχόμενα ἰνα πρὸς καιρὸν διαμεινωσι καὶ ἐξέλθωσι πάλιν.

Ἀπντήσεν ἄλλος, ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶχε ἀνάγκην νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἐξῶθεν ἑλευσιν ποιμνίων καὶ κτηνῶν εἶναι μάλιστα χρεία νὰ ληφθῇ μέτρον ἵνα μὴ ἐξαντλῶνται αἱ νομαὶ ὑπὸ τῶν ζῶων ποιμνίων. Προτείνει λοιπὸν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν φορολογία, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ ἐγχώρια ζῶα, καὶ τὰ ἐξῶθεν εισερχόμενα, οὐχὶ μόνον ἂν ἐν καιρῷ τῆς διαρκείας τῆς ἀπαριθμήσεως εἰσελθῶσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἂν εἰσαχθῶσι διότι δύναται οἱ κτηνοτρόφοι νὰ προαγεμαζῶσι τὰ ποιμνία των εἰς τὸ τουρκικὸν κράτος, καὶ νὰ εἰσερχῶνται εἰς τὸ ἡμέτερον μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπαριθμήσεως, διὰ ν' ἀποφύγῃσιν τὴν φορολογίαν.

Ἀνέπτυξεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ περίστασις, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν Βουλευτῆς τις ἀνέφερεν, ὅτι δηλ. πολλοὶ κτηνοτρόφοι, ἀπόντες ἐν καιρῷ τῶν δηλώσεων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μὴ δηλώσαντες, καταδικάζονται ἐπανερχόμενοι, ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίστασιν τῶν μὴ θγαγενῶν ζῶων, τὰ ὅποια εἰσερχονται εἰς τὸ κράτος μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων. διὰ νὰ ληφθῶσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων τὰ κατάλληλα μέτρα, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ νόμος ἔρχει δύο ἐποχάς, καθ' ἃς ἐνεργεῖται ἡ ἐπὶ τῶν ζῶων φορολογία, τὴν ἐποχὴν τῶν δηλώσεων, καὶ μετ' αὐτὴν τὴν τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐποχῶν τούτων οὐδεμία φορολογία γίνεται. Καθὼς λοιπὸν, ἂν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθῇ ὅτι κτηνοτρόφος τις δὲν εἶχε δηλώσει ἀριθμὸν τινα ζῶων του, δὲν δύναται νὰ καταδικῶσῃ αὐτὸν ὁ νόμος, ὁμοίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία καὶ εἰς τὰ ζῶα τὰ εἰσερχόμενα μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπαριθμήσεως. ὑπολείπεται λοιπὸν ἡ περίπτωσης τῶν εισερχομένων ζῶων κατὰ τὸ διάστημα τὸ μετὰ τῆς λήξεως τῆς δηλώσεως καὶ τῆς ἀπαριθμήσεως. Τὰ τοιαῦτα δὲ, εἴτε θγαγενῆ εἶναι καὶ ἐπανερχονται, εἴτε ξένα ζῶα καὶ κατὰ πρῶτον εἰσερχονται, εἶναι δικαίον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν. Ὁ τρόπος δὲ, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνῃται αὕτη ἡ φορολογία, καὶ ἡ ἐξηγήσις ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπόντες κτηνοτρόφοι δὲν πρέπει νὰ καταδικάζονται ὡς μὴ δηλώσαντες, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῶσιν εἰς ἰδιαίτερον παράγραφον προσαρτησάμενον εἰς τὸ 9. ἄρθρον.

κατὰ ταῦτα συντάχθη ὁ ἐφεξῆς παράγραφος « Μόνοι δὲ οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους κτηνοτρόφοι, μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων καὶ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἄρθρου ποινάς. Ἡ δὲ ἀπαριθμῆσις τῶν ζῶων τούτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸς εἰσπραξίν τοῦ ἰενομισμένου φόρου. Τούτον δ' ἀναγνωσθέντα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως, ἵνα προσαρτηθῇ εἰς τὸ 9. ἄρθρον ὡς δευτέρος παράγραφος.

Μετὰ τοῦτο δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 9. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐπικυζημένον διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἀνωτέρω παραγράφου, καὶ ἔχον οὕτως.

« Ἀρθ. 9. Ὅσις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρ. 4 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἡ δηλώσις αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζῶων του, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσων μὲ τὸ τρίπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζῶων, τὰ ὅποια ἐπροσπάθησε νὰ ὑποκρύψῃ, καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡσὰκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζῶων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡσὰκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τὸ τρίτον τῆς ποινῆς ἢ τοῦ πρόστιμου δίδεται εἰς τὴν καταμνηστὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοικήσεως αὐτὸ ἀρχῆς.

Μόνοι δὲ οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους κτηνοτρόφοι, μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων καὶ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἄρθρου ποινάς. Ἡ δὲ ἀπαριθμῆσις τῶν ζῶων τούτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸς εἰσπραξίν τοῦ ἰενομισμένου φόρου. »

Ἀγνωσθῆ ἐπειτα τὸ 10 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως.

« Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 ἡ ἐπιτροπὴ ἐπίσθθεσε καὶ τὸν μῆνα Μαΐου, καὶ διορθῶνει οὕτω πῶς τὸ ἄρθρον « ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου » ἀντὶ « ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου » ὡς εἶχε τὸ Νομοσχεδίον.

Τὴν ἐπέκτασιν τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου προθεσμίας ἐθεώρησεν ἀπολύτως ἀναγκαίαν ἢ ἐπιτροπῇ, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ἀρχίζουν νὰ ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὸν Μαῖον πάντοτε μῆνα τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προϊόντα. »

Παρατήρησε δὲ εἰς ἐνταῦθα, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἐπεκταθῇ ἡ προθεσμία ἐντὸς τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου, διὰ νὰ ἀπαλλαγῶσιν οἱ ποιμένες, καὶ ἰδίως οἱ ὄρειοι ἐκ τῆς αἰσχροκερδεῖας τῶν τοκογλύφων. Διότι μὴ πωλοῦντες ἕως τότε οὐδὲν ἐκ τῶν τοῦ ποιμνίου τῶν προϊόντων, βιάζονται νὰ καταφύγῃσιν εἰς τοὺς τοκογλύφους τούτους διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, καὶ ὑποκώπτουσιν εἰς ἄδρους τόκους.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι γθὲς ἐτι πολὺς ἐγένετο λόγος παρ' ἐνὸς Βουλευτοῦ διὰ τὰς τοιαύτας καθυστερήσεις, καὶ ἤδη προτείνεται πάλιν παράτασις προθεσμίας, ὅ ἐστὶ δίδεται νέα καθυστερήσεων σφοδρῆ. Διότι πλείοτερον ἔχοντες οἱ ποιμένες παράτασιν, δαπανῶσι τὰ χρήματα εἰς ἄλλας ἀνάγκας, καὶ οὕτως, ἐπιπλοῦσας τῆς προθεσμίας, οὐδ' αὐτοὶ εὐκολύνονται εἰς τὴν ἀπότισιν, καὶ τὸ δημόσιον ζημιούται. Παράδειγμα τὰ προλαβόντα ἔτη καὶ αὐτὸ δὲ τὸ 1847, καθ' ὃ μετὰ τόσα δραστήρια μέτρα καὶ ἀγῶνας τῆς Κυβερνήσεως μόλις εἰσέπραχθῆσαν 900,000 δρχ. καὶ καθυστεροῦνται εἰσπῆναι 600,000 περίπου. Νὰ τεθῇ λοιπὸν προθεσμία, καθ' ἣν πωλοῦσιν οὗτοι τὰ ζῶα τῶν, καὶ τότε νὰ γίνηται ἀμέσως ἡ πληρωμὴ, διὰ νὰ ἦναι σμικρότερον τὸ κῶλον. Ἄλλως δ' ὅταν λέγωμεν « μέχρι τέλους Μαΐου », ἡ προθεσμία κατ' αὐτοὺς εἶναι τὸν Ἰούνιον, καὶ τότε θέλομεν περιέλθει εἰς τὰς ἀνωτέρω δυσχερείας. Προτείνει λοιπὸν νὰ περιορισθῇ ἡ προθεσμία μέχρι τῆς 15 Μαΐου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 10 ἄρθρον κατὰ τὸν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τεθέντα ὅρον, ἔχει δ' οὕτως:

« Ἄρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τῆς 15 Μαΐου, τῶν δὲ ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληροῦσθαι πρὸ τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τῶν ἀνωτέρω μηνῶν. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδὸν, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου ἢ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζῶων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς μίαν τῶν δῆμων τοῦ βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως

τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν. »

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως τὸ 11 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως:

« Ἄρθρ. 11. Εἰδικὸς νόμος ἐν γένει περὶ εὐσχησίμων γαϊῶν τοῦ Κράτους θέλει κανονίσαι τὰ περὶ τούτων ὅσον οὕτω μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως καὶ κατακυρώσεως αὐτοῦ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου π. ε. νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζῶων. »

Μετ' αὐτὴν δ' ἀνεγνώσθη καὶ ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας τροπολογία, ἔχουσα οὕτως:

« Οἱ αἱ θεριναὶ καὶ χειμεριναὶ νομαί, εἴτε εἰς τὰς κοινότητας εἴτε εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαι, ἀφιένται διὰ μόνον τὸ ἔτος ταῦτα ὑπὸ τὴν διαθεσιν τῶν δῆμων, οἵτινες, ἀφ' οὗ διὰ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν ἀρχῶν καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, χωρίσωσι δι' ὠρισμένων ὁρίων εἰς ἐν ἑκάστον χωρίον ἀνάλογόν τινα περιφέρειαν, ἱκανὴν νὰ θροῦσῃ τὰ χονδρὰ καὶ λιανὰ ζῶα τῶν σταθερῶν αὐτοῦ κατοίκων, θέλουν εὐοικιάσει τὸ περισσεῖον ἐπὶ δημοπρασίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐπίσης τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, πρὸς ὄφελος τῶν δημοτικῶν ταμείων, ἐννοουμένων ὑποχρεῶν νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον λόγῳ ἐγγυήσιν ἢ καὶ ἐπικαρτίας φόρου μόνον 20 0/0 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων ὁδηγίας. »

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρησέ τις, ὅτι τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ 11 ἁρθροῦ θεωρεῖ πάντῃ ἀλλοτρίαν τοῦ νομοσχεδίου. Διότι εἰς αὐτὸ ἀνήκει νὰ κανονίσῃ μόνον τὸν προκείμενον φόρον, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ διαθέσῃ τὰς ἐθνικὰς νομαί. Καὶ δὲν ψέγει μὲν τὸν ὑπουργόν, ζητήσαντα νὰ διαθέσῃ αὐτάς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ παρατηρεῖ μόνον, ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἢ ὄχι τοιαῦτα. Καὶ ἂν μὲν ὑπάρχωσι, πρὸς τί νὰ τὰς διαθέσῃ ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου; Ἄν δὲ δὲν ὑπάρχωσι, διατί πάλιν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ῥηθέντος ἁρθροῦ; ἀλλ' ὑπάρχουσιν, ὡς γνωστὸν, ἐθνικαὶ νομαί, καὶ ἐγένοντο ἄλλοτε αἱ περὶ αὐτῶν διατάξεις; ἀλλὰ διέδοταν τινες τὴν ἰδέαν, ὅτι ταῦτα εἶναι ἐπιβουλὴ φόρου, καὶ εἰς μέγιστα ἀνόμασε τούτο ἀντισυνταγματικὸν ἔργον, παραγνωρίσας οὕτω τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ὅστις διαθέτει ἀπλῶς τὴν δημόσιον ταύτην περιουσίαν. Ἐκ δὲ τῆς παραγνωρίσεως ταύτης ἐπῆλθε καὶ ἡ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς τῶν, οἵτινες ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ὀφειλομεν οὐχὶ νὰ

ἀπιβάλλωμεν φόρους, ὡς καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τοσούτος ἐγένετο λόγος, ἀλλὰ νὰ προνοῶμεν περὶ τῆς διαθέσεως τῆς δημοσίου περιουσίας, καθ' ὅσον δὲν εἶναι καλὴ ἡ οικονομικὴ μας κατάστασις. Αποφαίνεται λοιπὸν νὰ ἐξαλειφθῇ τοῦ νομοσχεδίου τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον, καὶ νὰ γίνῃ ἀφαικτικὸς ἐιδικὸς περὶ τούτου νόμος, τὸν ὁποῖον νὰ συζητήσῃ ἡ Βουλὴ, ἐκτιμῶσα ἀξίως τὴν ἐντολὴν τῆς Ἡ ἐπιτροπῆ ἔκαμε περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς μνείαν. Συνέταξε δὲ καὶ οὗτος τροπολογίαν τινὰ, τὴν ὁποῖαν ἀναγινώσκων, συνίστησιν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐνταῦθα δ' ἀναγνούς τὴν τροπολογίαν, παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ προεδρεῖον διὰ τὰ περαιτέρω. ἔχει δ' οὕτως ἡ τροπολογία αὕτη τοῦ βουλευτοῦ Σκοπέλου.

Ἄρθρ. 11. Ὅλοι οἱ ἐθνικαὶ βουκαὶ θέλουσι ἐνοικιασθῆναι.

Ἐιδικὸς νόμος, ὡσονούπω ἐκδοθησόμενος, θέλει ὁρίσει αὐτάς καὶ θέλει κανονίσει τὰ περὶ βουκασιμῶν γαιῶν ἐν γένει. ὁ

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον, ἂν καὶ περὶ διαθέσεως ἐθνικῶν νομῶν πραγματεύεται, δὲν εἶναι ὅμως πρωτοφανές, ἀλλ' ἀπλῆ τις ἀντικατάστασις ὁμοίου ἀρθρου, πραγματευομένου ἐπίσης περὶ διαθέσεως. Καὶ τότε λοιπὸν τὸ αὐτὸ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ. Ἐπειδὴ ὅμως τοιαύτη ἐπεκράτησεν ἀρχὴ, τὸ ὑπουργεῖον συνεπὲς εἰς τούτο, προσέθηκε τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἄλλοτε διετίθεντο αἱ νομαὶ διὰ διανομῆς καὶ ἤδη δι' ἐνοικιάσεως. Δὲν εἶναι λοιπὸν, ὡς εἶπε, πρωτοφανές τούτο, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐβάδισεν ἄδῶν παραδεχόμενον.

Μετὰ τούτων ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω τροπολογία πολλὰ ζητήματα θέλει ἐπιφέρει, τῶν ὁποῖων ἡ λύσις θέλει εἶσθαι δυσχεροτάτη. Παρετήρησεν, ὅτι τὸ 11 ἀρθρον ὑπάρχει πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλου προϋπάρχοντος. Φρονεῖ δὲ ὅτι ἐτέθη καλῶς, ἐπειδὴ κατὰ τὴν Στερεάν καὶ τὴν Πελοπόννησον πλείοτεραι ὑπάρχουσι βουκαὶ, ἢ ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τῶν κατοικῶν τὴν χρεῖαν· αὐταὶ δὲ ἀέχρι τοῦ νῦν δινέμοντο εἰς ποιμένας ἐξωθῶν ἐρχομένους, καὶ ἐκ τούτου πολλοὶ μὲν συγκρούσεις ποιμένων ἐγίνοντο, πολλοὶ δὲ ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν ἀργυρολογοὶ. Ἴνα λοιπὸν ἐκλειψῶσιν ὅλα ταῦτα, ἡ Κυβερνησις κατὰλλήλον ἐβέβαιωσε νὰ διατεθῶσιν αὐταὶ δι' ἐνοικιάσεως καὶ τὰ χρήματα νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ τὸ δημοσίον. Ἀλλ' ἐκ τούτου ἐπὶ πλείον εἰς τινὰς ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐνοικιασθῶσιν ὅλοι πανταχοῦ αἱ νομαὶ. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι παράνομος. Διότι ἀπὸ Καποδιστριαῦ μέχρι τοῦδε διπλοῦν πληροῦσι φόρον οἱ κτηνοτρόφοι, τὸν

κεφαλικὸν φόρον καὶ τὸν τῆς νομῆς. Ἀμφοτέρους δὲ τούτους περιλαμβάνουσι τὰ ἐπιβεβλημένα 25 λεπτά. Πληροῦσι λοιπὸν καὶ φόρον νομῆς, καὶ δὲν πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ ἐνοικιασθῶσιν ὅλοι. Ἡ, ἐὰν τοῦτο παραδεχθῶμεν, πρέπει νὰ μειωθῇ ὁ φόρος τῶν 25 λεπτῶν.

Μετὰ τούτων ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι οὐδόπως παραδέχεται τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ προταθείαν συνθήκαιν, διότι τότε οἱ νόμοι ἀποβαίνουσι περιττοὶ· ἄλλως τε ἐνταῦθα ψηφίζεται ὁ περὶ φόρου ζῶων νόμος, καὶ οὐχὶ τὸ περὶ διαθέσεως ἐθνικῶν βουκῶν. Τὸ 11 λοιπὸν ἀρθρον εἶναι ἀνάριστον. Καθ' ὅσον δ' ἀποβλέπει τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορευσαμένου, ἐπιφυλάττεται, παρελθούσης ἤδη τῆς ὥρας, ν' ἀπαντήσῃ προσεχῶς.

Ἐπὶ τούτους ἀναγγέλλει ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ φόρου ζῶων νομοσχεδίου, διεύθυνε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 1/2 M. M.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Π. Νάκος.

Γ. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣ'.

Τῆς 4 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν τετάρτην Φεβρουαρίου τοῦ γιλιεστοῦ ἑκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἐτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκτίρηξεν ἀγχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. Ἀνεγνώσθη ἐν πρώτοις ἀναφορὰ τοῦ ἐπὶ δεκαήμερου ἀπουσίας ἀδείας ἀναχωρήσαντος Βουλευτοῦ Κ. Γιολλάση, αἰτοῦντος παράτασιν 20 ἡμερῶν, καὶ ἡ Βουλὴ παρεχώρησεν αὐτὴν.

Ἐπὶ δὲ τῆς αἰτήσεως τριακονθημέρου ἀπουσίας ἀδείας τοῦ Βουλευτοῦ Η. Γιατράκου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνητο νὰ χορηγηθῇ, ἂν οἱ ἀπάντες ἐπ' ἀδεία δὲν ὑπεβαίνουσι τὸν παρὰ τῆς Βουλῆς τεθειμένον ὅρον.

Ἀπηγγέθη δ' ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ ἐξακολούθησις

τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν τροπολογίαν ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει καθυποβαλὼν, ἀπήντησεν ἐν πρώτοις μὲν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτις δικαιολογῶν τὴν προσθήκην τοῦ 11 ἄρθρου εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι τοῦτο πρωτοφανές, ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ εἰς τοὺς ἄλλους φορολογικούς νόμους, ὅτι εἰς τοὺς νόμους ἐκείνους ἐτίθεντο διατάξεις περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, οὐχὶ δὲ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη δικαιολογία ἦτο περιττή, διότι οὐδεὶς λόγος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔπαισε τίθει τὸ τοιοῦτον ἄρθρον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Πρὸς δὲ τὸν διςχυρισθέντα, ὅτι ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν φόρον, ἀπήντησεν ὅτι ἀπατᾶται εἰς τὴν γνώμην του ταύτην, καὶ κακῶς θεωρεῖ ὅτι ἡ πρότασις περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης περιουσίας εἶναι νέα φορολογία· διότι ἐκτὸς τοῦ κεφαλικοῦ φόρου ἐπληρόντο ἀπ' ἀρχῆς ὁ φόρος τῆς νομῆς, καθὼς ἤδη πληρόνουν μὲν τοῦτον τινές, ἄλλοι δ' οὐχί. Ἐπειδὴ δ' ἡ βάση τῆς φορολογίας πρέπει νὰ ᾖναι ἡ ἰσότης, καὶ ταύτην προσθεύει καὶ τὸ Σύνταγμα ἡμῶν, ἰσότης πρέπει νὰ τηρηθῆ καὶ εἰς τὸν φόρον τῆς νομῆς. Μισθὰς ἀκολούθως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τροπολογίας του ἀνεφέρων, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ὑπαρξίς τῶν ἐθνικῶν νομῶν εἶναι ἀναντιρρότος, πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῆ παρὰ πάντων ἡ ἀνάγκη νόμου περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης περιουσίας. Πρὸς τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἄλλος τρόπος εἶναι προσφύεστερος παρὰ τὴν ἐνοικίασιν. Ταύτην λοιπὸν ὑποστηρίζει καὶ ἡ τροπολογία. Καθότι μάλιστα ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις ἀπαιτεῖ νὰ προσηλόνωμεν τὴν πρσοχὴν ἡμῶν εἰς ὅλους τοὺς δυνατοὺς πόρους τοῦ δημοσίου πλούτου. Διότι ὅτι τὸ δημοσίον δὲν εὐπορεῖ ἀποδείκνυται καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων, καὶ ἐκ τῶν λόγων, οὗς ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν ἐπὶ τῶν περὶ δανείου 25 000 κοιλῶν νομοσχεδίου, ὅτε τούτου συζητούμενου, προετάθη ἡ ἀύξησις τῶν κοιλῶν εἰς 40.000, καὶ προσέτι ἐκ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν μετοχῶν τῆς τραπεζῆς, αἰτινας ἰκανὸν εἰσόδημα εἰς τὸ δημοσίον παράγουσιν. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τοῦ νὰ ληφθῆ κατεσκευασμένη πρόνοια περὶ τῆς καλῆς διαθέσεως καὶ τῆς ελαχίστης προσόδου τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου εἶναι ἀναντιρρότος, ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ δειχθῆ τις ἐναντίος εἰς τὸ νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ νομαί. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τούτων δὲν εἶναι ἀκριβῶς ὁρισμένα, ἡ τροπολογία λέγει ὅτι ἰδιαιτέρος

νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ διακινήσεων γαιῶν ὑποστηρίζεται διὰ τοὺς λόγους τούτους τὴν τροπολογίαν του.

Παρητήρησεν ἄλλος, ὅτι συμφωνῶν μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ προαγορευέσαντος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνηται ἄντιος διανομὴ τῆς δικαιοσύνης, ὡς συμβαίνει ὅταν τὰ μὲν νεμόμενα προβάτα εἰς ἰδιοκτητοὺς νομαίς πληρόνουν πλείονα φόρον, τὰ δὲ νεμόμενα εἰς ἐθνικὰς ἐλάττω, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ πληρόνουν φόρον νομῆς τὰ εἰς ἐθνικὰς νομαίς νεμόμενα ἵνα ὑπάρχῃ ἰσότης, δὲν παραδέχεται τὸν δεύτερον παράγραφον τῆς τροπολογίας, ἀπαιτοῦντα ἄλλον νόμον, ὅπου θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ περὶ νομῶν, διότι οὕτω ματαιοῦμεν ὅλως διόλου τὸν σκοπὸν τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ δ' οὗτος, ἀκοῦσιν ὡς ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, μέτρα δὲ πλέον ἐκταταμένα δὲν πρέπει νὰ ὁρισθῶσιν, ἐπειδὴ ἡ ἐξακριβωσις τῶν ἰδιωτικῶν νομῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων θέλει ἀνοίξει μέγαν λαβύρινθον δικῶν καὶ διανέσεων, ὥστε διὰ νὰ τεθῶσιν αἱ σταθεραὶ καὶ ἀμετάβλητοι γραμματεῖαι διαχωρίζουσαι τὰ ἐθνικὰς νομαίς ἀπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπαιτεῖται ἰκανὸς χρόνος. Κατὰ τὸ διάστημα λοιπὸν τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, ἀναδεχόμενη τὸν ἀγῶνα τοῦτον, δὲν θέλει δύνηθαι νὰ ἐνεργήσῃ τὸν νόμον, ἵνα ὠφεληθῆ τὸ δημοσίον ἐκ τῶν ἐθνικῶν νομῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει, καθόσον μάλιστα τοῦτο ἐξασφαλίζει τὴν ἐνοικίασιν, περιορίζον αὐτὴν εἰς μόνην τὴν τῶν ποιμνίων τάξιν· ἐξαιρεῖ δὲ τὰς νομαίς τῶν κοινοτήτων, ὅσαι εἶναι ἀνεγνωρισμέναι τοιαῦται.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι οὐδεὶς δύναται ν' ἀνηθῆ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα καὶ τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, ὅπως τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀπαιτεῖ. Ἀλλ' αὐτὸς ἐπιμένει εἰς τὴν καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίσιν γνωμοδοτήσιν του, ὅτι ἐν τῷ κεφαλικῷ φόρῳ τῶν 25 λεπτῶν ἐμπεριέχεται καὶ ὁ φόρος τῆς νομῆς. Διότι κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου ὑπεβλήθησαν τὰ ποιμνία τὸ πρῶτον εἰς 5 παράδες φόρον κεφαλικόν καὶ 15 παράδες φόρον νομῆς· οὗτος δ' ὁ τρόπος τῆς φορολογίας διεμένει μέχρι τοῦ 1830. Κατὰ τὸ 1831 καὶ 1832 φόρος ποιμενικὸς δὲν εἰσαπράχθη τὸ παράπαν. Κατὰ δὲ τὸ 1833 κανονίσασα ἡ Ἀντιβασιλεία τὸ φορολογικὸν σύστημα, ἐξέδωκε καὶ νόμον περὶ ποιμενικοῦ φόρου, καθ' ὃν ὠρίετο ὡσαύτως φόρος κεφαλικὸς καὶ φόρος ἐπί τῶν ζώων· ὁ αὐτὸς νόμος ἐξηκολούθησεν ἐν ἰσχύϊ καὶ κατὰ τὸ 1834. Κατὰ δὲ τὸ 1835 πύξθη μόνον τὸ ποσὸν εἰς 25 λεπτά κεφα-

λικόν φόρον και 25 φόρον νομῆς. Ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ φόρος οὗτος ἐφάνη ἐπαγθῆς εἰς τοὺς ποιμένας, και εἰς αὐτὸν κατὰ μέγα μέρος ἀπεδόθη ἡ τότε ἐπισυμβάσα στάσις εἰς Ἀκαρνανίαν, ἢ κυβέρνησις, συναίσθη θέλω τοῦτο, συνεχώνουσε μετὰ τοῦ κεφαλικοῦ τὸν ἐπὶ τῆς νομῆς φόρον και παρήγαγεν, ἀντ' αὐτῶν τῶν δύο, ἕνα μόνον, ἐπιβαλοῦσα φόρον 35 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου προβάτου. Ἐν τῇ νομῇ λοιπὸν τοῦ 1836 ἐκλείπει ὁ φόρος τῆς νομῆς, ὡς ἐμπεριληφθεὶς εἰς ἕν μετὰ τοῦ κεφαλικοῦ φόρου, και ἀποτελέσας ἀντὶ τῶν 25 λεπτῶν κεφαλικὸν φόρον 35 λεπτῶν. Ἐπειδὴ ὁμοίως και ὁ φόρος οὗτος ἐφάνη ὑπερβολικὸς καταβιάσθη τέλος εἰς 25 λεπτά. Εἰς ἣν λοιπὸν εἶναι τὴν σήμερον κατάστασιν ἐξ ἀνάγκης ἐμπεριλαμβάνει τὸν τε τῆς νομῆς και τὸν κεφαλικὸν φόρον. Διὰ νὰ βάλῃ λοιπὸν τις εἰς ἐνοικίωσιν τὰς νομάς, ἀνάγκη εἶναι νὰ καταβιάσῃ τὸν κεφαλικὸν φόρον, ὀριζομένου, ὅτι ὁ ἐνοικιάζων νομάς ποιμὴν και νέμων τὸ ποιμνίον του ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος νὰ πληρῶνῃ 12 λεπτά κεφαλικὸν φόρον, ὁ δ' ἐξ μόνον μῆνας 6 λεπτά.

Ἀντόταξεν ἕτερος, ὅτι κακῶς ὁ προαγορεύσας και κατὰ τὴν σημερινὴν και κατὰ τὴν προχθῆσιν ἀγορεύσιν του ἐπιμένει θεωρῶν τὸν κεφαλικὸν φόρον περιέχοντα τὸν τῆς νομῆς. Ἐνῶ ὁ νόμος τοῦ 1836 ῥητῶς ὀρίζει, ὅτι ὁ φόρος τῆς νομῆς καταργεῖται· δὲν ἤνωσε λοιπὸν τὸν φόρον τῆς νομῆς μετὰ τὸν κεφαλικὸν ὁ νόμος τοῦ 1836, ἀλλὰ κατήργησε τὸν φόρον τῆς νομῆς και ἀφῆκε μόνον κεφαλικὸν φόρον. Εἰς δὲ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς παρελθούσης περιόδου συζήτησιν τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου τοῦ ἔτους 1845 παρατηρήσαντος τις τῶν βουλευτῶν, ὅτι ὁ φόρος τῶν 25 λεπτῶν δὲν εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὴν παρά τοῦ προβάτου παραγομένην ὠφέλειαν, και ἀντειπόντος ἄλλου ὅτι ἐν τοῖς 25 λεπτοῖς περιλαμβάνεται ὁ τε κεφαλικὸς φόρος και ὁ τῆς νομῆς, ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι ὁ φόρος τῶν 25 λεπτῶν εἶναι ἄκρατος κεφαλικὸς φόρος και δὲν περιέχει τὸν τῆς νομῆς, ὡς καταφαίνονται ταῦτα πάντα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀ. Συνόδου τῆς ἀ. βουλευτικῆς περιόδου, τόμ. 6. σελ. 508. Ὁ διίσχυρισμὸς λοιπὸν τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ἀβάσιμος.

Συμφωνῶν και ἕτερος μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἐν τῷ κεφαλικῷ φόρῳ τῶν 25 λεπτῶν δὲν ἐμπεριέχεται και ὁ φόρος τῆς βοσκῆς, ἐπειδὴ οὗτος κατήργηθη ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1836, μετέβη εἰς τὸ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν νομῶν ἀντικείμενον, και

εἶπεν, ὅτι ὅλοι οἱ προλαβόντες νόμοι οἱ ἐκδοθέντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἶναι γενικοὶ, τοῦ παρόντος ὁμοίως νόμου τῷ 11. ἄρθρον, λέγον ὅτι θελοῦσιν ἐνοικιάζεσθαι αἱ μέχρι τοῦδε διανεμόμεναι θερναὶ και χειμεριναὶ βοσκαί, μερικεῦναι τὸ πρᾶγμα, διότι ἐξαιρεῖ τοιοῦτοτρόπως τὰ μέρη ἐκείνα, εἰς ἃ δὲν ἐφηρμόσθη τὸ μέτρον τῆς τοποθετήσεως. Ἀνέπτυξε δ' ὅτι κατὰ τὸν πρῶτον περὶ νομῶν ἐκδοθέντα νόμον πάντες οἱ τόποι οἱ χόρτον φύοντες ἐθεωρήθησαν ἐθνικοὶ, ἔπειτα δ' ἕτερος νόμος ὥρισεν τὴν ἐνοικίωσιν τῶν βοσκῶν, καταργηθέντος δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ μέτρου τῆς ἐνοικιάσεως ἐπῆλθεν ἡ τοποθέτησις τῶν βοσκῶν, ἣτις ἐπρεπε νὰ γίνηται ὁμοιομόρφως εἰς ὅλον τὸ Κράτος, διότι αἱ περὶ αὐτῆς διατάξεις δὲν ἀπέβλεπον εἰς ἕν μόνον μέρος τῆς ἐπικρατείας ἀλλὰ πάντα ἐπίσης. Καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν δὲ ἐξῆκολούθησε τὸ σύστημα τῆς τοποθετήσεως ἀλλ' ἂν δὲν ἐφηρμόσθη εἰς τινὰ μέρη, τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον, δὲν δύνανται διὰ τοῦτο νὰ ἐξαιρηθῶσι ταῦτα τοῦ γενικοῦ μέτρου τῆς ἐνοικιάσεως, και νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ταύτην μόναι ἐκεῖναι αἱ βοσκαί, αἵτινες διανεμονται. Προκειμένου δ' ἤδη νὰ διατεθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ βοσκαί, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ προηγουμένως τίνες εἰσὶ τοιαῦται, τούτου δὲ γενομένου, τότε τὸ περὶ διατίσεως αὐτῶν μέτρον εἶναι εὐκόλον. Ἀλλὰ τὸ νὰ λεχθῇ πρὸ τούτου ὅτι θελοῦσιν ἐνοικιασθῆαι μέχρι τοῦδε διανεμόμεναι γαῖαι, τοῦτο εἶναι ἀδικον και ἀντισυνταγματικόν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σκοπέλου.

Ἀπάντησεν ὁ θεωρῶν, ὅτι ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐμπεριέχεται εἰς τὸν κεφαλικόν, ὅτι και ἂν παραδεχθῇ, ὡς οἱ προαγορεύσαντες εἶπον, ὅτι ὁ φόρος τῆς νομῆς κατήργηθη, οὐχ ἦτον προκύπτει ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τῶν μέχρι τοῦδε, ὅτι ζητεῖται ἡ ἐπαύξησης τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου, διότι, ἐνῶ κατὰ τὸ 4. ἄρθρον τοῦ νόμου τῶν 1836, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ὅτι ἕκαστον ποιμνίον θέλει τοποθετηθῆ εἰς τὰς δημοτίας νομάς, ὑπόσχηται ἡ κυβέρνησις ὅτι θέλει παρέχει τὸπον νομῆς εἰς τοὺς ποιμένας, ἤδη προτείνεται νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ νομαί, ἐνῶ δὲν ἐλαττοῦνται οἱ ποιμνιακοὶ φόροι, ὥστε θέλει κανταντῆσαι νὰ πληρῶσῃ, ὁ ποιμνὴν δι' ἕκαστον πρόβατον 40 λεπτά. Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐκ τοῦ ζώου διδομένην πρόσδοον, διότι ὁ ποιμνὴν θέλει πληρῶναι πλέον τῶν 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματός του.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέφερεν, ὅτι ἐκ τῶν γενομένων ἐπὶ τοῦ 11. ἄρθρου τροπολογίῶν

καὶ συζητήσεων παρατηρεῖ ὅτι παρεξηγήθη ὁ σκοπὸς ὁ ὑπαγορευ-
σας τὴν διάταξιν τοῦ 11. ἄρθρου, νομίζει λοιπὸν πρὸ πάντων
ἀναγκασιῶν νὰ ἐξηγήσῃ αὐτόν. Κατὰ τοὺς προλαβόντας νόμους
περὶ ποιμνιακοῦ φόρου ὑπῆρχεν ἄρθρον, κανονίζον τὸν τρόπον
τῆς διανομῆς τῶν χειμερινῶν καὶ θερινῶν βοσκῶν. Ἐλαί ὅμως
ὁμολογοῦμενον, ὅτι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτου ἐλάμβανον χώραν
πολλὰι καταχρήσεις, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτον ὅτι αἱ κτη-
νοτρόφοι ὑπεβάλλοντο πάντοτε εἰς δαπάνην πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς
βοσκῆς τῶν ποιμνίων των, ἀλλὰ ταύτην ἀπελάμβανον ἄλλοι,
τὰ δὲ δημόσιον ἐστερείτο. Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν παρατηρήσασα,
ὅτι ἡ ἐθνικὴ περιουσία διετίθετο πρὸς ὄφελος ἰδιωτῶν, ἠθέλησε
νὰ τὴν διαθέσῃ ἢ ἰδίᾳ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ
ἐθνικὴ αὕτη περιουσία δὲν εἶναι ἀκριβῶς ὀρισμένη, καὶ δὲν
ὑπῆρχεν ὁ ὕλικός καιρὸς ἵνα δυνήθῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ χαρακτη-
ρίσῃ καὶ προσδιορίσῃ ὅλας τὰς ἐθνικὰς βοσκὰς, καθυπέβαλε διὰ
τοῦ 11. ἄρθρου εἰς ἐνοικίαισιν τὰς μέχρι τοῦδε διανεμομένας θε-
ρινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς, ἐξαλοῦσα τὰς περὶ τὰς κοινότητας
ἐγνωσμένας ν. μ. α. διότι αὗται ὑπάρχουσι διὰ πινάκων ὀρι-
σμένοι. Ἐἶπεν ὅμως αὐτὸς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐισηγητικῆς
ἐπιτροπῆς καὶ ἦδη ἐπαναλαμβάνει, ὅτι οὐδεμίαν δυσκολίαν ἔχει
ν' ἀφῆλῃ τὴν φράσιν α αἱ μέχρι τοῦδε διανεμόμεναι ὁ ἐπὶ τῇ
βάσει ὅτι οὐδεὶς θέλει ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
οικονομικῶν νὰ γνωρίσῃ διὰ μίαν τὰς ἀπανταχοῦ ὑπαρχούσας
ἐθνικὰς νομάς, διὰ νὰ τὰς καθυποβάλλῃ ὅλας εἰς ἐνοικίαισιν
ἐκτὸς ὅμως τούτου ἐγενήθη καὶ ἕτερον ζήτημα, ὅτι μεταξὺ
τῶν λιβαδιῶν τῶν διανεμομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρ-
χουσι ἀζιώσεις, καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ προσβάλωμεν δικαι-
ώματα, λέγοντες ὅτι θέλουσιν ἐνοικιασθῆ αἱ μέχρι τοῦδε διανε-
μόμεναι βοσκῆ, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει διὰ νόμου νὰ κανονι-
σθῶσι πρότερον τίνας εἶναι αἱ ἐθνικαὶ νομάι. Καὶ εἶναι μὲν
ἀληθές ὅτι ὑπάρχουσι λόγοι ὑπὲρ αὐτῆς τῆς γνώμης, ἀλλ' ἐπειδὴ
διὰ τοῦ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ, ὅστις προσωρινὴν διάρκειαν πάν-
τοτε ἔχει, τιθεμένου ἄρθρου μεταβάλλεται μόνον ὁ τρόπος τῆς
διαθέσεως, δὲν χειροτερεύει οὐδὲως ἢ θέσις τῶν ἐχόντων ἀζι-
ώσεις ἐπὶ τῶν βοσκῶν, διότι οὗτοι δύνανται νὰ ἐδικάσωσιν
αὐτὰς καὶ ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἐνοικιάζῃ τὰς νομάς, καθὼς ὅταν
τὰς διανέμῃ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκῶν δικαιώματα δὲν
εἶναι ἐνὸς ἀτόμου ἀλλὰ πολλῶν, καὶ ὁλοκληρῶν κοινοτήτων, αἰ-
τινες δὲν δύνανται νὰ συνεννοῶνται καὶ νὰ καταφύγωσιν εἰς
δικαστήρια, εἶναι ἰσῶς ὠφέλιμον νὰ διαλυθῶσι τὰ περὶ τούτων

νομοθετικῶς, ὥστε νὰ μὴ προσβληθῶσιν οὔτε τοῦ δημοσίου, οὔτε
τῶν κοινοτήτων τὰ δίκαια ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως εἶναι ἀνάγκη
νὰ τεθῇ τὸ περὶ ἐνοικιάσεως ἄρθρον, διὰ νὰ μὴ ζημιουῖται τὸ δημο-
σίον. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι, διὰ νὰ ἐνοικιασθῇ ἐθνικὴ νομὴ, πρέπει
νὰ ἔχῃ τὸσαύτην ἔκτασιν, ὥστε νὰ τραφῇ ποιμνιον δὲν εἶναι λοι-
πὸν πανταχοῦ ἡ ἐνοικίαισις ἐφαρμοστέα, καθὼς καὶ τὸ μέτρον τῆς
διανομῆς δὲν ἐφαρμόσθη εἰς πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου καὶ
τῆς Στερεᾶς. Προσέθηκε δ' ἔτι, ὅτι καὶ οἱ κτηνοτρόφοι θέλουσι
μείνει εὐχαριστημένοι νὰ πληρῶνσι τι καὶ νὰ μένωσιν ἀνεμό-
χλητοι κατὰ τὰς νομάς τῶν ποιμνίων των, διότι ἐκ τῆς τοι-
αύτης ἀνέτου καὶ ἀφθόνου τροφῆς αὐτῶν ἔχουσιν ὠφελείας ἀν-
ταμειβούσας τὴν γενομένην δαπάνην θέλουσι προτιμήσῃ λοιπὸν
ν' ἀγοράσωσι τὰς βοσκὰς, παρὰ νὰ μὴ ἔχωσιν ἱκανὸν καὶ ὀρι-
σμένον τρόπον βοσκῆς διὰ τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς αὐτῶν.
Τοιοῦτοι μὲν εἶναι οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορευσαντες τὴν προσθήκην τοῦ
11 ἄρθρου· ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὸς προήλθεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο
ἀπὸ μόνον τὸ ὄφελος τοῦ δημοσίου, καθόσον τοῦτο τὸ μέτρον δὲν
ἐπιβαρύνει οὐδὲως καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, δὲν ἔχει οὐδεμίαν
δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Σκο-
πέλου, ἀλλὰ πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὴν, ὅτι ὁ μέχρι τῆς ἐκ-
δόσεως τοῦ αἰτουμένου νόμου θέλει διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον
τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Ἀνεγνώσθη τότε ἡ ἐπὶ τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου τροπο-
λογία τοῦ Βουλευτοῦ Σκοπέλου μετὰ τῆς γενομένης παρὰ τοῦ
ὑπουργοῦ προσθήκης. Παραδεχθεῖσθε δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης,
ὡς καὶ τῆς τοῦ ὑπουργοῦ προσθήκης συμφώνου μετὰ τὴν γνώμην
αὐτῆς οὖσης, οὐχ ἦτον δὲ καὶ τοῦ Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας τὴν
ἰδίαν ἀποσφραγτὸς τροπολογίαν, ὡς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ συγγωνευ-
μένῳ, παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὴν παραδεχθῇ ἡ
Βουλὴ, διότι προδικάζει ἀνευ ὑπάρξεως νόμου καὶ δεσμεύει ἀπὸ
ταῦδε τὸ μέλλον· παρατηρηθέντος δὲ, ὅτι ἀρκετὰ ἐπὶ τοῦ ζητή-
ματος τούτου ἀνεπτυχθῆσαν, ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, παρεδέχθη
δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν μετὰ τῆς προσθήκης
τοῦ ὑπουργοῦ· ἔχει δ' οὕτως·

α Ἄρθρ. 11. Ὅλας αἱ ἐθνικαὶ βοσκῆ θέλουσιν ἐνοικιασθῆ.
Ἐιδικὸς νόμος, ὁσονούπω ἐκδοθησόμενος, θέλει ὀρίσει αὐτὰς
καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῶν βοσκῶν ἐν γένει. Μέχρι δὲ τῆς ἐκ-
δόσεως τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11
τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου παρελθόντος ἔτους νόμου.

Ἀναγνωσθέντος ἐπειτὰ τοῦ 12 ἄρθρου, ὁ ἐισηγητὴς παρετή-

ρῆσεν, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔτους 1848 ἐνταῦθα πρέπει νὰ τεθῆ τὸ 1849, καὶ ἀντὶ τῶν λέξεων α ἰδίου ἔτους β νὰ τεθῶσιν αὐ λέξεις α τρέχοντος ἔτους γ διὰ νὰ γίνῃ ἡ τοῦ οἰκοσίου χοίρου προαποφασισθεῖσα ἐξαιρέσις ἀπὸ τοῦδε, διότι ἀπαιτεῖται νὰ τὸ προῖδῃ ὁ νόμος ἐγκαίρως.

Ἐτέρου δὲ τινος παρατηρήσαντος, ὅτι δὲν πρέπει τοῦτο νὰ γίνῃ, διότι ἡ Βουλὴ κάμνει οὕτως ἐξαιρέσιν μὴ ὑπάρχοντος νόμου, ἀπάντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι συνήθεια ἐπεκράτησε τὰ αὐτὸ ἔτος νὰ γίνῃται καὶ ἡ ἀπαριθμησις καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ποιμνίων. Ἐκ τούτου ἀναγκαῖον νὰ προῖδῃ τὴν ἐξαιρέσιν ὁ νόμος, διότι ἄλλως δὲν θέλει δυναθῆ τὸ ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ τὴν ἐξαιρέσιν, μὴ ὑπάρχοντος νόμου.

Πρὸς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς παρατήρησεν, ὅτι δὲν ἐκνεντιώθη διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξαιρέσιν, ἐπέφερε δὲ μόνον τὰς δυσκολίας, δι' αἷ ἐντὸς τοῦ 1848 διὰ δύναται νὰ γίνῃ, καὶ ἡ Βουλὴ ἀνεγνώρισε ταύτας. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ ἐξαιρέσις θέλει γίνῃ διὰ τὸ 1849 κατὰ τὴν δῆλωσιν ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρ., ἢ δὲ ἀπαριθμησις ἐντὸς τοῦ Νοεμβρ. τρέχοντος ἔτους.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ τροποποιηθῆ τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ μὲ τὴν προσθήκην μετὰ τὴν λέξιν α Νοέμβριον γ τῶν λέξεων α ἐξαιρέσει ἐνὸς οἰκοσίου χοίρου δι' ἐκάστην οἰκογένειαν. ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον, ὡς παρεδέχθη τροποποιηθῆν, οὕτως·

α Ἄρθρ. 12. Ἡ δῆλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1849 θέλει γίνῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους, ἢ δὲ ἀπαριθμησις καὶ ἐξακρίβωσις αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοεμβρίου, ἐξαιρέσει ἐνὸς οἰκοσίου χοίρου δι' ἐκάστην οἰκογένειαν. Τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων τούτων θέλουσιν κανονισθῆ διὰ τοῦ κατ' ἐκείνο τὸ ἔτος ἐκδοθησομένου νόμου.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14, μηδεμίαν δὲ γενομένης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερον τούτων δι' ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτως.

α Ἄρθρ. 13. Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀνεγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρὼν νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν ἀκτέλεσιν ἀναγκαστικὰς ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. γ

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ἀντίπα καὶ Ἀντωνιάδου, συνήχθη, κατὰ τὸ εἶδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 82. ἔχει δὲ τὸ σύνολον τροποποιηθῆν οὕτως·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασισάμεν καὶ διατακτομέν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1848 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως·

- α) Διὰ τὰς αἰγας καὶ τὰ πρόβατα λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλὴν.
- β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.
- γ) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιρουνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου·

- α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
- β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχαι τῶν βοῶν, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μὴ.
- γ) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βοῦβάλια.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν εἰς τοὺς ταμίαις σταλισσομένων πινακῶν τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στήριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις, ἢ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 ἀποφάσεις. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν χοίρων τῶν δηλωθέντων ἢ ἐξακριβωθέντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἐφεξῆς.

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τῆς 10 Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἑγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς

ὁποίας ἐνδιαίτωνται τὰ ζῶα του, ἢ παραχειμάζου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἴγας, πρόβατα, ὄνους κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του· ἂν δὲ κτηνοτρόφος τις ἔχη τυχόν σμίκτας, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παραπόδας τῆς δηλώσεως, τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθείς τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιὰ του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἠνωμένα καὶ τὰ ἰδικά του.

Τὰ ἀγωγιατικά ζῶα θέλουσι δηλοῦσθαι κατ'ἐξαιρέσειν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κῆριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονήν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα καὶ τὸ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχόν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειούμενα· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 10 τοῦ μηνὸς Μαρτ. ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις, ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζῶων του, τοιχοκολλάται ἐπιμελείᾳ τοῦ δημάρχου εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀρνήσῃ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζόμενας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον τὴν ἐτέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ὀλιγωρήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ θρασυῖ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον παρὰ τὸν κανονισμένον χρόνον, καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποιν. νόμου, καὶ ἀνευ προηγουμένης ἀδείας, περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τῆν προϋσταμένην αὐτοῦ ἀρχῆν.

Ἄρθρ. 5. Ἐάν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ἢ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ λάβῃ ὑπόνοιαν, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἔτων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ὀλο-

κλήρου χωρίου ἢ μέρος αὐτῶν δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶα τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλιπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαραριθμοὶ τῶν ζῶων αὐτῶν, ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάσσοντες ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον, οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 100.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀπαραριθμοὶ ἐνεργεῖται μέχρι τῆς 15 Μαΐου ἀπὸ ἀπαραριθμητῶν καὶ βοηθῶν, διοριζομένους παρὰ τῆς κατ'ἐπαρχίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου.

Διὰ πᾶσαν ἀπαραριθμοὶ συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ἀπαραριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν, καὶ δύο μαρτύρων, προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐπιφανείαν τῶν ἀπαραριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς τριῶν ὡρῶν τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχύϊν, ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλῆστον. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμνήσῃ τὴν πράξιν παραπέμπων αὐτὸ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς Πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικαίου ἢ πλημμελειοδικαίου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀπαραριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπερεῖται, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐπαριθμώσεως.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὀρκωμοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἡμερησίᾳ ἀντιμισθία τῶν ἀπαραριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, ἥτις οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαραριθμητῶν καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθοὺς, πληρουμένους ἀπὸ τοὺς ταμίας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαραριθμώσεως.

Ἄρθρ. 9. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἑλλιπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαραριθμώσεως τῶν ζῶων του, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἰσὺν μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζῶων, τὰ ὁποῖα ἐπροσπάθει νὰ ὑποκρίψῃ, καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡς αἰκίς ὁ φόρος τῶν ανακαλυφθέντων ζῶων δὲν υπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὡς αἰκίς τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τῆ ποινῆς ἢ τοῦ πρόστιμου δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαραριθμώσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς· μόνοι δ' οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς

είσπραξιμοί εντός του κράτους κτηνοτρόφοι, μεταφέροντας μὲν αὐτῶν τὰ ζῶα των, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων καὶ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπαριθμησίην προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ποινάς.

Ἡ δὲ ἀπαριθμησίς τῶν ζῶων τούτων θελεῖ ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον θελεῖ διευθινεῖσθαι πρὸς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομικὸν ἔργον πρὸς εἰσπράξιν τοῦ νομομισμένου φόρου.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος πληρόνεται μέχρι τῆς 15 Μαΐου τῶν δ' εἰσπραξιμῶν τοῦ κράτους ὁ φόρος θελεῖ πληροῦναι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν καὶ ἂν προηγήται αὕτη τοῦ ἀνωτέρω μηνός. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θελοῦν ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδον, πρὶν παρουσιασθῆ εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1 Μαΐου ἢ ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπαρχίαν διαβάσει τῶν ζῶων, τῶν ὁποίων οἱ κυρίαὶ δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξίολογίων ἐγγύχαιον.

Ἄρθρ. 11. Ὅλαί αἱ ἐθνικαὶ βουκαὶ θελοῦν ἐνοικιασθῆ.

Βιδικὸς νόμος ὁσονούτω ἐκδοθησόμενος, θελεῖ ὁρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῶν βουκῶν ἐν γένει. Μεχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου παρελθόντος ἔτους νόμου.

Ἄρθρ. 12. Ἡ δηλώσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1849 θελεῖ γίνεσθαι ἐντός τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους, ἢ δὲ ἀπαριθμησίς καὶ ἐξακριβωσίς αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον, ἐξαιρέσει ἐνός οἰκοσίου χοίρου δι' ἐκάστην οἰκογένειαν τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζῶων τούτων θελοῦν κανονισθῆ διὰ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκδοθησομένου νόμου.

Ἄρθρ. 13. Ὁ παρὼν νόμος θελεῖ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ θελεῖ ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός θελεῖ δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρὼν νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θελεῖ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Πρωτόκολλον ὑπαρροφίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραίτηται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ φόρου ζῶων νομοσχεδίου, καὶ ἢ ἔχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρσινός	N.	Ἰωάννης Κλίμακας	N.
Κλειμένης Οἰκονόμου	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Γεώργιος Δογιωτατίδης	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Α. Δελιγεωργης	N.	Μιχαὴλ Βαλέττας	N.
Π. Τσιμπούρακης	N.	Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ἠλίας Παπαδαῖος	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.
Ἰωάννης Πατμεζῆς	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.	Βελισσάριος Νικολαΐδης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Κ. Θ. Κόλοκοτρώνης	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Ζαφειρίου Δεπάστιας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Ἀνάργυρος Πετραῖτης	N.	Ἀνδρέας Νιταρᾶς	N.
Κ. Τζαβέλας	N.	Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Σ. Στράτος	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.
Π. Ράγκις	N.	Ἐμμανουὴλ Χ. Τσουγλῆς	N.
Λουκάς Η. Νάκος	N.	Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	N.
Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπῆς	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης	N.	Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Ἐμμαν. Μελετόπουλος	N.
Κωνσταντῖνος Φασιότσας	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Ἄγγελος Γουζούτσας	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Ρήγας Πιλαμίδης	N.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.	Κωνστ. Μανέτας	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ἀλέξν. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Μελέτης Χατοῆ Μελέτη	N.
Γρηγόριος Καταγιάννος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Δημήτ. Σακελλαριᾶδης	N.

Νικόλαος Μπουτουνάς Ν.
 Η. Παππατσώνης Ν.
 Ίω. Παππατσώνης Ν.
 Η. Δαριώτης
 Σπυρίδων Βαλέττας Ν.
 Στρατής Δελγιαννάκης
 Σπυρίδων Α. Βαρότσης
 Παύλος Λεντούδης Ν.
 Χρυσάνθος Σουμασιπας Ν.
 Μ. Γ. Μιχαλόπουλος Ν.
 Κωνστ. Βέικος Ν.
 Μιχαήλ Ιατρός
 Δημήτριος Βιοβίλης
 Γεώργιος Μπάνης Ν.
 Πέτρος Μαυρομυγάλης Ν.
 Α. Μαυρομυγάλης
 Γεώρ. Κ. Μαυρομυγάλης Ν.
 Κωνσταντίνος Α. Σγινάς Ν.
 Ιωάννης Γκούρας
 Αναγνώστης Κεχαγιής
 Σπ. Δογοβατόπουλος Ν.
 Παν. Παπαδισιμαντόπ. Ν.
 Ίωάν. Δ. Αντωνόπουλος
 Χριστόδουλος Τσίνας

Α. Κουμανιώτης
 Θεόδωρος Ι. Μέζης Ν.
 Ήμ. Αζάρου Ορλόρ
 Γεώργιος Μπάστας
 Κωνσταντίνος Δαριώτης Ν.
 Σταμάτιος Αντωνιάδης Ν.
 Ιωάννης Περίδης Ν.
 Ανδ. Μάμουκας
 Κάρλος Νάζος
 Ευστράτιος Παρίσσης Ν.
 Αντώνιος Αρμάκος Ν.
 Λθ. Καστανάς Ν.
 Γεώρ. Σ. Κριεζής
 Α. Γ. Κουντουριώτης Ν.
 Δ. Α. Κουντουριώτης Ν.
 Ιωάννης Γ. Κριεζής Ν.
 Δημήτριος Χατσίκος
 Καλαμάρας Τσουκαλάς Ν.
 Κωνστ. Δουδουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος
 Ιωάννης Τασσαίος Ν.
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ιωάννης Οικονόμου Ν.

Τελευταίον δ' ο πρόεδρος ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν ἐκλογῶν Τριφυλλίας καὶ Καλαμῶν, καὶ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, ἐλήφθη διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
 ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Α. Π. Νάκος.
 Ίω. Αντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιεσίου ὀκτακοσιοσέτου τεσσαρακοστού ὀγδοσίου ἔτους συνεληθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους

τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος δ' ἔπειτα, ὅτι καὶ τὸ Ε' τμήμα ἐξελέξατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῆς χήρας Φωτεινῆς Μαυρομυγάλῃ τὸν Κ. Σ. Βαλέτταν, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρουσῆς θέλοναι εἶσθαι ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς συζήτησις, ἡ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Τριφυλλίας καὶ Καλαμῶν, καὶ ἡ τῶν 4 μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐκλογῆ.

Παρελθὼν μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν Ἐνωτικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως· ἔχουσι δ' αὐτὰ οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας μετὰ τὴν ἐξῆς αἰτιολογητικὴν ἐκθεσην.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον τῶν Βουλῶν εἶχεν ὑποβληθῆ καὶ ψηφισθῆ τοιοῦτον σχέδιον· ἡ Βουλὴ ἦτις τελευταία ἐψήφισατο τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπέφερε μίαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 9 ἀρθροῦ αὐτοῦ, ἦτις ὡς ἐπὶ τῆς συμβάσεως διαλύσεως αὐτῆς, δὲν ἐπρόφρασεν νὰ εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν. Πρακτικῶν δὲ νὰ εἰσαχθῆ ἐκ νέου τοιοῦτον νομοσχέδιον, καθ' ὅσον ἡ ζωοκλοπία καὶ ζωοκτονία, καὶ μάλιστα ἡ πρώτη, ἐξακολουθεῖ νὰ μαρτυρῆ τοὺς κατοίκους, ἡ Κυβέρνησις σκεφθεῖσα ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, καὶ ἀναθεωρήσασα τὸ ψηφισθὲν ἤδη νομοσχέδιον, παρετήρησεν, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ, καὶ μάλιστα αἱ ἐπελθούσαι προσθήκαι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ κδυναντο νὰ ἐπιφέρουν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δυσκολίας εἰς τοὺς κυρίους τῶν σημειωμένων εἰς τὸ νομοσχέδιον ζώων, καὶ ἐμπόδιον εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον καὶ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ζώων τούτων. Διὰ τοῦτο προβεβλην ἡ ἀπαλλάξῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσκολίας ταύτας, καὶ τὰ ἐντεῦθεν προκύπτοντα ἀτοπήματα, συνέταξε νομοσχέδιον ἐπὶ ἄλλαις βάσεσιν, αἵτινες ἐνθ' θεωροῦνται σκοπιμώτεροι πρὸς περιστολὴν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ φληβρίου κακοῦ τῆς ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας, δὲν συνοδεύονται καὶ ἀπὸ τὰς εἰρημέναις δυσκολίας καὶ ἐμπόδια· αἱ ἕσσις δὲ ἐπὶ

των οποίων στηρίζεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον εἶναι ὡς ἐφεξῆς.

α) Τὸ νὰ χορηγῆται ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας τοὺς ζωοκλόπους καὶ ζωοκτόνους.

β) Τὸ νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς ζωοκλόπους καὶ ζωοκτόνους, πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ, ἥτις θελεῖ χρησιμεύει ὡς ἀμοιβὴ πρὸς τοὺς ἀνακαλύπτοντας αὐτοὺς, καὶ νὰ ληφθῆ πρόνοια διὰ τὴν ἀποδιδώσθαι ταχέως καὶ πραγματικῶς τὰ πρόστιμα, αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ, αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ δικαστὰ ἐξόδα.

γ.) Τὸ νὰ ἀφαιρεθῆ πᾶσα συνδρομὴ πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων παρατηρῶ ἐν γένει.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην· ὅτι ἡ χορηγία τῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν δημοσίων ἀδικημάτων εἶναι ἤδη καθιερωμένη εἰς τὴν νομοθεσίαν μας. καὶ

α) Ἡ καθιέρωσις αὐτῆς ὑπάρχει εἰς τὸν περὶ τελωνείων νόμον, καθόσον ἀφορᾷ τὰ λαθρεμπόρια.

β) Εἰς τὸν περὶ φρολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνακαλύπτοντας ἐκείνους, οἵτινες ἀποκρύπτουν τὰ προϊόντα των πρὸς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου.

γ) Εἰς τὸν περὶ ποινικῶν φέρων νόμον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ δηλοῦντας ἀκριβῶς τὰ ζωατικὰ εἰς τὰς ἀρμ. διακ. ἀρχὰς κλπ.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν.

Ὅτι ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, ὅτι αἱ ἐπιζητούμεναι ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ποιναὶ, αἵτινες ἐφηρμώθησαν ἤδη εἰς πολλοτάτους ζωοκλόπους καὶ ζωοκτόνους, δὲν ἀνεδείχθησαν ἱκαναὶ πρὸς περιστάσιν τοῦ κακοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐπιζητούμενον πρόστιμον ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐκρίθησαν ἀναγκαῖα καὶ ἀποτελεῖ ματικὰ πρὸς τὸν προκειμένον σκοπὸν, καὶ ἐνταυτῶ ἀντὶ τῆς μετὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἐπισταθῆται αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ.

Ὡς πρὸς τὴν τρίτην.

Ὅτι ἀφεικτον καθίσταται διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ τούτου, τὸ νὰ τιμωρῶνται αὐστηρότερον αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, αἵτινες συνεργοὺν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ζωοκλοπίης.

Ἐρχομαι δε ἤδη εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ προσδιορισμὸς πρόστιμου, ἢ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος, ἢ θανατωθέντος ζώου, θέλει ἔχει τὸ ἴσχυρότερον καὶ ἀναπόφευκτον τὸν ἴσχυρότερον καὶ ἀναπόφευκτον τῆς ὑποστήριξεως των μέσων, ἢ τοῦ συνδρου ἢ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

καὶ ἀγρόπνους ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐχόντων ῥοπήν εἰς τὸ ζωοκλοπεῖν καὶ ζωοκτονεῖν, καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλει εὐκολύνει τὰ μίγιστα τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀδικημάτων τὴν ἀνακάλυψιν, ἥτις εἶναι τὸ ἰσχυρότερον μέσον πρὸς περιστολὴν καὶ κατάπαυσιν αὐτῶν.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, καὶ περὶ χορηγίας τῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας πραγματεῖται τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου.

Διὰ τοῦ 3 ἀρθρου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ταμίαν ἢ ἐκτέλεσις τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ ἀποζημιώσεων, καὶ τοιοῦτοτρόπως παρεχόνται μεγαλήτερα ἐγγύγμια περὶ τῆς ταχέως πραγματοποιήσεως των χρηματικῶν ὑπορρωσεων, τὸ ὁποῖον εἶναι ὡσαύτως ἰσχυρὸν μέσον, πρὸς κατάπαυσιν τοῦ προκειμένου κακοῦ. Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος νὰ μὴ πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ἐπιζωμένων ἡμερῶν τὸ ἔλαττον τὴν χρηματικὴν ποινὴν, διὰ νὰ μὴ ψυχραινεται ὁ ἄλλος τῶν ἀνακαλυπτόντων, ὡς ἐκ τῆς ἐραδύτητας τῆς ἀποτίσεως τῆς ἀμοιβῆς, ἀνατίθεται εἰς τὴν Κυβερνήσιν διὰ τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ νὰ προκαταβάλλῃ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου τὸ ἡμίσιον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν ἀντικατῶντα.

Εἶναι ἐπιφανὴ καὶ ἀναντιρρόητον, ὅτι ἀνευ τῆς συνδρομῆς καὶ συνεργασίας τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἡ ζωοκλοπία ἢ ζωοκτονία δὲν ἔμπορεῖ νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ πολὺ εἰς κανὲν μέρος, καὶ ἐπειδὴ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται σημερινὰς θέσεις των, καὶ ἐκ τῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἔχουσι, κατακτῶν δυσπιστοῦτον, ὅτι αὐταὶ ἠθέλον ἀπομαρτίσει νὰ θυσιάσωσι τὰς θέσεις των, καὶ νὰ στερηθῶσιν, ἀν καὶ προσκαιρῶς ἀκριμ, ὅλα τὰ καταριθμούμενα εἰς τὸ ἀρθρον 21 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου δικαιώματα, διὰ νὰ παρέχουσιν ὑποστήριξιν εἰς τοὺς ζωοκλόπους, ἢ ζωοκτόνους. Διὰ τοῦτο τὸ ἀρθρον 5 τοῦ νομοσχεδίου διατάττει, νὰ μὴν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς καταδικασμένους ἐπὶ πλημμελίαισιν ὡς αὐτουργοὺς ἢ συνεργοὺς ἐπὶ ζωοκλοπίᾳ ἢ ζωοκτονίᾳ ἢ ἐπενεθεῖσα τροποποιήσας ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διὰ τοῦ Νόμου τῆς 20 Μαΐου 1836. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τοὺς ζωοκλόπους καὶ ζωοκτόνους, τὸ ἰσχυρότερον καὶ ἀναπόφευκτον τῆς ὑποστήριξεως των μέσων, ἢ τοῦ συνδρου ἢ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθ. 6 καὶ 7 οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκλοπίαν ἢ ζωοκτονίαν καθίστανται ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι ὁμοῦ με τοὺς αὐτουργοὺς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ

υποβάλλονται ως προς την κατάσχεσιν και έκποιήσιν της κινητής ή ακινήτου περιουσίας των εις τὰ αὐτὰ ἐκδικαστικά μέτρα, εις τὰ ὅποια υποβάλλεται ἡ περιουσία τῶν αὐτουργῶν. Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν τούτων καθίσταται ἐτι μᾶλλον δυσκολωτέρα ἢ συνδρομῆ ὑποουδὴποτε πρὸς τὴν ζωοκλοπίαν καὶ ζωοκτονίαν.

Διὰ νὰ κατασταθῶσι δὲ προσηκτικοὶ οἱ ἀγοράζοντες ζῶα κλοπιμαία, καὶ ἐπομένως νὰ παρεμβάλλεται ἐμπόδιον εἰς τὴν πώλησιν τῶν τούτων ζῶων, ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ ἀρθ. 8 εἰς ἐκείνον εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας ἤθελεν εἰρεθῆ ζῶον κλοπιμαίον καὶ δὲν ἤθιλε δυνῆθαι ν' ἀποδείξῃ ἐκείνον ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ἡγόρασεν, ἢ τὸ ἔλαβεν, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ ζῶου καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἢ πρόστιμον ἴσον μὲ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Κύριοι!

Ἡ ζωοκλοπία καὶ ζωοκτονία εἶναι ἀπὸ ἐκείνας τὰς μάλιστα, αἰτίνας πρὸ ἀνακλινομένων σχεδὸν χρόνων καταμαστιζόντων ἀνελευθῶς τὴν ἑλληνικὴν καιωνίαν, καὶ διὰ νὰ περισταλῆ καὶ ἐξαλειφθῆ, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ληθῶσιν ἐντονα καὶ δραστήρια μέτρα.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν ὑμῶν, Κύριοι, διὰ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τοῦ μέγα τούτου κακῶν, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὸ εἶδος τούτου τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπί τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπί τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ἑμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθ. 1. Ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποιν. νόμου ὀριζομένων ποινῶν, καὶ πολιτικῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων υποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, διπλάσιαν τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος, ἢ θανατωθέντος ζῶου, ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἀρθ. 2. Ὁ ἀνακαλύψας ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν ἡλικυκτὸν τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν,

εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος καταδικάσθῃ. Περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος θέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἀρθ. 3. Ἀρτὸν κατασταθῆ τελεσιδικὸς ἢ κατὰ τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου ἀπόφασιν, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀνυπερέβτως τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζῶου, καὶ τὰ δικαστικά ἐξόδα, ἄλλως, ἐπιμελεῖται τοῦ ἀρμοδίου ταμίου γίνεσθαι ἀμέσως κατάσχεσις καὶ πώλησις ἀναλόγου μέρους τῆς κινητῆς, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης διόλου ἢ ἀποχρώσεως κινητῆς, τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου πρὸς ἐκπληρώσιν ὅλων τῶν ἀνω εἰρημένων ὑποχρεώσεων ἢ κατάσχεσις καὶ πώλησις τῆς περιουσίας ταύτης γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου.

Ἀρθ. 4. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προκρουμένῳ ἀρθρῷ προθεσμίας τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν πληρώσῃ ὁ ζωοκλόπος, ἢ ὁ ζωοκτόνος τὰς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἢ τοὐλάχιστον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, ἢ Κυβέρνησις προκαταβάλλει ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου τὸ ἡμισυ τοῦ πρόστιμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα.

Ἀρθ. 5. Εἰς τοὺς καταδικαζομένους ἐπὶ πλημμελίμασιν ὡς αὐτουργοὺς, ἢ συνεργοὺς εἰς ζωοκλοπίαν, ἢ ζωοκτονίαν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Νόμου εἰσαχθεῖσα τροποποίησις τοῦ ἀρθ. 22 τοῦ ποιν. νόμου, ὡς πρὸς τὴν στέρησιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 21 τοῦ νόμου τούτου καταριθμουμένων ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν, ἀλλ' οἱ ὅροι τοῦ εἰρημένου ἀρθρῷ 22 ἰσχύουσι κατὰ τῶν διακληθέντων καταδικῶν, ὡς εἶχον πρὸ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ.

Ἀρθ. 6. Οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκλοπίαν, ἢ ζωοκτονίαν εἶναι ἀλλολεγγῶς ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀπόδασιν τῆς διὰ τοῦ ἀρθ. 1 ὀριζομένης διὰ τοὺς αὐτουργοὺς χρηματικῆς ποινῆς, ἢ πρόστιμου, τήρουμένων καὶ τῶν ὀρισμῶν τοῦ ἀρθ. 30 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἀρθ. 7. Τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἀρθρῷ 3 ἐκδικαστικά μέτρα κατὰ τῆς περιουσίας τῶν ζωοκλόπων καὶ ζωοκτόνων ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῆς περιουσίας τῶν καταδικαζομένων ὡς συνεργῶν.

Ἀρθ. 8. Ἐὰν εἰς χεῖρας τινὸς εἰρεθῆ ζῶον κλοπιμαίον, καὶ δὲν δυνῆθαι ν' ἀποδείξῃ ἐκείνον, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ ἔλαβεν ἢ τὸ ἡγόρασε, καταδικάζεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ ζῶου, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσον τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιση-

λαττομένων και των λοιπών ποινικών όρισμών, εάν ο κάτοχος του ζώου ήθελεν ενέχσθαι εις την κλοπήν.

Εν Αθήναις την 3 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Η Ν.

P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Επινεγκόντος δε μετά την ανάγνωσιν, ότι εδύναται να επισπεύση ή Βουλή την συζήτησιν του ρηθέντος νομοσχεδίου, διότι το κακόν της ζωοκλοπής μαστίζει επαισθητως πολλούς επαρχίως ανεγνώσθησαν αι αναφοραι των Βουλευτών Ι. Κλίμακα, Α. Μαυρομυγάλου και Γ. Κουδούλου, εξ ου οι μὲν πρώτοι ζητούσι δεκαπενθήμερον άδειαν άπουσίας, ο δε τελευταίος επέκτασιν της άδειας του, ως εις νόσον περιττωών. Η δε Βουλή άπεφάνητο εις μὲν τους δύο πρώτους να χορηγηθῆ ή αιτουμένη άδεια υπό τον όρον, προς δε τον τρίτον να γίνῃ νέα πρόσκλησις, να επανέλθῃ εις τα Βουλευτικά χρέη του.

Επιληφθείσας ειτα της Βουλῆς της συζήτησεως του ίδιου προϋπολογισμού, παρετήρησά τις, ότι δεν δύναται να συζητηθῆ ούτος, ως άφορών τα έξοδα της παρελθούσης βουλευτικής εξαμηνίας, η αναγκάως πρέπει να αντικατασταθῆ ή επιγραφή του χρόνου, τον όποιον όρίζει.

Προς ταύτα ο εισηγητής απάντησεν, ότι η επιτροπή συνέταξε τον προϋπολογισμόν κατά τον παρελθόντα Νοέμβριον. Επεδή δ' ή δαπάνη εν τῷ μεταξύ έληξε, δύναται να ισχύσῃ ούτος και διά την μέλλουσαν εξαμηνίαν, καθ' όσον η δαπάνη έγένετο μάλιστα επί τη βάσει του προϋπολογισμού της παρελθούσης συνόδου.

Άλλος άντέλεξε μετ' αὐτόν, ότι δεν δύναμεθα να συζητήσωμεν προϋπολογισμόν, από της 28 Ιουλίου μέχρι της 28 Ιανουαρίου εκτεινόμενον, ενώ το διάστημα τούτο παρήλθε, και κατά την 5 Φεβρουαρίου μᾶς παρουσιάζεται. Διά να ήται λοιπόν ή Βουλή άντος της εποχῆς του προϋπολογισμοῦ, τον όποιον ψηφίζει, θεωρεῖ αναγκάσιον να επιστραφῆ ήδη και ή επιτροπή να συντάξῃ νέαν έκθεσιν, ένθα κάμνουσα λόγον περί των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου γενομένων δαπανών, να παρουσιάσῃ προϋπολογισμόν, από της 1 Ιανουαρίου άρχόμενον.

Του δε εισηγητοῦ επιμένοντος, ότι δεν πρέπει να επιστραφῆ ο προϋπολογισμός, αλλά να επιψηφισθῆ μὲν όπως έχει, η δε Βουλή να αποφανθῆ μόνον, ότι ισχύει ούτος και διά το μέλλον, δι' ους προσέθετο λόγους, έτερος μετά τούτον παρετήρησεν, ότι αληθώς κατά πάσαν σύνοδον πρέπει να ψηφίζῃ ή Βουλή τον προϋπολογισμόν της, και διά τούτο το ύπουργεῖον τῆ απέτεινεν

άλλοτε την παρατήρησιν ταύτην. Άλλ' ήδη παρήλθεν ο ώρις σμένος χρόνος, και άκαίρως εισάγεται προς επιψηφισιν, ως έγένετο τούτο και επί του γενικοῦ προϋπολογισμοῦ. Φρονεῖ οθεν ότι δύναται ήδη να γίνῃ ο προϋπολογισμός επί τη βάσει της συνόδου ταύτης, και να σημειωθῆ μόνον ή παρατήρησις, ότι διαίρεται ή της Βουλῆς ἀποζημίωσις εις δύο ποσά.

Προς ταύτα επήνεγκεν ο την αναβολήν προτεινούς, ότι εις μικρά διακρῖναι μετά του προαγορεύσαντος. Και είναι μὲν αληθές, ότι δι' έκαστην σύνοδον εις προϋπολογισμός απαιτείται, ουχ ήττον δε και ο γενικός προϋπολογισμός άφορᾷ εν έκαστον έτος. Άλλά πρέπει διά τούτο να ψηφισῃ σήμερα ή Βουλή δια πάνας μέχρι της 28 Ιανουαρίου τελευταίας, εν οί σήμεραν ειαι 5 Φεβρουαρίου; Υποστηρίζει οθεν την προεκτεθεισαν γνώμην του και επιμένει να συνταχθῆ, ως ειπε, νέος προϋπολογισμός.

Επί τούτοις ή Βουλή αποφάσασα να γίνῃ νέος προϋπολογισμός, άπαν το βουλευτικόν έτος περιλαμβάων.

Επιληφθείσας δε της Βουλῆς μετά τούτο της έκλογῆς τεσσάρων μελών εις την του γενικοῦ προϋπολογισμοῦ επιτροπήν προεστησομένων, έγένετο μουσική περί τούτου ψηφοφορία γενομένης δε της διαλογῆς των ψήφων υπό την επιτροπήν του έτέρου των αντιπροέδρων και των ψηφοτεκτων Κ. Κ. Λεντούδη και Ιωάν. Παπατσώνου, συνήχθη, ότι έλαγον ο μὲν Ιω. Περίδης διά ψήφων 54, ο δε Ζ. Δεπάστας διά 53, ο δε Κλεομένης Οικονομου διά 50 και Σ. Στεφανόπουλος διά 36. Κατά συνέπειαν δ' εκηρύχθησαν ούτοι πρόσθετα μέλη της ανωτέρω επιτροπῆς.

Μεταβάσας δε της Βουλῆς μετά τούτο εις την συζήτησιν της βουλευτικῆς έκλογῆς Τριφυλίας, λαβών τον λόγον παρετήρησά τις, ότι πάντες μετά προσοχῆς διεξῆθον, ως και αὐτός τα της έκλογῆς, εις δύο δι' τινος γνώμας παρετηρήθη, ότι διεκρέθη ή επιτροπή. Και τούτο μὲν είναι προτιμότερον, διότι, όταν μία ύπαρξη επί τινος άντικειμένου γνώμη εκ μονομερείας σκεπτόμενός τις επί αὐτῆς, ενδιχεται να κρίνῃ επισφαλώς: όταν δε δύο τινάς επιδικάζῃ γνώμας ή απόφασις θέλει εἶσθαι δικαιότερα, διότι οὐδεμίαν άρίνει αμοιβαλίαν. Εκ τούτου λοιπόν επιλογεσάνομενος εξ ύπαμοιθῆς των σκεψοσκαι της πλειονοψηφίας και της μειονοψηφίας της επιτροπῆς, θέλει σπουδάσει να ρθᾷσῃ εις υγιές τι συμπέρασμα. Και άρ' ενός μὲν παρατηρεῖ, ότι η πλειονοψηφία παραδεχομένη το πρώτον μέρος των υποψιων, αφαιρεί ολας τας ψήφους: τας παρά τοις συμβολαιογράφοις κατατεθεισας, εκ της άλλης μερίδος, ήτις ήξίωσεν αὐτάς υπέρ εαυτῆς ουχ ήττον δε και τας 90 ψήφους του δήμου Έράνης, αὐτινας

δὲν ἔπρεπε νὰ διατεθῶσιν, ἀφοῦ παρὰ τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου ἐξήρηθησαν. Εἰς αὐτοὺς δὲ τοὺς δύο λόγους ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας στηρίζομένη, ἀφαιρεῖ ὅλας ταύτας τὰς ψήφους καὶ ἀποδεικνύει μειονοψηφοῦσαν τὴν ἄλλην μερίδα. Ἡ δὲ μειονοψηφία δισχυρίζεται ἀφ' ἑτέρου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν αὐταὶ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ψήφων τῶν εἰς τὴν κάλπην τῶν οἰκείων δήμων ἀναγομένων, καὶ ὅτι αἱ ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Τριπόλεως ψήφοι πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἄκυροι, ὡς παραβιασθέντων τῶν σφραγίδων. Ἐκ τούτου δὲ θεωρεῖ αὐτὴ ὡς μειονοψηφοῦσαν τὴν πρώτην μερίδα. Ἀναπτύσσων ἤδη τὴν περὶ συμβολαιογραφείων γνώμη τῆς πλειονοψηφίας, παρατηρεῖ, ὅτι ἕκαστος πρέπει νὰ παραδέχεται μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπαγορευμένην πράξιν, καὶ ν' ἀποκρούῃ ὡς ἀνύπαρκτον καὶ ἐπιβλαβὴ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀποδοκιμαζομένην. Ἐνταῦθα δ' ὁ νόμος ῥητῶς θεωρεῖ ὡς ἐγκύρους τὰς ἐν ταῖς κάλπαῖς κατατιθεμένας ψήφους, τὰς δὲ τῶν συμβολαιογραφείων καὶ τῶν τοιούτων ἀπαγορεύει. Ἄρα ἡ τῆς πλειονοψηφίας γνώμη εἶναι σφαιρὰ καὶ αἱ ἐν ταῖς κάλπαῖς ψήφοι δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσιν, καθ' ὅσον οὐδ' ἔνδειξις ὑπάρχει ἐλαχίστη περὶ τοῦ σφετερισμοῦ τούτων. Πρὸς δὲ τοὺς διατεινομένους ὅτι ἐὰν δὲν φέρωσιν ἀποδείξεις, ὑπάρχουσιν ὅμως ὑπόνοιαι περὶ τούτου, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδὲ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν. Διότι καθὼς ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος, ὅταν ἀπαγορεύῃ τὴν εἰς ἀπλοῦν χάρτην σύνταξιν ἐγγράφων τινῶν, ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν ᾖναι, ἀπορρίπτονται ὡς ἀνύπαρκτα παρὰ τοῦ δικαστηρίου, οὕτως, ἀφ' οὗ ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος ἀπαγορεύει τὴν εἰς συμβολαιογραφεία καταθέσιν ψήφων, δὲν πρέπει οὐδόπως νὰ θεωρηθῶσιν ὑπάρξασαι, οὐδὲ τὸ ἐκ τούτων συναγόμενον νὰ παρατηρηθῆται. Τοῦναντίον δὲ καὶ ἂν τὰ βλέπη τις, πρέπει νὰ λέγῃ, ὅτι τίποτε δὲν ὑπάρχει, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ μειονοψηφία ἔχει δίκαιον, καθ' ὅσον καὶ αἱ σφραγίδες ἦσαν ἀλύμαντοι. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς 90 ψήφους τοῦ δήμου Κράντης, ἂν καὶ ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ ὑπὲρ τούτων λόγοι, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπιφέρουσιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα, παρατείνεται πάσῃ ἀναπτύξεως. Ἄλλ' οἱ ἐνιττάμενοι περιπλέον λέγουσιν, ὅτι κατέφυγον εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, ὡς ἐνεργομένης κατ' αὐτῶν βίας. Ἄλλ' αὕτη εἰς οὐδεμίαν στηρίζεται ἔνδειξιν, καὶ πιθανότερον εἶδονατο τεχνάσματά τινα νὰ ἐνεργηθῶσιν, οὐδέποτε ὅμως πραγματικῆ βία. Ἄν δὲ δύο μόνον ἐπιμαρτυρῶσιν αὐτὸ, τὸ παραλείπει ὡς ἀνίσχυρον ὅλως. Ἄλλ' ἡ μειονοψηφία δισχυρίζεται, ὅτι ἡ τῆς Τριπόλεως κάλπη προσεβιάθη καὶ ἡ ἐν

στάσις αὕτη εἶναι ἰσχυροτάτη. Διότι ἐπιφέρει πρὸς ἀπόδειξιν α) ὅτι δὲν μετηνέχθη ἡ κάλπη ἐν καιρῷ εἰς τὸν τῆς διαλογῆς τόπον, ἀλλ' ἐβδομηκοντα πέντε ἡμέρας διέμεινον εἰς ξένας χεῖρας. Τοῦτο δ' ὁ δήμαρχος αὐτὸς ἐπιβεβαιῶσι, δηλώσας πρὸς τὸν ἐπαρχον, ὅτι ἀπὸ τοῦ δημαρχείου τῷ ἀφρηθῆ ὑπ' ἀγνώστων προσώπων. Ἐὰν δ' εἰς τοῦτο τὸν ἀπαντήσωσιν, ὅτι καὶ γενομένης τῆς ἀφαιρέσεως, ἡ κάλπη ὅμως δὲν φέρει τι πλημμελές, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ πράξις αὕτη τὴν καθιστᾷ πλημμελοτάτην. Διότι τίς ὁ λόγος τῆς ἀφαιρέσεως, ἢ διὰ νὰ ἐπιβουλευθῶσιν αὐτὴν ὅπως ἤθελον; ἀλλὰ τὸν πρῶτον τούτου λόγον ἐνισχύει καὶ ἕτερος, ὅτι αἱ σφραγίδες τῆς κάλπης ταύτης διεκρίθησαν ἔπειτα ὅλως παραλλαγόμεναι. Τὴν ἐνσχῶν ταύτων ἀντικρούει ἡ πλειονοψηφία λέγουσα, ὅτι θεωρεῖ ματαίαν τὴν παραβίαν τῶν τῆς δημαρχίας σφραγίδων, ἐνῷ ἠδύναντο οἱ λαβόντες τὴν κάλπην νὰ βίβωσιν ἐν αὐτῇ διὰ τῆς ὁπῆς τῆς εἰσαγωγῆς ὅσας ἤθελον ψήφους. Ἄλλ' ἡ μειονοψηφία ὀρθότερον σκέπτεται, ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων βασίζομένη. Διότι δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶχεν ἡ κάλπη ψιφοδέλτια τῆς μιᾶς μερίδος, διεκρίθη καὶ ἐσφραγίσθη; Τούτου δὲ ὑποθεθέντος, ἀναγκασίως ἔπρεπε ν' ἀνοιγθῆ ἡ τῆς ἐξαγωγῆς ὁπῆ, ἵνα ἐξαχθῶσιν οὕτω τὰ ἐν αὐτῇ ψιφοδέλτια τῆς ἐναντίας μερίδος, καὶ ἀντικατασταθῶσιν, ὡς ἐγένετο, ὑπὸ ἄλλων ἰδίων, ἐμπεριεχόντων μόνον τὰ ὀνόματα τῆς μερίδος αὐτῶν. Ἰδοὺ πῶς λύεται ὁ περὶ τούτου διαταγμὸς τῆς πλειονοψηφίας. Ὑπῆρχεν ἄρα ὁ σκοπὸς τῆς ἐξαγωγῆς, ἐγένετο οὗτος καὶ ἡ κάλπη κατὰ τὸν νόμον εἶναι ἄκυρος. Καὶ ἄλλη δὲ τις ἐπίστασις ἐπιβεβαιῶσι τοῦτο. Διότι ἐνῷ κατ' αὐτὴν τὸ τῆς ψιφοφορίας πρωτόκολλον περιεῖχεν, ὅτι ἐκλείσθη, ὀνόματα 1314 ψιφοφόρων, παρουσιάσθησαν ἔπειτα 1414 ὡς ψιφοφόροι κατὰ πρωτόκολλον ἕτερον, τὸν αὐτὸν χαρακτήρα γραφῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἔχον, ἐνῷ τὸ πρῶτον ἦτο διὰ τριῶν χαρακτῶν γεγραμμένον. Ἀνακεφαλαίων δὲ τὸν λόγον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τῆς κάλπης ἀφαιρέσις, ἢ τῶν σφραγίδων ἐνεργῆς ἀλλοίωσις, καὶ ὅσα πρὸς ἀπόδειξιν τούτων ὑπάρχουσιν, ἐξελέγχουσιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Τριπόλεως ὡς ἄκυρον. Ἄρα τὸ ἀποτέλεσμα ἔρχεται ὑπὲρ τῶν περὶ τὸν Ἀναστασόπουλον ὑποψηφίων, διότι διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης δὲν ἀλλοιοῦνται τὸ τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα. Ῥητῶς δ' ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἀπεφάνητο, ὅτι ἐὰν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ψήφων ἀκύρων δὲν ἐπέρχεται ἐπὶ τοῦ ὅλου μεταβολὴ, δὲν ἀνανεοῦται τότε ἡ ἐκλογὴ. Ἡ τῆς πλειονοψηφίας ἔθεν μετὰ νῆθηταιται ἐξ ὅρων

εἶπε μειονοψηφούσα, καὶ εἰς τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἀπόκειται νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς κληθῶς τῆς Τριφυλίας Βουλευτάς. Λαθῶν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέρερεν ὅτι παρευρεθείς ὡς μέλος τοῦ τμήματος εἰς ἡ ἔλαχεν ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Τριφυλίας κατὰ τὰς ἐπ' αὐτῆς διασκευαίς αὐτοῦ καὶ γινώσκων τὰ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀναφερόμενα ζητήματα θέλει ἐκθέσει ταῦτα ἱστορικῶς πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ γινώσκῃ ἐπὶ τίων ἀντικειμένων μέλλει νὰ σκεφθῇ καὶ ν' ἀποφασίσῃ, δὲν προτίθεται ὅμως νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ὑπὲρ οὐδετέρας μερίδος· διότι θεωρῶν τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ἀποφάσεων ὡς δικαστήριον, ἐπιθυμῶ νὰ μὴ ἀνεπιόρεαστος καὶ ν' ἀποφασίσῃ ἐν συνειδήσει κατὰ τὸ δίκαιον· ὅποιανδήποτε λοιπὸν διαθέσιν καὶ ἂν εἶχεν ὑπὲρ τῶν ὡς ὑποψηφίων βουλευτῶν παρουσιαζομένων οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὑπεράσπισιν πρὸς τοὺτους ἢ καταδρομὴν ἄλλων. Τὴν αὐτὴν λοιπὸν ὅσον βραδύζων καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν μέλλει ν' ἀγορεύσῃ ἢ ἐρ ἢ κατὰ τινας, ἀλλὰ νὰ φωτίσῃ ἀπλῶς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν βουλευτικὴν ταύτην ἐκλογὴν ὑπαρχόντων ζητημάτων. Ὅτε τὸ τμήμα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀνφύη κατὰ πρῶτον τὸ ζήτημα ἂν 90 ψῆφοι, τὰς ὁποίας προσέθηκεν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Ἐράνης καὶ τοὶ ἐξηρημένως παρὰ τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νόμιμοι καὶ νὰ καταλογισθῶσιν ἢ οὐχί. Ἐπ' αὐτοῦ τὸ τμήμα ἀπεφάνητο ὁμοψήφως ὅτι αἱ ῥηθείσαι ψῆφοι εἶσι ἀπαρέλεκτοι. Δεύτερον δὲ ζήτημα ἐπίθετο τὸ περὶ τῶν συμβολαίων· διότι ὑπάρχουσι 540 ψῆφοι ὑποψηφίων τῶν δήμων Αὐλώνας καὶ Ἐράνης παρακαθέντων αὐτὰς εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα Κυπριασίας καὶ Ἐράνης, ὡς μὴ δυναμένων, ὡς λέγουσι, νὰ ἐξασκήσωσιν ελευθερίως τὸ ἐκλογικὸν αὐτῶν δικαίωμα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ἐνταῦθα λοιπὸν παμψηφεί μὲν τὸ τμήμα ἀπεφάνητο ὅτι αἱ συμβολαιογραφικαὶ ψῆφοι δὲν δύνανται νὰ καταλογισθῶσι κατὰ τὸν νόμον εἰς ὄφελος τῶν ὑπέρ ὧν κατετέθησαν. Ἀλλὰ συζητουμένου μετὰ τοῦτο ἂν τὰ συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα δύνανται νὰ βεβαιώσωσιν, ὅτι ἴσοι τῶν εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανόμενων φαίνονται εἰς τὰ πρακτικὰ σημειωνόμενοι ὡς ψηφοφόροι, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ψευδῶς σημειωθίντες, καὶ επομένως ν' ἀφαιρεθῶσιν αἱ ψῆφοι αὐτῶν ἢ νὰ μείνωσιν κεναροὶ αἱ ψῆφοι τῶν δήμων Αὐλώνας καὶ Ἐράνης, τὸ τμήμα διερεθῆ εἰς πλειονοψηφίαν καὶ μειονοψηφίαν, καὶ ἡ μὲν ὑπεστήριξεν ὅτι αἱ ῥηθείσαι ψῆφοι τῶν ἐν τῆς συμβολαίῳς φαινομένων πρέπει νὰ

ἀφαιρεθῶσιν, ἡ δὲ ἐθεώρει ὡς νομίμους ὅλας τὰς ψῆφους τὰς ἐν ταῖς κάλπαις τῶν δήμων Αὐλώνας καὶ Ἐράνης εὐρεθείσας. Τὸ δὲ ζήτημα περὶ τῆς νοθεύσεως τῆς κάλπης τῆς Τριφυλίας δὲν ἔλαβε καιρὸν τότε νὰ ἐπιξεργασθῇ τὸ τμήμα· ἀλλὰ μετὰ τοῦτα ἔλυσε καὶ τοῦτο κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ μειονοψηφίαν. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν μέλλει σήμερον νὰ διασκεφθῇ αἱ περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν 90 ψήφων τῶν προστεθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν δῆμον Ἐράνης. 6. Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν συμβολαίων. Διότι τούτων ληομένων θέλει παραχθῇ τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἀποτέλεσμα, ὥστε τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καταντῶσιν εὐδιάλυτα, ἀφοῦ προῆ ἡ συζητήσις ὡς προεῖπεν.

Ἀνεπτυξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος καὶ τῶν μέχρι τοῦδε γεομένων ἀγορεύσεων ἐγένετο καταφανές ὅτι περὶ δύο ζητημάτων κυρίως πρόκειται σήμερον α. περὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, καὶ β'. περὶ τῆς νοθεύσεως τῆς κάλπης Τριφυλίας. Καὶ περὶ μὲν τοῦ α. πάντες συνομολογοῦσιν, ὅτι ταῦτα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νόμιμα καὶ νὰ λογισθῶσιν αἱ παρ' αὐτῆς κατατεθείσαι ψῆφοι εἰς ὄφελος τῶν ὑπέρ ὧν κατετέθησαν, ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία ἀπεφάνητο ὅτι ἐν δύναται νὰ μὴ θεωρήσῃ τὰ συμβολαία ταῦτα ὡς ἀποδεικνύοντα ὅτι οἱ ἐν αὐτοῖς ἐνδιαλαμβανόμενοι δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰς τὰς κάλπας Αὐλώνας καὶ Ἐράνης, διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους. 1) Διότι τὸ ἐγγράφον τοῦ ὑπομοιραρχοῦ Ἰωάννου Ἀνδρέου (τὸ ὅποιον ἀνεγνώ) γραφῆ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ δήμου Αὐλώνας κατὰ συνέπειαν παραπάνων τῶν εἰς τὰς κάλπας προσελόντων ψηφοφόρων ἀποδεικνύει ὅτι υπῆρξεν ὀχλαγωγία τις, καὶ πολλοὶ ψηφοφόροι μὴ προσελθόντες εἰς τὰς κάλπας κατέρηγον εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα β'. λόγος εἶναι ἡ νομολογία τῆς βουλῆς, ἥτις ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς Νισυῆς τοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἀναφορὰν δημοτῶν, λαόντων, ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν καὶ ἀπέλει τὰς ψῆφους αὐτῶν ἀναλόγως παρ' ἑκατέρων τῶν ὑποψηφίων, ἀνακί τ. ἐγγράφον ἐκεῖνο ἦτον ἰδιωτικόν, καὶ ἦτο δυνατόν νὰ διακρι- λονεικηθῶσιν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ψηφοφόρων. Δι' ἰσχυρότερον λοιπὸν λόγον ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἀφείλῃ τὰ ψῆφους τῶν διὰ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ὁμολογούντων ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν. Μετὰ τοῦτο μεταβὰς εἰς τὸ περὶ τῆς κάλπης Τριφυλίας ζήτημα εἶπεν ὅτι ταύτην ἡ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος ἐθεώρησεν ὡς μὴ παραβεβιασμένην. Διότι ἂν ἀπεφάνητο ὅτι αἱ ἐφραγίδες ἐλυμάνθησαν ἢ παρεχαραχθῆσαν, ἀνάγκη πᾶτα νὰ ὑπάρχῃ τοῦ συνηγοροῦ τούτου ἐγκλήματος αὐτομαθῶς τις, ὅστις

πρέπει να παραπεισθῆ εἰς τὰ δικαστήρια. Δὲν ἐθεώρησε λοιπὸν ἡ πλειονοψηφία πρέπον νὰ προκαλέσῃ δωρεάν καὶ ἀνευ τῶν προσήκουσῶν ἀποδείξεων αὐστηρὰν καταδίωξιν κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Καθόσον μάλιστα ἐξετάσασα ἡ πλειονοψηφία ἂν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιαύτης παραβιάσεως, οὐδὲ μίαν εὐρεν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἰδίων ἀναφορῶν τῶν ἐπικαλουμένων ἤδη τὴν νόθευσιν τῆς κάλπης. Ἀνέγνω δὲ τὰς ἀναφορὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἐξήγγαγεν ὅτι οὗτοι παραπονούμενοι κατὰ τῆς διαγωγῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Τριπύλης λέγουσιν, ὅτι ὑπῆρχε τοσαύτη βία ἐκ μέρους τῆς ἐναντίας μερίδος ὥστε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν τῶν παραπονουμένων ἐψηφοφόρησεν, ἐπομένως δὲν ὑπῆρχε ψηφοδέλιον ὑπὲρ Τομαρᾶ καὶ Ἀναστασοπούλου, τίς λοιπὸν ἡ ἀνάγκη νὰ ἐσφραγισθῆ ἡ κάλπη, καὶ νὰ μεταβληθῶσι ψηφοδέλτια, ἀραῦ ὡς οἱ ἴδιοι οἱ κατὰ τῆς νόθευσεως τῆς κάλπης καταφερόμενοι ὁμολογοῦσι δὲν ὑπῆρχον ψῆφοι αὐτῶν. Ἄν δὲ παραδεχθῶμεν ὅτι ἠθέλησαν νὰ βίβωσιν ἐτι ψηφοδέλτια τῶν μὴ ψηφοφορησάντων τοῦτο ἔδυνάτο νὰ γείνη χωρὶς νὰ λυμνηθῶσιν αἱ σφραγίδες τῆς νομαρχίας αἱ εἰς τὰς πλευρὰς οὔσαι ἀλλὰ μόναι αἱ ἐπὶ τῆς ὀπῆς, αὐτίνες ἦσαν ἰδιωτικαί· διὰ τοῦς λόγους τούτους νομίζει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς πλειονοψηφίας περὶ τῆς κάλπης Τριπύλης εἶναι ἀποχωρῶντως δικαιολογημένη. Ἀποκρούει δ' ἐτι καὶ τὴν ἀξίωσιν τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅστις ἐθεώρησεν ὅτι ἡ ἀκύρωσις τῆς κάλπης δὲν φέρεῖ ἀλλοίωσιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα· καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ἀκυρωμένης τῆς κάλπης Τριπύλης ἡ βουλή θέλει ἀναγκασθῆ νὰ μὴ παραδεχθῆ βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας μέχρις οὗ ἐπαναληφθῆ ἐν τῷ ῥιθάντι δήμῳ ἡ ἐκλογή. Διότι ὁ δῆμος Τριπύλης περιέχει 1513 ψηφοφόρους, ἐκ τούτων δ' ἐψηφοφόρησαν 1380. Ἐπειδὴ δ' ὁ Πολυχρονόπουλος ελαβεν ἐντός τούτου τοῦ δήμου ψήφους 1376 καὶ ὁ Κ. Πονηρόπουλος 1361, εἰάν γινόμενης νέας ἐκλογῆς εἰς τὸν δῆμον Τριπύλης συμβῆ, ὡς εἶναι πιθανόν, ὥστε νὰ φανῆ ὁ δῆμος οὗτος ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ Πολυχρονοπούλου καὶ λάβῃ οὗτος 1513 ψήφους, θέλει ἔχει ψήφους ὅλας 2889, δι' ὧν ἀπολαύει τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, καὶ ὑπερτερεῖ τοὺς ἤδη πλειονοψηφοῦντας Κ. Τομαρᾶν καὶ Παπατζώρη. Καὶ διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τούτον δὲν δύναμεθα ν' ἀκυρώσωμεν αὐτὴν τὴν κάλπην. Ὑποστηρίζει λοιπὸν ὅτι ἡ κάλπη Τριπύλης πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἀνόθευτος, ἀλύμαντος, καὶ ἐπομένως ἔγκυρος, περὶ δὲ τῶν συμβολαίων ν' ἀποφασίσῃ ἡ βουλή ὅ,τι ἐγκρίνει,

Ἀπήντησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ὅτι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ὁ προαγορεύσας ἀπέφραξεν ἵνα ὑπερασπίσῃ τὸ ἀνόθευτον τῆς κάλπης Τριπύλης, ὅτι δὲν γινώσκει ἡ βουλή τὸν αὐτουργὸν τῆς τοιαύτης πράξεως, οὐδὲ τὸν σκοπὸν πρὸς ὃν ἐγένετο, εἶναι ἀδόκιμοι. Διότι τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ τὸν φόνον, ὅταν ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ πτώμα τοῦ φανερθέντος ἀνακαὶ δὲν γινώσκει τὸν φονέα οὐδὲ τὸν σκοπὸν, ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἐρόνευσεν αὐτόν; Ἢ δὲ λοιπὸν ἡ βουλή ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κάλπην καὶ παρατηροῦσα τὴν πραγματικὴν αὐτῆς νόθευσιν, δύναται ν' ἀρνηθῆ αὐτήν, διότι δὲν γινώσκει τὸν αὐτουργὸν ἢ τὸν σκοπὸν χάριν τοῦ ὁποίου οὗτος ἔπραξεν αὐτήν. Ἐπιμείνει λοιπὸν εἰς τὴν βίβλικὴν ἀκύρωσιν τῆς κάλπης Τριπύλης· οὐδεὶς δὲ φόβος ὅτι ἀκυρωμένης ταύτης ἀλλοιοῦται τὸ ἀποτέλεσμα. Διότι διὰ νὰ γείνη τοῦτο πρέπει κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐθνικῆς συνέλευσεως καταφαινομένην ἐν τῇ 68 σελίδι τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, αἱ μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς κάλπης ὑπολειπόμεναί ψῆφοι νὰ ἦναι ὀλιγώτεροι τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ μὲν ὅλον τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας εἶναι 7285 καθ' ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία ἔπρεπε νὰ ἦναι 3,643, τὸ δὲ τῶν ψηφοφορησάντων 5,855 τοῦ ὁποίου λαμβανομένου ὡς πραγματικοῦ ὑπάρχει ἀπόλυτος πλειονοψηφία διὰ ψήφων 2,928 ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων λοιπὸν 5,855 ἂν ἀραιωθῶσιν αἱ 90 ψῆφοι τοῦ δήμου Ἑράνης, καὶ 1,377 τῆς ἀκυρωτέας κάλπης Τριπύλης, καὶ αἱ 361 τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις καταφαινομένων μὴ ὡς ψηφοφορησάντων δὴθεν εἰς τὰς κάλπας Λυλωνος καὶ Ἑράνης, ὑπολείπονται ψῆφοι 4,027. Τὸ ὑπολειπόμενον λοιπὸν τοῦτο εἶναι πλέον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἤτις ὡς εἶπομεν εἶναι κατὰ μέγιστον ὄρον 3,643. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ὑπολειπόμενος ἀριθμὸς τῶν ψήφων πλεονάζει τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα δὲν ἀλλοιοῦται καὶ οὐδεὶς λόγος ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὸν δῆμον Τριπύλης. Ἐύκολον δ' εἶναι ἤδη νὰ σαφηνισθῆ, ὅτι οἱ Κ. Κ. Μ. Ἀναστασόπουλος, Ἰω. Τομαρᾶς καὶ Α. Παπατζώρης ὑπολείπονται πλειονοψηφοῦντες κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν καὶ μετὰ τὴν ἀραίωσιν ὅλων τῶν ἐπιληψίμων ψήφων. Διὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω γενομένην ἀραίωσιν τῶν ἀκυρωτέων ψήφων ὑπολείπονται πραγματικαί 4,027, καὶ κατ' αὐτὰς ἀπόλυτος πλειονοψηφία γίνεται διὰ ψήφων 2,014. Ἄλλ' ὁ μὲν Μ. Ἀναστασόπουλος ελαβε ψήφους 3,065, ἀραιουμένων δ' ἐκ τούτων τῶν 90 τοῦ δήμου Ἑράνης καὶ τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις 361 καὶ 68 ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸν δῆμον Τριπύλης, ὑπολείπεται αὐτῆς

μέ ψήφους 2,556, επομένως έχει την απόλυτον πλειονοψηφίαν. ὁ Ἰω. Τομαράς εἶλαβε ψήφους 3,026, αφαιρουμένων δ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις 361 καὶ ὁ ἐκ τοῦ δήμου Τριπύλης ὑπολείπεται με ψήφους 2,660, καὶ ὁ Α. Παπατζώρης εἶλαβε ψήφους 3,003, αφαιρουμένων δ' ἀπ' αὐτοῦ τῶν 90 ψήφων τοῦ δήμου Ἑράνης, 30 ἔτι ἐκ τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις, καὶ 20 ἐκ τοῦ δήμου Τριπύλης διατελεῖ ἔχων 2863· επομένως τὴν απόλυτον πλειονοψηφίαν. Ὁ δὲ Πολυχρονόπουλος ἐπειδὴ εἶλαβε 2,615, ἂν αφαιρωθῶσιν ἀπ' αὐτῶν 85 ψήφοι ἐκ τῶν 90 τοῦ δήμου Ἑράνης, καὶ 1,360 ἐκ τοῦ δήμου Τριπύλης ὑπολείπεται με ψήφους 1,230 επομένως μὴ ἔχων απόλυτον πλειονοψηφίαν ὡς οὐδ' οἱ μετ' αὐτὸν διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑπαστῆρῆζει τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας.

Ἀντιεῖπιν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἀπορεῖ πῶς ὁ προαγορεύσας μετὰ τοσαύτας αφαιρέσεις κατώρθωσεν νὰ εὕρῃ αὐδὴς ἐντὸς τῆς πλειονοψηφίας τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑπερασπιζομένην μερίδα, τὸ ἀληθές ὅμως εἶναι ὅτι κακῶς ἐξήγαγεν ὡς πλειονοψηφούντας αὐτοὺς μετὰ τὰς γενομένας αφαιρέσεις. Διότι ἐάν ἡ κάλλιπ Τριπύλης ἀκυρωθῆ δὲν συνεπάγεται ὅτι αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ψήφους, διότι εἰς αὐτὴν τὴν κάλλιπν ἐψηφοφόρησαν πραγματικοὶ ψηφοφόροι. Ἐπειδὴ δ' ἀκυροῦται χάριν νοθεύσεως ὅτι δύναται νὰ μὴ ληρθῆ ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων αὐτῶν πρὸς σχηματισμὸν τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας· διότι καὶ ὁμολογουμένου ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ἐνοθεύθησαν, οὐχ ἥττον ὅμως εἶναι ἀναντιρρήτων ὅτι ἡ κάλλιπ δὲν ὑπῆρχεν ἐξ ὑπαρξῆς κενὴ καὶ ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν νοθευσάντων αὐτήν, ἀλλὰ εἶχε πραγματικὰ ψηφοδέλτια. Προσθετομένων λοιπὸν καὶ τῶν 1,377 ψήφων εἰς τὰς 4,027, ὡς ὁ προαγορεύσας ἐξήγαγεν ἀποτελοῦνται ψηφοφόρησαντιές πραγματικῶς 5,404, καθ' ὧς ἀπολύτως πλειονοψηφία γίνεται διὰ ψήφων 2,703. Ταύτην δὲ οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἔχει μετὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος γενομένας αφαιρέσεις.

Λαβὼν δ' ἕτερος τὸν λόγον ἀνέφερον ὅτι ἡ τάσις τῆς ὑπερασπίσεως ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ἐκλογῆς διὰ τῆς παραβλήσεως τῶν νόμων ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν, καὶ εἶναι χρειαζομένης προσοχῆς εἰς τὴν ἀκριβοῦς τήρησιν τῶν νόμων, διότι ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μυρία ἔπονται. Ἐκ ταύτης λοιπὸν τῆς ἀρχῆς ὁρμώμενος θέλει προτείνει γνώμην ἐναντίαν πρὸς τὰς τῶν προαγορευσάντων. Ἐλπίζει δ' ὅτι θέλει ἐγκρίνει αὐτὴν ἢ βουλὴ πρὸς θείαμβον τῆς δικαιοσύνης καὶ παραδειγματισμῶν τῶν προσπαθούντων ν' ἀπαρπάσωσι παρανόμως τὰς ψήφους αὐτῶν

τῆς καὶ νὰ εἰσελθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταί. Προτείνει δὲ α.) ν' ἀκυρωθῶσιν αἱ ψηφοφορίαι τῶν δῆμων Αὐλώνας καὶ Ἑράνης· β.) νὰ θεωρηθῆ ἀνόθευτος καὶ ἐγκυρος ἡ κάλλιπ τοῦ δήμου Τριπύλης. Τὴν ἀκύρωσιν τῶν ψηφοφοριῶν τῶν δῆμων Αὐλώνας καὶ Ἑράνης ἀπαιτοῦσιν αἱ ὁμολογούμεναι βιαιοπραγίαι, λαβοῦσαι χώραν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ψηφοφορίας, διὰ τὰς ὁποίας 541 ψηφοφόροι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξασκήσωσιν ἐλευθέρως τὸ ἐκλογικὸν αὐτῶν δικαίωμα, κατέφυγον εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα νὰ παρακαταθέσωσι τὰς ψήφους των. Καὶ δὲν εἶναι μὲν νόμιμον νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν τοῖς συμβολαίοις ψήφοι, καὶ νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ ὧν κατατέθησαν, διότι ὁ ἐκλογικὸς νόμος δὲν προβλέπει τὴν διὰ συμβολαίων ψηφοφορίαν, οὐχ ἥττον ὅμως δὲν δύναται τις ν' ἀρνήθῃ ὅτι τὰ συμβολαία ταῦτα ἀποδεικνύουσι τὴν ὑπαρξίν βίας τινὸς, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτον ἡ διατῶν συμβολαίων ψηφοφορία. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ καταλογισθῶσιν αἱ ψήφοι αὗται εἰς τὴν μερίδα τῶν ὑπὲρ ὧν κατατέθησαν, διότι δὲν εἶλαβον οὗτοι αὐτά: ἐντὸς τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ αἱ εἰς τὴν ἑτέραν μερίδα ἀποδοθεῖσαι ψήφοι ἐκ τοῦ δήμου Αὐλώνας καὶ Ἑράνης δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσι γνήσια. Δι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς λόγους πρέπει ν' ἀκυρωθῶσιν οἱ δῆμοι. Ἀκυρωμένων δὲ τῶν δύο ταύτων δῆμων δὲν ἔχει κανεὶς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν συνισταμένην πραγματικῶς εἰς 2,703 ψηφοφόρους καὶ οὐχὶ ὡς ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας παραδοξῶς ἐξήγαγεν εἰς 2,014, διότι τὸ ὅλον τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων εἶναι 5,404, ἀπαιτεῖ δ' ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία τὸ ἡμισυ πλέον ἑξ ἑς, καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπόλυτος πλειονοψηφία τὸ ἡμισυ τῶν μετὰ τὰς αφαιρέσεις τῶν ἀκυρωθέντων καλλῶν ὑπαλειπομένων ψήφων πλέον ἑνός. Καὶ ἡ ἐθνικὴ δὲ συνέλευσις ψηφίσασα τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον εἶλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν περίστασιν, καθ' ἣν δύναται νὰ ὑπάρχῃ κάλλιπ τις ἀκυρος, καὶ ἀπερήματο ὅτι αὕτη δὲν καταλογίζεται, ἂν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλοιωσῆται, τότε μόνον διατάσσεται νέα ἐκλογή. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐκ τῆς ἀκυρώσεως τῶν ψηφοφοριῶν τῶν δῆμων Αὐλώνας καὶ Ἑράνης οὐδεὶς μὲν εἰς ἀπολύτως πλειονοψηφίαν ὑποστηρίζει νὰ κηρυχθῶσιν ἀκυροὶ αἱ ψηφοφορίαι τῶν δύο ῥηθέντων δῆμων καὶ νὰ διαταχῆ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν. Περὶ δὲ τῆς κάλλιπ Τριπύλης εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ αὐτὴν ἀλύμαντον δι' οὗ ὁ εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε λόγους, καὶ προτείνει νὰ θεωρηθῶσιν ἐγκυροὶ αἱ ἐν αὐτῇ ψήφοι.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλαι ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον

συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας συζητήσεως, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὧρ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐσρ. Μ. Παρίσσος.
Α. Π. Νάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν ἕκταν φεβρουαρίου τοῦ γλιεστοῦ ἀκτακοσιοστοῦ δεσποτικοστοῦ ἀγῶδου ἔτους συνεδιόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴσυσαν τοῦ Βουλευτηρίου ἀνεγνώσθη ὁ ἀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ ἐρεθείτης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχημένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προεραίας, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπερβάσαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρετήρησά τις ὅτι μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν γῆθς παρὰ τῆς Βουλῆς προστεθῆναι εἰς τὴν ἐπι τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν ὑπάρχουσι τινε, ἅτινα ἔσαν πρότερον διωρισμένα μέλη δύο εἰσαγγελτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ τὸ 69 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ τρίτης ἐπιτροπῆς μέλη διὰ τοῦτο προτείνεται νὰ ἐξαιρεθῶσι ταῦτα καὶ ν' ἀντικαταθῶσι ὑπ' ἄλλων.

Ἀνατέθη λοιπὸν εἰς τὸ πρῶδρῆρον νὰ ἐξετάσῃ τὰ μέλη τῶν διαφόρων εἰσαγγελτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ν' ἀναέγκη τίνα εἰσὶ τὰ προϋπάρχοντα εἰς δύο ἄλλας εἰσαγγελτικὰς ἐπιτροπὰς καὶ διορισθέντα καὶ εἰς τρίτην τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀνεγγέθη μετὰ τοῦτο κατελείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας.

Λαβὼν δὲ τὴν λόγον ὁ καὶ γῆθς κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀρηθρίσας ποιετήρησεν ὅτι γῆθς μὲν ὤφειλε δις ἐπὶ τῆς γνώμης τῆς πλειονοψηφίας, καὶ μειονοψηφίας, ἕθε δὲ μάλλιν ν' ἀπαντήσῃ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ τελευταίου γῆθς ἀγορεύσαντος, ὅτι, ἐπεισοσεν κυρωτικὰς τὸς κἀλπας τῶν δήμων Ἀλύωνος καὶ Ἑράνης, διὰ μόνον τὸν λόγον τῆς τῶν συμβολαίων συντάξεως. Ἀλλ' ἡ αἰτιολογία αὕτη κατατρέφεται ἐκ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι ἡ ἀκύρωσις κἀλπης τῆς δὲν ἐπέρχεται, ὅταν δὲν προσελθῶσι τινες ψηφοφόροι νὰ ψηφοφορήσωσι ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅταν ὑπάρχωσι ἄλλοι λόγοι πραγματικοὶ καὶ οὐσιώδεις. Ἐνδειξεις δὲ ἄλλαι

περὶ ὑπάρξεως βαιοπραγιῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας δὲν ὑπάρχουσι διότι τὸ ἐγγράφον τοῦ Ι. Π. Ἀνδρῆ, ἀποδεικνύει ἐξ ἐναντίας πόσον ἡ Κυβέρνησις ἐδείχθη ἀμεροληπτος, καὶ ποίας ἐντολὰς εἶδεν ὑπὲρ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀπαρδιαστού τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ἄν δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκείνῳ ἱστοροῦνται γινόμενά τινα παράπονα, καὶ ἐκφραζοῦνται ἐπιθυμίαι τοῦ νὰ προλαμβάνωνται τὰ τοιαῦτα, δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι ἔλαβον πραγματικῶς χώραν. Ἐπειδὴ ὁμοίως πακταρεῖ, ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην πρότασιν προήλθεν ἡ γῆθς ἀγορεύσα: παροῦνθεσ διὰ τὴν προακυρώσεως τῆς κἀλπης τοῦ δήμου Τριφυλίας πρότασιν τῆς μειονοψηφίας, αὐτὸς μεταβαίνει καὶ εἰς ἑτέρην ὑπόθεσιν, ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἡ κἀλπη Τριφυλίας ὡς κύριος ἔχουσα, ἀρκεῖ μόνον νὰ θεωρηθῶσιν ἀπαράδεκτα ὅπως τὰ συμβολαία, καὶ νὰ καταλογισθῶσιν ὅλας αἱ ἐν ταῖς κἀλπαις Ἀλύωνος καὶ Ἑράνης ψῆφοι, τότε αὐθῆς ἐξάγονται πλειονοψηφούντες οἱ Κ.Κ. Μ. Ἀναστασόπουλος, Ἰω. Τομαρεῖς καὶ Α. Παπατζώρης. Συμψώνως λοιπὸν μετὸν νόμον αἱ ἐν ταῖς συμβολαίαις ψῆφοι δὲν δύναται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὸ πᾶσαν. Ἐπειδὴ πᾶσα πράξις ψηφοφορίας μὴ συνάδουσα μετὸν νόμον εἶναι ἀκυρος. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ν μίμους ὅλας τὰς ἐν ταῖς κἀλπαις Ἀλύωνος καὶ Ἑράνης ψῆφους. Διότι οὐδ' ἐπὶ εἰς εἰς εἶναι τὸ συμβολαίων διότι διαφορα ἄλλα παραδείγματα ἀποδεικνύουσιν εἰς ἡμᾶς ὅτι πολλάκις τοιαῦτα συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα συνετάχθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων ψηφοφορητῶν μεταμεληθέντων διὰ τὴν πρώτην αὐτῶν πράξιν, καὶ θελητῶντων νὰ καταστήσωσι πλειοψηφῆ αὐτήν. Ἡ ἀνάκλησις ὁμοίως αὕτη δὲν εἶναι νόμιμος, οὐδ' ἀκυροὶ τὴν πρώτην πράξιν. Ἐἰς αἱ μὲν ἀληθῆς ὅτι κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν περιόδον ἔλαβον ὁμοίως χώραν τοιαῦτα συμβολαία καὶ ἐλήθησαν ὑπ' ὄψιν, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην βουλευτικὴν περιόδον καὶ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία παρεχώρησε, ἐξαιρετικὰ τινε δικαιώματα, ὡς τὸ νὰ δύναται νὰ γείνη τῆς βουλευτῆς διὰ τῆς σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἐνῶ παρὰ τῶν ἐτομέων περιόδων ἀπῆτησαν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμοίως οὐδεὶς λόγος ὑπαρχοῦσι τὸ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ συμβολαία. Ἀκυρωμένων λοιπὸν τούτων, καὶ ἐπιδοκιμαζομένων τῶν ψῆφων τῶν δήμων Ἀλύωνος καὶ Ἑράνης, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἔγκυρος ἡ κἀλπη τοῦ δήμου Τριφυλίας, ὑπολείπονται αὐθῆς πλειονοψηφούντες οἱ Κ.Κ. Μ. Ἀναστασόπουλος, Ἰω. Τομαρεῖς καὶ Α. Παπατζώρης. Διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει ν' ἀναγνωρισθῶσιν οὗτοι ὡς νόμοι βουλευταὶ τῆς Τριφυλίας.

Ἀπήντησεν ὁ τελευταῖον χθὲς ἀγορεύσας ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἐφαρμώσωμεν τὸν νόμον κατ' ἐπιείκειαν καὶ ἐξ ἀναλογίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐστηρὸν δίκαιον. Διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκ τῶν νομικῶν διατάξεων ἄλλαι μὲν ἀνάγονται εἰς τὸ αὐστηρὸν, ἄλλαι δ' εἰς τὸ ἐπιεικὲς δίκαιον, καὶ εἰς μὲν τὰς τελευταίας δύνανται οἱ δικασταὶ νὰ φανῶσιν ἐπιεικῆς, εἰς δὲ τὰς πρώτας οὐδεμία παράβλεψις εἰσχωρεῖ, ἀλλ' ὁ ἐκλογικὸς νόμος δὲν ἀνάγεται εἰς τὰς δικτάξεις τοῦ ἐπιεικοῦς δικαίου, ἀλλ' εἰς τὸ στενὸν καὶ αὐστηρὸν δίκαιον, ὡς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως μαρτυροῦσι. Μέλλοντες λοιπὸν νὰ ἐξελέγξωμεν τὴν παρούσαν ἐκλογὴν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν μόνον ἂν ὁ νόμος ἐξοπληρώθῃ ἢ οὐχί. Πρὸς τοῦτο δ' ἀρκεῖ νὰ ἐξετασθῶσι τὰ τρία ταῦτα ζητήματα: α) ἂν ὑπάρχωσιν ἀποδείξεις περὶ τῶν βιοπραγιῶν τῶν ἐπενεγκουσῶν τὴν σύσταξιν τῶν συμβολαίων β) ἂν ὑπάρχῃ κατ' ἀκρίβειαν ἀπόλυτος πλειοψηφία μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιληψίμων ψήφων· καὶ γ) ἂν ἡ κάλη τῆς Τριπύλης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος ἢ μὴ. Ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου λοιπὸν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ βουλή τὴν σύσταξιν τῶν συμβολαίων ὡς ἀποδείξιν τῆς ἐπικρατησάσης κατὰ τὴν ψηφοφορίαν βίας, ἀφοῦ μάλιστα προσεπιβεβαιούται τοῦτο ἐκ τε τοῦ ἐγγράφου τοῦ ὑπομοιράρχου, τὸ ὑποῖον χθὲς ἀναγνώσθη, καὶ ἐξ ἀναφορᾶς τινῶν ψηφοφόρων διαμαρτυρομένων πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ δήμου Αὐλώνας τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας κατὰ τῶν γινομένων παρανομιῶν, καὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἐμφαινόμενων καὶ εἰς τὰ συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα, ἅτινα συνετάχθησαν πρὶν ἢ λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς ψηφοφορίας. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἐγγράφα τὰ διατρανοῦντα ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν μερίδα τῶν Κ.Κ. Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Κ. Πονηροπούλου, κατεπιέζοντο ὑπὸ τῶν ἐνόπλων τῆς κυβερνήσεως πρὸς χάριν τῆς ἐτέρας μερίδος, καὶ ὁ κατάλογος τῶν προσγενομένων ζητιῶν εἰς τὴν ῥηθείσαν μερίδα, ἐπιβεβαιούσιν ὅτι ἐγένοντο κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῶν δῆμων Ἑράνης καὶ Αὐλώνας παραβιάσεις, ἐπομένως πρέπει ν' ἀκυρωθῶσιν αἱ ψηφοφορίαι τῶν δύο τούτων δῆμων. Ἐπὶ δὲ τοῦ β' καὶ γ'. Ζητήματα ἐπαναλαβῶν τοῖς αὐτοῖς, οἷς καὶ χθὲς ἐξέθεσε λόγους, ὑπεστήριξεν ὅτι ἀπόλυτος πλειοψηφία δὲν ὑπολείπεται εἰς οὐδένα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις καταφαινόμενων ψήφων, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναληθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰς τοὺς δύο δῆμους Ἑράνης καὶ Αὐλώνας. Ἡ δὲ κάλη τῆς Τριπύλης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀνόθευτος, καθότι ὁ λόγος τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι

ἔπρεπε νὰ μετενεχθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν εἶναι ἀβάσιμος, διότι ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ μεταφίρῳνται αἱ κάληαι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ψηφοφορίας εἰς ὅλα τὰ μέρη. Ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ τῆς Τριπύλης ἐπεραιώθη πρὸ τῶν ἄλλων δῆμων, καὶ δὲν ἰδύνατο ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κυπαρισσίαν καὶ ν' ἀναμῆν 70 ἡμέρας μέχρι οὗ συνέλθῃσι καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ, καὶ ἕτερος δὲ λόγος ὑπάρχει, διότι ἐν αὐτῇ τῇ κάλῃ τῆς Τριπύλης εὐρέθισαν καὶ 461 ψῆφοι ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Κ. Τομαρά, ἐνῶ ἂν ἐγένετο ἡ νόθευσις δὲν ἤθελον ἀρῆσαι οὐδ' αὐτὰς τὰς ψήφους. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ δι' ὅσους χθὲς ἐξέθεσαν ὑποστηρίζει τὸ ἔγκυρον τῆς κάλης Τριπύλης, καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ψηφοφοριῶν τῶν δῆμων Ἑράνης καὶ Αὐλώνας, ἵνα διαταχθῇ ἐν αὐτοῖς νέα ἐκλογὴ.

Μετὰ ταῦτα τῆς βουλῆς φωτισθεῖσας ὁ πρόεδρος ἀνέπτυξεν, ὅτι ἐκ τῆς μέχρι τούδε συζητήσεως τρεῖς διάφοροι γινῶμαι ἐξάγονται: α) ἡ τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος β) ἡ τῆς μειοψηφίας· καὶ γ) ἡ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος. Περὶ ταύτης δὲ ὡς ἀπωτέρας πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλή. Πρώτως λοιπὸν αὐτὴν ἂν παραδέχεται ν' ἀκυρωθῶσιν αἱ ψηφοφορίαι τῶν δῆμων Ἑράνης καὶ Αὐλώνας, ἡ δὲ βουλή ἀπεφάνετο δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλή περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς μειοψηφίας, ἐξητήσαντό τινες νὰ ψηφοφορηθῶσι διηρημένως τὰ διάφορα ἀντικείμενα, περὶ ὧν ἡ μειοψηφία καὶ ἡ πλειοψηφία διαφωνοῦσι, τοῦτέστι πρῶτον περὶ τοῦ κύρους τῆς κάλης Τριπύλης, δεύτερον δὲ περὶ τοῦ κύρους καὶ τῆς δυνάμεως τῶν συμβολαίων ἀντιλεγόντων δι' ἐτέρων, ὅτι οὐδέποτε ψηφοφοροῦνται οἱ λόγοι τῶν γνωμοδοτήσεων, ἀλλ' αἱ γνωμοδοτήσεις, ἠρωτήθη ἡ βουλή ἂν θέλῃ νὰ ψηφοφορήσῃ τὰ ζητήματα διηρημένως. Ἀπορνηνομένης δὲ ταύτης ὁμοίως ἀποφατικῶς, ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τὴν βουλήν ἂν παραδέχεται τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, ἡ δὲ βουλή ἀπεφάνετο δι' ἀναστάσεως ὅτι παραδέχεται αὐτήν, οὕτω δ' ἐκρῦχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίτις οἱ ΚΚ. Μήτρος Ἀναστασόπουλος, Ἰωάννης Τομαράς καὶ Α. Παπατζώρης.

Μετὰ ταῦτα πρῶτῃ εἰς συζήτησιν ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαμών, μηδενὸς δὲ κατ' αὐτῆς λαβόντος τὸν λόγον, ἡ βουλή ἐπὶ τῇ ἐρωτήσῃ τοῦ προέδρου ἀπεφάνετο δι' ἀναστάσεως, ὅτι παραδέχεται τὴν γνωμοδοτή-

ειν τῆς ἐκθέσεως, καὶ οὕτως ἐκτρώθητι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίης Καλαμών οἱ Κ.Κ. Ἰω. Ζάρκος, Ἄθαν. Δανιλόπουλος καὶ Γρ. Ν. Κορριωτάκης.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνάγνω τὸ περὶ ὀρκωτῶν νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Κατανοήσατε τὴν ἀνάγκην τῆς συναρμοολογήσεως τῶν περὶ ἐνόρκων διατάξεων μὲ τοῖς νόμοις τοῦ ἐνεστῶτος διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Κράτους, καὶ τὴν ἀνάγκην προσωρινῶ ἰσχύος περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὴν συγκρότησιν Κακουργιοδικείων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, διότι οἱ νόμοι τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1846 προσωρινῶ ἰσχύος ἐκλεχθέντες εἰσέλιπον ἤδη, ὑπέβαλον πρὸ τινος καιροῦ εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχεδίου, δι' οὗ ἀνελαμβάνον τὴν ἰσχύον των αἱ ἀκροαθῆναι μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας μας διατάξεις τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ μετὰ τινος τριπολογίης, τὰς ὁποίας ὑπεβύβουσα διεφορεῖ τινες μεταξὺ τῆς νῦν καὶ τῆς τότε διοικητικῆς νομοθεσίας· ἀλλ' ἡ Γερουσία διατρέψασα αὐτὸ εἰς δύο μέρη, τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀφορῶν τὴν σύνταξιν τῶν μελλόντων ἐκλογικῶν καταλόγων, ἀπέβαλε διὰ τὴν τὸ συζήτησιν ἀκολουθῆσαι, τὸ δὲ δεύτερον τὸ συντηροῦν ὡς κῆρυξ ἔχοντας διὰ τὸ ἐνεστῶτος ἔτους τοῖς διὰ τὸ παρελθὸν ὑπάρχοντα ἐνόρκων καταλόγους ἐφήριτε.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, ἡ σύστασις Κακουργιοδικείων κατὰ τὸ ἐνεστῶτος ἔτος πρὸς ἐκδίκασιν ὄλων τῶν εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων παρατεμνθέντων ἀτόμων, εἶνε πρὸ πολλοῦ κρατεῖται εἰς τὰς φυλάκας τοῦ Κράτους, εἶνε λίαν κατεπίγουσα· σὰς παρακαλῶ νὰ ἐπισπεύσητε τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς ὑποβάλω.

Τῆ 6 Φεβρουαρίου. 1848 ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον νομοσχεδίου διατάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν νὰ τὸ ὑποβάλλῃ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον Α΄.

Οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων ἐκ τῶν ὑφισταμένων καταλόγων ἐκλεχθέντες τριάντα ἐνόρκοι κατ' ἑκάστον Νομὸν μετ' ἰσοῦ ἀριθμοῦ ἐνόρκων, ἐκλεγθσομένων ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστῶτος ἔτος συσταθσομένων Κακουργιοδικείων.

Ὁ ἡμέτερος τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Φεβρουαρίου. 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Τελευταῖον ὁ πρῶτος ἀναγγεῖλαις ἀντικείμενον τῆς ἐλευθέρου συνέδριασις τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νομοσχεδίου κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐκήρυξε διαδεδωμένη τὴν συνεδρίασιν ἐν ὡρᾷ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΑΦΩΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.

Ἐκτ. Παρίσης.

Ἰω. Ἀποστολοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ΄.

Τῆς 7 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν 7 Φεβρουαρίου τοῦ χριστοῦ ἑκατοστοῦ τεσσαρκοστοῦ ὁμοῦ ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ μεσημέριον ἐν τῇ αἴθρᾳ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώθη ὁ ἐνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρῶτος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα, ὑπαγράφησαν πρὸς τὸν ἡμέτερον καὶ τὸν Γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέσουσιν εἶσθαι ἡ τῶν Βουλευτῶν Τριφυλίης καὶ Καλαμών ὀρκωδοσία, ἡ κοινῶς τῆς ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκλογῆς τῶν ἐπὶ τοῦ περὶ ὀρκωτῶν Νομοσχεδίου εἰσαχθέντων, ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν, παρελθόντες οἱ ἄνω Βουλευταὶ Τριφυλίης Μήτρος Ἀναστασόπουλος καὶ Ἰω. Τομαράς, οὐχ ἦπτον δὲ καὶ οἱ τῶν Καλαμών Ι. Ζάρκος, Ἀθ. Δανιλόπουλος καὶ Γρηγόριος

Ν. Κορριωτάκης, έδωκαν τόν παρά του 57 άρθρ. του Συντάγματος ορίζομενον όρκον κατά τά έν τώ τέλει των πρακτικόν προσαρτώμενα τής όρκωμοσίας πρωτόκολλα. Είδοποιηθείσα δ' ή Βουλή μετά τουτο, ότι ο Βουλευτής Χαλκίδος **Μ. Βιτάλης** εξαίτεται, καθ' ο υπάλληλος, άδειαν να μεταβή λόγω ύπηρεσίας εις τήν έπαρχίαν του, άπερήνατο να τώ χορηγηθή αύτη. Έρωτηθέντα ακολουθώς τά τμήματα, έν εξέλεξαντο τους επί του Νομοσχεδίου των ένόρκων και τους επί του περί ζωοκλοπής και ζωοκτονίας εισηγητάς, άνήγγειλον κατά τήν έρεζής αλφαβητικόν σειράν, ότι επί μίν του προί ένόρκων Νομοσχεδίου τό α) εξέλεξατο τόν **Κ. Α. Σχιαν**, τό β) τό **Ε. Παρίσσην**, τό γ) τόν **Δ. Δελιγεώργην**, τό δ) τήν **Α. Η. Νάκον**, τό ε) τόν **Σ. Νικολαΐδην**, και τό ς) τόν **Κ. Η. Ζάνον**, καθυστερήσαντος του ζ). Επί δε του έτέρου Νομοσχεδίου, τό α) τόν **Ηλ. Παππαδαΐον**, τό β) τόν **Η. Τσιμπουράκην**, τό δ) τόν **Μιχαλόπουλον**, τό ε) τόν **Δ. Σακελλαριάδη** και τό ς) τόν **Η. Παππαζώνην**, καθυστερησάντων του γ' και ζ'.

Ανεγνωσθη έπειτα ή επί του περί χοιροκτονίας και αιγοκτονίας εκθέσις του εισηγητου, έχουσα ούτω:

Πρός τήν Βουλήν.

Η επί του νομοσχεδίου περί θανάτωσης των χοίρων και αίγων εισηγητική έπιτροπή διελθούσα τό νομοσχεδίου τουτο:

Παρατηρεί:

Ότι ή θανάτωση των χοίρων και αίγων καθίσταται αναγκαστική διά τήν προφύλαξιν των σπαρτών, των δένδρων, δεινδροφυτειών, περιβολίων, άμπέλων κλπ., καθόσον και ή έφαρμογή των γενικών περί του άντικειμένου τουτου διατάξεων είναι κατά τοσοϋτον δυσχεροστάτη ώς προς τά είδη ταϋτα των ζώων, ώτε ούτε κατά μικρόν μέρος προΐθη μέχρι τουδε ο περιορισμός αυτών, ώς και πόν άλλο μέσον φαίνεται ανεπαρκής προς τουτο, διότι όχι μόνον δέν είναι εύκαλον να διακρίνονται εις ποιους ανήκουν διά να ενεργήται ή νόμιμος καταδίωξις, αλλά και διότι ή σύλληψις των κατά τό όλον των περιπλανωμένων είναι αδύνατος και έν μέρει ακόμη δυσκολωτάτη.

Ότι προς έντελή έπιτυχίαν του μέτρου περί τής προφύλαξεως των ρηθεισών ιδιοκτησιών από πᾶσαν ζημίαν, δέν είναι έντελώς άρκετή ή θανάτωση αύτη, κατά μόνην τήν περίστασιν καθ' ήν τά είδη ταϋτα των ζώων περιπλανώνται άνευ έπιτηρήσεως και

βλάπτουσιν αυτάς, αλλά και οσάκις εύρεθώσι περιπλανώμενα εις όποιονδήποτε μέρος άνευ έπιτηρήσεως ή όσκούσιν έντός αυτών και έπιτηρούμενα, εξαίρουμένων μόνον εις τήν δευτέραν ταϋτην περίστασιν των έσπαρμένων άγρών, κατά τήν όποιαν πρέπει να υπόκνηται και ταϋτα εις τά περί καταδίωξεως γενικά μέτρα, καθόσον παρατηρείται, ότι οι ρηθέντες όροι του νομοσχεδίου δύνανται να καταϊώσουν τόν σκοπόν τής θανάτωσης κατά μέγα μέρος, διότι ένθ' δέν μένει καμμία άμφιβολία ότι και κατά τήν περίπτωσιν τής περιπλανήσεως άνευ έπιτηρήσεως εις όποιονδήποτε μέρος, και κατ' εκείνην τής όσούς αυτών υπό έπιτηρήσιν εις μέρη όπου υπάρχουν δένδρα, δεινδροφυτεΐαι, περιβολία και άμπέλοι, ή ζημία είναι άσρευκος είτε κατά τήν μίαν στιγμήν, είτε κατά τήν άλλην, δέν δύνανται μ' όλα ταϋτα οι άγροϋλακες να θανατώσωσιν ούτε τά περιπλανώμενα, ούτε τά βόσκοντα, ειμή όταν ιδώσιν αυτά (βλάπτοντα) διά να βιβαιωθώσιν δε προηγουμένης περί τής βλάβης θέλουσιν είσθαι υπόχριοι και τά περιπλανώμενα να παρακολουθούν, και τά βόσκοντα να παραφυλάττωσι μέχρι ου προξενήσωσι τήν ζημίαν, και ως εκ τουτου όχι μόνον θέλουσιν αδυνατεί ή άμνησεί εις τήν σύγχρονον ένεργείαν των καθιόντων αυτών, κατά τας δύο ταϋτας περιπτώσεις, αλλά και τά λοιπά τής περιφερείας των μέρη δέν θέλουσιν δυναθί να έπαγρυπνώσι, διότι και δι' έν μέρος των περιπλανωμένων θέλουσιν έπαγρυπνεσθαι πολύ, και δι' έκασον ποιόνιον άπαιτείται διηνεκής έπαγρύπνησις, παραβλεπόμενων όλων των άλλων, καθ' όσον οι βόσκοντες αυτά θέλουσιν έμποδίζει πᾶσαν ζημίαν, έως ου ο άγροϋλαξ έπιμένει έπαγρυπνών, δέν θέλουσιν δε έχει οϋτοι πολύ πιθανώς τήν τοιαύτην φροντίδα και προσοχήν άμα ή έπαγρύπνησις λείψει.

Ότι ή θανάτωση των χοίρων και όταν οϋτοι περιφέρωνται εις τας πόλεις, καθίσταται έπίσης αναγκαία και λόγω τής προφύλαξεως των ιδιοκτησιών και λόγω τής καθαριότητος και υγείας, άλλ' οϋδέν ήττον παρατηρούνται αι αυται άνάγκαι διά τήν ένεργείαν του μέτρου αυτου και εις τά χωρία, όθεν μάλιστα, καθ' όσον άφορά τό μέρος των ζημιών, εύκολώτερα προχωρούσιν εις τά έπιδεκτικά ζημιών μέρη.

Ότι θεωρείται αναγκαιοτάτη και ή θανάτωση των σκύλων όταν αυτοί εισέρχωνται εις τας άμπέλους από τής έποχής καθ' ήν άργεται ή ώρίμασις του καρπου αυτων μέχρι του τρύγου, διότι και ζημίαν μεγίστην δύνανται να προξενήσωσιν εις αυτον και ή διάγνωσις των είναι δύσκολος κατά τής νύκτας

μάλιατα, και ἡ σύλληψις των ἀδύνατος τὸ μέτρον τοῦτο ἦτον καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος παραδε-
δεγμένον, ὥστε δὲν πρόκειται εἰμὴ νὰ καθιερωθῇ διὰ νόμου
ἐθιμον ἀρχαίον.

Ὅθεν καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ παραδῶ χθὴ ἡ
Βουλὴ τὴν θανάτωσιν τῶν ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν ἀπὸ τὰ ἀνα-
φερόμενα εἰς τὸ νομοσχέδιον πρόσωπα, ἕταν τὰ ζῶα ταῦτα περι-
πλανῶνται ἀνευ ἐπιτηδείας εἰς ὅποιονδήποτε μέρος ὡς καὶ εἰς
τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἢ βιάσκωνται παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν
αὐτῶν ἀμέσως, ἢ δι' ἄλλου ἐντὸς τῶν μερῶν, ὅπου ὑπάρχουν
δένδρα καὶ δειδροφυτεῖαι, εἰς περιβόλια καὶ ἀμπέλους.

Νὰ παραδεχθῇ ὡσαύτως τὴν θανάτωσιν τῶν σκύλων ἕταν
οὗτοι εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἀμπέλους ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὥρι-
μάσεως τοῦ κερπιῦ αὐτῶν μέχρι τοῦ τρύγου αὐτοῦ.

Οἱ οὗτω θανατωθέντες χοῖροι καὶ αἰγες ἀνήκουν εἰς τοὺς
ιδιοκτήτας αὐτῶν, καὶ θέλουσιν παραδιδεσθαι πρὸς αὐτοὺς παρὰ
τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν ἀρτίουσι οἱ ἀγροπόλακες κλπ. νὰ
τοὺς παρουσιάζωσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς θανάτωσεως των,
κατὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν τῆς τοχῆν προξενουμένης βλά-
βης πρὸς ἀρτίου τοῦ ιδιοκτήτου, τοῦ προστίμου κατὰ τὸ ἄρθρον
1 τοῦ ἀπὸ 13/25 Μαΐου 1835 νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης
εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης, τοῦ δικαιώματος τῆς συλλήψεως τοῦ
ἀγροπόλακος κατὰ τὸν περὶ ἀγροπόλακων νόμον, καὶ τῆς ἀντι-
μισθίας τῶν ἐκτιμητῶν τῆς προμηθεύσεως ζῆμίας κατὰ τὴν
ποινικὴν διατίμησιν.

Οἱ ιδιοκτῆται θέλουσιν προσκαλεῖσθαι πρὸς τῆς δημοτικῆς
ἀρχῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν
θανατωθέντων ζώων των, ἀλλ' ἂν δὲν παρουσιασθῶσιν οὗτοι
πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν πρόσκλησιν ἢ δὲν εἶναι ῥωστοί, ἐνεργεῖται
τὴν ἐπιδοσιν ἢ πώλησιν αὐτῶν διὰ δημοπρασίας, ἀφοῦ αὕτη
διακηρυχθῇ διὰ κήρυκός τινος, τὸ δὲ προσφερθὲν ποσὸν μετὰ τὴν
ἀφαίρεσιν τοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς ζῆμίας ποσοῦ, τοῦ προστί-
μου κλπ. παρακατατίθεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον διὰ νὰ
παραδοθῇ εἰς τὸν ιδιοκτῆτην ἅμα παρουσιασθῇ εἰς τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἐ. μ. Μελ. τ. οὐλο ς.

Κληρωσεως δὲ γενομένης, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψρο-
λεκτῶν Κ.Κ. Διοβουνιώτου καὶ Ματάλα, περὶ τῆς εἰς τὰ τμή-
ματα ὑπαγωγῆς τῶν ἀρτίως ἀναγνωρισθέντων Βουλευτῶν, ἑλα-

χον ὁ μὲν I. Ζάρακος εἰς τὸ 6') τμήμα, ὁ δὲ Γρηγόριος Καρριω-
τάκης εἰς τὸ 7'), ὁ Ἀθ. Δαηλέπουλος εἰς τὸ 8'), ὁ Ἴω. Τομα-
ρῆς εἰς τὸ 9'), ὁ Μ. Ἀναστασόπουλος εἰς τὸ 10') καὶ ὁ Α. Παπ-
παζώρης εἰς τὸ α')

Ἀνεγνώσθη δὲ μετὰ τοῦτο ἡ περὶ προϋπολογισμοῦ τῆς Βου-
λῆς ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ὅλον τὸ Βουλευτικὸν ἔτος τροπο-
λογηθεῖσα, ἔχει δ' οὕτως.

Ἡ λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Συνελθούσα εἰς ἐν τῶν δωματίων τοῦ καταστήματος, ἔλαβον
ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ Συνεδριάσει ΟΖ. γενομένην ἀπόφασιν τῆς
Βουλῆς, περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς τραχύσεως
συνάδου θεωροῦσα ὅτι ὁ πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεὶς παρὰ τῆς
ἐπιτροπῆς ἐξαίτησις προϋπολογισμῆς, κατὰ τὴν 8 9 ἑβρίου 1847,
θεσιζέται εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τοῦ Σώματος, συντάξεν
ἐξ ἀναλογίας τὸν διὰ τὴν σύνοδον ταύτην προϋπολογισμὸν ἀνα-
βαίνοντα εἰς δρ. 378,100: 80, ἔρρισα τὸ χρηρικὸν τῆς διαρ-
κειᾶς τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου διάστημα ἐπίσειον, ἦτοι
ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1847 μέχρι 28 Ἰουλίου 1848, καὶ ὑποβάλλει
αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιψηφισιν τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸ Κεφ. I. ἄρθ. 2 τῶν ἐκτέλετων ἐξόδων, προσέθηκεν ἡ
ἐπιτροπὴ σὰς δρ. 600 διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐκτύπωσιν τοῦ
παρα τοῦ Κυρίου Ἐδικοῦ μεταφρασθέντος ἐγγειοκρίτου τοῦ Βου-
λευτικῶ δικαίου, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐμφανισμένην
εἰς τὴν Ο'. συνεδριάσειν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἐκδότου νὰ
χρηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῶν ἐκτυπωθησομένων ἀντιτύπων
500 σωματὰ, χρησιμεύοντα διὰ τοὺς ΚΚ. Βουλευτὰς καὶ διὰ
τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, κρίνει περιττὸν νὰ
ἐπιφέρῃ παρατήρησιν τινὰ, ἀρκουμένη εἰς ὅσα ἐπὶνεγκαν εἰς τὸν
προϋποβληθέντα προϋπολογισμὸν, τοῦ ὁποῦ ἔλαβον ἤδη γνῶσιν
οἱ Κύριοι Βουλευταί.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς
Μελ. Χατζημελέτης.

Προϋπολογισμός της Βουλῆς διὰ τὸ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1817 ἕως 28 Ἰουλίου 1848 οἰκιστήμα.

Διαίρεσις	Διακρίσεις κενῶν	Αἰτίαι	Ποσά κκε' ἀριθ.		Ποσά κατά κκε.		Παρατηρήσεις
			Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
1	Αποζημίωσις Βουλευτῶν	106	318000				19. Αμειβάνοντες ἀνώτερον τῆς βουλ. ἀποζημ. μισθὸν πληρόνεται ἀπὸ τὰ ἀριόδια ταμεία.
	Ὁμ. συμπλήρωμα (ἀπαρρομμένου τοῦ δι' ἄλλαν ὑπὸ βροσίν μισθοῦ)	11	16460				
			334460	80			
2	Μισθοὶ ὑπαλλήλων	2	4800				
	Συντάκται ἀνά δρα. 200		10000				
	Πρωτοκόλλιστῆς καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ γραφείου	2	1410				
	Εὔσταξια ἀνά δρα. 60		732				
	Κλητῆρες		2400				
	Ἀρχιεργαστῆς καὶ βιβλιοφύλαξ ἀνά δρα. 200		25960				
			1080			360420	
1	Χαρτὶ μέλαν, κενόγραφα κλπ. πρὸς 90					80	
	Υδατὸν						

2	Εἰς συνδρομὰς ἐσωτερικῶν ἐξωτερ. ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1400				
3	Εἰς βιβλιοδετικά	4500				
	Εἰς λιθογραφικὸν χάρτην καὶ τυπωτικὸν διὰ τὴν τύπωσιν τῶν πρακτ. τῆς Βουλῆς 3000	500				
		400				
4	Εἰς ἔλασιν τῶν φανῶν τοῦ κατεστήματος	2000				
5	Εἰς θέρμαμα	9880				9880
6	Εἰς ἀγορὰν βιβλίων κλπ. διὰ τὴν ἀρχιεπιθῆκην τῆς Βουλῆς	5700				
		2100				
		7800				
1	Δι' ἀνίτησιν αἰθούσας ἐπὶ τοῦ ἀρχιεργαστηρίου τῆς Βουλῆς					7800
2	Εἰς ἐκτάκτους δαπάνας					80
	Ἰσοζυγία.					
						378100
	Τὸ ὅλον ἀσπ.					80

Ἐπὶ δὲ τῇ ἐρωτῆσει περὶ προσθήκης νέων τεσσάρων μελῶν ἐν ταῖς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐνόρκων καὶ τοῦ περὶ ζωκλοπῆς νομοσχεδίου ἐπιτροπαῖς, ἀπορατικῶς ἡ Βουλὴ ἀπορνησάμενη, ἐπιλήρῃ τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νομοσχεδίου. Ἀναγνωσθέντος δὲ τούτου, λαβὼν τὸν λόγον, παρέτηρσέν τις, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἀγορεύων, οὐδόλως ἀντίκειται πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ τὰ καθέκαστα τοῦ ἀποικισμοῦ τούτου προτίθεται νὰ ἐξιστορήσῃ, καὶ τὰ μέχρι τοῦδε γεγονότα ἐκθέτων νὰ εἰρή τὴν Βουλὴν εἰς θέσιν, ὥστε νὰ ἀπορκηθῇ ἐν πλήρει γνώσει ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας Κρητῶν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι 370 οἰκογένειαι εἶναι αἱ ἀπὸ τῆς ἐξόσεως τοῦ ΚΑ' ψευδισμοῦ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου ἀποικισθεῖσαι. Ὑπὲρ τούτων ἡ Κυβέρνησις καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν βουλευτικὴν περιόδον καθομένη, εἰσήγαγε Νομοσχεδίον, τὰ περὶ τοῦ ἀποικισμοῦ τούτου, ὡς καὶ τὸ ἀνά χειρὸς ἀκριβοῦς κεινόν. Ἐνθιμείται δ' ὡς εἰσηγητὴς τῆς τότε ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐζητήθησαν ἀναγκαῖαι τινὲς περὶ τῶν ἀποικισθέντων Κρητῶν πληροφορίες· ἀλλ' ἐνῶ πολλὰς πρὸς τοῦτο ἀπάντησε δυσχερείας ἡ Κυβέρνησις, ἐπέκλε μετ' ὀλίγον καὶ ἡ διαίλυσις τῆς Βουλῆς, τὸ δ' ἀνωτέρω Νομοσχεδίον ἀτελεσφόρον ἔμεινεν. Οὐχ ἦπτον δ' ἐζητήθη καὶ κατάλογος τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθειῶν ἕως τότε γαιῶν, ἵνα γνωρίζῃ ποῖς ἡ Βουλὴ ἀναδέχεται ἑαῖρη, περὶ τοῦ ἀποικισμοῦ τούτου ψευδίζουσα. Ὁ κατάλογος δ' οὗτος εὐκολώτερον ἐπεδόθη, ἀπὸ τῶν συμβολαιογραφικῶν βιβλίων ἐρανισθεὶς, καὶ 25,251 στρέμματα γαιῶν ἀπεδείχθη ὅτι εἶχον παραχωρηθῆ εἰς τὰς ἀνωτέρω οἰκογενείας· ἐξ αὐτῶν 14,194 στρέμματα καὶ 750 μέτρα παραχωρήθησαν εἰς τὴν Ἀργολίδα, 4321 εἰς τὴν Κορίνθον, καὶ τὰ λοιπόμενα 6,735 στρέμματα καὶ 250 μέτρα εἰς Μεθώνην καὶ ἄλλα οἰαδήποτε μέρη. Οὐδέ μία δ' ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πολλὰι καταχρήσεις ἐγένοντο περὶ τὴν παραχώρησιν τῶν γαιῶν τούτων, καὶ λόγῳ συμπλοχῆς ἢ ἀντιπαθείας διενεμήθη τὸ κοινόν τούτο δίκαιον. Διότι πολλὰι μὲν οἰκογένειαι μόλις ἔλαβον 30 ἢ 50 στρέμματα, ἄλλαι δ' αὖθις ὑπὲρ τὰ 400 ὡς εἰς πολλὰς διαιρεθεῖσαι ἐπωνυρίας, ἢ ἀλλὰξασαι ταύτας ἐπίτιδες. Οὐ μόνον δὲ τούτο, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τὰς γαίας ταύτας λαβόντες, τὰς ἐπώκησαν μετὰ ταῦτα, καὶ ἀπέθλον εἰς τὴν πατρίδα των. Καὶ ἐν μὲν τῇ Ἀργολίδι ἐπωλήθησαν 2663 στρεμ. καὶ 250 μέτρα, ἐν δὲ τῇ Κορίνθῳ 29, καὶ 750, τὸ ὅλον 2693 στρέμματα. Ἀναφέρει δ' ἐν ἀκριβεῖα ταῦτα, ἵνα διὰ πραγμάτων πεισθῇ ἡ βουλὴ ὅτι ἐγένοντο κατα-

χρήσεις, ὅτι πολλοὶ ἐκ τούτου ἠδικήθησαν καὶ ὅτι κακῆ ἐγένετο ἡ τῶν γαιῶν διαχείρισις, ἵνα τὸ σῶμα ἐν γνώσει τούτων ἀποραθῇ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας Κρητῶν. Ἐκ τούτου ὁδὸν παρατηρεῖ, ὅτι παραχωρήθησαν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ θροῦς καὶ εἰς πολυετῆ ἐνικίασιν εἰς μὲν τὴν Ἀργολίδα 887 στρ. καὶ 500 μέτρα, εἰς δὲ τὴν Κορίνθον 203, τὸ ὅλον 1090 στρεμ. καὶ 500 μέτρα. Ἐκτὸς δὲ τούτων π. ὅς μὲν τοὺς ἐν Μεθώνῃ συνοικισθέντας, ἵνα κατὰ τὸ νομοσχεδίον, ἔπρεπε νὰ συνοικισθῶσιν 100 οἰκογένειαι, παραχωρήθησαν τὰ ἀναγκαῖα χωρὸς κτλ., 20,000 δραχ. δάνειον πρὸς ἀνάλογον τῶν οἰκογενειῶν διανομὴν καὶ ἀνά ἐν οἰκοπέδον δωρεάν εἰς ἑκάστην. Ἀλλ' ἐνῶ δὲν συνοικίσθησαν ἀπ' ἐνός ὅλοις αἱ πρὸς τὸ νομοσχεδίον ἠρηθείσαι 100 οἰκογένειαι, δὲν διακομῆται ἀπ' ἑτέρου, ἐάν τις ἄριστοι τοὺλάχιστον οἰκογένειαι, ἔλαβον τὰς ἠρηθείσας δραχμάς. Βεβαιεῖται ἔτι καὶ ὅτι τῆς Μινωῆς συνοικισμός, παρατηρεῖ δ' ὅτι ἐνταῦθα 120 οἰκογένειαι ἔπρεπε νὰ συνοικισθῶσι. Παραχωροῦντο δὲ εἰς αὐτάς ἐν στρέμμα μὲν γὰρ δι' οἰκοπέδον, ἕτερον διὰ κῆπον καὶ ἀνά 300 δραχ. πρὸς ἑκάστην τούτων ὡς δάνειον, ἵνα τοῖς χρησιμεύουσιν εἰς τὰς πρῶτας τοῦ συνοικισμοῦ τῶν ἀνάγκας. Πρὸς δὲ παραχωρηθῆ πρὸς ταύτας καὶ μέρος διὰ πλατεῖαν καὶ ἀγορὰν καὶ ἕτερον πρὸς ἀνάγκην δημοτικῶν καταστημάτων. Ὁ ἀριθμὸς λοιπῶν τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν εἶναι 120, τὸ δὲ ὅλον τῶν εἰς αὐτάς δωρεῖσιν ἀρχαίων φέρει δραχ. 36,000. Ἀλλ' ἔλαβον αἱ οἰκογένειαι πᾶσαι τὸ ἀνάλογον τῶν δραχμῶν; ἠκοδόμησαν ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων; διαμένουσιν ἐπὶ εἰς Μινωίαν, ἢ ἀπέθλον τινὲς ἐξ αὐτῶν; Ὅλα ταῦτα ἐπίσης ἀγγεῖ ἡ βουλὴ, καὶ πρέπει ἐκρινῶς νὰ τὰ παραρηρηθῇ πρὶν ἢ ἐπιψηφίσῃ τὰ περὶ τούτου. Εἰς δὲ τὸν ἐν Μάλῳ δῆμον Ἀλαμάντος, ἵνα ὠρίσθη 150 οἰκογένειαι νὰ συνοικισθῶσι, παραχωρήθησαν αἰὰ ἐν οἰκοπέδον δι' ἑκάστην καὶ ἕτερον διὰ κῆπον, οὐχ ἦπτον δὲ καὶ ἀνά 200 δραχ. ὡς δάνειον πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν. Τὸ δὲ πρὸς τούτο 30,000 δραχμῶν φέρει, μετὰ τῶν ἀνωτέρω προστιθέμενον, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 86,000, ὅσας μέχρι τῆδε προτήνεγκε διὰ τοὺς συνοικισμούς τῶν Κρητῶν ἡ Κυβέρνησις. Μεθ' ὅλα ταῦτα παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἀλλοῦ μὲν, ἰδίως δ' εἰς Μινωίαν, δὲν ἔκτισον καλὴν τῶν γαιῶν τούτων γοῆσιν τινὲς τῶν συνοικισθέντων, καὶ ἄλλοι μὲν ἀπέθλον οἰκᾶς λαμβάνοντας τὰς ἐκ τούτων προσόδους, ἄλλοι δὲ καὶ τὰς ἀπελλοτρίωσαν ἐντελῶς. Καὶ διὰ μὲν τοῦ ἐνταῦθα διαμένοντος δίκαιότερον θεωρεῖ νὰ παραχωρηθῇ διὰ νόμου οὐχὶ πλέον ἢ κατοχῇ, ἀλλ' ἡ κυριότης αὐτῶν

των γαιών. Τῶν δ' ἀναχωρησάντων ἀνάγκη νὰ γνωρίσῃ ἡ βουλὴ τι ἀπέγειναν αἱ οἰκίαι, καὶ πόσοι ὀριστικῶς διαμένοντι ἐν Ἑλλάδι, ἵνα ἐν γνώσει, ὡς εἶπε, καὶ κατὰ δικαιοσύνην ψηφίσῃ τὰ περὶ τούτου, μὴ ἀγνοοῦσα ποία ἀναδέχεται βάρη. Ἐκ δὲ τοῦ συναγομένου τούτου τῶν πληροφοριῶν θέλει καθοδηγηθῆ ἡ Κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ τὰς γαίας τῶν ἀναχωρησάντων πρὸς ἄλλους, οἵτινες παρ' ἡμῖν διαμένοντες, δὲν ἔλαβον εἰσέτι. Περὶ ὧν τούτων, εἶναι βέβαιος, θέλει τὸ ὑπουργεῖον συλλέξει τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες. Παραδέχεται ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀρκούμενος εἰς ὅσα πρὸς φωτισμὸν τῆς βουλῆς περιττήρην.

Ἄλλος μετὰ τούτου ἐπένεγκεν, ὅτι μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων τούτων ἐπ' ἀνάγκης θεωρεῖ νὰ γνωρίσῃ πρῶτον τὸ σῶμα πρὸς πόσους ἐξ αὐτῶν εἶναι δίκαιον νὰ γείνωσι τοιαῦται παραχωρήσεις, ὥστε ἀναλόγως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας νὰ γείνη καὶ ἡ τοῦ ποσοῦ τῶν γαιῶν προσφορά. Ἄνευ τούτου νομίζει, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιληρθῇ τοῦ ζητήματος, καὶ δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, πρὶν ἢ ληρθῶσιν αἱ ἀνωτέρω πληροφορίες.

Πρὸς ταῦτα ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι τὸ περὶ παραχωρήσεως τῶν ἀναγκαίων γαιῶν κυρίως εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως· αὕτη δὲ πρὶν ἢ καθυποβάλλῃ τὸ νομοσχεδίον, ἀναντιρρήτως ἐπρόντισε καὶ περὶ τοῦ ἀναλόγου τῶν γαιῶν ποσοῦ καὶ περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν δύναται σύμφω·α μετὰ τὴν κατάστασιν ἡμῶν νὰ τὰς παραχωρήσῃ ἐκ τῶν ἐνότων. Δὲν πρέπει λοιπὸν διὰ τούτο νὰ ἀναβληθῇ ἡ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου παραδοχὴ.

Ἄλλος ὑποστηρίζων τούτον προσέθηκεν, ὅτι ἐάν τὸ νομοσχεδίον ἀναβληθῇ ἤδη, ἡ βουλὴ θέλει περιέλθει εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπονοίας, καὶ ἔσως τότε οὐδὲν ἐνεργηθῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἡ Κυβέρνησις ὁμολογουμένως ὀφείλει νὰ συνδράμῃ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Κρήτας· εἰσέλαχε νομοσχεδίον, ἅρα ἐκτεθῆ καὶ πόσον δι' ἐκάστην οἰκογένειαν δύναται νὰ παραχωρήσῃ· ὅταν δὲ γίνη ὁ περὶ τούτου νόμος, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀφαιρέσει εἰδικὰ πολλὰς ἐκ τῶν λαθόντων καθ' ὑπέρβασιν γαίας, καὶ παραχωρήσει αὐτὰς πρὸς τοὺς ὀλίγας ἢ μικδῶως λαθόντας, ὥστε θέλει διευκολυνθῆ ἐκ τῆς κατ' ἀναλογίαν ταύτης διανομῆς. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἡ βουλὴ νὰ τὸ ἀναβάλῃ, καὶ εἶθε νὰ προσήρχοντο ἐπι δεκακισχιλιοὶ Κρήτες, ὑπὲρ ὧν ἄνευ βλάβης κ' ἔδυναντο αἱ αὐτὰ παραχωρήσεις νὰ γίνωσι.

Μετὰ τούτου ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν, ὅτι 25,251 στρέμ-

ματα γαιῶν παραχωρήσαν, ὡς ἐρόθη, ὑπὲρ τῶν συναικισμῶν τούτων, τὸ δὲ ποσὸν τούτο καθ' ἑαυτὸ δὲν εἶναι ἀνεπαρκές. Περὶ δὲ τῶν γενομένων καταχορήσεων παρατρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ γίνη λόγος εἰς τὰς καθέκαστα, διότι ἡ ἐπιτροπὴ, προϊδούσα, συνίστασιν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς τὰ περὶ τούτου. Οὐχ ἥττον δὲ κέρνει ἐν αὐτῇ μετὰ καὶ περὶ τῶν γαιῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἀπῆλθον ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Παρατρεῖ δ' ὅτι ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν στρεμμάτων ἐάν ἀφαιρηθῶσιν αὐτὰ μόνον, θέλουσιν ἐπαρκῆσαι πλεονεξία πρὸς παραχώρησιν τῶν ἐνταῦθα διαμενόντων. Περιστὸν λοιπὸν νὰ ἀναβληθῇ ἤδη τὸ νομοσχεδίον, ἕως οὗ νέαι δόξαις πληροφορίες.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐν τῷ 4 τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἀρθροῦ ὀρίζει ἵκτως, ὅτι μόνον εἰς τοὺς ἐν Μιλήῳ καὶ Μινωῶν πραγματικῶς συναικισθησομένους θέλουσι δοθῆ αἱ ἀναγκαίαι βοηθείαι. Πᾶσα ἄρα οἰκογένεια αὐτῶτε μόνον συναικισθεῖσα, θέλει λάβει τὰς ἀνωτέρω βοηθείας· ὥστε οὐδεμίαν θέλει γίνην κατάχορος εἰς τὸ μέλλον, καὶ ἡ βουλὴ δὲν πρέπει οὐδ' ἔνεκα τούτου νὰ ἀναβάλῃ τὸ νομοσχεδίον.

Μετὰ τούτου λαθὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, παρετήρησεν, ὅτι εἰς δύο τινὰ κυρίως τὸ νομοσχεδίον περιστρέφεται· ἃ εἰς τὸ νὰ δοθῶσιν ἔγγραφα ἰδιοκτησίας δωνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΚΑ' ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τῶν κατὰ τὰ 1834 Β. διαταγμάτων πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀποικισσάντας Κρήτας καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ θέλουσι γίνην βοηθήματα πρὸς τοὺς εἰσέτι μηδεμίαν λαθόντας περιβαλῶν. Παρατρεῖ δ' ὅτι ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπαγομένων πολλοὶ ἢ κατέχουσι γαίας καθ' ὑπέρβασιν, ἢ ἀπῆλθον ἐγκαταλιπόντες αὐτὰς. Ἄρα θέλουσιν ἐπαρκῆσαι αὐτοὶ πρὸς βοήθειαν τῶν λοιπῶν ἢ ἐάν ληρθῶσιν, ἢ ὑπέρβασις θέλει εἶναι σικιρὰ, διότι ὀλίγοι παρ' ἡμῖν διαμένοντι Κρήτες, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ διὰ τούτο. Ἄλλως τε παρατρεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὰς βοηθείας τὰς πρὸς τοὺς μὲν λαθόντας, καθ' ὅσον αἱ εἰς τούτο παραχωρήσεις εἶναι μικραὶ καὶ δὲν παραδλάπτουσι τοὺς λοιποὺς κατόχους. Τελευταίον προσέθηκεν, ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ πολὺ ἀναβλήθη ἡ ἀποκατάστασις τούτων, καὶ παράπαν πολλὰ διηγήθησαν, καὶ ἐκ τούτου κινωγιάσθησαν πολλοὶ νὰ ἀπέλθωσιν, πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἐφ' ἅπασι ἡ ἀβεβαιὸς τύχη τῶν πολυπαθῶν τούτων ἀδελφῶν μας, οἵτινες συνεδυσάθησαν μετ' ἡμῶν, ἀπολέσαν τὴν πατρίον γῆν καὶ τσαυτάς κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπέμεινον κakovίας.

Επί ταύταις ψηφοφορίαις κατ' ονομαστικὴν κλίθην γεινομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Μελετοπούλου καὶ Τοιμπουράκου, συνήχθη κατὰ τὸ ὅδε προσκτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχθη αὐτὴν παρ' ἑνὸς διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐπιτάξεως.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤῶΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ορεινός	N.	Στῆρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Κλειομ. Οικόνομος	N.	Μ. Σιωνίης	N.
Γ. Λογιωτακίδης	N.	Γρ. Χριστογιάννης	N.
Α. Δελγιγιώργης	N.	Γ. Μήτσος	N.
Η. Τοιμπουράκος	N.	Ιω. Κλίμακας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Αναγ. Δημητρίου	N.
Σταύρος Γρέβας	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Ιω. Πετραλέης	N.	Μ. Ν. Βαλιάντης	N.
Α. Κονδύλης	N.	Χρ. Ν. Δραβιάς	N.
Αναγ. Κρητιώτης	N.	Ιλίας Παπαδάκης	N.
Ανδρ. Ανθόπουλος	N.	Γ. Πατριζής	N.
Ν. Ιατρός	N.	Ν. Ανδριανόπουλος	N.
Αναγ. Μακροπολιώτης	N.	Β. Πατριζής	N.
Α. Καλλιφρονάς	N.	Ζήκος	N.
Κωστής Βρυζάκης	N.	Γουγ. Ν. Κορριωτάκης	N.
Ανδρ. Γεωργίου Πατριζής	N.	Αθ. Δουλιώπουλος	N.
Κ. Τσαβίλλας	N.	Σταμ. Αικυλιώτης	N.
Σ. Σπύριος	N.	Πέτρος Νικολαΐδης	N.
Η. Ράγκος	N.	Κ. Θ. Κοκοστρώνης	N.
Α. Η. Νάκος	N.	Α. Ν. Μπιλιόπουλος	N.
Αναγ. Γεωργιανός	N.	Γ. Α. Αντωνίου	N.
Πέτρος Τσαντάκης	N.	Ζαχ. Δεπάντας	N.
Γ. Κονδύλης	N.	Ἰω. Αντίπας	N.
Κ. Φακίτσας	N.	Αναγ. Νεταρέης	N.
Ἰω. Καλογεράς	N.	Ἰω. Οικονομίδης	N.
Γ. Ιω. Βασιλάκης	N.	Γ. Πανοπολιώτης	N.
Αναγ. Γουζιόπουλος	N.	Ἰω. Ν. Τσοῦλος	N.
Γ. Κ. Βελής	N.	Ιω. Ζαφειρόπουλος	N.
Ιω. Α. Χριστοπούλου	N.	Ματθαίος Πρωτοπαπῆς	N.
Γ. Ιω. Γουλιόπουλος	N.	Ν. Κορριωτάκης	N.

Ἰω. Μελετοπούλου	N.	Ιω. Γκοῦρας	N.
Παρακ. Ματάλας	N.	Αναγ. Κεγαγιῆς	N.
Ἰλίας Γικιτράκος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Αναγ. Στέφανος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Εὐσ. Σπυριδίου	N.	Ιω. Α. Αντωνίου	N.
Ῥήγας Παλαμίδης	N.	Χρ. Τσίνοσ	N.
Θ. Μ. Πατριζής	N.	Α. Κουμπιότης	N.
Κ. Μανέτας	N.	Θ. Ι. Μήζης	N.
Ἰλ. Αλεξανδρόπουλος	N.	Ἰω. Α. Οἰκίδης	N.
Μ. Χατοῦ Μελίτης	N.	Γ. Μπάτσιος	N.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Κ. Λαριωτάκης	N.
Α. Σακελλαριδάκης	N.	Σταμ. Αντωνιάδης	N.
Ν. Μπούτσινας	N.	Ιω. Παρίδης	N.
Π. Παπακωνσταντίνος	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.
Ι. Παπακωνσταντίνος	N.	Κάρολος Νάζος	N.
Σπ. Βαλιάντης	N.	Ἰω. Παρίδης	N.
Στρατῆς Αλεγγιμανιάκης	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.
Σπ. Α. Βαρότσος	N.	Κάρολος Νάζος	N.
Πέτρος Λεντούδης	N.	Ἰω. Παρίδης	N.
Χρ. Σοφιακόπουλος	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.
Μ. Ι. Μιχαηλίδης	N.	Κάρολος Νάζος	N.
Κ. Βέλιος	N.	Ἰω. Παρίδης	N.
Μιχαὴλ Ιατρός	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.
Α. Βιρβύλης	N.	Κάρολος Νάζος	N.
Γ. Μπάνης	N.	Ἰω. Παρίδης	N.
Πέτρος Μακρομυχάλης	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.
Αναγ. Μακρομυχάλης	N.	Κάρολος Νάζος	N.
Γ. Κ. Μακρομυχάλης	N.	Ἰω. Παρίδης	N.
Ν. Μουχολλιάς	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.
Γ. Μ. Ζηριωτάκης	N.	Κάρολος Νάζος	N.
Α. Κωνσταντινίδης	N.	Ἰω. Παρίδης	N.
Κ. Α. Σχινιάς	N.	Αναγ. Μάμουκας	N.

Ανεγνώσθη ἑπιτα τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γινωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω.

« Μετὰ τὴν λέξιν ἀποικισαντες προσθιθενται καὶ αἱ λέξεις καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐγκαταστημένους ὄντας » διὰ τὴν ἐξηγητὴν σαφέστερα οὕτως ὅτι οἱ λαβόντες τοιαύτας γαίας καὶ μὴ ἐγκατασταθέντες εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, καὶ δὲν ἔχουν κανὲν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν αὐτοῖς γαιῶν μετὰ τὰς λέξεις

ε εις όσους εκ των μεταναστευσαντων ήδη προστιθηται και ο εξαταστημένος ως ανωτέρω εν τη Ελλάδα μέχρι της εκδόσεως του παρόντος Νόμου, και περί των όποιων θέλει ανεξηγήθη εντός το πολύ εξ μηνών μετά την έκδοσιν του παρόντος Νόμου τακτική έγγραφη ο δια να ασφαλισθη επίσης ότι οι πρωτογενείς και τυχαίως εύρισκόμενοι εν τη Ελλάδα χωρίς να ήναι εξαταστημένοι εν αυτή δέν έχον το δικαίωμα τούτου καθώς και όσοι μετά ταύτα τυχόν έλθουν εις την Ελλάδα, διότι η σκοπός του Νόμου είναι να περιβάλη τους μέχρι τούδε μεταναστεύσαντας, και εξατασταθέντας εν τη Ελλάδα, και όχι και τους μετά ταύτα έλευσομένους: περί των έπειτα δόναται να ληφθη πρόνοια εάν δοθη ανάγκη: προλαμβάνεται δε δια της διαταταμένης έγγραφης και πάσα κατά τούτο κατάχρησις δια των τροπολογιών τούτων. »

Επί τούτοις λαβών την λόγον παρατήρησέ τις, ότι και εκ των παρατηρήσεων των αγορευσαντων, και εκ των της εκθέσεως της επιτροπής και εξ όσων ο ύπουργός ειπε συνήθη, ότι εκ των παραχωρηθεισών προς τους Κρήτας γαιών εις πολλές έγιναντο καταχρήσεις, και η Κυβέρνησις πρέπει εξετάζουσα περί τούτου, να επιφέρει την θεραπείαν. Τούτ' αυτό και δια της εκθέσεως του ο ύπουργός ύπόσχεται και το νομοσχέδιον μικρονοεί. Παρατηρεί δ' ότι η πρόθεσις του ύπουργείου και η της Βουλής σύστασις του να εξετάση αυτό περί των καταχρήσεων, και άρμυρον τά πλεονάζοντα η καταληφθέντα, να χρηρηση ταύτα προς τους μη λαβόντας, αποθάνει λίαν έργαδης δια την Κυβέρνησιν και θέλει αναστείλει την του νόμου έκτέλεσιν. Επάναγκας λοιπόν θεωρεί, ίνα η Βουλή έμπαδίση πέραν του δημοσίου ζημίαν άνευ Ελλάδος τινός των συμπερόντων των κρητών, να ληφθη άλλο τι προσφύεταρον μέτρον. Παρατηρεί δ' ότι ενώ εξέδοθη ψήφισμα παρά του φειμνήστου Καποδιστρίου και Β. Αντάγαμα, άπεράσισαν να παραχωρηθώσι 25 251 στρεμ. γαιών προς τους άποίκους, παραχωρηθησαν αύται κατά μέγα μέρος προς άλλους η προς τους εν Μινωία, Μεθώνη και Μέλοσ συνοικισθέντας. Εάν δ' άρ' ενός ληρωθών υπ' όβην τά στρέμματα ταύτα, και κατά μέσον έσον υποτεθη, ότι ανά 40 στρέμματα έλαβον έκαστη οικογένεια, συνάγεται, ότι 470 οικογένεια μόλις έλαβον γαίαν μένουσι δ' έτι 650 οικογένεια, αι όποιαι δέν έλαβον την μερίδα των. Εάν δ' εις ταύτας προστεθώσι και άλλαι, ώσαύτως αξιούσαι ότι δέν έλαβον, εξαγεται προφανώς, ότι 1000 σχεδόν οικογένεια εισέτι δέν μετέσχον της χάριτος. Απόδειξις τούτου

ότι το πλείστον μέρος των στρεμμάτων έδόθη εις όνόματα όλως ιδανικά. Δια να εξομαλυνθώσι λοιπόν όλα ταύτα άνευ πολλής δυσχερείας και βραδύτητος, καλόν νομίζει το 1 του νομοσχεδίου άρθρον να μείνη ως 2, να τεθη δ' ως 1 έτερον, το όποιον εν ειδει τροπολογίας προτιναι ως έρεζη: ο Το υπ' αριθ. ΚΔ' ψήφισμα του Κυβερνήτου άκυρωται, αι δε κατ' αυτό παραχωρούμεναι γαίαι επανέρχονται εις την κυριότητα του δημοσίου ο άμεινω δέ μετά τούτο να περιέχη το 2, ότι παραχωρούνται 30—50 στρέμματα εις έκαστην οικογένειαν αναλόγως των μελών αύτης, κτλ. Ούτω δέ φρονεί, ότι και το δημοσίον εξασφαλιζεται και παύουσιν αι τσακίται φροντίδες. Διότι έκαστος των έχόντων δικαίωμα προσερχόμενος, θέλει λέγει ότι ως κάτοικος της Ελλάδος απαιτεί το ανάλογον των γαιών του. Εάν δ' έρωτηθείς εάν έλκεδεν, αποκριθη καταρατικώς, θέλει το δημοσίον επικυρεί προς αυτόν τάς ληρωθείσας, άλλ' ένταυτώ έχει την εύκολίαν να σημειώνη τότε το όνομα του λαβόντος, και την θέσιν, όπου έλαβε ταύτας. Ου μόνον δε τούτο, αλλά θέλει καταμετρή έκαστου τάς γαίαι, και εάν ήναι πλείωτερα, θέλει αφαιρεί τάς πλεονάζούσας. Παρατηρεί δ' ότι δια της στιγμιαίας των γαιών άκυρώσεως ούδόπως ελάττωνται τά των άποίκων συμφέροντα. Διότι και εάν πολλά οικογένεια λαβούσαι εκαλλείργησαν τάς γαίαι, δια μίαν στιγμήν θέλωσι θεωρηθη ως επανελθούσαι εις κατοχήν του δημοσίου, επειδή μετά της κατοχής άρχεται και η σύγχρονος του δημοσίου ύποχρέωσις δια του άρθρ. 2. Ούτως άρα καθίσταται εύχερες η των καταχρήσεων ανακάλυψις, χωρίς να αποστέλλη το δημοσίον γεωμέτρας και πραγματογνώμονας, το δε κακόν να μη παύη ως παρατήρησέ τις ότι πληροφορίας τινάς πρότερον ζητηθείας δέν κατώρθωσε να λάβη το ύπουργείον, το αυτό δε και δυσχεροίστερον θέλει εΐσθαι ήδη. Διά συνίσταται προς την Βουλήν την τροπολογίαν του.

Αντίταξεν έτερος ότι η προσαναχθείσα τροποποιήσις περί άκυρώσεως του ψήφισματος του Κυβερνήτου προς διευκόλυνσιν της έργασίας της Κυβερνήσεως εις ανακάλυψιν των γενομένων καταχρήσεων είναι εναντία της άρχης του παρόντος νόμου προτιθεμένου να νομιμοποιήση τάς δια του ψήφισματος του Κυβερνήτου γενομένας παραχωρήσεις: έπειτα η τσακίτη άκυρωσις θέλει γενήσκει πολλά άτοπηματα, διότι πολλοί Κρήτες παρλαβόντες τάς εις αυτούς παραχωρηθείσας γαίαις ένέργησαν επ' αύτων έμφυτεύσεις, η τάς διεχειρίσθησαν επί τη βάση της δια του ψήφισματος παραχωρήσεως, ένδεχόμενον λοιπόν είναι άκυρω-

μένου του ψήφισματος του Κυβερνήτου να γίνει και καταργή-
σεις, ή αφαιρουμένων των εμπειροτεμένων γαιών από των
κατεχόντων αυτές Κρητών, ή αϊτούντων των μη λαβόντων
εὐκαίρους γαίας ἄλλας καλλιτέρας. Αποκρούει λοιπὸν τὴν περὶ
προσθήκης πρώτου ἄρθρου ακυροῦντος τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου
πρότασιν τοῦ παραχωρήσαντος. Παρακαλεῖ ὁ ἔτι καὶ πρὸς τὴν
προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐπεκτείνει τὴν προθεσμίαν τῆς
μεταναστεύσεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι ἡ
Βουλὴ δὲν δύναται ἔτι νὰ θέλῃ ἄλλην ἐποχὴν μεταναστεύσεως
παρ' ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὤρισεν τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου,
καὶ τὰ μετ' αὐτὸ ἐσπλῆοντα Βασιλικὰ Διατάγματα κατὰ τὸ ἔτος
1834. Δὲν παραδεχεται λοιπὸν τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς·
διότι, ἂν ἡ Βουλὴ ὄρισεν χρόνον νῦν καθ' ὃν ἐπαινεῖσθαι τὰ
δικαιώματα τῆς μεταναστεύσεως, θέλει εἰσέλθαι ἐκ τοῦ πειλῆματος
τοῦ ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν Βασιλικῶν Διαταγμά-
των τῶν ὁποίων τὰς ἀποφάσεις πρόκειται νὰ κυρώσωμεν σύμφωνα
ἐπειτα ἐκλείψουσιν οὕτω καὶ οἱ ὑπόλοιποι ὅτι θέλει παρουσιασθῆ
μέγας ἀριθμὸς Κρητῶν διὰ τῆς λόγου τούτου ὑποστρεῖξαι νὰ
αφεθῆ ὡς προθεσμία ἢ παρὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ 1834 ῥιζομένη.

Παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν Ὑπουργὸς ὅτι ὁ τὴν
προσθήκην τοῦ νέου ἄρθρου προείπων Βουλευτὴς προήλθεν εἰς
αὐτὴν ἐκ μόνης τῆς ἰδίας, ὅτι εἶναι δυσκλίτη νὰ ἀρῶσθαι οἱ
μέχρι τοῦδε πραγματικῶς μεταναστεύσαντες Κρητῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ
ὁ συζητούμενος νόμος διατάττει νὰ δοθῆ εἰς αὐτοὺς ἡ κυριότης
τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς γαιῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου αὐτῶν
συμφέροντος πάντες ὁμοίωμενοι θέλουσι παρουσιασθῆ ἀνομοκλήτως,
νὰ ζητήσωσι τὰ παραχωρητήριά των, ἵνα λάβωσι πλήρη κυρι-
ότητα τῶν γαιῶν, ἃς ἔχουσιν ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν των· εἶναι
λοιπὸν ἀπίθανον ὅτι οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἀμελεῖσαι νὰ ἐκτελέσωσι
πράξιν τόσον εἰς αὐτοὺς συμφέρουσαν. Ἀλλὰ καὶ ὑποθεθέντος
δυνατοῦ ὅτι τινὲς θέλουσιν ἀμελεῖσαι νὰ ἀποκτήσωσι τὰ παρα-
χωρητήρια τῶν γαιῶν των, τὸ τοιοῦτον θραπέυεται, ἂν ἔρισθῆ
ἐντὸς τοῦ νόμου χρόνος τις, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὀφείλουσιν οἱ
ἀποικησάντες Κρητῆς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ
ἐκθέσαντες τὰ δικαιώματά των νὰ λάβωσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνή-
κοντα παραχωρητήρια· οἱ δὲ μὴ παρουσιασθέντες ἐντὸς τῆς ται-
αύτης προθεσμίας ἀποβάλλουσιν τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Μετὰ τοῦτο ὁ τὴν προσθήκην νέου ἄρθρου προτείνων ἀπέσυρεν
αὐτήν.

Παρατήρησεν ἀκολούθως ἕτερος ἥτι δὲν πρέπει νὰ ὀρισθῆ

προθεσμία μεταναστεύσεως ἢ παρὰ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ
1834 ῥιζομένη, ἀλλὰ νὰ παραταθῆ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ
παρόντος νόμου κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· διότι
εὐθεμία μεγάλη ζητεῖται ἐκ τῆς ταιαύτης παρατάσεως,
ἐνῶ περιορίζομενος τῆς προθεσμίας εἰς τὴν τὴν παραχωρηθέντων
πρότερον δύναται νὰ γνησθῶσι δίκαια παράπανα. Δὲν εἶναι δὲ
οὕτω τὸ προτεινόμενον πρὸς τὴν παραχωρηθέντων γαιῶν
μέγαν, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος μετατόπιστον καὶ μάλιν, παραβλλόμενον
πρὸς τὰς προτέρας θέσεις αὐτῶν, δύναται δ' ἕκαστος νὰ ἐνοήσῃ
τὴν ἐπιτέλειαν αὐτῶν τμήματος εἰς τὴν ἑξῆς τῶν περὶ ὃν ὁ λόγος
Κρητῶν, καὶ ἐπιτελεῖσθαι παραδεδωμένους εἰς τὸ ὀλιγομερικὸν Κρη-
τος τῆς πατρίδος τοῦ ἐπιλείπειτο χάριν τῆς εὐνοίας ἐρημίας
ὅλων τῶν κρατῶν οὗτου. Ἐπισημαίνει δὲν πρέπει νὰ ὀρι-
σθῆ ὡς προθεσμία τῆς μεταναστεύσεως ἢ παρὰ τοῦ Β. Διατάγμα-
τος τοῦ 1834 διατασσόμενον, ἀλλὰ ν' ἀφῆθ' ὁ νομοσχέδιον
ὡς ἔχει, κατὰ τὴν ἰσότην τῆς γνωμοδότησεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνέστηκεν ἄλλος δὲ προειπόμενον λόγῳ σήμερον νὰ ἐπιχωρη-
θῶσιν αἱ εἰς τὰς ἐνοικησάσας γαίας Κρητῆς διδόνται ὁμοίως
ἀπέστανται τῶν θεσπῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐνοικησάσων ἀγρόνων δὲν
πρέπει νὰ δεικνύται ἡ Βουλὴ τοιοῦτοι λεπτοὶ ὅπως εἰς τὴν παρα-
χωρησὶν τῆς ταιαύτης παρατάσεως πρὸς ὅλους τοὺς μεταναστεύσαν-
τας· διότι καὶ ἐν ἀνεγερσάντων δύναται νὰ παρουσιασθῶσιν
καὶ νὰ αἰτήσωσι τὰ παραχωρητήριά των, καὶ αὐτὸ εἰς αὐτοὺς
εἶναι δίκαιον νὰ τὰ ἀρῶσθ' ἡ Κυβέρνησις.

Ἀνέπτυξεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ὅτι ἐν τῇ ὑποβ-
γῆ ἐκθέσει καταγράφονται οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν
εἰσαγωγὴν τοῦ προειπόμενου νομοσχεδίου· ἐκ τούτου δὲ κατα-
φαίνεται ὅτι διὰ τοῦ παρόντος νόμου προτίθεται ἡ Κυβέρνησις
νὰ παραχωρήσῃ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τοὺς λαβόντας
μέχρι τοῦδε γαίας κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὰ Β.
Διατάγματα, ἐξακριβῶσαι ἐκ τῆς κατέχουσιν περισσοτέρας
ἐτάσεως γαίας, ὅστις εἶναι ὁμοιογενόμενον ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς
παραχωρήσεως τότε διορισθέντων ἐπιτροπῶν ἐγένοντο καταργη-
σαι, καταλογίσθησαν πρόσωπα ἰδανικὰ, ἢ ἐδόθησαν γαίαι εἰς μὴ
πραγματικῶς μεταναστεύσαντας, ἀλλ' ἀχωρήσαντας αὐτὴς εἰς
τὴν πατρίδα των. Καὶ προσεῖτι ν' ἀποδώσῃ τὰς ὀρισμένης γαίας
εἰς ἄλλους ὅσοι δὲν ἔλαβον συμπληρωμένας τὰς μερίδας των, ἢ
δὲν ἔλαβον διόλου. Ὁ λόγος λοιπὸν εἶναι περὶ ὀρισμένων οἰκο-
γενειῶν μεταναστευσασῶν, καὶ κεκτημένων τὸ πρὸς παραχωρησὶν
τῶν γαιῶν δικαιώμα, κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὰ

Β. Διατάγματα: ουδεμία λοιπόν χρεία όρισως νέας προθεσμίας. Παραδέχεται όμως τό νά όρισθῆ χρόνος έντός του όποιου νά δηλώσωσιν εις τήν Κυβέρνησιν τά δικαιώματά των οι μεταναστεύσαντες Κρήτες.

Ανέφερον ό εισαγγητής ότι ή επιτροπή επιθυμούσα νά περαιωθῆ ή τοιαύτη των παραχωρήσεων εργασία, παρέτεινε μὲν τόν χρόνον τῆς μεταναστεύσεως μέχρι τῆς έκδόσεως του παρόντος Νόμου, όρισάσα εξ μήνας, ίνα έγγραφώσιν εις τό διάστημα τούτο όλοι οι Κρήτες οι μέλλοντες νά λάβωσι γαίας, ώστε έν τούτῳ νά δώσωσι μὲν εις τούς λαβόντας γαίας τό παραχωρητήριον, νά παραχωρηθώσι δε γαίαι εις όσους δέν έλαθόν. Η προσθήκη λοιπόν τῆς επιτροπῆς είναι εύλογος.

Αντίειπεν άλλος ότι μεταναστεύοντας πρέπει νά θεωρήσωμεν εκείνους, τούς όποιους εθεώρησαν ως τοιούτους και τά Βασιλικά Διατάγματα, και ουδεμία χρεία περαιτέρω προσδιορισμού, διότι τό τοιούτον άπροσδιόριστον τῆς μεταναστεύσεως είναι αποτελεσματικώτερον. Καθόσον μάλιστα διά των τοιούτων παραχωρήσεων προτιθέμεθα ούχι μόνον νά περιποιηθώμεν τούς συναδελφούς ήμών, αλλά και ν' αυξήσωμεν τόν πλίκυσμόν τῆς πατρίδος ήμών, υποστηρίζει λοιπόν τό άρθρον του Νομοσχεδίου, ως έχει.

Μετά ταύτα επειδή ή ώρα είχε παρέλθει και εξητούντο πολλοί ν' αγορεύσωσιν, ό Πρόεδρος συναιέσει τῆς Βουλῆς άνέβαλε τήν συζήτησιν του προκειμένου Νομοσχεδίου εις τήν έπόμενη συνεδρίασιν γεννησομένην τήν 9 Φεβρουαρίου και έκήρυξε διαλυμένην τήν συνεδρίασιν περί τήν 4 ώραν μετά μεσημέριαν.

Ο Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οι Γραμματεῖς
Εύστρ. Παρίσσας.
Λουκᾶς Π. Νάκος.

Πρωτόκολλον όρκωμοσίας.

Σήμερον τήν εβδόμην Φεβρουαρίου του χυλιοστού ότακασιο- στού τεσσαρακοστού όγδόου έτους, παρευθόντες οι δύο Βουλευταί Τριφυλίας ΚΚ. Μ. Άναστασόπουλος και Ίω. Τομαράς, έδωκαν τόν παρά του 57 άρθρου του Συντάγματος όριζόμενον όρκον, έχοντα ούτως.

« Ομνύομεν εις τό όνομα τῆς έμοσυσίου και άδικαιότητος

- » Τριτάτος νά φυλάζωμεν πίστιν εις τόν Βασιλέα τῆς Ελλάδος,
- » ύπακοήν εις τό Σύνταγμα και εις τούς Νόμους του Κράτους,
- » και νά εκπληρώσωμεν εύσυνειδότως τά καθήκοντά μας. »

Ο Τριτάτος Παρίσσας.

Οι όρκωθέντες
Μητρος Άναστασόπουλος
Ίωάννης Τομαράς.

Ο Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οι Γραμματεῖς
Λουκᾶς Π. Νάκος.
Ίω. Άνωπόπουλος.
Εύστρ. Μ. Παρίσσας.

Πρωτόκολλον όρκωμοσίας.

Σήμερον τήν εβδόμην Φεβρουαρίου του χυλιοστού ότακασιο- στού τεσσαρακοστού όγδόου έτους, παρευθόντες οι τρεις Βουλευταί Καλαμών ΚΚ. Γ. Ζάκος, Γ. Ν. Κορφιωτάκης και Αθ. Δαηλόπουλος, έδωκαν τόν παρά του 57 άρθρου του Συντάγματος όριζόμενον όρκον, έχοντα ούτως.

- « Ομνύομεν εις τό όνομα τῆς έμοσυσίου και άδικαιότητος
- » Τριτάτος νά φυλάζωμεν πίστιν εις τόν Βασιλέα, ύπακοήν εις
- » τό Σύνταγμα και εις τούς Νόμους του Κράτους και νά
- » εκπληρώσωμεν εύσυνειδότως τά καθήκοντά μας. »

Ο Τριτάτος Παρίσσας.

Οι όρκωθέντες
Γ. Ζάκος.
Γ. Ν. Κορφιωτάκης.
Αθ. Δαηλόπουλος.

Ο Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οι Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Εύστρ. Μ. Παρίσσας.
Ί. Άνωπόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η΄.

Τῆς 9 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν ἐνάτην φεβρουαρίου τοῦ χηλίστου δικαστοῦ τεσσαρακιστοῦ ὁδού ἐταρ συναλλόντων περὶ μεταμορφίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν εἰς τὴν αἰθυσαν τοῦ βουλευτηρίου ἀνεγνώσθη ὁ ἀνομοσυνετὴς αὐτῶν κατάλογος καὶ εἰρήφαιτος πλῆρως τῆς βουλῆς ὁ πρόεδρος ἐπέβη ἀρχομένον τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράψαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παραλήθην ἀκούσασθαι τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δικαστικῶν μεθῶν νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν τὴν ἐπ’ αὐτοῦ ἐκθεσὶν ἔχουσαν οὕτως.

Ἐκθεσις τῆς τῶν εἰσηγητῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δικαστικῶν μεθῶν.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαθούσα ὑπ’ ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν συνεδίουσαν αὐτὴ ἐκθεσὶν τοῦ Ἰπουργοῦ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἂν διαφέρει τοῦ ἤδη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν 8 καὶ 15 Ὀκτωβρίου τοῦ 1846 συζητηθέντος καὶ ἐπιψηφισθέντος, εἰμὴ ὡς πρὸς μόνον τὴν μεθοδοσίαν τῶν ἀμοιβωτικῶν καὶ τοῦ παρ’ αὐτοῖς ἀντισταγγελλίου, καὶ προσδοκιματικῶν εἰς δρχμας 330 κατὰ μῆνα πῶς ἔθη κατὰ δρχμας 20 ὑπὸ τῆς Γερουσίας, συζητησάσης αὐτὸ τὴν 12 Φεβρουαρίου 1847 δι’ οὗ λόγου καὶ ὁ Ἰπουργὸς εἰς τὴν εἰρημένην ἐκθεσὶν του ἀναφέρει καὶ

Ἐπειδὴ ἡ μικρὰ αὕτη αὐξήσις τοῦ μεθῶν τῶν περὶ ἐν ὁ λόγος ἀνωτέρων ἑξ̄ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οὐδὲν διαφέρειντος τοῦ ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ὀργανισμῶν προσδιορισθέντος ἐπὶ τῇ ἔσσει αὐστηρῆς εὐνομίας, προστηκόντως ὑπὸ τοῦ ἐτέρου κοινῶς ἠθικοῦ λόγου καὶ τοῦ Ἰπουργοῦ δικαιολογημένη, δὲν θίγει γίνει παντάπασι ἐπισημνὰ εἰς τὸν προηγουμένον τῶν ἐξῶδιον τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καθόσον διὰ τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ ὁ μεθῶν τοῦ τε προέδρου, ἀντιπροεδρίου καὶ εἰσαγγελλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελλίου τῶν ἐφεσίων, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπιτροπὴ σας τὴν παραδοχὴν τοῦ προκείμενου νομοσχεδίου κατὰ τὸ τροπολογηθέν αὐτοῦ μέρος ὑπὸ τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γεώργ. Δ. Λαττοῦπόπουλος.

Ἔτα δ’ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ μεταμορφίσεως τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορωνίδος εἰς ὑγειονομικὰ γ’ τάξεως νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ’ αὐτοῦ ἐκθεσὶν ἔχουσαν οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἢ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ μεταμορφίσεως τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Κορωνίδος καὶ τῆς νήσου Αἰγίνης εἰς ὑγειονομικὰ γ’ τάξεως, ἐπιτροπὴ, λαθούσα ὑπ’ ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἰστωρικῶν κατὰ τῆς ὡς πρὸς τοῦτο ἐκθέσεώς του, ἐθέλωσεν ἀνεγρῆσθαι νὰ συστάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, μὴ τὴν ἀπέδουσαν προσθήκην, ὡς συνέχισαν τοῦ μοναδικοῦ αἵθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ τὸ ἄ. ὑγειονομικόν (ἔστι τὸ τῆς Κορωνίδος) ἐκθετικῶς ἐκθεσὶν εἰς Περτοχελίον.

Τὴν ἀνωτέρω εἰς Περτοχελίον μεταθέσει τοῦ Ἰγειονομικοῦ Κορωνίδος ἐπέβη ἡ ἐπιτροπὴ, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ λαμὴ Περτοχελίου εἶναι ἀνευκρέτης λόγῳ ἐργασιοτέρως, καὶ κεντροκότερος ἐκείνου τῆς Κορωνίδος· διὸ καὶ προσομιλοῦνται κατὰ μνησιν διαφέρου πλοῖα, ἑλληνικὰ καὶ εὐρωπαϊκὰ εἰς αὐτὴν, ἐκτός ὅτι εἶναι καὶ πλησιέστερος εἰς τὴν πόλιν Κορωνίδος.

Παρατηρεῖ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι εἰ αὐτοὶ λόγοι, τοὺς ὅποιους ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ἰστωρικῶν προτείνοιν διὰ τῆς ἐκθέσεώς του προκαλέσει τὸν μεταμορφισμὸν τῶν ἀνωτέρω σταθμῶν καὶ ἄλλοι ἴσως πλέον ἀνώτεροι ὑπάγουσι πρὸς μεταμορφισμὸν καὶ ἐγκαθιδρυσιν σταθμῶν καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ δίκαιον νὰ συστάσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνάκουσαν πρόνοιαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Γ. Τάπουλος.

Ἐκθέσις ὁ εἰσηγητῆς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐνὸρκων νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ’ αὐτοῦ ἐκθεσὶν ἔχουσαν οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Λαθούσα ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ὑπ’ ὄψιν τὸ περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων Νομοσχεδίου τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνὸρκων, διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Κακούργιοδικείων τοῦ ἐφεστώτος ἔτους, ὑποβληθὲν ὡς ἐσυζητηθὲν καὶ παρετέθη παρὰ τῆς Γερουσίας, παραδέχεται τοῦτο ὅπως ἔχει, καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν του εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς συγκροτηθῶσιν ἐν τάξει τὰ κακούργιοδικεῖα, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς

τάς φυλακὰς κρατουμένων, καὶ παραπεμφθέντων εἰς δίκην πολιτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Παρίσσος.

Ἀναγγέλλειν ἔπειτα τὸ 5^{ον} τμήμα, ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ ἐνόρκων νομοσχεδίου τὸν Κ. Ζάνον, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς τὸν Κ. Παπαζώνον, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διαθέσεως τῶν βουκοπέλων γαιῶν τὸν Κ. Εὐστάθιον Οἰκονομόπουλον.

Ἀναγγέλλει μετὰ ταῦτα ἀντικείμενον συνέδριαστος ἢ ἐξακο-
λούθεις τῆς ἐπὶ τοῦ 1^{ου} άρθρου τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως. Ἐπὶ τούτου λοιπὸν λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνέστη, ὅτι τὸ προ-
κειμένον νομοσχέδιον ἀφορᾷ διάθεσιν μεγάλου μέρους ἐθνικῆς περιουσίας καὶ γὰρ μεγάλης προυτοχῆς, ἀλλὰ οἱ ἀνεγνωρί-
ζοντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν τοιούτων ἡμῶν ὑπο-
χρεώσεων περιδέχθημεν τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχε-
δίου, χρειαζόμενοι νὰ λαβῶσι τοιαῦτα μέτρα ὥστε νὰ γίνωσιν αἱ τοιαῦται παραχωρήσεις ἀνάλογαι τῶν δυνάμεων ἡμῶν. Διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις ἡμῶν εἶναι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, διότι πάντες οἱ Ἕλληνας ἀναμένουσι ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη τὸν περὶ προικοδοτήσεως καὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆν νόμον, αἱ χρεῖαι καὶ τὰ ὄφρανα τῶν ἀγωνιστῶν ἀναμένουσι συντάξεις καὶ περιβάσεις, ἀπαιτεῖται προσέτι ν' ἀποτίσωμεν τὰ ἐπίσημα ἡμῶν χρεῖα, καὶ ν' ἀνταμοιβώμεν καὶ νὰ περι-
βάλωμεν καὶ τόσους ἄλλους μετανάστας. Ἄλλ' οὐχ ἦττον καὶ τοὶ ὑπὸ τοιούτων ὑποχρεώσεων κατεχόμενοι ὀφείλομεν νὰ ἐπιφύρσωμεν ἤδη τὸν συζητούμενον νόμον. Προκειμένου λοιπὸν σήμερον λόγου περὶ παραχωρήσεως τῆς κυριότητος τῶν δυνάμει τοῦ ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου κατεχομένων ὑπὸ τῶν Κρητῶν γαιῶν, εἶναι καλὸν νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν « δυνάμει » ἢ ὁράσει « καὶ συμφώνως μὲ τὰς δια-
τάξεις αὐτοῦ » διότι, ὡς εἶναι ὁμιλουμένον, ἐρέοντο πολλὰ καταχρήσεις περὶ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἶναι δικαίον νὰ δοθῇ ἡ κυριότης μόνον τῶν νομίμως παρακεχωρημένων καὶ κατεχομένων. Ἐπὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων τῶν μελλόντων νὰ παραχωρηθῶσιν ἤδη, λέγει ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ ἀνώτατος ὅρος 40 στρέμματα· διότι ταῦτα εἶναι ἀποχωρῶντα ὅταν καλῶς καλλιεργηθῶσιν. Εἶναι δ' ἀνάγκη νὰ ὁρισθῶσι προσέτι καὶ αἱ ἕτεραι περιστάσεις ἃ ἂν αἱ παραχωρηθῶ-
μεναι γαῖαι θέλωσιν εἶσθαι ἑρικαὶ ἢ ποτιστικαὶ καὶ ἕ) ποίας

ποιότητος θέλωσιν εἶσθαι αἱ γαῖαι· διότι ἀριθμὸς τις στρεμμάτων πρώτης ποιότητος ἰσοδυναμεῖ μὲ τριπλάσιον ἀριθμὸν στρεμμάτων κατωτέρας ποιότητος· προτείνει λοιπὸν νὰ ἦναι α τὰ ἡμισθ στρέμματα τῶν παραχωρηθησομένων ἑρικὰ, καὶ τὰ ἄλλα ἡμισθ ποτιστικὰ καὶ ὁμοίως, τὰ ἡμισθ πρώτης ποιότητος καὶ τὰ ἕτερα δευτέρας ποιότητος. Ἀντὶ δὲ τῆς λέξεως α οἰκογενεῖς νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις « ψυχὰς » ὥστε εἰς ἐκάστην ψυχὴν νὰ ὁρισθῶσιν 8 στρέμματα· διότι διὰ τῆς λέξεως α οἰκογενεῖαι ν δύνανται νὰ προέλθωσι πολλὰι κατα-
χρήσεις, ἐπειδὴ πολλοὶ παραστάθησαν ὡς οἰκογενεάρχαι, ἐνώ-
θησαν μέλη μίαι καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενεῖς, καὶ δὲν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ γνωσθῶσιν ἀκριβῶς ποιοὶ εἶναι τοιοῦτοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἰδίων Κρητῶν δὲν εἶναι γνωστοὶ πρὸς ἀλλήλους· ἄλλως δὲ καὶ ἡ Κυβερνῆσις θέλει ὁρίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων εἰς πᾶσαν οἰκογενεῖαν ἀνάλογως τῶν μελῶν αὐτῆς, ὥστε ἡ βᾶσις τῆς διανομῆς εἶναι αἱ ψυχὰς ἐκάστης οἰκογενεῖς διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶναι προτιμότερον νὰ παραχωρηθῶσιν 8 στρέμματα εἰς ἐκάστην ψυχὴν ἐν ὁμοίαι τοῦ ὡς οἰκογενεάρχου παρουσιαζομένου. Περὶ δὲ τῶν ἐχόντων ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τὰς κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου παραχωρηθείσας πρὸς αὐτοὺς γαῖας, πρέπει νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους, εἰς οὓς θέλωμεν ὑποβάλλαι τοὺς μελλόντας ἤδη νὰ λαβῶσι, διότι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος διακρίσεως καὶ διαφορᾶς· ἴσον λοιπὸν πρέπει νὰ ἦναι τὸ πῶσόν τῶν στρεμμάτων καὶ διὰ τοὺς ἀλλ-
λόντας νὰ λαβῶσι, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τὰς γαῖας. Προσέτι δὲ μετὰ τὴν λέξιν α ἔγκα-
τελείφθησαν ν πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ ὁράσει « ὑπ' αὐτῶν ἀνα-
χωρησάντων μετὰ τῶν οἰκογενεῶν αὐτῶν καὶ μὴ ἐπανελλόντων μέχρι τοῦδε » διὰ νὰ γίνηται σαφέστερον, ὅτι ὡς ἐγκατα-
λειμμέναι θέλωσι θεωρηθῆ καὶ αἱ γαῖαι ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχικοὶ κύριοι ἀναχωρήσαντες τὰς κατέλιπον εἰς ἐπιτρό-
πους καὶ οὗτοι ἀδείκ ἐκείνων τὰς διαθέσαν. Ἀνάγκη δὲ νὰ τεθῇ προτέτι ὅρος τις περὶ τῶν μελλόντων νὰ λαβῶσιν ἤδη γαῖας, ὅτι δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ τὰς πωλίσωσι πρὸ πάντε ἐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως δύναται νὰ παρασταθῇ εἰς τινας ἀνάγκη νὰ πωλι-
σῶσι μέρος τῶν γαιῶν πρὸς καλλιεργεῖαν καὶ βελτίωσιν τῶν λοιπῶν, δύνανται νὰ πράττωσι τοῦτο λαμβάνοντες ἀδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' ἐγγυήσει τὰς ἀνωτέρω λοιπὸν τροπολογίας ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ 1^{ου} άρθρου.

ἀντάξιν ὁ εἰσπρατής, ὅτι νῦν μέτρον διανομῆς κατὰ ψυχὰς ἐναντίον τοῦ ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ, ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἔδη δὲν προτίθει νὰ νομοθετήσῃ ἐκ νέου, ἀλλὰ νὰ δώσῃ τὰ παραχωρήσεια τῆς κυριότητος εἰς τοὺς λαβόντας γαίας δυνάμει τοῦ ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου, τὸ ὅποιον δὲν παρεχώρησεν εἰς αὐτοὺς μόνον τὴν κατοχὴν, ἀλλὰ μεγαλειότερα ταύτης δικαιώματα διότι ἐκτὸς τοῦ ὅρου ὅτι δὲν δύναται νὰ πωλήσωσιν οἱ Κρήτες τὰς γαίας, εἶχον ὅλα τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα τῆς ιδιοκτησίας. Ἡ παρεχώρησις λοιπὸν εἶναι τετελεσμένη κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ψήφισματος, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀραιοθῶσιν ἐπὶ τῶν κατεχόντων τὰ εἰς αὐτὰς παρεχωρηθέντα, ἢ νὰ ἐλαττωθῶσιν, ἐὰν νομίμως κατέχωνται· πρὸ εἰπεῖν δὲν εἶναι δικαίον εὐλογηθεῖα τῆς τοῦ γαλιόγου ἡτις τότε εἶχε 80 στρέμματα, νὰ θεωρηθῇ κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ προαγορευσαυτος ὡς εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνέκοιτα καὶ τοσοῦτα ὡς κατὰ τὴν αὐτὴν νὰ λάβῃ 40 στρέμματα, καὶ νὰ στερεῖ τὸν λοιπὸν, τὰ ὅποια ἐρύτασεν ἢ ἄλλως πρὸς ἐβελτίωσιν. Περὶ δὲ τῆς προσθήκης τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἐπαγορευσαυτος καὶ ἐπικυβερνήτου Κρήτης παρατήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐξῆγε ὅτι αἱ γαίαι πρέπει νὰ παρεχωρηθῶσιν εἰς τοὺς σταθεροὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι διαμείναντας, καὶ προσθήσει τὰς λέξεις α καὶ ἐγκαταστημένους ὄντας ἢ ὅθεν περιττὴ εἶναι πᾶσα ἄλλη προσθήκη.

Ἰπποσύριξ καὶ ἕτερος ὅτι εἰς τὰς λέξεις α ἀπακίσαντας καὶ ἐγκαταστημένους ὄντας ἢ ἐπιπεριλαμβανόμενοι εἶναι οἱ ἴδιοι αἱ ἀφορῶσαι τὴν πρῶτην τῶν καταχρήσεων· διότι ἐννοεῖται δι' αὐτῶν ὅτι ὅσοι ἀνεχώρησαν καὶ δὲν διατελοῦσιν ἐγκαταστημένοι ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ λάβωσι τὰς γαίας, ἐπομένως ἐκείναι τὰς ὁποίας τυχὸν αὐτοὶ εἶχον λάβει ὑπολείπονται αὐθις εἰς τὸ θεμέσιον. Ἀρκεῖ λοιπὸν πρὸς τοῦτο ἡ τῆς εἰσπρατικῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη ἢ ἐν τῇ ἐκθεσὶ αὐτῆς ἀναφερομένη. Ἐπὶ δὲ τῆς προσθήκης μετὰ τὴν λέξιν α δύναται τοῦ ψήφισματος ἢ τῶν λέξεων α καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἢ παρατήρησεν ὅτι αὐτὴ πλεονάζει· διότι τὸ α δύναται τοῦ ψήφισματος ἢ σημαίνει κατὰ τὴν ἐννοίαν καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ὅτις λοιπὸν ἔχει τὰς γαίας δυνάμει τοῦ νόμου ὅτις τὰς ἔχει καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον λοιπὸν ἔχει καλῶς ὡς πρὸς τοῦτο. Περὶ δὲ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν, εἶπεν ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ παρεχωρηθῶσι εἰς ἡμετέρας

ξερικὰ καὶ ποτιστικὰ χωρία, καὶ εἰς ἰσομοίαν πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος. Διότι δυνατόν νὰ μὴ εὐρεθῶσι τοιαῦτα εἰς τὸ μέρος, ὅπου συναικίζονται. Ἀλλὰ πρέπει ν' ἀρεθῇ εἰς τὴν κυβερνήσειν ὁ προδιορισμὸς τῶν στρεμμάτων ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν· ὅσοι ὑπάρχει μέγιστος καὶ ἐλάχιστος ὅρος. Ἡ δὲ κατὰ ψυχὰς διανομὴ ἕως πολλῶν ἄλλων ἐλλειμμάτων ἔχει καὶ τοῦτο, ὅτι εἶναι φέρει ἀλλοιώσεις εἰς τὰς κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου γενομένας παρεχωρήσεις· ἕτερον τῶν ἀξιοσημειώσεων τῶν μελῶν ἐκάστης εὐλογηθείας. Διὰ ταῦτα λοιπὸν προτίθει ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν λαβόντων ἕνα γαίαν καὶ ἔχοντων αὐτὰς εἰς τὴν κατοχὴν τῶν νὰ τελεθῶσιν οἱ ὅροι τοῦ ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου, ἐπὶ δὲ τῶν μελλόντων ἕνα νὰ λάβωσι, καὶ τροποποιήσῃσιν αὐτοὶ ὡς ἀκαταστάτως εἰς μὲν τὴν εὐλογηθειαν τοῦ γενομένου καὶ τελεθῶσιν νὰ παρεχωρηθῶσι στρέμματα 15—30, εἰς δὲ τὴν εὐλογηθειαν ἀξιοσημειώσαν 25—50, εἰς δὲ τὴν τρίτην τὰς 15—20.

Λοβὸν μετὰ ταῦτα ἕτερος ἐν λόγῳ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἄλλου τοῦ νομοσχεδίου ἀνέφερεν ὅτι ἡ Κρῆτις ἀποδοθεῖσα εἰς τὴν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, καὶ γενναίως διαγωνισαμένη ἀπικλείσθη κατὰ ἀναστασίαν, κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ 1837, τῆς ἐλλοικτικῆς ἐπικρατείας, δι' αὐτῶν δὲ τούτων τῶν πρωταγῶντων καθιερώθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως μέχρι τοῦ 1847. Ὁ μακαριτὸς Κυβερνήτης θέλων νὰ δικαιώσῃ καὶ νὰ περιθάλῃ τοὺς τότε μεταναστεύσαντας διὰ τὰς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν, διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν κτημάτων των, καὶ συγχρόνως ἐπιθυμῶν νὰ ἐρεθίσῃ κατοικοῦς Ἑλλήνας εἰς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα καὶ ν' αὐξήσῃ τὸν πλῆθος αὐτῆς, ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1831 ὑπ' ἀριθ. ΚΔ' ψήφισμα, τοῦ ὅποιου οἱ ἄρει ἀποδεικνύονται ὅτι ἐλάττω βῆσις αὐτοῦ ἢ ἀμοιβὴ τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν πρωταγῶντων, καὶ ἡ περιθάλψις τῶν συνκελευθῶν ἡμῶν. Δυνάμει λοιπὸν τοῦ ψήφισματος ἐκείνου ἀπίναντι τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν αὐτῶν οἱ Κρήτες ἐλάττω γαίας. Καὶ ἔσοι μὲν κατὰ τὴν παρεχόμεν τῶν γαιῶν τούτων εἰρήνοτα κατοχῆσι, ἀλλὰ μῆπως καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις ἡμετέρας πρᾶξι διὰ ἐργάσαντο μυρία κατοχῆσι; οἱ τοιοῦτοι ὅμως δὲν δύναται νὰ μεταστρέψωσι κεκτημένα δικαιώματα, ἐπομένως δὲν δύναται διὰ ταῦτα νὰ τροποποιήσωμεν τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ νὰ μεταιώσωμεν διὰ προσηγοριῶν τὰς γενομένας παρεχωρήσεις. Λέγων ὅμως ταῦτα δὲν ἐννοεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξελεγχθῶσιν αἱ καταχρη

σαι, ἐξ ἐναντίας μάλιστα ὑποστηρίζει τὴν ἀκριβή τούτων ἐξελ-
λαγξιν χωρὶς βλάβης ἡμῶν τῶν νομίμως κειτημένων δικαιω-
μάτων, τὰ ὅποια ἐπικύρωσαν τὰ ἐπιβλήτα Βασιλικὰ Διατάγ-
ματα τῶν 1834 καὶ 1835. Πῶς λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις πρόκειται
νὰ κυρώσῃ τὰ νομίμως πρῶτον παρακταραμένα, καὶ νὰ δώσῃ
εἰς τοὺς Κρήτας τοὺς τίτλους τῆς ιδιοκτησίας των. Εἰς δὲ τοὺς
μὴ λαβόντας νὰ παραχωρήσῃ ὡσαύτως γαίαις ἐπὶ ταῖς αὐταῖς
ἐλάσει. Ταῦτα δὲ πάντα προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον, οὐδεμίαν
λοιπὸν τροπολογία ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀρθο. πρέπει νὰ ἐπανεγθῇ.

Ἄλλος μετὰ τούτων παρετήρησεν, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχε-
δίου δύο τινὰ κυρίως προτίθεται: α) νὰ παραχωρήσῃ πρὸς τοὺς
μέχρι τοῦδε λαβόντας γαίαις τὰ ἔγγραφα τῆς ιδιοκτησίας των,
καὶ β) νὰ δώσῃ ἐπίσης 30—50 στρέμματα πρὸς τοὺς εἰσέτι
μὴ ἐκδηθέντας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ
σκοπὸς τοῦ αἰσιδίου Κυβερνήτου, δι' ὃν ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν
ΚΔ'. ψήφισμα, δὲν ἀπαντᾷται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐπειδὴ δὲ
τοῦ ψήφισματος ἐπιτίθετο νὰ χωρηθῇ: α) πολιτικὴν ἀποζη-
μίωσιν πρὸς τοὺς Κρήτας καὶ β) ἱκανοποίησιν τῶν στρατιωτικῶν
ὑπερηκόωντων, εἴτινες δι' αὐτὴ τούτου ἔχμαρον ἀμρότερὰ τὰ
δικαιώματα ταῦτα: ἡ δὲ ἀκριβὴ αὕτη εἶναι δικαία, διότι καὶ ἡ
Ἰταλία, καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ἡ Κρήτη, καὶ ἡ Μακεδονία, καὶ
ἄλλα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, ὡς ἐν σώμα, ἀνέλαβεν εὐγενῶς τὸν ὑπὲρ
τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, διὸ καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ἀπὸ τοῦ ἴσου
πρέπει πρὸς πάντας νὰ γίνονται, ἐξ οὐδεμίαν μέρους κατά-
γονται οὗτοι. Περὶ δὲ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ἀποζημιώσεως ἀπο-
λύτως μὲν οὐδὲν ἐπιφέρει ὡς ἀπομαρτυρία: εἰδικότερον δὲ
παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ψήφισμα διακρίνει τὰς τινὰς προνομιοῦχας,
τὸ ὅποσον ἂν ὡς ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀποδοκιμῆς, οὐχ ἄπτον
ὅμως ὑπάρχουσι καὶ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ πρῶτον
περὶ τῆς τάξεως τῶν γεωργῶν ἢ τεχνιτῶν μνημονεύον, ὁρίζει
νὰ δώσῃ 15—20 στρέμματα πρὸς ἐκάστην οἰκογενεῖαν, καὶ
ἡ Βουλὴ συνεπὲς κατὰ τούτο, πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀνώτατον
ὄρον τὰ 20 στρέμματα, καὶ εἰς αὐτὰ μόνον νὰ περιορισθῇ. Ὑπὲρ
δὲ τῶν προκρίτων οἰκογενειῶν παραχωρεῖ τὸ ψήφισμα 60 μὲν
στρέμματα γῆς, ἐὰν ὁ οἰκογενειάρχης ἐκάστης τούτων ὑπάρχῃ,
80 δὲ, ἐὰν οὗτος ἀπέλθῃ. Παρατηρεῖ δ' ὅτι καὶ τὸν παράγρα-
φον τοῦτον ἐπίσης πρέπει νὰ αὐθουθῇ ἡ Βουλὴ, διότι οὐ μόνον
ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀνεγνώρισαν, ἀλλὰ καὶ διότι
δὲν πρέπει νὰ προσβάλῃ ἀκαίρως δικαιώματα κειτημένα, καθ' ὅ-
σον ἐκάστη τῶν οἰκογενειῶν τούτων ἐν γνώσει χάριτος ὠρισμένης

ὑποτίθεται, ὅτι ἐξήτασε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἀπομαρτυρῶν. Εἰς
ἐκάστην λοιπὸν τῶν οἰκογενειῶν τούτων πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ
ψηφίσῃ, ὅτι θέλουσι παραχωρηθῆ στρέμματα γῆς δις 20, ἀλλ' ἐπὶ
τῇ ἐλάσει πάντες τοῦ ἀνωτέρου ψήφισματος καὶ τῶν ἀπὸ 13
καὶ 18 Οκτωβρίου 1834 Β. Διαταγμάτων. Οὐ μόνον δὲ τούτο,
ἀλλὰ πρέπει συγγρόμως νὰ προστεθῇ, ὅτι θέλουσι χαίρει τὸ
δικαίωμα τούτο μόνον αἱ μὴ ἀποζημιωθεῖσαι οἰκογενεῖαι, οὐχὶ
δὲ καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν τούτων καταγόμεναι: διότι ἄλλως ἀπὸ τοῦ
1830 π. χ. νὰ γαίαις ἐξ αὐτῶν γεννηθεῖσαι, καὶ διὰ συνοικε-
σίαν εἰς νέας ὑποδικασομένην οἰκογενεῖαν, θέλει καταστήσει εἰς
τὸ ἐπάκαιρον, καὶ οὐδεμίαν ἐκτασε γαίων ἢ ἐπικυρίων ὀλοκλήρων
θέλει δι' αὐτὰς ἐπακάσει. Ἐμε λοιπὸν τὸ νομοσχέδιον καλῶς
μὲν κατὰ τὰ ἄλλα, ποιεῖ δὲ κατ' αὐτὴν νὰ γίνωσιν αἱ ἀνωτέρω
τροποποιήσεις. Περὶ δὲ τοῦ χρόνου τῆς μετακινήσεως τούτων
παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τῆς ὁρισθῆται, ὡς οὐτε τὸ ψή-
φισμα καὶ τὰ περὶ τούτων διατάγματα οὐδὲν ἀναρροῦσι, δικαίον
ὅμως νομίζει νὰ προστεθῇ, ὅτι ὅσοι ὡς κτίματα οἰκοί τῆς ἑλλην.
φυλῆς ἐλάβον πρὸς ἀποζημιώσιν φιλὰν, γαιὰν γαίαις δὲν
οὐκ ἔστιν ἐπὶ καταχρῆσαι γαίαις νὰ λαβῶσι πρὸς πολιτικὴν
ἀποζημιώσιν πλείονα τῶν 20 στρέμμάτων, τὰ δὲ λοιπὰ θέλουσιν
ἐπιτελεθῆ. Μετὰ δὲ τὴν πολιτικὴν τούτων ἀποζημιώσιν θέλουσι
παύσαι ὅσοι αἱ πρὸς αὐτὰς διδόμεναι συντάξεις, ἐκτός ἐκν προ-
τιμωσιν οὗτοι νὰ ἐπιμένωσιν εἰς μόνον αὐτὰς. Θεωρεῖ δ' ὡς
εἶπε, δικαίον τὴν προθέσιν, διότι πᾶς Κρῆς, κατὰ τὸ ψήφισμα,
λαμβάνει διττὴν ἀποζημιώσιν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρα-
τιωτικῶν ἐαδουλεύσεων του, ἐν τυχῶν ἔχῃ: ἀλλὰ τὸ ψήφισμα
τούτου δὲν περιόρισε τοὺς στρατιωτικὰς εἰς 20 στρέμματα, ὡς
τοῦ Βασιλεῦς, ἀλλ' ἀποδέδωκε μὲν 100 στρέμματα τὴν
ὑπὲρ αὐτῶν ὄψιν, οὕτω λοιπὸν συγγρόμως κατὰ στρατιω-
τικὴν αὐτῶν γραμμῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν, καὶ δὲν
ἀμύσει νὰ ἔχῃ μετὰ τούτου νέας νῆ ὄψιν. Πουτῆσαι δὲ κατὰ
τὴν περιορισθῇ ἡ ἀκριβὴ τούτων εἰς 20 στρέμματα, ἐὰν ὡς εἶπεν,
ἐλάβον τὰ στρατιωτικὰ τῶν γραμμῶν.

Πρὸς τούτον ἕτεροι ἀπάντησιν, ὅτι αἱ πλείονες τῶν μὲν στρα-
τιωτικῶν γραμμῶν πρὸς τὸν ἐκτελεσθέντων παρετελεθῆ ὅτι κατε-
στ. ἄρκαται: ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐδιέτηλ ἐκ τούτου νὰ ἐπακέρη
αὐτοὺς εἰς ἐργαίαν, ἵνα ἀκακοφισθῶσιν ἐκ τῶν παθητικῶν των.
Δὲν εἶναι λοιπὸν δικαίον, ἐὰν ἔχῃ τὴν πείραν διδραμαίων, νὰ
περιορισθῇ εἰς 20 στρέμματα ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ἀκριβῆ.

Πρὸς ταύτας ἀπάντησιν ὁ παραχωρῶν, ὅτι ἐὰν τις κατε-
τόμ. Β'.

ατράρτησαν, δικαίως τούς συνόδραμεν ἢ Κυβέρνησις, διότι δὲν πρέπει νὰ λιμεκτονῶσιν οἱ ἀγωνισταί. Ἀλλὰ οὐχ ἦτον παρατριαι, ὅτι, ἀφοῦ ἐπέθεσαν εἰς ἐνέργειαν, πρέπει νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ γραμματικά των, ἢ προτιμῶντες αὐτά, δὲν πρέπει, εἰς ἐνέργειαν ὄντες, νὰ ἔχωσι διπλᾶς τὰς ἀπολαύσεις.

Ἄλλος δὲ τις λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἐν ὀλίγοις θέλει ἀρκεσθῆναι νὰ ἐπιφέρει τὰς κρίσεις του ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τινῶν τῶν ἀγορευσάντων. Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὴν γενομένην πρότασιν μετὰ τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ λέξιν «δυνάμειο νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ λέξεις « καὶ συμφορῶν » θεωρεῖται ὅτι εἶναι ματαιὰ ἢ προσθήκη, διότι ἀληθῶς ἐν τῇ λέξει «δυνάμειο» ἡ ὁμογενὴς ἀντικρούσας, διότι ἀληθῶς ἐν τῇ λέξει «δυνάμειο» ἡ ὁμογενὴς περιέχεται καὶ ἡ δευτέρη (δίκαια). Περὶ δὲ τῆς ἐλαττωσεως τῶν παραχωρηθησομένων στρεμμάτων ἐπίσης δὲν συμφωνεῖ, διότι δὲν εἶναι θετικῶς πολλὰ, διότι ὅσον λόγους καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν εἶπε. Περὶ δὲ τοῦ ποιοῦ τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν παρατριαι, ὅτι δικαίαι εἶναι ἡ πρότασις τοῦ νὰ ὀρισθῆ, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει μετὰ τῆς λέξεως « 30—50 στρέμματα γῆς » νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις « ἐξ ἂν 10 στρέμματα γῆς ὅπου ὑπάρχει τοικίτη καὶ 40 στρέμματα καλλιεργίσσιμος μὲν ἀλλὰ μὴ καλλιεργουμένη ». Οὗτοι δὲ καὶ τὸ δικαιοσύνην ὀρίζει ποίας θέλει παραχωρεῖ γαίας, καὶ ἀναλογία τις θέλει ὑπάρχει εἰς τὴν διανομὴν. Ἀντικρούει μετὰ τοῦτο τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ διανεμηθῶσι τὰ στρέμματα κατὰ ψυχὴν, διότι ἐνδεχεται νὰ ᾖναι οἰκογέειαι τὴν προκρίτων, ἧς ἂν καὶ ὀλιγομελεῖ ἢ ἐρημιώδεις, δὲν εἶναι δικαίον νὰ πᾶν ἡμιώττωται. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ τὴν διανομὴν καταρτήσεις, ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν πρέπει ἢ ἐλαχίστη μναία νὰ γίνῃ ἐν τῷ νόμῳ, διότι τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον διοικητικόν, καὶ εἰς μόνον τὸ ὑπουργεῖον ἀποκείται νὰ τὰς προλάβῃ, ἢ καὶ θεραπεύσῃ τὸς γενομένας. Μετὰ τοῦτο δὲ θεωρεῖ δικαίαν τὴν πρότασιν τοῦ νὰ μὴ δύνανται οἱ λαμβάνοντες γαίας νὰ μεταβιβάσωσι ταύτας εἰς ἄλλον, πρὶν ἢ παρῆλθῃσι πάντε ἔτη. Ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῆ ἀφ' ἧς στιγμῆς ληθῶσιν εἰς τὴν κυριότητά των τὰς γαίας καὶ ἐγκατασταθῶσιν εἰς αὐτάς. Πρὸς δὲ τὴν εἰπόντα ὅτι ἐν τῇ τῆς λέξεως « μεταναστευσάντων » ἐξυπακούεται καὶ ἡ τῆς ἐγκαταστάσεως ἰδέα παρατριαι, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῆ καὶ ἡ λέξις « ἐγκαταστάντων » διότι ἀποφύγει τις νὰ ὀρισθῆ τότε τὴν τῆς μεταναστεύσεως ἐποχὴν, καὶ ἐπεκτείνει τὸν χρόνον μέχρι τοῦ νῦν. Εἶναι δὲ τοῦτο ἀνγκαίον,

διότι πολλοὶ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν διαταγμάτων ἐγκαταστάθησαν. Πρὸς δὲ τὸν ἀπαιτήσαντα τὴν κατὰ τὸ ψήφισμα εἰς τὰς διακομὴν τῶν γαιῶν παρατριαι, ὅτι δὲ ἀπαιτοῦνται ταῦτα αὐταὶ διακρίσεις, καὶ ἀρκεῖ μόνον ἢ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ βαθμολογία, διότι, ἐάν κατὰ τὸ ψήφισμα ἐλθῶσι νὰ προβῆ ἢ Βουλὴ θέλει περιπέσει εἰς ἀδιέξοτον γὰρ. Οὐχ ἦτον δ' ἀποδοκιμαζομένη τὴν γνώμην τοῦ νὰ μὴ δύνανται οἱ στρατιωτικαὶ νὰ λάθωσι πλείωτερα τῶν 20 στρεμμάτων γῆς, ἐάν συγχρόνως ἐλαθῶν τὰ βαλλαγγιτικά των γραμματικά. Ἀποδοκιμαζομένη δ' ὡς εἶπε τοῦτο διότι οὐδέμιν τροπολογία νὰ γίνῃ δυνατοί, ἀφοῦ καθ' ἐπιβήσαν ἦδη τὰ δικαιώματα τοῦ κ. Ἀλλ' ἐπιβήσαν ἴσως παρατήρησιν τις ὅτι ἂν καὶ τὰ δύο ταῦτα δικαιώματα κείνησιν ἀκαλλοίωτα ὑπὲρ τῶν λαβόντων ἦδη καὶ στρατιωτικὰ γραμματικά, θέλει προκρίβῃ ἀιστότε ὡς πρὸς τοὺς διὰ τὸ πικρὸν νόμον προκροστούμενους. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἀναγνωρίζει ὡς λογικὴν, καὶ ἀληθῶς εἶναι προφανὲς ἀιστότε. Ἀλλὰ δὲν ἀισθῶνται τοῦτο, καὶ ἔπρεπε νὰ προνοήσῃ καὶ οὗτοι νὰ προκροστούθωσιν ἔκτοτε. Τελευτῶν δὲ παρατριαι, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀσχημὴν τοῦ νὰ τεθῆ εἰς τὸ ἄρθρον ἐδάμνησιν πρὸς θεμελίαν, καθ' ἣν τὰς ἀλλοιώσεις αὐτῶν προτείνοντες, θέλουσι λάθῃ τὴν ἰδιοκτησιῶν των τὰ ἐγγράφα οἱ συναγωνισταὶ Κεῖτες, ἢ τὰς ἀνεκρούσας αὐτοὺς γαίας ὅσοι δὲν ἔλαθον τοιαύτους.

Μετὰ τοῦτον ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι πολλὰ ἐβρίθθησαν μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ ἀνὰ γαίας νομοσχεδίου. εἰς ὑπουργὸς δὲ παρατριαι, ὅτι κυρία πρόθεσις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἡ φιλοφροσύνη, τὸ χρεὼς καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Κεῖτας δικαιοσύνη. εἰς τοιαύτων δὲ, εἶναι θετικῶς, θεωρεῖ τοῦτο καὶ ἡ δικαιοσύνη. ἑπιβήσαν ὡς περὶ σκοπεῖ τις εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐλλειψίαι καὶ διὰ τὸ ὁλοκληρῶν ζητοῦσι νὰ τὰς ἀναπληρώσῃσι, παρατριαι, ὅτι ἡ ἐλαχίστη ἐλλειψίαι δὲν ὑπάρχει, καὶ ὡς πρὸς τὴν σκοπὴν μὲν τοῦ νὰ ἀποκατασταθῶσιν οἱ λαμβάνοντες γαίας ἐνταῦθα, περὶ τοῦτο ὀρίζει σαφῶς τὸ κ. ψήφισμα. Ἀναγνόντες δ' ἐπὶ ταύτῃ τὸ ψήφισμα καταβιβάσιν, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ὑπάρχει ὁ περὶ ἀποκαταστάσεως ὅρος, δι' οὗ πᾶς ὁ λαβὼν τὰς περὶ τὸν ὁ λόγος γαίας ὑποχρεοῦται ν' ἀποκατασταθῆ ὅπου κυρίως τὸς ἔλαθα. Περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν παρατριαι, ὅτι ἐπιβήσαν ὁ ἀριθμὸς ἐκείνος, δι' οὗ δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ περιθλαπόμενοι δικαίαν τινὰ ἀναψυχὴν. ἢ δὲ εἰς δύο ταῦτας ὑποθετικῶς ἀφορρεῖται ἐκ τῆς ἠθικῆς τῶν ἀτόμων καταστάσεως. ἑπιβήσαν δὲ σήμε

ρον οὐδείς ἐμποδίζεται τοῦ νὰ λάβῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ του διὰ φελαγγετικῶν γραμμάτων, διὰ τοῦτο ὁ μὲν ἀνώτατος ὅρος περιορίσθη μέχρι 50) στρεμμάτων, ὁ δ' ἐλάχιστος κή. θη μέχρι 30. Καὶ ἐνθὶ διὰ τῆς ἀντιστοιχίας ταύτης ἡ αὐτὴ ὡς εἰς ὑπερῆς μένει ἀναλογία, ἢ τὸν ὅμως δικαίον ὁ τῶν 15 στρεμμάτων ὅρος νὰ ἀναδικασθῆ εἰς 30), διότι ἄλλη ἐπιτοχὴ κοινωνικῆς βελτιώσεως εἶναι σήμερον, καὶ διὰ τῶν 15 στρεμμάτων δὲν ἠδύνατο ὡς τότε νὰ ἐκπληρωθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου. Ἐκείος τοῦτου παρετηρήθη ὑπὸ τινῶν, ὅτι 10) μόνον στρέμματα ποτιστικὰ πρέπει νὰ δοθῶσιν. Ἀλλ' ἐνὸς τοῦτο ἀποκρίσθη κυρίως εἰς τὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπόφασιν, δὲν πρέπει ἀρ' ἑτέρον αὐτοῖς ν' ἀμφισβῆται, ὅτι θέλει φροντίσει πολὺ περὶ τούτου καὶ εἰς οὐδὲνα ποτὲ θέλει παραχωρήσει 30 ποτιστικὰ στρέμματα. Ἀποκρούει δὲ καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐντελῶς καταλιπόντες τὴν Ἑλλάδα οἱ εἰς αὐτῆς ἀναχωρήσαντες Κρήτες καὶ νὰ ληρθῶσι περὰ τοῦ δικαίου αἱ γαῖαι τῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι καὶ ἀδίκον καὶ σκληρὸν, καὶ ἡ βουλὴ δὲν πρέπει οὐδόπως νὰ τὸ δεχθῆ. Διότι, καὶ ἂν κηλῶσιν τιεὶς εἰς αὐτῶν, τίς οἶεν ἐκ ποίων περιστάσεων β' αἰζόμενοι καὶ π' αἰ: ἔχοντες ὑποθέσεις, ἀπῆλθον προσωρινῶς. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσι τῶσόν ἀδίκως, καὶ πρέπει νὰ εἰσθεθῆ ἐπιεικέστεροι πρὸς τοὺς ἀτυχῆς τούτους ἀδελφοὺς μας. Ἐκείος τοῦτου ἀνῆκει εἰς τὴν Κυβερνητικὴν νὰ ὄρση τὰ περὶ τούτου. Ἀλλ' ὡς τε συμφωνεῖ ὅτι πρέπει νὰ στερεωθῶσι τῶν γαιῶν τῶν ἐκείνοι, αἰτίαι τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα ἀνηκόντες ὑπέκυψαν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ὑπακόου τῆς Πόρτης. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν δὲ, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ Κρήτες θέλουσι προτερεθεθῆ, αἰτοῦντες τὴν ἀναλογίαν αὐτοῖν, δὲν εἶναι ποσῶς ἐλαστος, καὶ ἀρνεῖται νὰ ὁμοιωθῆ αὐτὴ ἡ βουλὴ.

Μετὰ τοῦτον ἐπῆνεγ' ἐν ἑτέρω, ὅτι ἀποδέχεται ὅπως ἔχει τὴν νόμον, καὶ συμφωνεῖ, ὅτι ἐντὸς οὗτου ἐνδύνασθαι εἶναι καὶ περὰ τῆς βουλῆς γινόμενοι παρατηρήσεις. Ἀλλ' ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦτο δὲν παραδεχθῆ ὅπως ἔχει, καὶ ὑποστή ἄλλας τροπολογίας, ἀποφαίνεται νὰ προστεθῆ εἰς τὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδοσιν κατὰ τὰς λέξεις α καὶ ἐγκυκλοστημένους . . . ἐν τῇ Ἑλλάδι Κρήτας β καὶ ἡ τοῦ ὑπουργοῦ ἰδέα ὡς ἐραξῆ: α ἢ τοὺς παρεπιδημούντας μὲν εἰς Κρήτην, ἀλλὰ διατηρούσας τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα, β Ἀλλ' ἀντιπόντων τινῶν, ὅτι τὸ ἄρθρ. δὲν θέλει τροπολογηθῆ, ἐζήτησε νὰ προστεθῶσι ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ παραγράφου.

Ἄλλοι μετὰ τοῦτον παρετήρησαν, ὅτι καθ' ὅταν μὲν ἀφορᾷ τὴν προταθείσαν γνώμην τῶν νὰ ὀρισθῶσιν αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι, ὅτι θέλουσι παραχωρηθῆ, δὲν ἐπιμένει πειθεῖς εἰς ὅταν ὁ ὑπουργὸς εἴπῃ· ἀλλ' ἐπιμένει νὰ ἐλαττωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρεμμάτων, διότι μικρὰ εἶναι ἡ κατάστασις μας, καὶ ἐκ μικρῶν ὀρμώμενοι δὲν πρέπει νὰ παραχωροῦμεν μεγάλα. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ στερεωθῶσιν, ὡς ἐγκυκλιε ὄντες τὴν Ἑλλάδα, τῶν γαιῶν αὐτῶν οἱ ἐπιτεθῶν ἀναχωρήσαντες, οὐχ ἥττον δὲ καὶ νὰ μὴ δυνάται νὰ μεταβιβάσῃσι ταύτας πρὸς ἄλλους, πρὶν ἢ παρελθῶσιν, ὡς εἶπε, πρὶν ἀπὸ τῆς κατοχῆς αὐτῶν εἶτε. Ἐνεκίθη δὲ παραδειγματισθῆς τῆς Ἀκωνικῆν εἰς τὰς τοσαύται γαῖαι Κρητῶν ὑπάρχουσι καὶ ὅμως 10, ἢ 15 τούτων διατελοῦσιν ἐκείτοι, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπέλθον πρὸ πολλοῦ, τὰ εἰς τῶν γαιῶν τούτων νὰ κείωνται, ἐπιμένον εἰς τὴν πρότασιν τοῦ παρατηρῶν, ὅτι καὶ τὴν ἐθνικότητα τῶν δύνεται χάριν συμφέροντος νὰ ταῦσαι, χωρὶς νὰ ἐπανέλθῃσι πλέον ἐπιτεθῶν.

Ἐπίσης δὲ τινος ἐπισημάνοντος, ὅτι κληθῶς πολλοὶ Κρήτες κατέλιπον τὴν Ἑλλάδα δι' ὑποθέσεις, καὶ ἔχουσι ἐντελῶς τοὺς σ' ἡμεῖς καὶ πλεονεξιστοὺς τῆν, προτερεθεθῆ ἄλλως, ὅτι εἰ ὅλα ταῦτα ἐπ' ἀνάγκης θεωρεῖται νὰ γίνῃ ἡ τακτικὴ ἐγγραφή ταύτων, καὶ τότε πάντες οἱ ἀποδεχόμενοι ἐπιτεθῶν εἰς τὸ συμφέροντος βελτιώμενοι, θέλουσι προσελθεῖν, διὰ νὰ λάβωσι τὰ παραχωρητήρια ἐγγραφὰ τῶν. Προτερεθεθῆ λοιπὸν νὰ δοθῆ ἐκείνοις προθεσμία, ἢ καὶ πλεοπέρα ταύτη, ἂν ἀπαιτῶται, διὰ νὰ μὴ ἀποκλεισθῶσιν τῆς χάριτος ὅσοι, τυχόν, δὲν δυνάσθαι νὰ ἔλθωσιν ἐν καιρῷ.

Ἐπὶ τούτοις ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν, ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ ταῦτα θέλει παρουσιάσει τοὺς καταλόγους τῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν μέχρι τούτου λαβόντων γαῖας Κρητῶν.

Ἄλλος παρετήρησε μετὰ τοῦτον, ὅτι κατὰ τὴν χρεωστικὴν συνειδήσιν εἶχε προτερεθεθῆ νὰ τεθῆ εἰς τὸ νομοσχῆδιον ἄρθρον, ὅτι οὐ ἐπανέρχονται αἱ δοθείσαι γαῖαι εἰς τὴν τοῦ δημοσίου κυριότητα καὶ δι' ἄρθρου 2 νὰ ὑποχρεωθῆ τὸ δημοσίον εἰς τὴν ἀμετρον παραχώρησιν τούτων, εἰα προσελθῶσιν ἐκ συμφέροντος οἱ λαβόντες καὶ γίνῃ ἀκριβῆς περὶ πάντων ἐλεγχῶν· ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπεκρίθη, ὅτι οἱ μὲν λαβόντες γαῖας δὲν ἔχουσι εἰς τὰ παραχωρητήρια ἐγγραφα, καὶ θέλουσι διὰ τοῦτο προσελθεῖν, ἢ δὲ Κυβερνητικὴ τῶν λαβόντων νὰ καταλάβῃ ταῦτα· οἱ δὲ μὴ λαβόντες γαῖας εἰσὶ οὐχ ἥττον θέλουσι προσ-

έλθει, διά να λαβώσι καὶ αὐτοί. Οὕτω λοιπὸν εὐκόλως θέλει δυναθῆναι νὰ κρητίθη συμπίπτειν περὶ ὅλων. Ἐάν δ' οἱ πρῶτοι τούτων δύναντο, αὐτοὶ ἀποδοῦναι στερουμένοι πάν ὅτι ἐλαβόν· οἱ δὲ μὴ λαβόντες σημαίνει ὅτι ἀπορροῦσαι τὴν προτροπὴν οὐκ ἔβουλον. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ τῆσθε ὅσοι τις, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλουσιν ἐμφορῶσθαι αὐτοί, καὶ ἅς ἢ αἰσιολόγησιν ἀπαραισθήσθαι.

Παρατηρήσαντες δὲ τὸ ἴππευτον, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔρῃσιν τυχαίως τὴν πρῶτην, καθ' ὅσον ἀναγκαστὸν εἰς πῦλιν ὀλιγαριθμὸν περιστασῶν δύναται ἕως νὰ εἰρηθῆσιν πολλοὶ τούτων, δι' ἃς νὰ παρεμποδίσθαι τῆς ἐπιτροπῆς κινήσεως, ἐπιβάντων ἐς ὑπεροχὴν οἱ δύο τριπλάσιον τοῦ εἰσῶτος, καὶ νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ ἀνάλογος τῶν τάσεων κατὰ τὸ πρῶτον ΚΑ. φέρισμα καὶ Β.) εἰς τοὺς λαβόντας φεραγωγικὰ φεραγωγικὰ στρατιωτικῶς μόνον 20 στρέματα ἀδυσίαν, ἢ δὲ Βουλὴ δὲν παραδύχθη ταύτας δι' ἀναστάσεως. Ἀναστάσεως δ' ἐπειτα τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου γνωμοδοτήσας, ἀναγκαστὸν δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαστῶν τοῦ εἰσῶτος προτάσεις, ἐπιμένοντες τοῦ πρώτου ἀρροῦσας εἰς τὴν εἰς ἀδυσίαν τῆς οὐκ ἐπιβάντων καὶ τὴν παραδύχθη τῶν φεραγωγῶν, ἢ Βουλὴ παραδύχθη δι' ἀναστάσεως τὸ πρῶτον ἄρθρον ὡς ἔχει, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀναμνησθῆ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι μεταρροῦσι τῆς χάριτος τοῦ νομοσχεδίου μόνον αἱ ἀρχαὶ τῶν μεταρροῦστων οὐκ ἐπιβάντων, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ εἰς αὐτῶν καταρροῦσται καὶ ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ἐπιβάντων οὕτως.

Ἄρθρον 1. α εἰς τοὺς ἀποκρίσαντας ἐν τῇ Ἑλλάδι Κρήτας καὶ λαβόντας γαίης δύναται τοῦ ὑπ' ἀρθρ. ΚΑ. φερισματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τῶν ἀπὸ 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διατάγματα περὶ συνουσιασμοῦ τῶν Κρητῶν εἰς Μινωίαν καὶ Μεθώνην θέλουσιν παραγγεῖλαι τὰ ἑγγεγραμμένα εἰς ἰδιοκτησίαν καὶ εἰς ὅσους εἰς τὸν μεταρροῦστων ἔχει δὲν ἐλαβόν εἰσῶτος γαίης θέλουσιν παραγγεῖλαι εἰς ἐκάστην οὐκ ἐπιβάντων 30—50 στρέματα γῆς ἀλόγως τῶν μετῶν αὐτοῦ ἀλλὰ πρὸς ταῦτα τὸν σκοπὸν θέλουσιν χρησιμεύσειν πρὸ πάντων ἐκείνη αἱ γαίαι, αἵτινες ἢ κατέχονται ἀπὸ Κρήτας καὶ ὑπερβάντων τῶν ὄρων τῶν προσδιορισθέντων ἀπὸ τὸ φέρισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἀπὸ τὰ Β. Διατάγματα, ἢ ἐγκατελερροῦσται ἀπ' αὐτοῦ. Ἐάν δὲν ἔβουλον ἐξαρροῦσται αὐταί, θέλουσιν παραγγεῖλαι καὶ ἐκ τῶν δικαστῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἐπιβάντων τῶν ὄρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1813 νόμου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. α

Ἀνεγνωσθῆ δ' ἐπειτα τὸ 2. ἄρθρον, παραλερροῦσται τῆς

ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἐκ τῆς τοῦ 1. ἄρθρου τροποποιήσεως ἀπορροῦσται ἐνταῦθα δὲ παρατηρήθη, ὅτι δύναται νὰ λαβῆ τὸ ἄρθρον ὀλιγαριθμῶν, ἔάν ἐγγραφῆσθαι τὸ ἴππευτον, ὅτι ἐλάθη ἢ ἀπαιτούμενα ἔτασι τῶν γαιῶν. Παρατηρήσαντες δὲ τὸ ἴππευτον, ὅτι πρὸς ἄλλους μὲν ἐδύθησιν, πρὸς ἄλλους δὲ καθυπερροῦσται εἰσῶτος, καὶ αὐτοὺς τούτους ἐννοεῖ τὸ νομοσχεδίου διὰ τοῦ 2. ἄρθρου, ἢ Βουλὴ παραδύχθη καὶ τούτο δι' ἀναστάσεως ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 2. α ἔβουλον τοὺς ἐπὶ τῆς Μινωίας δὲν ἐδύθησιν ἔτασις γαιῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συνουσιασμοῦ τούτου Β. Διατάγματος, θέλει συμπληρωθῆ τὸ ἐλλείπον ἀπὸ ἰσοῦς γαιῶν, κινήσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ νόμου Μινωίας, μὲ τὴν ἐπιβάντων τῶν ὄρων τοῦ εἰσῶτος ὑπὲρ τῶν γεωργῶν οὐκ ἐπιβάντων.

Ἀνεγνωσθῆ ἀκατόως καὶ τὸ 3. ἄρθρον κατὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσται οὕτως.

α ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3. Διατάγματι τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκρίσαντων καὶ ἐπ' αὐτοῦ προσάβεται τὰς ἀπορροῦσται ἀποκρίσαντων, ὅτι νὰ ἐξαρροῦσται καλλίτερα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου. α

Ἐπὶ ταύτας παρατηρήσεως, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν προτάσιν αὐτῆς, διότι δὲν δύναται ἢ Κυβερνήτης, πρὶν ἢ μάθῃ πόσους καὶ πῶς γαίαι θῆ εἰς ἐπιβάντων, νὰ ἀποκρίσανται τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμῆον, ὅταν δὲ κατὰ τὴν παραγγεῖλαι τῶν γαιῶν, ἐν γινώσται τότε δύναται νὰ ἐνεργῆσται καὶ τὴν ἀποκρίσαντων.

Ἄλλος πρὸς ταῦτα ἀντάσται, ὅτι ὡς μέλλος τῆς ἐπιτροπῆς ὑποσχεθῶν τὴν γνώμην τῆς, παρατηρεῖ, ὅτι ἀναγκαστῶν εἶναι νὰ παραγγεῖλαι ἢ ἀποκρίσαντων, διότι ἄλλως δὲν θέλει ἐπιβάντων τὸ ἴππευτον νὰ ἐνεργῆσται ταῦτα ἐγκαίρως. Ἀναγκαστῶν εἰς τὸν ἴππευτον, εἰς ἐκείνην ὅσον ἀναγκαστῶν, καὶ αἱ γαίαι ἢ Κυβερνήτης γαίης, εἰς ἐκείνην ὅσον ἀναγκαστῶν, καὶ αἱ γαίαι αὐταὶ ὡς ἴσως ἀρροῦσται. Ἀλλὰ δὲν ἀντασται ὡς πρὸς ταῦτα, διότι ἐθνικὴ τὸ ἴππευτον ἀνάγκη. Καὶ ἐν ἐκείνην ὅσον ταῦτα ὑπὲρ, ὅσον ἄλλον διατάσται, ὅτι πρέπει νὰ παραγγεῖλαι ἢ ἀποκρίσαντων, διότι ἄλλως δὲν θέλει γίνεσται ἴσως πρὸς. Παράδειγμα ἢ ἐν Πάτραις μὲν τῶν Ταξιστῶν, ἐκ τῆς ὁποίας 60 στρέματα γῆς λαβῶσται πρὸ πολλῶν ἢ Κυβερνήτης, μὲχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδὲμιν παραγγεῖλαι εἰς αὐτὴν ἀποκρίσαντων, ἐν καὶ πολλὰς παρ' αὐτῆς ἐκείνη.

Ἐπειτα δὲ τινος εἰσῶτος, ὅτι τὸ νομοσχεδίου περιέχει τὴν λαβὴν ἀποκρίσαντων καὶ τούτο τῆ γίνεσται ἀκατόως, διότι

σημαίνει τὴν σύγκρουσιν μετὰ τῆς λήψεως τῶν γαιῶν ἀποζημιώσιν, ὡς τῆς μετοχῆς ταύτης σημαίνουσα τὸ ἐνεστὶς.

Ἀντέλεξεν ἄλλως ὅτι τὸ ἐστὶς ταῦτο μεγάλην δύναται νὰ ἔχῃ διακρίσιν, καὶ ἐνταυτῷ συγκυριατικῶν εἶναι νὰ προκηχθῆται παντὸς οὐ περιουσίῃ ἢ ἀποζημιώσιν.

Εἰς ταῦτα προσέθετον ἄλλως, ὅτι εὐλόγως πρέπει νὰ παραχωρηθῶσιν αἱ γαῖαι, διότι αὐταὶ προσηγορικῶς ἀνικαθόν εἰς τὰς μισθὰς δεδομένης εἶναι ἀδικίαν ἢ τὴν νὰ λαμβάνει δι' ἄλλην χρεῖσιν ἢ ἐάν ταῦτο γίνῃ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ περιθώσιν εἰς τὴν ἄνοιαν αἱ λέξεις ἀπεριυλαττωμένων τῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν ὄρων π.

Ἄλλως μετὰ ταῦτον πορευθέντων, ὅτι τὰ άρθρα 2 καὶ 3, περὶ Μινωῆς καὶ Μελου πραγματευόμενα ἢ Βουλῆ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ὡς ἐν ἡ ἐγγυητὰ τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ὃ δ' ὑπουργὸς νὰ δώσῃ τὰς ἀσφαλίτικας διασφαλίσεις. Περαιτέρω δ' ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ψηφίσματος, ὅπως πανταχοῦ τοῦ Κράτους ἐπίτροποι τῆς τῶν Κρητῶν ἀποκατάστασιν, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὰ 1834 διατάξεων ἢ κατὰ ἐμπειροπλοῦς γένους, καὶ ἐν τῷ μετὰ πολλὰ ἔτιος παρενοχλήσαν γαῖαι ἀλλοχοῦ ἢ τῆς Μινωῆς καὶ Μελου. Καὶ ἕως τὸ νομοσχέδιον λέγει, ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσφέρει οἱ γαῖαι Κρητῶν ἢ ἄλλων ἐποχῆς τοῦ ψηφίσματος λαβόντες γαῖαι θέλουσι λάβει καὶ αὐτὸς εἰς Μινωῆς ἢ Μελου; ἢ πρὸς κειμένον ἀπὸ νὰ λάβωσι θέλουσι κρατῆσαι τὰς ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος γαῖας, ἢ τὰς ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου τρεῖς ἡμέρας; ἢ τελευταῖον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ εἰς Μινωῆς ἢ ἄλλας λαβὸν ὑπευθύνους;

Ἐτέρου δὲ τινος ἀπαντήσαντος, ὅτι ἔχουσιν ὅλα ταῦτα σχέσιν μετὰ τὸ 1. τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον, ὃ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως, ἐάν δύναται οἱ φθόντες νὰ ἐγκαταλιποῦσι τὰ ἀπὸ τοῦ ψηφίσματος γαῖας, ὃ ἢ νὰ λάβωσιν ἐν Μινωῆς ἢ Μελου, ἀπάντησεν, ὅτι δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ταῦτα, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῦνται ποσῶς.

Ἄλλως δὲ τις ἐπέστηκεν, ὅτι οὐκ ὀλίγα διαλελυμένα μισθὰ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Μελου, τὰ δὲ κτήματα ταῦτα κατέχονται ὑπὸ τῶν κατοίκων, ὑπὸ τὸν ὄρον τῶν νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς κτιστάς, ἐάν δὲν ἀπελθῶσιν οὗτοι εἰς Σικελίαν ἢ τὴν Πελοπόννησον ἵνα λάβωσι γαῖας εἰς προικιδότασιν. Ἀπὸ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν ὑπόχρεσιν ταύτην, νομίζει δίκαιον νὰ τελεθῶσιν αἱ γαῖαι ὑπὲρ τῶν κατοίκων. Περαιτέρω δ' ὅτι καὶ οἱ Κρητῆς ἐπίσης κάτοικοι θέλουσι εἶσθαι, ἀπάντησεν ὅτι αἱ γαῖαι αὐταὶ μόνον εἶναι 50 ἢ 100 στρέμματα, καὶ πρὸς

μὲν τοὺς κτιστάς ἀπὸ τοῦ ἔτους γενομένου αὐτὰς εἶναι πολλὰ χροῖσμοι, ἐνῶ παραχωροῦνται πρὸς τοὺς Κρητῆς, μόνον θέλουσιν ἐπαρκῆσαι ὑπὲρ ὅσων ταῦτων. Ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεῖται καὶ εἰς τὴν διακρίσιν νὰ τελεθῇ τὴν ὑπόχρεσιν τῆς. Πρὸς ταῦτα ἢ ἐπὶ τῶν ἐπισημοῦν ὑπουργῶν ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ταῦτα, διότι οὐδ' ἡ ὑπόχρεσις αὐτῆς ἐλαττωται. Μάλιστα δὲ, ἐπειδὴ, ὡς ἔβλεπον, τὰ στρέμματα ταῦτα εἶναι ὀλίγα, καὶ ὅτι ἐπαρκῆσαι ποσῶς εἰς προικιδότασιν τῶν κτιστῶν, ἐπαρκῆσαι πλεονεκτήσιν νὰ τὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ἀπὸ ταῦτα κρινόντες ἢ τὴν ἐπισημοῦν χωρικήν, ἐνῶ δ' ἢ τοὺς Κρητῆς, συστηρικτοὺς ἐκείνους, θέλουσιν εἶσθαι λίαν ἐπιθυμητὰ, εἶπεν καλλίστα ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὃ παραγορεύσας, εἶπε, ὅτι θέλει ἀνακαλύψαι τὴν πρότασιν του. Παρατρεῖ δ' ὅτι καὶ ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἀλλοχοῦ ὑπάρχον ταῦτα ὑπὲρ τῶν κατοίκων σημερινῶν, καὶ ἕως εἶπον ὃ καλλίστην νὰ σταθῶσιν ταῦτα ἕως, πρὸς νὰ παύσῃσιν οὕτως οἱ ἀδελφοί μας. »

Πρὸς ταῦτα κατενόησαν ἄλλως, ὅτι ἐάν ὑπάρχῃσι πολλὰ γαῖαι ἀνέχουσιν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν, τότε θέλουσιν οὐκ ὀλίγα περὶ τῆς διαθεσεως τῶν. Ἄλλως δὲ οὐκ ἔστι μόνον περὶ τὰ 100 στρέμματα οὐδὲν ἢ ἡμπορεῖ νὰ ἴσῃσιν οὐκ ὀλίγα πρὸς γαῖαν τῶν γεωργῶν, ἐνῶ εἰς τὸν συναικιστῆν καθίσταται ἐνοχλῶν.

Περαιτέρω δὲ τινος, ὅτι δικαιοσύνην περίπου στρέμματα συγκροτοῦσι τὴν τῶν γαιῶν ταῦτων ἕτασιν, ἐπέστηκεν ὃ τὴν ἐνστάσιν ταύτην προτάσας, ὅτι 100 μόνον εἶναι καλλιεργημένα, τὰ δὲ λοιπὰ, γέρας καὶ ἀγρός γῆ. Ὅταν δὲ ταῦτα ἀφαιρηθῶσιν ἐκ τῆς Μελου, ἀγροὶ τοῦ θέλουσιν εὐκοδομήσῃ οἱ κάτοικοι σχολείων καὶ ἄλλα τινὰ δημοτικὰ καταστήματα, ἐνῶ τὸ μέρος ταῦτο εἶχον ὄρισται.

Πρὸς ταῦτα δὲ περαιτέρω τινος ἄλλου, ὅτι εὐτυχῶς ἐπρεπε νὰ λογιθῶσιν οἱ Μελου, ὡς νέους ἀποκτώντες συγκροτοῦσιν καὶ οἴκους, καὶ ἐπρεπε νὰ τὸ δεχθῶσιν ἀρμένους, γαῖαι τὰ μισθὰ νὰ ἐπικρατῶσιν ἀπανταχοῦ, ἐλαττωθῇ ἢ πρότασις, ὡς μὴδεὶς ὑποστηρίζοντος ταῦτων.

Ἐπισημοῦν δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ περὶ τῆς προτασίως τῆς ἐπισημοῦν ζήτημα, παρετήρησεν, ὅτι καλὴν νομίζει νὰ τελεθῇ ἢ ἔργασιν ὃ προσηγορικῶς ἀποζημιώσῃσιν ὃ δίκαιο λογίζεται οὕτως ἢ ἀφαιρηθῆσιν ἄλλως τε τὸ δημοτικὸν δὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν γαιῶν ταῦτων, ὡς μὴ ὑπαγομένου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του. Τὰ δὲ κτήματα ταῦτα, ὡς

Ιερά των ναών αναθήματα, δεν πρέπει να φανή η Κυβέρνησις, ότι διαθέτει προς περιθάλψιν των ατόμων.

Παρατηρήσαντες δ' ένταύθα του ύπουργού, ότι αναγνωρίζει δια ταύτα, και διά τουτο έθεσαν εις τό νομοσχέδιον, τήν φράσιν « αποζημιουμένου » διάτι η Κυβέρνησις προτίθεται να τό κάμω, και ουχι άπλώς να τό γράψω, άλλως τε δεν άγνοούσι και σίδονται οι ύπουργοί τάς συνταγματικές διατάξεις, περιείχθη δι' ανατάσεως και τό 3 άρθρον ως έχει, άλλ' υπό τό ίχίγγιον τής διαθε-
 ταιώσεως ταύτης έχει δε τό άρθρον εις τρεῖς.

α Άρθρ. 3. Κατά τήν Μήλον και Μινώαν, όπου δεν υπάρχουν διαθέσιμοι έθνικοί γαιαι, θέλουσ παραχωρηθῆ εις τους άποίκους και εκ των γαιών των παρακειμένων διακλειμαίων μονών, αποζημιουμένου του εκκλησιαστικού τμήτου δι' άλλων εθνικών γαιών Ισας αξίας. »

Αναγνωσθέντος δ' έπειτα του 4 άρθρου, λαβών τον λόγον, παρετήρησέ τις, ότι ο περί ου πρόκειται οίκισκος, δι' έξοδον τής Κυβερνήσεως εγκρίμενος, θέλει γίνει εθελούσιος υπό τήν επιτήρησιν υπάλληλου αρχής· αλλά νομίζει άρμόδιον να δοθώσι και εις τόν μέλλοντα κύριόν του τινά δικαιώματα· διότι η με άλλο σχέδιον παρ' ότι η υπάλληλος αρχή προτίθεται, επιθυμεί να οικοδομήσῃ, η εξ ιδίων προσθέτων επιθυμεί να τό αυξήσῃ, η και άλλα τινά δύνανται να συμβώσιν εις τήν δαπάνην· αυτά ταύτα παρατηρεί δε και περι τήν αγοράν των ε.ών και εργαλείων, και διά τουτο προτείνει εις τό τέλος του άρθρου να προστεθώσι και ταύτα·
 α αλλά περι τήν εκτέλεσιν τούτων η Κυβέρνησις θέλει δώσῃ τάς άγκυράς οδηγίας, όπως ζητήται πραγματοποιήσῃ η γνώμη του άποίκου και διά τήν οικοδομήν του οίκισκου και διά τήν προμήθειαν του θούς και των εργαλείων.

Απάντησεν προς ταύτα ο ύπουργός ότι θέλει συσταθῆ εις Μινώαν επιτροπή τριών Κρητών, οίτινες συναινέσει εις έκαστου των άποίκων θέλουσι συνεννοήσθαι άσολούτως μετά τής διοικητικής αρχής, ώστε διά του τρόπου τούτου ουδ' αί σύνοικαι δυνατόν να διαφεροσθώσιν, ουδέ κατάχρησις τι να έπισημώθῃ. Είς τουτο δε θέλει καθοδηγηθῆ η Κυβέρνησις εκ των παρελθόντων, δίδουσα πέρασ άξιον και εις τουτο.

Παρατηρήσαντες δε του πρώτου, ότι δεν όρει μόνον η επιτροπή να συνεννοήται μετά του διοικητού, άλλ' άναγκαίον εἶναι και έκαστος των συνοίκων να λαμβάνῃ μέρος δι' όσα τόν ίδιον άφορῶσιν, ο ύπουργός ἀποδεχόμενος, εἶπε να σημειωθώσι εις τά πρακτικά ταύτα.

Μετά τουτον επήνεγκεν άλλος, ότι τό περι τής οικοδομής οίκων υποχρεούται οίκισθεν η Κυβέρνησις να διευκολύνῃ, η δε Βουλῆ συμμερίζεται τουτο· άλλά δίκαιον εἶναι να γίνῃ τό βαρῆμα τούτο, όπου οίκισι των συνοίκων δεν άνηγέρθησαν. Παρατηρεί δ' ότι εις Μινώαν πρέπει να υπάρχουν 120 οικογένεια, και ως αποικίσασαι ήδη, εσοίθησαν. Δεν θεωρεῖ λοιπόν άναγκαίον τήν χορήγησιν νέας δαπάνης.

Επί ταύτοις η Βουλῆ προτιθέσῃ περιείχθη δι' αναστάσεως και τό 4 άρθρον, έχον ούτω.

α Άρθρ. 4. Είς έκαστην των εν Μελω και εν Μινώα νοσηνοικισθησομένων οίκογενειών θέλει παραχωρηθῆ δι' έξοδον τής Κυβερνήσεως εις οίκισκας αξίας 8χι άνωτέρως των τριακασίων δραχμών, εις θούς και τά άναγκαία γεωργικά εργαλεία προς καλλιέργειαν των γαιών ούτων.

α Οι Ημέτεροι επί των Εσωτερικών και των Οικονομικών ύπουργοί θέλουσ δημοσιεύσει και εκτελέσει τον παρίντα νόμον. »

Επί δε του συνόλου του περι άποικισμού Κρητών νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' άνομαστικὴν κλήσιν γενομένης υπό τήν επιτήρησιν των ψφολεκτων Κ.Κ. Γρέβα και Δανοπούλου, συνήχθη κατά τό όςτε ποσοκτωμενον τής ψηφοφορίας πρωτόκαλλο, ότι η Βουλῆ περιείχθη αυτό διά ψήφων 68 άρνηψηφοούντων 4. Έχει δε τό σύνολον ούτως·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Η Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά τής βουλής και τής γε-
 ρουσίας, αποφασίζαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Είς τους αποικησαντας εν τη Ελλάδι Κρητας και λαβόντας γαιας δυναμει του υπ' αριθ. ΚΑ' ψηφίσματος του Κυβερνήτου, η των από 13 και 18 Οκτωβρίου 1831 Β. Διαταγμάτων περι συνοικισμού των Κρητών εις Μινώαν και Μεθώνην θέλουσ παραχωρηθῆ τά έγγραφα τής ιδιοκτησίας· εις όσους εκ των μεταναστευσάντων ήδη δεν έλαβον ειπέτι γαιας θέλουσ παραχωρηθῆ εις έκαστην οίκογένειαν 30—50 στρέμ. γῆς, άναλόγως των μελών αυτής· άλλά προς τουτον τον σκοπον θέλουσ χρησιμεύσει προς πάντων εκείνων αἱ γαιαι, αἷτινες η κατέχονται από

Κρήτας καθ' υπέρβασην τῶν ὄρων τῶν προσδιορισμένων ἀπὸ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἀπὸ τὰ Β. Διατάγματα, ἣ ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ αὐτοῦ· εἰάν δὲν ἦμελον ἐξαριεῖσαι αὐταί, θέλουσιν παραχωρηθῆ καὶ ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐπιφυλακτομένων τῶν ὄρων τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1813 Νόμου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἐάν εἰς τοὺς κτὼ ἀποίκους τῆς Μινώας δὲν ἐδόθη ἔκτασις γαιῶν, κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ περὶ οἰκοκισμοῦ τούτου Β. Διατάγματος, θέλει συμπληρωθῆ τὸ ἕλλειπον ἀπὸ ἐθνικᾶς γαίης κειμένης καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅρου Μινώας, μετὴν ἐπιφυλάξιν τῶν ὄρων τοῦ εἰρημένου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν Νόμου.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὴν Μήλον καὶ Μινώαν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα ἐθνικὰ γαίαι, θέλουσιν παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀποίκους καὶ ἐκ τῶν γαιῶν τῶν παρακειμένων διαλελυμένων μονῶν, ἀποζημιωμένου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ἐτῆς αἰτίας.

Ἄρθρ. 4. Εἰς ἕκαστην τῶν ἐν Μήλω καὶ ἐν Μινώᾳ κοσμοκιστησασμένων οἰκογενειῶν, θέλει παραχωρηθῆ δι' ἐξόδων τῆς κυβερνήσεως εἰς οἰκίαν ἁγίαν ὄχι ἀνωτέρως τῶν τριακοσίων δραχμῶν, εἰς βούς καὶ τὰ ἀνγκαῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἰωσηφικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἰπουργοὶ θέλουσιν ὀφισοποιεῖσαι καὶ ἐπιτελεῖσαι τὸν πρῶτον Νόμον.

Πρωτόκολλον ὑποφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νομοσχεδίου, καὶ ἣ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	N.	Ἄνδρέας Δανόπουλος	N.
Κλοῦμ. Οἰκονομῶν	N.	Νικόλαος Ἰατρός	N.
Γεώργιος Λογισματῆς	N.	Ἀνχ. Μακροπολάκης	N.
Δ. Δελαγεώργης		Σταῦρος Γριβῆς	N.
Π. Τσιμπούνης		Ἰωάννης Πατριᾶς	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Δημήτριος Κονδύλης	N.
		Ἀντώνιος Καμπάνης	

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Γεώρ. Πανοσιφτόπουλος	N.
Ἀ. ἄργυρος Πατρίκης	N.	εὐμανουὴλ Χ. Τσαγγῆλος	N.
Κ. Τζαβέλλας	N.	Ἰωάννης Ζαχειρόπουλος	
Σ. Σπράτος		Φαθάσιος Πρωτοπαπῆς	N.
Π. Ράγκος		Νικόλαος Κορριωτάκης	
Δουκῆ Π. Νάκος		εὐ. Μελετόπουλος ἀρειτ. ψήφου	
Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς		Γερσσοκευῆς Ματάλης	
Πέτρος Τσικνιτάνης		Ἰλίας Γιατρίκος	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ἰουκάς Στέριας	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	ὄχι. Σπυρίδωνης	
Ἐλευθέριος Καλογερέας	N.	Ἰγνῆς Παλαμίδης	
Γεώρ. Ἰωάν. Βασιλάς	N.	Γεώργιος Μ. Πατριῶς ἀρειτ. ψήφου	
Ἄγγελος Γουζουσσῆς	N.	Κωνσταντῖνος Μικιῆτας	"
Γεώργιος Κ. Βελλῆς	N.	Ἰ. Αλεξάνδρουπουλος	N.
Ἰωάννης Α. Χριστόπουλος	N.	Ἰερότης Χριστ. Μελίτη	N.
Γεώργιος Ἰω. Γαλιθάκης		Νικόλαος Τσαλικώστας	N.
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Δημήτριος Σακελιαρίδης	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Νικόλαος Μπούτσουνης	
Γεωργίος Χατσογιάννης	N.	Γ. Παπατσῶνης	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Ἰω. Παπατσῶνης	N.
Ἰωάννης Κλίμακας		Γ. Δρασιώτης	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N.	Σπυρίδων Βαλέττης	N.
Πέτρος Α. Ζάκας		Γρατῆς Δ. Δηλαγεώργης	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττης	N.	Σπυρίδων Α. Βερότης	
Χρυσῶς Ν. Δημάκης	N.	Γαβὴλος Λεοντούδης	
Ἰλίας Παπαδαῖος	N.	Γεώργιος Σαμουηλῆς	
Γεώργιος Πατριᾶς		Γ. Γ. Μιχαλόπουλος	
Βασίλ. Ἀνδριανόπουλος		... Β. Γ. ς	
Γ. Ζάκας	N.	Μιχαὴλ Ἰατρός	N.
Γ. Κορριωτάκης		Νικόλαος Βερότης	
Α. Δημητρίου	N.	Γεώργιος Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης ἀρειτ. ψήφου		Ἰατρός Μανρομυχαλῆς	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ἰωάν. Μανρομυχαλῆς	
Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης		Γεώρ. Κ. Μανρομυχαλῆς	
Δημήτ. Ν. Μπούτσουνης		Χρυσῶς Δ. Σχινᾶς	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Ἰωάννης Γαούρας	N.
Ζαχειρίος Δεπάτσας	N.	Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
εὐμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	
Ἄνδρέας Νοταρᾶς		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.

Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Ι. Τωμαράς	N.
Χριστόδουλος Γσίνος		Αν. Παπατσώρης	
Δημήτριος Κουμνιώτης	N.	Αθ. Καστανάς	N.
Θεόδωρος Ι. Μιζής	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζής	N.
Ημμ. Ααζάρου Ορλόφ		Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάστας		Ανμ. Α. Κουντουριώτης	
Κώνστας Δαρειώτης	N.	Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.
Σταμ. Αντωνιάδης	N.	Δημήτριος Χατσιώκος	N.
Ιωάννης Περίδης		Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Ανδρέας Μάμουκος	N.	Κωνσ. Διοδοσιώτης	N.
Κάρολος Νάζος		Γεώργιος Ριζάπουλος	N.
Ευστράτιος Παρίσσης		Ιωάννης Τασσαίος	N.
Αντώνιος Αρμάος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Μ. Αναστασόπουλος	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.

Μετά τούτο άναγγελλαντος του προέδρου, ότι άντικείμενα τής επίστασης θέλω σιν ελθαι τὰ περι ένόρκων και χωροκτονίας νομοσχέδια, διελύθη ή συνεδρίασις έν ώρα 4 Μ. Μ.

Ο πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οί Γραμματείς
Εύστρ. Μ. Παρίσσης.
Α. Η. Νάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Της 10 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τήν 10 Φεβρουαρίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τρισσαρχοστού ογδόου έτους, συνελθόντων των Βουλευτών περι μεσημεριάν έν τή αιθούση του Βουλευτηρίου, ανεγνωσθη ό όνομαστικός αυτόν κατάλογος, και εύρεθισης πλήρους τής Βουλής, ό πρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην τήν συνεδρίασιν. Ανεγνωσθησαν τὰ πρακτικά τής παρελθούσης, τὰ όποια έγκριθίντα υπεγράφησαν παρά τε του προέδρου και των γραμματίων.

Αναγγελλαντος μετά ταύτα, ότι άντικείμενα τής παρούσης θέλουσιν ελθαι ή συζήτησις του περι ένόρκων νομοσχεδίου, ή του προϋπολογισμου τής Βουλής και ή του περι χωροκτονίας και αίγοκτονίας νομοσχεδίου, παρελθών άνάγνω ό εισαγητής έκθεσιν του περι κληρονομικού δικαιώματος των αποδωσαντων άξιοματικών νομοσχεδίου. έχει δ' ούτω.

Πρός τήν Βουλήν.

Η επί του νομοσχεδίου περι κληρονομικού δικαιώματος των αποδωσαντων στρατιωτικών εισαγητική έπιτροπή των τμημάτων, λαβούσα υπ' όψην τό τε νομοσχέδιον αυτό και τήν συνουθεύσαν τουτο έκθεση του Κ. ύπουργού των Στρατιωτικών, προτείνει εις τήν Βουλήν τήν παραδοχήν του μνησθέντος νομοσχεδίου με τήν έξής τροποποίησιν του πρώτου άρθρου μετά τās λέξεις α και αποδωσαντων στρατιωτικών α, συμπεριλαμβανομένων και των αξιωματικών του τακτικού στρατού, άναγνωρισθέντων ως τοιαύτων μέχρι του 1829 και έγγεγραμμένων εις τὰ μητρώα του ύπουργείου των Στρατιωτικών κτλ.

Προσέτι ή έπιτροπή νομίζει δικαίον να συστάσ η Βουλή εις τό ύπουργείον διά να λάβη πρόνοιαν, όπως δεσφ. άνάλογος σύνταξις εις τās άγάμους και ένδειξ, αδελφάς των αποδωσαντων στρατιωτικών, ούτως κατά τόν περί τα νόμον δεν θέλον έχει νομίμως κληρονομήσει.

Έν Αθήναις, 10 Φεβρουαρίου 1848.

Ο εισαγητής Ν. Τσαλακώστας.

Μετά τοϋτον δ' άνάγνω και ό επί των Οικονομικών ύπουργός νομοσχέδιον περι τμηρίου πιστώσεως έχον ούτως:

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τό παρά πόδας νομοσχέδιον θέλει υποβληθῆ εις τήν Βουλήν παρά του ήμετέρου επί των Οικονομικών ύπουργού και ύποστηρικθῆ περ' αυτού κατά τήν συζήτησιν.

Έν Αθήναις, τήν 10 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Οικονομικών ύπουργός
Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι έμπρόσως μετά τής Βουλής και τής Γερουσίας άπερατισάμεν και διατάττομεν.

Άρθρον 1. Τά διάφορα ύπουργεία θέλουσιν πληρώσει επί τῆ έάσει χρηματικών αύτων αίτήσεων έγκειμένων παρά τῶ

Βασιλέως και κατά της εν ισχύι λογιστικής διατυπώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐπισημοῦτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρονίας 1848, καὶ ἐπὶ τῆ ἔλασι τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρονίας 1847 καὶ τῶν ὑπερ-χόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονιστικῶν.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σύμφωνοι κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπίσης ἀνεγνωσθῆ καὶ ἐκθεσις περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Ἰπάτης καὶ Κύνου· ἔχει δ' αὖτως·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐκ τῶν ἱστηρικῶν τῶν τακτικῶν συγκαλεσθῆ ἐπιτροπὴ, ἀναγνωσθὰ τὸ νομοσχέδιον, τὸ διαλαμβάνον περὶ διορισμοῦ κατ' ἔτος 2 ἐπιτηρευτικῶν ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Ἰπάτης καὶ τῆς Κύνου, καὶ τὴν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συκοδύουσαν ἔθεσιν τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῶν κωστρικῶν, εἰρησὰ τὰς ἐπι-ἐπι πᾶσι δεδικαιολογημένῃ, καὶ θεωρησὰ ὅτι ἡ φροντίς περὶ τῆς καταλλήλου χρονίας τῶν λουτρῶν, καὶ τῆς συλλογῆς ἐπι-στημονικῶν παρατηρήσεων περὶ τῆς ἐπιτελείας αὐτῶν, δὲν ἀνα-ταί· ἀνατ' ἢ εἰς εἰς ἄνδρας, ἔργοντες εἰδικῶς περὶ τῶν τοι-ούτων γνώσεις, καὶ τοιοῦτοι εἶναι εἰ ἐπισημοῦτες ἰατροί, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά νοσηλευμένων κατ' ἔτος, καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ υποβληθέντος αὐτῆ Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσεγγεστὴς **Ι. Τασσάτος.**

Ἀναγνωσθεὶς ἀκολουθῶς τῆς ἀναφορῆς τοῦ Βουλευτοῦ Κορινθίας Κ. Πανουριφτόπουλος, δι' ἧς αἰτεῖται τριμηνιόμηρον ἀδειαν ἀπουσίας ἡ Βουλὴ δὲν ἐνέκρινε ταύτην.

Προῖδη ἡ Βουλὴ ἀκολουθῶς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐλο-γῆς ἐνόρκων νομοσχεδίου, καὶ μετὰ τὸ λαθόντος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦτου, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτελείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σισίνα καὶ Τζαλιώστα ψηφισθῆ κατ' ὁμο-μοστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὅχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Γεώρ. Μήτσος	N.
Κλεσμ. Οἰκονόμου	N.	Ἰωάν. Κλίμακας	
Γ. Δογιοτατίδης	N.	Ἀναγν. Δημητρίου	N.
Δ. Δελιγεωργής	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	N.
Π. Τσιμπούρακας	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	
Πάνος Μοναστηριώτης		Χρ. Ν. Δεμάθας	N.
Σταῦρος Γρίβας		Ἠλ. Πικπαδαῖος	N.
Ἰωάν. Πετριζῆς	N.	Γεώρ. Πετριζῆς	
Μιχ. Καίρης		Ν. Ἀνδρικόπουλος	
Δημ. Κονδύλης	N.	Βασίλειος Πετριζῆς	
Ἄντ. Καμπάνης		Ἰω. Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ἄθ. Δαχνλόπουλος	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Βελιστάριος Νικολαΐδης	
Κωστῆς Βρυζάκης		Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Κ. Τζαβέλας		Γ. Α. Ἀσιανόπουλος	N.
Σ. Στράτος		Ζαχαρίας Δεπάστας	N.
Π. Φάγκος		Ἐμμ. Ἀντίπας	N.
Λουκάς Π. Νάκος		Α. Νοταρῆς	
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	N.
Πέτρος Τσανιτάκης		Γ. Πανοριφτόπουλος	N.
Γ. Κονδύλης		Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	
Κ. Φασίτσας	N.	Ἰω. Ζαχαριόπουλος	N.
Ἠλ. Καλογεράς	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Γ. Ἰω. Βατίστας	N.	Ν. Κορριωτάκης	N.
Ἄγγελος Γουζούασης	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Γ. Κ. Βελῆς		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἠλ. Γιατράκος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης		Λουκάς Στέφανος	N.
Στ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Εὐσ. Σπυριδωνός	N.
Μιχαὴλ Σισίνας	N.	Ῥ. Παλαιμίδης	
Γρ. Χατσηγιάννης	N.		

Θ. Μ. Πετρινός	N.	Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Κωνσ. Μανίτας	N.	Χρυσόδ. Τσίνος	
Αλ. Αλεξανδρόπουλος		Δημ. Κουμανιώτης	N.
Μελέτ. Χ. Μελέτη	N.	Θ. Ι. Μέξης	N.
N. Τσαλακιώστας	N.	Ήμ. Αζχ. Ορλόφ	
Δ. Σακελλαριάδης	N.	Γ. Μπάστας	
N. Μπούτουνας	N.	Κώνστας Δαρεσιώτης	
Π. Παππατσώνης	N.	Σ. Αντωνιάδης	N.
Ιω. Παππατσώνης		Ιωάν. Περίδης	N.
Π. Δαρεσιώτης		Άνδρ. Μάμουκας	
Σπ. Βαλέττας	N.	Κάρολος Νάζος	
Στρατής Δελιγμανιάκης		Εύστ. Μ. Παρίσσης	N.
Σπ. Α. Βαρότσης		Αντώνιος Αρμάος	N.
Παύλος Λεντούδης	N.	Μήτ. Αναστασόπουλος	N.
Χρυσ. Σουμαρίπας	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Μ. Ι. Μιγαλόπουλος		Άν. Παππατσώρης	
Κωνσ. Βίτικος		Άθ. Καστανάς	
Μ. Ιατρός		Γ. Σ. Κριζής	N.
Δημ. Βιρβίλλης		Άνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Γ. Μπάνης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ήτέρος Μαυρομιχάλης	N.	Ιω. Γ. Κριζής	
Άνας. Μαυρομιχάλης		Δ. Χατσίσκος	
Γ. Κ. Μυρομιχάλης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Κωνσ. Δ. Σχινάς	N.	Κωνσ. Δουδουνιώτης	
Ιωάν. Γκούρας		Γ. Ριζόπουλος	N.
Άνγκν. Κεχαγιής		Ιωάν. Τασσαίος	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος		Ιω. Οικονόμου	N.

Αναγνώσθη έπειτα τὸ 1 αὐτοῦ ἄρθρον μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσας οὕτως

« Λαθούσα ἡ εἰσπρατικὴ ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ ἀντάξιος τῶν καταλόγων νομοσχεδίων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν κακουργιοδικείων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὑποβληθὲν ὅπως ἐσυζητήθη καὶ παραδέχθη παρὰ τῆς Γερουσίας, παραδέχεται τοῦτο ὅπως ἔχει καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως συγκροτηθῶσιν ἐν τάχει τὰ κακουργιοδικεῖα, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὰς εὐλακὰς κρατουμένων, καὶ παραπεμφθέντων εἰς δίκην πολιτῶν.»

Μηδεμίαν δὲ παρατηρήσειν ἐπ' αὐτὸν γενομένην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχων οὕτως.

Ἄρθρ. 1. α Οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων ἐκ τῶν ὑφισταμένων καταλόγων ἐκλεχθέντες τριάκοντα ἐνόρκοι καθ' ἑκάστον νομόν μετ' ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων, ἐκλεχθησομένων ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστῶτος ἔτος συστηθησομένων κακουργιοδικείων.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὄνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ τῶ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ πανψηφί διὰ ψήφων 70 ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως

Ω Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς

Ἄρθρ. Α. α Οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων ἐκ τῶν ὑφισταμένων καταλόγων ἐκλεχθέντες τριάκοντα ἐνόρκοι καθ' ἑκάστον νομόν μετ' ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων, ἐκλεχθησομένων ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστῶτος ἔτους συστηθησομένων κακουργιοδικείων.

Ὁ ἡμέτερος τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσασθαι καὶ ἐκτελέσασθαι τοῦ παρόντος νόμου.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ ε.ε. νομοσχεδίου, ὡς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. ὑπουργοῦ εἰσῆχθη καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπεψηφίσθη; καὶ ἤ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Α. Ὀρεινός	N.	Δ. Δελιγιώργης	N.
Κλειμένης Οἰκονόμου	N.	Π. Τσιμπούρακης	N.
Γ. Λογιοτατίδης	N.	Πάνος Μοναστηριώτης	

Στούρος Γρίβας
 Ιωάννης Πετμεζής N.
 Δημήτριος Κονδύλης N.
 Αντώνιος Καμπάνης
 Α. Σ. Δανόπουλος N.
 Νικόλ. Ιατρός N.
 Α. Μακρυποκάμιος N.
 Α. Καλλιφρονάς N.
 Κωνστ. Βρυζάκης
 Ανάργυρος Πετράκης N.
 Κ. Τζαβέλας
 Σ. Στράτος
 Π. Ράγκος
 Λουκάς Π. Νάκος
 Αντών. Γεωργαντάς N.
 Πέτρος Τσανετάκης
 Γεώργ. Κονδύλης
 Κ. Φασίτσας N.
 Ξλευθέριος Καλογεράς N.
 Γ. Ιω. Βατίστας
 Άγγελος Γουζούσσης N.
 Γεώργ. Κ. Βελής
 Ιωάννης Α. Χατσόπουλος N.
 Γεώργ. Ι. Γιολλάσης
 Σ. Χ. Στεφανόπουλος N.
 Μιχαήλ Σισίνη N.
 Γρηγόριος Χατσηγιάννος N.
 Γεώργ. Μήτσος
 Ιωάννης Κλίμακας
 Α. Δημητρίου
 Πέτρος Α. Ζάννος N.
 Μ. Ν. Βαλέττας N.
 Χ. Ν. Δεμάθας
 Ηλ. Παππαδαίος N.
 Γ. Πετμεζάς
 Νικόλ. Ανδρικόπουλος
 Βασίλειος Πετμεζάς
 Ίω Ζάκος
 Γ. Ν. Κορριωτάκης.
 Σταμ. Νικολαΐδης N.

Βελισάρ. Νικολαΐδης
 Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
 Δ. Ν. Μπούκουρας
 Γ. Α. Αντωνόπουλος N.
 Ζαφείριος Δεπάστας N.
 Εμμανουήλ Αντίπας N.
 Α. Νοταράς
 Εύστ. Οικονομόπουλ. N.
 Γ. Πανοσπριφτόπουλος N.
 Έμ. Χ. Τσουχλος
 Ιωάννης Ζαφειρόπουλος N.
 Μ. Πρωτοπαπάς N.
 Ν. Κορριωτάκης N.
 Έμμ. Μελετόπουλος N.
 Παρσκευάς Μιτάλας N.
 Ηλίας Γιατράκος N.
 Λουκάς Στέφανος
 Εύσ. Σπυρίδωνος N.
 Ρ. Παλαμίδης
 Θεόδωρος Πετρινός
 Κωνστ. Μανέτας
 Άλέξ. Άλεξανδρόπουλος
 Μελέτης Χ. Μελέτη N.
 Νικόλαος Τσαλακώστας N.
 Δημ. Σακελλαριάδης N.
 Νικόλαος Μπούτουνας N.
 Π. Παππατσώνης N.
 Ίω. Παππατσώνης
 Π. Δαρειώτης
 Σπυρίδων Βαλέττας N.
 Στρατής Δεληγιαννάκης
 Σ. Α. Βαρότσης
 Παύλος Λεντούδης N.
 Χρόσαν. Σουμαζιάς N.
 Κωνστ. Βέικος
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος N.
 Μιχαήλ Ιατρός
 Δημήτριος Βιφβίλης
 Γεώργ. Μπάνης N.
 Πέτρος Μαυρομιγάλης N.

Α. Μαυρομιγάλης
 Γ. Κ. Μαυρομιγάλης N.
 Κ. Α. Σχινάς N.
 Ιωάννης Γκούρας
 Αναγνώστ. Κεχαγιάς N.
 Σ. Λογοβετόπουλος
 Η. Παπαδιαμαντόπουλος N.
 Ίωάν. Δ. Αντωνόπουλος N.
 Χριστόδουλος Τσίνος
 Α. Κουμανιώτης N.
 Θεόδωρος Ι. Μέξης N.
 Έμ. Λαζ. Όρλώφ
 Γ. Μπάστας
 Κ. Θ. Δαρειώτης
 Σ. Αντωνιάδης N.
 Ιωάννης Περιδής N.
 Άνδρέας Μάμουκας
 Κάρολος Νάζος

Εύστ. Μ. Παρίσσης N.
 Αντώνιος Άρμάος N.
 Μητρ. Αναστασόπουλος N.
 Ίω. Τομαράς
 Άν. Πιππατσώρης
 Άθ. Καστανάς N.
 Γεώργ. Σ. Κριεζής N.
 Α. Γ. Κουντουριώτης
 Δ. Α. Κουντουριώτης
 Ίω. Γ. Κριεζής N.
 Δημήτριος Χατσίσκος
 Καλαμάρας Τσουκαλάς N.
 Κωνστ. Δουβουνιώτης
 Γεώργ. Ρίζοπουλος
 Ιωάν. Τασσαίος N.
 Μάρκος Βιτάλης N.
 Ιωάννης Οικονόμου N.

Επιληφθείσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ διὰ τὴν παρούσαν σύν-
 οδον προϋπολογισμοῦ τῶν ἰδίων ἐξόδων, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρ-
 θρον τοῦ Α'. κεφαλαίου. Παρατηρηθέντος δ' ὅτι 11 μόνον
 βουλευτικὰ πρόσωπα σημειοῦνται ὡς λαμβάνοντα παρὰ τῆς
 βουλῆς τὸ συμπλήρωμα τοῦ μισθοῦ των, ἀφαιρουμένου τοῦ
 δι' ἄλλην ὑπηρεσίαν διδομένου αὐτοῖς ποσού, ἐπήνεγκέ τις, ὅτι
 πλειότεροι τῶν 30 βουλευτῶν εἶναι, καθ' ὅσον γνωρίζει, ὑπάλ-
 ληλοι. Κακῶς λοιπὸν σημειοῦνται ἐνταῦθα 11 μόνον, καὶ
 ἔπρεπεν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ,
 ἵνα λαμβάνωσι τὸν μισθὸν τῆς ὑπαλληλίας ἐκ τοῦ ταμείου.

Άλλος πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται νὰ
 γίνῃ ἡ συζήτης τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς περὶ ἐξόδων
 παραδεσθεγμένων, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ περιστραφῇ ἡ βουλή.
 Τὴν δ' ἀπευθυνομένην παρατήρησιν εὐστοχώτερον δύναται νὰ
 κάμῃ ὁ ἀγορεύσας εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ γενησομένην
 συζήτησιν.

Επιμένοντας δὲ τοῦ πρώτου, ὁ Κ. πρόεδρος παρετήρησεν,
 ὅτι ἐστάλησαν περὶ τούτου κατάλογοι παρὰ τῶν ὑπουργείων,
 καὶ εἰδοποιήθη τὸ προεδρεῖον τίνας ἐκ τῶν βουλευτῶν θεωρεῖ
 ὑπαλλήλους. Ἐπὶ τῇ θάσει λοιπὸν τῶν πληροφοριῶν τούτων
 συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀναλόγως ἐγένετο ἡ σημείω-

σις του ποσού, το όποιον εκ του βουλευτικού ταμείου πρέπει να λαμβάνωσιν αυτοι. Δέν δύναται άρα να έχη τι πλημμελής ο προϋπολογισμός, εις τας πληροφορίας ταύτας βασίζομενος.

Μετά τούτον προσέθηκεν έτερος, ότι εκτός των άνωτέρω λόγων τινές των βουλευτών υπαλλήλων ζήτησαν να μισθοδοτώνται ως βουλευται κατά την διάκρισιν των νομοθετικών των χρεών, και εκ τούτου εσημειώθησαν τά όνόματά των εις μόνον τον προϋπολογισμόν της βουλής. Ονοματίσας δέ τινας τούτων, παρατήρησεν, ότι ουδέμιαν δύναται τούτο να φέρη διαφοράν.

Άλλος άντέλεξεν, ότι τό σύνταγμα όρίζει να χορηγηται προς τους βουλευτάς τούτους εκ μέρους της βουλής μόνον τό συμπλήρωμα της μισθοδοσίας των, εάν ήναι υποδεστέρα, ουχι δέ και τό σύνολον ταύτης. Η άρχή δ' αύτη έτηρήθη μέχρι του νυν και πρέπει να τηρηθή και εις τό μέλλον, ίνα συναδῃ έντελώς με τά παραδεδογμένα. Άλλως τε δέν έννοσι προς τι να έπαυζάνη ματαίως ο προϋπολογισμός της βουλής.

Άλλου δέ τινος προς την τελευταίαν παρατήρησιν επανεγκόντος, ότι, άφού τά δύο ταμεία συνενωδώνται περί της πληρωμής, αδιάφορον είναι πόθεν αύτη γίνεται και τά ιδανικά ποσά του προϋπολογισμού ουδέμιαν περιέχουσι διαπάνην, προσέθηκεν έτερος, ότι, έφ' όσον ο υπάλληλος ως βουλευτής διατελει εργαζόμενος, ή βουλή μόνη και όχι τό υπουργείον γινώσκει, ότι εκπληρεί τά καθήκοντά του, και ή βουλή επομένως πρέπει να τον αποζημιώσιν διά τούτο.

Παρατηρούντων δ' ότι αντίκειται ή άρχή αύτη προς τό σύνταγμα, επήνεγκεν άλλος, ότι τό σύνταγμα δέν κανονίζει πόθεν οι βουλευται αυτοι αλλά πως πρέπει να μισθοδοτώνται. Και άν μιν ο της υπαλληλίας μισθός ήναι σμικρότερος να αναπληρωται άπλώς τό έλλείπον· εάν δέ φθάνη ή υπερτερή την βουλευτικήν αποζημίωσιν, να μη τῷ χορηγηται και αύτη. Τούτο λοιπόν όρίζει τό σύνταγμα, ουχι δέ και πόθεν πρέπει να χορηγηται ή μισθοδοσία. Δέν βλέπει επομένως διά τί τσαούτη περί τούτου συζητήσιν, ενώ άλλως ουδείς εκ τούτων μισθοδοτείται άμφοτέρωθεν.

Άλλος προσέθηκε μετά τούτον, ότι και διά να μη συμβῆ τυχόν τό τοιοούτον λάθος διπλής αποζημιώσεως, προτιμώτερον είναι έφ' όσον ύπκρετοϋσιν αυτοι ως βουλευται να αποζημιώνται εκ της βουλής, και όταν εις την υπηρεσίαν των επανέρχωνται, να λαμβάνωσιν την μισθόν των εκ του ταμείου.

Άλλος άντέλεξεν, ότι πρέπει να τηρηθώσιν τά παραδεδογμένα,

διότι άλλως προκίπται σύγχυσις ουσιώδης. Ιπάρχουσι π. χ. νομαρχαι τινές ή έπαρχαι βουλευται· ή βουλή επιψηφίζει εις τον προϋπολογισμόν του επί των έσωτερικών ύπουργείου την διαπάνην όλων εν γένει των νομαρχών και έπαρχων. Εκ τούτων οι εν τη βουλή διαμενοντες παρ' αύτης αποζημιούνται, και δέν λέγει μὲν, ότι συμβαίνει τι άτοπον, αλλά προσγίνεται πολλή σύγχυσις και οι δύο προϋπολογισμοί επί ματαίω βαρύνονται με ψευδή ποσά. Έκτός τούτου παρατηρεί, ότι συνέβη άλλοτε και εν λάθος διττής αποζημιώσεως. Δι' όλα ταύτα φρονεί, ότι, εάν ή βουλή θέλη να κανονισθώσιν τά έξοδά της, πρέπει και να ορισθώσιν επ' ακριβεία.

Μετά τούτον παρατήρησεν άλλος, ότι είναι μὲν ήδη και νομαρχος, αλλά θραδύτερον ίτως δέν θέλει εϊσται, ή δέ βουλή θέλει εξακολουθήσει τότε την μισθοδοσίαν του. Επειδή άρα ή τοι βουλευτου μονιμότης είναι απαραδίκτος, δικαίως ποίπει τό όλον της μισθοδοσίας να διδῆται παρ' αύτης. Εάν δ' ως έπον, έγενείό ποτε λάθος, τούτο είναι ανώξιον και μνησίας, ουδέ θέλει ποτέ συμβῆ εις την αξιοπρέπειαν βουλευτου.

Επί τούτοις δέ παρατηρήσαντος του Προέδρου, ότι διά τους αίτήσαντας να λαμβάνωσιν την αποζημιώσιν των εκ της βουλής τό Προεδρείον ειδοποίησε τά αρμόδια ύπουργεία, και συναινέσει τούτων γίνεται ή αποζημιώσις, ή βουλή φωνηθείσα, παρεδέχθη τό 1 άρθρον δι' αναστάσεως· έχει δ' ούτω

Άρθρον 1. Προσωπικόν.

- α Αποζημιώσις 106 βουλευτών δραχ. 318,000
 α Όμοίως συμπλήρωμα, αφαιρουμένου του δι' άλλην υπηρεσίαν μισθού 11 ατόμων δρ. 16,460

Αναγνωσθίντος έπειτα του 2 άρθρου του αύτου κεφαλαίου, παρατήρησέ τις, ότι ή επιτροπή ώφειλε να σημειώσῃ εν τῷ προϋπολογισμῷ και τό ποσόν του προσωπικού του γραφείου, ως έπραξε μνημονεύουσα, ότι είναι δύο συντάκται. Ουχ ήτιον δ' ώφειλε να δρίτη και την μισθοδοσίαν έκαστου, ίνα μη άγνοή ή βουλή και τό ποσόν του προσωπικού τούτου και την ύπερ αύτου γενομένην διαπάνην.

Έτερος μετά τούτον άντέταξεν, ότι ή βουλή όρίζει διά την χρῆσιν ταύτην ποσότητα παραδεδογμένην, εις δέ τό Προεδρείον αναθέτει να διαθήσῃ αυτην ως γνωρίζει ύπερ του αναγκαίου προσωπικού, χωρίς να υπερβῆ μόνον την ορισθείσαν ποσότητα. Δέν βλέπει λοιπόν την ανάγκην της λεπτολόγου ταύτης εξακρι-

βώσεως, και δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν ζητήσῃ ποσῶς ὁ προαγορευσας· Ἄλλως τε ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιφυλαχθῆ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Πρὸς ταῦτα ἐπήνεγκεν ὁ προαγορευσας, ὅτι τοιαῦτα εἰς πάντα τὰ ὑπουργεῖα ἐπικρατεῖ τάξις, καὶ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν μνημονεύεται οὐ μόνον ἡ μισθοδοσία ἐκάστου, ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ. Αὐτὸ δὲ τοῦτο ἔπρεπε νὰ τηρήσῃ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ.

Πρὸς τοῦτον ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι εἰς μὲν τὰ ὑπουργεῖα ὑπάρχει προσωπικὸν κανονισμένον, διὰ διπλώματος ἀναγνωρίζομενον, καὶ οὗτοι θεωροῦνται κυρίως ὑπάλληλοι. Οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ὑπάρχοντες δὲν εἶναι ὑπάλληλοι, καὶ ἐργάζονται μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς χρησιμεύοντες, διὸ καὶ νὰ ἐλαττωθῶσι καὶ νὰ αὐξηθῶσι κατὰ τὴν γνάμιν δύνανται. Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ συγχέῃ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπαλληλίας μὲ τὴν θέσιν ἐκείνων, οἵτινες θεωροῦνται ἀπλᾶ τοῦ σώματος ὄργανα.

Μετὰ τοῦτον προσέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι δὲν ἔγινεν ἡ αἰτουμένη σημείωσις, διότι ἡ Βουλὴ ἀπεράσισε νὰ ἀνατεθῇ ἡ σύστασις τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Προεδρεῖον, καὶ ὄρισαν δέκαχιλιῶν δραχμᾶς, ἀφῆκε πᾶσαν ἄλλην φροντίδα εἰς τοῦτο. Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ Κανονισμὸς εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀναθέτει τὰ περὶ τοῦτου. Διὸ καὶ ὁ τῶν κλητῆρων ἀριθμὸς ἀπεσιωπήθη ὡσαύτως. Τελευταῖον ἡ ἐπιτροπὴ συνέταξε τὸν προϋπολογισμὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρελθόντων καὶ ἠκολούθησε τὰ μέχρι τοῦδε παραδειγματά. Ἄλλως, εἰς τὴν Βουλὴν ἐναπόκειται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦτου.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ τᾶς λεπτομερείας ζητήσας, ὅτι εἰς τὸ προεδρεῖον βεβαίως ἀνήκει ἡ περὶ τούτων φροντίς, καὶ παραδέχεται τοῦτο. Ἀλλ' εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας προϋπολογισμὸν ἔπρεπε νὰ σημειωθῶσι καὶ τὰ ὀνόματα καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ, τὸ δὲ προεδρεῖον εἴπειτα νὰ λάβῃ περὶ τούτου φροντίδα, ἵνα σκερθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ Βουλὴ καὶ φέρῃ σήμερον ἐν γνώσει τὴν κρίσιν τῆς.

Ἐνταῦθα δ' ἐνῶ ὁ εἰσηγητὴς λαβὼν τὸν λόγον, ἀνέφερε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν ἐκάστου, Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ὁ ἀνὰ χεῖρας προϋπολογισμὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρελθόντος γενόμενος, δὲν ἔδυνάτο, εἰμὴ νὰ παραλείψῃ ὡς ἐκαίνοσ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος μικρολογίας. Ἄλλως τε καλῶς ἐγένετο τοῦτο, διότι ἔργον τοῦ ἀπολογισμοῦ εἶναι ὁ ὀρισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ, τῶν

ὀνομάτων καὶ τῶν μισθῶν τοῦ γραφείου, πρὸς δὲ τὸν ἐντιμὸν χαρακτήρα τοῦ διευθύνοντος τὴν Βουλὴν πλείοτερα ὀφείλεται πιστεῖ.

Πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ὁ προκαλὼν τὰς λεπτομερείας ὅτι δὲν πρόκειται, ὡς ὑπολαμβάνουσι, περὶ πίστεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τάξεως. Ἄλλως τε ἀποιεῖται πρὸς τὸν πρόεδρον πλείοτερον παντὸς ἄλλου πίστιν.

Ἐνταῦθα δὲ τοῦ Κ. προέδρου διατάξαντος νὰ εἰσαγάγῃσιν ἐκ τοῦ γραφείου κατὰστάσιν τινα τοῦ προσωπικοῦ, πρὸς πληροφορίαν, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐξαναστάντες, παρετήρησαν, ὅτι οὐδόλως ἀνέγονται τοῦτο καὶ ὕβριν τὸ νομίζουσι προφανῆ, ἡ δὲ Βουλὴ ἀποδίδει ὅλην τὴν πίστιν εἰς τὸ προεδρεῖον.

Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ προέδρου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησάν τις, ὅτι τὸ προεδρεῖον εἶναι ἀπόρροια τῆς πίστεως τῆς Βουλῆς, διὸ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ γραφείου ἀνεθῆσαν εἰς αὐτὸ, καὶ κατ' ἀρέσκειαν δύνανται νὰ τὸ διαθέτῃ, συμβιβάζον ὅπως νομίζει καλλίτερον τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ. Διὸ θεωρεῖ ἀάξιον καὶ ἀπρεπὲς ὅπως νὰ γίνηται περὶ τοῦτου μνεῖα.

Ἀποδεχομένης δὲ τῆς Βουλῆς τὰ λεγθέντα, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀμφοτέρωθεν συνηγορεῖ ἐπίσης τὸ δίκαιον. Διότι οἱ μὲν ζητοῦσι λεπτομερείας, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε, οὐ μόνον διὰ τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ διδῶμεν παραδειγμα εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, ἡμᾶς πρώτους εἰς ἔλεγχον ὑποβάλλοντες. Οἱ δὲ δικαίως ἐπίσης παρατηροῦσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἀπονέμηται πᾶσα πρὸς τὸ προεδρεῖον πίστις. Δὲν πρόκειται δὲ περὶ τοῦτου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ζητήσας τὰς πληροφορίας παρετήρησεν, ἀλλ' εἶναι πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τὴν τάξιν. Καὶ τὸ προσωπικὸν μὲν ὑπάρχει εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ ἐκάστος δύνάται νὰ τὸ ἴδῃ καλλίτερον ὅμως νομίζει αὐτὸ τὸ προεδρεῖον νὰ εἰσαγάγῃ τὸν πίνακα τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον ἐπήνεγκεν, ὅτι οὐδ' εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὑπουργείων σημειοῦνται τὰ καθέκαστα τοῦ προσωπικοῦ, ἢ ἂν γίνεσται τοῦτο, αἱ θέσεις αὐταὶ εἶναι νενομισταῖ, καὶ ἐκάστος φέρει τὸ δίπλωμα τοῦ διορισμοῦ του· ἄλλως τε ἡ κατὰστάσις τοῦ προσωπικοῦ ὑπάρχει, καὶ ἐκάστος δύνάται, ἐὰν θέλῃ, νὰ τὴν παρατηρήσῃ ἰδιαιτέρως.

Μετὰ τοῦτον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς προσέθηκεν,

ὅτι τὸ κατ' ἀρχάς μὲν ἦτον ὠρισμένον τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλ' ἔπειτα, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐργασίας ἐπελθούσης ἀνάγκης αὐξήσεως, ἐζήτησε τότε ὡς πρόεδρος νὰ αὐξήσῃ αὐτὸ, ἢ δὲ Βουλὴ ψηφίσασα ποσὸν ὠρισμένον ἀνέθηκεν ἕκαστος εἰς τὸ προεδρεῖον τὴν ἐλευθέραν τοῦ προσωπικοῦ ἐκλογὴν. Ἐκ τούτου δ' ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια, καὶ οὕτω γίνεται μέχρι τοῦδε.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐκ μετριοφροσύνης ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἠθέλησε νὰ ἐμφανίσῃ κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλ' ἡ βουλὴ δὲν πρέπει οὐδὲ συμφέρει νὰ δεχθῇ τοῦτο, καὶ πᾶσα ἀπαιτεῖται νὰ ἀποδιδῆται πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη. Διότι ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, τὸ κθικόν τοῦτο πρόσωπον, ἐκλέγει τὸ πᾶν, ἀποφαινεται ὀριστικῶς περὶ ὅλων καὶ ἡ ὁμολογία του εἶναι ἰσρά. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ προεδρεῖον εἰς οἰουδήποτε ζήτημα, ὅταν σπουδαῖον καὶ ἀν' ἦναι, ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι παρεδέχθη ἢ ὄχι, καὶ ἡ βουλὴ ὁλοκλήρως τὸ παραδέχεται. Διὸ δὲν πρέπει εἰς φαινόμενα τόσων μικρὰ νὰ γίνηται πολὺς λόγος, διότι τὸ κθικόν τοῦτο ὕψος ταπεινοῦται. Ἄλλως τε μένει εἰς τὴν φροντίδα τοῦ προεδρεῖου νὰ κἀμνη καλὴν τοῦ παραχωρουμένου ποσοῦ χρῆσιν.

Μετὰ τοῦτον ἐπίνεγκεν ὁ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς καταστάσεως παραδεχθεὶς, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ζήτημα μετεβλήθη, καὶ περὶ ἐμπιστοσύνης πρόκειται τοῦ Προέδρου, ἵνα περὶ τῆς τάξεως μόνον ἦτον ὁ λόγος, περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ οὐδεὶς θεδαιῶς φιλονικεῖ, ἀνακαλεῖ ὅσα εἶπε, καὶ προτείνει νὰ γίνῃ ψηφοφορία.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα παρεδέχθη ὡς ἔχει τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχει δ' οὕτω.

Ἄρθρ. 2. Μισθοὶ ὑπαλλήλων.

Συντάκται ἀνά δραχ. 200 διὰ δύο ἄτομα . . .	δρ. 4800
Πρωτοκολλιστῆς καὶ λοιποὶ ὑπαλλήλοι τοῦ γραφείου . . .	10000
Δύο εὐταξίαι ἀνά 60	» 1440
Κλητῆρες	» 7320
Ἀρχειοφύλαξ καὶ βιβλιοφύλαξ ἀνά δρ. 200 . . .	» 2400.

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τοῦ Ἄ. Κεφαλ. ἀναβαίνοντος εἰς δραχμ. 360420, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολιετῶν Κ. Κ. Λεντούδη καὶ Μανέτα, συνήχθη κατὰ τὸ ὄψις προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 71, ἀρνησάμενων 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζήτηματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Ἄ. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, ὡς ἐν ταῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Γρ. Χατασιγιάννος	N.
Κλεισμ. Οἰκονόμου	N.	Γ. Μῆτσος	N.
Γ. Δογματατίδης	N.	Ιω. Κλίμακας	
Δ. Δεληγεώργης	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Π. Τσιμπούρακας	N.	Π. Α. Ζάνος	
Πάνος Μοναστηριώτης		Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Σταῦρος Γρίδας	N.	Χρ. Ν. Λεγάθης	
Ιω. Πετμεζῆς	N.	Ἠλ. Παπαλάιος	N.
Δ. Κουδύλης	N.	Γ. Πετμεζῆς	
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Ἀνδρικόπουλος	
Ἀνδ. Δανόπουλος	N.	Βασίλειος Πετμεζῆς	
Ν. Ἰατρός	N.	Ιω. Ζάρκος	
Ἀναγ. Μικροποκάμισος	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Δ. Καλλιφρονάς		Σταμ. Νικολαΐδης ἠρνήθη ψῆφον	
Κωστῆς Βουζακῆς.	N.	Βελιστ. Νικολαΐδης	
Ἀναγρ. Πετράκης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Κ. Τσαβελλῆς		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Σ. Στράτος		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Π. Ράγκος		Ζαφ. Δεσπάτας	N.
Α. Π. Νάκας		Ἐμ. Ἀντίπας	N.
Ἀντ. Γεωργιαντάς	N.	Ἀνδ. Νοταράς	
Πέτρος Τσανετακῆς		Ἰωσήφ. Οἰκονομόπουλος	N.
Γ. Κουδύλης		Γ. Πανοπεριτόπουλος	N.
Κ. Φασίτσας	N.	Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος	
Ἐλ. Καλογεράς	N.	Ιω. Ζαφειρόπουλος	N.
Γ. Ιω. Βατίστας		Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Ἄγ. Γουζούσας	N.	Ν. Κορριωτάκης	
Γ. Κ. Βελῆς		Ἐμ. Μελετόπουλος ἠρνήθη ψῆφον	
Ιω. Α. Χαταόπουλος	N.	Παρασκ. Ματάλας	N.
Γ. Ιω. Γιολδάσας		Ἠλ. Γιαντράκος	N.
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Μ. Σισίνης	N.	Ἐὺς. Σπυριδωνος	N.

Ρήγας Παλαμίδης		Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Θ. Μ. Πετριός		Χριστόδουλος Τσίνος	
Κ. Μανέτας	N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Άλ. Αλεξανδρόπουλος		Θεόδωρος Ι. Μέζης	N.
Μ. Χατοῦ Μελέτη	N.	Έμμ. Λαζάρου Ορλώφ	N.
N. Τσαλακώστας	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Δ. Σακελλαριάδης		Κωνσταντ. Δαρειώτης	N.
N. Μπούτουνας	N.	Στ. Αντωνιάδης	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Ιωάννης Παρίδης	N.
Ιω. Παππατσώνης		Ανδρέας Μίμουκας	
Π. Δαρειώτης		Κάρολος Νάζος	
Σπ. Βαλέττας	N.	Ευστράτιος Παρίσης	N.
Στρατής Δελιγιαννάκης		Αντώνιος Αρμάος	N.
Σπ. Α. Βαρόσης		Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Παύλος Λεντούδης	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Χρυσ. Σουμαρίπας	N.	Άν. Παππατσώρης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Άθ. Καστανιάς	
Κ. Βέικος		Γεώργ. Σ. Κριζής	N.
Μ. Ιατρός		Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Βερβίλης		Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	
Γ. Μπάνης	N.	Ιωάννης Γ. Κριζής	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.	Δημήτριος Χατσιάκος	N.
Ανδρέας Μαυρομιχάλης		Καλυμάρης Τσουκαλάς	N.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Κωνσταντ. Δουδουσιώτης	N.
Κωνσταντίνος Δ Σχινάς	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Ιωάννης Γκούρας	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Αναγνώστης Κεχαγιάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος		Ιωάννης Οικονόμου	N.
Π. Παπαδημιαντόπουλος	N.		

Μετά τούτο ἀνιγνωσθήσαν του Β' κεφαλαίου τὰ τρία ἄρθρα, ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἐξηγήσεις περὶ τῆς δαπάνης εἰς δετικά βιβλίον καὶ ἀπηντήθη παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι κατὰ ἀπόφασιν τῆς παρελθούσης Βουλῆς τὸ προεδρεῖον ἐναλλάσσει τὰ πρακτικά τῆς Βουλῆς πρὸς τὰ λοιπὰ συνταγματικά τῆς ἑξουσίας Κράτι. Ὄφειλε λοιπὸν νὰ πέμψῃ τὰ πρακτικά ἡμῶν μεγαλοπρεπῶς δεμένα, ὡς παραλαμβάνει τὰ ἐκείνων. Ἐκτὸς τούτου πλείστα τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς βιβλίων ἔχουσι χρεῖαν δέσεως ἵνα μὴ φθειρῶνται. Προέβη ἐρωτηθέντος ποῖα εἶναι τὰ τυπωτικά ἐξόδα, ἐξηγήθη ὅτι εἶναι ἡ δαπάνη μόνον τοῦ χάρτου, λιθογραφικοῦ τε καὶ τυπωτικοῦ, καὶ οὐχὶ τὰ ἐξόδα

τῆς τυπώσεως. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καθ' ἕνα ἕκαστον τὰ τρία ἄρθρα τοῦ Β. κεφαλαίου, ἔχοντα οὕτως.

1. Χαρτί, μελάνι, κονδύλια κλπ. πρὸς	90	1080
2. Εἰς συνδρομὰς ἐσωτερικῶν, ἐξωτερικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1400	
3. Εἰς βιβλιοδετικά	1500	
Εἰς λιθογραφ. χάρτην καὶ τυπωτικὸν διὰ τὴν τύπωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς	3000	
		4500
Εἰς ἔλαιον τῶν φανῶν τοῦ καταστήματος		500
Εἰς θέρμασμα		400
Εἰς ἀγορὰν βιβλ. κλπ. διὰ τὴν ἀρχαιοθήκην τῆς Βουλῆς		2000
		<u>9880</u>

Γενομένη: δ' ἐπὶ τοῦ συνέδου τοῦ Β' κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Τσουκαλά καὶ Λεντούδη συνήχθη κατὰ τὸ ὅδε προσαρτωμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου παμψηφεί διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Β' Κεφ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ ὄχι:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Άναγ. Μακροποκάμισος	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Δ. Δελιγεώργης	N.	Ανάργυρος Πετράκης	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Κ. Τσαβέλλας	
Πάνος Μοναστηριώτης		Σ. Σπράτος	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Π. Ράγκος	
Ιωάννης Πετιμεζίκης	N.	Λουκάς Π. Νάκος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Αντώνιος Γεωργαντάς	N.
Αντώνιος Καμπάνης		Πέτρος Τσανετάκης	
Ανδρέας Δανόπουλος	N.	Γεώργιος Κονδύλης	
Νικόλαος Ιατρός		Κωνσταντίνος Φασίτσας	N.

Ἐλευθέριος Καλογεράς Ν.
 Γεώργιος Ι. Βατίστας
 Ἄγ. Γουζούσης Ν.
 Γεώργιος Κ. Βελής
 Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος Ν.
 Γεώργιος Ἰω. Γιολλάσης
 Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος Ν.
 Μιχαήλ Σισίνης Ν.
 Γρηγόριος Χατοσηγιάννης
 Γεώργιος Μήτσος
 Ἰωάννης Κλίμακας
 Ἀναγνώ. Δημητρίου Ν.
 Πέτρος Α. Ζάνος
 Μιχαήλ Ν. Βαλέττας Ν.
 Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας Ν.
 Πίλιος Παπαδαῖος Ν.
 Γεώργιος Πετμεζάς
 Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος
 Βασίλειος Πετμεζάς
 Ἰω. Ζάρκος
 Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης
 Σταμάτιος Νικολαΐδης Ν.
 Βελισάριος Νικολαΐδης
 Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης Ν.
 Δημήτριος Ν. Μπούκουρας
 Γ. Α. Ἀντωνόπουλος Ν.
 Ζαφείριος Δεπάστας Ν.
 Ἐμμανουήλ Ἀντίπας Ν.
 Ἀνδρέας Νοταρᾶς
 Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος Ν.
 Γεώργ. Πανοπισφτόπουλος Ν.
 Ἐμμανουήλ Χ. Τσοβγλος Ν.
 Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος Ν.
 Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς Ν.
 Νικόλαος Κορσιωτάκης
 Ἐμμανουήλ Μελετόπουλος
 Παρασκευᾶς Ματάλας Ν.
 Πίλιος Γιατράκος
 Λουκᾶς Στέφανος Ν.
 Βύς, Σπυρίδωνος Ν.

Ἰήγας Πηλαμιδῆς Ν.
 Θεόδωρος Μ. Πετρινός
 Κωνσταντῖνος Μανέτας Ν.
 Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος
 Μελέτης Χατσῆ Μελέτη Ν.
 Νικόλαος Τσαλακωνάτας Ν.
 Δημήτριος Σακελλαριάδης Ν.
 Νικόλαος Μπούτουνας Ν.
 Η. Παππατσώνης Ν.
 Ἰω. Παππατσώνης
 Π. Δαρειώτης
 Σπυρίδων Βαλέττας Ν.
 Στρατῆς Δεληγιαννάκης
 Σπυρίδων Α. Βαρότσας
 Παῦλος Λεντούδης
 Χρυσάνθος Σουμαρίπας
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
 Κ. Βέικος
 Μιχαήλ Ἰατρός
 Δημήτριος Βισβίλης
 Γεώργιος Μπάνης Ν.
 Π. Μαυρομιχάλης Ν.
 Α. Μαυρομιχάλης
 Γ. Κ. Μαυρομιχάλης
 Κ. Δ. Σγινᾶς Ν.
 Ἰω. Γκυόρας Ν.
 Ἀναγ. Κεγγιᾶς Ν.
 Σπ. Δογοβιτόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος Ν.
 Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος
 Χρ. Τσίνογ
 Δ. Κουμανιώτης Ν.
 Θ. Ι. Μίξης Ν.
 Ἐμ. Α. Ὀρλόφ
 Γ. Μπάστας
 Κ. Δαρειώτης Ν.
 Σ. Ἀντωνιάδης Ν.
 Ἰω. Περίδης
 Α. Μάμουκας
 Κάρολος Νάζος

Εὐστρ. Παρίσσης Ν.
 Α. Ἀρμάκος Ν.
 Μῆτ. Ἀναστασόπουλος Ν.
 Ἰω. Τομαράς Ν.
 Ἄν. Παππατσώρης
 Ἀθ. Καστανᾶς Ν.
 Γ. Σ. Κριεζῆς
 Α. Γ. Κουντουριώτης
 Α. Α. Κουντουριώτης

Ἰω. Γ. Κριεζῆς Ν.
 Δ. Χατσίσκος Ν.
 Καλαμ. Τσουκαλάς Ν.
 Κ. Δουβουνιώτης Ν.
 Γ. Ριζόπουλος Ν.
 Ἰω. Τασσαῖος Ν.
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ἰω. Οἰκονόμου Ν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο τοῦ Γ' κεφαλαίου τὸ 1. ἄρθρον, τὸ ἕποισιν μαθηματικῆς ἀντιδρόσεως ὑπερχούσης ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

1. δι' ἀνεγερσιν αἰθούσης ἐπὶ τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς Βουλῆς 5700

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη τὸ 2. ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως.

« Εἰς τὸ κεφάλαιον Γ' ἄρθρον 2. τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, προσέθηκεν ἡ ἐπιτροπὴ σας δραχμὰς 600 διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐκτόπισιν τοῦ παρὰ τοῦ κυρίου Ἐδιπίδου μεταφρασθέντος ἐγχειριδίου τοῦ βουλευτικῆς δικαίου, κατὰ τὴν ἀποφασιν τῆς Βουλῆς ἐμφαινομένην εἰς τὴν Ο'. συνεδρῶσιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ὑποχρέωσει τοῦ ἐκδότου νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῶν ἐκτυπωθεσμένων ἀντιτύπων 500 σῶματα, χρησιμεύοντα διὰ τοὺς Κ.Κ. Βουλευτὰς καὶ διὰ τοὺς δῆμους τοῦ Κράτους. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησάν τις ὅτι ἡ Βουλὴ εἰς τὴν περὶ συνδρομῆς τοῦ συγγράμματος τοῦ Κ. Ἐδιπίδου ἀναφορὰν ἀπεράσισα νὰ γίνῃ συνδρομὴ 10 ἢ 20 τὸ πολὺ σωμάτων ἀπέκρουσε δὲ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ δοθῶσι δωρεὰν σῶματα εἰς τοὺς Κ.Κ. Βουλευτὰς, ῥητῶς μάλιστα ἐλέγθη, ὅτι οὔτις τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐπιθυμᾷ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ σῶματος δύναται νὰ γείνη συνδρομητικῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν δὲν συνεμαρρῶθη μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Διὰ τοῦτο λοιπὸν προτείνει νὰ δοθῇ συνδρομὴ 20 σωμάτων τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίου, ταῦτα δὲ τὰ σῶματα θέλουσι παραδοθῆ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἕνα ὑπάρχη ἓν εἰς ἕκαστον τμήμα καὶ εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς. Δὲν πρέπει ὁμως νὰ φαίνεται ὅτι ὡς Βουλευταὶ παρέχουσι συνδρομὴν πρὸς ἀπόλασιν ἀντιτύπων. Ἡ ἂν δοθῇ ὁλόκληρος ἡ ποσότης τῶν 600 δραχμῶν νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ πρὸς συνδρομὴν καὶ ἄλλων βιβλίων ἀναγκαίων εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς.

Ὁ εἰσαγητὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ Κ. Ἐδιδίου καὶ παρατήρησασα ὅτι ἡ μετάφρασις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς φῶς ἄνευ τῆς γενναίας συνδρομῆς τῆς Βουλῆς, διότι τὸ βιβλίον αὐτῶν ἀφορῶν βουλευτικὰ καθήκοντα καὶ πραγματευόμενον περὶ βουλευτικοῦ δικαίου δὲν δύναται νὰ εἴρῃ ἀλλαγῶν συνδρομητὰς, πληροφορημένη δ' ἄλλοθεν περὶ τῆς ἀξιολογότητος αὐτοῦ καὶ τῆς διὰ τὴν ἑλλείψιν τοιούτων βιβλίων εἰς τὴν γλώσσαν ἡμῶν χρησιμότητος ὤρισε 600 δραχμῶν βοήθειαν πρὸς ἐκτύπωσιν αὐτοῦ. Πληρορεῖται ὁμῶς ἤδη ὅτι ἐπειδὴ τὸ βιβλίον τοῦτο θέλει συγκολληθῆναι ἐκ 15 τυπογραφικῶν φύλλων, ἡ μετάφρασις δὲν θέλει δυναθῆναι νὰ τὴν ἐκδώσῃ, ἂν δὲν χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν βοήθεια 1000 δραχμῶν.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἀληθῶς μὲν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ συντρέχῃ ἐκ τῶν ἐνόμων εἰς ἐκδόσιν ὠφελίμων βιβλίων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃ προκρουμένως γνώσιν περὶ τῆς ἀξιολογότητος αὐτῶν. Ἢδη λοιπὸν ἔπρεπε νὰ προϋπάρχῃ ἐπιθυμητῶν τὸ βιβλίον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα διθῆ ἢν γνώσει ἡ συνδρομὴ διότι πολλάκις ὑπὸ θαυμασίους τίτλους ἐκφέρονται βιβλία πάσης συνδρομῆς ἀνάξια.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἡ Βουλὴ ψιφίζει κατ' ἔτος ποσὸν τι εἰς ἀγορὰν βιβλίων, τῶν ὁποίων τὰ πλείστα εἶναι εἰς ξένας γλώσσας, ἀγνώστους εἰς μέγα μέρος τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν. Προκειμένου λοιπὸν λόγου περὶ συνδρομῆς βιβλίου πραγματευομένου περὶ βουλευτικοῦ δικαίου καὶ εἰς τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεταφρασθησομένου, δὲν πρέπει νὰ φανῇ ἡ Βουλὴ φειδωλή. Τὸ σύγγραμμα δὲ εἶναι γνωστὸν, καὶ ὁμολογουμένως ἐπιωφελεῖ, καὶ ἡ μετάφρασις εὐστόχος, ὡς ἐπληροφορήθη ἐκ πολλῶν τεμαχίων αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἀνέγνω. Ἡ ὕλη δὲ περὶ τὴν ὁποίαν περιστρέφεται ἀπαιτεῖ εἰδικῶς τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν παραδοχὴν τῶν 600 δραχμῶν.

Μετὰ ταῦτα ἠρώτησεν ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται τὴν πίστωσιν τῶν 600 δραχμῶν πρὸς συνδρομὴν τοῦ παρὰ τοῦ Κ. Ἐδιδίου ἐκδοθησομένου ἐγχειριδίου τοῦ βουλευτικοῦ δικαίου, ἢ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνητο δι' ἀναστάσεως ὅτι παραδέχθη αὐτάς. Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 2. ἄρθρον, ἔχον οὕτω·

2. Εἰς ἐκτάκτους δαπάνας . . . . . δρ. 2,100

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρου ἀναγνωσθέντος παρετήρηθη ὅτι τὰ καθυστεροῦντα ταῦτα, τὰ ὅποια θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς πλη-

ρωμὴν τῶν τυποτικῶν τῆς γ'. Συλλογῆς τῆς Α. βουλευτικῆς Περιόδου, δὲν πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν, ἐπειδὴ ἐν τῇ προϋπολογισμῶ ὠρίσθη νὰ παραχωρῶνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ δαπάναι τῆς Βασιλ. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας, αὐταὶ δὲ νὰ τυπώσων ἀμισθὶ τὰς διαφόρους βουλευτικὰς ἐκτυπώσεις.

Ἡ Βουλὴ λοιπὸν παρεδέχθη ἢ ἀρθεῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Οὕτως ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐπὶ τοῦ 1'. κεφαλαίου ἀναβαλόντος εἰς 7,800 δραχμὰς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Τσομαλᾶ καὶ Σισίνη, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡςδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ βιβλίου κεφαλαίου διὰ ψήφων 69 πρὸς μίαν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὸ Γ'. κεφάλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ὅχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Πέτρος Τσαντάκης	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Γεώρ. Κωνδύλης	
Γ. Λογιστατῆς	N.	Κ. Φακίτσος	N.
Δ. Δελιγεωργῆς	N.	Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.
Π. Τσιμπούρακας	N.	Γ. Ἰω. Βασιτάς	
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἀγ. Γουζούκας	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Γ. Κ. Βελῆς	
Ἰω. Πετμεζῆς	N.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.
Δημ. Κωνδύλης	N.	Γ. Ἰω. Γουλιθάκης	
Ἄντ. Καμπάνης		Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Ἀνδρέας Δακόπουλος	N.	Μυχαὴλ Σισίνης	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γεωρ. Χατσηγιάννης	N.
Ἀναγ. Μακροποκάμισος	N.	Γεώρ. Μήτσος	
Δ. Καλλιπράγας	N.	Ἰω. Κλίμακας	
Κωνστῆς Βραζιλῆς	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	
Κ. Τζαβέλας		Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Σ. Στράτος		Χρ. Ν. Δεμάθης	O.
Π. Ράγκος		Ἰλλίης Παπαδάτος	
Α. Π. Νάκος	N.	Γεώρ. Πετμεζῆς	
Ἄντ. Γεωργαντᾶς	N.	Ν. Ἀνδρικόπουλος	

Βασίλειος Πετμεζάς
 Ιω. Ζάκος
 Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης
 Σταμ. Νικολαΐδης
 Βελισάρι. Νικολαΐδης
 Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
 Δ. Ν. Μπούκουρας
 Γ. Α. Αντωνόπουλος
 Ζαχαρί. Δεπάστας
 Ήλ. Αντίπας
 Ανδρέας Νοταράς
 Ευστάθ. Οικονομόπουλος
 Γ. Πανοσιφτόπουλος
 Ήμ. Χ. Τσοῦχος
 Ιωάν. Ζαφειρόπουλος
 Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς
 Ν. Κορσιωτάκης
 Ήμ. Μελετόπουλος
 Παρασκ. Ματάλης
 Ηλίας Γιατράκος
 Λουκάς Στέφανος
 Εὐσθ. Σπυρίδωνος
 Ρήγας Παλαμίδης
 Θ. Μ. Πετρινός
 Κ. Μανέτας
 Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος
 Μ. Χατοῦ Μελέτη
 Ν. Τσαλακώστας
 Δ. Σακελλαριάδης
 Ν. Μπούτουνος
 Π. Παππατσώνης
 Ίω. Παππατσώνης
 Π. Δορειώτης
 Σπυρίδων Βαλέττας
 Στρατῆς Δ. Ληγιαννάκης
 Σπ. Α. Βαρότσας
 Πυλὸς Αενοῦδης
 Χρῆσ. Σουμπρίπας
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος
 Κωνσ. Βεῖκος

Μ. Ἰατρός
 Δ. Βιρβίλης
 Γ. Μπάνης
 Π. Μαυρομιχάλης
 Ἄναστ. Μαυρομιχάλης
 Γ. Κ. Μαυρομιχάλης
 Κ. Δ. Σχινᾶς
 Ιω. Γκούρας
 Ἄναστ. Κεχαγιᾶς
 Σπ. Δογοβιτόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντιόπουλος
 Ιω. Δ. Αντωνόπουλος
 Χρ. Τσίνοσ
 Δημ. Κουμανιώτης
 Θ. Ι. Μένης
 Ήμ. Α. Ορλόφ
 Γ. Μπάστας
 Κ. Δαρειώτης
 Στ. Αντωνιάδης
 Ιω. Παρίδης
 Ανδ. Μάμουκας
 Κίριλος Νάζος
 Εὐσθ. Παρίσσης
 Ἄντ. Ἀρμάος
 Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος
 Ιω. Τομαράς
 Ἄντ. Παππατσώρης
 Ἰθ. Καστανάς
 Γ. Σ. Κριεζῆς
 Ἄ. Γ. Κουντουριώτης
 Δ. Α. Κουντουριώτης
 Ιω. Γ. Κριεζῆς
 Δ. Χατσίσκος
 Καλαμάρας Τσομακλᾶς
 Κ. Δουδουνιώτης
 Γ. Ρίζουπουλος
 Ιω. Τασσαῖος
 Μάρκος Βιτάλης
 Ιω. Οἰκονόμου.

N.

Προΐδη ἀκολουθίας ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ χοροκτονίας νομοσχεδίου, μηδεμίαν δ' ἀντιρροσέως κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὑπαρχέουσα, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ὑπερφωρία καὶ ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολοκτικῶν ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡςδε προσηρτυμένον τῆς ὑπερφωρίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδίγη τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου νομοσχεδίου παμφερῆ διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ὑπερφωρίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζυγίσματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ χοροκτονίας νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Θρεινόσ	N.	Ἄγ. Γουλιέλμος	N.
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Γεωργίος Κ. Βαῖζης	
Γεωργίος Λογιωτατίδης	N.	Ιωάννης Α. Χατσοπούλος	N.
Δ. Δελγαδιώρης	N.	Γεωργίος Ι. Γουλιέλμος	
Π. Τσιμπούρακης	N.	Στέφ. Χ. Στεφανοπούλος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Μιχαὴλ Σισιῆς	N.
Σταθ. Γρίβης	N.	Γραβῆριος Χατσογιάννης	N.
Ιωάννης Πετμεζῆς		Γεωργίος Μάτσος	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Ιωάννης Κλίμακας	
Αντώνιος Καυπᾶνης		Ἀναγνώστης Δημητρίου	N.
Ανδρέας Δανιόπουλος	N.	Πέτρος Α. Ζήνος	
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Ἄναστ. Μπαμπουκάμπος	N.	Χριστόδουλος Ν. Δεμάδας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Ηλίας Παππαδάος	N.
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Γεωργίος Πετμεζᾶς	
Ἀνδρέαρος Πατράκης	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Κ. Τσαβέλας		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Σ. Στράτος		Ιω. Ζήκος	
Π. Ράγκος		Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης	
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Στ. Νικολαΐδης	
Αντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Πέτρος Τσανετᾶκης		Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Γεωργίος Κονδύλης		Δημήτρ. Ν. Μπούκουρας	
Κωνσταντῖνος Φακίτσας	N.	Γεωρ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Ἐλευθερίος Καλογεράς	N.	Ζαχρ. Δεπάστας	N.
Γεωργίος Ι. Βατίτσας		Εμμανουὴλ Ἀντίπας	N.

Ανδρέας Νοταράς
 Ευστάθιος Οικονομόπουλος Ν.
 Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος Ν.
 Έμμανουήλ Χ. Τσοῦγλος
 Ιωάννης Ζαφειρόπουλος
 Μ. Πρωτοπαπᾶς Ν.
 Νικόλαος Κορριωτάκης
 Έμ. Μελετόπουλος Ν.
 Πρασκαίης Ματάλας Ν.
 Ηλίας Γιατράκος
 Δουκᾶς Στέφανος Ν.
 Εὐσ. Σπυρίδωνος Ν.
 Ρήγας Παλαμίδης Ν.
 Θεόδωρος Μ. Πετρινός Ν.
 Κωνσταντῖνος Μινέτας Ν.
 Ἀλέξ. Ἀλιξανδρόπουλος Ν.
 Μ. Χ. Μελέτη Ν.
 Νικόλοος Τσαλακώστας Ν.
 Δ. Σακκελαριδης Ν.
 Νικόλαος Μπούτονας Ν.
 Π. Παππατσώνης Ν.
 Ίω. Παππατσώνης Ν.
 Π. Δακρυώτης Ν.
 Σπυρίδων Βαλέττας Ν.
 Στρατῆς Δελγιαγιάννης
 Σπυρίδων Α. Βαρότζης
 Παῦλος Λεντούδης
 Χρυσάνθος Σουμαρίπας Ν.
 Μ. Ι. Μυχαλόπουλος Ν.
 Κωνστ. Ξεῖκος
 Μιχαήλ Ίετρός
 Δημήτριος Βιρβίλης
 Γεώργιος Μιχάνης Ν.
 Πέτρος Μαυρομιχάλης Ν.
 Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης

Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης Ν.
 Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς
 Ιωάννης Γαῦρας Ν.
 Ἀναγνώστης Κεχαγιάς Ν.
 Σπυρίδων Λογοθετόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος Ν.
 Ιωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος Ν.
 Χριστόδουλος Τσίνος
 Δημήτριος Κομμανωίτης Ν.
 Θεόδωρος Ι. Μέξης
 Έμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ
 Γεώργιος Μπάστας
 Κώστας Δακρυώτης Ν.
 Στ. Ἀντωνιάδης Ν.
 Ιωάννης Περίδης
 Ἀνδρέας Μάμουκας
 Κάρλοσ Νάζος
 Εὐστράτιος Παρίστης Ν.
 Ἀντωνίας Ἀρμάος Ν.
 Μῆτ. Ἀναστασόπουλον
 Ίω. Τομνράς Ν.
 Ἄν. Παππατσώρης
 Ἀθ. Καστανᾶς Ν.
 Γεώργ. Σ. Κριζῆς Ν.
 Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
 Δ. Α. Κουντουριώτης
 Ίωάννης Γ. Κριζῆς Ν.
 Δημήτριος Χατσίλοσ Ν.
 Κλαμαῦρας Τσουκαλάς Ν.
 Κωνσταντ. Δουβουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος Ν.
 Ιωάννης Τασσαῖος Ν.
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ιωάννης Οικονόμου Ν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδο-
 τήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐχούσης οὕτως
 « Ὅθεν καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ παραδεχθῆ ἡ
 Βουλὴ τὴν θανάτωσιν τῶν ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν ἀπὸ τὰ ἀνα-
 φερόμενα εἰς τὸ νομοσχέδιον πρόσωπα, ὅταν ταῦτα περιπλανῶν

ται ἄνευ ἐπιτηρήσεως εἰς ὅποιονδήποτε μέρος ὡς καὶ εἰς τὰς
 πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἢ ἐόσκονται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν οὐτῶν
 ἀμέτως, ἢ δι' ἄλλου ἐντὸς τῶν μερῶν ὅπου ὑπάρχουν δένδρα καὶ
 δένδρφυτεῖαι, εἰς περιβόλια καὶ ἀμπελοῦς.

« Νὰ παραδεχθῆ ὡσαύτως τὴν θανάτωσιν τῶν σκύλων, ὅταν
 οὗτοι εἰσέρχονται εἰς τὰς ἀμπελοῦς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὠριμά-
 σιως τοῦ καρποῦ αὐτῶν μέχρι τοῦ τρύγου αὐτοῦ. »

Ἀνέπτυξεν ὁ εἰσαγητὴς ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς
 διαφέρει τοῦ νομοσχεδίου, καθότι τοῦτο μὲν ἐπιτρέπει νὰ φονεύ-
 ωνται οἱ χοῖροι καὶ αἱ αἰγες ὅταν φραθῶσι ἐβλάπτοντα τοὺς
 καρποὺς ἢ τὰς φυτεῖας, ἐκείνη δὲ προτείνει νὰ φονεύωνται πάντα
 τὰ περιπλανώμενα, διότι τὸ εἰς ἀγρὸν χέρσον περιπλανώμενον
 ζῶον θέλει βλάψῃ μετ' οὐ παλὺ τὴν ἰδιοκτησίαν τινός, εἰσελθὼν
 εἰς τοὺς καλλιεργημένους κήπους ἢ ἐλαιώνας κτλ. Ἄλλως δὲ διὰ
 τῆς διαταξῆς τοῦ νομοσχεδίου ὑποχρεοῦται ἕκαστος ἀγροφύλαξ
 ὅταν βλέπῃ αἰγὰ τινα, φερέειπιν, νὰ παραφυλάττῃ μήπως ἀναβῆ
 εἰς τὸ δένδρον, καὶ νὰ περιμενῆ ν' ἀναβῆ διὰ νὰ τὴν φονεύσῃ·
 οὕτω δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ προληφθῶσιν αἱ βλάβαι. Ἡ δὲ προσ-
 θῆκη καὶ τῶν κυνῶν εἶναι ὁμολογουμένως ἀναγκασιότατη.

Ἀντέρουσεν ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς εἰπὼν
 ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς ταύτης θέλομεν ἐπιφέρει τὸν φόνον οὐχὶ
 μόνον ζῶων ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, διότι ὁ ποιμὴν, ἢ ὁ αἰπόλος
 ἔρῃν φονευόμενα τὰ ζῴα του, διότι παρεκτραπέτα εἰσελθὼν εἰς
 τὸ χέρσον χωράριόν τινος, θέλει παραβλάσῃ καὶ αὐτῆς, εἰς τὴν
 ἀκμὴν τῆς ὀργῆς του, κατὰ τὸ φονεῖν τοῦ κτήνους του οὐχὶ
 μόνον λοιπὸν δὲν παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς,
 ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι καὶ ἡ προθέσις τῶν αἰγῶν, τῶν ὁποίων ἡ Γερου-
 σία ἐπέφυγε δὲν εἶναι ἀνεγκαία, καὶ τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἀπ' ἀ-
 γῆς εἰσάχθη εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἶχε καλῶς
 δεῖναι περὶ μὲν τῆς ἐκ τῶν λοιπῶν ζῶων βλάβης ἕρξουσιν οἱ περὶ
 ἀγροφυλάκων καὶ περὶ τῆς προτενομένης εἰς τὰ σπαρτὰ καὶ τὰς
 δένδρφυτεῖας βλάβης διὰ ἡρεμικῶν νόμων, περὶ μόνων λοιπῶν
 τῶν χοίρων ἐπὶκειτο νὰ λαβῆ ἰδικίτερον μέτρον διὰ τοὺς ἐν τῇ
 ὑπουργικῇ ἀκρίσει ἐκφερομένους λόγους, καὶ προσεῖτε διότι τὸ ζῶον
 τοῦτο εἶναι καὶ σαρκοφάγον καὶ πολλὰκις κατατρώγει καὶ νήπια
 ἐντὸς τῶν κοιτιθῶν αὐτῶν. Ἄλλὰ τὸ νὰ συμπεριληφθῶσιν αἱ αἰγες
 εἶναι πολὺ ἐπιβλαβές, διότι δυνατόν εἶναι αἰπόλῳ τι, κομμωμέ-
 νου τοῦ αἰπόλου, νὰ εἰσελθῇ εἰς τινα ἀγρὸν ἔχοντα καὶ δένδρα,
 καὶ οἱ ἀγροφύλακες ἢ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γαιῶν νὰ φονεύσασιν

αυτό όλον, ενώ βεβία τοιούτον σκοπόν δεν έχει ο νόμος· την προσθήκην λοιπόν των αίων θεωρεί επί·*τιμον*, και κατά την εφαρμογήν αὐτῆς θέλουσι ἐπισημῆ δυσάρεστα αποτελέσματα. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὸ νομοσχέδιον ὡς εἶχε κατὰ τὴν εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ.

Παρετήρησεν ἄλλοι, ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ ἀπορρίψῃ τὴν προσθήκην των αίων και ἐπανέλθῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν Γερουσίαν αὐτὴς δὲν θέλει δυναθῆ ν' ἀποπειραθῆ και νὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον. Ἐνῶ εἰ-αι ὑλοποιημένα ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ και ἡ ἐκ των αίων προτεινόμενη θλάση εἰς τὰ δένδρα και εἰς τὰς φυτείας δὲν εἶναι κατωτέρα τῆς ἐκ των χοίρων εἰς τοὺς ἀγρούς προσημινομένης, δὲν εἶναι παραδεκτὴ ἡ ἐξαιρέσις των αίων· ὑποστηρίζει δὲ τὴν προσθήκην και τῆς φονεύσεως των κυνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὀριμάσεως των ταφυλῶν και σταφύλων μέχρι τοῦ τριγυ αὐτῶν.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ των ἐσωτερικῶν ὑπουργός ὅτι ἡ Κυβέρνησις καθυποβάλλουσα εἰς τὰς Βουλὰς νομοσχέδια στηριζόμενα εἰς τοπικὰς γνώσεις οὐδεμίαν εἰς ἀξίωσιν νὰ ὑπερισχῇ εἰς τὴν ἐν αὐτοῖς γνώμην τῆς, ἀλλ' ἐπιθυμεί νὰ γίνωνται αἱ προκείμεσαι μεταρρυθμίσεις ἐκπηγάζουσαι ἐκ τῆς πολυπειρίας και των εἰδικωτέρων γνώσεων των βουλευτικῶν σωμάτων. Διὰ τοῦτο ἐνῶ αὐτὰ μὲν ἔκρινε ἀναγκαῖον μόνον τὴν χωροκτονίαν, ἐπειδὴ ἡ Γερουσία προέβλεπε και τὴν αἰγκυτονίαν και πολλὰ μέλη τῆς τὴν ὑπεστήλξαν, δὲν εἰσίστασε νὰ τὴν παρεδωθῆ, ὡσαύτως και ἡδη οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παρεδωθῆ και τὴν προσθήκην τῶν κυνῶν. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως των αίων παρατερεῖ ὅτι αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἐνὶ μὴ τεθῆ εἰς ἀνάγκην νὰ εἰσγάγῃ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον αὐτὴς εἰς τὴν Γερουσίαν και ματαιωθῆ κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον.

Ἀντίπερ ἄλλος ὅτι ἡ προσθήκη τῆς αἰγκυτονίης δύναται νὰ ἔχῃ κακὰ ἐπικλοῦθα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, και νὰ ἐπιρῆ η και φόβον ἀνθρώπων. Πρὸς ἀποφυγὴν των τοιούτων πρέπει τοῦλάχιστον νὰ ὀρισθῶσι μόναι ο αἰσκόστοι αἰγῆς ο πρὸς διτκρίσιν των αἰποιῶν κατόσον μάλιστα τὸ μέτρον τῆς αἰγκυτονίης εἶναι πρωτοφανές, και ἡ ἐφαρμογὴ του ἐπισημῆς

Ἀντίπερ ὁ εἰσαγγετὴς ὅτι ὁ ἐκ των κακῶν συνεπειῶν τῆς ἐφαρμογῆς φόβος δὲν πρέπει ν' ἀνταχιστῆ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ νομοθετήσωμεν τὸν νόμον, διότι δι' ὅ λόγον δύναται νὰ ἐρεθισθῆ ὁ αἰσκόλος· ὁ κύριος τῆς φονευμένης αἰγῆς, διὰ τὸν αὐτό, θέλει παροξυνθῆ και ὁ κύριος τοῦ χοίρου, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα δὲν δύναν-

ται νὰ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς νὰ ψηφίσωμεν τὸν ἀναγκαῖον τοῦτον νόμον, συμπεριλαμβανόντες και τὰς αἰγῆς μετὰ των χοίρων, διότι και αὐταὶ εἶναι καταστραπτικαὶ εἰς τὰς ἐπυχρίας, ὅπου ὑπάρχουσι δένδρα, ἐφ' ὧν ἀναβαίνουσιν ὡς ἀνθρώποι, και μαλιστα εἰς τὰς ἐλαίας. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ ἐξαιρέσις των αίων δι' ἀπειῆς ὑπονοίας ἀτοπιματων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἐνῶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου ὅπως εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσάχθη ἐπέτρεπε τὸν φόβον των ἐντὸς των πόλεων περιπλανωμένων χοίρων εἰς τοὺς ὑπαγενομικούς ὑπαλλήλους, ἡ Γερουσία προσέθηκε και τοὺς χωροφυλάκας. Αἱ ἐκθουλεύσεις τὰς ὑποίας τὸ σώμα τοῦτο τῆς χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεως του προσήμικαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν, και ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτοῦ πρέπει νὰ πείσῃσι τὴν Βουλὴν ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς χωροφυλάκας ἀπὸ τῆς τοιαύτης χωροκτονίας.

Ἐν τοῦτοις διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὥρας ὁ πρόεδρος ἀνέβλε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐπὶ τὴν αὔριαν και ἐκήρυξε διακαλυμμένη τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜ. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Η. Νάκος.

Γ. Α. Λατσοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΗΒ'.

Τῆς 11 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν ἐνδεκάτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὑτακασιαστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνεβάντων περὶ μεταμηθρίαν των Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνωσθῆ ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος και εἰρεθισκῆς πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου και των γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρετήρησέ τι, ὅτι, ἐπειδὴ πάντες συναβάνθησαν ὅτι ὁ περὶ ἐκλογῆς των Βουλευτῶν νόμος ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις, ἕνεκα των ὁποίων ἐλάβον χώραν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν του πολλὰι δολιότητες, και χρῆζει μεταρρυθμίσεως, ἀναγκαῖον

είναι να καθυποβληθῇ νομοσχέδιον περί τούτου, ἵνα συζητηθῇ καὶ διορθωθῇ ὅπως κριθῇ καταλληλότερον· ἐπειδὴ δὲ οἱ κύριοι Βουλευταὶ ὡς πείραν τούτου καὶ τῶν κατ' αὐτὸ γινομένων μεγάλην ἔχουσι, θέλουσιν εἶσθαι οἱ προσφορώτεροι εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ τοιοῦτου νομοσχεδίου, εἶναι καλὸν ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον ἢ φροντίς τοῦ νὰ διορίσῃ Ἐπιτροπὴν τινα ἐπιταμελῆ ἐκ Βουλευτῶν συγκαταμελῶν, ἵνα συντάξῃ τὸ περί οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, καὶ τὸ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς πρότασιν νόμου, ἥτις θέλει διελθεῖ τὰ τμήματα καὶ διεξαχθῇ κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν προτάσεων τερουμένην τάξιν διότι, ἂν ὁ περί ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμος μείνῃ, ὡς ἔχει, αἱ μέλλουσαι ἐκλογαὶ θελουσιν εἶσθαι λυγρότεραι.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι, ἀνκαὶ συμμερίζεται τὴν ἰδέαν περί τῆς ἀνάγκης μεταρρυθμίσεως τοῦ περί ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμου, δὲν παραδεχεται ὅμως τὸ μέτρον τοῦ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς· διότι ταῦτο δὲν στερίζεται εἰς τὸν κανονισμόν. Τὸ Σύνταγμα εἰδικε τὸ δικαίωμα εἰς πάντα Βουλευτὴν τῆς προτάσεως τῶν Νόμων, ὅστις λοιπὸν Βουλευτὴς θέλει τὴν μεταρρυθμίσειν τοῦ περί ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμου δύναται νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν ταῦτὰ θελημένων, καὶ νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν των, δὲν πρέπει ὅμως ἡ Βουλὴ ν' ἀποφανθῇ περί διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν νόμου.

Ἐπανέλαθεν ὁ πρῶ αὐτοῦ ὅτι γινώσκει καὶ αὐτὸς τὸ δικαίωμα παντὸς Βουλευτοῦ εἰς πρότασιν νόμου, ἀλλ' οὐχ ἦτον εἶναι ἀναντιρρήτων ὅτι ἕκαστος δὲν θέλει ν' ἀναδεχθῇ νὰ εἰσαγάγῃ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τοιοῦτον ἐπιπέδες καὶ ἐκτενὲς νομοσχέδιον· ἐπὶ τὸ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσαχθεσόμενον δικαίως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς προϊόν αὐτῆς τῆς Βουλῆς καὶ θέλει τυχὲν εὐμενεστέρως ὑποδοχθῆν· οὐδόπως δὲ δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν, διότι δὲν μέλλει νὰ διορίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ τὸ Προεδρεῖον θέλει προσδιορίσει Βουλευτῶν τινῶν ἀριθμὸν, ἵνα ἐπεξεργασθῶσι τὴν τοιαύτην ὑλὴν, καὶ συντάξωσιν ἐπ' αὐτῆς ὅσον οὖν τε τελειότερον νομοσχέδιον.

Ἐν τούτοις ἐπελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου μεταρρυθμίσεως, ὑπῆρχε μάλιστα προπαρασκευασμένον παρὰ τοῦ προκατόχου του νομοσχέδιον περί τούτου, καὶ τοῦτο αὐτὸς ἔλαβεν ἤδη ὑπ' ὄψιν, καὶ ἀρῶν ἐκπεριτωθῆ θέλει τὸ καθυποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν. Οὐχ ἦτον ὅμως δύναται γὰ

διορίσῃ καὶ ἡ Βουλὴ ἐπιτροπὴν ἵνα ἐπεξεργασθῇ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον· ὁπότερον δὲ νομοσχέδιον περανθῇ βάττον τοῦτο δύναται νὰ ληφθῇ ὑπὸ συζήτησιν.

Μετὰ τινα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν ἡ Βουλὴ συνέχεσε νὰ διορισθῇ παρὰ τοῦ Προεδρείου δεκαμελὲς ἐπιτροπὴ ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν περί ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμον, καὶ μεταρρυθμίσασα αὐτὸν ἐπὶ τὸ κρεῖττον εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον.

Μετὰ ταῦτα ἀνγγέλιον τὰ τμήματα κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν αὐτῶν τάξιν ὅτι ἐξελεξάντο ἐπὶ τοῦ περί πιστώσεως νομοσχεδίου εἰσαγγελάς τοὺς Κ.Κ. Μήτσον, Στρατιόπουλον, Κονδύλην, Κ. Δουβουκιάτην, Α. Κωνταριώτην, Σ. Ἀντωνιάδην καὶ Κ. Γουκαλῶν.

Προσέτι ἀνγγέλιε τὸ μὲν εἶ. ὅτι ἐξελεξάντο εἰσαγγελὴν τοῦ περί ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου τὸν Κ. Σακελλαριάδην, τὸ δὲ εἶ. ἐπὶ τοῦ περί προσθήκης δύο τμηματαρχῶν κ. λ. π. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν νομοσχεδίου, εἰσαγγελὴν τὸν Κ. Μανέταν, καὶ τὸ εἶ. ἐπὶ τοῦ περί ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου τὸν Κ. Σιόνην.

Μετὰ ταῦτα ἀνγγέλιθη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ περί χοιροκτονίας νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνέφερεν ὅτι μελετήσας τὰς χθὲς γενομένας παρατηρήσεις, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συμβιβάσῃ ὅλας τὰς γνώμας, καὶ τὰς παρατηρηθείσας ἐλλείψεις, φηρ εἶπειν ἐκείνην τοῦ, ὅτι τὸ νομοσχέδιον λέγων εἰς ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιωκισίας νὰ δύναται νὰ παρεξηγηθῇ, καὶ νὰ φρονεῖσθῃ τις ζῶον ἐντὸς ἀκαλλιεργήτου μέρους, λέγων ὅτι ἔβλαπτε τὸ χόρτον αὐτοῦ, τὸ ἐποῖον φυλάττει πρὸς χρῆσιν τῶν ζῶων του, καὶ τὴν πρόληψιν τῶν καὶ ἐκ τοῦ φόνου τῶν αἰγῶν ἐπακταλουμένων ἀτοπιμάτων, συντάξῃ τὴν ἀκόλουθον τροπολογίαν· ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δήμους ἀγροβίλους νὰ θανατώνωσι τὰ ζῶα, χοίρους καὶ αἴγας, τὰ ὅποια ἔθελον καταλάθῃ περιπλανώμενα ἐκτενῆς ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίων δεινδροφυτειῶν καὶ ἐσπαρμένων κτημάτων, καὶ βλέποντα αὐτὰ. Ἐσαύτως καὶ τοὺς σκύλους κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὀριμάσεως τῶν σταφυλῶν τοὺς περιπλανώμενους καὶ βλέποντας αὐτά· τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ τοὺς ἐνεργούντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καθ' ὅσον μόνον ἀφορᾷ τοὺς σκύλους καὶ χοίρους. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνο-

μικροί και δημοτικούς κλητήρας, και εις αυτούς προσέτι τους χωροφύλακας να θανατώνωσι τους χοίρους, οἵτινες ἤθελον περιπλανᾶσθαι ἐντός τῶν πόλεων τοῦ Κράτους. Δι' αὐτῆς φρονεῖ ὅτι θεραπεύονται πᾶσαι αἱ ἐλλείψεις, καὶ ταύτης τὴν παραδοχὴν συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν.

Μετὰ τοῦτον λαθὼν τὸν λόγον ὁ καὶ χθὲς τὸ περὶ χοιροκτονίας νομοσχέδιον ὑποστηρίζας, ὅπως ἀπ' ἀρχῆς εἶχεν, ὅτε εἰσῆλθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀνένεγκεν αὐτὸς, ὅτι ὀρθῶς τὸ Ἰπουργεῖον ἐβάρησεν ἀναγκασίον νὰ συντάξῃ νομοσχέδιον ἴδιον περὶ τῆς φρονύσεως τῶν χοίρων μόνων, διότι περὶ τῆς ἐλαβῆς τῆς ἐκ τῶν λοιπῶν ζῶων προσερχομένης ὑπάρχουσιν ἀγρονομικοί νόμοι περιλαμβανόντες τὰς ἀναγκαῖας διατάξεις πρὸς προφύλαξιν τῶν δειδροφυτειῶν καὶ λοιπῶν καλλιεργημένων μετρώ· ἐπὶ δὲ τῶν χοίρων εἶναι ἀνεπάρμοστος ἡ ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν προξενούντων ἐλαβῆν χοίρων ἐπιβαλλομένη ποινὴ, διότι οἱ χοῖροι εἶναι ζῶα φύσει δυσκράτητα. Ἐντός λοιπὸν τοῦ περὶ χοίρων μέτρου πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ. Ἄν δὲ καὶ αἱ ἀγρονομικοί νόμοι ᾖσαι ἀτελεῖς, δυνάμεθα νὰ εἰσχαγάγωμεν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως αὐτῶν. Ἐκτός δὲ τούτου ἡ μὲν αἰγοκτονία ἀνήκει ἰδίως εἰς ἀγρονομικὸν νόμον, ὁ δὲ περὶ χοιροκτονίας νόμος εἶναι ἀστυκός, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀνακίζωμεν νόμον ἀστυκὸν μετὰ ἀγρονομικοῦ. Καθόσον δ' ἀρροῖα τὴν προσθήκην καὶ τῆς φρονύσεως τῶν κυρίων παρατήρησεν ὅτι αὐτὴ ἐπιτρέπει καὶ ἤδη· διότι οἱ τῶν ἀμπέλων φύλακες φρονύουσιν αὐτοὺς εἰσερχομένους εἰς τὰς ἀμπέλους ἐν καιρῷ τῆς ὀριμότητος τῶν καρπῶν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἀγρὰ ζῶα, ἀλώπεκας, θῶας, κ. τ. λ. ὑποστηρίζει λοιπὸν τὸ 1. ἄρθρον τοῦ περὶ χοιροκτονίας νομοσχεδίου ὅπως εἶχεν, ὅτε εἰσῆλθῆ παρὰ τοῦ Ἰπουργεῖου εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἀντίειπεν ἕτερος ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ὁμολογουμένη ἡ ἐκ τῶν περιπλανωμένων ἀνευ τῆς προσηκούσης ἐπιθεωρήσεως αἰγῶν προξενουμένη ἐλαβῆ, εἶναι χρεῖα νὰ ληρῆθῇ καὶ περὶ αὐτῶν πρόνοια, συμβιβάζομενον ὁμῶς τῶν κακῶν ἐπακολουθημάτων, τὰ ὅποια εἶναι ἐδγχομένον νὰ ἐπισυμβῶσιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου. Τοῦτο δὲ νομίζει ὅτι ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ τροπολογίας·

α Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀγροφύλακας καὶ τοὺς ἀστυνομικούς κλητήρας ἡ θανάτωσις τῶν χοίρων τῶν ἐντός τῶν πόλεων περιπλανωμένων, καὶ προξενούντων ἐλαβῆν ἐντός τῶν ἐσπαρμένων ἀγρῶν, κήπων, περιβολῶν, ἀμπελωνῶν, σταφιδάμπελωνῶν, ἢ

ἄλλων παντὸς εἶδους φυτειῶν, ὡσαύτως καὶ τῶν σκύλων προξενούντων ζῆμιον ἐντός τῶν ἰδιοκτητιῶν κατὰ τὴν ὀρίμασιν τῶν σταφυλῶν καὶ ἀραβοσίτων, τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ τοὺς ἐνεργούντας ἀντ' αὐτῶν.

β Εἰς μόνους δὲ τοὺς ἀγροφύλακας ἐπιτρέπεται ἡ θανάτωσις τῶν αἰγῶν τῶν πρὸς ἐλαβῆν τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐντός αὐτῶν περιπλανωμένων. β

Παρατήρησεν ἕτερος ὅτι κρίνει σπουδαιότερον νὰ παραδεχθῇ ἤδη ἡ Βουλὴ τὸ περὶ χοιροκτονίας καὶ αἰγοκτονίας πραγματευόμενον νομοσχέδιον ὅπως παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπεψηφίσθη, ἵνα τεθῆ τοῦτο εἰς ἐνέργειαν, ἀφοῦ παρὰ πάντων εἶναι ὁμολογημένη ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ. Ἐάν δὲ θεωρῆται ἀναγκαῖα ἡ προσθήκη τῶν κυρίων, τοῦτο νὰ θεωρηθῇ ὡς νὰ πρότασις καὶ νὰ ἀποφασισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς μετὰ ταῦτα. Εἰ δὲ μὴ, τὸ νομοσχέδιον μεταβιβάζομενον ἀπὸ τῆς Γερουσίας εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τανάπαυιν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιορθῇ καὶ νὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν.

Ἰποστηρίζων καὶ ὁ εἰσχηγτὴς τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος εἶπεν ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὡς ἀναγκαῖου παρὰ πάντων ὁμολογουμένου ἀποσύρει καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου προταθείσας τροποποιήσεις, καὶ ὑποστηρίζει αὐτὸ ὅπως ἡ Γερουσία τὸ ἐψηφίσῃ, καλῶς σκεθῆται, καὶ προσθῆται καὶ τὴν αἰγοκτονίαν· διότι ἡ ἐλαβῆ ἡ προξενουμένη ἐκ τῆς αἰγῆς εἶναι μεγάλη, καὶ ἡ αξία αὐτῆς 5 μέχρι 6 δραχμῶν, ἐνῶ ἡ τοῦ χοίρου εἶναι μεγαλειτέρα. Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθης ὅτι οἱ ἀγρονομικοί νόμοι προβλέπουσι περὶ τῆς ἐκ τῶν ζῶων ἐλαβῆς, ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι προβλέπουσι καὶ περὶ τῶν χοίρων, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ περὶ ἀνωτέρων τῶν εἰδῶν τῶν ζῶων ταῦτων διατάξεις δὲν εἶναι ἀποχωρῶσαι, χρεῖα νὰ συμπεριληφθῶσιν σμυφίτερα εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον· αἱ δ' ὑπόψις τῶν δεινῶν ἀποτελεσμάτων ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἶναι ἀβάσιμοι, διότι ἕκαστος ὄφλκει νὰ ὑπατάσσεται εἰς τὸν νόμον, καὶ δὲν πρέπει ν' ἀναστελλῆται ἡ νομοθέτης τῶν δεινῶν, διότι μέλλουσι νὰ φρονῶσι τινὲς ἀπειθεῖς εἰς τὸν νόμον, ἢ νὰ δυσσεβασθῶσιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Παρατήρησεν ἕτερος ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἔχει γνώμην ἐναντίαν πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε λεχθείσας καὶ παραδόξον ἴσως, ἀλλὰ, καθὼς αὐτὸς φρονεῖ, ὀρθὴν· διότι δὲν παραδέχεται οὐχὶ μόνον τὴν αἰγοκτονίαν ἀλλ' οὐδὲ τὴν χοιροκτονίαν· θεωρεῖ μάλιστα ἀστοπὸν νὰ ψηφισθῇ νόμος περὶ θανάτωσεως τῶν

τοιούτων ζώων. Οι ποινικοί νόμοι επιβάλλουσι ποινάς εις τους πράττοντας εγκλήματα εκ προθέσεως, και έκουσίως ή άκουσίως αλλ' έν γνώσει πάντοτε της πράξεως ήν πράττουσιν. Είναι λοιπόν άστοπον να επιβληθῆ ποινή κατά των ζώων των πραττόντων ζημίαν τινά, άτινα δέν γίνονται επιβλαβή εκ κακής θελήσεως ούδέ έχουνσι γνώσιν της ζημίας, την όποιαν προξενούσι. Φρονεί λοιπόν άρμοδιώτερον να επιβληθῆ ποινή τις έναντίον των κυρίων των τοιούτων ζώων, τά όποια προξενούσι θλάβην, ούχι όμως να καταδικασθώσιν εις θάνατον ήθεα κτήνη δαμασμένα υπό του ανθρώπου και ύπερευθύντα προς διάφορους αυτού χρείας.

Άντατάχθη δε προς τον προαγορεύσαντα ότι άνακι τά ρηθέντα υπ' αυτού δύνανται εύκόλως ν' άναστροφώσιν, ή περί τούτων όμως συζητήσει άνωθεν εις την επί της αρχής του νομοσχεδίου συζήτησιν, ένταύθα δε ουδεμίαν έχουνσι χώραν.

Παρατήρησεν έτερος ότι διά να συμβιβασθῆ ή ανάγκη της αειφορίας και να προληφθώσιν τά εξ αυτής προελευσόμενα άτοπήματα, νομίζει πρόσφορον την έπομένην τροπολογίαν, της όποιας την παραδοχὴν συνιστά εις την Βουλὴν· «επιτρέπεται εις τους κατά δήμους άγροφύλακας να θανατώνωσι τους χοίρους περιπλανώμενους έντός άλλοτρίας ιδιοκτησίας και θλάπτοντας αυτήν. Τό αυτό επιτρέπεται και εις τους ιδιοκτήτας ή τους ενεργούντας άντ' αυτών έντός των ιδιοκτησιών των. Επίσης επιτρέπεται τό δικαίωμα εις τους άστυνομικούς και δημοτικούς κλητήρας να θανατώνωσι τους χοίρους οίτινες ήθελον περιπλανηθαι έντός των πόλεων του κράτους. Η άνωτέρω διάταξις δύναται να έμμερισθῆ και ως προς τάς αίτας, προηγουμένως άστυνομικής διατάξεως καιά τό 66 άρθρον του περί άστυνομίας Β. διατάγματος, όπου τουτο ήθελε κριθῆ άναγκασίον υπό της δημοτικής αρχής.»

Μετά ταύτα ή επί των Εσωτερικών ύπουργός παρατήρησεν ότι ουδεμίαν αξίωσιν έχει υπέρ της προτιμώσεως της μιας ή της άλλης τροπολογίας, φρονεί όμως ώφέλιμον προς άποφάσεις του παρόντος νομοσχεδίου να γινήθ δεκτόν τό 1 άρθρον όπως παρά της Γερουσίας έψηρήθη.

Τελυταίον της Βουλῆς πρωτοβούτος ή Πρόεδρος ανέκλυξεν ότι άποτέλεσμα της μέχρι τούδε συζητήσεως είναι τρεις διάφοροι τροπολογίαι επί του 1 άρθρου του συζητουμένου νομοσχεδίου, και ή γνωμοδότησις υπέρ της παραδοχῆς του 1 άρθρου του περί χοιροκτονίας νομοσχεδίου όπως είχαν, ότε παρά του ύπουργείου εις την Γερουσίαν εισήχθη. Πρωτίθθη λοιπόν ή Βουλὴ

πρώτον μὲν περί της τελευταίας ως άνωτέρας και απέρριψεν αυτήν δι' άναστάσεως. Μετ' αυτήν έρωτηθῆσιν περί μιας έκάστης των τριών άνωτέρω μνημανευθεισών τροπολογιών απέρριψεν όμοίως και αυτές δι' άναστάσεως. Παραδέχθη δε δι' άναστάσεως τό άρθρον του νομοσχεδίου, έχον ούτως·

« Άρθρον 1. Επιτρέπεται εις τους κατά δήμους άγροφύλακας να θανατώνωσι τά ζώα χοίρους και αίγας, τά όποια ήθελον καταλάβει περιπλανώμενα, άνευ επιτηρήσεως, έντός άλλοτρίας ιδιοκτησίας, και θλάπτοντα αυτήν. Τό αυτό επιτρέπεται και εις τους ιδιοκτήτας, ή εις τους ενεργούντας άντ' αυτών έντός των ιδιοκτησιών των. Επίσης επιτρέπεται τό δικαίωμα εις τους άστυνομικούς και δημοτικούς κλητήρας, και εις τους χοιροφύλακας να θανατώνωσι τους χοίρους, οίτινες ήθελον περιπλανηθαι έντός των πόλεων των έπαρχιών του Κράτους.»

Άνεγνώσθη έπειτα και τό 2 άρθρον, της δ' έπιτροπῆς άνακαλούσης την επ' αυτού γνωμοδότησιν, παρατήρησε τις, ότι ή εκ μέρους του ιδιοκτήτου των ζώων γενησομένη άποζημιώσις διά την προξενηθεισαν τυχάν θλάβην και τό επιβαλλόμενον αυτό πρόστιμον άποφασιζεται, ως γνωστόν, παρά του ειρηνοδίκου. Αλλά μεγάλη προαπαιτείται παρασκευή μεχρισού φθάση ή ύπόθεσις εις τον προς ήν όρον. Διότι ή μιν άγροφύλαξ, δημοτικός κλητήρ κλπ. θέλουσι καταμηνύει την πράξιν προς τον δήμαρχον, ούτος δε θέλει την μεταβιβάζει προς τον δημόσιον κατηγορον, και ούτος τελευταίον θέλει την εισάγει εις τό ερηνοδικεϊον. Έτσι διά της ίεραρχικής ταύτης γραμμῆς διυργούμενη ή ύπόθεσις ολόκληρον μήνα ίσως απαιτεί μεχρισού φθάση εις τό άποτέλεσμα. Εκ τούτου δε συνάγεται, ότι τό κρέας του ζώου θέλει περιέλθει εις σήψιν πολύ πρότερον, πριν ή τό ειρηνοδικεϊον έκδώση άπόφασιν. Αποφαίνεται διά τούτο να εξκληρωθώσιν εκ του νομοσχεδίου αί λέξεις· «ή τό αντίτιμον αυτών» ένα ούτω τό μιν φουενέν ζώον παραδίδηται προς τον ιδιοκτήτην, ούτος δε πληρώνη τάς έν τῷ άρθρω όριζόμενας ζημίας. Είναι δε τούτο άναγκαιότερον έτι, καθοσον τό εκ της πωλήσεως του ζώου ποσόν θέλει ελθαι πολλάκις ανεπαρκές προς εξόφλησιν του προστίμου, της άποζημιώσεως κλπ.

Παρατηρηθέντος δ' ότι τά δικαστήρια δύναται να πωλώσιν αυτοδικαίως πᾶν τό εις φθοράν ύποκειμενον, και ότι προβλέπουσιν δια ταύτα τά έν τῇ ποινική διατιμῆσει περιεχόμενα και αί προηγηθεισαι περί τούτου διάφοροι διατάξεις, ουδεις των Βουλευτῶν ύπεστήριξε την του προαγορεύσαντος γνώμην. Μηδεις

μιας δ' άλλης παρατηρήσεως γενομένης, ή Βουλή παρεδέχθη αναλλοίωτον και τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχει δ' οὕτως:

α Ἄρθρον 2. Οἱ οὕτω θανατωθέντες χοίροι και αἴγες ή τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ζῶων μετὰ προηγο μένν ἀποζημιῶσιν τῆς τυχόν προξενηθείσης βλάβης πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτῆτου, και τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προστίμου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1835 νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγρούς βλάβης ἐκ τῆς θασκῆ τῶν ζῶων. »

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως και τὸ 3 ἄρθρον, ὅπερ, μηδεμίαν γενομένης παρατηρήσεως, ή Βουλή παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ἔχει δ' οὕτως:

α Ἄρθρον 3. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του. »

Ἐπίσης δ' ἀναγνωσθὲν παρεδέχθη και τὸ 4 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως:

α Ἄρθρον 4. Οἱ ἡμέτεροι ὕπουργοί, ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν και ὁ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὁμαστικὴν κλῆσιν γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψευδοκτῶν Κ.Κ. Λεντούδη και Γ. Ἀντωνοπούλου, συνήθη, κατὰ τὸ ὡδε προσερωτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ή Βουλή παρε ἔχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 65 πρὸς 10. Ἐχει δὲ τὸ σύνολον παραδεχθὲν οὕτως:

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

α Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δῆμους ἀγοροφύλακας νά θανατώνωσι τὰ ζῶα, χοίρους και αἴγας, τὰ ὅποια ἤθελον καταλάβει περιπλανώμενα ἀνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίης ἰδιοκτησίας και βλάβοντα αὐτήν. Το αὐτὸ ἐπιτρέπεται και εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ή εἰς τοὺς ἐνεργούντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνομικούς και δημοτικούς κλητῆρας και εἰς τοὺς χωροφύ-

λακας νά θανατώνωσι τοὺς χοίρους, αἵτινες ἤθελον περιπλανᾶσθαι ἐντὸς τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

α Ἄρθρ. 2. Οἱ οὕτω θανατωθέντες χοίροι και αἴγες, ή τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ζῶων μετὰ προηγουμένην ἀποζημιῶσιν τῆς τυχόν προξενηθείσης βλάβης πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτῆτου, και τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προστίμου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1835 νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγρούς βλάβης ἐκ τῆς θασκῆ τῶν ζῶων.

α Ἄρθρ. 3. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του. »

α Ἄρθρ. 4. Οἱ ἡμέτεροι ὕπουργοί, ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν και ὁ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Πρωτόκολλον Ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ή Βουλή τὸ σύνολον τοῦ περὶ χοιροκτονίας νομοσχεδίου, ὡς ἐν ταῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναι ή όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Αημίτριος Ὀρειός	N.	Π. Ράγκος	
Κλεομένης Οἰκονόμου		Λουκάς Π. Νάκος	N.
Γ. Λογιωτατίδης		Α. Γεωργιαντάς	
Δ. Δελιγεωργιάς	O.	Πέτρος Γαλαντάκης	
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργιος Κονδύλης	
Π. Μοναστηριώτης		Κωνσ. Φασίτσας	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Ἐλευθεριος Καλιγεράς	N.
Ἰωάν. Πετρέζης	N.	Γεώρ. Ἰωάν. Βατιστάς	N.
Δημ. Κονδύλης	N.	Ἄγ. Γουζούσσης	N.
Ἀντών. Καμπάνης		Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἀνδρ. Δανόπουλος		Ἰωάν. Α. Χατασόπουλος	O.
Νικόλαος Ἰατρός		Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Ἀναγ. Μικρουπακάμιος	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	N.
Κωνστ. Βουζάκης	N.	Γρηγόρ. Χατσηγιάννος	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Κ. Τζαβελας		Ἰω. Κλίμακας	
Σ. Στράτος		Ἀναγνώστ. Δημητρίου	

Πέτρος Α. Ζάνος
 Μιχαήλ Ν. Βαλέτας Ν.
 Χρυσόδουλος Ν. Δεμάθης Ν.
 Ηλίας Παππαδαίος Ν.
 Γεώργ. Πετμεζάς
 Νικόλαος Ανδρικόπουλος
 Βασίλειος Πετμεζάς
 Ίω. Ζάρκος Ν.
 Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης Ν.
 Σταμάτιος Νικολαΐδης Ο.
 Βελισάριος Νικολαΐδης
 Κ. Θ. Κολοκοτρώνης Ν.
 Δημ. Ν. Μπούκουρας
 Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος Ν.
 Ζαφείριος Δεπάστας Ν.
 Έμμανουήλ Αντίπας Ν.
 Α. Νοταράς
 Εύστ. Οικονομόπουλος
 Γ. Πανοκριτόπουλος Ο.
 Έμ. Χ. Τσουγλος Ν.
 Ιωάννης Ζαφειρόπουλος
 Ματθαίος Πρωτοπαππής Ν.
 Νικ. Κορριωτάκης
 Έμμ. Μελετόπουλος Ν.
 Παρασκευάς Ματάλας Ν.
 Ηλίας Γκιτράκος Ν.
 Λουκάς Στέφανος Ν.
 Βόσ. Σπυρίδωνος
 Ρ. Παλαμίδης Ν.
 Θεόδωρος Μ. Πετρινός Ν.
 Κωνστ. Μανίτας
 Αλέξ. Αλεξανδρόπουλος
 Μελέτιος Χ. Μελέτι
 Ν. Τσαλακώνας Ο.
 Δημ. Σακελλαριάδης Ν.
 Νικ. Μπούτουνας Ν.
 Η. Παππατσώνης Ν.
 Ίω. Παππατσώνης Ν.
 Η. Δαρειώτης
 Σπυρίδων Βαλέτας Ν.

Στρατής Δεληγιαννάκης Ν.
 Σπυρίδων Α. Βαρότσης
 Παύλος Αετουδάς Ν.
 Χρυσάνθος Σουμαρίπας Ν.
 Μ. Ι. Μεγαλόπουλος Ν.
 Κ. Βέικος Ν.
 Μιχαήλ Ιατρός
 Δημ. Βιρβίλης
 Γ. Μπάνης Ν.
 Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης
 Αναστάς. Μαυρομιχάλης Ο.
 Γ. Κ. Μαυρομιχάλης
 Κωνσ. Δ. Σχινάς.
 Ιωάννης Γκούρας Ν.
 Αναγνώστης Κεχαγιιάς Ν.
 Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος
 Η. Παππαδιαμαντόπουλος Ν.
 Ίω. Δ. Αντωνόπουλος
 Χρυστόδουλος Τσίνης
 Δημ. Κορμανιώτης Ν.
 Θεόδωρος Ίω. Μέξης Ν.
 Έμμ. Αζάρεου Ουρλόφ Ν.
 Γεώργιος Μπάστας
 Κώστας Δαρειώτης Ν.
 Σταμάτιος Αντωνιάδης
 Ιωάννης Περίδης Ν.
 Ανδρέας Μάμουκας Ν.
 Καραλός Νάζος
 Ευστράτιος Παρίσσης Ν.
 Αντώνιος Αρμάος Ν.
 Μητ. Αναστασόπουλος Ν.
 Ίω. Τομαράς Ν.
 Αν. Παππατσώνας
 Αθ. Καστανάς
 Γεώργ. Σ. Κριεζής Ν.
 Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης Ο.
 Δ. Α. Κουντουριώτης Ν.
 Ιωάννης Γ. Κριεζής Ν.
 Δημήτριος Χαταΐσκος Ο.
 Κλαμαράς Τσουκαλάς Ο.

Κ. Αποθουσιώτης	Ο.	Μάρκος Βιταΐκης	Ν.
Γεώργ. Ριζόπουλος	Ν.	Ιωάννης Οικονόμου	Ν.
Ιωάννης Τασσαΐης	Ν.		

Τελευταίον ο πρόεδρος άναγγελλας, ότι αντικείμενον της προσεχούς συνεδριάσεως είναι τὸ περί μισθοδοτήσεως τῶν εἰρηνοδικῶν νομοσχέδιον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὧρα 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
 ΔΗΜ. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
 Εὐστρ. Μ. Παρίσσης.
 Ίω. Δ. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΗΓ΄.

Τῆς 12 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Φεβρουαρίου τοῦ χριστοῦ ἁετακιστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὁγδόνου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ μεσημβρίαν ἐν τῇ αἴθρῃ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν καταλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρως τῆς Βουλῆς ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν περὶ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρουσίας συνεδριάσεως θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἀνάγκη διαφόρων ἐκθέσεων καὶ τὸ περί μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν νομοσχέδιον, παρελθὼν ἀνέγνω ὁ εἰσηγητὴς ἑλθεσιν περὶ τῆς αἰτουμένης παρὰ τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ τριμήνου πιστώσεως ἔχει δ' αὐτῶς

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἑπιτροπῆ τοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθέν νομοσχέδιον περὶ τριμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἔσοδα τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους, καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς πιστώσεως ταύτης εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπερσίαν, μὴ συζητηθέντος εἰσέτι τοῦ προϋπολογισμοῦ, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδουχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 26 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς
 Σ. Χ. Στυρακινόπουλος.

Ανεγνώσθη επίσης και έκθεσις επί του περι αποζημιώσεως της Εθνικῆς Τραπεζικῆς νομοσχεδίου, έχουσα οὕτως:

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἡ ἐκ τῶν Εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ἐπιτροπή ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Εθνικ. Τραπεζικῆς, διὰ τὰ ἀραιωθέντα ὑπὸ τῶν στασιαστικῶν χρημάτων αὐτῆς ἐκ τῶ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματός της, διεξελθοῦσα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ τὴν συνοδούσαν αὐτὸ έκθεσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, καὶ θεωροῦσα, ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ ἐνταυτῷ συμφέρον νὰ μὴ ὑποβίβῃ τὸ κατὰστημα τοῦτο τὴν βλάβειαν ζημίαν, καὶ τετὴ ὡς ἐκ τούτου εἰς ἀμφισβολίαν ἢ πίστις καὶ ἡ ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς ἀπολαμβάνει εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ ἡ προθυμία τῶν πλειοτέρων ἐκεῖ διακρινόντων πλουσίων μετῆχων της ὁμοειδῶν μας, καὶ ἀλλοειδῶν, ἀξινάντων ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζικῆς ταύτης, θεωροῦσα, ὅτι μεγάλως συμφέρει ἡ Κυβέρνησις μας νὰ συντρέξῃ μάλιστα μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴν Εθνικὴν Τράπεζαν, διὰ νὰ κερδίξῃ ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεών της, ὥστε, τούτου γενομένου γνωστοῦ, νὰ ἐμψυχωθῇ ἴτε πλέον ἡ ἑμιλλα καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Εὐρώπῃ κεφαλαιοῦχων τραπεζιτῶν, καὶ νὰ πλεονάσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ χρηματικόν, καὶ ἡ πίστις της Εὐρώπης, τὰ μόνον μέσα, τὰ ὅποια θέλουσιν πράξει τὸ ἔθνος μας εἰς τὴν ἀύξησιν τοῦ ἐμπορίου, της γεωργίας, της βιομηχανίας καὶ της ναυτιλίας του, διὰ τῶν ὁποίων ἐν βραχείᾳ διαστήματι μέλλει νὰ συναριθμηθῇ μεταξὺ τῶν εὐτυχαστέων ἐθνῶν της Εὐρώπης, καὶ ὅχι ποτὲ νὰ γίνῃ γνωστὸν, ὅτι ἡ Εθνικὴ Τράπεζα, περιβεβλημένη μὲ τὰς ἀγγυώσεις της Κυβερνήσεώς μας, καὶ μὲ τοιοῦτον ἐθνικὸν ὄνομα, εὐρίσκειται ἐκάστοτε ἐκτεθειμένη νὰ ὑποβίβῃ ζημίαν τιαυτῆς φύσεως, ὁποία ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος διότι τοῦτο μόνον ἔβλεπεν εἶσθαι ἱκανὸν νὰ σβέσῃ διὰ πολλοὺς χρόνους τὴν πίστιν καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορικοῦ Κόσμου, καὶ ὀπισθοδρομήσῃ τὰς τσοσάτας προσδοκωμένης προόδου μας.

Διὰ ταῦτα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῇ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 12 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσηγητῆς

Π. Παπαδάμακας-Ἐπόπουλος,

Ὡσαύτως δ' ἀνεγνώσθη καὶ ἡ περὶ βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας έκθεσις, έχουσα οὕτως:

Ἐκθεσις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ Δ'. τμῆμα, συναλθὼν ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ δι' αὐτὸ δωματίῳ τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, καὶ διελθὼν μετὰ προσοχῆς τὰ πρακτικὰ της βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἀφού πρότερον ταῦτα ἐπεξεργάσθησαν ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ τμηματός κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἐξάγει ἐκ τοῦ συνόλου, ὅτι ἐξ εἰσιν αἱ δῆμοι της ἐπαρχίας ταύτης, κ' ἐκ τούτων, ἐχόντων ψηφοφόρους καὶ ψηφορορήσαντας τοὺς ἐφεξῆς:

Δῆμος Ἀλιβεράς	ψηφοφόρους	808	ψηφορορήσαντας	799
» Βιάχος	»	625	»	620
» Ἀρήνης	»	603	»	530
» Σκυλοῦτος	»	614	»	606
» Ἀνδριτζαίνης	»	1311	»	1156
» Φυγαλίας	»	1829	»	1818
Τὸ ὅλον				5299

Συνάγει, ὅτι ἔλαβον ψήφους

Οἱ μὲν Κ.Κ. Ν. Δ. Μοσχούλας	2842
Γεώρ. Π. Ζαριφόπουλος	2837
Ἀναγ. Κανελλόπουλος	2836
Οἱ δὲ Κ.Κ. Χ. Χρησόπουλος	2676
Ν. Ζαριφόπουλος	2678
Θ. Μοσχούλας	2673

Σκερθὲν δ' ὀρίμως ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐγγράφων, τῶν ἐνοστάσεων καὶ τῶν προφορικῶν ἀναπτύξεων τῶν διαφερομένων μερῶν,

Γνωμοδοτεῖ

Ν' ἀποφασισθῶσιν ὡς ἐγκυροὶ αἱ ἐκλογαὶ τῶν δῆμων της ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κ.Κ. Ν. Δ. Μοσχούλας, Γεώργιος Π. Ζαριφόπουλος, καὶ Ἀναγνώστης Κανελλόπουλος, ὡς ἔχοντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα παρὰ τοῦ νόμου προσόντα.

Τὸ τμῆμα παραλείπει τὰς λεπτολογίας τῶν σκέψεών του ὅσοις ἂν ἡ γρῆσις τὸ καλέσῃ, ν' ἀναπτυχθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσηγητῆς Α. Π. Νάκος,

Ἐπιληρωθείσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς τοῦ περὶ μισθοδοτικῆς τῶν εἰρηνοδικῶν νομοσχεδίου λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρησέ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ὅτι οὐ μόνον ἐναντίως δὲν εἶναι πρὸς τὸ εἰσαχθέν νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ ἐκτιμᾷ τὸ αἶσθημα τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς οὐ δρωμένους εἰσήγαγεν τήσων ἀναγκάσι νομοσχεδίων. Πρατθεται μόνον ἐνταῦθα νὰ προκαλέσθῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τινῶν ἀντικειμένων, τὰ εἰρηνοδικεῖα ἀφορώντων. Γνωστὸν εἶναι ὅτι εἰς τὰς περὶ κατοχῆς ὑποθέσεις οὐδένα δύνονται νὰ δικάσωσι τὰ εἰρηνοδικεῖα, τοῦτο δὲ καὶ δυσκόλως πολλὰς καὶ ζημίας οὐχὶ μικρὰς πρὸς τοὺς πολίτας παρέχει. Διότι διὰ 10 πολλάκις ἠρηχμῶν ὑποθέσει τοιαύτης φύσεως βιάζονται νὰ καταφεύγῳσιν οἱτοὶ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ εἰς πολλὰς νὰ ὑποκύπτωσιν ἐκ τούτου ζημίας. Τοῦτο δ' ἀποβαίνει ἐπαισθητότερον πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων, οἵτινες ἀναγκάζονται πολλάκις νὰ διασχίζωσι τὰ πελάγη, ζητοῦντες ἀλλαγῶν τοῦ νόμου τὴν προστασίαν, ὡς μὴ ὄντων παρ' αὐτοῖς πρωτοδικείων. Παρακαλεῖ ὁθεν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ὁ ὑπουργός· οὐχ ἕττον δὲ συντελεστικὸν θεωρεῖ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ τῶν εἰρηνοδικείων δικαιοδοσία καὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, διὰ νὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ δικάζωσι κλητῶς μὲν, ἀλλὰ μέχρι τῶν 300 δραχμῶν. Τοῦτο θέλει διευκολύνει πολὺ τὸ ἐμπόριον καὶ ἰδίως τὰς νήσους, ὡς τὴν Σύρον, Νάξον, Τήνον κ.λ.π. ἔνθα οὐ μικρὸν ἐνεργεῖται ἐμπόριον. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἡ μέγιστη τοῦ ἐμπορίου εὐκολία εἶναι καὶ ἡ ταχύτης, δι' ἧς οὐσιωδῶς προσδεύει· ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας ταύτης καὶ αἱ τῶν ἐφετιῶν ὑποθέσεις θέλουσιν ἐλαττωθῆ, περὶ ὧν τοσούτος ἐγένετο κατ' αὐτὰς λόγος. Προσθέτει δὲ τελευταῖον, ὅτι ἐν ὧσιν προσωρινὰ λαμβάνονται μέτρα κατασχέσεων, δὲν δύνανται οἱ εἰρηνοδικοί νὰ δικάζωσιν ὀριστικῶς περὶ τούτων, ὁ δ' ὑπουργός ἐλπίζει, ὅτι θέλει λάβει καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν δέουσαν πρόνοιαν, ἵνα δι' ὅλων τούτων τακτοποιηθῇ καὶ γίνῃ εὐχερεστέρη ἡ τῆς δικαιοσύνης διανομή.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός παρετήρησεν, ὅτι εὐχαρίστως ἤκουσεν ὅλας ταύτας τὰς περὶ βελτιώσεως τῶν εἰρηνοδικείων ἀκέψεις, διαβεβαίωσι δὲ τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι καὶ ἄλλοτε τὸ ὑπουργεῖον ἐσκέφθη περὶ ὅλων τούτων· Ἄλλ' ὅσον εἰλικρινῶς εὐχεται τὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν πλήρη εὐκολίαν, τοσούτον μᾶλλον ἐπέχει, μὴ αἱ παραχωρήσεις αὐτὰς φανῶσιν ἴσως ἐπιβλαβεῖς. Μεγάλη περίσκεψις καὶ πρόνοιαι ἀπαι-

τεῖται περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ δὲν πρέπει ἀκαίρως νὰ σπενδῶμεν, διότι τὸ καλὸν ἢ τὸ τέλειον δὲν κατορθοῦται διὰ μιᾶς. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα θέλουσι γίνεαι κατὰ σμικρὸν, καὶ βαθμηδὸν πρέπει νὰ ρυθῶσμεν ὅπου πάντες εὐχόμεθα· διότι τὰ ἔθνη δὲν κάμνουσι πηδύματα οφθαλρά, καὶ αἱ προκείμεναι παρατηρήσεις εἶναι σημαντικαί, διὸ πρὶν ἐνεργήσωμεν αὐτάς, πρέπει νὰ σκεφθῇ ἕκαστος μὴ μεταμεληθῶμεν. Παράδειγμα τὰ πρωτοδικεῖα, ἔνθα κίτοιοι τοσούτων δικαστῶν ὑπαρχόντων, πολλὰ γενῶνται πολλάκις παράπανα περὶ τῆς τῶν ὑποθέσεων διεξαγωγῆς· Πολὺ πλείοτερον ἄρα πρέπει νὰ προσέχη τις ἐπεκτείνων τὴν δικαιοδοσίαν τῶν εἰρηνοδικείων, καθ' ὅσον ταῦτα εἰσὶ πολλὰ, καὶ διευλύνει ἕκαστον εἰς εἰρηνοδικῆς, ἐκ μόνου τοῦ ὅποιου ἐξαρτᾶται ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως. Πρέμα λοιπὸν καὶ βαθμηδὸν πρέπει νὰ ρυθῶσμεν εἰς τὴν τελειότητα καὶ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἐτῆ θέλουσιν περανθῆ ταῦτα. Διότι οἰσοδῆποτε ἂν διέπῃ τὰ τῆς δικαιοσύνης θέλει ἔχει τὴν ἱεράν συναίσθησιν τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ πᾶσαν βελτιώσιν ἐν καιρῶ.

Ἐπὶ τούτοις ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλησιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Τασσαίου καὶ Μανέτα, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτοκόλλον, ὅτι ἡ Βουλὴ περὶ τῆς αὐτῆς παμψηφεία διὰ ψήφων 75.

Πρωτοκόλλον ὑψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Περὶ τῆς αὐτῆς τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ μισθοδοτικῆς τῶν εἰρηνοδικῶν Νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ορεινός	N.	Ν. Ιατρός	
Κλειομ. Οικονόμου	N.	Αναγ. Μικροποκάμισος	N.
Γ. Λογιαταπίδης	N.	Δ. Καλλιτρονάς	N.
Δ. Δελιγαμόργης	N.	Κωστῆς Βρυζάκης	
Η. Τσιμπουραχῆς		Ανάργ. Πετράκης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Κ. Τζαβέλος	
Σταῦρος Γρίβος	N.	Σ. Στράτος	
Ιω. Πετριζῆς	N.	Π. Ράγκος	
Δ. Κονδύλης	N.	Α. Π. Νάκος	N.
Αντ. Καμπάνης		Αντ. Γεωργαντάς	N.
Αγδ. Δανόπουλος	N.	Πέτρος Τσαγετάκης	

Γ. Κονδύλης		Ηλ. Γετράκος	N.
Κ. Φαίτσας	N.	Α. Στέφανος	N.
Βλ. Καλογεράς	N.	Εύφ. Σπυρίδωνος	N.
Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Ρ. Παλαμίδης	
Άγ. Γουζούσσης	N.	Θ. Μ. Πετρινός	
Γ. Κ. Βελής		Κ. Μανιάτας	N.
Ιω. Α. Χατούπουλος	N.	Άλ. Αλεξανδρόπουλος	
Γ. Ιω. Γιολλάσης		Μ. Χατοῦ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακιώστας	N.
Μ. Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Γρ. Χατοσγιάννος	N.	Ν. Μπούτσουνας	N.
Γ. Μήτσος	N.	Π. Παππασιώνης	
Ιω. Κλίμακας		Ιω. Παππασιώνης	
Άναγ. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	
Π. Α. Ζάννος	N.	Σπ. Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατής Δεληγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπ. Α. Βαρότσης	
Ηλ. Παπαδαίος	N.	Παύλος Λεντούδης	N.
Γ. Πετμεζάς		Χρυσ. Σουμαρίπας	N.
Ν. Ανδρικόπουλος		Μ. Ι. Μεγαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζάς		Κ. Βείκος	
Ιω. Ζάρκος	N.	Μ. Ίατρος	
Γρηγ. Ν. Κορφιοτάκης		Δ. Βιρβίλης	
Άθ. Δανηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης		Π. Μαυρομιχάλης	N.
Βελισ. Νικολαΐδης		Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης		Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Κ. Δ. Σχινάς	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Ιω. Γκούρας	
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Άναγ. Κεραγιάς	N.
Εμ. Αντίπας	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	
Άνδ. Νοταράς		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ευστάθ. Οικονομόπουλος	N.	Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.	Χρ. Τσίνοσ	
Εμ. Χ. Τσουχλος		Δ. Κουμανιώτης	N.
Ιω. Ζαφειρόπουλος	N.	Θ. Ι. Μέζης	N.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.	Εμ. Α. Ορλώφ	
Ν. Κορφιοτάκης		Γ. Μπίστας	
Εμ. Μελετόπουλος	N.	Κ. Δαρειώτης	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Σταμ. Αντωνιάδης	N.

Ιω. Περιόλης	N.	Άνδ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Άνδ. Μάμουκας	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Κάρολος Νάζος		Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Ελιστρ. Παρίσσος	N.	Α. Χατσίκοσ	N.
Άντ. Αρμάκος		Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
Μ. Αναστασόπουλος	N.	Κ. Δουβουνιώτης	N.
Ιω. Τομαράς	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Άν. Παππατσόρης		Ιω. Τασσαίος	N.
Άθ. Καστανάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γ. Σ. Κριεζής	N.	Ιω. Οικονόμου	N.

Ανεγνωσθη ἔπειτα τὸ 1 αὐτοῦ ἄρθρον καὶ μηδεμίαν γενομένην πρακτικῆσεισ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεισ· ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 1. Οἱ εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν γραμματέων των λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίης των, ἅτινα καταργουῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεισ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ τοῦτο τοῦ 2 ἄρθρου, ἀναστάς πρακτικῆσει τις, ὅτι δὲν θέλει ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοσχεδίου, θότι οὗτος ὁμιλογουμένησ εἶναι εἰρηνοδικὸς καὶ ἕκαστος πρέπει νὰ τὸν ἐπαινήσῃ. Ἄλλ' ἔρχεται νὰ ὑποστηρίξῃ μόνον, ὅτι ἡ ἀριζομένη διὰ τοὺς εἰρηνοδικὰς μισθοδοσίαν εἶναι ὀλίγη καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται ὅλως πρὸς τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ὁ ὑπουργὸς ἔθεσε. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς μισθοδοσίας προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὰ μεγάλα ἐξόδα, εἰς ἃ περιπίπτουσι δικαζόμενοι οἱ πολῖται, καὶ νὰ περιβάλῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰρηνοδικῶν μὲ ἀνεξαρτησίαν ἀξίαν τῆς ἐντολῆς των. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκπληρωθῇ τοῦτο διὰ μισθοδοσίας τὸσαν μικρᾶς, καὶ ἀνεξαρτησίαν χαρακτῆρος μὲ ἑνδικὴν ὁμιλογουμένην δὲν δύναται νὰ συμβεβῆσθῃ. Διὸ τὸν ἤρρεσ πάντοτε τὸ σύστημα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἅτινα χρηροῦσαι μισθοδοσίας ἀρθήουσι, διότι ὅπου γίνεται τοῦτο αἱ καταχρήσεισ ἐκλείπουσιν. Ἐκ τῶν σκέψεων λοιπὸν τοῦτων ὁρμώμενος, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἡ τῶν εἰρηνοδικῶν μισθοδοσία, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι καὶ δίκαιον. Διὰ τὴν π. γ. ὁ α. τάξεισ εἰρηνοδικῆς τὸν αὐτὸν βαθμὸν φέρων τοῦ πρωτοδίκου, νὰ περιορίζεται εἰς δραχ. 180, οὗτος δὲ νὰ λαμβάνῃ 200, τῶν δὲ λοιπῶν τάξεων, καθ' ὅσον ἐλαττοῦνται πλείοτερον νὰ μικρύνεται ἡ μισθοδοσία; Δι' ὅλα ταῦτα προτείνει ἡ μὲν α. τάξεισ εἰρηνοδικῆς νὰ λαμβάνῃ δραχ. 200,

ὁ δὲ τῆς δ'. 150, ὁ τῆς γ'. 120 καὶ ὁ τῆς δ'. 80 τοῦλάχισον εἶν ὄχι 100. Ἐκ τούτου δὲ θέλομεν δυναθῆν νὰ φησώμεν θεβαϊότερον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου τὸν ὅποιον πάντες ἀσπάζονται. Καὶ ἐνῷ ἡ αὐξάνσις τῆς δαπάνης μόλις εἰς 20,000 δραχ. ἀναβαίνει, θέλομεν παρέξει θύον ἀνετώτερον πρὸς τοσούτους εἰρηνοδικας, ἐξ οὗ θέλει πηγᾶσαι καὶ ανεξαρτησία χαρακτῆρος καὶ ἀληθῆς ζῆλος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πλείοτερος. Ἄλλως οὐμόνον ταῦτα, ἀλλ' οὐδ' ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς δικαστὰς ἀξιοπρέπεια νὰ τηρηθῆ δύναται. Περὶ δὲ τῶν γραμματικῶν αὐτῶν φρονεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τις αὐξήσις, καθ' ὅσον μάλιστα αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκ μόνου τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἀπορρέουσιν.

Ἄλλος μετὰ τούτων προσέθηκεν, ὅτι ἐν μέρει παραδεχόμενος τὴν γνώμην τοῦ ἀγορεύσαντος, ἀντικρούει αὐτὴν κατὰ τι. Καὶ πρῶτον δὲν παραδέχεται, ὅτι ἡ α. τάξις εἰρηνοδικῆς τὰ ἴσα φέρει μετὰ τοῦ πρωτοδικοῦ. Διότι οὐσιαστικῶς μὲν τὴν αὐτὴν ἐργασίαν κάμνει, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν πρέπει νὰ ἀνάκη, ἀλλ' ὁ μὲν προκηγείται ὡς πρωτοδικῆς, ὁ δὲ παρεκκλινθεὶ ἀναγκαιῶς. Ἰσοστηρίζει ὅμως τὴν ἰδίαν τοῦ νὰ αὐξηθῆ ἡ μισθοδοσία τῶν τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικῶν, διότι εἶναι πραγματικῶς εὐτελής, καὶ οὐδεμίαν ἀναλογία ὑπάρχει μετὰ τῶν προηγουμένων τάξεων μισθοδοσίας. Διότι ἐνῷ καθ' ὅσον προχωροῦμεν σμικρύνεται βαθμῆδόν καὶ ἡ τῶν ὑποδεστέρων τάξεων ἐλάττωσις, τούναντίον διὰ τοὺς τῆς δ' τάξεως αὐξάνει. Ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως εἶναι τὸ πρᾶγμα θεωρηθῆ, πάλιν εἶναι ἀνεπάρκῆς ἡ μισθοδοσία, καὶ συμφωνεῖ νὰ αὐξηθῆ εἰς δραχ. 80.

Ἄλλος προσέθηκε μετὰ τούτων, ὅτι ἀληθῶς πρέπει νὰ μισθοδοτηθῆ ἀρθρωτέρον ὁ ὑπάλληλος, ἵνα καὶ ἡ ἐργασία του γίνεται πλήρης. ἀλλ' ἀναλόγως τῆς οικονομικῆς καταστάσεώς μας ἀρκετὸν εἶναι τὸ σημερινὸν ἔθμα. Διότι μέγχι τούδε καμμίαν δὲν ἐλάμβανον οἱ εἰρηνοδικαὶ ἀμοιβὴν, καὶ ἐξ ἄλλων θεραπευόμενοι μέσων, ἀναγκαιῶς δὲν προσήγγιζον εἰς τὴν ἐντολήν των. Ἐκ τούτου παρεδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀρχὴν τῆς μισθοδοσίας καὶ ἡ Βουλὴ τὴν συμφερρίζεται ἤδη. Ἀλλὰ τὸ ἔθμα τοῦτο εἶναι σημαντικόν, καὶ πρέπει εἰς ὀλίγα νὰ ἀρκεσθῶμεν, ἕως οὗ προσεχῶς καθοδηγούμενοι ἐκ τῆς πείρας, ἐπιφέρομεν νέας βελτιώσεις. Περὶ δὲ τῆς μισθοδοσίας τῶν τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικῶν φαίνεται μὲν κατὰ τι ὀλίγη, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ἀσήμενοι. Διότι καὶ κύκλον θέλουσι ἔχει περιορισμένον καὶ ὑποθέσεις ὀλίγας, ἐξ ἀνάγκης μόνον διοριζόμενοι, ἵνα ἀναπληρώσι τὰς μεταξὺ ἀποστάσεις. Δι' ὅλα

ταῦτα ἐνδέχεται νὰ ἦναι καταλλῆλος ἡ μισθοδοσία. Ἄλλ' ὁ καιρὸς θέλει μᾶς διδάξει τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι κατ' ἀρχὰς εἰσήγαγε τὸ νομοσχεδίον τοῦτο ἐν μεγάλῃ δειλίᾳ, διότι ἐξετίμα ὡς ἔπρεπε τὴν οικονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν· ἀληθῶς δὲ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ὑφιστάμενον ὑπουργεῖον ἐν ἀκμῇ πραγμάτων συγκροτηθὲν, δὲν εὗρεθῆ εἰς εὐτυχεῖς περιστάσεις, καὶ ἐνθεν μὲν ἐξωτερικαὶ ἀπαιτήσεις, ἐνθεν δὲ αἱ ἀναφύεσθαι τρικυμῖαι, ἀνεπέλλον παντὸς καλοῦ ἔργου τὴν ἐκτέλεσιν· ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἔπρεπε νὰ ἀδιαφερόσθαι πρὸς τὴν κοινὴν τῶν πολιτῶν ἐπιθυμίαν, καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐξέτιμα νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ πολλῶν παθημάτων· ὅτι δὲ τούτο πρὸ πολλοῦ ἦτον ἀναγκαῖον καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ τὸ ἀποδεικνύουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐνθυμείται, ὅτι ἀπὸ τῆς 1836 ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη αὕτη, καὶ κατ' ἔτος ἐσζητεῖτο τὸ περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν, πάντες δ' οἱ εἰσαγγελεῖς ὁμοφώνως συνέστησαν τὴν τοιαύτην ἀνάγκην. Διότι ἀληθῶς ὅσον τίμιος καὶ ἀν ὑποτεθῆ ὁ ὑπάλληλος, εἰς πολλὰ δύναται νὰ περιπέσῃ ἀτομίτα, ὅταν ἡ οἰκογενεὶά του λιμώτῃ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ σκεφθῆ περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον, καὶ διὰ ταῦτα εἰσήγαγε τὸ ἀνάγκης Νομοσχεδίον. Ἀλλὰ μετὰ τοιαύτην οὐσιώδη μεταβολὴν ἠμολογεῖ, ὅτι ἀπεδειλίασεν νὰ ὄρισθῆ διὰ μιᾶς καὶ μισθοδοσίας μεγάλας. Ἐκ τούτου λοιπὸν συμβιβάζων τὰ μέγχι τούδε ὑπὲρ τῶν εἰρηνοδικῶν παραχωρούμενα, ἔθηκεν ἀναλόγως τὴν μισθοδοσίαν, ἵνα κατ' ὀλίγας χιλιάδας μόνον δραχμῶν προκύψῃ ὑπέρβασις. Διότι εἴαν εὗρασθ π. γ. εἰς 100,000, οὐδὲ τὰ νομοθετικὰ σώματα θέλουσι τὸ ἐπιφέρειν, καὶ οἱ συναδελφοὶ του αὐτοὶ δὲν θέλουσι τὴν ἐπιδοκιμάσει διὰ τὴν ἐνδειαν τοῦ ταμείου. Ἐκ τούτου εἶπε νὰ ἀρκεσθῶμεν πρὸς τὸ παρὸν εἰς ὀλίγα, καὶ ὅταν ἴδωμεν τὰς ἐκ τοῦ νέου συστήματος εἰσπραξεις καὶ ἐξοικειωθῶμεν μετὰ τούτο, δύναται ἀναλόγως νὰ αὐξηθῆ ἡ μισθοδοσία παρ' εἰσοδήκατος ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Ἐκ τούτου ἐνῷ πάντες οἱ ἀγορεύσαντες μικρὰν εὐεώρησαν τὴν ἀντιμισθίαν, προκίσθη οὗτος εἰς ταύτην, ἵνα μὴ γίνῃ σημαντικὴ αὐξήσις. Περὶ δὲ τῶν τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικῶν παρατηρεῖ, ὅτι ἐκτὸς τῆς μηνιαίας ἀπολαυθῆς, θέλουσιν ἔχει καὶ 15 τοῦλάχιστον δραχμῶς ἐκ τῆς συμβολαιογραφικῆς ὑπηρεσίας, ὥστε λαμβάνουσιν οὕτω τὴν προταθείσαν ὑπὸ τινων μισθοδοσίαν διὰ νομίζει καλλίτερον γὰρ μὴ αὐξηθῆσι πρὸς τὸ παρὸν αἱ δαπάναι.

Άλλος επήνεγκε μετά τούτον, ότι ὀλίγη πραγματικῶς εἶναι ἡ ὀρισθεῖσα μισθοδοσία, ἀλλ' ἰσχυρίζεται τῷ φαίνονται οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀντέταξε περὶ τούτου ὁ ὑπουργός. Ἀλλ' ἐάν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνη νὰ γίνῃ οἰκονομικῶς αὐξήσις, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ διατεθῇ ἄλλως. Καί ἐν μὲν τῷ νομοσχέδιῳ ὑπάρχει ὀρισμένη περὶ τῶν γραμματέων μισθοδοσία, οὐδεὶς δὲ γίνεται λόγος περὶ ὑπογραμματέων, ἐνῶ οὐχ ἥττον θεωρεῖται καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγκαῖος. Διότι πῶς δύναται καὶ ἕκαστον μὲν δικαστήριον, ἰδίως δὲ τὸ εἰρηνοδικεῖον, νὰ ἐνεργῇ ἀνευ ὑπογραμματέως; ἀρ' οὐ δὲ οὗτος θεωρεῖται ἀπαραίτητος, πῶς δύναται ὁ εἰρηνοδικὴς νὰ τὸν μισθοδοτῇ ἀνευ μέσων, ἐνῶ δὲν θέλει ἔχει πλεόν οὐδὲ τὰς τοῦ χαρτοσήμου ἀπολαυὰς; ἢ νὰ μὲν μὲν ἀνευ ὑπογραμματέως, ὅσῳ δὲ λάβῃ χρειαὴ νὰ προλαμβάνῃ ἐκτάκτως ἐπὶ τινὶ ἀμοιβῇ οἰκονομικῶς τυχῆ; ἀλλὰ τούτα οὐδὲ πρόσφορον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἶναι, οὐδ' ἀξιοπρεπὲς ὄλως. Ἀποφαίνεται διὰ τούτου, ἐάν ἐγκριθῇ αὐξήσις τις, νὰ γίνῃ ὑπὲρ τῶν ὑπογραμματέων, καὶ νὰ τεθῇ 30, 25 καὶ 20 δραχῶν δι' ἑκάστην τάξιν, νὰ λαμβάνωσι δὲ πλείωτερα, ὅσῳ ἀναπληροῦσι τοὺς γραμματεῖς. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικῆν, παρατηρεῖ ὅτι μηδαμινὰς θέλει ἔχει ἐκ τῶν συμβολαίων ἐργασίας, καὶ δὲν ἦτο κακὸν νὰ οὐξήθῃ ἡ μισθοδοσία του.

Άλλος πρὸς τούτον ἀντέλεξεν, ὅτι περὶ προσηγορηγέσεως γίνεται μείρα εἰς τὸ 4 τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον καὶ ἐκεῖ δύναται νὰ προστεθῇ ποσὸν τι πρὸς μισθοδοτεῖν τῶν ὑπογραμματέων. Διότι τακτικῶς ὑπογραμματεῖς δὲν ἐπιτρέπαι ἡ οἰκονομικὴ μας κατάστασις νὰ συμπεριλάβωμεν. Εἰς τὸ 5 λοιπὸν ἄρθρ. δύναται νὰ γίνῃ, ὡς εἶπεν, ἡ ἀναγκαῖα προσθήκη. Καὶ εἶναι μὲν ἀμοληγομένη ἡ τῶν ὑπογραμματέων ἀνάγκη, διότι πολλάκις ἐλλείπουσι τῶν εἰρηνοδικεῖων οἱ γραμματεῖς, δι' ἀνακρίσεις, ἢ αὐτοψίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα μεταδελτιοῦντες ἀλλήλοισι, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκονομίας εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ δὲν πρέπει κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς ὅλα νὰ φαινόμεθα ἐλευθέρωι. Τούναντίον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι οἱ τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικαί, καὶ ὡς ὀλίγα λαμβάνοντες καὶ 24 μολὶς τὸν ἀριθμὸν, καλὸν ἦτο νὰ λαμβάνωσι 10 δραχ. περιπλέον, οὐχ ἥττον δὲ καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν ἀνά 10. Τὸ δὲ ποσὸν εἶναι ἀσήμαντόν, διότι μολὶς θέλουσι δαπανᾶσθαι ἀνά 2880 δραχ. δι' ἑκατέρου τούτων ἐτησίως, ὡς 24 ὄντων εἰρηνοδικεῖων δ' τάξεως. Ἐάν δὲ τῷ παρατηρήσωσιν ἄλλοι, ὅτι ἀρκούσιν αἱ ἐκ τῆς συμβολαιογραφικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας ἀπολαυαὶ, ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτῶν

μὲν τοῦ πίνακος ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντας, ὅτι δὲν ἔχουσι τοιαύτας ἀπολαυὰς, διότι ἐκτὸς διαθήκης τινὸς ἡ υἰοθεσίας σπανίως γινομένης, οὐδεμίαν ἔχουσιν ἄλλην ἐργασίαν.

Πρὸς τούτον ἀπάντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἀνεγνώρισεν μὲν οὗτος τὴν ἀνάγκην τῶν ὑπογραμματέων, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ τοὺς ὑπαγάγῃ εἰς τὴν προσηγορηγέτην μεταξὺ τοῦ χάρτου καὶ τῆς μελάνης. Δὲν ἐννοεῖ δὲ νὰ γίνῃ ὑπὲρ αὐτῶν ἕνα δαπάνη, ἀλλ' ὑποστηρίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἴναι ἰσὺ ἀλλήλοισι τακτικοί, διότι ἄλλως εἶναι ἀτοπον τούτου, καὶ προτιμότερον νὰ λείψῃ ὀλοτελῶς.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς αὐτοὶ τῶν πρωτοδικεῖων ἐκ τῆς προσηγορηγέσεως ἀμειβόμενοι, κατατάσσονται μεταξὺ τοῦ χάρτου καὶ τῆς μελάνης, καὶ δὲν θέλουσι θλασθῆ οἱ ὑπογραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικεῖων, ἐάν μετὰ τούτων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπαχθῶσι κατηγορίαν, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν ἀναπληροῦνται οἱ γραμματεῖς καὶ εἰρηνοδικαί παρὰ τοῦ εἰρηνοδικιακοῦ περιδρίου, περιττὴν νομίζει τὴν τοῦ ὑπογραμματέως θέσιν, καὶ κάλλιον νὰ λείψῃ διόλου.

Άλλος προσέθηκεν μετὰ τούτου, ὅτι πάντοτε πνεῦμα οἰκονομίας πρέπει νὰ διευθύνῃ τὰς σκέψεις τοῦ σώματος, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέγουμεν ἐνταυτῷ μὴ ἐξ οἰκονομίας κακῶς παρέγουμεν δεινότερα θλάβας. Παρατηρεῖ ὅθεν, ὅτι οἱ τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικαί, ἐνῶ εἰς εὐτελῆ μισθὸν περιορίζονται, τίποτε σγεδὸν καὶ ἐκ τῆς συμβολαιογραφικῆς ὑπηρεσίας δὲν ἀπολαύουσι, διότι δὲν παρουσιάζονται παρ' αὐτοῖς τοιαῦτα εὐκαιρία. Ἐάν δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοις προσθέσωμεν ἔτι, ὅτι οἱ εἰρηνοδικαί δὲν θέλουσι διορθεῖσθαι εἰς τὰς ἐξίτας αὐτῶν, προφανῶς ἐξάγεται, ὅτι ἡ μισθοδοσία τούτων εἶναι ὄλως δυσανάλογος πρὸς τὰς λοιπὰς τάξεις καὶ καθ' ὀλοκληρίαν ἀεπαρκής· διότι νὰ ἐγκαταλίπη τις τὴν πενταδραχ. του, ἐνθα ἔχει μικράς ἢ μεγάλας ἀπολαυὰς, καὶ νὰ μεταβῇ μόλις ἢ καὶ τὴν οἰκογενεῖάν του μεταφέρων εἰς τόπον, ἐνθα τίποτε σγεδὸν δὲν ἐλπίζει, καὶ δύσκαλον εἶναι καὶ λυπηρὸν· διότι ἡ μισθοδοσία τῶν 60 δραχμ. δὲν ἀναλογεῖ οὐδὲ μὲ τὸν μισθὸν ἀπλοῦ γραφέως. Ἀναγκαῖον λοιπὸν θεωρεῖ τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τῶν καὶ συμφωνεῖ μετὰ τῶν προτεινάντων δραχ. 80.

Άλλος πρὸς τούτον ἀπάντησεν, ὅτι ἀτραχέστερον εἶναι νὰ ἀρκεσθῇ ἡ Βουλὴ εἰς ὅ,τι τὸ νομοσχέδιον περιέχει, διότι ἄλλως εἰδέχεται νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ὁ νόμος. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἀναλόγως τοῦ μέχρι τούτου καταναλισκομένου χαρτοσήμου ἔθηκεν ὁ Κ. ὑπουργός τὴν μισθοδοσίαν, καὶ ἂν αὐξήσωμεν ταύτην, ἢ δα-

πάνη θέλει εἶσθαι ἐπαισθητή. Εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν δικῶν εὐρίσκοντες μέχρι τοῦδε συμφέρον οἱ εἰρηνοδίκαι, ἐπολλαπλασιάζον αὐτὰς πολυτρόπως, καὶ μεγάλην ἕκαμνον χρῆσιν σφραγιστοῦ χάρτου· ἀλλ' ἤδη καὶ αἱ δίκαι θέλουσιν μετριάσει καὶ ἡ δαπάνη τοῦ χαρτοσήμου θέλει ἐλαττωθῆ, καὶ ὁ γινόμενος ἐξ ἀναλογίας ὑπολογισμὸς ἀρεύτως θέλει εὐρεθῆ ἐσφαλμένος· οὐδεμία λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς τὸ παρὸν αὐξήσις, καὶ ἐάν ἐκ τῆς πείρας ἴδωμεν, ὅτι τὸ νέον σύστημα ἐπαρκεῖ, εὐλόγως γίνεται τότε ἡ αὐξήσις. Ἐπίσης ἀντικρούει διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν εἰρηνοδικῶν τῆς δ' τάξεως γνώμην, διότι ἂν ὁ μισθὸς θεωρηθῆται μικρὸς, δὲν θέλουσιν εἶσθαι καὶ οὗτοι πολὺ σπάνιοι, καὶ ἀναλόγως αὐτῶν θέλει εἶσθαι καὶ ἡ μισθοδοσία.

Μετὰ τοῦτον ὁ ὑπουργὸς παρατήρησεν, ὅτι δὲν δυσκολεύεται νὰ παραδεχθῆ αὐξήσεις τινὰς, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ τὰς θεωρεῖ ἀναγκαίας· ἀλλ' αἱ αὐξήσεις αὗται πρέπει νὰ ἦναι μικραὶ, διότι ἐξ ὑπαρχῆς εἶπεν, ὅτι ἀγνοεῖ ποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ἔλλειμμα, διότι καὶ δίκαι πολλοὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι ὡς πρῶτον, καὶ ἡ τοῦ χαρτοσήμου κατανάλωσις θέλει μετριάσει· ἀλλ' ἀφ' οὗ ὑπὲρ τῶν πρωτοδικεῶν 200,000 δραχμῶν δαπανῶνται, καὶ 80,000 περίπου διὰ τὰ ἐφετεία, κηδαιμῶν εἶναι νὰ δαπανηθῶσι καὶ 30,000 ἢ 40,000 δραχμῶν καὶ διὰ τὰ εἰρηνοδικαία, τὰ ὅποια εἶναι, οὕτως εἶπεν, τὸ μόνον δικαστήριον τοῦ λαοῦ, ἐνθα 170,000 οἰκογένηται προσερχόμενοι, εὐρίσκει τὸ καταπατῶν τὴν δικαίῶν των. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀνωρελῆς ἡ θυσία μικρᾶς ὑπὲρ τούτων αὐξήσεως, ἀλλ' ἐπαναλέγει, ὅτι τὴν δέχεται ἐάν ἦναι μικρά, διότι δὲν γνωρίζει εἰστέτι τὸ ἀληθὲς ἔλλειμμα.

Ἐνταῦθα δὲ παρατήρησαν τινες, ὅτι καλὸν εἶναι ἐκ τῶν τῆς γ' τάξεως 56 εἰρηνοδικῶν νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀνά 10 δραχμῶν αἰτινὴς νὰ χροσιμεύωσι πρὸς αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικεῶν, καὶ ἀποδοκιμαζόντων ἄλλων τὴν πρότασιν, λαβὼν τὸν λόγον παρατήρησεν, ὅτι συνιθίζουσι πολλὰκις οἱ ἄνθρωποι νὰ φαίνοιται γενναῖοι εἰς ὅσα δὲν πρέπει καὶ φειδωλοὶ πρὸς ὅσα δικαίως ἀπαιτοῦσι δαπάνην. Τοιοῦτόν τι συνέβη ἐνταῦθα καὶ μεγάλη ἠγέρθη συζητήσις διὰ δαπάνην μικράν, ἀνεπαίσθητον. Ἀνιέταξαν δ' οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὴν τὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ὡς νὰ διαφυγε τοῦτο τὴν προσοχὴν του· ἀλλὰ τίς ἐξ ἡμῶν ὑπάρχει ὅστις ἀπὸ καρδίας δὲν εὐχεται νὰ γίνηται πᾶσα τοῦ δημοσίου πλοῦτος οἰκονομία; Ἀναντιρρήτως εἰς τοῦτο πάντες ἐν γενεῇ συμφωνοῦσιν· ἀλλὰ πρόκειται ἤδη περὶ τῆς δυνατῆς τοῦ νόμου

τελειότητος, καὶ διὰ τοῦτο πρῶτος ἐζήτησε τὴν ἀναγκαίαν ὑπὲρ τῶν εἰρηνοδικῶν αὐξήσιν. Δὲν πρέπει δὲ διὰ μεγάλα, ὡς εἶπε, συμφέροντα νὰ φειδιώμεθα μικρῶν θυσιῶν, διότι, κατὰ τὴν εὐστοχον τοῦ Κ. ὑπουργοῦ παρατήρησιν, τὸ εἰρηνοδικεῖον εἶναι τὸ μέγα τοῦ λαοῦ δικαστήριον· ἀλλὰ τὴν γνώμην του ταύτην ἄλλοι μὲν ἐδέχθησαν κατὰ μίσην, ἄλλοι δ' ἠρκείσθησαν διὰ τοὺς τῆς δ' τάξεως μόνον, καὶ ἄλλοι τελευταῖον καὶ διὰ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν. Ἀναμφιβόλως δ' ὁ Κ. ὑπουργός, πολυειδῶς σκερθεὶς ἐπὶ τούτου, εἶναι ὁ ἀρμόδιος νὰ γνωρίσῃ τὸ συμφερότερον. Διὸ συζητοῦσι καὶ οὗτος τὴν πρότασιν του μετὰ τὴν τῶν ὑπὲρ τῆς δ' τάξεως ἀπορρηναμένων, ἵνα καὶ ὁ τῆς οἰκονομίας λόγος συμβιβασθῆ· ἐπιμένει δὲ εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν εἰρηνοδικῶν τῆς δ' τάξεως γνώμην, διότι ἀδύνατον θεωρεῖ μὲ 60 μόνον δραχμᾶς νὰ διατηρηθῶσι· ἀποκρούει δὲ τὴν ἰδέαν τοῦ παρατηρήσαντος, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν θέλουσιν εἶσθαι σπάνιοι, καὶ οὐδ' ἔπρεπεν ἀπὸ τοῦ ἔθματος νὰ λεχθῆ. Συνίστασι δ' εἰς τὸν ὑπουργὸν διὰ τοῦτο τὴν ἐκλογὴν προσώπων εὐτυχεϊδῶτων, καὶ ἱκανῶν καὶ δὲν ἀμφιδάλει, ὅτι θέλει προνοήσει πολὺ περὶ τούτου· ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἐκ δέκα δραχμῶν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τούτων, καὶ τὴν θεωρεῖ ἀναγκαίαν, ἐκτός ἐάν πρῆν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, τὸ ὅποιον οὐδ' αὐτὸς ὁ ὑπουργός θέλει ζητήσῃ ποτέ. Ἐάν δὲ καὶ διὰ τοὺς γραμματεῖς τούτων ἡ αὐτὴ γίνῃ αὐξήσις, ὡς ἀπεφάναντο ἄλλοι, καὶ τοῦτο παραδέχεται εὐχαριστως, διότι ἐντελέστερον θέλει γίναι τὸ ἔργον.

Προσέθηκε μετὰ τοῦτον ὁ ὑπουργός, ὅτι διὰ νὰ μὴ παρέξηγηθῆ εἰς τὸ μέλλον καὶ εἰπωσιν ἴσως τινὲς, ὅτι τὸ φειδωλὸν τῆς μισθοδοσίας δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπαναλέγει, ὅτι πνεῦμα οἰκονομίας καὶ ὁ φόβος ἔλλειμματός οὐσιώδους τὸν ἀπηγόρευσαν νὰ θέσῃ ποσὸν μεγαλειότερον. Προσεχῶς δὲ θέλει φανῆ θαρραλεώτερος εἰς τὸ ἔργον, ἐάν ἴδῃ ὅτι μεγάλα εἰσοδήματα παρέχει τὸ σύστημα τοῦτο καὶ μικρὸν λείπεται τῶν ἐξόδων· ἀλλὰ δέχεται ἤδη τὴν προσθήκην 10 δραχμῶν ὑπὲρ τῶν τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδικῶν, οὐχ ἕττον δὲ καὶ ἰσαριθμὸν ἄλλην ὑπὲρ τῶν γραμματέων αὐτῶν, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται ν' αὐξήσῃ οὐσιωδῶς τὸ ὅλον τῆς δαπάνης.

Ἐνταῦθα δ' ἐρωτήσαντος τὴν Βουλὴν τοῦ Κ. Προέδρου περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ὑπογραμματέων προτάσεως, καὶ ἀπορρηναμένης νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν προσεπιχορήγησιν, ἐπῆλθεν ἡ δευτέρα γνώμη, δι' ἧς ἐζήτουν τὴν ἀνά 10 δραχμᾶς προσθήκην εἰς τὴν

μισθοδοσίαν τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων τῆς δ'. τάξεως, ἢ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου τοῦ 2 ἄρθρ. ἐρωτηθεῖσα, ὡσαύτως παρεδέχθη τούτο δι' ἀναστάσεως. ἔχει, δὲ τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς γενουμένης προσθήκης οὕτως.

Ἄρθρ. 2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν των οἱ εἰρηνοδίαι καὶ οἱ γραμματεῖς των κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις, κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον κατάλογον· ὁ δὲ μνηκίος αὐτῶν μισθὸς εἶναι·

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν α'. τάξεως ἑκάστου ἀνά δραχ.	180
τῶν τῆς β'. τάξεως ὁμοίως	130
τῶν τῆς γ'. τάξεως ὁμοίως	100
τῶν τῆς δ'.	70
Τῶν δὲ γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων.	
τῶν τῆς α'. τάξεως ἑκάστου ἀνά δραχ.	100
τῶν τῆς β'.	80
τῶν τῆς γ'.	60
τῶν τῆς δ'.	50

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3. ἄρθρ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως.

α Ἄρθρ. 3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίαι τῆς β'. καὶ γ'. τάξεως νὰ λαμβάνωσιν καὶ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν των ὑπηρεσίαν. »

Ὁ Κ. ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης θέλουσιν αὐξηθῆ αἱ δαπάναι κατὰ δραχ. 60,000. Ἐάν δ' ἡ βουλὴ δὲν δισταῖ, δύναται ν' ἐπιψηφίσῃ τσαούτην ποσότητα. ἔχει δ' ὅλας τὰς περὶ τούτου λεπτομερεῖας ἐγγράφου δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ὑπέρβασις αὕτη.

Παρατηρηθέντος δ' αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν κάμνει περὶ τῆς δ'. τάξεως μνηκίαν, ἀπήντησεν ὅτι ἐδικάσθη ἐπίτηδες νὰ τὴν παραλείψῃ, διότι δὲν ὑπάρχει καὶ ὑποδεστέρα τάξις, εἰς ἣν ἠδύνατο νὰ τὴν παραπέμψῃ. Θέλει δὲ λαμβάνει τὸ ἐκ τῶν συμβολαίων δικαίωμα πλῆρες, καὶ περιττὴ πᾶσα περὶ τούτου διασάφησις, διότι εἰς τὸν περὶ χροτοσήμου νόμον ἐκτίθενται ὅλα ταῦτα.

Ἄλλος μετὰ τούτον προέτεινεν ὅτι πρὸς πλειοτέραν διασάφησιν δύναται νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρ. οὕτως· α οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίαι τῆς β'. καὶ γ'. τάξεως λαμβάνουσι τὸ 1/2 τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν των ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἐπομένης τάξεως. »

Ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἀπολαυὴ τῶν τῆς γ'. τάξεως εἰρηνοδικῶν καταντῶ ὅλως ἄνισος πρὸς τὰς τῶν ἀνωτέρων, διὰν λαμβάνωσι συμβολαιογραφοῦντες τὴν μισθοδοσίαν τῆς ἐπομένης τάξεως, διότι μάλιστα ἐκ τῶν συμβολαίων θέλουσιν ἔχει 150 δραχ. ἀπολαυῆν. Τούτο δ' ἀντιβαίνει ὡς πρὸς τὸν ὄρον, τὸν ὅποιον τὸ 2 ἄρθρ. ὑπὲρ αὐτοῦ ἐθετο· ἀπαραίτηται διὰ τούτο νὰ παραδεχθῇ ὅπως ἔχει ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη. Ἐάν δὲ προταγῇ αὕτις ὑπὸ τινων ὁ λόγος τῆς οἰκονομίας, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐξ αὐτοῦ προσγενησομένη ὠφελία πρὸς τοὺς πολίτας εἶναι ἀνωτέρα, καὶ πρέπει πάσης ἄλλης νὰ προτιμηθῇ, καὶ ὅσον ὁ λαὸς εἶναι ὁ μισθοδοτῶν τούτους διὰ τὴν ἡρώων του, καὶ ὁ λαὸς θέλει ἐκ τούτου ὠφεληθῆ· ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα καὶ ἡ προθυμία τούτων αὐξήσῃ καὶ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀνισότης ἐκλείψῃ.

Ἄλλος μετὰ τούτον παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίαι γ'. τάξεως ἐλαττοῦνται κατὰ 30 δρ. τῶν τῆς προσηγοῦς τάξεως μισθὸν λαμβάνοντες, καὶ ἀμείβουλον εἶναι, ἂν ἐκ τῶν συμβολαιογραφικῶν ὠφελιῶν ἀποζημιῶνται, ἀποφαίνεται νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρ. οὕτως. « Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίαι δ'. τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐκτός δὲ τούτου καὶ τὸ 1/3 τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν ὑπηρεσίαν των. »

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνδιαφύρται ὁ εἰρηνοδικὸς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβολαίων, ἵνα σπεύδῃ πρὸς ταύτην, ἄλλως θέλει δεῖκνυε ἀδιαφορίαν καὶ δὲν θέλει ἐκτελεῖ αὐτὴν τογέως καὶ ὅταν ἡ ἀνάγκη ἀπαιτῇ εἰμὴ δωροδοκῶν. Πρὸς πρόληψιν λοιπὸν τῶν καταχρήσεων ἀπεφασίσθη νὰ ὁρισθῇ μισθὸς εἰς τοὺς συμβολαιογραφοῦντας εἰρηνοδικὰς β'. καὶ γ'. τάξεως ὁ τῆς ἀμέσως ἐπομένης, νὰ λαμβάνωσι δὲ τὸ ἕμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χροτοσήμου τοῦ παρ' αὐτοῖς δαπανωμένου.

Ἄντιπεν ἄλλος ὅτι ἐπειδὴ οἱ εἰρηνοδίαι τῆς γ'. καὶ δ'. τάξεως συμβολαιογραφοῦσι σχεδὸν ὅλοι, θέλει συμβῆ νὰ λαμβάνωσιν ἀμεινότερον τῶν τάξεων οἱ εἰρηνοδίαι τὸν αὐτὸν μισθὸν. Πρὸς δὲ θέλομεν πείσει καὶ εἰς ἀντίρρασιν πρὸς τὰ πρότερον ἀποφασισθέντα περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν τῆς γ'. τάξεως εἰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα. Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου θέλουσι λαμβάνει 70 μὲν δραχμὰς κατὰ μῆνα ὡς τακτικὴν μισθοδοσίαν, τὰ δ' ἐκ τοῦ χροτοσήμου εἰσοδήματα δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλείονα τῶν 15—20 δραχμῶν κατὰ μῆνα, ὥστε δὲν συμποσοῦται οὕτω ἡ ὁρισθεῖσα μνηκία μισθοδοσία.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οἱ εἰρηνοδίκαι τῆς δ' τάξεως κατὰ τὰς πληροφορίες τὰς ὑποίας οἱ ἴδιοι Βουλευταὶ ἄλλοτε ἔδωκαν, δὲν λαμβάνουσι οὐδεμίαν ἢ ελαχίστην ὠφέλειαν ἐκ τοῦ χαροτσήμου, ἐνῶ οἱ τῆς γ' τάξεως ἔχουσι πολὺ μεγαλειτέρα κέρδη, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἡ παρατηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προαγορευσαυτος ταυτότης. Περὶ δὲ τῆς ἀντιφάσεως παρετήρησεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον συνέταξε τὸ 3 ἄρθρον ἐν γνώσει τοῦ 2 καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφασίζουσα τὸ 2 ἄρθρον εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἐπόμενον 3. Δὲν δύναται ὅμως νὰ γινώσκῃ ἀκριβῶς ὁ προαγορευσας τὸ ποσὸν τοῦ καταναλισκουμένου χάρτου ὑπ' ἑκάστου εἰρηνοδίκου γ' τάξεως. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον ὅτι δὲν πρέπει ν' αὐξήσωσιν αἱ δαπάναι, ἵνα μὴ κατατῆ ἡ ἐνέργεια τούτου τοῦ νόμου ἀνεπίτευκτος. Καθόσον μάλιστα ἐκ τῆς γινόμενης αὐξήσεως τῶν 10 δραχμῶν εἰς τὴν μηνιαίαν μισθοδοσίαν ἑκάστου εἰρηνοδίκου καὶ γραμματέως δ' τάξεως θέλει προσέλθῃ αὐξήσεις οὐχὶ μόνον 5720 δραχμῶν διὰ τοὺς 24 εἰρηνοδίκαις καὶ γραμματεῖς τῆς δ' τάξεως, ἀλλὰ καὶ 5760 δραχμῶν προσεῖς διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν 56 εἰρηνοδικῶν τῆς 3ης τάξεως μὲ τὴν μισθοδοσίαν τῶν τῆς 4ης, ἧτις κῆρθη κατὰ 10 δραχμάς. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἐρισθῇ μόνον διὰ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως « αἰμασως » πρὸ τῆς λέξεως « ἐπομένως » ὅτι οἱ εἰρηνοδίκαι τῆς β' τάξεως θέλουσι λάβῃ τὴν τῆς γ' καὶ οἱ τῆς 3 τὴν τῆς δ', διότι οὕτως ἐκφράζεται μετὰ πλείονος σαφηνείας. Νὰ τεθῆ δ' ἐν τῆσιν τῶν 3 ἄρθρων ἡ φράσις « αὐτὸ δὲ τούτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως » διὰ νὰ ἴηται καταφανές ὅτι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως εἰρηνοδίκαι ἐκτὸς τῆς μισθοδοσίας τῶν θέλουσι λαμβάνει καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκουμένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου.

Κατὰ ταῦτα ἐγένετο δευτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 3 ἄρθρον ἔχον οὕτω

α Ἄρθρ. 3. Οἱ συμβολαιογραφούντες εἰρηνοδίκαι τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς αἰμασως ἐπομένως, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκουμένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπηρεσίαν. Αὐτὸ δὲ τούτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν καθ' ἑν ἑκάστον τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 4, 5, καὶ 6, ἅτινα ἀναπτυχθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, μεθ' ἡμῶν ἀντιφάσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο δευτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκαις ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτάς αὐτῶν, δι' ἀνάγκης τῆς εἰρηνοδικακῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὑποίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνιργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορηγήσεις, μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὄρον τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκάστον εἰρηνοδικεῖον γραφεῖον.

Τὰ ἐνοίκια ὁμοῦ τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουσι πληρῶνεσθαι ἐξ ἑσῶ ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους.

Ἄρθρ. 5. Τὰ προσγιγόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς κρατήσεως μέρους ἢ ἐλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδίκου τινὲς ἢ γραμματέως εἰρηνοδικεῖου, μὴ ὑπαρχόντων ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδονται εἰς τοὺς νομίμους ἀναπληρωτάς αὐτῶν, εἰρηνοδικακῶν πάρεδρον ἢ ὑπογραμματεῖς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται ἢ ὑπολογίζουσι οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν, εἰτάγεται ὀλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ παρ' αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκουμένου χαροτσήμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυραθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Μετὰ τοῦτο λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀνέφραξεν ὅτι μέλλει νὰ κηρυχθῆ ἀλλή παρατήρησιν τινὰ περὶ ἀντικειμένου σπουδαίου, ἀνάγκη ταῦτο καὶ αὐτὸς ἀναγνωρίζει ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν. Προκειμένου λόγου περὶ εἰρηνοδικεῖων δὲν εἶνα ἄτοπον νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς περὶ τοῦ ἐκ τίνων πρέπει νὰ ἐκλέγωνται οἱ εἰρηνοδίκαι, ἐκ τῶν ἐντοπίων ἑκάστης ἐπαρχίας ἢ ἐξ ἑτεροεπαρχιωτῶν διότι ὑπάρχουσιν ὑπὲρ ἑκατέρης γνώμης λόγοι θεηθητικοί, καὶ κατ' αὐτῶν ὁμοίως ἄλλοι. Αὐτὸς ὅμως φρονεῖ ὅτι οἱ εἰρηνοδίκαι ἑκάστης ἐπαρχίας πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν ἐγγυωρίων κατοίκων αὐτῆς, διότι ὁ χαρακτήρ τοῦ εἰρηνοδίκου εἶνα εἰρηνοπιός, καὶ διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου πρέπει ὁ εἰρηνοδικὸς νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ σεβας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν, τὰ ὁποῖα εἰς τινὰ ξένον δὲν ἀποδίδονται· ὑποστηρίζει λοιπὸν νὰ γίνῃ σύστασις ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς πρὸς πληροφορίαν καὶ φωτισμὸν τοῦ ὑπουργεῖου.

Ἀντετάχθη δὲ ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸ τὸ σύνταγμα περιχρῶ-

ρῆσεν εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν, αὕτη ἔχει ἀπεριόριστον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐλλογῆς τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα τοῦ συντάγματος ὅτι α μόνον οἱ πολῖται Ἕλληες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα ο, ἐντὸς λοιπὸν αὐτοῦ δύναται νὰ διορίσῃ ὅποιους εὖρε καταλληλοτάτους εἰρηνοδικας εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν· καὶ ἡ Βουλὴ δύναται μόνον νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰς τυχόν γινομένης καταχρήσεις πρὸς φωτισμὸν του, οὐχὶ ὁμως νὰ συστήσῃ τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀντέκρουσε καὶ ἕτερος τὴν πρότασιν τῆς συστάσεως τοῦ κατ' ἀρχὴς ἀγορεύσαντος εἰπὼν ὅτι οὐχὶ μόνον δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κάμῃ οὐδεμίαν τοιαύτην σύστασιν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤρμοζε νὰ συστήσῃ τι περὶ τοῦ εἴδους τῶν διορισθησομένων εἰρηνοδικῶν, ἔπρεπε νὰ συστήσῃ ἐξ ἐναντίας νὰ διορίζωνται ἕτεροεπαρχιώται, ἵνα ὦσιν ἀπυλλαγμένοι τῶν ἐγγυερῶν παθῶν, καὶ δικάζωσιν ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως, διότι ὁ ξένος δυσκόλως λαμβάνει μέρος εἰς τὰ τοπικὰ πράγματα, ἐνῶ ὁ ἐγγύριος ἔχει μυρίας αἰτίας νὰ τρέψῃ συμπαιθεῖας διὰ λόγους συγγενείας, φιλίας, καὶ ἀντιπαθείας διὰ τὰς διαφορὰς τῶν πολιτικῶν φρονημάτων καὶ δι' ἄλλα· ἔχθρας· ὥστε καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τύπον ἡ πρότασις τοῦ προτείναντος τὴν σύστασιν εἶναι ἀπαράδεκτος.

Μετὰ ταῦτα κριθῆντος περιττοῦ ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς γενομένης προτάσεως, ὡς ἀνωκείτω, ἐγένετο ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ εἰρηνοδικείων νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Πρωτοπαπᾶ καὶ Γαμπουράκη, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσεργώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδίδετο παμφηρεῖ διὰ ψήφων 76 τὸ σύνολον τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου, ἴχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ο Ρ Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ κρισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερῳσίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Οἱ εἰρηνοδικοί μετὰ τῶν γραμματέων τῶν λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν, ἅτινα καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν οἱ εἰρηνοδικοί καὶ οἱ

γραμματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις, κατὰ τὸν ἐπισυνηκμένον κατάλογον· ὁ δὲ μηνιαίος αὐτῶν μισθὸς εἶναι.

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν ἡ τάξεως ἐκάστου ἀνά δρ.	180
τῶν τῆς β'. τάξεως ὁμοίως	130
τῶν τῆς γ'. τάξεως ὁμοίως	100
τῶν τῆς δ'. τάξεως ὁμοίως	70

Τῶν δὲ γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων	
τῶν τῆς α'. τάξεως ἐκάστου ἀνά δρ.	100
τῶν τῆς β'.	80
τῶν τῆς γ'.	60
τῶν τῆς δ'.	50

Ἄρθρ. 3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδικοί τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμέσως ἐπομένης, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπηρεσίαν. Αὐτὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδικας ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκης τῆς εἰρηνοδικιακῆς ὑπηρεσίας τῶν καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι· κατὰ τὴν παινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχωρησις, μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὄρον τῶν δραχ. 20 δι' ἑκάστον εἰρηνοδικεῖον γραφείον.

Τὰ ἐνόκια ὁμως τῶν καταττημάτων αὐτῶν θέλουσι πληρώνεσθαι ἐξ ἴσου ἀπὸ τοῦς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους.

Ἄρθρ. 5. Τὰ προσγιγόμενα εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς κρατήσεως μέρους ἢ ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδικου τινὸς ἢ γραμματέως εἰρηνοδικεῖου μὴ ὑπαρχόντων ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδονται εἰς τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδικιακὸν πάρεδρον ἢ ὑπογραμματέα.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, τὴν ὁποῖαν μεταχειρίζονται ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ εἰρηνοδικοί καὶ γραμματεῖς τῶν, εἰσχεταὶ ὀλοκλήρως εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, οἱ δὲ παρ' αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἡμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκομένου χαρτοσήμου.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ εἰρηνοδικαίων
νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη;
ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Ἰωάννης Κλίμακας	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	ἀναγ. Δημητρίου	
Δ. Δεληγεώργης	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Μιχαὴλ Βαλέττας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Χριστόδ. Ν. Δερμάδας	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἰωάννης Πετμεζής	N.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Ἰω. Ζήρκος	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Α. Δανηλόπουλος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Κωνστ. Βρυζάκης		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Κ. Τζαβελας		Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Σ. Στράτος		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Π. Ράγκος		Ζαφειρίου Δεπάστας	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Πέτρος Τσανετᾶκης		Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Γ. Πανοπριετόπουλος	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	N.
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Ἄγγελος Γουζούσσης	N.	Νικόλαος Κορριωτάκης	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Ἐμμαν. Μελετόπουλος	N.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Ἠλίας Γιατράκος	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	N.	Ρήγας Παλαμίδης	

Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Κωνστ. Μανέτας	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Ἄλιξ. Ἀλεξανδρόπουλος		Δ. Κουμανιώτης	N.
Μελέτης Χατοῦ Μελέτη		Θεόδωρος Ι. Μέζης	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Ἐμ. Λαζάρου Ὀρλιώρ	N.
Δημήτ. Σακελλαριᾶδης	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Νικόλαος Μπούτουνας	N.	Κώνστας Δακρυιώτης	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	N.	Ἰωάννης Περιδης	N.
Π. Δακρυιώτης		Ἄνδ. Μάμουκας	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Κάρολος Νάζος	
Στρατῆς Δελτιγιαννάκης	N.	Εὐστράτιος Παρίσσης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσος		Ἰντώνιος Ἀρμάκος	N.
Παῦλος Λεντούδης		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Χρῦσανθος Σουμαρίκας	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Ἄθ. Καστανᾶς	N.
Κωνστ. Βέικος		Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάνης	N.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Χατσίκοκ	N.
Α. Μυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Κωνστ. Δουβουνιώτης	
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς		Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Ἰωάννης Γκοῦρας		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς		Μάρκος Βιτάλης	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος		Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.
Ἰαν. Παπαδιαμαντόπ.	N.		

Ἀκολουθῶς ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ Α. Μ. διέταξεν εἰς τὴν αὐλὴν
πένθος τριῶν ἐβδομαδῶν διὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως τῆς
Δανίας Χριστιανοῦ Η΄.

Τελευταῖον ἀναγγέλλεται ὁ πρόεδρος ἀντικειμενικῶν τῆς ἐπαύριον
συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου
καὶ τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐκήρυξε
διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
ἸΩ. ΠΕΡΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐστ. Μ. Παρίσσης
Δ. Π. Νάκος.

Τῆς 13 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἐτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν καταλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκφύραε ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ διαθέσεως τῶν βοσκησίμων γαιῶν νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν ἔχουσαν οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, ἐπιξεργασαμένη μετὰ προσοχῆς τὸ παρά τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος Κυρίου Δ. Χατζίσκου προταθὲν νομοσχέδιον περὶ βοσκησίμων γαιῶν, παρατηρεῖ:

1) Ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἧτις συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὀρισθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐνοικισθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ εἰς τὸ νὰ κανονισθῶσιν ἐν γένει τὰ περὶ βοσκησίμων γαιῶν, διὰ νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ καταχρήσεις, διὰ νὰ ἀπολαμβάνη τὸ δημόσιον ταμίον τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ δικαιώματα, καὶ διὰ νὰ λειψῶσιν αἱ μεταξὺ ποιμένων καὶ ποιμένων, ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἄλλων κατοίκων συγκρούσεις, παρεδέχθη ἤδη ἡ Βουλὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

2) Ὅτι καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου τούτου δὲν στηρίζονται εἰμὴ εἰς τὸ δίκαιον, καὶ εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ παραδεχθῆ ἡ Βουλὴ καθ' ὀλοκλήριαν τὸ νομοσχέδιον τούτου.

Ἐν Ἀθήναις 10 Φεβρουαρίου 1848.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ.

Ι. Κλιμακας   Δ. Δεληγεώργης
Α. Πετράκης   Σ. Χ. Στεφανόπουλος

Ὁ εἰσηγητὴς Μ. Μιχαλόπουλος.

Εἶτα καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑφ' ὄριμον σκέψιν τὸ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίων, παρουσιασθὲν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ μελετήσασα αὐτὸ μετὰ προσοχῆς, ἐπέισθη περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆ συνουσίας αὐτὸ μνημονευομένου λόγου, καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς μικρὸν μέρος τῶν ὀφειλετῶν, θέλει ἐπέλθει ὠφέλεια, καὶ ἴσως οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔτο δίκαιον νὰ μεθέξωσι τῶν ὠφελειῶν ὅσας τὸ νομοσχέδιον παραχωρεῖ εἰς τοὺς πραγματικῶς ζημιωθέντας, ἀλλὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν τοιούτων καθισταμένης ἀδύνατον, ἦτον ὅλως ἀδύνατον νὰ προνοήσῃ περὶ αὐτῶν τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἐπομένως ἦτο φάδος ὅτι ἔθιγε λάθει χάωραν ἢ αὐθαιρέσια.

Ἐπιφέρουσα ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἐπομένους τροποποιήσεις, ἐπιφυλάττεται νὰ δικαιολογήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὤρμηθη νὰ ἐπιφέρῃ αὐτάς.

Ἄρθρον 2. Μετὰ τὴν λέξιν α ὑπερχμερικός ν νὰ προστεθῆ ἡ λέξις α ἀπληρώτων ν.

Ἄρθρον 4. Μετὰ τὰς λέξεις α ἔιλον α ἀλλάξει αὐτὰ ν νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις α ἂν τὸ εὐχαριστῶνται ν.

Ἄρθρον 9. Εἰς τὸ β' εἰσάριον τοῦ ἄρθρου τούτου μετὰ τὴν λέξιν α ἐπιδίδεται ν νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις α ἀνεὶ ἀναβολῆς α.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὰς λέξεις α νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ν νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις α ἀνατρεπτικῆς προδισμίας. α.

Ἄρθρον 12. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις α τῶν ὁποίων τὴν ταχείαν ἐκδίκασιν θέλει ἐπισπεύσει τὸ δημόσιον ὡς ἐναγόμενον, ὅσας οἱ ἐνάγων παραμελεῖ τοῦτο ν.

Πρὸ τοῦ ἀκροτελευταίου ἄρθρου ἐκρίθη πρέπειν νὰ προστεθῆ ἰδιαίτερον ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 13 τὸ ἐπόμενον

Ἄρθρον 13. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει κρατεῖ βιβλίαν, εἰς ἣ θέλει ἐγγράφει τὰ ὀνόματα καὶ τὰ γραωστούμενα ποσὰ τῶν ὀφειλετῶν ἐκείνων, οἵτις ἐς συνομορφώθησαν μετὰ τὰς

διαταξεις του παρόντος Νόμου, ἅμα υπογράφωσι τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, καθὼς καὶ τῶν μὴ μεθεξάντων τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ 10 ἄρθρου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 14 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Παρίσης.

Ἐφ' ἧς παρατηρήθη ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῆ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν ὁ κατάλογος τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου Ἀδῶν ἀκολουθῶς τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρ. τοῦ περὶ εἰρηνοδικεῖων νομοσχεδίου ἐπιφυλαχθεὶς ν' ἀγορεύσῃ παρετήρησεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ ρηθὲν ἄρθρον ὀρίζει ρητῶς τὴν κατάταξιν τῶν εἰρηνοδικεῖων κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα, ἔπρεπε νὰ συζητηθῆ ὁ πίναξ, ἵνα ἐπανεγθῶσιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ προσήκουσαι τροποποιήσεις. Ἐπειδὴ ὁμοῦς τοῦτο δὲν ἐγένετο κατὰ τὴν συζήτησιν, καθυποβάλλει ἤδη δύο τινὰς παρατηρήσεις ἵνα δυνήθῃ νὰ ἐπανεγῆ ὁ ὑπουργὸς τὴν διάρθρωσιν διὰ τοῦ ἐτέρου νομοθετικοῦ σώματος. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἰπάτης εἶναι κατατεταγμένον εἰς τὴν γ' τάξιν ἐνῶ ἔχει περιφέρειαν περιέχουσαν πληθυσμὸν 17000. Πρέπει λοιπὸν νὰ μεταρρυθμισθῆ εἰς εἰρηνοδικεῖον 6' τάξεως, ἢ ἄλλως νὰ προστεθῆ καὶ ἕτερον εἰρηνοδικεῖον ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν Κύμῃ τῆς Εὐβοίας εἰρηνοδικεῖον κατατάχθῃ εἰς τὴν γ' τάξιν, ἐνῶ ἔχει περιφέρειαν περιέχουσαν πληθυσμὸν 15,000 περίπου. Πρέπει λοιπὸν καὶ τοῦτο νὰ μετατραπῆ εἰς εἰρηνοδικεῖον 6' τάξεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι οὐδὲν συμφέρον εἶχε τὸ ὑπουργεῖον νὰ κατατάξῃ τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς ταύτην ἢ εἰς ἐκείνην τὴν τάξιν, εἰς τὴν κατάταξιν δὲ τὴν ἐν τῷ πίνακι καταφαινομένην ὠδηγήθη ἐκ τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν. Ἡδὴ λοιπὸν θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς γενομένας παρατηρήσεις περὶ τε τῶν ρηθέντων καὶ ἄλλων χθὲς μνημονευθέντων εἰρηνοδικεῖων καὶ δύνανται νὰ παρουσιάσῃ νομοσχεδίων περὶ τροποποιήσεως τῆς τάξεως αὐτῶν.

Ἀναγγέλλθη μετὰ τοῦτο ἀντικείμενον συνεδριάσει; ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, μηδενὸς δὲ θελήσαντος νὰ λάβῃ τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Χατζοπούλου καὶ Ἀντίπα, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου καμψηρεὶ διὰ ψήφων 74 πρὸς μίαν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως Νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Ἰωάννης Κλίμακας	
Κλεομένης Οἰκονόμου	O.	Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Πέτρος Α. Ζάννος	
Δ. Δεληγεώργης		Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Π. Τσιμπουράκης		Χριστόδ. Ν. Δεμάδας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Σταῦρος Γρίδας	N.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Ἰωάννης Πετμεζᾶς	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἰω. Ζάρκος	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	N.
Νικόλαος Ἰατρός		Ἄθ. Δωνηλόπουλος	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Κ. Τζαβέλλας		Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Σ. Στράτος		Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Π. Ράγκος		Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης		Γεώρ. Πανοπιστόπουλος	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦλος	N.
Κωνσ. Φασίτσας	N.	Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Γεώργιος Ι. Βατίστας		Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἄγγελος Γουζούσσης	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἰωάν. Α. Χατζόπουλος	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Λουκάς Στέφανος	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Κωνσταντῖνος Μανέτας	N.

Άλέξ. Αλεξανδρόπουλος
 Μελέτης Χατοῦ Μελέτη
 Νικόλαος Τσαλακώστας N.
 Δ. Σκελλαριάδης N.
 Ν. Μπούτουνας N.
 Π. Πικπατωῶνης N.
 Ἰω. Πικπατωῶνης
 Π. Δασειώτης
 Σπυρίδων Βαλέττας N.
 Στρατῆς Δεληγιαννάκης
 Σπυρίδων Α. Βαρότσος
 Παῦλος Λεντούδης N.
 Χρυσάνθος Σουμαρίπας N.
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος N.
 Κ. Βέικος
 Μιχαὴλ Ἰατρός
 Δημήτριος Βιρβίλης
 Γεώργιος Μπάνης N.
 Πέτρος Μαυρομιχάλης
 Άνας. Μαυρομιχάλης
 Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης
 Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς N.
 Ἰωάννης Γκαῦρας N.
 Άνγκνώστης Κεχαγιᾶς N.
 Σπυρ. Λογοθετόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος N.
 Ἰωάννης Δ. Αντωνόπουλος

Χριστόδουλος Τσίνος
 Δημήτριος Κουμανιώτης N.
 Θεόδωρος Ι. Μέξης N.
 Εμμ. Λαζάρου Όρλόφ
 Γεώργιος Μπάστας
 Κώνστας Δαρειώτης N.
 Σταμάτιος Ἀντωνιάδης N.
 Ἰωάννης Περιδης N.
 Άνδρέας Μάμουκας N.
 Κάρολος Νάξος
 Εὐστράτιος Παρίσσης N.
 Αντώνιος Ἀρμάκος N.
 Μῆτ. Ἀναστασόπουλος N.
 Ἰω. Τομαρᾶς N.
 Ἄθ. Καστιανᾶς N.
 Γεώργιος Σ. Κριεζῆς N.
 Άνδ. Γ. Κουντουριώτης
 Δημ. Α. Κουντουριώτης
 Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς N.
 Δ. Χατοῖσκος N.
 Καλαμάρας Τσουκαλᾶς N.
 Κωνσ. Δουβουινιώτης N.
 Γεώργιος Ριζόπουλος N.
 Ἰωάννης Τασσαῖος N.
 Μάρκος Βιτάλης N.
 Ἰωάννης Οἰκονόμου N.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ ἔν και μόνον ἄρθ.ον αὐτοῦ, ἐρ' αὐ
 λαβῶν τις τὸν λόγον ἀνέφερεν ὅτι ἐκ τῆς ἱστορίας γίνεται γνω-
 στὸν ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε συνταγματισθέντα κράτη οὐδέμια
 ἄλλη αἰτία ὤθησεν εἰς τὸ ν' ἀσπασθῶσι τὸ συνταγματικὸν σύ-
 στημα, εἰμὴ ἡ ἐπιθυμία τοῦ δια τὸ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ
 προσδιορισμοῦ τῶν ἐσόδων και ἐξόδων τοῦ κράτους ὑπὸ τῶν
 ἀντιπροσώπων αὐτῶν γινομένου. Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην ἐπι-
 σφραγίζει και τὸ 53 ἄρθρον τοῦ συντάγματος ἡμῶν. Ἀλλὰ
 κατὰ δυστυχίαν ἡ ἐγκαιρὸς συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ
 ἐκάστου ἔτους δὲν κατωρθώθη εἰσέτι, και κατὰ μέγα μέρος
 μκταιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ συντάγματος διὰ τῶν πιστώσεων. Νὰ
 ἐπικρίνη τὸ πλημμελὲς και ἀτοπον τοῦ συστήματος τῶν πιστώ-
 σεων κρίνει περιττὸν, διότι οὐδεὶς ὑπερασπίζει αὐτάς, ἀλλ' ἐκκα-

στις ὑποστηρίζει τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ὡς καταστάσαν ἀπολύτως
 ἀναγκαίαν ἐκάστοτε, και ἤδη εἶναι ἔργον ἀναποφεύκτου ἀνάγκης.
 Συνίστησιν ὁμως τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἀκρίβην τῆς Βουλῆς, ἵνα
 περιορίσῃ τὴν δοθησομένην πίστωσιν εἰς μόνα τὰ ἀπολύτως
 ἀναγκαῖα ἐξόδα τῶν νομομισμένων θέσεων, ὅποια εἶναι ἡ πλη-
 ρωμὴ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων και τὰ παρόμοια, διὰ
 μὴ προδικάσῃ ἀπὸ τοῦδε τὸν συζητηθεῖσόμενον προϋπολογισμόν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι και τὸ ἄρθρ.
 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ὅτι ἡ πίστωσις δίδεται ἐπὶ τῆ βάσει
 τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων και κανονισμῶν ὥστε ἡ
 δαπάνη θελεῖ περιορισθῆ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Μετὰ τινα παρατηρήσαντα ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐξαιρεσθῆ
 ἡ φράσις ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847 ἢ
 διότι ἐπὶ τούτου ὡς καταντήσαντος κατὰ τὴν συζήτησιν του ὡς
 ἀπολογισμοῦ δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐξέλεξις, ἐπειδὴ συνεζητοῦντο
 και ἐψηφίζαντο ὡς γενησομένα ἐξόδα γεγονότα, ὑπέλαβεν ὁ ἐπὶ
 τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐκφρασις αὐτὴ ἐτέθη ἄλλοτε εἰς
 τὰ περὶ πιστώσεων νομοσχέδια, κατὰ πρότασιν ἀντιπολιτευομέ-
 νων Βουλευτῶν, πρὸς περιστολὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μὴ ἀφεθῆ
 αὐτὴ ἐλευθέρᾳ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων
 και κανονισμῶν δαπάνην, ἀλλ' ἔχη βάσιν τινὰ, τὸν προϋπολογι-
 σμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, ὅστις πάντοτε ὡς προσαρτῶς ἐξηλεγ-
 μένος παρέχει περισσύτερα ἐχέγγυα. Ἢδη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις
 ἀκολουθοῦσα τὸν παραδελεγεμένον τύπον δὲν ἔκρινεν ἀναγκαῖον
 ν' ἀφέλῃ ταύτην τὴν φράσιν, διότι τότε ἤθελε ζητηθῆ ἡ αἰτία
 τῆς ἀφαίρεσεως. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τοῦ 1847
 ἰκκνῶς ἐξηλέγχθη και συζητήθη ἐπὶ 4 μῆνας ὑπὸ τῆς Βουλῆς,
 τὰ δὲ δαπανηθεῖσόμενα ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
 1847 θέλουσιν εἶσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ 1848, δὲν βλέπει τί
 ὄφελαι ἡ ἀφαίρεσις τῆς φράσεως α ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολο-
 γισμοῦ τοῦ 1847 ἢ.

Ἀπάντησιν ἕτερος ὅτι ὀρθῶς ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορευσας πε-
 ρετήρησεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ συνταγματικοῦ συστήματος συνίσταται
 εἰς τὴν ἐγκαιρὸν συζήτησιν τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ὅστις
 εἶναι τὸ μόνον μέσον, τὸ ὅποιον ἔχουσιν οἱ λαοὶ διὰ νὰ συσέλωσι
 τὰς παρεκτροπὰς τῶν Κυβερνήσεων, ἐπὶ ταύτης δὲ ἡ κυριαρχικὴ
 δύναμις τοῦ ἔθνους ἐξασκεῖται. Ἐν Ἑλλάδι ὁμως ἂν και πέμπτον
 ἤδη ἔτος συνταγματικὸν δαίνομεν δὲν ἐφηρμῶσθη εἰσέτι τὸ σύ-
 στημα τῆς ἐγκαιροῦ συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τούτέστι
 τὸ σύνταγμα, ἀλλὰ συζητεῖται ὁ προϋπολογισμὸς μετὰ τὴν δα-

πάνην, ὥστε αἱ Βουλαὶ εὐρίσκουσαι ἐξωθευμένα τὰ ἀναφερόμενα ποσά, ἀναγκάζονται νὰ τὰ παραδεχθῶσιν, ἵνα μὴ ἐπιβάλλωσιν ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῶν ὑπουργῶν πᾶσαν ἐλάττωσιν διὰ τοῦτο δ' ἐπικράτησε παρ' ἡμῖν καὶ ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τῶν πιστώσεων, τὸ ὅποιον ἴσως εἰς τὴν παρελθούσαν περίοδον ἦτο συγγνωστόν, ἐπειδὴ εὐρίσκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ συνταγματικοῦ, εἰς τὴν δευτέραν ὅμως βουλευτικὴν περίοδον δὲν ἔπριπε νὰ γίνῃ· διότι πρόθεσις εὐλικρινεστέρα καὶ ἐπιμέλεια δραστηριωτέρα ἠδύναντο νὰ ἔχωσι μέχρι τοῦδε ἀποπερατωμένον τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1848, ἂν εἰσῆγτο ἐγκαίρως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι εἰς ὑπουργεῖον μὴ εὐλικρινές συμφέρει τὸ σύστημα τῶν πιστώσεων, διότι ἀφαρπάζονται δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Βουλῶν αἱ ὑπουργικοὶ χαλινοί, ἀλλ' αὐτὸς δὲν θέλει ἢ ἀποδώσῃ εἰς τὸ παρὸν ὑπουργεῖον οὐδεμίαν κακὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ παρατηρεῖ μὲ λύπην τοῦ ὅτι καὶ ὁ ἐφετεινὸς προϋπολογισμὸς θέλει ὑποστῆ τὴν τύχην τῶν προγενεστέρων προϋπολογισμῶν καὶ θέλει συζητηθῆ ὅταν διὰ τῶν πιστώσεων καταστῆ ἀδύνατος πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ ἐπεξεργασία. Ἐν τοσοῦτοις πρὸς μικρὰν τούλάχιστον περιστυλὴν τοῦ κακοῦ συστήματος τῶν πιστώσεων, ὑποστηρίζει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ φράσις « ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847 » καθόσον μάλιστα δὲν πρέπει νὰ περιορισθῶσιν οἱ ὑπουργοί, ἀφοῦ ὡς ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, αὕτη ἡ φράσις ἐχρησίμευσε καὶ ἐτέθη πρὸς περιορισμὸν τῶν ὑπουργῶν. Κυρίως δὲ, διότι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1847 ὑπῆρχον δαπάναι, αἵτινες ἦσαν ἀναγκαῖαι νὰ γίνωσι, καὶ ἐγένοντο, ἤδη δὲ ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἦναι ἀναγκαῖαι καὶ νὰ μὴ κυρωθῇ ἡ παραδοχὴ τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1848, καὶ ἡ οικονομικὴ ἡμῶν κατάστασις δυνατὸν νὰ ἦναι τοιαύτη, ὥστε ἢ ἀπαιτῆ πολλῶν δαπανῶν τὴν ἐλάττωσιν. Ἐς περιορισθῇ λοιπὸν ἡ βουλὴ εἰς μόνων τῶν ἀπολύτως ἀναγκαῖων ἐξόδων τὴν πίστωσιν, καὶ ἄς ἀνασταλῶσι τὰ ἔκτακτα. Ἄλλως θέτουσα ὡς βάσιν τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1847, ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπογυμνοῦται τοῦ τιμαλφιστέρου δικαιώματός της, καὶ οὐδὲν ἔχει πλέον νὰ ἐργασθῇ, ἠδύνατο μάλιστα νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦδε, ὅτι δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ δαπανῆσῃ καὶ κατὰ τὸ 1848 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1847.

Μετὰ τινὰ ἀνεπτύξαντα ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ φέρ' εἰπεῖν τοῦ 1847 ὑπάρχουσιν ἐξόδα ἀσφαλείας 270,000, βοηθειῶν δὲ 170,000, ταῦτα λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ προδικασθῶσιν ἀπὸ τοῦδε· διότι δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ οικονομικὴ ἡμῶν κατάστασις.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι πρὸς μὲν τὰ προοίμια τῶν προαγορευσάντων περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν συνταγματικῶν συστημάτων καὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἐγκαίρου συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κρίνει περιττὸν ἢ ἀπαντήσῃ, διότι οὐδεὶς μὲν ταῦτα ἀρνείται οὐχ ἦττον ὅμως εἶναι ὁμολογούμενη καὶ ἡ παρούσα ἀνάγκη. Περιορίζεται λοιπὸν εἰς τὴν περὶ ἀπαλαίψεως τῆς φράσεως « ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847 » πρότασιν αὐτῶν, δι' ἧς ἠνέχθησαν ὅτι δὲν θέλουσι νὰ συμπεριλάβωσι τὰ ἔκτακτα ἐξόδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τὰς βοηθείας. Ἄν καὶ ἐπεθύμει νὰ ἐξηγηθῶσι σαφέστερον οἱ προαγορευσάντες, ἵνα ἐν γνώσει καὶ αὐτὸς ἀπαντήσῃ, προμαντεύων ὅμως τὸν σκοπὸν τῶν καὶ ἐννοῶν ὅτι τὰ ἔκτακτα ἐξόδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τὸ ποσὸν τὸ πρὸς τὰς βοηθείας ἐσκανδάλισαν αὐτοὺς, λέγει εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑποψιῶν τῶν ὅτι ἡ αἰτουμένη πίσωσις τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847 θέλει λογισθῆ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848· ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὰ ἔκτακτα ἐξόδα εἶναι ὠρισμένα εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαν ποσὸν τῶν 120,000 δραγμῶν, καὶ τὸ τῶν βοηθημάτων ἠλαττώσῃ ἀμέσως κατὰ τὸ ἐν τέταρτον αὐτοῦ ἀπὸ τῶν συνήθων καὶ κανονισμένων 60,000 εἰς 45,000 δραγμάς, κατὰ τὴν παρά τῆς Βουλῆς ἐκφρασθεῖσαν γνώμην, ὅτι ταῦτα πρέπει βαθμικῶν καὶ κατ' ὀλίγον ἐλαττωόμενα νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐπὶ τέλους. Οὐδεὶς λοιπὸν φόβος μήπως διὰ τῆς δεδομένης πιστώσεως δαπανηθῶσιν εἰς ἔκτακτα ἐξόδα καὶ βοηθήματα, ὅσα κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1847, ὅστις διὰ τὰς γνωστὰς εἰς ὅλους περιστάσεις ἔφερεν αὐξήσιν τῶν δύο τούτων κονδυλίων. Οὐχ ἦττον ὅμως καὶ ἤδη δὲν ἐξηλείφθη ἐντελῶς ἡ τούτων ἀνάγκη, διότι πρῶτον μὲν περὶ βοηθημάτων λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε μόνον εἰς κηδείας καὶ ταφὰς δαπάνη τοῦ δημοσίου γενομένης ὑπὲρ τὰς 15,000 δραγμάς, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονεικῆσῃ ὅτι δὲν ἔπριπε νὰ δαπανηθῶσιν αὐταὶ· ὑπάρχουσιν ἔτι κατὰ σύστασιν τῆς Βουλῆς τόσαι ἀναφοραὶ πολιτῶν ἐξαιτουμένως βοηθείας καὶ περιθάλψεως, καὶ ὑπάρχουσι πλείστοι ἄλλοι δυστυχεῖς κατὰ βασιλικὴν σύστασιν προσλιπκροῦντες ὁσημέραι εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ ἐξαιτούμενοι παρ' αὐτοῦ τὰ πρὸς ἐπιούσιον ἄρτον ἰσολύτως ἀναγκαῖα. Τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ ἀνάγκη τῶν βοηθημάτων, ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ δὲν ἐγκρίνῃ ταῦτα, ἄς τὸ κηρύξῃ φανερώς ἀπὸ τοῦδε ἵν' ἀπαλλαγῇ ὁ ὑπουργὸς ἀπὸ πάσης εὐθύνης· ὁμοίως δὲ

καὶ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων ἡ ἀνάγκη ἐπικρατεῖ, διότι χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ διαλύσῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Εὐβοίαν, ἀφοῦ αἱ ἀπειλαὶ τῶν ἀποστατῶν εἰσέτι δὲν ἔπαυσαν ὁμοίως καὶ ἐν Σπάρτῃ ἡ διατήρησις ἐθνοφυλακῆς εἶναι ἀναγκαία· τὰ ἑκτατα λοιπὸν ἐξόδα τρέχουσιν, ἐντὸς ὧν τῶν 120,000 δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἡ συνθήκη κατέστησε κανονισμένας, καὶ αἱ ὁποιαὶ μόναι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848. Ἄν ὅμως ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ μὴ γίνωνται οὐδὲ ταῦτα τὰ ἀπολύτως ἀναγκαία ἑκτακτα ἐξόδα, ἃς ἐξηγηθῆ διὰ νὰ συμμορφωθῆ καὶ ὁ ὑπουργὸς καὶ ἡσυχάσῃ, ἀπαλλαττόμενος ὅμως συγχρόνως καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους εὐθύνης του.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐν ἐκτάσει ἀγορεύσας ὅτι οὐδεὶς ὑποκεκρυμμένος σκοπὸς εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὑπῆρχεν, οὐδὲ μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀπέβλεπεν ἢ περὶ ἀφαίρεσεως τῆς πράξεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847 πρὸτασις του, ἥτις ἐκ τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ καταφαίνεται ὅτι εἶναι πρὸς ὠφελίαν τῶν ὑπουργῶν καὶ οὐχὶ πρὸς περιστολὴν αὐτῶν, ὡς ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ἀλλ' ἀφορᾷ ὅλα τὰ ὑπουργεῖα, ὅσα ἔχουσιν ἐκτάκτους δαπάνας· δὲν ἔπρεπε λοιπὸν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ν' ἀναδειχθῆ εἰς ἑαυτὸν μόνον τὴν γενομένην παρατήρησιν, καὶ νὰ ἐπέμβῃ εἰς λεπτομερῆ ἀπάντησιν· ὁ οἰκείος τόπος τῶν τοιούτων συζητήσεων εἶναι εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκεῖ θέλει ἀναπτυχθῆ πῶσον εἶναι εὐκαταῖον νὰ λείψῃ ὀλοτελῶς τὸ κοινὸν τῶν βοηθημάτων. Περὶ δὲ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἐξόδων λέγει ὅτι οὐδέποτε τὸ ἔθνος ἐφείσθη τῶν πρὸς τοῦτο μέσων, ἀλλὰ παρεχώρησε πάντοτε ἀσμένως τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀναγκαίου τακτικοῦ στρατοῦ ἀπαιτούμενα· ὦφιλε δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξασφαλίξῃ δι' αὐτοῦ τὸ Κράτος καὶ οὐχὶ δι' ἐκτάκτου στρατοῦ· ἐν γένει λοιπὸν λέγει ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεώς του εἶναι ν' ἀρήσῃ ἡ Βουλὴ ἐκκρεμὴ τὴν περὶ ἐκτάκτων ἐξόδων ἀπόφασιν, ἢ ἀποφασίσῃ περὶ τούτων κατὰ τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν, καὶ νὰ ἐπιφυλάξῃ χάριν εὐσχημοσύνης τοῦλάχιστον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ σκερθῆ περὶ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων καὶ ἔπειτα ν' ἀποφασίσῃ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι κακῶς ὁ προαγορεύσας εἰκάζει ὅτι διδομένης τριμῆνου πιστώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847 θέλουσι γίνεαι ὅλα τὰ ἐν ἐκείνῃ σημειούμενα ἐξόδα· διότι κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἑκτακτοὶ

περιστάσεις προεκάλεσαν μεγάλας δαπάνας, ἀλλ' ἂν τοιαῦται δὲν συμβῶσιν, οὐδὲ δαπάναι θέλουσι γίνεαι, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ πίστωσις ζητεῖται εἰς λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848. Ἐν τούτῳ δὲ σημειοῦνται μόνα τὰ τακτικῶς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς προϋπολογισμοῖς τῶν παρελθόντων ἐτῶν σημειούμενα. Καταλλήλως δὲ καὶ συνεπῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀπήντησεν εἰς τὰ περὶ ἐκτάκτων ἐξόδων καὶ βοηθημάτων κοινὰ, διότι ταῦτα ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων προσηνήχθησαν ὡς παράδειγμα· ἐνῷ ἡ ἀνάγκη αὐτῶν εἶναι ὁμολογούμενη, διότι τὸ πῶσον τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων χρησιμεύει καὶ εἰς ἀμοιβὴν τῶν φρονούντων ληστῶν, καὶ γνωστὸν εἶναι πῶσον οὐσιώδη ἀποτελέσματα ἔφερε τὸ μέτρον τοῦτο. Καὶ περὶ τῶν βοηθημάτων δὲ ὀρθῶς παρετήρησεν ὅτι ἐνῷ ταῦτα εἰς τοὺς παρελθόντας προϋπολογισμοὺς συνεποσοῦντο εἰς 60,000 δραχμὰς, ἤδη ἠλαττώθησαν κατὰ τὸ ἐν τέταρτον ὡς βαθμῆδον νὰ ἐκλείψωσι τὴν ἐξάλειψιν δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν βοηθημάτων δὲν ἔπρεπε νὰ εὐχθῆται ὁ προλαλήσας, καθότι ἔχει ἰκανὰς ἀφορμὰς κωλυούσας τοῦτο. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατ' ἔτος ψηφίζεται στρατὸς, ἀλλ' ἂν φροντίσῃ ὁ ἐνιστάμενος νὰ παρατηρήσῃ τὰ περὶ στρατοῦ καταστατικὰ διατάγματα καὶ τὸν προϋπολογισμὸν θέλει ἴδει πῶσον ἐλάττωσις γίνεται, διότι τὸ ὑπουργεῖον ὅταν δὲν ἦναι ἀνάγκη δὲν κρατεῖ ὀλόκληρον τὸν στρατὸν εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ δίδει ἀδείας· καὶ οὕτω τὰ ἐξόδα εἶναι πολὺ ὀλιγώτερα. Περὶ δὲ τῆς φράσεως, αὐτὴ δὲν ἔχει οὐδὲν σκοπὸν, ἐτέθη μόνον κατὰ τὸν προϋπάρχοντα τύπον, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπέλθῃ οὐδεμίαν τροποποίησιν εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ λεχθέντων, ὅτι πάντες ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ συζητῆται πρὸ τοῦ ἔτους ἢ καὶ ἡ ὄνομα αὐτοῦ δηλοῖ. Ἀλλὰ ἡ θεραπεία τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως παρ' ἄλλοις ἔθνεσι ἐγένετο συζητηθέντων ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει δύο προϋπολογισμῶν ὡς ἐν Γαλλίᾳ φέρ' ἐπεῖν, καὶ παρ' ἡμῖν δὲ πάντες εὐχονται καὶ τὸ ὑπουργεῖον προσπαθεῖ νὰ εἰσαῖν τὴν ποθουμένην ταύτην τάξιν· ὥστε δὲν πρέπει νὰ γίνηται περὶ τούτου λόγος, διότι οὐδεὶς ἔχει ἐναντίον φρόνημα. Περὶ δὲ τῆς μὴ παραχωρήσεως, διὰ τῆς πιστώσεως, τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, παρατηρεῖ ὅτι ἑκτακτα ἐξόδα δὲν ἔχει οὐδὲν ἄλλο ὑπουργεῖον εἰμὴ ἐκεῖνο τῶν ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον δίδονται ἑκτακτα ἐξόδα ἀσφαλείας,

διότι ὁ ψηφίζομενος τακτικὸς στρατὸς δὲν ἐπαρκεῖ· διότι παρὰ πᾶσι τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι ἡ ἀναλογία τοῦ στρατοῦ πρὸς τὸν πληθυσμὸν εἶναι ἐν τοῖς ἑκατὸν, ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ καὶ παρ' ἡμῖν στρατὸς τακτικὸς 10.000 τοῦλάχιστον, ἢ μᾶλλον πολὺ περισσώτερος· διότι καὶ ἡ ὀροθετικὴ γραμμὴ τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολὺ ἐκτενής, καὶ αἱ ἀκταὶ αὐτῆς ἠνεωγμένα· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς προϋπολογισμοῖς οὐδὲν ἑκτακτὸν ἐξόδον ὑπάρχει, καὶ ἡ αὐστηροτάτη ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδυνήθη πώποτε νὰ φέρῃ ἐλάττωσιν εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ἢ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, ἢ τῶν ναυτικῶν, ἢ τῶν ἐξωτερικῶν, ἢ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐκείνου τῶν οικονομικῶν, διωρίσθησαν μάλιστα ἄλλοτε ἐπιτροπαί, ἵνα δυνήθωσι νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλαττώσεις τινάς, ἀλλ' οὐδεμίαν οὐσιώδη ἐλάττωσιν ἐδυνήθησαν νὰ ἐπενέγκωσιν. Οὐδὲν λοιπὸν δὲν εἶναι δύσκολος ἡ ἐξέλεξις τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὐδὲ ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις ἑκτακτὰ ἐξόδα, ἵνα ἀρῆθῃ ἡ περὶ τούτων ἀπόφασις ἐκκρεμής. Τὰ δὲ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν εἶναι ἀποχρώντως δεδικαιολογημένα.

Μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ἀπισυρθείσης τῆς περὶ ἀφαιρέσεως τῆς φράσεως, « ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1847 » πρατάσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐν καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς εἶχεν.

Γενομένη· δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Βιτάλη καὶ Κιλαμάρα, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 72 ἀρνηθέντων ψήφον δύο τὸ σύνολον τοῦ φηθέντος νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερσιόσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βῆσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκυκαυμένων παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχυρῷ λογιστικῆς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἀ. τριμηνίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ τριμηνίου πιστώσεως νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὄχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Ἰωάν. Κλίμακας	
Κλεομ. Οἰκονόμου ἠρνήθη ψήφον		Ἀναγν. Δημητρίου	
Γεώρ. Λογιστατίδης		Πέτρος Α. Ζάνος	
Α. Δεληγεώργης		Μιχαὴλ Ν. Βιλιέτας	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Χριστόδ. Ν. Δεμάδας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Πίλιος Παπαδάκης	
Σταύρος Γρίβας	N.	Γεώργιος Πετμεζῆς	
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Βασίλειος Πετμεζῆς	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἰω. Ζάρκος	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Νικόλαος ἰατρός		Ἄθ. Δανηλόπουλος	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Κ. Θ. Κολοκοιρώνης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Κ. Τζοβελλᾶς	N.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Σ. Στράτος		Ζαχαρίας Δεπάστας ἠρν. ψήφον	
Π. Ράγκος		Ἐμμ. Ἀντίπας	
Λουκᾶς Π. Νάσις	N.	Ἀνδρίας Νοταρᾶς	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Εὐστάθ. Οἰκονομάπουλος	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης		Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.
Κωνσταντ. Φασίτσας		Ἰωάν. Ζαρεϊτόπουλος	N.
Κλευθέριος Καλογεράς	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας		Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Ἄγγελος Γουζούασης	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Γεώργιος Κ. Βελλῆς		Παρασκευᾶς Μιτάλης	N.
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἡλίας Γιατράκης	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στέφανος	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Εὐστ. Σπυριδιωνῆς	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Ἰάκωβ. Παλιμίδης	
Γρηγόριος Κατσηγιάννης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.
Γεώργιος Μήτσας	N.	Κωνστ. Μενέτας	N.

Αλέξ. Αλεξανδρόπουλος
 Μελέτης Χ. Μελέτη.
 Νικόλαος Τσαλακώσης
 Δημήτ. Σακελλαριάδης Ν.
 Νικόλαος Μπούτουνας Ν.
 Η. Παπατσώνης Ν.
 Ιω. Παπατσώνης
 Η. Δαρειώτης
 Σπυρίδων Βαλέττης Ν.
 Στρατής Δεληγιαννάκης Ν.
 Σπυρίδων Α. Βαρότης
 Παύλος Λεντούδης Ν.
 Χρυσάνθος Σουμαρίας
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
 Κ. Βίτικος
 Μιχαήλ Ιατρός Ν.
 Δημήτριος Βιρβίλης
 Γεώργιος Μπαίνης Ν.
 Πέτρος Μαυρομιχάλης
 Αναστ. Μαυρομιχάλης
 Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης
 Κωνστ. Δ. Σχινάς Ν.
 Ιωάννης Γκαύρας
 Αναγνώστης Κεχαγιάνης Ν.
 Σπ. Λογοθετόπουλος Ν.
 Η. Παπαδιαμαντόπουλος Ν.
 Ιω. Α. Αντωνόπουλος

Χριστόδ. Τσίνογ
 Δημήτρ. Κουμανιώτης Ν.
 Θεοδ. Ι. Μέζης Ν.
 Βημ. Α. Ορλόφ Ν.
 Γεώργιος Μπάστας
 Κώνστας Δαρειώτης Ν.
 Σταυάτιος Αντωνιάδης Ν.
 Ιωάννης Περίδης Ν.
 Ανδρέας Μάμουκας Ν.
 Κάρολος Νάζος
 Εδσάτριος Παρίσσης Ν.
 Αντώνιος Αρμάος Ν.
 Μητ. Αναστασόπουλος Ν.
 Ιω. Τομαράς Ν.
 Ιθ. Καστανάς Ν.
 Γεώρ. Σ. Κριαζής Ν.
 Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης
 Δημ. Α. Κουντουριώτης Ν.
 Ιωάννης Γ. Κριαζής Ν.
 Δημήτριος Χατσίκοσ Ν.
 Καλαμάρας Τσουκαλάς Ν.
 Κωνσταν. Δουβουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος
 Ιωάννης Γασσαίος Ν.
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ιωάννης Οικονόμου Ν.

Μετά τούτο παρετήρησέ τις, ότι προκειμένου ένταυθα περί βοηθημάτων, ήκουσε παρά του ύπουργού, ότι ήλαττώθησαν ταύτα καθ' έν τέταρτον. Καί ήδη μὲν συμποσούνται αὐτά εἰς 45.000 δραχ. ἄπει εἶναι θεθαίως τὰ μερικὰ βοηθήματα. Ἀλλὰ προ- στιθεμένων ένταυθα καί τῶν γενικῶν, τὰ ὅποια κατά τὸν ψη- φισθέντα τοῦ 1847 προϋπολογισμὸν νομίζει, ὅτι ἀναβαίνουν εἰς 80.000 δραχμῶν, συμποσούνται τὸ ὅλον εἰς 125.000. Καί δὲν ἀποδοκιμάζει μὲν οὐδὲ τὸ μέγεθος τοῦ ποσοῦ, οὐδὲ τὴν χρη- σιμότητα τούτου, ἀλλ' ἀπὸ συνταγματικῆς ἀρχῆς ὁρμώμενος, παρατηρεῖ ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνας τὰ αὐτὰ ἔχουσι δικαιώματα ἐπὶ τῶν θέσεων καί ἐπὶ τῶν διαφόρων βοηθημάτων. Διὸ ἀπο- φαίνεται, ὅτι πρέπει τὰ βοηθήματα ταῦτα νὰ μὴ περιορίζωνται μόνον ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ποιητευσῇ πινύτων, ἀλλ' εἰς αὐτὰ νὰ

διανεμῶνται εἰς ὅλας τοῦ Κράτους τὰς ἐπαρχίας, ἵνα οἱ ἅλι- γώτεροι ἀγωνισαί πάσχουσι.

Παρατηρηθέντος δ' αὐτῶ, ὅτι τὰ γενικὰ βοηθήματα δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, καί ἡ γρηῃς αὐτῶν ὀρι- ζεται ἄλλως, ἐπέτηκεν, ὅτι εἰς μόνον τὰ μερικὰ περιορίζομε- νος, προτείνει ὥστε τὸ μέρος τῆς παραχωρουμένης πιστώ- σεως νὰ διανεμηθῇ τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἴσους καί κατ' ἀναλογίαν πρὸς πάντας τοὺς ἐνδεεῖς τοῦ Κράτους, διότι καί εἰς εἰς Μεσολόγγιον καί εἰς Ἰθάκην, καί εἰς Ἀχαΐαν καί πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρ- χουσιν ἀπόμαχοι γρηῃοί, κραιωτερισμένοι ἀγωνισαί καί πλῆθος ὀρφανῶν καί γρηῃων. Νὰ ἀνοχθῇ λοιπὸν ὑπὲρ τούτων τακτικῆ πίστεως εἰς τὰς Νομαρχίας καί ἐπαρχίας, ἵνα εἰς ἴσους οἱ πά- σχοντες περιθάλλωνται.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι καὶ μεγάλη ποσότης ἀνέρεσεν ἡ προχωροῦσα καί εἰς 125.000 ἀνεβίβασε ταύτην. Ἀλλ' αἱ βοηθεῖαι αὐταὶ διαιροῦνται εἰς δύο. Καί ἡ μὲν πρώτη διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν καί πα- σῶντων, ἡ δὲ δευτέρα τῶν 80.000 δραχ. χρησιμῶσι πρὸς ἀνέγειναι γρηῃων, καθάρσιν διωρύγιον καί τὰ τοιαῦτα. Ἦσσε 45.000 δραχ. εἶναι κυρίως αἱ δὲ βοηθεῖαι διδόμεναι. Παρα- τηρεῖ δ' ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν διαθέτει ταύτας ὑπὲρ μόνης τῆς πρωτεύουσας, ἀλλὰ καί ὑπὲρ πολλῶν ἐπαρχιωτῶν. Καί τῶσον εἶναι βέβαιον τούτο, ὥστε πολλοὶ ένταυθα ἐρχόμενοι, περιθάλ- λονται ἐκ τῶν βοηθειῶν τούτων, καί τὰ πρὸς ὀδοποιεῖν εἰς ὅλα τῆς ἐπιστροφῆς των λαμβάνοντες.

Παρατηρηθέντος δ' αὐτῶ, ὅτι τούτο ἰδίως πρέπει νὰ ἐλεειψῇ ἵνα μὴ στερῶνται τοῦ λοιποῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν ἀποδημοῦ- ντες, μικρὰς νὰ λαμβάνουσι βοηθεῖαι, ἀπάντησεν, ὅτι δυσσερά- μιστον εἶναι τὸ νὰ ἀνυπάρχει ἐπὶ τούτῳ πίστις εἰς τὰς νο- μαρχίας, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν παρατή- ρησιν ταύτην, ἵνα πράξῃ ὅ,τι κ—λληλότερον νομίσῃ.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης παρατηρήσεως, ὅτι ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ θέλουσιν ἀναπτυχθῆ ταῦτα, ἐπελήρησεν ἡ συλλογὴ τοῦ περὶ προϋ- διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν μισθῶν νομοσχεῖου.

Καί ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, μηδεμιᾶς ἱππονεύσει. Ἐπιτη- ράσεως, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐπιτηρου- τῶν ὡς ψηφολεκτῶν τῶν Κ. Κ. Τσιμπευράκη καί Δεληγιαννάκη. εἰς τῆς συνήθη κατὰ τὸ ὅδε προσαρτέμενον τῆς ψηφοφορικῆς πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμ- ψηφοί διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον Ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ εἴδους ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ προδιορισμοῦ
μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν Νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Γεώργιος Μήτσος
Κλεομένης Οἰκονόμου N.	Ἰωάννης Κλίμακας.
Γεώργιος Λογιωτατίδης N.	Ἀναγώσης Δημητρίου N.
Δ. Δεληγεώργης. N.	Πέτρος Α. Ζάνος N.
Π. Τσιμπουράκης. N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας N.
Πάνος Μοναστηριώτης	Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας
Σταῦρος Γρίβας N.	Ἠλίας Παπαδαῖος
Ἰωάννης Πετμεζῆς N.	Γεώργιος Πετμεζῆς
Δημήτριος Κονδύλης N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος
Ἀντώνιος Καμπάνης	Β. Πετμεζῆς
Ἀνδρέας Δανόπουλος. N.	Ἰω. Ζήρκος N.
Νικόλαος Ἰατρός	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης N.
Ἀναγ. Μακρουποκάμισος N.	Ἀθ. Δανηλόπουλος N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης N.
Κωνστ. Βρυζάκης. N.	Βελισσάρ. Νικολαΐδης
Ἀνάργυρος Πετρακῆς. N.	Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης N.
Κ. Τζαβέλλας N.	Δημήτριος Ν. Μπούκουρας
Σ. Στράτος	Γεώργ. Α. Ἀντωνόπουλος N.
Π. Ράγκος	Ζαφείριος Δεπάστας N.
Λουκάς Π. Νάκος. N.	Ἐμμ. Ἀντίπας. N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς N.	Ἀνδρέας Νοταῆς
Πέτρος Τζανετάκης	Εὐστάθ. Μικονομόπουλος N.
Γεώργιος Κονδύλης	Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος N.
Κωνσταντῖνος Φασιτσᾶς	Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος. N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος N.
Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς N.
Ἄγγελος Γουζοῦ. N.	Νικόλαος Κορριωτάκης.
Γεώργιος Α. Βελῆς.	Ἐμμ. Μελετόπουλος N.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος N.	Παρασκευᾶς Ματάλας N.
Γεώργ. Ἰωάν. Γιολδάσης	Ἠλίας Γιατράκος N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος. N.	Λουκάς Στέφανος
Μιχαὴλ Σισίνης N.	Εὐσ. Σπυρίδωνος N.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος N.	Ῥήγας Παλαμιδης.

Θεόδ. Μ. Πετρινός N.	Ἰωάν. Α. Ἀντωνόπουλος
Κωνσταντῖνος Μανέτας N.	Χριστόδ. Τζίνος
Ἄλεξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Δημήτρ. Κουμανιώτης N.
Μελέτης Χ. Μελέτη N.	Θεόδ. Ι. Μέξης N.
Νικόλ. Τζαλκχόστος N.	Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης N.	Γεώργιος Μπάστας
Νικόλ. Μπούντουκας N.	Κώνστας Δαρειώτης N.
Π. Παππατσώνης N.	Σταμάτ. Ἀντωνιάδης N.
Ἰω. Παππατσώνης	Ἰωάννης Περιδης N.
Π. Δαριώτης	Ἄνδρ. Μάρκουκας N.
Σπυρίδων Βαλέττας N.	Κάρολος Νάζος
Στρατῆς Δελιγιαννάκης N.	Εὐστρ. Παρίσκης N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσος	Ἀντώνιος Ἀρμάος N.
Παῦλος Λεντούδης N.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος N.
Χρυσάνθος Σουμακιπᾶς	Ἰω. Τομαρᾶς N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος N.	Ἀθανάσι. Καστανᾶς N.
Κ. Πέικος N.	Γεώργιος Σ. Κρισζῆς N.
Μιχαὴλ Ἰατρός	Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
Δημήτριος Βιρβίλλας	Δημ. Α. Κουντουριώτης
Γεώργιος Μπάνης	Ἰω. Γ. Κοιζῆς N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Δημήτρ. Χατσίσκος N.
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Καλαμ. Τσουκαλᾶς N.
Γεώργ. Κ. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Δουθουνιώτης N.
Κωνστ. Α. Σχινᾶς N.	Γεώργ. Ριζόπουλος
Ἰωάννης Γιούρας N.	Ἰωάννης Τασσαῖος N.
Ἀναγ. Κεχαγιᾶς N.	Μάρκος Βιτάλης N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ἰωάννης Οἰκονόμος N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος N.	

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ 1 αὐτοῦ ἀβρον, μηδενικῶς ὑπερχώσας
παρατηρήσεις, ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως
ἔχει δ' οὕτως

Ἄρθρ. 1. Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει
λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

§. α. τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπὸ δραχμ.	500
Ὁ ἀντιπρόεδρος	400
Ὁ ἀρειωπαγίτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς β	350
Ὁ γραμματεὺς	200.

ξ. β'. Τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετών.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμ.	400
Ὁ ἐφέτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς . . .	300
Ὁ γραμματεὺς	170.

ξ. γ'. Τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμ.	300
Ὁ πρωτοδίκης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς; » . . .	200
Ὁ γραμματεὺς	150.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη καὶ τὸ 2 αὐτοῦ ἄρθρον. Μηδεμίαν δ' ὑπαρξούσας ἀντιρρήσεις, καὶ μὴ γενομένης παρατηρήσεώς τινος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρ. 233 τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καταργεῖται.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ἀνομαρτυρίαν κληθῆναι γενομένης ὑπὸ τῶν ἐπιτελείων τῶν ψηφολογικῶν ΚΚ. Ἀντίπα καὶ Α. Στεφάνου, συνήχθη κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ καμψικῶς διὰ ψήφων 77· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω:

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΙΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

α Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπερετίας θέλει λαμβάνειν κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

ξ. α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

α Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμῶς . . .	500
Ὁ Ἀντιπρόεδρος	400
Ὁ ἀρειοπαγίτης καὶ ἀντεισαγγελεὺς	350
Ὁ γραμματεὺς	200

ξ. β'. Τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετών.

α Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμῶς . . .	400
Ὁ Ἐφέτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς	300
Ὁ γραμματεὺς	170

ξ. γ'. Τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν.

α Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμῶς . . .	300
Ὁ πρωτοδίκης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς	200
Ὁ γραμματεὺς	150

Ἄρθρον 2.

α Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καταργεῖται.

α Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. β

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ δικαστικῶν μισθῶν νομοσχεδίου, ὡς ἐν ταῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Γεώργ. Κονδύλης	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Κωνσ. Φασίτσας	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Ἐλευθ. Καλογεράς	N.
Δ. Δεληγιώργης	N.	Γεώρ. Ἰω. Βατίτσας	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Α. Γουζούτσας	N.
Π. Μοναστηριώτης		Γεώργ. Κ. Βιλῆς	
Στ. Γρίβας		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.
Ἰωάννης Πατριάρχης	N.	Γεώρ. Γ. Γαλδῆσας	
Δ. Κονδύλης	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Μιχ. Σισίνης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γρηγόρ. Χατογιάννης	N.
N. Ἰατρός		Γεώργ. Μήτσος	N.
Ἄν. Μαχ. ὑποκάμισος	N.	Γ. Κλίμακας	
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Ἀναγν. Δημητρίου	
Κωνσ. Βραζάκης	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Μιχ. Ν. Βαλιέτας	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.	Χρ. Ν. Δεμάδας	N.
Σ. Στράτος		Ἰλ. Παπαδαῖος	
Π. Ράγκος		Γ. Πετμεζῆς	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Νικολ. Ἀνδρονικόπουλος	
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Βασ. Πετμεζῆς	
Πέτρος Τσανετᾶκης		Ἰω. Ζάγκας	N.

Γ. Ν. Κορριωτάκης	N.	Α. Βιρβίλης	
Αθ. Δανιλοπούλος	N.	Γεώργιος Μπάλης	N.
Σταμάτ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης		Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μυρομιχάλης	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Κωνστ. Α. Σχινάς	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Ιωάννης Γκούρας	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Αναγν. Κεχαγιᾶς	N.
Έμμ. Αντίπας	N.	Σ. Δογοθετόπουλος	
Α. Νοταράς.		Η. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Εὐσ. Οικονομόπουλος	N.	Ιω. Α. Αντωνόπουλος	
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	N.	Χριστόδουλ. Τοίνος	
Έμμ. Χ. Τσοῦλος	N.	Δ. Κομμανωτής	N.
Ιω. Ζαφειρόπουλος	N.	Θεόδ. Ι. Μήξης	N.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Έμμ. Λαζάρου Ορλόφ	N.
Ν. Κορριωτάκης		Γ. Μπάστας	
Έμμ. Μελετόπουλος	N.	Κωνσταντ. Ααρειώτης	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Στ. Αντωνιάδης	
Ηλίας Γιατράκος	N.	Ιωάννης Περίδης	N.
Λουκάς Στέφανος	N.	Ανδρέας Μάμουκας	N.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.	Κάρολος Νάζος	
Ρ. Παλαμίδης		Εὐστ. Μ. Παρίσης	N.
Θεόδ. Μ. Πετρινός	N.	Αντώνιος Άρμάος	N.
Κωνσταντ. Μανέτας	N.	Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Αλ. Άλεξανδρόπουλος		Ιω. Τομαράς	N.
Μελέτης Χ. Μελέτη		Αθ. Καστανάς	N.
Νικόλ. Τσαλακώστας	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζής	N.
Δ. Σακελλαριάδης	N.	Ανθ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Νικόλαος Μπούντουνας	N.	Αημ. Α. Κουντουριώτης	
Η. Παππατσώνης	N.	Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Ιω. Παππατσώνης		Α. Χατοΐσιος	
Η. Ααρειώτης		Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Κωνστ. Διοβουνιώτης	N.
Στρ. Δεληγιαννάκης	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης		Ιωάννης Τασσαΐος	N.
Παῦλος Λεντούδης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Χρῶσανθος Σουμαρίπας	N.	Ιωάν. Οικονόμου.	N.
Μ. Γ. Μιχαλόπουλος	N.		
Κ. Βέικος			
Μ. Ίατρος			

Τελευταίον ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον θέλει εἶσθαι ἡ τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσις, καὶ ἡ κλήρωσις τῆς εἰς ἓν τῶν τμημάτων ὑπαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, ἐκήρυξε διακληρυμένῃ τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Εὐσ. Παρίσης.
Ιω. Αντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ.

Τῆς 14 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὁγδοῦ ἐτους συνελθόντων τῶν ΚΚ. βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημέριαν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθίσθη πλήρως τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξάμενη τὴν συνεδρίασιν. Ἀναγγελθέντος δ' ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας εἶναι ἡ τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας ἀνάγνωσις καὶ ἡ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας κλήρωσις πρὸς ὑπαγωγὴν αὐτῆς εἰς ἓν τῶν τμημάτων, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἀνωτέρω πρακτικά, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς μειονοφηρίας τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας ἐπιτροπῆς, ἔχουσα αὐτῶν

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ μειονοφηρία τοῦ τετάρτου τμήματος τῆς Βουλῆς λαβούσα ὑπ' ὄψιν καὶ διεληθούσα μετὰ προσοχῆς τὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας πρακτικά μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ τμήματος, καὶ διαφρονήσασα ὡς πρὸς τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, παρατηρεῖ, ὅτι ὄντων τῶν δόμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς καὶ ἐχόντων ψηφοφόρους καὶ ψηφοφορήσαντας ὡς ἑφεξῆς.

Δημος Ἀλφειρας, ψηφοφόρος	808	ψηφοφορήσαντας	799
Βώλακος	625	. . . . .	620
Ἀρήνης	603	. . . . .	530
Σκυλλοῦντος	614	. . . . .	606
Φυγαλέας	1820	. . . . .	1818
Ἀνδριτζαίνης	1311	. . . . .	1156
	<u>5790</u>		<u>5529</u>

Εξάγει ότι κατά τὴν γενομένην τῶν ψήφων κατάταξιν ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπῆς καὶ ἐναντίον τῶν νομίμων ἐνστάσεων ἀπεδύθησαν πρὸς μὲν τοὺς Κ.Κ. Χ. Χριστοπούλου ψῆφοι 2678

Νικόλαον Ζηριφόπουλον 2676

Θεόδωρον Μοσχούλαν 2673

Πρὸς δὲ τοὺς ΚΚ. Νικόλαον Δ. Μοσχούλαν 2842

Γεώργιον Π. Ζηριφόπουλον 2837

Ἀναγνώστην Κανελλόπουλον 2836

Ἡ μειονοψηφία τοῦ τμήματος σκεθεῖσα ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ τὴν διαλογὴν, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ παρουσιασθέντα ἐν τῷ τμήματι ἐγγράφα καὶ ἀκούσασα τὰς δοθείσας κατ' ἀντιμαωλίαν ἐξηγήσεις ὑπὸ τῶν ἐπιδικόντων τὴν βουλευτορίαν, παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ συνόλου.

Ὅτι ἐν γένει αἱ τε ἀρχαὶ καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπῆς κατεσκότισαν καὶ ἠλλοίωσαν τὸ ἀληθές καὶ γνήσιον ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογικῶν πράξεων τῆς ἐπαρχίας· ἰδιαίτερος δὲ

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀλγείρας.

Ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐνστάσει σημειουμένων ἐνδείκνυται, ὅτι νόθευσις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου τούτου καὶ ἀφαιρέθησαν ἐξ αὐτῆς ψῆφοι ἀνήκουσαι εἰς τοὺς μετὰ τοῦ Κυρίου Χ. Χριστοπούλου ἐπιδικόντος τὴν βουλευτορίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν παρουσιασθέντων ἐγγράφων μόνον δύνανται νὰ γνωρισθῶσι ψῆφοι 34 ὑπεξαίρεθείσαι αὐταὶ καὶ μόναι, ἢ ἔπρεπε ν' ἀφαιρηθῶσι ἀπὸ τοὺς μετὰ τοῦ Ν. Μοσχούλα ἐπιδικόντος τὴν βουλευτορίαν καὶ ν' ἀποδοθῶσι εἰς τοὺς μετὰ τοῦ Κ. Χριστοπούλου ἢ ν' ἀκυρωθῇ ἡ κάλπη ὡς νοθευθεῖσα.

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Βούλακας.

Κατὰ τὰς ἐν τῇ διαλογῇ γενομένας ἐνστάσεις, ἐπειδὴ ἐν καιρῷ τῆς ψηφοφορίας ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐπινεχθῶσι τοιαῦτα θεσπισθέντα ἀπὸ ἐγγράφων δεκαεννέως τινός σταθμεύοντος ἐν Ἀγουλινιτζῆ, πρωτεύοντι τοῦ δήμου τούτου, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθέρως ἐκλογίς τῶν πολιτῶν, βίαι ἐπινέχθησαν καὶ ψηφοφόροι ἐμποδίσθησαν νὰ ψηφοφορήσωσι. Κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς γενομένας ἐτέρας ἐνστάσεις, ἡ κάλπη καταχωρεῖται ὡς νοθευθεῖσα, τῆς ὁποίας ὁμως ἡ αὐτοψία δὲν ἐγένετο ἐνταῦθα, ὡς μὴ ἀποσταλαῖσα, ὡς ἔπρεπε, ἀπὸ τὰς

ἀρμοδίους ἀρχὰς, καὶ ἐνστάσις τις κατηγορεῖ ὡς ἠλλαγμένον τὸ τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, καθότι λέγουσιν οἱ ἐνιστάμενοι, ὅτι ἡ ὑπογραφή τοῦ Θεοδώρου Μοσχούλα, ἐπιτεθεῖσα ἐπ' αὐτοῦ πρὸς ἀσφάλειαν φαίνεται πλαστογραφημένη, καὶ τοῦτο διὰ τὴν προσθεῖσιν 31 ψήφοι εἰσέτι ὑπὲρ τῶν μετὰ τῶν Κ. Ν. Μοσχούλα ἐπιδικόντων τὴν βουλευτορίαν· καθότι ἐνῶ ἐψηφοφόρησαν 590 καὶ ἐκλείσθη ὑπογραφὴν τὸ πρωτόκολλον, μετὰ ταῦτα ἐυρέθησαν καταχωρημένοι ὡς ψηφοφορήσαντες 620 καὶ 12 περιπλέον τούτων ψηφοδέλτια, καὶ τὰ μὲν 12 ἀπερρίφθησαν τὰ δὲ 31 καταλογίσθησαν ὑπὲρ τοῦ Ν. Μοσχούλα καὶ συντρώφων του, ἐ-ὦ καὶ λόγος ἀκυρότητος ἦτο τοῦτο, ἢ αἱ 30 ψῆφοι ν' ἀπορρίφθωσι ἔπρεπε.

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀρήνας.

Εἰς τὸν δῆμον τούτον βίαι ἐπινέχθησαν κατὰ τῆς ἐφορευούσης τὴν κάλπην ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ κατὰ τῶν ψηφοφόρων, καὶ ἡ κάλπη ὑπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἤρπυγη ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐναντίον τοῦ ῥητοῦ γράμματος τοῦ νόμου.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπῆς δὲν θεωρεῖ ὡς ἀνόμιμον τὴν κάλπην ταύτην.

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Σκυλλοῦντος.

Αἱ αὐταὶ, ὡς ἀνωτέρω, ἐπινέχθησαν βίαι καὶ ἐνστάσεις παρέχουσαι βαρεῖς ἐνδείξεις νοθεύσεων, καταχωρήθησαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὡς ἐν τῇ συζήτησει θέλει ἀναπτυχθῆ.

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φυγαλέας.

Ἰσχυροὶ ἐνστάσεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, ὅτι δῆθεν δὲν ἐγένετο εἰς τὸν δῆμον τούτον ἐκλογή, αἵτινες ἀποδεικνύονται ψευδεῖς, καθότι ψηφοφόροι καὶ ἐνιστάμενοι, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐξηγήσεις τῶν οἱ περὶ τὸν Νικόλαον Μοσχούλαν ὡμολόγησαν, προσελθόντες νὰ ψηφοφορήσωσι πρεσβιάζοντο, ἀρα ἐγένετο ἡ ψηφοφορία ἀφ' οὗ ἐγένετο παραβίασις.

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀνδριτζαίνης.

Εἰς τὸν δῆμον τούτον ἡ ψηφοφορία ἐνεργήθη ἐπὶ πλαστογραφημένου καταλόγου καὶ διὰ νόθου ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα ἀπὸ τὰς ἐνστάσεις τὰς ἐξηγήσεις καὶ ἐκ τοῦ παρουσιασθέντος εἰς τὸ τμήμα πρωτοτύπου καταλόγου. Ἡ βουλή ἐὰν ἀπαιτήσῃ νὰ παρουσιασθῶσι εἰς

αὐτὴν αἱ ἀνακρίσεις, τὰς ὁποίας ἐπὶ τούτῳ ἔκαμεν, ἀποσταλείς εἰς Ἀνδριτζαίναν, ὁ ἐπαρχος Πολίας Νικίας Οἰκονομόπουλος, καθὼς καὶ αἱ ἀνακρίσεις, τὰς ὁποίας ἐξ ἐπαγγέλματος ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Καλαμῶν ἔκαμε πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ληστεύσαντος ἀπὸ τὸ δημαρχιακὸν κατάστημα Ἀνδριτζαίνης τὰς πρωτοτύπους πράξεις τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν τοῦ δήμου τούτου, θέλει πεισθῆ ἔκ περισσοῦ, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἐνισταμένων, ὅτι ὁ ἐν χρόσει κατάλογος ἦτο νοθευμένος, ὃ ἔστιν εἶχον ἀφαιρεθῆ γνήσια ὀνόματα καὶ προσετέθησαν ἕτερα μὴ χαίροντα τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφόρου. Ἐπίσης θέλει ἀποδειχθῆ, ὅτι καὶ ἡ ἐφορευτικὰ τὴν κἀλην ἐπιτροπὴν ἦτο ψευδής, ὡς τοῦτο κατὰ τὰς συζητήσεις λεπτομερέστερον θέλει ἐξηγηθῆ.

Ὡς ἐκ τούτου ἔλαβε χώραν τὸ ἐξῆς περιστατικὸν μὴ διατασσόμενον μὲν ὑπὸ τοῦ νόμου, συγχωρούμενον δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξασφάλσεως δι' αἰουδήποτε ἀναλόγου νομίμου μέσου τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου. Τριακόσιοι καὶ εἴκοσι, ἐκ τῶν πολλῶν στερηθέντων διὰ τοῦ πλαστοῦ καταλόγου τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφόρου, πολῖται Ἀνδριτζαίνης καὶ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὸν γνήσιον κατάλογον τοῦ δήμου τούτου, παρουσιασθέντες ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀνδριτζαίνης συνέταξαν ἐγγράφα τῆς ταυτότητός των· μετὰ δὲ ταῦτα παρουσιασθέντες μετὰ τῶν ἐγγράφων τούτων τῆς ταυτότητος εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν φυγαλίας ἐζήτησαν νὰ δεχθῆ τὰς ψήφους των ἐν τῇ κἀλη τοῦ δήμου τῆς, ὡς παρακαταθήκην ὑπὲρ τῶν μετὰ τοῦ Κ. Χ. Χριστοπούλου ἐπιδιωκόντων τὴν βουλευτορίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνελθοῦσα καὶ σκεφθεῖσα, ἐξέδοτο πράξιν δι' ἧς ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν ἐβρέθησαν οἱ πολῖται οὗτοι νὰ καταρύγῃσι πρὸς αὐτὴν, παρεδέχθη νὰ παρακαταθέσωσιν ἐν τῇ κἀλη τῆς τὰ ψηφοδέλτια των κατὰ τοὺς διαγραφομένους περὶ ψηφοφορίας ἀπὸ τὸν Νόμον τύπους, συντάξασα ἰδιαιτερον ψηφοφορίας πρωτόκολλον· τὰ περὶ τούτου ἐμφαίνονται πλακύτερον ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ δήμου φυγαλίας. Ἡ ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπὴ δὲν κατελόγησεν αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ Κ. Χριστοπούλου, προήλθε δὲ πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ψήφων τούτων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς πράξιν αὐτῆς εἰς σκέψεις τινὰς ἐκτὸς παντὸς νομίμου τύπου καὶ ἠθικότητος καὶ εἰς ὑπαλογισμοὺς τῶν ψηφοφόρων Ἀνδριτζαίνης παραλόγους, ἡ μειονοψηφία μάλιστα τοῦ τμήματος συνιστᾷ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς τὰς ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ὑπογραφὰς, καθότι ἔλαβεν ὑπόνοιαν ὅτι εἶναι πλαστογραφημένα.

Ὅθεν ἡ μειονοψηφία τοῦ Δ'. Τμήματος ἀδιστακτικῶς προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, τηρουμένων τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐπιτροπῶν ὅπως ἔχουσιν, ἐκτὸς τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης ὅπου πρέπει νὰ ἐνεργηθῆ ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ τοῦ παρουσιασθέντος ἐν τῇ Βουλῇ γνήσιου καταλόγου καὶ διὰ τῆς γνήσιας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλως τε ἡ μειονοψηφία τοῦ Δ'. τμήματος, ἀπειναντίας τῶν σκέψεων τῆς πλειονοψηφίας, παρουσιάζει εἰς τὴν ἐπικύρωσίν σας ὡς νομιμώτερον καὶ γνησιώτερον ἀποτέλεσμα τὸ ἐξῆς

Ν' ἀφαιρεθῶσιν αἱ ἀτόπως δοθεῖσαι 34 ψήφοι ἐκ τοῦ δήμου Ἀλφείρας, καὶ ἐκ τοῦ δήμου Βώλακος 31, τὸ ὅλον ψήφοι 65.

Καὶ αἱ 320 ψήφοι, αἰτίνες ὡς ἐκ τῆς παρακαταθέσεως ἰσαριθμῶν ψηφοδελτίων πολιτῶν Ἀνδριτσαίνης ἐν τῇ κἀλη τῆς φυγαλίας ὑπὲρ τῶν μετὰ τοῦ Κ. Χριστοπούλου ἀποδεικνύεται, ὅτι διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως μὴ ἔχόντων τὰ προσόντα τοῦ ψηφοφόρου πολιτῶν ἀπεδύθησαν ψευδῶς ἐν Ἀνδριτζαίνῃ πρὸς τοὺς περὶ τὸν Μοσχούλαν.

320

τὸ ὅλον ψήφοι

385

Τοιοιουτρόπως ἔχοντες νομίμους καὶ γνήσιους οἱ Κ.Κ.

2557

Ν. Μοσχούλας . . . . .

2553

Γεωργίου Π. Ζαρεφόπουλος . . . . .

2551

Ἀναγνώστης Κανελάπουλος . . . . .

δὲν παρουσιάζονται ὡς πλειονοψηφούντες ἀπολύτως.

Ἀπ' ἐναντίας δὲ καταλογιζόμενοι διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους αἱ ἀτόπως καὶ δολίως ἀφαιρεθεῖσαι 320 ψήφοι ἐκ τοῦ δήμου Ἀνδριτζαίνης, καὶ αἱ ἐκ τοῦ δήμου Ἀλφείρας ὑπεξαίρεθεῖσαι 34, τὸ ὅλον 354 ὑπὲρ τῶν μετὰ τοῦ Κυρίου Χ. Χριστοπούλου τὴν βουλευτορίαν ἐπιδιωκόντων, παρουσιάζονται ὡς ἔχοντες τὴν γνήσιαν καὶ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν:

Οἱ ΚΚ. Χ. Χριστόπουλος διὰ ψήφων 3032

3030

Ν. Ζαρεφόπουλος

3027

Θεόδωρος Μοσχούλας

οἰτίνες ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ βουλευτής.

Ἰω. τοῦ Γκοῦρα.

Κληρώσεως δὲ γενομένης περὶ τῆς εἰς τὰ τμήματα ὑπαγωγῆς τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Καλογεῖρᾶ καὶ Πανοπιστροφούλου, ἐξήχθη ἐκ τῆς κληρωτέδος, ὅτι ἔλαχεν εἰς τὸ Α. τμήμα.

Ἀκολούθως ἀναγγεῖλας ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 16 τοῦ ἡδὴ μεσοῦντος θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορινθίδος εἰς ὑγειονομικὰ γ' τάξεως νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ λουτρά Ἰπάτης καὶ Κύβου, διεύλοσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Λουκάς Π. Νάκος.
Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΤ'.

Τῆς 16 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ μεσημέριον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐσεβείας πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέλουσιν εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἡ τοῦ περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Κορινθίδος καὶ Αἰγίνης νομοσχεδίου, καὶ ἡ τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Ἰπάτης καὶ Κύβου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς πρὸς τοὺς γεωργοὺς νομοσχεδίου εἰσηγητῆς, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν, ἔχουσαν αὕτω

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἐνὸς
στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἐπειδὴ αἱ τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ Γερουσία εἰς τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς συζητηθὲν νομοσχεδίον περὶ παραχωρήσεως

ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς, δὲν φέρουσι τοῦ νομοσχεδίου αὐδεμίαν ἀλλοίωσιν, ἡ δὲ Γερουσία ἐπενεγκούσα τὰς τροποποιήσεις αὐτάς, ἐνόμισεν ὅτι καθιστὰ τὸ ἔργον αὐτὸ τελειότερον.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ.

Νὰ γείνη παραδεκτὸν τὸ Νομοσχεδίον, ὅπως ὑπεβλήθη μετὰ τὰς εἰρημίνας τροποποιήσεις.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῇ 12 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητῆς
Μ. Σισίνης.

Ἐπὶ δὲ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας ἀντικρούων τις τὴν περὶ ταύτης ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσιν τῆς μειονοφηρίας τοῦ τμήματος, παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῶν περιεχομένων τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειονοφηρίας ἀνευδοκίμως ἐξάγεται, ὅτι αὐδεμία διαφωνία συνέβη μεταξὺ τῶν τοῦ τμήματος τούτου μελῶν, καὶ ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα ἔκθεσις τῆς πλειονοφηρίας δὲν ἔχει τι ἰδιόφρονον καὶ αὐτόγνωμον. Τοῦτο δ' ἀποδεικνύεται προφανῶς, διότι ἡ τῆς πλειονοφηρίας ἔκθεσις οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην κἀμνεῖ μνείαν, ὅτι συνέβη διαφωνία τις μεταξὺ τῶν μελῶν, οὐδὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς τῆς μειονοφηρίας μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθεσ, ἀλλ' ὡς ἐξ ἁμοψήφου γνώμης περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀποφαίνεται. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα ἕκαστος δύναται νὰ πεισθῇ, ὅτι οὐδ' ἐβρέθησάν ποτε τὰ παρὰ τῆς μειονοφηρίας ἀναφερόμενα, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἀπορρίψῃ ὁλοκλήρως ἡ ἔκθεσις τῆς. Ἐκτός δὲ τούτου παρατηρεῖ, ὅτι οὐχ ἕττον εἶναι ἀπορρίπτέα, καὶ διότι, ἐὰν ἐβρέθησαν τυχὸν οἱ παρ' αὐτῆς ἀναφερόμενοι λόγοι, ἐν αὐτῇ τῇ ἐκθέσει τῆς πλειονοφηρίας ἔπρεπε νὰ τεθῶσι κατὰ τὸν κανονισμόν, καὶ τότε μόνον ἠδύνατο νῆαν ἔκθεσιν νὰ παρουσιάσῃ, ἐὰν ἡ πλειονοφηρία δὲν ἐπίθετο νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τοὺς λόγους ταύτας ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀποδεικνύεται, καὶ ἐπομένως ἡ ἔκθεσις καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ. Ἐὰν δὲ τινεῶν τῶν μελῶν συνέλαβον μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειονοφηρίας ἐναντίον ἰδέαν, οὐδὲν ἄλλο δύναται ἢ νὰ ἐκθέσωσι τοὺς λόγους αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, χωρὶς νὰ καταφεύγωσιν εἰς ἐκθέσεις, διότι τοῦτο πολλὴν θέλει πράσχει ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυτιν. Ἀποφαίνεται λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς μειονοφηρίας ὡς ὑπόμνημα, χωρὶς νὰ καθιερωθῇ ἄλλως ἀρχὴ τόσοσ ἀτοπος.

Ἐτέρου δὲ τινος εἰπόντος, ὅτι δύναται καὶ ὡς ἔκθεσις νὰ θεωρηθῇ, ὅταν ὑπάρχῃ διαφωνία, ὡς τοῦτο πολλάκις ἐγένετο,

ισχάτως δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν Τριφυλίας, ἀντέκρουσεν ἄλλοι
 ὅτι εἰς ἐκείνην μὲν ὑπῆρξε πραγματικὴ διχογνωμία, εἰς ταύτην
 δ' ὁμοψήφως ἐγένετο ἡ ἐκθεσίς τῆς πλειονοψηφίας. Βραδύτερον δὲ
 φαίνεται, ὅτι ἐν ἡ δὺο τῶν μελῶν ἰσχυράτισαν ἐναντίαν ἰδέαν,
 καὶ ἔπρεπε νὰ ἐκθέσῃ ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συ-
 τῆσιν, χωρὶς νὰ καθιερώσῃ τοιαύτην ἀρχὴν σκανδαλώδη. Ἐάν
 δ' ἐν καιρῷ ἤθελον προτείνει τὰς ἐνστάσεις των, οὐ μόνον ἤθελε
 σημειώσῃ ταύτας ἡ πλειονοψηφία ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ
 ἀντικρούσει αὐτὰς δεόντως, ὥστε νὰ φημισθῇ πλειότερον ἢ
 Βουλῇ.

Ἐνταῦθα δὲ πολλῶν αἰτούντων νὰ ἀπορρίβῃ ἡ ἐκθεσίς τῆς
 μειονοψηφίας, ἐπιμενόντων δὲ τινῶν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, παρατή-
 ρησέ τις, ὅτι ὅστις δῆποτε ἤθελε νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ παρὰ τῆς
 μειονοψηφίας λεγόμενα, ἠδύνατο, ἐάν δὲν ἤθελε νὰ ἀγορεύσῃ, νὰ
 προτείνῃ ἐγγραφοὺς τὴν γνώμην αὐτοῦ. Τοιαύτη λοιπὸν δύναται
 νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἐκθεσίς αὕτη, καὶ ὡς ἐπὶ γνώμης προτεινο-
 μένης νὰ φέρῃ ἕκαστος τὰς παρατηρήσεις του.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον προσέθηκεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐκθέσει
 τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ὑπάρχουσι καὶ οἱ λόγοι τῆς μειονοψηφίας,
 ἀναγκαίως συνάγεται ἡ ὅτι δὲν ἐρρήθησαν παντελῶς, ἢ ὅτι δὲν
 ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ δέον. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἄλλο τι συνέβη.
 Διότι ἐγράφη μὲν ἡ ἐκθεσίς ἐκ συμφώνου, ἀλλ' ἔλλειπεν ἐκ τῆς
 διασκέψεως ὁ ἤδη ἐνιστάμενος περὶ τούτου καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ
 ὡς γνώμη ἡ ἐκθεσίς του, ἵνα ἡ βουλὴ φανῇ συνεπὴς οὐ μόνον
 μὲ τὸν κανονισμόν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέχρι τοῦδε παραδεχόμενα.
 Ἄλλως τε ἡ τῆς πλειονοψηφίας ἐκθεσίς θέλει θεωρηθῇ ὡς πλαστή,
 ἐάν καὶ αὕτη λάβῃ χαρακτῆρα ἐκθέσεως.

Ἐπὶ τούτοις παραδεχθείσης ὡς γνώμης τῆς ἐκθέσεως, λαβὼν
 τὸν λόγον παρατήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τακτικῶς ἐπιλαμβά-
 νόμενος τῆς ἀνασκευῆς τῶν παρὰ τῆς μειονοψηφίας προτεινο-
 μένων, ἀρχεται ἐκ τοῦ δήμου Ἀλιφείρας, ἐνθα ἡ μειονοψηφία
 διατείνεται, ὅτι ἐγένετο νόθευσις τῆς κἀλπης καὶ ἀφαιρέθησαν
 28 ψήφοι. Παρατρεῖ δ' ὅτι τὴν ἐνστάσιν ταύτην ὑποστή-
 ριζοῦσιν οἱ περὶ τὸν Χριστόπουλον, διατεινόμενοι ὅτι δῆθεν
 62 ψῆφοι καὶ οὐχὶ 34 ἐρρίθησαν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὴν κἀλπην.
 Ἐπιμαρτύρονται δὲ πρὸς τοῦτο οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἐπιστολὴν τινὰ
 τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν Α. Κανελλόπουλον, διευθυνομένην ἐν ἡ
 ἀναφέρονται τὰ περὶ τούτου. Ἀλλ' ἀρὰ γε μὴ ἰδιωτικὴ ἐπι-
 στολὴ, τῆς ὁποίας τὸ ἀπόρρητον τοσοῦτον ἀπρεπῶς παρεβιάσθη
 εἶναι ἀπόδειξις ἰσχυρὰ, καὶ ἐπ' αὐτῆς βασίζομενοι, πρέπει τῇ

χαίως νὰ παραδεχθῶμεν τὴν νόθευσιν; ἢ ἐάν καὶ εἰς ταύτην
 μικρὴν δώσωμεν πίστιν, ὑπάρχει ἀπόδειξις τις ἄλλη, ἢ καὶ ἡ
 ἐλαχίστη ἐνστάσις: προτεπιβεβαιοῦσα τὴν νόθευσιν; Οὐδεμία
 βεβαίως, διότι καὶ ὁ Χριστόπουλος αὐτὸς ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ
 τμήμα, διὰ μὴν τοῦ πρώτου τεσσαρῶς δῆμου ὡμολόγησεν, ὅτι
 οὐδεμίαν ἐνστάσιν ἔχει νὰ προτείνῃ, περιορισθῇ δ' εἰς παρατη-
 ρήσεις τινὰς περὶ τῶν δῆμων Ἀνδριτσείνης καὶ Φυγαλίας. Τίς
 δὲ δύναται νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ Χριστόπουλος, ὑπὲρ τῆς ἰδίας
 ἐκλογῆς ὁμιλῶν, ἤθελε παραλείπει τοιαύτας ἐνστάσεις, καὶ δὲν
 ἤθελε πάντα λήθην κινήσει ν' ἀποδείξῃ ὅπως δῆποτε, ὅτι συνέ-
 βησαν ταῦτα; Ἀλλ' οὗτος μὲν οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχων ἐβιάσθη
 νὰ σιωπήσῃ, ἢ δὲ μειονοψηφία μὲ τοσοῦτον κύρος ἰδιωτικῆν
 ἐπιστολὴν περιόλλουσα, παραδέχεται τὴν νόθευσιν ὡς πραγ-
 ματικὴν. Ἀλλ' ἐάν τῷ ὅτι παρεβιάσθη ἡ κἀλπη, διὰ τί δὲν
 ὑπεξήρσαν τοῦλάχιστον ὅλας τὰς ἐν αὐτῇ ὑφ' ὄψιν, ἀλλὰ μετὰ
 τοιοῦτον ἔργον ἠκρίσθησαν εἰς τὴν ἀφαιρέσιν 28 μόνων ψῆφων;
 Τοῦτο καταδεικνύει πληρέστερον τὸ ὅτι αἱ ἀθηνᾶς τῆς ἐνστάσεως
 ταύτης, καὶ πάντων περαιτέρω ἀνάπτυξιν θεωρεῖ καταίαν. Δὲν
 δύναται δὲ νὰ διελεθῇ ἐν σιωπῇ τὴν γενομένην παραβίαν ἐπι-
 στολῆς ἰδιωτικῆς, καὶ εὐχεταὶ νὰ μὴ λομβάνασιν αὐταὶ τοσοῦ-
 τον ἐπισφαλῆς κύρος, διότι οἱ κινήσεις τῆς ἠθικῆς ἀνατρέπονται
 οὕτως, οἱ ὅροι τοῦ συντάγματος ἀθετοῦνται, τὸ δὲ ἀπαρβια-
 στον τῶν ἐπιστολῶν, εἶθε ἐγκλείεται τὸ ἱερὸν ἀπόρρητον τοῦ
 πολίτου, θέλει ἀποβῇ μετ' οὐ πῶλύ προβληματικόν. Διότι ἐκλο-
 γαὶ διαδέχονται τὰς ἐκλογὰς καθ' ὅλον τὸ κράτος, καὶ τὸ ἔθι-
 κὸν τοῦτο νόσημα θέλει πολλαπλασιασθῆ ἀναξίως. Ἀλλ' ἡ
 μειονοψηφία, τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Βιόλλκος ἐπιλαμβανομένη,
 τὰς αὐτὰς ἀναφέρει ἐνστάσεις, ὅτι καὶ ἵαται πολλαὶ κατεπρά-
 χθησαν καὶ ἡ κἀλπη αὕτη ἐνοθεύθη. Ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς
 ἐπιτροπῆς πλυσιδῶς βιασάσα τὰς περὶ τούτου ἐνστάσεις,
 οὐδεμίαν εὐρεν ἀποδείξιν καὶ τὰς ἀπερρίψεν ὡς σφαλεράς. Διότι
 καὶ ἡ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς προτελευταίας ἡμέρας ὑπογραφή
 τοῦ ἐνισταμένου Θ. Μοσχούλα δὲν παρῆλθε τῆς ὑστάτης,
 καὶ αἱ σφραγίδες τῆς κἀλπης παρ' ὄλων τῶν μελῶν θεωρηθῆ-
 σαν ὡς ἀλόγαντοι. Ἀπέναντι δὲ τῆς ὁμοψήφου τῆς ἐπιτροπῆς
 ἀποφάνσεως πρέπει ἀρὰ γε νὰ ἰσχύσῃ ἡ ἐναντίαν γνώμην ἐνὸς μόνου,
 ἢ ἐάν οὗτος βασίζηται εἰς ἀληθείας, ποῖον ἀπόδειξιν ἐπιφέρει; Οὐ-
 δεμίαν βεβαίως; καὶ εἰκοθεν ἐξελέγχεται ὡς ἀνυποστήρικτος. Μετα-
 βαινουσα δ' ἡ μειονοψηφία καὶ εἰς τοῦς δῆμους Ἀρῆνης καὶ Σουλ-
 ᾶς, νέας βιαιοπραγίας κατὰ τῶν πολιτῶν μνημονεύει.

Ποιοί δὲ ἀρὰ γε εἰσὶν αὐταί; Οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι ὁ ἐνωματάρχης ἔφερε κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὴν πυριτοθήκην τοῦ ὑπομητάρχου· ἀλλ' ἐὰν ἐγένετο τοῦτο, δύναται νὰ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν προϊε-
μένων του, χωρὶς ἄλλως νὰ ἔχη ἐπιρροὴν τινα ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς, διότι τοῦτο δὲν ἦτον ἀρκετὸν δεδικαίως νὰ εκπλήξῃ τοὺς ἐκλογεῖς. Ἄλλως τε, ἐὰν ὁ Χριστόπουλος εἶχεν ἀποδείξει πραγματικωτέρων δικαιπραγιῶν, ἤθελεν ὁμολογουμένως τὰς προσαγάγει ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ τμήμα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Ἀνδριτσαινῆς, ἐνθα τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου ὑπεξήρηθη, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ὁ ἐπαρχὸς Πυλίας καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς Καλαμῶν ἔκαμον ἐντόνους περὶ τούτου ἀνακρίσεις, καὶ ὅμως δὲν ἀνεκαλύψαν τίς ὁ ὑπεξαίρεσας; Καὶ ὅμως παρουσιασθεῖς εἰς τὸ τμήμα ἐνεφάνισε τοιοῦτον κατάλογον ὁ Χριστόπουλος, δικαιολογούμενος, ὅτι ἐκ προνοίας εἶχε διπλοῦς. Ἄλλ' οὐδένα δεδικαίως λαμβάνει, ὅτι πᾶς πρωτότυπος κατάλογος μένει ὁ αὐτός, καὶ δὲν πολλαπλασιάζεται δι' ἀντιγράφων. Ἄρα οἱ περὶ τὸν Χριστόπουλον φαίνεται ὅτι ὑπεξήρισαν τοῦτον, συναισθανόμενοι τὴν ἀποτυχίαν των, καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβάλῃ ὅτι διὰ τῆς ὑπεξαίρεσεως ταύτης σκοπὸν εἶχαν νὰ διαστρέψωσι τὴν ἀλήθειαν. Περὶ δὲ τοῦ δήμου Φιγαλέας παρατηρεῖ, ὅτι ἐνῶ οὗτος σύγκειται μὲν ἀπὸ 4,100 ἢ 4,200 κατοίκους, ἀνεπίστως παρουσιάζονται ὡς ψηφοφόροι 1829 ἑλληγεῖς, ποσὸν ὅλως δυσανάλογον καὶ διπλασίως σχεδὸν ὑπερβαίνει τὸν νόμιμον ἀριθμὸν. Διότι παταχοῦ, ὡς δὲν ἀγνοοῦμεν, κατὰ τοὺς γινόμενους στατιστικὰς ὑπολογισμοὺς εἰς μὲν τὰ γεωργικὰ μέρη πᾶσα οἰκογενεῖα σύγκειται κατὰ μέσον ὄρον ἀπὸ 4 1/2 ἕως 5 σχεδὸν μέλη, εἰς δὲ τὰς πόλεις ἀρχομένη ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 4 1/2 καταβιβάζεται εἰς 4 1/4, εἰς 4, καὶ τελευταῖον εἰς 3 3/4. Ἐνταῦθα δ' ὁ δῆμος Φιγαλέας εἶναι γεωργικὸς, καὶ ἐπομένως 2,000 σχεδὸν οἰκογενειῶν πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν, ἵνα ἀναφανῶσι 1829 ψηφοφόροι. Ἄλλ' ὁ δῆμος οὗτος, ὡς ἐρρήθη, μὲν ὑπερβαίνει τὰς 4,000 ψυχὰς, καὶ ἀναγκαιῶς μόνον 1,000 ψήφους πρέπει νὰ ἔχη. Ἄλλως, τὰ πάντα εἶναι εἰκονικὰ καὶ ἐκπρομελέτης παραμυροφωμένα. Τὴν δὲ εἰκονικότητα καὶ παραμύρωσιν ταύτην ἐναργῶς δεικνύει ὁ ἀριθμὸς τῶν 1829 ψηφοφόρων, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἐπιφέρει ἐξήγησιν. Ἐκτός δὲ τούτου δευτέρῳ περιστασίῳ οὐδὲν ἦτον οὐσιώδης τῆς πρώτης ἐξελέγγει τὸ ἀσθενὲς καὶ δόλιον τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Διότι 1,008 ψηφοφόροι φαίνονται ὡς ψηφοφόροι τὴν πρώτην ἡμέραν, ἐνῶ τοῦτο εἶναι φύσει ἀδύνατον, διότι πάντες γνωρίζου-

ζουσιν, ὅτι τὴν πρώτην ἡμέραν αἱ ὀλιγώταται πίπτουσι ψῆφοι, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ πολλαὶ προεκταρτικαὶ ἐργασίαι γίνονται, καὶ οἱ ψηφοφόροι μὲν ἀρχίζουσι νὰ συγκεντρῶνται. Ἄν δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοις λησθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι μόνον τρεῖς ὥρας διέμεινεν ἡ κάλη ἐν τῷ ναῷ τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὅλα ταῦτα συνδυασθῶσι, δὲν ἔλπει τις ἄλλο, εἰμὴ σωρείαν παρανομῶν καὶ ἀπάτης. Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῆντες τὰς ἀνεκμυροφωμένους 2,201 ψήφους, τὰς ὁποίας οἱ περὶ τὸν Α. Κανελλόπουλον ἔλαβον ἐκ τῶν πρώτων τεσσάρων δῆμων, ἀραιρέσωμεν ἐκ τοῦ ὅλου τῶν ψηφοφορησάντων 5,529 ἐκλογεῖον τὰς 800 ὑπεραριθμοὺς ψήφους τῆς Φιγαλέας, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων περιορισθῇ τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων εἰς 4,729, πάλιν ἀναφαίνονται νόμιμοι βουλευταὶ Ὀλυμπίας οἱ Κ.Κ. Α. Κανελλόπουλος, Ν. Α. Μοσχολέας καὶ Γ. Π. Ζακρόπουλος, προστιθεμένων εἰς τὰς 2,201 μόνον 200 ψήφων τοῦ δήμου Ἀνδριτσαινῆς, τὰς ὁποίας οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι των ἀρνοῦνται. Οὕτω δὲ καὶ χωρὶς νὰ προστεθῇ ὑπὲρ αὐτῶν οὐδεμίαν ψῆφον ἐκ τοῦ δήμου Φιγαλέας, ἐνθα τὰ πάντα ἐγένοντο εἰκονικὰ, ἀναφαίνονται βουλευταὶ οἱ ῥηθέντες, ἐνῶ κατὰ τὴν μειονοψηφίαν καὶ ψευδῆ ἀριθμὸς ψηφοφόρων καὶ συμβολαιογραφικὰ ψηφοβελτία πρέπει νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διὰ νὰ ρυθίσωσιν εἰς τὸν πρὸς δεξιὸν οἱ ἐναντίοι. Τοῦτο δὲ καλῶς ποιούσα ἀπέφυγεν ἡ Βουλὴ μέχρι τοῦδε, καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι τὴν αὐτὴν θέλει δεῖξει καὶ σημεῖον αὐτηρῆτα.

Τοῦτον ἀντικρούων παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἀγορεύσας εἰσηγητὴς ἅπαντας περιέλαβε τοὺς δήμους ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ ὡς ἐν γνώσει ἀκριβεῖ τῶν περιστατικῶν ὅλων. Οὗτος δὲ παραλείπων τοὺς ἄλλους, θέλει ἀντιτάξει ὀλίγα περὶ τῶν δῆμων Ἀνδριτσαινῆς καὶ Φιγαλέας. Καὶ πρῶτον ἀποδίδει ὁ εἰσηγητὴς τὴν ὑπεξαίρεσιν τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου τοῦ δήμου Ἀνδριτσαινῆς εἰς οὐδένα ἢ τοὺς περὶ τὸν Χριστόπουλον, μόνον διότι παρουσιασάν οὗτοι τοιοῦτον κατάλογον εἰς τὸ τμήμα· ἀλλ' ἐνταῦθα παρατηρεῖ, ὅτι ὁ προσαχθεὶς εἰς τὸ τμήμα κατάλογος περιέχει ὅλως διάφορα ὀνόματα τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ περιεχομένων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ ἐκλογή· ὑπάρχει δὲ ἀλλοίωσις ὀνομάτων κατὰ τὸ ἡμῖς, διότι ἐνῶ ὁ ἀρχικὸς κατάλογος περιείχε 1072 ὀνόματα, ἀφῆρησαν 536, καὶ προσετέθησαν εἰς αὐτὸν ἰσάριθμα ἄλλα ὑπὲρ τῆς μερίδος τοῦ Α. Κανελλοπούλου καὶ λοιπῶν. Τίς ἀρὰ γε εἶχε συμπερὸν εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ καταλόγου; οὐδεὶς ἄλλος δεδικαίως, ἢ ἐκεῖνοι ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ἡ ἀλλοίωσις. Τὸ δὲ

νά υπάρξωσι δύο καταλόγοι ουδεμίαν φέρει υπόνοιαν, καὶ ἐγένετο τοῦτο οὐχὶ κακῶς πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τοῦ Χριστοπούλου μερίδος. Ἐνῶ δὲ δύο ἦσαν ὁμοίωμοφοι, ὁ μὲν ἔμεινεν, ὡς εἴρηθα, εἰς χεῖρας τοῦ Χριστοπούλου, ὁ δ' ἕτερος διεκλήθη εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἄθεν μετὰ τὴν παύσιν τοῦ πρώτου παρεδρου ὑπεξήχθη μάλιστα διαδεχθέντος αὐτὸν ἄλλου· ἀλλὰ μάλιστα ἡ ὑπεξαίρεσις γίγεται, παρουσιάζεται νέος ἀντ' αὐτοῦ κατάλογος, ἐπίσης μὲν ἐπικεκυρωμένος, ἀλλὰ φέρων τὴν τοσαύτην τῶν ὁνομάτων διαφορὰν. Ἄρα ἡ ὑπεξαίρεσις δὲν ἦν ἀσκοπος, κοί ἀπέβλεπε τὴν ὠφέλειαν τῆς μερίδος, ὑπὲρ ἧς ἐγένετο ἡ ἀλλοίωσις. Ἄλλ' ἐνταῦθα ὑπάρχει ἐνστάσις οὐσιώδης, τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀφορώσα, δι' ἧς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἄλλα μὲν ἐκλήρωθησαν μέλη, ἄλλα δὲ διεύθυνον ποσανόμως τὴν ἐκλογὴν. Τὴν σπουδαίαν δὲ ταύτην ἐνστάσιν παρελήθει ὁ εἰσηγητὴς ἐν πλήρει σιγῇ, καὶ τοῦτο ἐπομένως ὡς ἀληθὲς ἐπιβεβαιῶ ἐπι μᾶλλον τὸ πρῶτον. Ἐκτός δὲ τούτου δὲν ἀγνοῖ, ὅτι διάφοροι ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἀνακρίσεις ἐγένοντο διὰ τὴν τοῦ καταλόγου ἀλλοίωσιν, ὅπερ ἕκαστον πείθει, ὅτι πραγματικῶς συνέβη ἀλλοίωσις. Περὶ δὲ τοῦ δήμου Φιγαλέας παρατηρεῖ, ὅτι μὴ ἀκολουθῶν ὁ εἰσηγητὴς τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς πλειοψηφίας, παρουσιάζει τὸν δῆμον τοῦτον ὡς ἐλλειπῆ καὶ τὴν ἐκλογὴν ὅλως παράνομον, διότι εἶναι δῆθεν πολλοὶ οἱ παρουσιασθέντες 1829 ψηφοφόροι ἀπέναντι τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων. Δὲν παραδέχεται δ' οὗτος τὴν εὐθύνην τοῦ συμπεράσματος τούτου, διότι ἂν καὶ συμμερίζεται τὴν ἰδέαν κατὰ τι, δὲν τὴν θεωρεῖ ὅμως καὶ τόσο ἀδύνατον. Παρατηρεῖ δ' ἐν τούτοις, ὅτι ἢ πρέπει νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἀνδριτσαινῆς διὰ τὴν γενομένην τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου ἀλλοίωσιν, ἢ εἴαν ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ ταύτην νόμιμον, αἱ ἀφαιρεθεῖσαι 536 ψῆφοι πρέπει νὰ ἀποδοθῶσι δικαίως εἰς τὸν Χριστόπουλον. Συνηγορεῖ δ' ὑπὲρ τούτου, α) ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐγένετο ὑπὲρ τῶν ἐχόντων συμφέρον, καὶ β) ἡ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς νόθισις. Κανὸν δὲ παραδεχθῶμεν, κατὰ τὸν εἰσηγητὴν, ἐκ τοῦ δήμου Φιγαλέας 1000 μόνον ψῆφους καὶ ἀφαιρεθῶσιν αἱ 829 ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἐκλογῆς, παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ αἱ 31 ψῆφοι αἱ τοσοῦτον ἀδίκως ἐκ τοῦ δήμου Βώλακος καὶ Σκιλλούντος ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ ἀφαιρεθείσαι, ὡς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ καταλόγου εὐρεθείσαι. Διότι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἐνῶ ὄφειλε νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὰς ἐκ τῶν λαθόντων ἀθρόας τὰς ψῆφους τῶν δῆμων τούτων, διεκρίνεν, ὡς εἶδεν αὐτῆ, εἰ ἐν τοῖς ψηφοδελτοῖς τοῦ Χριστοπούλου δὲν ἦτον ἡ μονο-

γραφὴ τοῦ παρεδρου τῆς κάλπης, ὡς εἶδει, καὶ ἀρχήσῃ παρ' αὐτοῦ 31 ψηφοδέλτια, ἐνῶ μάλιστα εἶχεν ἐκείθεν 80. Ἄλλην δὲ τινα μικρὰν ἀδικίαν θέλει παρατηρήσει, ἵνα σαφέστερον ἀποδειχθῇ τὸ πνεῦμα, ἐξ οὗ ὑπαγορευόντο αἱ ἐπιτροπαί. Μία τις ψῆφος ἐν ὀνόματι αὐτοῦ γεγραμμένη ἀπεδοκιμάσθη, διότι, ὡς λέγουσι, τὸ X. τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁμοίωζε κατὰ τι μὲ Θ. καὶ δὲν τῷ ἀποδόθη ποσῶς, ὡς εἴαν ἦτον καὶ ἄλλος ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα δικαίων τὴν βουλευσίαν. Ἀλλ' ἵνα ἐπιδείξωσι, φαίνεται, δικαιοσύνην τινὰ, ἀρχήσαν καὶ ἐκ τῶν ὀνομάτων τοῦ Ν. Μοσχούλα καὶ Γ. Ζαριφοπούλου ἀνα μίαν ψῆφον διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἐγγυητὰ λόγον. Ἀνακεφαλαίων δὲν παρατηρεῖ, ὅτι ἡ κάλιπ Ἀνδριτσαινῆς ἢ πρέπει νὰ ἀκυρωθῇ, ἢ ἂν τὴν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ, νὰ δοθῶσιν αἱ 536 ψῆφοι εἰς τοὺς περὶ τὸν Χριστόπουλον αἱ 31 ψῆφοι Βώλακος καὶ Σκιλλούντος νὰ ἀποδοθῶσι κατὰ τὸ δίκαιον εἰς αὐτὸν, ἀφαιρούμεναι δὲ οὗς εἶπε λόγους ἐκ τῶν ἐναντίων, οὐχ ἦτον δὲ νὰ τῷ ἀποδοθῇ καὶ ἡ 1 ψῆφος, αἱ δὲ ἀνωτέρω 80 νὰ ἀπέρηθῶσι. Λέγεται δὲ, ἂν ἡ Βουλὴ ἐγκρίσῃ, τὴν εἰς 1,000 ψῆφους ἐλάττωσιν τῆς κάλπης Φιγαλέας, καὶ ἐξ ὧν τούτων συστάται, ὅτι νόμιμοι βουλευταὶ εἰσὶν οἱ Κ. Α. Κανελοπούλου, Ν. Δ. Μοσχούλας καὶ Χ. Χριστόπουλος, ἀπολειόμενων τῶν ἄλλων. Φαίνεται δὲ κάμει τὸν ὑπολογισμόν, ἐάν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ ὡς νόμιμον τὴν ἐκλογὴν Ἀνδριτσαινῆς, μετὰ τοῦ παρεδρείου, ἐξ οὗ θέλει πηγάζει τὸ ρηθὲν ἀποτέλεσμα.

Ἀντέκρουσεν ὁ εἰσηγητὴς λέγων, ὅτι εἴαν οἱ περὶ τὸν Χριστόπουλον δὲν ἦναι οἱ ὑπεξαίρεσαντες τὸν κατάλογον, τίς ὅμως δύναται νὰ μᾶς περὶ αὐτῆς, εἰ ὁ ἀνὰ χεῖρας αὐτοῦ δὲν συνετάχθη πολὺ βραδύτερον; Καὶ ἂν οὗτος ἐλήφθη ὡς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ εἶναι παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπικεκυρωμένος, διὰ τί κατὰ τὸ ἥμισυ νὰ παραλλάσῃ τοῦ πρωτοτύπου, ἐνῶ οὐδεὶς λυθάνει, ὅτι τὰ ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα οὐδὲ κατὰ κερταῖν διαφέρουσι τοῦ πρωτοτύπου; Ἐκτός δὲ τούτου παρατηρεῖ, ὅτι αἱ περὶ τοῦ ἐπαρχοῦ Πυλίας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης γενόμεναι ἐξετάσεις οὐδόπως πρέπει νὰ ληθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διότι μόνον ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ καθοδηγῆται τὸ σῶμα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πληροφοριῶν, ὅπερ πολλάκις δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας. Διὸ καλῶς ἐβάδισεν ἡ Βουλὴ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς γ. λ. λ. ἐπραξε κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον, καὶ τοι-

ἐπιμεινάντος τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνηται διοικητικὴ πρᾶξις ὑπ' ὄψιν. Τοῦτ' αὐτὸ ἐπραξεν ἤδη καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀλλ' ἐάν τὸ ἀντίγραφον τοῦτο τοῦ καταλόγου ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐπάρχου, ποῖον εἶχε συμφέρον νὰ ἐπικυρώσῃ κατάλογον ἑτερογενῆ, ἐνῶ τὰ διαγωνιζόμενα μέρη οὐχ ἦττον ἴσαν φίλοι τῆς Κυβερνήσεως; Τὸ κατ' αὐτὸν εὐκολώτερον δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι συνέταξαν ἐπιτηδῆς τὸν κατάλογον τοῦτον, ἵνα ἐπιφέρωσιν ἐν ἀποτυχίᾳ τὰς προκειμένας ἐνστάσεις. Ἐκτός δὲ τούτου ὁ Κανελοπούλος εἶχε κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν ἐκλογὴν τεσσαύτας ψήφους ἐν Ἀνδριταίνῃ ὄσας καὶ σήμερον παρουσιάζει. Διὰ τί ἐάν ἡ νόθευσις ἐγένετο παρ' αὐτοῦ, δὲν ἔκαμνεν αὐτὴν πληρεστέραν; Τούναντίον δὲ πῶς εἰς τὸν δῆμον φηγαλέας 18 ἔλαβε μόλις, ἐνῶ ἄλλοτε ὑπερέβη τὰς 500; Αὐτὰ κυρίως δύναται νὰ ὀνομασθῶσιν εἰκονικὰ καὶ ἀνυπόστατα ὅλης διὰ πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν ἐπιβεβαιοῦντα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀφαιρέθεισαν μίαν ψήφον τοῦ Χριστοπούλου, ἐρωτᾷ τὸν προαγορεύσαντα, διὰ τί ἀρ' οὐ ἀπέδωκε τούτο εἰς ἐμπαθῆ τάσιν, νὰ μὴ ἀποδώσῃ τούναντίον καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύο ψήφων τῆς ἄλλης μερίδος εἰς πνεῦμα εὐθουδικίας; Τελευτῶν δὲ συνίστασι τὴν ἐκθεσιν τῆς πλειονοψηφίας εἰς τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ θεωρηθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ Ὀλυμπίας οἱ Κ. Κ. Ν. Δ. Μοσχούλας, Γ. Π. Ζαριφόπουλος καὶ Α. Κανελοπούλος.

Ἄλλος μετὰ τούτων ἐπένεγκεν, ὅτι ὁ κατὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀγορεύσας δύο τινα ἰδίως ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἀνδριταίνης, καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὴν παραδοχὴν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῶν Κ. Α. Κανελοπούλου, Ν. Δ. Μοσχούλα καὶ Χ. Χριστοπούλου. Ἀσπαζόμενος δὲ τοῖς λόγους, οὗς ἐξέθηκε περὶ τούτου ὁ ἀγορεύσας, ὑποσχερίζει τὴν πρότασιν, ἐξαιτούμενος νὰ προστεθῶσιν αἱ 536 ψῆφοι ὑπὲρ τῶν περὶ τὸν Χ. Χριστοπούλου, δι' οἷν ἀνταδικηνοῦται οὗτος τρίτος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα φρωτῆθη περὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν προτάσεων τοῦ μέλους τῆς μειονοψηφίας, ἥτοι α.) περὶ τῆς ὀλοσχεροῦς τῆς ἐκλογῆς ἀκυρώσεως καὶ β.) περὶ τῆς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παραδοχῆς ὡς νομίμων βουλευτῶν τῶν Χ. Χριστοπούλου, Ν. Ζαριφόπουλου καὶ Θ. Μοσχούλα. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέφριψεν ἑκατέραν τούτων δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποστηρίζοντος τὴν ἑτέραν γνώμην τοῦ νὰ ψηφοφορηθῇ καὶ αὕτη, πολλοὶ παρετήρησαν, ὅτι ἀπόφριψθεῖσας ἤδη τῆς περὶ ἀκυρώσεως ἰδέας τῆς ὅλης ἐκλογῆς, οὐχ

ἦττον ἀπεφρίθη καὶ ἡ τῆς κάλπης Ἀνδριταίνης, ὡς ἐν τῷ ὅλῳ ὑπαρχούσης, καὶ ἀσκόπος εἶναι πᾶσα νέα ψηφοφορία, ἀπάντησάν οὗτος ὅτι ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς πρότασις διαφέρει τῆς περὶ τοῦ δήμου Ἀνδριταίνης, ἥτις ὡς εἰδικωτέρα πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἤδη σχετικῶς πρὸς τὸ ὅλον, καὶ τῶν μὲν διατετιμένων ὅτι ἐντὸς τῆς πρώτης ἐμπεριέχεται καὶ αὕτη, τῶν δὲ παρατηρούντων, ὅτι ἀπεφρίχθη ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ ὅλου, ἐπιφυλαττομένη νὰ ἀποφραθῇ ἀσχετῶς περὶ τοῦ δήμου Ἀνδριταίνης, μετὰ πολλὰς ἀμφοτέρωθεν παρατηρήσεις, ἀνακαλοῦντος τὴν πρότασιν τοῦ κατὰ πρότον αὐτὴν προτεινάντος ὡς ἀσκόπον ἤδη, οὐκ ὀλίγων δ' ἐπιμενόντων εἰς ταύτην, ἡ Βουλὴ φρωτῆθη, ἐάν ἀποφαινομένη περὶ τοῦ ὅλου, ἐπιθύμει νὰ ἐπιφυλαχθῇ περὶ τοῦ δήμου Ἀνδριταίνης αὕτη δ' ἀπεφρίχθη δι' ἀναστάσεως ἀποφαιτικῶς.

Τελευταίον ἐρωτηθεῖσα ἐάν παραδέχεται κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναγνωριζόμενου βουλευτοῦ Ὀλυμπίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτοῦς δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐκηρύχθησαν τοιοῦτοι οἱ Κ. Ν. Δ. Μοσχούλας, Γ. Π. Ζαριφόπουλος καὶ Α. Κανελοπούλος.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνεγνω νομοσχέδιον περὶ συστάσεως καταστημάτων οἰνοποιίας καὶ ἐλαιοποιίας μετὰ τῆς δικαιολογητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν·

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὑποβάλω τὸ συνταχθέν Νομοσχέδιον, περὶ συστάσεως δύο προτύπων καταστημάτων, διὰ τὴν τελειότεραν κατασκευὴν τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν οἴνων, συνοδευτῶν αὐτὸ μὲ τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ἡ γεωργία μας ἂν καὶ προσδεύῃ ἐτησίως ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων κεφαλαίων ὑπὸ τῶν κατοίκων, δὲν ἔκαμνεν ὁμως ἀνάλογα θήματα καὶ ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν καλλιεργητικῶν μεθόδων, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν γεωργῶν μας κόποι καὶ δαπάναι δὲν ἀνταμείβονται εἰμὴ πολλὰ μετρίως.

Ἡ σχετικὴ δὲ αὕτη ἐλάττωσις τῆς παραγωγῆς καλυπτομένη πρότερον ἀπὸ τὴν αὐξάνει τῆς τιμῆς πολλῶν προϊόντων μας ἐνδιόρουν μὲν τοὺς κτηματίαις εἰς τὰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις των, ἀλλ' ἢ παρ' ἄλλοις ἐνδοσι προόδου τῆς γεωργίας ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν προϊόντων τῆς ἐξερρ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς πολλῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων, τινὰ τῶν ὁποίων δὲν εὐρίσκουν ὁυστοχῶς καμμίαν σχεδὸν ὑποδοχὴν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς, ἐνικα τῆς κακῆς αὐτῶν ποιότητος.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς γεωργίας μας ἐπισοθητοτέρα καθιστανομένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ ἂ ἢ ἐπιτυμβῆσα ἀφορᾷ εἰς πρὸς πολλὰ προϊόντα ἐξερρ εἰς ἀμνηνίαν τοὺς καπνοῦς, ὑπὴρξεν ἀντικείμενον ἐμβροῦδῶς μιλῆτης τῆς Κυβερνήσεως, ἧτις φροντίσασα ἐν ἄλλοις περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιφύρσιον τῶν βουλῶν καὶ ἔσα ἄλλα μέτρα θεωρεῖ πρὸς τοῦτο καταλλήλα. Ἐκείνο δὲ ὑπερ ἐπιλείπει ἰδίως τὴν προσοχὴν τῆς εἶναι ἢ βελτιώσεως τῆς ποιότητος ἢ τῆς τελειοποιήσεως προϊόντων τινῶν, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητός των, καὶ ὡς ἐκ τοῦ κλίματός μας περιέχουν περισσοτέρας ἐλπίδας περὶ τῆς ἐπιφροῦς αὐτῶν καταναλώσεως. Τὸ ἔλαιον καὶ οἱ εἶνοι, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ περὶν Νομοσχεδίων ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην. Ἀμρότερα τὰ προϊόντα ταῦτα, ὅντα ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τῆς ἀγροτικῆς μας βιομηχανίας διὰ τὴν ἐκτασιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Κράτος ἢ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας καὶ τῆς ἀμπέλου, δὲν χρησιμεύουν σήμερον, εἰμὴ εἰς κατωτέρως χρήσεις εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ δὲ τιμῆ των εἶναι λίαν ὁσαναλογος μὲ ἐκείνην, ἧτις προτιρεται εἰς ἄλλα ξένων μερῶν, καὶ ἢ διαφορά αὕτη τῆς τιμῆς οὐσα ἀρκετὰ σημαντικὴ παρέχει βεβαίως ἐλπίδας περὶ τῆς κατὰ προτίμησιν καταναλώσεως τῶν εἰδικῶν μας εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑυρώπης, ἅμα βελτιωθῆ ἢ ποιότης των.

Ἄν δὲ καὶ αἱ μέθοδοι καὶ ὁ τρόπος τῆς βελτιώσεως αὐτῶν εἶναι πολλὰ ἀπλοῦς, οὐδεὶς ὅμως τῶν ἰδιωτῶν ἐπιχειρήσει μετὰ σπουδῆς τὴν εἰσαγωγὴν των καὶ ἐνταῦθα

ἐπίκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ χρέος νὰ δώσῃ τὴν πρώτην ἤθεικην.

Ἡ σύστασις ἐπομένως δύο προτύπων καταστημάτων πρὸς τελειοτέραν κατασκευὴν τῶν εἰρημένων, ἐξευρήθη σκόπιμος εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καθ' ἕσον οἱ κτηματίαι διδασκόμενοι διὰ παραδειγμάτων περὶ τῶν ὠφελειῶν τῆς ἐπιχειρήσεως θέλουν παραδεχθῆ πρὸς τὸ συμφέρον των τὰς μεθόδους ταύτας, ὡς ἐπράξαν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς μετασκευασίας· ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ καταστήματα ταῦτα ὡς παραδειγματικά δὲν θέλουν εἶσθαι πολὺ δαπανηρά, καθ' ἕσον ἐκτός τοῦ κυρίου τούτου σκοποῦ των, δὲν πρόκειται ἢ Κυβερνήσει ν' ἀναλαβῆ δι' αὐτῶν καμμίαν ἄλλην ἐπιχείρησιν· καὶ αἱ δαπάναι θέλουν περιορισθῆ ἀυστηρῶς εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας διὰ τὴν ἀντιμωσίαν τῶν ἀρχιτεκτονικῶν, τὴν ἀγορὰν δύο μηχανῶν, ἄλλων σκευῶν καὶ ὕλικῶν, καὶ τὸ ἐνοικίον τῶν καταστημάτων· τὸ σύνολον τῶν ὁποίων δὲν θίλει ὑπερβῆ τὰς δραχ. 17000, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δαπανῶν τῆς πρώτης συστάσεως, αἷτινες θέλουν ἐλαττωθῆ ἐπισοητῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη.

Ὁ μισθὸς τῶν ἀρχιτεκτονικῶν προσδιορίσθη μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν καὶ πληροσορίας, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον ἐφρόντισε νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καθ' ἕσον εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῆ ἄξιος τοιοῦτος διὰ νὰ μεταβῆ ἐντεῦθεν μὲ κατώτερον μισθόν.

Τὰ καταστήματα δὲ ταῦτα θέλουν διακτηρηθῆ μέχρις εὐ εἰσαχθῆ ὁ τρόπος οὗτος τῆς κατασκευῆς τῶν προϊόντων εἰς τὸ Κράτος, καθ' ἕσον πρόβλεπεται εἰς τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Νομοσχεδίου. Ὁ τόπος τῆς συστάσεως τῶν καταστημάτων τούτων δὲν προσδιορίζεται ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, διότι σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὸ νὰ μεταφέρῃ κατὰ τὰς περιστάσεις περιοδικῶς τὴν ἐδραν των εἰς διάφορα μέρη πρὸς ταχυτέραν διάδοσιν τῶν μεθόδων των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποσηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται ἀνά ἓν πρότυπον ἐλαιοποιίας καὶ οἰνοποιίας κατάστημα πρὸς παραδειγματικὴν κατασκευὴν τῶν προϊόντων τούτων καὶ διάδοσιν τῆς τέχνης εἰς τοὺς κατοίκους.

Ἄρθρ. 2. Τὰ καταστήματα ταῦτα, καταλλήλως ὀργανιζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσιν ἔχει ἀνά ἓνα ἀρχιτεχνίτην, ὡς διευθυντὴν, διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐργατῶν.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μισθὸς τοῦ ἀρχιτεχνίτου προσδιορίζεται μέχρι δραχμῶν 250 κατὰ μῆνα, αἱ δὲ διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἐργατῶν, τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν καὶ τοῦ ὑλικοῦ, καὶ αἱ λοιπαὶ διὰ τὴν σύστασιν τῶν ἀνωτέρω καταστημάτων ἀπαιτούμεναι δαπάναι, θέλουσιν προσδιορίζεσθαι ἐτησίως κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 4. Ἀμφότερα τὰ καταστήματα ταῦτα θέλουσιν διατηρεῖσθαι εἰς ἐνέργειαν μέχρι τοῦ ἡβελον συστήθῃ τοιαῦτα παρ' ἰδιωτῶν, ἢ ἤθελε θεωρηθῆ περιττὴ ἢ περαιτέρω αὐτῶν διατήρησις.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1848.

Παρελθόντας δὲ καὶ δύο τῶν ἀρτι ἐπικυρωθέντων βουλευτῶν Ολυμπίας οἱ ΚΚ. Α. Κανελλόπουλος καὶ Ν. Μοσχούλας ἰδῶσαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρουσίας συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτοκόλλου.

Προὔτεθη μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν τὸ περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορωνίδος εἰς ὑγειονομικὰ γ' τάξεως νομοσχέδιον.

Παρατήρησε δὲ τις, ἀφορμὴν τοῦτο λαβὼν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος περὶ συγχωνύσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ τελωνειακῶν θέσεων κατὰ τὴν ἐπικρατούσαν εἰς διάφορα μέρη ὑγειονομικὴν ἢ τελωνιακὴν ἀνάγκην, πρὸς οἰκονομίαν καὶ ὄφελος τοῦ δημοσίου. Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ νὰ ἐνεργήσωσιν, ἂν μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετέλεσαν, τὴν τοιαύτην συγχώνευσιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ κυβέρνησις καθ' ἃς λαμβάνει ἐκ τῆς πείρας πληροφορίας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συγχωνύσεως, ἐξετέλεσεν ἐν πολλοῖς ταύτην, καὶ τοῦ λοιποῦ ὁσάκις καὶ ὅπου ἐγγωρῆ θέλει τὴν ἐνεργεῖ.

Παρατήρησαντος δὲ τινος, ὅτι τὰ περὶ τούτου ἀνήκουσιν ἰδίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἐγένετο ἐπὶ αὐτῆς πληροφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μεγαλοπούλου καὶ Ἰω. Παπαζῶνη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς πληροφορίας πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήρων 70.

Πρωτόκολλον πληροφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παρεδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορωνίδος εἰς ὑγειονομικὰ Γ' τάξεως, καὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ορεινός	N.	Ιω. Πετμέζης	N.
Κλειμ. Οικονόμου	N.	Α. Κονδύλης	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Αντ. Καμπάνης	
Α. Δεληγεώργης	N.	Ανδρ. Δανόπουλος	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ν. Ιατρός	
Πάνος Μοναστηριώτης		Αναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Α. Καλλιφρονάς	N.

Κωστής Βρυζάκης		Ευστάθ. Οικονομόπουλος	
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Γ. Πανοπριτόπουλος	N.
Κ. Τσιβελλας	N.	Εμ. Χ. Τσουγλος	N.
Σ. Στράτος		Ιω. Ζαχειρόπουλος	N.
Π. Ράγκος		Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς	N.
Α. Π. Νάκος	N.	Ν. Κορριωτάκης	
Αντ. Γεωργαντάς		Εμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάκης		Παρασκ. Ματάλας	
Γ. Κονδύλης		Ήλιος Γιατράκος	N.
Κ. Φαιτσας	N.	Ανικᾶς Στέφανος	N.
Έλευθ. Καλογιράς		Εὐσ. Σποριδάκης	N.
Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Ήρας Παλαμίδης	N.
Άγ. Γουζούκης	N.	Θ. Μ. Πετρινός	
Γ. Κ. Βελῆς	N.	Κ. Μανέτας	
Ιω. Α. Χατσοπούλος	N.	Αλ. Αλεξανδρόπουλος	
Γ. Ιω. Γιολλάκης		Μ. Χατοῦ Μιλέτη	
Στέφ. Χ. Στεφνιόπουλος	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Μ. Σισινῆς	N.	Α. Σακελλαριάδης	
Γρ. Χατσηγιάννης	N.	Ν. Μπούτσουνας	
Γ. Μήτσος	N.	Π. Παππασιώνης	
Ίω. Κλίμακας		Ι. Παππασιώνης	N.
Αναγ. Δημητρίου		Η. Δαριώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπ. Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελγιαννάκης	
Χρ. Ν. Δεμάθας	N.	Σπ. Α. Βαρότσης	N.
Ήλιος Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	N.
Γ. Πετρεζῆς		Χρῆσ. Σουμαρίδης	
Ν. Ανδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Β. Πετρεζῆς		Κ. Βήλιος	
Ι. Ζαρκος	N.	Μιχαῆλ Γιατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.	Α. Βιρβίλης	
Αθ. Δαηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	
Σταμ. Νικολαΐδης		Πέτρος Μουρομυχάλης	
Βελισ. Νικολαΐδης		Ανας. Μουρομυχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης		Γ. Κ. Μουρομυχάλης	
Α. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχόλλας	
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γ. Μ. Ζαχειρόπουλος	
Ζαρ. Δεπάττας		Ι. Κανελλόπουλος	
Εμ. Αντίπας	N.	Κ. Α. Σχινᾶς	N.
Ανδ. Νουκῶς		Ιω. Γκούρας	N.

Αναγ. Κεχαγιᾶς	N.	Μήτ. Αναττασόπουλος	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος		Ίω. Τωμαράς	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος		Άν. Παππασιώρης	N.
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Αθ. Καστανᾶς	N.
Χρ. Τσίνας		Γ. Σ. Κριεζῆς	N.
Δ. Κορριωτάκης	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Θ. Ι. Μιζῆς	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Εμ. Α. Ορλόφ	N.	Ιω. Γ. Κριεζῆς	N.
Γ. Μπάστας		Δ. Χατσοῦκος	N.
Κ. Δαριώτης	N.	Καλαμ. Τσουκλάς	
Σταμ. Αντωνιάδης	N.	Κ. Δουδουσιώτης	N.
Ιω. Περίδης	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Ανδ. Μάμουκας	N.	Ιω. Τασσαῖος	
Κάρολος Νάζος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Εὐστρ. Παρίσσης	N.	Ιω. Οικονόμου	N.
Αντ. Άρμάος	N.		

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ ἐν καὶ μόνον ἀρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαι οὕτως:

« Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ μετασχηματισμῶν τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Κορινθίος καὶ τῆς νήσου Αἰγίνης, εἰς ὑγειονομικῆς τάξεως, ἐπιτροπῆ, λαβοῦσα ὑπ' ἄμιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τῆς ὡς πρὸς τοῦτο ἐκθέσεώς του, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἀκόλουθον προσοβῆσιν, ὡς συνέχισαν τοῦ μοναδικοῦ ἀρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ τὸ α. ὑγειονομειῶν (ἔσται τὸ τῆς Κορινθίος) θέλει ἐγκαθιδρυθῆ εἰς Πορτογάλιον. »

« Τὴν ἀνωτέρω εἰς Πορτογάλιον μεταθεσιν τοῦ ὑγειονομειῶν Κορινθίος ἐνεκρίνεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ λιμὴν Πορτογαλίου εἶναι ἀσυμφέρει λόγῳ εὐρυχωρότερος, καὶ κεντρικώτερος ἐκείνου τῆς Κορινθίος, διὸ καὶ προσορμίζονται καθημερινῶς διάφορα πλοῖα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἑρωπαϊκὰ εἰς αὐτὸν, ἐκτὸς ὅτι εἶναι καὶ πλησιέστερος εἰς τὴν πόλιν Κρανιδίου. »

« Παρατηρεῖ προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι οἱ αὐτοὶ λόγοι, τοῦ ὁποίου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προτείων διὰ τῆς ἐκθέσεώς του προσέκαλεσεν τὸν μετασχηματισμὸν τῶν ἀνωτέρω σταθμαρχειῶν, καὶ ἄλλοι, ἴσως πλέον ἀνώτεροι, ὑπάρχουν πρὸς μετασχηματισμὸν καὶ ἐγκαθιδρυσιν σταθμαρχειῶν καὶ φυλακείων καὶ

ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους· διὰ τοῦτο θεωρεῖ δίκαιον νὰ συζητήσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν. »

Ἐπὶ τοῦτων ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ ὑγειονομικοῦ Κορωνίδος εἰς Πορτογάλιον δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπομένως δὲν πρέπει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς πρότασιν τοιαύτης μετασχηματίσεως τῆς ἐδρας τοῦ ὑγειονομικοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἀνεκαλεσάσης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν περὶ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ Κορωνίδος εἰς Πορτογάλιον σύστασιν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναρτάσεως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῶν λοιπῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτως·

α Ἄρθρον μοναδικόν.

» Οἱ εἰς τὴν Κορωνίδα καὶ τὴν νῆσον Αἰγίνης ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ μετασχηματίζονται εἰς ὑγειονομεῖα Γ' τάξεως. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου τούτου ψήφοφορίας κατ' ὄνυμαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψήφολεκτῶν Λε. τοῦδη καὶ Μιχαλοπούλου, συνέβη κατὰ τὸ ὄδον προσαρτώμενον τῆς ψήφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη πεμφθεῖσα διὰ ψήφων 73 τὸ σύνολον τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Οἱ εἰς τὴν Κορωνίδα καὶ τὴν νῆσον Αἰγίνης ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ μετασχηματίζονται εἰς ὑγειονομεῖα Γ' τάξεως.

Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρωτόκολλον ψήφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορωνίδος εἰς ὑγειονομεῖα Γ' τάξεως νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Πάνος Μονασιτηριώτης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Σταῦρος Γρίδας	N.
Γεώργιος Λογοβατιδῆς	N.	Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Δημήτριος Κονδύλης	N.
Π. Τσιμπούρανης	N.	Ἀντώνιος Καμπάνης	N.

Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Νικόλαος Κορριωτιάκης	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Ἀναγ. Μακροπολίμπος	N.	Παρσκειῶς Ματάλας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Ἥλιος Γιατρός	N.
Κωστῆς Βρυλάκης	N.	Λουκᾶς Στεφανός	N.
Ἀναργυρὸς Πετράκης	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.
Κ. Τσαβίλλας	N.	Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Σ. Στράτος	N.	Θεόδ. Μ. Πετρονός	N.
Π. Ῥάγκος	N.	Κωνστ. Μινέτας	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Ἀλιξ. Ἀλιξενδρόπουλος	N.
Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς	N.	Μιλέτης Χατοῦ Μιλήτη	N.
Πέτρος Τσακιάκης	N.	Νικόλαος Τσακλακώτας	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Δημ. Σακελλαριάδης	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Νικόλαος Μπούτσουκας	N.
Ἐλευθέριος Καλογερός	N.	Π. Παππασιώνης	N.
Γ. Ἰω. Βασιτάς	N.	Ἰω. Παππασιώνης	N.
Ἄγγελος Γουζοῦστας	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Γεώργιος Κ. Βιλῆς	N.	Σπυρίδων Βαλέτας	N.
Ἰωάννης Α. Χατοῦπουλος	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσας	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Παῦλος Λεντούδης	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Χρόσπανθος Σουμαρπῆς	N.
Γρ. Χατηγιάννης	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Κ. Βέικος	N.
Ἰωάν. Κλίμακας	N.	Μιχαὴλ Ἰατρός	N.
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Δημήτριος Βερβίλης	N.
Πέτρος Α. Ζάνης	N.	Γεώργιος Μπάνης	N.
Μ. Ν. Βαλέτας	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθης	N.	Ἀναστ. Μπουρομιχάλης	N.
Ἥλιος Παπαδαῖος	N.	Γ. Κ. Μυρομιχάλης	N.
Γεώργιος Πετμεζῆς	N.	Ν. Μοσχούλας	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Γεώργ. Π. Ζαρεφόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζῆς	N.	Α. Κανιλόπουλος	N.
Ἰω. Ζάρκος	N.	Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	N.
Γρ. Ν. Κορριωτιάκης	N.	Ἰωάννης Γκούρας	N.
Ἄθ. Δαυηλόπουλος	N.	Ἀναγ. Κεχαγιῆς	N.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Σπυρίδων Λογοβατιόπουλος	N.
Βασιλείος Νικολαΐδης	N.	Π. Παπαδιαμαντιόπουλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	N.	Χρηστάδ. Τσίνας	N.
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Δημήτριος Κουμντιώτης	N.
Ζαφείριος Δεπάτσας	N.	Θεόδωρος Ι. Μιξής	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Ἐμμ. Α. Ὀρλῶν	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	N.	Γεώργιος Μπάτσας	N.
Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος	N.	Κωνσταντ. Δαρειώτης	N.
Γεώρ. Πανοσιφιτόπουλος	N.	Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.
Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.	Ἰωάννης Παρίδης	N.
Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος	N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Ματθαῖος Πρωτοπατῆς	N.	Κάρολος Νάκος	N.

Βούτριος Παρίσης Ν.
 Αντώνιος Αρμάς Ν.
 Μης Αναστασόπουλος Ν.
 Π. Τσακός Ν.
 Αν. Παπακωστής Ν.
 Αθηνάιος Κατσανής Ν.
 Γεώργιος Σ. Κριζής Ν.
 Ανδρέας Γ. Κουτουριώτης Ν.
 Δημήτρ. Α. Κουτουριώτης Ν.

Ιωάννης Γ. Κρεζής Ν.
 Δημήτριος Χατσιάκος Ν.
 Καλαμάρας Τσανκλής Ν.
 Κωνσταντίνος Δουβονιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος Ν.
 Ιωάννης Τασούκος Ν.
 Μάρκος Βιτόλης Ν.
 Ιωάννης Οικονόμου Ν.

Μετά ταύτη ἀναγγέλλας ὁ προεδρεύων ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Ἰπάτης καὶ Κύθου νομοσχεδίου, διεύλωσεν τὴν συνεδρίασιν ἐν ὧρα 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
 Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Εὐστρ. Παρίσης.
 Λουκᾶς Π. Νέκος.

Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους ἐμφανισθέντες οἱ ἐξ Ὀλυμπίας βουλευταὶ ΚΚ. Ν. Μουχοῦλας καὶ Α. Κανελλόπουλος ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον.

Ἐ ομνύομεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἑμοσυαίου καὶ ἀδικαιρέτου Τριάδος ἐνὰ φυλαξώμεν πίσιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν εἰςσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μας.

Οἱ ὀρκισθέντες
 Α. Κανελλόπουλος.
 Ν. Μουχοῦλας.

Ὁ Πρόεδρος
 Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Α. Π. Νέκος.
 Εὐσ. Μ. Παρίσης.
 Ί. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ.

Τῆς 17 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνεβλήθησαν περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὄνημαστικὸς αὐτῶν καταλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλέντος ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέλουσιν εἶσθαι ἡ ὀρκωμοσία τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Ὀλυμπίας, ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Ἰπάτης καὶ Κύθου νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ περὶ διανομῆς ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργούς, παρεβίων ὁ ἀνωτέρω βουλευτῆς Γ. Π. Ζαμφοῦπουλος, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὄρκον κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὀρκωμοσίας.

Ἀνεγνώσθη δὲ μετὰ τοῦτο καὶ πένθιμόν τι διάγγελμα τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, δι' οὗ ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ Αὐλή ἔχει τριήμερον πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Α. ὑψηλότητος τοῦ Λανδρέφου, διαδόχου τοῦ Φριδερίκου Λουδοβίκου Ἑρρίκου Γουσταύου τοῦ 5'.

Μεταβάσης δὲ τῆς Βουλῆς ἀκολούθως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν νομοσχεδίου, καὶ μηδενὸς αἰτοῦντος τὸν λόγον, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ζήνιου καὶ Δεπάστα, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμπήφει διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.
 Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Ἰπάτης καὶ Κύθου νομοσχεδίου, ναὶ ἢ οὐκ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

ἀμητέριος Οραίνος	Ν.	Δ. Δελιγεωργός	Ν.
Κλεομένης Οικονόμου		Π. Τσιμπιρμάκης	Ν.
Γ. Δογιωτατίδης		Π. Μοναστηριώτης	

Σταύρος Γρέδας	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Ιωάν. Πετμεζής		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Δημ. Κονδύλης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	
Αντών. Καμπάνης		Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Ανδρ. Δανόπουλος	N.	Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος	
Νικόλαος Ιατρός		Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Αναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Εμμανουήλ Αντίπας	N.
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Α. Νοταράς	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Εύστ. Οικονομόπουλος	
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.
Κ. Τζαβέλας		Εμ. Χ. Τσούγλος	N.
Σ. Στράτος		Ιωάννης Ζαφειρόπουλος	N.
Π. Ράγκος		Ματθαίος Πρωτοπαππᾶς	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Νικ. Κορφιωτάκης	
Α. Γεωργαντᾶς		Εμμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ήλιος Γιατράκος	
Κωνσ. Φασίτσας	N.	Λουκᾶς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυριδωνός	
Γεώρ. Ιωάν. Βατίστας	N.	Ρ. Παλαμίδης	
Ἄγ. Γουζούσσης		Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Κωνστ. Μανέτας	
Ιωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Γεώρ. Ιωάν. Γιολδάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακώνας	N.
Μιχαήλ Σισίνης	N.	Δημ. Σακελλαριάδης	N.
Γρηγόρ. Χατογιάννος	N.	Νικ. Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ιω. Κλίμακας		Ίω. Παππατσώνης	
Αναγνώστ. Δημητρίου	N.	Η. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος	N.	Σπυριδών Βαλέτας	
Μιχαήλ Ν. Βαλέτας		Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας		Σπυριδών Α. Βαρότσας	
Ήλιος Παππαδαΐας	N.	Παῦλος Λενταύδης	N.
Γεώργ. Πετμεζᾶς		Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ανδρικόπουλος		Μ: Ι. Μιχαλόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	
Ίω. Ζάρκος		Μιχαήλ Ιατρός	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	N.	Δημ. Βισβίλης	
Ἄθ. Δανιλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.

Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Καρόλος Νάζος	
Αναστάσ. Μαυρομιχάλης		Εὐστράτιος Παρίσκας	N.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Αντώνιος Ἀρμάκος	N.
Ν. Μοσχούλας	N.	Μήτ. Αναστασάπουλος	N.
Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.	Ίω. Τομαράς	N.
Α. Κανελόπουλος	N.	Ἄν. Παππατσώνης	N.
Κωνσ. Δ. Σχινᾶς	N.	Ἄθ. Καστανᾶς	
Ιωάννης Γκούρας	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Αναγνώστης Κεχαγιάς	N.	Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Σπυριδ. Λογοθετόπουλος		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Π. Παππαδιαμαντόπουλος		Ιωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Ίω. Δ. Αντωνόπουλος		Δημήτριος Χαταΐσκος	N.
Χριστόδουλος Τσίνος		Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Δημ. Κουμανιώτης	N.	Κ. Δουβουνιώτης	N.
Θεόδωρος Ίω. Μεζῆς	N.	Γεώργ. Ριζόπουλος	N.
Εμμ. Αζάραου Ὀρλόφ	N.	Ιωάννης Τασσαΐος	N.
Γεώργιος Μπάστας		Μάρκος Βιτάλης	N.
Κώνστας Δαρειώτης	N.	Ιωάννης Οἰκονόμου	N.
Σταμάτιος Αντωνιάδης			
Ιωάννης Περίδης	N.		
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.		

Ανεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1 καὶ μόνον αὐτοῦ ἄρθρον, μηδεμίαν δὲ γενομένην παρατηρήσειν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως· ἔχει δ' οὕτως·

« Εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Ἰπάτης καὶ Κύνου θέλουσι διαρῖξασθαι κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἰατροί, διὰ νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν λουτρῶν καὶ νὰ συλλέγωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Τῶν ἰατρῶν τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ θερμὰ λουτρά φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία ἢ ἀμοιβὴ ἐνός ἑκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 150 κατὰ μῆνα ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.»

Παραδεχθέντος δὲ καὶ τοῦ τυπικοῦ αὐτοῦ μέρους, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψήφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τῆν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψυφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρῶτον ὁμοίον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 69· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ω Θ Ω Ν
ΕΛΛΗΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ε Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Ὑπάτης καὶ Κύβου θέλουσι διορίζεσθαι κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἰατροὶ διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν τῶν ἰατρῶν τούτων ἢ μὲν ὑπηρεσία διαρκεὶ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρά αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἢ δὲ μισθοδοσία ἢ ἀμοιβὴ ἐνός ἐκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 150 κανὰ μῆνα ἐνόσω διαρκεὶ ἡ ὑπηρεσία των.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. »

Ἐπελήφθη ἔπειτα καὶ τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἐνός στρέμματος γῆς πρὸς τοὺς γεωργοὺς νομοσχεδίου, μηδεμίαν δ' ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ παρατηρήσεως ἐπινευθείσης, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεωτῶν Κ.Κ. Γρίβου καὶ Σ. Βαλέττα, ἐξ ἧς συνήθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἐνός στρέμματος γῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς νομοσχεδίου, ὅπως κατὰ τῆς Γερουσίας ἐτροποποιήθη, ναὶ ἢ οὐχί;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Δ. Κονδύλης	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Ἄντ. Καμπάνης	N.
Γ. Λογιωτατιδῆς	N.	Ἄνδ. Δανόπουλος	N.
Δ. Δεληγεωργῆς	N.	Ν. Ἰατρὸς	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ἀναγ. Μικροποκάμισος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Σταυρὸς Γρίβος	N.	Κωστῆς Βρυζάκης	N.
Ἰω. Πετμεζῆς	N.	Ἀνάργ. Πετράκης	N.

Κ. Τζαβέλας	N.	Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος	N.
Σ. Στράτες	N.	Ἰω. Ζαφειρόπουλος	N.
Π. Ράγκος	N.	Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Α. Π. Νάκος	N.	Ν. Κορφιοτάκης	N.
Ἄντ. Γεωργαντᾶς	N.	Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσαντακῆς	N.	Παρασκ. Ματάλας	N.
Γ. Κονδύλης	N.	Ἠλ. Γιατράκος	N.
Κ. Φασίτσας	N.	Α. Στέφανος	N.
Ἐλ. Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυριδωνος	N.
Γ. Ἰω. Βατίστας	N.	Ρ. Παλαμίδης	N.
Ἄγ. Γουζούασης	N.	Θ. Μ. Πετρινός	N.
Γ. Κ. Βελῆς	N.	Κ. Μανέτας	N.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	N.	Μ. Χατοῦ Μελέτη	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Μ. Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Γρ. Χατσαγιάννος	N.	Ν. Μπούτουνας	N.
Γ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Κλίμακας	N.	Ἰω. Παππατσώνης	N.
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δορειώτης	N.
Π. Α. Ζάννος	N.	Σπ. Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθος	N.	Σπ. Α. Βαρόσης	N.
Ἠλ. Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	N.
Γ. Πετμεζῆς	N.	Χρῖσ. Σουμαρίπας	N.
Ν. Ἀνδριμόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζῆς	N.	Κ. Βέικος	N.
Ἰω. Ζάγκος	N.	Μ. Ἰατρὸς	N.
Γρην. Ν. Κορφιοτάκης	N.	Δ. Βιρβίλης	N.
Ἄθ. Δανηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐνης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	N.
Βελισ. Νικολαΐδης	N.	Α. Μαυρομιχάλης	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας	N.	Ν. Μοσχούλας	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.
Ζαρ. Δεπάστας	N.	Α. Κανελοπούλος	N.
Ἐμ. Ἀντίπας	N.	Κ. Δ. Σχινᾶς	N.
Ἄνδ. Νοταρᾶς	N.	Ἰω. Γκοῦρας	N.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.	Ἀναγ. Κεχαγιάς	N.
Γ. Πανοπριτόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	N.

Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ιω. Τομαράς	N.
Ιω. Α. Αντωνόπουλος	Αν. Παππατσόρης	N.
Χρ. Τσίνος	Αθ. Καστανάς	N.
Α. Κουμανιώτης	Γ. Σ. Κριεζής	N.
Θ. Ι. Μέξης	Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Εμ. Α. Ορλώφ	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Γ. Μπάστας	Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Κ. Δαρειώτης	Ι. Χατσίκοκ	N.
Σταμ. Αντωνιάδης	Δαλαμ. Τσουκαλάς	N.
Ιω. Περίδης	Κ. Δουβουνιώτης	N.
Ανδ. Μάμουκας	Κ. Ριζόπουλος	N.
Κάρολος Νάζος	Γ. Τασσαίος	N.
Εύστρ. Παρίσης	Μάρκος Βιτάλης	N.
Αντ. Αρμάος	Ιω. Οικονόμου	N.
Μ. Αναστασόπουλος		N.

Ανεγνώσθησαν ακολούθως τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον αὐτοῦ, ὅπως παρὰ τῆς Γερουσίας ἐτροποποιήθησαν, μηδεμιᾶς δ' ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο ἑκάτερα τούτων δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτω

« Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς, ὅσοι κατοικοῦν ἢ θελήσουν νὰ κατοικήσωσιν εἰς χωρία, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀνήκουσι καθ' ὅλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἰδιοκτήτους οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτὰ, χορηγείται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐρείπιων γηπέδων, ἢ ἀγρῶν, δωρεάν, ἐν Βασ. στρέμμα, ἀποκλειστικῶς δι' οἰκοδομὴν οἰκίας, δι' αὐλὴν, καὶ διὰ κήπον, ἐντὸς ἢ περὶ τοῦ χωρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.»

« Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτήτην οἰκίαν, γηπέδον ἢ ἀγρὸν, ἐντὸς ἢ περὶ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἢ θελήσωσι νὰ κατοικήσωσιν, ἔλαττον τοῦ ἐνὸς στρέμματος, καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καλύβην ἢ κήπον δυνάμει τοῦ 18. ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ ἀπὸ 12 (24) Ἰανουαρίου 1836 Βασιλ. Διατάγματος ἔλαττον ἐπίσης τοῦ ἐνὸς στρέμματος, χορηγείται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὸ ἔλλειπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προλαβάντι ἄρθρῳ ἐκτάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.»

Ανεγνώσθη καὶ τὸ 3 αὐτοῦ ἄρθρον παρὰ τῆς Γερουσίας προστεθέν. Ἐνταῦθα δὲ παρατήρησέ τις, ὅτι καὶ δίκαιον καὶ προτιμότερον ἦτο νὰ παρεχωρεῖτο τὸ γηπέδον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κατὰ πρῶτον ἀναφερομένου, διότι ἄλλως καὶ ὑποθέ-

σεις πολλαὶ διὰ τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον θέλουσι συσσωρευεῖσθαι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐργηγοροῦντος θέλει ματαιοῦσθαι. Παρατηρήσαντες δ' ἄλλου, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου, ὡς ἐνεργητικὸς, θέλει, ἐκ πλειοτέρας ἰσότητος ὀρμώμενος, νὰ κάμῃ τὴν δωρεάν, ἢ βουλή παρεδέχθη καὶ τοῦτο δι' ἀναστάσεως ἀναλλοίωτον ἔχει δ' οὕτως

« Ἄρθρον 3. Ἐὰν δύο ἢ καὶ πλείότεροι γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διαθέσιμον ἐθνικὸν γηπέδον ἢ ἀγρὸν, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτον λαχὼν κατὰ κληρὸν, ἐνεργεῖται δὲ ἢ κληρώσει διὰ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου, ἐπὶ δημοσίαις συνεδριάσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.»

Αναγνωσθέντος δὲ τοῦ 4 ἄρθρου, ὡς παρὰ τῆς Γερουσίας προσετέθη, παρατήρησέ τις, ὅτι τὰ αἰτηθῆσόμενα γηπέδα ἐνδέχεται νὰ μὴ ἴναι πρόσφορα δι' οἰκίαν καὶ νὰ χρησιμεύωσι μᾶλλον πρὸς καλλιέργειαν, ἀλλὰ διὰ τῶν περὶ τούτου ὀδηγῶν του τοῦ ὑπουργείου, πέποιθεν, ὅτι θέλει διασαφήσει τούτο.

Ἄλλος μετὰ τούτον ἐπήνεγκεν, ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ νομοσχέδιον προτίθεται νὰ διευκολύνῃ καὶ προστατεύῃ τοὺς γειτνιαζοντας χωρικοὺς. Ἄλλ' ἡ ἔκφρασις δὲν εἶναι τόσο σαφὴς καὶ ἔπρεπε μετὰ τὰς λέξεις « διανεμόνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειτνιαζοντας » νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις « ὅταν ἔχωσιν οὗτοι ἔλαττον τοῦ ἐνὸς στρέμματος γηπέδου.»

Ἐπὶ τούτοις παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τούτο δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἐφεξῆς

« Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ζητηθῶσιν ἐθνικὰ γηπέδα κείμενα μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν δύο ἢ πλείοτερον γεωργῶν, διανεμόνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειτνιαζοντας μέχρι τῆς ἀπαρτίσεως τοῦ ἐνὸς στρέμματος εἰς ἕκαστον. Ἄλλ' ἐὰν τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἐθνικῶν τούτων γηπέδων ἴναι ἔλαττον τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος, λαμβάνουσι κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον ποσόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φθάσωσιν ὅλοι εἰς ἴσην ἔκτασιν τὸ δὲ μένον ποσὸν διανεμεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅλους κατ' ἴσην ἀναλογίαν.»

Ανεγνώσθησαν ἔπειτα καὶ τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11, ἐφ' ὧν μηδεμιᾶς παρατηρήσεως γενομένης, ἢ βουλὴ παρεδέχθη ἐν ἑκάστῳ τούτων δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτως

« Ἄρθρ. 5. Ἐξαιροῦνται τῶν παρεχωρήσεων γαῖαι ἢ γηπέδα μένοντα ἢ κριπτόντα ἀρχαιότητι, ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα,

καὶ δια δημοσίον ἢ δημοτικόν συμφέρον απαιτεῖ νὰ μὴ παραχωρηθῶσιν.

Ἐ ἄρθρ. 6. Οἱ γεωργοὶ ὀφείλουσιν ἐντὸς μὲν τὸ πολὺ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος γηπέδου, εἴαν δὲν ἔλαβον οἰκόπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδομήσων ἤδη, καὶ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ χωρίον, ὅπου ἐγένετο ἡ παραχώρησις.

Ἐ Ἐντὸς δὲ τοῦ τρίτου ἔτους νὰ φυτεύσωσιν τὴν ὑπόλοιπον γῆν μὲν οἰαδήποτε προσοδοφόρα δένδρα.

Ἐ Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέλει ἀποδεικνύεσθαι δι' ἐκθέσεως πραγματογνωμόνων, ἐπιθεωρουμένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου οικονομικοῦ ἐφόρου.

Ἐ ἄρθρ. 7. Ἐάν οἱ γεωργοὶ δὲν ἐκπληρώσωσιν τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις, θέλουσι στερεῖσθαι ἀνευ ἀποζημιώσεως, τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἢ γηπέδων, ἀμα δὲ καὶ οὕτως ἔβαλον οἰκοδομήσει ἢ φυτεύσει.

Ἐ ἄρθρ. 8. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ κέρωσιν ἄλλην χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων γηπέδων ἢ γαιῶν παρὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀρισμένην.

Ἐ Ἐν περιπτώσει παραδόσεως θέλουσιν ἐφαρμοῦν εἰς αὐτοὺς αἱ φορολογικαὶ περὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατάξεις.

Ἐ ἄρθρ. 9. Ὅσοι λαβόντες ἤδη γῆν δυνάμει τοῦ Π. ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12/24 Ἰανουαρίου 1836 Βασιλ. Διατάγματος, προλάβωσι καὶ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔλλειπον πρὸς συμπλήρωσιν, καὶ δὲν ἐκπληρώσωσιν τὰς ὑποχρεώσεις των, θέλουσι στερεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7. διαταχθέντων, ὅτι προσαποκτιτῶν, μὴ παραβλαπτομένων ὅμως τῶν ἀποκτηθέντων ἤδη δικαιωμάτων των, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρου ψήφισματος ἢ διατάγματος.

Ἐ ἄρθρ. 10. Τὸ τρίτον ἔτος ἢ καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἄρου παραδοθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6. ἐκθεσις, βεβαιούσα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς γεωργοὺς ὑποχρεώσεων, τὸ ὑπουργεῖον ὀφτεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸν απαιτούμενον τίτλον ιδιοκτησίας, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις περὶ παραχωρήσεως ἐθν. κτημάτων, ἐκτὸς ἂν πληροφορηθῆ ὅτι τὰ ἐν τῇ διαληθρασίᾳ ἐκθέσει περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων δὲν ἔχονται ἀληθείας.

Ἐ ἄρθρ. 11. Τοῦ δικαιώματος τῆς δωρεᾶς, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ εἰς τοὺς γεωργοὺς ὁ παρὼν νόμος, μετέχουσι καὶ αἱ

εἰκογόνειαι τῶν ἀποδισσάντων γεωργῶν, κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Παραδεχθέντος δὲ καὶ τοῦ 12 τυπικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Γ. Κριζῆ καὶ Σουμκρίπα, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 76. ἔχει δὲ τὸ σύνολον ἐπιψηφισθῆν οὕτως:

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπισημάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερκοίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς, ὅσοι κατοικοῦν, ἢ θελήσωσιν νὰ κατοικήσωσιν εἰς χωρία, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀνήκουσι καθ' ὅλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δημοσίον, εἴαν δὲν ἔχωσιν ιδιοκτήτους οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτὰ, χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐρείπιων γηπέδων, ἢ ἀγρῶν, δωρεάν ἐν Β. στρέμμα, ἀποκλειστικῶς δι' οἰκοδομὴν οἰκίας, ἢ αὐλῆν, καὶ διὰ κήπον, ἐντὸς ἢ περὶ τοῦ χωρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἔχοντας ιδιοκτήτην οἰκίαν γηπέδον ἢ ἀγρὸν ἐντὸς ἢ περὶ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἢ θελήσωσι νὰ κατοικήσωσιν, ἔλαττον τοῦ ἐνός στρέμματος, καὶ εἰς τοῦ λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καλλῖπν ἢ κήπον δυ' ἀμει τοῦ 1/2 ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ ἀπὸ 12/24 Ἰανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος ἔλαττον ἐπίσης τοῦ ἐνός στρέμματος, χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὸ ἔλλειπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

ἄρθρ. 3. Ἐάν δύο ἢ καὶ πλείοτεροι γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διαθέσιμον ἐθνικὸν γηπέδον ἢ ἀγρὸν, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτον λαχὼν κατὰ κλήρον, ἐνεργεῖται δὲ ἡ κλήρωσις διὰ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου, ἐπὶ δημοσίαις συνεδριάσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.

Άρθρ. 4. Εάν ζητηθώσιν εθνικά γήπεδα κείμενα, μεταξύ τών ιδιοκτησιών δύο ή πλειοτέρων γεωργών, διανέμονται εις τούς αίτουοντας αυτά γειννιάζοντας μέχρι τής άπαρτίσεως του ενός στρέμματος εις έκαστον, άλλ' εάν το ύλικόν ποσόν τών εθνικών τούτων γηπέδων ήναι έλαττον τής άπαιτουμένης ποσότητος, λαμβάνουν κατά προτίμησιν οι έχοντες ολιγώτερον ποσόν, εις τρόπον ώστε να φθάσωσιν όλοι εις ίσην έκτασιν· το δε μένον ποσόν διανέμεται μετά ταύτα εις όλους κατ' ίσην αναλογίαν.

Άρθρ. 5. Εξαιρούνται τών παραχωρήσεων γαίαι ή γήπεδα, φέροντα, ή κρύπτοντα αρχαιότητα, ή άλλα ιστορικά μνημεία, και όσα δημοσίον ή δημοτικόν συμφέρον απαιτεί να μη παραχωρηθώσιν.

Άρθρ. 6. Οι γεωργοί όφείλουν εντός μέν το πολύ του δευτέρου έτους από τής παραχωρήσεως να οικοδομήσωσιν επί του παραχωρηθέντος γηπέδου, εάν δεν έλαβον οικίαπεδα, επί τών όποιών οικοδομήσαν ήδη, και εγκατασταθώσιν εις το χωρίον, όπου έγινετο ή παραχώρησις.

Εντός δε του τρίτου έτους να φυτεύωσιν την υπόλοιπον γην με οικηθήποτε προσοδοφόρα δένδρα.

Η εκπλήρωσις των άνωτέρω θέλει αποδεικνύεσθαι δι' έκθέσεως πραγματοποιημένων, επιβεβαιουμένης υπό των δημοτικών αρχών και του άρομодίου οικονομικού έφρσου.

Άρθρ. 7. Εάν οι γεωργοί δεν εκπληρώσωσι τās διά του παρόντος νόμου επιβαλλομένας εις αυτούς ύποχρεώσεας, θέλουσι στερείσθαι άνευ αποζημιώσεως των εις αυτούς παραχωρηθεισών γαιών ή γηπέδων, άλλ' δε και ούτινος ήθελον οικοδομήσει ή φυτεύσει.

Άρθρ. 8. Δεν επιτρέπεται εις τούς γεωργούς να κάμωσιν άλλην χρήσιν των παραχωρηθέντων γηπέδων ή γαιών παρά την διά του παρόντος νόμου ώρισμένην.

Εν περιπτώσει παραβάσεως, θέλουν έπαιρημόζεσθαι εις αυτούς αι φορολογικαί περί εθνικών γαιών διατάξεις.

Άρθρ. 9. Όσοι, λαβόντες ήδη γην δυνάμει του 18 ψηφίσματος του Κυβερνήτου ή του από 12/24 Ιανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος, προσλάβωσι και το κατά τον παρόντα νόμον έλλειπον προς συμπλήρωσιν, και δεν εκπληρώσωσι τās ύποχρεώσεας των, θέλουσι στερείσθαι κατά τα εν τω άρθρω 7 διαταγόμενα ό,τι προταπέκτησαν, μη παρασλαπτομένων όμως των αποκτημένων ήδη δικαιωμάτων των, δυνάμει των διατάξεων του άνωτέρω ψηφίσματος ή Διατάγματος.

Άρθρ. 10. Το τρίτον έτος ή και πρό αυτού, αφού παραδοθή εις το ύπουργείον των Οικονομικών ή κατά το άρθρ. 6 έκθεσις, θεβαιούσα την εκπλήρωσιν των παρά του παρόντος νόμου επιβαλλομένων εις τούς γεωργούς ύποχρεώσεων, το ύπουργείον όφείλει να εκδώση τον απαιτούμενον τίτλον ιδιοκτησίας, κατά τās ύπαρχούσας διατάξεις περί παραχωρήσεως εθνικών κτημάτων, εκτός αν πληροφορηθή ότι τα εν τη διαληφθειή έκθέσει περί εκπληρώσεως των ύποχρεώσεων δεν έχονται αληθείας.

Άρθρ. 11. Του δικαιώματος τής δωρεάς, την όποίαν χορηγεί εις τούς γεωργούς ο παρών νόμος, μετέχουσι και αι οικογένειαί των αποδωσάντων γεωργών, κατά τās διατάξεις αυτού.

Άρθρ. 12. Ο Ημέτερος επί των Οικονομικών ύπουργός επιφορτίζεται την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος νόμου.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς παρά τής Βουλής και τής Γερουσίας, και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, θέλει δημοσιευθή διά τής εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και έκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

Επί του εξής ζητήματος

Παραδέχεται ή Βουλή το σύνολον του περί παραχωρήσεως ενός στρέμματος γης εις τούς γεωργούς νομοσχεδίου, ως παρά τής Γερουσίας έτροποποιήθη, και ή όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Όρεινός	N.	Ανάργυρος Πετράκης	N.
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Κ. Τσαβέλας	N.
Γεώργιος Λογιωτατίτης		Σ. Στράτος	
Δ. Δελιγεώργης	N.	Π. Ίάγκος	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Λουκάς Π. Νάκος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Αντώνιος Γεωργαντάς	
Σταύρος Γρίβας	N.	Πέτρος Τσανετάκης	
Ιωάννης Πετμέζης	N.	Γεώργιος Κονδύλης	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Κωνσταντίνος Φαίτσας	N.
Αντώνιος Καμπάνης		Έλευθέριος Καλογεράς	N.
Ανδρέας Δανόπουλος	N.	Γεώργιος Ι. Βατίτσας	N.
Νικόλαος Ιατρός		Άγ. Γουζούτσας	N.
Αναγ. Μακρυπουκάμισος	N.	Γεώργιος Κ. Βελής	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Ιωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Κωνσ. Βρυζάκης		Γεώργιος Ι. Γουλάσας	

Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννος	N.	Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ίωάννης Κλίμακας		Ίω. Παππατσώνης	N.
Αναγνώστης Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος	N.	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαήλ Ν. Βαλέττας	N.	Στρατής Δελιγιαϊνάκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότζης	
Ήλιος Παππαδαίος	N.	Παύλος Λεντούδης	N.
Γεώργιος Πετμεζάς		Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ανδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζάς		Κωνστ. Βέϊκος	
Ίω. Ζάρκος	N.	Μιχαήλ Ίατρος	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.	Δημήτριος Βιρβίλης	
Αθ. Δανιλόπουλος	N.	Γεώργιος Μπάνης	N.
Στ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Αναστάσιος Μαυρομιχάλης	
Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης		Γεώρ. Κ. Μυρομιχάλης	N.
Δημήτρ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	
Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Η. Ζαριφόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Α. Κασιλόπουλος	N.
Εμμανουήλ Αντίπας	N.	Κωνσταντίνος Δ. Σχινάς	N.
Ανδρέας Νοταράς		Ίωάννης Γκαύρας	N.
Ευσταθιος Οικονομόπουλος		Αναγνώστης Κεχαγιιάς	N.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	N.	Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	
Εμμανουήλ Χ. Τσούγλος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ίωάννης Ζαριφόπουλος	N.	Ίωάν. Δ. Αντωνόπουλος	
Μ. Πρωτοπαππάς	N.	Χριστόδουλος Γσίνοσ	
Νικόλαος Κορριωτάκης	N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Έμ. Μελετόπουλος		Θεόδωρος Ι. Μίξης	N.
Παρασκευάς Ματάλας	N.	Έμμ. Λαζάρου Όρλόφ	N.
Ήλιος Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Λουκάς Στέφανος	N.	Κωνσταντίνος Δαρειώτης	N.
Εύσ. Σπυρίδωνος		Στ. Αντωνιάδης	N.
Ίήγας Παλαμίδης		Ίωάννης Περίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Άνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνσταντίνος Μανέτας		Κάρολος Νάζος	
Άλέξ. Αλεξανδρόπουλος		Ευστράτιος Παρίσσης	N.
Μ. Χ. Μελέτη		Αντώνιος Άρμάος	N.

Μητ. Ανατασόπουλος	N.	Δημήτριος Χαταίσκος	N.
Ίω. Τομπράς	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Άν. Παππατσώρης		Κωνσταντ. Δουβουνιώτης	N.
Αθ. Καστανάς	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Γεώργ. Σ. Κριζής	N.	Ίωάννης Τασσαΐος	N.
Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης		Μάρκος Βιτάλης	
Δ. Α. Κουντουριώτης	N.	Ίωάννης Οικονόμου	N.
Ίωάννης Γ. Κριζής	N.		

Τελευταίον άναγγελλας ό πρόεδρος, ότι αντικείμενον τής προσηκούσ συνεδριάσεως θέλει εΐσθαι ή συζήτησις του περί κληρονομικου δικαιοώματος των αποβιωσαντων άξιωματικων νομοσχεδίου, και όσα άλλα εν τή ήμερουσια διατάζει άνήρτηται, διελευσ την συνεδρίασιν εν ώρα 3 Μ. Μ.

Ο προεδρεύων πρισύτερος Βουλευτής
ΊΩ. ΤΟΜΑΡΑΣ.

Οι Γραμματεΐς
 Α. Π. Νάκος.
 Ίω. Αντωνόπουλος.

Πρωτόκολλον όρκωμοσίας.

Σήμερον την δεκάτην εβδόμην Φεβρουαρίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού ογδόου έτους, εμφανισθεις ό εξ Ολυμπίας Βουλευτής Κ. Γ. Η. Ζαριφόπουλος, έδωκε τον παρα του 57 άρθρου του συντάγματος όριζόμενον βουλευτικόν όρκον.
 « Ομνύω εις τό θναμα τής δημοσίου και άδικιρέτου Τριάδος να φυλάξω πίστιν εις τον Βασιλέα τής Ελλάδος, υπακοήν εις τό σύνταγμα, και εις τους Νόμους του Κράτους, και να εκπληρώσω εύσυνειδήτως τά καθήκοντά μου.»

Ο Ίερως Παΐσιος.

Ο όρκισθεις
 Γ. Η. Ζαριφόπουλος

Ο Πρόεδρος
 Δ. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ.

Οι Γραμματεΐς
 Εύσρ. Μ. Παρίσσης.
 Α. Π. Νάκος.

Της 18 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὅκτα κοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνεληθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὄνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ προκυμαίας Πειραιῶς νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἡ ἐπιτροπὴ, μελετήσασα μετὰ προσοχῆς τὸ ὑποβληθέν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Πειραιῶς Νομοσχέδιον, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2. ἔκρινεν εὐλογον νὰ προσθήσῃ καὶ πέμπτον παράγραφον ὡς ἀκολούθως, κ § 5 καὶ διὰ κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἔκροτῃν τῶν ἐκ τῶν ὀμβρῶν ὑδάτων » καὶ ταῦτα χάριν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, διότι αἱ πρόσοδοι τοῦ νέου τούτου δήμου εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς διὰ τοιαύτας δαπάνας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3. ἡ ἐπιτροπὴ σας φρονεῖ, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προκείμενος φόρος εἶναι δημοτικός, ἄρα ἡ εἰσπραξὶς καὶ διαχείρισις αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐνεργῆται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ δημοτικούς Νόμους, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 3 νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως.

« Ἄρθρ. 3. Ἡ εἰσπραξὶς καὶ διαχείρισις τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 ἀναφερομένου δικαιώματος ἐνεργεῖται, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς. »

Ἡ μειονοφηρία τῆς ἐπιτροπῆς σας ἐγνωμοδότησε τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρ. ἱμπεριλαμβάνει ἀντικείμενα παρελθόντα, ἐνῶ πᾶς Νόμος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, σκοπὸν ἔχει νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς λαοὺς εἰς ὑποχρεώσεις μελλούσας καὶ ὄχι παρελθούσας.

Ἐπὶ τέλος ἡ ἐπιτροπὴ σας παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργείων νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς τὴν εἰσπραξὶν καὶ διαχείρησιν τῶν ποσοτήτων, ὅσαι προῆλθον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1836 Νόμου, καθότι τινεὶ ἐκ τῶν ἐμπόρων, ἀναφερθέντες εἰς τὴν Βουλὴν, μεταξὺ τῶν ἄλλων διατείνονται, ὅτι εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε δραχ. 750,000, ἐνῶ καθ' ἃ ἄλλοι λέγουσιν, μόλις τὸ ἡμισυ τούτων ἐπήγαγε τούτων ἕνεκα ἡ ἐπιτροπὴ σας παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν ἐξέλεξιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαιώματος, καὶ νὰ δώσῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀνηκούσας πληροφορίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1848.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Πετρόκης.
Ζαφείριος Ν. Δεπάστας.
Ν. Μπούτσουκας.
Κ. Βρυζάκης
Δημ. Σκελλαριάδης.

Εἶτα ἀρξαμένου τινὸς νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀνάγκην τῆς παρουσιάσεως τῶν καταλόγων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ἵνα δυνηθῶσι νὰ λάθωσιν αὐτοὺς οἱ Βουλευταὶ ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ οὐσιώδους καὶ σπουδαίου περὶ καθυστερῶν νομοσχεδίου, περιτήρησεν ἕτερος βουλευτὴς, διατελών παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οικονομικῶν, ὅτι ἐδόθη ἐντολὴ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ ὑπάρχοντες κατάλογοι.

Προὔτεθῃ δὲ μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν τὸ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀποβιώσαντων στρατιωτικῶν νομοσχεδίου. Διήντος δὲ τοῦ λόγου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἀνέφερε

τις, ότι μέλλον να καθυποβάλη τροπολογίαν επί του 1. άρθρου, διά να συμπεριληφθώσιν εν αὐτῷ καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοί, ἀλλ' ἀποβιώσαντες πρὸ τῶν 1833 καὶ 1836 καὶ διὰ τοῦτο μὴ περιεχόμενοι εἰς τὰ μητρώα, κρίνει ἀναγκασιὸν νὰ εἴη ἤδη ὀλίγα τινα, ἵνα μὴ θεωρηθῆ ὡς ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος μόνων τῶν εἰς τὰ μητρώα προτεταμένων καὶ ἀποθανόντων ἀβαθμολογήτων στρατιωτικῶν. Διότι, ἐὰν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ παρὰ τῆς ἐνοσυνελεύσεως ἀποφασισθέντα, εἰσάγεται σαφῶς, ὅτι πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀποθανόντες δὲν ἐπρόβησαν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ μητρώον. Ἐπειδὴ ἔν τοις πρακτικῶς τῆς συνελεύσεως κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 27 καὶ 28 Μαρτίου εἰσάγεται σαφῶς, ὅτι οἱ ἐν τοῖς ψήφισμασιν ἀναφερόμενοι βαθμοὶ, ἀναφέρονται ἐν γένει εἰς τοὺς στρατιωτικῶς ὑπηρετήσαντας, καὶ τὸ 1. ψήφισμα, τοῦ ὁποίου ἤδη τὴν πραγματοποίησιν προτιθέμεθα νὰ εὐκολύνωμεν δὲν ἐννοεῖ μόνον ἐκείνους ὅσοι ἐβαθμολογήθησαν, ἀλλ' ἐν γένει πάντας τοὺς πραγματικῶς ὑπηρετήσαντας· ἀνίγνω δ' ἀποσπασματὰ τῶν πρακτικῶν ἐκ τῶν ῥηθιστῶν συνεδριάσεων, εἰς ὧν εἰσῆγαγεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσιν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς ἀποθανόντες δὲν ἐδουλήθησαν νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὰ μητρώα. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1. ψήφισμα τῆς ἐνοσυνελεύσεως διορισθησομένη ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσει τίνες εἰσὶ τοιοῦτοι, κατὰ πόσον ὑπηρετήσαν, καὶ εἰς ποῖαν τάξιν ἀνήκει νὰ καταταχθῶσιν, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ εἰς ποῖους θέλει ἐκτελεσθῆαι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ῥηθίντων στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ νομοθετηθῆ ἰδίως, φρονεῖ λοιπὸν, ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καὶ τὰ περὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος καὶ τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν πρὶν ἢ καταταχθῶσιν εἰς τὰ μητρώα.

Ἀνεπτύξεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὸν αἰματηρὸν καὶ δυσχερῆ ἀγῶνα τὸν ὁποῖον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεδέχθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, διάφοροι Ἕλληνες, ἀσπασθέντες αὐτόν, ἐπεδόθησαν ἀσμένως, καὶ ἀγωνισθέντες κατ' αὐτόν οἱ μὲν πολιτικῶς, οἱ δὲ στρατιωτικῶς, κατέστρεψαν καθ' ὅλοκληρίαν τὰς καταστάσεις αὐτῶν. Τὴν περιθαλίψιν καὶ αἴξιν ἀνταμοιβῆν τῶν τοιούτων συνέσταται εἶναι αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις, καὶ περὶ ταύτης φρονίζων καὶ ὁ αἰδίδιμος Κυβερνήτης, διώρισεν εὐθὺς εἰς ἀρχῆς ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ἐκδουλεύσεων ἐκάστου, ἔτι δὲ

καὶ τὸ ταξικρικὸν σῶμα. Καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲ τῆς Α. Μ. προνόησε περὶ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ συνέστησεν ἐπιτροπὴν, ἵνα βαθμολογήσῃ αὐτούς, καὶ κατὰ τὴν βαθμολογίαν ὀρίσῃ ἀναλογικὰ ἀνταμοιβὴν εἰς ἕκαστον. Ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ συνεπέρας τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὴν ἔργον· ἀλλ' ἐκ τούτου ἐγένετο πολλὰ παράπονα, ἄλλων μὲν ὡς παραλειφθέντων καὶ ὑποσκαλισθέντων παρὰ τὸ δίκαιον, ἐνῶ ἄλλοι παρ' ἀξίαν ἔλαβον βαθμοὺς καὶ μισθοὺς, ἄλλων δ' ὡς μὴ λαβόντων τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα βαθμὸν· ἐπειδὴ δὲ τὰ διεγεγνημένα ταῦτα παράπονα ἐπανελάμβανοντο συνεχῶς, διορίσθη καὶ δευτέρα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ τρίτη μετ' αὐτὴν πρὸς θεραπείαν τῶν τοιούτων παραπόνων. Ἀλλὰ ταῦτο μὴ ἐξαλειφθέντα διήρκουν καὶ μέχρι τῆς ἐνοσυνελεύσεως. Αὕτη λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ῥηθέντα παράπονα προήρχοντο, διότι ἄλλοι μὲν καίτοι ἀγωνισταὶ ὄντες παρελείφθησαν τὸ παράπαν καὶ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν οὐδὲ κατατάχθησαν εἰς τὰ μητρώα, ἐπομένως οὐδ' ἐβαθμολογήθησαν οὐδ' ἀντιμειβήθησαν, ἄλλοι δὲ καὶ τοὶ καταγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρώα καὶ βαθμολογημένοι δὲν ἔλαβον τὰς εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀντιμισθίας ἀμοιβὰς καὶ προικοδοτήσεις, συνέταξε τὸ 1. καὶ 2. ψήφισμα, τὸ μὲν πρὸς περιθαλίψιν τῶν πρώτων, τὸ δὲ πρὸς ἐκπνοποίησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν δευτέρων· ἐπειδὴ δ' ἐν τῆς ψήφισμασι τούτοις ὀρίζεται ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν ῥηθίντων ἀγωνιστῶν ἀπενέμοντο καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἐγένετο χρεῖα νὰ ὀρίσῃ τίνες ἐννοοῦνται ὡς τοιοῦτοι. Μὴ ἔχουσα δὲ καιρὸν ἡ Συνλεύσις νὰ συζητήσῃ καὶ ἐξετάσῃ ποῖον κύκλον πρέπει νὰ διαγραφῇ εἰς τὸ κληρονομικὸν τούτου δικαίωμα, καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ νὰ τὸ ἐπεκτείνῃ, ἀφῆκε τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὰς Βουλὰς, ἵνα σκεφθῶσιν αὐτὸ ὀρίμως καὶ ἀποφασίσωσιν ἐν ἀνέσει. Τὴν τοιαύτην ἐντολὴν τῆς ἐνοσυνελεύσεως πρόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ σήμερον ἡ Βουλὴ, προσδιορίζουσα τίνες θεωροῦνται κληρονόμοι τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὸν β'. παράγραφον τοῦ 1. ψήφισματος καὶ τὸν γ'. παράγραφον τοῦ 2. ὑπαγομένων στρατιωτικῶν ἀγωνιστῶν. Τοῦτο λοιπὸν ἔπρεπε νὰ περιέχῃ καὶ τὸ νομοσχέδιον· ἀλλ' αὐτὸ φέρει ἀλλοιωσεις εἰς τὰ ῥηθέντα ψήφισματα. Διότι ἐνῶ τὸ 1. ψήφισμα ἀναφέρει διάφορα μητρώα, τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὀρίζει τὰ μητρώα τοῦ 1833 καὶ 1836, καὶ περιλαμβάνει καὶ τοὺς προτεταμένους εἰς τὰ μητρώα, ἐνῶ τὸ ψήφισμα ὀρίζει μόνον ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ βαθμὸς ἦτο προσδιορισμένος· ἐπειδὴ ὁμοίως τὰ ψήφισματα τῆς ἐνοσυνελεύσεως εἶναι νόμοι ἐκτελεστέοι, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ

ἤδη νὰ μεταβάλλῃ ταῦτα, οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπιφέρει διακρίσεις περὶ προσωπικῶν δικαιωμάτων, διότι ταῦτα εἶναι ὠρισμένα ἐν τῷ ψηφισματι. Προτείνει λοιπὸν, ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου εἰς μόνον τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν κληρονομῶν, καὶ νὰ ὄρισῃ ἡ Βουλὴ τίνες εἰσὶν οἱ κληρονομοί, νὰ μὴ ἐπεκταθῇ δὲ καὶ εἰς ἀλλοιώσεις τῶν ψηφισμάτων.

Ἀντετάχθη πρὸς ταῦτα, ὅτι αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἀνήκουσιν εἰς τὰ καθ' ἕκαστον, διότι ἀρχὴ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου εἶναι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ἀποβιωσάντων ἀγωνιστῶν· ἀλλ' ἂν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τοῖς εἰς τὰ μητρώα καταγεγραμμένοις καὶ οἱ ἀποβιώσαντες· πρὶν ἢ ἐγκαταγραφῶσιν εἰς τὰ μητρώα κ.τ.λ. ἀνέκουσιν εἰς τὴν καθέκαστη συζήτησιν, καὶ θέλουσιν ἀποτελέσει τὰς ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἀρθρῶν τροπολογίας, οὐδὲ προδικάζει ἡ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία τὰς ἐπὶ τοῦ 1 άρθρου αὐτοῦ προταθείσας τροπολογίας.

Κατὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ἀναγκαστικὴν κλήσιν, ἐπιτηρούτων τῶν ψηφιακῶν Μελετοπούλου καὶ Τσαλακώστα, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς ζήτηματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν νομοσχεδίου, ναι ἢ όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Θρεινός	N.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Νικόλαος Ἰατρός	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Κωνστ. Βρυζάκης	
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἀνάργυρος Πετράκης	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Κ. Τσαβέλλας	N.
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Σ. Στράτος	
Μ. Κάρης		Π. Ράγκος	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Λουκάς Π. Νίκος	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	

Πέτρος Τσακιστάκης		Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Παρκουῆς Ματάλας	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Γεώργιος Ἰ. Βατίστας	N.	Ἐὺσ. Σπυρίδωνος	N.
Ἄγ. Γουζούσης	N.	Ρήγας Παλαμιδῆς	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.	Κωνσταντῖνος Μανέτας	N.
Γεώργιος Ἰω. Γουλδάσης	N.	Ἄλεξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Μελέτης Χατοῦ Μελέτη	
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.	Δημήτριος Σακελλαριάδης	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Ἰωάννης Κλίμακας		Π. Παππατσώνης	
Ἀναγνώ. Δημητρίου		Ἰω. Παππατσώνης	N.
Πέτρος Α. Ζάνος	N.	Π. Δαρελιώτης	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	N.	Στρατῆς Δεληγιανιάκης	N.
Ἠλίας Παπαδάτος	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότας	
Γεώργιος Πετμεζᾶς		Παῦλος Λεντούδης	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος		Χρυσάνθος Σουμαρίτας	
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Ἰω. Ζάρκος	N.	Κ. Βέικος	N.
Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης		Μιχαὴλ Ἰατρός	
Ἄθ. Δημηλόπουλος	N.	Δημήτριος Βιβεβίλης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Γεώργιος Μπάρνης	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Π. Μαυρομιχάλης	
Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Α. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δεληγιάνης		Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώργ. Π. Ζηριφόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Α. Κανελλόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Κ. Δ. Σχινᾶς	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Ἰω. Γκούρκος	N.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	N.	Ἀναγ. Κεχρηγιᾶς	N.
Γεώργ. Πανοκριφόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Γουβύλος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	N.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χρ. Γεῖνος	
Νικόλαος Κορσιωτάκης		Α. Κουμανιώτης	N.

Θ. Γ. Μόξης	N.	Αθ. Καστανάς	N.
Έμ. Α. Όρλόφ	N.	Γεώρ. Παππαδημητρίου	
Γ. Μπάστκ;		Γ. Σ. Κριζής	N.
Κ. Ακρειώτης	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Σ. Αντωνιάδης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ιω. Περίδης		Ιω. Γ. Κριζής	N.
Α. Μάμουκας	N.	Δ. Χατσίσκος	N.
Κάρολος Νάζος		Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
Εύστρ. Παρίσης	N.	Κ. Διοβουνιώτης	N.
Α. Αρμάος	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Μήτ. Αναστασόπουλος	N.	Ιω. Τασσαΐος	N.
Ιω. Τομαράς	N.	Μάρκος Βιτάλης	
Αν. Παππατσώρης		Ιω. Οικονόμου	N.

Μετά τούτο ανεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῆς δικαιοῦματος τῶν αποβιωσάντων στρατιωτικῶν εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ, τε νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ τὴν συνοδούσαν τοῦτο ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ μνησθέντος νομοσχεδίου μετὰ τὴν ἐξῆς τροποποίησιν τοῦ πρώτου ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις « καὶ αποβιωσάντων στρατιωτικῶν » συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν αξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀναγνωρισθέντων ὡς τοιούτων μέχρι τοῦ 1829 καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ Μητρώα τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν κτλ.

« Προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει δικαίον νὰ συστάσῃ ἡ βουλὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν, ὅπως δοθῇ ἀνάλογος σύνταξις εἰς τὰς ἀγάμους καὶ ἐνδεις ἀδελφὰς τῶν αποβιωσάντων στρατιωτικῶν, οἵτινες κατὰ τὸν παρόντα νόμον δὲν ἔχελον ἔχει νομίμους κληρονόμους. »

Καθυπεβλήθησαν δὲ καὶ ὑπ' ἑκάτερου τῶν πρώτων ἀγορευσάντων τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου, ἔχουσαι οὕτως.

Τροπολογία Α.

« Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν εἰς τὰ μητρώα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ 1833 καὶ 1836 προτεταμένων διὰ πραγματικῶν βαθμῶν αξιωματικῶν καὶ αποβιωσάντων στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπηρετησάντων ὡς στρατιωτικῶν αξιωματικῶν, ἀλλ' ἀποβιωσάντων πρὸ τοῦ 1833

καὶ 1836 καὶ διὰ τοῦτο μὴ περιχομένων εἰς τὰ μητρώα, χορηγείται εἰς τὰς χήρας κτλ. »

Τροπολογία Β.

« Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῶν ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 10 ψηφισμάτων τῆς συνέλευσεως ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν χορηγείται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων κατ' ἴσην μερίδα. »

Ἐπὶ τούτοις λαβῶν τις τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι ἡ συνέλευσις, συζητήσασα τὸ περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν ἀγωνιστῶν ἀντικείμενον, συνέταξε δύο ψηφίσματα, ὃν τὸ μὲν Ε'. ἀπέβλεπε τοὺς μὴ δικαιοθέντας, τὸ δὲ Ι. ὥρισεν, ὅτι ὅσων οἱ βαθμοὶ εἶναι ἀγνωρισμένοι καὶ πραγματικοί, οὗτοι πρέπει νὰ λάβωσιν ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ βαθμοῦ τῶν τὰς προικοδοτήσεις τῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἤδη πρὸς πραγματοποιήσασιν τοῦ Ι'. ψηφίσματος εἰσαγεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ἀγνωρισμένων καὶ πραγματικῶς βαθμολογημένων στρατιωτικῶν. Ἄλλα τὸ 1. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου λέγει « προτεταμένων διὰ πραγματικῶν βαθμῶν. » Τοῦτο δὲ φέρει διαφορὰν. Διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς πρώτης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀναφύοντα παράτονα συνεστήθη καὶ δευτέρα καὶ τρίτη ἐπιτροπὴ, ἀλλ' αὗται δὲν προσδιώρισαν τοὺς βαθμοὺς τοὺς ἀνήκοντας εἰς ἕκαστον, τὸ Ι'. ψήφισμα λοιπὸν ὥρισεν ὅτι πρέπει ν' ἀνταμειφθῶσιν ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων οἱ βαθμοὶ εἶναι προσδιωρισμένοι, καὶ ἡ βουλὴ λοιπὸν σήμεραν συμφώνως μετὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, πρέπει νὰ θέσῃ ἀντὶ τῆς λέξεως « προτεταμένων » τὴν λέξιν ἀπροσδιωρισμένων. Ἀποκρούει δὲ τὰς γενομένας τροπολογίας, διότι οὐδέμια ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ ἤδη τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα, πρὶν ἢ πραγματοποιηθῇ τοῦτο, καὶ ἀποφανθῇ ἡ διορισθισμένη ἐπιτροπὴ περὶ τῶν μὴ δικαιοθέντων, πόσοι εἶναι καὶ εἰς ποίους βαθμοὺς ἀνήκουσι.

Ἀνήνεγκε καὶ ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον γίνεται πρὸς πραγματοποιήσασιν τοῦ Ι'. ψηφίσματος τῆς συνέλευσεως, δὲν πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ε'. ψηφίσματος, ἵνα μὴ γενικευόμενον καταστῇ δυσεφάρμοστον καὶ ἀπραγματοποιήτον. Ἡ προσθηκὴ ὁμῶς τῶν αξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ὑπερί-

τησαν, είναι δικαία, διότι πρέπει να λάβωσιν ανταμοιβήν τινε και τὰ τέκνα τούτων, καίτοι μη συμπεριλαμβανομένων εις τὰ μητρώα του 1833 και 1836 ἀλλ' εις τὸ εἰδικὸν μητρώον τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

ὑποστηρίζων ἕτερος τὴν ὑπὸ στοιχείον Β' τροπολογίαν, ἀνέφερεν ὅτι, ἐπειδὴ καθὼς ἐν τῷ Ε' παραγράφῳ τοῦ Ι' ψήφισματος, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὁποῦ συζητεῖται τὸ προκειμένον νομοσχέδιον, ἀπονέμονται τὰ δικαιώματα τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων στρατιωτικῶν εἰς τοὺς κληρονόμους των, οὕτω καὶ ἐν τῷ γ' παραγράφῳ τοῦ Ε' ψήφισματος, αὐτὸ τοῦτο γίνεται, προκειμένου λοιπὸν λόγου νὰ ἰσχυρῆ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ἐν ταῖς μητρώοις καταγεγραμμένων στρατιωτικῶν, δύναται συγχρόνως νὰ συμπεριληφθῆ ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ καὶ τινε εἰσὶν οἱ κληρονόμοι τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ Ε' ψήφισματος τῆς ἔθνοσυνελεύσεως. Διὰ τοῦτου οὐδεμίαν προδικασίαν γίνεται, ἀλλὰ, γινομένων γνωστῶν τῶν κληρονόμων, θέλουσι φροντίσει οὗτοι νὰ ἐκζητήσωσι τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν, τῶν ὁποῦν ὠρίσθησαν κληρονόμοι· οἱ δὲ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ι' ψήφισμα θέλουσι κληρονομήσει κεκτημένα δικαιώματα ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ὑπὸ στοιχ. Β' τροπολογίαν.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὸ προκειμένον νομοσχέδιον δὲν πρέπει νὰ κατατάξωμεν καὶ τοὺς κληρονόμους τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ε' ψήφισμα, διότι τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῆ σήμερον, ἀλλὰ τὸ Ι' ἐν ᾧ περιλαμβάνονται οἱ βαθμολογηθέντες καὶ μὴ προηθέντες, νὰ λάβωσι τὰς ἀμοιβὰς· ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπάρχει διαφορά τις μεταξὺ τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ τῶν πολιτικῶν· διότι τοῦ στρατιωτικῶς ὑπερτίσαντος· αἱ ἐκδουλεύσεις εἶναι προσωπικαὶ, καὶ αἱ θυσίαι αἵματος θέλουσιν ἐπεκταθῆ εἰς τοὺς ἀμέσως κατιόντας ἢ ἀνιόντας κληρονόμους, τῶν δὲ πολιτικῶς ἀγωνισθέντων αἱ ἐκδουλεύσεις εἶναι πολλάκις οἰκογενειακταί, καὶ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα εἶναι τότε δίκαιον νὰ ἐπεκταθῆ, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς, διότι πολλαὶ οἰκογένειαι διευθύνονται ὑπ' ἑνὸς ἂν λοιπὸν οὗτος ἦτο πολιτικὸς καὶ προσήνεγκε τὴν κατάστασίν του κατὰ τὸ διάταγμα τῆς ἐπαναστάσεως, ἐζημίωσεν ὅλην τὴν οἰκογένειαν, ἥτις δὲν πρέπει ἤδη νὰ μείνη ἔξω πάσης ἀμοιβῆς. Καὶ διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ, τῷ ἀποβλέποντι τῶν στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ βαθμολογημένων τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, καὶ τὸ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ε' ψήφισμα, τὸ ὁποῦν ὡς γενικὸν

περιλαμβάνει τοὺς στρατιωτικῶς τε καὶ πολιτικῶς ἀγωνισθέντας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ Ε' ψήφισμα ἀναφέρει περὶ κληρονόμων τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτοῦ ὑπαγομένων ἀγωνιστῶν, τὰ περὶ τούτου τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος δύναται νὰ ἰσχυρῆ ἐν ἰδιαίτερω νόμῳ, καθὼςον μάλιστα πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ πραγματοποιήσιν τοῦ Ε' ψήφισματος πρέπει νὰ προηγηθῆ ἀφευκτικῶς νόμος, ἐν τούτῳ λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ ἰσχυρῆ καὶ τινε εἰσὶν οἱ κληρονόμοι τῶν τοιούτων στρατιωτικῶς ἢ πολιτικῶς ἀγωνισθέντων.

Παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι περὶ μόνου τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὸ Ι' ψήφισμα ὑπαγομένων στρατιωτικῶν πρόκειται σήμερον, διότι τοῦτου δὲν ἐπελήφθη ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, ὡς ἀναφερόντων τότε διαλέξεων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ τοιούτου κληρονομικοῦ δικαιώματος. Ἄλλως τε ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀποστολὴν ἔχουσα κυρίως τὴν τοῦ συντάγματος σύνταξιν, ἐπρασπάθει ν' ἀπορροῖσθαι ὅσον ἦτο δυνατόν τὰ λοιπὰ ζητήματα, παραπέμπονσα αὐτὰ εἰς τὰς Βουλὰς. Ἀνίγνω δὲ ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τῆς συνελεύσεως τῶν εἰς τὸ προκειμένον ἀναφερομένων, καὶ ἐπικυροῦντων τὰ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέντα. Προσέθηκε δ' ὅτι, ἐπειδὴ ἀφευκτικῶς ἀπαιτεῖται νόμος πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ Ε' ψήφισματος, καὶ ἐπειδὴ διὰ νὰ ἰσχυρῆ καὶ τούτων τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῶσι, καὶ νὰ προηγηθῆ τὸ ποσὸν αὐτῶν, καὶ οἱ βαθμολογία, καὶ αἱ ἀνταμοιβαί, ὑποστηρίζει ν' ἀρθεῖ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν τοιούτων, καὶ νὰ ἰσχυρῆ μόνον τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ Ι' ψήφισματος.

Ἄλλος μετὰ τούτου παρατήρησεν, ὅτι τὸ προκειμένον ζήτημα εἶναι ἀπλοῦν καὶ δὲν πρέπει νὰ λάβῃ πολὺπλοκὸν χαρακτῆρα. Διότι τί πρόκειται κυρίως ἐνταῦθα; α) περὶ τῶν μετὰ τὴν βαθμολογίαν αὐτῶν ἀποδωσάντων, ἐάν τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας ἐκτείνηται μέχρι τῶν ἀδελφῶν των, καὶ β) περὶ τοῦ ἂν ὁ κληρονόμος τοῦ θανόντος πρὶν ἢ βαθμολογηθῆ ἀξιωματικοῦ, ἔχῃ ἐπίσης δικαίωμα νὰ λάβῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸν θανόντα βαθμοῦ. Τὸ πρῶτον λοιπὸν εἶναι ἀπλοῦστατον, καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἀμφισβήτησις δὲν ὑπάρχει, φρονεῖ δ' ὅτι τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοὺς ἀτυχῆσαντας νὰ στερηθῶσι πρὸ τῆς βαθμολογίας τοῦ συγγενοῦ των ἀξιωματικοῦ. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἀνέκει, ὡς προεξέθηκε, νὰ διερευνηθῆ τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν κληρονόμων καὶ νὰ ἰσχυρῆ ποῖος βαθμὸς ἀνήκει εἰς τὸν θανόντα.

Εἰς τὴν Βουλὴν δὲ μόνον καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἀποκρίται νὰ ἀποφανθῇ τίς ὁ κύριος κληρονόμος, καὶ ἂν δύνανται τὰς αὐτὰς νὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις ὡσὼν οἱ συγγενεῖς πρὸ τῆς βαθμολογίας ἐτελεύτησαν. Ἐάν ὁσὲν τινες ἀντιταξῶσιν ὅτι ὄριζονται τὰυτὰ εἰς τὰ ψηφίσματα, παρατηρεῖ τὸναντίον, ὅτι μένει ἀμφίβολος ἢ περὶ τούτου ἐξήγησις, καὶ, ὡς ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡμολόγησεν, ἐπιτέθει ἐγένετο τούτο, ἵνα μετὰ τὴν Συνέλευσιν ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ. Ἀλλ' ἐνῶ τὰ ψηφίσματα οὕτως ἔχουσι, τὸναντίον εἰς τὰ περὶ τούτου πρακτικά τῆς 28 Φεβρουαρίου οὐχ ἦττον περιλαμβάνονται καὶ ἐν πρὸ τῆς βαθμολογίας ἀποδίδωσάντες. Περὶ τούτου λοιπὸν πρέπει νὰ σκευθῇ ἡ Βουλὴ, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ εἴαν καὶ οἱ κληρονόμοι τούτων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπάγονται κατηγορίαν, ἢ ἀποκλείωνται παρὰ τὸ δικαίον, ἐνῶ ὡς στερεοθέντος τοῦ συγγενοῦ των πλείοτας χρίζουσι συνδρομῆς.

Ἀντέκρουσεν ἄλλοι, ὅτι, ἐνῶ ὁ προαγορεύσας ἀπλοῦστατον θεωρεῖ τὸ ζήτημα, καὶ δὲν πρέπει, εἶπε, νὰ τὸ περιπλέκωμεν, δὲν ἐννοεῖ πᾶς, αὐτὸς αὐτὸς τὸ περιπλέκει ἰδίως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀγωνιστῶν, μὴ παρουσιάσαντες ἐγκαίρως τὰς ἀπαιτήσεις των, στεροῦνται πάσης βαθμολογίας, ὅπερ αὐτὴ ἡ Συνέλευσις ἐπιμαρτυρεῖ, τὴν σύστασιν νέας ἐπιτροπῆς ἀποφανομένη, οὐχ ἦττον δ' ἀληθές εἶναι, ὅτι πολλοὶ τούτων ἐμφανισθέντες καὶ τὰς βαθμολογίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀποδοχὰς των πληρέστατα ἔλαβον. Τίς λοιπὸν ἐδίωκε τοὺς πρώτους νὰ μὴ ἐμφανισθῶσιν ἐγκαίρως, καὶ διὰ τί δὲν ἐζήτησαν ὅ,τι τὸ ἔθνος οὐδέποτε τοῖς ἤρηθη; Διὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι πρόκειται νὰ ψηφισθῇ σήμερον οὐδὲν ἄλλο, ἢ νόμος εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς διατάξεις τοῦ 1. ψηφίσματος περιστρεφόμενος, τὰ δὲ ἐν τῷ Ε. ψηφίσματι νὰ παραλειφθῶσι, καθὰ ἀνεπτυξε περὶ τούτου ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός. Ἄλλως τε ὑπάρχει ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέκείται νὰ ὀρίσῃ τὰ περὶ κληρονομίας τῶν ἀνευ βαθμοῦ ἀποβιώσαντων, ἐνῶ πάντῃ ἀσκητὸν εἶναι νὰ ἀποφανθῇ ἡδὲ περὶ τούτου τὸ σῶμα. Καθ' ὅσον δ' ἀποδέλπει τὸ ἄρθρον, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ φράσις α τῶν εἰς τὰ μητρώα τῶν ἐξεταστ. ἐπιτροπῶν τοῦ 1833 καὶ 1836 ἢ δὲν ἔχει καλῶς, καὶ ἀποδοκιμαζομένη ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸ σύνταγμα. Διότι τὸ ψηφίσμα συνίσταται πάντας τοὺς εἰς τὰ διάφορα μητρώα ἐγγεγραμμένους, καὶ δὲν περιορίζεται εἰς τὰ τοῦ 1833 καὶ 1836. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἐξοβελισθῇ ὁ ὄρισμός αὐτός, καὶ νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις α τῶν εἰς τὰ διάφορα μητρώα

ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ οὕτω δὲ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ τῆς ἐισηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἰδέα, συνιστώσης δικαίως καὶ τοὺς αξιωματικούς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Ἐπίσης ἀποφαίνεται νὰ ἐξαλειφθῇ καὶ τὸ ἐπιθετὸν α πραγματικὸν β καὶ νὰ μείνωσι μόνον αἱ λέξεις α διὰ βαθμὸν. β Διότι, εἴαν, ὡς ἔχει, τὸ ἄρθρον ἐννοῇ τοὺς πραγματικῶς βαθμολογηθέντας, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς ἐπιτίμους, πάλιν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ ψηφίσματος, ὅπερ λέγον α χωρὶς νὰ παρουσιάσωσιν ἀποδεικτικὸν πενίας β συμπεριλαμβάνει καὶ τούτους. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἀνωτέρω ἐπιθετὸν, οὐ μόνον διὰ νὰ ἡμεθεα σύμφωνοι μετὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πρακτικῶν ψηφίσματος, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ συμβῶσιν ἐκ τούτου περιπλοκαὶ μεταξύ ὑπουργοῦ καὶ αἰτουμένων διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ψηφίσματος. Οὐδεὶς δὲ διαταγμὸς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διὰ τὰ ψηφίσματα, διότι συντάχθησαν ἄρτίως ἐπὶ ὑπὸ πληρεξουσίων ἐπιστάμων τοῦ ἔθνους, οἵτινες καλῶς ἐγνώριζαν τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν ἀγωνιστῶν. Διὸ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι πλείοτερον τοῦ θέοντος ἐπραξάν.

Μετὰ τούτων ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι κύριον τῆς συζητήσεως ἀντικείμενον εἶναι τὸ νὰ ὀρισθῇ ποιοὶ κυρίως εἶναι οἱ νόμιμοι τῶν ἀποβιώσαντων κληρονόμοι, καὶ περὶ τούτου πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ. Διότι γενομένης σφοδρᾶς εἰς τὴν συνέλευσιν διαφωνίας, παρεπέμθη ἡ λύσις εἰς τὰς Βουλὰς. Ἀπορρῆ δ' ἐδόθη ἐκ τοῦ Ε. ψηφίσματος, περὶ οὗ ἐγένετο ζήτημα εἴαν πρέπει εἰς τὴν αὐτὴν νὰ συμπεριληφθῇ κατηγορίαν, ἀλλ' ἐπενέχθη ἡ περὶ τούτου λύσις, καὶ ἐν τῷ Ε. §. τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος ὑπάρχει. Δὲν ἀπαιτεῖται λοιπὸν νὰ κανονισθῶσιν ἡδὲ τὰ περὶ τούτου, καὶ πρόκειται μόνον νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ 1. ψηφίσμα, ὀριζόμενον τίνες οἱ ἔχοντες δικαίωμα νὰ λάβωσι τὰς ἀποδοχὰς των, καὶ ἂν ἀπέθανον οὗτοι, ποιοὶ οἱ νόμιμοι κληρονόμοι των. Παρατηρεῖ δ' ἐπομένως, ὅτι ἐπειδὴ τὸ 1. ψηφίσμα παρεπέμπε εἰς τὰ περὶ τούτου βθέματα κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου εἰς τὴν συνέλευσιν, ὁ προεδιορισμὸς τῶν ἐν τῷ Ε. ψηφίσματι ἀναφερομένων πρέπει νὰ γίνῃ ἀνευ διακρίσεων ἢ σημειώσεων οἰκονομικῶν, ἢ δὲ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσαι τίνες ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐτελεύτησαν. Καθ' ὅσον δ' ἀπορρᾶ τὴν ἐξοβελίσιν τῶν ἐτῶν 1833 καὶ 1836 καὶ τὴν αντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν λέξεων α τῶν εἰς τὰ διάφορα μητρώα β παρατηρεῖ, ὅτι καλῶς ἔχει τὸ ἄρθρον καὶ δὲν πρέπει νὰ τροπολογηθῇ, διότι ἐνταῦθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον τὸ 1. ψήφ.

φισμα, εν ω δια το Ε. απαιτείται, ως είπεν, επιτροπή. Το πράγμα άρα είναι σαφές, και δεν πρέπει να γίνεται λόγος περι των αναμφισβητήτων επίσης και η λέξις α πραγματικόν ε αποφαίνεται, ότι καλώς έχει, επειδή το νομοσχέδιον την εκπλήρωσιν του Ι. ψηφίσματος προτιθέμενον, τρεις περιπτώσεις αινίττεται: Α. τους αξιωματικούς, οτινες εισί μὲν έγγεγραμμένοι εις τὰ μητρώα, αλλά δεν ελαβον μέχρι τουδε ουτε βαθμολογίαν ουτε γραμματίον· Β. εκείνους, οτινες επραπε να εμφανίσωσιν αποδεικτικόν πινίας, ίνα λάβωσι το γραμματίον των, και μη πράξαντες τουτο στεροούνται μέχρι τουδε του γραμματίου, και γ. τους αναγνωρισθέντας μὲν ως αξιωματικούς κατά τον νόμον του 1834, αλλά αποφυγόντας την παραλαβήν γραμματίου, δια να υποκύψωσιν εις τὰς επαχθείς και μεγάλας υποχρεώσεις του νόμου τουτου. Αναγκαία λοιπόν καθίσταται η λέξις α πραγματικόν ε διότι τὰς ανωτέρω τρεις περιπτώσεις το άρθρον αινίττεται, και πρέπει απαλλάκτως να μὲνη, ίνα μη εκ τούτου συμβώσι πολλαί καταχρήσεις.

Ενταύθα δε παρατηρηθέντος, ότι η άρα παρήλθε, το δε ζήτημα πολλής εχηζεν επι διασκέψεως, επί τη αίτησει πολλών ο πρόεδρος, αναγγείλας, ότι αντικείμενον της επίουσης θέλει είσθαι η εξακολούθησις του παρόντος ζητήματος, διέλυσε την συνεδρίασιν εν ώρα 3. Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
ΑΗΜ. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ.

Οι Γραμματεϊς.
Λουκάς Η. Νάκος.
Ίω. Αντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ.
Της 24 Φεβρουαρίου.

Σήμερον την είκοστήν τετάρτην Φεβρουαρίου του χιλιουστού οκτακοσιουστού τεσσαρακοστού ογδόου έτους συνελθόντων των Κ.Κ. Βουλευτών περι μεσημβρίαν εν τη αίθουση του Βουλευτηρίου, ανεγνώσθη ο όνομαστικός αυτών κατάλογος, και εφρεθείσθε πλήρους της Βουλής, ο πρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίασιν ανεγνώσθησαν τὰ πρακτικά της παραλλούσης, τὰ όποια εγκριθίντα υπεγράφησαν παρά τε του προέδρου και των γραμματέων.

Αναγγελθέντος έπειτα, ότι αντικείμενα της παρούσης θέλου-

σιν είσθαι η εις τὰ τμήματα κλήρωσις των Βουλευτών Ολυμπίας και η εξακολούθησις της συζητήσεως του περι κληρονομικου δικαιώματος των αποβιωσάντων αξιωματικων νομοσχεδίου, παρελθών ο επί των Οικονομικών Ίπουργός, ανέγνω εκθεσιν περι πολυτους μισθώσεως της εν Ναξω συμριδος, ουχ ήττον δε και το περι τουτου νομοσχεδίου, έχοντα ούτω.

Προς την Βουλήν.

Κέριοι!

Το Νομοσχέδιον, το όποιον κατά διαταγήν του Βασιλέως λαμβάνω την τιμήν να σας υποβάλω, άφορα την μίσθωσιν του γνωστού όρυκτου της νήσου Ναξου, της Συμριδος.

Δεν σας λανθάνει ότι το όρυκτόν τουτο παρεχωρήθη εις μίσθωσιν κατά το 1835, δια δέκα έτη, επί συμφωνία να λαμβάνη ο μισθωτής κατ' έτος δώδεκα χιλιάδας καντάρια επί πληρωμή δραχ. 5: 60 το καντάριον· ότι κατά το 1837 κατ' αίτησιν του ιδίου μισθωτου, η Κυβέρνησις παρεχώρησεν εις τον ίδιον το δικαίωμα του να λαμβάνη αντι δώδεκα χιλιάδων κανταρίων, είκοσι χιλιάδας, (και ταυτα να έννοωνται από της ήμερομηνίας του πρώτου συμβολαίου, ήτοι το 1835) πληρόνων ε μισθωτής δια την προσθήκην ταύτην του ποσού αντι δραχ. 5: 60. δραχ. 3: 50. Η δε μίσθωσις αυτη εληξε τον Οκτώβριον του 1845, ώστε έκτοτε το περι ου ο λόγος όρυκτόν μένει άδιάθετον.

Κατά το παρελθόν έτος πληροφορηθείσα η Κυβέρνησις ότι υπάρχει έξωρυγμένον ποσόν Συμριδος τριάκοντα περίπου χιλιάδων κανταρίων, διεθεσεν αυτό, ως γνωρίζετε ήδη, δια δημοπρασίας και κατά μερίδας, η δε διάθεσις αυτη ανετίθησε την τιμήν του όρυκτου αυτού κατά μέσον όρον μιας έκάτης μερίδος εις δραχ. 10: 31. το καντάριον.

Η τιμή αυτη διπλάσια σχεδόν εκείνης του συμβολαίου του 1835 και τριπλασια της του 1837 δύναται να αποδοθή εν μέρει εις τον συναγωνισμόν, όστις ήτον έπόμενον να γενη ως εκ του τρόπου της διαθέσεως, και εν μέρει εις την εξαπλώσιν της χρήσεως του όρυκτου, κοινοτέρας καταστάσης ήδη εις την Ευρώπην.

Συνομολογεϊτε βεβαίως πάντες, ότι προκειμένου λόγου περι διαθέσεως τοσούτου πολυτίμου όρυκτου, η Κυβέρνησις, εδηγομένη από την πείραν του παρελθόντος, και τας

ὅποιος ἔδυνατο νὰ ἔχη πληροφορίας περὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ, ἐχρεώσται νὰ εὐρη καὶ προτιμῆσιν ἐκείνον τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως, ὅστις πλειοτέρας ὠφελείας καὶ διαρκεστέρας εἰς τὸ δημόσιον ὑπάσχηται. Πρὸς τοῦτο καὶ μόνον τείνουσα ἡ Κυβέρνησις, δύο τρόπους ἐθεώρησε πρὸς τοῦτο καταλλήλους: α) εἴτε νὰ πωλῆ ἢ ἰδίᾳ κατὰ μερίδας καὶ διὰ δημοπρασίας τὴν Σμυρίδα, ὡς ἐπραξε κατὰ τὸ 1837· καὶ β) εἴτε ἐξορυττομένην ἐπίσης δι' ἐξόδων τῆς νὰ τὴν μισθώσῃ πολυετῶς, ἀλλ' ἐπὶ δημοπρασίας. Τὸν πρῶτον τρόπον δὲν ἐθεώρησεν ἐπιωφελεῖν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Σμυρίς εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν προϊόντων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν κεφάλαια, διότι δὲν ἔχουσι πάγκοινον, οὐδὲ ταχεῖαν καὶ ἀμετον κατανάλωσιν, ὥστε νὰ δύναται ὁ ἐμπορευόμενος αὐτὴν νὰ εὐρίσκη εὐκόλως τιμὴν τὴν ἀνάλογον καὶ ἀφευκτον, ἡ δὲ δυσκολία αὕτη εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐκδιᾶξῃ τοῦ μικροκεφαλαιοῦχος, εἰς ὅσους, λαβόντας μέρος εἰς τὸν συναγωνισμὸν, ἤθελον κατακυρωθῆ μία ἢ πολλαὶ μερίδες, νὰ παραχωρῶσι ταύτην καὶ εἰς τιμὴν μικράν, ὡς μὴ δυναμένων ν' ἀφήσωσι τὰ ὀλίγα κεφάλαιά των νεκρά, ἡ δὲ τοιαύτη πωλησις εἶναι ἐπόμενον νὰ ἐλαττώσῃ καὶ ἐπιτοπίως τὴν τιμὴν τοῦ ὄρυκτοῦ τούτου. Ὁ λόγος οὗτος ἔκαμε τὴν Κυβέρνησιν νὰ προτιμῆσῃ τὸν δεύτερον τρόπον τῆς διαθέσεως, ἧτοι τὴν πολυετῆ ἐκμισθώσιν.

Δι' αὐτῆς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄρυκτόν, ὡς φρονεῖ, θέλει μεταθῆ εἰς μεγαλοκεφαλαιοῦχος ἐμπόρους, ὅτινες χρηματικὰ κεφάλαια ἔχοντες ἱκανά, καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον οὐτῶν συμφέρον κινούμενοι, δὲν θέλουσι βιάζεσθαι νὰ πωλώσιν αὐτό, παρὰ τότε μόνον, ὅταν εὐρίσχωσι τιμὴν τὴν συμφέρουσαν, ὥστε ἡ τιμὴ τοῦ ὄρυκτοῦ μὴ ὑποκειμένου εἰς συναγωνισμὸν, ὅστις πάντοτε ἐλαττοῖται τὰς τιμὰς τῶν οὕτω πως ἐκποιουμένων ἐμπορευμάτων, δύναται νὰ διατηρῆται καὶ ἐπαυξάνῃ ἕως, καὶ οἱ μισθωταὶ ἔχοντες ὡς ἐκ τούτου ὄφελος, καὶ ὡς μόνον αὐτοὶ πωλοῦντες, βεβαίως δύνανται κατὰ τὴν ἐκμισθώσιν νὰ προσφέρωσι καὶ τιμὴν ἀνάλογον.

Ἐκτὸς δὲ τούτων διὰ τῆς πολυετοῦς ἐκμισθώσεως τὸ δημόσιον ἀσφαλίζει ἐτησίαν πρὸσόδον διαρκῆ, ἐνῶ διὰ τοῦ ἄλλου τρόπου τῆς διαθέσεως ἡ πρὸσόδος αὕτη θέλει εἶσθαι ἐν μέρει ἀβέβαιος.

Δὲν κρίνω δὲ ἀπὸ σκοποῦ νὰ σημειώσω ἐνταῦθα, ὅτι τοιαύτη διάθεσις κατὰ τὰς παρούσας τοῦ τόπου δυσχερεῖς οικονομικὰς περιστάσεις, ἕνεκα τῆς πληρωμῆς τοῦ τριτημορίου τοῦ δανείου,

δύναται νὰ εὐκολύνῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς ἐξυμῆσιν ἐκτάκτων μέσων πρὸς θεραπείαν τῆς τοιαύτης καταπειγούσης τοῦ Κράτους χρείας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσῃ ἀφ' ἐνὸς τὸ σύστημα τοῦτο ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιωφελεστότερον εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ χορηγήσῃ πρὸς τὸν μισθωτὴν καιρὸν ἀρμόδιον πρὸς ἐπίτευξιν ὠφελειῶν, καὶ τοιούτων ὥστε νὰ κινήσῃ εἰς προσφορὰν τιμῆς ἀναλόγου, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προσδιορίσῃ διάρκειαν τῆς μισθώσεως δώδεκα ἐτῶν, ἱκανὴν θεωρήσασα αὐτὴν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ.

Ἀφοῦ ὁρμημένη ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους ἐπροσδιόρισεν ἡ Κυβέρνησις τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως, ἐπόμενον ἦτο νὰ σκευθῆ καὶ ὁποῖον ποσὸν Σμυρίδος ἐπρεπεν ἐτησίως νὰ παραχωρῆ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν· αἱ πληροφορίες τὰς ὅποιαις εἶχεν ὑπ' ὄψιν τῆς περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὄρυκτοῦ τούτου, μόλις ἀνεβίβαζον τὸ ἐτησίως καταναλισκόμενον ποσὸν εἰς καντάρια 25 χιλιάδας, ἐλπίζουσα ὅμως ὅτι μὲ τὴν πρῶτον τοῦ χρόνου θέλει αὐξήσει ἡ κατανάλωσις, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσῃ εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, μέχρι 35 χιλιάδας κανταρίων, ὡς ἀνώτατον ὄρον τοῦ παραχωρηθησομένου ποσοῦ, ἀσχολουμένη νὰ λάβῃ ἐτι ἀκριβεστέρως πληροφορίας ὥστε κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου διατάγματος, νὰ ὀρισθῆ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πώποτε τὸν δι' αὐτοῦ προσδιορισθησόμενον ἀνώτατον ὄρον.

Μετὰ ταῦτα ἔμεινε νὰ ὀρισθῆ, Κύριοι, τὸ εἶδος τῆς δημοπρασίας. Ἡ Κυβέρνησις σκευθεῖσα, ὅτι εἰς προϊόντα, ὅπου ἀπαιτεῖται εἰδικότης τις, χωριστὴ ἱκανότης, καὶ παρόμοια ἄλλα περὶ τοῦ ἐμπορευέσθαι ταῦτα, ἢ δι' ἐγγράφων προσφορῶν δημοπρασία θεωρεῖται εἰς ἄλλα μέρη ὡς καταλληλοτέρα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι αὕτη φέρει συνήθως εἰς συναγωνισμὸν ὁμοίας καταστάσεως πρόσωπα, δίδοντα ἐχέγγυον, ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητος καὶ ἱκανότητος των, ἀκριβοῦς τῶν ὑπογεωσιῶν των ἐκπληρώσεως, καὶ κυρίως διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ δημοπρασία ἀποβαίνει ἐπιωφελεστότερα ὡς προκαλοῦσα προσφορὰς ἀνωτέρας καὶ κατασταίνουσα δυσκολωτέραν τὴν μεταξύ τῶν προσφερτῶν συνεννόησιν, δὲν ἐδίωκται νὰ προτιμῆσῃ τὴν δι' ἐγγράφων προσφορῶν δημοπρασίαν. εἰς ὄρυκτόν τὸ ὅποιον συγκεντροῦμενον ὡς γνωρίζετε πρὸς προπαρασκευὴν διὰ τὴν μετὰ ταῦτα χορῆσιν τοῦ εἰς τὸ Λονδίνον, οὖν μετὰ ταῦτα μεταφέ-

ρεται και εις άλλα της Εύρώπης μέρη, απαιτεί ομολογουμένως ικανότητά τινα και ειδικότητα περί τὸ ἐμπορεύεσθαι.

Τούτων ἀποφασισθέντων, ἔπρεπε νὰ προσδιορισθῇ ἐγγυησίαις τις ἐκ μέρους τῶν ἐμισθωτῶν διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐκπληρώσειν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς τελευταίας τιμὰς, αἰτίνας προσεφέρθησαν εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν γενομένην δημοπρασίαν τῆς Σμυρίδος, καὶ θεωροῦσα, ὅτι κατ' αὐτὰς τὸ ποσόν, ὅσον πιθανόν δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἐτησίως εἰς τὸν ἐμισθωτὴν, δὲν θέλει εἶσθαι ἑλαττον τῶν 25—30 χιλιάδων κανταρίων, ἐστοχάσθη δὲ ἐξαίτουσα κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐγγυησὶν χρηματικὴν 300 χιλιάδων δραχμῶν ἴσον σχεδὸν τῆς ἐτησίως δόσεως, δὲν ἐζήτησε οὔτε ἀδύνατα, οὔτε τοιαῦτα, ὅποια νὰ μὴ τὴν ἀποζημιώσῃ διὰ πᾶσαν ἐνδεχόμενὴν ἐκμέρους τοῦ ἐμισθωτοῦ ἐγκατάλειψιν τῆς μισθώσεως διὰ περιστάσεις τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα ἀπὸ ταῦδε νὰ προδῶμεν.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην, Κύριοι, ἀπλῆ ἀνάγνωσις τοῦ Νομοσχεδίου ἱκανῆ, ὡς φρονῶ, εἶναι νὰ δώσῃ εἰς ἕκαστον ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων στηριχθεῖσα ἡ Κυβέρνησις συνέταξεν αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Φεβρουαρίου 1848

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
N. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.

Ἐ Λ Ε Ρ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
N. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐν Νάξῳ ὄρυκτὸν τῆς Σμυρίδος διατίθεται διὰ πολυετοῦς μισθώσεως.

Ἄρθρ. 2. Ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς μισθώσεως προσδιορίζεται εἰς δώδεκα ἔτη.

Ἄρθρ. 3. Τὸ παραδοθησόμενον κατ' ἔτος εἰς τὸν μισθωτὴν ποσὸν τῆς Σμυρίδος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας καντάρια, ἀνὰ ὀκάδας τεσσαράκοντα τέσσαρας ἕκαστον, οὔδ' ἔθελαι εἶσθαι ἑλαττον τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων.

Ἄρθρ. 4. Ἡ μίσθωσις θέλει ἐνεργηθῆ δι' ἐσφραγισμένων προσφορῶν, τὰς ὁποίας θέλει ἀποσφραγίσαι ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Βασ. Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 5. Ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς ἀκριβοῦς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐκπληρώσεως, ποσὸν χρηματικόν, οὔτε ἀνώτερον τῶν τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, οὔτε κατώτερον τῶν τριακοσίων χιλιάδων.

Ἄρθρ. 6. Ἄμα παρέλθωσιν ἐξ μῆνες ἀπὸ τῆς λήξεως μιᾶς δόσεως, χωρὶς νὰ πληρώσῃ ὁ μισθωτὴς αὐτὴν ὅλοσχερῶς, ἢ μίσθωσις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀνεῦ δικαστικῆς μεσολαθήσεως διαβίβει ἔλευθέρως τὸ διαληφθὲν ὄρυκτὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, στερουμένου τοῦ μισθωτοῦ τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν προκαταβολήν.

Ἄρθρ. 7. Διὰ Βασ. Διατάγματος θέλει προσδιορισθῇ ὀριστικῶς τὸ παραδοθησόμενον κατ' ἔτος ποσὸν Σμυρίδος, αἱ ἐποχαὶ τῆς ἐτησίου παραδόσεως καὶ πληρωμῆς αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ τόπος τῆς παρουσίας καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν προσφορῶν, καὶ κανονισθῶσι τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ματὰ τοῦτον ὁ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ αὐοιδίμου Πέτρου Μαυρομιχάλη εἰσηγητῆς ἀνέγνω ἐκθεσὶν περὶ τούτου, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἡ Εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων Ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κ. Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως μνημιαίας συντάξεως ἐκ δραχμῶν 500 εἰς τὴν Φωτεινὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Πέτρου Μαυρομιχάλη, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μεγάλων ἐκδουλεύσεών του, καὶ διεξεληθῶσα αὐτὸ ἐσκεμμένως, εὐθεώρησε δίκαιον νὰ περιθάλπωνται ἀξίως αἱ οἰκογένειαι τοιοῦτων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπρόσφεραν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐξόχους ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, συγχρόνως καὶ ἀξίαν τῆς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους τὸ νὰ ἀνταμείβωνται ἀπαρκῶς αἱ οὕτως ἀριστεύσαντες.

Συνιστᾷ ὅθιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς ἔχει, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἐμμ. Ἀντίπας.

Γενομένης δ' ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ἀντίπα καὶ Βασιῶτα κληρώσεως περὶ τῆς εἰς τμήματα ὑπαγωγῆς τῶν βουλευτῶν Ὀλυμπίας, ἔλαχον ὁ μὲν Γ. Ζοριφόπουλος εἰς τὸ Β', ὁ δὲ Ν. Μοσχούλας εἰς τὸ Γ', ὁ δὲ Α. Κανελλόπουλος εἰς τὸ Δ'.

Ἐπιληρωθείσης τῆς βουλῆς ἀκολούθως τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ μὲν νομοσχέδιον εἰδικώτερον πραγματεύεται περὶ τῶν κληρονομῶν τῶν ἀποδιωσάντων, εἰς μόνην τὴν ἐκτέλεισιν τοῦ ἰ. ψηφίσματος περιοριζόμενον, αἱ δὲ κατὰ τὴν παρολθούσαν συνεδρίασιν ὑποβληθεῖσαι τρεῖς τροπολογίαι περιλαμβάνουσιν ἐκ συμφώνου οὐ μόνον τούτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἰ. ψηφίσματι περιεχομένους, ἀποφαίνεται νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς μίαν, ὡς τῆς αὐτῆς ὑποστηρίζουσαι γνώμην.

Ἐπὶ τούτοις ἀναδεξαμένων τῶν τὰς τροπολογίας ὑποβαλλόντων τὴν σύνταξιν μιᾶς μόνης τροπολογίας, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Υπουργός, ἀνέγνω ἐκθεσὶν τοῦ περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Ἑρετρίκῃ Φαριανῶν νομοσχεδίου, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Γερουσίας, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν

Κ ὀ ρ ι ο ι!

Ἡ Γερουσία, παραδεχθεῖσα τὸ περὶ περιθάλψεως τῶν ἐκ τῆς πολυμοβρίας παθόντων ἐν Ἑρετρίκῃ Φαριανῶν νομοσχέδιον καὶ ὡς τὰ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ, ὡς ἐψηφίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπένευκε τὴν ἐξῆς προθεσὴν ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ 2 άρθρου α' ἢ γ' θέλει συμπληρωθῆναι καὶ τὰ μέρη τῆς ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς. »

Ἐπειδὴ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην δὴν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῆ ἡ κυβέρνησις, ἐς μακροτέρην ἐπιφέρειν ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ εἰρηαινοῦ νομοσχεδίου, λαμβάνει τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας τὴν ἀνωτέρω προσήκουσιν κατὰ τὰ νουνοσημένα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Υπουργός
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἀνεγνωθὴν ἔπειτα ἡ ἀνωτέρω συγχώνευσις τῶν τριῶν τροπολογιῶν, ἔχουσα οὕτω·

α' Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προκοδομένην τῶν τὰ εἰς τὰ ἄρθρα μέρη τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τεταγμένων διὰ πραγματικῶν καθῶν ἀδικωμάτων καὶ ἀποδιωσάντων τροπολογικῶν καὶ κληρικῶν, καὶ τῶν πεισόντων ἢ ἀποδιωσάντων ἀγωνιστῶν τῆς ἕρως καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων, μὴ συμπεριληφθέντων ὁ εἰς τὰ μέρη α, χορηγεῖται δυνάμει τῶν περὶ τούτου ψηφισμάτων Ν. 1. 1Α: συνδυασμένων μὲ τὰς ἐν τοῖς πραγματικῶν ἀπορήσεις τῆς ἐθνοσυλλέσεως, εἰς τὰ: χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσσην μερίδα, ἐν ἐλλείψει δ' αὐτῶν εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους, τοὺς ὀριζομένους ἀπὸ τοῦ κοινῶν δικαίου.

β' Τὸ αὐτὸ ὀρίζεται καὶ περὶ κληρονομίας τῶν ἀπὸ χηρικῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ ἄλλας συνέσφορας προβλεπομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν ψηφισμάτων ἀποζημιώσεων. »

Ἐπὶ τούτοις λαθὼν τὸν λόγον εἰς τῶν ἐχόντων μέρος εἰς τὴν τροπολογίαν, παρετήρησεν, ὅτι ἀρκετὰ ἀνεπτύχθη ἡ γνώμη τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν, καὶ περιττὴν νομίζει πᾶσαν ἐξήγησιν. Κερκλικωδῶς δὲ παρατηρεῖ, ὅτι δύο τινα προσβέτουσι διὰ τῆς τροπολογίας τῶν εἰς τὸ νομοσχέδιον α) τὸ νὰ ἔχωσι τὸ αὐτὸ τῆς κληρονομίας δικαίωμα καὶ αἱ χήραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀποδιωσάντων πρὶν ἢ φθάσωσι νὰ συμπληρωθῶσιν

Τόμ. Β'.

28

εις τὰ μητρώα, καὶ β') τὸ νὰ ἐπεκτείνῃται τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐν ἑλλάξει τῶν τέκνων καὶ τῶν γονέων καὶ εἰς τοὺς παρὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου ὀριζομένους· ἀλλὰ φρονούσιν, ὅτι μόνον οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν θανόντων πρέπει νὰ ἐννοῶνται μὲ τοῦτο.

Ἐτέρου μετὰ τοῦτον εἰπόντος, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ λέξεις α ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἦναι πολῖται Ἕλληνες η, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός καὶ ἄλλοι παρετήρησαν, ὅτι διὰ τῆς γενομένης τροπολογίας οὐσιωδῶς μεταβάλλεται τὸ τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον, καὶ ἐπειδὴ οὕτω πολλὴς χρεῖζει σπουδῆς, ἀνάγκη νὰ τυπωθῇ ἡ τροπολογία, ἵνα μελετήσαντες αὐτὴν οἱ ὑπουργοὶ ἐν γνώσει ἐπιφέρωσι τὰς παρατηρήσεις των. Ἀλλ' ἀντιταξάντος τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἀπαβαίνει ἀπαραίτητος ἡ ἐκτύπωσις καὶ δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν, ἀνεκάλεσε μὲν τὴν πρότασίν του ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ἀλλ' ἐπήνεγκεν, ὅτι δὲν εἶναι μὲν ἐναντίος διὰ τὴν πρόνοιαν, ἣν καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν λαμβάνουσι διὰ τῆς τροπολογίας, τῷ φαίνεται ὅμως παράδοξος, διότι προσοῦσι περὶ πραγμάτων μὴ ἐκκαθαρισθέντων εἰσεῖτι. Ἐπειδὴ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ Ι. ψήφισματος ὀριζομένων, ἅτινά εἰσιν ἐντελῶς ἐκκαθαρισμένα, τὰ δὲ λοιπὰ ὅσα διὰ τῆς τροπολογίας των περιλαμβάνουσι οἱ προτείναντες εἰσὶν ἀκαθάριστα ἐτι καὶ θέλουσιν ἐξακριβωθῆ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Ὅθεν ἀντὶ νὰ συγχέωσιν ἤδη τὰ ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένα, κάλλιον ἦτο νὰ ζητήσωσι τὴν ταχεῖαν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίου, τὰ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν τῷ Ι. ψήφισματι εἰδικῶς κανονίζοντος. Προτείνει λοιπὸν νὰ μὲν τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον ὡς ἔχει, ὅταν δὲ εἰσαχθῇ ἀκολούθως ὁ περὶ τῶν ἔργων τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς νόμος, τότε δύναται ἡ βουλὴ ἐν ἀρμοδίῳ τόπῳ νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς. Τούναντιον δὲν βλέπει ἄλλο, εἰμὴ ὅτι, ἀφοῦ ἀκετὸς μέχρι τοῦδε παρήλθε χρόνος, θέλει ἀναβληθῆ αὐτὴς τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ δύο ἔτη, καὶ τὰ ὄφρα τῶν ἀγωνιστῶν θέλουσιν ἀπαυθῆσαι λιμώττοντα, πολλῶν δ' ἐν ὄφρα γάμου εὐρισκομένων θέλει ἡ τύχη ἐμποδισθῆ, ἐνῶ τὰ τέκνα τῶν ζώντων ἐν πλείστη διάγουσιν εὐπραγίᾳ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ περιορισθῶμεν ἤδη εἰς τοῦτο τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἐν καιρῷ ἡ βουλὴ δύναται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῶν ἄλλων.

Ἀπῆντιχεν ἄλλος, ὅτι ἡ προκείμενη τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου ἐπέκτασις δὲν δύναται νὰ παρεμποδισθῇ οὐδόλως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ι. ψήφισματος. Διότι δύο τινὰ κυρίως πρέπει πρὸς ἐκπλή-

ρωσιν τοῦ δικαιοῦματος τοῦτου νὰ ἐκτελεσθῶσι· α) τὸ νὰ λήθωσιν οἱ ἀρμοδίοι κληρονόμοι τὰ δικαίωματα τῶν μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ἀποβιωσάντων, ὅταν ἐκκαθρισθῶσι ταῦτα ὑπὸ ἐπιτροπῆς, καὶ β) εἰς τὴν αὐτὴν νὰ ὑπαχθῶσι κατηγορίαν καὶ οἱ κληρονόμοι ἐκείνων, οἵτινες πρὶν ἢ λάθωσι τὴν ἐκθυμολογίαν των ἐτελεύτησαν. Ἡ δὲ Συνέλευσις θεσπίζουσα τὰ περὶ τοῦτου εἰς μόνον τὰ νομοθετικά σώματα ἀνάθετο νὰ ὀρίσῃσι τίνες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι. Ταῦτα λοιπὸν εἶναι ἀρμοδία νὰ ὀρίσῃσι καὶ τοὺς εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ὑπαγομένους, καὶ ἐπομένως δὲν παρεμποδίζονται τοῦ νὰ ἀποφανθῶσι καὶ περὶ τῶν δευτέρων. Τούναντιον παρατηρεῖ, ὅτι χρεὸς μὲν τῆς βουλῆς εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τίνες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, τοῦ δ' ὑπουργοῦ νὰ φροντίσῃ ταχύτερον διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡμεῖς λοιπὸν πρέπει νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἰδικὸν μας καθῆκον, ἡ δὲ ἰδέα, ὅτι διὰ τῆς δευτέρας περιπτώσεως ἀναβάλλεται ἡ τοῦ νομοσχεδίου ἐκτέλεσις, οὐδόλως τῷ φαίνεται ἰσχυρά. Ἐπειδὴ οὐχ ἦτον δύναται ἡ κυβέρνησις πραγματοποιοῦσα τὸ νομοσχέδιον, νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς κληρονόμους τὰ γραμμάτια τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων, χωρὶς παντάπασιν νὰ ἐμποδισθῇ ἐκ τῆς ὑπὲρ τῶν ἄλλων προνοίας τοῦ σώματος.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον παρετήρησεν, ὅτι πάντες ἐν γένει ἐκ τῆς αὐτῆς ἰδέας ὀρμώνται, τοῦ νὰ φανῶσι χρήσιμοι εἰς τὰ ὄφρα τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος, καὶ οὕτε εἰς ὑπάρχει φρονῶν τούναντιον. Ἀλλ' ἡ διαφορὰ προκύπτει ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν σκέψεων, ἐξ ὧν ἀναχωρεῖ ἕκαστος. Ἐκ τοῦτου λοιπὸν οἱ μὲν φρονούσι καλὸν νὰ συμπεριληθῶσιν ἐνταῦθα καὶ οἱ εἰς τὰ λοιπὰ ψήφισματα ὑπαγομένοι· οἱ δὲ διατείνονται, ὅτι ἐπειδὴ περὶ τοῦ Ι. ψήφισματος πρόκειται, εἰς τοῦτο πρέπει νὰ περιορισθῶμεν οὐλόγως. Τὴν δὲ σκέψιν ταύτην συμμερίζεται καὶ αὐτός, διότι τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα μνημοναίει μόνον τοὺς κατὰ τὰ διάφορα μητρώα ἐγγεγραμμένους, τῶν ὁσίων νὰ κενονισθῇ τὸ κληρονομικὸν δικαίον. Δὲν βλέπει λοιπὸν εἰς τί δύναται νὰ ἀφελθῶσι τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸ Ι. ψήφισμα ὄφρα. Τούναντιον δ' ἐνδέχεται νὰ τὰ βλάπτῃ, διότι περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρόκειται νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀφελθῶσι, πρὶν ἢ ἀπόφασις αὐτῆς τὰ κανονισθῇ. Ἔστε ἐὰν ἡ ἀκαιρος περὶ αὐτῶν σκέψις δὲν τὰ βλάψῃ, οὐδεμίαν ὅμως δύναται νὰ γεννήσῃ ὀφέλειαν. Ἐκτὸς δὲ τοῦτου οὐδεμίαν ὅμως δύναται νὰ γεννήσῃ ὀφέλειαν. Ἐκτὸς δὲ τοῦτου παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τῆς ἐν τῇ τροπολογίᾳ πράσεως α ὀριζομένους ἀπὸ τὸ κοινὸν δικαίον η πλείοτερα δίδεται ἐκτασίς τοῦ

παρά τῆς συναλεύσεως τιθεμένου ἔρου τῶν κληρονομῶν, διότι μέχρι ἀδελφῶν ἐπεκτείνεται μόλις ἡ ἀπόφασις ταύτης, ἐνθὺν διὰ τῆς τροπολογίας τὸ πρᾶγμα φθάνει εἰς τὸ ἐπάκειρον. Ὄθεν κλειότερον θέλομεν ἀνταποκριθῆ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ γράμμα τοῦ Γ'. ψηφίσματος ἐάν περιορισθῶμεν καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰς μόνον τὸ νομοσχέδιον. Μία δὲ τις τροπολογία δύναται νὰ γίνῃ, ὡς καὶ τὴν παρελθούσαν εἶπεν, εἰς τὸ νομοσχέδιον, τὸ νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις α τῶν εἰς τὰ μητρώα τοῦ 1833 καὶ 1836 ἔτους α διὰ τῶν λέξεων α τῶν εἰς τὰ διάφορα μητρώα α καὶ οὕτω νὰ παραδεχθῆ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀντιέλεξεν ὁ προαγγελλόμενος, ὅτι ὁ ἀνωτέρω ὑποσχέθη νὰ καταδείξῃ τὸ πλεονεκτήσι τῆς τροπολογίας, εἰπὼν ὅτι αὕτη ἐλάττει τὰ δικαιώματα τῶν μὴ ἐν τῷ Γ'. ψηφίσματι περιεχομένων. Ἀλλὰ προειπὼν εἰς τοὺς λόγους τῆς παρατηρήσεως ταύτης, οὐδόλως ἐπίσθη, ὅτι θέλει σιμῆθαι τοῦτο. Ἄλλως τε παρατηρεῖ ὅτι θέλει προκύβηαι τὸν ἀντικεινὸν ὠφέλιμα, καὶ ἐν ὀλίγοις ἐργάζεται νὰ τὸ ἀποδείξῃ. Ἡ συνέλευσις, ὡς γνωστὸν, περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦτου ψηφίζουσα, συμπεριέλαβεν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρώα. Ἐάν λοιπὸν γίνῃ ἐνταῦθα λόγος ὑπὲρ αὐτῶν, θέλουσι σπεύσει αἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀποδείξεις τῶν αἰτήσεων τῶν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν, περὶ ἧς οὐδὲν ἐγένετο ἔτι καὶ ἀγορεύσει πότε θέλει γίναι ἐνθὺν ἄλλως διὰ τὸ ἀδέσποτον καὶ προβληματικὸν αὐτῆς ἀμφιβάλλοντες, θέλουσι περιέλθει εἰς τὴν κληρονομίαν, ὅστις δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ λάθωσιν οὐδεμίαν φροντίδα. Ἐκ τούτου γίνεται φανερὸν, ὅτι οὐ μόνον δὲν ἐμφαίνει τι ἄτοπον ἡ τροπολογία, ἀλλὰ καὶ θέλει ὠφελεῖν τὰ ἀτυχεῖ ὄφρα τῶν ἀγωνισθέντων, ἂν ὅχι ἄλλως, τοῦλάχιστον κατὰ τοῦτο.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀντέταξεν, ὅτι κατὰ τὴν παρελθούσαν συνιδίασιν μεθ' ὅσα τελευταίως ἠγόρευον εἶχε φθάσει τὸ ζήτημα εἰς τὸ τέρμα του, ἀλλ' ἡ τῶν τροπολογιῶν συγχώνευσις ἐπανέφερε νέαν αἰθὴν συζήτησιν. Ἐπαναλέγει ὅτιεν, ὅτι καὶ προχθὲς εἶπεν, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἐν τῷ Γ' ψηφίσματι περιεχομένων δὲν παραβλάπτει τὰ δικαιώματα τῶν εἰς τὸ Ε. ψηφίσμα ὑπαγομένων, καθ' ὅσον ὁρισθέντα ἐξασφαλίθησαν ταῦτα ἐνθὺν ἐκείνου. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς ἐν τῷ ψηφίσματι τοῦτω, συναγεται φανερῶς, ὅτι οὐχ ἦττον ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὰ δύο ἄλλ' ἐν-

ταῦθα πολλοὶ παρατήρησαν, ὅτι τὸ ὑπὲρ τῶν τελευταίων δικαιώμα ἐνδέχεται τότε πλειότερον νὰ ἐπεκταθῆ. Νομίζει ὁμιλεῖ, ὅτι καὶ τοῦτο δύναται νὰ σημειωθῆ κατὰ τὴν γεννησομένην ἐπιφάνειαν τοῦ νόμου ἐκείνου. Περιττὴ λοιπὸν πᾶσα περαιτέρω συζήτησις, διότι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον ποτὸς δὲν προσβάλλει τὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῷ Ε'. ψηφίσματι μνημονευομένων. Ὅτι ὁμιλεῖς ἐναργῶς δὲν συναγεται μετὰ τὸ περὶ τούτου πνεῦμα τῆς Συνελεύσεως εἶναι ἡ ἐν τῇ τροπολογίᾳ φράσις α ὁριζομένους ἀπὸ τὸ κοινὸν δικαίον διότι ἐάν ἡ συνέλευσις ἐνόησεν ὡσαύτως ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας, δὲν ἔθελε θεσπίσῃ τὸ παραπέμψαι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν βουλῶν, ὡς ἀφ' ἐκτουτὸ λελομένον. Τούτων δὲ τὸ ἐπισημῆσαι ὑπὸ πολὺ στενωτέρῳ ἔσθιν, καὶ δὲν ἀπεράσισεν οἰκοθεν περὶ τούτου, θεωροῦσα ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ χεῖρα αὐτῆς.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρήσαντός τινος τῶν τῆς τροπολογίας συγχωνευομένων, ὅτι διὰ τῆς φράσεως α κοινὸν δικαίον α οὐδὲν ἄλλο ἢ τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς τῶν θανόντων αἰνίσσονται, ἀλλο ἢ τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς τῆς τροπολογίας διὰ μόνων ἀντικαταστάθησαν αἱ λέξεις αὐταὶ τῆς τροπολογίας διὰ μόνων τῶν λέξεων α εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς α. Προστέθη δὲ καὶ ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς συζήτησεως ἐκτελεσθεῖσα ἰδέα, α ἐάν οἱ κληρονομοὶ ἦναι πολλοὶ αἱ Ἕλληνες. α

Μετὰ δὲ τοῦτο παρατήρησε ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καὶ ὁ τελευταίος τῆς τροπολογίας παράγραφος, ὁ περὶ χρηματικῶν θρησκῶν πραγματευόμενος οὐχ ἦττον εἶναι ἐξοδελιστέος, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ εἰς τὸ Ζ'. καὶ εἰς τὸ Ι. ψηφίσμα σφῶς ἀνεκρέτεται, ἀνεγνώσκει περικεκοπὸς ἀμφοτέρων τῶν ψηφισμάτων, καὶ ἀποδείχθῃς οὕτω περιττὸς καὶ ὁ τελευταίος παράγραφος, ἀπεστέθη εἰς τῆς τροπολογίας. Ἐπὶ ταῦτοις ὁ ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι μόνον νὰ ἐξασφαλίθῃ ἡ δὲ ἐάν ἦναι ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ αἱ τοῦ Ε. ψηφίσματος κληρονομίαι ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω ἀνωτέρω νομίζει, ὅτι καὶ εἰς τὰ δύο ψηφίσματα ἐπίσης ἐκτελεσθῆ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας, ἐάν τοῦτο κανονισθῆ ἄρα. Ἐάν ὅ, ὡς εἶπὸν τινες, ἐνδέχεται νὰ λάθῃ ἐκτῶσιν τὸ δικαίωμα τῶν τοῦ Ε. ψηφίσματος κληρονομῶν, παρατηρεῖ, ὅτι ἐάν τοῦτο γίνῃ κατὰ τὴν φράσιν ἐκείνου τοῦ νόμου, ἔχει καλῶς εἰ δ' ἄλλως, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ καὶ δι' αὐτοὺς τὸ ὁριζομένον ἢ ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιῳ ὡστε ἐκλιπούσας καὶ τῆς ἀναγκῆς ταύτης, οὐδεμίαν ἄλλην εὐρίσκει διαφορὰν μεταξύ νομοσχεδίου τε καὶ τροπολογίας.

Παρατηρηθέντος δ' εἰς αὐτὸν, ὅτι τὸ μὲν νομοσχέδιον πρόνοιαι

ὕπερ μόνων τῶν ἐν τοῖς μητρώοις τοῦ 1833 καὶ 1836 ἐγγεγραμμένων, ἢ δὲ τροπολογία περιλαμβάνει τοὺς εἰς ἅπαντα ἐν γένει τὰ μητρώα περιλαμβανόμενους, καὶ ὅτι αὐτὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις εἶναι οὐσιωδেষτάτη διαφορά, πολλοὶ ἐζητήσαντο νὰ ἀνακληθῆ ἢ συζητήσῃ, ἵνα, ἐκτυπωθείσης τῆς τροπολογίας, πλείοτέραν λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς, καὶ ὠριμώτερον σκεφθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

Ἐπὶ τούτοις ἀναγγείλας ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, διεκύρισε τὴν συνεδρίαν ἐν ὧρα 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.

Εὐρ. Παρ. Ἰσθ.

Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4.

Τῆς 26 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοτὴν ἕκτον Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημέριαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ἀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀποβιωσάντων ἀξιοματικῶν νομοσχεδίου, πρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ περὶ πληρωμῆς τοῦ γ' μέρους τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλῦτρου τοῦ πρὸς τὰς δυνάμεις δανείου νομοσχεδίου εἰσηγητῆς ἀνέγνω ἐκθεσιν περὶ τούτου, ἔχουσαν οὕτω:

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ πληρωμῆς τοῦ 1/3 τῆς δόσεως τοῦ Σεπτεμβρίου τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλῦτρων τοῦ δανείου τῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων (60,000,000) φράγκων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ σας τὸ προκείμενον Νομοσχεδίον μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως

τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, διεξήλθε συγχρόνως μετὰ προσηγῆς τὰ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διπλωτικά ἔγγραφα, ὡς καὶ τὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καταστατικὸν Νόμον.

Θεωροῦσα δὲ, ὅτι τὸ Νομοσχεδίον τοῦτο, ἔχον ἀρχικὸν σκοπὸν τὴν πληρωμὴν τοῦ 1/3 τῆς δόσεως τοῦ Σεπτεμβρίου τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλῦτρων τῶν 60,000,000 φράγκων, προτίθεται ὡς μέσον τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ τούτου τὴν ἐκποίησιν ἀναλόγου μέρους ἐκ τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνηκουσῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, μέτρον, τοῦ ὁποίου ἀνηκουσῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν ἐν ἰσχύϊ ἢ πραγματοποιήσις προφανῶς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχοντα Καταστατικὸν νόμον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, θέλει ἔχει ἀφεύκτως λυπηρὰς συνεπειὰς διὰ τε τὴν Γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει.

Γνωμοδοτεῖ.

Παραδέχεται μὲν ὁμοψήφως τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ὑπαγορευομένην ἀπὸ τὰς πρὸς τὰς ἐγγυητοῖας δυνάμεις Ἐθνικῆς ὑποχρεώσεως, συνιστάσα αὐτὴν καὶ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς βουλῆς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ ἀποκρούσῃ τὴν περὶ ἐκποίησεως τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Τραπεζικῶν μετοχῶν πρόθεσιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διαλαμβάνομένην εἰς τὸ 2 ἄρθρον αὐτοῦ, ὡς μὴ ἐπιτρεπομένης ταύτης, ἀνευ προηγουμένης μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχοντος καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νόμου, καὶ μὴ συναδούσης μὲ τὰ ἀληθῆ τοῦ Κράτους συμφέροντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ εἰσηγητῆς

Ζησεῖριος Ν. Δεπάτσας.

Μετὰ τοῦτο λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθροῦ τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος νομοσχεδίου τροπολογίας, παρατήρησά τις, ὅτι ἀρκετὰ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας συνεζητήθη τὸ προκείμενον νομοσχεδίον ἀλλ' ἡ βουλὴ εἰσέτι δὲν ἐρωτήθη. Τοῦτο δὲ εἶναι πολλὰ φυσικόν, διότι, ὅταν αἱ συζητήσεις ἐντὸς τοῦ ἑαυτῶν κύκλου περισρεφόμεναι δὲν ἐξέρχωνται ἀπ' αὐτοῦ, ταχύτερα εἶναι τῶν ἰδεῶν ἡ ἐκτύλιξις καὶ ἀσφαλέτερον ἐγγίζει τις εἰς ἐν συναγόμενον. Ἀλλ' ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐξέρχωνται τοῦ διαγεγραμμένου κύκλου καὶ ἄλλοθεν εἰς ἄλλα μεταβαίνουσι θέματα, μηδεμίαν φυλάττοντες τάξιν, ἀναπόφευκτον εἶναι νὰ περιπέσωσιν εἰς ἀδιέξοδον κυκλώνα. Τοιοῦτόν τι συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ προ-

κειμένου ζητήματος. Διότι, ενώ έπρεπε ν' άρκεσθώμεν ήδη συζητούντες τὸ περί κληρονομίας δικαίωμα τῶν ἐν τῷ Ι. ψήφισματι περιεχομένων, ἀναρμόστως ζητοῦμεν νά συμπαραλάβωμεν καί τοὺς ἐν τῷ Ε. καί τοὺς ἐν τῷ ΙΑ. μνημονιομένους, καί συγγέροντες οὕτω τὴν πολιτικὴν μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπερσίας, τὴν ἀποζημίωσιν χρηματικῶν βλαβῶν μετὰ τῶν κικαβαρισμένων καί ἀκαθαριστῶν δικαιωμάτων, ἀναγκαστικῶς περιπίπτομεν εἰς τὸ χάος τοῦτο. Ἐκ τούτου ὄθεν καί ἡ συνέλευσις περὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων πραγματοποιήθη εἰς τρία τὰ διαίρεσιν ψήφισματα, ὡς οὐσιωδῶς ἀπ' ἀλλήλων διακρίνοντα. Δὲν ἐννοεῖ λοιπὸν διὰ τί ζητοῦσιν ἤδη νά τὰ συμπεριλάβωσι τίνα, εἰς τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον, καί οὐδὲν ἄλλο ἢ συγχύσιν ἰσῶν παρατηρεῖ ἐκ τούτου προσηγομένην. Καί κατ' ἄρχας μὲν ἐμφανίσαν οἱ προτείναντες διαφόρους τροπολογίας, τὰς ὁποίας, ἂν καί ἐξ ἀντίθετων ἰδεῶν συγκεκμησας, συγχώνευσαν ἑπειτα εἰς μίαν. Ἐπειδὴ ὅμως συνέστη ἐξ ἐτερογενῶν καί ἀντιθέτων στοιχείων, ἐγένετο τὸ ὅλον τι ἀμύρρον καί ἡμιτελές. Διότι καί εἰς τοὺς ἐκ πλαγίου νομίμους κληρονομοὺς παρέχοντας τὸ δικαίωμα, ἠθέλησαν νά ἐκταίωσι τοῦτο εἰς ὅσους τὸ κοινὸν δικαίον ὀφείλει, καί ἔνθεν μὲν ἀφαιρούντες ἐκ τῆς μιᾶς τροπολογίας, ἔνθεν δὲ προστιθέντες εἰς ἄλλην, συνέπλεξαν, ὡς εἶπεν, ἀμύρρον τινα καί ἀτελῆ τροπολογίαν. Διὸ τῷ φαίνεται σκοπιμώτερον, μολομένην παραδεχομένη ἢ δουλῆ τροποποιεῖν. νά ἐπιφέρωσιν ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, περὶ δὲ τοῦ Ε. καί ΙΑ. ψήφισματος νά ἀποφανθῆ δι' ἐν ἑκάστον ἀκολουθῶν, ἵνα προῆλθῆ κατὰ τάξιν καί χωρὶς περιπλοκῶν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς.

Τούτων ἕτερος ἀντικρούων, ἐπέμεινε, ὅτι ἀληθῶς ἰκανὸς ἡμέρας συζητεῖται τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καί ὡς ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ἀληθῶς δὲν διακρινέσθαι εἰσέτι. Ἐπειδὴ δὲ ἀπερήματο, ὅτι συμβαίνει τοῦτο ἰσοκί, εἰρηχεταί τις τοῦ κυρίου κύκλου τοῦ ζητήματος, παρατηρεῖ, ὅτι εἰσέρχεται ἀληθειαν ἡμολογουμένην, ἀλλ' ἀληθειαν, ἣτις ἐξοκίως εἰς αὐτὸν χωριωτεῖται, διότι ἡ παρετροπή αὐτῆ προέκυψεν ἐκ μέρους αὐτοῦ. Αὐτῆ δ' ἠρκύνευσεν τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου, καί ἔδωκε σπουδαίον χαρακτήρα εἰς τὴν ὑπόθεσιν, δι' ἣ θέλει γίνεαι σήμερον λύσις σωτηρία. Καί πρῶτον παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι συγγέρομεν ἐνταῦθα τὴν πολιτικὴν μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπερσίας; ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ πῶς εἰς μόνον τὸ Ι. ψήφισμα περιριζεῖ οὕτως τὴν καθαρὰν στρατιωτικὴν ὑπερσίαν, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ δύο δὲν ἀναγνωρίζει αὐτὴν, ἢ μάλλον δὲν ἐννοεῖ ὑπὸ τὴν δια-

φορῶν ταύτην τί σημαίνει ἡ στρατιωτικὴ αὐτῆ ὑπερσία. Παρατηρεῖ δ' ὅτι πρόκειται περὶ στρατιωτικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος, καί περὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐν γένει πραγματοποιῶνται καί τὰ τρία ψήφισματα. Ἐάν δ' ἡ συνέλευσις ἐπὶ ἤρατο περὶ αὐτῶν χωριστὰ, τοῦτο δὲν πρέπει νά μᾶς ἀναγκάσῃ οὐδόλως, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς χωριστῆς ὕλης, ἣτις ἐπακουσάσεται εἰς αὐτὴν, ἐγένετο τοῦτο, καί εἰς οὐδὲν ἄλλο πρέπει νά ἀποδοθῆ. Καί εἰς τοῦτο μὲν δὲν ἐνδικιρίθει πλέοντερον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σκέψιν, ὅτι συγγέροις ἰσῶν ὑπῆρξεν εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν τροπολογιῶν, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀληγίτη δὲν ὑπῆρξε συγγέροις, καί ἂν μικρὰ τις διαφωνία μεταξὺ τῶν μείων ἀνεῖνε, χεῖρι διότι προέκυψεν αὐτῆ ὡς ἐκ τοῦ ἀναθρασμοῦ τῶν αἰσούχων, τὰ ὁποία εἶδε λάμποντα εἰς τὴν ὄψιν ὄλων, διὰ νά ὑπεραυτίψωσιν ἀνυπομῶνως τὰ δίκαια τῶν ἀτυχῶν τούτων συναθελτῶν μας; ἂν δ' εἰς μίαν συγχώνευσαν τὰς τροπολογίας, δὲν παρελίψαν ὅμως οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, καί ἀντὶ ἀμύρρου καί ἀτελοῦς, ἐμφανίει ὅλον τι ἀρμονικὸν καί πλῆρες, διότι περιέχει τὸ σύνολον τῶν τριῶν τροπολογιῶν, ὡς τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον ἐχούσων. Ἐψίξε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἀγορεύσας τὴν ὑπὲρ τῶν πλαγίων συγγέρον τῶν ἀποβιωσαντων γνῶμην τῆς τροπολογίας; ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον, καί κατὰ πόσον μάλιστα, τὸ δεῖχνει αὐτῆ ἡ τῆς συζητήσεως διαρκεία. Διὸ καί μ' ὄλες τὰς περὶ τοῦτου ἐσηγήσεις, ἀληθῶς δὲν διακρινέσθαι. Τὸ μέρος τοῦτο ἀναπτύσσων ὁ ἐπὶ τῶν Ἐπιτερικῶν ὑπουργός, εἶπε κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν, ὅτι ἡ ἀνά χεῖρας τροπολογία θέλει ἀναστειλεῖ τὸ νομοσχέδιον, καί παρεμβαλεῖ προσκόμματα λοιπὰ εἰς τὴν τύχην 50 ἢ 100 ἀτυχῶν ὀρφανῶν, ἐν ὧρα γάμου εἰρησκομένων. Δὲν εἶδοντο νά ρηθῆσαν τὰ ἀισθημὰτα ταῦτα τοῦ ὑπουργοῦ, καί δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ Βουλὴ συνκαθῆντε ἀληθῆ οἶκτον; ἀλλ' ἐάν δια 50 ἢ 100 ὀρφανά; ἀγωνιστῶν πρέπει νά συναισθανώμεθα πόσον, πῶσω μάλλον δὲν πρέπει νά σπαράττωται ἡ ψυχὴ μας διὰ τὸ ἐκκρεμῆς τῆς τύχης 5.000 ἢ καί 10.000 ἀξιοθαυρῶτων χειρῶν καί ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος, οἵτινες λιμώττουσιν εἰς τοὺς ὄρμους, καί πόσον δὲν πρέπει νά ἀνησυχῶμεν διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἂν τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα ἐγκαταλειφθῶσι; Περὶ τοῦτου πῶς κεῖται κυρίως, καί περὶ τοῦτου προβλέπει ἡ τροπολογία. Ἐψὲ δ' οὐδόλως ἀποκλείει τὰς 50 ἢ 100 ὀρφανάς, οὐχ ἥττον προνοεῖ καί διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν λοιπῶν. Εἶναι δ' ἀντικείμενον,

ὡς εἶπε, σπουδαῖον, διότι ἂν ἡ τροπολογία, τυχὴν, δὲν παραδεχθῆ, τὰ δίκαια τούτων χιλιάδων ψυχῶν καταστρέφονται, τὸ μέλλον ἡμῶν καθίσταται προβληματικόν, καὶ ἐκλείπει διὰ παντός τὸ μέσον ἐκεῖνο, δι' οὗ ὑπῆρξαμεν μέχρι τούδε καὶ θέλομεν ὑπάρξει εἰς τὸ μέλλον. Ἐὰν ἡ εὐρύχωρος αὕτη γῆ, ἐν ἣ κατοικοῦμεν οἱ ἄνθρωποι, ἦτο μία πόλις, καὶ αἱ τούτῃ αὐτῆς φυλαὶ συνίστων μίαν εἰρηνικὴν οἰκογένειαν, ἴσως δὲν ἔπρεπε τότε τούτῃ νὰ δεικνύομεν μέριμναν, ἀλλ' ἡ ἀπέραντος ἐπιφάνειά της, ἐὰν τὴν ἐπιμετρήσῃ τις μὲν ἐν βλέμμα, οὐδὲν ἄλλο δεικνύει, εἰμὴ ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπια καὶ ἐρημώσεις ἐπὶ ἐρημώσεων, μεγάλα δείγματα τῆς αἰωνίου τοῦ κόσμου ἀλληλομαχίας, τὴν ὁποῖαν διὰ τὰ ἀνεξερεύνητα τέλη τοῦ ἐπέτρεψεν ὁ Θεός. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐγεννήθη τὸ μέγα φαινόμενον τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἡ προστατευτικὴ αὕτη τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν θεότης, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσιν. Ἐνταῦθα λοιπὸν πρόκειται περὶ τῶν ἡμετέρων ἀγωνιστῶν, καὶ ὁ εἰσηγητὴς εἶπε νὰ μὴ ἀναμιγθῶσι τῶν ἄλλων τὰ δικαιώματα μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον δὲν περιέχει ἄλλο τι, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ Ι΄ ψηφίσματος ὀριζομένων, ὃ ἐστὶ προτιβεται νὰ ἀνταμειψῇ μόνον τοὺς κληρονόμους τῶν βαθμολογηθέντων εἰς τὰ μητρώα, καὶ ἀποβιωσάντων πρὶν ἢ λάβωσι τὴν προικοδοτήσιν τῶν. Οἱ δὲ προτεινάντες τὰς τροπολογίας ἠσπάζθησαν μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, προσέθηκον δὲ τὸ αὐτὸ νὰ παραχωρηθῆ, δικαίωμα καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους ἐκείνων, οἵτινες γενναίως ἀθλήσαντες κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἐτελεύτησαν δυστυχῶς πρὶν ἢ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ μητρώα. Ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν λοιπὸν δὲν ὑπῆρχε διαφωνία, καὶ πᾶσα περὶ τούτου ἀμφισβήτησις περιττή. Ἰσως δ' ἐν γένει ἡ συζήτησις δὲν ἐλάμβανε τούτουτον χαρακτήρα σπουδαῖον, ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ἔλεγε κατὰ τὴν παρελθούσαν, ὅτι διὰ τῶν τροπολογιῶν τούτων τὸ νομοσχέδιον καθίσταται δυσεφάρμοστον, διότι δὲν ἔχομεν γῆν ὑπὲρ τῶν λοιπῶν.

Ἄλλ' ἐνταῦθα παρατηρήσιμος αὐτῷ, ὅτι δὲν ἐξεφράσθη τοιαύτη ἰδέα καὶ ὁ εἰσηγητὴς εἶπε μόνον, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον θέλει γίνεαι δυσεφάρμοστον, πιστεύει, ἐπέφερον, ὅτι δὲν φρονεῖ ὁ εἰσηγητὴς τούτου, οὐδὲ πρέπει διόλου νὰ τὸ φρονῇ, διότι τούτου ἦτον ἐξήγησις ἀδίκος, ἀπελπιστικὴ, τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς ἀπὸ τοῦ ἔθματος πρέπει νὰ κηρύττῃ καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν κυρίως ἔλαβε τὸν λόγον. Δὲν ἠμίλει δ' ἐκ δυσμενείας περὶ τῶν ἐπιζησάντων ἀγωνιστῶν, τοὺς ὁποίους οὐχ ἦττον τιμᾶ, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας

διεσχυρίζεται, ὅτι δὲν ἠγωνίσθησαν αὐτοὶ μόνον τὸν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς δόξης ἀγῶνα, καὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄλλοι, οἵτινες οὐδὲν ὑποδεέστεροι τούτων, αὐ μόνον τὴν ἐλαχίστην δὲν ἔλαβον ἀμοιβήν, ἀλλ' οὐδ' ὑπ' ὅσιν ἐλήφθησαν τὰ δίκαιά των. Τὸ νομοσχέδιον ἄλλως εἶναι εὐεργητικόν, καὶ τιμᾶ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργῶν, ἀποδείξαντα αὕτως, ὅτι δὲν λησμονεῖ τοὺς παλαιούς συναγωνιστάς του. Ἄλλ' ἐπειδὴ τούτῃ ἀνεφύησαν ἐκ τῆς συζήτησεως ὑπόνοια, δὲν πρέπει νὰ ἀποκρουσθῇ ἡ τροπολογία. Τὸ ἔθνος ἀναγνωρίζει τὰ ἱερά δικαιώματά των, ἡ δὲ Συνέλευσις διὰ τοῦ Ε' καὶ Ι' ψηφίσματος τὰ καθιέρωσεν. Ἐκτοτε ἐγένετο λόγος περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀφοῦ πολλοὶ κατεδαπάνησαν τὸ τελευταῖον λεπτόν των διὰ χαρτόσημα καὶ ἀναφοράς, οὐδ' ἐπιτροπὴ συνεστήθη, οὐδὲ πρόνοια κἄν ἐλήφθη. Ἀπόδειξις δ' ὅτι οὐτε θέλει λησθῆ εἶναι καὶ ὁ προῦπολογισμὸς τοῦ τρέγοντος ἔτους. ἔθθα δὲν σχμευῖται περὶ τῆς ἐπιτροπῆς οὐδεμίαν δαπάνην. Ὑποῖ λοιπὸν ὑπὲρ τῆς συστάσεως ταύτης τὴν φωνὴν του καὶ συνίστασιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἱπουργὸν τὴν ἀνάγκην, διότι, ἐὰν μετὰ τούτῃ ἀναβολῆν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιμείνη νὰ ψηφισθῆ τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, καὶ ἡ τροπολογία ἀπορριφθῆ, ἡ ὑπόνοια θεθαυοῦται πλέον, ὅτι οὐδέποτε θέλει συστηθῆ ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ ἡ ἐλαχίστη δὲν θέλει γίνεαι ὑπὲρ τούτων ἀγωνιστῶν πρόνοια. Περιττὸν δὲ νομίζει νὰ πραγματευθῆ περὶ τῶν μέσων τῆς ἀποζημιώσεως τούτων, διότι οὐδεὶς ἀμφισβᾶλλει ὅτι ὑπάρχουσι ταῦτα, καὶ οἱ Ἱπουργοὶ θέλουσι συστήσει θεθαυοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Ε' καὶ Ι' ψηφίσματι περιεχομένων. Πιστεύει δὲ τούτου, διότι γῆ, μέσα, τὰ πάντα ὑπάρχουσι, ἀρκεῖ νὰ μὴ λείπῃ ἡ διαθέσις. Ἐνταῦθα ὄθεν τελευταῖα τὸν λόγον, ἐπειδὴ πέποιθεν ἤδη, ὅτι θέλει παραδεχθῆ ἡ βουλὴ τὴν τροπολογίαν, καθόσον μάλιστα τὸ Ι' ψήφισμα κυρίως στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Ε'. Ἀναγνῶντες δὲ τὴν περὶ τούτου περικοπὴν, τί ἄλλο, ἐπήνεγκε, σημαίνει ἡ λέξις «νόμιμοι εἰς τὴν κληρονομίαν κτλ.» ἢ τοὺς παρὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου ὀριζομένους; Ἄς ἐρωτηθῆ περὶ τούτου πᾶς ἐπισημῶν ἢ νομομαθῆς καὶ ἅπαντες θέλουσι θεθαυοῦσαι, ὅτι κυριολεκτικῶς νόμιμοι κληρονόμοι εἶναι οἱ παρὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου ἀναγνωριζόμενοι. Ἐκ δὲ τῶν τῆς 28 Φεβρουαρίου πρακτικῶν οὐδὲν ἄλλο ἐμφαίνεται, εἰμὴ ὅτι ἠρώτησέ τις, ὡς συμβαίνει πολλάκις, τίνες ἐννοοῦνται διὰ τῆς λέξεως ταύτης ὡς κληρονόμοι, καὶ οἱ μὲν εἶπον τὰ τέκνα ἢ οἱ γονεῖς, οἱ δὲ προσέλαβον τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἡ δὲ Συνέλευσις ἵνα μὴ πλειότερον περὶ τούτου χρᾶ-

νοτριβή, παρέπεμφε τὴν λύσιν εἰς τὰς Βουλὰς. Οὐδεμία λοιπὸν θέλει προκύψει διαφορά, ὅταν ὀρισθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ ποῖαν νὰ δώσωμεν ἑρμηνείαν; Νὰ παραδεχθῶμεν ἄρα γὰρ μόνον τὸν μέχρι ἀδελφῶν ὄρον; ἀλλ' οὕτω καταστρέφεται ἡ γενικὴ ἀρχὴ τοῦ δικαίου, μακρότερον ἐπιεκτεινομένη· ἐπειδὴ ὁμοίως τινες τῶν τὰς ἄλλας τροπολογίας ἐχόντων ἐζήτησαν μέχρι ἀδελφῶν νὰ περιορισθῇ τὸ δικαίωμα, ἀναγκασίαι συγκατετέθη καὶ οὗτος. ἄλλως δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀνεπαίσθητος αὕτη ἐπίκτασις τῆς κληρονομίας δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξη τινα. Διότι εἴκοσι μετὰ τὸν ἀγῶνα ἐπὶ νομοθετοῦμεν καὶ διέγιντο ἀπελειρήθησαν ἀδελφοὶ τῶν θανόντων, ὡς οὐδ' ἡ Βουλὴ οὐδὲ τὸ Ἰπουργεῖον ἀγνοεῖ τοῦτο, καὶ ἐπομένως μικρὰ θέλει γίνεαι διακίνησις περὶ τῶν ἀτυχῶν τούτων λειψάνων, ἂν δ' ἄλλως μείνη τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, ἃς ρίψωσι τὸ βλέμμα εἰς τὸ μέλλον, καὶ θελοῦσιν ἰδεῖν, ὅτι αἱ συνέπειαι εἶναι ἀκαταμέτρητοι καὶ ἃς προλάβωσι ταῦτα· συμφῶνως μὲ τὴν ἐντολὴν ἐκούτων καὶ τὰ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον ἀντίκρουσεν εἰπὼν, ὅτι ὁ προτιγοῦσας, ἐρωτηθεὶς τι, ἀπάντησεν ὅτι μᾶς ἀκούει τὸ πανελλήνιον, ἀνέφερε δὲ καὶ τὴν ἀπόγνωσιν 10.000 ὄρφανων καὶ γερῶν, καὶ καταστροφὰς ὀλοκλήρους, ἐάν ἡ ἀνά χειρὸς τροπολογικὴ ἀποβῇ. Τὸ πανελλήνιον μᾶς ἀκούει τῶ ἄντι· ἀλλὰ τὸ πανελλήνιον δὲν θέλει ἀπλῶς νὰ ἀκούσῃ· ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ καὶ πράγματα, καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ κρίνῃ περὶ τῶν. Καὶ πρῶτον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀνωτέρω τροπολογία περιέχει ὅσα τὸ Ἐ. ψήφισμα παραχωρεῖ δικαιοδικακῶς. Τί ἄλλα δια τῆς τροπολογίας τῶν ἢ αὐτὸ τοῦτο ζητοῦσι καὶ οὗτοι; ἀπ' οὗ δὲ ταῦτα οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν ἐμποδίζει, πρὸς τί ὁ τοσοῦτος τῶν ἀπειλῶν χειμαρρῶς, ἢ ποῦ εἶναι οἱ κίνδυνοι καὶ αἱ καταστροφαι τῆς πατρίδος; Καταλληλότερον φρασεῖ ὅτι ἦτον ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἀγορεύοντες, νὰ εἰπωσιν ἡπιώτερον, ὅτι ζητοῦσι δι' αὐτοὺς νὰ συνδυασθῶσι τὸ Ἐ. καὶ Ἰ. ψήφισμα, ἐκβίοντες ἀπὸ τῶν τοῦ λόγου, χωρὶς νὰ λέγωσιν ἄλλως· ἢ πρὸς τὴν λέξιν, ὑπουργεῖον, Βουλὴ, διότι καταστρέφεται τῆς πατρίδος τὸ μέλλον, τὰ ὅμοια ἡμεῖς ἐσεβασθῶμεν. Τὸ ὅρος τοῦτο δὲν εἶναι ἀρμόδιον εἰς κοινοβουλευτικὸν βῆμα· ἄλλως τε τὸ ὑπουργεῖον, ἐπράξεν, ὅτι ἀλλοῦς ἐπράξε νὰ πράξῃ. Διότι ἐλάσαν ὑπ' ὄφιν τὸ Ἰ. ψήφισμα, περιωρίσθη εἰς τοῦτο, καὶ εἰσῆγαγε νομοσχέδιον· ἀλλ' ἡ τροπολογία δι' ἡττοῦ, ὅτι πρέπει νὰ συμπεριληφθῇ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ Ἐ. ἐάν δὲ γίνῃ ἤδη ἀσχετῶς τὸ Ἰ. ψήφισμα, τίς θέλει

ἐμποδίσαι τὴν Βουλὴν νὰ νομοθετήσῃ αὐριον καὶ περὶ τοῦ Ἐ; Ἀλλ' ἐνταῦθα παρατηροῦσι τινες, ὅτι πρέπει νὰ συμπεριληφθῇ, ἵνα γνωρίζωσι πάντες τίνες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, καὶ ἐμφανίσωσιν αὐτῶ τοὺς τίτλους τῶν ἀξιώσεων τῶν. Ἡ σκέψις αὕτη βεβαίως εἶναι ὀρθή, καὶ ὡς τοιαύτην ἤθελε τὴν παραδεχθῆ, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐξελέγχεται ὡς ἀνίσχυρος, διότι τὸ τελευταῖον ἀφῆραν τοῦ Ἐ. ψηφίσματος ἀναφέρει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ νόμου ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ τίνες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι. Ἀνογνούς δὲ τὸ ἀφῆρον, συνεπίκραναν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει κατὰ συνέπειαν ἐνεργῆσαι τοῦτο, καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν ἀνατίθεται, πρόβλεπον εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ Ἐ. ψήφισμα, ὑπὲρ αὐτῶ ἀγορεύουσι, τοῖς ἀπατρέπει τὴν διάκρισιν τῶν ἀληθῶν κληρονόμων. Ὅτι δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν θέλει ἀποφύγει, τοῦτο εἶναι πασιγνώστον, διότι πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐργασθῇ ἡ ἐπιτροπὴ, χωρὶς νὰ κοινοισθῇ πρότερον ὁ τρόπος καὶ ἡ ἑσῆσις τῆς ἐργασίης τῆς; φρασεῖ λοιπὸν, ὅτι ἀντὶ τῶν ἐπαπειλουμένων καταστροφῶν, δύναται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν ὑπουργῶν νὰ εἰσαχθῇ ταχίον νόμος καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Ἐ. ψηφίσματι κληρονόμων, καὶ ἐν αὐτῷ δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἕκαστος τὴν ἰδέαν του. Προσθέτει δ' ἐπὶ τούτοις, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦτο κατὰ τι ἀνυπόμικτος πρὸς τὸ νομοσχέδιον, διότι παρατηρῶν, ὅτι ἐν τῷ Ἰ. ψηφίσματι ὑπῆρχον αἱ λέξεις «εἰς τὰ διάφορα μητρώα», ἐν δὲ τῷ νομοσχέδιον «εἰς τὰ μητρώα τοῦ 1833 καὶ 1836», εἶχε προτείνει νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ τοῦ ψηφίσματος φράσεις διὰ τὸ ὁμοίωμα φων. Ἀλλ' ἠπατήθη εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ ἔλθων ἐπίτηδες εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ἐπληροφορήθη ὅτι, α.) μητῶν κατὰ τὸ 1833 γενόμενον, ἀπέβλεπε τοὺς ἀξίωματικούς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ β.) κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος σχηματισθῆν, ὑπῆρξεν ὑπὲρ τῶν ἀξίωματικῶν τῶν ἀτάκτων σωμάτων γ.) δὲ πάλιν κατὰ τὸ 1835 συγκροτηθῆν οὐδῶλος ἀνεγνωρίσθη, καὶ διεδέχθη αὐτὸ δ.) τὸ τοῦ 1836, εἰς δὲ συνεχωνεύθη. Αὐτὰ λοιπὸν εἰσὶν ἀπαντα τὰ μητρώα, εἵτινα τὸ νομοσχέδιον διὰ τῶν λέξεων 1833 καὶ 1836 περιλαμβάνει, ὥστε περιττὴ ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη τροποποίησις. Ὑπῆρξε δὲ καὶ ἄλλο μητῶν, τὸ Λαοκοινωνικόν, κατὰ τὸ 1837, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τὸ ἐθεώρησεν εἰδικόν καὶ ἐν μέρει μόνον τὸ παρεδέχθη. Ἐπὶ τούτοις συλλογιστῶν τὸ ἀφῆρον τοῦ νομοσχεδίου νὰ παραδεχθῇ ὅπως ἔχει, ἡ δὲ Βουλὴ ἃς ζητήσῃ τὴν ἐπίσπευσιν νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, εὖτα δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐν ἀκριβείᾳ τὰ τῶν ὄρφανῶν δίκαια.

Πρός τούτον ανέλεξεν ἄλλος, ὅτι πολλά ἐπὶ τρεῖς ἤδη συνεδριάσεις ἐρρήθησαν, καὶ εἰς ὀλίγα θέλει ἀρκεσθῆ, φειδόμενος τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Παρατηρεῖ ὅθεν, ὅτι μία τῶν ἀρετῶν ἐκάστου νόμου ἀναντιρρήτως εἶναι καὶ ἡ καθολικότης, τὸ νὰ περιλαμβάνῃ δηλ. ὅσον ἕνασι πλείοτερα ἀντικείμενα, διότι καὶ ἡ ἐξουσία τῆς ὠφελείας εἰς πλείοστα πρόσωπα πρέπει νὰ τείνῃ. Πολὺ δὲ μᾶλλον, ὅταν τὰ πρόσωπα ταῦτα ἴναι σεῖσά καὶ προσβληθῇ εἰς τὸ ἔθνος, ὡς τὰ λειψάνα τῶν ἀγωνιστῶν μας. Διὸ καὶ ἡ συνέλευσις τρεῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδούσα ψήφισματα, καὶ εἰς τὰ τρία τὸν αὐτὸν δεικνύει σκοπὸν, τὸ νὰ ἀποδοθῶσι τὰ δικαιώματα τούτων πρὸς τοὺς κληρονόμους τῶν· ἀλλ' ἀναφεύμενος τότε τοῦ ζητήματος τίνες πρέπει νὰ ὀρισθῶσι νόμιμοι κληρονόμοι, ἡ συνέλευσις παρέπεμψε τὴν λύσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν, περὶ τούτου ψηφίζουσα, ὀφείλει νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν διαρκῆ, ἥτις ἀπαξ τεθεῖσα νὰ χρησιμεύῃ εἰς πᾶσαν τοιαύτην περίπτωση. Τίς ὁ λόγος λοιπὸν ειδικωτέρων νομοσχεδίων καὶ πρὸς τί ἡ ὑποδιαίρεσις αὕτη, ἥτις δὲν γίνεται, εἰμὴ ὁσάκις ἀπαντῶνται μεγάλα προσκόμματα; ἀλλ' ὅταν πρόκηται νὰ νομοθετηθῇ ἤδη τοῦτο ἐπὶ τοῦ I. ψηφίσματος, τίς ἄρα γε ὑπάρχει δυσχέρεια νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ E. καὶ ἐπὶ παντός ἄλλου, ἂν τύχη; τοῦτο ἐνῶ δὲν ἐπιφέρει ἐλάθην τινά, καθίστασι καὶ γενικώτερον, ὡς εἶπε, τὸν νόμον. Παρατηρεῖ δ' ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ τὴν τροπολογίαν ἀποκρούοντες, οὐδεμίαν ὠμολόγησαν ὅτι προσγίνεται ἐλάθην, καὶ ὡς περιττὸν ἠρκέσθησαν νὰ τὸ θεωρήσωσιν· ἀλλὰ τὸ περιττὸν εἰδικίως δὲν ἐλάπτει, καὶ εἶναι συνήθως ὠφέλιμον. Διὰ τί λοιπὸν, καὶ τούτου ὁθεντος, νὰ μὴ τὸ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ; Ἐπὶ τέλους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν φράσιν α εἰς τὰ διάφορα μητρώα ὡς ἀντὶ τῆς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ α εἰς τὰ μητρώα τοῦ 1833 καὶ 1836» παρατηρεῖ, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀλλοίωσις τῆς τροπολογίας, ἀλλ' ἐμπεριέχεται εἰς αὐτὸ τὸ ψήφισμα. Ἀφοῦ δὲ τοῦτο ἀναγνωρίζει ἅπαντα τὰ μητρώα, δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ θέσῃ τινὰ περιορισμὸν. Ἐπὶ τούτοις ὅθεν προτείνει τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρήσαντος τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργοῦ, ὅτι ἐκ τῆς τροπολογίας παραδέχεται καὶ τὸ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς δικαίωμα τῆς κληρονομίας, ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπουσιώδες ὡς πρὸς τὸ κύριον τῆς τροπολογίας πνεῦμα, ἥτις προτείνει νὰ ἔχωσι δικαίωμα κληρονομίας καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν ἀποβιωσάντων, πρὶν ἔτι ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ μητρώα· διὸ ἀνάγκη νὰ ψηφοροσθῇ ἡ τροπολογία.

Μετὰ ταῦτα ἀποπερατωθείσης τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἐκέλευε νὰ ἐρωτησθῇ τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται τὴν ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου γενομένην ἐντυπον τροπολογίαν, πλείονων δὲ τῶν δέκα αἰτησάντων τὴν κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοροσίαν, ἐγένετο τοιαύτη ἐπὶ τῆς ῥηθείσης τροπολογίας, ἐπιτηρούντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν Βουλευτῶν Μανέτα καὶ Βεῖκου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτιώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 40 πρὸς 30. ὀρνηθέντων ψήφον τριῶν, τὴν ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου τροπολογίαν, λαβοῦσαν τὴν θέσιν τοῦ 1. ἄρθρου καὶ ἔχουσαν οὕτως.

Ἄρθ. 1. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδοτήσιν τῶν τε εἰς τὰ διάφορα μητρώα τῶν ἐξεταιστικῶν ἐπιτροπῶν τεταγμένων διὰ πραγματικῶν βαθμῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν καὶ τῶν πεσόντων ἢ ἀποβιωσάντων ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων, μὴ συμπεριλειχθέντων δὲ εἰς τὰ μητρώα, χορηγεῖται δυνάμει τῶν περὶ τούτου ψηφισμάτων E. I. IA., συνδυασμένων μετὰ τὰς ἐντοὺς πρακτικοὺς ἀποφάσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν κατ' ἕσπην μερίδα, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίου νομοσχεδίου ἐντυπον τροπολογίαν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	O.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	O.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Νικόλαος Ἰατρός	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	O.	Ἀναγ. Μακρυπουκάμισος	N.
Δ. Δελιγεώργης		Δημ. Καλλιφρονᾶς ἠρνήθη ψήφον	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Κωνσ. Βρυζάκης	
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἀνάργυρος Πετράκης	O.
Σταῦρος Γρίβας		Κ. Τσαβάλας	
Ἰωάννης Πετμέζης	O.	Σ. Στράτος	
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Π. Ράγκος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Λουκάς Π. Νάκος	N.

	Εμ. Μελετόπουλος	Β.
Αντώνιος Γεωργαντζής	Παρασκευᾶς Ματάλας	
Πέτρος Τσανετᾶκης	Ἠλίας Γιατράκος ἡγνήθη ψῆρον	
Γεώργιος Κονδύλης	Λουκάς Στέφανος	
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	Εὐσ. Σπυρίδωνος	Ο.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	Ρύγκας Παλαμίδης	
Γεώργιος Ι. Βατίτσας	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	Ν.
Ἄγ. Γουζουάκης	Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ν.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	Μ. Χ. Μελέτη	Ν.
Γεώργιος Γ. Γεωλάσης	Νικόλαος Τσαλακιώστας	Ο.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Δ. Σακελλαριδῆς	Ο.
Μιχαὴλ Σισίνης	Νικόλαος Μπούτουνας	Ο.
Γρηγόριος Κατογιάννης	Π. Παπαπασιώνης	
Γεώργιος Μήτσος	Ἰω. Παπαπασιώνης	Ν.
Ἰωάννης Κλίμακας	Π. Δαρεσιώτης	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	Σπυρίδων Βαλέπτας	Ν.
Πέτρος Α. Ζάνος	Στρατῆς Δελγιζιανῆς	Ν.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέπτας	Σπυρίδων Α. Βαρσέζης	
Χριστόδουλος Ν. Δαμάδας	Παῦλος Αενοῦδης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Χρῦσανθος Σουμαρίπας	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Μ. Γ. Μεγαλόπουλος	Ο.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Κωνστ. Βέλιος	Ο.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Μιχαὴλ Ἰατρός	
Ἰω. Ζήρκος	Δημήτριος Βιρβιλῆς	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	Γεώργιος Μπάνης	
Ἀθ. Δαυλιόπουλος	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Στ. Νικολαΐδης	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν. Μοσχούλας	Ν.
Δημήτρ. Ν. Μπούκουρας	Γεώρ. Η. Ζαριφόπουλος	Ν.
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	Α. Κανελόπουλος	Ν.
Ζαρ. Δεπάστας	Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς	Ο.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ἰωάννης Γκαῦρας	Ο.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	Ο.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	Ο.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ο.
Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	Χριστόδουλος Τσίνος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Δημήτριος Κουμανιώτης	Ο.
Νικόλαος Κορριωτάκης		

	Θεόδωρος Ι. Μιζῆς <th>Ἀθ. Καστανᾶς <th>Ν.</th> </th>	Ἀθ. Καστανᾶς <th>Ν.</th>	Ν.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	Ν.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	
Γεώργιος Μπάστας		Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	Ν.
Κωνσταντ. Δαρεσιώτης	Ν.	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν.
Στ. Ἀντωνιάδης	Ν.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Ἰωάννης Περίδης		Δημήτριος Χατσίσκος	Ο.
Ἀνδρέας Μάμουκας		Καλαμάρας Τσουκαλάς	Ο.
Κάρολος Ναζός ἡγνήθη ψῆρον		Κωνσταντ. Δουδουνιώτης	Ν.
Εὐστράτιος Παρίσσης	Ν.	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ο.
Ἀντώνιος Ἀρμάς	Ο.	Ἰωάννης Τασαῖος	Ν.
Μητ. Ἀναστασόπουλος		Μάρκος Βιτάλης	
Ἰω. Τομπράς	Ο.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ἄν. Παπατωῆς			

Ἀναγνώσθην ἀκολουθῶς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 2. Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεῦτερον γάμον συνελθούσας γῆρας.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον, ἐρ' οὐ κηρύχθη τις ἀν κληρονόμοι ἴσαι ἀνήλικες, τίς θέλει κάμει τὴν τούτων αἰτησίαν; ἀπηντήθη δ' ὅτι ἀντὶ τῶν ἀνήλικων θέλουσιν ἐκδικᾶσαι τὰ δικαιώματά των οἱ κηδεμόνες, ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τούτων τὰ δικαιώματα αὐτῶν δὲν παραγράφονται.

Ἡρώτησεν ἕτερος ἀν εἰς ἐκ τῶν μετεχόντων τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος: τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος στρατιωτικῶν συνταξιοδοτούμενος δὲν σέργη εἰς τὴν παραίτησιν τῆς συντάξεως πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, δύνανται οἱ λοιποὶ ἀπολαύσει τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος; καὶ προσέτι παρατήρησεν ὅτι ἡ συνέλευσις εἶπεν ἀποφασίσαι νὰ συμφησιώσων εἰς τὰ γραμμάτια αἱ συντάξεις τὰς ὁποίας ἐλάμβανον αἱ γῆραι καὶ τὰ ὄρφανά, λοιπὸν θέλει ἐφαρμοσθῆ τοῦτο ἤδη; ἀπηντήθη δ' ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον οὐδὲν ἄλλο ὀρίζει, εἰμὴ ὅτι ἐκ τῶν συνταξιοδοτούμενων γερῶν καὶ ὀρφανῶν, ὁ βουλούμενος νὰ λάβῃ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα πρέπει νὰ παραίτησῃ τὴν συντάξιν ἐπομένως εἶναι σφρὶ, καὶ ἀεπίδικτον συζητήσεως.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ τρίτον ἄρθρον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 3. Αἱ γῆραι καὶ τὰ ὄρφανά, τὰ ὅποια ἤθελον λαμβάνει συντάξιν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου δὲν δύνανται ν' ἀπαίτησων τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραίτησων τὴν συντάξιν.

Υφείλουσι δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ παραίτησιν τῆς συντάξεως ἀπαιτήσιν των ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν των ὁποίων δὲν δύνονται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 4 ἄρθρου ἀναγνωσθέντος λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι τὸ 4 τοῦτο ἄρθρον εἶναι ὄλιγος διόλου ξένον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ὡς ἐπαρκῆσον ὕλην ἐτερογενῆ, δυναμένην ν' ἀποτελέσῃ ἴδιον νομοσχεδίον· διότι τοῦ παρόντος νομοσχεδίου σκοπὸς εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος· ὁρισθέντων λοιπὸν ἤδη των κληρονομίων ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, καὶ αὐδεμιᾶς ἑτέρας προσηλικῆς ἀνάγκης ὑπάρχει διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τούτου νὰ ἀπορριπτέον τὸ 4 ἄρθρον. Ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν αὐτὸ ἐξατάξιμον θέλει εὐρεθῆ ἀδικον καὶ τὴν ἀνισότητά ὑποστηρίζον. Διότι καθόσον δύναται τις νὰ συμπεράνη ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου, περιλαμβάνονται ἐν αὐτῷ οἱ φαλαγγίται ἐκεῖνοι, οἵτινες προτιμήσαντες τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς μισθοδοσίας των ἀντὶ τοῦ γραμματίου δὲν ἔλαβον γραμμάτια, καὶ ἀπέβιασαν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες, καὶ προτείνεται νὰ χορηγηθῆ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδοτήσιν τὴν ἀναλογούσαν εἰς τοὺς τελευτήσαντας. Διὰ νὰ γίνῃ δὲ καταφανὴς ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἀνισότης ἢ ἐν τῇ ῥηθείᾳ διατάξεως τοῦ 4 ἄρθρου ἐμπροσθεγομένη, πρέπει ν' ἀνεγερθῆ ὅτι τὸ τάγμα τῆς φάλαγγος συνέστησεν ἢ Κυβέρνησις, προθεμένη ν' ἀντιμειψῆ τοὺς στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντας διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκδοσούσας αὐτῶν, ὡς καταφαίνεται εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου 1838 Βασιλικῆς Διατάξεως. Μετὰ δὲ τὴν σύστασιν τῆς φάλαγγος ἐπέβη τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 Βασιλικὸν διάταγμα, εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ὁποίου ἐπετρέπετο εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην, ἐὰν ἤθελε, νὰ παραίτηθῆ τοῦ μισθοῦ του καὶ νὰ λάβῃ γῆν ἢ κτήμα φθαρτὸν ὑπὸ τοὺς διαγραφόμενους ἐκεῖ ὅρους. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου τοῦ Διατάγματος ἄλλοι μὲν των φαλαγγιτῶν προετίμησαν νὰ λάβωσι τὰ γραμμάτια παραίτηθέντες τῆς μισθοδοσίας των, ἄλλοι δ' ἐβίβησαν νὰ ἐξακολουθῆ ἡ μισθοδοσία των, καὶ οἱ τοιοῦτοι κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ῥηθέντος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 Βασιλικῆς Διατάγματος δὲν ἔχουσι κανὲν δικαίωμα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1. Ιουνίου) 1834 Βασιλικῆς Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

ἐν δὲ τῷ 13 ἄρθρῳ ὁρίζεται προθεσμία δύο μηνῶν εἰς τοὺς πρὸ τοῦ Διατάγματος ἐκεῖνου διορισθέντας φαλαγγίτας, ἵνα δηλώσωσιν, ἂν ἤθελον νὰ μετέσχωσι των πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποία ὁ ῥηθεὶς νόμος τοῦ 1838 ἐχορῆγει εἰς αὐτούς. Ἐκ τούτων λοιπὸν καταφαίνεται, ὅτι οἱ προτιμήσαντες νὰ διατελέσωσιν εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσι τὴν μισθοδοσίαν οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι γραμμάτιον πρὸς πρόσληψιν ἰθνηκῆς γῆς· ἐπομένως δὲ εἶναι δυνατόν ν' ἀποδώσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τοὺς κληρονομοὺς αὐτῶν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον οἱ ἀποβιώσαντες δὲν εἶχον. Ἐκτὸς δὲ τούτου προσγενᾶται διαφορὰ μεταξὺ των λαβόντων τὸ γραμμάτιον, καὶ των ἐμμενάντων εἰς τὴν μισθοδοσίαν· διότι ἐνῷ οἱ πρῶτοι παρήτησαν τὴν μισθοδοσίαν διὰ νὰ λάβωσι τὸ γραμμάτιον, οἱ δεύτεροι ἀφ' ἀπλήουσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν μισθοδοσίαν, παρέχουσι καὶ μετὰ θάνατον εἰς τοὺς κληρονομοὺς των τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολαύσεως τοῦ γραμματίου. Προτείνει λοιπὸν καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον ὅτι πρέπει νὰ ἐξαλειφθῆ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, νὰ συζητηθῶσι δὲ τὰ περὶ τούτου εἰς ἰδιαίτερον νομοσχεδίον.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἐνῷ κατὰ τὴν γενομένην δεκτὴν τροπολογίαν περιελήφθησαν ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ ψηφίσματα ε. ε. καὶ ε.β., ἵνα ἐξακαλισθῶσι τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα των ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ὄλων ἐν γένει των ἀγωνιστῶν, καὶ ἡ βουλὴ ἀνήνεσεν εἰς ταύτην, κηδομένη των ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, ὁ προαγορεύσας ἀπαιτεῖ νὰ ἐξαλειφθῆ ἤδη τὸ τέταρτον ἄρθρον, ἐνῷ καὶ τούτο προνοεῖ περὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν των ἀποβιωσάντων ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν, καὶ ἡ διάταξις αὐτοῦ εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν 2 παράγραφον τοῦ 1. ψηφίσματος. Δὲν βλέπει δὲ τὴν ἀνισότητά, τὴν ὁποῖαν ὁ προλαλήσας ἐξήγαγεν ὑπάρχουσαν μεταξὺ των δύο τάξεων των φαλαγγιτῶν· διότι καθὼς οἱ μὲν ἐλάμβανον τὴν μισθοδοσίαν των, οἱ ἄλλοι ἐκαρποῦντο τὸ εἰσόδημα των γαιῶν, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ γραμματίου ἔλαβον· ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ λαμβάνοντες μισθοδοσίαν διετέλουν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες, εἰς ἀντιμισθίαν τῆς ὁποίας ἐλάμβανον τὴν μισθοδοσίαν. Διὰ τὴν λοιπὸν νὰ καταστραφῶσι τοῦ ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ τὰ δικαιώματα, τοῦ ἀποθανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐγκαταλιπόντος ὀρφανὰ γυμνὰ καὶ τετραχλησιμένα, καὶ ν' ἀφθεῶσι ταῦτα ἀπροστάτευτα καὶ ἀποκεκλεισμένα παντὸς ἀνταμοιβῆς δικαιώματος, διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ

προαγορεύσαντος ως υποστηρίζοντος πρότασιν ἀδίκον και ἄνισον, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων λόγων θέλει γείνει καταφανές· εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας Ἑλληνικὸν ἀγῶνα εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὑπερέτησαν πολλοὶ στρατιωτικῶς, τούτους δὲ πᾶσαι αἱ κατὰ καιροὺς συναλεύσεις καὶ Κυβερνήσεις ἠθέλησαν ν' ἀνταμείψωσιν ἐκ τῶν ἐνόμων μίσων. Ἡ δὲ Βασιλεὶς εὐθὺς ἐξ ἄρχῃς περὶ τούτου σκευθεῖσα εὔρε καταλληλοτάτον τρόπον τὴν τῆς φαλαγγος αὐτασίαν, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεων, τὰς ὁποίας προσέφερον στρατιωτικῶς κατὰ τὸν ἀγῶνα οἱ Ἕλληνες. Ἀπεράσισε δὲ νὰ μισθοδοτῇ τοὺς καταταχθέντας εἰς τὴν φαλαγγα οὐχὶ πρὸς ὑπηρεσίαν ἀλλὰ πρὸς ἀνταμοιβὴν. Βλέπουσα ὅμως ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἦτο λίαν δαπανηρὸν, προτίεινεν εἰς τοὺς φαλαγγίτας διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 Βασ. Διατάγματος νὰ ἐκλέξωσιν ἐν τῶν δύο, ἢ γραμμάτια καὶ τὸν ἐτήσιον μισθὸν, ἢ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μισθοδοσίας· ἄλλοι μὲν λοιπὸν προετίμησαν τὸ πρῶτον, ἄλλοι δὲ τὸ δευτέρον· οἱ τὴν ἐξακολούθησιν δὲ τῆς μισθοδοσίας προτιμήσαντες ἐνοσεῖται ὅτι ἀπεδύθησαν τοῦ δικαιώματος τοῦ γραμματίου· δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατόν ν' ἀποδώσῃ τις ἤδη εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν τὸ δικαίωμα πρὸς παραλαβὴν τοῦ γραμματίου, ἄλλως ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ καὶ εἰς τοὺς λαβόντας τὸ γραμματίον πλήρη αὐτῶν τὴν μισθοδοσίαν. Διότι ἂς ὑποτεθῇ ὅτι εἰς τῶν ἐμμεϊνάντων εἰς τὴν μισθοδοσίαν ἐξακολούθησε λαμβάνων αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1837 μέχρι τοῦ 1847 ὅτε ἀπέθανεν. Ἀπέλαυε λοιπὸν τῆς μισθοδοσίας ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐνῶ ὁ λαβὼν τὸ γραμματίον ἔλαβε μόνον 6 ἐτῶν μισθοδοσίαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν κατ' οὐδένα τρόπον δίκαιον ν' ἀπονεμηθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ τὴν μισθοδοσίαν λαμβάνοντος καὶ ἀποθανόντος τὸ δικαίωμα καὶ τῆς προσλήψεως τοῦ γραμματίου, ἐνῶ ἀπὸ τῶν λαβόντων τὸ γραμματίον ἀφρέθη ἡ μισθοδοσία. Ἡ δ' ἐνοστασις ὅτι οἱ ἐμμεϊνάντες εἰς τὴν μισθοδοσίαν ἐλάμβανον αὐτὴν ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἐτελοῦν οὐδεμίαν φέρει ἀνταπόδειξιν, διότι ὅλοι τῶν λαβόντων γραμμάτια καὶ παραιτηθέντων φαλαγγιτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπερετήσωσιν ἤδη κατὰ τὴν εἰς φαλαγγίτας ἀνήκουσαν ὑπηρεσίαν· ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἐξαλείψιν τοῦ 4 ἄρθρ. ἄλλως δὲ προτίειναι ν' ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς φαλαγγίτας ἡ μισθοδοσία, ἣτις διεκόπη διὰ τὴν τοῦ γραμματίου προσλήψιν, καὶ τὴν πρότασιν του ταύτην παρακαλεῖ τὴν βουλὴν νὰ θεωρήσῃ ἀσζητητέαν ἐν περιπτώσει μὴ ἐξαλείψεως τοῦ 4 ἄρθρου.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν συμφωνεῖ καθ' ὁλοκληρίαν μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ἀλλ' ἐν μέρει· διότι οἱ μὲν ἐκρούσιως προ-

τιμήσαντες τὴν μισθοδοσίαν τῶν γραμματιῶν δὲν ἔχουσιν ἤδη δικαίωμα νὰ λάβωσι γραμμάτια, ἀλλ' εἶναι καὶ πολλοὶ τοὺς ὁποίους ἡ κυβερνήσις ἐκράτησε διὰ νὰ μεταχειρισθῇ εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ οὗτοι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ στερηθῶσι τοῦ πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ γραμματίου δικαιώματος. Ἰσαύτως δὲ καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες πρὸ ὀλίγου μόνον ἀπέλαυσαν τὴν μισθοδοσίαν ἀποβιώσαντες μετ' οὐ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 Β. Διατάγματος. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ γείνη διαστολή τις τῶν τοιούτων δικαιωμάτων.

Μετὰ ταῦτα διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὥρας ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Λουκᾶς Η. Νάκος.
Γω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 41.

Τῆς 27 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου ἀεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ ταῖς περὶ ἀδείας αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Πανοπιστοπούλου καὶ Πετρινοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς μηνιαίας ἀπουσίας ἀδεια ὑπὸ τὸν τεθειμένον ὄρον.

Παρελθὼν δὲ ὁ εἰσκηγὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον καὶ τὰ καθ' ἕκαστα αὐτοῦ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας

μαστιζομένης από την ζωοκλοπήν, και ζωοκτονίαν ἰδοῦσα τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον ὡς λίαν πρόσφορον και συντελεστικὸν μέτρον πρὸς ἐξάλειψιν τῆς μαστιγῆς αὐτῆς, προτείνει και συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν καθολοκληρίαν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 φεβρουαρίου 1848.

Ὁ Εἰσαγγητὴς Δ. Σακελλαριᾶδης

Ἀνγγέλλη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἢ ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος νομοσχεδίου.

Λαβὼν δὲ τις πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ τὸν λόγον ὑπέμνησεν ὅτι οἱ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ 4 ἄρθρου ἀπαιτοῦντες στηρίζουσι τοὺς ἰσχυρισμούς των εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἔδωκε δικαίωμα και προθεσίαν εἰς τοὺς φαλαγγίτας ἵνα ὠφελῶσιν ἐξ αὐτοῦ, και συμπεραινοῦσιν ὅτι ὅσοι δὲν ὠφελήθησαν ἐντὸς τῆς δοθείσης προθεσμίας δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι δικαίωμα. Προσθέτουσι δ' ὅτι εἰδικὸς νόμος δύνανται νὰ πραγματοποιῆ τὰ περὶ τῶν κληρονομίων τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν. Ἀλλ' ἂν ἐξετασθῇ ὁ σκοπὸς, χάριν τοῦ ὁποῖου ὁ ῥηθὴς περὶ φαλαγγιτῶν νόμος ἐγένετο, καταραινόμενος ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου, συνάγεται, ὅτι σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ἦτο νὰ περιβάλῃ τοὺς ἀγωνιστάς και νὰ ἐξασφαλίσῃ πόρον τινὰ διαρκῆ εἰς τὰς οἰκογενείας των, ὡς καταραινεται και ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα ἐπιβλήτων διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα παρέτεινον τὴν κατὰ πρῶτον δοθείσαν προθεσίαν, ὁποῖον εἶναι τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1843 Β. Διάταγμα, χορηγοῦν εἰς τοὺς φαλαγγίτας νῆαν προθεσίαν πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν παρὰ τοῦ νόμου τοῦ 1838 χορηγομένων δικαιωμάτων. Ἄν λοιπὸν ἤδη παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ 4 ἄρθρου, ποῖα πρόνοια θέλει λαμβῆναι ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν τῶν ἀποβιωσάντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν ἢ μᾶλλον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι τὰ γραμματιατῶν; Διότι εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι πολλοὶ τῶν φαλαγγιτῶν τῶν κατ' ἀρχὰς λαβόντων γαίους ὠφελήθησαν, ἀλλὰ οὐκ ὀλίγοι ἐλέποντες μετὰ ταῦτα ὅτι ἡ τιμὴ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματιῶν ἐξέπεσε δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβωσι και αὐτοὶ γραμματιατῶν. Ἀλλ' ὁ μηδαμινὸς μισθός, τὸν ὁποῖον ἐλάμβανον, ἐδίδοτο ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐξετέλλουν, και τὴν σήμερον ἀκόμη εἰς τὰς νήσους ἐκτελοῦσιν οἱ φαλαγγίται χρεὴ χωροφυλάκων και κλητῶν. Διὰ τὸν μισθὸν λοιπὸν ἐκείνον, τὸν ὁποῖον οἱ φαλαγγίται ἐλάμβανον ὑπηρετοῦντες, πρέπει ἤδη ν' ἀποστερηθῇ

ἡ Βουλὴ τὰ ὄρφανά και τὰς γήρας αὐτῶν τῆς προσκρούσεως περιθάλψεως; Τὸ ἔθνος πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῶν γερῶν και ὄρφανῶν τῶν τοιούτων ἀγωνιστῶν, τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὡς μὴ οὐσῶν πλειόνων τῶν 30, ἐπειδὴ κατὰ τὴν σαφῆ ἔκφρασιν τοῦ νομοσχεδίου περιλαμβάνονται ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ μόνοι οἱ ἀποβιώσαντες, και οὐδέποτε θέλει ἀναγκῆ νὰ μὴ δοθῇ ὁ ἐπιούσιος ἄρτος εἰς τὰ λιμώτοντα ὄρφανά τοιούτων ἀγωνιστῶν. Καὶ ἡ Βουλὴ δὲ ἂν θέλῃ νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἐπινεχθείσης τροπολογίας, τὴν ὁποῖαν παρεδέχθη κηδομένη τῶν συμφερόντων τῶν ὄρφανῶν, και σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς (τὴν ὁποῖαν ἀνέγνω) τῆς παρελθούσης περιόδου, θέλει ἀπορρίψει τὴν περὶ ἐξάλειψεως τοῦ 4 ἄρθρου πρότασιν, και παραδεχθῇ αὐτὸ ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἔχει.

Ἀπήνησεν ὁ και γῆρας περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου πρῶτος ἀγορεύσας, ὅτι διὰ δύο λόγους ταύτην ἐξητήσατο πρῶτον διότι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ξένη ὅλως διόλου εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου και δεύτερον διότι και κατ' οὐσίαν εἶναι ἀδίκος και ἀνισότητος παραγωγός. εἰς πρὸς τὸ πρῶτον, πάντες κατανοοῦσιν ὅτι πᾶς νόμος ἔχει βάσιν τινὰ, πρὸς τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ συνάπτωνται αἱ διατάξεις αὐτοῦ, πᾶσα δὲ παρεκτροπὴ εἰς ξένον ἕλκν καθίστασι τὸν νόμον πλημμελέστατον. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τὸ μὲν νομοσχέδιον ἐκπηγάξει ἐκ τῶν ψηφισμάτων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, και πρὸς ἐφαρμογὴν και πραγματοποίησιν τούτων γίνεται, τὸ δὲ 4 ἄρθρον αὐτοῦ οὐδὲν κοινὸν πρὸς τὰ ψηφίσματα ἔχει, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἀντικειμένου πραγματεύεται, τούτῳσι περὶ πρόνοιαι τῶν γερῶν και ὄρφανῶν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν. Αὐτὸς λοιπὸν δὲν ἀρνείται, ὅτι και περὶ τούτων πρέπει νὰ λαμβῆναι ἡ προσήκουσα φροντίς, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον χορηγεῖ ἕλκν εἰς ἄλλον εἰδικὸν νόμον. Ἐπαύτως δὲ και ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, δὲν ἀρνείται ὅτι πρέπει νὰ λαμβῆναι πρόνοια ὑπὲρ τῶν γερῶν και ὄρφανῶν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, ἀλλ' ὑποστηρίζει, ὅτι χάριν τῆς ἰσότητος και τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ λαμβῆναι συγχερόμενος πρόνοια και περὶ τῶν γερῶν και ὄρφανῶν τῶν τὰ γραμματιατῶν λαβόντων και ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν. Διότι ἡ κυβερνήσις ἔδωκεν εἰς ἅπαντα φαλαγγίτην τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο, ἢ τὸ γραμματιῶν ἢ τὴν μισθοδοσίαν, καθὼς δ' οἱ λαβόντες γραμματιῶν παρέτησαν τὴν μισθοδοσίαν, οἵτις ἢ εἰς

την μισθοδοσίαν ἐμμεϊνάντες οὐδὲν δικαίωμα πρὸς γραμματίου πρόσληψιν ἔχουσιν. Ἄν λοιπὸν ληρῆθῃ πρόνοια περὶ τῶν κληρονόμων τῶν ἀποβιωσάντων φαλαγγιτῶν, ἐκ τῶν ὑπὸ μισθοδοσίαν ἐμμεϊνάντων, πρέπει συγχρόνως νὰ ληρῆθῃ πρόνοια καὶ περὶ τῶν κληρονόμων τῶν τὰς γαίας λαβόντων διὰ γραμματίου καὶ ἀποβιωσάντων. Διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ ἰσότης καὶ ἡ δικαιοσύνη. Εἰς ἀντίφασιν δὲ ἐπίσεν ὁ προαγορεύσας εἰπὼν, ὅτι πολλοὶ τῶν λαβόντων γραμμάτια ὠφελήθησαν ἀρκούντως, καὶ μετ' οὐ πολὺ προσθεῖς, ὅτι τὰ φαλαγγιτικά γραμμάτια ἐξέπεσαν εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς. Αἱ δὲ δοθεῖσαι παρατάσεις τῆς ἀρχικῆς χορηγηθείσης προθεσμίας ἐπεκύρωσαν ἐπὶ μᾶλλον τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 διάταγμα, καὶ δὲν ἀρῆκαν οὐδεμίαν ἀπολογίαν εἰς τοὺς μὴ θελήσαντας νὰ ὠφελῶσιν ἐξ αὐτῶν. Καὶ περὶ τῆς ἀποράσεως δὲ τῆς βουλῆς τῆς πρώτης περιόδου παρατηρεῖ, ὅτι, καί ὡς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ ἐφαρμώσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο, διὰ τὰς ὁποίας ὑπέστη τροπολογία, εἰσαγαγὼν αὐτὸ ἐκ νέου ἤδη, δὲν ἐτήρησε τὰς τροπολογίας, τὰς ἁποίας τότε ἡ βουλὴ ἐπήνεγκεν ἐπ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἡ παρούσα βουλὴ εἶναι ἐλευθέρη ν' ἀποφασίσῃ ὅ, τι κρίνει δίκαιον, μὴ δεσμευομένη ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλῆς τῆς παρελθούσης περιόδου. Παρατηρεῖ δ' ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα δὲν εἶναι ὑπουργικόν, ἀλλ' ἀφορᾷ συμφέροντα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἕκαστος δύναται νὰ δώσῃ ἐν πεποιθήσει τὴν ψήφον του. Ἐμμένει λοιπὸν εἰς τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἰδέαν του· ἄλλως δὲ προτείνει νὰ ἐπεκταθῇ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας καὶ νὰ τεθῇ ἀντὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦτο· «Ἐιδικὸς νόμος πθέλει κανονίσαι τὴν προικοδοτήσιν, ἣν θέλουσι λάβει αἱ χήραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν.»

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέπερην, ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν δεσμεύεται ἐκ τῶν προγενεστέρων ἀποφάσεων βουλῆς ἄλλης περιόδου, καθὼς οὐδ' ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐφαρμώσῃ νομοσχέδιόν τι ὅπως ἀπὸ τῆς ἐτέρας τῶν βουλῶν ἐξέληθ, καθὼς καὶ ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα δὲν εἶναι πολιτικόν, οὐδ' ὑπουργικόν, διότι ἐπὶ τῶν τοιοῦτων ἀντικειμένων οἱ ὑπουργοὶ θέλουσι ν' ἀποφασίζωνται ταῦτα ὅπως τὰ νομοθετικά σώματα, τὰ ὁποία περιέχουσι εἰδικὸς πολλὰς γνώσεις, ἐγκρίνουσι. Δὲν παραδέχεται ὅμως ὅτι τὸ 4 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ξένον τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ· διότι περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πραγματεύεται, καὶ περὶ

αὐτοῦ τούτου καὶ τὸ 4 ἄρθρον. Δὲν εἶναι συνεπὲς δὲ ὁ προαγορεύσας εἰς ἑαυτὸν, καθότι εἰς μὲν τὸ 1 ἄρθρον ὑπεστήριξε νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ παρόντι νομοσχέδιῳ ὅλα τὰ ψήφισματα, ἤδη δὲ θέλει νὰ περιορισθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ νὰ μὴ γείνη λόγος περὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν ἀρχαίων ἀγωνιστῶν. Ἐνῶ ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἰσχυρὸν δικαιολόγημα, διότι ἡ τότε κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ ἐφαρμώσῃ ἡ ἴδια τὸν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 νόμον, ἰδοῦσα ὅτι ὠφελήθησαν ἐξ αὐτοῦ μόνον ὅσοι εἶχον καὶ ἄλλην τινα ἰδιοκτησίαν, καὶ προσεκτίσαντο καὶ ἄλλην γῆν, οἱ δὲ λοιποὶ τὰ γραμμάτια ἐπώλησαν ἐπ' εὐτελεῖ τιμῇ, ὅθεν ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ αὐτοὺς εἰς ὑπηρεσίαν καὶ συνέστησε τὸ παραπληρωματικὸν σῶμα, τὸ τοῦ Γιάννη Κώστα κ.τ.λ. τὰ ὁποία ἐξετέλουν καὶ ἐκτελοῦσι μέχρι σήμερον ὑπηρεσίας. Εἶναι δὲ βεβαίωτατον ὅτι πολλοὶ τῶν φαλαγγιτῶν ἐζήτησαν τὰ γραμμάτια των, ἀλλ' ἡ τότε κυβερνήσις δὲν ἠθέλησε νὰ τὰ δώσῃ· ὥστε δὲν πταίουσιν οἱ μὴ λαβόντες γαίας· οὐδ' εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρθῶσι τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν, διότι οἱ πατέρες ἀπέθανον μὴ δυνηθέντες διὰ τὴν διάθεσιν τῶν τότε ὑπουργῶν νὰ λάβωσι τὰ γραμμάτια των.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ 4 ἄρθρον τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου πραγματεύεται περὶ τῶν ἀρχαίων ἀγωνιστῶν, ἀξιοματικῶν προτεταμένων διὰ πραγματικῶν βαθμῶν εἰς τὰ μικρὰ, καὶ ὑπερασπίζεται τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀποβιωσάντων ἐξ αὐτῶν. Πάντες δὲ οἱ ἐν Ἑλλάδι εὐρισκόμενοι γνώσκουσι τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρέθησαν οἱ τοιοῦτοι ἀξιοματικοὶ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς φαλαγγος καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 νόμου, ταλαντευόμενοι καὶ μὴ γινώσκοντες πότερον νὰ προτιμήσωσι τὸ γραμματίον ἢ τὴν μισθοδοσίαν· εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ τούτων, ὑπὸ τῆς παρούσης ἀνάγκης καὶ ἐνδείας ὀδηγούμενοι, προετίμησαν νὰ καταταχθῶσι εἰς τὸν μισθὸν τῆς φαλαγγος, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἰδόντες ὅτι τὸν μικρὸν καὶ ἀσήμενον ἐκείνον μισθὸν ἐλάμβανον ὑπηρετοῦντες καὶ μετατιθέμενοι ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἐζήτησαν νὰ λάβωσι τὰ γραμμάτια των, ἀλλὰ τὸ τότε ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τοῖς τὰ κινήθη. Τοῦτο δ' ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκει· διότι κατέφυγον πολλοὶ εἰς αὐτὸν, ἵνα ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς προσλήψεως τῶν γραμματίων αὐτῶν, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς ἀπέθανον πρὶν ἢ δυνηθῶσι νὰ τὰ λάβωσι· εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ εἴπῃ ἡ βουλὴ εἰς τὰ ὄρφανὰ καὶ ἐνδεῆ

τέκνα αὐτῶν ὅτι δὲν ἔχουσιν οὐδὲν δικαίωμα, διότι οἱ πατέρες αὐτῶν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ λάβωσι τὰ γραμματικά των διὰ τὴν τότε διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν; δὲν ἔλεπει δὲ ποῦ ὑπάρχει ἡ ἀνισότης ἐκτός ἂν τοιαύτη δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ μεταξὺ δύο ἀγωνιστῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων, ἂν ὁ μὲν διατελεῖ ἐκ τῶν εἰς ὑπερσίαν δημόσιον, ὁ δὲ δὲν μετέσχε τοιαύτης, καὶ συμπερανθῆ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ περὶ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἀρθροῦ ἀγορεύσαντος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβῃ ἀνταμοιβὴν τῶν ἀρχαίων ἐκδουλεύσεων τοῦ εἰς δημόσιον ὑπερσίαν δικτελέσαντος. Οὐδεμία λοιπὸν ἀνισότης ἐκ τοῦ 4 ἀρθροῦ προέρχεται, ἀλλὰ πρόνοια κατ' ἀνάγκην ἐπαρχομένη λαμβάνεται. Διότι πολλοὶ ἀγωνιστῆται μόνις λαβόντες τὸν βαθμὸν των τὴν μίαν ἡμέραν, ἀπέθανον τὴν ἄλλην. Πῶς δύναται λοιπὸν ν' ἀρήσῃ ἀπροστάτευτα τὰ ὄρφανὰ τῶν τοιούτων; Τί θέλει γίνει φέρ' εἰπεῖν ὁ υἱὸς τοῦ Γ. Κίτσου τοῦ ἀποβιώσαντος πρὶν ἢ λάβῃ τὸ γραμματικόν του, ἂν δὲν ἀξιωθῆ προικοδοτησεὺς τινος; Ἡ διατάξις λοιπὸν τοῦ 4 ἀρθροῦ, περιλαμβάνουσα τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ἀποβιωσάντων εἰς τὸν βαθμὸν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐκδουλεύσεων των, εἶναι οὐχὶ μόνον συγγενὴς εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ δικαία, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν παραδογὴν αὐτῆς ὡς ἔχει.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον ἐπήνεργεν, ὅτι παράδοχος εἶναι ὁ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου προκείμενος ἀγὼν, διότι δὲν εἶναι ἀγὼν συζητήσεως, τὰ δικαίωματα τῶν ἀγωνιστῶν ἀποβλέπων, ἀλλ' ἐκπηγάζει ἀπὸ ἀπλῆν τινα θέλησιν ἐπιμονῆς. Τοῦτο δὲ πλεονέτερον ἀπέδειξεν ἡ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀγόρευσις, δι' ἧς ἐννόησεν ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἑαυτὴν προσβληθεῖσαν διὰ τὴν γενομένην χθὲς τροποποίησιν. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι καθ' ἑαυτὴν ἀδίκος, διότι οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν ἐθεώρησε τοῦτο ὡς ὀλέθρον τινα τῆς Βουλῆς, οὐδ' ἀρμαζεῖ πατῶς ὑπὸ τοιούτων χρώμα νὰ θεωρῆ τις τὰς συζητήσεις. Ἐπαύθουμι μάλιστα προθύμως καὶ ἀνευ δυστασεσκείας νὰ δέχονται οἱ ὑπουργοὶ τὰς παρατηρήσεις, διότι ἀποστολὴ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων εἶναι νὰ ἐκφράζωσι τὴν γνώμην των ἐλευθέρων καὶ νὰ συντρέχωσι διὰ τῶν φώτων των τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις πρὸς ἕνα σκοπὸν τείνουσα, τὴν τοῦ ὅλου βελτίωσιν, νὰ ἀποδέχεται ἀσμένως τὰς παρατηρήσεις των. Ἄλλως τὸ παρ' ἡμῶν πολιτεύμα ματαιοῦται, καὶ παραθία καθίσταται τοῦ συστάγματος. Πρέπει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις μετὰ προθυμίας νὰ ἀκούῃ τὴν τῶν Βουλευτῶν γενιμοδότησιν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν τῶν νομο-

σχεδίων τῆς συντελοῦσαν, διὸ καὶ χθὲς εἶπεν, ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτοῦ ἀπορρέει ἐκ ζήλου ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ, διότι ὁλόκληρος κόσμος ἀγωνιστῶν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐλπίζει, καὶ χαίρει διότι ἡ Βουλὴ ἐν ἔργοις συνήνεσε. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τῶν ἀγωνιστῶν, ὅσακις περὶ τῶν ἱερῶν δικαίων των πρόκειται, κατέστη παρ' ἡμῶν ἀφιστόμος μάχαιρα εἰς τὰς συζητήσεις, καὶ οἱ ὑπὲρ καὶ οἱ κατ' αὐτῶν ἐμιλοῦντες τὴν ἑτέραν κόψιν αὐτῆς ἐπισείοντες, ὑποστηρίζουσι τὴν ἰδέαν των. Ἡ γρηῃς ὁμοῦ αὐτῆς εἶναι πολλάκις πάντα διάφορος. Διὸ καὶ πρῶτερον βουλεύεται τις καὶ μετ' αὐτὸν εἰς τῶν ὑπουργῶν ἐθρόνησαν οὐκ ὀλίγον τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐν τῷ 4 ἀρθρῷ μνημονευόμενων ἀξιωματικῶν, ἐὰν δὲν παραδεχθῆ τοῦτο ὡς ἔχει. Ἀλλὰ διατί, ὡς εἶπε χθὲς, νὰ θρηνώμεν τὴν τύχην πέντε ἢ δέκα οἰκογενειῶν, καὶ ἀδιάφοροι νὰ μένωμεν πρὸς τὰ πᾶσα 500 ἄλλων; Χθὲς τὴν τροπολογίαν ὑποστηρίζοντες ἐζητήσαμεν τοῦ νόμου τὴν γενικότητα, ὁ ἔστι διεμαρτυρήθημεν κατὰ τῆς ἀδικίας. Σήμερον δὲ καὶ διὰ παντὸς τὴν γενικότητα ταύτην θέλομεν ζητεῖν, διότι εἰς αὐτὴν ἐνυπάρχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ τοῦ τόπου εὐμερία. Νέος ἐστὶ διηγάγε στρατιωτικὸς καὶ μετὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος περιέτριψε τὰ στρατόπεδα. Εἶναι λοιπὸν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐντὸς τοῦ στοιχείου του, καὶ ἐκτιμῶν τὰς θυσίας των γνωρίζει καὶ συναισθάνεται πόσον πάσχουσιν. Ἐκ τούτου λοιπὸν ζητεῖ αὐθις τοῦ νόμου τὴν γενικότητα καὶ συνίστασι τὴν χάριν τοῦ 4 ἀρθροῦ ὑπὲρ ὅλων ἐν γένει. Πικρῶνται ὅθεν, ὅτι ἀρκετὰ ἀνεπτύχθη τὸ πνεῦμα τοῦ καταστατικοῦ Διατάγματος, καὶ μετὰ τὴν εὐστοχὸν ἀνάλυσιν τινος τῶν ἀγορευσάντων ἀπεδείχθη, ὅτι πρὸς τὸ ν' ἀποκαταστήσῃ τὰς τῶν οὐλαγγιτῶν οἰκογενεῖας, ἕκαστος δὲ τούτων ἢ γρήματα ἢ γαίαις κατ' ἀρείσκαιαν ἔπρεπε νὰ λάβῃ. Ἀλλὰ παρατηροῦσά τις, τί θέλουσι λάβῃ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἐν ὑπερσίᾳ τελευτησάντων; Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οὗτος ἐπερωτᾷ, τί θέλων τοῖς κάμει καὶ οἱ γονεῖς των, ἐὰν ἐπέζων, ἢ τί εἶχον ὑπὲρ αὐτῶν νὰ ἐγκαταλίπωσιν; Ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν ἐπιτείνεται, διότι οὐδέποτε ἀντίστη εἰς περιθάλψαι ἀγωνιστῶν καὶ πάντοτε τὰς ἐπεδοκίμασεν. Εἶπεν ἀγορεύων ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι πολλοὶ τῶν οὐλαγγιτῶν ἐβιάθησαν νὰ παραιτηθῶσι, διότι ἡ τότε κυβέρνησις δὲν παρεχώρει αὐτοῖς τὰ γραμματικά των. Παράδοχος τῷ φάνεται ἡ ἐξήγησις αὕτη, καὶ δὲν ἐννοεῖ κατὰ πόσον οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ ἐνοχοποιῶσι τὴν κυβέρνησιν. Εἰάν δ' ὑπῆρχεν ἀντὶ τῶν ὀφισταμένου ἄλλο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπουργεῖον, οὐδεμία

ἐκ τούτου διαφορά, διότι ἡ κυβέρνησις εἶναι συνεχής, ἀναλο-
λοῦτος πάντοτε, καὶ δὲν θεωρεῖται ἄλλοια ὡς καὶ τὰ νομοθε-
τικά σώματα. Ἀλλ' ἐάν τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης τὸ διάταγμα
ἔχη κακῶς, ἢ παροῦσα ἡδύνατο θεσπίσῃ τὸ ἀκυρώσει· ἐν
νομοσχέδιον δ' ἄρκει νὰ ἀκυρωθῇ σήμερον καὶ κατορθοῦται τὸ
πρᾶγμα. Διὰ τί λοιπόν, ἀφοῦ καὶ τὸ Β' καὶ Γ. ψηφίσμα καὶ
ὁ καταστατικός νόμος εἰσὶν ἐναντία, νὰ ψηφίσωμεν ἤδη τὸ νο-
σχέδιον τοῦτο; Τὸ ἀντικείμενον εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ δὲν
ἔπρεπεν, οὐδὲ πρέπει μετ' ἄλλοτρίας νὰ συγχωνευθῇ ὑλκῇ.
Παραδέχεται διὰ τοῦτο τὴν γνώμην τοῦ εἰπόντος; νὰ γίνῃ εἰδι-
κὸς περὶ τοῦτου νόμος, τοὺς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀγωνι-
στάς περιλαμβάνων. Ἰνα δὲ ἡ γενίκευσις αὕτη πλείωτερον κα-
τανολθῇ, παρουσιάζει μικράν ἐπὶ τοῦ άρθρου τροπολογίαν.
Ἀναγνοὺς ἐπομένως αὐτήν, ἔχουσιν οὕτως. α. Κρίτικὸς νόμος
α. θέλει κανονίσει τὰ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀπο-
α. βιωσάντων ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν ἐν γένει. β. Προσέ-
θηκεν, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ γενικότητα, ὡς ἡ γηραία, περιέχει
καὶ ἀπορεῖ διὰ τί τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀποκρούει. Ἀλλ' ἐκ τούτου
οὐδὲν συνάγεται ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ὀλίγων τιῶν τὰ δικαιώματα
θέλει διὰ τοῦ άρθρου νὰ προστατεύσῃ, ἀδιαφορεῖ δὲ πληρέστατα
ὑπὲρ τῶν πολλῶν. Ἐάν δὲ τοῦτο ᾔνοι πασιφανῶς εἰδικῶν, καὶ
μετὰ πεποιθήσεως ἐξηγήθησαν τὰ ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν αἰσθη-
ματα τῶν Κ. ὑπουργῶν, ἀναγκαστικῶς πρέπει νὰ παραδεχθῶσι
τὴν τροπολογίαν. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς περὶ
τῆς προσηγομένης ἀδικίας τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων
πραγματευόμενος, ἐμνημόνευσε τὸν υἱὸν τοῦ Γεωργίου Κίτσου.
Διὰ τί νὰ μὴ ἐθ. μνηθῇ ἀρὰ γε καὶ τὸν υἱὸν τοῦ κλεινοῦ
Ἰψηλάντου, διὰ τί νὰ σιωπήσῃ τὴν σεβαστὴν μητέρα τοῦ πρω-
τομάρτυρος διακόνου, καὶ διὰ τί νὰ παρελθῇ τὰ ὄργανά τοῦ ἀτυ-
χοῦς Ἀλωνιστιῶτου, ἀνδρῶν τσαούτα ὑπὲρ τῆς πατρίδος θυσι-
σάντων; Οὐδεμίαν λαμβάνεται περὶ τῶν ἰερωτέρων προσώπων
φροντίς, παραγκωνίζονται διὰ τοῦ νομοσχεδίου τολικαυταί θυσιαι,
καὶ εἰς μικρὰ μόνον καὶ μερικὰ ἐπαρκοῦμεθα. Ὑπάρχει εἰς τὸ
Ἀΐγιον πολυπαθὴς γῆρα, τῆς ὁποίας καὶ ὁ υἱὸς καὶ ὁ γαμβρὸς ἐν
πλήρει ζωῇ καὶ νεότητι ἐψήθησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὡς ἀρνία. Καὶ
ὁμοῦς οὐδεμίαν ἐγένετο ὑπὲρ αὐτῆς ἀμοιβή· ἀλλὰ θρηνοῦσα τὴν ἀπο-
μόνωσιν τῆς λιμοκτονεῖ· αὐτὰ τὰ κακὰ θέλει καθιερώσει τοῦ
ἄρθρου τοῦτου ἢ μερικότης, καὶ συνίστησιν ἀντ' αὐτοῦ τὴν τρο-
πολογίαν.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀντέταξεν, ὅτι

καλὴ μὲν εἶναι ἡ λαμπρῶν λόγων ἐπίδειξις, ἀλλ' οὐχ ἥττον πρέ-
πει νὰ ἤμεθα ἐντὸς τοῦ κύκλου, εἰς ὃν πρόκειται νὰ ἀγορεύωμεν.
Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὸ ἄρθρον ὡς μερικώτερον
καταστρέφει τὰ δικαιώματα πλείστων, δύναται δὲ ὀρθότερον
νὰ διψχυρισθῇ οὗτος, ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας καταστρέφονται
τὰ δικαιώματα καὶ τούτων καὶ ἐκείνων, καὶ ἡ εὐεργετικὴ τοῦ
νόμου πρόθεσις ἐκλείπει ὁλοτελῶς, διότι διὰ τὴν σωρίαν τοσού-
των περιβάλλεων δὲν θέλει ἴσως ἐφαρμοσθῇ ἄλλως τε δὲν ἐνθου-
μῆθη ὁ ἀγορεύων, ὅτι ἐν τῇ παραδεχθείσῃ χθὲς τροπολογίᾳ
περιέχονται ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐκδουλεύσεων, ὅσα τὸ Κ. καὶ Γ.
ψηφίσμα συνίστα. Σήμερον λοιπόν δὲν πρόκειται διὰ τοῦ άρθρου
τούτου νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, εἰ μὴ οἱ λαθόντες μὲν τοὺς ἐπι-
μοῦς των, ἀλλὰ μὴ προικοδοτηθέντες ἀγωνισταί, καὶ δὲν πρέπει
νὰ συγχυσθῶσι μετ' αὐτῶν ἰδιότητες ἄλλαι, ἵνα μὴ ματαιωθῇ
καὶ τῶν ὄργανῶν τούτων ἢ περιθλήσις· καὶ οὕτω μὲν ἡ τροπο-
λογία ἐξελέγχεται καταστρεπτικῇ· ἀλλ' ὁ προαγορεύσας προσέθηκεν
ἔτι, ὅτι κακῶς τὸ ὑπουργεῖον φερόμενον, ἐνοχοποιεῖ τὴν παρελ-
θούσαν Κυβέρνησιν· ἐκείνη ὁμοῦς ἡ ἐποχὴ ἦτον ἄλλη, καὶ ἔμι-
λύσιν οὐχὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς λειτουργοὺς
ἀπλῶς τῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες δὲν ἐνόουν καλῶς τὴν θέσιν αὐτῶν,
ἢ ἡπατώνιο ἐκ λάθους, ἐξ ὃν μετέστημεν ἄχρι τελους εἰς κρείτ-
τονα θέσιν πραγμάτων. Ὁσάκις ὁμοῦς τὰ ἀδικήματα ταῦτα
ἔσθαι ὅπου πρέπει, πάντες γνωρίζομεν, ὅτι ὁ ἀνώτατος ἀρχη-
γὸς ἐλάμβανε πατρικὴν πρόνοιαν, καὶ τὰ κακὰ ταῦτα διαωροῦντο.
ὑπὸ τὴν φάσιν ταύτην ἐθεώρησε τὸ ὑπουργεῖον τὴν τότε Κυβέρ-
νησιν, καὶ ὅσα ἐξέθηκεν ἐνταῦθα γνωρίζει βεβαία ὁ προαγορεύσας,
ἀλλὰ καὶ οὕτως ἠθέλησε νὰ κάμῃ περὶ τούτου λόγον.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς πρὸς συμπλή-
ρωσιν τούτων, ὅτι παράδοξος τῶ φαινοῦται ἡ ἀρχὴ τοῦ προτε-
λευταίου, ὅτι εἰς συνταγματικὴν πολιτείαν δὲν πρέπει ἡ Κυβέρ-
νησις ν' ἀποδοκιμαζῇ πράξιν τινα προηγουμένης Κυβερνήσεως.
Ἐκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ κρίνῃ ὡς πέποιθεν ἐπὶ τῶν πράξεων
ἄλλου, καὶ καὲν ὑπουργεῖον, οὐδὲ τότε ἀκόμη, δὲν ἀνεδέχεται
εἰς ἑαυτὸ τὰ λάθη τοῦ προκατόγου του. Πῶς δὲ σήμερον πρέπει
νὰ γίνηται τοῦτο, καὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπιδοκιμαζῇ οἰκονομῆ-
ποτε τοῦ προκατόγου του πράξιν, μάλιστα ἐναντίαν τῶν ἀρχῶν
τῆς ἐλευθερίας; Τοῦτο τῶ φαινοῦται ἄτοπον, καὶ τὸναντίον
νομίζει, ὅτι πατὴρ καὶ υἱὸς δύνανται νὰ εὐρεθῶσιν εἰς διχασμοῦν
φρονημάτων, διότι ἡ πεποιθήσις χαρακτηρίζει τὸν ἄνθρωπον
ἀλλ' ὁ τὴν τροπολογίαν προτείνας εἶπεν ἔτι, ὅτι θέλει νὰ γενί-
κει

κείνη την χάριν του νόμου υπέρ των αγωνιστών, και έπερμένονα άκούση αυτόν υπέρ του λαού όμιλούντα, διότι ό μέγιστος, ό έπιστημότερος των αγωνιστών είναι ό λαός· άλλ' άντ' αυτόσ και ούτος άνέφερε σεβαστά τινα όνόματα μόνον· έκ τούτων δ' ό μόν υίός του Ύψηλάντου ούδεμίαν έχει παρ' ήμών άνάγκην, διότι έν ήλικία έτι σμικρά καρπούται τό εισόδημα 300,000 φράγκων, ό δέ Άλωνιστιώτης, περί του όποιου ώς συγγενής έχει πλήρη γνώσιν, δέν έγκατέλιπε τέκνα· αλλά και τούτο άν δέν υπήρχε, πάλιν διά τής προσθήκης άτόμων τό νομοσχέδιον ήτο μερικόν, διότι εις τήν γενικότητα ό λαός μόνον άνήκει. Ώστε και ό προαγορεύσας και ό πρό αυτού ύπουργός δέν έσραλον όνόματά τινα μνημονεύσαντες, και ή διαφορά είναι, ότι τυχαιώς άνέφερον ό μόν πλειότερα, ό δέ έλάττω.

Επί τούτοις διαιερέθεις του ζήτηματος εις τήν παραδοχήν του άρθρου ώς έχει, και εις τήν παντελή εξοθέλισην, ή τήν διά τής τροπολογίας αντικατάστασιν αυτού, ύποστηριζομένων δέ των δύο τελευταίων, έγένετο επί τή αίτήσει δέκα βουλευτών ψηφοφορία κατ' όνομαστικήν κλήσιν επί τής γνώμης τής εξαλείψεως του άρθρου, μη συγχωνευθείσης μετά τής τροπολογίας. ύπό τήν έπιτήρησιν των ψηφολεκτών ΚΚ. Βέικου και Δεπάστα, έξ τής συνήχθη, κατά τό ώδε προσαρτώμενον τής ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή Βουλή δέν παρεδέχθη τήν εξαλείψιν διά ψήφων 60 κατά 9, άρνηθέντων 5.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

Επί του 15ης ζήτηματος.

Παραδέχεται ή Βουλή τίν περι εξαλείψεως του 4 άρθρου του περι κληρονομικώ δικαιώματος νομοσχεδίου προταθείσαν γνώμην, και ή ουχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	Ο.	Ιωάννης Πετμεζας	Ο.
Κλεομ. Οικονόμου ήρνθήθη ψήρον		Α. Κονδύλης	
Γ. Δογιοτατίδης		Αντώνιος Καμπάνης	
Δ. Δελιγεώργης	Ο.	Ανδρέας Δανόπουλος	Ο.
Π. Τσιμπουράκης	Ο.	Ν. Ιατρός	
Π. Μοναστηριώτης		Αν. Μακρυποκάμισος	Ο.
Στ. Γρίβας		Α. Καλλιφρονάς	Ο.

Κωνσ. Βρυζάκης		Εύσ. Οικονομόπουλος	
Ανάργυρος Πετράκης	Ο.	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Κ. Τσαβέλλας	Ο.	Έμ. Χ. Τσογγλος	
Σ. Στράτας		Ίω. Ζαφειρόπουλος	Ν.
Π. Ράγκος		Μ. Πρωτοπαππας	Ν.
Λουκάς Π. Νάκος	Ο.	Ν. Κορριωτάκης	
Α. Γεωργαντάς	Ο.	Έμμ. Μελετόπουλος	
Πέτρος Τσανετάκης		Παρκαχ. Ματάλας	Ο.
Γεώργ. Κονδύλης		Ήλιας Γιατρακος	Ο.
Κωνσ. Φασίτσας	Ο.	Λουκάς Στέφανος	Ο.
Έλευθ. Καλογεράς		Εύστ. Σπυριδωνος	Ο.
Γεώρ. Ίω. Βατίτσας	Ο.	Ρ. Παλαμιδης	Ο.
Α. Γουζούσσης ήρνθήθη ψήρον		Θεόδ. Μ. Πετρινός	Ο.
Γεώργ. Κ. Βέλλης	Ο.	Κωνσταντ. Μανέτας	
Ίω. Α. Χατοόπουλος	Ο.	Αλ. Αλεξανδρόπουλος	
Γεώρ. Ι. Γιολλάσας	Ο.	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ο.
Στέφ. Ν. Στεφανόπουλος	Ο.	Νικόλ. Τσαλακούστας	Ο.
Μιχ. Σισίνης	Ο.	Α. Σακελλαριάδης	Ο.
Γρηγόρ. Χατασιγιάννης	Ο.	Νικόλαος Μπούντουνας	Ο.
Γεώργ. Μήτσος	Ο.	Π. Παππατσώνης	
Ι. Κλίμακας		Ίω. Παππατσώνης	Ο.
Αναγν. Δημητρίου	Ο.	Π. Δακρυώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυριδων Βαλέττας	Ο.
Μιχ. Ν. Βαλέττας	Ο.	Στρ. Δελιγιαννάκης	Ο.
Χρ. Ν. Δεμάθας		Σπυριδων Α. Βαρόττας	
Ήλ. Παπαδαίος	Ο.	Παύλος Λεντούδης	Ο.
Γ. Πετμεζάς		Χρήςανθος Σουμαρίπας	Ο.
Νικόλ. Ανδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ο.
Βασ. Πετμεζάς		Κ. Βέικος	Ο.
Ίω. Ζάρκος	Ν.	Μ. Ιατρός	
Γ. Ν. Κορριωτάκης	Ν.	Α. Βιρβίλης	
Αθ. Δαηηλόπουλος	Ν.	Γεώργιος Μπάνης ήρνθήθη ψήρον	
Στ. Νικολαΐδης ήρνθήθη ψήρον		Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ο.
Βελισάρ. Νικολαΐδης	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	Ν.
Γ. Α. Αντωνόπουλος		Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	Ο.
Ζαφειρίος Δεπάστας	Ν.	Α. Κανελόπουλος	Ν.
Έμμ. Αντίπας	Ο.	Κωνστ. Α. Σχινάς	
Α. Νοταράς,		Ιωάννης Γκούρας	

Ἄναγν. Κεχαγιάς ἤρνηθη ψῆφον	Μητ. Αναστασόπουλος	Ο.
Σ. Δογοθετόπουλος	Ἰω. Τομαράς	Ο.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ἀν. Παππατσώρης	
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ἀθ. Καστανάς	Ν.
Χριστόδουλ. Τσίνογ	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Θεόδ. Ι. Μέζης	Δημ. Α. Κουντουριώτης	Ο.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	
Γ. Μπάστας	Δ. Χατοΐσκος	Ο.
Κώνστας Δαρσιώτης	Καλαμάρας Τσουκαλάς	Ο.
Στ. Ἀντωνιάδης	Κωνστ. Δουβουνιώτης	Ο.
Ἰωάννης Περίδης	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ο.
Ἀνδρέας Μάμουκας	Ἰωάννης Τασσαίος	Ο.
Κάρολος Νάζος	Μάρκος Βιτάλης	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ἰωάν. Οἰκονόμου.	
Ἀντώνιος Ἀρμάς		Ο.

Ψηφοφορηθείσας δὲ μετὰ τοῦτο καὶ τῆς τροπολογίας, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως. Ἐπὶ τούτοις ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν τὸ 4 ἄρθρον, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως:

α Ἄρθρ. 4. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν προτεταμένων εἰς τὰ μητρώα διὰ πραγματικῶν βαθμῶν καὶ ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ γονεῖς των, ἔχουν ἐπίσης κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ καὶ γονεῖς τῶν πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ἀποβιωσάντων τεθέντας εἰς τὸν παρόντα νόμον ὄρους τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδοτήσιν, τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ἀποβιωσάντας συζύγους καὶ πατέρας ἢ τέκνα των, κατὰ τὸν βαθμῶν, τὸν ὁποῖον προσδιορίζουν δι' αὐτοὺς τὰ μητρώα. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ τὸ 5 ἄρθρον αὐτοῦ, μηδενίως δ' ὑπερ-χούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ, ἔχον οὕτω.

α Ἄρθρον 5. Ἡ προικοδοτήσις θέλει χορηγηθῆ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους ἐπὶ τῇ ἐξέσει τοῦ § 6'. τοῦ άρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἔτησιου μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γραμματίων. »

Παραδεχθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Τσουκαλά καὶ Βατίστα ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ

νομοσχεδίου, εἰς ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ 1 άρθρου διὰ ψήφων 77 ἀρνησιψηφούντων 2. Ἐχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω:

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Λ Η Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδοτήσιν τῶν τε εἰς τὰ διάφορα μητρώα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τεταγμένων διὰ πραγματικῶν βαθμῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, ἢ ἀποβιωσάντων ἀγωνιστῶν τῆς ἑκράς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων, μὴ συμπεριλαμβανόμενον δὲ εἰς τὰ μητρώα, χορηγεῖται ἐκ τῆς δυνάμει τῶν περὶ τούτων ψηφισμάτων Ε. Α. καὶ ΙΑ. συνδυασμένων μὲ τὰς ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀποφάσεις τῆς ἔθνοσυνελεύσεως, εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσιν μερίδα, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς.

Ἄρθρ. 2. Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεῦτερον γάμον συνελοῦσας χήρας.

Ἄρθρ. 3. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ, τὰ ὅποια ἠθελον λαμβάνει συντάξιν τινα πρὸς τοῦ δημοσίου δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσουν τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσῃ τὴν συντάξιν.

Ὁρεῖλοι δὲ νὰ παρουσιάσῃ τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος ἐπὶ παραιτήσεως τῆς συντάξεως ἀπαιτήσιν των ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 4. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν προτεταμένων εἰς τὰ μητρώα διὰ πραγματικῶν βαθμῶν καὶ ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ γονεῖς των, ἔχουν ἐπίσης κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ καὶ γονεῖς τῶν πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ἀποβιωσάντων τεθέντας εἰς τὸν παρόντα Νόμον ὄρους τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα

διὰ τὴν προικοδότησιν, τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ἀποβιώσαντας συζύγους καὶ πατέρας ἢ τέκνα τειν, κατὰ τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον προσδιορίζουν δι' αὐτοὺς τὰ μητρώα.

Ἄρθρ. 5. Ἡ προικοδότησις θελεῖ χορηγηθῆ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον αναγνωριζομένους κληρονόμους ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ §. 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπισηοῦ μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γραμματίον.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελεσεῖ τὸν παρόντα Νόμον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιοῦματος νομοσχεδίου ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναι ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.
Κλειομένης Οἰκονόμου	N.	Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Γεώργιος Ἰω. Βατίστας	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Ἄγγελος Γουζούασης	N.
Π. Τσιμπούρακης	N.	Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἰωαν. Α. Χατσόπουλος	N.
Σταῦρος Γρίβας		Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Μιχαὴλ Σισινῆς	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γρηγόριος Χατοσηγιάννος	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Νικόλαος Ἰατρός		Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος		Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Κωνστ. Βρυζάκης		Μιχαὴλ Βαλέττας	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	
Κ. Τζαβέλας	N.	Ἠλίας Παπαδαῖος	N.
Σ. Στράτος		Γεώργιος Πετμεζῆς	
Π. Ράγκος		Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.	Βασίλειος Πετμεζῆς	N.
Ἀντώνιος Γεωργιαντᾶς	N.	Ἰω. Ζάρκος	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης		Γρηγ. Ν. Κορφιοτάκης	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Α. Δανηλόπουλος	N.

Σταμάτιος Νικολαΐδης		Πέτρος Μαυρομιγαλῆς	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Ἀναγ. Μαυρομιγαλῆς	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιγαλῆς	
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαρεφόπουλος	N.
Ζαρ. Δεπάστας ἡγήθη	ψήφον	Α. Κανελόπουλος	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς	N.
Ἀνδρέας Νιταράς		Ἰωάννης Γκούρας	N.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος		Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	
Γ. Πανοπεριτόπουλος		Σπυρ. Λογοθετόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦγλος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ἰωάννης Ζαρεφόπουλος	N.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.	Χριστόδουλος Τσίνοσ	
Νικόλαος Κορφιοτάκης		Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Ἐμμαν. Μελετόπουλος		Θεόδωρος Ι. Μεξῆς	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας		Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Λουκᾶς Στέφανος	N.	Κωνσταντ. Δαρειώτης	N.
Εὐστ. Σπυριδωνος	N.	Στ. Ἀντωνιάδης ἡγήθη	ψήφον
Ράγκος Παλαμίδης	N.	Ἰωάννης Περιδῆς	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	
Κωνστ. Μανέτας		Κάρολος Νάζης	N.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος		Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Μελέτης Χατῆ ἢ Μελέτη	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Μῆτ. Ἀναστατόπουλος	N.
Δ. Σκελλαριάδης	N.	Ἰω. Τομαράς	N.
Ν. Μπούτουνας	N.	Ἰν. Παππατσώρης	
Π. Παππατσώνης		Ἄθ. Καστανᾶς	
Ἰω. Παππατσώνης	N.	Γεώργιος Σ. Κριζῆς	
Π. Δαρειώτης		Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Σπυριδων Βαλέττας	N.	Δημ. Α. Κουντουριώτης	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Ἰωάννης Γ. Κριζῆς	N.
Σπυριδων Α. Βαρότσης		Δ. Χατσίσκος	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Χρῆσανθος Σουμαρίπας	N.	Κωνσ. Δουβουνιώτης	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Κ. Βίλλος	N.	Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Μιχαὴλ ἰατρός		Μάρκος Βιτάλης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἰωάννης Οἰκονομοῦ	
Γεώργιος Μπάνης			

Βπελήφθη δὲ μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ καὶ τοῦ περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Κρητίᾳ Φαριανῶν νομοσχεδίου, τροπολογηθέντος κατὰ τὸ 2 αὐτοῦ ἄρθρον ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Ἀναγνωθεῖσθαι δὲ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γενομένης μετὰ τὰς λέξεις α ὑπὸ ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ προσθήκης τῶν λέξεων α ἐν ἧ θέλουσι συμπεριληφθῆ καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς ἢ καὶ παρατηρηθέντος ὑπὸ τινῶν ὅτι δια τῆς προσθήκης ταύτης οὐδεμίᾳ προσγίνεται οὐσιώδης μεταβολή, ἢ δὲ σύστασις τῆς ἀρχικῆς ἐπιτροπῆς δὲν προσβάλλεται κατ' εὐσίαν, καὶ χρησιμεύει μόνον πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναγνώσεως τὴν γενομένην προσθήκην ἔχει δὲ τὸ σύνολον τροπολογηθὲν οὕτω·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν :

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δαπανήσῃ μέχρι 40.000 δραχμῶν, πρὸς ἐοχθεῖαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Φαριανῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Κρητίᾳ οἰκίαι ἐδλάφθησαν ὑπὸ τῆς συμβάσεως πολυμυρίας, καὶ πρὸς διευθετησὶν τῶν ὑδάτων τῶν παρακειμένων χειμάρρων, καὶ πρὸς θεραπείαν ἄλλων κατεπεύγουσῶν ἀναγκῶν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλει δοθῆ εἰς ἐκάστην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οἰκογενειῶν ἀνάλογος ἐοχθεῖα, κατὰ λόγον τῆς ὁποίας ὑπέστη ζημίαις, προσσηκόντως ἐπιθεβαιουμένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἧ θέλουσι συμπεριληφθῆ καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 3. Ἡ χορηγομένη ἐοχθεῖα θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν βλαβειῶν οἰκιῶν, καὶ θέλει ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ τῆς ἐξυφάνσεως ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως τὰς ὁποίας τυχὸν αἱ ῥηθιῶσαι οἰκογενεῖαι ἔχουσιν ἀπὸ τῶν δημοσίων, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφοράς πηγαζουσῶν.

Τελευταίον ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προτερουῆς συνεδριάσεως εἶλετο εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ καθυστερούντων χωρῶν νομοσχεδίου, ἐκήρυξε διακελευμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὧρ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Γ. οὐ. Ἀ ν τ ω ν ὄ π ο υ λ ο ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4B'.

Τῆς 1 Μαρτίου 1848.

Σήμερον τὴν 1 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἡμέρου ἔτους συνεβλήθησαν περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου ἀνεγνωσθῆ ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσθαι πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερουῆς καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέθη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου.

Ἀρθρῶν δὲ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ τὸν λόγον ἀνέφερεν ὅτι ἀναγκαιζῶν τὴν ἀνάγκην ἐπιεικέως μέτρου ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου δὲν εἶναι κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καθόσον μάλιστα τοιαῦτα ἐπιεικέως μέτρα λαμβάνουσι καὶ ἰδιώται ὅταν οἱ ὀφειλέται αὐτῶν καταστῶσιν ἀνικαί καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν. Ἄλλ' ὑπάρχει διαφορά τις διότι ὁ μὲν ἰδιώτης δανειστὴς εἶναι ἄμεσος κυρίαρχος τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ δύναται ἂν θέλῃ καὶ νὰ χάρισῃ τὴν περιουσίαν του, ἢ δὲ βουλὴ ἀντιπρόσωπος οὖσα τοῦ ἔθνους, καὶ κηδεμονεύουσα τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, ὅταν ἐξασκῆ τοιαῦτα μέτρα ἐπιεικέως καὶ χάριτος, ἐπιδαρῖνει ἑαυτὴν μὲ ἠθικὴν εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ὅπερ εἶναι ὁ ἄμεσος τῆς περιουσίας του κυρίαρχος. Ὁ ἔμπορος παραδείγματος χάριν καταστὰς ἀνίκανος νὰ ἐκπλήρωσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, προσκαλεῖ τοὺς δανειστὰς του δεικνύει τὴν παθητικὴν καὶ ἐργητικὴν κατάστασιν του, καὶ ἐπικολοῖται τὴν ἐπιεικειαν αὐτῶν. Οἱ δὲ δανεισταὶ μετὰ ἐξέλεξιν δικαστικὴν ἢ ἰδιωτικὴν τῶν ζημιῶν, ὡς ὑπέστη ὁ ὀφειλέτης, ἂν ἀνα-

γνωρίζωσι τὴν ἀνικανότητα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του, προσφέρουσι εἰς αὐτὸν τὴν αἰτουμένην ἐπιεικίαν, καὶ ὡς κύριοι τῆς περιουσίας των, εἰς οὐδένᾳ λόγον ὀφείλουσι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς τοιαύτης ἐπιεικείας· ἐπεὶ ὅμως οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὸ ἔθνος δὲν εἶναι ἄμεσοι κύριοι τῆς περιουσίας αὐτοῦ, προκειμένου λόγου νὰ ἐξασκήσωσι μέτρα ἐπιεικείας πρὸς ὀφειλάτας τοῦ δημοσίου, ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι σοβαρῶς τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ νὰ ψυφίσωσιν αὐτὸ μετὰ ὠριμον σκέψιν καὶ ἀνεπιβόεστοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἰδέας ἐκτὸς τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου· διότι ἐπικεῖται ἐπ' αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ ἔθνος ὀφειλομένη ἠθικὴ εὐθύνη. Διὰ τοῦτο κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἤδη γενικὰς τινὰς παρατηρήσεις, ἀφορώσας τὰς γενικὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ· ὡς τοιαύτην πρῶτον θεωρεῖ τὴν παραλείψιν τοῦ ἄρου περὶ ἐξελέγγεως τῆς πρὸς ἀπότισιν ἀνικανότητος τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, διότι καθὼς οἱ ἰδιῶται δανείσται προαπαυτοῦσι νὰ πρὶνωσθῇ ἡ ἀνικανότης τοῦ δανειστοῦ εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν των διὰ νὰ πεισθῶσιν ἂν ἦναι ἄξιος τῆς εἰς αὐτὸν δοθησομένης ἐπιεικείας, δι' ἰσχυρότερον λόγον ἢ βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ νὰ προδιωριθῇ τίνες τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου εἶναι ἀνίκανοι ν' ἀποτίσωσι τὰ πρὸς τὸ δημοσίον χρεῖα των ὑπὸ τὸν ὄρον τούτον μάλιστα καὶ ἡ ἠθικὴ συνέλευσις ἐντεταλατο εἰς τὰς βουλὰς νὰ ληθῶσι μέτρα ἐπιεικείας ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ῥητῶς ὄρισσα ὅτι ἔνοοι τοὺς ταύτης ἄξιους, ὥστε ἡ προῤῥηθεῖσα ἰδέα εἶναι οὐχὶ μόνον κατὰ φυσικὸν λόγον ἀναγκαία, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆς ἰδίας ἐθνοσυνελεύσεως ἀπαραίτητος. Παρὰ τῇ συνελεύσει μάλιστα ἐγένετο λόγος νὰ μὴ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἤδη ἐκτὸς τοῦ προκειμένου. Δὲν πρέπει δὲ νὰ γείνῃ διαίρεσις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου εἰς ὠφελθέντας, καὶ ζημιωθέντας, ἵνα οἱ μὲν πρῶτοι ὑπαχθῶσιν εἰς τὰ αὐστηρὰ τῆς ἀποτίσεως μέτρα, οἱ δὲ δεῦτεροι τύχωσι τῶν τῆς ἐπιεικείας. Διότι τὸ δημοσίον δὲν δύναται νὰ συμμερισθῇ τὰς ζημίας τῶν ζημιωθέντων, καθὼς οὐδὲν μέρος ἔχει εἰς τὰ κέρδη τῶν ὠφελθέντων. Συμφέρουσα λοιπὸν διαίρεσις εἶναι ἂν διακριθῶσιν οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου· α) εἰς ἀπόρους καὶ δυστυχεῖς, ἀνικάνους καταστάτας νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, καὶ β) εἰς ὑπόρους δυναμένους ν' ἀποτίσωσι τὰ χρεῖα των· καὶ νὰ ἰσχυρωθῶσι τὰ τῆς ἐπιεικείας μέτρα μόνον εἰς τὴν α' κλάσιν·

διότι ἄλλως θέλει χορηγηθῇ ἀτέλεια καὶ εἰς οὓους δὲν πρέπει, μ' ἐπαισθητὴν ζημίαν τοῦ δημοσίου. Τοῦτο καταδε καὶ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ ἀναφέρει αὐτὸ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς· διότι μεταξύ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου πλείστοι εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ χρεῖα των, ὥστε ἡ ὑπὲρ αὐτῶν ληφθησομένη πρόνοια πρέπει νὰ ἦναι δίκαια καὶ ἀνάλογος τῆς καταστάσεως των. ὀφείλουσι τοῦλάχιστον οὗτοι, ἂν τύχωσι μακρῶν προθεσμιῶν, νὰ πληρῶνωσι τὰς τόκους· διότι ἡ οἰκονομικὴ τοῦ κράτους κατάσταση δὲν εἶναι εὐάρεστος, καὶ γνωστὸν εἶναι ὅτι τὸ ἔθνος δανείζεται καὶ πληρῶνει τόκους· ὥστε μέτρα ἐπιεικείας εἰς ἀνθρώπους δυναμένους νὰ ἐξοφλήσωσι τὸ δημοσίον, καὶ ἴσως ἐκ κακῆς προαιρέσεως μὴ ἐκπληροῦντας τὰς ὑποχρεώσεις των, εἶναι λίαν ἀτύμοιρα καὶ δύνανται νὰ ἔχωσι πολὺ κακὰς συνετείας. Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἐτιμῶρου μὲ τὰς μεγίστας ποινὰς τὸν λαμβάνοντα δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐνῶ ἦτον ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, διότι ἡ εἰς θάνατον, ἢ εἰς ἀτιμίαν ὑπήγαγον τοὺς τοιούτους. Καὶ δὲν θεωρεῖ μὲν τὰ τοιαῦτα μέτρα ἤδη ἐφαρμοστέα, ἀλλ' οὐχ ἦττον φρονεῖ ὅτι ἡ περιουσία τοῦ δημοσίου εἶαι ἱερὰ, καὶ ὅ τὸ δημοσίον ζημιῶν θεωρεῖται ἱερόσυλος, ὡς ἀρπαζῶν τὰ ἐκ κοινῆς συνεισφορᾶς τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ποιμένος, τοῦ τεχνίτου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐν γένει συλλεγόμενα· ἔχει δὲ προσέτι ἡ περὶ τῶν καθυστερουμένων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ληφθησομένη ἀπόφασις μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ἡμῶν κατάστασιν· διότι εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ παραδειγματὸς αὐτῆς, τοῦ τρόπου καθ' ὃν κυβερνᾷ, καὶ τῶν νομοθετημάτων τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζει, ἐπιρροᾶζει τὴν ἠθικὴν τοῦ λαοῦ, καὶ μορφοῦν αὐτὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττα ἢ ἐπὶ τὰ χεῖρω. Ὅταν οἱ νόμοι οἱ ἀπὸ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων ἐξερχόμενοι ἐκπηγάζουσιν ἐκ πνεύματος ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς πολὺ συντείνουσιν εἰς ἠθικὴν μὲν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους, ὅταν ὁμοῦ νομοθετηθῇ νόμος ἐραβεύων τοὺς ἐκ δυστηρίας κατακρατήσαντας τὴν ἠθικὴν περιουσίαν καὶ μὴ ἀποτίοντας τὰ χρεῖα των, καίτοι δυναμένους νὰ πράξωσι τοῦτο, ποῖον παραδειγμα θέλει δοθῆ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος; καὶ ποῖα θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τοιούτου νόμου; χρειαζομένην νὰ ληθῶσιν αὐστηρότερα μέτρα· διότι ἂν τοὺς κατ' ἀρχὰς καθυστερήσαντας κατεδίωκεν αὐστηρῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλε πολλὰπλασιασθῆ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἀνοχὴ τῶν πρώτων πύξησεν αὐτοὺς, καθότι καὶ ἄλλοι ἐμιμήθησαν τὸ παραδειγμα ἐκείνων, ἰδόντες ὅτι ὑπῆρχον δελεάζοντες καὶ δελεαζόμενοι, παρορῶντες καὶ παρορώμενοι, καὶ ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν τῶν πρώτων ἡδύ-

και αυτό το δημόσιον ωφελήθη επί μάλλον. Αν δ' ἔχη ἀτελείας, αὐται δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσι και νά διορθωθῶσιν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα. Δι' οὐδένα λόγον ὅμως δὲν πρέπει νά γείνη ἀναβολή, ἥτις προξενεῖ μεγίστην ζημίαν. Οἱ δὲ κατάλογοι, ἂν και κατά τὴν παρελθούσαν περίοδον πάντοτε ζητούμενοι δὲν εἰσήγοντο, ἤδη παρεπέμφθησαν, και ἠδύνατο πᾶς τις νά λάβῃ αὐτοὺς ὑπ' ὄψιν, ἂν ἤθελε νά μελετήσῃ πῶς εἶναι ὁ ἀριθμὸς και ποῖα τὰ πρόσωπα τῶν καθυστερούντων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποκρούει τὴν περὶ ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου πρότασιν.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινῶν ὁ πρόεδρος ἤρῳτῆσε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται τὴν προταθείσαν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀποφανθείσης δὲ ταύτης δι' ἀναστάσεως ἀπορατικῶς, ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις.

Λαβὼν δὲ τις κατά τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τὸν λόγον, ἀνέφερεν, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι ἱκανῶς σπουδαῖον και σοβαρὸν, και μάλιστα πρωτοφανὲς και δυστυχῶς μόνον εἰς τὴν κοινωνίαν ἡμῶν πρῶτον ἤδη εἰσαγόμενον. Ἄν δὲ ζητήσῃ τις τοὺς λόγους τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τοιοῦτου νομοσχεδίου, δὲν εὐαίσκει ὅτι ὑπεγόρευσεν αὐτὸ τὸ ἔθνικόν συμφέρον οὐδ' ἡ δικαιοσύνη· διότι δι' αὐτοῦ τὸ δημόσιον ὑπάγεται εἰς μεγάλην ζημίαν, και οὐδόλως δὲν εἶναι δίκαιον νά ληφθῶσιν ἐπιεικῆ μέτρα ὑπὲρ τῶν κατακρατησαντων τῶν δημόσιον πλοῦτον. Φαίνεται δ' ὅτι στηρίζεται εἰς ἐντολὴν τινὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις παρέπεμψεν εἰς τὰς Βουλὰς νά σκεφθῶσι και λάβωσιν ἐπιεικῆ μέτρα ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ὅσοι εἶναι ἄξιοι τῆς τοιαύτης ἐπιεικειᾶς. Τοιοῦτοι δὲ βέβαια εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶναι ἀνίκανοι νά ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις των. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅμως ταύτην τῆς ἐθνοσυνελεύσεως δὲν ἐστηρίχθη τὸ νομοσχέδιον τούτο, διότι τὰ ληρησόμενα ἐπιεικῆ μέτρα ἐπεκτείνονται εἰς ὅλους τοὺς ὀφειλέτας, εἴτε ἐνδεεῖς εἴτε εὐποροὶ εἶναι. Τὸ νομοσχέδιον λοιπὸν τούτο εἶναι λίαν ἐπιζήμιον, διότι προτίθεται νά χάρισῃ εἰς τοὺς χάριν κερδοσκοπίας ζημιωθέντας ἐνοικιαστὰς, και τὰ μέγιστα καταθλίψαντας και φορολογήσαντας τὸν λαόν, τοὺς ἐξ αὐτοῦ τούτου ἐκπηγάσαντας φόρους, και νά ἐπιστρέψῃ τὸν λαόν, ἐλαφρόνους τοὺς ὀφειλέτας. Ματαίως δ' ἠγωνίσθη ὁ προκηρούσας νά το ἀναδείξῃ εὐεργετικόν, εἰπὼν, ὅτι διὰ αὐτοῦ θελοῦσιν ἐξασφαλισθῆ οἱ ὀφειλέται και δὲν θελοῦν καταδικασθῆ ἐν καιρῷ τῶν ἐκλογῶν, διότι τὸ τοιοῦτον εἶναι κηκὴν και δὲν πρέπει νά γίνηται παρ' οὐδεμιᾶς κυβερνήσεως.

ὅποιον δ' ὑπουργεῖον ἐνεργεῖ τοιαύτας πράξεις παρανομεῖ, διότι πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι οἱ πολῖται πρέπει νά ἐξασκῶσιν ἐλευθέρως τὰ ἐκλογικὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἀλλὰ πρὸς τούτο δὲν ἐπεται ὅτι πρέπει νά ἐξαλειψῶμεν τὰ χρέη τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου. Δὲν εἶναι δ' οὗτοι μόνοι τέκνα τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὁ λαὸς ὅλος, και δὲν εἶναι δίκαιον νά προτιμῶνται τῶν πολλῶν οἱ ὀλίγοι. Ἐπειτα ὁ νόμος οὗτος οὐδὲν κέρδος δύναται νά φέρῃ, διότι δὲν δύναται νά καταστήσῃ εὐπόρους τοὺς ἤδη ἀδυνατοῦντας νά πληρώσωσι τὰ χρέη των, ὥστε παρὰ μὲν τούτων τὸ δημόσιον οὐδ' οὕτως δὲν θέλει δυνηθῆ νά λάβῃ τι, πρὸς δὲ τοὺς εὐπόρους θέλει γοργήσῃ ἐπιεικειᾶς μέσα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης. Δι' αὐτοῦ δ' ἔτι θέλει καταστραφῆ ἡ καλὴ πίστις, και θελοῦσιν ἐνθαβρυνθῆ οἱ δύστροποι ἀνθρώποι εἰς τὴν μὴ τήρσιν τῶν ὑποσχέσεων των και τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων των. Δὲ εἶναι δ' οὐδόλως και δίκαιον· καθὼς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐδόθησαν ἄλλοι εἰς ἄλλα ἔργα, τινὲς δὲ και εἰς τὰς ἐνοικιαστικὰς ἐκ τούτων οἰμὲνι ζημιώθησαν οἱ δ' ὠφελήθησαν. Λοιπὸν οἱ τυχεῖς ἐνοικιασταί, μὴ δύναμενοι νά πληρώσωσι τὰς προσήκουσας δόσεις ζημιωθέντες ἐπλήρουν τὸν 8 τοῖς 0/0 εἰς τὸ δημόσιον· ἐνῶ οἱ εἰς ἰδιώτας ὀφειλέται ἐπλήρουν τὸν 18—36 τοῖς 0/0. Ἐκτὸς οἱ εἰς ἰδιώτας ὀφειλέται ἐπλήρουν τὸν 18—36 τοῖς 0/0. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὅταν ἴδωσιν οἱ τοῦ ἔθνους ἡμῶν θανεῖσθαι, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου χαρίζομεν εἰς τοὺς ὀφειλέτας, ὅτι αὐστηρῶς ν' ἀπαιτήσωμεν ἔπρεπε, τί θελοῦσιν εἰπεῖ; ἐνῶ, ὡς ἐκ τῆς οικονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως συνάγεται, ὠφείλομεν νά καταδῶσωμεν αὐστηρῶς τοὺς καθυστερούντας, οὕτω δὲ οἱ πολλοὶ τούτων ἠθελοῦν δυνηθῆ νά πληρώσωσι, παρὰ δὲ τῶν μηδὲν ἐχόντων οὐδὲ τότε οὐδὲ διὰ τοῦ νόμου τούτου δυνάμεθα νά λάβωμεν τι. Ἀποκρούει λοιπὸν ἐντελῶς τὴν ἀρχὴν τοιοῦτου νομοσχεδίου. Ἄλλ' ἂν ἀποφασισθῆ νά ψηφισθῆ τοιοῦτος νόμος, τοῦ ὁποῦ μόνη ὠφελεια εἶναι, τὸ νά κερδηθῆ ἡ εὐνοια τῶν ἐξ αὐτοῦ ὠφελησομένων, πρέπει τουλάχιστον νά περιορισθῆ ἡ ἀπονεμηθεῖσα μὲν ἐπιεικεια εἰς τὴν μετὰ τοκοῦ πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων ἐντὸς προθεσμίας ἐκτενοῦς και νά ἐπεκταθῆ τὸ τοιοῦτον νομοσχέδιον οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀλλ' εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου.

Ἀντέλεξε πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὰ περὶ τοῦ νομοσχεδίου ῥηθέντα, και ἀπορον τῷ ἑφάνῃ πῶς ἐδόθη χαρακτηρῆ ἐναντίος παρ' ὅσον ἔχει ὁ ἀληθῶς εὐεργετικὸς οὗτος νόμος. Καὶ διὰ μὲν τοὺς κατά τὴν περίοδον ταύτην βουλευτὰς δὲν ἀπορεῖ τοιοῦτον, ἐπειδὴ ἀγαθῶς

ἔσιν ἴσως τὰ κατὰ τὴν Α. περίοδον τῆς Βουλῆς διὰ τὸν νόμον
τοῦτον συμβάντα, ἀλλὰ διὰ τοὺς μετασχόντας καὶ τῆς πρώτης
ἐκείνης περιόδου, καὶ γνωρίζοντας ὅλα ταῦτα δικαίως ἀπορεῖ
πῶς τοιαύτην κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐξέφρασαν ἰδέαν. Παρά-
τηρεῖ δ' ὅτι δὲν διακρίσει τὴν Κυβέρνησιν τὸ νομοσχέδιον
τοῦτο, ἀλλ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῖς τοὺς βουλευτάς, εἴτινες ἀντι-
πρόσωποι τῶν πολιτῶν ὄντες, δὲν πρέπει ν' ἀδιαφορήσωσιν.
Ὡς δ' ὀλίγοι τινὲς ἐπικλιώσιν ἤδη ταῦτα, ἀπέναντι ὅμως τῆς
ὁμοφρόνου γνώμης, ἥτις ἐξεφράσθη ἀπὸ τοῦ περιόδου τοῦτου ἐπὶ
τριετίαν κατὰ τὴν παρελλοῦσαν περίοδον, χωρὶς οὐδεμίαν φωνὴν
ἀντικρουσῆαι νὰ ἐγέρθῃ, ἐνῷ πάντες γνωρίζουσιν ὅπως ἢ τότε
ἀντικυλίττους ἦσαν ἐπιθετικῆς, οὐδόπως ταραττάται ἐὰν σήμερον
διαμυριστητικῶς τινες τὴν ὠρελεσιὰν του. Καὶ εἰς οὐδένα μὲν τῶν
ἀγορευσάντων ἀποδοῖαι ἄλλον σκοπὸν, ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ θύματος
γινομένην ὠρελεσιὰν, ἀλλ' ὅταν κατὰ βάθος σπουδᾶσθαι τὰς φράσεις
καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν ἀγορευσάντων τούτων, παρατηρεῖ, ὅτι
ἀποδέχονται τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὅτι καὶ τὴν ἀπόφασιν
τῆς συνελεύσεως ἐπιμαρτύρονται καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ συμπερι-
ληφθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ χρεῶσται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν,
ἀλλὰ νὰ διδῆται ὠρισμένως τὸς τόκους καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἱ γνώμαι
δὲ αὐταὶ ἐκδέχεται νὰ ᾖσι ὀρθαί, καὶ ὡς τοιαύτας ἤθελε τὰς
παραδεχθῆ, διότι ἐκδέχεται νὰ παραλειφῆ τι, ἀλλ' ὁ οἰκτεῖς
τόπος εἶναι εἰς τὰ καθ' ἑκάστην τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐκεῖ ἔπρεπε
νὰ ἐξηγητῶσι ταῦτα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐγένιν αὐτοὶ, καὶ δὲν
ἀγνοοῦσιν οἱ πλείστοι τὰ ἐν τῇ Α. περίοδῳ λαχθέντα, θέλει τῷ
συγχωνοῦν νὰ ὑποθέσθαι, ὅτι ἄλλος ἴσως σκοπὸς τοῖς ὑπεχθόμενοι
ὅλα ταῦτα. Παρατηρεῖ δ' ὅτι εἰς τὴν Συνέλευσιν πολὺς ἐγένετο
περὶ τῶν καθυστερήσεων λόγος, ἀλλ' αὐτῆ, μὴ ἐπεμβαίνουσα εἰς
νομοθετικὰ χρεῖα, ἤρεσθη παραπέμπουσα τοῦτο εἰς τὰς Βουλὰς.
Μόλις δὲ συνεκροτήθησαν αὐταὶ, ἐπακλήθη πολλάκις ἡ αἴτησις
τοιαύτου νομοσχεδίου, καὶ πάντες γνωρίζουσι πόσαι ἠγέρθησαν
ὑπόνοιαι, διότι τὸ ὑπουργεῖον, μὴ εὐκόλυν' ἐν, δὲν ἠδυνᾶθη νὰ
τὸ εἰσαγάγῃ. Ἀλλ' εἰς τὰς συνεχείς ταύτας αἰτήσεις, νομίζει,
ὅτι προσετέθη καὶ ἡ τῆς παρούσης Βουλῆς εὐ/ῆ, ἥτις τὸν προῦ-
πολογισμὸν ἀρκτίως ἐπεξεργάζομένη, ἐζήτησε μεταξὺ ἄλλων
καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦτου. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ἐξεπλήρωσεν
ἤδη τὴν εὐχὴν, ἢ μᾶλλον τὴν μερτικίαν ἐκφρασεῖσαν ἀπαιτήσιν
τῶν Βουλῶν, καὶ ἐν ᾧ πᾶν ἄλλο ἠλπίζεν, ἀπροσδοκίτως παρα-
τηρεῖ, ὅτι εὐρέθη φωνὴ ἐναντία, ὅτι δέθεν προσβάλλεται ἡ
δημοσία πίστις, διατεινομένη. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν περιφαν-

στερων ἔργων δύναται τις, ἐὰν θελήσῃ, νὰ εὐχὴ προσβολῆς ὕλην,
καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀπορεῖ· ἀλλὰ τὸ παραδοξότερον εἶναι, ὅτι
συναισθανόμενοι τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν τὸ ἀσθενές, ἠθέ-
λοσαν νὰ ἐπιφέρωσι κατὰ τῆς ἀρχῆς πολλὰ τῶν εἰς τὰ καθ'
ἕκαστα ἀνηκόντων, καὶ ταῦτα μάλιστα παρελλομύνα. Διότι
εἶπο, ὅτι τὸ νομοσχέδιον κάμνει εὐκαιρέσει· τῆς οὐκ ἔχουσιν
χάριτος, ἐν ᾧ περιλαμβόμηναι πάντας ἐν γένει τοὺς ἐκ τῶν ἐνοικ-
κίσεων ὀφειλέτας, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν προέκυψαν ἄγρα τοῦδε αἱ
καθυστερήσεις, εἶπε διότι ἀνελάμβανον τὰς ἐνοικίας εἰς ὑπερ-
καθυστερήσεις, εἶπε διότι ἀνελάμβανον τὰς ἐνοικίας εἰς ὑπερ-
μέτρου τιμῆς, εἶπε διότι ἄλλως ἐκμετανοῦτο. Δὲν μένουσι
λοιπὸν μετὰ τούτους ἄλλοι, ἢ εἰ ἀγορασταὶ διαφόρων κτε-
μάτων, οἷτινες ὡς ἄλλης φύσεως ὀφειλέται δὲν δύναται εἰς τὴν
αὐτὴν νὰ ὑπεχθῶσι κατηγορίαν. Καὶ ὅμως ἀσμένως ἤθελε συμ-
αῦτὴν νὰ ὑπεχθῶσι κατηγορίαν. Καὶ ὅμως ἀσμένως ἤθελε συμ-
περιλαβεῖ καὶ τούτους, ἐὰν τὸ εἰθεῖται κατορθωτόν. Ἄλλ' εἶναι
θεβαία δυσχερεῖς, διότι τὸ χρεὸς αὐτῶν ἰμίζεται εἰς διαφόρους
δόσεις καὶ ἐπατείνεται εἰς τὸ μέλλον, ἐνῷ διὰ τὸ ἐκ τῶν
ἐνοικίαςων τίθεται ἕνος τὸ 1843 καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ
π. γ. καὶ διὰ τὸ ἐκ τῶν προικακτησιῶν, ὅπερ συνέβαιεν ἔχειν
μὲ τὸ μέλλον, θέλει ἐπατεῖσθαι ἴσως πέραν τοῦ 1860. Ἄλλο
λοιπὸν νομοσχέδιον δύναται νὰ γίνῃ ἐπιτεθεῖς ὑπὲρ τούτων,
καυνοῦν καὶ προνοῦν τὰ σχέσια ἔχοντι μετὰ μέλλον χρεῖα.
Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τῶν καταλόγων σύνταξιν, παρατηρεῖ,
ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν ἀτακτοί, διότι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσιν
γεγραμμένα κατὰ κεφάλαιον, ἄρθρον καὶ ὄνομα, τὰ τῶν ὑπε-
χθόμενων χρεῖα· ἀλλ' οὐδαμῶς ἴσως τῶν βουλευτῶν τοὺς παρατήρησεν,
ὡς εἶχεν ἄλλοτε εἶπει, καὶ ὅπως ἐπρότεινε διὰ τὴν σύνταξιν
τούτων καὶ τοὺς ἀπέστειλεν ἐν καιρῷ, εἰς τὴν ἀπαιτήσιν τῆς
βουλῆς ἐνδείων οὐδεμίαν λοιπὸν ἀνάγκη τῆς τῶν καταλόγων
ἀνακεφαλαίωσης. Περὶ δὲ τῆς αἰτουμένης τῶν ὀφειλέτων
ἀνακεφαλαίωσης. Περὶ δὲ τῆς ὑπάρχειαι εἰς τὴν τῶν καθ' ἕκαστα
διακρίσεως, ἂν καὶ τοῦτο ὑπάρχειαι εἰς τὴν τῶν καθ' ἕκαστα
συζητήσιν, διατίθεται νὰ εἴσθαι, προκαλεσθεῖς ὀλίγα τινά, παρα-
τηρεῖ, ὅτι καὶ αὐτοῖς δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ἂν οἱ πλείστοι ἐκ τῶν
ἐνοικίαςων ἐκμετανοῦσιν, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ τινες, οἱ ὅποιοι
οὐδὲ ζημίαν ὑπέστησαν, οὐδὲ ἀπορεῖ εἶναι καὶ δύνανται νὰ
ἐξοφλήσωσιν ἴσως τὰ χρεῖα των. Τοῦτο ἐπίκουσεν οὐσὼς
τῆν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου προσοχὴν, καὶ ἀδίκον ἐνο-
μίθη ἡ αὐτὴ νὰ γίνῃ συγκαταθεσῆαι καὶ ὑπὲρ τῶν δυνακίων
νὰ πληρώσωσιν, ἀλλ' ἡ ἐξίλεξις αὐτὴ οὐ μόνον δυσχερὲς
ἀλλὰ καὶ οὐ σπειάς κακῶς τῷ ἔργῳ συνεπάγουσα. Διότι τίς
θέλει ἐνεργήσῃ τὴν ἐξέλεξιν; οὐχὶ θεβαίως τὸ νομοθετικὸν

σώμα, διότι οὐδ' ἐπιλαμβάνεται τῆς διακρίσεως, τίνες κυρίως πρέπει νὰ πληρώσωσι καὶ τίνες οὐχὶ οὐδ' ὑπάγεται ἴσως εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν πρέπει νὰ κάμῃ τὴν ἐξέλεξιν ταύτην, ἢ δὲ βουλὴ δύναται νὰ θέσῃ τοὺς ὅρους ὑπ' οὓς θέλει γίνεαι ἡ πράξις ὅθεν τὸ κατ' αὐτὴν ἢ βουλὴ, οὗτος δὲ οὐ μόνον ἀποδέχεται τούτο, ἀλλὰ καὶ θέλει μετὰ ζήλου φροντίσει διὰ τὴν ἐξέλεξιν· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐθεώρησεν, ὡς εἶπε, λίαν δυσεφάρμοστον, καὶ ἀπέφυγε τοῦ νὰ τὸ προτείνῃ, διότι τότε μάλιστα ἤθιλε παρεξηγηθῆ. Παρατηρεῖ περιπλέον, ὅτι κατὰ σύμπτωσιν τυχόν ἐν τῷ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς διωματίῳ, ἤκουσέ τινα τῶν μελῶν αὐτοῦ τούτο διατεινόμενα, ὅτι πολλοὶ τῶν ὀφειλετῶν δύναται νὰ πληρώσωσιν. Ἐκ τούτου εἰσαθεὶς νὰ ἐκθέσῃ αὐτοῖς τὰ ἀνωτέρω καὶ ὅσα εἰς ἰδιαίτερώς νὰ εἴπῃ ἠδύνατο, παρετήρησεν ὅτι ἐπεισθῆσαν πάντες, ὅτι δὲν δύναται ἄλλως νὰ γίνῃ· ἀλλ' οὐχ ἔττον ἐπαναλέγει, ὅτι ἐάν εἰς τὴν τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον μέσον, θέλει ἐπομένως τὸ παραδεχθῆ. Δὲν εἶναι δ' ἀληθὴς ἡ ἰδέα, ὅτι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἐκ τῶν ἐνοικιάσιων ὀφειλέται, διότι μετ' αὐτῶν εἶναι πολλοὶ ἄλλοι συμμετοχοί, καὶ οὐ μόνον μέγαν ἀριθμὸν συνιστῶσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τάξιν ὑπάγονται δικακεκριμένῃ, ὥστε πᾶσα πλειοτέρα καταπίεσις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καλὰς συνεπείας. Καὶ ὁμοίως μετὰ τοσαύτων ἑκατομμυρίων συσσωρεύσειν οὐδ' 100,000 δραχμῶν ἐνιαυσίως εἰσπράττονται. Διὰ τί ἄρα γε τούτο, διότι δὲν καταδιώκονται δραστηρίως; ἀλλ' ἴσως ὑπουργός τις; ἢ δύο τρεῖς κατὰ καιροὺς ταμίαι δὲν ἐνήργησαν ἀνευδότης τὴν καταδίωξιν. Τούτο ὁμοίως δὲν εἶναι ἀποδείξις, διότι ἐν διαστήματι τόσων χρόνων πολλοὶ καὶ δραστήριοι ὑπουργοὶ διεδέχθησαν τὴν τῶν ἰκονομικῶν ἔδραν καὶ πλείστοι ἕκτοτε ταμίαι διωρίσθησαν. Πάντες ἄρα γε οὗτοι ἠμέλησαν τὴν τῶν καθυστερούντων εἰσπραξίν, καὶ οὐδεὶς ἐφρότισε νὰ καταδιώξῃ τοὺς ὀφειλέτας; τούτο δὲν δύναται ἐσθίως νὰ ὑποτεθῇ· ἀλλὰ θέλουσιν ἴσως ἀποδώσει τὴν καθυστέρησιν οὐχὶ εἰς ἀμέλειαν, ἀλλ' εἰς προσωπικὰς ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν συμπάθειας. Ἀλλ' οἱ συμπάθειαι ὑπὲρ ὀλίγων ἠδύνατο νὰ ἐπεκταθῶσι προσώπων, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ὅλου, περὶ οὗ πρόκειται ἐνταῦθα. Δὲν εἶναι λοιπὸν οὐδὲ τούτο, καὶ αἱ καταδίωξεις τούναντιον ἐγένοντο τόσον ἐντονοί, ὥστε πολλοὶ τῶν ὀφειλετῶν, ἐρημωθέντες, κατήντησαν, διὰ νὰ ζήσωσι, καὶ λαχανοπῶλαι, καὶ πλῆθος πολιτῶν ἐπισήμων ἐστέναζαν κατὰ καιροὺς εἰς τὰς φυλακάς, ἄνδρες ὅστινες οὐδὲ τοῦ κλη

τῆρος τὴν προσεγγίσειν ἀνείχοντο ἐκ φιλοτιμίας. Τοιοῦτοι δὲ πολλοὶ ἀδύνατον, ἐάν σμικρὸν εὐκολόνοντο, νὰ ὑπομένωσι δυστροποῦντες τοιαύτας ὕβρεις. Δὲν ἀγνοεῖ δ' ἔτι, ὅτι πολλοὶ τούτων μετὰ θακρῶν κατέλιπον τὴν πατριὸν γῆν, καὶ ἄσυλον ἐζήτησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, διὰ τὰ χρεῖα τῶν καταδιωκόμενοι, ἴσως δὲ μᾶλλον διὰ πολιτικούς λόγους. Διότι, ἐπαναλέγει, ἡ τάξις αὕτη εἶναι καὶ πολυάνθρωπος καὶ σημαντικὴ. Σπουδαῖον λοιπὸν εἶναι τῷ ὄντι τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ ἂν εἰς τὰς ἐπαρχίας τινῶν δὲν ὑπάρχωσιν ἴσως τοιοῦτοι, ἔπρεπε νὰ ἐξετάσωσι τοὺς λοιπῶν ἐπαρχιῶν Βουλευτάς, καὶ ἐν γνώσει καὶ προπαρασκευασμένοι νὰ ἀγορεύωσι, πρὶν ἢ τυχαίως ἐξυβρίσωσι τούτους ἀπὸ τοῦ θήματος. Ἐάν δ' εἰς τὴν συνέλευσιν εἰς μόνος εὐρεθῇ ἀποφνημάμενος νὰ ἀποκλείωνται τῆς τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπείας, εἶναι ἄρα γε ἀποδείξις ἢ ἐπιχείρημα τούτο; δύναται νὰ θεωρηθῇ ποτὲ γνώμη τοῦ σώματος ἢ γνώμη ἐνός μόνου, τὴν ὅποιαν μόλις ἐκφρασθεῖσαν ἀπέκρουσεν ἢ συνέλευσις; Ἐάν δὲ τις τῶν ἀγορευσάντων νομίζῃ, ὅτι δύναται νὰ εἰσπραχθῶσι διὰ μέτρων συντάμων τὰ καθυστερούμενα, παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ὅλως ἀκατόρθωτον, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκ φόρων σμικρὰ χρεωστούντες ζητοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προθεσμίας. ἂν οὖν λοιπὸν ἡ δυσχέρεια αὕτη ἐπὶ τοσούτον ἐκτείνεται, καὶ τὴν ἀναγνωρίζουσιν οὗτοι, πρέπει ἀναγκασίως νὰ ταῖθῃ καὶ ὁρος· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ἀναθέτει νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον τῆς προθεσμίας, ἐνῷ ἄλλως εἰδύνατο ἀπαρρημποδίστως νὰ χρηρῆθῃ προθεσμίας εἰς ὅσους θέλει, καὶ νὰ ἀναβάλλῃ οὕτω τὴν καταδίωξιν ὅσον ἐπιθυμῇ. Ἀλλ' ἐάν οἱ ἀγορεύσαντες ἀποδίδωσιν ἀτέλειαν εἰς τὸ νομοσχέδιον, δὲν ἔπρεπε διὰ τούτο νὰ ζητήσωσι τὴν ματαίωσίν του, καὶ νὰ μὴν πλειότερον ἐκκρεμῆς τὸ ἀντικείμενον τούτο, ἀλλ' ἠλπίζεν ἄλλο νὰ ζητήσωσι περὶ τῶν λοιπῶν νομοσχεδίων. Δὲν ἀποδίδει ὁμοίως τούτο εἰς ἄλλο, ἢ εἰς ἀπλήν ἀγνοίαν, καὶ ἔπρεπε πλειότερον νὰ μελετήσωσι τὸ νομοσχέδιον. Ταῦτα πάντα ἠναγκάσθη, προκληθεὶς, συνοπτικῶς νὰ ἐκθέσῃ, ἐνῷ ἄλλως τὰ περὶ καταλόγων κλπ. ἀνάγονται εἰς τὴν τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν. Ἐπραξε δὲ τούτο ἵνα μὴ μένωσιν εἰς ἀγνοίαν οἱ προαγορεύσαντες, ἐνῷ ἄλλως πέποιθεν, ὅτι ἐμπνέονται πάντες ἀπὸ μόνον τοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινῶν συμφέροντος αἰσθημα.

Ἀντέλεξε πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι οὐδὲ σκοπὸς πλάγιος, οὐδ' ἀτομικὰ συμφέροντα ἢ συμπάθειαι τὸν ὑπηγόρευσαν νὰ ἐπιβρῆ τὰς κατὰ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις του, διότι γνωστὸς εἶναι πρὸ τετραετίας ἐντὸς τῆς

Βουλῆς διακῶν, καὶ μόνον ἀπὸ τὰ αἰσθητικὰ καὶ τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἐμπνεόμενος, ἐξέφρασε καὶ ἔδη τὴν γνώμην του. Δὲν πρέπει ὅταν ὁ ὑπουργὸς νὰ ἀποδίδῃ συνεχῶς εἰς τοὺς Βουλευτὰς πλεονέκτους σκοποὺς. Παρατηρεῖ δ' ὅτι εἶπεν ἀνωτέρω ὁ ἀγορεύσας, ὅτι δὲν διαφέρει τὸ ἀπὸ χειρὸς νομοσχεδίου τὴν Κυβέρνησιν, καὶ συμφωνεῖ καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἂν ἀληθῶς τὴν διεύρην, ἤθελε φροντίσει νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ τελειότερον. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ὑπουργός, ὅτι καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν περίοδον πολλάκις ἐζητήσατο ἡ Βουλὴ τὴν εἰσαγωγὴν τοιοῦτου νομοσχεδίου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐζητήσατο ἀκόμη μὴ τι μέτρον περὶ καθυστερούντων, καὶ οὐχὶ ἔργον τοσοῦτον ἀτελές. Ἐξ ἀρχῆς δὲ καὶ οὗτος ὠμολόγησεν ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τοιοῦτου νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ ᾖναι τοῦτο πληρέστερον. Ἄλλως τε παρετήρησεν, ὅτι ἀρ' οὐ οὐδὲ καὶ συγκινημένοι ὑπεβλήθησαν οἱ κατάλογοι, οὐδ' ἀνακεφαλαιώσεις τῶν ὀφειλετῶν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν ἀνευρίσκει τις. Καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν λοιπὸν ταύτην καὶ διὰ τὴν τοῦ νομοσχεδίου ἀτέλειαν οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἤξισται, τὴν ἑποῖαν δὲν παρεδέχθη τὸ σῶμα. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπρότεινεν ὡς ἀναγκαῖα, ἐνῶ ἄλλως δὲν ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ δὲν ἔπρεπε διὰ τοῦτο νὰ παρεξηγηθῇ.

Ἄλλος προτέθηκεν, ὅτι ὡς πάντοτε, κατὰ πεποιθῆσιν ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν του, ὅτι καὶ σήμερον ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν εἶναι τῆς Βουλῆς ἔργον νὰ παραχωρῇ δωρεὰν τὰ πρὸς τὸ δεινόν χρέος. Μόνη δ' ἐντολὴ αὐτῆς εἶναι νὰ προστατεύῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν καὶ νὰ υποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς εὐλόγους ὑποχρεώσεις. Ἀλλὰ τὴν περὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐντολὴν ἔλαβεν ἡ Βουλὴ παρὰ τῆς ἠθικῆς Συνελεύσεως, καὶ δὲν πρέπει νὰ μακυνθῇ τῶν παρ' αὐτῆς διαγεγραμμένων ὄρων, ἀποφεινομένης ὑπὲρ μόνων τῶν ἀξίων ἐπιεικείας, διότι μακρύνεται ἄλλως ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐντολῆς ταύτης.

Παρατηρηθέντος δὲ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ περὶ τούτου ἔρευνα ὑπάγεται εἰς τὴν τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν, καὶ ὅτι ἐκεῖ δύναται παιθόμενος νὰ παραλεχθῇ ἴσως καὶ τὴν τῶν ὀφειλετῶν ἐξακριβώσιν, καὶ τὴν ἀπόττιν μικροῦ, ἢ ὅ,τι ἄλλο φανῆ πρόσφορον, προσέθηκεν οὗτος, ὅτι καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὰ καθ' ἕκαστα, φρονεῖ, ὅτι ἀντιβιβνουσιν εἰς τὰ παρὰ τῆς Συνελεύσεως ὀρισθέντα, καὶ διὰ τοῦτο κηρύττεται ἐναντίως. Ἄν ᾖ ἡ διόρθωσις ἀπὸ τοῦδε δὲν γίνῃ, δὲν θέλει γίνῃ οὐδ' εἰς τὸ

καθ' ἕκαστα. Ἐάν δ' ὁ ὑπουργός παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ πολλοὶ εἶναι οἱ ὀφειλέται πρέπει νὰ γίνωσι ταιαυτὰ παραχωρήσεις, νομίζει οὗτος, ὅτι ὅσοι δῆποτε καὶ ἂν ᾖναι, ὀλίγιστοι θεωροῦνται ἀπέναντι τοῦ ὅλου τῶν πολιτῶν. Ἀνκαί, ὡς ὁ ὑπουργός, οἰκτείρωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν τῶν ὀφειλετῶν τύχην, ἔχουσιν ὅμως τὰ καθήκοντα διαφόρους βαθμούς. Μὴ ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ θυσίησῃ τὸ ὅλον ὑπὲρ τοῦ μέρους, συστέλλει ἀναγκαιῶς πᾶσαν φωνὴν συμπαιθείας, καὶ ἐπιμένει κατὰ τῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀρχῆς.

Ἐπὶ τούτοις τῆς Βουλῆς φωνηθείσης, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Καλογερά καὶ Ματάλα, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 63 κατὰ 9 ἀρνηθέντων ψήφον 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Σ. Στράτος	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Π. Ράγκος	
Γεώρ. Λογιωτατίδης	N.	Λουκάς Π. Νάκος	N.
Δ. Δελιγεώργης	N.	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Π. Τοιμπουράκης	O.	Πέτρος Τσανετάκης	
Πάνος Μοναστηριώτης		Γεώργιος Κονδύλης	N.
Σταῦρος Γρίβας		Κωνσταν. Φασίτσας	N.
Ἰωάννης Πετρεζής	N.	Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.
Μαχ. Κατρίης		Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Ἄγγελος Γουζούσσης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Ἰωάν. Α. Χατασόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρός		Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	N.
Κωνστ. Βρυζάκης		Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Κ. Τζαβέλλας	N.	Ἰωάν. Κλιμακας	

Αναγν. Δημητρίου	N.	Ιω. Παππατσώνης	N.
Πέτρος Α. Ζάνος	O.	Π. Δαρειώτης	
Μιχαήλ Ν. Βαλέττας		Σπυρίδων Βαλέττας	O.
Χ. Ν. Δεμάθης	ήρνήθη ψήφον	Στρατής Δεληγιαννάκης	O.
Ηλίας Παπαδαίος	N.	Σπυρίδων Α. Βαρύτσας	
Γεώργιος Πετμεζάς		Παύλος Λεντούλης	N.
Νικόλαος Ανδρικόπουλος		Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Βασίλειος Πετμεζάς		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Ιω. Ζήρκος	N.	Κ. Βίικος	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.	Μιχαήλ Ιατρός	
Αθ. Δανηλόπουλος		Δημήτριος Βιρβίλης	
Σ. Νικολαΐδης	ήρνήθη ψήφον	Γεώργιος Μπάης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	O.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης		Άναστ. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δεληγιάννης		Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	O.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	N.
Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος		Γεώργ. Π. Ζαρειρόπουλος	
Ζαφείριος Δεπάστας	O.	Α. Κανιλόπουλος	N.
Έμμ. Αντίπας		Κωνστ. Δ. Σχινάς	N.
Άνδρέας Νοταράς		Ιωάννης Γκούρας	
Ευστάθ. Οικονομόπουλος		Άναγνώστης Κεχαγιιάς	N.
Γεώρ. Πανοπριτόπουλος		Σπ. Λογοθετόπουλος	
Έμμ. Χ. Τσοβυλας	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ιωάν. Ζαφειρόπουλος		Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Ματθίος Πρωτοπαπās		Χριστόδ. Τσίνοσ	
Νικόλαος Κορριωτάκης		Δημήτρ. Κουμανιώτης	N.
Έμμ. Μελετόπουλος	N.	Θεόδ. Ι. Μέξης	
Παρκευάς Μιτάλας	N.	Έμμ. Α. Όρλόφ	
Ηλίας Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Λουκάς Στέφανος	N.	Κώνστας Δαρειώτης	N.
Εύστ. Σπυρίδωνος	N.	Σταμάτιος Αντωνιάδης	N.
Ρήγας Παλμιδής		Κωνστ. Ανταναΐδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.	Ιωάννης Περιδής	
Κωνστ. Μανέτας	N.	Άνδρέας Μάμουκας	
Αλέξ. Αλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μελέτης Χ. Μελέτη.	N.	Ευστράτιος Παρίσης	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας		Άντώνιος Άρμάκος	N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης	N.	Μητ. Άνασκόπουλος	N.
Νικόλαος Μπούτσουνας	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Π. Παππατσώνης		Άν. Παππατσώνης	

Αθ. Καστανάς	O.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Γεώργ. Παππαδημητρίου		Κωνσταν. Δουβουνιώτης	N.
Γεώρ. Σ. Κριεζής	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης	O.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Δημ. Α. Κουντουριώτης		Μάρκος Βιτάλης	
Ιωάννης Γ. Κριεζής		Ιωάννης Οικονόμου	
Δημήτριος Χατσιόσκος	N.		

Μετά τοις το ό πρόεδρος, αναγγείλας, ότι αντικείμενόν της προεχούσ συνοδριάσεως θέλει ελθαι ή εξακολουθήσεως της συζητήσεως του περί καθυστερούντων χρεών νομοσχεδίου, διέδωκε την συνεδρίασιν εν ώρα 3. Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
Α. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ

Οι Γραμματείς
Α. Η. Νάκος.
Ε. Σ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 'Η'.

Της 10 Μαρτίου.

Σήμερον την δεκάτην Μαρτίου του χιλιοστού οκτακισιοστού τεσσαρακιστού ογδόου έτους συνελθόντων των ΚΚ. Βουλευτών περί την μεσημερίαν εν τή αιθούση του βουλευτηρίου, ανεγνώσθη ό ονομαστικός αυτών κατάλογος, και εύρεθείσης πλήρους της Βουλής, ό Πρόεδρος εκήρυξεν αρχομένην την συνεδρίασιν' ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της τελευταίας συνεδριάσεως, ότινα εγκριθέντα υπεγράφησαν παρά τε του προέδρου και των γραμματέων.

Αναγγελθέντος δ' ότι αντικείμενα της προύσης θέλουσιν ελθαι ή του έτέρου των βουλευτών Βάλτου όρκωμοσία, ή κλήρωσις των τμημάτων και ή του Προέδρου του όπουργικού συμβουλίου διακοίνωσις, παρελθών ό ανωτέρω βουλευτής, έδωκε, κατά τό έν τώ τέλει των πρακτικών προσαρτώμενον πρωτοκόλλου της όρκωμοσίας, τον παρά του 57 άρθρου του συντάγματος όριζόμενον όρκον.

Ανεγνώσθη ακολούθως ή του Προέδρου του όπουργικού συμβουλίου διακοίνωσις, πληροφορούσα την βουλήν ότι διαρίσθη ή ό Πρόεδρος μέν του όπουργικού συμβουλίου και όπουργός επί των ναυτικών ό Κ. Γ. Κουντουριώτης, όπουργοί δέ επί μεν των

ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ Α. Κρεστενίτης, ἐπὶ δὲ τῶν οικονομικῶν ὁ Β. Χριστάκοπουλος, ἐπὶ δὲ τῶν κρατιστικῶν ὁ Κ. Ρόδιος, ἐπὶ δὲ τῶν ἐξωτερικῶν, τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως ὁ Δ. Μανσῶλας.

Γενομένης δ' ἐπειτα τῆς μηνιαίας τῶν τμημάτων κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐνὸς τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Χατσοπούλου καὶ Ἰω. Παππατσῶνου, ἔλαχον οἱ Κ. Κ. Βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κληρώσει τῶν Τμημάτων τῆς Βουλῆς διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1848.

Α.	Β.	Γ.
Εὐσ. Σπυρίδωνος	Γ. Μῆτσος	Ι. Πατιάζης
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Γ. Περίδης	Γ. Κ. Βέλης
Γ. Μπάνης	Γ. Μπάτσας	Α. Κεχαγιᾶς
Ἰλλῆς Παπαδάκης	Ἀνδρ. Πετρίνης	Χρ. Τζῆσος
Παναγιωτόπουλος	Γιολιάσης	Γ. Οἰκονόμου
Α. Μαυρομηγάλης	Ἐμ. Μιλετόπουλος	Νικόλαος Μπούτουνας
Κ. Φασίσης	Κ. Θ. Καλοκατάνης	Σ. Γαβῆς
Α. Ἀρμάς	Παροικ. Μπαλάς	Ἰω. Παππατσῶνης
Γ. Κονδύλης	Κολακάρ. Τσομακῆς	Δ. Βηθίλης.
Π. Α. Ζᾶος	Γ. Λοιμωτατίδης	Γεώργ. Μαυρομηγάλης
Δ. Μπουκούρας	Ν. Μογγῶλης	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Σπρ. Δεληγιαννῶνης	Γ. Ν. Κορμιοτάκης	Γ. Τασσῆος
Μ. Βαλιττάς	Ἀνδρ. Νουτῶς	Μ. Σπίνης
Ἀναγ. Δημητρίου	Π. Τσιμπούρανης	Μιχ. Γετῶς
Μανίτας	Γ. Μπατίστας	Καρόλος Νάζος
Ἐμ. Ἀνείπας	Γ. Σ. Κριζῆς	Ζ. Δεπάτσας
Π. Μαναστριώτης	Σ. Α. Παρότσας	Δ. Κονδύλης
Μ. Ἀναστασόπουλος	Ἀθ. Δανηλόπουλος	Α. Γεωργαντῆς
Δ.	Ε.	Σ.
Γρηγ. Χατσογιάννης	Νικόλαος Ἀνδρίκου	Ν. Τσαλκιάσκας
Ἰωάν. Χατσοπούλος	Α. Καστανῆς	Ἰωάν. Κλήμας
Σ. Στράτος	Γ. Ζαρερόπουλος	Πέτρος Τσιματῆλης
Μ Βιτῆλης	Δ. Σακελλάριδης.	Πέτρος Μαυρομηγάλης
Ἰ. Μακροποκόμισος	Π. Παπαδαμαντόπουλος	Π. Παπαζιάνης
Σταμ. Ἀντωνιάδης	Γ. Κ. Κριζῆς	Ν. Γετῶς
Καλογεράς	Γ. Δ. Ἀντωνόπουλος	Χρ. Ν. Δεμάθης
Ἰω. Τσαμῶς	Βελ. Νικολαῖδης	Μιχαλόπουλος
Γεώργ. Κ. Πατιάζης	Νικόλ. Κορμιοτάκης	Μελ. Χ. Μελέτης
Στέρ. Στεφανόπουλος	Κων. Δαβουνιώτης	Γερ. Ριζόπουλος
Χ. Σουμαρίπας	Σταμ. Νικολαῖδης	Α. Δανόπουλος
Συγιᾶς	Κ. Δαρειώτης.	Ἄγγελ. Γουζοβάκης

Κ. Τζαβίλλας.	Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	Δ. Κουντουριώτης
Δ. Κορμανιώτης	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	Α. Ἀλεξάνδρῶπουλος
Ἰω. Ζήρκος	Α. Π. Νάκος	Α. Καμπάνης
Δ. Χατσαῖκος	Παῦλος Δεντοῦδης	Ἀνδρ. Ζ. Μόμουκας
Γκούρας	Π. Ράγκος	Εμ. Τσοῦχλος

Ζ.

Κων. Βρυζάκης	Ῥήγης Παλαμιδῆς	Κλεομ. Οἰκονόμου
Λογοθετόπουλος	Θ. Μίτης	Δ. Ὁραῖνός
Λουκᾶς Στέφανος	Ἠλ. Γιατράκος	Θ. Πετρινός
Α. Κανελλόπουλος	Ἰω. Ζαρερόπουλος	Εὐστρ. Μ. Παρίσης
Ἀνδρ. Κουντουριώτης	Ἐμ. Α. Ὁρλώφ	Δημ. Δεληγεώργης
Σπ. Βαλιττάς.	Κ. Βέτικος	

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἐτελείωσεν ἤδη πᾶν ἀντικείμενον συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὧρα 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.	Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
	Α. Π. Νάκος.
	Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην Μαρτίου τοῦ χυλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους παρελθόντων ὁ βουλευτὴς Βάλτου Κ. Π. Ράγκος ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὄρκον, ἔγοντα οὕτως:

α Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὀμοσυσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος

β νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοήν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρῶσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. γ

Ὁ ἱερεὺς Παρίσης.

Ὁ ὀρκισθεὶς
Π. Ράγκος.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λουκᾶς Π. Νάκος.
Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος.

Της 13 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνεληθόντων περὶ τὴν μετημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου τὰ τμήματα ἀνήγγειλον κατὰ τὴν ἀλφαιβητικὴν αὐτῶν τάξιν, ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Κ.Κ. Καλλιφρονᾶν, Περίδου, Κεχαγιάν, Κ. Τσαβέλαν, Γ. Σ. Κριεζῆν, Κλίμακαν, καὶ Ὀρεινὸν, γραμματεῖς δὲ τοὺς Κ.Κ. Μανέταν, Τσοκαλιάν, Ζ. Δεσπιάταν, Σ. Ἀντωνιάδην, Νάκον, Μάμουκαν, καὶ Α. Κουντουριώτην, εἰσηγητὰς δὲ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τοὺς Κ.Κ. Κονδύλην, Μελετόπουλον, Σισίνην, Βιτάλην, Κ. Δαρειώτην, Γουζούσκην, καὶ Ζαφειρόπουλον.

Μετὰ τοῦτο παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νέος ὑπουργὸς ἀνήνεγκε πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκ μέρους ὄλων τῶν νέων ὑπουργῶν, ὅτι ἀναδεχθέντες τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου εἰς περιστάσεις, ὅποιαί αἱ σημεριναί, πιστεύουσιν ὅτι δίδουσι τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν θρόνον ἀφοσιώσεώς των, καὶ δὲν διατάξουσιν νὰ εἰπωσὶ μετὰ παύσεως, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος λόγος παρεκίνησεν αὐτοὺς νὰ ἀναδεχθῶσι τοιοῦτον θῶρος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου θέλουσι συντριβῆ, ἂν ὁ πατριωτισμὸς τῶν βουλευτῶν καὶ ἡ κοινὴ γνώμη δὲν συνδράμωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἐπίπνον καὶ δυσχερὲς τῆς Κυβερνήσεως ἔργον. Καὶ ἐπιθυμοῦσι μὲν νὰ ἐπιτραπῆ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπιθέσωσι τὸ κάλυμμα τῆς σιγῆς εἰς τὸ παρελθόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάπτυξις θέλει εἶναι ἀσύμφορος εἰς τοιοῦτον καιροῦς· ἀλλ' ἡ σιωπὴ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῆ καὶ μέχρι τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως· διότι ὡς συνταγματικοὶ ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ παριστῆσωσιν εἰς τὰς Βουλὰς τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῆς οἰκονομίας τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον μάλιστα ἴσως εὐρεθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν τριῶν προσατίδων δυνάμεων διὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ἐθνικὸν χρέος· ἔνεκα δὲ τούτου ὑποβάλλουσι καὶ πινάκα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Προσέθηκεν ἐπὶ τέλους

ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶναι πεπεισμένον, ὅτι ἡ αὐταπάρησις καὶ ὁ ἀμοιβαῖος πατριωτισμὸς θέλουσι ἰσχύσει, ὥστε νὰ μὴ φθάσωμεν εἰς τὰ ἐπαπειλούμενα δεινὰ, καὶ ὅτι αἱ εὐεργέτιδες δυνάμεις θέλουσι δεῖξει, ὡς καὶ πάντοτε, τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αἰσθητά των, ἀφοῦ ἴδωσι δείγματα τῆς εὐθείας οδοῦ, τὴν ὁποίαν μέλλουσι νὰ ὁδεύσωσιν. Αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν εἶναι ἤδη γνωσταί, καὶ ἐκ προοιμίων εἰδείξαν ὅτι θέλουσι δικαιοῦσαι τὰς ὑποσχέσεις των ἀξίως τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς πσοδοκίας τοῦ ἔθνους. Φρονεῖ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἀδιστακτικῶς, ὅτι καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα ὁρμώμενα ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων θέλουσι συνδράμει αὐτὸ μετ' εὐλακρείας εἰς τὴν πορείαν του, τεινοῦσαν ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τοῦ θρόνου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος. Μετὰ ταῦτα παρατήρησεν ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου εἰσηγμένων νομοσχεδίων ἐπιθυμεῖ τὸ νέον ὑπουργεῖον νὰ προηγηθῶσι τὸ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐθνικῆς Τραπεζικῆς καὶ τὸ περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ αὐτιδίου Π. Μαυρομιχάλη, ὡς τὴν γενικὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἔθνους ἀφορῶντα· ἐπὶ δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ θέλει μὲν καθυποβάλλει τὸ ὑπουργεῖον τροπολογητικὴν ἐκτίθειν, περιέχουσαν προσημαρτισμοὺς τινάς, ἀλλ' ἐλπίζει ὅτι αὐταὶ θέλουσι φέροι ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων καὶ οὐχὶ αὐξήσιν διὰ τοῦτο δύναται ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐργασίας τῆς· ἐν τούτοις προστίθεισιν ὅτι ὅσον οὕτω θέλει προπαρκασκευασθῆ καὶ εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ φορολογικὸν νομοσχέδιον. Αποπερατώσας δὲ τὸν λόγον ἔδωκεν εἰς τὸ Προεδρεῖον τοὺς πίνακας τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἔχοντας οὕτω·

« Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον Α. κατάστασιν, τὰ ἐν ταῖς ἀποθίκαις ὑπάρχοντα γεννήματα, εἶναι ἀξίας κατὰ μέσον ὄρον . . . . . δραχ. 438,870

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπὸ στοιχ. Α. κατάστασιν, τὰ παρὰ τῶν φορολογουμένων κρατηθέντα γεννήματα εἶναι ἀξίας κατὰ μέσον ὄρον » 1,491,380

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον Β. κατάστασιν αἱ κατὰ μῆνα εἰσπράξεις ἀπὸ τελωνεῖα, χαρτόσημον, ἀλικίας, δάση, καὶ ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων ὑπολογίζονται κατὰ μέσον ὄρον εἰς δραχμὰς 446,250· ὥστε διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον,

Ἀπρίλιον καὶ Μαΐον δεῖ θέλει ἀρχίσαι ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, αἱ εἰσπράξεις ὑπολογίζονται εἰς . . . . . » 1,338,750

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Γ. κατάστασιν, τὰ ἐν τοῖς διαφόροις ταμείοις μετρητὰ κατὰ τὴν 1 Μαρτίου συμποσούνται εἰς . . . . . » 986,740

» 4,255,740

Αἱ κατὰ μῆνα πληρωμαὶ ὑπολογίζονται κατὰ μέσον ὄρον δι' ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, κατὰ μῆνα δραχμαὶ 1,090,000, ὥστε κατὰ τὸ τρίμηνον διάστημα, ἤτοι Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μαΐον, κατὰ τοὺς ὁποίους θέλουσιν πληρωθῆ τὰ ἔξοδα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως τέλους Ἀπριλίου, ἀπαιτοῦνται ἐξαιρουμένου τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους . . . . . » 3,270,000

» 985,740

Ὡστε τὴν 31 Μαΐου εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κράτους θέλει μένει ὡς ἔγγιστα τὸ αὐτὸ ὑπόλοιπον τῆς 1 Μαρτίου.

Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι τὸ εἰς βῆρος τῶν φορολογουμένων ποσὸν ἐκ δραχ. 1,491,380 δὲν θέλει εἰσπραχθῆ ὁλοσχερῶς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη οὐδεὶς δισταγμὸς, ἢ ὅτι τὰ ἔξοδα θέλουσιν ὑπερβῆ τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα κατὰ μῆνα μέσον ὄρον ἐκ δραχ. 1,090,000· τὸ ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν δύο τούτων περιστατικῶν ἔλλειμμα ἀναπληροῦται ἀπὸ τὰ λοιπὰ εἰσπρακτέα τῶν ἀμέσων φόρων, τὰ ὅποια κατὰ τὰ τέλη Ἰανουαρίου ἐσημειοῦντο εἰς δραχ. 1,835,245 κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Δ. κατάστασιν, καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ εἰσπρακτέα τῶν ἄλλων ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ὅποια δὲν συμπεριλήφθησαν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὑπολογισμοὺς, οἷον φόροι, οἰκοδομαὶ, ἐπιτηδεύματα, διάφορα δικαιώματα, μεταλλεῖα, περιβολία, κτίρια, ἐκποιήσεις κτημάτων καὶ λοιπὰ.

A. Κατάσταση τών εις τας δημοσίας αποθήκας και εις χείρας τών φορολογουμένων εύρισκωμένων προϊόντων τού 1847 έτους.

Είδος προϊόντων	Γεννήματα ενυπάρχοντα εις τας αποθήκας			Γεννήματα κρατούμενα από τούς φορολογουμένους		
	Ποσόν	Μίσος όρος τμήσε		Ποσόν	Μίσος όρος τμήσε	
		Δρ.	Λ.		Δρ.	Λ.
Σίτος	Κολ.	5	281500	101454	5	507270
Κριθή	όμ.	2 1/2	30000	53815	2	131612
Σιμιγός	όμ.	3	22500	40963	3	422889
Βρώμη	όμ.	4	2500	43955	4	43955
Σοκολή	όμ.	3	3050	5465	3	46395
Γαλακτίσος	όκιάδ.	1/2	1619	485	1/2	212
Αραβόσιτος	κολ.	3	94500	197228	3	591684
Καλαμίδα	όμ.	2 1/2	3250	29376	2 1/2	73440
Διάφορα όσπρια	όμ.	3	3000	8491	3	25482
Όρνιθιον	όμ.			40902	1/2	4000
Ανάμ	όμ.			2825	1/2	4412
Τό όλον τής αξίας			438869			1194381

B. Κατάσταση τών κατά μήνα εκ διαφόρων άρθρων τού προϋπολογισμού εισπραξίων συνταχθείσα επί τή βάσει τών πραγματικών αποτελεσμάτων τής διαχειρήσεως 1847

Τελώνια	Χρησίστηρον	Άλλοι	Δάπη	Εσοδα χλεισμένων γερσίτων	Τό όλον κατά μήνα
270171 39	49381 43	21091 18	9437 1	86307 36	436288 57
174105 71	66549 50	42128 37	7834 75	54867 41	355485 77
244576 67	58725 63	29239 32	40712 57	94043 4	434318 20
265329 97	83503	54306 67	8954 36	48079 47	460379 47
284681 71	74804 75	48930 80	4444 18	58767 30	484635 74
204126 80	57220 73	26435 81	40623 4	37370 69	334799 7
211738 51	77195 19	26484 58	41866 75	44739 22	372021 45
271445 37	84525 52	45104 44	8373 65	60763 98	437216 66
259162 6	79378 54	26737 37	45281 64	87103 49	476683 7
200311 95	84746	37974 46	41596 82	42772 58	474388 71
46922 55	94999 31	41481 2	40621 48	469269 94	485654 33
218381 81	122580 54	48672 28	44624 56	484845 13	619007 65
2848317 76	930808 64	417743	434072 81	1053929 48	5335074 39
231876 48	77567 39	34814 91	41172 73	87827 43	446255 94
Μίσος όρος κατά μήνα					

Γ.

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Τῶν εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους εὐρισκομένων μετρητῶν
τὴν 29 Φεβρουαρίου τὸ ἑσπέρας.

1	Κεντρικόν	19172	45
2	Λεωβαίως	47349	24
3	Μακεδονίας	42917	92
4	Παρνασσίδος	34006	77
5	Γόρτυνος	3628	66
6	Λοκρῶδος	9109	42
7	Ὀλομπίας	9402	34
8	Σπετσῶν	3433	75
9	Καλαμών	35308	67
10	Ἐπιδ. Διμητρῆς	6447	56
11	Ἠλίδας	42994	—
12	Καρυστίας	16133	87
13	Γυθείου	580	—
14	Σόφου	45508	74
15	Ἐορραίνιας	7596	26
16	Αιχινδαίμονος	9875	29
17	Αἰγιαλείας	6058	48
18	Καλαβρύτων	8564	74
19	Πατρῶν	29875	62
20	Ναυπλίας	29307	104

21	Κορινθίας	5654	47
22	Λακωνίας	5038	62
23	Ναυπακτίας	6419	52
24	Τριφυλίας	1844	23
25	Μεσολογγίου	43008	10
26	Ηλίδας	9487	74
27	Θηβῶν	4500	—
28	Ἀνδρού	4887	93
29	Τήνου	4944	69
	Χρήματα καθ' ἑαυτὰν καὶ εἰς τὴν κρίσιν	205749	60
		843739	36
30	Μεγαρίδος	44000	—
31	Φθιώτιδος	25000	—
32	Βοιωτίας	22000	—
33	Μεγαλοπόλεως	4000	—
34	Τριφυλίας	44000	—
35	Κορινθίας	45000	—
36	Υἰδρῶν	2000	—
37	Μεγάρων	2000	—
38	Νέστον	3000	—
39	Κίως	3000	—
40	Θήβων	25000	—
41	Σαοπίου	10000	—
42	Δαρίδος	4000	—
		986739	136

Ἡ-9. Χρήματα ἀποσταλείατα κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ παραληφθέντα
κατὰ τὸν Μάρτιον 400749 60
εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν 45000

205749 60

Δ. 'Αποτέλεσμα τῶν βεβαιωθέντων καὶ ἀβεβαίων εἰσπρακτικῶν τῆς εἰς χρήματα φορολογίας διὰ τὸ 1841 ἔτος.

Εἶδος ἐσόδων	Εἰσπρακτικὰ ποσά		Καθ' ὑπολογισμὸν		Τὸ ὅλον		Σεπρακτικὰ εἰσπρακτικὰ ποσά καὶ ἀβεβαίως εἰσπρακτικὰ ποσά		Καθυστάρισμα	
	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
A.										
Φόροι ἀκοιδόμενοι εἰς χρήματα	43952	35	54649	16	69071	81	8092	8	68279	73
'Αρπέλων	40236	9	28802	87	69038	96	41918	65	57120	31
Κλήτων, περίβολων κλπ.	73508	68	85338	10	159046	78	101800	33	57216	45
'Ελατίων	40386	85	34313	26	41900	44			41900	44
Καπνῶν	43591	2	41331	11	54925	13			54925	13
Βαρύκλιων										
ἔργετοι φόροι εἰσπρατ. εἰς τὰ τέλων.										
Σταθίων	321360	15	463143	34	487503	49	223266	50	204236	99
Βαλανιδίων	55180	83	40660		402140	83				
Κικιλιῶν	3535	70	40		3575	70				
Μετέφης	41408	9	38850		79258	9				
Σύλων	51217	74			51217	74				
Πρινοκκίω	3434	25	6150		9581	25				
Δερνοπαραταλίων	43592	12			43592	12				
'Ριζαρίου	4112	96	3600		5012	96				
B.										
Φόροι μελισσίων	805819	83	962018	14	1767867	97	492127	4	1275740	93
Ἐργετοι φόροι 3 πόντος 0/0	42962	25	22914		33673	25	326	25	33547	44
Φόροι καὶ τῶν ἑλλῶν	91543	89	9905	25	100609	14	18563		82046	44
	142871	70	12640	14	155461	60	1020192	89	141011	80
Τὰ ὅλα										
Φόροι μελισσίων										
Ἐργετοι φόροι 3 πόντος 0/0										
Φόροι καὶ τῶν ἑλλῶν										

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν παρετήρησέ τις περὶ τοῦ καθυποβληθέντος πίνακος τῆς οικονομικῆς καταστάσεως, ὅτι πρέπει οὗτος νὰ τυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ εἰς τοὺς Βουλευτάς, νὰ ὀρισθῆ δὲ συνεδριάσεις συζητήσεως αὐτοῦ, καθ' ἣν δύναται νὰ καθυποβῆ ἐπ' αὐτοῦ, ὅστις ἔχει παρατηρήσεις καὶ μάλιστα ἕως ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός.

Ἵποστηρίζαντος δὲ καὶ τοῦ πρῶν ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν τὴν γνώμην ταύτην, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνητο ὑπὲρ τῆς τυπώσεως καὶ διανομῆς εἰς τοὺς Βουλευτάς τοῦ ῥηθέντος πίνακος, μετὰ τῆς ὁμολογίας τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἄλλοτε δὲ παρετήρησεν, ὅτι εἶναι ἄσκοπον νὰ ἐξακολουθῆσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς καθότι δὲν δύναται αὕτη νὰ ἔλθῃ εἰς ἓν ὀλικὸν ἀποτέλεσμα, πρὶν ἢ εἰσαχθῆ ἡ τροπολογητικὴ ἔκθεσις τοῦ νέου ὑπουργείου διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῆ ὅσον τάχος ἡ τοιαύτη ἔκθεσις.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν βσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι μέχρι τῆς δευτέρας, ὅτε ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν παρεκάλεσε τὸν Κ. Πρόεδρον νὰ θέσῃ ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὰ νομοσχέδια περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ Π. Μαυρομιχάλη, δὲν ὑπάρχει κἀμμίαι ἐργασία· οἱ νεωστὶ διορισθέντες ὑπουργοὶ δὲν ἐσπούδασαν εἰσὶ τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ προδιέκρινον ὅτι καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἀρκεσθῆ εἰς τὸν καθυποβλημένον προϋπολογισμὸν, καὶ ἂν προτείνωσι προσθήκας τινὰς δεδικαιολογημένας, ὡς ἐξῆρ' εἶπεν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προέδρου τοῦ Ἄρειου Πάγου, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ καθυποβληθέντι προϋπολογισμῷ, ἐλπίζουσι ὅτι θέλουσι γένειαι ἄλλαι ἐλαττώσεις, δύναμεναι νὰ ἰσοσταθμίσωσι τὰς αὐξήσεις. Κατὰ ταῦτα δύναται ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ νὰ ἐργάζηται, ὡς θέλει ἐργασθῆ καὶ τὸ ὑπουργεῖον, διότι ἐνταῦθα συνήλθομεν διὰ νὰ ἐργαζώμεθα καὶ οὐχὶ διὰ ν' ἀργώμεν, καὶ διότι πρὶν ἢ αὕτη φθάσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔργου τῆς θέλει εἶσθαι καθυποβλημένη καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ νέου ὑπουργείου, ὥστε οὐδὲν κώλυμα θέλει παρεμβληθῆ, ἀφοῦ ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς καθυποβλήθῃ ἡ τροπολογητικὴ ἔκθεσις. Ἐν τούτοις ἡ Βουλὴ ἔχει νὰ ἐργασθῆ ἐπὶ τῶν δύο νομοσχεδίων, τὰ ὅποια ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός συνέστησε, καὶ προσέτι ἐπὶ τοῦ ὅσον οὕτω παρασκευασθησομένου καὶ εἰσαχθησομένου φορολογικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον εἶναι ἀνάγκη νὰ προηγηθῆ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐπιταχυνθῆ· διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὸν Μάρτιον καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἄρχεται ὁ θέρισμός τῶν Ἀπριλίων.

Εὐχαρίστως δ' ἐκ προομιῶν ἀναγγέλλει, ὅτι τὴν γνώμην, τὴν ὑποίαν αὐτὸς καὶ ἄλλοτε ἐξέφρασεν ὡς βουλευτὴς κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, παρεδέχθησαν καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς εἰς εἶδη ἐνοικιάσεως ἀντὶ τοῦ τῆς εἰσπραξέως, διὰ νὰ λείψῃ ἢ ἐκ τοῦ δευτέρου προερχομένη διαφορὰ καὶ αἱ δι' αὐτῆς γινόμεναι καταχρήσεις.

Ἀπάντησε δ' ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι περὶ μὲν τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου καὶ τοῦ παραδεκτοῦ συστήματος ὁ προσήκων λόγος θέλει γίνεσθαι κατὰ τὴν ταύτου συζήτησιν. Περὶ δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ λέγει καὶ αὖθις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς κανὲν ἀποτέλεσμα πρὶν ἢ εἰταχθῇ ἡ τροπολογικὴ ἐκθεσις. Ἄλλως δὲ, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἀργοπορήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἐκθεσιν, τότε δύναται νὰ ἐπιθεωρήσῃ ἢ ἐπιτροπὴ τὸν ὑπάρχοντα προϋπολογισμόν, ὡς ἔχει, καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς, τὸ δ' ὑπουργεῖον νὰ καθυποβάλλῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὰς τροπολογίας του.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δέχεται νὰ παρουσιάσῃ τὰς τροπολογίας κατὰ τὴν συζήτησιν, ἂν τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, παρετήρησεν ἕτερος ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ λάβῃ προηγουμένως ἡ ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν τὴν τροπολογητικὴν ἐκθεσιν τοῦ νέου ὑπουργείου, καὶ σκερθεῖσα ἐπ' αὐτῆς ν' ἀπορᾶνθῃ συνέμματα περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ἐκθέσεως. Μέχρις οὐ δὲ νὰ συζητηθῶσι τὰ προταθέντα νομοσχέδια θέλει λάβει καιρὸν τὸ ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἐκθεσίν του.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας ἀντικείμενον τῆς προσηκούσης συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν δεκάτην πέμπτην ἰσταμένου, τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἐθνικῆς τραπεζικῆς νομοσχεδίου καὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ Π. Μαυρομιχάλη, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

Α. Π. Νέκος.

Τῆς 15 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑξήσους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐθραδίως πλήρους τῆς βουλῆς ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματεῶν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνένεγκεν, ὅτι ἐπεφυλάχθη νὰ ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν καθυποβληθέντων πινάκων, ἐπειδὴ δὲ οὗτοι σήμερον διενεμηθήσαν, καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δὲν παρευρίσκειται παρακαλεῖ τὴν βουλὴν νὰ ὄρισῃ ἡμέραν τῆς τοιαύτης συζητήσεως τὴν τετάρτην, ἵνα λάβῃ καιρὸν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν νὰ παρευρεθῇ.

Συναινέσας εἰς τὴν γνώμην ταύτην τῆς βουλῆς, ὤρισθη ἡ τετάρτη ὡς ἡμέρα συζητήσεως τῶν ἐπὶ τῶν καθυποβληθέντων πινάκων προκτιρήσεων.

Ἀνηγγέλη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις α) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἐθνικῆς τραπεζικῆς, καὶ β) τοῦ περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ ἀειμνήστου Π. Μαυρομιχάλη.

Δοθέντος δὲ τοῦ λόγου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου, καὶ μηδενὸς ἀντιλέγοντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐπιτηρούτων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν βουλευτῶν Γ. Μαυρομιχάλη καὶ Ριζοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 90.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἐθνικῆς Τραπεζικῆς Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὕχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Δ. Δεληγεώργης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Π. Τσιμπούρακης	N.
Γεώργιος Λογιοπατίδης		Πάνος Μοναστηριώτης	N.
Τόμ. Β'.			32

της διαρπαγείας περιουσίας, και αυτή είναι ο νόμιμος ανάγων επειδή όμως αποζημιούται από του δημοσίου, αφού διεξαχθή την δίκην, όσων αποζημιώσιν λάβη μετά την άρραίσειν των έξωδων θέλει μεταβίβασει εις το δημόσιον.

Παρατήρησεν έτερος, ότι εύθως αφού πληρώση τα χρήματα εις την τράπεζαν το δημόσιον, αποκαθίσταται αυτοδικαίως κατά τον νόμον εις τα δικαιώματα της τραπεζης τα επί της αποζημιώσεως, την όποιαν προεπληρώθη υπό του δημοσίου. όθεν το δημόσιον άμα πληρώσαν πρέπει να παραλάβη όλα τα προς αποζημιώσιν δικαιώματα, είτε δι' έγγραφου παραχωρήσεως, είτε και άνευ ταύτης κατά την διάταξιν του νόμου.

Αντέταξεν έτερος, ότι αι άγωγαί δεν παραχωρούνται εις όλας τας περιστάσεις, ειμή μόνον διά συναλλάγματος αγοραπωλησίας επειδή δ' ένταύθα τοιαύτη δεν υπάρχει μεταξύ του Δημοσίου και της Τραπεζης, δεν δύναται να μεταβιβάσθη η άγωγή από ταύτης προς εκείνο. Αλλά εκτός τούτου επί του προκειμένου προς μεταβίβασιν της άγωγης απαιτείται και η συγκατάθεσις των ενεγομένων, ως όφειλετών θεωρουμένων, παρατηρεί όμως ότι πρέπει να συστηθί εις την Κυβέρνησιν ίνα διά των έν τη έθνική Τραπεζή αντιπροσώπων αυτής ενεργήσιν την επιτάχυσιν της έκδικάσεως της προς αποζημιώσιν δίκης.

Παρατήρησεν ο επί των οικονομικών ύπουργός, ότι η τράπεζα επελάβετο της υποθέσεως και ενήργησε τα δέοντα και προεχώρησε μέχρι κατασχέσεως δεν άμολζει λοιπόν να δειχθί κακή πίστις εις την τράπεζαν, ότι, αφού λάβη τα χρήματα, θέλει άμολήσει την έκδικασιν της δίκης.

Μετά ταύτα, μη επιμένοντος και του κατά πρώτον άγορεύσαντος εις την τροπολογίαν, η βουλή παρεδέχθη δι' ανάσάσεως το 2. άρθρον, έχον ούτως.

Άρθρ. 2. Η δοθησομένη αποζημιώσις θέλει επιστραφή παρά της τραπεζης έν μέρει, η καθ' ολοκληρίαν εις το δημόσιον ταμείον, άμα ως εκ των ενεργηθησομένων κοινών καταδικαστικών μέτρων ήθελον άποδοθί εις αυτήν τ' άφαιρεθέντα χρήματα.

Όσαύτως εγένετο δεκτόν δι' αναστάσεως άνευ μηδεμιάς παρατηρήσεως και το 3 άρθρον, έχον ούτως.

Άρθρ. 3. Προς τον σκοπόν τούτον χορηγείται συμπληρωτική πίστωσις εκ δραχμών εκατόν είκοσι χιλιάδων άκτακοσίων εις το επί των έσωτερικών ύπουργείον επί του προϋπολογισμού του 1848.

Γενομένης δ' επί του συνόλου του συζητηθέντος νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ονομαστικην κλήσιν υπό την επιτήρησιν των ψηφολεκτών Θ. Πετρινού και Τσιμπουράκη, συνήχθη κατά το έως προσαρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι η βουλή παρεδέχθη παμψηφεί δι' ψήφων 87 το σύνολον του ρηθέντος νομοσχεδίου, έχοντας ούτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ήρρισάμενοι ευφρόνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας, άπερκαίσαμεν και δικαίωτομεν.

Άρθρ. 1. Την αποζημιώσιν της Εθνικής Τραπεζης διά τ' άρραίρεθέντα υπό των στασιαστών χρήματά της εκ του έν Πάτριας ύποκαταστήματος αυτής αναλαμβάνει εις έχρος του το δημόσιον, και θέλει ενεργηθί άμέσως η πληρωμή αυτής εις τα ταμεία της Τραπεζης μετά την επίσημον δήλωσιν του άφαιρεθέντος ποσού των χρημάτων.

Άρθρ. 2. Η δοθησομένη αποζημιώσις θέλει επιστραφή παρά της Τραπεζης έν μέρει, η καθ' ολοκληρίαν εις το δημόσιον ταμείον, άμα ως εκ των ενεργηθησομένων κοινών καταδικαστικών μέτρων ήθελον άποδοθί εις αυτήν τ' άφαιρεθέντα χρήματα.

Άρθρ. 3. Προς τον σκοπόν τούτον χορηγείται συμπληρωτική πίστωσις εκ δραχμών εκατόν είκοσι χιλιάδων άκτακοσίων εις το επί των έσωτερικών ύπουργείον επί του προϋπολογισμού του 1848.

Πρωτόκολλον Ψηφοφορίας των Βουλευτών.

Επί του έως ζητήματος.

Παραδέχεται η βουλή το σύνολον του περί αποζημιώσεως της εθνικ. Τραπεζης Νομοσχεδίου, ως έψηφίσθη, και η δχι; εθνικ. Τραπεζης Νομοσχεδίου, ως έψηφίσθη, και η δχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Όρεινός	N.	N. Ίατρος	
Κλεισμ. Οικονόμου	N.	Άνγκ. Μικροποκάμισος	N.
Γ. Λογιωτατικός		Α. Καλλιφρονάς	
Δ. Δελιγεωργής	N.	Κωστής Βρυζακης.	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Άνάργ. Πετράκης	N.
Πάνος Μοναστραιώτης	N.	Κ. Τσαβίλλας	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Σ. Στράτος	
Ιω. Πατριέζης	N.	Π. Ράγκος	N.
Μηχ. Καίρης		Α. Π. Νάκος	N.
Δ. Κουδύλλης	N.	Άντ. Γεωργαντής	N.
Άντ. Καυπάνης		Πέτρος Τσανετάκης	
Άνθ. Δανόπουλος	N.	Γ. Κουδύλλης	N.

Κ. Φαίσιος	N.	Εὐσ. Σπυριδωνος	N.
Ελ. Καλογεράς	N.	Υλίας Παλαμίδης	N.
Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Θ. Μ. Πετρινός	N.
Αγ. Γουζούσας	N.	Κ. Μανέτας	N.
Γ. Κ. Βελής	N.	Αλ. Αλεξανδρόπουλος	N.
Ιω. Α. Χατσόπουλος	N.	Μ. Χατσά Μελέτη	N.
Γ. Ιω. Γιολδάσης	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Μ. Σισίνης	N.	Ν. Μπούτσουας	N.
Γρ. Χατοσηγιάννος	N.	Π. Παππατσώνης	N.
Γ. Μητσος	N.	Ιω. Παππατσώνης	N.
Ιω. Κλίμακας	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Αναγ. Δημητρίου	N.	Σπ. Βαλέττας	N.
Π. Α. Ζάνος	N.	Στρατής Δεληγιαννάκης	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Σπ. Α. Βαρδύσης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθας	N.	Παύλος Λεντούδης	N.
Πλ. Παπαδαίος	N.	Χρ. Σουμαρίπας	N.
Γ. Πετμεζάς	N.	Μ. Ι. Μιχαλοπούλος	N.
Ν. Ανδρικόπουλος	N.	Κ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος	N.	Μ. Ιατρός	N.
Γεωγ. Ν. Κορριωτάκης	N.	Δ. Βιρέβλης	N.
Αθ. Δαηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μικρομυχάλης	N.
Βελισ. Νικολαΐδης	N.	Αναστάσιος Μαυρομυχάλης	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομυχάλης	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας	N.	Ν. Μουσουράς	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαρεφόπουλος	N.
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Α. Κανελάπουλος	N.
Εμ. Αντίπας	N.	Κωνσταντίνος Δ Σχινάς	N.
Ανδ. Νοταράς	N.	Ιωάννης Γκυβρας	N.
Εὐσάβ. Οικονομόπουλος	N.	Αναγνώστης Κεχαγιάνης	N.
Γ. Πανοσιφτόπουλος	N.	Σπυριδών Λογουθετόπουλος	N.
Εμ. Χ. Τσουγλας	N.	Π. Παπαθιαμαντόπουλος	N.
Ιω. Ζαφειρόπουλος	N.	Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	N.
Ν. Κορριωτάκης	N.	Αγκήτριος Κουμανιώτης	N.
Εμ. Μελετόπουλος	N.	Θεόδωρος Ι. Μέζης	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Εμμ. Ααζάρου Όρλώφ	N.
Πλ. Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Δουκᾶς Στέφανος	N.	Κώστας Δαρειώτης	N.

Στ. Αντωνιάδης	N.	Γεώργ. Σ. Κριζής	N.
Ιωάννης Περιδης	N.	Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Ανδρέας Μάμουκας	N.	Αγκήτ. Α. Κουντουριώτης	N.
Κάρολος Ναζος	N.	Ιωάννης Γ. Κριζής	N.
Εὐστράτιος Παρίσσης	N.	Αγκήτριος Χαταΐσκος	N.
Αντώνιος Αρμάος	N.	Καλυμάρης Τσουκαλάς	N.
Μητ. Αναστασόπουλος	N.	Κωϊταν. Δουβουνιώτης	N.
Ιω. Τομαράς	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Αν. Παππατσώνης	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Αθ. Κασταθᾶς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γεώρ. Παππαδημητρίου	N.	Ιωάννης Οικονομου	N.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτὴς Κ. Β. Πετμεζᾶς ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἀρθρ. τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς προέσσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτοκόλλου.

Προὔθη δειχτέρον εἰς συζήτησιν ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ συντάξεως τῆς γῆρας Π. Μαυρομυχάλη νομοσχεδίου. Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι θεωροῦν τὸ προκειμένον νομοσχέδιον ὡς δίκαιον καὶ γενναῖον δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑποστηρίζει αὐτὸ ὁρατῆτα ὅμως τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα ὑπομνήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ ἄλλα γῆρα καὶ ὄρκον ἀγωνιστῶν ἀξίαι συντάξεως καὶ περιθέρως. Ταῦτα εἶσι π. χ. τοῦ πρὸ ἀλίγου ἀποβιώσαντος θείωνος ἢ ὑπολειψθεῖσα οἰκογενεᾶ εἰς ἀλλεστάτην κατάστασιν, ἡ τοῦ Βλασίου Μαυροβουκιώτου, ἡ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Τσιανταροῦλλου Τσουρᾶ, καὶ τοῦ Αναστασίου Κορύτση ἐνὸς τῶν δικακρομένων, τιμωτάτων καὶ ἀκριβεστάτων ταμιῶν συνίχησι λοιπὸν εἰς τὴν ὑπουργίον τῆς γῆρας καὶ τὰ ὄρκονα τούτων καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄφιν καὶ τούτων τὰ δικαιώματα, καὶ δικαιοσύνη αὐτὰς κατ' ἀνάλογον.

Προσέθηκεν ἔτιρος, ὅτι τῆς αὐτῆς προνοίας ἀξίαι εἶναι αἱ γῆρα καὶ τὰ ὄρκονα τῶν ἀποβιώσαντων Λεβέντη, Κουντουμᾶ, Ρενιέρη, καὶ ἐπίσης ἀξιοσηστατοὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει πάντων τῶν ἀγωνισθέντων καὶ ἀποβιώσαντων τὰς οἰκογενεὰς ὑπ' ὄφιν, καθὼς οἱ πόροι τοῦ Κράτους ἐπιτρέπουσι, θέλει εἰσαγάγει περὶ συντάξεων νομοσχεδία.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου κατὰ τὴν τάξιν, γενομένης δι' τῆς

διαλογής των εν ταῖς παρατεθείσαις κάλπαις ἐφθιμένων ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Χαν- τσοπούλου καὶ Λεντοῦδη, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου διὰ ψήφων 65 πρὸς 32.

Ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρ. αὐτοῦ, ἐφ' οὗ αὐδεμίᾳ ἐγένετο ἀντίρρη- σις, γειομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ὡς ἄρθρ. δευτέρου, ὄντος. ἐγένετο αὖθις μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνό- λου τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου, γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολε- κτῶν Μοναστηριώτου καὶ Δεμάθα, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρε- δέχθη διὰ ψήφων 63 πρὸς 32 τὸ σύνολον τοῦ ρηθέντος νομο- σχεδίου, ἔχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.

Ἰκρισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερκαίταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν φωτεινὴν χάρην τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρα- τήγου Πέτρου Μαυρομιχάλη χορηγείται μνησιακὰ σύνταξις δραχμ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δεκαπενθῆς τῆς συντάξεως τοῦ ἀποθνή- σαντος συζύγου τῆς.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρῶν νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει ἐκτελεσθῆ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἵπουρ- γοῦ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Τελευταίον ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 17 Μαρτίου ἡμέραν τετάρτην, τὴν ἐπὶ τῶν καθυποβληθέντων πινάκων τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως συζήτησιν, ἐκήρυξε διχλευμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Εὐστρ. Παρίσης.
Γω. Ἀντωνόπουλος.

Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου τοῦ χριστοῦ ὀκτα- κοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἡγδῶου ἔτους παρελθὼν ὁ τέταρτος βουλευτὴς Καλαβρυτίων Βασίλειος Πετμεζᾶς, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, ἔχοντα οὕτως

» Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος ἐνὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπλη- ρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ὁ ἱερεὺς Παύλιος.

Ὁ ὀρκισθεὶς
Β. Πετμεζᾶς.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐστ. Παρίσης.

Γω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 45.

Τῆς 20 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Μαρτίου τοῦ χριστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἡγδῶου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ μεσημβρίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρείαις πλήρως τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνε- γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἀτὰρ ἐγκριθέντα ὑπεγράψαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ἐπέτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 ἐπιτροπῆς, ἀνάγνω ἐκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848 ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 ἔτους ἐπιτροπὴ, ἐπε- ξεργασθεῖσα μετὰ τῆς ἀνηκούσης προσηχῆς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατη- ρήσεις τῆς.

Ἐπὶ τοῦ Κεφλαίου Α. ἄρθρ. 5. φόρος ἐπιτηδευμάτων.

Καὶ ἄλλοτε παρατηρήθη, ὅτι ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων δὲν διανέμεται δικαίως δυνάμει τοῦ ὑπάρχοντος ἐν ἰσχύϊ νόμου, καὶ ἤδη θεωρεῖται ἀναγκασίον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ νὰ συστηθῇ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ ἵπουργεῖον ἡ ἀναθεώρησις τοῦ νόμου τούτου, πρὸς τὸν σκοπὸν κυρίως τοῦ νὰ προσδιορισθῇ δικαιο- τέρα ἀναλογίᾳ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου.

Επί του κεφαλαίου Β'. έμμεσοι φόροι.

Δέν έχει ήδη ή έπιτροπή να έπιφέρει επί των άρθρων του κεφαλαίου τούτου τινά παρατήρησιν, ελπίζουσα ότι τό Υπουργείον έχει υπό όψιν τά επί της συζήτησεως του προϋπολογισμού του π. ε. συστηθέντα εις αυτό παρά της Βουλής μέτρα προς εξασφάλισιν και αύξησιν των δημοσίων εισοδημάτων.

Επί του κεφαλ. Γ'. άρθρ. 1. Νομισματοκοπείον.

Τά άργυρά έλληνικά νομίσματα εξέλιπον τωόντι από την κυκλοφορίαν, και είν' επάναγκες να προνοηθώ ή Κυβέρνησις διά την έκτύπωσιν ποσότητός τινος νέων ταιούτων, άρα αναθεωρήσῃ και την υπάρχουσαν νομισματικήν διατάχην και προσδιορίσῃ εις όλα τά ένα νομίσματα την πραγματικήν αξίαν συγκριτικώς προς τά έλληνικά.

Επί του άρθρου 2. του αὐτοῦ κεφαλαίου περί ταχυδρομικοῦ δικαίουματος.

Ενταῦθα δέν έχει να προσέσῃ ή έπιτροπή πλέον τι των όσα ή Βουλή εῴσυσκεν ει, τό Υπουργείον επί της συζήτησεως του προϋπολογισμού του παρελθόντος έτους.

Επί του κεφαλαίου Δ'. Δημόσια κτήματα κλπ.

Αί επί της συζήτησεως του προϋπολογισμού του π. ε. γενόμεναι παρατηρήσεις εις τό Υπουργείον ώς προς τά διάφορα άρθρα του κεφαλαίου τούτου δύνανται να επαναληθώσι και αυθις· ιδίως δέ θεωρεῖται απόλυτως αναγκαίον να συσταθώ ή σύνταξις μιᾶς γενικῆς καταγραφῆς των εθνικῶν ελκρτων κτημάτων παντός είδους συμπεριλαμβανόμενων και των αγροελαίων, και ή εκποίησις όλων αυτών (όσα δέν είνου μέχρι τούδε διατεθειμένα άλλως πως). διότι διά μόνου της ταιούτης αυτών διαθέσεως δύναται να βελτιωθώσι και να παραώσι σημαντικήν εις τό δημοσίον και εις τοῦς πολίτας εφέλιαν.

Επί του κεφαλαίου Β'. Εκποιήσις εθνικῶν κτημάτων.

Ενταῦθα δέν έχει ή έπιτροπή εἰμῃ να ύπομνήσῃ και πάλιν την ανάγκην της αὐτοπαιτέρως αναβολῆς παραουσιασεως του νέου περί προκηυοτήσεως νόμου διά τοῦς πολλάκις έκτεθέντας λόγους.

Επί του κεφαλαίου Γ'. άρθρ. 8. Μισίαματα μετοχῶν
Εις τῶν Τράπεζαν.

Επί του κουδύλου τούτου ή έπιτροπή θεωρεῖ αναγκαίον να ύπομνηθώσιν εις τό Υπουργείον αι γενόμεναι παρατηρήσεις επί της συζήτησεως του προϋπολογισμού του 1846 έτους, και ή

επενεγθεισα απόφασις της Βουλῆς κατά την ΡΙΑ συνεδρίασιν της Β'. Συνόδου της 3 Ιουλίου 1846, διά τοῦς αναπτυχθέντας τότε λόγους.

Επί του κεφαλαίου Ζ'. Εκκλησιαστικά εισοδήματα.

Συζητήσασα και τό κεφάλαιον τούτο ή έπιτροπή, ουδεμίαν μὲν έπέκρινε να προταθῃ επί των συνιστάντων αυτό κοινούλιον μεταβολήν, άλλ' ουχ ήτιον έθεωρησεν αναγκαίον τό να ύπομνησθῇ εις τό Υπουργείον ή άνω περαιτέρω αναβολῆς έκτέλεσεως της β'. διατάξεως του άρθρου 105 του Συντάγματος, διά να κανονισθώσιν έν γένει τά περί εκκλησιαστικῶν εισοδημάτων.

Εν Αθήναις, τῆ 20 Μαρτίου 1848.

Ο εισηγητής

Ι. Α. Χατζόπουλος.

Επί δε της άναφορῆς του βουλευτου Κ. Ν. Κορσιωτάκη, αἰτούντος ένός μινός άδειαν άπουσίας, ή Βουλή απέρηματο καταφατικώς.

Αναγγελθέντος δ' ότι αντίκειμενον της παρούσης είναι ή επί του περί ζωοκλοπῆς και ζωοκτησίας νομοσχεδίου συζήτασις, και ή άπάντησις του πρώην επί των οικονομικῶν ύπουργού προς τον περί οικονομικῆς του Κράτους καταστάσεως λόγον του διατάχου αυτού, παρετηρήθη υπό τισιν, ότι πρέπει να αναβληθῇ ή του νομοσχεδίου συζήτασις, διότι αγνοούται, ότι περί αυτού πρόκειται, δέν προπαρασκευάσθασιν, διά να φέρωσι τας άναγκαίως παρατηρήσεις. Εποῦς δέ τούτου έλλείπωσι και πάντες οι ύπουργοί, εἰτινες προκαλούμενοι, πρέπει να ύπομνηθώσι τά έν τῷ νομοσχεδίῳ.

Επενεγκόντος δέ τῷ πρώην επί των οικονομικῶν ύπουργού, ότι κατά την παρελθούσαν συνεδρίασιν είχαν έρίσει την 17 του Ισταμένου προς άπάντησιν των παρά του νέου ύπουργού των οικονομικῶν ρηθέντων, άλλ' άσθενήσας εζήτησε την αναβολήν εἰδοποιών τό Προεδρείον, ότι έν άνοι ανάγκη, δύναται να έμειδασθῇ και με βλάβην τινά της υγιείας του αναβληθείσης λοιπόν φανισθῇ και με βλάβην τινά της υγιείας του αναβληθείσης λοιπόν της συζήτησεως, ουχ ήτιον δέ προκειμένου να γίνῃ σήμερα ή αίτήσεσι των ύπουργῶν· ήδη δέ προκειμένου να γίνῃ σήμερα ή συζήτασις, αναγκαίον θεωρεῖ την παρουσίαν των ύπουργῶν, διότι πρῶν ή έπιληρῆς του λόγου, απαιτεῖται να κληθῇ προς αὐτοῦς εἰσώτσιν τινά σπουδαιάν· επί τούτοις άπεραιεθῇ να λάβῃ τον λόγον βραδυτέρου, άρ' εἰ οι περιμενόμενοι ύπ' ργοί εμφανισθώσιν εις την Βουλήν έν τῷ μεταξύ δὲ να συζητηθῇ ή αρχῆ του περί

ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου, καθ' ὅσον εἰσαχθὲν παρὰ τοῦ πρώην ἐπὶ τῶν ἐπιτελικῶν ὑπουργῶν παρεδέχθη ὑπὸ τοῦ νέου νὰ τιθῆ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν.

Ἀναγνωσθέντος ὅθεν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, καὶ μηδενὸς αἰτούντος τὸν λόγον, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτέρασιν τῶν ψηφολεκτῶν Ῥιζοπούλου καὶ Γ. Μαυρομιχάλη, ἐξ ἧς συνέβη, κατὰ τὸ ὄριον προσκατώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμφερεῖ διὰ ψήφου 88.

Πρωτόκολλον ὑψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου, ναι ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.
Κλεομ. Οικονόμου	N.	Ἐλευθέριος Κηλογερᾶς	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Γεώρ. Ιωάν. Βατίστας	N.
Δ. Δελαγεώργης	N.	Ἄγγελος Γουζούτσας	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ιωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Σταυρὸς Γρίβας	N.	Γεώργιος Ιω. Γεωργιάδης	N.
Ιωάννης Πατριάρχης	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Μιχαὴλ Σισιάνης	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γρηγόριος Χατασιγιάννης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γεώργιος Μήστος	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ιωάννης Κλίμακας	N.
Ἀναγ. Μακρυποκαμίσσης	N.	Ἀναγιώτης Δημητρίου	N.
Δημήτριος Καλλιπερῶς	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	N.
Κωνσ. Βελζάκης	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Ἀναργύρος Πετράκης	N.	Χριστὸδ. Ν. Διμάθης	N.
Κ. Τζαβέλλας	N.	Ἠλίας Παπαδαῖος	N.
Σ. Σιράτος		Γεώργιος Πατριεζᾶς	N.
Π. Ῥάγκος	N.	Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ι. Ζάρκος	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Γ. Κορριωτάκης	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης		Α. Δανιλοπούλος	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.

Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης		Ἄναγ. Μαυρομιχάλης	
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας		Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Κωνσταν. Δ. Σχινᾶς	
Ζαχαρίας Δεπάτσας	N.	Ιωάννης Γαρούας	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Ἀναγιώστης Κεχαγιᾶς	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	
Εὐστάθιος Οἰκονομάπουλος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Γεώρ. Πανοπερφότουλος	N.	Ιω. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦγλος	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Ιωάννης Ζαχαριόπουλος		Σεμῆτριος Κουμκινιώτης	N.
Ματθῆσιος Πρωτοπαπῆς	N.	Θεόδωρος Ι. Μῆξης	N.
Νικόλαος Κορριωτάκης		Ἐμμ. Δαζάρου Ὀρόφ	
Ἐμ. Μελετόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Παρασκευᾶς Ματάλας		Κωνσταντ. Δαρεσιώτης	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Σταμ. Ἀντωνιάδης	N.
Λουκάς Στέφανος	N.	Ιωάννης Περιδης	
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Ῥήγας Παλαμίδης		Κάρολος Νάζος	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.	Εὐστράτιος Πηρίσσης	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Μ. Ἀναστοσόπουλος	N.
Μαλέτης Χατοῦ Μιλέτη	N.	Ἰ. Τομαρᾶς	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Ἄν. Παπατσώρης	
Δημήτριος Σακελλαριάδης	N.	Ἰθ. Καστανᾶς	N.
Νικόλαος Μπούτσουρας	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.
Π. Παπατσώνης	N.	Ἄνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Ἰω. Παπατσώνης	N.	Ἄνμ. Α. Κουντουριώτης	
Π. Δαρεσιώτης		Ιωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Δημήτριος Χατσιόκος	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσας		Κωνσ. Δουβουνιώτης	N.
Παῦλος Λεντούδης	N.	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Χρῶσανθος Σουμαρίπας		Ιωάννης Τασσαῖος	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Κ. Βέικος	N.	Ιωάννης Οἰκονόμου	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός	N.		
Δημήτριος Βιρβίλης			
Γεώργιος Μπάνης	N.		

Ἐμφανισθέντων δὲ μετὰ τοῦτο τῶν ὑπουργῶν, ὁ ἀρτίως τῶν

οικονομικά διέπων παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ περί οικονομικῆς καταστάσεως ἔκφρασις τοῦ νέου ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶν παρεξηγήθη ὑπὸ τινῶν ὡς κακίζουσα αὐτήν, δὲν συμφωνεῖ δὲ τοῦτο μὲ τὸν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου περὶ οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ 1847 καθυποβληθέντα πίνακα, παρακαλεῖ τὸν Κύριον ὑπουργὸν νὰ τὸν ἐξηγήσῃ, ἐὰν ἐνόμισε καλῆκεν ἀπλῶς νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἀνωτέρω πίνακα, χωρὶς νὰ ἀινιττηται ἄλλο ἐπιδοκιμάζων ἢ ψέγων τὴν οικονομικὴν μας κατάστασιν, ἢ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν αὐτήν ἐκφραζομαι περὶ τοῦτου.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι καθήκον του ἦτο νὰ παρουσιάσῃ πίνακα τῆς οικονομικῆς καταστάσεως, καὶ χωρὶς νὰ ἔχη οὐδένα σκοπὸν ἄλλον ἔπραξε τοῦτο, καθὼς ὑποκείμενος εἰς εὐθύνην ὡς συνταγματικὸς ὑπουργός, λαζῶν τὸν λόγον, ἐπάνογεν ὁ ἀνωτέρω, ὅτι ἀρκοῦμενος εἰς τὴν εἰλικρινῆ αὐτὴν ἐξηγήσιν τοῦ ὑπουργοῦ, θέλει περιορίσει τὸν λόγον του εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ἐαυτὸν ὡς πρὸς τὴν οικονομικὴν τοῦ Κράτους διαχείρισιν. Συναισθάνεται δὲ μεγίστην χαρὰν ἐρχόμενος νὰ δώσῃ οἰκοθεν λόγον τῶν ἐπὶ ἐν σχεδόν ἔτος ὑπουργικῶν πράξεων του, διότι καὶ ὡς ὑπουργός ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ εὐθύναν τῶν ἔργων του, καὶ ὡς πολίτης ἔχει συμφέρον νὰ καθιερωθῇ ἡ σωτήριος αὐτὴ ἀρχή, διότι ἕκαστος ὑπουργός, ἀναλογιζόμενος, ὅτι θέλει ἐπέλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ βήματος πρέπει νὰ δώσῃ λόγον τῶν ἔργων του, θέλει εἰσθεῖ προσεκτικώτερος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰσθῶν του· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τοῦ κυρίου θέματος, ἀναγκαῖον ἐνόμισε νὰ προτάξῃ παρατηρήσεις τινάς, οὐχὶ ἀπὸ σκοποῦ ἐπικρίσεως ἢ ὑπερασπίσεως προσώπων δοκώμενος, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἀγορεύων, δι' ὅσα ἐνεκα πολιτικῆς παραφορᾶς πολλάκις ἐκτιθενται. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι πάντες καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ γνωρίζουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1845 πολὺς γίνεται λόγος περὶ οικονομικῆς κρίσεως, καὶ συνεχῶς διεδруλλεθη ὅτι ἀπὸ στιγμής εἰς στιγμήν θέλομεν φθάσει εἰς τὸ πικρὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα· οὐχ ἦττον δὲ καὶ σήμερον τὸ αὐτὸ διαδίδεται ἐξωθεν, τὸ ὅποιον ὄλοσχερῶς ἀποκρούει καὶ ὡς μὴ ἐχόμενον ἀληθείας καὶ ὡς ἀντίθετον ὅλωι πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν τιμὴν. Δὲν ἄγνοεῖ δ' οὐδεὶς ποτε ἀπαισιᾶ φθῆναι κατ' αὐτὸς διεδροχῆσαν, καὶ πόσος ἐγένετο λόγος περὶ οικονομικῆς κρίσεως, τῶν μὲν διαβεβαιούτων ὅτι 30,000 δραχμ. εὐρίσκονται μόλις εἰς τὸ ταμεῖον, τῶν δὲ δικτειομένων, ὅτι οὐδὲ λεπτὸν ἀπέμεινε πλέον, καὶ εἰς πλήρη ἐφθάσαμεν χρεωκοπίαν, ὥστε ἐπόμενον ἦτο νὰ συναισθάνηται ἕκαστος, ἀπὸ γενναῖον ἐμπνεόμενος αἴσθημα, ὅλον τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς

ταύτης· ἀλλ' ὁ νέος τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, καθῆκεν συνταγματικὸν ἐκπλήκρον, καθυπέβαλεν ἤδη πιστὴν εἰκόνα τῆς οικονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως, καὶ κατέψευτεν οὕτω τὴν πικρὰν ταύτην φθῆναι, δι' ἣν καὶ πολλοὶ ἔσται τῶν βουλευτῶν ἐκλονίσθησαν. Ὅ,τι δὲ θέλει παρατηρήσεως ἄξιον εἰς τίς ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1844 διαδοθείσας ταῦτα φθῆνας εἶναι, ὅτι κατὰ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἔτους τούτου ὑπῆρχον ἐν τοῖς ταμείοις μετρητὰ καὶ ἀντίτιμα δραχμῶν 1,034,000, τὸ δὲ κατὰ τὸν Λύγουστον ἐπειθὸν ὑπουργεῖον παρέλαβε παρὰ τοῦ προ αὐτοῦ 810,000 δρ. μόνον, ὅπερ εἴσι 220,000 δραχμ. ἕλαττον ἐν διαστήματι τῶν ἑξαμηνύων μὲν μινῶν· καὶ ὡς μὲνουσιν ἤδη ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους 1,500,000 δραχμ. ποσότης οὐδὲν ἄλλο ἢ διπλασία τῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου Μαρτίου παραδοθείσης· λέγει δὲ διπλοσία διότι καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα ποσά συμπεριλαμβάνεται τὰ ἐκ τῶν ἀντιτίμων διαφόρους ποσότητας· ὥστε ἐὰν ἐξαίρεθῶσιν ἀμφοτέρωθεν τὰ ἐκ τῶν ἀντιτίμων ποσά, ἐκ μὲν τῶν 810,000 μένουσι 500 χιλιάδες, ἐκ δὲ τοῦ 1,500,000 ὑπολείπεται πραγματικῶν ποσόν εἰς μετρητὰ 1,000,000 δραχμῶν· ἢ δὲ ποσότης αὐτὴ εἶναι ἀναντιρρότος, διότι εἶχε διατρίψει τὴν τῶν ἀντιτίμων ἐξάρεσιν, διὰ νὰ φανῆ τὸ ἐν τῆς ταμείων ἐνυπάρχον πραγματικὸν ποσόν. Καὶ μολυντοῦτο μετὰ τὴν μαθηματικὴν ταύτην τῆς βελτιώσεως τοῦ ταμείου ἀλήθειαν δὲν ἔπαυσαν ἔστωτε πᾶσαν στιγμὴν διαδιδόντες, ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ὄρας εἰς ὄραν, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπιτείνεται οικονομικὴ κρίσις, ἐνὼ οὐδὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε, οὐδὲ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει γίνεαι, ὡς πέποιθε, τοιοῦτον δυστύχημα. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ πανδήμως, ἵνα καταδείξῃ, ὅτι δὲν περιήλομεν εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, καὶ ἀποτρέψῃ τὸ κατ' αὐτὸν τοῦς ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ διαδιδόντας ταῦτα μὲ βλαβὴν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων προφανῆ· διότι ἔχομεν, ὡς γνωστόν, δανειστούτας, καὶ δὲν ἔπρεπε δι' εὐτελεῆ παθῆναι νὰ ἀπεικονίζηται τόσον οἰκρὰ ἢ κατάστασις μας, καὶ ἀφοῦ πρὸ χρόνων ἀνάσσειν οἰκρὰ ἢ κατάστασις μας, καὶ ἀφοῦ πρὸ χρόνων ἀνάσσειν οἰκρὰ ἢ κατάστασις μας, καὶ ἀφοῦ πρὸ χρόνων ἀνάσσειν οἰκρὰ ἢ κατάστασις μας, πρῆκει νὰ ἡμεῖς φιλοδώλοτεροι εἰς βάλλεται ἢ ἐξόρλησις, πρῆκει νὰ ἡμεῖς φιλοδώλοτεροι εἰς τοιοῦτας φθῆνας, ἐπειδὴ ὅταν χρεωκοπία ἐπαπειλῇ πάντα ὅμοιωτα, ἢ δανειστῆς προστρέφει εἰς ἐτονώτερα μέτρα. Δυστυχῶς δὲ πλάσκει τὰ παρ' ἡμῶν τυχεῖως διαδοθέντα ἀντήγησαν ὡς ἀληθῆ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἀγγλίης, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐστρέψθησαν πολλὰ περὶ ἡμῶν τῆς δυνάμεως ταύτης μέτρα. Δὲν ἐκφέρει δὲ πρώτῃν ἤδη φορὰν τοιαύτης παρατηρήσεως· καὶ ἄλλοτε ὡς Βουλευτῆς ἐξέφρασε τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ σή-

μερον δὲν ἐλλείπει τοῦ καθήκοντος τούτου, οὐχὶ δι' ἄλλον σκοπόν, ἢ διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ὡς πολιτικῆς ἀδυναμίας. Παρατηρεῖ ἤδη ὅτι μετὰ τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἐπι τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ ἐξήγησιν ὀλίγα διακρίνεται νὰ προσθήσῃ, καὶ ἔτι οὐδὲ τὸν λόγον θέλεε ζητήσῃ, ἐὰν ἐγνώριζεν, ὅτι τοιαύτη εἶλετο τῷ δοθῆ ἐξήγησις. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπιτήδως ὤρισθη ἡ περὶ τούτου συζήτησις, καὶ προλαθὼν εἶπεν ὅτι σκόπιμον εἶναι νὰ καθιερωθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ δίδῃ ἕκαστος λόγον τῶν ἐκαστοῦ πράξεων, θάινει ἀσμένως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἐξηγήσας ἤδη ποῖον τὸ ἐν τοῖς ταμείοις ποσὸν τοῦ κατὰ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1844 ὑπουργείου καὶ ποῖον τὸ τοῦ ἤδη ἀποσυρθέντος, μένει νὰ εἴπῃ τὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ ἀφορῶντα. Παρατηρεῖ ὅθεν ἐκ εὐρισκομένων εἰς τὰ ταμεία κατὰ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ 1847 2,500,000 δραχ. ἀφαιρέσει τοῦ ἐκ τῶν ἀντιτίμων ποσοῦ, μένει ὑπόλοιπον καθαρὸν 1,900,000 περίπου δραχμῶν μετρητῶν, ὥστε ἡ παρούσα κατάστασις τῶν ἐν τοῖς ταμείοις μετρητῶν ἐλαττωθεῖ κατὰ 900,000 περίπου δραχμῶν. Ἐξηγεῖ ὅθεν τὰ αἴτια τῆς ἐλαττώσεως ταύτης, καὶ ἂν ἔπρεπε νὰ φέρῃ ταῦτα πολλῶν μείζονα διαφορὰν. Καὶ πρῶτον ἀρχεται μνημονεύων τὰ ἐκτάκτως διὰ τὸ ἐξωτερικὸν χρέος ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δοθέντα. Παρατηρεῖ ὅθεν, ὅτι ἐδόθησαν εἰς τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας ἀπέναντι τοῦ δανείου δραχ. 110,000 διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1847. Εἰς τὸν Ἰππότην Εὐνάρδον διὰ τὸ 1/3 τοῦ δανείου 200,000 δραχμῶν. Καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ἀνωτέρω πρέσβυν 225,000 δραχ. διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1848, τὸ ὅλον δι' ἐξωτερικὸν χρέος 535,000 δρ. Ἐκτὸς τούτου διηρπάγησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Πάτραις ληστανάρτου 33,000 δραχ., ἐδωρήθησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 25,000, ἐδαπανήθησαν πρὸς ἐξόντωσιν τῶν στάσεων 150,000 καὶ ἐπληρώθησαν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 276,000 δραχ. δι' ἐξόδα εἰσπραξέως φόρων κλπ. ἀνηκόων εἰς τὸ 1846 ἔτος. Ἡ δὲ ποσότης αὕτη ἐπεβάρυνε κατ' ἐξαιρέσιν τὰς δαπάνας τοῦ 1847 ἐκ τοῦ προηγμένου ἔτους 1846 καὶ ἐκ τοῦ ἤδη τρέχοντος προελθοῦσα, διότι τὸ μέγιστον μέρος τῶν διὰ τὴν εἰσπράξιν τοῦ 1846 δαπανῶν, ἐγένετο ἀπὸ ἀνέλαθιν οὗτος τὴν τοῦ ὑπουργείου διεύθυνσιν. Οὐχ ἦττον δ' ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἡ Κυβέρνησις, τῆς δημοσίου υγείας κηδομένη, ἐδαπάνησε 33,000 δραχ. διὰ τὴν νόσον σπυροκόκκων, καὶ 15,000 συγχρόνως διὰ τὴν χολοφόρϊαν καὶ δαμαλίδα. Ἐκτὸς τούτων δ' ἀφηρέθησαν καὶ 58,000 δραχ. εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1847 ἰδίως ἀνήκουσαι, προελθοῦσαι ὅμως

ἀπὸ εἰσπραξέων μοναστηρίων καὶ πολυτῶν ἐνοικιάσεων μοναστηρίων κτημάτων, αἵτινες ἀπεδόθησαν, ὡς ἔδει, πρὸς τὰς μονὰς κατὰ τὸν περὶ τούτου κείμενον νόμον. Ὅλα δὲ τὰ ποσὰ ταῦτα φέρουσι 1,125,000 δραχ. ὥστε ἡ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ταμείοις εὐρισκομένων χρημάτων κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1847 προκύπτουσα διαφορὰ κατὰ τὸν ἤδη ληξαντα Φεβρουάριον τοῦ 1848 ἐξαλείφεται διὰ τῶν ἀνωτέρω πληρωμῶν καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τούτο· τὸ 1847 ὑπέστη καὶ ἀτυχίας τιὰς φυσικὰς, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἡ ἀνθρώπινος δύναμις σταματᾷ. Εἶναι δὲ πρὸς πάντας γνωστὴ ἡ κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο ἀφορία, ἡ τῶν προσόδων ἐλάττωσις καὶ ἡ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος σημαντικὴ ἐκπτώσις, τὰ ὅποια, συγχρόνως ἐπελθόντα, ἐπένεγκον ἐλλείμματα οὐσιώδη. Διότι, ἐνῶ τῷ 1846 παρήχθησαν 950,000 κοιλὰ δημητριακῶν καρπῶν, μόλις κατὰ τὸ 1847 συνήχθησαν φειδωλῶς 700,000 μόνον. Καὶ ἐνῶ τὸ 1846 ἡ σταφὶς ἐπωλείτο εἰς Πάτρας καὶ ἀλλαχοῦ 52—60 διστάλων τὴν χιλιάδα, κατὰ τὸ 1847 ἐπωλήθη ἀνά 25 διστάλιν καὶ ἔρθεσε μέχρι 32 ὁ ἀνωτάτος ὄρος. Ἔστε τὸ πλούσιον τούτο προῖον παρήγαγεν ὠφέλιαν ἐλάττωσιν τῆς συνήθους κατὰ τὸ ἤμισυ. Μ' ὅσον δὲ συγκαταβάσιν καὶ ἂν ὀρισθῇ ἡ ἐλάττωσις, ὑπερβαίνει βεβαίως τὸ 1,200,000 δραχμῶν. Εἶναι ἀρὰ προφανές, ὅτι προστιθεμένων εἰς τὸ ποσὸν τούτο καὶ τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους καὶ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἄλλων ποσῶν, συγκεφαλαιούται τὸ ὅλον τῶν γενομένων δαπανῶν εἰς 2,300,000 περίπου δραχμῶν ὥστε οὐ μόνον δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰ ταμείον ἡ ἐλαχίστη ποσότης, ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις νὰ προκύψῃ 400,000 δραχμῶν. Καὶ ὅμως ὑπάρχει καὶ φαίνεται ἤδη εἰς τὰ ταμεία ὡς ἐγγιστα 1,000,000 δραχμῶν. Ἄπαντες λοιπὸν θέλουσι συνομολογήσῃ, ὅτι διὰ νὰ φανῇ τὸ αἴσιον τούτο ἀποτέλεσμα, οὐσιώδεις βέβαια ἐγένοντο βελτιώσεις περὶ τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν. Καὶ ὑπῆρξαν ἀληθῶς αἱ σωτήριαι αὗται βελτιώσεις, διότι τακτοποιήσιν εἰς πολλὰ τῆς ὑπηρεσίας μέρη, ἀγρυπνος ἐπιτήρησις τοῦ εθνικοῦ πλοῦτος καὶ αὐστηρὰ καταδίωξις πάσης καταχρήσεως ἐπὶ παντὸς προσώπου, ἀρετῶς ἐφαρμοζομένη, ἔφερον τελευταίον τὸ εὐτυχές τοῦτο ἀποτέλεσμα. Καὶ ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1847 ἡ τοῦ ἐμπορίου κίνησις ἦτο πολὺ ἀσθενέστερα τῆς τοῦ 1846, καὶ ἡ σταφὶς 6 0/0 τελωνιακῶν δικαιώμα κατέχουσα ἦτο κατὰ τὸ ἤμισυ ἐλάττων τῆς τοῦ 1846. ὑπερέβησαν μολοντοῦτο αἱ τελωνιακαὶ εἰσπραξέεις κατὰ 300,000 δραχ. ὅλα ἐν γένει τὰ προηγούμενα εἴη καὶ ἴδιως τὸ 1847.

Τοιαύτη ἐπὶ τὰ κρείττω παρουσιάζεται διαφορὰ ἀπὸ τὰ οὐσιωδέστερα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄρθρα, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ σχεδὸν ἄρθρα αὐτοῦ. Διότι ἐν ᾧ τὸ 1845 καὶ 1846 ἐντὸς τῶν αὐτῶν ἐτῶν εἰσπράττοντο 1,500,000 δραχ. ἐκ τοῦ ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου, κατὰ δὲ τὸ 1847 μόνον 480,000 εἰσπράχθησαν διὰ τὴν προφανῆ ἀφορίαν καὶ διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως νόμου, ἧτις ἀέσταιτε τὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκποιήσιν τῶν καρπῶν καὶ τὴν ἐκ τούτων εἰσπραξίν κατὰ μέγαν μέρος, ἐφθασαν μολοντοῦτο ἐν γένει τὰς τῶν παρελθόντων ἐτῶν εἰσπράξεις, ἐκ τῶν διαφόρων ἄλλων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄρθρων ἀναπληρωθεῖσαι· ἄλλη οὐσιωδεστάτη βελτίωσις καὶ οἰκονομία, οὐχ ἦττον εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ἑλλείμματος συντείνουσα, εἶναι καὶ ἡ περὶ τὰ ἐξόδα τῆς τῶν φόρων εἰσπράξεως οἰκονομία· ἀπόδειξις ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1845 ἀέθησαν αἱ πρὸς τοῦτο δαπάναι εἰς 615,000 δραχ., τὸ δὲ 1846 εἰς 630,000, ἐν ᾧ τὸ 1847 μόλις ἐδαπανήθησαν ἀμέσως 278,000 καὶ ὀφείλονται ἔτι 190,000, αἵτινες συγκεφαλαιούμεναι φέρουσι 468,000 δραχ. ὥστε ἐπὶ ποσοῦ 630,000 δραχ. καταφαίνεται οἰκονομία 170,900 περίπου· ἀλλὰ τὸ 1847 δὲν ἐπάλαισε μόνον μετὰ τῶν δαπάνων, οὐδὲ μετὰ τὴν ἀφορίαν καὶ τὴν ἐκπτώσιν τῆς στατιδός καὶ ὅσα ἄλλα ἐξέθηκεν, ἀλλ' ἐπεβρόνθη συγχρόνως καὶ μετὰ σημαντικὰ ἐξόδα τοῦ παρελθόντος ἔτους· διότι ἐπληρώθησαν 2,358,000 δραχ. δι' ἐξόδα τοῦ 1846, ἐν ᾧ ἐντὸς τοῦ 1846 ἐπληρώθησαν μόνον 2,081,000 δι' ἐξόδα τοῦ 1845· ἐκτὸς δὲ τούτου πάλιν ὄχι πλείότερα τῶν 1,329,000 δραχ. δι' ἐξόδα τοῦ 1844, διότι δὲν ὑπῆρχεν εἰσέτι προϋπολογισμός. Ὄθεν μετὰ τῶν δαπάνων ἐκτάκτους δαπάνων καὶ τῶν προϊόντων ἐλάττωσιν, τὸ 1847 οὐδὲν ἦττον ἀντέσχεν εἰς δια ταῦτα, καὶ εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὸ ταμεῖον ἢ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐμφανισθεῖσα κατάστασις· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλας δυσχερεῖς ἔπρεπε νὰ ἀντιστῇ τὸ 1847· ἀνκαὶ ἀνέλαβε τὴν τοῦ ὑπουργείου διεύθυνσιν εἰς περιστάσεις δεινὰς, διότι ὑφίστατο σφοδρὰ ἢ τῶν ἐκλογῶν πάλιν, δὲν ὑπῆρχε διὰ τὴν τῶν φόρων εἰσπραξίν φορολογικὸς νόμος, καὶ τῶν αὐτῶν ἄλλαι ὑπῆρχον δυσχερεῖαι, ὅμως κατὰ 22 0/0 ὑπῆρξε μόνον ἐπὶ ἐλαττον ἢ ἐκ τῶν γεννημάτων διαφορὰ τοῦ 1847 ὡς πρὸς τὰ τοῦ 1846, ἐν ᾧ οὐδὲ τὸ 1/10, οὐδὲ τὸ 1/5 ἐκ πολλῶν ἐπαρχικῶν παρήχθη ἀναλόγως τῆς τοῦ 1846 παραγωγῆς· αὐτὸ δὲ τοῦτο οὐδ' ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐδίστασαν νὰ συνομολογήσασιν πολλοὶ τῶν μὴ διακειμένων ἄλλως εὐνοϊκῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον

ἄλλ' ἢ ἀνωτέρω ἐλάττωσις ἤθελεν εἶσθαι πολλῶ ἀνωτέρα, ἐν αὐστηρὰ ἐπιτήρησις δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπαλλήλιας. Διὸ μόλις ἀναλαβὼν τὴν τῶν οἰκονομικῶν διαχειρίσιν, πρῶτην ἀρχὴν ἀναλλοίωτον ἔθεσε, νὰ διατηρήσῃ ἀνετατρεπτοῦς πάντας ἐν γένει τοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν, τὴν ἱκανότητα καὶ τὸ ἀνεπίληπτον τοῦ χαρακτῆρος, ἦσαν ἐπάξιαι διατηρήσεως, ἐν καὶ εἰς περιστάσεις τοιαύτας ὑπεχρεοῦτο ἴσως νὰ εἰσαγάγῃ πολλὰ νέα πρόσωπα· ἀλλὰ συναισθανόμενος τὴν πρὸς ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας διατήρησιν παλαιῶν ὑπαλλήλων, καὶ ταύτην μόνον πάντος ἄλλου προτιμῶν, δύο ἢ τρεῖς μόνον ἠρέσκετο νὰ ἀπομακρύνῃ, ἀλλὰ πολλοὺς ἀπέβαλε διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν καὶ εἰς δικὴν περίπτωσιν ἀνευθότως. Ὅσον λοιπὸν ἀκλόνητος ἦτον ὑπὲρ τῆς τῶν τιμῶν ὑπαλλήλων διατηρήσεως, τοσοῦτον ἀκλόνητος ἦτο καὶ περὶ τὴν καταδίωξιν πάσης ἀνακαλυπτομένης καταχρησεως. Μικρότερος τῶν λόγων τοῦ αἰ ἐρημερίδες, εἶθε ἕκαστος εἶδε τὴν εἰς δικὴν παραπομπὴν πολλῶν ὑπαλλήλων. Χαίρει δὲ δυνάμενος νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπαρχικῶν καὶ φίλων τοῦ ἡξίστου πρῶτον τὴν καταδίωξιν· εἶχε δὲ πρὸς τοῦτο διατάξει τὸν νομάρχην καὶ ἔφορον νὰ ἐπιβλέπωσιν αὐτηρῶς ἐπὶ παντὸς ὑπαλλήλου, καὶ ἐξ αὐτῶν καταδικάσθησαν τρεῖς ἐν καὶ ἄλλως φίλοι τοῦ. Οὐχ ἦττον δ' εἶχε συνεννοηθῆ καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἵνα οἱ εἰσαγγελεῖς φροντίσωσι νὰ μὴ ἀπορεύῃ ὁ ἔνοχος τὴν αὐστηρότητα τῆς δικαιοσύνης, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἀλικῶν διαχειρήσεως καὶ τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων ἐπίστησεν οὐσιωδῶς τὴν προσοχὴν τοῦ. Πολλοὶ τούτων ἠδύνατο νὰ κρατῶσι κατὰ τοὺς κανονισμοὺς δημοσία χρήματα, ἐῴσοῦ ἐξελεγχθῶσι ποτε παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐξελεγεῖς αὐταὶ συνήθως βραδύνουσι, καὶ ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ τελευτᾷ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κάτοχος τῶν χρημάτων, ἢ ἄλλως νὰ μὴ παρέχῃ ἀσφάλειαν, ἐφρόντισεν ὡς μινιαίως νὰ φέρωσιν εἰς φῶς τὴν ἐλαχίστην τῶν χρημάτων καθυστέρησιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ εἰς χρήματα εἰσπράξεις τῶν δημοσίων φόρων ἀπολύτως ἀνετίθεντο εἰς τοὺς εἰσπράκτορας, παρετήρησεν, ὅτι δὲν παρέχει τοῦτο ἀσφάλειαν οὐδ' εἰς τὸ δημόσιον οὐδ' εἰς τὸν ἰδιώτην, ἐπειδὴ ἐγίνοντο αἱ εἰσπράξεις ἀνευ ἀποδεικτικοῦ τινος παραλαβῆς. Ἐδύνατο λοιπὸν νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι διὰ τὴν ἑλλειψίν ταύτην ἴσως εἶχον εἰσπραχθῆ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀφανῆ τινα παρὰ τῶν εἰσπρακτῶρων ποσά. Διὸ ἐξέτατο κανονισμὸν, δι' οὗ πάσα ἐμπεδί-

ζεται εἰσπραξίς, εἰν δὲν συνοδεύηται καὶ μὲ διπλότυπον ἀποδεικτικόν. Ἢδη δὲ τῆς παρουσιασθείσης παρὰ τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καταστάσεως ἀπτόμενος, θέλει ἐπιφέρει τινὰς παρατηρήσεις, οὐχὶ δὲ ἄλλον σκοπὸν, ἢ διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοῦτον ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, διότι πέποιθεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ καὶ θέλει σπουδάσει διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς. Ἐνταῦθα δ' ἀνέγνω περὶ τούτου τὴν ἐξῆς σημείωσιν.

α Τα ἐν τῷ ταμείῳ κατὰ τὴν 1 Μαρτίου 1848 εἰς μετρητὰ εὑρισκόμενα εἰσὶν 986,740 δρ. τὰ δὲ τῶν ἀντιτίμων ἀναβαίνουσιν εἰς 513,260, ὥστε τὰ δύο ποσὰ φέρουτιν 1,500,000 δραχ.

α Τα μέχρι 31 Μαΐου εἰσπραχθησόμενα, κατὰ τὰς παρουσιασθείσας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τρεῖς καταρτάσεις, ἧτοι ἀπὸ πωλήσεως γεννημάτων, τελωνιακὰ δικαιώματα, ἄλατα, χαρτόσημον καὶ δάση, ἀναβαίνουν εἰς δρ. 3,269,000 μετὰ δὲ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ ὑπαρχουσῶν εἰς μετρητὰ 986,740

4,255,740.

Προστίθενται ἐνταῦθα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπὸ στοιχ. Δ' καταστάσεως τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ, ἧτοι ἐκ τῶν δραχμῶν 1,835,215 τῶν εἰς χρήματα εἰσπραττομένων καὶ ὀφειλομένων φόρων τοῦ 1847, ὡς εἰσπραχθησόμενα τοῦλάχιστον κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ μῆνας, Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μαΐον, κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Α' ἐπισυνημμένην κατάστασιν, 450,000. Προστίθενται ἐπίσης ὡς εἰσπραχθησόμενα κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐκ τῶν φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, δικαιωμάτων, νομισματοκοπέου ματαλλείων καὶ ὀρυκτῶν, ἰχθυοτροφείων, ἐλαιῶνων, ἀμπελώνων, περιβολίων, δημοσίων κτιρίων, χρεωλυσιῶν, δεκαετῶν πιζώσεων, προκοκτοσιῶν, καὶ εὐαρθῶν κτημάτων, ἀπολήψεις ποινικῶν ἐξόδων, τόκου καὶ ἐκκλησιαστικῶν, ὑπολογιζομένων τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν κατὰ μέσον ὄρον τῶν γενομένων κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τῶν προηγουμένων ἐτῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Β' κατάστασηιν 300 000

5,005,740

Ἀφαιροῦνται τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἀπαιτούμενα κατὰ τὴν ἐν τῇ καταστάσει σημείωσιν τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ 3,270,000

ὥστε τὴν 31 Μαΐου θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ δραχ. . . . . 1,735,740.

ἀντὶ τῶν 986,740 δραχμῶν, αἰτίνας σημειοῦνται εἰς τὴν κατάστασηιν τοῦ ὑπουργοῦ. »

Μετὰ τοῦτο δὲ προσθεῖς, ὅτι διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσῃ καὶ τὴν μέχρι τέλους τοῦ ἐτους διαχείρησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἀνέγνω τὴν ἐξῆς περὶ τούτου σημείωσιν.

α Εἰσπράξεις ἀπὸ 1. ἰουνίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀπὸ τελωνεῖα, χαρτόσημον, ἀλικὰς, δάση καὶ κλεισμένας χρήσεις, ὑπολογιζόμεναι κατὰ μέσον ὄρον εἰς δραχμὰς 446,250 κατὰ μῆνα κατὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ὑπουργοῦ 3,123,750

Εἰσπράξεις ποιμανιακοῦ φόρου τοῦ 1848, ποσὸν ὅσον εἰσπράχθη κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ τὸ 1846 καὶ 1847 1,000,000

Ἐσαύτως ἀπὸ τὰ διάφορα ἄλλα ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ, οἷον ἐπιτηδεύματα, οἰκοδομαὶ καὶ ἄλλα ὀνομαστὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐτέραν σημείωσιν, ὑπολογιζόμεναι κατὰ μέσον ὄρον ἀνὰ δραχμὰς 100,000 κατὰ μῆνα, διὰ τοὺς 7 μῆνας. 700,000

Ἐσαύτως ἐκ τῶν καθυστερημάτων τοῦ 1847 τῶν ἐκ δραχ. 1,835,245, κατὰ τὴν κατάστασιν στοιχ. Δ' τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τὴν ὑπὸ στοιχ. Β' ἐπισυνημμένην. 750,000

Τὰ κατὰ τὴν 31 Μαΐου εἰς τὸ ταμεῖον μετρητὰ. 1,735,740

Εἰσπράξεις ἀπὸ ἐγγείου, φόρους τοῦ 1848 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1,500 000

8,809,490

Ἐκπίπτουσι τὰ ἀπαιτούμενα τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ ἐφεξῆς ἐξῆδα 7,300,000

ὥστε κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖον θέλουσιν εἶσθαι 1,509,490

Ἐνταῦθα δὲ προσθεῖς, ὅτι ἐκκεν ἀπλῶς τὴν σημείωσιν, διὰ νὰ ματαιώσῃ δι' ἔργων τὰς διαδομένας φήμας, καὶ ἐμψυχώσῃ πλείοτερον τὸν διάδοχόν του, καθ' ὅσον ἐν ὀλίγαις ἡμέραις δὲν ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ ἀκριβῶς τὰ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ ὁ ὑπουργὸς ἀνεπαρέτηρησεν ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ ὁ ὑπουργὸς ἀνεπαρέτηρησεν, ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν προκειμένων πινάκων διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς τὰς συμμάχους Δυνάμεις, εἰάχεται νὰ προσθέσῃ καὶ περὶ τούτου ὀλίγα. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ ἐκποιήσεως τῶν μετοχῶν τῆς τραπεζῆς ἐκθέσεώς του ἐγένετο ἤδη γνωστὴ εἰς αὐτὴν ἡ ὑποχρέωσις αὐτῆ ἀπὸ ἐπὶ τριετίαν τὸ ὑπουργεῖον ἀσφύκτου

διὰ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ πολλάκις ἐπανέλαβεν, ὅτι ἀδύνατος ἀποβαίνει ἢ πρὸς τὰς εὐεργετίας δυνάμεις τακτικῆ ἀπότισις τοῦ δανείου, ἢ ἀναγκάσθῃ τελευταίον ἕνεκα τῆς ἀμεταθέτου ἐπιμονῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν νὰ ὑποσχεθῇ τὴν ἐπί τινα ἔτη κατὰ μικρὸν κακτικὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου καὶ εἰς λογαριασμὸν τούτου ἐγένετο ἡ πληρωμὴ, τὴν ὁποίαν ἀρχόμενος τοῦ λόγου ἀνέφερεν. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ προτεινόμενον τοῦτο μέσον ἔπρεπε καὶ παρὰ τῶν τριῶν ἀνὰ μέρων νὰ παραδεχθῇ, ἡ μὲν Γαλλία ἀπεδέχθη τοῦτο ἀσμένως, ἐν ᾧ δὲ τὸ αὐτὸ ἠλιπίζε καὶ παρὰ τῆς Ῥωσσίας, ἀπέρριψεν ἡ Ἀγγλία τὴν πρότασιν, καὶ ἐπιμόνως ἐξίτηι τὸ ἀναλογικὸν αὐτῆ ποσὸν τοῦ δανείου. Ἐπελθούσης λοιπὸν τῆς λήξεως τοῦ Μαρτίου, ἐπειδὴ ἡ Ἀγγλία ἀπῆται τὸ ὅλον τῆς πρὸς αὐτὴν δόσεως, καὶ δὲν ἔδυνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτῆς μόνης, κατέφυγεν εἰς τὴν μεγαλοφυχίαν τῶν δύο ἄλλων δυνάμεων, ἐξαιτουμένη νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὴν τρίτην. Οὕτω δὲ διὰ μὲν τὴν τοῦ Σεπτεμβρίου δόσιν ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἀνήγγειλεν, ὅτι παραχωρεῖ ἡ Κυβέρνησις του τὸ ἀνάλογόν τῆς, ἀλλὰ διὰ τὸν λήξαντα Μάρτιον δὲν εἶχε λάβει ἔτι ἀπάντησιν. Διὸ περιορίσθη τότε τὸ ὑπουργεῖον νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἐν τρίτον τῆς δόσεως τοῦ δανείου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἵνα διαθέσῃ ἔπειτα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δύο ἄλλων καὶ τὰ 2/3 τῆς δόσεως. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον καὶ χρέος του νὰ ἐκθέσῃ περὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ διαχειρήσεως, πεποιθὼς ὅτι ἐξεπλήρωσεν ἐν τῶν οὐσιωδιστάτων ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ καθηκόντων του· ἀλλὰ περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει λαβῶν τὸν λόγον, δὲν δύναται ἐν σιωπῇ νὰ διέλθῃ καὶ παράγραφόν τινα, βιβθέντα, ἀγνοεῖ πῶς, ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐπιθυμεῖ τῷ ὄντι νὰ θέσῃ κάλυμμα καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐμφράσεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ ἔτι ἤθελον ἀναγνωρίσαι, ὅτι εἶναι ἀσύμφορον τοῦτο, καὶ ἡ σιωπὴ του ἤθελον ἀπρεπῶς παρεξηγηθῇ, ὡς τοσαῦτα ἄλλα· ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ πιστεύσῃ κατὰ τὴν εἰλικρινῆ τοῦ ὑπουργοῦ ἐξήγησιν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον οὐδεμίαν διὰ τῆς φράσεως ταύτης αἰνιττεται προσβολὴν· ἄλλως τε πάντες θέλουσι μετ' αὐτοῦ συνομολογήσαι, ὅτι τὸ κάλυμμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ποσῶς, καθόσον τίποτε δὲν ἐγκρύπτει, καὶ ὅστις δέποτε θέλει ἄς τὸ ἀνασῶρῃ· καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι εἰς δεινὰς καὶ τρικυμιώδεις περιστάσεις εὐρέθη τὸ ὑπουργεῖον, οὐχ ἦττον δ' ἀληθές εἶναι, ὅτι τὰ πάντα κατέσειλε, καὶ ἐναγωνίως παρεσκεύασε τὴν κοινωνικὴν ταύτην εὐκοσμίαν καὶ τάξιν, δι' ἧς ἀνῆλθον οὗτοι εἰς ὑπουργικὰς ἐδρας. Βῆχεται

δ' ἐγκαρδίως ὡς πολίτης καὶ ζηλωτῆς τοῦ κοινοῦ καλοῦ νὰ διέλθωσιν ἐπωφελῶς τὴν πορείαν των, καὶ νὰ συντελέσωσιν ἐπαξίως εἰς τὴν πρόδον καὶ εὐημερίαν τοῦ ἔθνους, δι' ἃ θέλουσιν εἶναι πρῶθμον τῶν αἰσθητῶν συνδρομῶν του.

Ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσσιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνῆγγειλεν, ὅτι ἂν καὶ ἀριόζη νὰ ἀπαντήσῃ ἰδίως ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἐπειδὴ ὁμοί, καὶ αὐτὸς δὲν εἶχε θεθεῖ εἰς καταστάσιν ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως πρὸς ὅλας τὰς λεπτομερείαις, περὶ τῶν ὁποίων ἠρώσασεν ὁ τριπλῶνας, ἀλλὰ θέλει πράξει τοῦτο ἀκολούθως, ἀφοῦ προπαρασκευασθῇ ἔκρινεν αὐτὸς ἀναγκαῖον ν' ἀπαντήσῃ ὅτινα τινὰ ἀναφερόμενα ἐρώσων καὶ οὐδὲς γνωρίζει πραγμάτων, ἱκανὰ νὰ φωτίσωσι καὶ τὴν Βουλὴν καὶ νὰ προτρέψωσι τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα ὁ προαγορεύσας ἐξέθεκε. Καὶ πρῶτον μὲν, ἂν τὰ περὶ τῶν διαδόχων μὲνων φημῶν περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐπικειμένης κρίσεως παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντα ὑπαινιττεῖνται τὴν ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ, λέγει ὅτι τὸ νῦν ὑπουργεῖον ὄφειλε νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῶν Βουλῶν τὴν ἀληθῆ τοῦ κράτους οἰκονομικὴν κατάστασιν πρὸς γνῶσιν μάλιστα τῶν εὐεργετικῶν δυνάμεων, αἵτινες δὲν εἶναι δανειστρικὴ ἀλλὰ μητέρες τοῦ ἔθνους, ἐπομένως ἀφοῦ γνωρίσωσι τὴν ἀληθῆ ἡμῶν κατάστασιν, καὶ εἴωσι τὴν πρὸς οἰκονομικὴν τάσιν, δὲν θέλουσι φανῆ ἀυστηραὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των. Ἦθελε λοιπὸν εἰσθεῖ πολὺ ἐπιζήμιον νὰ κρύψῃ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τοῦτο πρῶτον καθῆκον αὐτοῦ τὸ νῦν ὑπουργεῖον εθεώρησε νὰ κηρύξῃ αὐτὴν, γνωστοποιεῖν τὴν πραγματικὴν τοῦ κράτους ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ κατὰστασιν. Ἐκτός δὲ τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ εἴπῃ ποῖα εἶναι ἡ οἰκονομικὴ τοῦ κράτους κατὰστασις, ὅταν αὐτὸ ἀλαμβάνῃ τὴν ἀρχὴν, πεποιθὼς ὅτι ὅταν ἀφήσῃ τὰς ἡνίας δὲν θέλει ἀφήσῃ αὐτὴν χειροτέραν, τοῦλάχιστον ἐλπίζωσιν οἱ νῦν ὑπουργοὶ ὅτι δὲν θέλουσι κατηγορηθῆ οὐδ' ὡς σφετερισταὶ οὐδ' ὡς ἀμελήσαντες τῶν δημοσίων χρημάτων. Ἡ παρούσα ὁμοῦ οἰκονομικὴ τοῦ κράτους ἡμῶν κατὰστασις δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ νὰ πληρώσωμεν τὰ χρεωλύσια πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργετικὰς ἡμῶν δυνάμεις, διότι οὐδ' αἰ εἰσπράξεις τῶν καθυστερουμένων θέλουσι γείνει, ὡς ὁ προαγορεύσας παρετήρησε, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τὰς παρέλειψεν εἰς τοὺς ἐκτεθέντας πίνακας, ἀλλὰ καὶ ἂν γεινωσιν ὅλαι αἱ εἰσπράξεις, ὅπως ὁ προλαλήσας ὑπέθεσε, καὶ συλλεγῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ δεκεμβρίου περίσσευμα 1,400,000, οὐδὲ τοῦτο θέλει ἐπαρκέσει,

διότι πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐνδεχομένων ἀπαιτήσεων τῶν δυναμικῶν ἀπαιτοῦνται 1,500,000 δραχμῶν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ ὑπουργεῖον κηρύττον εἰς τὰς εὐεργέτιδας δυνάμεις ὅλην τὴν ἀλήθειαν, θέλει λάβει τὸ θάρρος νὰ παρακαλέσῃ αὐτὰς νὰ φανῶσι καὶ ἤδη ὡς καὶ πάντοτε μεγαλόδωροι καὶ ἐπισκεῖς, ἡμεῖς δ' ἀπ' ἑτέρου ὀφειλομέν νὰ ἐνδυσθῶμεν πᾶσαν οἰκονομίαν διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ παράγῃται ἔτησίως κοινόν τι περίσσευμα, ὥστε νὰ ἔχωσι καὶ αἱ δυνάμεις ἐλπίδας περὶ τῆς ἀποτίσεως· διότι ἡ ἐν Ἑλλάδι ὁμολογουμένως γενομένη πρόοδος τῆς γεωργίας, τῶν δεινδροφυτειῶν, τοῦ ἐμπορίου κ.τ.λ. ὑπόσχονται μείζονας προσόδους, ἂν εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῆς εἰς εἶδη ἐνοικιάσεως· διότι καὶ κατ' αὐτὸ τὸ 1847 τὰ εἰσοδήματα ἤδυναντο νὰ ἴναι περισσότερα, ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖον, καὶ τοι ἀγγελικόν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τοῦ συστήματος δὲ τούτου καὶ εὐφορία μεγίστη ἂν γείνη θέλει ὑπάρχει ἐλάττωσις, διότι ἡ διαφθορά πολλαπλασιάζεται, καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπῆρχε, δὲν ἤθελε εἶναι ἐν ἑκατομμύσιον ἐλάττωσις τὸ 1847· διότι ἂν εἰς τὰ πεδινὰ μέρη ὑπῆρξεν ἀφορία, εἰς τὰ ὄρεϊνά ὑπῆρξεν εὐφορία, καὶ ἂν ἐδυστύχησαν τὰ πρῶϊμα τὰ ὄψιμα ἔδωκαν καρποὺς πολλαπλασίνας. Ἀλλὰ τὰς περὶ τούτων λεπτολογίας ἀφίνει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν. Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου παραγράφου τῆς ὁμιλίας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, λέγει ὅτι αὐτὸς δὲν ἐτίθη πρὸς πρόσκλησιν λογομαχίας, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἠθέλησε νὰ παρασταθῇ εἰς τὰς βουλὰς μὲ προσφώνησιν φέρουσαν κλάδους ἐλαίας εἰς τὰς χεῖρας, πρὸς λήθην ὅλων τῶν παρελθόντων, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν πάντων τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς κοινῆς πατρίδος ἐμπνεομένων, προκηρύττον αὐτῶ τὴν γενικὴν συμφωνίαν καὶ ὁμόνοιαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους· ὥστε δὲν δύναται τις νὰ κατακρίνῃ τὴν τοιαύτην τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν Βουλὴν προσφώνησιν, περὶ ἧς κρίνει περιττὸν νὰ μῆκύνῃ τὸν λόγον.

Ἐπανέλαθεν ὁ πρῶϊν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἀφοῦ ἀρκούντως κατὰ τὴν ἀγρίαν ἐξήγησεν ὅτι ὁμιλῶν κατὰ τῶν διαδιδόμενων ἔξωθεν φημῶν περὶ τῆς κακῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως καὶ τῆς ἐπικειμένης κρίσεως δὲν ὑπαινίττεται τὸ νέον ὑπουργεῖον, περιττὸν ἦτο νὰ ἐπιληρβῇ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν. Καὶ ἤδη ὅμως κατ' ἐπανάληψιν ἐξηγεῖ, ὅτι αὐτὸς δὲν κατακρίνει τὴν ὁρθῶς καὶ εὐλόγως παρουσιασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νέου ὑπουργείου κατάστασιν

τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐννοεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες ἐν γωνίᾳ καὶ παραβύστῳ διαδίδουσι τὰς τοιαύτας φήμας, διὰ νὰ ἐμπνέωσι φόβον καὶ τρόμον. Πρὸς κατάψευσιν μάλιστα τῶν τοιούτων προσεσημείωσε καὶ τὰ εἰσπραχθησόμενα ἐκ τῶν καθυστερήσεων, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μέσου ὁροῦ τῶν κατ' αὐτοὺς τοὺς μῆνας συνήθως εἰσπραττομένων, ἀλλὰ τούτο δὲν ἐπιβαρῶνει παντάπασιν τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις ἔχει συμφέρον νὰ συναθροισθῶσι καὶ περισσότερα. Πρὸς δὲ τὰς ἀντιφρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἀφορίαν τοῦ 1847 δὲν εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκην νὰ ἀντείπῃ, ἐπειδὴ εἶναι πασίγνωστον ἂν ὑπῆρξεν εὐφορία κατὰ τὸ 1847 ἡ ἀφορία, καὶ περὶ τούτου μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα. Περὶ δὲ τῶν ἐξηγήσεων τῶν δοθειῶν ὡς πρὸς τὸν δευτέρον παραγράφον τῆς ὁμιλίας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἶπεν, ὅτι γαίρει διὰ ταῦτα, καθότι πάντες ἐμπνέονται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινου συμφέροντος πνεύματος, καὶ πρὸς τούτο ἕκαστος ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ ὅ,τι δύναται.

Μετὰ τούτον λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι ἀποφασίσας πρὸ πολλοῦ ἤδη νὰ μὴ λάβῃ ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῆς συνόδου ταύτης, ἠθέλην ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἂν ὁ προαγορεύσας πρῶϊν ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν δὲν ἐπροκάλει, οὕτως εἶπεν, ἀπάντησιν τινα. Συμφωνεῖ μὲν πρὸς τούτον ὅτι εἶναι κάλλιον νὰ καθιερωθῇ ἡ ἀρχὴ ὥστε οἱ ὑπουργοί, ἀπεκθόμενοι τὴν ὁποίαν εἶχον ἀρχὴν, νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ νὰ δίδωσι λόγον τῶν πράξεών των, ἐπιθύμει μάλιστα ἡ τοιαύτη ἀρχὴ νὰ ἐλάμβανε νόμου ἰσχύϊν· διότι τὸ τοιαῦτον θέλει εἶσθαι συντελεστικόν εἰς τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν καὶ οὕτως γίνοιτο μάθημα καὶ εἰς τὸ μέλλον θεωρεῖ ὅμως ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ πρῶϊν ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν πρὸς τὸν δευτέρον παραγράφον τῆς ὁμιλίας τοῦ νῦν, καὶ ἡ φράσις ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ τὸ κάλυμμα ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐκφράσεως, διότι νομίζει ὅτι δὲν ὑπαινίττεται αὕτη ὅσα διαδίδονται, προκαλεῖ πάντα Βουλευτὴν εἰς τὸν λόγον, καὶ ἔχει καθήκον νὰ μὴ σιωπήσῃ· διότι ἀφοῦ ὁ προαγορεύσας ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀπολογηθῇ, αὐτὸς ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ ἐλευθέρως. Τοῖς πᾶσιν εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα σύστημα, τοῦ ὁποίου ἀρχηγός ἦτον ἀνὴρ τετελευτηκὸς ἤδη, λαβὼν δὲ τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν Αὐγουστον 1844· τοῦ συστήματος τούτου ἐξακολουθήσας ἦτο τὸ πεπτωκὸς ὑπουργεῖον. Ὁμιλῶν δὲ περὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐν γένει συστήματος, δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ αἰτιαθῇ τοὺς διαδόχους, νῦν δὲ πεπτωκότας ὑπουργοὺς, διὰ τὰς προσωπικὰς

πράξεις τοῦ προκατόχου των, οὐδὲ νὰ καταδικάσῃ ἀδικασίας τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον ὡς πρὸς τοὺς σκοποὺς του· ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τούτους ἀνεξιστάστους, θέλει ἐξετάσει μόνον τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον διὰ νὰ φθάσῃ πρὸς αὐτοὺς. Εἰς πᾶν συνταγματικὸν Κράτος οὐσιασθέντα ἀντικείμενα τῆς προσοχῆς καὶ τῶν φροντίδων τῶν διαπόντων αὐτὸ ὑπουργῶν εἶναι ἡ τήρησις τοῦ ἱεροῦ συνδέσμου μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δημόσιοι τοῦ Κράτους πόροι, αἱ φιλικαὶ αὐτοῦ σχέσεις πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις, ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἀλλ' ἐρωτᾷ ἤδη ὑπὲρ τίνος ἐκ τούτων ἐφρόντισε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πεπτωκὸς σύστημα. Ἄν ἐπαρουσιάζετο ὡς δημόσιος κατήγορος, ἤθελε λάβει λεπτομερῶς ὅλας τὰς πράξεις τῶν πρῶτων ὑπουργῶν καὶ καταγγεῖλαι αὐτά· ἀλλ' ὁμιλῶν ὡς Βουλευτῆς θέλει διέλθει διαφόρους πράξεις τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου ἐπιτροχάδην· ἔθεν ἐρωτᾷ τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον ἐνίσχυσε τὴν δημοσίαν ἠθικὴν; ἐφείψε νέους πόρους; διωργάνωσε τὴν παιδείαν, τὴν δικαιοσύνην, τὸν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατὸν ἡμῶν; ἐβεβλήωσε τὴν οικονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν; διετήρησε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπέναντι τοῦ ἐξω κόσμου; Αὐτὸς φρονεῖ ὅτι οὐδὲν τούτων ἐγένετο, καὶ λέγει ὅτι τὸ σύστημα τῆς τριετοῦς Κυβερνήσεως ἦτο συνταγματικὸς σολοικισμὸς, καὶ ἐπανάκαμψις εἰς τὸν ἀπολυτισμὸν. Διότι πῶς ἦτο δυνατόν νὰ κραταιωθῇ ὁ ἱερὸς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ διὰ τῆς ἀτόπου αὐτοῦ διαγωγῆς τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐκραγῶσι τόσαι τρομεραὶ, ὀλεθριώταται καὶ ἀξιοκατάκριτοι ἰσως, στάσεις, αἰτίνας ἐφερονεῖς ἀλληλομαχίαν τοὺς Ἕλληνας καὶ ἔχυσαν ἀθῶον Ἑλληνικὸν αἷμα; Πῶς δυνατόι τις νὰ εἴπῃ, ὅτι διετήρησαν οἱ ὑπουργοὶ τὰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὰς ξέναις δυνάμεις, ἀφοῦ αὐτοὶ προὐκάλεσαν τὴν δυσμένειαν τῆς Ἀγγλίας; ἐνῶ δὲ προὐκάλουν τῆς δυνάμεως ταύτης τὴν δυσμένειαν, συνέδεον σχέσεις μὲ ὑπουργόν, ὅστις ἐγήρασεν ἐφευρισκῶν μὲν μὲν μὲσα πρὸς κατάργησιν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅστις ὑπάρτει δυνάμειν ἀντιπράξασαν μεγάλως εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, μὲ τὸν Μετερνίχον, ὅστις κατ' εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἠναγκάσθη νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς, καὶ ἀπῆλθε νὰ ζῆσθ' ἐξόριστος τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του ἡμέρας; τέλος πάντων ἄς εἴπωσιν οἱ πρῶτον ὑπουργοὶ, πῶς διετήρησαν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐξωτερικῶς, ὁποῖον πατριωτισμὸν ἐδειξαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀναφερόντος

ζητήματος; Κατ' ἀρχὰς ἐφάνησαν εἰαίοι, ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες, τελευταῖον δ' ἐδείχθησαν δειλότατοι, προδῶσαντες τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἑλλάδος· τὸ πρῶτον ὑπῆρξεν ὀλεθριον πρὸς τὸ παρὸν, τὸ δεύτερον ὀλεθριώτατον εἰς τῆς Ἑλλάδος τὸ μέλλον. Αὐτοὶ διὰ νὰ διατηρήσωσιν ἰσως τὰς θέσεις των, ὑπέγραψαν τὴν καταδικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐξυβρίζαντες καὶ ἔθνος καὶ θρόνον· μετὰ ταῦτα λοιπὸν τολμῶσι νὰ δικαίωνωσι τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν καὶ τοῦ συστήματός των; Τῶν ὑπουργῶν τὰ πρόσωπα, ὡς πολίτας καὶ ἰδιώτας τιμᾶ, τὰς πολιτικὰς ὁμῶς αὐτῶν πράξεις κατακρίνει καὶ χρείας τυχούσης θέλει στιγματίσει. Καὶ ὁμῶς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος τῶντι ἀπαιτεῖ νὰ ἐπιτεθῇ κάλυμμα σιγῆς εἰς τὸ παρελθόν, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐμπνεόμενος ἀπὸ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ δοξασίας, καὶ ὄνειροπολῶν τὸ μέγα αὐτοῦ ὄνειρον, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ τὸν τρέφει, ὑποφέρει καὶ σιωπᾷ, ὡς ὅλοι οἱ μεγάλοι λαοί· τούτο δ' ἀποδεικνύουσι τραυῶς τὰ τελευταῖα πολιτικὰ συμβάντα. Ἄς βίψωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς κάλυμμα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ ἄς συνενωθῶμεν πάντες ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς πατρίδος, εὐχόμενοι νὰ ἴδωμεν κυβένησιν ἀληθῶς συνταγματικὴν, ἐξαφανίσουσαν τὸ κράτος ἐσωτερικῶς, προνοούσαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐμερίας του, καὶ διατηροῦσαν τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ ἐξωτερικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

Μετὰ τούτον ὁ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι εἶχε μὲν σκοπὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἐξήγησιν, ὡς πρὸς τὸν δεύτερον παρὰ γραφὸν τῆς ὁμιλίας τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν ἀπάντησιν· ἐπειδὴ δ' ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς σαφῶς ἐξήγησεν, ὅτι δι' αὐτοῦ προκηρύττεται ἡ λήθη τῶν παρελθόντων καὶ ἡ γενικὴ συμφωνία καὶ ἐπικαλεῖται ἡ συνδρομὴ πάντων ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ δὲν ὑπαινίσσεται ὅσα ἄλλοι διέδωκαν πρὸς μῶμον τοῦ παρελθόντος, οὐδὲν ἔχει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλ' εἶναι ἔτοιμος νὰ δώσῃ καὶ οὗτος πρὸς αὐτὸ τὴν δυνατὴν συνδρομὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων· πρὸς δὲ τὸν λόγον τοῦ βουλευτοῦ ἐπιφυλάττεται ν' ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

Ὁ δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς, λαβὼν τὸν λόγον, ἀνένεγκεν ὅτι, ἐνῶ αὐτὸς μὲν ἔδωκεν εὐθύνας τῶν πράξεων αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ καὶ τῆς διαχειρήσεως τῶν οικονομικῶν πραγμάτων, καὶ οἱ ἐντιμοὶ ὑπουργοὶ διεξῆλθον καὶ αὐτοὶ τὰ πάντα καταλλῶς καὶ φρονίμως, ἐν τούτῳ ἠκούσθη ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου

εθεύει, ὅποια ἐπαγγέλλεται πατριωτικά καὶ φιλελεύθερα αἰσθη-
 τατα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀσκόπως δὲ καὶ
 ἀκαταλλήτως ἔφερε προσέτι ἐν ταῦθα εἰς τὸ μέσον καὶ ἓν
 ἄλλο ζήτημα, μὴ συλλογισθεὶς τὰς ἀτόπους συνεπειὰς τούτου-
 των συζητήσεων. Καὶ ὁμοίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν
 ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ πρῶν ὑπουργοὶ προῦδωκαν τὴν
 πατρίδα, ἄς μάθῃ ὅτι προσπνέθησαν ὅπως ἔπρεπε νὰ προσενε-
 χθῶσιν ὑπουργοὶ Ἕλληνας, δυνάμενοι νὰ ἐκτιμῶσιν τὰ ἀληθῆ
 ἐθνικὰ συμφέροντα. Ζῶν ἐτι ὁ μακαρίτης Κωλέττης ἀξιοπρεπῶς
 ἐπέμενε εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιο-
 πρεπείας τοῦ θρόνου, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ ὑπολει-
 φθέντες ὑπουργοὶ ἐξήκολούθησαν τὸν αὐτὸν τρόπον, τότε δὲ
 μόνον ἦλθον εἰς λύσιν ἀξιοπρεπῆ πάντοτε τοῦ ζητήματος, ὅτε
 οἱ ἄρχοντες τοῦ παντός, οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς ἐκ συμφώνου
 περὶ τούτου ἀπεράσισαν ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡ δύνατο ν' ἀντιτάξῃ
 τι εἰς τὴν ἀμόρφωτον γνώμην καὶ ἀπόφασιν ὄλων τῶν δυνά-
 μεων; Πῶς λοιπὸν ἡ προδοσία; Ποίαν λύσιν νομίζει ὁ προ-
 αγορευσας ὅτι ἐδύνατο νὰ φέρῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν παρέλευσι;
 Νὰ παραιτηθῆ; Ἀλλὰ τὴν ἐπραξεν τοῦτο, ὡς ἐκ τῶν πρακτι-
 κῶν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καταφαίνεται, ἀλλ' ἐγένετο
 ὀρθῶς παρατηρήσεις, ὅτι ἡ τοιαύτη παραιτήσις δὲν ἤθελε διευ-
 κολύνει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἴσως μᾶλλον ἤθελε περιπλεξί-
 αὐτήν, καὶ ἤθελον πάθει τὰ συμφέροντα τῶν συναδελφῶν ἡμῶν
 Ἑλλήνων. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἐπραξεν ὅτι ἔπρεπε νὰ πράξῃ
 πρὸς διατήρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ
 θρόνου. Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἤρξατο πρὸ μηνῶν καὶ πρὸ καιροῦ
 ἐπεραιώθη· πῶς λοιπὸν οὗτος ὡς βουλευτῆς δὲν ἀπέυθυνε τὰς
 παρατηρήσεις του ταύτας πρὸς τοὺς ὑπουργούς, ἀλλ' ἤδη, ἀλ-
 λαγάντων τούτων, ἀναφαίνεται κατακρίνων τὸ παρελθόν, ἴσως
 διὰ νὰ ἐφελκύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ παρόντος, τὸ ὅποιον πρὸς τοῦτο
 ἐπαινεῖ. Ἀλλὰ πῶς συμβιβάζεται ἡ τόσαν σφοδρὰ κατακρίσις
 τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τοῦ διέποντος τὰ πράγματα ἀπὸ
 τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1844, μὲ τὸν ἔπαινον τῶν σημερινῶν ὑπουρ-
 γῶν, οἵτινες ἐπὶ 3 ἔτη εἰς τὸ αὐτὸ πολιτικὸν σύστημα ἀνῆκον;
 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ προαγορευσας ἦτο μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι
 παραδόξον ἂν εὐρίσκηται ἐτι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν προσώπων καὶ τῶν
 πραγμάτων καὶ διὰ τούτο εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς
 πρὸ ὀλίγων χρόνων συνταγματισθεῖσα καὶ διατηρούσα εἰς τοὺς
 κόλπους τῆς ὄλους τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν παλιγγενεσίαν
 τῆς εὐρίσκηται εἰς πολλὰς δυσχερείας, αἵτινες καθιστῶσι δυσ-

φρηστότους πολλὰς θεωρίας μελετωμένας καὶ σχεδιαζομένας εἰς
 τὰ σπουδαιότερα, καὶ ἀπαιτοῦσι στιβαρὰς χεῖρας ἀνδρῶν ἰκανῶν
 νὰ καταδαμάσωσι ταύτας. Καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲ πάλιν εἶναι ἠναγ-
 κασμένοι νὰ προβαίνωσιν ὅπως αἱ περιστάσεις ἀπαιτοῦσι· διὰ
 δὲ τὴν πορείαν τῶν τούτων μόνον ὁ ἀγνοῶν τὰ ἑλληνικὰ πράγ-
 ματα θελεῖ τοὺς κατακρίνει· ἀλλ' ὁ προαγορευσας ἐπιτροχάδην,
 ὡς ἠμολόγησεν ὁ ἴδιος, ἐπιλήφθη τῆς τρομερωτέρας κατηγορίας
 καὶ συκοφαντίας ὀλοκλήρου συστήματος. Ἐπὶ ταύτης δὲ τὸ
 κοινὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ Βουλὴ, διότι συνῆλθεν
 ἐν ταῦθα διὰ νὰ ὑπερητήσῃ οὐχὶ ἄλλον τινὰ εἰμὴ τὴν πατρίδα,
 καὶ δὲν χρεωστῆ νὰ ἐτοιμάσῃ κἀνεὸς προσώπου τὸ μέλλον,
 ἀλλὰ νὰ πράξῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ ὅτι εἰς τὸ ἔθνος συμφέρει.
 Ταῦτα ἐκ τοῦ προχείρου ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ πρὸς ἀντί-
 κρουσιν τῶν διὰ γενικῶν ἐκφράσεων καὶ ἐπιτροχάδην ῥηθέντων
 ὑπὸ τοῦ προαγορευσάντος· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἄλλοι ἐζήτησαν τὸν
 λόγον περὶ τούτου καὶ βλέπει ἀναγκαῖαν ἴσως μίαν λύσιν τούτου
 τοῦ ζητήματος, ἐλπίζει ὅτι θελεῖ ἐπανέλθει καὶ αὐθις ἐπὶ τοῦ
 αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Προσέβηκεν ὁ πρῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ὁ
 κατὰ τοῦ πρῶν ὑπουργεῖου κατενεχθεὶς κύρηθῃ ἐν ἀρχῇ τοῦ
 λόγου του νὰ καθιεωθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ διδῆ πᾶς ὑπουργός,
 ἀπεκδυόμενος τὴν ἀρχὴν, λόγον τῶν πράξεων του, ἀλλ' ἐπὶ
 τούτου δὲν ἦτο χρεῖα εὐχῆς, διότι ὑπάρχει πραγματικῶς
 καθιερωμένον, καὶ ὁ ἄλλοτε ὑπουργός Κ. Α. Μαυροκορδάτος,
 παραιτηθεὶς τῆς ὑπουργείας, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν τότε βουλὴν
 καὶ ἔδωκε λόγον τῶν πράξεων του ἀπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ
 ἔθματος, καὶ τὸ ὑπουργεῖον Αὐγούστου ὁσάκις προσεκληθῆ
 ἔδωκε τὸν αἰτούμενον λόγον. Καὶ οἱ ἄρτι παραιτηθέντες ὑπουρ-
 γοὶ εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεων των ὡς
 ὅτι κύρηθῃ ὑπάρχει ἤδη ὡς ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ
 διὰ νὰ δώσῃ λόγον ὡς πρὸς τὰ τῆς Δικαιοσύνης, πρέπει ὁ του-
 τον αἰτήσας νὰ ὀρίσῃ ποῖα ἦσαν τὰ σφαλματα τῆς διαχειρήσεως
 τῆς δικαιοσύνης, διὰ νὰ ἀπαντήσῃ ὠρισμένως καὶ ἐν γνώσει.
 ἀλλ' ἡ δύνατο ὁ ῥηθεὶς Βουλευτῆς νὰ καθυποβάλλῃ τὰς τοιαύτας
 παρατηρήσεις του καὶ ὑπάρχοντος ἐτι τοῦ πρῶν ὑπουργεῖου,
 καὶ νὰ μὴ κατακρίνῃ τοῦτο, νὰ ἐπαινῇ δὲ τὸ παρὸν, ἐνῶ τοῦ
 αὐτοῦ συστήματος εἰσὶ μέρη.

Ἀπαντῶν καὶ ἕτερος πρὸς τὸν κατὰ τοῦ πρῶν ὑπουργεῖου
 κατενεχθέντα ἀνέφερον, ὅτι ἀναβαίνει εἰς τὸ ἔθμα διὰ νὰ φέρῃ
 παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τὴν προσφθεῖ

σαν ἐναντίον ὀλοκλήρου συστήματος, ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος. Ὅλη ἡ δημοσιότης συνηγορεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ φρονήματα του. Ὅταν πάντες ἐσιώπων καὶ ὁ νῦν κατακρίων τὸ παρελθὸν ὁμοίως, αὐτὸς ὕψωσε τὴν φωνὴν του διὰ τοῦ δημοσιωτέρου τρόπου ἐναντίον τῆς διεισέσεως ἱκανοποιήσεως πρὸς τὴν ὁμορὸν δύναμιν, ἀλλ' ὁ περὶ τούτου ἀγορεύσας δὲν ἤκείσθη εἰς κατηγορίαν πράξεων ὑπουργικῶν, ἀλλὰ προεκάλεσεν ἀπὸ τοῦ θέματος τούτου κατακρίσιν ὀλοκλήρου συστήματος· καὶ ὠφελθεὶς ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν συμβάντων, τὰ ὅποια ἠλέκτρισαν ἅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς, εἰς τῶν ὁποίων τὰς καρδίας ἐνοικεῖ τὸ θεῖον αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, ἠγόρευσε μετὰ σκοποῦ δημαγωγίας ὑπὲρ προσώπων, τὰ ὅποια πάντοτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν ἐμνηχανεύθησαν τὰ πάνδεινα κατὰ τῆς πατρίδος. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς ὑπουργοὺς οὐδὲν αὐτὸς ἔχει νὰ εἴπῃ, διότι, ἂν καὶ ἀντεπολιτεύετο κατὰ τῶν πράξεων αὐτῶν, ὅσας αὐτὸς δὲν ἐνόμιζεν ὀρθὰς, οὐδέποτε κατηνέχθη κατὰ τοῦ συστήματος. Θεωρεῖ δὲ δεῖλὸν καὶ χαύνον νὰ καταδικάζῃ τις σύστημα πεπτωκὸς ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. Περὶ δὲ τοῦ συστήματος, ἂν καὶ ἴσῃαι πολὺς καιρὸς ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ ἡμιλῇ περὶ συστημάτων καὶ ἠλπίζεν ὅτι ἡ μανία τῆς συγκρούσεως τῶν συστημάτων ἤθελε παύσει, εἶναι ἀδύνατον νὰ σιωπήσῃ ἤδη, ὅτε καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος προκαλεῖται ν' ἀγορεύσῃ. Ὅλα τὰ συστήματα παρουσιάζουσι τελειότητα καὶ ἀτελείας, ἀρετὰς καὶ κακίας. Ταύτας δὲ δύναται νὰ συγκρίνωσιν ἡ ἱστορία καὶ αἱ ζῶσαι γενεαί. Ὁ κατακρίνας δὲ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πεσόντος ὑπουργείου ὀλοκλήρον τὸ σύστημα, κατέκρινεν ὅλον τὸ ἔθνος· διότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύστημα δὲν εἶναι ἀπλῆ ὁμᾶς ἀνθρώπων, συμμορία ὀλίγων σπουδαρχῶν, οἵτινες διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν κατεσπάραξαν πάντοτε τὴν πατρίδα, ἀλλ' εἶναι ὀλοκλήρον τὸ ἔθνος. Διὰ τίνος δὲ συστήματος φρονεῖ ὅτι δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ κατακρινόμενον σύστημα; ἂν δὲν ἀρέσκῃ εἰς αὐτὸν τὸ ὑπάρχον σύστημα, διατί δὲν ἐξηγεῖται ποῖον εἶναι τὸ σύστημα τὸ δυνάμενον νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος; διατί δὲν γίνεται καταφανὲς ὁ σκοπὸς τῆς τοιούτης κατηγορίας; Κατηγορεῖται τὸ παρελθὸν σύστημα, διότι εἶχε σχέσεις μὲ τὸν Μοτερνίον, ἀλλὰ πρὸς τοῦτον ὡς ὑπουργὸν ἰσχυρᾶς δυνάμεως ἐν Εὐρώπῃ εἶχον σχέσεις καὶ ὅλα τὰ φιλελευθέρων ἔθνη. Ὅτι ἡ Ἀγγλία λοιπὸν καὶ ἡ Γαλλία, οὕτως εἶχε σχέσεις καὶ ἡ Ἑλλάς. Αἱ σχέσεις, ὁμοίως αὐτῆς μετὰ

τῆς Αὐστρίας ἦσαν ὅλαι ἀθῶαι, καὶ δὲν περιείχον κανένα τοιοῦτον σκοπὸν, ὅποιον αἱ σχέσεις ἄλλων ἀνθρώπων μὲ ἄλλας δυνάμεις. Περιττὸν λοιπὸν εἶναι νὰ προσβάλλῃ τις ταύτας τὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνικότης τῶν ἔθνῶν. Ἡ Ἀγγλία π. χ. περιποιεῖται σήμερον ἐντὸς ἐκείτης τὸν πεπτωκῶτα βασιλέα τῆς Γαλλίας· δὲν δύναται λοιπὸν νὰ κατακρίθῃσιν αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ κυβερνήσεως ἤδη πεπτωκυίας. Τὸ δὲ Μουσουργικὸν ζήτημα, τὸ ὅποιον τῶρα ἐ-εθουμήθη ὁ κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργείου κατενεχθεὶς, πόθεν ἐπήγαγε; Τίς προεκάλεσε καὶ ἐξῆψε τὸ θλιβερόν τοῦτο ζήτημα, τὸ ὅποιον δικόβουσε τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος; Ποῖον σύστημα ἐφάνη δεῖλόν, καὶ ποῖον γενναῖον; Ἐὰν ὑπῆρξε πράξις γενναία καὶ λαμπρά, ἣτις ἐπεσφράγισε τὴν δόξαν τοῦ ἀειμνήστου Κωλέττου, τοῦ ὁποίου τὴν κόνιν ἠθέλησε νὰ ταράξῃ ὁ κατὰ πρότερον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀγορεύσας, ὑπῆρξεν ἡ ἠρωικὴ αὐτοῦ ἀντίστασις ἐπὶ τοῦ Μουσουργικοῦ ζητήματος· αὐτὴ, ἐνῶ προεκάλεσε στεφάνους ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸν ἐξω κόσμον, εἰκίει ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν χαλὴν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐστήλτεον αὐτὸν διὰ τοῦτο καὶ συνηγόρου ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Εἶναι λοιπὸν οἱ τοιοῦτοι κατάλληλοι νὰ κατακρίνωσι τὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως, ἣτις ἐφάνη ἱκανῶς ἀνδρεία; Ἡ δὲν κατανοεῖ τις ὅτι ἡ ἐπιμονὴ ἐκείνη τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας ζήτημα ὑπεκίνησε καὶ τὸ κίνημα τῆς Ἰταλίας; Ποῖον λοιπὸν σύστημα ἔχει φιλελευθέρων αἰσθημάτων καὶ φρονήματα; Πῶς εἶναι τὰ λαμπρὰ καὶ γενναῖα ἔργα τῆς πατρίδος, τῶν ὁποίων αὐτὸ τὸ σύστημα δὲν ὑπῆρξεν ὁ αὐτοῦργός; Ἡ Σεπτεμβριανὴ μεταβολή, αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς παγκοσμίου κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως, αὐτὸ ὁ ἀσβεστος τῶν ἐλευθεριῶν σπινθὴρ, ὅστις ἐνέπλησε φωτὸς ὅλην τὴν Εὐρώπην, τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συστήματος ἐνδοξον ἔργον κατὰ τὴν ἀγνότητά αὐτοῦ ἦτο καὶ εἶναι. Οὐδεὶς ὁμοίως ἀγνοεῖ ὅσα χαλκεύονται ἐν τῷ σκότει καὶ τελευτῶνται κατὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὑπάρχει μαύρη ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ ἔθνους, ἐπὶ προαῖσι τῆς διαφροῆς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν συστημάτων. Ἡ κοινωνία δὲ ἡμῶν κατ' αὐτὰς ὑπέστη κρίσιν λυπηρὰν, καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ πρόνοια τοῦ βασιλέως καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν βουλῶν διέσωσαν τὴν πατρίδα ἀπὸ προφανεστάτου κινδύνου. Τίνες εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπαρεσχόμενοι εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τὴν κατακρίνουσιν, ἄς ἐλθῶσι προσωπικῶς, ἄς ἐμφανισθῶσι καὶ ἄς μὴ θέλωσι νὰ καταπολεμῶσι τὸ ἔθνος διὰ τῶν λιβέλλων τῶν ἐφημε-

ρίδων αὐτῶν, καὶ διὰ τοιούτων μέσων. Καὶ ἡ ἐκθεσις δὲ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἦτο οὕτως εἰργασμένη, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τοιαύτην τινὰ συζήτησιν καὶ νὰ ὠθήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὸν κρημνόν, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι θέλουσι νὰ τὰ ὠθήσωσι. Τί δύναται τάχα νὰ παρουσιάσῃ ὑπὲρ αὐτῶν τὸ σύστημα, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐμελλε παραδόξως ν' ἀκουσθῇ σήμερον μία φωνὴ ἀπὸ τοῦ ἔθματος τούτου; Παρελθὼν λαμπρότερον; ἢ αἰσθημάτα φιλελευθερώτερα; Τὸ παρελθὼν εἶναι τετελειωμένη εἰκὼν, ἐν ἣ εἰσὶν ἐγκυκαραγμένοι ὅλοι οἱ χαρακτῆρες παντὸς συστήματος. Τὸ σύστημα λοιπόν, τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ κατακρίνῃ εἰς σήμερον, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸ δραστικώτερον μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν ἄλλων ἐθνῶν, διὰ νὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ ἔθνους, οὐδὲ προέβη εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀπονοίας, ὥστε νὰ συμμαχήσῃ καὶ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ νὰ δείξῃ διαγωγὴν, ὡς ἐπράξε τὸ ἄλλο, πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ὀλεθρίων αὐτῆς σκοπῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο ὑπάρχει ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δι' ἑαυτοῦ, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην δημαγωγικῶν ιδεῶν πρὸς ὑποστήρισίν του. Ἀλλὰ ὁ περὶ τούτων λόγος καθίσταται μάταιος καὶ ἐπιζήμιος, διότι ἄλλα σοβαρώτερα ἀντικείμενα πρέπει ἤδη νὰ σκεφθῶμεν· διότι ὀφείλομεν νὰ λαβῶμεν πρόνοιαν περὶ τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος, καὶ ἀντὶ νὰ κατατριβώμεθα εἰς ἀκαίρους λογομαχίας, εἶναι ἀνάγκη νὰ σκεπτόμεθα ὅποσον εἶναι τὸ παρὸν ἡμῶν καὶ ποῖον θέλει εἶσθαι τὸ μέλλον, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος ζήλου.

Μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ εἶχε παρέλθει ἡ ὥρα, ὁ Πρόεδρος συναινέσει τῆς βουλῆς ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, γεννησομένην τὴν 21 Μαρτίου ἡμέραν δευτέραν, ἀναγγέλλας προτέτι ἀντικείμενον αὐτῆς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου, καὶ ἐκφύριξε διακελευμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ

Εὐστρ. Μ. Παρ. σ. η. ς.
Α. Π. Νάκ. ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 42'

Τῆς 23 Μαρτίου 1848.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου,

ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκφύριξε ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, εἰς τὰ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναφορῶν τῶν βουλευτῶν Κ.Κ. Γ. Βελῆ, Γ. Γιολδάση, Α. Στεφάνου, Εὐσ. Σπυρίδωνος, Κ. Λεντούδη καὶ Ι. Χατζοπούλου, αἰτούντων μνησίαν ἀδειαν ἀπουσίας, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνητο νὰ παραχωρηθῇ πρὸς ἅπαντας ἐντὸς τοῦ ὄρου.

Ἀναγγεθέντος δ' ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν διακοπέντος λόγου, ἐάν ἡ Βουλὴ προτιθῆται τὴν ἐξακολουθήσιν, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι μετὰ τὴν γενομένην ἀνάπτυξιν τοῦ τελευταίου κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν ἀγορεύσαντος, καὶ τὴν περ' αὐτοῦ ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν, τοῦ νὰ φανώμεν ἀνώτεροι παντὸς πάθους πρὸς ὄφελος κοινὸν τῆς πατρίδος, οὐχ ἦττον δὲ καὶ μετὰ τὴν περὶ τοῦ πρὶν ὑπουργοῦ ἐξήγησιν τοῦ ἤδη ὑφισταμένου, καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ συνεδρίασει ἀντιταχθέντα πρὸς τὸν θελήσαντα νὰ κατενεχθῇ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, περιττὸν νομίζει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ ἀκαίριος αὕτη συζήτησις, καὶ ἀρκετὰ ἐρέθησαν ἤδη. Καθὰ δὲ καὶ ἄλλοτε εἶπε, καλὸν εἶναι νὰ ἐλλείψωσιν οἱ λυπηροὶ οὗτοι διαπλικτικισμοί, καὶ ὁμοφώνως νὰ συμβαδίσωμεν περὶ τὴν συζήτησιν τῶν ἀναγκαίων καὶ ἐπωφελῶν διὰ τὴν πατρίδα ζητημάτων, ἐπιλανθανόμενοι παντὸς πάθους. Διὸ ἀποφαινέται νὰ ἐπιληφθῶσιν ἤδη τοῦ ἀνά χεῖρας περὶ ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου.

Μετὰ τοῦτον προσέθηκεν ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι αἱ παρατηρήσεις αὗται εὐδαίως παρεμβάλλουσιν ἐπὶ τῆς συζητήσεως ἠθικόν τινα φραγμὸν, καὶ ἀναστῆλουσιν ἴσως τὴν ἐξακολούθησιν. Οὐχ ἦττον δὲ ἀπρόσβλητον θεωρεῖ τὸ πρὶν Ὑπουργεῖον διὰ πράγματα, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ Βουλὴ αὕτη ἐπισημῶς καὶ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀπεφάνητο, ὅπερ εἶναι εὐδαίμως οὐ σμικρὸν ὑπὲρ τῶν πράξεων του ἐχέγγιον. Διὸ τὴν συμβιβαστικὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ ἀποδεχόμενος, δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀποκεσθῇ εἰς τὰ ἤδη ρηθέντα, ἐάν τοιαύτη ᾖ καὶ ἡ τῆς Βουλῆς γνώμη· ἄλλως εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐμῆ εἰς νέαν συζήτησιν καὶ ἐξαιτεῖται ἀπὸ τοῦδε τὸν λόγον.

Ἐπήνεγκε δὲ καὶ ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός,

ἔτι, ἐπειδὴ τῷ ὄντι ἀρκετὰ ἐρρέθησαν ἤδη καθ' ἑνὸς λόγου τοσοῦτον ἀκαιρῶς καὶ ἀναίτιως κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν ῥιφθέντος, ἀποδέχεται τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ συμφωνεῖ νὰ προχωρήσῃ πλέον τὸ Σῶμα εἰς τὰς ἐργασίας του, ἐὰν θεωρῆ τοῦτο ἀναγκασιώτερον.

Ἀποφηναμένως δὲ τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τοῦτου, ἀνεγνωσθησαν καθ' ἑν ἕκαστον τὸ 1. καὶ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου, καὶ μηδεμίαν ἐπ' αὐτῶν ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

α Ἄρθρ. 1. Ὁ Ζωοκλόπος, ἡ ζωοκτόνος, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένων ποινῶν, καὶ πολιτικῶν ἀπορίσεων καὶ ἀποζημιώσεων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, διπλασίαν τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος, ἢ θανατωθέντος ζώου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

β Ἄρθρ. 2. Ὁ ἀνακαλύψας ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον, λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν ὀλόκληρον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος, καταδικάσθῃ. Περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος θέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν. β

Ἀνεγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου, ἐπήνεγκέ τις, ὅτι γίνεται μὲν ἐν αὐτῷ λόγος περὶ ταχέως κατασχέσεως κ.τ.λ. ἀναλόγου περιουσίας τοῦ ἐνόγου, ἀλλὰ νομίζει ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ τοῦτο, καὶ ἀποφαίνεται νὰ προστεθῇ ἐντὸς τοῦ ἄρθρου καὶ ἡ προσωπικὴ αὐτοῦ κράτησις μέχρισὺ ἐξοφλήσῃ ἐντελῶς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένας ζημίας.

Ἄτερος ἀντέκρουσεν, ὅτι διὰ τοῦ τοιοῦτου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως μέτρου ἐκφεύγομεν προφανῶς τοὺς τῆς νομοθεσίας ἡμῶν ὅρους. Διότι αὕτη ὀρίζει, ὅτι ἐὰν ἡ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἐξαρκῆ πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους αὐτοῦ, γίνεται πιστοποιητικὸν ἐγγράφον περὶ τοῦτου, δυνάμει τοῦ ὁποίου μένει ἐλεύθερος, μέχρισὺ ἡ κατάστασις του βελτιωθῇ. Παραδεχόμενοι λοιπὸν ἐνταῦθα τὸ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως μέτρον ἀνευ διαστολῆς, ἐκφεύγομεν, ὡς εἶπε, τοὺς ὅρους αὐτοὺς τῆς νομοθεσίας μας.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως γνώμην, ἐπειδὴ διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ μνημονευομένων ποινῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ μέρος τι τοῦ καταστατικοῦ νόμου ἐφαρμόζεται κατὰ τῶν ἐνόγων. Διὰ τί νὰ μὴ τιμωρηθῇ ἐντομώτερον τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένων ἢ ἀνοικονό-

μήτος αὐτῆ μάλιστα τῆς ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας, καὶ ἐν ᾧ αὕτη ἐπικρατεῖ σχεδὸν πανταχοῦ, νὰ ἀρκεθῶμεν εἰς μέτρα φειδωλά καὶ ἥπια; Προτείνει ὅθεν καὶ ὡς συμφορώτερον καὶ ὡς μᾶλλον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι τὸ 3 ἄρθρον δὲν ὀρίζει ἐνταῦθα τὴν ποινὴν τῶν ἐνόγων, ἀλλὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον κυρίως πραγματεύεται περὶ τῆς ἐπαξίας αὐτῶν ποινῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἀφ' οὗ παρατέθη πλέον αὐτῷ, δὲν ἀρμόζει νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὰ δεδομένα, ἀντέκρουσεν ἄλλος, ὅτι ἀπό τινος χρόνου τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον διέταξε δι' ἐγκυκλίου τοὺς εἰσαγγελεῖς ἅπαντας, τοὺς τῶν πρωτοδικείων προέδρους κλπ. νὰ θέτωσιν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν τοὺς ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν τοῦ χαρτοσήμου τελῶν καθυστεροῦντας· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐπὶ τούτων προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται, πόσω πλείοτερον πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῶν ζωοκλόπων ἢ ζωοκτόνων αὐτῶν; Ἐκτὸς τοῦτου πολλοὶ ἐξ αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχουσι περιουσίαν, καὶ μόνον ἔργον τῶν ἐκ συστήματος εἶναι ἡ ζωοκλοπὴ, ἐὰν δὲ τινες καὶ ἔχωσιν τι, δύνανται νὰ τὸ ἀπαλλοτριώσωσιν εὐκόλως, καὶ χλευάζοντες οὕτω τὸν νόμον, ἀνευ φόβου νὰ ἀρεθῶσι πλείοτερον εἰς τὸ γάδιον τοῦτου· Ἀλλ' ἐὰν διὰ τοῦ νόμου ὀρισθῇ καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις τῶν, κατὰ μέγα μέρος θέλουσιν ἀναγκαιωθῆ. Δὲν νομίζει δὲ ὀρθὴν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἄρθρον πραγματεύεται περὶ τῆς ποινῆς, δὲν ἀρμόζει ἐνταῦθα νὰ συμμιζώμεν ἄλλας· Διότι εἰς τὸ παρακείμενον ἄρθρον δὲν γίνεται μνεῖα νέας ποινῆς, ἀλλ' ἐξακριβοῦται ὁ τρόπος καὶ τὸ μέσον τῆς τῶν προστατίμων ἀποτίσεως, καὶ ὡς ἐν τῶν συντελεστικωτέρων μέσων δύνανται νὰ θεωρηθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ἀπακρούει τὴν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἰδέαν, διότι, κατὰ τὸν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμον, ὅς ἐν τῷ ἄρθρῳ μνημονεύεται, πᾶς ὁ καταδικαιούμενος τὴν παντελῆ αὐτοῦ ἀκτημοσύνην ἀπαλλάττεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως· αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν ῥηθέντων, ὁσάκις εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται.

Ἀντέταξε δ' ὁ τὴν προσωπικὴν κράτησιν προτείνας, ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἀφορᾷ μόνον τοὺς δανεισθέντας παρὰ τοῦ δημοσίου, ἢ ἄλλως ἀπὸ ἐνοικιάσεως προσόδων καθυστεροῦντας. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ συγχέωμεν τούτους μετὰ τῶν ζωοκλόπων, οὐδ' εἰς τὰ

αὐτὰ μέτρα τοῦ νόμου νὰ ἀρκεσθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτῶν ἄλλο τι σκληρότερον μέτρον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμένει νὰ προηγήται ἀμέσως ἡ προσωπικὴ αὐτῶν κράτησις· ἄλλως τε, ὁ ποινικὸς νόμος καὶ περὶ ἄλλων κλοπῶν τὸ αὐτὸ προβλέπει. Πολλῶν δ' ἐνταῦθα ἐπιμενόντων νὰ προηγήται ἡ προσωπικὴ κράτησις, καὶ νὰ μὴ ἀπαλλάττηται ὁ ἐνοχος, πρὶν ἢ πληρώσῃ τὰ ποστίμια, προσέθηκεν ὁ ἀνωτέρω, ὅτι οὐ μόνον ἐπιμένει εἰς τὴν ἰδέαν του, ἀλλὰ καὶ τὰς ὁκτώ τῆς προθεσμίας ἡμέρας, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν χορηγούμενας, δὲν ἐπιτρέπει ἀποφαίνεται ὅτιν, ὅτι εἰν μετὰ τὴν τελεσιδικίαν ἀπόφασιν δὲν πληρώσῃ ἀμέσως ὁ ζωοκλόπος, νὰ τίθηται διὰ μιᾶς ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, καὶ μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας νὰ ἐνεργῶνται ὅλα τὰ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ἀναφερόμενα.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτήσεσιν εἰν παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ κράτησεως τῶν ζωοκλόπων καὶ ζωοκτόνων προσηκόν, καὶ τὴν μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων ἐν περιπτώσει μὴ ἀποτίσεως, παρεδίχθη ἐν ἑκάστῳ τούτων κείμενον τὸ 3 ἄρθρ. δι' ἀναγκάσεως· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον τροπολογηθῆν οὕτως.

ἄρθρ. 3. Ἀρῶν καταραθῆ τελεσιδικίος ἢ κατὰ τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόου ἀπόφασιν, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποτίτῃ ἀμέσως καὶ ἀνυπερθέτως τὸ ποστίμιον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, τὴν νόμιμον ἀποζημιώσιν πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζώου, καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, ἄλλως ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις καὶ συνάμα κατάσχεσις καὶ πώλησις ἀναλόγου μέρους τῆς κινητῆς, ἢ μὴ ὑπαρχούσης διόλου, ἢ ἀποχρώσεως κινητῆς, τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἀνω εἰρημένων ὑποχρεώσεων ἢ κατάσχεσις καὶ πώλησις τῆς περιουσίας ταύτης γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ καταδικώσεως τῶν καθυστερούντων Νόμου. ρ

Ἀναγνωσθέντος δ' ἐπειτα τοῦ 4 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι ἢ ἐν αὐτῷ φράσει α ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ρ εἶναι ἐξοβελιστέα μετὰ τὴν γενομένην τροποποίησιν τοῦ 3 ἄρθρου, διὰ νὰ συναδῇ καὶ ἴσως συνειπῆς μετὰ τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα. Παραδεχθείτης δὲ τῆς Βουλῆς τὴν τῆς φράσεως ταύτης ἐξέλειψιν, παρετήρηθη μέχρι τίνος ὅρου πρέπει νὰ διαρκῇ ἡ τοῦ ζωοκλόπου κράτησις, καὶ πολλῶν ἀποφαινομένων, ὅτι μέχρι τῆς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ ἐκπληρώσεως, παρετήρησέ τις, ὅτι εἰδέχεται πολλοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ μὴ ἔχωσιν ἐν γένει τὸν παραμικρὸν πόρον, καὶ ἐκ τούτου νὰ μὴ ὀνηθῶσιν οὐδέποτε νὰ πληρώσωσι. Δὲν εἶναι σκληρὸν ἐπιμένειν νὰ μένωσιν ἐπ' ἀπειρον εἰς τὰς φυλακάς, διότι δὲν δύνανται νὰ πληρώσωσιν; ἢ περὶ κράτησεως

νόμος δὲν προτίθεται νὰ παιδεύσῃ κυρίως τὴν ἐλλειψιν τῆς περιουσίας, ἀλλὰ τὴν κακὴν τῶν ὀφειλετῶν θέλησιν. Αἰὸ δὲν πρέπει ν' ἀρεθῇ διὰ τοὺς μηδὲν ἔχοντας ἀόριστον τῆς κρατήσεως τῶν τὸ τέρμα, διότι τοῦτο εἶναι σκληρὸν, εἶναι ἀρακόντιος νόμος. Ἐκτὸς τούτου καὶ αὐτὸς ὁ περὶ καθυστερούντων νόμος, ὁ καθιερῶν τὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως μέσον, ἀπαλλάττει μετὰ ἐν ἔτος τοὺς ὑπὸ κράτησιν, ὅταν ἀποδειχθῇ καταλλήλως, ὅτι εἶναι πάντῃ ἄποροι. Προτείνει λοιπὸν νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ περὶ τούτων διάρκεια τῆς κρατήσεως.

Ἄτερος ἀντέλεξεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγγέωνται οἱ τοιοῦτοι κλέπται μετὰ τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν, ὑπὲρ ὧν πολλάκις ἀρμόζει πᾶσα ἐπιείκεια· διότι εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, οὔτινες, περιπίπτοντες εἰς μεγάλας ζημίαις, ἀκουσίως εἰσίζονται πολλάκις νὰ μὴ πληρώνωσιν, ἀπαιτεῖται ἑσθαιως πᾶσα ἐπιείκεια· ἀλλὰ δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐπιδαψιλευθῇ καὶ εἰς ἀγενεῖς κλέπτας, οὔτινες ἐκουσίως δημιουργοῦσι τὴν καταδικὴν τῶν. Ἐάν δὲ τινες αὐτῶν στερῶνται τῶν τῆς ἀπαλλαγῆς, ὡς ἐντελῶς ἄποροι, διὰ τοῦτο τοῦτο πρέπει νὰ διαμένωσιν ὑπὸ κράτησιν, εἰα μὴ ἐξελθόντες τολησῶσι πλείονα.

Ἀντέκρουσεν ὁ προηγουέσας, ὅτι οὐδέποτε δι' ἐν ἐγκλημα δύο ποινὰ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι, καὶ ἡ ἀναλλοίωτος αὐτῆ ἀρχὴ πρέπει οὐγ ἦττον καὶ διὰ τοὺς ζωοκλόπους νὰ ἐπικρατήσῃ. Ἐάν δ' ἀπέδησαν οὗτοι μάλιστα ἐπαισθητῆ, πανταχοῦ τοῦ Κράτους ἐπιπολάζοντες, δύναται ἡ Βουλὴ μεγίστην νὰ ψοφίσῃ κατ' αὐτῶν ποινὴν· ἀλλὰ ποινὴν πάντοτε μίαν, οὐγὶ δὲ καὶ διπλὴν. Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται οὐγὶ ὡς ποινὴ, ἀλλ' ὡς μέσον πρὸς ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων, ἢ δὲ κυρίως ποινὴ εἶναι ἄλλη, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναμείζωμεν καὶ τὰ δύο. Δύναται λοιπὸν ἡ Βουλὴ νὰ θέσῃ ἐπὶ 2 ἢ 3 ἔτη, ἂν θέλῃ, τὸν ὅρον τῆς προσωπικῆς αὐτῶν κρατήσεως, ἀλλὰ νὰ θέσῃ πάντοτε ἕνα ὅρον· διότι οὐδέποτε προσωπικὴ κράτησις λόγω ἀποζημιώσεως διαιωνίζεται. Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἄρισθῃ οἰοσδήποτε ὅρος, καὶ ὅσον ἄλλως εἶναι καὶ σκληρὸν καὶ ἀτελὲς-σφόδρον.

Ἄλλος ἐπήνεγκεν, ὅτι δὲν παραδέχεται τοῦ χρόνου τὸν προδιορισμὸν, διότι πολλοὶ τούτων, εὐποροῦντες, μεταβιβάζουσι τὰ κτήματά των ἐπ' ὀνόματι ἄλλου, καὶ δὲν πρέπει οὕτω νὰ ὑπεκφεύγωσιν ἄλλως τε καὶ εἰς ἐμπορικὰς ἐπιληψοσσίας ὁ χρόνος τῆς φυλακίσεως ἐπεκτείνεται, ἕως οὗ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης, καὶ οὐδ' ὅμως δὲν ἐξετάζεται εἰν στερεῖται ἢ οὐγ· ἀλλ' εἰν εἰς ἐμπο-

ρικῆς ληψοδοσίας εφαρμόζεται τούτο, πολύ δικαιώτερον νομίζει, ὅτι κατὰ τῶν ζωοκλόπων πρέπει νὰ εφαρμοσθῇ, καὶ ἐπιμένει ζητῶν τῆς φυλακίσεως τὸ ἀόριστον.

Ἄλλος προσέθεκεν, ὅτι νομιθετοῦντες, πρέπει νὰ διερευνώμεν καλῶς τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἐνδεχομένας περιπτώσεις. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ἐν ζωοκλόπος τις ὑπεξαίρεση δύο ζῶα, τῶν ὁποίων τὸ τίμημα ἀναβαίνει εἰς 150 ἢ 200 δραχ. οὐδέποτε θέλει ἀποφασίσει, ἐὰν εὐπορῇ, διὰ τὸ ποσὸν τούτου νὰ μείνῃ δλόκληρον ἔτος ὑπὸ κράτησιν, καὶ μόλις φανεῖς ὅτι εὐπορεῖ νὰ ὑπόκηται εἰς τὸν αὐτὸν κίνδυνον, ἐὰν δὲν πληρώσῃ. Νομίζει λοιπὸν, ὅτι καλὸν εἶαι νὰ ὀρισθῇ ὁ χρόνος τῆς φυλακίσεως τουλάχιστον δι' ὅσους ἐξ αὐτῶν ἀποροῦσι· καὶ ἐὰν μετὰ ἐν ἔτος δὲν δυνηθῶσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, νὰ ἀπαλλάττονται μὲν τῆς κρατήσεως, ἀλλὰ μόλις ἀποκτήσαντες περιουσίαν, ἐκ νέου νὰ φυλακίζονται, ἐὰν ὑπεκφεύγωσι τὴν ἀπότισιν. Τοῦτο δὲ θεωρεῖ καὶ δίκαιον καὶ φιλόφρονον, διότι ποτὲ δὲν πιστεύει, ὅτι θέλει ἐνεχθῆ ἡ Βουλὴ νὰ στενάξῃ αἰωνίως εἰς τὰς φυλακὰς οἰοσδήποτε τούτων, διότι ὑπεξήρσε π.χ. ἐν ζῶον· ἀλλ' ἐὰν τῆς βουλῆς ἡ γνώμη ἦναι, ὡς παρατηρεῖ, αὐστηροτέρα, καὶ μέχρι δύο ἐτῶν δύναται νὰ ἐκτείνῃ τὸν ὄρον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπ' ἀπειρον, διότι εἶναι ὄλιγος πικρὸν.

Ἀνετέλεξεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἀποδέχεται οὐδὲνα φυλακίσεως ὄρον, διότι δὲν πρέπει ποτὲ ὁ νομοθετῶν νὰ παρεμβάλῃ τοιαῦτα προσκόμματα εἰς τὸν νόμον, ἅτινα καταργοῦσιν αὐτὸν τὸν νόμον. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι, ἐνῶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζει τὰς πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ζωοκλοπῆς ποινὰς, διὰ τοῦ προκειμένου ἄρθρου θέλομεν τὰς οὐδετερώσει, τὸν χρόνον ὀρίζοντες. Διότι ὁ καταδικασθεὶς ζωοκλόπος, ἔχων κεφάλαιον 300 ἢ 500 δραχ. καὶ εἰς 200 δραχ. ἀπότισιν ὑποχρεωθείς, δύναται, διὰ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν πληρωμὴν, νὰ προτιμήσῃ τὴν κράτησιν, πεποιθὼς, ὅτι μετὰ ἐν ἔτος θέλει ἐξέλθει, καὶ ματαιοὶ οὕτω τὸν νόμον. Δὲν πρέπει ὅθεν νὰ ὑπεκφεύγῃ τὸν νόμον διὰ τοῦ νόμου. Ἀλλ' ἡ κράτησις ἀντίκειται, λέγουσιν, εἰς τὸν νόμον, εἴτε διότι δύο ποινὰι δὲν εφαρμόζονται ταυτοχρόνως εἴτε διότι εἶναι πικρὸν. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ κράτησις δὲν εἶναι ποινὴ, διότι ἡ ποινὴ περιορίζεται κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ δὲ κράτησις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ πολιτικὸν μέσον ἐκτέλεσεως, καὶ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὑπάρχον. Διὸ βλέπομεν ὅτι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς φυλακίσεως τοῦ καταδίκου ἐπὶ ποινῇ τοῦ ἐγκλήματος εἰς νέαν ὑπόκειται κράτησιν διὰ πληρωμῆν τῶν ἐξόδων. Τοῦτ' αὐτὸ λοιπὸν δύνα-

ται νὰ εφαρμοσθῇ δικαίως καὶ κατὰ τῶν ζωοκλόπων. Ἄλλως οὔτε νόμος τις ἐμποδίζει τὸ τοῦ χρόνου ἀόριστον, οὐδ' ἄλλος τις ὑπάρχει ὀρίζων αὐτόν.

Ἄλλος μετὰ τούτον ἐπὶνεγκεν, ὅτι ἡ ἐξάσκσις τῆς ζωοκλοπῆς ἐπεπόλασε πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ θέσῃ αὐστηροτάτας ποινὰς, διὰ νὰ μετριασθῇ τὸ κακόν. Τοσοῦτον δ' ἐπεκράτησε τούτο, ὥστε ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1835 κολάζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, δὲν ἐξηλείφθη οὐδ' ἐμετρίασε παντελῶς· ἐπεισθη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι πλειοτέρα τις ἀπαιτεῖται αὐστηρότης πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ, καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐθέκε τὴν ποινὴν τῶν προστίμων καὶ τῆς φυλακίσεως. Ἰστέ, ἐὰν μὲν τις περιφρονῇ τὴν φυλάκισιν, νὰ ἀναστῆλαται ἐκ τῆς ἀποτίσεως τῶν προστίμων, ἐὰν δ' ἀδιαφορῇ δι' αὐτὰ, νὰ δειλῶ πρὸς τὴν ἰδίαν τῆς φυλακίσεως. Δὲν ἐνόησεν ὅμως μὲ τούτο, πρὸς θεραπείαν τοῦ δεινοῦ, νὰ καταστρέψῃ καὶ τὰς τῶν κειμένων νόμων διατάξεις. Διότι ὁ ποινικὸς νόμος ὀρίζει τὸ πρόστιμον οὐ μόνον εἰς τούτο, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα, τὸ δὲ 302 ἄρθρον τοῦ ἐκφράζεται ῥητῶς περὶ τούτου. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ τὸ ἀκυρώσωμεν ἤδη κάμνοντες οἰαδήποτε ἐξαίσεις. Τούναντίον, ὅπως καὶ ἂν θεωρηθῇ, ἐπειδὴ ἔχομεν νόμον, πρέπει αὐτὸν νὰ τηρήσωμεν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ καταστήσῃ ἐντονωτέραν τὴν καταδιώξιν, δύναμεθα νὰ ἀναμείνωμεν ἀμφοτέρους τοὺς νόμους, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 302 ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων ν' ἀποτελέσωμεν ὅλον τι συντελεστικόν. Οὕτω δὲ καὶ τὰς ποινὰς τῶν προστίμων καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν δὲν ἐκφεύγουσιν οὗτοι, ἐνῶ συγχρόνως καὶ οἱ κείμενοι νόμοι δὲν ἀκυροῦνται.

Ἄλλος μετὰ τούτον ἐπὶνεγκεν, ὅτι ὁ ποινικὸς νόμος ὀρίζει ἐξ μηνῶν φυλάκισιν περὶ τούτου, μεθ' οὗς ἐξέρχεται ὁ καταδίκος ὑποκειμένου αἰθῆς εἰς νέαν. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς ἐπιθυμεῖ πλειότερόν τι, καὶ συντελεστικώτερον νομίζει τοῦ χρόνου τὸ διαρκές, ἵνα σωθῶσι πλέον αἱ ἐπαρχίαι τῆς μάστιγος ταύτης. Φρονεῖ ὅθεν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν δύναται νὰ συμβιβασθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ δι' ὄρου τινὸς μέσου νὰ ἐκφυγώμεν τὰς ὑπερβολὰς, ἐνίσχυσιον ὀρίζοντες τὴν φυλάκισιν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα ἀφορῶσι τὸ 3 τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρον, ἐπὶ τοῦ ἰποίου ἀπεφάνθη ἤδη τὸ σῶμα καὶ ὠρίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐκτέλεσεως. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὸ, ἐνῶ τὸ 4 συζητοῦμεν. Τοῦτο δὲ οὐδὲν

ἄλλο πραγματεύεται ἢ τὴν ἀμοιβὴν τῶν τοῦς ζωοκλόπου· ἀνακαλυπτῶν, διὰ νὰ ἐμφυχωθῶσι πλείωτερον εἰς τὴν ἐρευναν. Εἰς τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ προσέξωμεν ἤδη, χωρὶς νὰ ἐπανερῶ-
χώμεθα ἐπὶ τῶν παραδειγματικῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐν παραδέχῃ νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος τῆς προσωπικῆς τῶν ζωοκλόπων ἢ ζωοκτόνων κρατήσεως, ἀπερίητο δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς. Μετὰ τοῦτο δ' ἐρωτηθεῖσα ἐν παραδέχῃ τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροπολογηθῆ, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως. Ἔχει δὲ τροπολογηθῆν οὕτως:

α Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθε-
θεσμίαις ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν πληρώσῃ ἢ ζωοκλόπος, ἢ ὁ ζωοκτόνος τὰς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἢ τοῦλάχιστον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, ἢ Κυβέρνησις προκαταβάλλει ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου τὸ ἕμισυ τοῦ πρόστιμου, ἢ τῆς χρηματικῆς πεινῆς εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα. β

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5, ἀναγνωσθέντος, παρετήρησέ τις, ὅτι σκοπιμώ-
τερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον εἶναι νὰ ἐμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ αἱ διατάξεις τοῦ μνημονευομένου ἄρθρου 21 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ νὰ μὴ γείνη παραπομπὴ πρὸς αὐτὸ, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι τροπολογημένον.

ὑποστηρίζοντος δὲ καὶ ἑτέρου τὴν πρότασιν ταύτην καὶ προ-
σθέντος, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃται συγχρόνως μείξις ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ, ὅτι ἀφίεται εἰς τοὺς δικαστὰς ὁ προσδιορισμὸς τῆς δικα-
κείας τῆς στέρσεως τῶν δικαιωμάτων, διότι οὗτοι εἶναι κατάλ-
ληλοι νὰ ἐκτιμῶσιν τὰς ἐλεφροντικὰς ἢ ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις, ἄλλως παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἔχει κα-
λῶς, ἐπειδὴ ἡ παραπομπὴ εἶναι σφρῆς· τὸ δὲ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διάταγμα δὲν ἠκέρωσε τὸ 21 ἄρθρον, ἀλλ' ὤρισεν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐνιαύσιον ποινὴν, τὸ δὲ προκείμενον ἄρ-
θρον ἐπὶ τῶν ζωοκλόπων δὲν θέτει οὐδὲν περιορισμὸν.

Πολλῶν δ' ἐπαναλαβόντων ὅτι οὐδὲν εὐάπει, ἂν τεθῇ τὸ ἄρθρον καὶ ἐνταῦθα, μηδεμίαν ἄλλαν ἀντιρρησησὴν πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσης συνετέχθη ἡ ἀκόλουθος τροπολογία καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως εἰς τὴν θέσιν τοῦ 5 ἄρθρου: ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διὰ τελεσιδικίου ποινικῆς ἀποφάσεως καταδικα-
ζόμενοι ἐπὶ πλημμελήμασιν ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ ζωοκλο-
πίας ἢ ζωοκτονίας στεροῦνται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδικῆς

ταύτης: 1) πάσης δημοσίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς, ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ἢ μὴ μὲν ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐντεύθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα· 2) ὅλων τῶν ἀξιωμάτων ἐπι-
τίμων καὶ διακριτικῶν σφραγῶν· 3) τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ἴναι μέ-
λη νομαρχικοῦ τινος, ἐπαρχιακοῦ, ἢ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινὸς συνελεύσεως, συγκαλουμένης παρὰ τῆς κυβερνή-
σεως διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ νὰ διορίζωνται ὀρκωτοὶ κριταί· 4) τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ γείνωσι μέτοχοι τοιούτων ἐρ-
γῶν ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν. Ἡ δίστοκεια τῆς στέρσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ὀρίζεται ὑπὸ τῆς κατα-
δικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Μετὰ τοῦτο ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ἑκάτερον τῶν ἐπομένων 6 καὶ 7 ἄρθρων, μηδεμίαν ἐπ' αὐτῶν παρατήρησιν γειομένην· ἔχουσι δ' οὕτως:

α Ἄρθρ. 6. Οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκλοπίαν, ἢ ζωοκτονίαν εἶναι ἀλλελογῶς ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζομένης διὰ τοὺς αὐτουργοὺς χρηματικῆς πεινῆς, ἢ πρόστι-
μου, τρουμένων καὶ τῶν ἔρισμῶν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

α Ἄρθρ. 7. Τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἐκβιαστικὰ μέτρα κατὰ τὴν περιουσίαν τῶν ζωοκλόπων καὶ ζωοκτόνων ἐφαρμό-
ζονται καὶ κατὰ τῆς περιουσίας τῶν καταδικασθέντων ὡς συνεργῶν. β

Ἐπὶ δὲ τοῦ 8, ἀναγνωσθέντος, λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνίτηρον, ὅτι πολλὰ μὲν ποινικὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ κατὰ τῶν ζωοκλόπων, οὐδεμίαν δὲ διατάξιν ἐγένετο δυναμένη νὰ διευκολύῃ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ζωοκλόπων, εἰς κυρίως δὲ εἶναι τὸ ἐλεφρόν τῶν ὑπαρχουσῶν ποινῶν κατὰ τῆς ζωοκλο-
πίας, τὸ ὅποιον ἐθάρρυνει τοὺς ζωοκλόπους, ἀλλὰ ἢ πρὸς ἀνα-
κάλυψιν ὑπαρχούσα δυσχέρεια ἐπειδὴ, ἂν ὁ ζωοκλόπος ἐρω-
θεῖτο, ὅτι εἶναι δυνατὸν ν' ἀνυπακούθῃ δὲν ἤθελε πρὸς εἰς τὴν κλοπὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχει ὅλα τὰ μέσα νὰ διασύγῃ καὶ οὐδὲν μέτρον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ζωοκλοπίας ὑπάρχει, τοιμῶσι πολ-
λοὶ τὸ τοιοῦτον. Χρεῖα λοιπὸν νὰ γείνωσιν ὀρισμαί τινες ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνακάλυψεως τοῦ ζωοκλό-
που. Τοιοῦτον, φέρει εἰπεῖν, κρίνει ἀρέλμων, τὸ νὰ ὀφείλῃ ὁ λαμ-
βάνων διαβατήρια, ἵνα μεταβῇ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, νὰ δηλοῖ ἂν μελλῇ νὰ λάβῃ μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ ζῶόν του, ὥστε οἱ τὰ διαβατήρια ἐπιθεωροῦντες νὰ δύνανται νὰ ἐξετάζωσι τοὺς δια-
βαίνοντας μετὰ ζῶων, ἐὰν ἔχουσι ταῦτα ἀσσημιωμένα εἰς τὰ

διαβατήριά των. Τοῦτο μάλιστα εἶχεν ἀπαρξισθῆ καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν βουλευτικὴν περίοδον, ὅτε συνεζήτηθη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ νομοσχέδιον τὸ συζητούμενον εἶναι ἀνγκαίον νὰ ἐκδοθῆ ὅσον τάχος πρὸς κατάπαυσιν τῆς μάστιγος τῆς ζωοκλοπίας, καὶ ὁ καιρὸς κατεπίγει, δὲν πρέπει ν' αὐξάνωμεν τὸν κύκλον τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ· διότι οὕτως ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον καὶ δὲν ἔδυνάμην νὰ περαιωθῆ παρ' ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν καὶ ἔμεινεν ἀνεπίρρηκτον. Ἐπειτα ἡ ἔλλειψις τῶν πρὸς διευκόλυσιν τῆς ἀνακαλύψεως διατάξεων ἀναπληροῦται ἐκ τῆς μεγάλης ἀνταμοιβῆς τῆς προσφερομένης εἰς τὸν μάρτυρα τῆς ζωοκλοπίας. Τοῦτο θέλει φέρει ταχέως τὴν ἀνακάλυψιν, καὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταφύγωμεν εἰς ἄλλας διατάξεις. Ἄν δ' ἐκ τῆς πείρας πληροφορηθῶμεν, ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι προφυλάξεις δὲν ἐφαρμόζονται, δυνάμεθα νὰ τελειοποιήσωμεν αὐτάς ἄλλοτε.

Μετὰ ταῦτα συμπληρώσαντος μὲ τὸν ὑπουργὸν καὶ τοῦ τὴν προσθήκην νέων διατάξεων σίτωντος, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 8 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 8. Ἐάν εἰς χεῖράς τινος εὑρεθῆ ζῶον κλοπιμαίον, καὶ δὲν δυνηθῆ ν' ἀποδείξῃ ἐκείνον, ἀπὸ τὸν ὅποιον τὸ ἐλάβεν ἢ τὸ ἠγόρασε, καταδικάζεται ἐκτὸς τῆς ἀποδοσεως τοῦ ζώου, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιφυλαττωμένων καὶ τῶν λοιπῶν ποινικῶν ὁρισμῶν, ἐάν ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ἤθελεν ἐ-έχασθαι εἰς τὴν κλοπὴν.»

Μετὰ τοῦτο προτείνει τις ὡς προσθήκην 9 ἄρθρου τὸ ἀκόλουθον.

Ἄρθρ. 9. Ὅσακις δήμαρχος ἢ δημοκριτὸς ὑπάλληλος εὐρίσκοντες περιπλανώμενα ζῶα δὲν παρουσιάζωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς, ἀνκκρίτας ἢ νομάρχας ἢ ἐπάρχους ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εὑρέσεως, θεωροῦνται ὡς ἐνοχοὶ κλοπῆς καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ παρόντος νόμου, εἰταγόμενοι εἰς δίκην ἀνευ δικαιοκτικῆς ἀδείας. Ἄνεπτυξε δ' ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἀνγκαίον, διότι ἐκ πείρας γινώσκει ὅτι πολλοὶ τῶν δημοκριτικῶν ὑπαλλήλων, προσποιούμενοι ὅτι εὐρίσκουσι ζῶα περιπλανώμενα, κτείνουσι αὐτὰ ἱκανὸν χρόνον, ὡς δὲθεν μὴ γινώσκοντες τὸν ἰδιοκτήτην, ἐάν δὲ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν μηνῶν παρουσιασθῆ ὁ ἰδιοκτήτης, ἀπαιτοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ ἔξοδα διατροφῆς περισσότερα τῆς ἀξίας τοῦ ζώου· οὕτω δὲ δολιευόμενοι τὸν νόμον, γίνονται κύριοι τῆς ξένης ἰδιοκτησίας.

Περὶ ταύτης τῆς προσθήκης ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ ἀπερίφραξε αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἄλλος δὲ προτείνει νὰ γείνη ἄλλη προσθήκη περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἠρισταμένου τὴν ζωοκτονίαν ἐκ μέρους τοῦ ὄλου δήμου· διότι ἐξ ἀναλογίας δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν πόσον ἐπιλείπει θέλει παρέχει ἡ διατάξις αὐτή. Εἶναι μὲν γνωστὸν ὅτι ἡ δειροτομία ἢ γινόμενη ὑπὸ πολλῶν πρὸς ἐκδίκησιν ἐμάστιζε πολλὰς ἐταρχίς. Ἀρ' οὕτω ὅμως ἐξεδόθη νόμοι ὑποβάλλων εἰς πρόστιμον τοὺς δήμους, κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐνεργήθη ἡ δειροτομία, περιστάλη τὰ μέγιστα τὸ κακὸν τοῦτο διότι δι' αὐτῆς τῆς ἀποζημιώσεως ἐκείνου, τοῦ ὁποίου τὰ δένδρα ἐκόπτοντο, δὲν ἐξήμιουτο καὶ ἡ χαιρεκακία τοῦ ὄλλου δὲν ἐκποιοῦντο, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ρηθέντος μέτρου τῆς ἀποζημιώσεως ἐφάνη λυσιτελεῖ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ ζωοκτονίαι ἔχουσι τὴν αὐτὴν φύσιν μὲ τὰς δειροτομίας, προτείνει νὰ τεθῆ διατάξις τις περὶ ἀποζημιώσεως ἐκείνου, τοῦ ὁποίου τὸ ζῶον φονεύεται.

Ὁ δ' ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός ὑποστηρίζων τὴν ρηθείσαν προσθήκην ἀνέπτυξεν, ὅτι ἂν προτεινέτο ἀποζημιώσις καὶ διὰ τὴν ζωοκτονίαν δὲν ἤθελε τὴν παραδεχθῆ, περὶ μόνου ὅμως τῆς ζωοκτονίας παραδέχεται τὴν ἐκ τοῦ δήμου ἀποζημιώσιν τοῦ παθόντος· διότι ἄλλως μετὰ τὰ αὐστηρὰ κατὰ τῆς ζωοκτοπῆς μέτρα ἡ ζωοκτονία θελεῖ αὐξήσει· διότι ὅταν κλέπτοντες τὰ ζῶα καταδιώκονται αὐστηρῶς καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπεκφυγῶσι τὰς ποινὰς, ὅσοι πράττουσι τοῦτο ἀντεκδικήσεως χάριν θέλουσι καταφεύγει εἰς τὴν ζωοκτονίαν, ἥτις ἐνεργουμένη ἐν ἄκρᾳ ἐρημίας εἶναι ἀδύνατον ν' ἀνακαλυφθῆ ὑπ' ἀνθρωπίνης δυνάμεως· ἐάν ὅμως ὑπάρχῃ ἀποζημιώσις, δὲν θέλουσιν ἐνεργεῖ τὴν ζωοκτονίαν, διότι οὕτω δὲν θέλουσι ἐλάπτει ἐκείνον, τὸν ὅποιον προτιθενται νὰ ζημιώσωσιν.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἡ τοιαύτη διατάξις θέλει ἔχει πολλὴν κακὰς συνεπειὰς, διότι εἶναι δυνατόν ζῶα ἄλλως πως φονευόμενα, π. χ. δυνάμει τοῦ περι ζωοκτονίας καὶ αἰγοκτονίας νόμου, νὰ παρουσιάζῃ ὁ ἰδιοκτήτης ὡς ὑπὸ ζωοκτόνων φονευθέντα καὶ νὰ ζητῇ ἀποζημιώσιν· ἔπειτα δυνατόν νὰ συμβῆ, ὥστε πολλοὶ, ἔχοντες ζῶα γεγρακώτα καὶ ἄχρηστα πλέον, νὰ τὰ φονεύωσιν οἱ ἴδιοι καὶ ἀκολούθως νὰ τὰ παρουσιάζωσιν ὡς ὑπ' ἄλλων φονευθέντα καὶ νὰ ζητῶσιν ἀποζημιώσιν. Προτείνει λοιπὸν νὰ περιορισθῆ ἡ βουλὴ εἰς τὰς μέχρι τοῦδε διατάξεις, διὰ νὰ εἴη ποῖον ἀποτέλεσμα θέλουσι φέρει, διότι εἶναι φόβος μήπως ὑποπέσωμεν εἰς μεγαλύτερα ἀτοπήματα.

Επανέλαβεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τῶν δυνάμει τοῦ περί χοιροκτονίας καὶ αἰγοκτονίας φρονεομένων ζώων οἱ φρονεῖ θέλουσιν ὁμολογεῖ τὴν πράξιν των, καὶ δὲν εἶναι φρόδος μήπως ζητήσῃ ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἀποζημιώσιν· αὐδαὶ δὲ θέλει φρονεῖσαι τὸ ζῶον του, διὰ τὰ τύχη ἀποζημιώσεως, ἥτις, ὡς ὑπὸ πραγματογνωμόνων προσδιοριζομένη, δὲν θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῆς ἀξίας τοῦ ζώου. Ἐκτός δὲ τῶν ἀνωτέρω λόγων ὑπάρχει καὶ ἕτερος· Πρῶτον ὅτι εἰάν ὅλη ἡ κοινότης ὑπαχθῇ εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ζωοκτονίαν, θέλει εἶσθαι προσεκτικὴ πρὸς πρόληψιν ταύτης ἢ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς πραγματικῆς· δευτέρον δ' εἶναι φιλόνηρωπον ἔργον τὰ συνεισφέρουσιν ὅλοις ἀποζημιώσιν τοῦ παθόντος· διότι αὐτως ἡ ζημία διακρουμένη καθίσταται ἀνεπαίσθητος, εἴ ᾧ εἰς τὸν ἕνα θέλει εἶσθαι πολλά ἐπαισθητή· εἰάν δ' ἀνακαλυφθῇ ὁ ζωοκτόνος, θέλει ἀποζημιούσθαι παρ' αὐτοῦ ἡ κοινότης.

Μετὰ ταῦτα συνετάχθη ὡς 9 ἄρθρον τὸ ἐπόμενον, καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

α Ἄρθ. 9. Ὁ κύριος τοῦ ἀποκτεινομένου ζώου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποζημιώσιν του ἀπὸ τὸν δῆμον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑποῦ ἐπράχθη ἡ ζωοκτονία, σύμφωνα μὲ τὸν ἀπὸ 1 Ιουλ. 1838 περί τῶν γενομένων εἰς τὰς δασοφυτείας καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν νόμον.

Τελευταῖον παραδεχθείσης τῆς βουλῆς καὶ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου, συναρμολογηθέντος, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Τσιμπουράκη καὶ Ι. Κριεζῆ, ἐξ ἧς συνήθη κατὰ τὸ ὦδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 67 πρὸς 5 τὸ σύνολον τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Γ Η Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθ. 1. Ὁ ζωοκλόπος, ἡ ζωοκτόνος, ἐκτός τῶν παρὰ τοῦ ποιν. νόμου ὀριζομένων ποινῶν, καὶ πολιτικῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, διπλασίαν τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος ἢ θανατωθέντος ζώου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθ. 2. Ὁ ἀνακαλύψας ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον λαμβάνει

ὡς ἀμοιβὴν ὀλοκληρον τὰ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ ζωοκλόπος, ἢ ζωοκτόνος καταδικάσθῃ. Περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος θέλει γίνεσθαι μείναι εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθ. 3. Ἄρθ. κατακαθῆ τελεσιδίκος ἢ κατὰ τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου ἀπόφασιν, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ ἀμέσως ἀνυπερθέτως τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, τὴν νόμιμον ἀποζημιώσιν πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζώου, καὶ τὰ δικαστικά ἐξόδα, ἄλλως, ἐπιμειλεί τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, γίνεται ἀμέσως προσωπικὴ κράτησις, κατάσχεσις καὶ πώλησις ἀναλόγου μέρους τῆς κινητῆς, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης διόλου ἢ ἀποχρώσεως κινητῆς, τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου, πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἀνω εἰρημένων ὑποχρεώσεων· ἢ κατάσχεσις καὶ πώλησις τῆς περιουσίας ταύτης γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περί καταδιώξεως τῶν καθυστεροῦντων Νόμου.

Ἄρθ. 4. Εἰάν ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν πληρώσῃ ὁ ζωοκλόπος, ἢ ὁ ζωοκτόνος τὰς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἢ τοῦλάχιστον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, ἢ Κυβέρνησις προκαταβάλλει ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου τὸ ἡμισυ τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα.

α Ἄρθ. 5. Οἱ διὰ τελεσιδικίου ποινικῆς ἀποφάσεως καταδικαζόμενοι ἐπὶ πλημμελήμασιν ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ ζωοκλοπίας ἢ ζωοκτονίας στεροῦνται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδικῆς ταύτης 1) πάσης δημοσίας ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐντεῦθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα· 2) ὅλων τῶν ἀξιοματῶν, ἐπιτίμων καὶ διακριτικῶν σημείων· 3) τῆς τιμῆς τοῦ νὰ εἶναι μέλη νομαρχικοῦ τινος, ἐπαρχιακοῦ ἢ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινὸς συνελύσεως, συγκαλουμένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ πολιτικῆς ὑποθέσεως, καὶ τοῦ νὰ διορίζωνται ὀρκωτοὶ κριταί· 4) τῆς ἰκανότητος τοῦ νὰ γείνωσι μέτοχοι τοιοῦτων ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν. Ἡ διάρκειά τῆς στερήσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ὁρίζεται ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 6. Οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκλοπίαν, ἢ ζωοκτονίαν εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθ. 1 ὀριζομένης διὰ τοὺς αὐτουργοὺς χρηματικῆς ποινῆς, ἢ πρόστιμου, τήρουμένων καὶ τῶν ὀρισμῶν τοῦ ἄρθ. 30 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθ. 7. Τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθ. 3 ἐκδικαστικά μέτρα

κατά τῆς περιουσίας τῶν ζωοκλόπων καὶ ζωοκτόνων ἐφαρμόζονται καὶ κατά τῆς περιουσίας τῶν καταδικασθέντων ὡς συνεργῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐάν εἰς χεῖράς τινος εὐρεθῆ ζῶον κλοπιμαῖον, καὶ δὲν δυνῆθῃ ν' ἀποδείξῃ ἐκείνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἐλάβεν ἢ τὸ ἠγόρασε, καταδικάζεται ἐκτὸς τῆς ἀποδοτέως τοῦ ζώου, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσῃν τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν ποινικῶν ὁρισμῶν, ἐάν ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ἤθελεν ἐπέχεσθαι εἰς τὴν κλοπὴν.

Ἄρθρ. 9. Ὁ κύριος τοῦ ἀπακτεινομένου ζώου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποζημίωσίν του ἀπὸ τὸν δῆμον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ἐπράχθη ἡ ζωοκτονία, σύμφωνα μὲ τὸν ἀπὸ 1 ἰουλίου 1838 περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰς δασοφυτείας καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν νόμον.

Οἱ ἡμέτεροι ὕπουργοί, ὁ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἐπιφρτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροισι αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὄχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Π. Ράγκος	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Α. Π. Νάκος	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Ἄντ. Γεωργαντιάς	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Πέτρος Τσανετακίης	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γεώρ. Κονδύλης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Κ. Φασίτσας	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Ἐλευθεριος Καλογεράς	N.
Ἰω. Πετμεζῆς	N.	Γ. Ἰω. Βατίστας	N.
Δημ. Κονδύλης	N.	Ἄγ. Γουζούτσας	N.
Ἄντ. Καμπάνης		Γ. Κ. Βελῆς	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	O.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γ. Ἰω. Γιωλδάτης	
Ἀναγ. Μικρυποκάμισος		Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Α. Καλλιφρονάς	N.	Μιχαὴλ Σιαινῆς	
Κωστῆς Βρυζάκης	N.	Γρηγ. Χατσηγιάννος	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γεώρ. Μῆτσος	N.
Κ. Τζαβέλας	N.	Ἰω. Κλίμακας	
Σ. Στράτος		Ἀναγ. Δημητρίου	N.

Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυρίδιον Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας		Στρατῆς Διληγιανανάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθας		Σπ. Α. Βαρότσας	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώρ. Πετμεζῆς	O.	Χρῖς. Σουμαρίκας	
Ν. Ἀνδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	
Βασίλειος Πετμεζῆς	N.	Κωνσ. Βέικο;	
Ἰω. Ζάγκος	N.	Μ. Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορφιοτάκης		Δ. Βερβίλης	
Ἄθ. Δαηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.	Ἄναγ. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης		Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Α. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώρ. Π. Ζαρεφόπουλος	
Ζαχαρ. Δεπάστας		Α. Δαηλόπουλος	N.
Ἐμ. Ἀντίπας	N.	Κ. Δ. Σχινῆς	
Ἀνδρέας Νοταράς		Ἰω. Γκούρας	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.	Ἄναγ. Καγαγιῆς	N.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.	Σπ. Δογοθετόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσαύγλος		Π. Πικαδιαμαντιόπουλος	N.
Ἰωάν. Ζαρεφόπουλος	N.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χρ. Τσίνο;	
Ν. Κορφιοτάκης		Δημ. Κουμανιώτης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.	Θ. Ι. Μέζης	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Ἐμ. Α. Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Γ. Μπάστας	
Λουκάς Στέφανος	N.	Κ. Δαρειώτης	N.
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.	Στ. Ἀντωνιάδης	
Ρήγας Παλαμίδης		Ἰω. Περίδης	
Θ. Μ. Πετρινός	N.	Ἀνδ. Μάμουκας	
Κ. Μανέτας		Κάρολος Νάκος	N.
Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος		Εὐσρ. Παρίσση;	N.
Μ. Χατση Μελέτη	N.	Ἄντ. Ἀρμάος	N.
Ν. Τσαλακώστας		Μῆτ. Αναστασόπουλος	N.
Α. Σακελλαριάδης	N.	Ἰω. Τομασῆς	
Ν. Μπούτουνας	N.	Ἄντ. Παππατσώνης	
Π. Παππατσώνης		Ἄθ. Καστανᾶς	N.
Ἰω. Παππατσώνης		Γ. Σ. Κριεζῆς	
Π. Δαρειώτης		Ἄ. Γ. Κουγτουμιώτης	O.

Α. Α. Κουντουριώτης
 Ιω. Γ. Κριεζής
 Α. Χατσίκος
 Καλαμάρας Τσουκλάς
 Κ. Αυοβουνιώτης

Γ. Ριζόπουλος
 Ν. Ιω. Τασσαίος
 Ο. Μάρκος Βιτάλης
 Ν. Ιω. Οικονόμου.

Τελευταίον ο πρόεδρος, αναγγείλας αντικείμενον τῆς ἐπιούσης τῆς ἀνάγνωσιν τοῦ προπαρασκευασησομένου παρὰ τοῦ ὑπουργείου φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, καὶ προκαλέσας τὴν ἐπὶ τοῦ περὶ σμῆ-
 ρίδος νομοσχεδίου ἐπιτροπὴν νὰ καθυποβάλλῃ τὴν ἐπὶ αὐτοῦ
 ἔκθεσιν τῆς, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν ἐν ὧρα 3. μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
 Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Α. Π. Νίκος.
 Εὐσ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 'ΗΉ'.

Τῆς 24 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτα-
 κοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνεληθόντων περὶ τὴν
 μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου,
 ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρέθεισες
 πληροὺς τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνε-
 δρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας, ἅτινα
 ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμ-
 ματέων.

Διαδεχθεὶς δὲ τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου ὁ ἕτερος τῶν ἀντι-
 προέδρων, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας εἶναι ἡ
 κλήρωσις συγχαρητηρίου πρὸς τὰς Α. Μ. Μ. ἐπιτροπῆς διὰ τὴν
 ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεώς τινος
 τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ. Ἐνταῦθα δ' ἐπὶ τριῶν
 ἀναφορῶν τῶν βουλευτῶν ΚΚ. Ἐμμ. Ἀντίπα, Ἰω. Οικονόμου
 καὶ Ἰωάν. Ζαφειροπούλου, ἐνδὲς ἐκάστου αἰτούντων μνησθῆναι
 αἰθίαν ἀπουσίας, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνητο νὰ τοῖς παραχωρηθῇ ὑπὸ
 τῶν ὄρων.

Ἀναγγείλαντες μετὰ τοῦτο τοῦ προεδρεύοντος, ὅτι ἡ διὰ τὴν
 ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου δοξολογία τῆς ἐπιούσης θέλει
 εἶσθαι κατὰ τὸ πρόγραμμα ἐν ὧρα 10 π. μ. ἐγένετο ὑπὸ

τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψευδο-
 λεκτῶν ΚΚ. Χατζῆ Μιλέτη καὶ Τσαλακωνάστῃ ἢ τῆς συγχαρη-
 τηρίου ἐπιτροπῆς ἐκλογῇ, ἐλαχον δὲ κατὰ σειρὴν οἱ ΚΚ. Α.
 Μακρυποκάμισος, Χατζῆ Μιλέτης, Γρηγ. Χατζηγιάννης, Γ.
 Δογματοπίδης, Βελ. Νικολαΐδης, Ἰω. Τομαράς, Π. Ματάλας,
 Ἰω. Γ. Κριεζίς, Μήτρος Ἀναστασίου καὶ Ἰω. Α. Χατσά-
 πουλος.

Παρατηρηθέντος δ' ἔπειτα, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ τῆς
 ἐκλογῆς Ναυπλίας καὶ Σύρου ἔκθεσις, ἰδίως δὲ τῆς πρώτης,
 διὰ νὰ συζητηθῇ πλέον παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ
 ἐνδὲς τῶν γραμματέων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψευδολεκτῶν
 Δανοπούλου καὶ Σακελλαριάδου ἢ τῆς ἐκλογῆς Μινωῆς κλήρωσις,
 ἔλαγε δ' εἰς τὸ Δ' τμήμα.

Παρελθὼν δ' ἐπὶ τοῖς τοῖς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός,
 ἀνέγνω τὴν διὰ νεοσυλλεξίας περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ
 τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ 1848 ἔκθεσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀρμοδίου
 νομοσχεδίου ἔχουσι δ' ἀμρότερα οὕτως

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς
 διὰ τὸ 1848 ἔτος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ
 ἐπιψηφίσιν ὑμῶν τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως
 τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1848 ἔτος κατὰ διάταξιν
 τῆς Α. Μεγαλειότητος, παρακαλοῦντες ὑμᾶς ὅπως ἐπισπεύσητε
 τὴν ψήφισιν τούτου ὡς λίαν σπουδαίου καὶ κατεπείγοντος,
 διότι ὁ στρατὸς τῆς γραμμῆς ὁσημέραι ἐλαττοῦται ἐπαισθητῶς,
 αἱ δὲ ἀνάγκαι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας αὐξάνονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1848.

Οἱ Ὑπουργοὶ
 Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ. Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
 Ε Λ Ε Μ Θ Ε Ο Υ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιω-
 τικῶν θέλουσι εἰσαγάγει τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν
 καὶ ὑποστηρίξει αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἠπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1848 προαδιορίζεται εἰς 1,000.

Οἱ 1,000 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει, καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Μηδενὸς δ' ἄλλου ἀντικειμένου ὑπάρχοντος μετὰ τοῦτο πρὸς συζήτησιν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Λουκᾶς Π. Νάκος.

Τω. Δ. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Θ'.

Τῆς 27 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Βουλευτοῦ Θεόδωρου Ἀναγ. Δημητρίου, ἐξαιτου

μένου μηνιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνητο νὰ παραχωρηθῆ αὐτῷ ὑπὸ τὸν ὄρον. Γενομένης δ' ἔπειτα νέας περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ὑπενομισίας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον ἢ ἕκθεσις, ἀνηγγέλθη, ὅτι ἀντικειμένου τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεις φόρου τῆς προκυμαίας Πειραιῶς συζήτησις· ἀλλ' ἀπόντος τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ἐγένετο ἐν τῷ μεταξύ ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐνὸς τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ΚΚ. Δεπάστα καὶ Γρηγ. Κορφιωτάκη, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολουθεῖς.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν Τμημάτων τῆς Βουλῆς κατὰ τὸν Ἀπρίλιον 1848.

Α.	Β.	Γ.
Σταμ. Ἀντωνιάδης	Ν. Πατρὸς	Εὐστρ. Παρίστης
Εμ. Τσοῦγλος	Α. Κετσιανᾶς	Στρ. Διληγιαννάκης
Β. Πατριζῆς	Κλεομ. Οἰκοδόμου	Ἐμ. Μαλιτόπουλος
Ἡλίας Παππαδόπουλος	Γρ. Κορφιωτάκης	Δημ. Διληγεωργής
Ἄνδρ. Νοταρᾶς	Ν. Μοσχοῦλας	Θ. Πετρινός
Α. Ἀρμιάς	Κ. Φασίτσας	Ι. Παπαζιτώνης
Μ. Βιτάλης	Ἀναγ. Δημητρίου	Στέφ. Στεφανόπουλος
Π. Μοναστηριώτης	Γ. Λογιωτακίτης	Γ. Γκούρας
Νικόλ. Μπούτσουνας	Γ. Μπάστας	Πανοψηφτόπουλος
Ἰω. Τομαρῆς	Ἰω. Ζάρκος	Σ. Στράτος
Α. Ἀλεξανδρόπουλος	Α. Δανόπουλος	Π. Ράγκος
Ἡλ. Γιατρέκος	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Π. Παπκατιζώνης
Ἀθ. Δαμηλόπουλος	Ι. Οἰκοδόμου	Δ. Ὀρεινός
Κ. Μανίτας	Μ. Βαλιττας	Δ. Μπούκουρας
Χρ. Τζινας	Δ. Κομνηνιώτης	Παραικ. Ματάλας
Γ. Κ. Βελῆς	Γ. Σ. Κριεζῆς	Δ. Χατοσίκοις
Κ. Τριβέλλας.	Α. Γ. Κουντουριώτης	Α. Κανιλλόπουλος
Σπ. Βαλιττας.	Α. Κυρχιάς	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
Δ.	Ε.	Σ.
Α. Γεωργιαννῆς	Κων. Βουζάκης	Ματθ. Πρωτοπαπῆς
Γρηγ. Χατσηγιάννης	Μελ. Χ. Μελέτης	Λουκᾶς Στεφάνου
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Μιχαλόπουλος	Σ. Γρίβας
Ι. Πατριζῆς	Ἄγγελ. Γουζούσσης	Μιχ. Πατρὸς
Ἄνδρ. Πετράκης	Παῦλος Λεντοῦδης	Ἄνδρ. Μίμουκας
Ρήγας Παλαμιότης	Γ. Μήτσος	Ἰωάν. Κλίμακας
Γ. Κ. Πατριζῆς	Θ. Μίτης	Α. Μακρουποκάμπος
Γ. Κονδύλης	Ἰωάν. Χατσόπουλος	Γ. Π. Ζαρεφόπουλος
Γ. Κ. Μαυρομηγᾶλης	Χ. Σουμαρίπας	Μ. Ἀναστασόπουλος
Εὐστ. Σπυριδωνος	Πέτρος Μαυρομηγᾶλης	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Εὐστ. Καλογεραῖος	Δ. Κονδύλης	Κ. Νάζος

Δ. Σκαλλαριάδης.	Ε. Βαρθέλης	Ζ. Δεπάσιος
Ν. Τσαλακώσιος	Εδς. Οικονομόπουλος	Ίω. Ζαφειρόπουλος
Σ. Λογοθετόπουλος	Α. Π. Νάκος	Κ. Συνας
Ήμ. Α. Ορλιώρ	Μ. Σισίνης	Γ. Ε. Κρηζής
Ι. Τασσιός	Κ. Τσοκαλίας	Νικόλαος Ανδρικού
Σταμ. Νικολαΐδης	Δ. Α. Κουτουριώτης	Βιλ. Νικολαΐδης
Νικόλ. Κορριωτάκης		

Ζ.

Η. Ζάνος	Η. Τσιμπούρακης	Α. Μαυρομυγάλης
Ι. Αντωνόπουλος	Κ. Βίτικος	Γ. Γιολλάσιος
Χρ. Ν. Δημάθας	Γερ. Ριζόπουλος	Κ. Δαρσιώτης
Δ. Βερβίλης	Πέτρος Τανταλάκης	Γ. Ι. Βασιτάς
Α. Καμπάνης	Ήμ. Αντίπας	Γ. Μπίτης
Κων. Δουδουρνιώτης	Ι. Παρίδης	

Ανεγνώσθη έπειτα τό περί προκυμίας Πειραιώς νομοσχέδιον μετά του συνθεδούντος αυτό Β. Διατάγματος του 1836, ένθα λαβών τον λόγον επί της αρχής του νομοσχεδίου παρατήρησέ τις, ότι προτιθέμενος να άποφανθῆ κατά της αρχής του νομοσχεδίου, προλαμβάνει εκ προοιμίων να ειπῆ, ότι αναγνωρίζει τό κοινωνικώς και σπουδαίον του άνα χειρας νομοσχεδίου, και ουδόλως όρμάται εξ κινήματος εναντιότητός τινος κατ' αυτού· όμως ανάγκη ου σμικρά τον διάζει να εκθέσῃ ένταύθα όσα έξωθεν περι του άντικειμένου τούτου συνέλεξε. Περιστόν δέ νομίζει να κάμη λόγον περί της πηγῆς, όθεν και ἡ Κυβέρνησις άρνεταί τό δικαίωμα του επιβάλλειν φόρους και οι πολῖται τήν υποχρέωσιν του υπέκειν εις τήν απότισιν τούτων, διότι δι' αυτών συντηρείται ἡ της τάξεως άρμονία, ουχ ἕττιν δέ γνωστόν είναι, ότι εις δύο πάντοτε διαιρουνται οι φόροι, εις φόρους υποχρεωτικούς και εις φόρους τινάς αυτοπροκίρετους. Το πρώτον είδος αυτών επιβάλλει προς τους πολῖτας ἡ Κυβέρνησις και άναγκάως πρέπει να υποκεινται εις τήν πληρωμήν, ως δι' αυτών συντηρουμένης της Κυβερνήσεως· άλλ' οι αυτοπροκίρετοι φόροι, τους όποιους οικουθεν προς κοινωνικῆ σκοπὸν αναδέχονται οι πολῖται, δεν είναι θεσάως υποχρεωτικοί, και δυνατόν να τους άπαφύγωσιν, όταν τους νομίσωσι περιττούς. Παρατρεῖ λοιπόν ότι ὁ προκείμενος φόρος δεν είναι υποχρεωτικός, άλλ' εις τήν δευτέραν κατηγορίαν υπάγεται· διότι οι έμποροι Πειραιώς, θελήσαντες να φέρωσιν εις καλήν κατάστασιν τον λιμένα, οικουθεν άπεράσιαν να πληρώσωσιν επί τινα χρόνον εν ποσοστόν, δια να γείνη πρός εύχέρειαν των εισαγομένων και εξαγομένων ειδών ἡ του Πειραιώς προκυμια. Εκ τούτων άναδέχθησαν κατὰ τό 1836 να πληρώσωσι δια της

εκ της αλλοδαπῆς εισαγομένης προς κατανάλωσιν πραγματείας επί πλέον 1/10 του τελωνιακού τέλους, και από του έτους εκείνου μέχρι του 1846 δεν έπαυσαν επί δεκαετιάν πληρόντες· άλλ' έκτοτε πολλοί τούτων άπέφυγον τήν απότισιν, λόγω μὲν του ότι δεν ἦτο δημόσιος καθιερωμένος νόμος, αληθώς δέ διότι ἡ ίκανά ἦσαν τά εισπραχθέντα, ἡ δεν καταναλώθησαν άπαντα προς τον σκοπὸν τούτον. Πριν άρνηθῶσι λοιπόν τήν εξακολουθησιν, εξήτησαν να γείνη έπιτροπή προς έλεγχον της των χρημάτων διαχειρήσεως. Και συνεκροτήθη μὲν τότε ἡ έπιτροπή, της όποιας και ὁ Κ. Δουρούτης μετέσχεν, άλλά ζητήσασα προς εξέλεξιν τά περί του φόρου τούτου έγγραφα της άνωτέρου δεκαετίας, μόλις όλίγων ετών τά έγγραφα έλαβε, τά δέ λοιπά τῆ καθυστηρήθησαν μέχρι τέλους. έντεῦθεν οι έμποροι έπαυσαν πλέον του να πληρώνωσιν, άρ' ου πολλῶς και ματαίως εξήτησεν ἡ έπιτροπή και τά των άλλων ετών έγγραφα· ἡ δέ Κυβέρνησις έδίασθη πλέον να προκαλέσῃ τήν έκδοσιν νέου νόμου, δια να υποχρεωθωσιν οι έμποροι προς έντελή της προκυμίας περάτωσιν, άλλ' εις τήν υποχρέωσιν ταύτην δύο λόγοι άντίκεινται ισχυροί. α) ότι ὁ φόρος είναι ὅλως αυτοπροκίρετος, και τότε δυνατόν να τον νομοθετήσῃ ἡ έξουσία, όταν αυτοί εκείνοι τον ζητήσωσι, τους όποιους πρό πάντων άφορῆ. Διότι εάν μὲν θεωρηθῆ δημόσιον έργον, δαπάνη του δημοσίου πρέπει να γείνη και ἡ κατασκευῆ· εάν δέ πάλιν θεωρηθῆ ιδιωτικῆν, μόνον κατ' αίτησιν των μελλόντων να καταβάλωσι πρέπει ὁ φόρος να νομοθετηθῆ, επειδή δεν δυνατόν ἡ Κυβέρνησις να υποχρεώσῃ τους πολῖτας ν' άεγείρωσι π. γ. ναόν, χωρίς αυτοί αυτοί να τό θελήσωσι. και β) διότι ὁ νόμος καθίσταται περιττός, άν αληθώς τσατάτα εισεπράχθησαν χρήματα, όσα ὅλοσχερῶς εξακολουσιν εις τήν τῆς προκυμίας κατασκευήν. Έμαθε δέ, ότι 600,000 περίπου δρ. εισεπράχθησαν εν τῷ διαστήματι τούτω, ἡ δέ άπαιτουμένη δαπάνη δεν υπερβαίνειν αυτό τό ποσόν. Εάν δέ τις παρατήρησῃ τήν περί τούτου έκθεσιν του πριν ύπουργίου, θέλει πεισθῆ θεσάως, ότι οι έμποροι έχουνε δικαίον. Διότι εκ του υπολογισμοῦ της έκθέσεως συναγεται, ότι θέλουσιν εισπραττεσθαι τοι λοιπού 15,000 δρχ. κατ' έτος, εν ᾧ ὁ φόρος ελαττωται κατὰ τό ἡμισυ, εισεπράττοντο άρα μέχρι τούδε 30,000 δρχ. ενιαυσίως. έκτος δέ τούτου ὁ των 15,000 δρχ. φόρος στρέφεται επί των τελωνιακῶν φόρων των εις τον Πειραιά πληρονομένων ειδών. άλλά, κατὰ τον διεσχηρισμὸν των εμπόρων, ουχ ἕττιν έπλήρωσιν και αι άλληγοῦ

τοῦ Πειραιῶς τελωνίζομεναι πραγματεία. Ἀφ' οὗ λοιπὸν 30,000 δραχ. ἔπρεπε νὰ εἰσπράττωνται κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἐκθεσιν, καὶ ἰσάριθμος ποσότης ἐλαμβάνετο καὶ ἐκ τῶν ἀλλαγῶν τελωνιζομένων, ἢ ἐκ τοῦ Κράτους αὐτοῦ εἰσβιβαζομένων εἰδῶν, ἔπεται ὅτι παρῆγεν ὁ φόρος 60,000 δρ. κατ' ἔτος· ἀλλ' ὁ περὶ τούτου νόμος ἐτέθη κατὰ τὸ 1836 καὶ ἐκτοτε παρῆλθον ὄσδεκα ἔτη· ἂν ἐξαίρεσωμεν δὲ τὰ δύο τελευταῖα, καθ' ἃ ἐν μέρει μόνον ἐπαύσαν νὰ πληρώνωσι, εἴλομεν ἰδεῖν ὅτι τοῦλάχιστον 600,000 δραχ. εἰσπραχθήσαν μέχρι τοῦ 1846. Παραδέχεται δ' ὅτι ἴσως ἐδαπανήθη ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ Ἀριστείδης ἀρετὴ διαχειρίσθη αὐτό· ἀλλ' ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα διὰ τοῦτο νὰ ζητήσῃ ἀντὶ τῆς διαειρήσεως ἔλεγχον, ἀφ' οὗ ἐπὶ δέκα ἑκατὶ ὑποχρεῖται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πληρωμὴν; ἢ εἶναι εἰσκαὶν ἀρκὴ νὰ δαπανῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαρκῶς, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην νὰ ἔχωσι γνῶσιν τί γίνονται τὰ δαπανώμενα; ἄλλως τε ὁ φόρος οἷτος δὲν εἶναι, οὐδὲ πρέπει νὰ ὀνομασθῇ φόρος, ἀλλὰ συνεισφορά αὐθόρμητος τῶν ἐμπόρων, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ λάβωσι γνῶσιν ἀλλὰ καὶ φόρος ἐάν ὑποτεθῇ, καὶ ὑποχρεωμένοι ἐάν ᾖναι εἰς τὴν ἀπότισιν, οὐχ ἥττον διατείνεται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ φόρος, πρὶν ἢ διὰ τῆς ἐξελεγχέως δοθῶσι πληροφορίες, ἐάν καλῶς ἐδαπανήθησαν τὰ εἰσπραχθέντα. Φρονεῖ λοιπὸν, ὅτι ἐάν τοῦλάχιστον διὰ τὴν ἐνεστώσαν βουλευτικὴν Σύνοδον ἀναληθῆ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ πληροφορηθῶσιν οἱ ἔμποροι, ὅτι καλῶς ἐδαπανήθησαν τὰ μέχρι τοῦδε καταβληθέντα, δὲν ἤθελε προκύψει ζημία. Διότι διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν νῦν περιστάσεων ὀλίγα ἐμπορεύματα θέλουσιν εἰσραχθῆ ἕως τότε, ἐν ᾧ ἄλλως οἱ ἔμποροι εἰς δυσχερῆ εὐρίσκονται θέσιν. Τούναντιον νομίζει, ὅτι ἐάν δὲν ἐξελεγχθῶσι τὰ δεδαπανημένα καὶ δὲν προϋπολογισθῆ πόσα ἐλλείπονται ἔτι, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον πρέπει νὰ διαρῆσῃ ὁ φόρος, ποσῶς δὲν εἶναι δικαίον νὰ συζητηθῇ ὁ προκειμένος νόμος.

Ἀντέλεξεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἂν καὶ ἐκ προοιμίων ἐβεβαίωσεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἀναγκαστικὸν τὸ ἐπιωφελὲς καὶ χρήσιμον τοῦ ἀνα χείρας νομοσχεδίου καὶ οὐδὲν ἄλλως ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀκαίρως ὅμως καὶ πάρωρα κατηνέχθη ἔπειτα κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, οὐχὶ δι' ἄλλο, ἢ διότι συνέβησαν μέχρι τοῦδε πιθαναὶ κατάχρησεις, ὑπερ καὶ ἡ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ ἐκθεσις μαρτυρεῖ. Καὶ εἶναι μὲν λυπηρὸν τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ παρεμποδισθῇ ἔργον τοσοῦτον ἱερὸν καὶ κοινωφελές, τὸ ὅποιον

ἀπήτησεν ἡ ἀνάγκη, κύχθη ὁ δῆμος καὶ ἀπεδέχθησαν πάντες. Ἄλλως τε, ἐάν τῷ ὄντι συνέβησαν καταχρησεις, ἀρκεῖ νὰ περιστελλομεν ταύτας, νὰ καταδιώξωμεν τοὺς ἐνόχους, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ματαιωθῇ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ λυσιτελές αὐτὸ ἔργον. Τῷ ὄντι δὲ συνέβησαν ὡς πρὸς τοῦτο παρανομίαι τινές καὶ καταπίσεις, διότι καὶ ὁ νόμος τοῦ 1836, 1/10 τοῦ τελωνίου ἐπὶ πλείον εἰσπράττων, παρελείπειν ἀφορολόγητον πᾶν ὅ,τι δὲν ἐτελωνίζετο, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ προκειμένος νόμος ὀρίζει. Ἔστατε καταχρηστικῶς ἐξετάθη ματὰ ταῦτα ἡ πληρωμὴ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ τελωνιζομένων εἰδῶν· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εὐκόλως δύναται νὰ περισταλώσῃ, ὅταν Κυβέρνησις πατρικὴ καὶ νομίμων εὐλακρινῶς προτίθεται νὰ τὰ ἐξαλείψῃ. Εἶναι δὲ σφαλερὰ ἡ ἰδέα ὅτι ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἀπεφασίσθη ὁ νόμος, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἔθνους ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ, καθ' ὅσον μάλιστα οἱ τὸν φόρον πληρώνοντες εἰσὶν ἐν γένει οἱ κατακαλιωταί. Ὁ τόπος λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου ἀνεδέχθη τὸν φόρον, διὸ καὶ δι' ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τὸν ἐλήθησε καὶ τὸ ἔθνος τὸν ἀπέδεχθη. Αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ διὰ τὰς προκειμένας Ἀνδρου καὶ Γένου ἐγένοντο, τοῦ τόπου πάντοτε ἀναδεχθέντος τὴν ὑποχρέωσιν. Εἶναι ἀρα ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ἀπὸσβλήτος, τὰ δὲ περὶ τῶν καταχρησιῶν ρηθέντα εἰς μόνην τὴν τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεων ἔπρεπε νὰ ἐκθέσθῃ ὁ ἀγορεύσας, οὐδέποτε δ' ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Παρατηρεῖ δ' ὅτι αἱ καταχρησεις προέκυψαν, διότι δὲν περιορίσθη ἡ τοῦ φόρου εἰσπραχτις ἐπὶ μῆνων τῶν τελωνιζομένων ἐπιτοπιῶν εἰδῶν, ὅτε ἤθελε κρατεῖσθαι ἰδιαιτέρα τῆς εἰσπραχέως κατάστασις, ἀλλ' ἐξετάθη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλαγῶν τοῦ Κράτους εἰσερχομένων, καὶ ἐκ τούτου διωρίσθησαν ἐπὶ τοῦ φόρου εἰσπράκτορες, τὸ ὅποιον λυσιτελεῖ ἔλεπον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς νομιμοποιεῖ. Ἀποδείξει οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευματικῶν καὶ οἰκοδομικῶν φόροι, οἵτινες κακῶς παρὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων καὶ ἀσαφῶς μέχρι τινὸς εἰσπραττόμενοι, ἀνετέθησαν ἐξ ἀνάγκης εἰς τοὺς ταμίαις. Οὐχ ἥττον δὲ διὰ τοῦ εἰσπρακτορῶς συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου πᾶσα κατάχρησις, διότι μὴ ὑπαρχόντων βιβλίων, δυσχερῆς ἀποδοῖναι ἢ ἐξελεγχῆ ὥστε ὑπὲρ τῶν εἰσπρακτόρων ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν κατάχρησιν λαμβάνει διευκολύνουσα. Ἐκτός δὲ τούτου, παρατηρεῖ πρὸς τὸν ἀγορεύσαντα, ὅτι οὐδεὶς οὐδαμῶς αὐτοπροκρίετο; φόρος ὑπάρχει. Ἀλλ' αἱ φρονιμοὶ καὶ προνοητικαὶ Κυβερνήσεις, ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐμερίας φροντίζουσαι, ἐπιβάλλουσι κατ' εὐθείαν τοὺς φόρους, ἐξετάζουσαι μόνον τινές

αὐτῶν εἰσὶν ἀναπαύθητοι καὶ τίνες πλείοτερον ἀναγκασίαι. Ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις πείθεται, ὅτι καὶ νέου φόρου προσθήκη μεγάλην ἐγγυᾶται ὠφέλειαν, ἀδιστακτικῶς πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ αὐτὸν, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος: μεριμνῶσα. Ἐνταῦθα δὲ περὶ τίνος πρόκειται; Νὰ διορθωθῇ ὁ πειραϊκὸς λιμὴν, νὰ κατασκευασθῇ προκομαῖα καὶ νὰ διευκολυνθῇ τὸ ἐμπόριον, πανταχόθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ τοῦ λιμένος τούτου συνερχόμενον. Τίς λοιπὸν ὑποτίθεται, ὅτι θέλει ἀντιτείνει πρὸς τοσοῦτον κοινωφελὲς ἔργον; οὐδεὶς βεβαίως ὑπάρχει, καὶ κῆρυτα μάλιστα καὶ ἀλλαγῶν νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦτο. Ἄλλως δὲ, ἐπαναλέγει, δὲν ἀπόκειται τοῦτο εἰς τοὺς ἐμπόρους, ἀλλ' εἰς τοῦ τόπου τοὺς καταναλωτὰς, καὶ αἱ Κυβερνήσεις, τὰ δημοτικὰ συμβούλια μόνον, οὐχὶ δὲ αὐτὰ ἢ ἐκεῖνα τὰ άτομα νομοθετοῦσι τοὺς φόρους. Ἐάν δὲ τινες δυσχεραίνωσιν ἴσως, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ παραθῶμεν, ὅταν ἡ πράξις εἴναι καλὴ. Αἱ Κυβερνήσεις οὐδὲν ἄλλο ἢ τόπον πατρὸς πρέπει νὰ ἐπέχωσι καὶ πατρικῶς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ νὰ φροντίζωσι. Τίς υἱὸς εἰς γαγγραινώδεις τραύμα περιελθὼν, δέχεται τὴν τομὴν τῆς χειρὸς του, μὴ γινώσκων τῆς ἀσθενείας τὸ ἀποτέλεσμα; Καὶ ὁμοίως ὁ πατὴρ τὸν προτρύπει, τὸν ἀναγκάζει καὶ τέμνει ἐπὶ τέλους τὴν χεῖρα, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ὑπαρξίν του υἱοῦ. Αὐτὸ τοῦτο καὶ αἱ Κυβερνήσεις ὀφείλουσιν, ὅταν ἀμβλυωπῇ ὁ λαὸς πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ. Ἄλλως δ' ὅτι συνέβησαν καταχρήσεις εἶναι προφανές, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1846 συνήλθησαν ἐκ τοῦ φόρου 328,000 δραχ., ποσὸς διπλασία τῶν ἐκ 15,000 δραχ. ἐπὶ δεκαετίαν συμποσομένων. Τοῦτο δὲ βεβαίως δεικνύει, ὅτι δὲν ἤρκεισθσαν μόνον εἰς τὴν ἐκ τῶν τελωνιζομένων εἰδῶν εἰσπραξίν. Ἔτιτε δὲν ἀμφιβάλλει ποσῶς, ὅτι, ἐάν ἡ τῶν εἰσπρακτόρων διαχειρήσις ἦτο καλλιτέρα, πολλῶν μείζονα ἠθέλομεν εἶχει ποσότητα. Ἀλλ' ἡ κυβερνητικὴ διορίσει ἐπὶ τούτου ἐπιτροπὴν, ἢ δ' ἐξέλεξις θέλει γίνεαι καὶ θέλουσι τιμωρηθῆ ἀυστηρῶς οἱ καταχρασταί. Οὕτω δὲ τιμωρόντες τὸ παρελθόν, θέλομεν μεταχειρισθῆ εἰς τὸ μέλλον τὰ συναιτώτερα μέτρα, διὰ νὰ λείψῃ πάντα καταχρήσεως ἀφορμὴ. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας προσέθηκεν, ὅτι οἱ ἔμποροι δὲν πληροῦνται, διότι ἐγένοντο καταχρήσεις. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ἐάν δὲν πληροῦνται τὸ περιπλεον τοῦ νόμου, ἐνδέχεται νὰ ἔχωσι δίκαιον: ἐάν δὲ τὸ παρὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ ὀριζόμενον, ἢ πρόφασις εἴναι ἀδικος, καὶ πρέπει νὰ πληρώσωσι πρῶτον, διὰ νὰ πιστευθῶσιν ὡς γνήσια τὰ παράνομά των. Τέλος ἐλπίζων, ὅτι ἐπέστη ἐξ ὅλων τούτων ὁ ἀγορεύσας,

πέποιθεν, ὅτι δὲν θέλει ἐμμένει εἰς τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασίν του. Διότι τὸ ἔργον, ὅσον ἐπάναγκος εἶναι, τοσοῦτον εἶναι καὶ ἀτελέ: τὰ τέλη τῶν τοῦ λιμένος πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν: ἂν χρήματα δὲν ὑπάρχωσι, νὰ εὐρωμεν ἂν καταχρήσεις συνέβησαν, νὰ τιμωρηθῶσι πρὸς αὐστέρην παραδειγματισμὸν, ἀλλὰ τὸ ἔργον νὰ περαιωθῇ τελευτικῶν, διότι δὲν εἶναι ποσῶς δίκαιον νὰ ἐμποδισθῇ, ἐπειδὴ συνέβησαν ποτε καταχρήσεις.

Πρὸς τοῦτον ἀπάντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι λυπεῖται πολὺ μὴ εὐτυχῆσαι σαρξέστερον νὰ ἐξηγηθῇ. Ὅθεν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἔξισωσιν, ὅτι, ἐπειδὴ συνέβησαν καταχρήσεις, πρέπει τὸ ἔργον νὰ παρεμποδισθῇ, οὐδ' ἐνόησεν, ὅτι διώκοντες τὴν κατάχρησιν, πρέπει νὰ τιμωρήσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δήμου Πειραιῶς. Ἐἴπε δὲ μόνον, ὅτι περιττὸς ὁ νόμος καθίσταται, πρὶν ἢ πεισθῶμεν ὅτι ἀναγκασίαι εἶναι ἢ τοῦ φόρου ἐξακολούθησις. Ὑποθέτει δὲ πρὸς πλείονα τῶν λόγων τοῦ διασάφησεν, ὅτι 500,000 δραχ. ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος καὶ εἰσπραχθήσων μέχρι τοῦδε 600,000, ὡς ἀνωτέρω ἐξήγησά, καὶ ὁμοίως ἀντὶ ἢ ποσότης νὰ πλεονάσῃ, τὸ ἔργον καίται ἡμιτελέ. Συμπεραίνει λοιπὸν, ὅτι εἰσπραχθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, ὁ ὅρος ἐπομένως τοῦ ποσοῦ ἐξεπληρώθη καὶ οἱ ἔμποροι εἶναι ὅλως ἐλεύθεροι. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται αὐτῆς δωδεκαετίαν ὁλόκληρον νὰ πληροῦνται καὶ ἀγνωστὰ πόσα ἐθαπανθήσων μέχρι τοῦδε, νομίζει πρέπον νὰ προηγηθῇ ἢ ἐξέλεξις, ἵνα ἐν γνώσει βεβαίωσωμεν, καὶ δὲν θλάπτει ἂν πρὸς ὀλίγον ὁ νόμος ἀνοβληθῇ.

Ἄλλος ἀντέταξεν, ὅτι διατείνεται ὁ προαγορεύσας περὶ τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων, ὡς νὰ εἶχε πεποιθῆσιν, ὅτι τὸ πλεονάζον ποσόν ὑπάρχει καὶ εἶναι ἤδη εἰς τὸ ταμίον. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐλλείπονται χρήματα καὶ ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ φόρος, πρὸς ἐντελῆ τοῦ ἔργου ἀποπεράτωσιν. Ἐτέθη λοιπὸν ἐν τῷ διὰ τὴν προκομαῖαν προϋπολογισμῶ ποσόν ἐλαττον τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης καὶ πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἤδη. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ τοιαῦτα τῶν προϋπολογισμῶν μείωσις εἶναι γενικὴ, καὶ ἐπικρατεῖ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτὴν, ἐνθα πολλάκις εἶδε νὰ υπερτεροῦσιν αἱ πραγματικαὶ δαπάναι τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῶ τιμηθέντων, καὶ εἰς τὴν Ρωσικὴν δ' ἱστορίαν ἀνεύρε τοιαύτας τῶν προϋπολογισμῶν μειώσεις. Ἀλλ' ἐάν καὶ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐξήρκουν αἱ ὑπολογισθεῖσαι δραχμαί, οὐχ ἔστιν ἀναγκασίαι εἶναι ἢ τοῦ φόρου διαρκεία, διότι, ὡς ἐν τῷ νομοσχέδιῳ ἐμφαίνεται, πρέπει καὶ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς προκομαῖας νὰ γείνη φροντίς. Τοῦτο δὲ

είναι σχεδόν απαραίτητον, διότι πολλά μέρη αὐτῆς φυσικὸν εἶναι νὰ βλάπτωνται καὶ κρημνιζόμενα βαθυκλδόν, θέλουσιν ἐπὶ τελους οὐδετερώσει τὸ ἔργον, ἐν δὲν εἶναι ἡ πρὸς συντήρησιν δαπάνη. Ἐκτός δὲ τούτου καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ λιμένος καθίσταται ἀναγκαία καὶ πάνθ' ὅσα τὸ νομοσχιδιον ἀναφέρει, διότι ὁ λαμπρὸς οὗτος καὶ εὐορμος λιμὴν μετεβλήθη σχεδόν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας. Μία δὲ ἡ δύο κρηναὶ ὑπάρχουσι εἰς τὸν Πειραιᾶ, αἵτινες οὐδ' εἰς τῶν κατοίκων ἐπαρκουσι τὰς χρείας, διὸ τὰ πλοία βιάζονται νὰ μεταβαίνουσι πρὸς ὑδρευσιν ἀλλαγῶν. Καὶ ἡ προτεινομένη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη περὶ κατασκευῆς ὑπονόμων πρὸς ἔκροήν τῶν ὑδάτων ἐπίσης εἶναι ἀναγκαία διὰ τὸν τόπον, ὅλα δὲ ταῦτα ἀπαιτοῦσι ἐξῆλθαι ποσότητα οὐ σμικράν. Ἐάν δὲ συνέλθωσαν, ὡς ἐρέθη, καταχρήσει, ὁ ὑπουργὸς παρητήρησεν, ὅτι θέλουσι τιμωρηθῆ ἑπαξίως αἱ ἐνοχοί, ὥστε δὲν πρέπει τοῦτο νὰ ἀνατελεθῇ τὸ ἔργον. Ἐκτός δὲ τούτου αἱ περὶ καταχρήσεων φῆμαι συνήθως εἰσὶν ὑπερβολικαί, ἀλλὰ καὶ ἀψευδεῖς καθ' ὄλοκληρίαν ἐάν ὑποθεθῶσι, δὲν ἐννοεῖ πῶς θέλει ἀποζημιωθῆ τὸ δημόσιον, ὥστε τὸλάχιστον διὰ τοῦτο νὰ ἀναβάλωμεν τὸν νόμον. Ἄλλως τε ὅλα ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν τῶν καθ' ἕκαστα σιζήτησιν, καὶ ἐκεῖ θέλει δεχθῆ ἡ Βουλὴ ὅσα νομίσῃ ὠφέλιμα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ αὐτοπροκειμένων φόρων ἰδέαν, παρατηρεῖ ὅτι τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσι φόροι, καὶ οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἀνομοιωθῇ τοῦτο εἰμὴ συνεισφορά. Διὸ καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διατρίβοντες, ἀλλ' ὅστις προσομοιωθῆ φέρων εἰς τὸν λιμένα τὰς πραγματείας του. Ἦθελε δ' εἶσθαι τούναντίον ἀντισυνταγματικὸν ἔργον ἢ εἰσπραξίς, ἐάν δὲν ἦτο τοῦτο καθαρὸς φόρος. Δι' ὅλα ταῦτα περιττὰς θεωρεῖ τὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀντιλογίας καὶ ἀποφαίνεται νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὴν ψήφισίν της.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς καὶ ὁ τελευταῖον ἀγορεύσας ἀρκιτὰ ἤδη ἀνέπτυξαν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀποχωρώντως ἀπάντησαν πρὸς τὸν κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐνιστάμενον, ὥστε δὲν θέλει ἑὸς ἐνδιατρίψει εἰς τοῦτο. Παρατηρεῖ δὲ μόνον, ὅτι δὲν ἠλπίζεν, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἠθελε δι' ὑπερηφανίαν, προτείνων τὴν τοῦ νομοσχεδίου ἀναβολὴν λόγῳ τῶν γενομένων ἄθην καταχρήσεων, αἵτινες καὶ συνήθως καθήντησαν ἐπιχειρήμα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μεγαλύνονται. Ἀλλ' ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀγορεύων, ἐκ πεποιθίσεως ἐξέθηκεν ἰδέαν τινὰ, ἣτις πληρέστατα ἐνισχῶσι τὰ περὶ τῶν καταχρήσεων τούτων λεγόμενα. Ἐπειδὴ δὲ προήλθε, φαι-

νεται, εἰς τοῦτο ἐκ παρενοήσεως, βιάζεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα πρὸς διασφρησιν. Καὶ εἶπε μὲν ὁ Ὑπουργὸς, ὅτι αἱ καταχρήσεις ἐγένοντο, ἐπειδὴ παρὰ τὸν νόμον ἐλαμβάνετο φόρος καὶ ἐκ τῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ ἑσωτερικοῦ ἐμπορευμάτων. Ἀλλὰ νομίζει τούναντιον, ὅτι ὁ νόμος οὐχ ἦττον καὶ τὰ εἶδη ταῦτα ἐννοεῖ. Ἀναγνοῦς δὲ ἐνταῦθα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νόμου τοῦ 1836, παρατήρησεν, ὅτι διὰ τῆς λέξεως « καταναλώσεως » ὁ νόμος ἐνοεῖ βεβαίως καὶ τὰ ἐνδοθέν τοῦ Κράτους εἰσερχόμενα· διότι ἡ λέξις αὕτη εἶναι γενικὴ, καὶ οὐχ ἦττον συμπεριλαμβάνει καὶ ταῦτα. Τοῦτο δὲ σαφέστερον ἐτι γίνεται ἐκ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀνά χειρας νομοσχεδίου, ἔνθα ἐπιτηδες προσετίθη ἡ φράσις « ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς » πρὸς διαστολὴν τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως « καταναλώσεως » ἢ·:·, ὡς εἶπε, συμπεριλαμβάνει ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις. Δὲν ἐγένετο λοιπὸν ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν εἰδῶν εἰσπραξίς παρὰ νόμον, διότι προφανῶς ἐνηργήθη συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου νόμου. Ἐνόμισε δ' ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ τὴν ἰδέαν του ταύτην, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ἀποδίδηται τοιαύτη ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τοῦ φόρου κατάχρησις.

Ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι ἀποκρούει τὴν τοῦ προαγορεύσαντος ἰδέαν, διότι ὁ τελωνιακὸς νόμος ἔχει πρὸς τοῦτο καθιερωμένους δύο τινὰς δρους. Καὶ εἰσαγωγή μὲν κατὰ τὸν νόμον λέγεται πᾶν ἔξωθεν τοῦ Κράτους εἰσερχόμενον εἶδος, τούναντίον δ' ἡ λέξις μεταφορὰ εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ τῶν ἔσωθεν τοῦ Κράτους εἰσερχομένων. Αἱ λέξεις δὲ αὗται εἰσὶ καθιερωμέναι καὶ ἡ σημασία τῶν διακεκριμένη. Ὁ νοῦς λοιπὸν τοῦ νόμου τοῦ 1836, τὴν λέξιν « εἰσαγωγή » μεταχειριζόμενου, μηδὲν ἄλλο ἢ τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενας πραγματείας ἐννοεῖ, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος γενομένη ἐξήγησις. Διότι μόνον τὰ πρὸς καταναλώσιν ἔξωθεν ἐρχόμενα ἔπρεπε νὰ φορολογῶνται, καὶ πᾶν ἄλλο δὲν εἶναι οὐδὲ πρέπει νὰ θεωρηθῆ εἰμὴ κατάχρησις.

Ἵποστηρίζων καὶ ἕτερος τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἀνήνεγκεν, ὅτι δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος πρὸς ἀναγκαιότητα τῆς ψήφισεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ παρατήρησις τῶν περὶ τὴν εἰσπραξίν γενομένων καταχρήσεων, διότι χρήματα δὲν ὑπάρχουσι ἤδη, τὸ δ' ἔργον εἶναι ἀναγκαιότατον καὶ ἄλλοθεν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πορισθῆ ἡ δαπάνη αὕτη, εἰμὴ διὰ τοῦ προτεινομένου φόρου· ἐπειδὴ δὲ οἱ φόροι εἶναι διττοί, δημοτικὸι καὶ δημόσιοι καὶ οἱ μὲν ἐκπηγάζουσιν ἀπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλιῶν κατ' ἐγκρίσιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, οἱ δ' αἰεσίως ἀπὸ

τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀνάγκη νὰ ὑπάγῃται εἰς μίαν τῶν τάξεων τούτων καὶ ὁ παρὼν φόρος. Τὸ μὲν ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1836 Β. Διάταγμα θεωρεῖ τὸν φόρον τούτον ὡς δημοτικόν, ἂν καὶ δὲν ὀρίξῃ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον θεωρεῖ τὸν φόρον ὡς δημοσίον, διότι ὁ φόρος δὲν ἐπιβάλλεται εἰς μόνους τοὺς δημότας Πειραιῶς ἀλλ' εἰς ὄλους τοὺς καταναλωτὰς, καὶ ἡ ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς προκυμαίας τοῦ Πειραιῶς παραχθισομένη ὠφέλεια δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τοῦ Πειραιῶς, ἀλλ' ἐκτείνεται εἰς ὅλον τὸ Κράτος. Καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς ὁμοῦ τοῦ φόρου δὲν εἶναι εἰς τὴν ψήφισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀναγκαῖος· διότι ἡ χρῆσις τοῦ φόρου τούτου εἶναι ὀρισμένη, καὶ δημοτικὸς ἂν ᾖ, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθὼς οὔτε ὅταν ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ συνεισφοράς πρὸς κατασκευὴν γεφυρῶν καὶ ἄλλων δημοτικῶν ἀναγκῶν.

Μετὰ ταῦτα γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μανέτα καὶ Κριεζῆ, συνήθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας Πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου διὰ ψήφων 75 πρὸς μίαν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περι προκυμαίας Πειραιῶς νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Νικόλαος ἱατρός	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Ἀναγ. Μακροποκάμισος	N.
Γεώρ. Λογιωτατίδης		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.
Δ. Δεληγεώργης		Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ἀνάργυρος Πετραῖκος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Κ. Τζαβέλλας	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Σ. Στράτος	
Ἰωάννης Πετμεζῆς		Π. Ράγκος	N.
Μηχ. Κατῆς		Λουκάς Π. Νάκος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.	Πέτρος Τσανετᾶκης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γεώργιος Κονδύλης	N.

Κωνσταν. Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέρανος	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	N.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	N.	Ῥήγας Παλαμίδης	
Ἄγγελος Γουζούσσης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	N.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Κωνστ. Μανέτας	O.
Ἰωάν. Α. Χατασόπουλος	N.	Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη.	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημήτ. Σακελλαριάδης	N.
Γρηγόριος Χατσηγιάννος		Νικόλαος Μπούτσουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰωάν. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγν. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας		Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χ. Ν. Δεμάθας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς		Χρυσάνθος Σουμαρίπας	
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	
Ἰω. Ζάροκος	N.	Μιχαὴλ ἱατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορφωτάκης	N.	Δημήτριος Βερβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	N.	Γεώργιος Μπάνης	N.
Σ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιγᾶλης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Ἀναστ. Μαυρομιγᾶλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιγᾶλης	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώρ. Π. Ζαχειρόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Α. Κανελόπουλος	N.
Ἐμμ. Ἀντίπας	N.	Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Ἰωάννης Γκούρας	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος		Ἀναγνώστης Κεγαγιᾶς	N.
Γεώρ. Πανοσφιτόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος	N.	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χριστόδ. Τσίνοσ	
Νικόλαος Κορφωτάκης		Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Ἐμμ. Μελετόπουλος		Θεόδ. Ι. Μέξης	
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Ἐμμ. Α. Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.

Κωνσταντ. Δαρειώτης Ν.
 Σταμάτιος Ἀντωνιάδης
 Κωνστ. Ἀντωνιάδης
 Ἰωάννης Περίδης Ν.
 Ἀνδρέας Μάμουκας Ν.
 Κάρλος Νάζος Ν.
 Εὐατράτιος Παρίσσης Ν.
 Ἀντώνιος Ἀρκάς Ν.
 Μήτ. Ἀναγασάπουλος Ν.
 Ἰω. Τομαράς Ν.
 Ἄν. Παπακωστής
 Ἀθ. Καστανάς

Γεώργ. Παπαδημητρίου
 Γεώρ. Σ. Κριεζῆς Ν.
 Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
 Δημ. Α. Κουντουριώτης
 Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς Ν.
 Δημήτριος Χατοσίκος
 Καλαμάρας Τσουκαλάς Ν.
 Κωνσταντ. Δουδουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος
 Ἰωάννης Τασσαίος
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ἰωάννης Οἰκονόμου

Ἀκολούθως ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ, παρετήρησάν τις, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγηθῇ, ὅτι ἡ κατανάλωσις δὲν περιορίζεται εἰς μόνον τὸν Πειραιᾶ, ἀλλ' εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἐκτεινομένη, ἐτέθη μόνον ἵνα διακρίνονται τὰ πρὸς κατανάλωσιν εἰσαγόμενα τῶν πρὸς μετακόμισιν. Ἀντιπεῖ δ' ἕτερος, ὅτι οὐδεμιᾶς προσθήκης ἐν τῷ νόμῳ εἶναι ἀνάγκη, διότι ἡ ἀόριστος φράσις « πρὸς κατανάλωσιν » ἐννοεῖ πᾶσαν κατανάλωσιν καὶ ὅπως δῆποτε γινομένην, ἂν ἀνήκεν εἰς τὸν Πειραιᾶ μόνον, ἤθελε λεχθῆ ἀπρὸς τοπικὴν ἐν τῷ δήμῳ κατανάλωσιν ὅθεν ἡ φράσις ἔχει κλῶς.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὸν καθυποβληθέντα προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, αὕτη συμποσοῦται εἰς 500,000 δραχμάς, ὁ δὲ παρὼν νόμος προβλέπει μόνον 180,000 δραχμάς. Τὸ εἰσπραγθεσόμενον λοιπὸν δὲν προσδιορίζεται ἴσων οὐδ' ὅπως οὖν ἀνάλογον μὲ τὸ δαπανηθεσόμενον, ὁ δὲ λόγος ὅτι εὐνοϊκαὶ περιστάσεις δύνανται νὰ ἐπαυξήσωσι τὰς τοῦ τελωνείου Πειραιῶς εἰσπράξεις εἶναι ἀβάσιμος, διότι τσαύτη αὐξήσις οὐδέποτε δύναται νὰ λάβῃ γῶραν, προτείνει λοιπὸν ν' αὐξηθῇ ὁ φόρος ἀπὸ 5 εἰς 12 τοῖς 0/0, ἢ νὰ παραταθῇ ὁ ὅρος τῆς διαρκείας τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τριάκοντα ἔτη.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι αἱ 320,000 δραχμῶν, ὡς ἐκπροσηρορήθη δὲν εἶναι ὀλόκληροι ἐξωδευμένα, ἐλπίζει δ' ὅτι θέλουσιν εἰσπραχθῆ καὶ ἐκ τῶν καθυστερούντων, καὶ θέλουσιν ἀνακαλυφθῆ καὶ πολλὰ τῶν εἰσπραχθέντων ἐκτὸς δὲ τούτου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δαπανῶνται καὶ πολλὰ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας, ὥστε ὁ φόρος 5 τοῖς 0/0 εἶναι ἱκανός, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῶν 12 ἐτῶν ἂν δ' εἰς

τὸ διάστημα τοῦτο δὲν πορισθῇ ἡ ἀναγκαία δαπάνη δύναται νὰ προταθῆ παράτασις.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως τὸ πρῶτον ἄρθρον ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενας πρὸς κατανάλωσιν πραγματείας θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα μόλου 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ πληρονομένου κατὰ τὸν νόμον τελωνεϊκοῦ δικαϊώματος.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 2 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

α) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἔκρινεν εὐλογον νὰ προβῆσθαι καὶ 5. παράγραφον ὡς ἀκολουθῶς: § 5. Καὶ διὰ κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἔκροην τῶν ἐκ τῶν ὄμβρων ὑδάτων καὶ ταῦτα χάριν τῆς καθαρότητος τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, διότι αἱ πρόσοδοι τοῦ νέου τούτου δήμου εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς διὰ τοιαύτας δαπάνης.»

Παραδεχθέντις δὲ ταύτην καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, παρετήρησάν τις ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν ὑπονόμων γίνεται ἤδη ἐκ τοῦ δήμου Πειραιῶς, καὶ οὕτω ὁ φόρος θέλει ἐπιτεθῆ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δήμου, ἀντέταξε δ' ἕτερος, ὅτι δὲν ἔλεπε μεγάλην συνδρομὴν γενησομένην εἰς τὸν δήμον Πειραιῶς· καθ' ὅσον μάλιστα οἱ ὑπόνομοι εἶναι ἀναγκαῖοι καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς προκυμαίας, διότι ἄλλως τὰ ὕδατα καταρρέοντα δύνανται νὰ τὴν διαφθείρῳσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου τοιαῦται συνδρομαὶ ἐγένοντο καὶ εἰς ἄλλους δήμους, ὡς φερ' εἰπεῖν τὸν τῆς Ναυπλίας, ὑπὲρ τῶν ὑδραγωγείων. Ἢ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένης προσθήκης, ἔχον οὕτω·

α) Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐντέθεν συναζόμενα θέλουσιν χρησιμεύσει·

α) Εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Πειραιῶς. β) Εἰς τακτικὴν συντήρησιν τῆς προκυμαίας ταύτης γ) Εἰς τὴν καθάρσιν τοῦ λιμένος. δ) Εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος, καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὑδρευσιν τῶν πλοίων βρύσεων. ε) καὶ διὰ κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἔκροην τῶν ἐκ τῶν ὄμβρων ὑδάτων.»

Ἀνεγνώσθη μετὰ τούτου τὸ 3 ἄρθρον, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

α) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3. ἡ ἐπιτροπὴ σας φρονεῖ, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προκείμενος φόρος εἶναι δημοτικὸς, ἄρα ἡ εἰσπράξις καὶ διαχείρησις αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐνεργῆται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ δημοτικοὺς νόμους, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 3 νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἀκολουθῶς.

α) Ἄρθρ. 3. Ἡ εἰσπράξις καὶ διαχείρησις τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 2

ἀναπερικείμενου δικαιώματος ἐνεργεῖται ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἐμμεσοὶ φόροι, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς προϊσταμένης διοικ. ἀρχῆς. Ἐκτὴν ὑποστηρίζων τις ἀνέφερεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταστρέφεται τὸ δημοτικὸν ἡμῶν σύστημα, ἀποσπαιμένων ἀπὸ τῶν δήμων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων δικαιωμάτων, καὶ συγχεομένων τῶν δημοτικῶν φόρων μετὰ τῶν δημοσίων. Ἐπειτα προνομιοῦχοι τάξεις εἰς τὴν κοινωνίαν ἡμῶν δὲν ὑπάρχουσιν· ὅθεν δὲν δύναται τις ν' ἀποδώσῃ πλείονα πίστην εἰς τὸν τελώνην ἢ εἰς τὸν δήμαρχον, ἂν δὲ πρόκειται λόγος περὶ διαφοράς ἐμπιστοσύνης, πρέπει νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη μᾶλλον εἰς τὸν δήμαρχον, ὡς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν πολλῶν ἐκπηγάζοντα, ἢ εἰς τὸν ἐκ τῆς θελήσεως ἑνὸς ὑπουργοῦ διοριζόμενον τελώνην. Ἀλλὰ καὶ τιθέντος, ὅτι παρά τινων εἰσπρακτόρων ἐγένοντο καταχρήσεις, πρέπει μὲν αὐταὶ νὰ ἐξελεγχῶνται καὶ νὰ τιμωρῶνται, δὲν ἔπεται ὁμως, ὅτι ἕνεκα τούτων πρέπει νὰ καταστραφῇ τὸ δημοτικὸν ἡμῶν σύστημα. Ἄν μάλιστα ἡ εἰσπραξίς τοῦ παρόντος φόρου ἀφῆθῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν θέλει ὑπάρχει καὶ ἔλεγχος τῶν παρά τοῦ τελωνείου εἰσπρατομένων τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι παράδοξος φαίνεται ἡ πρότασις τοῦ ν' ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξίς τοῦ ὡς δημοσίου θεωρουμένου τούτου φόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀφοῦ οἱ κυρίως δημοτικοὶ φόροι ἀνετέθησαν εἰς τοὺς ταμίαις· εἰς τούτους μάλιστα ἠδύνατο ν' ἀνατεθῇ καὶ ἡ εἰσπραξίς τοῦ παρόντος φόρου, ἀλλὰ πρὸς πλείονα εὐχέρειαν τῆς εἰσπράξεως ἀνατίθεται εἰς τὸν τελώνην. Οὗτος δ' ἔχει τὸν ἀρμόδιον ἔλεγκτήν του, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός ὅτι αὐδεμία προσβολὴ γίνεται κατὰ τῆς αξιοπρεπείας τοῦ δημοτικοῦ συστήματος, ἀνατιθεμένης τῆς εἰσπράξεως εἰς τὸν τελώνην, διότι ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι κυρίως τῆς δικαιοδοσίας τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ὁ φόρος δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς δημότας Πειραιῶς, ἀλλ' εἰς ὅλους τοὺς καταναλωτάς. Καὶ πίστις δὲ περισσότερα πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν τελώνην, ἢ εἰς τὸν εἰσπρακτορά, καθότι μετὰ τοῦ τελώνου ὑπάρχει καὶ ἔλεγκτής, καὶ γραμματεὺς, καὶ ἡ Κοβέρνησις πάντοτε ἐντίμους καὶ πικρὰς ὑπαλλήλους θέλει φροντίζει νὰ διορίζη, καὶ ὅπου εἶναι περισσότερα τὰ συνεργαζόμενα πρόσωπα, ἐκεῖ καὶ ἡ δολιεύσις καὶ ἡ κατάχρησις εἶναι δυσκολωτέρα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ φόρος, ἐπιβάλλων τὴν ἐπιμέλειαν εἰς ὅλους τοὺς καταναλωτάς καὶ οὐχὶ εἰς μόνους

τοὺς δημότας Πειραιῶς, δίκαιον εἶναι ν' ἀνατεθῇ ἡ τούτου εἰσπραξίς μᾶλλον εἰς τοὺς τελώνας, ἢ τοὺς εἰσπρακτοράς. Ἐπειτα πρὸς τὴν ἄδωθ' ἀνάγκη μισθῶσι αὐτοὺς, ἀφοῦ εἶναι δυνατόν νὰ γείνη εἰσπραξίς ἀδάπανος διὰ τοῦ τελώνου.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος ὅτι πρὸ πάντων πρέπει νὰ λυθῇ, ἂν ὁ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβληθὸς φόρος ἦναι δημοτικός ἢ δημοσίου. Καθότι, ἂν μὲν ὑπάρχῃ τὸ πρῶτον, ἕκαστος δῆμος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν του, κατὰ τὴν ἑαυτοῦτος φῶρος πρέπει νὰ εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων Πειραιῶς, ὡς δημοτικὴ περιουσία· ἂν δ' ἦναι δημοσίου φῶρος, ἔχει καλῶς ἢ διὰ τοῦ τελώνου εἰσπραξίς.

Ἀντίπενε ἕτερος, ὅτι τὸ σύνταγμα δὲν ἀναγνωρίζει εἰδὴ φόρους, ἀλλ' ὁρίζει ὅτι ὑπάρχουσι δύο μόνον, ἀλλὰ λέγει, ὅτι οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Βουλῶν, ἐπομένως αὕτη δύναται νὰ ψηφίσῃ ὅποιουδήποτε φόρου, καθιστάμενος ἀναγκάσιος εἰς τὴν πρόδον τῆς κοινωνίας. Ὁ προκείμενος λοιπὸν φόρος δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς τοὺς δημοσίου, οὔτε εἰς τοὺς δημοτικούς φόρους, ἀλλ' εἰς ἄλλην τρίτην τάξιν, τῆς ὁποίας ὀνομασίαν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσδιορίσωμεν. Δὲν δύναται δὲ ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς εἰσπρακτοράς ἢ εἰσπραξίς τοῦ παρόντος νόμου, διότι οὗτοι δὲν εἶναι τακτικοὶ ὑπαλλήλοι, ἀλλ' ἐκτακτοί, μὴ λαμβάνοντες τακτικὴν μισθοδοσίαν, ἀλλὰ ποσοστὴν τι ἐπὶ τοῖς 0/0, ἐπομένως, μὴ ὄντες ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται τακτικῶς. Δὲν δύναται λοιπὸν ν' ἀνατεθῇ εἰδικὸν εἰς αὐτοὺς ἔργον, ἂν δὲν ὁρισθῇ εἰς αὐτοὺς μισθοδοσία τις. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Ἐπανέλαθεν ὁ κατ' ἀρχάς ὑπὲρ τῆς γνησιοδοτήσεως τῆς ἐπιτραπῆς ἀγορεύσας, ὅτι ὁ φόρος οὗτος εἶναι φύσει δημοτικός, διότι, καὶ ἂν τὰ εἰσαγόμενα καταναλισκῶνται πᾶσι, καὶ οὐχὶ εἰς μόνον τὸν Πειραιᾶ, ὁ ἐπὶ τούτων ἐπιβαλλόμενος φόρος ἀνήκει εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς, ὡς ἂν ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου εἰσαγομένων, ἂν καὶ ταῦτα καταναλισκῶνται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους. ὁ φόρος ἐκεῖνος θέλει εἶσθαι δημοτικός, ὡς ἀνήκειν εἰς τὸν δῆμον τῆς Σύρου. Δημοτικὸν δ' ὄντος τοῦ φόρου, δὲν δύναται ν' ἀφῆθῃ ἡ εἰσπραξίς αὐτοῦ εἰς τὸν τελώνην· ἀνάγκη δὲ εἶναι αἱ προτεινόμεναι εὐχέρειαι, καὶ αἱ παρουσιαζόμεναι ἐνστάσεις, διότι ὁ εἰσπρακτορὸς δὲν θέλει συνεργασθῆ μετὰ τοῦ ἐμπόρου, ἀλλὰ μετὰ τοῦ τελώνου. Οὐδεμίαν λοιπὸν ἐλάβην δύναται νὰ προσενήσῃ ἢ ἐπιβλεψίς τοῦ εἰσπρακτορος, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὠφέλειαν εἰς τὸν δῆμον. Ἐπιμένει λοιπὸν εἰς

τὸ νὰ ὑπάρχη ἐπιτήρσις ἐκ μέρους τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου.

Ἀντάταξεν ἕτερος, ὅτι, ἂν ὁ προκειμένος φόρος ᾖτο δημοτικός, ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ ἐπιβληθῆ ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ δὲν ἀντίκει εἰς τὴν Βουλὴν ἢ ψήφισις αὐτοῦ. Διότι ἡ Βουλὴ ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ μόνον εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ καταναλώσιμα φόρον, ὀρίζουσα τὸν μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ὄρον αὐτοῦ, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ νὰ ψήφισῃ αὐτὴ αὐτὸν ἀπ' εὐθείας. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐπιβάλλει αὐτὸν ἡ Βουλὴ, ἔπεται ἐκ τῆς ἐπιβολῆς ταύτης καὶ τῆς συζητήσεώς του, ὅτι εἶναι δημοσίος, καὶ ὡς τοιοῦτου ἡ εἰσπραξὶς πρέπει ν' ἀνατεθῆ εἰς τὸν τελώνην.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος παραχωρήσας τὴν ἔδραν του εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, καὶ λαβὼν τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀναφεμένου ζητήματος ἂν ὁ προκειμένος φόρος εἶναι δημοτικός ἢ δημοσίος, δὲν συμερίζεται τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι οὗτος εἶναι δημοτικός, διότι δημοσίαι φόροι εἶναι οἱ γενικῶς παρ' ὅλων εἰσπραττόμενοι πρὸς γενικὴν ὠφέλειαν τοῦ Κράτους καὶ ἀόριστον χρῆσιν, διὰ τῶν γενικῶν προϋπολογισμῶν ὀριζόμενοι· δημοτικοὶ δὲ καλοῦνται οἱ ἐπιτόπιοι φόροι, ὡς ἐφ' ὠρισμένον τινὸς μέρους ἐπιβαλλόμενοι, καὶ πρὸς τοπικὴν ὠρισμένην χρῆσιν προοριζόμενοι. Ἀλλὰ καὶ τῶν δημοτικῶν φόρων πολλοὺς ἐκτιμᾷ καὶ προσδιορίζει κατὰ τὴν ἀνάγκην ἡ Κυβέρνησις, ὅταν οὗτοι δὲν ὑπάγουνται εἰς τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν γενικῶν περὶ δημοτικῶν φόρων νόμους, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν εἰδικῶς· ὁ προκειμένος λοιπὸν νόμος εἶναι φύσει δημοτικός κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς νομοθεσίας ἡμῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ κανονισθῆ δι' εἰδικοῦ νόμου· οὐδεὶς λοιπὸν δύναται ν' ἀρνήθῃ ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει δικαίωμα ἐπιτήρσεως εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου τούτου. Μὴ ἐπιμαθαίνων λοιπὸν εἰς τὰ περὶ διαχειρήσεως λεγόμενα προταίνει νὰ προστεθῆ μόνον ἐν τῷ τέλει τοῦ 3 ἀρθροῦ ἡ φράσις « ὑπὸ τὴν ἐξέλεξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, » διὰ νὰ δύναται ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ ἐξελέγῃ καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ τὰς γινομένας εἰσπράξεις, ὅταν θέλῃ.

Συναινέσαντος δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ εἰς τὴν προσθήκην τῆς ῥηθείσης φράσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 3 ἀρθρον μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης, ἔχον οὕτω.

Ἄρθρ. 3. Τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένου

δικαιώματος μῶλου, θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πειραιῶς « ὑπὸ τὴν ἐξέλεξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. »

Μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ 4 ἀρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 4. Αἱ εἰσπράξεις θέλουσιν κατατίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ἥτις θέλει κρατεῖ μερῖα τοῦ μῶλου Πειραιῶς, λογίζουσα πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τὴν κανονισμὸν τόκων.

Ἀναγνώσθη ἀκολουθεῖς τὸ 5 ἀρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως·

« Ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς σὰς ἐγνωμοδότησε τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ προκειμένον ἀρθρον ἐμπεριλαμβάνει ἀντικείμενα παρελθόντα, ἐνῶ πᾶς νόμος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, σκοπὸν ἔχει νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς λαοὺς εἰς ὑποχρεώσεις μελλούσας, καὶ οὐχὶ παρελθούσας. »

Ἐφ' ἧς παρετήρησέ τις, ὅτι ὁρθῶς ἡ μειονοψηφία προταίνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ· διότι νόμος ἐπὶ νόμου δὲν δύναται νὰ γείνη, ἂν ὁ νόμος τοῦ 1836 ὑποτεθῆ ἔγκυρος πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῆ, ἂν δὲ ἦναι ἄκυρος δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸν κῆρος διὰ ταύτης τῆς διατάξεως.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργός ὅτι ὁ νόμος ἐκεῖνος εἶναι εἰσὶ ἐν ἰσχύϊ· καὶ τὸ παρὸν ἀρθρον δὲν προτίθεται νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἰσχύϊ· ἀλλ' ἐπειδὴ μέχρι μὲν τέλους τοῦ 1845 οἱ περισσότεροι ἐπλήθυνον, ἔκτοτε δὲ πληροφορηθέντες ὅτι ὁ νόμος ἐκεῖνος δὲν εἶχε δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδυστρόπησαν εἰς τὴν πληρωμὴν, καὶ ὑπέπεσαν εἰς ἀντίφασιν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτούς, διότι ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς ἐπλήθυνον, ἔπεται ὅτι ἐγίνωσκον τὸν νόμον, καὶ ἐπειδὴ τὸ νὰ μὴ πληρῶσιν οὗτοι ἀφοῦ οἱ ἄλλοι ἐπλήθυνον ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἰσότητά, ἀρμόζει νὰ νομοθετηθῆ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἔτι διὰ τούτου τοῦ νόμου δὲν ἀπαλλάττονται οἱ καθυστεροῦντες εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς αὐτάς· οὕτω δὲ θέλει ἐμποδισθῆ νὰ καταδαπανῶνται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ δικαστήρια.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἡ ἀποποίησις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1836 προῆλθεν οὐχὶ ἐκ τῆς προφάσεως, ὅτι δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος, ἀλλ' ἦτον ἀπόρροια τῶν γενικῶν ἐναντιοτήτων εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἤδη ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς εἶναι ἀναγκαία διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἰσότητά.

Ἡ δὲ ἀρχὴ ὅτι οὐδεὶς νόμος ἔχει ὑπισθενεργὸν δύναμιν εἶναι ἀληθὲς ἐν γένει, ἀλλ' ἐνταῦθα ἔδειεν ἐφαρμοζέσθαι, ἂν προηγουμένης δὲν ὑπάρχει καμμία ἰδία φόρου, καὶ ἢ ἢ διὰ τοῦ παρόντος ἐπέβαλετο φόρος ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως προῦπῆρχε νόμος, καὶ δυνάμει αὐτοῦ πρέπει νὰ χρονολογηθῶσι τὰ εἰσαχθέντα καὶ ἡ πρόφασις περὶ τῆς μη δημοσιεύσεως τοῦ νόμου δὲν εἶναι ἰσχυρὰ, διότι ἡ δημοσίευσίς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν γινώσκοντα ὁ νόμος, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τοῦ Πειραιῶς ἐλατὸν γινώσκον αὐτοῦ, καθότι αὐτοὶ εἰ ἴδιοι οἱ νῦν ἀρνούμενοι νὰ πληρώσωσι, ἐπλήρωσαν κατ' ἀρχὰς τὸν φόρον τοῦτον· ἐπειτα ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλεται ἐμμέσως εἰς τὸν λαὸν διὰ τῶν ἐμπορῶν· αὐτοὶ λοιπὸν γινώσκοντες τὸν φόρον, ὑπελάγησαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐπέβαλον εἰς τὸν λαόν, διὰ τί λοιπὸν αὐτοὶ νὰ μὴ τὸν πληρώσωσιν.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι οὐδεὶς λέγει, ὅτι δὲ πρέπει νὰ πληρώσωσιν οἱ καθυστεροῦντες τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ τούτου νόμου, ἀλλὰ ὅτι ἀρεῖλουσι ν' ἀπαίσωσιν ὅτι αὐτὸς ὁ νόμος τοὺς υποχρεώνει. Εἰς τὴν Βουλὴν ὅμως δὲν ἀνήκει νὰ δικάσῃ τὰς αἰτιολογίας τῶν καθυστεροῦντων καὶ νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς, οὐδὲ δύναται νὰ ψηφίσῃ νόμον ἔχοντα ὑπισθενεργὸν δύναμιν, καὶ δίδοντα τρόπον τινὰ κύρος εἰς ἄλλον νόμον, ὅστις, ὡς φαίνεται, δὲν ἔχει ἀπ' ἑαυτοῦ τὴν προσήκουσαν ἰσχύον· ἐπειτα ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει γενικὸς νόμος περὶ καθυστεροῦντων, διὰ τί λοιπὸν νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ οἱ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς προκυμαίας φόρον καθυστεροῦντες τῶν ἄλλοθεν καθυστεροῦντων, καὶ νὰ υποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως, καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστεροῦντων νόμου, ἡ τῆς αὐτῆς ἐξαιρέσις εἶναι ἀντισυνταγματική· ἂν δὲ πολλοὶ τῶν ἐμπορῶν ἠθέλησαν νὰ πληρώσωσιν αὐτοπροαιρέτως, τούτο δὲν ἐπιβαρύνει τοὺς ἄλλους, ἂν, ὡς νομίζουσιν, δὲν υποχρεοῦνται εἰς τούτο ὑπὸ νόμου. Τὴν κρίσιν δὲ ταύτην τῶν δισχυρισμῶν δὲν εἶναι ἀρμοδίᾳ νὰ φέρῃ ἡ Βουλὴ, ἥτις εἶναι καθαρὸν νομοθετικὸν σῶμα· διὰ ταῦτα ὑποστήριξεν τὴν γνωμαδοτήσιν τῆς μεινοψηφίας.

Προστήριξεν ἕτερος, ὅτι, ἂν ὁ νόμος τοῦ 1836 ἦ αἰ εἰσέτι εἰς ἐνεργεσίαν, τότε ἡ διατάξις τοῦ 5 ἄρθρου ἔχει καλῶς, διότι ὅσακις αἱ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστεροῦντων νόμου ἦσαν ἀνεπαρκεῖς, καὶ ἐγένετο χρεῖα συμπληρωτικῶν διατάξεων, ἐγένοντο πολλαὶ τοιαῦται, καὶ εἰς ταύτας ὑπέκριντο καὶ οἱ ἐκ τῶν προτέρων ἐτῶν καθυστεροῦντες. Αὐτὸ τούτο λοιπὸν δύναται νὰ γείνη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν ὁ νόμος εἶναι εἰς ἐνεργεσίαν μέχρι σήμερον. Ἐκρίνοντο δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν ἵπουργοῦ

ὅτι ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη τινὲς πληρόνοντες δυνάμει τῶν νόμων ἐκείνων, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὅσακις ἡ πείρα καταδεικνύει τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν διατάξεων νόμου τινός, καὶ συνεπιφέρει τὴν ἀνάγκην τῶν συμπληρωτικῶν διατάξεων, αὐταὶ πάντοτε δὲν ἔχουσιν ἀναδρομικὴν δύναμιν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ἐκτείνονται εἰς μόνον τὸ μέλλον· ἄλλως ἔδειλον προκύψει μυρία ἀπορήματα ἐνταῦθα λοιπὸν, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐγεννήθη ἡ καθυστέρησις, πρέπει νὰ γείνη καὶ ἡ καταδίωξις οὐδεμίᾳ ἄλλῃ μεταγενεστέρᾳ διατάξει δύναται νὰ δώσῃ ἰσχύον εἰς τὸν νόμον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἔχη τοιαύτην. Ἡ Βουλὴ δύναται μόνον νὰ νομοθετήσῃ διὰ τὸ μέλλον, οὐχὶ ὅμως διὰ τὸ παρελθόν, ὥστε ἡ διατάξις τοῦ 3 ἄρθρου εἶναι περιττή. Ἄγνοσι μὲν ποῖαι εἰσὶν αἱ ἐνστάσεις τῶν καθυστεροῦντων, καὶ κατὰ πόσον αὐταὶ εἶναι εὐλογοὶ ἢ ἄλογοι, λέγει ὅμως ὅτι ταύτας δὲν δύναται νὰ λύσῃ ἡ Βουλὴ, ἀλλὰ τὰ δικαστήρια. Προτείνει λοιπὸν νὰ μὴ τεθῇ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τὸ 5 ἄρθρον, ἀλλὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὁ νόμος τοῦ 1836, νὰ προτείνωσιν οἱ καθυστεροῦντες τὰς ἐνστάσεις τῶν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ ταῦτα ν' ἀποφασίσωσιν, ἄλλως παραβιάζονται ἀκρίτως τὰ δικαιώματα τῶν τούτων καθυστεροῦντων, καὶ ἀποφρίσσονται ἀνεξίτητος οἱ λόγοι τῆς τούτου καθυστέρησεως.

Συμφωνῶν πρὸς ταῦτα καὶ ἕτερος προτείνει νὰ παρενέηρ ἡ Βουλὴ ἐν παρόντι εἰς τὸ 6 ἄρθρον, ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύει ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου τοῦ 1836· ὅθεν προτείνει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ μετὰ τὴν λέξιν «φόρου» ἡ φράσις «ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτε παύει ἡ ἰσχύς τοῦ ἀπὸ 16/28 Ὀκτωβρίου 1836

B. Διατάγματος.

ὑποστηρίζων ὁ πρόεδρος τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς εἶχε παρετήρησεν, ὅτι οὐδὲν ἀποπὸν τὸ ἄρθρον τούτο ἔχει, ἀλλ' εὐλογον εἶναι, καὶ τὴν προσήκουσαν γῶρον κατέχει. Ἐπειδὴ γινόμενον ἦδη νέου νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας φόρου, ἀνάγκη ἦτο νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ καθυστεροῦντες· εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ παλαιοῦ νόμου, θέλουσι πληρῶσαι τὰς καθυστερήσεις κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον, καὶ δὲν θέλουσι υποβληθῆ εἰς τὸν νέον, εἴτε παλαιὸν νόμον, καὶ δὲν ἐλαφρυντικότερος εἶτε ἐπαχθεύτερος εἶναι· τὸ ἄρθρον λοιπὸν εὐλογικότερος εἶτε ἐπαχθεύτερος εἶναι· τὸ ἄρθρον λοιπὸν τούτο οὐδεμίαν ὑπισθενεργὸν δύναμιν ἔχει. Δὲν εἶναι δὲ δίκαιον νὰ μὴ πληρώσωσιν οἱ καθυστεροῦντες, διότι ἄλλως πρέπει νὰ λάθωσιν ὀπίσω καὶ οἱ πληρώσαντες τὰ χρέματά των· οὐδεμίᾳ δὲ ἀτίλειᾳ ὑπάγει εἰς τὸν νόμον τοῦ 1836, ἀλλ' εἶναι

τελειωτάτος, και δεν έχει χρεία να προσλάβη ισχύν εξ άλλων διατάξεων νέων.

Αντέταξεν ἕτερος ὅτι ἐπειδὴ οἱ καθυστεροῦντες ἔχουσι λόγον τινὰ τῆς τοιαύτης καθυστέρησεως, τοῦτον δὲ δεν δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ καὶ ν' ἀποφασίσῃ, διότι εἰς τὴν Βουλὴν τὸ Σύνταγμα ἀνέθηκε τὸ νομοθετεῖν καὶ ἐρμηνεύειν, τυχούσης χρείας τοῦ νόμου, ἢ δε δικαστικῆ διαχείρησις εἶναι ἐκτός τῶν καθηκόντων της. Τὸ δ' ἄρθρον 5 δεν εἶναι μέρος νόμου ἀρχικοῦ ἐκτελεσθησομένου εἰς τὸ μέλλον, ἢ τοῦτου παραδοχὴ λοιπὸν δεν εἶναι ἔργον νομοθέτου. Οὐδ' ἐρμηνεῖα δε δύναται νὰ θεωρηθῇ, διότι δεν ἐγεννήθη ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἀληθοῦς ὄρισμοῦ ἢ τῆς ἐννοίας τοῦ προϋπάρχοντος νόμου, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἢ πρὸς ἐρμηνείαν ἀρμοδιότης τῶν νομοθετικῶν σωμάτων· τὸ δ' λοιπὸν ἄρθρον προτιθέμενον νὰ δώσῃ ψυχὴν εἰς νόμον προγενέστερον μὴ ἔχοντα ἀπ' αὐτοῦ ισχύν, ἀντιβαίνει εἰς τὸ καθῆκον τῆς βουλῆς, καὶ δεν πρέπει νὰ γείνη δεκτὸν. Οὐδεμίαν δὲ νομικὴν ὑποχρέωσιν ἐπίκειται εἰς καθυστεροῦντας, ἂν τινες ἐπλήρωσαν. Διότι ἂν ἐκ δέκα θεωρουμένων σιωνόχων οἱ ὀκτώ δικασθέντες καταδικάσθησαν ὡς μὴ δυναθέντες νὰ ἐπιφέρωσι τὰς δεούσας ἀποδείξεις, οἱ ὑπολειφθέντες δύο δύναται, ἂν ἀποδείξωσιν ἀπογνόντως τὴν ἀδωτότητα των, ν' ἀθωωθῶσιν. Ἄλλ' ἂν ἡ Βουλὴ θελήσῃ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς καθυστεροῦντας προδικάζει, καὶ μεταίσι πᾶν δίκαιον αὐτῶν, τὸ ὅποσον δύναται νὰ ἐξασκήσωσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐρωτήθησα ἂν παραδέχεται τὸ ἄρθρον, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω.

α Ἄρθρ. 5. Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δεν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 16/28 Ὀκτωβρίου 1836 Β. Διατάγματος ὠρισμένα δικαιώματα μώλου, θέλουσι ὑποχρεωθῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν. ὁ ἴσαύτως ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 6 ἄρθρον ἔχον οὕτω.

α Ἄρθρ. 6. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου θέλει διαρκέσει μέχρι 31 Δεκεμ. τοῦ ἔτους 1860 ὁ Γενόμενου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ παρατηρήσαντος μετὰ ταῦτα τινος ὅτι εἶναι καλὸν νὰ τεθῇ ἐν τοῖς ψηφισθεῖσιν ἄρθροις ἢ λέξις « προκυμαία » ἀντὶ τοῦ ἐμώλου, καὶ νὰ ἀλλαγῇ ἡ θέσις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5, προταγτομένου τοῦ δευτέρου καὶ ἐπιταγτομένου τοῦ πρώτου, διὰ νὰ ἐννοηθῆται ὅτι αἱ ἐκ τῶν καθυστεροῦντων εἰσπράξεις θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ παραδεχθεῖσθαι τὰς μεταβολὰς ταύτας τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ συζητη-

θέντος νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ματάλα καὶ Χαντζοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 67 πρὸς 1, ἀρτηθέντων ψήφων δύο, τὸ σύνολον τοῦ βθέντος νομοσχεδίου ἔχ' ἵκτος οὕτω·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἐπιστάμενος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεραιοῖσασμενος καὶ διατάττομενος.

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσκαυόμενας πρὸς κατανάλωσιν πραγματείας θέλει εἰσπραττεσθαι δικαίωμα προκυμαίας 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ πληρωνομένου κατὰ τὸν νόμον τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐντεῦθεν συναζόμενα θέλουσι γοισιμεῦσαι·

α) εἰς τὴν ἐξακλούθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Πειραιῶς. β) εἰς τακτικὴν συντήρησιν τῆς προκυμαίας ταύτης. γ) εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος. δ) εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διοχέτωσιν ποτῆμου ὕδατος, καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλείων ἐρύσεων. ε) διὰ κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἐκροτῆν τῶν ἐκ τῶν ὁμβριῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. 3. Τὴν εἰσπραξίαν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένου δικαιώματος προκυμαίας, θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνίου Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐξέλεγχιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 4. Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δεν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 16/28 Ὀκτωβρίου 1836 Β. Διατάγματος ὠρισμένα δικαιώματα προκυμαίας, θέλουσιν ὑποχρεωθῆ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Αἱ εἰσπράξεις θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἧτις θέλει κρατεῖ μερίδα τῆς προκυμαίας Πειραιῶς, λογιζοῦσα πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τὸν κανονισμένον τόκον.

Ἄρθρ. 6. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου θέλει διαρκέσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1860.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑποουργῶς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ προκυμίας Πειραιῶς ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Ὀρεινός	Γρηγόριος Χατσηγιάννης
Κλεομένης Οἰκονόμου N.	Γεώργ. Μήτσος N.
Γ. Λογιωτατίδης N.	Ἰωάννης Κλίμακος
Δ. Δεληγεώργης N.	Α. Δημητρίου
Π. Τσιμπουράκης	Πέτρος Α. Ζάννος
Πάνος Μοναστηριώτης N.	Μ. Ν. Βαλέττας
Σταῦρος Γρίβας	Χ. Ν. Δεμάθας N.
Ἰωάννης Πετμεζῆς N.	Ἠλ. Παππαδαῖος N.
Μιχ. Δ. Κολιῆς	Γ. Πετμεζῆς
Δημήτριος Κονδύλης N.	Νικόλ. Ανδρικόπουλος
Ἀντώνιος Καμπάνης N.	Βασίλειος Πετμεζῆς
Α. Σ. Δαυόπουλος N.	Ἰω Ζάρκος N.
Νικόλ. Ἰατρός	Γ. Ν. Κορριωτάκης.
Α. Μακρυποκάμισος N.	Ἀθ. Δανιλόπουλος ἡγήθη ψῆφον
Δ. Καλλιφρονάς N.	Σταυ. Νικολαΐδης N.
Κωνστ. Βρυζάκης ἡγήθη ψῆφον	Βελισάρ. Νικολαΐδης N.
Ἀνάργυρος Πετράκης N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
Κ. Τζαβέλας N.	Δ. Ν. Μπούκουρας
Σ. Στράτος	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Π. Ράγκος N.	Ζαφείριος Δεπάστας N.
Λουκάς Π. Νάκος N.	Βρμανουὴλ Ἀντίπας N.
Ἀντών. Γεωργαντάς	Α. Νοταρᾶς
Πέτρος Τσανετᾶκης	Εὔστ. Οἰκονομόπουλ. N.
Γεώργ. Κονδύλης N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος N.
Κ. Φασίτσας N.	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος
Ἐλευθέριος Καλογεράς	Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος N.
Γ. Ἰω. Βατίστας N.	Μ. Πρωτοπαπᾶς N.
Ἄγγελος Γουζούτσας	Ν. Κορριωτάκης
Γεώργ. Κ. Βελῆς N.	Ἐμμ. Μελετιόπουλος
Ἰωάννης Α. Χατσοπούλος N.	Παρασκευᾶς Ματάλας N.
Γεώργ. Ι. Γιολλάσης	Ἠλίας Γιατράκος N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος N.	Λουκάς Στέφανος N.
Μιχαὴλ Σισίνη	

Εὔσ. Σπυριδωνος N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος N.
Ῥ. Παλαμίδης	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος N.
Θεόδωρος Πετρινός N.	Χριστόδουλος Τσίνογ
Κωνστ. Μανέτας O.	Δ. Κουμανιώτης
Ἀλέξ. Ἀλεξάνδρουπουλος	Θεόδωρος Ι. Μέξης
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ἐμ. Λαζ. Ὀρλώφ
Νικόλαος Τσαλακώστας N.	Γ. Μπάστας N.
Δημ. Σακελλαῖδης N.	Κ. Θ. Δαρειώτης N.
Νικόλαος Μπουτουνας N.	Σ. Ἀντωνιάδης
Π. Παππατσώνης	Κ. Ἀντωνιάδης
Ἰω. Παππατσώνης	Ἰωάννης Περίδης N.
Π. Δαρειώτης	Ἀνδρέας Μάμουκας N.
Σπυριδων Βαλέττας	Κάρολος Νάζος N.
Στρατῆς Δεληγιωννάκης N.	Εὔστ. Μ. Παρίσης N.
Σ. Α. Βαρόστας	Ἀντώνιος Ἀγκάος N.
Παῦλος Δεντούδης	Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος
Χρῆσαν. Σουμαρῆπας	Ἰω. Τομαρᾶς N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος N.	Ἄν. Παππατσώρης
Κωνστ. Βέικος	Ἀθ. Καστανᾶς N.
Μιχαὴλ Ἰατρός N.	Γεώργιος Παππαδημητρίου
Δημήτριος Βιρβίλης	Γεώργ. Σ. Κριζῆς
Γεώργ. Μπάης N.	Α. Γ. Κουντουριώτης N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης N.	Δ. Α. Κουντουριώτης N.
Α. Μαυρομιχάλης	Ἰω. Γ. Κριζῆς N.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης N.	Δημήτριος Χατσοῦκος
Ν. Μοσχούλας N.	Καλαράς Τσοκαλάς N.
Γ. Π. Ζαφειρόπουλος N.	Κωνστ. Δουβουνιώτης N.
Δ. Κανελοπούλος	Γεώργ. Ρίζοπουλος
Κ. Δ. Σχινᾶς N.	Ἰωάν. Τασσαῖος
Ἰωάννης Γκούρας	Μάρκος Βετᾶλης N.
Ἀναγνώστ. Κοχαγιάς	Ἰωάννης Οἰκονόμου
Σ. Λογοθετόπουλος N.	

Περαιθεῖσιν οὕτω τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκάρηξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν ἐν ὧρα 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Ἰω. Ἀντωνόπουλος.
Εὔστ. Μ. Παρίσης.

Τῆς 30 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Μαρτίου τοῦ χιλιοσῶ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσας πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἀνάγκη διαφόρων ἐκθέσεων, καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τῆς τῶν τμημάτων ἀρχαιοεπισκῆς, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπιτ. τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, παρετήρησεν, ὅτι πρὶν ἢ ἀναγνώσῃ τὸ ἀνά χειρᾶς αὐτοῦ νομοσχέδιον, προτάσσει ὀλίγα τινὰ περὶ τούτου, ἀρκούμενος εἰς ὅσα ἐκτενέστερον μνημονεύει ἡ ἐκθεσις. Παρατηρεῖ λοιπόν, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον καὶ λίαν κοινωφελές, ὡς ἀφορῶν τὴν δημοσίαν ὑγίειαν· διότι ἡ ὀλεθρία νόσος, *σπυροκόλωσ*, τῆς ὁποίας ἡ κολλητικὴ δραστηκότης δὲν εἶναι ἀγνωστος, πρὸ πολλοῦ μασιζοῦσα τὸν νομὸν Ἀκκρνανο-αἰτωλίας, εἰς πολλὰς ἐπέσκηψε ἐπιχειρίας, καὶ τελευταῖον διεδόθη καὶ εἰς Πελοπόννησον. Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἤδη κατ' αὐτῆς τὰ ἀρμόδια μέτρα, καὶ ἐξ 600 ἀσθενῶν εὐχαρίστως πληροφορεῖ τὴν βουλὴν, ὅτι ἐθεραπεύθησαν διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν ἰατρῶν ὑπὲρ τοὺς 100. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν προσβάλλομένων, τὸ ἀληθές των συμφέρον παραγνωρίζοντες, ἀποσύγουσι τὴν ἐντὸς τῶν νοσοκομείων εἰσαγωγὴν των, καὶ ματαίως ἀπόλλυνται, ἐνέκρινεν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταστήσῃ τοῦτο ὑποχρεωτικὸν διὰ νόμου, διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπεν, ἡ Κυβέρνησις πρέπει πατρικῶς νὰ πειθαναγκάζῃ τοὺς πολίτας εἰς τὸ συμφέρον, ὅταν δὲν δύνανται οὗτοι νὰ τὸ γνωρίσωσιν. Ἐπὶ τούτοις δ' ἀνέγνω τὴν περὶ τῆς νόσου ταύτης ἐκθεσιν, καὶ τὸ ἀρμόδιον νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ
θεραπείας τῆς νόσου σπυροκόλωσ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Κύριοι!

Κατὰ τοὺς νομοὺς Αἰτωλοακαρνανίας, Φθιωτιδοφυκίδος
καὶ Ἀχαϊοῦλίδος, ὑπάρχει ἀφροδισιακὴ τις νόσος κενοφανής,

ἣτις ἀπὸ τινος ὀνομάζεται σπυροκόλωσ, ἀπὸ ἄλλους ὀρχη-
δῶς, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνεμοφράντζα, ἢ νεραιδοφράντζα.
Ἡ κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ δυνατὰ
μέσα πρὸς ἐξάλειψιν τῆς νόσου ταύτης, ἣτις ἀρκούντως
εἶχε προοδεύσει, ἐζήτησε τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας.
Ἐκ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβε μέχρι τούδε,
φαίνεται ὅτι ἡ νόσος αὕτη ἦτον ἀγνωστος εἰς τὸν τόπον,
καὶ κατὰ τὸ 1826 ἔτος εἰσήχθη διὰ τῶν εἰσβαλόντων τὴν
στεριάν Ἑλλάδα Ἰλλυρικῶν στρατευμάτων· αὕτη προσ-
βάλλει πᾶσαν ἡλικίαν, καὶ πᾶν γένος, καὶ τὰ συμπτώ-
ματα αὐτῆς εἶναι διάφορα.

Ἡ διέξοδος τῆς νόσου εἶναι πολλὰ βραδεία, ἢ δὲ διάρ-
κεια αὐτῆς διάφορος, διότι εἰς ἄλλους μὲν ἐν, εἰς ἄλλους
δύο, καὶ εἰς ἄλλους πλείοτερα ἔτη διαρκεῖ, καὶ τότε ἀκο-
λουθεῖ ὁ θάνατος διὰ τοῦ ἐπερχομένου ἐκτικῆς πυρετοῦ, ἢ
παύουσι βαθμηδὸν τὰ συνοδεύοντα ταύτην συμπτώματα
καὶ ἔρχεται αὐτόματος ἴασις· ὑπὸ τακτικὴν ὁμως θερα-
πείαν τεθίντες οἱ πάσχοντες, κατ' ἄλλους μὲν θεραπεύον-
ται ἐντὸς δύο ἢ τριῶν μηνῶν, κατ' ἄλλους δὲ καὶ ταχί-
τερον.

Ἡ νόσος αὕτη, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ὄλων ἐν γένει τῶν
ἰατρῶν, τῶν λαβόντων εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσωσιν
αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίον, μεταδίδεται ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτο-
μον διὰ τῶν ἐνδυμάτων, τῶν ἐπίπλων, τῆς συνοικίσεως,
ἐνίοτε δὲ καὶ τῆς συνευρέσεως.

Προσβάλλονται δὲ κατ' ἐξοχὴν ἐξ ὄλων τῶν τάξεων τῶν
ἀνθρώπων οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ποιμένες, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ
τοὺς καταλόγους τῶν πασχόντων ἀπὸ τὴν περὶ τῆς ὀλέθρου
νόσου.

Κατὰ τοὺς καταλόγους τῶν πασχόντων, τοὺς ὁποίους
οἱ ἰατροὶ τῶν νομῶν εἶχον ὑποβάλλει ἄλλοτε, ὁ ἀριθμὸς
τούτων ἀνέβαινεν εἰς 600 περίπου. Κατὰ δὲ τοὺς ὑποβλη-
θέντας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνέβαινεν εἰς διπλασίους
σχεδόν. Ἡ πρόοδος αὕτη τῆς ἀσθενείας, καὶ ἡ βοήθεια,
τὴν ὁποίαν ἀπῆτουν οἱ πάσχοντες, ἠνάγκασαν τὴν κυβέρ-
νησιν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ταχείας ἐξαλείψεως τοῦ

κακού, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐξητήσατο τὴν γνώμην τοῦ ἰατροσυνεδρίου. Τὸ σῶμα τούτο, κύριοι, σκεφθέν, ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ νόσος θεραπεύεται, ὅταν συστηθῶσι θεραπευτήρια, καὶ ληφθῶσι κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν θεραπείαν τῶν νοσούντων, τὸ δὲ ὑπουργεῖον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης, συνέταξε πρὸ πολλοῦ τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον, ἔτοιμον ὄν ἔκτοτε γὰ ὑποβλήθη εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν, δὲν ὑπεβλήθη, ἐνεκα τῆς ἐπελθούσης διαλύσεως τῆς βουλῆς τῆς παρελθούσης περιόδου.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς, κύριοι, θεωροῦν τὸ ὑπουργεῖον ἀφ' ἑνὸς μέρους, ὅτι ἀναβαλλομένων τῶν μέτρων περὶ ἐξαλείψεως τῆς νόσου ταύτης, τὸ κακὸν ἐπρωχῶρει εἰς τοὺς πάσχοντας, καὶ ἡ θεραπεία των ἤθελε κατασταθῆ δυσκολωτέρα, καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν προσβαλλομένων ἤθελεν αὐξήσει, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπανιλημμένας κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν περίσθον συστάσεις τῆς βουλῆς περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῆς νόσου, ἐνόμισεν, ὅτι δὲν ἦτον οὔτε φιλόνηθρωπον, οὔτε δίκαιον ἂν ἀναβάλλεται ἡ πραγματοποίησις τοῦ κοινωφελούς καὶ σωτηρίου τούτου μέτρου, καὶ διὰ τοῦτο ἐσύστησεν ὑπ' εὐθύνην του τρία θεραπευτήρια κατὰ τὰς Πάτρας, Μεσολλόγγιον, καὶ Λαμίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἰατροσυνεδρίου καὶ τοῦ ἐτοίμου μὲν τότε γὰ ὑποβλήθη νομοσχεδίου, ὑποβαλλομένου δὲ σήμερον, καὶ δὲν ἐβράδυνε γὰ τῶν εὐχάριστα ἀποτελέσματα, θεραπευθέντων ἐντελῶς πλέον τῶν πενήντα ἀτόμων μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης εἰς τὰ θεραπευτήρια μὲ ὀλίγας δαπάνας, καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ.

Ἐπειδὴ, κύριοι, μεταξύ τῶν ἀσθενῶν εἶναι πιθανὸν γὰ εὐρεθῶσι τινὲς, τῶν ὁποίων ἡ ἀσθένεια γὰ μὴν ἦναι ἀρκετὰ προχωρημένη, καὶ γὰ ἦναι εὐκολος ἢ κατ' οἶκον θεραπεία, χωρὶς γὰ ἦναι κίνδυνος μεταδόσεως, ἢ κυβέρνησις παραδέχεται τοῦ γὰ μὴ μεταφέρωνται οὔτοι εἰς τὰ θεραπευτήρια ἀλλὰ γὰ θεραπεύωνται κατ' οἶκον, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ γὰ πληρόνως τὸν ἰατρὸν, ἢ δὲ πληρωμῇ γὰ εἰσα-

πραττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον πληροῦνει αὐτὸν, καὶ τὴν ἀξίαν τῶν φαρμάκων εἰς τὸν φαρμακοποιὸν, ὅστις θέλει εἶσθαι ἐφωδιασμένος μὲ τὰ τοιαῦτα.

Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶναι ἐνδεχόμενον γὰ εὐρεθῶσιν ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν γὰ ὑποβλήθωσι μῆτε εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐπίσκεψιν, μῆτε γὰ μεταβῶσιν οἰκιοβελῶς εἰς τὰ θεραπευτήρια, τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε τὸ μέτρον γὰ προτεῖν γὰ μεταγῶνται ἀναγκαστικῶς, διότι, ἐνεκα τῆς κακῆς θελήσεως τούτων, δὲν δύναται γὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξαλείψεως τῆς νόσου, διὰ τὴν ὁποῖαν πρόκειται γὰ καταβληθῶσιν καὶ κόποι, καὶ χρήματα οὐκ ὀλίγα.

Τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως τῶν κλινοστρωμῶν καὶ λοιπῆς συσκευῆς ἐν γένει πρέπει γὰ γίνωσι δαπάνη τοῦ δημοσίου, διότι, ὡς ἀνεφερα ἀνωτέρω, οἱ πάσχοντες τὴν νόσον ταύτην εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν τῆς κατωτέρας τάξεως πολιτῶν, καὶ ἐπομένως οὔτε ἔχουσι γὰ μεταφέρωσι τὰ ἀναγκαῖα εἶδη, ἢ ἐνδύματα, οὔτε πρέπει, διότι τὰ πλείοτερα τούτων εἶναι ἐνδεχόμενον γὰ διατηρῶσι τὸ νόσημα· τὰ δὲ τῆς τροφῆς καὶ θεραπείας θέλουν προκαταβάλλεσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ θέλουν εἰσπράττεσθαι ἐπομένως ἀπὸ τοὺς δυναμένους γὰ τὰ ἀποδώσασιν, ἢ ἀπὸ τοὺς οἰκίους δήμους, ἂν εὐπορῶσιν, ἄλλως τε καὶ ταῦτα θέλουν μένει εἰς ἄρος τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρικθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρ. 1. Πᾶς ἐντὸς τοῦ Κράτους εὐρισκόμενος, πάσχων τὴν νόσον, σπυρόκωλον, ἢ ὄρχιδα κοινῶς λεγόμενον (scarlievo), ὀφείλει νὰ ὑποταχθῆ εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ θεραπεία αὕτη ἐνεργεῖται εἰς ἰδιαιτέρα πρὸς τοῦτο δημόσια θεραπευτήρια συστημένα, εἰς τοὺς νομοὺς, ὅπου μᾶλλον ἐπιπολάζει ἡ νόσος, ἢ καὶ κατ' οἶκον τῶν ἀσθενῶν, ὅπου, καὶ ὅταν θεωρηθῆ δυνατὸν, κατὰ συνεννόησιν τοῦ νομοῦιατροῦ, καὶ τοῦ περιοδευτικοῦ ἱατροῦ.

Ἄρθρ. 3. Ὅπου δὲν ὑπάρχει δημόσιον κατάστημα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θεραπευτήριον, θέλουσιν ἐνοικιασθῆ, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πασχόντων, ἀνά ἕν, ἢ δύο ἰδιωτικὰ οἰκήματα, ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 1000.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἰατρικὴ ἐπιμέλεια τῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλευσμένων ἐνεργεῖται διὰ τριῶν ἐκ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἢ καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιστημόνων ἱατρῶν, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἡ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς 1200 κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 5. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἱατρῶν διορίζονται προσέτι τρεῖς τοιοῦτοι, τὸ ἔργον τῶν ὁποίων εἶναι νὰ περιοδεύωσι τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχει ὑπόψια, ὅτι εὐρίσκονται πάσχοντες τὴν νόσον ταύτην, καὶ νὰ παραπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ σχετικὰ θεραπευτήρια, ἢ νὰ τοὺς θεραπεύωσι κατ' οἶκον, ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν δρ. 3000.

Χορηγοῦνται εἰς ἕκαστον τούτων κατ' ἔτος δραχ. 500 δι' ἐξόδα ὁδοιπορίας, περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Ἄρθρ. 6. Θέλουν προσέτι μισθωθῆ τρεῖς ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἀπὸ τὸ ἱατροσυνέδριον ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν, οἵτινες θέλουσιν παρακολοῦθῆ τοὺς περιοδευτικούς ἱατροὺς εἰς τὴν περιουσίαν των, ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 1000.

Χορηγοῦνται παρομοίως καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τούτων

λόγω ἐξόδων ὁδοιπορίας δραχ. 500 κατ' ἔτος, περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Ἄρθρ. 7. Θέλουν προσέτι μισθωθῆ τρεῖς ἐκ τῶν ἐμπειρικῶν ἀνεγνωρισμένων ἀπὸ τὸ ἱατροσυνέδριον ἱατρῶν, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς βοηθοὶ τῶν ἱατρῶν τῶν θεραπευτηρίων, ἐκτελοῦντες τὰς ὁδηγίας ἐκείνων, ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς θέλει εἶσθαι ἀπὸ 600 ἕως 1000 δραχμὰς.

Ἄνα πέντε τὸ πολὺ ὑπηρεῖται δι' ἕκαστον θεραπευτήριον, ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 360.

Ὅπου ὁμως ἐνεκα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν ἤθελον ἐνοικιασθῆ δύο οἰκίαι, διὰ νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ νοσοῦντες, θέλει προστίθεσθαι καὶ ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὸ δεύτερον κατάστημα ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις δὲν θέλει ὑπερβαίνει ἐπίσης τὸν ἀριθμὸν τῶν πέντε.

Ἄρθρ. 8. Ἡ κατ' οἶκον θεραπεία ἐπιτρέπεται τότε μόνον, ὅταν ἐβδαιωθῆ τὸ δυνατὸν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ περιοδευτικοῦ ἱατροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει νὰ τὴν ἐπιχειρῆ, καὶ προσδοκᾶται αἰσιον καὶ ἀφεικτεν ἀποτελεσμα, δύναται δὲ νὰ ὑποβληθῆ ὁ πάσχων καὶ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἄλλου ἐπιστήμονος ἱατροῦ ἐν γνώσει ὁμως τοῦ περιοδευτικοῦ, ἢ τοῦ ἀρμοδίου νομοῦιατροῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ προσυπογράψῃ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ἰδιωτικὸς οὗτος ἱατρὸς ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ θεραπευθησόμενον ἄτομον.

Ἄρθρ. 9. Ὁ πάσχων ὅταν θεραπεύηται κατ' οἶκον ὑπὸ τοῦ περιοδευτικοῦ ἱατροῦ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὸν λόγῳ ἀντιμισθίας 2 δραχμὰς διὰ πᾶσαν ἐπίσκεψιν, καθὼς καὶ τὴν ἀξίαν τῶν χορηγηθέντων φαρμάκων ἢ ἀντιμισθία αὕτη θέλει λογίζεσθαι εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ἱατρὸς λαμβάνων θέλει παραδίδει αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τῶν φαρμάκων εἰς τὸ ἀρμοδίον ταμίον.

Ἄρθρ. 10. Ὅστις ἀποποιηθῆ καὶ τὴν κατ' οἶκον θεραπείαν, καὶ τὴν εἰς τὸ θεραπευτήριον μετάβασιν τοῦ, οὗτος θέλει μετάγεσθαι ἀναγκαστικῶς εἰς τὸ θεραπευτήριον.

Ἄρθρ. 11. Οἱ θεραπευόμενοι κατ' οἶκον θέλουν τοποθετῆσθαι εἰς μέρος μεμονωμένον, καὶ θέλει ἐμποδίζεσθαι πᾶσα μετὰ τῶν ὑγιῶν συγκοινωνία, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια.

Ἄρθρ. 12. Τὰ γενηθέντα καὶ γενησόμενα τυχόν διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν κλινῶν ἐξοδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς συσκευῆς ἐν γίνεσι τῶν θεραπευτηρίων, εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, τὰ δὲ τῆς θεραπείας καὶ διατροφῆς τῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλευθησομένων προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ θέλουν ἀποδίδεσθαι ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὴν θεραπείαν καθόσον δι' τὴν εὐρίσκειται εἰς παντελῆ ἔνδειαν, τούτου τὰ ἐξοδα πληρώνονται ἀπὸ τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει, καθ' ὅσον δι' ὃ δῆμος ἀπορεῖ μένου εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 13. Ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀναφερομένων δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ βιαίας εἰσπραξεως τῶν δημοσίων φόρων ἐν ἰσχύϊ διατάξεως.

Ἄρθρ. 14. Οἱ βοηθοὶ τῶν ἰατρῶν, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ διορίζονται καὶ παύονται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 15. Τὰ συνεπιὰ τοῦ ἀπὸ Διατάγματος γεγονότα μέχρι τοῦδε ἐξοδα διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὴν διατροφήν καὶ θεραπείαν τῶν νοσοῦντων, δι' ἐνοίκιον τῶν καταστημάτων, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κλινοστρωμνῶν καὶ λοιπῆς συσκευῆς, μένου εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4. Μαρτίου 1848.

Ο Θ Η Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Μετὰ τοῦτον παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας εἰσηγητὴς, ἀνέγνω τὴν περὶ ταύτης ἐκθεσιν τοῦ τμήματος, ἔχουσαν οὕτω,

Ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δευτέρου Βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ Α' τμήμα τῆς Βουλῆς, ἐπιχειροσάμενον τὰ πρακτικὰ τῆς πρὸ ὀλίγου ἐνεργηθείσης ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δευτέρου Βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ψηφοφορία, ἀρξαμένη κατὰ τὴν 11 Ἰανουαρίου καὶ περαιωθεῖσα τὴν 18 ἰδίου μηνὸς ἤντι τὸ νομαρχικὸν πρόγραμμα, εἰς μὲν τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Ἐπιδάουρου διεξήχθη ἀναμφισβητήτως, ψηφοφορησάντων εἰς μὲν τὸν πρῶτον 1079, εἰς δὲ τὸν δευτερον 353 ἐκλογέων, κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας, εἰς μόνον δὲ τὸν δῆμον Μηθείας συνέβησαν τὰ ἀκόλουθα.

Ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 16 Ἰανουαρίου ἡ ψηφοφορία ἐξηκολούθει ἀταράχως καὶ κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον, ἀπειθουθεσιῶν μόνον ἐν τῷ μεταξύ παρατηρήσεων πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν παρὰ τινῶν ἐκλογέων, ὅτι ἑτεροδημόται τινὲς προσερχόμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας ἐξηγόραζον τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων διὰ χρημάτων, προσαγαγόντων ὡς ἐπιμαρτύριον καὶ ἐπιστολὴν τινος, ὡς δίδοντος πρὸς τὸν ἐπιστελλόμενον τοιαύτην ἐντολὴν περὶ ἐξαγοράσεως ψήφων· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ παραβλεψασα τὴν γραφὴν καὶ ὑπογραφὴν τῆς ἐπιστολῆς μὲ ἀλλας ἐνυπόπτους καὶ ἀναμφισβητήτους ὑπογραφὰς τοῦ ὑπονοουμένου ἐπιστολογράφου ἐκήρυξε πλαστὴν τὴν προσοχθεῖσαν ἐπιστολὴν, καὶ τὰ διαδοθέντα ἀδόκιμα καὶ ἀνυπόστατα.

Ἀχρι δὲ τῆς ἑσπέρας τῆς 16 ἐψηφοφόρησαν 198 ἐκλογεῖς, σφραγισθείσης καὶ περικαλυφθείσης κατὰ τὸ σῆθηδες τῆς κάλπης, ἧτις ἐφρουρεῖτο τὴν νύκτα ἀπὸ τῆν ἐκεῖ πρὸς χάριν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας σταθμεύουσαν ἐνοπλον δύναμιν· ἀλλὰ τὴν πρωίαν 17 Ἰανουαρίου κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῆς κάλπης ὅ,τε δῆμαρχος Κωνστ. Παπκαγεωργίου καὶ τίς Γ. Στυλιανὸς Γλυκοφρύδης, ὑποπτεύσαντες ὡς παρακεπονημένας, καὶ ὡς ἐκ τούτου βαρείας ὑπονοίας νοθεύσεως τῆς κάλπης παρεχούσας, τινὰς ἐκ τῶν

επιτεθεισών ἐπὶ τῆς ὀπῆς σφραγίδων, ἀπήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποσφραγίσεως, μεχρικοῦ ἐμφανισθῶσιν οἱ καθ' ἑκάστην παρευρισκόμενοι εἰς τὴν ψηφοφορίαν, νομαρχικὰς τις ὑπάλλληλος, ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ νομάρχου καὶ ὁ ὑπομοίραρχος, ἀλλ' ἢ ἐπιτροπὴ μὴ ἐνδοῦσα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνωτέρω, ἀπεσφράγισεν ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων τὴν κάλπην καὶ διέταξε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐκβολὴν διαφόρων, εἰσελεύοντων ὡς ἐκ τῆς λαβούσης χώραν ἔριδος, ἐν οἷς συνυπῆρχε καὶ ὁ δήμαρχος, ὅστις ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπεκοιήθη νὰ συνυπογράψῃ εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν.

Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν δὲ τοῦ νομαρχικοῦ ὑπάλλληλου καὶ τοῦ ὑπομοίραρχου ὅ,τε δήμαρχος καὶ Γλυκοφρύδης διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ κινήματος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκήρυξαν νοθευμένην τὴν κάλπην, καὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἀναρμοδίαν νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διατρεζάντων· οἱ ὑπάλλληλοι οὗτοι ἀπεύθυναν ἐρωτήσεις καὶ παρατηρήσεις πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἐξήτασαν τοὺς παρευρεθέντας ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, ἐξ ὧν συνήχθη μὲν ὅτι μεταξὺ τῶν ἐκβληθέντων τοῦ ναοῦ ἦτο καὶ ὁ δήμαρχος, ἀλλ' οὐδὲν περὶ νοθεύσεως τῆς κάλπης ἀνεκαλύφθη.

Τὴν ἐπιούσαν 18 Ἰανουαρίου ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀνακριτὴς πληροφορηθέντες τὰ κατὰ τὴν προτεραίαν διατρέξαγκα, καὶ ὡς ἀρμοδίους ἑαυτοὺς θεωρήσαντες νὰ ἐπιληφθῶσι προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, μετέθεσαν ἐπιτοπιῶς ἐνεργήσαντες αὐτοψίαν ἐπὶ τῆς κάλπης, καὶ εἰς διαφοροὺς ἄλλας ἐξετάσεις προχωρήσαντες, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἐκθέσεώς των ἐξάγεται, ἀπίθῃ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ καὶ διαγνωσθῇ ἂν ἔλαβε χώραν διάρρηξις ἢ παραποιήσις τις τῶν ἐπιτεθεισῶν ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς ὀπῆς σφραγίδων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ἐξακολούθησεν ἡ ψηφοφορία ψηφοφορησάντων καθ' ὅλην τὴν ὀκταήμερον διαρκείαν 392, ὡστε τὸ ὄλον τῶν ψηφοφορησάντων καὶ εἰς τοὺς τρεῖς δήμους ἀνέβη εἰς 1824.

Γενομένης κατόπι τῆς διαλογῆς, ἔλαβον ψήφους ὁ Ἰω. Εὐσταθίου ἐκ τοῦ δήμου Ναυπλίας 310
 » » Ἐπιδαύρου 138 } τὸ ὄλον 713.
 » » Μηδείας 235 }

Κωνσ. Ἀξιολός ἐκ τοῦ δήμου Ναυπλίας 393
 » Ἐπιδαύρου 38 } τὸ ὄλ. 571
 » Μηδείας 140 }
 Θεόδ. Μιχαλόπουλος » Ναυπλίας 361 }
 » Ἐπιδαύρου 175 } » 555
 » Μηδείας 19 }
 Σταῦρος » Ναυπλίας 1
 Κωνσ. Λούγκας » Ἐπιδαύρου 1

Ὡστε οὐδεὶς τῶν ἀνωτέρω ἔσχε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἀπαιτοῦσαν ἀριθμὸν ψήφων 921 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς.

Πρὶν δὲ ἡ κάλπη τῆς Μηδείας ἀποσφραγισθῇ ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὁ Κ. Βάκας, ἐξέβησε τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας διατρέξαντα, ἐπικαλεσθεὶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ δημάρχου Παπαγεωργιοπούλου καὶ Γλυκοφρύδου, καὶ ἀξιώσας νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν τῇ κάλπῃ τῆς Μηδείας ψῆφοι ὡς νοθευμένοι· μετὰ δὲ τὴν διαλογὴν, ἄλλην ἀπεύθυνεν ἐνστασιν, ἀπαιτήσας ἵνα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων εἰς τὸν δήμον Ναυπλίας ἐξαιρεθῶσι α') 37. Κοῆτες κάτοικοι Προνοίας ὡς πρὸ μικροῦ ψηφοφορήσαντες εἰς τὴν ἐν Μινώα ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῶν Κρητῶν, β') 3. ψῆφοι τεθνεώτων καὶ γ') 350 προσαχθεῖσαι ἀπ' ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένα ὀνόματα, νὰ προστεθῶσι καὶ εἰς τὴν μερίδα τοῦ Θ. Μιχαλοπούλου οἱ ἀποκλεισθέντες τῆς ψηφοφορίας λόγῳ διαφορᾶς τοῦ ἐπαγγέλματος Ἀγγελῆς Κύριος, Ν. Μαγκαφᾶς καὶ Ἀγγελῆς Δουργκέρης.

Κατόπι δὲ τούτου ὁ Κ. Θ. Μιχαλόπουλος ἀπήτησε νὰ μὴ καταλογισθῶσι 3 ψῆφοι εἰς ὄνομα τοῦ Κ. Κωνσταντ. Ἀξιολοῦ, διότι τινὰ ἐκ τῶν ἐξαχθέντων τῆς κάλπης Ναυπλίας ψηφοδελτίων δὲν ἔφερον τὸ κύριον ὄνομά του.

Ἐπομένως ὁ Κ. Ἀξιολός ἀντίκρουσε τὰ παρα τοῦ Σπ.

ρευτικῶν ἐπιτροπῶν ὁθεῖσαν ἐξήγησιν ἀπὸ μέρους ἐνδὸς τῶν ἐνισταμένων Γλυκοφρύδου, οὐδεμία ἐκ τῶν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων ἀνεγνωρίσθη ὡς παραβεβιασμένη, ὁ δὲ ἀντιταττόμενος λόγος, ὅτι ὄφθην, ὡς ἐκ τῶν διατρεξάντων κατὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, ἰδίως δὲ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς γενομένης αὐτοψίας καὶ ἀνοκρίσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν (18 Ἰανουαρίου), ἀπεκλείσθησαν πολλοὶ τῶν ἐκλογέων, μὴ ἀφέντος αὐτοῖς ὑλικοῦ καιροῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν, εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἀνυποστήρικτος, διότι μεταξύ τούτων ἐνστάσεων, τὰς ὁποίας ὁ δήμαρχος καὶ ὁ Γλυκοφρύδης ἔκαμιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, καὶ μάλιστα τὴν τελευταίαν ἡμέραν αὐτῆς, οὐδεὶς γίνεται λόγος, ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἀνακρίσεων, ἢ ἄλλων διακοπῶν ἀπεκλείσθησαν ψηφοφόροι.

Ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν ἐκθετόμενα περὶ παραβιάσεως καὶ νοθεύσεως τῆς κάλπης τοῦ δήμου Μηδείας, καὶ περὶ ἀποκλείσεως ἐκλογέων, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι ἀόριστα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι βάσιμα, ἐπομένως γνήσια καὶ ἐλευθέρᾳ ἔκφρασις τῶν ἀναφερομένων, ἂν καὶ τὸ γνήσιον καὶ αὐτόγνωμον τῶν ὑπογραφῶν ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου Παπαγεωργίου,

Ἐπειδὴ τέλος κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκλογῆς τῶν ψήφων οὐδεὶς τῶν τριῶν σχετικῶς πλειονοψηφούντων ἔχει τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Προτείνει ὁμοψήφως μὲν·

Νὰ κηρυχθῆ ἔγκυρος ἡ ἐνεργηθεῖσα ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δευτέρου Βουλευτοῦ κατὰ τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Ἐπιδαύρου.

Κατὰ πλειονοψηφίαν δὲ·

Νὰ παραδεχθῆ παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς ἔγκυρος καὶ ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Μηδείας, ἀλλὰ νὰ διαταχθῆ ἡ ἐπανάληψις ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς δήμους συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῷ § 2 τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου ὀριζόμενα.

Κατὰ μειονοψηφίαν δὲ·

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀποσφράγιση τῆς κάλπης τοῦ δήμου

Μηδείας ὁ, τε δήμαρχος καὶ εἰς τῶν ἐκλογέων Γλυκοφρύδης συλλαβόντες ὑπονοίας παραβιάσεως τινῶν ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ὁπῆς τῆς κάλπης ἐπιτεθειμένων ἰδιωτικῶν σφραγίδων, ἀπήτησαν παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς νὰ μὴ ἀποσφραγισθῆ ἡ κάλπη μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ τε ἀντιπροσώπου τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ ὑπομηοιάρχου, ἵνα ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν γείνη ἀκριβιστέρα παρατήρησις, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ μὴ δῶσασα ἀκρόασιν εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀνωτέρω ἐπεκίρωσε τὴν ἀποσφράγισην, ἐνισχύσασα οὕτω τὰς περὶ νοθεύσεως ἐκφρασεῖσας ὑπονοίας, καὶ ὑποπέσοι εἰς τὸ ἄτοπον νὰ ἐκβάλῃ τοῦ νομοῦ τὸν δήμαρχον, ὅστις κατὰ τὸν νόμον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται εἰς ὅλας τὰς ἐκλογικὰς πράξεις.

Ἐπειδὴ, καὶ ἂν ἡ ἐνστάσις τῆς διαρρήξεως τῶν σφραγίδων, ἐπομένως καὶ τῆς παραβιάσεως τῆς κάλπης, δὲν ἤθελε θεωρηθῆ ἀρκούντως ἰσχυρὰ, γεννᾶται ἐξ ἄλλου ἀναντίρρητον συμπέρασμα, ὅτι ὡς ἐκ τῶν συμβάντων τῆς 17, καὶ ἰδίως ὡς ἐκ τῆς προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, ἧτις ἐγένετο τὴν 18 Ἰανουαρίου, ἦτοι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, διαρκήσασα ἀπὸ πρωῒας μέχρι τῆς 1ης ὥρας μ. μ. πολλοὶ τῶν ἐκλογέων ἀπεκλείσθησαν τῆς ψηφοφορίας ὡς μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ὑλικοῦ καιροῦ, τοῦτο δὲ ἰσχυροποιεῖται καὶ ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, καὶ ὡς ἐκ τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν τῶν ἐκλογέων, διότι εἰς τὸν δήμον, ἐνθα ὑπῆρχεν ἡ μεγαλειτέρα κίνησις καὶ σπουδὴ ἀπὸ μέρους τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν, ἐκ τῶν 712 ἐκλογέων ἐψηφοφόρησαν μόλις 394, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἡμισυ περίπου.

Προτείνει·

Νὰ ἀκυρωθῆ ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Μηδείας, καὶ νὰ διαταχθῆ νὰ γείνη νέα ψηφοφορία εἰς τὸν δήμον τοῦτον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1848.

Ὁ ἐισηγητὴς Μ. Βαλιάνος.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρητέ τις, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπαρχουσῶν διασκέλειων παρατηρεῖ, ὅτι

ἢ ὑπόθεσις αὐτὴ εἶναι πρωτοφανὴς καὶ δι' αὐτῆς πρόκειται νὰ καθιερωθῆ νομολογία. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ νόμος παρέχει εἰς τὴν βουλὴν τὸ δικαίωμα τῆς τῶν ἐκλογῶν ἐξελέγξεως, ἀλλ' ὅταν αὐταὶ εἰσὶν ἀποπερατωμέναι ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ ἐκλογὴ τῆς Ναυπλίας δὲν εἶναι τετελεσμένη, καὶ πρὶν ἢ προχωρήσῃ τὸ σῶμα εἰς τὴν ἐξελέγξιν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ λυθῆ πρῶτον τὸ ζήτημα, εἴν ἡ βουλὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως καὶ πρὶν ἢ ἐκλογὴ ἐπαρχίας τινὸς περαιοθῆ. Τοῦτο δὲ προκαταίτεται θετικῶς, καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ θέλει καθιερωθῆ, ὡς εἶπε, νομολογία. Προτείνει λοιπὸν νὰ μὴ ἐκτυπωθῆ πρότερον ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ ἔκθεσις, πρὶν ἢ λυθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἐνταῦθα δὲ πολλῶν παρατηρούντων, ὅτι ἀκαιρὸς εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀγόρευσις, διότι μόνον ἡ τῆς ἐκθέσεως ἀνάγνωσις προέκειτο, καὶ ὅτι ἄλλως πρέπει νὰ ἐκτυπωθῆ αὐτή, ἵνα λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλευταί, καὶ τότε, πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς συζητήσεως, δύναται νὰ σκεφθῶσι καὶ περὶ τούτου, ἀπεφασίσθῃ νὰ δοθῆ εἰς τὸν τύπον ἡ ἔκθεσις, καθ' ὅσον αὐτὴ οὐδόλως εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν βουλὴν.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἐπὶ τῆ ἐρωτήσεϊ τοῦ προέδρου ἀγγέγειλον τὰ τμήματα (ἐκτὸς τοῦ Α' καὶ Ζ', ἀπερ οὐ συνήλθον) ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους κατὰ τὴν ἐξῆς ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τοὺς Κ.Κ. Γ. Κριεζῆν, Π. Ράγκον, Δ. Καλλιπρονᾶν, Μ. Σισίνην καὶ Μ. Ίατρον. Γραμματεῖς δὲ τοὺς Κ.Κ. Μ. Βαλιέταν, Θ. Πιτρινόν, Σ. Νικολαίδη, Α. Π. Νάκον καὶ Ζ. Δεπάσταν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητὰς τοὺς Κ.Κ. Ἰωάννην Οἰκονόμου, Ἐμμ. Μελετόπουλον, Εὐσ. Σπυριδωνοῦ, Κ. Τσουνκαλῆν καὶ Μ. Πρωτοκαππᾶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συμριδος νομοσχεδίου τοὺς Κ.Κ. Α. Δανόπουλον, Β. Παρίσσην, Ἐλ. Καλογεᾶν, Ἰωάννην Χατσόπουλον καὶ Α. Μάμουκα. Τελευταῖον ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τοὺς Κ.Κ. Α. Καστανᾶν Π. Ματάλαν, Ν. Τζαλακώσταν, Γ. Μήτσον καὶ Ζαρεφόπουλον.

Ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ ἐπομένως, εἴν ἐπιθυμῆ νὰ προτιθεῖται ἀνὰ τέσσαρα μέλη εἰς τὰς περὶ μισθώσεως τῆς συμριδος καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὰς, ἀπερίηκτα ἀπορχτικῶς δι' ἐν ἕκαστον τούτων δι' ἀνστάσεως. Μετὰ δὲ τοῦτο λαβὼν τις τὸν λόγον περὶ τῆς μέχρι τούδε τοῦ βουλευτοῦ Πιτρῶν Κ. Χ. Τσίτου ἀπουσίας, παρατήρησεν, ὅτι ἐπὶ πολλὸν χρόνον ὁ βουλευτὴς οὗτος φεύγων, καὶ τοι προσκληθεῖς, τὴν εἰς τὰ καθήκοντά του ἐπάνοδον, καθυστερεῖ δικαίωματος ἱεροῦ, πολυτιμοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι ὕβρις πρὸς τὸ Σῶμα πρῶφανιστάτη,

καὶ ὀλίγην δεικνύει ἐκτίμησιν τοῦ ὕψους τοῦ βουλευτικοῦ χαρακτήρος. Παρατῆρει ὅθεν, ὅτι ἔφειλεν ἡ βουλὴ πρὸ πολλοῦ νὰ ἀποφανθῆ περὶ τούτου καὶ εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀποφασίσθῃ ὀριστικώτερον. Τί ἀπάντησεν προσκληθεῖς ὁ βουλευτὴς οὗτος; Ὅτι ἐξαιτεῖται ἀπεριόριστον ἄδειαν, ἢ ἂν δὲν γίνηται τοῦτο, νὰ τῷ δοθῆ εὐθὺς ἡ παραίτησίς του. Τὸ σῶμα λοιπὸν πρέπει νὰ δεχθῆ τὴν παραίτησιν ταύτην, καὶ νὰ τὴν δεχθῆ ἀδυστάτως, ἀφοῦ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀρνείται τὴν τῶν χρεῶν του ἐκπλήρωσιν. Εἰς τὴν Γαλλίαν μόλις οἰσοδήποτε βουλευτὴς παραίτεται, καὶ εὐθὺς, τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἀνεῦ τοῦ ἐλαχίστου διαταγμοῦ εἰδοποιεῖται τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων νὰ διατάξῃ νέαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ἂν δὲ τυχόν ὁ ἴδιος ἐπανεῖθῃ, δυσάρετον λαμβάνει ἀποδοχὴν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἀδιαφορήσωμεν ἡμεῖς ὡς πρὸς τοῦτο, καὶ ἀνάγκη νὰ γείνη δεκτὴ ἡ παραίτησίς του, ἐπειδὴ ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία του δὲν φέρει τιμὴν πρὸς τὸ Σῶμα.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἐπειδὴ οὗτος αὐτογνωμόνως μακρύνεται τῶν χρεῶν του, χωρὶς εἰς οὐδὲν νὰ λογιθῆ τὴν ἐπιβεβλημένην αὐτῷ ἀντιπροσωπεῖαν, αὐτογνωμόνως τὸν θεωρεῖ καὶ πεπαυμένον. Ἴσως ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃ ἀπορχίζουσα περὶ τούτου.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἀντιπροσωπεῖα εἶναι ἱερὰ καὶ δὲν πρέπει τοσοῦτον προχειρὸς νὰ τὴν ματαιώνωμεν, πρὶν ἢ σκεφθῶμεν ὀριμώτερον ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαίου ἀντικειμένου, καὶ συμπεραίνοντος, ὅτι, εἴν ἡ βουλὴ προτίθηται νὰ ἀπορχίστῃ, πρέπει νὰ ὀρισθῆ ἡ ἐπαύριον περὶ τούτου, παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἤμεθα τόσοσ ἐκίαιοι δι' ἀπουσίαν, ἥτις διὰ πολλοὺς ἔσως λόγους ἐπεξετάθη. Ἄλλως τε ἀπαντῶν ὁ περὶ οὗ πρόκειται βουλευτὴς εἰς τὴν τοῦ προεδρείου προσκλήσιν, δὲν προκατεῖται κυρίως, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν διὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ παραίτεται κυρίως, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν διὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ δικαιολογιῶν προτείνει καὶ τοῦτο ὡς ἐπιχείρημα. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ σπείσωμεν τόσοσ εἰς τὴν καθήκισιν βουλευτοῦ, τὸν ὅποιον αἰ ψῆφοι μιᾶς ἐπαρχίας ἀνεδείξαν. Προτείνει λοιπὸν νὰ καλεσθῆ καὶ αὐτὸς τὸ τελευταῖον, εἰδοποιούμενος ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνάσεως θέλει παυθῆ, καὶ εἴν δὲν σκεῖσθῃ νὰ ἐπανεῖθῃ εἰς τὰ καθήκοντά του, τότε δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀποφασίσθ.

Ἀπήνησεν ὁ περὶ τούτου πρῶτος ἀγορεύσας, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον καὶ δὲν πρέπει ἀδιαφρόως νὰ θεωρηθῆ, διότι ἡ τοιαύτη τῶν βουλευτικῶν χρεῶν ἔρρησις δύναται νὰ ἀποβῆ ὀλεθρῆ. Καὶ δὲν ἐδιαφέρεται μὲν οὐδόλως ἐκ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀποβολῆς τοῦ βουλευτοῦ τούτου, ἀλλὰ παρατῆρεῖ ὅτι οὐδὲ

Σύνταγμα, οὐδὲ Βουλὴ δύναται νὰ υπάρξῃ, τοιαύτης καθιερωμένης ἀρχῆς. Διότι αὐρίον δύναται 40 ἢ 50 βουλευταὶ νὰ ἀποφασίσωσι τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας των διατελοῦντας, νὰ ἀρνηθῶσι διαρκῶς τὴν ἐπάνοδόν των. Οὕτω λοιπὸν ἡ Βουλὴ αὐτομάτως καταλύεται καὶ τὸ πολίτευμά μας καθίσταται προβληματικόν. Προτείνει λοιπὸν νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα ῥητὴ πρὸς συζητήσιν τούτου, ἵνα ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ τὰ ὀρίοντα.

Ἐτέρου δὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ὑποστηρίζαντος καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰπόντος, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ τοῦτο, διότι ἡ ἐπαρχία τοῦ βουλευτοῦ ἀδικεῖται ἄλλως στερουμένη ἐνὸς τῶν ἀντιπροσώπων της, ἀπεφασίσθη νὰ ὀρίσῃ τὴν περὶ τούτου ἡμέραν τὴν Προεδρείον.

Οὕτω δὲ περαιωθείσης τῆς συζητήσεως, καὶ μηδενὸς ἄλλου αντικειμένου ὑπάρχοντος, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Νάκος.
Γ. Ἰ. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ.

Τῆς 2 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν δευτέραν Ἀπριλίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτοκοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνεληθοντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εἰρθεϊστῆς πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς ἀνεγνώ τὸ φορολογικὸν νομοσχέδιον καὶ τὴν δικαιολογητικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα αὐτως:

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε. ε.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Διατεταγμένος παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν συζητήσιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος Νομοσχέδιον.

Ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ θέλετε παρατηρήσει. Κύριοι, ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως, ὀδηγούμενη ἀπὸ τὴν πείραν τοῦ παρελθόντος, καὶ ἐφ' ἱκανὸν σκεφθεῖσα, ἔκρινεν ἀπολύτως ἀναγκασίον νὰ ἐπιφέρῃ μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν προσόδων.

Τὸ μέτρον τῆς ἀμέσου βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενων φόρων, ἐπὶ τριετίαν ἐφαρμοσθέν εἰς τὸν τόπον, καταδείχθη, ὡς πάντες γινώσκετε, ἐπιζήμιον, διὰ τὸ Δημοσίον, ἐπομένως καὶ ἀλυσιτελεῖς διὰ τοὺς ὑποφόρους, διότι βέβαια πᾶσα μείωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐξ εἰσασθησοῦς αἰτίας καὶ ἂν ἐπιγιάξῃ, ἐπιβαρύνει αὐτὸν τὸν φορολογούμενον λαόν, τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύετε.

Ἀρτίως καλεσθεὶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς οικονομίας τοῦ Κράτους, δυσκόλως ἤθελα προέλθαι εἰς μεταρρυθμισὴν συστήματος, κοινῆ ἀπασθέντος καὶ ἐπιδοκιμασθέντος κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς του, ἐάν ὑπ' ὄψιν δὲν εἶχον, ὅτι τοῦτο ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη ἐπιβλαβές, ὅτι αἱ προσπάθειαι τῶν προκατόχων ὑπουργῶν, τὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν εἰς τὴν ἀκρῆσθ βεβαιώσιν τῶν φόρων, καὶ ἡ αὐστηρά ποινικὴ καταδίωξις ἱκανοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξακριβώσεως προσωπικοῦ δὲν ἴσχυσαν νὰ μεταβάλωσι τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, οὐδὲ νὰ πείσωσι τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, ὅτι τὰ ἔσοδα ταῦτα ἐβεβαιούντο προσεγγιστικῶς ἀκριβῆ.

Ταῦτα ὑπ' ὄψιν ἔχουσα ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀμεσον εἰσπραξίν τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων φόρων, ἀπὸ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐνοικίας αὐτῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ περιπέσῃ τὸ δημοσίον εἰς τὰς αὐτὰς καθυστερήσεις, ὅσαι ἄλλοτε ὑπὸ τὸ κράτος τοιοῦτου συστήματος συνέβησαν, ἐκανονίσθη ἀντὶ χρημάτων νὰ προσέσυστήματός συνέβησαν, ἐκανονίσθη ἀντὶ χρημάτων νὰ προσέσυστήματος οἱ δημοσιῶναι ὀμσειδεὶς με τοὺς ἐνοικιαζομένους καρπούς, καὶ ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ ἐλευθέρᾳ εἰσπραξίς καὶ διαχείρησις τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου, πρὶν τὸ ποσόν, δι' ὃ ἕκαστος κατέστη χρεώστης, συμπληρωθῆ, ὥστε διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως, τὰ μὲν δικαιώματα τοῦ δημοσίου πληρέστατα ἐξασφαλίζονται ἀφ' ἐνός, ὡς ἐκ τῆς παραδόσεως τῶν καρπῶν εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡς ἐκ τῆς ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων κτημάτων ἰσχυρῶς με τὴν ἐνοικιαζομένην πρόσοδον, ἀπαλλαγτομένου συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὴν δαπάνην τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων, τοῦ δ' ἐνοικιαστοῦ ἡ τύχη δὲν ἐξαρτᾶται, ὡς καὶ πρότερον ἐκ τῆς

απρασίας ή της αυξομειώσεως των τιμών των αττηρών, περιστατικών, τὰ ὅποια ὁμολογουμένως ἐπέφερον ἄλλοτε τὴν οικονομικὴν ἐξόντωσιν πολλῶν πολιτῶν.

Ἄλλ' ἐνταῦθα ἐνδεχόμενον νὰ γεννηθῆ ἀμφιβολία ποῦ εἶναι ἡ βεβαιότης, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐνοικιαστικῆς θέλει αὐξήσῃ τὸ ἐκ τῶν ἀμέσων τούτων φόρων ἔσοδον. Ἡ λύσις τῆς τοιαύτης ἀμφιβολίας, ἀν ἤθελε παρουσιασθῆ, εἶναι πρόχειρος. Ἡ Κυβέρνησις ὑπ' ὅσιν ἔχουσα τὰ ἐκ τῆς προσόδου ταύτης ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἤτοι τὰ πρὸ τοῦ 1844 καὶ ἐπὶ τῆ βάσει αὐτῶν καὶ τῆς προσόδου τῆς γεωργικῆς σχηματίζουσα τοὺς μέσους ὄρους, θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν, ὀδηγημένη ἀπὸ τὰς προσφορὰς τῶν συναμιλλωμένων ν' ἀπρασίῃ, ἐὰν συμφέρῃ νὰ παραχωρηθῆ πρόσδοσις τις εἰς τὸν τελευταῖον υπερθεματικὴν, ἢ προτιμότερον εἶναι νὰ εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὡσάκις ἡ προσφορὰ εἶναι ἴση ἢ κατωτέρα τοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτῆ βεβαιωθέντος ἔσοδου, ὥστε βλέπετε, ὅτι τὸ δημοσίον οὐδένα τρέχει κίνδυνον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς τυχόν παρευδοκμητικῆς τῶν δημοπρασιῶν, διότι ἐπιφυλάττεται εἰς αὐτὸ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως.

Ἄν δὲ ἡ Κυβέρνησις, δι' οὗς προεξέθεσα οικονομικοὺς λόγους, εὐρήθῃ εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ προτεινῇ εἰς τὰς Βουλὰς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, οὐχ ἤττον ἐσκέφθη τίνι τρόπῳ ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ πᾶσαν παρεμπόδισιν τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν τῶν, ἢ οἰκονομικῶν καταθέσεων, δυναμένην νὰ προσγεννηθῆ εἰς αὐτοὺς ἀπὸ μέρος τῶν ἐνοικιαστῶν διό, ὡς θέλετε παρατηρήσει, τοῖς ἐγορήγησε τὰς δυνατὰς ἐσκολίας εἰς τὴν ἀνεμπόδιστον ἐξάσκησιν τῶν ἐργῶν τῶν, τοῖς ἐπέβαλε δὲ μόνον τὰς ἀνεκὰθεν ὀριζόμενας ποινὰς εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, καθ' ἃς ἤθελον ἀποπειραθῆ νὰ ὑπεκρύψωσι τοὺς πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ δημοσίον ὀφειλομένους φόρους.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀνωτέρω μεταρρυθμίσεως προσετέθη εἰς τὸ εἰσαγόμενον Νομοσχέδιον ἴδιον τμήμα ὑπὸ στοιχ. Ε' κανονίζον τὴν φορολογίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τινῶν ἐκ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ὅσα διὰ λόγους οικονομικοὺς δὲν ἐκρίθη λυσιτελεῖς νὰ βεβαιωθῶσι καὶ φορολογηθῶσι κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

Τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὡς Σῆς εἶναι γνωστὸν, δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς φορολογίαν μέχρι τοῦ 1837, ἐνεκὰ ἰδιαζουσῶν

τινῶν περιστάσεων τῶν ἐπαρχιῶν τούτων. Πρωτὴν δὲ φεραν κατὰ τὸ 1838 ἐκδοθέντος τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου Νομοῦ ἐκωνομίσθη ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν ἐρεξῆς εἰδῶν, μεταξὺς, θαλαυιδίων, πρινοκοκκίου, ἐλαίου, μέλιτος καὶ κηρίου, εἰς χρήματα εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἢ μεταφορὰν αὐτῶν.

Ἄλλ' ἀνευρῆ ζήτημα μείναν ἐπὶ πολὺ ἄλυτον, ἀν ὁ ἀνωτέρω Νόμος ἔδυνατο νὰ ἰσχύῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ κύρωσιν τοῦ Συντάγματος, ἢ ὡς Νόμος φορολογικὸς ἔπρεπε νὰ ψηφίζηται κατ' ἔτος παρὰ τῶν Βουλῶν. Κατὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Α'. βουλευτικῆς περιόδου μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐλύθη τὸ ζήτημα ἀπὸ μέρος τῆς Βουλῆς, ἀποφανθίσης, ὅτι πᾶς φορολογικὸς Νόμος ἀπαιτεῖται κατὰ ῥητὴν συνταγματικὴν διάταξιν νὰ ψηφίζηται ἐτησίως παρὰ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ἐν τούτοις κρίνω ἀναγκαῖον νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς, ὅτι ἀπὸ τὰ 1845 ἄχρι τοῦδε ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν καρπῶν δὲν εἰσπράχθη οὔτε ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ γενικοῦ περὶ φορολογίας Νομοῦ, οὔτε ὑπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1838 εἰδικοῦ Νομοῦ. Μόνον δὲ δι' ὑπουργικῆς διατάξεως τὸ 1845 ἐκδοθείσης, ἐδόθη παραγγελία εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς Λακωνίας νὰ κρατῆται σημειώσις τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου ἄλλοτε ἐλαίου, καὶ νὰ ζητῆται ἐγγύτης, ὅτι θέλει πληρωθῆ ὁ φόρος κατὰ τὸν ψηφισθεῖσόμενον Νόμον.

Ταῦτα ὑπ' ὅσιν ἔχων ὁ προκατόχος μου Ἵπουργός, καὶ στηριζόμενος εἰς τὰς περὶ φορολογίας τῆς Λακωνίας ἀποφάσεις τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὡς καὶ αὐτῆς τῆς Βουλῆς τῆς Α'. περιόδου, εἰσήζε κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον εἰδικὸν Α'. περίουδον, εἰσήζε κατὰ τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως Νομοσχεδίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ἐκτὸς τῶν θαλαυιδίων, τοῦ ἐλαίου ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ἐκτὸς τῶν θαλαυιδίων, μεταξὺς καὶ πρινοκοκκίου, τῶν ὁποίων ὁ φόρος βεβαιωθῆ καὶ εἰσπραττεται κατὰ τὰς γενικὰς φορολογικὰς διατάξεις· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἔτος, δι' ὃ ἐμελλε νὰ ψηφισθῆ ὁ Νόμος οὗτος, ἐλαξε χωρὶς νὰ συζητηθῆ, ὁ τότε Ἵπουργός ἀνεκάλεσεν αὐτὸν, σκοπὸν ἴσως ἔχων νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν φορολογίαν ταύτην εἰς τὸν γενικὸν φορολογικὸν Νόμον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖτε, Κύριοι Βουλευταί, ὅτι ἀφ' ἑνὸς ἰδιαζουσαι περιστάσεις τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, ἀφ' ἑτέρου λόγοι οικονομικοὶ μᾶς ὑπαγορεύουν νὰ νομοθετήσωμεν μέτρα ἰδιαίτερα περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται φόρων.

Βεβαίως εἰς τόπον, τοῦ ὁποίου τὰ προϊόντα ἀνεκὰθεν καὶ ἐπὶ

τουρκοκρατίας εφορολογούντο κατά την εξαγωγήν, δικαίως έπρεπε να διατάξη ή Κυβέρνησις του Βασιλέως να εφαρμόσῃ φορολογικόν σύστημα, χωρίς να έχῃ τήν θεβαιότητα, ὅποια θέλουν εἶσθαι προσεγγιστικῶς τ' ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης φορολογίας, ἐνῶ ἄλλως εἰσπράττουσα τοὺς φόρους κατά τὴν εξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἀνεξόδως, ἢ μὲ μικρὰν καὶ ἀνεπαίσθητον δαπάνην, ἀποφεύγει τὰς συνεπείας μιᾶς δυναμένης νὰ λάβῃ χώραν σπατάλης τοῦ δημοσίου πλοῦτου, διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιασείας τῶν καρπῶν, ὡς ἄγνωστον καὶ ἀσύνηθες εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Λακωνίας, δὲν θέλει ἐφαρμοσθῆ παντελῶς· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγκασθῆ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, δαπανῶσα πλείωτερα ἀφ' ὅσα ἤθελεν εἰσπράξει, ἐνῶ ἄλλως καθίσταται βέβαιον, ὑπ' ὅσιν ἔχοντες τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἂ οἱ φόροι εἰσπράτταντο εἰς τὰ τελωνεῖα, ὅτι ἢ ἐκ τοῦ ἐλαίου πρόσδοδος, τὴν ὅποιαν ἐπὶ τρία ἔτη στερεῖται τὸ δημόσιον, θέλει εἰσπραχθῆ καὶ εἰσελθεῖ εἰς τὸ ταμεῖον ἀνεξόδως καὶ κατὰ μεγαλειτέραν ποσότητα, ἀφ' ὅ,τι ἠδύνατο νὰ εἰσελθῆ θεβαιουμένη εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὁ δὲ λόγος τὸν ὅποιον ἠδύνατό τις ν' ἀντιτάξῃ ἐνταῦθα, ὅτι δῆθεν τὸ εἰς τὸν τόπον καταναλισκόμενον ἔλαιον θέλει μείνει ἀφορολόγητον, δὲν ὑφίσταται, καθότι ἡ ἀξία τοῦ φόρου τοῦ εἰς τὸν τόπον καταναλισκόμενου ἐλαίου εἶναι κατωτέρα τῆς δαπάνης τῆς ἀναγκαίουσας εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῆς θεβαιώσεως προσωπικοῦ, ἄλλως τε ἀπαλλάττεται καὶ τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰς μειώσεις, αἵτινες εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἐλαιοτριβεῖοις θεβαιώσιν.

Ἰδοῦ, Κύριοι, οἱ λόγοι οἵτινες ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως νὰ ἐπιφέρῃ τὰς προεκτεθείσας μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῆς ἐρετεινῆς φορολογίας.

Εἰς δὲ τὰ καθέκαστα τοῦ Νόμου ἔκρινα ἀναγκάσιον νὰ φέρω παρατηρήσεις τινὰς, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ καταστήσω σαφέστερας ἐκείνας τῶν διατάξεων, ὅσας ὡς ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ συστήματος προστεθήσαν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ἢ ἐτροπολογήθησαν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Ἄρθρ. 1 - 5. Ἐμείναν ὡς καὶ πέρυσιν ἐκτὸς ὀλίγων τροπολογιῶν ἐπὶ μόνου τοῦ λεκτικοῦ, οὐδ' ὅλως μεταβαλλουσῶν τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 6. Ὡς βάσις τῆς διαθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων προσόδου, ἐτέθη ἢ διὰ δημοπρασίας ἐνοικιασις ἐπὶ ἀπο-

δοσεῖ ἰμοειδῶν καρπῶν, ἀντὶ χρημάτων· ἀλλ' ἐν περιπτώσει παρευδοκμησείας τῶν δημοπρασιῶν, ἐπιυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως· χορηγεῖται δὲ σὺν τούτοις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσῃ τὰ εἶδη τῶν κυριωτέρων καρπῶν ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐνοικιαζομένου χωρίου, τὰ ὅποια οἱ συναμιλλώμενοι θέλουν προσφέρει, διότι βέβαια μόνον τὸ ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ποῖα εἶναι τὰ ἐπικρατέστερα προϊόντα ἐκάστου χωρίου, καὶ ποῖα ἐξ αὐτῶν συμφέρει εἰς τὸ δημόσιον νὰ λάβῃ εἰς ἀντίτιμον τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 7. Διὰ τοῦ ἁρθοῦ τούτου τίθεται κανὼν, ὅτι αἱ πρόσδοδοι ἐνοικιαζόνται κατὰ χωρίον· μόνον δὲ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐνθα ὑπάρχουσι δυσδιάκριτα ὄρια, ἐπιτρέπεται ἢ συνένωσις πλείωτέρων χωρίων, μέχρις ὀλοκληροῦ δήμου· ἢ ἐξαιρέσις αὐτῆ καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκάσια, καθόσον οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ πρόσδοδος πολλῶν χωρίων ἀποβαίνει δύσκολον, ἢ ἀδύνατον νὰ ἐνοικιασθῆ κεχωρισμένως ἐνεκὰ τοῦ ἀκανονίστου καὶ τῆς συγχύσεως τῆς ὁροθεσίας.

Ἄρθρ. 8. Τινὲς τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν, διχειρισθέντες ἐλευθέρως τὴν ἐνοικιασθεῖσαν προσόδον, εἰδείχθησαν ἀκολούθως, ὅτε καταδιώχθησαν διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τιμήματος, ἀκτῆμονες καὶ ἀναξιώχρσοι, καὶ ἐντέθην οὐ μικρὰν ὑπέστη τὸ δημόσιον ζημίαν.

Ἡ λυπηρὰ αὕτη τοῦ παρελθόντος πείρα ὠδήγησε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως νὰ ἐπιβάλῃ αὐστηράς ποινὰς ἐπὶ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδιδουσῶν τὰ πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν ἐγγυητῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ὡσάκις αἱ μὲν ἤθελον παραδεχθῆ εἰς τὸν συνγωνισμὸν ἀναξιώχρσα πρόσωπα, αἱ δὲ ἐκδόσει ψευδῆ πιστοποιητικὰ· ἀλλ' ὅμως, διὰ νὰ μὴ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς τοὺς δημόχρσους ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἐκδοσὶν πιστοποιητικῶν καὶ εἰς τοὺς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέους ἰδιοκτῆτας, τοῖς ἐπεβλήθη ἢ ὑποχρέωσις νὰ χορηγῶσι τοιαῦτα πιστοποιητικὰ, ἠπάταν οἱ αἰτούντες ἦναι ἀξιώχρσοι.

Ἄρθρ. 9. Πρὸς τὰ ἄλλα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα, αἵτινα ἡ Κυβέρνησις ἐπρονόησε νὰ λάβῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, εἶναι καὶ ἡ ὑποθήκευσις ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἰσαξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου· διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ταύτης προλαμβάνεται οἰσδήποτε σκαπὸς καθυστέρησις ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθρ. 10. Οι φοροί, καθόσον βεβαιούνται και εγγραφούνται εις τὰ φορολογικά βιβλία εκ μέρους του ένοικιαστού, εισέρχονται εις τὰς αποθήκας του δημοσίου παρά των φορολογουμένων· μόνον δε αφού συμπληρωθούν τὰ είδη των καρπών, δι' α' κατέστη χρεώστικος ο ένοικιαστής, τῷ επιτρέπεται ἡ άδεια νά παραλάβῃ από τὰς αποθήκας, ἢ νά εισπράξῃ από τους φορολογουμένους τους πλεονάζοντας του χρέους του καρπούς.

Άρθρ. 11. Διά τὴν εκτέλεσιν και εφαρμογήν παντός νόμου απαιτούνται διατάξεις, αἰτινες κανονίζονται διά Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ὡς ἐπὶ του προκειμένου, εις ποια μέρη θέλουν ενεργεῖσθαι αἱ δημοπρασίαι, πόσας ἡμέρας πρὸ τῆς έναρξεως αὐτῶν απαιτεῖται νά δημοσιεύηται ἡ διακήρυξις, ποίους ὄρους και υποχρεώσεις πρέπει νά περιέχῃ αὐτή, τίνι τρόπῳ θά άπειθύνωνται, και εκφωνῶνται αἱ προσφοραί, πῶς θά ενεργῶνται αἱ δεύτεραι δημοπρασίαι, ποιοί τύποι θά διατηρῶνται εις τὴν σύνταξιν των πρακτικῶν, μέχρι τίνος εκάστος υπερβηματιστής εἶναι υπόχρεος διά τὴν προσφοράν του, τί θέλει ενεργεῖσθαι, ὡσάκις ο ένοικιαστής αποποιηθῇ νά υπογράψῃ τὰ πρακτικά, ἢ δὲν συμπληρώσῃ τὸ έλλειμα, ὡςπὲρ ἤθελε τυχόν προκύβει εκ τῆς ένοικιασεως ταύτης· ταῦτα πάντα, ὡς άφορῶντα τὴν εκτέλεσιν του νόμου, θέλουν κανονισθῆ διά Βασιλικῶν Διατάγματος.

Άρθρ. 12. Τὸ άρθρον τοῦτο περιέχει τὰς συνήθεις υποχρεώσεις του φορολόγου, και τὰς ποινὰς των φορολογουμένων, ὡσάκις δὲν συμμορφῶνται με τὰ ὀριζόμενα.

Άρθρ. 13. Κατὰ τὰ προλαβόντα έτη, οἱ εκ των ὄψιμων πρωίμως συλλεγόμενοι, και κοπανιζόμενοι εις τὰ ἀλώνια καρποὶ εἰςβελαιῶντο διά καταμετρήσεως, οἱ δὲ ὄψιμως συλλεγόμενοι ἀδιαφόρως εἴτε εκοπανιζόντο εις τὰ ἀλώνια, εἴτε εις κῶνους μετεφέροντο εις τὰς οἰκίας των φορολογουμένων, εξακριβοῦντο δι' εκτιμήσεως ἐπὶ των ἀγρῶν. ἀλλ' ἤδη, προκειμένου νά ενοικιασθῶσι, διὰ νά μὴ πάθωσιν οἱ φορολογούμενοι ἀπὸ ἀνακριβεῖς εκτιμήσεις, ἐτέθη, ὅσοι κοπανιζόνται εις τὰ ἀλώνια νά ἀποδεικνῶνται διά μετρήσεως, μόνον δὲ οἱ εις κῶνους μεταφερόμενοι εις τὰς οἰκίας των φορολογουμένων ἀναδύονται, ἢ νά εκτιμῶνται ἐπὶ των ἀγρῶν, ἢ νά βεβαιῶνται διά δοκιμῆς κατ' ἀρέσκειαν των φορολογουμένων.

Άρθρ. 14. Ἡ διάταξις του ἀνωτέρω άρθρου δὲν διαφέρει τῆς ἐν τῷ περυσινῷ νόμῳ, εἰμὴ καθόσον ἀναθέτει τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ειδικῆς αποθήκης εις τε τὸν ένοικιαστὴν και τὸν πάροδρον εκάστου χωρίου, και κανονίζει τὸν τρόπον τῆς εισπρά-

ξείας των εις τὴν ελευθέραν διαχειρισθῆναι του ένοικιαστού κερμῶν ὄψιμων καρπῶν.

Άρθρ. 16. Εκτός των ποινῶν, τὰς ὁποίας ο περυσινός νόμος παρεῖχε διά τους ἐπιστάτας, προστέθησαν εις τὸν ἐφετεινόν και δύο αἱλλαι διά τους ένοικιαστάς, ὡσάκις αὐτοὶ ἤθελαν χαρακτηρίσει εις τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὡς ιδιοκτητὰ κτήματα ἀνεγνωρισμένα εθνικὰ, ἢ ἤθελον μειῶσει τὰ ποσῶν των βεβαιωθέντων φόρων, ἐπὶ σκοπῷ νά διαχειρισθῶσι τὰ περιπλέον και δεῖξωσι καθυστέρημα εις τὸ δημόσιον.

Άρθρ. 17. Τὰ διπλότυπα βιβλία τῆς φορολογίας, και ὡς ιδιοκτησία του δημοσίου, (διότι δαπάναις αὐτοῦ εκτυπῶνται και διανέμονται) και ὡς χρήσιμα εις τὴν κυβέρνησιν, πρέπει νά συγκροτούνται εις τους οικονομικούς ἐφόρους· διὸ επιβάλλεται αὐστηρὰ ποινὴ εις τους ένοικιαστάς, ἐάν δὲν ἤθελον ἀφαιτεῖλαι αὐτὰ τακτικῶς και ἀνευ ὀβυσμάτων συντεταγμένα.

Άρθρ. 18. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ὀρίζει, ὅτι και οἱ ἐπιστάται του δημοσίου, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ πρόσδοσις εισπράττεται διά λογαριασμῶν, θέλουν βεβαίωσι τους φόρους εκάστου, ὡς και οἱ ένοικιασταί.

Άρθρ. 20. Ἐμείνεν ὡς και τὸ ἀντίστοιχόν με αὐτὸ άρθρ. 14 του περυσινῷ νόμῳ, διαφέρον κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι ἡ καταμετρησις των ἀμπέλων νά ενεργῆται ἀπὸ ἐπιστημονὰ γεωμέτρων, ὅταν δὲ τοιαῦτος δὲν ὑπάρχῃ, ἢ κωλύηται ὡς εκ τῆς ὑπηρεσίας του, νά διορίζονται πραγματογνώμονες· ἢ δι' ἐπιστημονῶν γεωμετρῶν καταμετρησις των ἀμπέλων κατέστη ἀναγκαστικὰ, διότι αἱ μέχρι τούδε ενεργηθεῖσαι ἀπὸ πραγματογνώμονας κατεδείχθησαν πλημμελεῖς, ἐπομένως ἐκίνησαν πολλὰ παράπονα των ιδιοκτητῶν.

Άρθρ. 21. Το ἀντίστοιχόν αὐτοῦ άρθρ. 15 του νόμου π. ε. ὀρίζει νά εξακριβοῦνται ὁ ἔγγειος φόρος των περιγραφόμενων περιβολίων, ἐπὶ τῇ βάσει του μέσου ὄσου των τριῶν παρελθόντων ἐτῶν, παρά τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, του οικονομικοῦ ἐφόρου και του ἀρμοδίου δημάρχου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὐτή, ὡς ἐτέθη και ἔσχευε κατὰ τὰ δύο τελευταῖα έτη 1846 και 1847, εις τὰ πλείοστα μέρη δὲν ἐφημερόθη, εις αἱλλα δὲ, ἐνθα ἐγένετο ἐφαρμογὴ, ἀνεφήνησαν παράπονα, ἀπληρίθη ἐφόρος, ὑπαχθέντων και των περιβολίων εις τὴν συνήθη εκτίμησιν.

Άρθρ. 22. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ του ελαίου ἐκανονίζετο κατὰ τὸ άρθρ. 16 του περυσινῷ νόμῳ εις λεπτά 7 τὴν ὀκίαν, ὁ δὲ ἐπὶ των πρὸς βορρῶσιν γαρσίμων ελαιῶν λεπτά 1 1/2, ἀλλ' ἡ

φορολογία αὐτῆ ἦτον ἄνισος, διότι ἐνῶ τὰ ἄλλα προϊόντα φορολογοῦνται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν 10/00, καὶ ἐνῶ τὸ ἔλαιον τιμᾶται οὐχὶ ἑλαττον τῶν 20 λεπτῶν τὴν ὀκάν, αἱ δὲ ἐλαίαι οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 20, ὁ ἐγγεῖος φόρος ὑπελογίσθη εἰς λεπτά 70, αἱ δὲ ἐλαίαι εἰς λεπτά 15 τὴν ὀκάν, διὸ ἀνευθίσθη ἡδὴ τοῦ μὲν ἐλαίου εἰς λεπτά 8 τῶν δὲ ἐλαίων εἰς 2.

Ἄρθρ. 23. Ἐμεινεν ὡς τὸ ἀντιστοιχοῦν μετὰ αὐτὸ πέρυσιν ἄρθρ. 17, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, ὡσάκις πρόκειται νὰ γενῆ ἐκτίμησις ἐπὶ ἐνοικιασμένων ἀραβοσίτων, ἀντὶ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, θέλει εἶσθαι ὁ ἐνοικιαστής, ὡσάκις δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνεῖται νὰ διορίσῃ ἐκτιμητὴν, ἢ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὁ ἴδιος, διορίζεται ὁ ἐκτιμητὴς ἀπὸ μέρος τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 37. Ἐμεινεν ὡς εἶχε καὶ πέρυσιν τὸ ἀντιστοιχοῦν αὐτοῦ ἄρθρ. 31.

Ἄρθρ. 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιχαρπίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταριδαμπέλων καὶ συκῶν ἐξηκριβούτο πρότερον δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀμπέλων καὶ δένδρων, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἀπέβηκεν ἐπιζήμιον διὰ τὸ δημόσιον, διότι ἔχει μόνον τὸ ἀποτέλεσμα εἰδείχθη ἑλαττον τῶν προπαρελθόντων ἐτῶν, ἐνῶ ὡς ἐκ τῆς ἐνολικιότητος τῶν φυτειῶν ἐπρεπε ν' αὐξάνη κατ' ἔτος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ δένδρα ἐχαρκτηρίσθησαν καθαρὰ ἰδιώκτητα, διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀφῆθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνοικιάσῃ ἢ εἰσπράττῃ ἀμέσως τὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ δικαίωματος πρόσδοον.

Ἄρθρ. 44. Εἰς τὸ γενικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως ἐρρήθησαν ἐν ἐκτάσει οἱ λόγοι, ἐξ ὧν ὁρμωμένη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως προτείνει διὰ τοῦ εἰσαγομένου νομοσχεδίου ἴδιον τρόπον θεσπισέως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ὥστε ἡδὴ δὲν ὑπολείπεται ἄλλο νὰ σημειωθῇ, εἰμὲν ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἢ μεταφορὰν τῶν ἀνωτέρω προϊόντων.

Ἄρθρ. 46. Ἐπειδὴ οἱ καρποὶ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς Λακωνίας φορολογοῦνται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὡς προεβλήθη, καὶ ἐπειδὴ μέγα μέρος τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων τῆς Λακεδαιμονίας καὶ Μεσσηνίας ἐξάγονται ἐκ τῶν ἰδίων τῆς Λακωνίας λιμένων, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἔλεγχος μετὰ τούτων, ὡς φορολογημένων καὶ ἐκείνων ὡς ἀφορολογητῶν, ἀναγκαῖοι νὰ διορισθῶσι δύο τουλάχιστον ἔφοροι ἐξελέγχοντες καὶ καταγράφοντες τὰ εἰς τὴν Λακωνίαν εἰσπράττεσθαι φορολογημένα προϊόντα.

Ἄρθρ. 47. Τρεῖς ὁδοὶ προσδιορίζονται, διὰ νὰ εἰσπράττονται εἰς Λακωνίαν προϊόντα ὁμοειδῆ μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 44 ἀπὸ τὰς ὁμοίους ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆ ὑποχρεώσῃ τῶν κοιμιστῶν νὰ ἐφοδιαζόνται μετὰ διαβατήρια ἐκείνων τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐπρομήθευσαν τὰ εἶδη ταῦτα, καὶ νὰ τὰ ὑποδεικνύσιν εἰς ἕνα τῶν ἐφόρων, πρὸς θεσπισέωσιν, ὅτι μετεφέρθησαν ἀπ' ἄλλην τοῦ Κράτους ἐπαρχίαν, ἐνθα ἐφορολογηθήσονται.

Ἄρθρ. 48. Οἱ Λάκωνες, μεταφέροντες Λακωνικὰ προϊόντα φορολογησιμὰ εἰς τὰς ὁμοίους ἐπαρχίας, ὀφείλουσιν παρουσιάσασθαι εἰς ἕνα τῶν τελωνῶν, ἢ τῶν ἐφόρων, νὰ πληρώσιν τὸν κανονισμένον φόρον, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀποδεικτικὰ, περιεκτικὰ τῶν μεταφερομένων καρπῶν, διὰ νὰ τὰ μεταφέρωσιν ἐλευθέρως, ὅπου βούλωνται.

Ἄρθρ. 49—51. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐπιβάλλονται ποιναὶ καὶ εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς μεταφέροντας προϊόντα, ὡσάκις δὲν ἤθελον συμμορφωθῆ μετὰ τὸν Νόμον.

Ἄρθρ. 52. Εἰδείχθη ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1845 μέχρι τούτου, ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου δὲν εἰσπράχθη, ἀλλ' ἐνεγράφετο ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν τελωνῶν, ὑπ' ἐγγράσιν, ὅτι θέλει πληρωθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἐκδοθησομένου νόμου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ δημόσιον εἶχε δικαίωμα νὰ εἰσπράξῃ ὅπωςδὴποτε τὸν ἐπὶ ἐλαίου φόρον, ἐτέθη ἡδὴ εἰς τὸν Νόμον ἡ ἀδεια τῆς εἰσπράξεως.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρα ἔμειναν ὡς εἶχον καὶ πέρυσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ν Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν

Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Ὑπουργὸς τῶν Οἰκον. Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν τὰ ἑξῆς:

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Προσδιορισμὸς τῶν Ἐγκλητικῶν Φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1848 εἰσπρακτέοι ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται:

1) Ἑγγειος φόρος, 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2) Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α. 15 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν, δ' 10 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἶδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα πρότερον ἐθνικά, παρελήφθησαν καὶ ἐκαλλιέργηθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους, τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφυτευθῆσαν μὲ ἀδειαν τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ, ἢ ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν Ἑγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπέκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουσι ἀποδοθῆ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς κτήματα 3 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετῆ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς τυχίας, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3/15 Νοεμβρίου 1836 Νόμων, καὶ ἐν τῇ ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέλθῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἐπι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γενῆ κατάσχες καὶ ἐκποιήσεις ἀναλόγῳ μέρους

τῶν παραχθισομένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιωτέρων.

Ἄρθρ. 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κῆται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ἢ καλλιέργητήν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων.

3) Τὰ σποράδην φυτευμένα ὑπωροφάρα δένδρα, τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αἰάλας, καὶ ἀμπελωνάς.

4) Τὰ ἀσαχολόγια, ἀνά 2 μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην.

5) Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος, καὶ ριζαρόσπορος.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκακαιομυρεῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥόφη, καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται καὶ

8) Ὁ Ἑγγειος φόρος 50 ὀκάδ. ελαιῶν, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ἰδιοκτήτου ἐκ τῶν πρὸς ἑρῶσιν χρησίμων.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκλητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκλητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας, ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ εἰσπράττεινται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὁσάκις καὶ ὅποτεν δὲν παρουσιάζονται προσφοραὶ εἰς τὰς ἐνεργουμένας δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἰσὶ ἀσυνάλογοι τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίων, ἢ κατὰ πολλὰ συνάμα χωρία, μέχρις ὁλοκλήρου Δήμου, ὅταν τὰ ὅρια ἴναι δυσδιάκριτα· ἀλλ' οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐργοὶ ἀρεῖλουσι νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τὴν διακήρυξιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιαστὰι ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀκαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνουσι ἀναγκαίας περὶ ὀρίων ἢ θέσεων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διενεργουσαὶ τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ Οἰκονομικὸς Ἐργὸς καὶ ὁ Ἐπαρχεὺς ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ Εἰρηνοδίκης. Αποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ υποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχόν προκλιθεμένης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιοχωροῦς τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

ἢ τοῦ προσφερθέντος ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά, περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν, τὰ ὁποῖα ὁμοῦς ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν, ὑσάκις ζητηθῶσιν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφήν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίωματος τούτου ἐγγραφισμένη ὑπόθηκη, ἐπιμελεῖα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θελ' εἶσθαι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπόλογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἢ νὰ διαθέτῃ οἰουσδήποτε καρπούς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσσον, πρὶν εἰσαχθῆ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ εἶδους, δι' ὃ κατέστη χρεώστης· μόνον δὲ μετὰ τὸν συμπληρισμὸν τοῦ χρέους τοῦ παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἀδεία τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντας καρπούς, ὡς καὶ ἐκείνους δι' οὓς δὲν ἐχρεώθη, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀφειμένους εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρπούς, οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μετακομίσωσι, παρὰ ἢ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ὑπάρχει συστημένη ἢ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρπούς τοῦ θήμου των, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχον πλέον τῶν 3 ὥρων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακομίζονται. — Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάθλιψιν ἢ ἀίσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 12. Α. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι, ἐπὶ ποιῆ ἀπορρίψεως οἰασδήποτε κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους τῆς συγκομιδῆς τῶν θεματιῶν εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἐν τοῖς ἀλώνοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἢ κηπνίσματος αὐτῶν, μετρητοῦ θεβαιώσῃσι καὶ ἐγγράφωσιν εἰς

τὰ φορολογικὰ βιβλία τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένους φόρους.

Β. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν ἀλλ' ὁμοῦς ὀφείλουσι 1) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγροὺς ἐθνικούς, συνορευοντας μὲ καλλιεργημένους ἀγροὺς ἰδιωτικούς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγροὺς, συνορευοντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει των πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζητήσωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἀδειαν, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρευθὺς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιεργούντας ἀγροὺς ἰδιωτικούς καὶ ἐθνικούς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρπούς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογή μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Γ'. Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀλλ' ἐὰν οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρσιν προσκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐπὶ παρουσίᾳ 2 μαρτύρων, συντασσόμενου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτ. ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Δ'. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῆ τὰς διατάξεις τῶν § Β' καὶ Γ' τοῦ παρόντος άρθρου, καὶ ὅστις ἐνώση θεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα, καὶ ὅστις ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ δι' ὁποιοσδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῆσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸ δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ· ἄλλως, ἐὰν ἡ ζημία δὲν ἦναι γνωστὴ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50. Τὸ πρόστιμον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἐὰν ἡ πράξις ἀνεκαλύφθῃ ἢ καταγγέλθῃ ἀπ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτόν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸ δημόσιον.

Ε'. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρνήμων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ Δημάρχου, Ἀστυνομικοῦ, ἢ Παρέδρου τοῦ τόπου, ἐνθα συνέδησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν.

δικον. ὠρισμένα, ἢ δὲ ἐκδίκαις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, ἢ Πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Σ'. Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρηθέντα προϊόντα περιήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ Δημοσίου, καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, κάμνει μείζαν τοῦ περιστατικῆς τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων· τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῆ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀποδεκάτως τῶν πρώτων καρπῶν, ἧτοι τοῦ αἴθου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶ, τοῦ διμήνου (μαρτιατικῆς) τῆς σικάλως (βρώζης), τῆς βρώμης, τοῦ κριθάνου, γλυκανίσου, σισάμου, λιναρίου, τῶν ὀσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὄψιμων, τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητας τοῦ κοιλιῶ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἶδη εἶναι ἀνεπίδακτα μετρήματος, τῶν δὲ ἀραβοσίτων ἐκείνων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων, ἢ βεβαίως γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 23, ἢ διὰ δοκιμῆς, γεμίζομένου ἀπὸ κῶνους ἐνὸς κορβανίου, τὸ ὅποιν σφραγίζεται, καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται ὁ ἐν αὐτῷ καρπός, καὶ, ἐπὶ τῇ βῆσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἕξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ ὁ φόρος· ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι προτιμοῦν τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων τῶν, ὀρεῖλλον 10 ἡμέρας πρὶν τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκτιμήσεως νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ἐνοικιστὴν διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Ἡγετῆ τοῦ χωρίου των.

Ἄρθρ. 14. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι, καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν πρώτους, ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὄψιμων κοπανιζομένους ἀπὸ τὰ ἀλώνια, τοὺς δὲ ὄψιμους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν των εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἐκάστου ἔτους κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τινὰ ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἰκείου Δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλείονον τῶν τριῶν ὠρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ Δήμου των, ἕξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι· ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν

εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσι αὐτίως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς καρπούς των, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον, ἕξ ἀναλογίας τοῦ ἀποθηκευθέντος ποσοῦ, εἶναι εἰς ἕαρος των, ἀλλ' ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν ὀρεῖλλον νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ Δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξοδα τῶν ἀγωγῶν εἰς ἕαρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιταρῆται, σφραγίζεται, καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκάστην ἐσπέραν καὶ πρῶτον παρὰ τοῦ ἐνοικιστοῦ καὶ τοῦ παρῆδρου τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς κατ' ἐκτιμῆσιν, ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδικατούμενους καρπούς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ἐὰν δὲ μετὰ πέρλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν γομάτῃ ἐπὶ τῇ βῆσει των κατ' ἐκείνην τὴν ἐπιγὴν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ὁ ἐνοικιστὴς ἢ λαμβάνει τοὺς πλεονάζοντας τοῦ γομάτῃ του καρπούς κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσῆχθησαν, ἢ εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς γομάτῃ τῆ συνδρομῆ τοῦ ταμίου ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν τραγουσῶν τιμῶν, δηλῶν τὴν περὶ τούτου θέλησιν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσακήμερου προθεσμίας.

Πᾶς Δήμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντρῶνται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίωσιν των προϊόντων ἀναγκαίους ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ Ἐπάρχος καὶ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ἠριζόμενον πρὸς τὸν Ἐπάρχου καὶ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ἦναι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας αποφασίζει ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 15. Μετὰ τὴν ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιστὴς ἐξακριβῶσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιστὴς σφραγισαὶ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ, εἰς τὸ ὅποιν κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον· καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὴν ἀπόσπασμα ἢ ἐνοικιστὴς, τὸ

α. παρελείφθησαν να δηλωθώσι πέρυσιν, είτε ως μη έχουσαι τότε πεπληρωμένα τα πέντε έτη, είτε ως διαφυγούσαι την προσοχήν των Αρχών,

β. Εστημενώθησαν μιν πέρυσιν εις τα όριστικά κηρυχθέντα πρωτόκολλα, αλλ' όλιγώτερον της πραγματικης των εκτάσεως,

γ. Έχαρκτηρίσθησαν ως ιδιωτικά, ενώ εισιν εθνικοιδιοκτητοι ή εθνικαί,

Α. Κατά μιν την α. και β. περιπτώσειν οι ιδιοκτήται, ή εάν ήναι εθνικοιδιοκτήται, οι καλλιεργηταί αυτών όφειλουσιν αυτοπροσώπως ή δι' αντιπροσώπου των, 20 ήμέρας, άρ' ής ο παρών Νόμος δημοσιεύθη, να δηλώσωσιν έγγραφως επί άπλου χάρτου ενώπιον της δημοτικης Αρχης, εν τη περιφερεία της οποιας κείται ή άμπελος των, την θέσιν, και την όροθεσίαν της, την στρεμματικήν έκτασίν της και τό παραχθέν προϊόν κατά τό παρελθόν έτος εις όκάδας μούστου, καθώς επίσης και την ιδιότητα αυτής, αν ήναι εθνική, ιδιωτική, ή εθνικοιδιοκτητος.

Β. Κατά δε την γ. περιπτώσειν, οι κάτοχοι των της τοιαύτης φύσεως άμπελων δι' αναφοράς των επίσης επί άπλου χάρτου γεγραμμένης εντός της άνωτέρω προθεσμίας, προς τον Οικονομικόν Έφορον, εισιν υπόχρεοι να φανερώσωσι την ιδιότητα της άμπελου, μένοντες ως εκ τούτου άκταζήτητοι διά τό δικαίωμα της έπικαρπίας, τό όποιον κατά τα προλαβόντα έτη απέλαυσαν.

Γ. Αι δηλώσεις συντάσσονται εις διπλούν, και τό μιν κρατείται παρά τω Δημαρχείω, τό δε έτερον επιστρέφεται εις τον ιδιοκτήτην, επιθεωρημένον τυχά του Δημάρχου.

Αν οι ιδιοι έχωσιν άμπελους εις διάφορα χωρία, όφειλουσι να κάμωσι χωριστήν δήλωσιν δι' έκαστον χωρίον.

Δ. Εις τό Δημαρχείον κρατείται βιβλίον κατ' αυξοντα αριθμόν, διαρτημένον κατά χωρία, εν φ' έγγραφονται εν περιληψει αι δηλώσεις' δεκα ήμέρας δε μετά τό τέλος της περι δηλώσεων είκοσαήμερου προθεσμίας, στέλλεται μετά των δηλώσεων παρά του Δημάρχου εις τον Οικονομικόν Έφορον. Καθ' όλον δε τό δεκαήμερον διάστημα τό βιβλίον τούτο μένει έκταθειμένον εις τό Δημαρχείον.

Ε. Όσοι ήθελον παραμελήσει να κάμωσιν εντός της τεθείσης είκοσαήμερου προθεσμίας την δήλωσίν των, ή ήθελον δηλώσει όλιγώτερον της πραγματικης εκτάσεως της άμπελου, ή των άμπελων των, ή ήθελον χαρακτηρίσει ως ιδιωτικήν άμπελον, εθνικήν ή εθνικοιδιοκτητον, κατά μιν την πρώτην και δευτέρα

περίπτωσειν υποβάλλονται εις τά έξοδα της καταμετρήσεως και εις χρηματικήν ποινήν ίσην με τον διπλούν φόρον της άμπελου, την όποιαν δεν δήλωσαν, ή των στρεμμάτων, τά όποια υποκούψαν, κατά δε την τρίτην περιπτώσειν εις ποινήν ίσην με τό διπλούν δικαίωμα της έπικαρπίας, τό αναλογούν εις την άμπελον, της οποιας την ιδιότητα εκάλυψαν. Το ήμισυ της άνω ποινης, την όποιαν επιβάλλει τό αρμόδιον Δικαστήριον, δίδεται εις τον ανακαλύψαντα την μη δηλωθείσαν άμπελον ή τά υποκουθέντα στρέμματα, ή εις τον αποδειξαντα την ιδιότητα της άμπελου.

Ο Οικονομικός Έφορος όφειλει να βεβαιωθη, αν αι μήπω δηλωθείσαι άμπελοι εδηλώθησαν, και αν αι δηλώσεις έγινοντο άκριβεις. Οσακις δε συλλέξη πληροφορίας, ή συλλέξη εύλόγους υπονοίας, ότι άμπελος τις ή μέρος αυτής δεν εδηλώθη, διατάττει την βεβαίωσιν της υπάξεως της άμπελου, και την καταμέτρησιν αυτής κατά τον § ή. του παρόντος άρθρου. Εάν δε βεβαιωθη, ότι ή ως ιδιωτική δηλωθείσα άμπελος υπάρχει εθνική ή εθνικοιδιοκτητος, καταμηνύει την πράξιν ενώπιον των δικαστηριων.

Σ. Οι ιδιοκτήται, ή οι καλλιεργηταί άμπελων, εάν νομιζώσιν, ότι εις τά πέρυσιν όριστικά κατασταθέντα πρωτόκολλα ενεγράφησαν, ως εκ των γενομένων καταμετρήσεων, περισσότερα στρέμματα, παρ' όσα αληθώς υπάρχουν, ή υπήχθησαν εις άνωτέραν ποιότητα, δύνανται να αιτήσωσιν άναθεώρησιν της εκτάσεως και ποιότητος, αναφερόμενοι έγγραφως ενώπιον του ήπαρχου εντός τριάκοντα ήμερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου. Το αυτό της άναθεωρήσεως δικαίωμα άπολαύει και τό Δημοσίον.

Ζ. Τα έξοδα της άναθεωρήσεως, της κατ' αίτησιν των ιδιοκτητών ή των κατόχων ενεργουμένης, καταλογίζονται εις βάρος των ίδιων αυτών, και εισπράττονται άμέσως παρά των ταμιών. Οσακις τό αποτέλεσμα δειχθη ίσον ή άνωτερον της εις τά πέρυσινά πρωτόκολλα εκτάσεως' εάν δε τό αποτέλεσμα αποβη κατώτερον, τά έξοδα είναι εις βάρος του Δημοσίου. Οσακις δε ή άναθεώρησις γίνεται κατά παραγγελίαν του Οίκου. Έφορου' εάν μιν τό αποτέλεσμα δειχθη ίσον ή κατώτερον, τά έξοδα επιβαρύνουν τό Δημοσίον, εάν δε άνώτερον, τους ιδιοκτήμονας ή καλλιεργητάς.

Η. Η καταμέτρησις των άμπελων ενεργείται παρ' επιστήμονος γεωμέτρου επί τη προσκλήσει του Οίκου. Έφορου, εντός

τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του Νόμου, και καταστρώνονται πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικά πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄλλ' ἐν ἐλλείψει γεωμέτρου, ἢ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, ἢ ἄλλως πως κωλύεται νὰ καταμετρήσῃ τὰς ἀμπέλους, διορίζονται τρεῖς πραγματογνώμονες διὰ πλειονοψηφίας παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου, καὶ ἐνεργοῦν τὰς καταμετρήσεις ὡς ἄνω.

θ'. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ἐπιπέδου προθεσμίας ὁ Ἐπαρχος, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ Εἰρηνοδίκης, καὶ Οἴκου. Ἐφορος, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἀρμοδίον Δημάρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πάντα μὲν εἰς τοὺς Δήμους α'. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἐκάστου Δήμου, κατὰ κλήρον ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, θέλουσιν προσδιορίσει διὰ πλειονοψηφίας τὴν ποιότητα α) τῶν ἐφέτος δηλωθεισῶν ἢ ἐξακριβωθεισῶν ἀμπέλων, καὶ β) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὁποίων ἔθελε ζητηθῆ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἢ παρὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, κατὰ τὸν § 5. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καταστρώνοντες τακτικά πρωτόκολλα, τὰ ὅποια θεωροῦνται μὲν ἐκτελεστά, ἀλλὰ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸ ὅποῖον θέλουσιν παραπέμπεσθαι ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔθελε καταχωρισθῆ ἢ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἀνγκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφιον β'. τοῦ § 2. τοῦ ἀρθροῦ 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἐγγεῖον φόρον.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἐγγεῖνος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 19 ἀναφερομένων προϊόντων, περιθολίων, λαχανοκήπων, μπουστανίων, κρομμύων, γεωμηλῶν, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμῶνται ἀπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίως προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παρχυθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παρχυθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ἐρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βίσει ταύτῃ τόσον τὸ δίκαιον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουσι ὅλον τὸ προῖον ἐκάστου φυτευθέντος

χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐγγυαμένου ἀπὸ τὸ καρδί, ἐπομένως ὁ ἐγγεῖνος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὴν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποῖαν προσδιορίζουσι ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κεινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος μετὰ τοῦ Δημάρχου ἐκάστου Δήμου, ὡς πρὸς τὴν πρώτην περίπτωσιν, μετὰ τοῦ Δημάρχου δὲ τῆς πρωτευούσης ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον, τὸ ὅποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἄρθρ. 22. Ὁ ἐγγεῖνος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβοῦται μετρούμενου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπ. ὀκτώ τὴν ὀκάν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὸ ἐδάφ β'. τοῦ §. Β'. τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτά ὀκτώ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται, καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἐγγεῖνος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγή εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγοτήτος τῶν δένδρων, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀφορίας.

Αἱ δὲ πρὸς βρώσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζητιάζονται, ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἰναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτά δύο τὴν ὀκάν.

Ἄρθρ. 23. Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος θέλουσιν διορίσει ἀπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτοῦ καὶ προσδιορίσει τὴν ἀντιμισθίαν τῶν οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν Δραχ. 4 τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκτιμητῆς, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἀρθρ. 13, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκτιμῆσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ Δημάρχος κηρύττει ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουσιν νὰ ἔχωσι προχείρους ἀπὸ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἂν δὲν θέλωσι νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Δημοσίου· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητῆς του, ὁ τοῦ Δημοσίου ἐκτι-

μητὴς προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα κοινοποιεῖ εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῆ καὶ ἀπαιτησῆ νὰ ἐπαναληφθῆ ἡ ἐκτίμησις, καθίσταται ὀριστικῆ. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογούμενου τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ Δημάρχου· ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐπὶ ἀραβοσίτων κατ' αἰτήσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸν ἀπὸ μέρους τοῦ μὴ ἐμφανιζομένου ἢ ἀρνούμενου φορολογούμενου ἐκτιμητὴν διορίζει ὁ Ἐπαρχος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογούμενους. Ἐν δὲ ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διορίζεται, αἰτήσῃ ἐνός τῶν μερῶν, ἐπιδικαιτητὴς παρὰ τοῦ Βιρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 25 ὄρκον, καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς παραδεχόμενος θαυτέραν τῶν γνώμων· κατὰ τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαιρέσει, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνώπιον τοῦ Βιρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 24. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδικαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ὁ Ἐπαρχος ἀπαξ πρὸς τῆς ἐκτιμήσεως, πληρῶνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ φορολογούμενου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς δρ' 6 τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταί, ὡς καὶ οἱ ἐκ μέρους τοῦ Ἐπαρχοῦ διοριζόμενοι ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 23 ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Βιρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των τὸν ἀκόλουθον ὄρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον. »

Ὁ ὄρκος γίνεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 26. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουσι εἰσπραχθῆ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μπιστανίων, κήπων, γεωμηλίων καὶ τῶν τοιούτων, τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ

ἀμυγδαλίων καὶ βερμυδικῶν τὴν 15 Νεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιωδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῆ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβόμενου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων ὁ φόρος πληρῶνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεῖων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἄλλ' ἐάν τις αἱ ἐλαίαι ἐκθλιβῶνται ἐκ δικλευμημάτων, ὁ φόρος πληρῶνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Κατὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν, ἐγγράφει τὸ ὅλικόν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμετρούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ παρόντος Νόμου ὁρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 27. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκιυδίων, τῆς μετᾶξης, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροικηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 28. Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βιάσει τῆς ἀποκοπίστης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 0/0 διὰ τὸν ἐγγεῖον φόρον καὶ ἐξ διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 29. Ἄμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῆ ἢ τιμῆ τῆς σταφίδος, συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπίστης τιμῆς παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Τελωνίου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφ' ἧς γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐυποληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐνῶ θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδον, ἐνδιαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπίστης τιμῆς, καὶ ἐν ἐννατημέριον περίπλεον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 30. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσι νὰ ὑπογράψωσι εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἐκτίθενται καὶ αἱ

δοθείσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαί περί τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρον 31. Ἐάν καί ὁσάκις ἀκολουθῶς συμβῆ αἰφνιδία αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, συντάσσεται νέον πρωτοκόλλον, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελώνου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινός ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 σημειωμένων Ἀρχῶν, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ὡσαύτως ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 32. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργείου.

Ἄρθρον 33. Πρὶν προσδιορισθῆ, καὶ ἀποκοπῆ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 29, ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας Αρχῆς.

Ἄρθρ. 34. Οἱ ἐκ τῶν θαλανοκικιδόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἀνευ διακρίσεως ἰδιωκτικῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνία μετὰ τοῦ τελους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος.

α) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα, ἔγγειος φόρος	δρ. 1:10
Τελωνιακὸν δικαίωμα	:56
β) Διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος	» 3:
Τελωνιακὸν δικαίωμα	:60
γ) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος	δρ. 1:05
Τελωνιακὸν δικαίωμα	:60
δ) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος	δρ. 2:
Τελωνιακὸν δικαίωμα	:60

Ἐπὶ τῶν κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος κατ' ὀκάν

Τελωνιακὸν δικαίωμα	» 6
Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος	» 10
καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνά πᾶσαν ὀκάν	» 6

Ἄρθρ. 35. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν θαλανοκικιδίων, θέλουσιν τελεθῆαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19/31 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὄργανισμοῦ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 36. Ὅστις φωραθῆ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν θαλανοκικιδόδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 34 στοιχ. β' καὶ δ', ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συναΐξει, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ ἡμίσιον τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτός τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 37. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξῆς εἰσπράττεται πρὸς δρ. 2:50 κατ' ὀκάν, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ δὲ τῶν κικουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγονται, λαμβάνεται πρὸς λεπτά 60 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφότερα 6/00 ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μεταξὴν ἢ κικουλίαν ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οἶκον. Ἐφόρον τῆς ἐπαρχίας, ἐνθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κικουλίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεούμενος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν Τελωνιακὴν Ἀρχήν, ὅπότεν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον, ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποῖαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντός ἐνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν ὁποῖον ἀπόδειξιν ὀφείλει τὸ δηλωτικόν· ἀλλ' ἐάν ἐντός Οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν, ἀλλ' ἐάν ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἶκον. ἔφορον τὴν ῥηθείσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου ὑποβάλλεται ὁ μετακομίζων, ὁσάκις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ δηλωτικὸν ἢ ὁσάκις ἡ μετακομιζομένη μεταξὴ ἢ κικουλίαν εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαυομένης.

Άρθρ. 38. Ο έγγειος φόρος του πρινοκοκαίου προσδιορίζεται εις μίαν και ήμισίαν δραχμὴν τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εις λεπτά ἐνενήκοντα, ὃ δὲ τοῦ ριζαρίου εις δραγ. 4 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εις δραγ. 2:40/00.

Άρθρ. 39. Ὁ ἐπὶ τῶν ἑρῶν σύκων ἑγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἑγγειον φόρον δρ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

Άρθρ. 40. Ὁ ἑγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλίων Τροικησίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυσίας λαμβάνεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν καὶ Τελωνιακὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν Δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ἑρῶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων πληρώνεται ὡσαύτως ὁ ἑγγειος φόρος ἐπὶ τῆ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Άρθρ. 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιкарπίας τῶν ἐθνικοἰδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων, καὶ σύκων, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἑγγειοῦ φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10 0/0 ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ τραπεζῶν, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, βεβαιουμένου δι' ἐκτιμῆσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρ. 23 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοἰδιοκτῆτων μωροδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐρ' ἐκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιкарπίας ἐπὶ τῶν ἄνω εἰρημένων προϊόντων ἐνοικιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ' εἰς χρήματα, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν 4 Ὀκτωβρίου τ. ε.

Άρθρ. 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς άρθροις 34 κλπ. ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ἑρῶν σύκων, καὶ τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 40 πορτοκαλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἑγγειοῦ φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγω ἑγγειοῦ φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνίων Νόμον. Τὸ τριτημῆριον τοῦ ὡς ποινὴν λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγω ἀποζημιώσεως.

Άρθρ. 43. Ἡ ἐπιкарπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συτῶν, ἐλαίων, βαλανιδίων, μορετῶν κλπ. ἐν ἄν ἔχει

πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Γ.

Ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἑγγειοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Άρθρ. 44. Ὁ ἑγγειος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδοδομένων προϊόντων τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὰ άρθρ. 22 τῶν δύο Ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβῶνται καὶ εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὃ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτά ὀκτώ τὴν ὀκάν, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χρήματα ἐπὶ τῆ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεγουσῶν τιμῶν, ὁσῆκας καὶ ὁπόταν ἐξαγωγήνται, ἢ μεταφέρονται ἑνωτέρω προϊόντα διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ἑρῶς, θεωρουμένων τοῦ ἐξαγωγῆτος, ἢ μεταφέροντος αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

Άρθρ. 45. Ἡ εἰσπράξις τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ άρθρῳ μνημονευομένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ Τελωνεῖον Γυθείου, τὸ Ὑποτελωνεῖον Ἀιγυνίου, τὸ Σταθμοφυλακεῖον Ἀρμουροῦ καὶ τὰ Φυλακεῖα Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Άρθρ. 46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἑρσοὶ 6' τάξεως εἰς Λακωνίαν, ἢ ἕδρα καὶ τὰ καθέκοντα τῶν ὁποίων θέλουσιν κωνισθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Άρθρ. 47. Οἱ μετακομίζοντες ἡμεσῶς μὲ τὰ ἐν τῷ άρθρῳ 13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ἡμέρας Ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξαῖωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουσιν νὰ διαβαίνωσι διὰ μίαν τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγρούς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀργοντικῶν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φερούσας ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμουρόν, καὶ νὰ ἐροδιάζωνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βῆρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων· ἀρμοδίαι δὲ Ἀρχαὶ εἶναι οἱ Δήμαρχοι ἐκείνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται, καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουσιν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἑρσῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐροδιάζεσθαι με ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Άρθρ. 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ἑρῶς προϊόντα τῆς Λακωνίας ἢ εἰς ἄλλας τῶν ἑρῶν Ἐπαρχίας, ὀφείλουσιν,

παρουσιάζομενοι εις τὸν ἀρμόδιον Τελώνην, Ἰποτελώνην ἢ Σταθμοφύλακα, ἢ εἰς ἓνα τῶν ἑφόρων νὰ πληρώσωσι τὸν κανονισμένον ἔγγειον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, ἐν ᾧ θέλουσι ἐμφανίσθαι μὲ ἀκριβεῖς τὰ φορολογηθέντα προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικά τῶν Τελωνῶν, ὡς καὶ ὁ φόρος πληρώνεται εἰς αὐτούς, θέλουσι παρουσιάζει οἱ κομισταὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἑφόρους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἐξελέγξωσι καὶ εἴρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὁρθῶς ἀμειωμένα, θέλουσι τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των, καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα ἐλευθέρως ὅπου βούλονται οἱ κομισταὶ.

Ἄρθρ. 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 47 ἀναφερομένων Δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ Δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὀρισμένην ἐν τῷ ἀρθρῷ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθρ. 50. Οἱ Τελῶνας Λακωνίας θέλουσι θεωρεῖ, καὶ φορολογεῖ ἀνεξαίρετως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικά τῶν ἑφόρων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ ἀρθρ. 47.

Ἄρθρ. 51. Ὅστις ἐξάγῃ λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους Ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινάς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου βεβαιωθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας κατὰ τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Τελῶνας, θέλουσι εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς βίτινοκατράμης.

Ἄρθρ. 53. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς βίτινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10 0/0, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπεῖσθε παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Δασονόμου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσῶ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 5 0/0.

Ὅστις τῶν φορολογημένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρ.

38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει ὑποκύβει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 54. Οἱ προσεχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικῆ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετανεχθῶσιν, ἐνὸσφ εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 55. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχάς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, τὸσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρ. 56. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζόμενους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογημένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἀνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Γαμίου.

Ἄρθρ. 57. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀρεῖλουσι ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθρομήτως τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων Μοναστηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦς ἐνδιαλαμβανόμενους εἰς τὰ ἀνά χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλος ἢ ὑπκράτης, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἤθελον ζημιώσωσι τὸ Δημοσίον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς τὰς ἄλλας παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας ποινὰς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπαρσίας ἀπὸ δύο ἕως εἴς ἐτῶν.

Ἄρθρ. 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ανηγέλθη δ' αντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως ἡ συζήτις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δευτέρου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνένεγκεν, ὅτι αὐτὸς φρονεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τῆς ἐξελέξεως τῆς παρούσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς, ὡς μὴ περιωρισθῆς. Πρὶν λοιπὸν ὠρμασθῆναι τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδικήσῃ, δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ, διότι καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ ἐπὶ τούτου στυριζόμενος ἐκλογικὸς νόμος ῥητῶς ὀρίζουσι τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα τῆς Βουλῆς. Τὸ 66 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ῥητῶς ὀρίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν βουλευτῶν, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέξεως ἐκλογῆς, μὴ οὖτως ἀποπερατωμένης τὸ 24 δὲ ἄρθρον τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὀρίζει, ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τὰ πρακτικὰ διευθύνονται εἰς τὴν διοικητὴν, ὅστις ὀρεῖται νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ τοῦτο πάλιν εἰς τὴν Βουλὴν, εἰδοποιουμένων συγχρόνως καὶ τῶν ἐκτελεσθέντων. Ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἡ ἐκλογὴ δὲν ἀποπερατώθη, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἔλαχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Κατὰ δὲ τὸ 26 ἄρθρον τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἐν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ βουλευταὶ ἢ μὲν οὐ αὐτῶν ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ διπλασίῳ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ὀνομάτων, λαμβανομένων ἐκ τῶν λαβόντων κατὰ τὴν προλαβούσαν πλειονοψηφίαν σχετικῶς. Ταῦτα λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἔπρεπεν ἡ ἐκλογὴ εἰς το μίτον, καὶ ἀναρμοδίως περαπέμρη εἰς τὴν Βουλὴν. Αὕτη λοιπὸν ὀρεῖται νὰ μὴ ἐπέμβῃ οὐδόπως εἰς τὴν ἐξελέγξιν τῆς ἐκλογῆς, ὡς ἡμῖτελους οὖσαι, νὰ περαπέμψῃ δὲ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τοῦτο εἰς τὴν νομίμην διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα τὸ 26 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου. Ἀκολουθῶν δὲ περιωριστῆς τῆς ἐκλογῆς δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐξετάσῃ ὅλας τὰς τυχόν ὑπάρχουσας ἐνστάσεις, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ νέαν ἀκρίβωσιν, ἂν εἴρῃ αὐτὰς εὐλόγως. Ἀλλ' ἤδη ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ προδικήσῃ, ἀλλ' ὀρεῖται νὰ περιμένῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς, διὰ νὰ παρουσιασθῇ κριτὸν τι ἀποτέλεσμα, ἐκτελουμένης προσωρινῶς τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ τότε ἡ Βουλὴ, ἐξελέγχουσα τὰ πληρε-

ξούσια δύναται κατὰ τὸ Σύνταγμα, νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναρκεισῶν ἐνστάσεων.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ἡ τοῦ προαγορευσαντος πρότασις εἶναι παράλογος καὶ ἀντισυνταγματικὴ, διότι καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ βουλευτικὸς νόμος ἀπέθεσαν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέξεως τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀναρκεισῶν ἐνστάσεων, κατὰ δὲ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορευσαντος θέλει ἀφαιρηθῆ ἀπὸ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἐπειδὴ οὐδαμῶς ὀρίζεται ὅτι, ἂν δὲν ὑπάρχωσιν ἐκτελεσθέντα πληρεξούσια, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐκλογὴν, ἐφ' ἧς δὲν παρουσιάζεται ἀπόλυτος πλειονοψηφία, ἀλλ' ἀνατίθεται εἰς αὐτὴν πᾶν εἶδος ἐξελέξεως· διότι, ἂν οἱ τοιαῦται ἐκλογαὶ δὲν ἐξελεγχθῶσι, δὲν δύναται νὰ δικασθῶσιν αἱ ἀμφοτερότητοι, εἰ λαμβάνουσαι χώραν κατ' αὐτάς. Ἐκ τούτου δὲ δύναται νὰ προκύψωσι πολλὰ ἀποτήματα. Διότι ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ συμβῇ, ὥστε τινὲς ὑποψήφιοι βουλευταὶ, βλέποντες, ὅτι διὰ τῶν νομίμων μίτων θέλουσιν ἀναφανῆ ἀπολύτως πλειονοψηφούντες οἱ ἀντίπαλοί των, νὰ μεταβάλλωσι διὰ νοθεύσεως ἢ παρανόμου ψηφοφορίας τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ καθισθῶσι τοὺς ἀντιπάλους των στερουμένους οὐχὶ μόνον τῆς ἀπολύτου, ἀλλὰ καὶ τῆς σχετικῆς πλειονοψηφίας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐκλογὴν καὶ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν νοθείαν, καὶ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκλογὴ μετὰ τῶν σχετικῶς πλειονοψηφούντων, θέλει ἀποκλεισθῆ ἐντελῶς τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ ἐκεῖνος, ὅστις πραγματικῶς ἐμελλε νὰ ἔχῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ θέλουσι παρασταθῆ ὡς ὑποψήφιοι βουλευταὶ μόνον ἢ τὴν νόθευσιν ποιήσαντες· καὶ τότε τὸ κακοῦργημα θέλει δώσει νόμιμα δικαιώματα. Ἐὰν ληφθῇ ὡς παράδειγμα ἡ προκειμένη ἐκλογὴ, κατὰ ταύτην, ὑπάρχουσι τρεῖς μνηστῆρες τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ, οἱ Κ. Κ. Ι. Κωνσταθίου, Κ. Ἀξελός, καὶ Θ. Μιχαλόπουλος. Ὁ τελευταῖος τούτων ἔλαβεν εἰς τοὺς δῆμους Ναυπλίας καὶ Ἐπιδαύρου πλείονας τῶν ἄλλων δύο ψήφους, καὶ ἂν, ὡς αὐτὸς διατυγχίζεται, ἐνεργεῖτο νομίμως ἡ ἐκλογὴ καὶ τοῦ ἄλλου δήμου, τοῦ τῆς Μηδείας, ἤθελεν ἐξέλθει βουλευτὴς μὲ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν· ἀλλὰ κατὰ τὸν διατυχησμένον αὐτοῦ ἢ κάλην Μηδείας ἐνοθεύθη, καὶ ἡ ψηφοφορία παρεβιάσθη, καὶ ἐνεκα τούτου ἐξῆλθε ἀποτέλεσμα, καθ' ὃ αὐτὸς οὐχὶ μόνον ἀπολύτως ἀλλ' οὐδὲ σχετικῶς δὲν παρίσταται πλειονοψηφῶν. Ἄν λοιπὸν ἤδη ὁ Νομάρχης διότατος ἐπαναλήψῃ τῆς ἐκλογῆς, ἢ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ

των σχετικῶς πλειονοψηφούντων I. Εὐσταθίου καὶ Κ. Λεζιλοῦ, ὁ δὲ Μιχαλόπουλος, ὅστις υποθέτουμεν πρὸς ὀλίγον ὅτι πραγματικῶς εἶχε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἀποκλείεται ἐντελῶς τῆς ἐκλογῆς ὡς μὴ συμπεριλαμβανόμενος εἰς τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς· διότι σχετικῶς πλειονοψηφούντες εἶναι εἰ ἄλλοι δύο. φρονεῖ λοιπὸν ὅτι οὐδὲν κώλυμα ἔχει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξετάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν γενομένων, καὶ, ἂν πεισθῆ περὶ τῆς νοθεύσεως τῆς κλήτης Μηδείας, τότε θέλει διατάξει τὴν κατ' αὐτὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφορορίας πρὸς παραγωγὴν ἀπολύτως πλειονοψηφούντος βουλευτοῦ, ἄλλως θέλει διατάξει ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς μεταξύ τῶν σχετικῶς πλειονοψηφούντων. Δὲν δύναται ὁμοίως ἡ Βουλὴ ν' ἀπεικδυθῆ δικαιοῦματος, τὸ ὅτι οὐδὲν γοργεῖ εἰς αὐτὴν ἀπεριόριστος καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος καὶ τὸ Σύνταγμα. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει νὰ ἐπιληφθῆ ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, ὅτε ἀνεγνωσθῆ ἡ ἐκθεσίς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς Νευπλίας, καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐνστάσιν περὶ τοῦ ἀπαρδεύτου τῆς ῥηθείσεως ἐκθέσεως, καὶ τῆς μὴ τυπώσεως αὐτῆς, φρονῶν ὅτι δὲν δύναται νὰ γείνη δεκτὴ πρὸς ἐξελέγξιν ἐκλογὴ μὴ ἀποπερατωμένη. Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὑποστηρίζει καὶ σήμερον καὶ ἀποκρούει τὴν γνώμην ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιλαμβάνηται ἐκλογῶν ἡμιτελῶν, καὶ ν' ἀπορραίνηται ἐπ' αὐτῶν· διότι ἂν ἦτο δυνατόν νὰ υποβάλλωνται εἰς ἀνακωχὴν αἱ ἐκλογαὶ δι' ἀναφρομῆνας ἀμφοισθητήσεως, τῶν ὁποίων τὴν λύσιν ὀφείλει δῆθιν νὰ ἐπιφέρῃ ἡ Βουλὴ, δύναται νὰ συμβῆ ὥστε νὰ μὴ σχηματισθῆ οὐδέποτε Βουλὴ· ἀλλ' αὕτη κυρίως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάξῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀλληλουχίας τῶν πράξεων ἐκλογῆς τινος, ὅταν δὲ τοῦτο δὲν ἦναι τέλειον, ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶναι περαιωμένη καὶ δὲν δύναται νὰ καθυποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἄν ἀνεφύσκει ἐνστάσεις, καὶ διαφωνίας, μήπως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ διαλύσῃ ταῦτα μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς; ὥστε οὐδεμίαν ἀποστήσει Βουλευτικῶν δικαιοῦματος προσήγεται, ἀφοῦ καὶ μετὰ μυρίας ἐπανάληψεις ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως ὅλων τῶν ἐνστάσεων, καὶ ἂν εὐρῆ ταύτας βασίμους δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς κατάστασιν, ἐξελέγγουσα ὅλας τὰς παρανομίας καὶ τὰ κακουργήματα, τὰ ὅποια ἔλαβον τυχὸν χώραν. Ἀλλ' οὐδέποτε δύναται νὰ ἐπιληφθῆ ἐξελέγξεως ἐκλογῆς μὴ τελείας καὶ ἀποπερατωμένης. Ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν λοιπὸν εἶναι

σήμερον πρὸς τὸν πρότερον ἀγορεύσαντα ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιλαμβάνηται ἐκλογῶν μὴπω πεπεραιωμένων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμοίως ἐπειδὴ ἡ ἐκθεσίς ἐτυπώθη, διανεμήθη καὶ καταχωρήθη εἰς τὰ πρακτικά, καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἡ βουλὴ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξετάσεως, προτείνει ν' ἀπορραίνῃ αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἀναφρομένων ζητημάτων· καὶ δεχομένη τὰς κατὰ τῆς κλήτης τοῦ δήμου Μηδείας ὑπαρχούσας ὑπονοίας περὶ νοθεύσεως, νὰ διατάξῃ νέαν δοκιμασίαν, διότι δύναται ν' ἀνεφύσκειν ἀπολύτως πλειονοψηφούντες.

Ἀπήνησεν ὁ κατὰ πρότερον ἀγορεύσας, ὅτι ἀπορεῖ πῶς ὁ προαγορεύσας θεωρεῖ ὅτι ἡ βουλὴ ἐπιληφθῆ τῆς συζητήσεως, ἐξ αἰτίας τῆς τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος, ἐνῶ ἤδη πρόκειται, ἂν πρέπη ἢ μὴ νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς· διότι ἡ βουλὴ δὲν ἔδυνάτο νὰ γινώσκῃ τί περιεῖχεν ἡ ἐκθεσίς πρὶν ἀναγνωσθῆ, καὶ τότε ἐξεφράσθη, ὅτι ἡ τυπώσις αὐτῆς δὲν σημαίνει, ὅτι ἡ βουλὴ εὐεώρησεν ἑαυτὴν ἀρμοδίαν νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως. Ἄλλως ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἄτοπον, ὅτι ἡ βουλὴ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως, διότι τὸ τμήμα αὐτῆς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐγγράφα τῆς ἐκλογῆς. Ἡ τοιαύτη λοιπὸν ἐνστάσις τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ἀβάσιμος, ὥστε, ἂν ἦναι ὀρθὴ ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐξελέγξῃ ἀπεριωτίτους ἐκλογὰς, ἐπεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῆ οὐδὲ τῆς ἐξελέγξεως τῆς παρούσης. Ὅτι δὲ ἡ ῥηθείσα ἀρχὴ εἶναι ἄλλοιος ἀποδεικνύει, ὡς εἶπεν, τὸ 66 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁρίζον τὰ καθήκοντα τῆς βουλῆς, καὶ τὸ 26 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, τὸ ὁρίζον τί ποιητέον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν παράγεται ἐκ τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα· ὥστε εἰς τὴν διδομένην ἐκλογὴν ἐκ τῆς ἐκλογῆς ἀποτελέσονται ἐκλογαὶ. Αὕτη δὲ δὲν στερεῖται μόναι αἱ τετελεσμέναι ἐκλογαὶ τοῦ δικαιοῦματος νὰ δικήσῃ τὰς ἐκλογὰς. Αὕτη δὲ δὲν στερεῖται μόναι αἱ τετελεσμέναι ἐκλογαὶ τοῦ δικαιοῦματος νὰ δικήσῃ τὰς ἐκλογὰς. Αὕτη δὲ δὲν στερεῖται μόναι αἱ τετελεσμέναι ἐκλογαὶ τοῦ δικαιοῦματος νὰ δικήσῃ τὰς ἐκλογὰς. Αὕτη δὲ δὲν στερεῖται μόναι αἱ τετελεσμέναι ἐκλογαὶ τοῦ δικαιοῦματος νὰ δικήσῃ τὰς ἐκλογὰς. Αὕτη δὲ δὲν στερεῖται μόναι αἱ τετελεσμέναι ἐκλογαὶ τοῦ δικαιοῦματος νὰ δικήσῃ τὰς ἐκλογὰς.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, ἂν ἡ βουλὴ ἔχῃ ἀρμοδιότητα νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, δὲν δύναται νὰ στηριχθῆ εἰς τὸ 66 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, διότι τοῦτο λέγον, ὅτι ἡ βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν βουλευτῶν, ὁρίζει συγχρόνως ὅτι αὕτη ἀποφασίζει

περί των αναφερομένων αμφοσθητήσεων· ὥστε κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡ Βουλὴ δὲν διακωλύεται νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως τῆς παρούσης ἐκλογῆς καὶ νὰ λύσῃ τὰ κατ' αὐτὴν ἀναφερόμενα ζητήματα· διότι ὁ πρῶτος ὅρος τοῦ 66 ἄρθρου δὲν ἀποκλείει τὸν δεῦτερον, ὥστε μὴ ὑπάρχοντος τοῦ πρώτου νὰ μὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῆ ὁ δεῦτερος. Διότι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ τὰ πληρεξούσια τῶν βουλευτῶν, καὶ ἀνεξαρτήτως τούτων τὰς ἀναφερομένας ἀμφοσθητήσεις. Παραδέχεται ὁμῶς, ὅτι οἱ νομάρχαι, κατὰ τὸ 26 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, οφείλουσι νὰ μὴ στέλλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τοῦτο εἰς τὴν βουλὴν, ἐκλογὴν μὴ παραγαγούσαν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἀλλὰ νὰ διατάττωσι τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὸν νόμον· ὥστε ἐνταῦθα ὑπάρχει ἑλλείψις νομαρχικῆ ἢ διοικητικῆ, καὶ αὕτη γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθῆ πειθαρχικῶς. Ἀλλ' αὕτη ἡ νομαρχικὴ παράλειψις δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐκλογὴν, ἀφοῦ αὕτη εἰσῆχθη ἐνώπιον αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ δικαστήρια, ἂν, συζητούμενης ὑποθέσεως τινος εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, γείνη ἐνστάσις κατὰ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, καὶ αὕτη γείνη δεκτὴ, εἰσαχθῆ δ' ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἐφετεῖον, δύναται τοῦτο, ἀνάκαι τὸ πρωτοδικεῖον δὲν ἐπιλήφθη τῆς οὐσίας, νὰ ἐπιληφθῆ ἐκεῖνο αὐτῆς. Οὕτω λοιπὸν καὶ ἐνταῦθα δὲν ἔπρεπε μὲν ὁ νομάρχης νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκλογὴν ἡμιτελῆ, ἀλλ' ἡ βουλὴ, ἀφοῦ τοῦτο ἔγινε, δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὰς κατ' αὐτὴν ἀναρτίσας ἐνστάσεις καὶ ν' ἀποφασίσῃ.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, καθ' ἣν ἀνεφύησαν οὐσιώδεις ἐνστάσεις, καλῶς ἔπραξεν ὁ νομάρχης, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ αὐτάς αὐτὸς ὑπ' ὄψιν. Ἄν ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε συνέλθει, ἡ Κυβέρνησις βεβαίαια ὄφειλε νὰ ἐπιφέρῃ γνώμην ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς· ἀλλ' ἤδη συνεδριάζουσης τῆς Βουλῆς, ἣτις εἶναι ὁ μόνος ἀρμόδιος τῶν τοιούτων κριτῆς, καλῶς ποιούσα ἡ Κυβέρνησις καθυπέβαλεν εἰς αὐτὴν ἀμέσως καὶ ἀπευθείας τὴν λύσιν τῶν ἀναρτίστων ἐνστάσεων, ἵνα ὀριστικῶς ἐνεργηθῆ ἡ ἐκλογὴ. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς Βουλῆς, διότι αὕτη δύναται νὰ διδῇ ἐξηγήσεις, νὰ θέτῃ νομολογίας, καὶ ν' ἀποφασίσῃ ἀνεκκλήτως ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων κατὰ τὰς ἐκλογὰς ζητημάτων. Ἡ Βουλὴ σήμερον δὲν πρόκειται ν' ἀναδείξῃ βουλευτὴν, ἀλλὰ νὰ ἀποφανθῆ ἐπὶ ἐνστάσεων, ἀναρτίστων κατὰ βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ἐνστάσεων οὐχὶ πρυγαίων, ἀλλ' ἀνατρεπτικῶν, κατὰ συνέπειαν τῆς διαλύσεως

τῶν ὑποίων ἐπρόκειτο ἀπώλεια ἢ ἀπόκτησις δικαιοματικῆς πρὸς ἐπανάληψιν· καὶ τοῦτο μετὰ τὴν διεξοδὸν τῆς ψηφοφορίας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν. Ἐπειτα δὲν δύναται ἤδη ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ θέσῃ εἰς ἀμφιβολίαν τὸ δικαίωμα τῆς τοῦτο, διότι ἐνεργήσεν αὐτὸ δις κατὰ τὰς προγενομένας βουλευτικὰς ἐξελέγξεις· π. χ. εἰς τὴν ἐκλογὴν Ναυπακτίας, καθ' ἣν ἐφαίνετο ὅτι ἀπολύτως πλειονοψηφούντες δὲν ὑπῆρχον, καὶ περὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς ὑπῆρχε διαφωνία, ἡ Βουλὴ ἐπιληφθεῖσα τῆς ἐξελέγξεως, ἀνέδειξεν ἀπολύτως πλειονοψηφούντας καὶ νομίμους βουλευτάς· ὁμοίως εἰς τὴν ἐκλογὴν Σκοπελοῦ δὲν ἔλαβον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ οἱ δύο αὐτῆς βουλευταὶ, καὶ ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν ἐτελεύτησεν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπιληφθεῖσα τῆς ἐξελέγξεως, παρεδέχθη νόμιμον βουλευτὴν τὸν ἀπολύτως πλειονοψηφούντα, διέταξε δὲ νῆαν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν δύο ὑπολειφθέντων ὡς ἐπιλαχόντων. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν συνεπῆς πρὸς τὰς προγενομένας αὐτῆς πράξεις καὶ ἀποφάσεις δύναται νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξελέγξεως καὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς καὶ ν' ἀποφανθῆ ἐπὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀναρτίστων ἐνστάσεων, διὰ νὰ παραχθῆ ὀριστικὸν τι ἀποτελεσμα· διότι ἂν ἤδη ὁ Νομάρχης θεωρήσῃ τὴν κάλπην Μηδείας ὡς κυριωτέαν, καὶ διατάξῃ τὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν ἐκλεγθέντων, καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἡ Βουλὴ ἔγῃ αὐτῆς τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ἡ κάλπη τῆς Μηδείας ἦτο ἢ μὴ ἔγκυρος, τί λοιπὸν κωλύει τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῆ περὶ τούτου ἀπὸ τούδε, ἀπαλλάττουσα τοὺς κατοίκους ἀπὸ περιττῶν ἀγώνων καὶ νομίμως ἐπιταχύνουσα τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς;

Ἵπεστήριξε καὶ ἄλλος ὅτι ἡ πρότασις, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ τὰς κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἀναρτίστας ἐνστάσεις, εἶναι ἀντισυνταγματικὴ· διότι ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν βουλὴν δικαίωμα, τὸ ὅποιον τὸ Σύνταγμα ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν, καὶ παραχωρεῖ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀπολύτως τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ μόνη περὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὡς ἐπὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, εἶναι δὲ προσέτι καὶ ἀλόγως συμβουλευσομένη τὴν βουλὴν. Εἶναι δὲ προσέτι καὶ ἀλόγως, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ βουλὴ ἢ ἰδίᾳ θέλει περιπλέξει τὸ πρᾶγμα, κρυπτομένῃ ἀναρμοδίᾳ ν' ἀποφασίσῃ ἤδη καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας περιστάσεις. Διότι εἶναι δυνατόν ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν χάριν τῶν ὑπαρχουσῶν συμπαθειῶν πρὸς τινὰ καὶ ἀντιπαθειῶν κατ' ἄλλου ὑποψηφίου βουλευτοῦ, ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τούτου ἀριθμὸν τινὰ ψήφων, δι' ὧν αὐτὸς ἠδύνατο ν' ἀναγνωρισθῆ βουλευτὴς κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν

καὶ νὰ παραχωρήσῃ τὰς ψήφους εἰς τὸν ἄλλον, καὶ οὕτω νὰ καταστραφῇ ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία καὶ νὰ μείνῃ ὁ ταύτην ἔχων ἐκτός καὶ τῆς σχετικῆς πλειονοψηφίας· ἂν ὁ νομάρχης τότε διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, καὶ αὕτη ἐνεργηθῇ νομίμως, οἱ νεωστὶ ἐκλεγθέντες θελοῦσι λέγει, ἴβτι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς νομίμως διατάχθη καὶ ἐξετελέσθη, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ νόμιμοι βουλευταὶ, οἱ δ' ἐνστάμενοι κατὰ τῆς πράξεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν θελοῦσι κηρύττει παράνομον τὴν πράξιν τοῦ νομάρχου. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα προλαμβάνονται, ἀποφαινόμενος τῆς βουλῆς ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῶν ἀναφερόμενων ζητημάτων· διὰ ταῦτα προτείνει νὰ προχωρήσῃ ἡ βουλή εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἕκαστος ἐλευθέρως νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ψήφον του.

Ἀντιτάξεν ἕτερος, ὅτι ἕκαστος τῶν προαγορευσάντων εἰς τὸ σύνταγμα ἢ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ἐπιστηρίζομενος, ἀνέπτυξεν ἀρκούντως κατὰ τὴν ἰδέαν του, ἂν ἡ βουλή ἦναι ἀρμοδία ἢ μή, νὰ ἐπιληφθῇ ἤδη οὐσιαστικῶς τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, αὐτὸς δὲ βλέπει ὅτι οἱ ἀξιῶσαντες, ὅτι ἡ βουλή δὲν εἶναι ἀρμοδία νὰ ἐπιληφθῇ ἤδη τῆς ἐκλογῆς, ἔχουσι δίκαιον. Τὸ μὲν σύνταγμα περιέχει ἐν τῷ 66 ἄρθρῳ διατάξιν στεγνὴν καὶ δύναται τις ν' ἀμφιβάλῃ, ἂν ἐπιτρέπῃ ἢ μή εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐξελέγῃ ἐκλογὴν μήπω περαιωθεῖσαν. Ὁ ἐκλογικὸς ὅμως νόμος ἐκφράζεται καθαρῶτατα· διότι ἐν μὲν τῷ 25 ἄρθρῳ αὐτοῦ ὀρίζει τί γίνεται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, τουτέστι τὴν ἐντελῆ διακπεραίωσιν τῶν ἐκλογικῶν πράξεων, ἐπενεγκοῦσαν ἀποτέλεσμα τι· ἐν δὲ τῷ 26 αὐτοῦ ἄρθρῳ ἐξηγεῖ τί γίνεται, ὡσάντις δὲν παράγεται ἀπόλυτος πλειονοψηφία. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς δὲν παρήχθη ἀπόλυτος πλειονοψηφία, ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ 6. εἰσάγιον τοῦ 26 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, καὶ οὐχὶ νὰ παραπεμφθῶσι τὰ πρακτικὰ εἰς τὴν βουλὴν. Τὸ τοιοῦτον σύστημα εἶναι οὐχὶ μόνον ἀντισυνταγματικὸν καὶ παράνομον, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ συντάγματος, διότι ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι τὴν πράξιν τοῦ νομάρχου Ναυπλίας ἐμίμοῦντο ὅλοι οἱ νομάρχαι, καὶ ὅτι ἀνιψύοντο ἐπὶ τῶν $\frac{2}{3}$ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοιαῦται ἐνστάσεις, καὶ οἱ νομάρχαι, ἀντὶ νὰ διατάξωσι τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, ἐσταμάτων τὰς ἐκλογικὰς ἐργασίας, διὰ νὰ λύσῃ τὰς ἐστάσεις ἡ βουλή, οὐδέποτε ἔθελε σχηματισθῆ βουλή, διότι πλείονες τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν δὲν ἔθελον λάβει εἰσιτήρια. Ἰφριλε λοιπὸν ὁ νομάρχης νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς, ἢ δὲ βουλή ἀκολούθως

ἴταν ἀρμοδία ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἦτο δίκαιον· καὶ ἂν εὕρισκε τὰς νῦν γενομένας ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς νομίμως, ἢ δύνατο ν' ἀκυρώσῃ ἐκ νέου τὴν ἐκλογὴν. Ἄν δύναται δὲ τις, διὰ νὰ μὴ θέσῃ τοὺς κατοίκους εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς νέας ἐκλογῆς, νὰ παραβλέψῃ τὸν νόμον· διότι ἡ ἀνάγκη τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου δὲν ἀντισταθμίζεται μὲ τοὺς κόπους τῶν κατοίκων, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ λάβωσι διὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν. Ἔστω, ὅταν πρόκειται περὶ τυχροῦ νόμου, δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ἂν οἱ ἐπαρχιωτὰι λάβωσι διπλοῦν, τριπλοῦν, ἢ πολλαπλοῦν κόπον. Ἰποστηρίζει λοιπὸν διὰ ταῦτα τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς συζητήσεως τῆς εἰσαχθείσης ἐκλογῆς, καὶ προτείνει νὰ παραπέμψῃ ἡ βουλή τὰ πρακτικὰ αὐτῆς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὸν νόμον, μηδὲν ἤδη προδικάζουσα περὶ αὐτῆς.

Ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι μετὰ τὰ λεγθέντα ὑπὲρ τῆς ἐξελέξεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς περιττὸν εἶχε νομίσει νὰ λάβῃ τὸν λόγον, καθ' ὅσον ἠλπίζεν, ὅτι τὴν γνώμην ταύτην ἔθελεν ἀσπασθῆ ἡ βουλή· ἀλλ' ἀφ' οὗ μετὰ ταῦτα ἄλλαι ὑπεστήριξαν τούναντιον, βιάζεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινα. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι πρόκειται ἐν ταῦθα περὶ ἀρχῆς σπουδαίας καὶ λίαν ἐνδιαφερούσης, τῆς ὁποίας ἡ καθιέρωσις ἐν ᾧ ἐξκοσμεῖται τὰς τῶν λαῶν ἐλευθερίας, συμβιβάζεται καὶ μὲ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα. Διότι τὸ 20 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἄρθρον, καινίζον τὰ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν, εἰς τὴν βουλὴν ἀναθετοὶ ν' ἀποφασίσῃ ἐν γένει περὶ παντὸς ἀναφυσμένου ζητήματος. Τὸ δὲ 35 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀρίζει ὅτι οὐδεμία ἐκλογὴ ἔχει κύρος, ἐὰν δὲν ἐνεργῆται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐνισχύει καὶ ἐπιβεβαιοῖ τὰ τοῦ 20 ἄρθρου. Ἔστω ἡ βουλή μόνη χαίρει πᾶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν δικαίωμα ἐξελέξεως, οὐδεὶς δ' ἄλλος δύναται ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἀπόκειται, νὰ συμμερισθῇ τοῦτου. Εἰς μόνον λοιπὸν τὴν βουλὴν ἀπόκειται, ὡς ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως, ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ὅταν αὐταὶ δὲν φθάσωσι τὸν ἀπαιτούμενον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὄρον. Ἔστω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος πλειονοψηφίας ὄρον. Ἔστω καὶ ἐπὶ τοῦτου ἀμφι-αὐτοδικαίως δύναται ν' ἀποφανθῇ, πᾶσα δὲ περὶ τούτου ἀμφιβολία δὲν εἶναι ὀρθή. Ἐπιλαμβάνομενος δὲ τῆς ἐναντίας γνώμης, διὰ ἐραχίων ἐκθέτει τὰς λυπρὰς αὐτῆς συνεπείας, παρατηρῶν ὅτι αἱ ἀντικρούοντες τὴν προφθνήθεισαν γνώμην παρετήρησαν, ὅτι ἂν παρανόμως διεσχέθῃ οἰκδήποτε ἐκλογὴ καὶ δὲν ἐγίγη τὸν ἀπαιτούμενον τῆς πλειονοψηφίας ὄρον, οὐχ ἥττον πρέπει νὰ προχωρήσῃ ἐκ νέου, ἢ δὲ βουλή δύναται νὰ διατάξῃ καὶ δις καὶ τρις, ἐὰν τύχῃ, τὴν ἐπανάληψιν, γὰρ εἰς νὰ ἐπιληφθῇ

μηδενικῆς ἐξελέγξεως, πρὶν ἢ φθάσῃ τὸν ἀναγκαῖον ὄρον· ἀλλ' ἐν ταῦθα παρετήρησάν τινες τῶν προαγορευσάντων, ὅτι χάριν τῆς ἀκριβοῦς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς δὲν πρέπει νὰ φειδώμεθα κόπων, πρέπει ὅμως ὑπὲρ τοῦ νόμου αὐτοῦ νὰ προσέξωμεν, μήπως διὰ τῆς τοιαύτης ἐπαναλήψεως διακυβεύεται προφανῶς, ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς. Διότι μερὶς τις π. χ. τῶν εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην συναγωνιζομένων, παρατηροῦσα τὴν εἰς τινὰς τῶν δῆμων ἀποτυχίαν τῆς καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἔχουσα, δύναται νὰ νοθεύσῃ τὴν κάλπην, διὰ νὰ μείνῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἐκκρεμές. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ Βουλὴ θέλῃ δύνασθαι νὰ ἐξελέγῃ τὰς ἐκλογὰς ταύτας, ἡ τοιμηθεῖσα νόθευσις θέλει ἀνακαλυφθῆ· ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐπαναλήψις διατάττηται παρὰ τοῦ νομάρχου, οὐδέποτε θέλει ἀνακαλυφθῆ, ὥστε καὶ ὁ νόμος αὐτός καὶ τὰ δίκαια τῶν ὑποψηφίων θελοῦσιν οὕτω καταπατεῖσθαι. Δὲν εἶναι λοιπὸν παντάπασιν δίκαιον διὰ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ δι' ὅσα οἱ ἀνωτέρω βουλευταὶ παρετήρησαν νὰ διακινδυνεύῃ ἡ ἐλευθέρια τῶν πολιτῶν θέλησις, καὶ πρέπει νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα, διὰ τὰ ὁποῖα θεθεῖως ἐνδιαφερόμεθα, χωρὶς νὰ τὰ ἀναθίσωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἴηαι λυσitelές.

Ἄλλος ἐπήνεγκεν, ὅτι ἂν καὶ πρῶτος αὐτὸς ἀνέστη κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ ἐπιλαμβάνηται ἡ Βουλὴ τῆς ἐξελέγξεως ἡμιτελῶν ἐκλογῶν, συγκατετίθη ὅμως νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς προκειμένης, μόνον διότι προσέβησαν πλέον εἰς τοῦτο. Ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ ἡ ἐκθεσις διενεμήθη, καὶ ἐσχηματίσθη ἡ ἐκ ταύτης πεποιθησις, τοῦτο οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, εἰ μὴ ὅτι ἐπιλήφθη τὸ σῶμα τῆς ὑποθέσεως. Δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν καθιέρωσιν τοιαύτης ἀρχῆς, καὶ ἂν ἐμμένωσι τινες προσβεύοντες τοῦτο, ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ ἤδη, διὰ νὰ γίνῃ ἡ λύσις. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν, ὅτι αἱ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνστάσεις θέλουσι ματαιοῦσθαι, διὰ τῆς γινομένης ἐπαναλήψεως, παρατηρεῖ ὅτι καὶ μετὰ τὸ πλήρες τῆς ἐκλογῆς πέρασ οὐχ ἦτοσαν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν βαρῦτητα τούτων; Διότι δὲν θέλουσι μεταβαλεῖν τὴν φύσιν των; Τούναντίον δὲ, ἂν περιμένωμεν τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ ἐπιλαμβάνηται ἀκολούθως τῶν τοιούτων ἐξελέγξεων, ποτὲ ἴσως δὲν θέλει συγκροτηθῆ, καὶ περιπίπτωμεν οὕτως εἰς τὸ μέγιστον τῶν ἀτοπημάτων· ἀλλ' ἐκτός τούτου, δὲν πρέπει ἄρα γε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ μάταιος κόπος τῶν διπλῶν ἐξελέγξεων; Καὶ δὲν εἶναι λυπηρὸν, εἰς πᾶσαν ἀναφανομένην ἀμφισβήτησιν νὰ παραλείπη τὸ σῶμα τὰς ἐμβριθεῖς ἐργασίας του, διὰ νὰ κάμῃ ὅλας βρόχως τὰς ἐξελέγξεις; Ἡ κατὰ τῶν ἐξελέγξεων λοιπὸν δοξασι

του καὶ μετὰ τὸ σύνταγμα ἡμῶν συμφωνεῖ καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐκλογῶν συντείνει. Διὸ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀρχὴν του, καὶ δεῖχεται μόνον νὰ γίνῃ ἅπαξ ἡ προκειμένη ἐξελέγξις.

Ἄλλος ἀντέκρουσεν, ὅτι εἰς δύο περιόδους διαιρεῖται κυρίως ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ· πρῶτον εἰς τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἐνέργειαν, καὶ δεῦτερον εἰς τὴν παρὰ τῆς βουλῆς γινομένην ἐξελέγξις. Ἄν λοιπὸν δὲν ἀποπερατωθῇ ἡ πρώτη, ἀναγκάτως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ δεύτερα. Ἐπεταὶ ἄρα, ὅτι πρέπει νὰ ἐμφανισθῶσι πρότερον οἱ ὀριστικῶς ἐπιλαχόντες, διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέγξεως ἡ βουλὴ. Ἄλλως τε, ἐνῶ δι' ὅλας τὰς ἐκλογὰς ἅπαξ ἐγένετο ἡ ἐξελέγξις, δὲν εἶναι πρῶτον νὰ γίνῃ τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ ταύτην.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου λύσιν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν, καὶ νομίζει, ὅτι τοσαῦτα ἐβρέθησαν μέχρι τοῦδε ἐξ ἠθικῶ μᾶλλον σκοποῦ, τοῦ νὰ ἀποδειχθῇ δηλαδὴ τίς ἐκ τῶν δύο γινομένων εἶναι ἐγκυρος. Διὸ ἄλλοι προτείνουσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τῆς ἐκλογῆς, διότι, ἀφοῦ παραπέμφθη πρὸς αὐτήν, εἶναι ἐπιβλαβὲς νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπαναλήψις. Ἀποφεύγουσα δ' ἦδη τὸ νὰ ὀρίσῃ τὸ ἐγκυρὸν ἢ ἄκυρον αὐτῆς, δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἀμφισβητούμενων, καὶ οὕτως οὐδὲ ὀλόκληρος ἐπαρχία, οὐδ' ἡ βουλὴ θέλουσιν ἐνασχυλοῦσθαι ἐπὶ μακρόν. Καὶ ταῦτο μὲν εἶναι τὸ προτιμότερον. Ἀλλὰ δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἤδη περὶ τῆς κάλπης; Μιηδείας; Ἐνταῦθα διατείνονται ἄλλοι, ὅτι δὲν δύναται, διότι, διὰ νὰ διαταχθῇ ἐπαναλήψις μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πρῶτον, ἐὰν ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἴηαι ἐγκυρος ἢ ἄκυρος, ὅπερ δὲν εἶναι βέβαια λυσitelές ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἀμφοτέρωθεν λοιπὸν ὑπάρχουσι λόγοι συνηγοροῦντες. Διὸ νομίζει, ὅτι σκοπιμότερον εἶναι, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἡ βουλὴ γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, νὰ ἐπιληφθῇ κατ' εὐθείαν τῆς ἐξελέγξεως. Διότι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσῃ ἡ βουλὴ ἤδη, ἂν ἀρμόζῃ νὰ ἐπιληφθῇ ταύτης, ἀλλὰ νὰ ἀποφανθῇ μόνον, ὅτι ἡ ἐκλογὴ πρέπει νὰ ἴηαι πλήρης. Κατὰ συνέπειαν, ἐὰν ὁ νομάρχης ἴδῃ, ὅτι δὲν ἀμφισβητεῖται τὸ πλήρες τῆς ἐκλογῆς, δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὸ σῶμα. Ἐνταῦθα λοιπὸν δὲν κωλύεται ἡ βουλὴ ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς εἰδικῆς ταύτης περιστάσεως, καὶ ἀποφασίζουσα θέλει ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸν νέας ἐκλογικῆς πάλης. Προτείνει λοιπὸν ν' ἀποφύγῃ τὸ σῶμα τὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος γενικὴν λύσιν καὶ χωρὶς ν' ἀποφανθῇ

περί τούτου, να επιληφθῆ τῆς περι τῆς ἐκλογῆς ἐπιθεώσεως τοῦ τμήματος.

Ἐτέρου δ' ἀντιλέξαντος, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπορῦγη ἡ Βουλὴ τὴν τοῦ ζητήματος λύσιν, διότι ἐξ ἑνὸς ἀτόπου μυρία πολλάκις ἐπισυμβαίνουναι καὶ θέλει τὸ αὐτὸ γίναι καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας περιπτώσεις, καθιερούμενης τῆς ἀρχῆς ταύτης διὰ τῆς προκειμένης ἤδη παραδοχῆς· πολλῶν δ' εἰσέει διχογνωμοῦντων ὁ πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἐκήρυξε συγκαταθεσεῖ τῆς βουλῆς διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. ἀναγγελλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

ΙΩ. ΠΕΡΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Εὐσ. Μ. Παρίσης

Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'.

Τῆς 4 Ἀπριλίου 1848.

Σήμερον τὴν τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιολοῦ ὀκτακοσιοσὺ τεσσαρακοσίου ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημέριαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγγελλαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἑκτάκτου συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγκωσις λίαν σπουδαίου καὶ κατεπείγοντος νομοσχεδίου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς ἀνέγνω τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΘΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν βουλὴν ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρικθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐπισημασμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἔθνικὴ Ἑλληνικὴ Τράπεζα ἀπαλλάττεται ἐπὶ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τῆς πρὸς ἐξαργυρώσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουσι εἶσθαι δεκτὰ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν, εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα μὲ ὠφέλιαν δύο τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ παρουσιάζοντος, ὑπερτίμησιν, ἡ ὁποῖα θέλει ἀποδίδεσθαι ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τόκον ἴσον τοῦ παρ' αὐτῆς λημβανομένου διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειά τῆς εἰς τὸν κάτοχον τοιούτων γραμματίων κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρου πενταμήνου προβιβάσεως.

Ἄρθρ. 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τραπεζῆς καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραγμῶν.

Ἄρθρ. 5. Μέχρις οὐ ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξαργυρώσιν τῶν γραμματίων τῆς, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ῥηθέντα ἔρον γραμμάτια αὐτῆς θέλουσι τετῆ ἐκτὸς κυκλοφορίας, καὶ ἀποταμιωθῆ εἰς τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ταμεῖον, ἐπιτηρήσει τῶν Προέδρων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Τράπεζα θέλει ὑποβάλλει καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς, δημοσιεύουσα αὐτὴν καὶ διὰ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΥΚΟΥΡΓΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Προσέθηκε δὲ μετὰ τοῦτο, ὅτι οὐδένα λανθάνει πόσον σπουδαίων εἶναι καὶ κατεπείγον τὸ προκειμένον νομοσχέδιον, καὶ εἴχεται νὰ μὴ γίνωσιν ἐπὶ τῆς συζητήσεως ταύτης λόγοι μακροί. Πρὸς πλείονα δὲ τοῦ προκειμένου διασάφην ἐπιφέρει ἐνταῦθα λόγους τινὰς παρατηρῶν, ὅτι ἡ τῆς τραπεζῆς κατάστασις εἶναι εὐάρεστος, ἀλλ' ἡ τὸσαύτη τῆς Εὐρώπης ἀναστάσις παρέσχεν ὑπονοίας εἰς ὅλα τὰ πνεύματα, καὶ ἕκαστος ἀνησυχῶν σπεύδει πρὸς ἐξαργυρώσιν τῶν εἰς χεῖράς του γραμματίων, ἐν ᾧ

X. N. Δεμάδας		Σπυρίδων Δ. Βαροτάνης	
Ηλίας Παπαδάκης	N.	Παύλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζάς		Χρυσάνθος Σουμαρίπας	
Νικόλαος Ανδρικόπουλος	N.	M. I. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζάς	N.	K. Βίικος	
Ίω. Ζάρκος		Μιχαήλ Ιατρός	N.
Γρηγ. N. Κορριωτάκης		Δημήτριος Βερβίλης	
Αθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Σ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης		Άνκστ. Μαυρομιχάλης	N.
K. Θ. Κολοκοτρώνης		Γεώρ. K. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. N. Μπούκουρας		N. Μοσχούλας	
Γεώρ. A. Αντωνόπουλος		Γεώρ. H. Ζαρεφόπουλος	
Ζαρεφίριος Δεπάστας	N.	A. Κανελόπουλος	
Έμμ. Αντίπας	N.	Κωνστ. Δ. Σγινάς	N.
Άνδρέας Νιταράς		Ίωάννης Γκούρας	N.
Ευστάθ. Οικονομόπουλος		Άναγνωστάς Κεχαγιάς	N.
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος		Σπ. Λογοβιτόπουλος	N.
Έμμ. X. Τσουγλις		H. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ίωάν. Ζαρεφόπουλος		Ίω. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Ματθίαιος Πρωτοπαπᾶς		Χριστόδ. Τσίνας	
Νικόλαος Κορριωτάκης		Δημήτρ. Κουμανιώτης	N.
Έμμ. Μελετόπουλος		Θεόδ. I. Μέξης	
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Έμμ. A. Όρλόφ	
Ηλίας Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κώνστας Δαρειώτης	N.
Ευστ. Σπυρίδωνος		Σταμάτιος Αντωνιάδης	N.
Ρήγας Παλαμίδης		Ίωάννης Περίδης	N.
Θεόδωρος M. Πετρινός	N.	Άνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας	N.	Κάρολος Νάζος	
Άλέξ. Άλεξανδρόπουλος		Ευστράτιος Παρίσσης	N.
Μελέτης X. Μελέτη.	N.	Άντώνιος Αρμάς	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Μήτ. Αναστασόπουλος	N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης	N.	Ίω. Τομαράς	N.
Νικόλαος Μπούκουρας	N.	Άν. Παππατσώρης	
H. Παππατσώνης		Αθ. Καστανάς	N.
Ίω. Παππατσώνης		Γεώρ. Σ. Κριεζής	N.
H. Δαρειώτης		Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Δημ. A. Κουντουριώτης	
Στρατής Δεληγιαννάκης		Ίωάννης Γ. Κριεζής	

Δημήτριος Χατσιόσκος	N.	Ίωάννης Τασσαίος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	
Κωνσταν. Δουβουνιώτης	N.	Ίωάννης Οικονόμου	
Γεώργιος Ριζόπουλος	N.		

Αναγνωσθέν έπειτα τὸ 1. άρθρον, μηδεμίαν γενομένην παρατηρήσειν, έγινέτο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον αὐτως.

α Λέξρ. 1. Ἡ ἐθνικὴ ἑλληνικὴ Τράπεζα ἀπαλλάττεται ἐπὶ πάντα μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τῆς πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς ὑποχρεώσεως. »

Ἐπαύτως ἀνεγνώθη τὸ 2 άρθρον, ἐφ' οὗ παρατήρησέ τις, ὅτι ἡ ἔκφρασις τῶ φαινεται ὀπωσον σκατεινὴ, καὶ τοῦτο ἐνδέχεται νὰ ἐλαβῆ τὴν Τράπεζαν. Καὶ ὅτι μὲν τὸ ἀξιοῦσιν τῆς Τράπεζας οὐδένα πρέπει νὰ ἀνταυγῆ εἶναι ἀκωντήρητον, διότι τὸ ἔθνος αὐτὸ τὴν ἔλαβεν ὑπὲρ τὴν προστασίαν καὶ εὐνοίαν του, ὡς ἐργάτως ἀπέδειξε διὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐν Πάτραις διαρπαγῆς τοῦ ὑποκαταστήματος· ἀν δ' ἡ Τράπεζα περιέπεσε ἄλλως εἰς μικρὰ λάθη τὸ ἔθνος ὁμοῦ οὐχ ἔτταν τὴν ἐπρωστάτευσεν, οὐχὶ διότι οὐσιωδῶς συνετέλεσεν εἰς τοῦ λαοῦ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ διότι παρ' αὐτῆς ἐλπίζει χρηστότερον μέλλον. Εἶναι λοιπὸν, ἐπὶ τοιούτων θέσεων σπυριζομένη, ἡ Τράπεζα διὰς ἀξιοῦσιν καὶ ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν διὰ τῆς ἐπὶ 2 0/0 αὐξήσεως τῶν γραμματίων τῆς· ἀλλὰ ποσικῶς ἐνοεῖται ἡ αὐξήσις αὕτη; Ἐάν τὸ 1 500,000 τῶν γραμματίων κυκλοφορήσῃ ἀπαξ, δύναται διὰ ζήτησις μικρᾶς νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν, ἔάν δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο κυκλοφορήσῃ, π. γ. δεκακίς, ζημιούται ἡ Τράπεζα 300,000 δραγμᾶς, ἔάν δὲ πλείοτερον ἐστὶ, ἡ ζήτησις καθίσταται ἀνοικονόμητος, καὶ ἀγνοεῖ εἰς ποῖαν θέλει περιέλθει κατὰστασιν· ἀλλ' ἐάν ὑποθεθῆ ἴσως, ὅτι δὲν θέλουσιν εὐρεθῆ τοιοῦτοι τῶν τραπεζικῶν γραμματίων διαχειρισταί, παρατηρεῖ, ὅτι ἐνδέχεται πολλοὶ νὰ πράξωσι τοῦτο κερδοσκοποί, καὶ δύσκολοι θέλει εἶναι ἡ τοῦ καταστήματος θέσις. Προτιμότερον λοιπὸν νομίζει, ὅτι ἀφ' οὗ τὰ γραμμάτια θέλουσιν εἶναι εἰς πλήρη ἐνέργειαν, καὶ εἰ ταμίαι τοῦ Κράτους θέλουσι τὰ λαμβάνει ὡς μετρητὰ, νὰ λείβῃ ἐντελῶς ἢ ἐπὶ 2 0/0 αὐξήσις, διότι διὰ τῶν ταμιῶν θέλουσιν διευκολύνεσθαι οἱ πολῖται· δύναται δ' ἀντὶ τοῦτου νὰ ὀρεθῆ ἀποζημιώσις τις ἔρητῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐκ μέρους τοῦ καταστήματος, χωρὶς ἄλλως νὰ γείνη αὐξήσις τῆς τῶν γραμματίων ἀξίας.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν συνετέλεσε τοσοῦτον εἰς τοῦ

λαού τὰς ἀνάγκας, παραπέμπει ἕκαστον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἐπὶ τῇ αἰτῆσει πολλῶν παρέλειψε τὴν ἀνάγκωσιν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἀναγκαῖα εἶναι τὰ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ περιεχόμενα, διότι καὶ ὁ προαγορεύσας καὶ πάντες γνωρίζουσιν, ὅτι εἰς τοιαύτας σοβαρὰς περιστάσεις τὰ ἔθνη ἐνισχύουσι τὰ γραμματῖα μὲ ὑποχρεωτικὴν τινα πίσιν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ. Παράδειγμα, αὐτὴ ἡ Γαλλία, ἥτις πρὸ ἑνὸς μόλις μηνὸς συνέστησε τὰ γραμματῖα εἰς τὴν πλήρη ἀποδοχὴν τοῦ λαοῦ, οὐχὶ βεβαίως διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τινος κέρδους εὐλόγου. Τοῦτ' αὐτὸ λοιπὸν πρέπει νὰ κάμῃ καὶ τὸ κατὰστημα, ἡ δὲ προκύψουσα ζημία δὲν θέλει εἶσθαι, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ἀνυπολόγιστος, διότι δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς 50.000 δραχμ. Διότι ἐξασφαλιζομένης τῆς ὑπολήψεως τῆς Τραπεζῆς, θέλουσι διαλυθῆ αἱ περὶ ταύτας ἀνησυχίαι τῶν πολιτῶν, καὶ οὕτε δις δὲν θέλει τὸ αὐτὸ γραμματῖον ἐξαργυρωθῆ. Ὄταν δὲ λαμβάνωσιν οἱ πολῖται 2 0/0 παρὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ 10 τοῦ τῶν γραμμάτων τῶν τόκου, δὲν θέλουσι βεβαίως ἄλλην ὠφέλειαν. Παρατηρεῖ δ' ὅτι δὲν θέλουσιν ἐξαργυρῶναι τὰ ταμεία ὅλα ἐν γένει τὰ γραμματῖα, ἀλλὰ μόνον τὰ πρὸς ἀπότισιν δημοσίου χρέους διδόμενα, ὥστε κοινὴ θέλει πηγάσει ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν τούτων ὠφέλεια. Ἄν δὲ καὶ δις καὶ τρίς ὑποτεθῆ ὅτι θέλουσι κυκλοφορήσει τὰ γραμματῖα, καὶ τοῦτο εἶναι εὐκαταίον, διότι θέλει πλειότερον ἐκτιμῆσθαι ἢ ἀξία τῶν. Συγγρόνως δ' ὅσον αὐξάνει ἐπὶ πλεῖστον ὁ χρόνος τῆς προθεσμίας, τσαούτον καὶ ἡ ἐκ τοῦ τόκου ὠφέλεια, διότι θηλοισιλάζει μέχρι τῆς λήξεως 10 0/0 ὅλα ταῦτα ἐξηρευνήθησαν ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν οἰκονομολόγων, καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἶναι τὸ ἐξαγόμενον πολλῆς μελέτης καὶ γνώσεως. Διὸ συνίσταται τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, καθ' ὅσον καὶ ἡ ὑπόληψις τῆς Τραπεζῆς θέλει διασωθῆ καὶ ὁ λαὸς θέλει ἐκ τούτου ὠφεληθῆ, ἀρ' οὐ μάλιστα οἱ μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς ἀποσέχονται τοῦτο.

Ἐπὶ τούτοις παρετηρήθη ἐνταῦθα νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι ἡ ἐξαργύρωσις τῶν γραμματῶν θέλει γίνεσθαι (κατὰ τὴν περὶ τούτου ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ) ὑπὸ τῶν ταμῶν τοῦ Κράτους, οὐχὶ ὑποχρεωτικῆ δι' ὅλα γενικῶς τὰ γραμματῖα, ἀλλὰ μόνον δι' ὅσα πρὸς ἐξόφλησιν δημοσίου χρέους θέλουσι παρουσιάζεσθαι εἰς αὐτούς.

Παρατηρηθέντος δ' ὑπ' ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῆ ἡ ἐξήγησις ἐντὸς τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἵνα μὴ βιασθῆ ἡ Κυβερνήσις νὰ καταφύγῃ ἔπειτα εἰς διασαφῆσις καὶ πληροφορίας ματαίας, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι παραλείπειν τὴν ἐντὸς τοῦ ἄρθρου

ἐξήγησιν, εἶχεν εἰς τοῦτο λόγους ἰσχυροὺς καὶ δικαίους. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δοθῶσιν ἔπειτα διασαφῆσις καὶ πληροφορίαί, τοῦτο εἶναι χρέος ὅλων κυβερνητικόν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐπιμένως τὸ εκπληρῶσαι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως:

α Ἄρθρ 2. Τὰ Τραπεζικὰ γραμματῖα θέλουσι εἶσθαι δεκτὰ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργύρωσεως τῶν, εἰς τὰ δημοσῖα ταμεία μὲ ὠφέλειαν δύο τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ παρουσιάζοντος, ὑπερτίμησιν, ἡ ὁποία θέλει ἀποδιδεσθαι ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ 3 ἄρθρου παρατηρήσαντός τινος, ὅτι πρέπει ἐντὸς τοῦ ἄρθρου νὰ ὀρισθῆ ὁ δολησόμενος τόκος, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐδίσταζε νὰ παραδεχθῆ τοῦτο, ἐὰν ἡ ἀνάγκη τῆς νῆας τοῦ νομοσχεδίου τυπώσεως δὲν τὸν ἀπέτρεπε. Πληροφορεῖ ὅμως τοὺς ἀξιούντας τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόκου, ὅτι ὑπάρχει ὁ περὶ συστάσεως τῆς Τραπεζῆς νόμος, ὅπου ἐν ἀκρίβειᾳ ὀρίζεται ὁ παρ' αὐτῆς λαμβανόμενος τόκος, καὶ ἐπειδὴ τὸν αὐτὸν ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ἡδὴ, περιττὸν εἶναι νὰ προσδιορισθῆ ἐν τῷ ἄρθρῳ.

Ἐνταῦθα γενομένης ἐρωτήσεως, ἐὰν λάβωσιν τὰς γραμματῖα τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τοῦ προκειμένου νόμου, θέλει λάβει τὸν τόκον αὐτὸν ἀρ' ἧς ἡμέρας ἐξεβλήθη ὁ νόμος, τοῦ δ' ὑπουργοῦ καταφατικῶς ἀπαντήσαντος, ἐπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ τοῦ νομοσχεδίου τὸ πνεῦμα προτίθεται νὰ περιῶσῃ πλειότερα εἰς τὰ γραμματῖα τῆς Τραπεζῆς ἀξίαν, ἀποραίνεται νὰ ὀρισθῆ ὁ τόκος ἐντὸς τοῦ ἄρθρου, ἵνα πλειότερον ἐπιβεβαιωθῆ ἢ ἀξία.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι διὰ νὰ μὴ ἐταπεινῆται ἡ συζήτησις συνίσταται νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐννοεῖ, ὅτι θέλει πληρώσει ἡ Τράπεζα τὸν τόκον 10 0/0. Παρατηρεῖ δ' ὅτι προκειμένου ἐνταῦθα περὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Τραπεζῆς, οὐδὲν οὐκ ἐπέτρεται ἐὰν δὲν θέλωσι λάβει τὴν ἴσην ὠφέλειαν οἱ τὰ γραμματῖα ἐξαργυρῶντες. Διότι ἀληθῶς μὲν 2 0/0 θέλουσι λάβει μόνον οἱ τὰ γραμματῖα ἀμέσως παρουσιάζοντες, ἀλλ' οὐδεὶς ἀσφαλίζει αὐτούς νὰ ταχύνωσιν. Ἐὰν δ' ἐκ φρονήσεως τὰ κρατήσωσιν ἄλλοι μέχρι τῆς προθεσμίας, βεβαίως θέλουσι λάβει 10 0/0, ὅπερ δὲν ἐμποδίζονται νὰ πράξωσι καὶ ἐκεῖνοι.

Ἐπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἐνδέχεται ἔχον τὰς γραμματῖα νὰ κα-

τοική μακράν τῆς πρωτευούσης καὶ ἐν τῷ μεταξύ νὰ λήξῃ ἢ προθεσμία. Πῶς δ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλει πιστεύσει ἡ τράπεζα, ὅτι ἐκράτησεν αὐτὸς τὰ γραμμάτια ἐξ ἀρχῆς τῆς τοῦ νόμου ἐκδόσεως;

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλουσι πρότερον συν-αυθισθῆ ἅλα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος γραμμάτια, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μετὰ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς γενομένης ἀναπτύξεως καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἔχον ὡς ἐφεξῆς.

« Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τὸν ἴσον τοῦ παρ' αὐτῆς λαμβανομένου διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειά της εἰς τὸν κάτοχον τοιούτων γραμματίων κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω πενταμηνίου προθεσμίας »

Ἀναγνώσθη καὶ τὸ 4 ἄρθρον, καὶ μηδεμίαν ἐπ' αὐτοῦ παρατήρησιν ὑπαρχούσας, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τράπεζας καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν, καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα, τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. »

Ἀναγνώσθη ὡσαύτως τὸ 5 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρατήρησέ τις, ὅτι ἐπειδὴ ἀνδέχεται νὰ κωλυθῶσι ποτὲ οἱ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων Πρόεδροι, καλὸν εἶναι νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, α καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων ἐπιτηρήσει τῶν ἀντιπροέδρων. Ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ Προέδρου ὅτι οἴκοθεν ἐννοεῖται τοῦτο, διότι τὸ προεδρεῖον εἶναι ἠθικὸν πρόσωπον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 5. Μέχρις οὗ ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων της, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ῥηθέντα ὅρον γραμμάτια αὐτῆς θέλουσιν τεθῆ ἐκτὸς κυκλοφορίας, καὶ ἀποταμιευθῆ εἰς τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ταμεῖον, ἐπιτηρήσει τῶν προέδρων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας. »

Ἀναγνώσθη τελευταῖον καὶ τὸ 6 ἄρθρ., μηδεμίαν ὑπαρχούσας παρατήρησας, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 6. Ἡ τράπεζα θέλει ὑποβάλλει καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ της, δημοσιεύουσα αὐτὴν καὶ διὰ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐφημερίδων. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψήφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τῶν ἐπιτηρήσιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ἰω. Πατριῆζ καὶ Μανίτα, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρ-

τωμενον της ψήφοφορίας πρωτοκόλλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς γενομένων ἀναπτύξεων καμψῆρι διὰ ψήφων 77. ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

« Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ τράπεζα ἀπαλλάττεται ἐπὶ πέντε μῆνας, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, τῆς πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς ὑποχρέωσιν. »

« Ἄρθρ. 2. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργύρωσεως των, εἰς τὰ δημόσια ταμεία μετ' ἑγγυησίαν ἴσοι τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ παρουσιάζοντος, ὑπερτίμησιν, ἢ ὅποια θέλει ἀποδίδεσθαι ὑπὸ τῆς τράπεζας εἰς τὴν Κυβέρνησιν. »

« Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τὸν ἴσον τοῦ παρ' αὐτῆς λαμβανομένου διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειά της εἰς τὸν κάτοχον τοιούτων γραμματίων κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω πενταμηνίου προθεσμίας. »

« Ἄρθρ. 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς τράπεζας καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. »

« Ἄρθρ. 5. Μέχρις οὗ ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων της, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ῥηθέντα ὅρον γραμμάτια αὐτῆς θέλουσιν τεθῆ ἐκτὸς κυκλοφορίας, καὶ ἀποταμιευθῆ εἰς τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ταμεῖον, ἐπιτηρήσει τῶν προέδρων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας. »

« Ἄρθρ. 6. Ἡ τράπεζα θέλει ὑποβάλλει καθ' ἑβδομάδα εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ της, δημοσιεύουσα αὐτὴν καὶ διὰ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐφημερίδων. »

Σήμερον τὴν πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εἰρηθεύσε πλήρους τῆς βουλῆς ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς τακτικῆς συνεδριάσεως τῆς 3 Ἀπριλίου, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ἀναλαβόντος τὴν ἔδραν τοῦ προέδρου, τὸ Ἀ. τμήμα ἀνήγγειλεν ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Ἰω. Τουμαρᾶν, γραμματέα δὲ τὸν Σ. Ἀντωνιάδην, εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Μπούτουναν, εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ κρατοῦ νομοσχεδίου τὸν Βελῆν, ἐπὶ τοῦ περὶ σπουδαίου νομοσχεδίου τὸν Τουμαρᾶν, ἐπὶ τοῦ περὶ αμμοῖδας τὸν Κ. Ἀρχάον· ἐπὶ δὲ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου, εἰσηγητὰς ἐξελέξαντο πάντα τὰ τμήματα κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν αὐτῶν τάξιν τοὺς Κ. Κ. Ἐμμ. Τσαῦγλον, Α. Κουντουριώτην, Μελετόπουλον, Ἀνάρ. Πετράκην, Α. Π. Νάκον, Ζ. Δεπάσταν, καὶ Τσιμπουράκην. Μετὰ τοῦτο ἐρωτήσαντος τοῦ προεδρεύοντος, ἀν ἡ βουλὴ θελεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν τέσσαρα μέλη κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀπεφάνητο ἀποφατικῶς.

Προσεκλήθη ἀκολούθως νὰ συνέλθῃ καὶ ἐργασθῇ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, ἵνα προπαρασκευάσῃ τὴν ἐκθεσὶν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου, τὴν ὅποιαν δύναται συνάμα καὶ νὰ τυπώσῃ, κατὰ πρότασιν τινος βουλευτοῦ παραδεχθεῖσαν καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν.

Ἀναγγεῖλας δ' ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀντικειμένον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δευτέρου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὧρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Α. Π. Νάκος.
Ἰω. Ἀντωνόπουλος.
Εὐσ. Παρίσης.

Σήμερον τὴν ἕκτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εἰρηθεύσε πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρουσίας θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τῆς περὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξακολουθησις τῆς περὶ βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας συζητήσεως, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθεσιν περὶ τούτου ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ σας τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ τρίτον ἔτος 1848 Νομοσχεδίον τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ καὶ δελθοῦσα αὐτὸ μετὰ τῆς ἐπιτροπομένης ἀπὸ τῶν κατεπειγόντων τοῦ χρόνου προσοχῆς,

Παρατρεῖ ὅτι·

Ἡ Κυβέρνησις εἰρήθη εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ προτείνῃ διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως συστήματος, ἀπὸ τοῦ τῆς διὰ δημοπρασίας ἐνοικιάσεως, ἕνεκεν τῶν ἐπιζημιῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια ἐπέφεραν τὸ πρῶτον σύστημα διὰ τὸ δυσεφάρμυστον αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἐξακρίθωσιν καὶ

Σκερθεῖσα ὅτι·

Μὴ οὖσης εἰς θέσιν ἕδη τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ διανεμητικὸν τῆς φορολογίας σύστημα, ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς ἐγγυώμενον εἰς τὸ δημόσιον θετικὰ καὶ ὀρισμένα ποσὰ, καὶ ἐλεύθερα ὑπερῶγκων δαπανῶν, τὰς ὁποίας ἡ σπλερινὴ οἰκονομικὴ τοῦ τόπου κατάστασις ἰδίως δὲν ἐπιτρέπει,

Γνωμοδοτεῖ

τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀνδ. Κουντουριώτης.
Α. Νάκος.

Ἐμ. Μελετόπουλος.
Π. Τσιμπουράκης.

Ὁ εἰσηγητὴς Ζαφείριος Δεπάσταν.

Τῶν. Β΄.

Ανεγνώσθη ὡσαύτως καὶ ἡ τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἔκθεσις, ἔχουσα οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς,
ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Οὐδέποτε κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἰδίᾳ, ὅτι ἔμελλε νὰ γείνη λόγος, περὶ ἀλλαγῆς φορολογικοῦ συστήματος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀντὶ τοῦ συστήματος τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φωνῶν, εἶναι σύστημα ἀπορροσθέν παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἡ δὲ ἐνεστῶσα Βουλὴ δὲν εἶναι ἐκείνη, ἥτις εἶναι ἀρμοδία διὰ νὰ παραδεχθῇ τὸ τοιοῦτον, ὡς καταθλιπτικὸν διὰ τὴν λαόν. Διὰ τοῦτο, εἰς περίστασιν, καθ' ἣν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εὐρεθῇ φωνὴ βουλευτικὴ νὰ ἐκφρασθῇ ὑπὲρ ἑνὸς τοιοῦτου συστήματος, ὁ ὑπογεγραμμένος, καὶ τοὶ μειονοψηφῶν, ἤθελεν ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν βαρυτάτην εὐθύνην, εἴαν δὲν ὕψον τὴν φωνὴν του κατὰ τοῦ τοιοῦτου ἐπιδολαβοῦς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ μέτρον.

Ὅταν πρόκηται περὶ πατρίδος, αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ παραχωρήσεις δὲν πρέπει νὰ παρασύρουν οὐδένα. Ἡ μειονοψηφία, ἐλευθέρᾳ ὄλων τούτων, καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀγνότητος τῶν αἰσθημάτων τῆς ὁρμημένη, παρουσιάζει τὴν γνώμην τῆς ταύτης, πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, διὰ ν' ἀποφανθῇ ὅπως τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ δικαιοτάτου ἰσχυρισμοῦ τῆς ἀφίλει ν' ἀναπτύξῃ τὸ προκειμένον σπουδαιότατον ζήτημα ὑπὸ τρεῖς ἐπόψεις: ὑπὸ τὴν ἐποψίν τὴν ἠθικὴν, ὑπὸ τὴν ἐποψίν τὴν πολιτικὴν, καὶ ὑπὸ τὴν οικονομικὴν αὐτήν.

Ἡμεῖσι, κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους ἐποχὴν, ἐντὸς τούτου τοῦ περιόδου, ἠγέρθη, ὡς ἐνθυμοῦνται πάντες, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τρομερὰ σύγκρουσις καὶ διαφωνία. Ἡ μὲν ἀντιπολίτευσις ἐπέμενε νὰ εἰσάξῃ τὸ σύστημα τῶν ἐνοικιαστῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις τότε, ὁρμῶς προνοῦσα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ἐπέμενε νὰ διατηρήσῃ τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως. Ἐνεκα ταύτης καὶ μόνης τῆς αἰτίας, αὕτη ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ὑψηλοτέρου δικαιώματος τοῦ Στέμματος· κατέφυγεν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, καὶ ἔκαμιν ἔφεσιν εἰς τὸν λαόν.

Διὰ τῆς ἐφέσεώς της αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις ἔλεγεν, ἂν, λαὶ, ἀνέλθῃαι τῆς ἐνοικιάσεως τὸ σύστημα, στείλε ἀντιπροσώπους σου ἐκεῖνους, αἵτινες τὸ ἐπρόσθεον, εἴαν δ' ἀξίως ἐκεῖνο τῆς εἰσπράξεως, στείλε ἀντιπροσώπους σου, τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης σου, τοῦ φρονήματός σου ». Ὁ λαὸς ἀπανταχοῦ ἐπυρομήσθη τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγκαταλείψας ἐκεῖνους, αἵτινες ἐπρόσθεον τὸ καταπιεστικὸν τῆς ἐνοικιάσεως σύστημα, ἐνεπιστεύθη τὰ πολύτιμα συμφέροντά του εἰς ἀνθρώπους ἄλλους, καὶ αὐτοὺς ἔστειλε βουλευτάς.

Ἡ Βουλὴ, ἥτις συνήχθη, ἦτον ἡ καθαρὰ ἔκφρασις τῆς ἀποφάσεως τοῦ λαοῦ· εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν, τὴν παροῦσαν Βουλὴν, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοῦ βασιλικοῦ λόγου του, ἐξέφράσθη καθαρῶς περὶ τῶν αἰτίων τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἐζήτη ῥητῶς ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ αὐτὴ, ἂν καλῶς ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις του, ἐπιμένουσα εἰς τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως, καὶ διάλυσα ἔνεκα τούτου τὴν παρελθούσαν Βουλὴν· ἡ δὲ Βουλὴ διὰ τῆς ἀπαντήσεως της εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἐξέφραξεν ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ ὁμοφώνως καὶ πανδήμως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐπράξεν ἄριστα, ὑπερασπίσασα τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, ὡς ὑπερασπίσασα οὕτω τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι ἐπιδοκιμάζει πληροστάτα τὰ ληθόντα ὑπ' αὐτῆς μέτρα. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀποδεχθεὶς αὐτὴν τὴν εἰλικρινῆ ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ, ἐξέφρασε τὴν ἀκραν εὐχαριστήσιν τοῦ δι' αὐτὴν τὴν ὁμοφροσύνην τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, καθὼ ἐγγυωμένον νὰ καταστήσῃ τὴν πατρίδα ἰσχυρὰν ἐσωτερικῶς καὶ σεβαστὴν ἐξωτερικῶς.

Ἐρωτῶμεν τώρα μετὰ τὴν ἔφεσιν ἐκείνην τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς λαούς, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς παρούσης Βουλῆς ὑπὸ τῶν λαῶν αὐτῶν, μετὰ τὸν βασιλικὸν λόγον, μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ τὴν ἀντιρρόσιν τοῦ Βασιλέως, δύναται ἡ Βουλὴ αὐτὴ, ἡ ἰδίᾳ Βουλὴ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς αὐτῆς συνόδου, ἀντιφάσκουσα αὐτὴ εἰς ἑαυτήν, νὰ ἐντὸς ὅλα ταῦτα καὶ νὰ παραδεχθῇ ἄνευ τινὸς εὐλόγου ἀφορμῆς τὸ ἐναντίον σύστημα, τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἀπεστάλη, χωρὶς νὰ παρεκκλίνῃ τῶν ἀρχῶν της;

Ἐὰν ἐπρόκειτο διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ ἡ Βουλὴ νὰ γείνη θύμα ἠθικῶς, νὰ προσφερθῇ ὀλοκαύτωμα μετὰ τὴν ἀπάρνησιν τῶν ἱερωτάτων τούτων αἰσθημάτων, ἡ ζωσα γενεὰ καὶ ἡ ἱστορία ἤθελον ἴσως φανῆ περὶ αὐτῆς ἐπισκεῖ· ἀλλὰ πρὸς τί

ἐπιταί να συντελέσῃ ἡ θυσία αὕτη, ἂν λάβῃ παρ' ἐλπίδα χώραν εἰς θλάσθην τοῦ ἔθνους! Τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, συνδεδεμένον με τὰς ὀδυνηροτέρας ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀκόμη ἐποχάς, εἶναι ἐννεσαρχωμένη τις ἀποτρόπαιος ἰδέα τῆς ἀπηνθηροτέρας δουλείας τοῦ λαοῦ. Τὸ σύστημα αὐτὸ δὲν εἶναι ἀγνωστον, δὲν εἶναι νέον, τὸ σύστημα αὐτὸ ἐδοκιμάσθη ὁ λαὸς εἰς ἐποχὰς ἄλλας ὑπέστη ὅλας τὰς πικρίας του, καὶ φέρει εἰσέτι βαθύαις τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας τοῦ ἤνοιξε· σώζει περὶ αὐτοῦ τὴν φοικωδεστέραν μνήμην. Ἡ ἐνοικίασις εἶναι ταυτοσημαντος με τὴν ἀπηνθεράν καταπίσιν, με τὴν δουλείαν τοῦ λαοῦ· καὶ τίποτε δὲν διήγειρε ποτὲ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ὡς ἡ φορολογικὴ καταπίσις. Ἡ πρὸ τῆς Σεπτεμβριανῆς μεταβολῆς ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ, ἐκείνη εἶναι ἡ τρανωτάτη ἀπόδειξις τῶν λόγων μας.

Ὁ λόγος τῆς οἰκονομίας, ὁ λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων, ὁ λόγος τῆς περιστολῆς τῶν καταχρήσεων, ἀποδιδόμενων εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, εἶναι παντάπασιν ἀνίσχυροι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην· τὰ δεκαοκτὼ ἑκατομμύρια δραχμὰ καθυστεροῦντα εἰς τὸ δημόσιον ἐν διαστήματι 10 ἐτῶν τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, καὶ τὰ ὁποία εἶναι ὡς νὰ μὴν ὑπάρχωσι, εἶναι τρανωτάτη ἀπόδειξις ὅτι αἱ καταχρήσεις, ὑπὸ μορφῇ δυσειδεστέραν, ἄλλην λαμβάνουσι χώραν ἐτι τρομερωτέραν εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, διότι ἐνθ' ὁ λαὸς δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἐπλήρωσε διπλοῦς, ἕνωτος εἰπεῖν, τοὺς φόρους του, τοὺς κατεχράσθησαν ὀλίγοι τινές, καὶ τῆς ἀθεμίτου καταχρήσεως ταύτης οὐδέποτε ἐλογίσθησαν ἀθῶοι τῆς ἐξουσίας οἱ ὑπάλληλοι. Τὸ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως εἰς εἶδη ἀντὶ χρημάτων, ἐκτός ὅτι κατ' οὐδὲν ἐξασφαλίζει πλεῖστον τὴν ἀπότισιν τῶν ἐνοικίων, ἐξ ἐναντίας δίδον χώραν εἰς καταχρήσεις μεγαλειτέρας, καθιστᾷ πλέον δύσκολον, πλέον πολύπλοκον τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ πάντῃ ἀνεφάρμοστον αὐτοῦ τοῦ συστήματος καὶ εἰς τῶν προσόδων τὴν περιπλοκὴν καὶ ἐξαφάνισιν.

Ὅσα μέτρα ἐξασφαλιστικὰ καὶ ἂν λαμβάνωνται ὡς πρὸς τὴν ἐνοικίασιν, πάντοτε αἱ πρόσοδοι τοῦ ἔθνους διαπιστεύονται εἰς χεῖρας τρίτων, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ διακινδυνεύωσιν, διότι μυρία καὶ ἀνεμπόδιστα εἶναι τὰ μέσα τῆς ὑπεφυγῆς, αἱ δὲ λαμβανόμεναι ἐγγυήσεις εἶναι ἴσαι μετὰ τὸ μηδὲν, ὡς ἦσαν καὶ εἰς τὰς παρελθούσας ἐποχὰς.

Ἡ Κυβέρνησις εἰσπράττει κατὰ μέσον ὄρον διὰ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως πέντε ἡμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως θέλει εἰσπράξῃ δύο ἑκατομμύρια ἔτι; ἀλλ' ἐννοεῖται καλῶς, ὅτι καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἐννοοῦσι νὰ ἀφελῆθωσιν ἄλλα δύο ὥστε ὁ λαὸς θέλει ὑποχρεωθῆ νὰ πληρώσῃ δέκα ἑκατομμύρια, ἤτοι διπλοῦν φόρον, διότι βεβαίως διὰ νὰ ἀποτελεσθῇ ὁ σκοπὸς τῆς ἐνοικιάσεως, ὁ λαὸς διὰ παντός μέσου πρέπει νὰ ἐκδισαθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοσοῦτου ὑπερόγκου φόρου· ἀλλὰ τί πραγματικὸν θέλει προκύβει ἐκ τούτου; Ὁ μὲν λαὸς θέλει ἀπογυμνωθῆ διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν ὑπέρογκον φόρον. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουσι καρπωθῆ τὸ ὑπολογιζόμενον ὄφελος αὐτῶν, τὸ δὲ δημόσιον οὐχὶ μόνον δὲν θέλει λάβει τὸ ὑποτιθέμενον αὐτὸ περιπλέον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν φύσιν του ἰδανικόν, ἀλλὰ δὲν θέλει λάβει πραγματικῶς οὐδὲ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον εἰσπράττειν εἰρηνικῶς διὰ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, καὶ μόνον κέρδος, ἀντὶ τῆς τρομερῆς ζημίας ταύτης, θέλει λάβει τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν λαῶν.

Ἔτι εἰν' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κινεῖ τοὺς ἐγκολπουμένους τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως εἰς τὸ νὰ λάβωσι τὸ μέτρον αὐτό; εἶναι ἡ ἰδέα τῶν καταχρήσεων. Τίνες πράττουσιν ἄρα τὰς καταχρήσεις; τὰς πράττουσιν οἱ ὑπάλληλοι; τὰς πράττει ὁ λαὸς; ὁ λαὸς οὐδέποτε ἠρνήθη τοὺς φόρους του· ὁ λαὸς θεωρεῖ ὡς ἱερὸν τὸν φόρον πάντοτε· εἶπε μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου « ἐλθε ἐξουσία, λάβε ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν ἰδρώτων μου. » Διατί θέλεις νὰ τὸν καταβλήψῃς περιπλέον; ἀλλὰ καταχρῶνται οἱ ὑπάλληλοι; τί σὲ ὀφείλει ὁ ἐργατικὸς λαὸς, ὁ μοχθῶν ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ δημοσίου; Ἄρα γε ὀφείλει νὰ καταπιέζῃται, διότι καταχρῶνται οἱ ὑπάλληλοί σου, ὀφείλει νὰ καταπιέζῃται ἡ κατὰχρησις μορφῇ ἀλάσσει, ἀλλὰ δὲν ἐκ-ἀφροῦ μάλιστα ἡ κατὰχρησις μωρῆν ἀλάσσει, ἀλλὰ δὲν ἐκλείπει; εἶναι δυνατόν νὰ μὴν εὐρίσκωνται εἰς ἓν ἔθνος ὀλοκλήρον, ὑπάλληλοι τίμιοι διὰ νὰ συνάξωσι τὰς προσόδους; ὄχι· τικανότης πλεῖστον, εἰλικρινεῖα περισσοτέρα, τιμιότης θαρράλευ-τέρα, δύναται νὰ εὔρη ὑπάλληλους τιμίους καὶ καταλλήλους, διὰ νὰ εἰσπράξῃ ἀσφαλέστερον τοὺς φόρους τοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ τὸν καταπιέσῃ, καὶ χωρὶς νὰ καταστρέψῃ τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Διὰ ταῦτα πάντα ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς·

Θεωροῦσα ὅτι ἡ Βουλὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὸ νόμον τῆς ἐνοικιάσεως, χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν βαρυτά-

εις τὴν ἐκλογὴν πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς. Οὐ μόνον δὲ τούτο, ἀλλὰ καὶ ἐνοστάσεις ἄλλαι ἐγένοντο κατ' αὐτῆς, ὅτι πολλὰς πράττει παρανομίας καὶ δωροδοκεῖ κατὰ τῆς ἐκλογῆς. Ὁ δὴμαρχος ἐν τούτοις Μηδείας, μηδὲν ἄλλο ἢ τὸ καθήκον του ἐκπληρῶν, εὐρίσκειτο τακτικῶς εἰς τὴν καθεικάστην σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῆς κάλπης, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ὁ ὑπομοίραρχος, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἀμφότεροι δὲ συνυπέγραφον μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὰς καθ' ἑκάστην ἐκθέσεις· ἀλλὰ τὴν ἐβδόμην τῆς ἐκλογῆς ἡμέραν παρατηρήσας ὁ δὴμαρχος ἐφθαρμένος τινὰς τῶν ἐπὶ τῆς ὁπῆς τῆς κάλπης σφραγίδων, κατηγόρησεν ὡς νόθευθεῖσαν τὴν κάλπην· οὐ μόνον δ' οὗτος, ἀλλὰ καὶ Γλυκοφρύδης τις, τὸ αὐτὸ παρατηρήσας, ὑπεστήριξε τὴν κατηγορίαν. Διὸ ἐζήτησεν ὁ δὴμαρχος ν' ἀνασταλῆ ἡ τῆς κάλπης ἀποσφράγισις, ἕως οὗ φθάσαντες ἐν τῷ μεταξὺ ὁ τε ὑπομοίραρχος καὶ ὁ τῆς νομαρχίας ὑπάλληλος παρατηρήσῃσι τὰς σφραγίδας, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ οὐ μόνον ἀπέρριψε τούτο, ἀλλὰ καὶ τὸν δὴμαρχον αὐτὸν μετὰ τοῦ Γλυκοφρύδου καὶ ἄλλων ἀπέβαλε βιαίως ἐκ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας· ψευδῶς δὲ γράψασα μετὰ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει ῥητῶς, ὅτι ἡ κάλπη ἦτον ἀνεπαφός, ἀπεσιώπησε τὴν περὶ νόθευσεως τῶν σφραγίδων κατηγορίαν, δὲν ἐμνημόνευσε τὴν ἀποβολὴν τοῦ δὴμαρχου, καὶ παρέλειψεν ὅπως τὰ κατ' αὐτὴν γεγονότα· ἀλλὰ διὰ νὰ δικαιώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δὴμαρχου, ψευδῶς προσέθηκε πάλιν, ὅτι ἠρνήθη οὗτος· νὰ ὑπογράψῃ ὑπονοήσας ἀπλῶς τὰς σφραγίδας· Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ὅμως, ἐμφανισθέντων τοῦ νομαρχικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ὑπομοίραρχου, ἐξέθηκεν ὁ δὴμαρχος ὅλα ταῦτα τὰ γεγονότα, ἡ δὲ ἀποβολὴ τούτου διεβεβαιώθη ὑφ' ἐνὸς δεκανέως καὶ χωροφύλακος, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἐκθέσεως, ἧτις οὐ σμικρὸν πιθανολογεῖ τὴν τῆς κάλπης νόθευσιν· ἀλλ' ἐκτός τούτου καὶ ἡ νομαρχία τὴν κάλπην διεξερευνήσασα, κατέθηκεν ὅτι εὐκόλως ἠδύνατο νὰ εἰσελθῶσι καὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς ὁπῆς ψηφοδελτία. Ἐκ τῆς περὶ τῶν σφραγίδων λοιπὸν ὁμολογίας τοῦ δὴμαρχου, ἐκ τῆς περὶ τούτων ὑπονοίας τῶν δύο ὑπαλλήλων, ἐκ τῆς ἀτόπου διαγωγῆς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποβαλοῦσης τὸν ἔχοντα καθήκον νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἐκ τῆς σιωπῆς τῆς τοῦ νὰ ἐκθέσῃ τὸ γεγονός ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, καὶ ἐκ τῆς περὶ τούτου πιστώσεως τῆς νομαρχίας οὐσιωδῶς πιθανολογεῖται ἡ νόθευσις· ἀλλ' ἐνισχύεται αὕτη πολλῶ μᾶλλον ἐκ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράς 360 ἐκλογέων, δι' ἧς ὁμολογοῦσιν, ὅτι κατέθεσαν τὰς ψήφους αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ

Θ. Μιχαλοπούλου, καὶ ὅμως παράδοξον φαίνεται πῶς εὐρέθησαν μόλις 19 ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐάν δὲ καὶ ψευδῆς παραδεχθῆ τινὰς τῶν ὑπομαρῶν, πῶς εἶναι δυνατόν, ἀντὶ 360 ὀνομάτων, νὰ μὴ λάβῃ τοῦλάχιστον 50 ψήφους, καὶ μὲν 19 μόνον νὰ εὐρεθῆ; ἢ εἶναι πιθανόν ὅτι, ἀφοῦ ὁ Μιχαλόπουλος εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους ἔλαβε πλειοτέρας τῶν ἀνταγωνιστῶν του ψήφους, εἰς τὸν δῆμον Μηδείας, ἔνθα ὁ δὴμαρχος ἦτον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἤθελε λάβει μόλις 19; Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· καὶ δι' ἄλλους προσέτι λόγους ἡ ἐκλογὴ Μηδείας εἶναι ἀπορίητος. Τὴν τελευταίαν τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν, ἐν ᾗ ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε ν' ἀρχίσῃ κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μόλις ἤρξαστο κατὰ τὴν 1 μ. μ. καὶ ἐπέρανε τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὰς 4· ὥστε ἀντὶ τῶν 3 ὡρῶν, οὐδὲ τρεῖς μόνον δὲν διάρκεσεν ἡ ψηφοφορία. Παρατηρεῖ δ' ὅτι τούτο μόνον εἶναι ἱκανὸν νὰ καταδείξῃ τὸ παράτηρεν δ' ὅτι τούτο μόνον εἶναι ἱκανὸν νὰ καταδείξῃ τὸ παράνομον καὶ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς, διότι ἀντὶ τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένων ὀκτὼ ἡμερῶν, διάρκεσεν ἡ ψηφοφορία 7 ἡμέρας καὶ 3 σχεδὸν ὥρας. Ἐάν δ' ἄλλως ἡ ἐπιτροπὴ εἶχεν ἰσχυροὺς λόγους ν' ἀναβάλῃ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς, ἠδύνατο ὅμως νὰ παρατείνῃ τὴν ψηφοφορίαν μέχρι τῆς ἐπιούσης καὶ ν' ἀναπληρωθῇ οὕτως τῆς προθεσμίας τὸ ἔλλειπες. Ἀλλὰ δὲν προετίθετο τούτο ἡ ἐπιτροπὴ· ἀπεκλείσθησαν δ' ἐκ τῆς πράξεως ταύτης περὶ τοὺς 400 ἐκλογεῖς τῆς τοῦ δὴμαρχου μερίδος. Τούτο δὲ ἐσβασιῶνται ὡς ἀληθές καὶ παρ' αὐτοῦ ἐτι τοῦ Ἀξελου, πρὸς ὃν συμφέρει ἡ τῆς κάλπης Μηδείας ἐπικύρωσις. Διότι 70 ἢ 80 ψηφοφόροι ὑπὲρ αὐτοῦ ποθοῦντες νὰ ψηφορορήσωσιν, ἐγγράφως διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, καὶ ὑπὸ 260 ἄλλων, ὑπὲρ τοῦ Μιχαλοπούλου ἐκφραζομένων, τὰ αὐτὰ ἐπιβεβαιοῦνται. Τελευταίον δ' ἐνσργεστάτη ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι ἐξ 750 ἐκλογέων, ἐξ ὧν ὁ δῆμος συνίσταται, 395 μόλις ἐψηφοφόρησαν, ἐν ᾗ τοσοῦτος πανταχόθεν ὑπῆρχε συναγωνισμὸς καὶ τοσοῦτος κατεβάλλετο ζῆλος ὑπὸ τῆς μερίδος ἐκάστου. Συγκεφαλαίων δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι παράνομος, ὡς τοσοῦτων ἀποκλεισθέντων ἐκλογέων διὰ τὴν βραχείαν τῆς ψηφοφορίας διάρκειαν, καὶ ὅτι πιθανωτάτη εἶναι ἡ τῆς κάλπης νόθευσις δι' ὅσους ἐξέθηκε λόγους. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζων τὴν τῆς μειονοψηφίας γνώμην, ἀποφαίνεται νὰ ἐπαναληφθῆ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Μηδείας.

Μετὰ τινὰ δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι ἐάν διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἦτο πιθανόν ν' ἀναδειχθῆ βουλευτὴς εἰς τῶν ὑποψηφίων, τότε μόνον δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄσκοπος ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπανάληψις,

λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι καὶ περιττὸν καὶ ἀπρεπές ἴσως ἦτον νὰ ἀναφέρῃ ὁ προαγορευσας, ὅτι ὑπὲρ μὲν τοῦ Ἰωάννου Εὐσταθίου εἰργάζετο αὐτὴ ἡ ἐπιτροπὴ, ὑπὲρ δὲ τοῦ Κ. Ἀξελου ὁ μνημονευθεὶς Γλυκορρύδης, ὑπὲρ δὲ τοῦ Θ. Μιχαλοπούλου νὰ μὴ προτάξῃ οὐδένα. Καὶ ὅμως ὑπὲρ τοῦ Μιχαλοπούλου αὐτοῦ οὐχ ἦτον ὑπῆρχεν ἀρωγός, καὶ οὗτος ἦτον ὁ Δῆμαρχος τῆς Μιθείας. Ἄν δι' ἐπιθυμίαν οἱ βουλευταὶ νὰ διεξέλθωσιν τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, θέλουσιν ἰδεῖν ὅτι αὐτὸς ἅμα ἀρξάμενος τῆς ἐκλογῆς, ἐδίδεχνεν ὅλας τὰς διαθέσεις του. Διότι εἰς τὴν πρώτην αὐτὴν τῆς ψηφοφορίας πράξιν ἐκ προομιῶν ἠρνήθη νὰ συνυπογράψῃ, οὐδὲ λόγον τινὰ τοῦλάχιστον τῆς ἀρνήσεως ἀναφέρειν. Ἀνέκαθεν λοιπὸν ἡ πρόθεσις του ἦτο νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐκλογὴν, καὶ ὑπέγραψε μόνον, ἀρ' οὐ ἡ νομαρχία τὸν διέταξε τελευταίον κατὰ τὴν 16—17 Ἰανουαρίου, ἐγένετο ἡ περὶ τῶν δύο τῆς ὁπῆς σφραγίδων διένεξις, ὅτι δίδεν δὲν ἦσαν εἰς κλήν κατὰστασις, καὶ ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἐπεφυλάχθη καθ' ἣν στιγμήν ὁ δῆμαρχος εἶχε προσκληθῆ νὰ υπογράψῃ. Ἰσως δὲ μεταξὺ τοῦ θορύβου αὐθόρμητος ἐξῆλθεν ὁ δῆμαρχος, ἵνα διαμαρτυρηθεὶς ἀκολούθως προσβάλῃ τὴν ἐπιτροπὴν ὡς προανομοῦσαν· ἀλλ' ἐάν αἱ σφραγίδες, ὡς λέγουσιν, εἶχον παραδιασθῆ, διὰ τί ἀρὰ γε νὰ μὴ διαμαρτυρηθῶσιν; ἢ ἂν δὲν ἐποχάζαν τοῦτο, ποίους κἀν λόγους εἶχον συνηγοροῦντας διὰ τὴν νοθεύσιν; ἀνακριθῶσιν οὐδένα, καὶ αἱ περὶ τῶν δύο μάλιστα σφραγίδων παρατηρήσεις τῶν ἐξελεγχόντων φροῦδαι, διότι ἐπὶ τῆς ὁπῆς ἦσαν τεθειμέναι 10 σφραγίδες καὶ διὰ τῆς λυράνσεως δύο δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κατορθωθῆτι· ἂν δ' ὁ νομαρχὸς θέλησε νὰ πέμψῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπρόσωπον, ἢ δ' ἐπιτροπὴ δὲν πρὸβλεπε κατὰ τὴν ἀποσφραγίσιν τοῦτον, οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐπιληψίμος, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐννοεῖ ἐν τινὶ δικαιοῦματι ἠθέλησεν ὁ νομαρχὸς ν' ἀποστείλῃ τὸν ἀντιπρόσωπον. Τελευταίον μετὰ τὴν ἐπιτόπιον τοῦ εἰσαγγελέως ἐφάνισιν καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν σφραγίδων τῆς κἀλπης, οὐδεμία μένει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ἀπαρδιασπαστὸν αὐτῶν ἐτηρήθη, ὡς αὐτὸς οὗτος εἰς τὴν ἐκθεσίν του ἠμολογεῖ. Ἐν ᾧ δ' ἐν διαστήματι τῶν 8 ἡμερῶν οὐδὲν μέσον, οὐδεμίαν ἐνοστάσιν παρέλειψαν νὰ ἐπινοήσωσιν, οὐδεὶς ἐκτὸς τοῦ Γλυκορρύδου ἐφαντάσθη νὰ εἴπῃ, ὅτι τοσοῦτοι ἀπεκλείσθησαν ψηφοφόροι. Ἐάν δὲ τοῦτο ἐγένετο ἀληθῶς, διὰ τί δὲν διαμαρτυρήθησαν ὑπὲρ τοῦ ἱερωτέρου τῶν δικαίων των, ἢ διὰ τί δὲν ἐσημείωσαν εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν τοιαύτην προνομίαν; ἢ δὲν εἶναι ἀκατάληπτον ὅλως, πῶς οἱ φήμας διορθωτικῆς καὶ

ραδιοουριῶν κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς διαδιδόντες, παρέλειψεν τὸ μέγιστον τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν, ἐξ οὗ δικαίως ἴδυναντο νὰ ἐλπίσωσιν; ἀλλὰ, καὶ τοὶ γνωρίζοντες τοῦτο, ἀπεσιώπησαν, φαίνεται, μὴ ἔχοντες πῶς νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ ἀνυπαρκτά. Ἐπίσης δὲ δὲν εἶναι ἀληθεῖς, ὅτι ἐκ τῆς ὁπῆς ἐτήρχοντο εὐκόλως τὰ ψηφοδέλτια, διότι ἐν ἰσχυρίᾳ γενομένης τῆς δοκιμῆς, ἐν διαστήματι δύο ὡρῶν δὲν ἐξῆλθε κανὲν ἐξ αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τῶν 360 ἐκλογέων ἀναφορὰν, τίς δύναται νὰ ἐκθειώσῃ τὴν γενησιότητα τῶν υπογραφῶν; Ἐκ τούτου μάλιστα πολλὰς ἀπέρριψεν ἡ Βουλὴ μέχρι τοῦδε, καὶ συμβολαιογραφικὰ ἐνταυτῷ ἔγγραφα, τὸν τύπον πάσης ἐξεγγυότητος φέροντα, δὲν ἀπεδέχθη οὐδόλως· ἀλλ' ἐάν τὸ γνήσιον τῶν υπογραφῶν ἐπικυροῦται, ὡς λέγουσιν, παρὰ τοῦ δημάρχου, ὁ δῆμαρχος οὗτος ἂς μὴ λησμονήσωμεν, εἶναι ὁ κηδεμὼν καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Μιχαλοπούλου. Τελευτῶν παρατηρεῖ ὅτι διὰ ν' ἀκυρωθῆ ἐκλογὴ τις ἀπαιτοῦνται ἀκυρώσεως λόγοι, καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῆ τὴν ὑπὲρ τῆς κἀλπης γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας.

Ἀναλαβόντος δὲ τοῦ Κ. Πριέδρου τὴν ἔδραν, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, συναισθάνεται τὸ δυσχερές τῆς θέσεώς του, διότι οἱ δύο μὲν τῶν υποψηφίων εἶναι συναδελφοὶ τοῦ ἐξ ἐπιστήμης, ὁ δὲ τρίτος φίλος τοῦ ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν συμπαθειῶν τούτων, θέλει ἐκφράσῃ ὅτι τὸ δίκαιον τὸν ὑπαγορεύει προτείνων τῆς ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν. Φρονεῖ δ' ὅτι δύο κυρίως εἶναι τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν ἀκυρόντες πρέπει νὰ ἔλθωμεν εἰς ὑγιᾶς ἐξαχόμενον· α') ὅτι πᾶσα ἀκύρωσις εἶναι ἀναγκαία παρὰ τοῦ νόμου ὑπαγορευομένη, καὶ β') ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκλογῆς δὲν ἐτηρήθη ἡ προθεσμία τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Ἐπειδὴ δ' ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ἐξιστόρησε τῆς ἐκλογῆς τὰ καθ' ἑκάστα, καὶ ἐπελήρθη τῆς περὶ ἀκυρώσεως ἰδέας, ἐπιχειρεῖ τὴν τοῦ πρώτου ἀντικειμένου ἀνάλυσιν. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὁ δῆμαρχος ἀναγκάτως πρέπει νὰ ἦναι πρῶτος κατὰ τὴν σφραγίσιν τῆς κἀλπης· ἀλλ' ἐταῦθα ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἧτις δὲν διέκειτο κατὰ ὑπὲρ τοῦ Μιχαλοπούλου, φαίνεται, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν νοθεύσιν, ἐθεώρει πρόσ-ἀποφασίσασα, φαίνεται, νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ Θ. Μιχαλοπούλου· τελευταίον νοθεύσασα δύο σφραγίδας καὶ μὴ δυναθεύσασα νὰ παραβλάψῃ καὶ ἄλλας, ἀπέστειλεν εἰς τὴν νομαρχίαν ἀναφορὰν, ἐρωτῶσα τί πρέπει νὰ κάμῃ, ἐάν ὁ δῆμαρχος δὲν ἔλθῃ, τυχόν, νὰ σφραγίσῃ καὶ ἀποσφραγίσῃ τὴν κἀλπην, ὡς ἐάν εἶχε περὶ τούτου αἰτίαν; ἢ δὲ νομαρχία δικαίως ἀπλήκτων, ὅτι ὁ

δήμαρχος θέλει εἶσθαι πάντοτε παρών. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπόν, ἂν καὶ δὲν ἠγνόει, ὅτι ἀπολύτως ἀναγκαῖα καθίσταται τοῦ δημάρχου ἡ παρουσία, φιλονεικεῖ μετ' αὐτὸν περὶ τῶν δύο σφραγίδων, ἐξαιτεῖται οὕτως ἀναστολὴν τῆς ἀποσφραγίσεως, θορυβῶσιν ἐκεῖνοι καὶ ἀποβάλλοντες αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς μένουσιν, ὡς τοῖς ἐσόμεροι, μόνοι. Καὶ ἂν ἐκ τῆς τοῦ εἰσαγγελέως ἀνακρίσεως, ἐξάγεται ὅτι οὐδὲν σημεῖον λυμάνσεως ἦτο, δὲν πρέπει ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τοῦτο, διότι ὑπάρχουσιν εἶδη μικρῶν λαβίδων, δι' ἃν εὐκόλως ἐξάγονται ψηφοδέλτια, χωρὶς ἢ ἐλαχίστη τῶν σφραγίδων ἐκτίσει νὰ γείνη. Πρὸς ἐπιμνηστικὴν δὲ τούτων ἀνέγνω τὴν πρὸς τὴν νομαρχίαν μνημο-εμβείσαν ἀναφορὰν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ δεκανέως καὶ χωροφύλακος, δι' ἧς ὁμολογεῖται ἡ αἰτία τῆς ἀναστολῆς τοῦ δημάρχου μέχρι τῆς τῶν δύο ὑπαλλήλων ἀρίστειος, ὁ ἐπισυμβᾶς θόρυβος καὶ τελευταῖον ἡ διαταγὴ τῆς ἀποπομπῆς τοῦ δημάρχου. Ποῖον δὲ δικαίωμα εἶχεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τὸν ἀποπέμψῃ; ἢ διὰ τί τὴν ἐνοπλον δύναμιν διαθέτουσα, δὲν τὸν διέταξε νὰ ἐρητυχάσῃ, καὶ ἂν τὸν ἐβλεπε θορυβῶντα, τότε τοῦλάχιστον δικαιολογημένως νὰ τὸν ἀποβάλλῃ; ἢ ἡ ἐπιτροπὴ ἄλλο κυρίως ἐσκόπευε, διὸ ἀποπέμψασα τοῦτον κατέρωθε τὴν ἐξαγωγὴν ψηφοδελτίων διὰ τῆς λαβίδος, χωρὶς νὰ λυμανθῶσι ποσῶς αἱ σφραγίδες. Ἔτε ἡ τοῦ εἰσαγγελέως ὁμολογία δὲν δύναται νὰ τοῦς δικαιώσῃ. Μετὰ τοὺς δύο δὲ τούτους λόγους, ὑπάρχει καὶ τεκμήριον τρίτον, ὅπερ συνδυαζόμενον καθίσταται ἀπόδειξις ἰσχυρά. Ὑπὲρ τῆς μερίδος τοῦ Μιχαλοπούλου ἦτον, ὡς γνωστὸν, ὁ δήμαρχος αὐτὸς τῆς Μηδείας. Ἐς τοιοῦτος ἔχει βεβαίως ὑπὲρ αὐτοῦ πολλοὺς μᾶλλον φορολογουμένους καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς. Ἐς ἀρχὴ δὲ ἔχει καὶ ὑπαλλήλους καὶ ἀγροφύλακας καὶ ἰσχύον. Καὶ μολοντούτο τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ δήμαρχος οὗτος 19 μόλις ψήφους προσήνεγκεν εἰς τὸν Μιχαλόπουλον; Ἄς συνδυασθῇ τοῦτο μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποδείξεων καὶ πᾶς τις θέλει πεισθῆ τότε, ὅτι ἡ νόθευσις τῆς κάλπης ἐγένετο. Ἐπιλαμβανόμενος τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς νόμος (ἄρθρ. 16) ὁρίζει τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας εἰς 8 ἡμέρας. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπόν, ἂν διετάττετο μόνον νὰ συντέμῃ τὴν ὥραν, ἤθελε πράξει καλῶς, ἄλλως, ἐνήργησε παρανόμως, καὶ ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶναι ἔγκυρος. Ἀπόδειξις, ὅτι, ἐν μίαν ἡμέραν διεκόπη, τσαῦτα ἠγέρθησαν δυσαρέσκεια καὶ ἀπεκλείσθησαν τόσαι ψηφοφόροι. Αὐτὸ δὲ τοῦτο βεβαιῶσιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς, σημειούσης, ὅτι ἀφίνει κεκλεισμένην τὴν κάλπην περιμένουσα τὴν τῆς νομαρχίας διαταγὴν.

Ἐν τῷ μεταξύ δ' ἀφίχθεις ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπιχειρεῖ ἀνακρίσεις, οἱ δ' ἐκλογεῖς ἰδόντες τοῦτο ἀπεσύρθησαν καὶ ἔπαυσεν ἡ ψηφοφορία, διότι δὲν ἠδύνατο καὶ τὰ δύο συγχρόνως νὰ γείνωσιν. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ προσκόμματος τούτου, ἐνῶ ἡ ὥρα τῆς ψηφοφορίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς 9 π. μ. καὶ τελευτᾷ τὴν 4 μ. μ. μόλις ἡ ἐπιτροπὴ ἤρξατο περὶ τὴν 1 μ. μ. Τοῦτο δὲ πολλὰς ἐγένετο διαμαρτυρήσεις καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ διεσχυρισθῇ ὁ προαγορεύσας ὅτι δὲν ἐγίναν. Ἀλλὰ καὶ ἂν τῷ ὄντι δὲν ἤθελον γείνη, ἡ βουλὴ ἔμως ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, ὡς περὶ μεγάλου συμφέροντος σκεπτομένη, τὸ ἔθνος ὀλόκληρον ἀφορῶντος, πρέπει ἀρ' αὐτῆς νὰ ἐμπνέται εἰς τὰς σκέψεις τῆς καὶ οὐχὶ ἐκ προσώπων. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπόν δὲν ἔπρεπε νὰ διακόψῃ τὴν ἐκλογὴν, καὶ ἂν οὐδεὶς ψηφοφόρος ἦτο παρών, οὐχ ἦττον ὄφειλε νὰ μὲν εἰς τὸν τύπον τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐν τῷ μεταξύ πολλοὶ ἠδύνατο νὰ σφύρουσιν. Συνίστασι λοιπόν τὴν τῆς κάλπης ἀκύρωσιν, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ, ὡς παρατήρησέ τις, ἂν ἡ ἐπανάληψις θέλῃ εἶσθαι ὑπὲρ ἐνὸς τῶν τριῶν ἀποτελεσματικῆ. Ὁ δικαστὴς οὐδέποτε ἐξετάζει, ὅποια θέλουσιν εἶσθαι αἱ τῆς ἀποφάσεως του συνέπειαι, ἀλλὰ μόνον προσέχει νὰ ἦναι αὗται ἀπαύγασμα τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου. Αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ ἐφαρμώσῃ καὶ ἡ βουλὴ ἀκυρούσα τὴν κάλπην, μηδεμίαν δὲ ἄλλην σκέψιν λογιζομένη.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ὁ πρῶτος ἀγορεύσας εἶπε, τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας κατακρίνων, ὅτι ἡ κάλπη προφανῶς ἐνοθεύθη, διότι αἱ σφραγίδες ἦσαν βεβιασμέναι καὶ ἡ βουλὴ πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ τὴν ἀκυρώσῃ. Ὁ δὲ τελευταῖος ὑπεστήριξε τὴν νόθευσιν, διότι, ἀφοῦ ὁ δήμαρχος καὶ Γλυκοφρύδης προσβαλόντες τὴν κάλπην ἀπεσύρθησαν, ἡ ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη διὰ λαβίδος νὰ ἐξαγάγῃ τὰ ψηφοδέλτια. Ἀλλ' ἐν διαστήματι δύο ὥρων, καὶ ἂν παραδεχθῇ τις ὅτι ἐξέρχονται τὰ ψηφοδέλτια, ἦτο ποτὲ δυνατόν τσαῦτα νὰ ἐξαγάγωσι, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ βίβωσιν δυνατόν τσαῦτα νὰ ἐξαγάγωσι, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ βίβωσιν ἀλλὰ; Τοῦτο βεβαίως ἐκ προοιμίων ἐξελέγχεται ὡς ἀδύνατον, καὶ πάντες οἱ βουλευταὶ, μὴ ἀγνοοῦντες τὴν κατασκευὴν τῶν κάλπων, δὲν δύναται νὰ πεισθῶσιν. Ἀφοῦ δὲ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς μετὰ τσαῦτας αὐστηρὰς ἀνακρίσεις καὶ ὁ νομαρχικὸς ὑπαλληλὸς μετὰ τοῦ ὑπομοιάρχου τὴν κάλπην διερευνήσαντες ἐπιβεβαιῶσιν τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων, εἶναι καὶ ἀδικον καὶ πικρὸν νὰ ἀποκλείσῃ ἡ βουλὴ διὰ τῆς ἀκυρώσεως τὸν λαβόντα τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ τοῦς ἀντιπροσωπεύσῃ ἐντὸς τῆς βουλῆς. Ἀφοῦ δὲ 198 ψήφοι ἐβρίθθησαν μέχρι τῆς ἑσπέρας, διὰ

τί νά λάβῃ ὁ Ἄξελος 140 μόνον, καὶ διὰ τί, ἐάν ἡ νόθευσις ἐνηργήθῃ, νά μὴ ἀποβῇ τὸ ἀποτέλεσμα ὀλοσχερῶς ὑπὲρ τούτου; Ἄλλως τε τὸ σύνολον τῶν ἐφουρευτικῶν ἐπιτροπῶν πέντε κατὰ συνέγειαν ὥρας ἀποπειραθὲν τῆς κάλπης πρὸς δοκιμὴν, δὲν ἠδυνήθη οὐδ' ἐν ψηφοδελτίον νά ἐξαγάγῃ, διότι, ὡς γνωστὸν, αἱ ὀπαὶ εἶναι πλάγιαί καὶ αἱ παρ' ἡμῖν λαβίδες δὲν ἔχουσι τοσαύτην ἐλαστικότητα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ δήμαρχος ἀπεπέμφθη ἐπίτηδες, διὰ νά λάβῃ ἡ ἐπιτροπὴ κειρὸν εἰς τὴν νόθευσιν, παρατηρεῖ, ὅτι καθὰ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας, εἶπεν, ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ Γλυκοφρύδου παρῆσαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, καὶ δὲν ἠδύνατο πρὸ αὐτῶν νά ἐνεργήθῃ τι κατὰ τῆς κάλπης. Ἄλλως τε ὁ Γλυκοφρύδης, ὅσα καὶ ἐν λέγει δὲν εἶναι πιστευτὸς ἤδη, διότι ἠλλάξε φάσιν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ δι' αὐτὸν ἔγεινε χοῦσις τῶν μέσιον, ἅτινα ὁ Ζεὺς μετεχειρίζετο, ὡσάντις ἤθελε νά ἐισχωρήσῃ εἰς μέρη πολυφυλάκτα. Οὕτως οἱ χρόνοι τοῦ Διὸς ἐπανήλθον καὶ ἀοράτως εἰσέδυσσε δυνάμις τις ἐντὸς τῆς κάλπης. Ἀφοῦ δ' ὁ Γλυκοφρύδης ἤρξατο ἐν τῷ μεταξὺ νά θορυβῇ καὶ σφόδρα μεγάλη συνεπικυνοῦτο, ἡ ἐπιτροπὴ φρονίμως ἀπέβηκε τοὺς ἀτακτοῦντας, διότι πιθανὸν ἦτο καὶ τὴν κάλπην αὐτὴν ν' ἀφαιρέσωσιν. Ἐάν δ' ὁ δήμαρχος δὲν ὑπέγραψεν εἰς τὰ πρακτικά, μήπως ἀρά γε καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν δὲν ἔπραξε τούτο; Ἡ ποιότητα αὐτὴ ἤθελεν ἔχει τὴν σημασίαν τῆς, ἐάν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε νά τὸν παραδεχθῇ ἀναίτιως, ἀλλ' ἀφοῦ σκανδαλιωδῶς ἤρξατο νά θορυβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τῆς, προνοῦσα ὑπὲρ τῆς κάλπης. Πρέπει μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ κάλπη τῆς Μηδείας ν' ἀκυρωθῇ; Τὸ κατ' αὐτὸν δὲν τὸ θεωρεῖ δίκαιον. Διότι, ἐάν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Βουλὴ δικάζει, τοιαῦτα ἔργα ἀναλαμβάνουσα, πρέπει καὶ εἰς ἀποδείξεις νά στηρίξῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς, ἐνκαθὰ δὲ ἀποδείξεις δὲν ὑπάρχει. Διότι, ἀφοῦ καὶ ὁ ὑπομοίραρχος, καὶ τοὶ ὑπογεγραμμένοι, ἤρνηθη ὀλοκλήρως τὴν νόθευσιν καὶ διετράνωσε τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν, δὲν βλέπει ποία λείπεται ἄλλη ἀπόδειξις. Ἐάν δὲ δι' εἰκασίων πρόκηται νά ἀποφασίσωμεν, εἴθε ποτὲ μὴ καθιερωθῇ τοιαύτη ἀρχή, διότι οὐδὲν ἄλλο προβλέπει ἢ τὴν καταστροφὴν παντὸς κοινωνικοῦ δικαίου. Ἀλλὰ, ἐπειδὴ διεκόπη ἐπ' ὀλίγον ἡ ψηφοφορία, ἀρα, λέγουσιν, ἡ κάλπη πρέπει ν' ἀκυρωθῇ. Εἰς τί δὲ εἶναι ὑπεύθυνος ἡ ἐπιτροπὴ, ἐάν ὁ εἰσαγγελεὺς ἠθέλησε νά μεταβῇ ἐκεῖ πρὸς ἀνάκρισιν; Ἐάν δὲ τυχὸν δὲν μετέβαινε, πόση ἀφορμὴ λόγων καὶ παρεξηγήσεων ἤθελε δοθῆ πρὸς τοὺς ἐναντίους; Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ ὅτι πολ-

λοὶ τῶν ἐκλογῶν ἀπεσφύθησαν διὰ τοῦτο ἐκ τῆς ἐκλογῆς, οὐδεμίαν παρατηρεῖ ἐνστάσιν εἰς τὰ πρακτικά καὶ οὐδεὶς ἐπομένως πρέπει νά γίνῃται λόγος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι πολλοὶ δὲν ἐψηφοφόρησαν, ἀλλὰ τούτο γίνεται καταληπτὸν, ὅταν ἐξετάσωμεν πῶς ἐνεργοῦνται αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ναυπλίας. Περὶ τούτου δὲ μαρτύρεται τὸν ἕτερον τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅστις καίτοι μὴ διατεθειμένος ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἄξελου, θέλει διομολογήσῃ τὸ πρᾶγμα, ὡς πρόσωπον τοῦ ὁποῦ ὁ χαρακτηρ εἶναι ἀξιοσέβαστος. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα παρατηρεῖ, ὅτι ἐπαναλήψεως οὐδὲν ἄλλο θέλομεν πράξει, ἢ νά ἀπαυδήσωμεν τὸν ἀτυχῆ λαὸν τῆς Ναυπλίας, ὅστις μετὰ τοσαύτας ἐκλογικὰς περιπέτειας εἰσὶ δὲν ἀντιπροσωπεύεται ὀλοσχερῶς ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Διότι οὕτως λειπὸν σήμερον περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ἡ βουλὴ ἄς ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τὸν ὑποψήφιον ἐκεῖνον, τοῦ ὁποῦ ἄλλοτε ἡ φωνὴ ἐγερθεῖσα, προπαρασκευάσα τὰς ἐδρας ταύτας, ἐρ' ὧν ἰστάμεθα.

Ἄλλος ἐπήνηγκεν ὅτι δύο κυρίως εἶναι οἱ τῆς ἀκυρώσεως λόγοι. Ἄ. ἡ τῆς κάλπης νόθευσις, καὶ Β'. φαινόμενη τις παρανομία. Τὸ πρῶτον παρέχει ὑπονοίας, ἀλλ' ὅχι καὶ βεβαιότητα. Τὸ δεύτερον εἶναι προφανές, διότι ἡ διακοπὴ τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο. Τρίτος δὲ παρέπεται λόγος, ἡ τοῦ δημάρχου ἀπουσία κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν αὐτῆν τῆς κάλπης. Ἐπειδὴ δ' ὑπάρχει κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν αὐτῆν τῆς κάλπης ὑπόνοια, τὴν ἀμφιβολίαν χεῖ περὶ τῆς νοθέσεως τῆς κάλπης ὑπόνοια, τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην θέλει ἐξηγήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον. Ἐάν λοιπὸν ὑποτεθῇ ὅτι εἶναι νόθευσις, διὰ τῆς ἐπικυρώσεως θέλει ἀδικηθῆ εἰς τὸν ὑποψήφιον. Ἐάν δὲ ἦναι, οὐδεὶς αὐτῶν ἀδικεῖται διὰ τῆς ἐπαναλήψεως. Τὸ πρῶτον ἀρα βλέπει πάντοτε ἕνα, τὸ δεύτερον τοῦναντίον οὐδένα· ἀλλ' εἶπεν ὅτι ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀκυρώσιν ἀποδείξεις· ἀσπάζεται τὴν ἀρχὴν, ὅταν ἐκ τῆς ἀκυρώσεως θελῇ προκύψῃ ἀδικημα, ἐνταῦθα ὅμως δὲν θέλει συμβῆ, ὡς παρατήρησε, τούτο. Ἐν ᾧ δ' εἶπεν ὁ ἀγορεύσας ὅτι διὰ τῆς ἀκυρώσεως θέλουσι καταστραφῆ ἕνός πολιτοῦ τὰ δίκαια, τοῦναντίον αὐτὸς παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τῆς κυρώσεως θέλει ἀποκοσταντῆν ὁ Μιχαλόπουλος, ἐνῶ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ὁ Ἄξελος δὲν ἀποκλείεται, καὶ θέλουσι συναγωνισθῆ συνάμα οἱ τρεῖς. Ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ ταύτης ὁρμώμενος ὡσαύτως παρατηρεῖ, ὅτι αἱ ἐξ εἰκασίας ἀποφάσεις μὴ παράγουσαι ἀδικίαν, δὲν πρέπει νά θεωρῶνται ὡς ἀδικοί. Ἐπὶ τούτοις λοιπὸν ἀποφάνεται καὶ οὗτος ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας.

Φωτισθείσης δὲ τῆς βουλῆς μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ πολ-

λων βουλευτων, εγενετο επι της γνωμοδοτησεως της μειονοψηφιας της επιτροπης υπο την επιτηρησιν των ψηφολεκτων Κ.Κ. Πετρινου και Νικου ψηφοφορια κατ' ονομαστικην κλησιν, εξ ης συνηχθη, κατα το ωδε προσαρτωμενον της ψηφοφοριας πρωτοκολλον, οτι η βουλη απεριψε την περι ακυρωσεως της εκλογης του δημου Μιδειας γνωμοδοτησιν της μειονοψηφιας της επιτροπης, δια ψηφων 45 κατα 35 αρνησιψηφουντων 4.

Πρωτοκολλον ψηφοφοριας των βουλευτων

Επι του εξης ζητηματος.

Παραδεχεται η βουλη την περι ακυρωσεως της βουλευτικης εκλογης του δημου Μιδειας γνωμην της μειονοψηφιας της επιτροπης, ναι η ουχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	N.	Γ. Κ. Βελές
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Ιω. Α. Χατσόπουλος
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Γ. Ιω. Γιολλάδης
Δ. Δελιγεώργης	O.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος
Π. Τσιμπουράκης	N.	Μιχαήλ Σισίνης
Πάνος Μοναστηριώτης	O.	Γρηγ. Χατσηγιάννης
Σταύρος Γρίβας	O.	Γεώρ. Μήτσος
Ιω. Πετμεζής	O.	Ιω. Κλήμακας
Δημ. Κονδύλης	N.	Αναγ. Δημητρίου
Αντ. Καμπάνης		Πέτρος Α. Ζάνος
Ανδρέας Δαμόπουλος	N.	Μ. Ν. Βαλιέτας
Νικόλαος Ιατρός	N.	Χρ. Ν. Δεμάθας
Αναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ηλίας Παπαδαίος
Δ. Καλλιφρονάς		Γεώρ. Πετμεζής
Κωστής Βρυζάκης	N.	Ν. Ανδρικόπουλος
Ανάργυρος Πετράκης		Βασίλειος Πετμεζής
Κ. Τζαβέλας	N.	Ιω. Ζάκκος ήρνήθη ψηφον.
Σ. Στράτος		Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης
Π. Ράγκος		Αθ. Δαηλιόπουλος
Α. Π. Νάκος	O.	Σταμ. Νικολαΐδης
Αντ. Γεωργαντάς	O.	Βελισάρ. Νικολαΐδης
Πέτρος Τσανετάκης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
Γ. Κονδύλης ήρνήθη ψηφον.		Δ. Ν. Μπούκουρας
Κ. Φασίτσας		Γ. Α. Αντωνόπουλος
Ελευθέριος Καλογεράς	N.	Ζαφείρ. Δεπάστας
Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Εμ. Αντίπας
Αγ. Γουζούσης	N.	Ανδρέας Νοταράς

Ευστάθ. Οικονομοπουλος		Γεώρ. Η. Ζαφειροπουλος	O.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	O.	Καναλόπουλος	N.
Εμ. Χ. Τσουγλος	N.	Κ. Δ. Σγιανάς	O.
Ιωάν. Ζαφειρόπουλος		Ιω. Γκούρας	O.
Ματθαιος Πρωτοπαπας		Αναγ. Κεχαγιās	O.
Ν. Κορφιωτάκης		Σπ. Λογοθετόπουλος	O.
Εμ. Μελετόπουλος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	O.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	
Ηλίας Γιατράκος	O.	Χρ. Τσίνος	
Λουκάς Στέφανος	O.	Δημ. Κουμανιώτης	O.
Εμ. Σποριδωνος	O.	Θ. Ι. Μήζης	
Ρήγας Παλαμίδης	N.	Εμ. Α. Ορλιός	
Θ. Μ. Πετρινός	N.	Γ. Μπάστας	N.
Κ. Μανέτας		Κ. Δαρσιώτης	
Αλ. Αλεξανδρόπουλος		Στ. Αντωνιάδης	N.
Μ. Χατση Μελέτη	O.	Ιω. Περίδης	O.
Ν. Τσαλακιώστας	O.	Ανδ. Μάμουκας	
Α. Σακελλαριάδης	O.	Κάρολος Νάζος	
Ν. Μπούτσουκας	O.	Εύσερ. Παρίσση	
Π. Παπατσώνης		Αντ. Αρμάος ήρνήθη ψηφον.	
Ιω. Παπατσώνης	N.	Μητ. Αναστασοπουλος	O.
Σποριδιαν Βαλιέτας	O.	Ιω. Τομαράς	N.
Στρατής Αλεγγιαννάκης	O.	Αθ. Καστανός	O.
Σπ. Α. Βαρέτσας		Γ. Σ. Κριεζής	N.
Παύλος Αετούδης		Α. Γ. Κουντουριώτης	O.
Χρυσ. Σουμπίρας	O.	Α. Α. Κουντουριώτης	O.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Ιω. Γ. Κριεζής	O.
Κωνσ. Βεΐκος		Α. Χατσηίτσας	O.
Μ. Ιατρός	O.	Καλαμάρας Τσουκλής	O.
Α. Βιρβιλής		Κ. Δουδουγιώτης	O.
Γ. Μπάνης	O.	Γ. Ριζόπουλος	O.
Π. Μαυρομιχάλης	N.	Ιω. Τασσαίος	
Ανας. Μαυρομιχάλης		Μάρκος Βιτάλης	O.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Ιω. Οικονόμου.	
Ν. Μοσχούλας	N.		

Τελευταίον ο πρόεδρος αναγγείλας, οτι αντικείμενον της προσεχους θελης εισθαι η του φορολογικου νομοσχεδιου δια το ετος 1848 συζητησιν, διεδυσσε την συνεδριασιν εν ώρα 2 μ. μ.

Ο Πρόεδρος
Α. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ

Οι γραμματεΐς
Εύσερ. Μ. Παρίσσης
Ιω. Αντωνόπουλος.

Τῆς 7 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνεληθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ ἐξεθεσίως πλήρως τῆς βουλῆς ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπογράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη δ' ἀντικείμενον ἡ συζήτησις τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου προκειμένου δὲ νὰ συζητηθῇ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, παρετήρησέ τις ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρχὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, διότι ἡ περὶ τούτου συζήτησις ἀνήκει εἰς τὸ δεύτερον τμήμα κυρίως δ' ἀρχὴ αὐτοῦ ἡ φορολογία, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι χρεῖα φορολογίας· τὰ δ' ἐπὶ μέρους περὶ τοῦ τρόπου τῆς φορολογίας ἀνήκουσιν εἰς τὰ καθ' ἑκάστα.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι ἀρχὴ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων δὲν εἶναι ἡ φορολογία, ἀλλ' ἡ βάση ἢ τὸ σύστημα αὐτῆς, καὶ ἡ ἀπόρριψις φορολογικοῦ τινος νόμου, δὲν ἀποδεικνύει ἀρνήσιν τῆς φορολογίας ἀλλ' ἀπόρριψιν τοῦ προτεινομένου συστήματος· ἔπειτα ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τῆς ἀρχῆς ἐτηρήθη πάντοτε μέχρι τούτου καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας συνόδους.

Παρετήρησιν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ ταῦτον κατὰ λάθος ἐγένετο ἀλλοτε, διότι ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς φορολογικοῦ, εἶναι ἡ ἐπίθεσις τῶν φόρων, καὶ διὰ τοῦτο πέρυσιν, ἂν ὑπερίσχυεν ἡ κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία, ἦτο φόβος μὴ ὑπολειφθῇ ἡ Κυβέρνησις ἄνευ φορολογικοῦ νόμου.

Συνομολογηθέντος μετὰ ταῦτα ὅτι ἀρχὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου θεωρεῖται ἀπλῶς ἡ τῶν φόρων ἐπίθεσις, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δαυνοπούλου καὶ Δεμάθα, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 83.

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, τούτεστιν τὴν ἐπιδαλὴν τῆς φορολογίας, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὄρεινός	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Ἰωάννης Κλίμακας	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Δ. Δελιγεωργίου	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Π. Τσιμπούρακης	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Χρυσὸς Ν. Δεμάθας	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Ἡλίας Παπαδαῖος	N.
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Γεώργιος Πετμεζῆς	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Βασίλειος Πετμεζῆς	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Ἰω. Ζάρκος	N.
Νικόλαος Ἰατρός		Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης	
Κ. Τζαβέλλας	N.	Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Σ. Στράτος		Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Πέτρος Τσανετᾶκης	N.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Γεώρ. Πανοφροφτόπουλος	N.
Κωνσ. Φασίτσας	N.	Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦγλος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς		Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	N.
Γεώργιος Ι. Βατίστας		Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Ἄγγελος Γαυζοῦσας		Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Ἰωάν. Α. Χατζόπουλος		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.	Ἡλίας Γιατράκος	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Λουκάς Στέφανος	
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.	Ρήγας Παλιμίδης	

Θεόδωρος Μ. Πετρώνης		Παν. Παπαδάκημαντόπ.	N.
Κωνσταντίνος Μανέτας	N.	Ίωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Άλεξν. Αλεξανδρόπουλος		Χριστόδουλος Τσίνος	
Μελέτης Χατοση Μελέτη	N.	Δ. Κουμανιώτης	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	
Δημήτ. Σακελλαριάδης	N.	Έμ. Λαζάρου Ορλώφ	N.
Νικόλαος Μπούτουνας	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Π. Παππατσώνης		Κώστας Δαρειώτης	
Ίω. Παππατσώνης	N.	Σταμάτιος Άντωνιάδης	N.
Π. Δαρειώτης		Κωνστ. Άντωνιάδης	
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Ίωάννης Περιδης	N.
Στρατής Δελφγιαννάκης	N.	Άνδ. Μάμουκας	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.	Κάρολος Νάζος	
Παύλος Λεντούδης		Εύστράτιος Παρίσης	N.
Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.	Άντώνιος Αρμάος	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Μήτ. Αναστασόπουλος	
Κωνστ. Βέϊκος		Ίω. Τομαράς	N.
Μιχαήλ Ιατρός	N.	Άν. Παπατσώνης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Άθ. Καστανάς	
Γεώργιος Μπάνης	N.	Γεώρ. Σ. Κριεζής	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	N.
Α. Μαυρομιχάλης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Ίωάννης Γ. Κριεζής	N.
N. Μοσχούλας	N.	Δημήτριος Χατσιακος	N.
Γεώρ. Π Ζηρεφόπουλος	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Α. Κανελόπουλος	N.	Κωνστ. Δυοβουνιώτης	N.
Κωνσταντίνος Δ. Σχινας	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Ίωάννης Γκούρας		Ίωάννης Τασσαίος	
Αναγνώστης Κεχαγιᾶς		Μάρκος Βιτάλης	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος		Ίωάννης Οικονόμου	

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθέντα καθ' ἓν ἕκαστον τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 αὐτοῦ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο δεκτὰ, δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως:

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν Ἐγκλητικῶν Φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1848 εἰσπρακτέοι ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἔπονται:

1) Ἐγγίος φόρος, 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2) Δικαίωμα ἐπικαρπίας.
 α. 15 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν ὅ. 10 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων πικτῶς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα πρότερον ἐθνικά, παρελήφθησαν καὶ ἐκαλλιέργηθησαν ἀπὸ τοῦς σημερινοῦς δικαιοτάχους, τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐρτυτεύθησαν μετ' ἀδειαν τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀλωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ, ἢ ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγεγραμμένον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλαν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουσιν ἀποδοθῆ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς κτήματα 3 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαεταί πιστώσει ἀποκτιθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3/15 Νοεμβρίου 1836 Νόμων, καὶ ἐν τῇ ὁρισμένη προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἐπιλήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γείνη κατάσχεσις καὶ ἐκποιήσις ἀνυπόλογου μέρους τῶν παραχθισομένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιότερων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου ἀνγνησθέντος παρετήρησέ τις ὅτι ἐν τῷ 4 αὐτοῦ ἑδαφίῳ διὰ τῆς λέξεως «ἰδιοκτήτην» ἐννοεῖται ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἀσταχολογίων, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι καλλίτερα νὰ ὀρισθῇ σαφέστερον, ἀντικαθισταμένης τῆς λέξεως «ἀσταχολόγον».

Παραδεχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην ἡ βουλή παρελήφθη δι' ἀναστάσεως τὸ 5 ἄρθρον, ἀντικαταστήσασα ἐν τῷ 4 αὐτοῦ ἑδαφίῳ τὴν τελευταίαν λέξιν «ἰδιοκτήτην» μετὰ τὴν «ἀσταχολόγον» ἔχει λοιπὸν οὕτως.

Ἄρθρ. 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν

1) Τὰ ἄγυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κῆται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ἢ καλλιεργητὴν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὕσπριων.

3) Τα σποράδην φυτευμένα άπωραράρα δένδρα, τόνον έντός του άνωτέρω στρέμματος, όσον και εις τούς άγρούς, αϊλάς, και άμπελώνας.

4) Τα άσχαλόγια, ανά 2 μόνον κοιλά δι' έκασον άσταχολόγον.

5) Ο λιναρόσπορος, καναβούσπορος, και ριζαρόσπορος.

6) Τα φύλλα των συκαμινομωρεών, καθ' όσον άφορα τον έγγειον φρον.

7) Η ρόδη, και ο εϊκος, όταν δεν άλωνίζονται και

8) Ο Έγγειος φόρος 50 όκάθ. ελαιών, προς ιδίαν χρ'ήον έκάσου ιδιοκτητήτου εκ των προς θρωσιν χρ'ήσιμων.

Προϋτήη μετά ταύτα εις συζήτησιν τό 6 άρθρον, έν η προεταίνετο τό σύστημα τής εις είδη ένοικιάσεως αντί του τής εισπραξέως, έφ' ου ή μειονοψηφία τής έπιτροπής έν τή έκθέσει αύτής καταπολεμούσα τό σύστημα τής ένοικιάσεως, προταίνει τήν άπόρριψιν αύτου και τήν παραδοχήν του τής εισπραξέως.

Κατά τής γνωμοδοτήσεως λοιπόν τής έκθέσεως τής μειονοψηφίας, λαβών τις τον λόγον άνέπερεν, ότι μοναδική φαίνεται εις αύτον, και ίσως και εις τήν Βουλήν άπασαν ή έκθεσις του μειονοψηφόντος μέλους τής εισηγητικής έπιτροπής επί του νομοσχεδίου περι φορολογίας των προΐόντων τής γής, καθ' όσον ο συντάκτης αύτής προσβείη άρχην άντισυνταγματικην και κατασρεπτικην, ότι ή ένεργάσα Βουλή δεν δύναται ούδ' έντός τής αύτής συνόδου, ούδ' έντός τής αύτής περιόδου νά παραδεχθ' ή σύστημα, έναντίον του όποιου άπιστάλη' αύτω δε προσπαθεί νά έντυπώσ' ην τετραμμένην ιδεάν ότι πρέπει νά έμυση ή Βουλή εις τά άπαξ αποφασισθέντα, άνκαι τουτο ήθελεν είσθαι έπιβλαβές και επίζημιον' διότι τοιαύτην έλαβεν έντολήν, και υπό τοιαύτον όρον εξέλεξατο και απέστειλεν αύτην ο λαός· άλλ' ή έποχή τοιαύτων ιδεών παρελήθη, και δεν ζώμεν εύτυχώς εις τον αϊώνα εκείνον, ότι οι άντιπρόσωποι έν άλλοις έθνεσι συνήρχοντο φέροντες πληρεξουσιότητα περιωρισμένην. Σήμερον πάς Βουλευτής είναι έλευθερός νά παραδεχθ' ή, τι άλλοτε άντέκρουτε, και νά πολεμήσ' ή, τι άλλοτε υπεστήριζεν, άρκει νά οδηγηται από τής πείρας του παρελθόντος, από τής έλευθερίας αύτου συνειδήσεως, και από του άγνού πατριωτικού αϊθ'ήματος. Καλώ, ποιούσα έπιψηφισεν άλλοτε ή Βουλή τό μέτρον τής άμέσου εισπραξέως και έπεδοκίμασεν άπάσας τάς προκαταρκτικάς πράξεις τής Κυβερνήσεως, αναφορικώς ως προς τό σύστημα τουτο, καθότι έπίστευε συμφώνως με τήν ιδίαν κυβέρνησιν, ότι δι' μιαν έπαρκούς και

άστρηάς έπιτηρήσεως ήθελεν εφαρμισθ' ή τό μέτρον τουτο άνεπιζημιώς προς τε τό δημόσιον και τούς φορολογουμένους, άλλ' ούχ ήττον φρονίμως ήθελε πράξει παραδεγομένη τό προτεινόμενον μέτρον τής ένοικιάσεως των προσόδων, άφου αύτή ή κυβέρνησις ήτώς διά τής έκθέσεώς της έκράζει, ότι κατέβαλε μιν πάσαν δυνατήν προσπάθειαν, και έλαβεν όλα τά μέτρα επί τής θεσπισέως των προΐόντων, άλλ' όμως και πάλιν δεν έπίεστη ότι οι φόροι έδεδαιώθησαν επ' ακριβείας. Μετά τριακόντη λοιπόν ειλικρινή όμολογίαν, μετά τήν έπικρατούσαν κοινήν γνώμην, και μετά τήν ιδίαν έκάστου πεποιθήσιν, τίς έχων αίσθημα πατριωτισμού ήθελεν έμυσειν εις τήν παραδοχήν μέτρου πανταχόθεν κατακρινόμενου ως επίζημιού και άλυσιτελούς; Δέν έχομεν μυρία παραδείγματα άλλων κυβερνήσεων, αίτινες και συστήματα φορολογικά μετέβαλον, και νόμους κατήρησαν; άλλά τό μειονοψηφόν μέλος τής έπιτροπής τι άντιτάττει κατά τής παραδοχής του μέτρου τής ένοικιάσεως; ότι ή άμεσος εισπραξις είναι σωτήριος, διότι άπαλλάττει τούς μιν φορολογουμένους από τάς καταπίσεις, τό δε δημόσιον από τάς καθυστερήσεις· από τάς καταπίσεις, τό δε δημόσιον από τάς καθυστερήσεις· ένθ' τό τής ένοικιάσεως δίδει χώραν εις μεγαλειτέρας καταχρήσεις, των όποιων συμμετέχουσι κατά μέγα μέρος οι υπάλληλοι τής έξουσίας· άλλ' όταν εκ τής ένοικιάσεως γενώνται τοιαύται καταχρήσεις πραττόμεναι υπό δυο ή τριών υπαλλήλων, πόσαι δεν βάλουσι εκπνηγάσει από τής άμέσου εισπραξέως, εις ην ήθελουσι ύπηρετήσ' άντι τριών σου εισπραξέως, εις ην ήθελουσι ύπηρετήσ' άντι τριών 100—200 υπάλληλων και ουτοι μάλιστα προσωρινοί; Περι δε τής καθυστερήσεως των 18 εκατομμυρίων έντός των 10 έτών, καθ' ή έπικράτει ή ένοικιάσις, παρατηρεί προς τό μέλος τό μειονοψηφόν ότι εις τούς ύπολογισμούς του παρεσέδυσαν λάθη, διότι τό ποσόν τουτο δεν πηγάζει από μόνους τούς έγκλητικους φόρους, άλλ' άφ' όλων έν γένει των έσόδων, τό δε προκύπτον καθυστέρημα από των προσόδων αναβαίνει εις 11 περίπου εκατομμύρια άνήκοντα εις 12 χρόνους, καθ' ή έχου τό σύστημα τής ένοικιάσεως. Παρατηρεί προσέτι ότι καθ' ή τήν πλείστον καθυστερήματα θεωρούται ως μη ύπάρχοντα, διότι τό πλείστον μέρος είναι έξηραλισμένον, καθ' έν τρόπον και τά επί τής άμέσου εισπραξέως καθυστερήματα. δύναται όμως αύτός νά δεδαιώσ' ην Βουλήν ως διατελέσας επί πολλά έτη εις τήν οικονομικην ύπηρεσίαν, και εις τίς μάλλον προοδοφόρους έπαρχίας, ότι όταντις ή κυβέρνησις έκαμνέ χρ'ήσιν του μέτρου τής άμέσου εισπραξέως, και πρό τής μεταβολής, και μετά τήν μεταβολήν

ἀπέτυχε, καὶ θεωρεῖται ἐξαιρέσις, ἂν εὐτυχῆς να ωφελήθη μεταχειρισμένη τὸ μέσον τοῦτο· παραδείγματα δὲ πρὸς γνώσιν τῆς Βουλῆς ἀνέφερεν, ὅτι τὸ 1835 ἡ ἐπάρατος τῶν Θεσῶν παράγαγεν ἔγγειον φόρον διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως 52,000 κοιλὰ σίτου, τὸ δὲ 1840 37,564, τὸ 1845 διὰ τοῦ τῆς εἰσπράξεως 16,652, καὶ τὸ 1846 26,038. Ἐνῶ λοιπὸν ἡ γεωργία προοδεύει, ἰπ' ἐναντίας τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου ἐλαττοῦνται· ἐν Πάτραις ὁμοίως τὸ 1843 εἰσπράχθησαν κατὰ τὰ 2/3 12,567 τὸ δὲ 1844 10,150, τὸ 1845 6,505 καὶ τὸ 1846 7 312 κοιλὰ. Ἐκ τούτων λοιπὸν πείθεται πᾶς τις ὅτι ἡ ἀμέσος εἰσπραξις δὲν συμφέρει, διότι ὡσαύτως ἡ κυβέρνησις ἐπιλόγηται τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως ἐζημιώθη οὐσιωδῶς. Τὸ μέτρον τῆς διαθέσεως τῶν προσόδων, τὸ ὑποῖον μᾶς προτείνει ἤδη ἡ κυβέρνησις εἶναι πολὺ διάφορον ἐκείνου τῆς γνωστῆς ἐνοικιάσεως, καθ' ὅσον οὐδὲ κίνδυνον τρέχει τὸ δημοσίον καθυστερήσεων ἢ ἄλλων δολοπλοκιῶν, οὔτε οἱ φορολογούμενοι ἐπαπειλοῦνται ὑπὸ οἰασθήποτε καταπίεσεως ἢ καταλλίψεως· ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν, ὅτι καθυστερήσεις συνέβαινον, διότι οἱ ἐνοικιασταὶ εἶχον ἢ ἐλευθερίαν τὴν διαχειρῆσιν τῶν προσόδων, ἢ εἰς χεῖρας τῶν τοῦς καρποῦς· ἐν ᾧ ἤδη οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι μόνον νὰ βεβαιώσωσι τοὺς φόρους, οἱ δὲ φορολογούμενοι θέλουσι τοὺς μετακομίσει εἰς ἕκαστον δῆμον· ὥστε αἱ καταπίεσις αἱ λομβάουσαι χώραν ἐκ τῆς μετακομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς χρήματα κ. τ. λ. ταῦτα πάντα ἐξέλιπον ἤδη, διότι οἱ ἐνοικιασταὶ οὐδεμίαν μετὰ τῶν φορολογουμένων ἔχουσι ἄσολογίαν· ἐτι δὲ ἡ ἐκτίμησις τῶν ὀφίμων κατοργήθη περισθεῖσα εἰς μόνους τοὺς ἀραβοσίτους τοὺς μεταφερομένους εἰς κῆνους. διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι ἠδύνατο ὁ προαγορεύσας ν' ἀποκρούσῃ τὸν λόγον καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς μειονοφηρίας καὶ νὰ προτείνῃ λόγους καταλλήλους πρὸς ἀνατροπὴν οὐδεποτε ὅμως νὰ κατακρίνῃ τὴν μειονοφηρίαν, νομίζων παράδοξον ὅτι εὐρέθη ἄνθρωπος νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ἐναντίαν τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως· τὸ τοιοῦτον εἶναι ἐκτὸς πάσης συνταγματικῆς τάξεως. Ἐν ᾧ μάλιστα ἡ μειονοφηρία ἠδύνατο νὰ παραπονεθῇ κατὰ τῆς πλειονοφηρίας, ἥτις λαβοῦσα ἐπιτροχάδην, ὡς φαίνεται, ὑπ' ὅσιν τὸ φορολογικὸν νομοσχεδίον, διήλθεν αὐτὸ ἀβρόχοις ποσὶ, ἐν ᾧ πρόκειται περὶ μεταβολῆς φορολογικοῦ συστήματος καὶ οὐδεμίαν παρατήρησιν ἐπήνεγκεν ἐπὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, οὐδ' ἐξέθεσε λεπτομερῶς τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπεστήριξαν νὰ παραδεχθῇ τὸ

σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως ἀντὶ τοῦ τῆς εἰσπράξεως. εἶναι ἀρχὴ ἀναντιρρήτος, ὅτι οὐδεὶς νόμος μεταβάλλεται ἀνευ ἀνάγκης, ἂν δὲν σχηματισθῇ κοινὴ γνώμη κατὰ τοῦ νόμου τούτου. Πρὸ πάντων ὅμως εἶναι ἀτοπὸν νὰ μεταβάλλωνται ἀνευ ἀπολύτου ἀνάγκης οἱ φορολογικοὶ νόμοι, οἵτινες ἀπαιτοῦντες πολὺν καιρὸν, ἵνα καλῶς ἐφαρμοσθῶσι, δὲν δύναται ἀμέσως νὰ φανῶσιν ὅποιοι εἶναι ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐφαρμογῆς. ἂν ἀναδέχεται μὲν νὰ εἶναι ἐκ τῆς πρώτης ἡ μὴ τὸ νέον προτεινόμενον φορολογικὸν τινὰ νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὸ νέον προτεινόμενον φορολογικὸν σύστημα. Ἡ βουλὴ δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὅσιν τὰ καλὰ ἢ κακὰ ἀποτελέσματα καὶ θέλει ἀποφασίσαι ὅτι κρίνει συμφερότερον εἰς τὸ ἔθνος. Αὐτὸς ὅμως ὡς διατελέσας καὶ πέρσει βουλευτῆς καὶ εἰσηγητῆς μάλιστα ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, ἀπορηνάμενος ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως, λέγει καὶ ἤδη, ὅτι τὴν αὐτὴν προσβέβη ἰδέαν, καὶ καλῶς ἐγόντων τῶν πραγμάτων δὲν εὐρίσκει λόγους ἰσχυροὺς, ἵνα μεταβληθῇ ὁ νόμος. Ἐπειδὴ καὶ πέρσει κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, πάντες ὁμολογοῦν, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως εἶναι καταλληλότερον καὶ προτιμότερον τοῦ τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' ἐν ἑλλείμματι ἔχει, ὅτι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰσχωρῶσι καταχρήσεις, ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν· ἀφ' ὅσων ὅμως τοῦτο τὸ ἑλλεῖμα μόνον ὑπάρχει καὶ τὸ σύστημα καθόλου, ἂν οὐχὶ ἀπολύτως, σχετικῶς τοῦλάχιστον κατὰ μὲγα μέρος εἶναι προτιμότερον τῶν ἄλλων, πρέπει νὰ ληρθῶσι τὰ ἀναγκαῖα προτιμότερα τῶν καταχρήσεων, οὐχὶ ὅμως νὰ τιμωρηθῇ ὁ λαός. Αἱ καταχρήσεις πρέπει νὰ περισταθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν, ἂν ὅμως δὲν κατορθοῦται ἡ ἐντελής ἐκρίζωσις αὐτῶν, δὲν ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ φορολογικὸν σύστημα κατὰ τὸν ἑλλεῖμα μόνον. διὰ τοῦτο τότε καθόσον μάλιστα ἡ πρὸς καταπίεσιν τοῦ λαοῦ. διὰ τοῦτο τότε καθόσον μάλιστα ἡ κυβέρνησις ἀνεδέχεται τὴν φροντίδα ὑπὲρ τῆς καταλλήλου ἐκλογικῆς τῶν προσώπων, ὑπεστήριξε τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως. καὶ ἤδη δὲ οὐδὲνα ἄλλον λόγον οὐδ' ἄλλην τινὰ διαστήματος τῆς εἰσπράξεως ἀπαντᾷ, οὐδ' ἄλλην τινὰ διαφορᾶν, εἰμὴ ὅτι ἡ παρούσα κυβέρνησις, δι' ὅσιν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἐκτίθησι λόγους, θεωροῦσα ὡς ἐλαττωματικὸν τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, διότι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, κλυτταὶ ὅτι δὲν θέλει δυναθῇ νὰ κατασειλῇ τὰς καταχρήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸς δὲν δύναται νὰ πεισθῇ, ὅτι καὶ διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως δὲν θέλουσι γίνεσθαι καταχρήσεις, δὲν δύναται νὰ προτιμήσῃ τὸ νέον σύστημα ἐκείνου, τὸ ὅποιον πάντοτε ἐπρέπθεισεν, ἐναπόκειται ἄρα εἰς τὴν βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅτι ἔγκρισις.

Μετά τούτον λαδών τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνένεγκεν ὅτι, καὶ ὅτε τὸ πρῶτον ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θύματος ὡς ὑπουργός, αὐτός τε καὶ οἱ συναδελφοί του καθυπέβαλον πρὸς τὴν Βουλὴν προσφώνησιν δι' ἧς προέτειναν νὰ βρῆθῃ κάλυμμα εἰς τὸ παρελθόν, μηδὲν διὰ τοῦτο προτιθέμενοι νὰ προσβάλωσι, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος σιγὴν φρόνιμον καὶ ἐγγέλιμον νομιζόντες· ἀλλὰ τὸ μειονοψηφῶν μέλος ἀναπέτασεν ἐν μέρει τὸ κάλυμμα τοῦτο καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς λόγους, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ εἴπῃ τινὰ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ. Πρόκειται περὶ ὑπάρξεως καὶ εὐμερείας τῆς πατρίδος, καὶ ἕκαστος ὀρεῖται νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν παρρησιαί. Ὅστις ὅμως ἀναγνώσῃ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ μειονοψηφῶντος, ἐλπίζει ἐξήγησιν κακοῦ σκοποῦ ἐπὶ τούτου τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ ἐξηγήσῃ τὸν σκοπὸν, ἐξ οὗ παρεκινήθη νὰ γράψῃ ὁ μειονοψηφῶν τοιαύτην ἐκθεσὶν, καὶ θέλει περιορισθῆ εἰς τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπεχρέωσαν τὸ ὑπουργεῖον νὰ παραδεχθῆ τὸ σύστημα τῆς εἰς εἶδη ἐνοικιάσεως. Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι σύστημα πολυχρόνιον ἐφαρμοσθὲν καὶ μὴ δεῖξῃν τὰ καλὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῆ; ἐπὶ τρία ἤδη ἔτη ἐφαρμοζομένου τοῦ φορολογικοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως ἀναφαίνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αὐξήσεις δυστυχίας, κατὰ πρόοδον αὐξοῦσαν βαίνουσα. Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ὡμολόγησαν πάντοτε ὅτι γίνονται καταχρήσεις, ἀλλ' ἠλπίζον νὰ τὰς μετριάσωσιν, ἀλλ' ἀρῶν δὲν ἔδυνάθησαν, διὰ τὴν νὰ νομοθετῶμεν σύστημα, τὸ ὅποιον ἢ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ; εἰς τοιαύτην λοιπὴν περίστασιν δὲν ἔδυνάτο νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἤθειεν ὑπάρξει γνώμη ἐναντίᾳ τῆς μεταβολῆς τοῦ τοιοῦτου συστήματος· διότι γνωστὴ ἔγεινεν εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἡ οικονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις, καὶ ταύτης τῆς ὑπολογισθείσης ἐλάττωσις ἔτι προκύπτει, διότι αἱ τιμαὶ τοῦ αἴτου ἐξέπισον. Πῶς λοιπὸν ἔδυνάτο νὰ δεχθῆ τὸ ὑπουργεῖον ἐν σύστημα ἐντελοῦς ἀποτυχίας, διότι ἂν δὲν ἦναι ἀξιοκατάκριτον κατ' οὐσίαν, εἶναι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, ἧτις καὶ ἠδικῶς καὶ ὕλικῶς ὑπῆρξεν εἰς τὸ ἔθνος καθ' ὑπερβολὴν ἐπιζήμιος, καὶ νὰ μὴ προοδράμῃ εἰς ἕτερον, τὸ ὅποιον δίδει τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας; περὶ δὲ τῆς θελητικῆς τοῦ λαοῦ, λέγει ὅτι καὶ αὐτός ἐξ ἐπαρχίας εἶναι καὶ γινώσκει ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι λαοὶ συναισθανόμενοι τὸ ἀληθές αὐτῶν συμφέρον, ἐξῆρθέθησαν πεινῆμως καὶ εἰς ὑπασισταίς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ πρὸς ἄλλους, ὅτι ἂν καὶ τινες ὠφελοῦνται ἤδη ἐκ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως, ἐπειδὴ ὅμως οἱ διδόμενοι

φῶροι δὲν εισέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, κατασπαταλῶμενοι ὑπὸ τῶν εἰσπραττόντων αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο θέλει εὐρεθῆ ποτε ἡ Κυβέρνησις δικασμένη, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς, νὰ ἐπιβίβῃ νέους φόρους, καὶ νὰ δυστυχίσωσιν οἱ τίμιοι, ὡς ἀναπληρωθησομένων τῶν ἐλλείποντων φόρων ἐκ κοιῆς ἐφ' ὄλων ἐπιβίβσεως νέων φόρων, εἶναι προτιμότερον νὰ μεταβληθῆ τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως καθ' ὃ τινὲς μὲν πληρώνουσι τοὺς φόρους των, ἄλλοι δ' ἀρπαζοῦσιν αὐτούς. Κατ' εὐτυχίαν δὲ ἐλπίζει ὅτι πάντε τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθησαν τὴν μεταβολὴν τοῦ τοιοῦτου συστήματος, καὶ γαίρει ἐλέπων ὅτι ὑπάρχουσι βουλευταὶ φρονίμως ἀκεπτόμενοι καὶ διακρίνοντες τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων παραβλέπουσι τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν ὠφελείας. Διότι εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ εἰς τοὺς βουλευτάς ἴσως εἶναι συμφέρον ἀτομικῶς τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως· ἀλλ' αὐτοὶ ζητοῦντες αὐταπάρησιν καὶ πατριωτισμὸν χαλινοῦνται αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ παραδίδουσι τὰς προσόδους, ἵνα διατεθῶσι μόνον πρὸς εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχὶ πρὸς ἀτομικὴν ὠφελείαν προσωπῶν. Ὅταν πρόκειται περὶ πατρίδος, ὡς λέγει ὁ μειονοψήφων, αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ παραχωρήσεις δὲν πρέπει νὰ πικρῶσιν κανένα· ἀλλὰ προβαίνειν περιαυτολογεῖ ἀνοποφόροι, κατακρίνων τὴν πλειονοψηφίαν, ἐνῶ καὶ φυσικῶς καὶ εὐαγγελικῶς εἶναι ὀρθὸν ὅτι εἰγαθαὶ αἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα. Οὐδεὶς ἔχει πлагичὸς σκέψεις, ἀλλ' ἕκαστος τὴν ὑπάρξιν τοῦ ἔθνους καὶ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, γινώσκουσι ὅτι πρὸς ταῦτα κρίνει καταλλήλοτερον. Τῶντι δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους ἐπαχὴν πέρυσιν, συζητουμένου τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, τὰ 3/4 τῆς βουλῆς ἦσαν σύμφωνα εἰς τὰ τμήματα ὑπὲρ τῆς ἐνοικιάσεως, διότι ἐβλεπον τὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως ἐπιχειρῶμενον κίνδυνον εἶπον λοιπὸν ὅτι ἦτο καλὸν νὰ καταφύγωμεν εἰς ἥττον πλημμελὲς σύστημα· ἀλλὰ λόγοι πολιτικοὶ ἀνάγκασαν τὴν κυβέρνησιν νὰ διαλύτῃ τὴν βουλὴν. Τὴν διαθεσὶν δὲ τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσῃ τις· διότι πάντες γινώσκουσι αὐτήν. Παρῆλθεν δ' ὁ χρόνος, καθ' ὃν δὲν δύναται με τοιαύτας ἐδῶνάντο νὰ ἐπιβρέσωσι τὴν βουλευτικὴν θελήσιν· Εὐρισκόμεθα εἰς τὸν δέκατον ἑννατον αἰῶνα, καθ' ὃν δὲν δύναται με τοιαύτας προκαταλήψεις νὰ δεκασθῆ ὁ ἐλεύθερος τῶν βουλευτῶν χαρακτήρ, καὶ ἡ συνείδησις των μὲν ἀναπιδρέστος ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐναντίας τοῦ συμφέροντος τοῦ ἔθνους ιδέας, καὶ ἐνίοτε καὶ ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀτιμῶσεων τῶν λαῶν δύναται ν' ἀποφα-

αίωσιν, όταν κρίνωσιν ότι ο λαός αίτει τα τοιαύτα άγνοών τό αληθές συμφέρον του, ως ο πατήρ δέν δίδει εις τό παιδίον αύτου τήν μάχαιραν, τήν όποίαν ζητεί, γινώσκων ότι δύναται δι' αύτης νά σφαγή. Οι άνθρωποι δε θεωρούσι τās πράξεις τών άλλων και ούχι τούς λόγους, διότι εις εκείνας κατοπτρίζεται ή διαγωγή αυτών καθ'αυτάς, και εξ εκείνων κρίνουσι κατά πόσον πρέπει νά πιστεύωσιν, όσα οι άλλοι λέγουσι. Περι δε τών έκλογών λέγει, ότι τό σύνταγμα δέν περιορίζει τήν έλευθέρην έκλογήν του λαού, και ούδ' έχει περί τούτου νά παρατηρήσθ. Κατά δυστυχίαν όμως τό μεινοψηφούν μέλος διαλαμβάνει περί τής επιδοκιμασίας του λαού επί τής διαλύσεως τής παρελθούσης βουλής, και τής επιδοκιμασίας τής πράξεως του βασιλέως. Αλλά δέν έπρεπε νά φέρη εις τό μέσον ό μεινοψηφών τό όνομα του άνευθύνου Άνακτος, αλλά τών υπευθύνων ύπουργών και κυβερνήσεων. Αι πράξεις αύται ανάγονται εις τούς ύπουργούς και τούτους άφορώσιν, άλλα όμως ήσαν τά τότε πρόσωπα και άλλα είναι τώρα· εκείνα αναδέχοντο τήν εθύνην τής καλής εφαρμογής του συστήματος τής εισπράξεως, ταύτα λέγουσιν ότι δέν δύνανται νά έφερμώσωσιν επιτυχώς τούτο, και ζητούσι νά μεταβάλλωσιν αύτό όπως συμφερώτερον εις τό έθνος νομίζουσι. Κακώς δε συμπεραίνει ό μεινοψηφών ότι, επειδή ή βουλή παρεδέχθη πέρσει τό σύστημα τής εισπράξεως, νομίζουσα ότι θέλει φέρει τήν εύδαιμονίαν του τόκου, όφείλει νά επιμένη εις τούτο, και αφού είδεν ότι τό σύστημα τούτο έφερει εις άθλίαν κατάστασιν τά οικονομικά ήμών πράγματα· διότι τό μόν άμάρτανειν εις άνθρωπινον, τό δε επιμένειν εις τά ήμαρτημένα είναι άνόητον. Τίς παραλληλισμός δε δύναται νά ύπάρξη μεταξύ τής πράξεως τής διαλύσεως τής βουλής, τών έκλογών και τών ιδίων συμπερασμάτων έκάτου βουλευτου, εξ ών όφείλει νά μορφώσθ εν πεποιθήσει τήν γνώμην του; οι αύτοι βουλευται ήδύναντο πέρσει μόν ν' άποφασίσωσι και νά παραδεχθώσιν εν σύστημα, ήδη δε φωτιζόμενοι εκ τής πείρας νά επανορθώσωσι τό ήμαρτημένον, και νά παραδεχθώσιν έτερον· ώστε και άπαράλλακτος αν ήτον ή παρελθούσα βουλή ήθελε διορθώσι τά ήμαρτημένα. Η βουλή δέν αντιφάσκει εις έαυτήν, αλλά φθάνουσα εις τό χειλος του κρημού, εντός του όποιου άλλοτε έπεσε, δέν θέλει πίσσι και αύθις, αλλά θέλει παρεκκλίνει, έχουσα εύλογωτάτας άφορμάς· δέν θέλει ύδηγήσει τό πλοϊον επί τών σκοπέλων, αλλά μεταβάλλουσα τήν διεύθυνσιν του πηδαλίου, θέλει τό διεύθιναι εις ασφαλή λιμένα, ύδηγομένη εκ τής πείρας τού

παρελθόντος· διότι και κατά τό ευαγγελικόν ρητόν « ό μόν γνώσκει και ποιήσας ολίγα θαρήσεται, ό δε γνώσκει και ποιήσας μεγάλα θαρήσεται. » Πέρσει δέν ήτον εισέτι γνωσόν ότι είναι αδύνατον νά εφαρμοσθ τό σύστημα τής εισπράξεως, και διά τούτο έγένετο δεκτόν, ήδη δ' αφού έδοκιμάσθη δύναται ή βουλή ν' ακολουθήσθ εν γνώσει τό τούτου επιζήμιον σύστημα· έχει μόν και τό σύστημα τής ένοικιάσεως τās ελλείψεις του, αλλά τό τής εισπράξεως είναι εξωλέστατον, τείνον πρός τήν καταστροφήν τής κοινωνίας ήθικώς και του κράτους οικονομικώς. Εύχταϊον μόν ίσως είναι νά εισαχθ τό διανεμητικόν σύστημα, άλλ' εξ αίτίας τών διαφόρων τάσεων τών γαιών, και τών ειδών αυτών, είναι ίσως κατά τό παρόν δύσκολον, αν ούχι αδύνατον, νά εφαρμοσθ τό μέσον τούτο. Ο λαός δε δέν θέλει δυσχεραστήθ διά τό σύστημα τής ένοικιάσεως, ούδθ θέλει καταπισθ ή υπό του ένοικιαστου. Πλειότερα μάλιστα ύπέφερε παρά τών επιστατών· αι άρχαι αι εκλέγουσαι τούς επιστάτας είναι πάντοτε ύπέρ αυτών και ούχι ύπέρ του λαού· εφ' ήδη αι άρχαι θελουσιν εισθαι πάντοτε κατά πρόληψιν ύπέρ του λαού, και ούχι ύπέρ τών ένοικιαστών. Επειδή δε κατά δυστυχίαν ύπάρχουσιν εις όλας τās επαρχίας αι διαίρεσεις, διά του συστήματος τής εισπράξεως καταπισζονται οι μόν, και ελαφρόνονται οι δε· ό ένοικιαστής όμως, μη έχων ούτον τι συμφέρον, και υποκείμενος εις τήν κρίσιν και εξελεγχίν τών άρχών, θέλει θεωρεί όλας εξίσου. Κακώς δε ό μεινοψηφών έθεώρησεν ως αίτιαν τής Σεπτεμβριανής μεταβολής τήν εκ του συστήματος τής ένοικιάσεως αγανάκτησιν του λαού· αύτη προσστήματος τής ένοικιάσεως αισθηματος ύπέρ τών έλευθεριών του ήλθεν εκ γενικου έθνικου αισθηματος ύπέρ τών έλευθεριών του έθνους, τās όποιās εξητήσατο δι' αύτης, και δέν έπρεπε νά καταβιβασθ ή υπό του μεινοψηφούντος εις τοιοϋτον βαθμόν ώστε νά θεωρηθ ής άποτέλεσμα αγανάκτησεως του λαού κατά τών ένοικιαστών. Περι δε τής συζήτη, τών καταχρήσεων παρατηρεί ότι είναι αναντιόρρητον, ότι κατά τό πρσόν τών εισπραχθησομένων υπέρχει ή ένοικίασις τής εισπράξεως· διότι δέν είναι δυνατόν νά εισχωρήσωσιν εις τήν ένοικίασιν τόσαι καταχρήσεις, όσαι εις τήν εισπραξίν. Αν δ' ύπάρχωσι καθυστερήσεις από του συστήματος τής ένοικιάσεως, ούχ ήττον ύπάρχουσι και από του συστήματος τών εισπράξεων 2 εκατομμύρια επί δύο έτη, ως και επί τών ένοικιάσεων 11 εκατομμύρια επί δέκα έτη. Καί εκ μόν τών χρεωστούμένων εξ ένοικιάσεων είναι έλπις νά ληρθ ή τι, εκ δε τών καθυστερημάτων τών εισπράξεων, ούδεις δύναται νά έλπισθ νά λάβη τι· επί τίνι λοιπόν λόγω ν' άρεθώσι τά δύο εκα

τομύρια, τὰ ὅποια καὶ ὁ ἴλιος μειονοψηφῶν ὁμολογεῖ ὅτι δύνανται νὰ συναθροισθῶσι περισσότερα κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιαστικῆς τὸ προτεινόμενον μάλιστα παρέχει πλεονεξία ἀσφαλείας τοῦ ἄλλοτε ὑπάρχοντος· διότι τότε ὁ ἐνοικιαστὴς ἐδίδοι τὰς ἀναγκαίαις ἐγγυήσεις, ἀλλὰ τινες καὶ οὕτω ὑπεξέφευγον· ἐπειτα λοιπὸν τὸ δημόσιον ἐξησφάλιζε καὶ τὸ προϊόν καὶ δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλευθέρην χρῆσιν, πρὶν ἢ πληρώσῃ τὰς δόσεις· ὥστε οὗτος δὲν ἔδυνάτο νὰ πωλήσῃ τοὺς καρπούς ἐν καιρῷ, ἀλλ' ἤδη τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει τὴν εἰς αὐτὸ ἀναλογούσαν ποσότητα ἐξ ἐκάστου εἶδους τῶν γεννημάτων, ὡς ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ἐλεύθερος νὰ διαθέσῃ τὰ λοιπὰ, ὅπως θέλῃ, ἐνῶ πρότερον δὲν εἶχε τοιαύτην ἄδειαν· καὶ τὸ ἔλλειμμα λοιπὸν τοῦτο προσελήφθη ὡς δὲν εἶναι ὁ φόβος τῶν καθυστερήσεων ἐπίσημος. Τὸ κλεπτόμενον ὁμῶς ὑπὸ τῶν ἐπιστατιῶν ἀπόλλυται ἀνεπιστρεπτεῖ, καὶ οὐδεὶς δύνάται νὰ συλλέξῃ αὐτὸς αὐτό. Ἀλλήθως δὲ ὁ λαὸς προσκαλεῖ τὴν ἐξουσίαν νὰ λάβῃ τοὺς φόρους, ἀλλὰ συγχρόνως φωνάζει ὅτι τὸν φόρον ἐκεῖνον πρέπει νὰ τὸν μεταχειρισθῇ πρὸς συντήρησιν καὶ πρόοδον τοῦ κράτους, καὶ δὲν ἀνέχεται νὰ καταχρῶνται αὐτὸν ἄλλοι, καὶ νὰ εὐρεθῇ αὐτὸς ποτὲ εἰς ἀνάγκην νὰ στερηθῇ τῶν τιμαλφεζέρων αὐτοῦ δικαιωμάτων, ὅταν τὰ πάντα καταντήσωσιν εἰς ἀταξίαν καὶ παραλυσίαν. Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ ὑπάλληλοι κάμνουν τὰς καταχρήσεις, καὶ ἀνευ τῆς θελήσεως αὐτῶν ὁ λαὸς δὲν ἔδυνάτο νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ποσὸν τῶν φόρων του, ἀλλὰ πῶς θέλει δυναθῇ νὰ ἐφορεύσῃ τις τοὺς ὑπάλληλους, ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι καὶ οἱ ὁμολογουμένως τίμιοι ὑπάλληλοι δὲν ἔδυνάθησαν νὰ προλάβωσι τὰς καταχρήσεις; Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις ἂν καὶ αὐτῆρά καὶ ἠθικὴ δύνάται πολλάκις ν' ἀπατηθῇ ἀπὸ τῶν γενομένων συστάσεων προσώπων τινῶν, καὶ μεταχειρισθεῖσα ταῦτα νὰ ἀποτύχῃ. Πρέπει λοιπὸν νὰ κοπῇ αὐτὴ ἡ ρίζα τῶν κακῶν, διὰ ἐξαλειφθῶσιν ὁλοσχερῶς ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι τίμιοι ὑπάλληλοι· διότι ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀρχὴν νὰ ἐραβεύῃ τὴν ἀρετὴν καὶ νὰ κολάζῃ τὴν κακίαν, ὅταν λοιπὸν ἐμποδισθῇ τὸ αἴτιον, τὸ αἰτιατὸν πίπτει καὶ αἱ καταχρήσεις περιστέλλονται. Λέγει λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ δύνάται καὶ χρεωστῆ νὰ ἀποτύσῃ ἐν σύστημα, τὸ ὅποῖον ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας πλημμελέστατον, καὶ δύνάται νὰ ἐπιφέρῃ τὸν ὄλεθρον τῶν ἀντιπροσωπευμένων ὑπ' αὐτῆς λαῶν, καὶ νὰ παραδεχθῇ τὸ προτεινόμενον σύστημα τῆς εἰς εἶδη ἐνοικιαστικῆς, τὸ ὅποῖον ἀντιφρατικῶς εἰς ἑαυτὸν ὁ μειονοψηφῶν λέγει ὅτι θέλει φέρει καιρίαν ζημίαν, ἐνῶ προηγουμένως εἶπεν ὅτι δύνάται νὰ παραχθῇ δι' αὐτοῦ ποσὸν

περιπλέον κατὰ δύο ἑκατομύρια· ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραλύσῃ ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ διὰ συστήματος θεωρουμένου ἥττον πλημμελοῦς, ἀλλὰ θέλει διατηρηθῇ. Πρὸς τὸν προαγορεύσαντα οὐδὲν ἔχει ν' ἀντεῖπῃ διότι δὲν ἐπελήφθη τῆς οὐσίας τοῦ ἀντικειμένου, ἀλλ' ὀρθῶς παρετήρησεν ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις τοῦτο τὸ μέσον τῆς φορολογίας ἐθεώρησε καταλληλότερον καὶ τούτου τὴν ἐπιψήφωσιν ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς. Περὶ δὲ τῆς ἐπιστεύσεως τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ ὅτι αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ κατεπεύγοντος τοῦ χρόνου, καὶ διατι αἱ ἐλλείψεις τῶν νόμων θέλουσι φανῆ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, ὅπου βασανίζονται καὶ ἐξελέγχονται, καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς θεωρίας· δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καιρὸς ν' ἀσχολώμεθα εἰς λέξεις ἢ φράσεις, ἀρκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου νὰ ᾖναι συμφωνοῦν μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ. Μετὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντα ἐλπίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ἐπιβρασθῆ ἐξ ἰδανικῶν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ λαοῦ ἰδεῶν, ἀλλ' ἐκτιμῶσα τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, καὶ προνοῶσα ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ τάξεως τοῦ Κράτους, ἧτις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τηρηθῇ ἀνευ μέσων, θέλει παραδεχθῆ τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προτεινόμενον σύστημα τῆς εἰς εἶδη ἐνοικιαστικῆς, δι' οὗ ἐλπίζεται ὅτι καὶ αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους θέλουσιν αὐξηθῆ καὶ αἱ καταχρήσεις θέλουσι περισταλῆ, καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ πρόοδον τοῦ κράτους μέσα ἀρκούντως θέλουσι παραχθῆ. Τὴν τοιαύτην αὐταπάρησιν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων προτείνουσιν οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δὲν ἀμφιβάλλουσιν ὅτι θέλουσιν εὐρεῖ ἀνταπόκρισιν τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων εἰς τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς, οἵτινες θέλουσιν ἀκούσει καὶ παρὰ θεοῦ καὶ παρ' ἀνθρώπων εὐγε δοῦλε ἀγαθὲ, ἐπὶ ὀλίγοις εἰ πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. Ἀντικρούων ἕτερος τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιαστικῆς ἀνήνεγκεν, ὅτι τὴν θεῖαν ῥῆσιν τὴν ὅποιαν ἐν τέλει τοῦ λόγου του εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ἐπαναλαμβάνει καὶ αὐτὸς μετὰ πλείονος ἐνθουσιασμοῦ, καὶ λέγει ὅτι τῶντι θέλει εἶπει καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ θεὸς πρὸς τοὺς Βουλευτάς εὐγε δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγοις εἰς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· ἐάν τῶντι ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν νόμοι, διὰ τῶν ὁποίων θέλει προφυλαχθῆ ὁ λαὸς πάσης καταπίεσεως, καὶ πράξεις καὶ ἔργα, τὰ ὅποια θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Πρέπει τῶντι περὶ ὑπάρξεως τῆς πατρίδος, καὶ πρέπει τις νὰ ἐξηγηθῇ μετὰ πάσης παρρησίας καὶ εὐλικρινείας, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς μετ' ἐραυτάτην συγκίνησιν ψυχῆς ἀναβαίνει εἰς τὸ βῆμα. Ἢ σπου

δαία αὐτὴ προπαρασκευῆ, ἢ θέα τοῦ ἀνταρξουμένου λαοῦ, ἢ ἀνάμνησις τῶν μαρτύρων τῆς ἐπαναστάσεως ἡμῶν, ἢ συγκίνησις, ἣτις ἐπιφαίνεται εἰς τὰ πρόσωπα πάντων παριστάσι τῆς παρούσης ἡμέρας τὸ μέγεθος. Παραδόξως ὁμοίως παρετήρηθη ἐπιμονὴ τις ἐκτακτος πρὸς ἐπίσπευσιν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, καὶ ἀμιλλὰ τις ἀκατανόητος πρὸς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχύτεραν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ· καὶ ἐνῶ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι ἔλεγον «βουλευοῦ μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δοξάντα» ἢ ἤδη λέγεται τὸ ἀντίστροφον γνωμικόν «βουλευοῦ ταχέως». Ἐνῶ τὸ μὲν ἔργον δύναται νὰ τελεσθῇ εἰς μίαν στιγμὴν, ἀλλ' αἰὼν ὀλόκληρος ἐπειτα δὲν ἀρκεῖ νὰ διαρθῶσθ τὴν γενομένην πράξιν, ἂν κακῶς ἐγένετο. Ἡ ἡμέρα λοιπὸν αὕτη καίτοι φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ ἑαρινοῦ ἡλίου, παρουσιάζει τὰ μελανώτερα νέφη, εἶναι μεγάλη πολιτικῶς, καὶ ἰσοῦ θρησκευτικῶς, κατ' αὐτὴν ἄλλοτε ἀπήχθη ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς εἰς τὸ πραιτώριον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἤδη πρόκειται νὰ ὑπαχθῇ καὶ ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τὴν δυσσεδεστέραν καταπίεσιν. Διὰ τοῦτο μετὰ παλλούσας καρδίαις καὶ ὀρθωμένων τριγῶν ἀναβαίνων εἰς τὸ ἔθνος, οὐδὲν ἄλλο προτίθεται νὰ πράξῃ, εἰμὴ νὰ φυλάξῃ τὴν ἀθωότητα αὐτοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φίλων, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Διότι, ὅταν τις κίνδυνος τῆς πατρίδος περιέχεται, ὅλα τὰ πάθη κατασιγῶσι καὶ τὰ συμφέροντα ὑποχωροῦσι, μία δὲ μόνη φωνὴ ἀκούεται ἢ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐπειδὴ πᾶς ἔχων πατρίδα ἐλευθέραν καὶ δικαίωματα ἐν αὐτῇ, ἔχει καὶ ὑπαρξίν, ἀλλ' ἐάν δυστυχῶς ἀπολέσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἰδῇ θαμμένην τὴν πατρίδα, τότε αὐτὸν οὐδὲν ἴσκει. Μὲ τοιαύτας ἰδέας ἠναγκάσθη νὰ προσομιασθῇ, διότι ὁ εἰς τὸ ἔθνος ἐπικείμενος κίνδυνος διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ προτεινομένου συστήματος, εἶναι πολὺ μέγας καὶ εὐκατάληπτος. Ἀπορεῖ δὲ πῶς οἱ ἀγορεύσαντες ὑπὲρ τούτου ἐπλανήθησαν πρὸς τὴν διάγνωσιν τῆς πηγῆς τοῦ κινδύνου, καὶ παρεγνώρισαν τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ. Εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἀποδίδωσιν ὅλην τὴν εὐκρινεῖαν καὶ τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν· ἀλλ' ὑπέπεσον εἰς ἀπάτην ὡς πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, καὶ τὰ πρὸς εὐτυχίαν του κατάλληλα μέσα. Διότι φαίνεται, ὅτι ἐξήτασαν τὸ πρᾶγμα μοναδικῶς ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἐποψίν, ὑποθέντες, ὅτι τὸ ἀληθές συμφέρον τοῦ λαοῦ περιέχεται εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ εἰς τὴν δε' αὐτοῦ τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Παρέλειψαν ὁμοίως τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἐποψίν. Πάντες γινώσκουσι πόσον ἀκροσφαλῆς εἶναι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, καὶ ἂν εἰς κρατὴρ πολιτικῶν

μεταβολῶν ἐκφραζόμενα ἐφ' ἅπασαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν λάβας πυρὸς, τῆς ὁποίας οἱ κυματισμοὶ ἐφθασαν καὶ μέχρις ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ παρακμάσασα δυναστεία αἰσθάνεται κλονούμενον καὶ τὸ ἔδαφος ἐκείνο, εἰς τὸ ὅποιον ἠδυνήθη νὰ εὖρη καταφυγὴν. Ἡ δ' Ἑλλάς ἐν μέσῳ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου σεισμοῦ ὁμοιάζει μὲ λειψὸν κλυδωνιζομένην μεταξὺ τῶν ἀφριζόντων μανιωδῶν κυμάτων, καὶ ἀντὶ αἱ χεῖρες τῶν τέκνων τῆς νὰ τὴν ἐξαρπάσωσιν ἀπὸ τοῦ κινδύνου, ἀπωθοῦσιν ἐξ ἐναντίας αὐτὴν εἰς τὴν ἡμιανεωγμένην ἀβυσσόν. Αὕτη εἶναι τῶντι ἡ ἀληθὴς θέσις τῆς πατρίδος. Ὀφείλει λοιπὸν ἕκαστος νὰ συλλογίζηται, οὐχὶ ἀπολύτως καὶ μονομερῶς, ἀλλὰ σχετικῶς πρὸς ὅλας τὰς συμπερικυλούσας αὐτὸν περιστάσεις, διὰ ν' ἀποφύγῃ μέλλοντας κινδύνους· διότι οἱ κοινωνικοὶ κίνδυνοι τότε μόνον εἶναι ἀναπόφευκτοι, ὅταν ἐπισκῆπτωσι βίαιοι καὶ ἀπροσδόκητοι, ὅταν δὲ προέρχωνται ἐκ προγενομένης κρίσεως, δύναται νὰ προληφθῶσι διὰ φρονίμου σκέψεως, βασιζομένης ἐπὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ. Ἡ πατρίς τὴν στιγμὴν ταύτην ὑψοῦσα τὴν φωνὴν τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ἐπικαλεῖται ἀπὸ τῆς ὑγειοῦς αὐτῶν κρίσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τὴν σωτηρίαν τῆς. Εὐτυχῆς θέλει εἶσθαι ἐάν εἰσακουσθῇ καὶ ἰσχυρῶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐν ὑπάρχει ἀγνωστον πεπωμένον ὠθοῦν τὰ πράγματα εἰς τὴν καταστροφὴν, καὶ μέλλει νὰ θρηνησῇ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῆς πατρίδος, ἃς ἔχη τοῦλάχιστον τὴν παρηγορίαν, ὅτι δὲν ἔγενεν ἡ αἰτία καὶ τὸ ὄργανον τῆς τρομερῆς ταύτης καταστροφῆς ὑπάρχουσιν ἀληθῶς πολλὰ πολιτικὰ λάθη, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἀναφαίνονται βραδύν, ἀλλ' εἶναι καὶ κρίσιμοι περιστάσεις, ἐν αἷς τὸ ἐλάχιστον ἀμάρτημα συνεπάγει τὸν ὄλεθρον. Καὶ τῶ ὄντι οὐδεὶς ἐραντάξιστο ὅτι εἰς τοιαύτην ἐποχὴν ἐμελλε νὰ γείνη λόγος περὶ μεταβολῆς φορολογικοῦ συστήματος ἐν Ἑλλάδι. Διότι τὸ φορολογικὸν σύστημα δὲν εἶναι τι τυχαῖον καὶ ἀδιάφορον, ἀλλ' ἔχει ἀμεσον σχέσιν πρὸς τὸν λαόν, εἶναι στενὰ συνδεδεμένον μετὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ, καὶ κυρίως εἰπεῖν τὰ ἐπαχθῆ φορολογικὰ συστήματα ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι πολιτικῶν μεταβολῶν· ἰδοὺ διατὶ τὸ μειονοψηφῶν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπροοιμιάσθη ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ παραγράφῳ ἐκ τῆς ἐποχῆς. Δὲν εἶναι δ' ἀνάγκη ξένων ἢ παλαιῶν παραδειγμάτων, ἔχομεν ἡμέτερα παραδείγματα πρόσφατα· τὸ φορολογικὸν αὐτὸ σύστημα κατέστη πῦρσι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου, διότι ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τούτου περιβάλλου συνέθη πύρσι τρομερὰ σύγκρουσις καὶ δακρῶνία με-

ταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως ἐνεκα τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Καὶ τότε δὲ ἀνκλιῖ ἡ κατάστασις τῆς εὐρώπης ἢ το διάφορος τῆς παρουσίας, καὶ τότε ἀκόμη, ἀν ἐπιτίθετο τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἤθελε φέραι ὀλέθρια ἀποτελέσματα· πολλῶν μᾶλλον τὴν σήμερον, ὅτε ἡ φράσις τῶν πραγμάτων ἐντελῶς ἠλλάξε· πρὸς δὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἡ βουλὴ δύναται νὰ εἴπῃ τὴν μίαν ἐποχὴν ναί, καὶ τὴν ἑτέραν ὄχι, ὠμολόγησεν ὅτι ἡ βουλὴ εἶναι ἐλευθέραι ν' ἀποφασίσῃ ὅτι αὐτὴ ἐγκρίνει, ἀλλὰ πᾶν ἥθικόν σώμα ἔχει πολιτικὰς ἀρχάς, ἐκ τῶν ὁποίων τυχαίως δὲν ἐξέρχεται ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ κατὰ τὴν πρώτῃν πρὸς τὴν βουλὴν ἀγορεύσιν του, εἶπεν ὅτι θέλει κάμει νὰ θριαμβεύσῃ ἢ ὑπὲρ τῆς ἐνοικιάσεως ἢ ὑπὲρ τῆν ὅποιαν καὶ πέρυσιν ἐπρέσβευσεν. Ἀλλὰ τάχα τοιαύτην φιλοτιμίαν δὲν ἔπρεπε ν' ἀποδώσῃ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν βουλὴν, ἥτις ἔχουσα ὁμοίως ἀρχάς δὲν δύναται ἐκ τούτων νὰ παρεκκλινή; οὐδεὶς ἄλλος πολιτικὸς λόγος ὑπεγόρευσε πέρυσιν τὴν ἀλλάξιν τῆς βουλῆς, ἀλλὰ μόνῃ ἢ ἐπιμενῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως. Ἡ δὲ κυβερνήσις ὁρθῶς προνοοῦσα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀληθῶν αὐτοῦ συμφερόντων, ἀπεράσισε νὰ μὴ καταβλήσῃ τὸν λαόν, καὶ κηδομένη τῆς πατρίδος ἐπεκαλέσθη τὴν γνώμην τοῦ κυριάρχου λαοῦ, ὅστις ἔμελλε ν' ἀποφασίσῃ ὅπως λοιπὸν καθίσας ἐπὶ τοῦ κυριαρχικοῦ αὐτοῦ θρόνου ἀπήγγειλεν τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ. Ἡ δὲ ζωσῶ αὐτὴ ἐτυμηγορία εἶναι ἡ παρούσα βουλή, ἥτις προύκειτο νὰ εἴπῃ ἂν τὴν εἰσπραξίν ἢ τὴν ἐνοικίαν ὁ λαὸς ἐπιθυμῇ. Ἀλλὰ πάντες ἐνθυμοῦνται τὴν ἀγαλλίαν τοῦ λαοῦ διὰ τὴν τότε διάλυσιν τῆς βουλῆς, ὅτε πανταχοῦ εὐλογίαι ἀνοψοῦντο ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, πανταχοῦ αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἀνήγγειλλον τὴν ἀπόφασίν του. Συνελθούσης δὲ καὶ τῆς παρούσης βουλῆς, ἐνεφανίσθη ἐνώπιον αὐτῆς ἡ Α. Μ. ὁ σεβαστὸς ἡμῶν βασιλεὺς, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ποία εἶναι ἡ διάθεσις τοῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, πρὸς ἀποφασίαν τοῦ ὅποιου διέλυσε τὴν πρῶτῃν βουλὴν, ἢ δὲ βουλὴ διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἐξέφρασεν ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ ὁμόφῶνως καὶ πανδημῶς, ὅτι κακῶς ἐξίτηι ἡ ἀντιπολιτεύσις ἐκείνη νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ ὁρθῶς ἐπραξεν ἢ τότε Κυβερνήσις ὑπερασπίσασα τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπραξέως, καὶ ἡ βουλή ἤδη ἐπιδοκιμαζει τὰς πράξεις αὐτῆς. Ἡ ἀπάντησις λοιπὸν ἐκείνη τῆς βουλῆς ἦτον ἡ ἀμέσως ἐκφρασίς

τῆς διαθέσεως τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ δύναται τις ἀρὰ νὰ ἐρωτήσῃ ἂν ἡ βουλή εἴπε τότε καθαρῶν τὴν ἀλήθειαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλου τοῦ κόσμου; ἡ ἀπόκρισις εἶναι καταφατικωτάτη, βεβαιότατα εἶπε γυνὴν τὴν ἀλήθειαν. Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι μεταβλήθη ἐξαιρέτως ἡ διάθεσις τοῦ λαοῦ, καὶ πῶς δύναται ἡ βουλή νὰ ἐκφράσῃ ἐπ' αὐτοῦ τούτου τὸ ἀντικειμένον ἢ τὴν ἐναντίαν γνώμην; ἕκαστος ἔχει ἐλευθερίαν εἰς τὴν συνειδήσιν του, καὶ δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι κρίνει συμφερότερον, ἀλλὰ τὰ ἐμπόδια τοῦ ν' ἀλλάξῃ τις γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἀκαταμάχητα καὶ ἀνοσιβήτητα ὡς αὐταὶ αἱ πύλαι τοῦ ἄδου. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ βασιλεὺς ὑπέγραψε καὶ ταῦτα τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ πᾶν νομοσχέδιον θεωρεῖται ὡς καθαρὰ ὑπουργικὴ πράξις· ἐν τοσούτῳ ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα ἱερὰ καὶ μυστικὴ τις ἀραμὴ, ἥτις δίδωσι δείγματα νεὰ τῆς ἀγάπης τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν λαόν του, καὶ ἐμπνέει αἰσθημάτων βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης πρὸς αὐτὸν, ἢ θραυτῆς ἢ ἐπικρατίσασα ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχωσι τὰ περὶ τούτου, τὸ νομοσχέδιον παρίσταται ὡς πράξις ὑπουργικὴ, ἢ δὲ βουλή πρόκειται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ προεδρικῶν αἰμάτων ὑπ' αὐτῆς ἀντικειμένου. Ἐπὶ αὐτῆς εἶναι ἔργον πατριωτισμοῦ καὶ ἀέρας αὐταπαρνήσεως νὰ θυσιάσῃ τις ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Καὶ ὅσῳ μὲν ἀπόλυτος ἀνάγκη προκαλέσῃ τὴν θυσίαν τῆς φιλοτιμίης καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, ἕκαστος δύναται νὰ θυσιάσῃ ταῦτα, ὡς θυσιάζει προθύμως τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς δόξης, τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. Ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ καταστρέψῃ τις τὰς ἠθικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχάς του, καὶ νὰ πρᾶσεν ἄλλοι τὰς ἀνγκούστους ταύτας θυσίας πρὸς τὴν δουλίαν τῆς πατρίδος; οὐδεὶς μὲν ἀρνείται, ὅτι ἡ καλὴ κατάστασις τοῦ ταμείου εἶναι συμφερόουσα εἰς τὸν λαόν, καὶ ὠφέλιμος πρὸς ἄνεσιν αὐτοῦ· ἀλλὰ πάντες θέλουσι συνολογήσῃ ὅτι τὰ οικονομικὰ τοῦ κράτους συμφέροντα πρέπει νὰ ἦναι συνδεδεμένα μετὰ τὴν ἀληθῆ εὐτυχιάν τοῦ λαοῦ. Ταύτην ὁμῶς, μητέρα καὶ πηγὴν τῶν ἀνθρωπίνων συμφερόντων οὖσαν, ἀπεσιώπησεν ὁ ὑπουργὸς, παραλληλίζων τὰ δύο φορολογικὰ συστήματα, περὶ ὧν ὁ λόγος πρόκειται· ἐνθ' δὲ εἰς τὴν πρώτῃν πρὸς τὴν βουλὴν ἀγορεύσιν του ὠμολόγησεν ὅτι τὸ σύστημα τῆς εἰσπραξέως εἶναι ἀγγελικόν ἀλλὰ δυσσεφάρμοστον, σήμερον ἐκόλασε τὴν ἰδέαν του ταύτην, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτὴν μετ' ἐλάσσονος πιπιουήσεως, ἐκθειάζων παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως. Καὶ ἂν μὲν καθυπέβαλεν σύστημα τελειότερον, καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος ἀκρίτως

ἄθελον ἀσπασθῆ αὐτό. Ἀλλά τίς δύναται νὰ ὑπερέβῃ νὰ ἐπα-
νέλθωμεν αὐθις εἰς σύστημα κοινῶς ὁμολογούμενον καὶ παρὰ
πάντων κρινόμενον ὡς καταστρεπτικὸν καὶ ὀλέθριον εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα, εἰς σύστημα, τὸ ὅποιον τρώντι δὲν εἶναι ἀγνωστον, ἀλλὰ
πολυτῶς δεδοκιμασμένον, τῆς δοκιμῆς τοῦ ὁποίου αἱ ἐποχαὶ
ἀποτελοῦσι τὰς μελανωτέρας καὶ οἰκροτέρας σελίδας τῆς ἱστο-
ρίας τῆς πατρίδος, σύστημα ἀκμάσαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καὶ
καταπίεσαν ἐπὶ τὸσαῦτα ἔτη τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, σύστημα διὰ
τοῦ ὁποίου ἡ Ὀθωμανικὴ δυναστεία ἐγύμνονεν, ἐρήμονε καὶ στα-
πείνονε τὸν λαόν, καθιστώσα αὐτὸν ἀνίκανον καὶ νὰ ὀνειρευθῆ
τὴν ἐλευθερίαν του; Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι φιλότιμος καὶ εὐγε-
νῆς καὶ κινεῖται ὑπὸ ἠθικῶν ἐλατηρίων εἰς τὰς μεγάλας καὶ
γενναίας αὐτοῦ πράξεις, ἀλλ' ἐπιρροῦσαι πολὺ εἰς τὰς πρώτας
αὐτοῦ κινήσεις καὶ τὰ ὕλικά αὐτοῦ συμφέροντα. Ἡ δὲν πρέπει
κατὰ μέγα μέρος ν' ἀποδοθῆ εἰς τὰ δεινὰ τοῦ ἀποτροπαίου
τούτου συστήματος ἀποτελέσματα ἡ ἐγγυτέρα καὶ ἰσχυροτέρα
ὄθησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας
αὐτοῦ; Διότι ἀληθῶς εἶχε καταστῆ ὡς ἐρημίτης γοιμὸς, ἀνω-
πόδητος καὶ ἐκτετραχλητισμένος. Ἐκ τούτων δὲ τῶν ἐλατηρίων
ὠθηθεὶς εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ κίνημα, ἂν καὶ ἀκόμη δὲν ἦτον
ἠθικῶς μορφωμένος, διὰ νὰ αἰσθανθῆ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλευθε-
ρίας του, ἔλαβε τὰ ὄπλα, ὑψώσε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας,
καὶ ἀπὸ θαύματος εἰς θαῦμα θάινον κατέσεισεν ἐκ θεμελίων
τρομερὸν θρόνον καὶ ἀνεκτίησάτο τὴν ἐλευθερίαν του. Μετὰ τὴν
ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐπῆλθεν ἄλλη ἐποχὴ, ἐν μέρει ἀλ-
μυρὰ καὶ πικρὰ, ἡ τῆς ξυνοκρατίας, ἣτις ἐφήρμωσεν αὐθις τὸ
σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως καὶ διετήρησεν αὐτὸ ἐπὶ 11 ἔτη. Καὶ
ἡ δευτέρα αὕτη ἐποχὴ ἐπαρουσίασε τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐνοικιά-
σεως ἔτι ἀποτρόπαιον καὶ χαλεπώτερον. Ἡ ἐνοικίασις ἐθεωρήθη
ταυτοσημαντος μὲ τὴν ἀπηνεγέραν καταπίεσιν καὶ τὴν δουλείαν
τοῦ λαοῦ, ὑπῆρξε φάσγανον πολιτικόν, τὸ ὅποιον ἐμπαγὲν εἰς
τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐμπνέει εἰς αὐτὸν φρικωδέστατα αἰσθη-
ματα· διότι ἔλαβε τοῦ συστήματος αὐτοῦ οἰκροτάτην πειραν-
δος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶχε περιπλεχθῆ εἰς τὰ δικαστήρια· ἡ
δὲ κατάθλιψις αὐτοῦ εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἐπακρον πανταχοῦ
ἐβλεπέ τις σκοτεινὴν σιωπὴν καὶ ἡρεμίαν, καὶ δὲν ἰκούετο οὐδε-
μία ἄλλη φωνὴ, εἰ μὴ, ὡς ἡ τῆς γλαυκὸς ἀπευκαταία νυκτερινὴ
φωνὴ, ἡ τοῦ κήρυκος, ἐπωλοῦντος τὰς οἰκίας, τὰ κτήματα, τὰ
ὑπάρχοντα τοῦ ὀφειλέτου τοῦ δημοσίου, καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς
ἄροτρας αὐτοῦ βίας· ὁ δὲ γεωργὸς μὲ ὄλους τοὺς κόπους καὶ

μύχθους, τοὺς ὁποίους κατέβαλεν αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ του καὶ τὰ
ἀνυπόδουτα τέκνα του, κατῆντα νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν του,
φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων ἀντὶ καρπῶν μόνον τὴν δικελλαν. Δὲν λη-
σμονεὶ εὐκόλως τὸσαῦτας τρομερὰς δυστυχίας ὁ λαός· οὐδὲ δύ-
ναται ν' ἀνεχθῆ ἡσυχῶς τὴν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ εἰς ὁμοίας κατα-
θλίψεις· ὅστις δὲ θελεῖ νὰ παραγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην
ἀπατάται· ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὢν φύσει φιλελεύθερος, ἠλεκτρι-
ζεται εἰς ὅλα τὰ μεγάλα, καὶ προσπαθεῖ ν' ἀποκτήσῃ τὰς εἰς
αὐτὸν ἀνηκούσας ἐλευθερίας, ἀλλὰ πάντοτε τὰ ὕλικά αἴτια
ὑπῆρξαν τὰ ἰσχυρότερα ἐλατήρια τῶν ὠθήσεων τοῦ λαοῦ. Ἡ
ὑπαρξις τοῦ καταθλιπτικοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως ἔδωκεν
οὐκ ὀλίγην ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπέλευσιν τῆς Σεπτεμβριανῆς μετα-
βολῆς, ἣτις κατήργησε τὰ δεσμὰ ἐκεῖνα τοῦ λαοῦ. Τὸσαῦτη
ἦτο ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ κατὰ τοῦ ρηθέντος συστήματος, ὡς
ἐν αὐτῇ τῇ Συνελεύσει ὑψώθη φωνὴ ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς τῆς ἐνοι-
κιάσεως καταπαύσεως, καὶ συνεστάθη εἰς τὰς Βουλὰς ἡ μεταρ-
ρυθμίσις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος· Ἡ δὲ Βουλὴ κατὰ
τὴν πρώτην αὐτῆς συνοδόν, ἐκπληρούσα τὴν εὐχὴν τῆς Ἑθνικῆς
Συνελεύσεως, μετερρύθμισεν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως παρα-
δεχθεῖσα τὸ τῆς εἰσπράξεως. Ποῦ λοιπὸν θάινωμεν σήμερον;
εἰς ποῖον σύστημα πρὶκεῖται νὰ ἐπανέλθωμεν; καὶ μάλιστα εἰς
τοιαύτην ἐποχὴν γενικοῦ πολιτικοῦ ἀνορθρασμοῦ, εἶναι φρόνιμον
νὰ κινήσῃ τις θάρσειν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, ὅστις συνδέει εἰς
τὴν φαντασίαν αὐτοῦ τὴν μὲν ἰδέαν τῆς ἐνοικιάσεως μὲ τὴν
σκληροτέραν δουλείαν καὶ τὴν θιασιότεραν κατάθλιψιν, τὴν δὲ
ἰδέαν τῆς εἰσπράξεως μὲ τὸ Σύνταγμα καὶ τὰς ἐλευθερίας του;
Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι περισσότερον καταπιεζει ὁ ἐπιστάτης τοῦ
ἐνοικιαστοῦ· διότι ἂν ὁ μὲν καταθλίβῃ τινὰς καὶ ἀνακουφίξῃ ἄλ-
λους, ὁ ἐπιστάτης ὅμως καταθλίβει ἀπηνῶς πάντας. Ἐπειτα ἀφοῦ
πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ συστήματος τῆς εἰσπρά-
ξεως εἶναι αἱ καταχρήσεις, ταύτας δὲ δὲν πράττει ὁ λαὸς ἀλλ' οἱ
ὑπάλληλοι, διατι νὰ τιμωρηθῆ ὁ λαός, καὶ νὰ μὴ ζητηθῶσι καὶ
εὐρεθῶσι τὰ μέσα πρὸς καταστολὴν τῶν καταχρήσεων; Ἐγένοντο
ἄρα ὄλαι αἱ δοκιμαὶ πρὸς τοῦτο, καὶ ἐδείχθησαν ἀνωφελεῖς;
ἀναντιρρήτως ὄχι. Διότι δὲν παραδέχεται ὅτι ὅλος ὁ κόσμος
εἶναι ἀτιμος καὶ κλέπτης, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας πέποιθεν ὅτι ἐνω-
πάρχει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν ἐν γένει τὸ αἰσθημα τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ θεωρεῖ ὅτι αἱ γενόμεναι καταχρήσεις
προέρχονται ἐξ ἐλλείψεως τοῦ νόμου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν δὲν
πρέπει ν' ἀτιμάσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ νὰ προ-

σπαθήσωμεν να τελειοποιήσωμεν τον υπάρχοντα νόμον, δια να καταστή ευεπάρμοστος διότι τα φορολογικά συστήματα δεν δοκιμάζονται εις εν η δυν έτη, αλλά απαιτούσι πολλά, ένα γίνονται επ' αυτών αι προσήκουσαι δοκιμαί. Κυρίως μὲν ἀνήκει εις την Κυβέρνησιν να εξιχνιάση την πηγήν των καταχρήσεων, και να ήρη αυτήν εκ του μέσου, αυτός μόνον εν παρόδω ήδη παρατηρεί, ότι το προσωρινόν των θέσεων των επιστάτων και η τυχαία τούτων εκλογή ενισχύουσι τας καταχρήσεις, ενώ μονιμώτερα μέτρα, τακτοποιήσιν της υπηρεσίας του κλάδου τούτου, προσεκτική εκλογή των υπαλλήλων αυτών, ως και πάντων των άλλων, δύνανται να περισεύλωσι κατ' αρχάς, και βαθμηδόν να εξαλειφώσι, τας καταχρήσεις. Αιούτι δεν δύναται τις, να εἶπῃ ότι είναι αδύνατον να εύρηθῃσι 200 και 300 τίμισι επιστάται, όταν υπάρχη μόνιμος η θέσις αυτών. Απαιτείται μάλιστα ν' ανοιχθῇσι παντός είδους στάδια εις την εκ των εκπαιδευτικῶν καταστημάτων εξεργουμένην νεολαίαν, ένα μη περιόρηται εις Ξένον γην, αλλά να εβρίσκη εντός της πατρίδος αυτης, αρμόδιόν τινα και εντιμον κούρον ζωῆς. Δεν λέγει ότι το σύστημα τούτο πρέπει να είναι κίονιον, αλλά πρέπει να επιφέρῃ άλλο τελειότερον δια της γνώσεως της ακριβοῦς καταστάσεως των πόρων, και ούχι να επανακάμψωμεν αὐθις εις σύστημα δεδοκιμασμίον, και μετα καταφρονήσομεν ἀπερρίμμενον. Περί δε της ισοτήτος της φορολογίας, περί της ο' ύπουργος αγοραίων εἶπεν ότι δεν πρέπει ισοτήτης, όταν τιμῆς μὲν πληρώνουσιν, άλλοι δε καταχορῶνται, ἀντιπαρετέτακτον, δε ἀληθῶς μὲν ο φορολογουμένοι, πληρώνων τον πόρον του, θεωρεῖται αυτόν ἱερὸν και μὲλλοντα να γροσιμείωσι εις τον γενικόν της συντηρήσεως του κράτους σκοπόν, αλλά δεν εύρίσκει την ἀνισότητα εις τον λόγον τον ὁποῖον ο ὕπουργος εἶπεν. Ανεπίστατο ὄμως τρουερὰν θέλει ἴδει ο γεωργικός λαός εις το σύστημα της ενοικιάσεως, το ὁποῖον μέλλει να πικράνη την καρδίαν αυτου. Διότι τρεῖς είναι αι γενικαί φορολογικαί τάξεις, ποιμενική, εμπορικῆ, και γεωργική. Καί ο μὲν τρόπος της φορολογίας της ποιμενικής τάξεως είναι αι δηλώσεις, οὕτως τῶντι προξινόσαι τιμῆν εις τον ἑλληρικόν γρορικῆσα διότι η κυβέρνησις λέγει εις τον θεινόρομον ποιμένα, ὅστις εἰσθακα δεν εὐνήθη ούτε την ἠθικὴν του σωκότου, ούτε την φιλοσοφίαν του Πλάτωνος, να προσέβῃ αὐθορημάτως, και να δηλώσῃ μόνος, πόσα ζῶα εχει, και ποῖον πόρον πρέπει να πληρώῃ διὰ του τρόπου δε τούτου της φορολογίας συναγεται 1500000 δραχμῶν. Καί η φορολογία δε των εμπορίων γίνεται διὰ των τελωνῶν, οἵτινες ἐπὶ του σκίμπεδος

αυτῶν επικαθήμενοι καταγράφουσι τας εισερχόμενας πραγματείας και συλλέγουσιν ἐπέκεινα των δεκα εκατομμυρίων δραχμῶν. Μετημφυχῶτε ἀρα εις μόνους τους τελωνῆας και λοιπούς των τελωνείων υπαλλήλους ο δικαιοσ Αριστέιδης, και δεν δύνανται να εύρηθῃσι και τίμισι επιστάται δια να συλλέξωσι τρεῖς και πάντε χιλιάδας δραχμῶν; Τὸ τούτουτον είναι καθαρὰ ἀντίφασις, Πῶς λοιπόν ἀρα η ποιμενική τάξι φορολογείται διὰ των δηλώσεων, και η εμπορικὴ δι' εισπράξεως, πῶς είναι δυνατόν να ἴδη μ' ευχαριστήσιν, ότι ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος της πίσσεως και της ἠθικῆς, η γεωργική τάξις, ἥτις είναι η βάση πάσης κοινωνίας, και ὅτι υποβάλλεται ὑπὸ το θανατικόν σύστημα της ενοικιάσεως, το ὁποῖον είναι δικαίον με την σωματεμπορίαν; Αὐτὴ είναι πραγματικὴ ἀνισότης, ενώ ἰσότης και δικαιοσύνη πρέπει να ἦναι η βάση του φορολογικοῦ συστήματος. Αἰούτιν η εν πάσῃ τη φορολογίᾳ εισπράξις, η εν πάσῃ ενοικιάσει, δικαί πάχα τα μὲν τελωνεῖα, τα ὅποια παράγουσιν εἰσόδημα 2500000, δύνανται δε να ενοικιασθῶσιν εις ἑταπεινὰν ἐμπορίων ἀντι 5 εκατομμυρίων, διὰτι ταυτα δεν ενοικιάζονται, και προτείνεται να ενοικιασθῶσιν αι πρόσοδοι του γεωργου; Αραῦ λοιπόν μετ ενοικιασθῶσιν ὁποῖον υπερασπίζονται τα συμφέροντα της εμπορικῆς ταξεως, δεν θέλει παραπικραθῆ ο γεωργικός λαός, αν ἀπειθῆθη εις αυτόν το σύστημα της ενοικιάσεως; Πῶς τί θέλει εἶπαι αυτός ἐκμαθῆν η σημαία του Γερμανου εις την μονήν της Αγίας Λυρας, πῶς τί ἀνεπιτάσθη η εὐνορθ ταινία του Συνεδάγματος; τα πάντα ἦσαν ἀπάται, πλάναι και ψεῖδη. Ενδεχόμενον μὲν είναι ν' ἀπατάται ο λαός εις την περι του συστήματος της ενοικιάσεως κρίσιν του, αλλά το εἰσθαῖον εἶναι ότι σῶζει τούτου ενοικιασθῶσιν και δεν πρέπει να παραβιασθῇ καί να στενοφρικώθη μνήμη, και δεν πρέπει να παραβιασθῇ καί να στενοφρικώθη μνήμη, καὶ εὐνορθ εἰς τας λεπτομερείας αυτου. Τὸ νομοσχεδίον αυτου ἐπικατεῖται τον δεκάτον ἐνιατον αἰῶνα, το νομοσχεδίον αυτου τεινει να επαναφέρῃ τα πράγματα εις τας πρώτους χρόνους της κτίσεως του κόσμου, και ἔν μοναχσ σακαλλεγματικῆ, ἥτις νόμισμα, δεν υπήρχε, ἀλλ οἱ ἄνθρωποι συνέλλαττον πῶς ἀλλοιους τα πράγματα, ὁποῖα, πῶς εἶπεν, εἶδε προβάτα και ελαβανε σίτον διότι και ἤδη ο ὁπερθεματισης δεν θέλει προτείνει τιμῆν ἐπὶ νομισματος μετρομενῶν, αλλά θέλει προσέβῃ ἐπὶ του κυριωτέρου είδους των δημοκρατικῶν καρπῶν, και η ὑπερθεματισης αὐτη θέλει ἰσχύει και ἐπὶ των λοιπῶν ειδῶν. Αλλά

περιττόν είναι νά ἐμῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθ' ἕκαστα, ἀφοῦ καθόλου εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἐναντίαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. Διότι καὶ ὑποθεθέντος ὅτι ἐκ τοῦ συστήματος αὐτοῦ θέλει παραχθῆ ἕλική τις ὠφέλεια, προτιμότερον εἶναι νά θυσιασθῆ αὕτη, παρά νά μεταβληθῆ τὸ φορολογικόν σύστημα εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν, καθ' ἣν πανταχοῦ θριαμβεῖουσιν αἱ ὑπὲρ ἀνακουφίσεως τῶν λαῶν πολιτικαὶ ἀρχαί. Εἰς τοῦτο μάλιστα ἐπικαλεῖται τὴν βαθυτάτην προσοχὴν τῆς βουλῆς. Δὲν ἀξιοὶ οἱ εἶναι εἰς θέσιν νά δώσῃ πολιτικὸν μάθημα, διότι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει καταλληλοτέραις γνώσεσι καὶ γινώσκει ὅτι ὅσοι ἐκυβέρνησαν τὸ ἔθνος ἢ ἐβουλευθῆσαν περὶ αὐτοῦ, ἐμελέτησαν πρότερον τὸν χαρακτήρα του, καὶ ὅσοι μὲν ἕκαμον καλὴν τούτου διάγνωσιν ἐπέτυχον περισσύτερον, οἱ δὲ ἀποτυχόντες εἰς αὐτὴν ἐφάνησαν ἀπεισκαπτοὶ πολιτικοί. Ὁ χαρακτήρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι χαρακτήρ ἥρωικός, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται μείζων προσοχὴ διὰ νά διευθυνθῆ ὁ μέγας οὗτος λαὸς ἐπαξίως τοῦ χαρακτῆρός του, καὶ τοῦ πνεύματος τῆς παρούσης ἐποχῆς, καὶ νά μὴ περιβάλλῃ τις μὲ τὰς ἀλύσεις τοὺς ἀνδρείους βραχίονας τοῦ γεωργοῦ· διότι ὁ τὰ χωρικά ἐνδύματα μετμημισμένους γεωργός, εἰς τὴν μίαν χεῖρα κρατεῖ τὸ ἄροτρον, καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὰ ὄπλα, μὲ τὰ ὁποῖα ὑπερασπίσθη τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ εἶναι ἔτοιμος ν' ἀποκρούσῃ πᾶσαν κατάθλιψιν. Μὴ ἐπιφέρετε λοιπὸν κατ' αὐτοῦ καμίαν κατάθλιψιν, διότι φέρει λαμπρὰς ἀναμνήσεις, καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ, ἄροτριῶν τὸν ἀγρὸν, τὸν πεφυρμένον μετὰ τῶν αἱμάτων τῶν συγγενῶν του, καὶ ἀνασκάπτων τὰ κόκκαλα τῶν προγόνων του, νά ἐνοχλῆται ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐνοικιαστῶν· κατεξανίστανται τότε οἱ σπαραγμοὶ τῆς καρδίας του διὰ τὴν ἰδίαν τῆς δουλείας, καὶ δύνανται ν' ἀναγκάσωσιν αὐτὸν, γογγύζοντα καὶ βέποντα βλέμματα σπινθηροβολοῦντα, ἐκφράζοντα ἐσχάτην ἀπελπισίαν, νά βῆσῃ τὸ ἄροτρον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ὁ λαὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει τὸ μέγιστον συμφέρον εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, ἀλλ' ὅταν ἀπελπίζηται γενοχωρούμενος ὁμοιάζει τὴν ἀφρίζουσαν θάλασσαν. Ἀνακεραλαιώσας τέλος, ὁποῖα εἶναι ἡ φύσις καὶ αἱ σχέσεις ἑκατέρων τῶν συστημάτων, ὁποῖα ἢ σήμερὴν θέσις τῆς πατρίδος, καὶ τὰ ἀληθῆ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ συμφέροντα, προσεκάλεσε τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν βουλὴν νά λάβωσι πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν καὶ νά σκεθῶσιν ὠρίμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντικειμένου. Αὐτὸς δὲ, δι' οὗς ἐξέθηκε λόγους, ἐπιμένει εἰς τὴν

ἀπορρίψιν τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ συνιστᾷ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως, βελτιούμενον ὡς προσέβηκεν.

Ἐπὶ τούτοις καὶ ἄλλων αἰτούντων τὸν λόγον πρὸς ὑποσφίριζιν τῶν ἀνωτέρω, πολλῶν δὲ διατεινομένων ὅτι ἀρκετὰ ἐβρέθησαν πλέον καὶ ἡ βουλὴ ἐφωτίσθη, πρὸς δὲ καὶ τὸ 24 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἐπικαλουμένων, ὑφ' οὗ δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὲρ τῆς αὐτῆς γνώμης νά διαδέχωνται ἀλλήλους οἱ ἀγορεύοντες, παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἰσέτι δὲν ἀνεπτύχθη, καὶ πολλοὺς ἔχουσι νά ἀντιταξῶσι κατὰ τῆς ἐνοικιάσεως λόγους, θέλουσιν ἐπιφυλαχθῆ νά ἐκθέσωσι τούτους δημοσιογραφικῶς, ἐάν ἀπὸ τοῦ δῆματος δὲν τοῖς ἐπιτραπῆ ἡ ἀνάπτυξις.

Οὕτω δ' ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ πολλῶν βουλευτῶν ἠρωτήθη ἡ βουλή, ἂν παραδέχεται τὸ ὑπὸ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς μειοψηφίας προτεινόμενον σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, ἀντὶ τοῦ τῆς εἰς εἴη ἐνοικιάσεως· γενομένης δ' ἐπὶ τῷ θεματικῷ τούτου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Κλεομένους καὶ Πετρινοῦ, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως γνώμην τῆς μειοψηφίας διὰ ψήφων 64 κατὰ 31, ἀρνησάμενος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλή τὴν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως γνώμην τῆς μειοψηφίας, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ὀρεινός	Ν.	Ἀνάργυρος Πετράκης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Κ. Τζαβέλας	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Σ. Στράτος	
Α. Δεληγεώργης	Ο.	Π. Ράγκος	Ο.
Π. Τσιμπουράκης	Ο.	Λουκάς Π. Νάκος	Ο.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ο.	Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Σταύρος Γρέβας	Ο.	Πέτρος Τσανετᾶκης	Ν.
Ἰωάν. Πετμεζῆς	Ο.	Γ. Κονδύλης	Ο.
Δημ. Κονδύλης	Ο.	Κ. Φασίτσας	Ν.
Ἀντ. Καμπάνης		Ἐλ. Καλογεράς	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο.	Γ. Ἰω. Βατίστας	Ο.
Νικόλαος Ἰατρός	Ν.	Ἄγγελος Γουζούασης	Ν.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	Ν.	Γ. Κ. Βελῆς	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ἰω. Α. Χατσόπουλος	Ο.
Κωστῆς Βρυζάκης	Ν.	Γ. Ἰω. Γιολλάσης	Ο.

Στ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	N. Τσαλακώστας	O.
Μιχαήλ Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	O.
Γρ. Χατσηγιάννος	O.	N. Μπούτουνας	O.
Γεώρ. Μήτσος	O.	Π. Παππατσώνης	O.
Ιωάν. Κλίμακας	O.	Ιω. Παππατσώνης	O.
Άναγν. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	O.
Πέτρος Α. Ζάνος	O.	Σπ. Βαλέττας	O.
M. N. Βαλέττας	O.	Στρατής Δελιγιαννιάκης	O.
Χρ. Ν. Δεμάδας	O.	Σπ. Α. Βαρότσης	O.
Ηλ. Παπαδαίος	O.	Παύλος Λεντούδης	O.
Γεώρ. Πετμεζάς	O.	Χρυσ. Σουμαρίπας	O.
N. Ανδρικόπουλος	O.	M. I. Μιχαλόπουλος	O.
Βασίλειος Πετμεζάς	O.	Κωνσ. Βέικος	O.
Ιω. Ζάρκος ἠοιανὴ ψῆρον.	O.	M. Ιατρός	O.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	O.	Δημ. Βιρβίλης	O.
Ἄθ. Δανηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	O.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	O.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	O.
Βελισάριος Νικολαΐδης	O.	Ἄνας. Μαυρομιχάλης	O.
K. Θ. Κολοκοτριώνης	O.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	O.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	O.	N. Μοσχούλας	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	O.	Γεώρ. Π. Χαριρόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπύστας	O.	A. Κανελόπουλος	N.
Ἐμμ. Ἀντίπας	O.	Κωνσ. Α. Σχινάς	N.
A. Νοταράς	O.	Ιωάν. Γκοβρας	O.
Εὐσ. Οἰκονομύπουλος	O.	Ἄναγν. Κεγαγιᾶς	O.
Γ. Πανοποριτόπουλος	O.	Σπ. Λογοθετόπουλος	O.
Ἐμμ. Χ. Τσουγλος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	O.
Ιω. Ζαφειρόπουλος	O.	Ιω. Δ. Ἀντωνόπουλος	O.
Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς	O.	Χρυσόβ. Τσίνας	O.
N. Κορριωτάκης	N.	Δημ. Κομμανωτίτης	O.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	O.	Θ. I. Μίτζης	O.
Παρασκευᾶς Ματάλας	O.	Ἐμ. Αλξ. Ὀρλόφ	N.
Ηλ. Γιατράκος	O.	Γ. Μπαστας	O.
Λουκάς Στέφανος	N.	Κώνστας Δαρειώτης	O.
Εὐσ. Σπυριδωνος	N.	Σ. Ἀντωνιάδης	O.
P. Παλαμιδης	N.	Ιωάν. Περιδης	O.
Θ. Μ. Πετρινός	O.	Ἄνδρ. Μάμουκας	O.
Κωνσ. Μανίτας	O.	Κάρολος Νάζος	O.
Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	O.	Εὐστ. Μ. Παρίσσης	N.
Μελίτ. Χ. Μελέτη	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάς	O.

Μητ. Ἀναστασόπουλος	O.	Δ. Κατσίκοις	O.
Ιω. Τομαράς	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	O.
Ἄν. Παππατσώρης	O.	Κωνσ. Δουβουνιώτης	O.
Ἄθ. Καστανάς	O.	Γ. Ριζόπουλος	O.
Γ. Σ. Κριεζής	O.	Ιωάν. Τασσάιος	O.
Ἄνδ. Γ. Κουντουριώτης	O.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Δ. Α. Κουντουριώτης	N.	Ιω. Οικονόμου	O.
Ιω. Γ. Κριεζής	O.		

Ἀκολουθῶς ἐρωτηθεῖται ἡ Βουλὴ παρεδίχθη ὡς εἶχε τὸ 6 ἄρθ. δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ διαθίσεως τῶν ἐγκλητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκλητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας, ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὕπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου, ὁσάκις καὶ ὅποτεν δὲν παρουσιάζονται προσφορταὶ εἰς τὰς ἐκτερουμένης δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἰσὶ δυσανάλογοι τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιζομένης προσόδου.

Διαδεχθέντος δὲ τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων τὴν ἐδραν, ἀνεγνώσθη τὸ 7 ἄρθρον, ἐφ' ᾧ παρετήρησε, ὅτι αἱ φόροι θέλουσιν ἐνοικιάζεσθαι κατὰ χωρίῳ ἢ δήμους, καὶ τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς ὡς πρός τοῦτο, ἀλλ' εἰς μέρη ἔλθε τὰ ὅρια δὲν εἶναι διαγεγραμμένα τὸ πρᾶγμα θέλει ἀποβῆ δυσκατάρθωτον. Πρακτικῶς δ' ἐπιβλέπων τὸ πρᾶγμα θέλει ἀποβῆ δυσδιάκριτα καὶ εἰς οὐδένα δῆμον ἢ χωρίον ὑπόχουσιν, ὡς μὴ διαγραφέντος δὲ τοῦτο κατὰ πρῶτον εἰ δῆμοι συνεκρονηθῆσαν. Ἐπιβεβαιώσαντος δὲ τοῦτο καὶ ἄλλου, προσέθηκεν ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀναγκασίως θέλει διασθῆ ἡ Κυβέρνησις τὰ ἐνοικιάζ. πρὸς ἕν ἄτομον ὁλόκληρον ἐπαρχίαν ἢ νῆσον, ἕκαστος δὲ δύναται νὰ συμπεράνη τί θέλει συμβῆ, ὅταν τοιαύτη δίδωται δικαιοδοσία πρὸς ἕν ἄτομον ὅθεν προτείνων τὴν καθ' ὅνιον ἐνοικίασιν τοιαύτων μερῶν, συνίστησι τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

α Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίον ἢ κατὰ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὁλοκληροῦ δήμου, ὅταν κατὰ ὅρια ἦναι δυσδιάκριτα. Ἀλλ' εἰς ὅσα μέρη τὰ ὅρια τῶν χωρίων ἢ δήμων δὲν εἶναι προσδιορισμένα, ἢ ἐνοικίασιν θέλει προσδιορίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καλλιεργουμένων κτημάτων ὑπὸ τῶν ἐνοικουμένων κατοικίων τοῦ ἐνοικιζομένου χωρίου ἢ δήμου. . . . (τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ἄρθρῳ).

Απήντησαν ό επί των εσωτερικών ύπουργός, ότι διά του μέτρου τούτου θέλουσι συμβή καταχρήσεις, διότι, όταν ό εξ Αθηνών γεωργός: καλλιεργή τον άγρον του Έλευσινίου, θέλει άμειψιθεΐσθαι εις τίνα των ένοικιαστών άνήκει ή φορολογία, και πολλά θέλουσιν εισθαι τά άταπήματα. εάν δε τά φορολογητέα μέρη είναι όλως ιδιόκτητα, τά όρια ύποτίθενται οικουθεν διαγεγραμμένα.

Παρατήρησαν άλλος, ότι επειδή κυρίως έπρόκειτο να ήρισθι σύμμερον εν των περι φορολογίας διττών συστημάτων και εις τούτο άνέκυψαν ιδίως οι βουλευται, δεν δύνανται ήδη να έπιληρωθώσιν εν ακριβεία του ανά χειρας άρθρου. Διό προτείνει να διαλυθι ήδη ή συνεδρίασις, και την έπαυριον σπερθέντες εν ήσυχία, να συνεδριάσωσιν από της 10 π. μ. ως του καιρού καταπεύγοντος.

Επί τούτοις ό προεδρεύων αντιπρόεδρος άναγγείλας, ότι άντικειμενον της έπιουσης θέλει εισθαι ή εξακολούθησις της συζητήσεως του ανά χειρας νομοσχεδίου, διελύσε την συνεδρίασιν εν ώρα 4 μ. μ.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος:
Μ. ΙΑΣΠΟΣ.

Ο Γραμματεΐς:
Α. Η. Νάκος.

Γω. Αντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ρ5΄.

Της 8 Απριλίου.

Σήμερον την 8 Απριλίου του χιλιοστού όκτακοσμοστού τεσσαρακοστού όγδόου έτου συνελθόντων περι την μεσημέριαν των Κ.Κ. Βουλευτών εν τη αίθουση του Βουλευτηρίου, άνεγνώσθη, ή όνομαστικός αυτών κατάλογος, και εύρεθείσης πλήρους της Βουλής, ό προεδρεύων αντιπρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίασιν. Άνεγνώσθησαν τά πρακτικά της προτεραις, άτινα έγκριθέντα ύπαγράφησαν παρά τε του προεδρεύοντος αντιπρόεδρου και των γραμματέων.

Άναγγελθέντος δ' ότι άντικείμενα της παρούσης είναι ή εις τά τμήματα ύπαγωγή των Βουλευτικών έκλογών Τριγωνίας και Άνδρου και ή εξακολούθησις της επί του φορολογικού νομοσχεδίου συζητήσεως, έγινετο ύφ' ενός των γραμματέων και υπό την επίτηρήσιν του έτέρου των αντιπροέδρων και των βουλευτών Κ.Κ. Σισίνη και Δεληγεώργη ή των εκλογών κλήρωσις, και ή μεν της Τριγωνίας έλαχεν εις τό Α. τμήμα. ή δε της Άνδρου εις τό 5΄.

Επί δε του 7 άρθρου του φορολογικού νομοσχεδίου, εν ώ διεκόπη ή συζήτησις, λαβόν τον λόγον παρετήρησεν ό την τροπολογίαν κατά την παρελθούσαν προτείνας, ότι επειδή, ως και χθές

παρετήρησεν, εις πολλά μέρη δεν ύπάρχουσιν όρια διαγεγραμμένα, και φύσει δυσχερές είναι, όσση ταχύτητα και άν καταβάλωσι, να τεθώσιν ήδη, διότι ό καιρός της φορολογίας έπέστη και ούδεμίαν άναβολήν επιδιχεται, προτείνε την επί του άρθρου τροπολογίαν, ίνα ή Βουλή άποδεχθι να ένοικιάζωνται τά μέρη ταύτα είτε ως άλλωτε, είτε ως έφορολογούντο τό πριν, διότι άλλως ή ένοικιασις όλοκληρου έπαρχίας θέλει συγκεντρωσθαι υπό ένα γενικών ένοικιαστήν. Ούτω δε τό έπισηκός πλεονέκτημα, όπερ τό νομοσχέδιον παρέχι προς τάς έπαρχίας, ίνα αι ίδιαι άναλαμβάνωσι την ένοικίασιν, ματαιούται ως προς τά μέρη ταύτα και δεν θέλουσι ποσώς δυναθι να άπολύωσι τους ένοικιαστές. Εάν δ', ως λέγουσι, διατάχθησαν οι οικονομικοί έφοροι να διαγράψωσι κατ' αυτάς τά όρια ταύτα, παρατηρεί ότι τούτο διά τό θραγύ του χρόνου είναι ακατόρθωτον, διότι όταν και άν σπεύσθι ό έφορος, μόλις θέλει φθάσει έπιτοπίως, καθ' ην ήμεραν ή ένοικιασις θέλει γίναι: απόδειξις δ' είναι ότι αι πληρωμαί των εισπρακτόρων του 1847 εισέτι δεν έγειναν, και μέχρι τούδε καθυστερούνται. Συνίστασι λοιπόν την τροπολογίαν του εις τό σώμα, προτείνων την καθ' ύνιον των μερών τούτων ένοικίασιν.

Έτερος έπίνεγκεν, ότι αληθώς εις τίνα μέρη τά όρια είναι δυσδιάκριτα, αλλά διά τούτο διατάχθησαν ήδη οι οικονομικοί έφοροι και οι έπαρχοι να θέσωσι τά όρια οικονομικώς, και επί τούτων θέλει ύπολογίσει τό ύπουργείον την ένοικίασιν. Άποκρούει δε την καθ' ύνιον φορολογίαν, διότι πολλοί θέλουσι γίναι και παραπλοκαί και δυσχερείαι, και όταν άγρός απέχη της οικίας του φορολογουμένου 8 φορ ειπείν ώρας, είναι λυπηρόν να μεταφέρωνται τά δεμάτια εξ άποστάσεως τόσης.

Υπέλαθεν ό πρώτος, ότι όταν οι έφοροι και οι έπαρχοι θέσωσι προσωρινά όρια, δεν έννοιι τότε ποία θάσις θέλει ληρθι ως μέσος όρος της εκτιμήσεως, και υπεράνθρωπον είναι να χωρίσωσιν ούτω χωρία, των όποιων τά όρια είναι φύσει συγκεχυμένα και αδιάκριτα. Παρατηρήθέντος δ' αυτώ ότι θέλουσιν όρισθι ταύτα υπό των αυτών ύπαλληλων, προσέθηκεν ότι ούδεν άλλο συνάγει εκ τούτων, ειμή ότι θέλει βιασθι ή Κυβέρνησις να εισπράξη τουλάχιστον τάς προσόδους των νήσων εις λογαριασμόν της. Εκείσε δε τά μεν έξοδα της εισπράξεως είναι πολλά, αι δε εισπράξεις ολίγαι και φειδωλαί.

Παρετήρησεν άλλος, ότι ή άνωτέρω τροπολογία άντίκειται προς τό άρθρον του νόμου, διότι αυτή μεν πραγματεύεται περι: μερών, ένθα ούδύλωσ ύπάρχουσιν όρια, τό δε άρθρον όρίζει να

συνεννοήσιν έκίνα τὰ χωρία, ὅσον τὰ ὄρια εἶναι δυσδιάκριτα. Ἢ πρέπει ἄρα νὰ ἐπανεχθῇ διόρθωσις εἰς τὸ ἄρθρον, ἢ σαφέστερον ν' ἀναπτυχθῇ, ἐξηγουμένης καὶ τῆς τῶν δήμων συγχωνεύσεως, ὅταν τὰ ὄρια τῶν ἦναι δυσδιάκριτα.

Ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι μόνον κατὰ χωρία πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἢ συγχωνεύσῃ, διότι ὅταν ἐταθῇ μέχρι δήμων, θέλουσι συνεννοεῖσθαι οἱ ἐνοικιασταὶ, καὶ ἀλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν ἐνοικιάζοντες· εὐκόλως θέλουσιν ἀποκλείει πᾶσαν κοινότητα. Ἐάν δὲ γείνη κατὰ χωρία, καὶ αἱ κοινότητες αὐταὶ θέλουσιν ἀπορύγει τοὺς ἐνοικιαστάς, ἀναδεχόμεναι ἀπ' εὐθείας τὴν ἐνοικίαν, καὶ ἡ Κυβέρνησις πλείοτερον θέλει ὠφελεῖσθαι.

Ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς, ὡς σημειοῦται, διότι πρῶτον ὀρίζεται ἢ κατὰ χωρία τῶν φόρων ἐνοικίας καὶ δεύτερον ἢ πολλῶν χωρίων συνένωσις μέχρι δήμου, ὅταν τὰ ὄρια τῶν δὲν εἶναι διαγεγραμμένα. Ἐάν δ' ἐπισυμβῇ τυχόν εἰς ὀλίγα μέρη ἢ σπανία περίστασις, ἣς μνημονεύει ὁ τὴν τροπολογίαν προτείνων, φρονεῖ καὶ αὐτός, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐνοικιάζωνται αἱ πρόσοδοι τῶν μόνον κατὰ χωρία, καὶ ἡ διόρθωσις αὐτῆ τοῦ ἄρθρου πρέπει νὰ γείνη.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἐάν ληφθῇ τὸ μέτρον τῆς κατὰ χωρία ὀροθετήσεως, δὲν θέλει παραιωθῇ τὸ ἔργον οὐδὲ μετὰ ἐξ μῆνας ἄλλως τε παρατηρεῖ, ὅτι ὅλων σχεδὸν τῶν χωρίων τὰ ὄρια εἰσι διακεκριμένα καὶ ὀλίγοις ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις· ὅταν δ' ὁ ἔφορος μετὰ τοῦ ἐπάρχου ὀρίσῃ, ποῦ καὶ ταῦτα ὑπάγονται, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τὰ φορολογῇ ἀνηκόντως.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ τῶν χωρίων ὀροθέσια εἶναι διακεκριμένη, ὅπου εἰν' ἐφικτόν, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ πεδιναὶ τινὰ μέρη, ἐνθα εἶναι φύσει ἀδύνατον εἰς τὴν Μαντινέϊαν π.χ. Ἀργολίδα καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου ὑπάρχουσι πεδιάδες εἰν' ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ, διότι πολλάκις συγχέονται τὰ χωρία. Ἐάν δ' ἄλλως ἠδύνατο τοῦτο νὰ γείνη δὲν ἤθελε τὸ γνωρίζει πρὸ ἑνδεκά ἐτῶν ἡ Κυβέρνησις, ἢ ὀλίγας νομιζοῦσι τινες ἐλαθεῖν περὶ τούτου ἐκθέσεις τὸ φύσει ἀδύνατον τοῦ ἔργου ἐπιδειχάμεναι. Αὐτὸς οὗτος τὸ 1835 ἀποσταλεῖς εἰς Θῆβας πρὸς διαγραφὴν τῶν ὄριων τῆς ἐπαρχίας, εἶθηκε μὲν πολλῶν χωρίων τὰ ὀροθέσια, ἀλλὰ παρέλειψε καὶ τινὰ ἐξ ἀνάγκης ὡς σύμφυτα οὕτως εἶπεν, καὶ ἀδιαχώριστα. Παράδειγμα δύο τῆς πόλεως ταύτης προαείρα, ὁ Πύργος καὶ ὁ ἅγιος Θεόδωρος, τὰ ὅποια καίτοι 60,000 δρ. παρέχοντα πρόσοδον διαμένουσι μέχρι τοῦδε ἀδιαχώριστα. Ἐκ τούτου λοιπὸν συμπεραίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ὀροθέτησιν τοιούτων χωρίων.

Ἐπίνεγκεν ἄλλος, ὅτι καλῶς μὲν ἔχει τὸ ἄρθρον προνοοῦν τὴν μέχρι δήμου συνένωσιν τῶν χωρίων, ὅταν τὰ ὄρια εἶναι δυσδιάκριτα, ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ τὴν τροπολογίαν προτείνων παρατήρησεν, ὅτι καὶ ὄρια δήμων εἰσὶν ἀδιάκριτα, προτείνει νὰ συμβιβασθῇ τοῦτο, προστιθεμένων τῶν λέξεων ἀδιὰ μόνην τὴν ἐνοικίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Παρατηρήθηεντος δ' ὅτι περιττὸν εἶναι τοῦτο, ἐπειδὴ πανταχοῦ τὰ τῶν δήμων ὄρια εἶναι διαγεγραμμένα, καὶ μόνον εἰς τινὰς δήμους τῆς Γῆνου ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἀνωμαλία, ἐπανελάθειν ἄλλος, ὅτι ἐπιμένει εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐξοβελισθῶσιν ἐκ τοῦ ἄρθρου αἱ λέξεις ἀκατὰ πολλὰ συνάμα χωρία· διότι ὅταν ἡ ἐνοικίας γίνηται κατὰ χωρίον, τὴν ἀναλαμβάνουσι ἀπ' εὐθείας οἱ κάτοικοι, καὶ ὠφελεῖται πλείοτερον τὸ δημόσιον, ἐνῶ ἄλλως θέλουσι καρπυθῆναι τὰς ἐπαρχίας μόνον αἱ ἐνοικιασταὶ, διότι δὲν δύναται τὰ χωρία ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐνοικίαν διατελέσας. Γνωρίζει δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ σύγγυς, ὡς ἐπὶ ἐξαιτίας διατελέσας ἐνοικιαστὴς καὶ συνίστησιν εἰς τὸ σῶμα τὴν γνώμην του.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἄρθρου οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖται, ἢ νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις ἀκατὰ πολλὰ συνάμα χωρία καὶ αἱ λέξεις ἀκατὰ τὰ παλαιὰ αὐτῶν ὄρια.

Ἐπίνεγκεν ἄλλος, ὅτι διάφορος εἶναι ἡ τοῦ ἄρθρου ἐνοικία τῆς τοῦ προτείναντος τὴν τροπολογίαν, διότι οὗτος μὲν ἐνοικεῖ τὰ μέρη, ἐνθα οὐδὲν ὑπάρχουσιν ὄρια, τὸ δὲ ἄρθρον, ὅπου ἀπλῶς εἶναι δυσδιάκριτα. Διάφοροι λοιπὸν εἶναι αἱ περίστασις· ἐπειδὴ εἰς μὲν τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεάν, ἐνθα ἀνεκαθεν ὑπῆρχε φορολογία, τὰ ὀροθέσια εἰσὶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας διαγεγραμμένα, εἰς δὲ τὰς νήσους δὲν εἶχον τεθῆ, διότι δὲν ἐφορολογοῦντο. Ἰστέ ἐπειδὴ περὶ τούτων δὲν γίνεται λόγος ἐντὸς τοῦ ἄρθρου, προτείνει νὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς φορολογίας.

Παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὰ περὶ τούτων θέλουσι κανονισθῆναι ὑπ' αὐτῆς τῆς διακρυξέως τοῦ ἐφόρου, καὶ μετὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου θέλουσι γείναι αἱ ἀποχωρῶσαι ὀδηγίαι, ὥστε τὰ πάντα θέλουσι τελεσθῆ κατ' εὐχὴν, καὶ περιττὰ ἀποβαίνουσι τοσαῦτα λεπτολογίαι. Ἄλλως τε παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς, ὅτι ἐν αὐτῷ προνοοῦνται διὰ ταῦτα καὶ ἕκαστος δύναται νὰ πεισθῇ ἀναγινώσκων αὐτὸ ἀκριβέστερον.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, ἐάν παραδέχεται τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος τροπολογίαν, καὶ ὑφ' ἑτέρου τινὸς ὑποστηρίχμενῆν, ἤπερ φημίνα δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς.

Ερωτηθείσα δ' ἀκολουθῶς, ἐὰν παραδέχεται τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, ἔπερνήνατο δι' ἀναστάσεως καταρατικῶς· ἔχει δ' οὕτω.

α Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίον, ἢ κατὰ πολλὰ συναμὰ χωρία, μέχρις ὀλοκλήρου Δήμου, ὅταν τὰ ὅρια ᾖσι δυσδιάκριτα· ἀλλ' οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφόροι ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τι τὴν διακλήρυσιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιαστὰι ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὶ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνουσι ἀναγκασίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. »

Ἀνεγνωσθέντος δ' ἐπειτα τοῦ 8 ἄρθρου, διαφωθῶσαν αἱ λέξεις α αἱ δὲ ἐνεργούσαι εἰς α αἱ διενεργούσαι. » Παρατηρήσαντος δὲ τις, ὅτι ἐν ἑλλείψει τοῦ ἐπαρχοῦ ἔπρεπε νὰ σημειοῦται ἐν τῷ ἄρθρῳ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ, ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι προσελήθη ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπειδὴ εἰς τινὰς ἐπαρχίας ὡς εἰς τὴν Μεγαλοῦπολιν π. χ. δὲν ὑπάρχουσιν ἐπαρχοί. Εἰς τοιαύτας λοιπὸν περιστάσεις θέλουσιν ἀναπληροῦν τὸ κενὸν οἱ εἰρηνοδίκαι. Ἄλλως τε, καθυστεμένου τοῦ ἐπαρχοῦ, οὐκ ἔστιν ἐπινοεῖται ὅτι θέλει ἀναπληροῦν τὰ ἔργα αὐτοῦ ὁ γραμματεὺς του.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 8 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 8. Αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος καὶ ὁ Ἐπαρχός, ἢ ἐν ἑλλείψει τούτου ὁ Εἰρηνοδίκης. Ἀποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ υποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχόν προκλιβομένης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιοχρεώτητος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ προσφερθέντος ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρείου εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, περὶ τοῦ ἀξιοχρείου τῶν ἀνωτέρω ὀφειλῶν, τὰ ὅποια ὁμοῦς ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν, ὅσας εἰς ζητηθῶσιν. »

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ 9 ἄρθρον, καὶ μηδεμίαν παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίωματος τούτου ἐγγραφασομένη ὑποθήκη, ἐπιμελεῖται τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου·

περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλει εἶσθαι ἴση μὲ τὴν κατ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ 10 ἄρθρου λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ κυριώτερος φόδος τῶν ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως διατεθειμένων βουλευτῶν ἦτο βεβαίως ὁ τῶν γινομένων καθυστερήσεων. Ἐνταῦθα δὲ προνοεῖται τούτο καὶ εἶναι ἐπομένως ἡ οὐσιωδέστερα τοῦ νόμου διάταξις. Καὶ ἔχει μὲν τὸ ἄρθρον καλῶς ἀπαγορεύον πολλὰς καταχρήσεις, ἐπειδὴ ὁμοῦς δὲν ἐνισχύεται ὑπὸ ποινικῆς τινος διατάξεως, διδοῦσας κέρως εἰς ταῦτα, πολλὰ προβλέπει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του προκόμενα. Διότι α) ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς παραλάβῃ, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, τοὺς μνημονευομένους καρπούς, ἀπογορεύεται μὲν εἰς ταῦτα ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλ' οὐδέ μὴ ἐπίκειται κατ' αὐτοῦ ποινὴ πρὸς περιστολὴν β) δύναται συνεννοούμενος μετὰ τῶν φορολογουμένων νὰ προσλάβῃ πλεονέκτους τῶν ὄσων ἀνέκουσιν εἰς αὐτὸν καρπούς· καὶ γ) νὰ μειώσῃ τοὺς οὐσιωδῶς πρὸς πλήρη καθυστέρησιν τῶν ὀφειλομένων, διότι ἐνοικιάζουσι τινες τὰς προσόδους εἰς ὠφέλειαν ἀπλῆν ἀφορῶντες, χωρὶς οὐδόπως νὰ σκεθῶσιν περὶ τῆς ἀποτίσεως τοῦ χρέους αὐτῶν· εἶναι λοιπὸν τὸ ἄρθρον ἀτελεσφόρητον, ὡς μηδεμίαν ὀρίζον ποινὴν κατὰ τούτων· ἂν δὲ τὸ 16 ἄρθρον ἐπιβάλλῃ ποινὴν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς, γίνεσθαι τούτο, ἢ ὅταν χαρακτηρίσωσιν ὡς ἰδιόκτητα τὰ ἐθνικοῖδιόκτητα κτήματα, ἢ ὅταν ἐγγράψωσιν εἰς τὰ διπλότυπα ὀλιγώτερον ποσὸν φόρου, διὰ νὰ λάβωσι πλεόστον. Ἄν ἐπίκειται λοιπὸν ποινὴ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἐνδεχομένας περιστάσεις· διὸ προτείνει πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ποινικὴ τις διάταξις.

Ἀντίκρουσεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ ὁ δ' § τοῦ 12 ἄρθρου προνοεῖ περὶ τούτων, περιττὴ πᾶσα διάταξις ἄλλη, καθ' ὅσον μάλιστα ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μεταφέρωσι τοὺς καρπούς εἰς τὰς ἀποθήκας, εἰς δὲ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπαγορεύεται νὰ διαθέτῃ αὐτούς, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν ἀποθήκην. Ἔτιτε διὰ τοῦ 10 καὶ 12 ἄρθρου ἐξασφαλίζεται οὐσιωδῶς τὸ δημόσιον.

Ἀπάντησεν ὁ πρῶτος, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ συμβουλιῆς χαρακτῆρα ἔχουσιν, αὐτὸς δ' ἐνόησε νὰ προτεθῇ ποινικὴ τις διάταξις, δι' ἧς νὰ ἀναγκαιζῶνται οἱ ἐνοικιαστὰι φόδῳ τιμωρίας. Ἐπιμένει λοιπὸν θεωρῶν ἀναγκασίαν τὴν τοιαύτην προσθήκην, καὶ ἂν τὸ ὑπουργεῖον δὲν συγκρατῆται, συνίτησι

τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν λόγων αὐτοῦ σημειώσιν, διὰ νὰ ἴναι ἥσυχος κατὰ τοῦτο, καὶ διὰ νὰ μὴ παρατηρηθῆ, ὅταν οἰονοικιασταὶ μεινόντες τοὺς φόρους καθυστερώσι τὴν πληρωμὴν, ὅτι οὐδεμία ἐγένετο παρὰ τῆς Βουλῆς παρατήρησις.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι καθόσον ἀφορὰ τὴν ἰδέαν, ὅτι πολλοὶ θέλουσι συμβῆ καθυστερήσεις, παρατηρεῖ ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο ζητεῖται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγγύησις ἴση τῶν ἐνοικιαζομένων προσόδων, ἵνα τὸ δημόσιον ἀποζημιούται εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ἡ κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν λοιπὸν ποινὴ εἶναι ὅλως πολιτικὴ, καὶ τοιαύτη ἔπρεπε νὰ ἴναι, διότι οὐδὲν ἄλλο ὑποτίθενται οὗτοι ἢ τῆς Κυβερνήσεως συνατῆροι. Κατὰ δὲ τὰλλα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρῶνται οἱ κάτοικοι διὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τὰς ἐλλείψεις, τοὺς ὁποίους δὲν ἐζήτησαν οὗτοι, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἀπίστευεν. Ἄλλως τε φρονεῖ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν ποινὴν, διότι ἀφοῦ περὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος πράσσεται, αἱ ἀρχαὶ αὗται ὀφείλουσι προνοοῦσαι νὰ ἐκασφαλίσωσι τοῦτο. Ἡ ἀρὰ γε ὑποθέτει τις ὅτι ὁ οικονομικὸς ἔφορος, ὁ ἐπαρχος κλπ. δὲν θέλουσι περὶ τούτων προβλέπει, ἢ ὅτι δὲν θέλουσι μανθάνει πᾶσαν δολιότητος πρῆβσιν, διὰ νὰ τὴν μσταιώνωσιν ἐν καιρῷ; Τὸ ἄρθρον ἔχει λοιπὸν καλῶς ὡς σημειώται, καὶ συνίστησι τὴν ἀνευ προσθηκῶν παραδοχὴν του.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι βεβαίως εἶναι οὐσιώδες τὸ προκείμενον ἄρθρον, καὶ ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν εἰσπραξίν τῶν καρπῶν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ καταστήσῃ οὕτω τοὺς φορολογουμένους χρεώτας πρὸς τὸ δημόσιον, προτείνει μετὰ τὰς λέξεις « ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν » νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ λέξεις « ἐπὶ ποινῇ προσίμου δραχ. 100. »

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι ὁ δ' § τοῦ 12 ἄρθρ. σαφηνίζει ἀκριβῶς ὅλα ταῦτα καὶ περιττὸν νὰ γείνη ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος προσθήκη, ἐπήνεγκεν ὁ πρῶτος περὶ ποινῆς ἀγορεύσας, ὅτι, ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς νομίζει ὅτι σπανιώτατα θέλουσι γίνεαι ὅσα περὶ ἐνοικιαστῶν ἐξετέθησαν, καὶ ὅτι προβλέπονται ταῦτα ὑπὸ ἄλλων τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρων, ἀποσύρει τὴν πρότασίν του, μὴ ἐπιμένων πλειότερον.

Προτείναντος δὲ τινος μετὰ τοῦτο, ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων μετακόμισις τῶν καρπῶν πρέπει ὀλοτελῶς νὰ ἐκλειψῇ, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ πολλακίς εἰς δῆμος γεινιαζέται ἐγγύτατα πρὸς τὸν δῆμον ἄλλης ἐπαρχίας, νομίζει καλὸν νὰ ἐξηγηθῆ ὅτι ἡ μετακόμισις θέλει γίνεσθαι εἰς ἀπόστασιν

3 ὥρων ἐντὸς αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ δήμου, ἐξ οὗ μετακομίζονται οἱ καρποί.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἀφοῦ χορηγεῖται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποχρεῶν τοὺς φορολογουμένους νὰ μεταφέρωσι τοὺς καρποὺς 3 ὥρας μακρὰν, δὲν ἐννοεῖ διατεῖ νὰ περισταλῆ τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, ἀφοῦ τριῶν ὥρων ὠρίστη διάστημα· καὶ εἰς τοῦτο μὲν οὐδεμία πρέπει νὰ γείνη διάκρισις, ἀλλ' ἢ περὶ δυσβάτων ὁδῶν τοῦ νομοσχεδίου ἔκφρασις τῷ φαίνεται σκοτεινὴ, καὶ ἐξαιτεῖται τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἔκφρασιν. Τί ἐννοεῖ ἄρα τὸ ἄρθρον; ὅτι ἐὰν δῆμος τις ἔχη δύο ὁδοὺς, ἐξ ὧν ἡ μία ἀνώμαλος, δὲν δύναται νὰ διατάξῃ ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν διὰ τῆς δυσβάτου ταύτης ὁδοῦ μετακόμισιν τῶν καρπῶν; ἢ ὅτι ἐὰν μόνον δυσβάτους ὁδοὺς ἔχῃ ὁ δῆμος, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν φορολογουμένων τὴν μετακόμισιν;

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ ἄρθρον συνίστησι τὴν διὰ τῶν συνηθῶν ὁδῶν μετακόμισιν καὶ ἀπαγορεύει τὴν δι' ἄλλων, ἀ: ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε τυχὸν ἀξιώσει, παρετηρήθη νὰ σημειωθῆ ἢ ἐξηγήσῃ αὕτη εἰς τὰ πρακτικὰ.

Ἐρωτήσαντος δ' ἄλλου, ἐὰν καὶ εἰς τοὺς δήμους, ἐνθα ὑπάρχουσι κεντρικαὶ ἀποθήκαι, ὡσαύτως ὑποχρεοῦται ὁ φορολογούμενος νὰ μεταφέρῃ τοὺς καρποὺς ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν ὑπάγονται καὶ οὗτοι ὑποχρεῶσιν, ἐπειδὴ ἐὰν π. γ. ἐκ τῶν ἐγγύς τῶν Ἀθηνῶν δήμων ὀφείλῃ ὁ φορολογούμενος νὰ μεταφέρῃ τοὺς καρποὺς εἰς Ἀθήνας, διὰ τί νὰ μὴ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Πειραιᾶ, ἐνθα ὑπάρχει λιμὴν παρέχων εὐκολίαν εἰς τὸ ἐμπόριον; Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ Ἠλεία εἶναι παράλιος, καὶ οἱ ἔμποροι, ἐὰν δὲν βιασθῶσι, δὲν μεταβαίνουσιν εἰς Κατάκωλον, ὅπου δύναται νὰ διευθύνωσι τὰ ἐμπορεύματά των εἰς τὸν Ἀλφειόν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νομοθετοῦντες νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἰδιαιτέραν μόνον πατρίδα μας καὶ ἐκ τῆς καταστάσεως ἐκείνης νὰ ὀρμώμεθα εἰς γενικωτέρους περὶ τοῦ ὄλου συλλογισμοὺς.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, ὥστε ὅσοι καρποὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ἥτις ἐν ἐκάστῳ δήμῳ θέλει εὑρίσκεσθαι. Ἐὰν δ' ἡ ἀποθήκη ἀπέχῃ 5 π. γ. ὥρας ἐκ τινος χωρίου, τὸ χωρίον ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ τοὺς καρποὺς μέχρις αὐτῆς, ἀλλ' ἐὰν μόνον τὸ ὑπουργεῖον τὸ θεωρήσῃ συμφέρον· ἀλλ' ἐὰν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, συμψήφισαντα τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του, περισσεύσωσιν ἐκ τῶν

φορού καρποί, υποχρεούται ο φορολογούμενος εις τριών ωρών απόστασιν μίλις νά τους μεταφέρει, ενώ εάν εις τήν διάκρισιν του ένοικιαστού άφθῆ, και εις δεκα ωρών διάστημα δύναται νά τους υποχρεώνῃ δι' έτέθησαν εν τῷ ἄθρῳ τρεις μόνον ώραι και εις τήν βουλήν συνίσταται τήν παραδοχήν αὐτῶν.

Επί τούτοις ἡ Βουλὴ φωτισθείσα παρεδέχθη τὸ ἄθρον ὡς εἶχε δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω.

α Ἄθρο. 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ένοικιαστὴν νά εἰσπράττῃ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἢ νά διαθέτῃ οἰουσδήποτε καρποῦς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ένοικιασθείσαν πρόσσodon, πρὶν εἰσαχθῆ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, και συμπληρωθῆ τὸ ποσὸν τοῦ εἶδους, διδ κατέστη χρεώστης μόνον δὲ μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦ χρεοῦς του παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἀδεία τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔθρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντας καρποὺς, ὡς και ἐκεῖνους, δι' οὓς δὲν ἔχρεώθη, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀρειμένους εἰς τὴν ἐλευθέραν διαθέσιν τοῦ ένοικιαστοῦ καρποῦς οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νά μετακομίσωσι, παρὰ ἢ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ὑπάρχει συστημένη ἢ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχον πλεον τῶν 3 ὡρῶν τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακομίζονται. — Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ένοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων. »

Ἀνεγνώσθη και τὸ 11. ἄθρον, μηδενίως δὲ παρατηρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

Ἄθρο. 11. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρατιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ένοικιάσεως, και αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ένοικιαστῶν, θέλουσ κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἀναγνωσθέντος δὲ και τοῦ 12. ἄθρου, παρατήρησέ τις ὅτι πάντες ἐν γένει οἱ ἐν τῷ ἄθρῳ τεθέντες ὅροι ἔχουσι καλῶς, ὡς τὴν εὐχέρειαν τῶν γεωργῶν ἀφορῶντες, ἐν και ἄλλως δὲν εἶναι τόσοσ ἐπιωφελεῖς διὰ τοὺς ένοικιαστὰς. Παρατηρεῖ μόνον, ὅτι ἢ ἐν τῷ Α. §. τοῦ ἄθρου φράσις εἰάν ἢ ζημία δὲν ἦναι γνωστὴ εἶναι ἀσαφῆς, διότι δὲν διακρίνεται, ἐάν ἐνοῆ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας ἢ τὴν πράξιν αὐτὴν τῆς ὑπεξαίρεσεως.

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι ἐνοεῖ τὸ ποσὸν, διωρθώθη ἢ φράσις οὕτως· α ἐάν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἦναι γνωστὸν. » Ἐπίσης δὲ και ἢ λέξις α δέματα » διωρθώθη εἰς α δεμάτια. »

εἰσαύτως παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἢ ἐν τῷ 3. §. φράσις α διὰ δὲ τὴν καταμέτρσιν προσκαλούμενοι ε δὲν εἶναι οὐδὲ καταληπτὴ οὐδὲ σύμφορος. Ἐπειδὴ ὁ ένοικιαστὴς δύναται, και τοι προσκαλεσθεῖς, νά εἶπῃ ὅτι δὲν προσεκλήθη, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν θέλει δυναθῆ νά τὸν ἐξελέγῃ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὴν μὲν τῶν ἁλωνίων ἀποσφράγισιν, τὸ νομοσχέδιον ἐπιτρέπεται νά ἐνεργῶσιν αὐθάρμητοι οἱ φορολογούμενοι, διότι πᾶσα ἀναβολὴ δύναται νά φθέρῃ τὸν ἀραβόστον· ἀλλ' ὅταν γίνηται καταμέτρσσις, καθ' ἣν οὐδεμίαν ἢ ἀναβολὴ φέρει βλάβην, δίκαιον εἶναι νά καλῆται ὁ ένοικιαστὴς, διὰ νά μὴ τῷ ὑπεξαίρωσι τὸ πλείστον τῶν καρπῶν. Δὲν πρέπει λοιπὸν οἱ ένοικιασταὶ νά μὴν προσκαλῶνται. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τῶν φορολογουμένων, θέλουσι κάμνει τὴν πρόσκλησιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου και δύο μαρτύρων.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας ὅτι ἐπεισῆ μὲν ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων, ἀλλ' ἀναγκαῖον νομίζει νά μὴ ἐνεργῆται ἢ πρόσκλησις ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ἀλλ' ἀπλῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων πρὸς πλείονα τῶν φορολογουμένων εὐχέρειαν.

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι και ἐνώπιον ἐνὸς μάρτυρος δύναται νά γείνη ἢ πρόσκλησις, ὑπέλαθε, ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ 4 § τοῦ ἄθρου πλημμελήματα θέλουσ συμβαίνει εἰς τοὺς δήμους, εἰς αὐτοὺς δὲ οὐ μόνον πταίσματα, ἀλλὰ και πλημμελήματα ὑπάρχονται, φρονεῖ ὅτι τὸ πρόσσιμον πρέπει εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον νά εἰσάγῃται και οὐχὶ εἰς τὸ δημόσιον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν κατάχρησιν θέλομεν ἐνισχύσει. Ἐπειδὴ ὅταν ὁ δημότις γινώσκῃ, ὅτι ἀνακαλυφθέντος τούτου θέλει πληρώσει τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, πολλὰς ἔχει αἰτίας νά μὴ φοβῆται, και οὐδεὶς μένει χαλιῶ· πρὸς περιστολήν του πρέπει λοιπὸν πρὸς ἐκφόδισιν, εἰς τὸ δημόσιον νά ἀφθῆ ἢ παραλαβῆ τοῦ προστίμου, διότι σκοπὸς τοῦ ἄθρου μάλιστα εἶναι οὐδέποτε νά πράξωσι καταχρήσεις και ἐπομένως οὐδέποτε νά πληρώσωσι πρόστιμα.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι οἱ δήμοι εἰσιν ἀνοργάνιστοι ἔτι, και δὲν πρέπει εἰς αὐτοὺς ν' ἀνατιθῶσι τὰ τῶν προστίμων. Ὅταν δὲ προσεγῶς ὀργανισθέντες τακτοποιηθῶσι και δύνανται νά δίδωσι λόγον, ἀσφαλέστερον τότε δύναται νά γίνῃ και τούτο.

Παρατηρηθέντος τελευταῖον ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἢ περίστασις αὕτη ἀφορᾷ συμφέρον τοῦ δημοτίου, και διὰ τούτο εἰς αὐτὴν

κατ' εὐθείαν πρέπει νὰ υπάγεται, καὶ ἀντικατασταθείσης τῆς εἰς τὸν Γ'. § ἐσφαλμένης λέξεως α πρωτοδικεῖον ε εἰς α πταιματοδικεῖον ε ἢ βουλή παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῶν ἐπιενεργειῶν διορθώσεων ἔχει δ' οὕτως:

ἄρθρ. 12. Α. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν, ἐπὶ ποιῆ ἀποφρίψεως οἰασθῆποτε κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θεροῦ τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἐν τοῖς ἀλώνιοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἢ κοπανίσματος αὐτῶν, μετρίσου θεβαιώσεως καὶ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ φορολογικὰ βιβλία τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένους φόρους.

Β. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν ἀλλ' ὁμως ὀφείλουσιν 1) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγροὺς ἐθνικοὺς, συνορευόντας μὲ καλλιεργημένους ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγροὺς, συνορευόντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζητήσωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὅποιαν ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρῑθύς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θερος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρποὺς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογή μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Γ'. Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρηση τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀλλ' εἰς οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἐπὶ παρουσία τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ ἐν ἔλλειψι τούτων, ἐπὶ παρουσία 2 μαρτύρων, συντασσόμενου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Δ'. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῆ τὰς διατάξεις τῶν § Β. καὶ Γ'. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καὶ ὅστις ἐνώση δεματικά ἐθνικά μὲ ἰδιόκτητα, καὶ ὅστις ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῆσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸ δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου

φόρου, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσων μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὅποιον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφυγῇ· ἄλλως, εἰς τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἴσῃν γινώσκον, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50. Τὸ πρόστιμον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμείον· ἀλλ' εἰς τὴν πράξιν ἀνεκαλύφθη ἢ κατηγγέλη ἀπ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτόν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸ δημόσιον.

Ε. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ Δημάρχου, Αστυνόμου, ἢ Παρέδρου τοῦ τόπου, ἐνθα συνέδησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικον. ὠρισμένα, ἢ δὲ ἐκδικασίς αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον ἢ πταισματοδικεῖον ἢ πλημμελοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Σ'. Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρούμενα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μετὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, κἀμνει μίσαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν αὐτῆς, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ἰδιωκτικῶν κτημάτων· τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κερυχθῆ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ὅτι εἶναι ἐθνικόν. ε

Ἀνεγνωσθῆ ἔπειτα τὸ 13 ἄρθρ. ἐφ' οὗ παρατήρησέ τις, ὅτι εἰς πολλὰ μέρη ὁ ἀραβόσιτος θερίζεται κατὰ τὸν Νοέμβριον, τὸ δὲ ἄρθρον καθὼς ὀρίζει νὰ ἡλιάζηται 15 ἡμέρας μετὰ τὴν σφράγισίν του, διότι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος καὶ ὑστὸς καταπίπτειν καὶ ψυχρὸς ἐπικρατοῦν ἐμποδίζουσι τὴν ξήρανσίν του. Δὲν ἐξαρκεῖ λοιπὸν ἡ δεκαπενθήμερος προθεσμία. Ἐκτὸς τούτου εἰς πολλὰ τῆς ἐπαρχίας του χωρία, ὡς καὶ ἀλλαοῦ, ἐνοικοῦσιν 100 οἰκογενεῖαι, καὶ δὲν εἶναι πρῶτον 100 νὰ ὑπάρχωσι κοφφίνα, διὰ νὰ γίνηται ἡ δοκιμὴ τοῦ ἀραβόσιτου. Διὸ προτείνει νὰ κοπανίζηται μὲν τὴν 15 ἡμέραν, ἀλλὰ νὰ ἡλιάζηται πάλιν καὶ ἔπειτα νὰ προσδιορίζεται τὸ ποσόν.

Ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῆς, ὅτι ἀποδύεται τὰς παρατηρήσεις, καὶ τὴν διευκολύνει τῶν φορολογουμένων ἐπιθυμῶν νομίζει πρόσφορον νὰ μεταβληθῶσιν αἱ λέξεις α τὸ ὅποιον σφραγίζεται καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς ε εἰς α τὸ ὅποιον σφραγίζεται, κοπανίζεται καὶ ξηραίνεται ε νὰ ἔλλειψῃ δὲ ὅλως ἢ τῶν 15 ἡμερῶν προθεσμία, αἵτινες ἀποβαίνουσι περιτταί. Διὸ μετὰ τὴν σφράγισιν, τὸ κοπανίσμα καὶ τὴν ξήρανσιν οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει ἐμποδίων.

Παρατηρήθέντος δε ότι τὸ νὰ σφραγίζονται ὅλοι γενικῶς οἱ καρποὶ τῶν ἀραβοσίτων εἶναι ἀσύμφωνον, ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι περὶ τὸν Νοέμβριον θερίζοντες τὸν ἀραβοσίτον οἱ γεωργοί, θέτουσιν αὐτὸν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, γεμίζουσιν ἔπειτα ἐν κοφινίῳ μόνον, μετροῦσι τὸ περιεχόμενον, τὸ ξηραίνουν, καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει ἐκτιμῶσι τὸ ὄλον. Ἰστέ δὲν ἐνοεῖ νὰ σφραγίζονται ὅλα, καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ προταθεῖσα τοῦ ἀρθροῦ διόρθωσις ἔχει καλῶς.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι μετὰ τὸ α σφραγίζεται ὁ καλὸν εἶναι νὰ προστεθῇ ὁ ὅρος τῆς προθεσμίας α καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται ξηραίνεται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κτλ. »

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ φωτισθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν τελευταίαν γνώμην δι' ἀναστάσεως, ἔχει δ' οὕτως·

α Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν πρώτων καρπῶν, ἧτοι τοῦ αἴτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιατικοῦ) τῆς σικάλως (βρύζης), τῆς βρώμης, τοῦ κυμήνου, γλυκανίσου, σισάμου, λιναρίου, τῶν ὀσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὀψίμων, τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἶδη εἶναι ἀνεπίδεκτα μετρήματος, τῶν δὲ ἀραβοσίτων ἐκείνων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων, ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 23, ἢ διὰ δοκιμῆς, γεμίζομένου ἀπὸ κῶνους ἐνὸς κοφινίου, τὸ ὅποιον σφραγίζεται, καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται. Ξηραίνεται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσοῦν τῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ ὁ φόρος· ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι προτιμοῦν τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων των, ὀφείλουσιν 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκτιμῆσεως, νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Παρέδρου τοῦ χωρίου των.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 14 ἀρθροῦ, παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦ ἀρθροῦ παράγραφον ὀρίζεται μὲν, ὅτι πᾶς δῆμος θέλει χορηγῆαι τὰς ἀναγκαίας ἀποθήκας ἀλλ' οὐδεὶς γίνεται λόγος τίς θέλει πληρῶναι τὸ ἐνοίκιον. Διὸ προτείνει νὰ διακριθῇ τοῦτο.

Παρατηρήθέντος δ' ὅτι ἡ πληρωμὴ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ὑπὲρ οὗ χορηγοῦνται αἱ ἀποθήκαι, συνεστήθη νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά.

Μετὰ τοῦτο ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἀναγκαία μὲν εἶναι ἡ τῶν

εἰδικῶν ἀποθηκῶν σύστασις. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἐπιτηρῶνται αὐταὶ ὑπὸ μόνου τοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, χωρὶς οὐδόλως τὸ δημόσιον νὰ λαμβάνῃ μέρος, τοῦτο πολλὰς ἐνδέχεται νὰ προκαλέσῃ συνειρησεις, καὶ οὐσιωδῶς νὰ ἐλοθῶσιν τοῦ δημοσίου τὰ συμφέροντα. Διότι ὅταν ἐπὶ 30 περίπου ἡμέρας θέλωσι κρατεῖ οἱ φορολογούμενοι τὸ πλείστον τῶν καρπῶν μέρος εἰς τὴν διαθεσὴν των, δὲν ἐπιτίθει τὴν μετὰ ταῦτα ἀκριβῆ καὶ αὐτούσιον συγκέντρωσιν αὐτῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Διὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ μετεκτῆ καὶ τὸ Δημόσιον τῆς περὶ τῆς πρόκειται ἐπιτηρήσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ νὰ συνινοθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς μετ' ὅλων τῶν φορολογουμένων τοῦ χωρίου καὶ μετὰ τοῦ παρέδρου, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τοσοῦτον φαίνεται δύσκολον, ὥστε περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα εἰρήγησις. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ἀγρύπνως ἐπιτηροῦσαι, πλείοτερον παρέχουσι τὴν ἀσφαλίαν καὶ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπισυμβῇ τοῦτο. Ἄλλως τε οὐδ' ἐκ μονομερείας δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τι, διότι ὁ ἐνοικιαστὴς μέγα ἔχων συμφέρον θέλει ἐπαγρυπνεῖ καὶ προσυλάττει νυχθιμερὸν τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας. Ἰστέ πολλῶ πλείονα εὕρισκε τὴν ἐκ τούτου ἐγγύτησιν παρὰ τὴν ἐκ τοῦ διορισμοῦ ἐπιστάτου τοῦ δημοσίου.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ σαφηνισθῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ, ὅτι ἐνόσω οἱ καρποὶ εὕρισκονται εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, πᾶν ἔλλειμα τούτων θέλει λογίζεσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ 20 περίπου ἡμέραι δύνανται νὰ μένωσιν εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δὲν εἶναι μὲν δύσκολον νὰ συμβῇ ζημία, ἀλλ' αὐτὴ δὲν θέλει προκύβει ἐξ ἐλλείψεως τῶν καρπῶν, ἀλλὰ διότι θέλουσιν αὐτοὺς συνενῶναι μὲ χῶμα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τότε τὸ δημόσιον κέκτηται τὴν ἐπὶ τῶν καρπῶν κατοχὴν, ὅταν παραλάβῃ αὐτοὺς ὁ ἀποθηκάρσιος του· ἄλλως τε θέλουσι σημειωθῆ καὶ περὶ τούτου τὰ δεοντα εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου παραγράφου παρετήρησέ τις, ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὸ μέτρον τοῦ νὰ ὑποχρεῶται ὁ δῆμος νὰ χορηγῇ τὰς ἀναγκαίας διὰ τοῦ καρποῦ ἀποθήκας, ἀλλ' ἀποκρούει τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐκλέγῃ ὁ ἔφορος οἰανδήποτε θέλει οἰκίαν, διότι πολλὰ ἴσως ἀδικήματα θέλουσιν ἐκ τούτου συμβῆ. Καὶ ἐνόσω μὲν ἐπαισηθῆαι ἦσαν τοῦ πολέμου αἱ συνέπειαι, καὶ ἡ Ἑλλάς

ήτο καταστραμμένη, οὐδ' ὑπῆρχον αἱ ἀναγκαῖαι οἰκοδομαί, ἐγένετο τοῦτο καὶ ἦτο βέβαια ἀνεκτόν· ἀλλ' ἤδη, ὅτε τοιαῦται δὲν ἐπίκεινται δυστυχίαι, οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ παραχωρήσῃ τὸν οἶκόν του κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐφόρου, οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ τοῦτο, διότι καὶ ἡ ἐκλογή συνήθως θέλει γίνεσθαι μεροληπτικῶς.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι καὶ αὐθὺς ἐπαναλέγει, ὅτι δὲν πρέπει νομοθετοῦντες περὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος, νὰ ἐμπνεώμεθα ἐκ τῶν εἰδικωτέρων τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν φαινομένων. Εἶναι δὲ λυπηρὸν, ἐν ᾧ τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ὀρίζει, ὅτι εἰς τὴν ἀμεσον διάθεσιν τοῦ δημοσίου εἶναι πᾶσα ἰδιοκτησία, ὅταν τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ ἀπαιτῇ, εἶναι λυπηρὸν νὰ διευκολύνωμεν ἐνταῦθα τὴν καταστροφὴν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἀπαγορεύοντες τὴν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν ἐκλογὴν τῶν ἀναγκαιῶν καταστημάτων, ἐν ᾧ ἄλλως καὶ εἰς ἀπόσπορος δύναται νὰ χορηγηθῇ, καὶ 100 ταλλήρων ἐνοίκιον δύναται ἴσως παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν νὰ ζητηθῇ. παρατηρεῖ δ' ὅτι ἀφινομένης τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν θέλει γίνεσθαι ἄλλο παρ' ὅ,τι ἐγένετο μέχρι τοῦδε, διότι αἱ ἀρχαὶ θέλουσι κάμνει ἐκλογὴν καταλλήλων καταστημάτων, ἐκ μόνης τῆς ἀνάγκης τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὀδηγοῦμεθα.

Προσθέντος δὲ μετὰ τοῦτον ἄλλου, ὅτι συγχρόνως εἰς ἕκαστον δῆμον ὑπάρχουσι ὀρισμένοι αἱ ἀποθήκαι, καὶ δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν αἱ ἀρχαὶ ἀνάριστον ἐκλογὴν, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς εἶχε δι' ἀναστάσεως, ἔχει δ' αὕτως·

α Ἄρθρ. 14. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι, καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν πρώτους, ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀψίμων κοπανιζομένους ἀπὸ τῶν ἄλων, τοὺς δὲ ὀψίμους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου Δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἰκείου Δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχη πλεόντερον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ Δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι· ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, τοὺς καρπούς των, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσῃ προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον, ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἀποθηκευθέντος ποσού,

εἶναι εἰς ἕαρος των, ἀλλ' ἐντὸς 20 τῶν πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουσι νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνήθωσι τὴν μετακομίδν των φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς ἕαρος τῶν ἐμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται, καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκάστην ἑσπέραν καὶ πρῶταν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν, ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεικτουμένους καρπούς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. ἐὰν δὲ μετὰ παρελευσίν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ λαμβάνει τοὺς πλεονάζοντας τοῦ χρέους του καρπούς κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσῆλθωσιν, ἢ εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα, τῇ συνδρομῇ τοῦ ταμίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τρέγουσῶν τιμῶν, ὁπλῶν τὴν πρὸ τούτου θέλησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εικοσαήμερου προθεσμίας.

Πᾶς Δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαίους ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ Ἐπαρχος καὶ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ἴναι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ Βιρηνοδίκης.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 15 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι πρὸς πλείονα ἐπιθεβαιώσωσιν θεωρεῖ ἀναγκαῖον ὁ ἕτερος τῶν μαρτύρων νὰ ἴναι τοῦ τόπου ὁ ἱερεὺς.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνά χειρας ἄρθρου προτίθεται τὴν υπερασπίσιν οὐχὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἀλλὰ τῶν κατοίκων, διότι οὗτοι δὲν ἐλάμβανον διπλότυπα, ἐν ᾧ οἱ καρποὶ των μεταφέροντο ἐκ τῶν ἄλωνίων. Ἐκ τούτου δὲ πολλὰ συνέβαινον κατ' αὐτῶν ἀδικήματα, καὶ εἰς χρηματικὰς ἐπικραλοῦντο θυσίας· ἀλλ' ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου τού-

50—200, και υποχρεούται εις αποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου, και κατὰ τὴν τρίτην τιμωρεῖται μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμνησάσαντα τὴν πράξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου και τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐπίσης υποβάλλεται, και ὁσάκις ἀναφυῆ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους και διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῆ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγαγεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης και τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουσιν αἱ ἀνωτέρω πράξεις κατὰ τὰ ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ ὀρισμένα. »

Ἀνεγνώσθησαν και τὰ ἄρθρα 17 και 18, και μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο καθ' ἕν ἕκαστον δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτω·

α Ἄρθρ. 17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ δραχ. 200—500, ἐπιβαλλομένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, ν' ἀποστέλῃ ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιούται, καθαρὰ και ἐνανάγνωστα, ἄνευ σβυσμάτων και ζυσμάτων. »

α Ἄρθρ. 18. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐσθαιώσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάται τοῦ Δημοσίου, ὁσάκις οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, ἐξασκοῦσι τὰ αὐτὰ ἔργα και καθήκοντα, και ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς τῶν ἐνοικιαστῶν. »

Διαδεχθέντος δὲ τὴν ἑδρὰν τοῦ προέδρου τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 19, 20, και 21, μηδεμιᾶς δ' ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ καθ' ἕν ἕκαστον δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτως·

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδόμενων φόρων.

α Ἄρθρ. 19. Ὁ ἐγγειος φόρος και τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν, λαχανοκήπων, περιβολίων, μπουστάνων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβάκιων, γρασιδίων, κρομμύων, γσωμῶν, και τῶν εἰς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων, λαμβάνεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. »

α Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐγγειος φόρος και τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐφεξῆς·

Τῶν τῆς ἀ.	ποιότητας ἀμπελῶν	δραχ.	5
»	β'.	»	4
»	γ'.	»	3
»	δ'.	»	2
»	ε'.	»	1
»	ς'.	»	0.50

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοί

α. ποιότητα, ἐκείνη, ἣν τὸ ἐπίστον εἰσοδήμα φθάσει εἰς δρ. 50 κατὰ στρέμμα

β'.	»	»	40	»
γ'.	»	»	30	»
δ'.	»	»	20	»
ε'.	»	»	10	»
ς'.	»	»	5	»

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος, και τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν, συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερωσμένοι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασθέντων πέρυσιν ὀριστικῶν πρωτοκόλλων περὶ τῆς ἐκτάσεως και τῆς ποιότητος τῶν ἀμπελῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠθελε ζήτηθῆ ἀναθεώρησις κατὰ τὸν § ς' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοὶ α. παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε πληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγαῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν Ἀρχῶν,

β'. Ἐστημιώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὀριστικὰ κηρυχθέντα πρωτότολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἐκτάσεως,

γ'. Ἐχαρακτήρισθησαν ὡς ἰδιωτικαὶ, ἐνῶ εἰσὶν ἐθνικοιδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί,

δ. Κατὰ μὲν τὴν α. και β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικοιδιόκτητοι, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τῶν, 20 ἡμέρας, ἀρ' ἧς ὁ παρὼν Νόμος δημοσιεῖται, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἀμπελὸς τῶν, τὴν θέσιν, και τὴν ὀροθεσίαν τῆς, τὴν στρεμματικὴν ἑκτασίαν τῆς και τὸ παραχθὲν προϊόν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης και τὴν ἰδιότητα αὐτῆς, ἐὰν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοιδιόκτητος.

Β. Κατά δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπελῶν δι' ἀναφορὰς τῶν ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, εἰσὶν ὑποχρεοί νὰ φανερώσωσι τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπελοῦ, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκτιζήθητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπῆλαυσαν.

Γ'. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν κρατεῖται παρὰ τῷ Δημαρχεῖῳ, τὸ δὲ ἕτερον επιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελοὺς εἰς διάφορα χωρία, οφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

Δ'. Εἰς τὸ Δημαρχεῖον κρατεῖται βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, διηρημένον κατὰ χωρία, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· δέκα ἡμέρας δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων εικοσαήμερου προθεσμίας, στέλλεται μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον. Καθ' ὅλον δὲ τὸ δεκαήμερον διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ε'. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης εικοσαήμερου προθεσμίας τὴν δηλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπελοῦ, ἢ τῶν ἀμπελῶν των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἀμπελον, ἔθνικὴν ἢ ἔθνικοἰδιόκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν υποβάλλονται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπελοῦ, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τα ὁποῖα ὑπέκρυψαν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ιδιότητα ἐκάλυψαν. Το ἥμισυ τῆς ἀνω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον ἢ τὰ ὑποκρυβόντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδειξάντα τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπελοῦ.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος οφείλει νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αἱ μήπω δηλωθεῖσαι ἀμπελοὶ ἐδηλωθῶσιν, καὶ ἂν αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἀκριβεῖς. Ὅσακις δὲ συλλεῖθῃ πληροφορίας, ἢ συλλεῖθῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ὅτι ἀμπελὸς τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδήλωθῃ, διατάττει τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπάξεως τῆς ἀμπελοῦ, καὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὸν § ἡ, τοῦ παρόντος άρθρου. Εἰ γ'

δὲ βεβαιωθῇ, ὅτι ἢ ὡς ἰδιωτικὴ δηλωθεῖσα ἀμπελος ὑπάρχει ἔθνικὴ ἢ ἔθνικοἰδιόκτητος, καταμνύει τὴν πράξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Σ. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ οἱ καλλιεργηταὶ ἀμπελῶν, ἐὰν νομίζωσιν, ὅτι εἰς τὰ πέρυσιν ὀριστικὰ κατασταθέντα πρωτόκολλα ἐνεγράφησαν, ὡς ἐκ τῶν γενομένων καταμετρήσεων, περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουν, ἢ ὑπήχθησαν εἰς ἀνώτερον ποιότητα, δύνανται νὰ αἰτήσωσιν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενοι ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἑπαρχοῦ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ Δημόσιον.

Ζ'. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν κατόχων ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βᾶρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εισπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὡσαύκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ πέρυσιν ἀνω πρωτόκολλα ἐκτάσεως· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀποθῇ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου. Ὅσακις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἴκου, ἑφόρου· ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουν τὸ Δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ἰδιοκτήμονας ἢ καλλιεργητάς.

Η'. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπελῶν ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Οἴκου, ἑφόρου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, καὶ καταστράφονται πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄλλ' ἐν ἐλλείψει γεωμέτρου, ἢ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, ἢ ἄλλως πως κωλύεται νὰ καταμετρηθῇ τὰς ἀμπελοὺς, διορίζονται τρεῖς πραγματογνωμονεῖς διὰ πλειονοψηφίας παρὰ τοῦ ἑπαρχοῦ, τοῦ Οἴκου, ἑφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου, καὶ ἐνεργοῦν τὰς καταμετρήσεις ὡς ἀνω.

Θ'. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς καταμέτρησιν τεθείσης προθεσμίας ὁ ἑπαρχος, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ Εἰρηνοδίκης, καὶ Οἴκου, ἑφόρος, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἀρμόδιον Δημάρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πέντε μὲν εἰς τοὺς Δήμους α' καὶ β', τὰξῆως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογουμένων ἐκάστου Δήμου, κατὰ κλήρον ἐλεγγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειονοψηφίας τὴν

ποιότητα α) των εφεταις δηλωθεισών η εξακριβωθείσων αμπέλων, και β) των αμπέλων εκείνων, περί της ποιότητας των οποίων ήθελε ζητηθῆ ἀναθεώρησις παρά των ιδιοκτητῶν η καλλιεργητῶν η παρά του Οίκου. Εφόρου, κατά τόν § 7. κατά τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταστρώνοντες τακτικά πρωτόκολλα, τὰ ὅποια θεωροῦνται μὲν ἐκτελεστά, ἀλλὰ τὸ ὕπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸ ὅποῖον θέλουσιν παραπέμπεσθαι ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ήθελε καταχωρισθῆ ἡ τυχὸν ἐναντία γ. ὡμῆ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφιον 6. του § 2, του άρθρου 1 προσδιορίζεται εἰς πόσον ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένων προϊόντων, περιβολίων, λαχανοκήπων, μπιστανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμῶνται ἀπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ἡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸσον τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὑπερλίμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν θαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουσιν ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ θαμβακίου ἐβγαλμένου ἀπὸ τὸ κεράδι, ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουσιν ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν θαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος μετὰ τοῦ Δημάρχου ἐκάστου Δήμου, ὡς πρὸς τὴν πρώτην περιπτώσιν, μετὰ τοῦ Δημάρχου δὲ τῆς πρωτεύουσας ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῇ γνωμοδότησει τριῶν ιδιοκτητῶν καπνοφυτείας, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον, τὸ ὅποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν. »

Ἀνεγνωσθῆ ὡσαύτως τὸ 22 ἄρθρον, καὶ διορθωθείσης τῆς ἐσφαλμένης λέξεως α ἐκποίησης » εἰς α ἐκπίσεις » παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως:

« Ἄρθρ. 22. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαίων εξακριβοῦται μετροῦ

μένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ελαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκταν, τὸ δὲ ὑπερλίμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὸ ἐδάφ. 6. του §. Β'. του άρθρ. 1 του παρόντος Νόμου ὑπηρετούμενων ἐλαιοδένδρων, προσδιορίζεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρά τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκταν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον θεσμοθετοῦται, καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου εἰν ὑπάρχον ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκπίσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγή εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγοτήτος τῶν δένδρων, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀφθείας.

Αἱ δὲ πρὸς ἔρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται, ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ἔπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ σόσου πρὸς λεπτὰ δύο τὴν ὀκταν. »

Ὡσαύτως ἀνεγνωσθήσαν καὶ τὰ ἄρθρα 23, 24, 25 καὶ 26. Παρατηρηθέντος δ' εἰς μόνου τοῦ τελευταίου τὸ νὰ μετατραπῆ ἡ λέξις α γίνεται ο εἰς τὸ κγράφεται ο ἐγένοντο δεκτὰ καθ' ἐν ἑκαστον καὶ ταῦτα δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτως:

« Ἄρθρ. 23. Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος θέλουσιν διορίσει ἀπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτοῦ καὶ προσδιορίσει τὴν ἀντιμισθίαν τῶν οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν Δραχ. 4 τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκτιμητῆς, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ άρθρ. 13, ὁ ἐνοικιαστῆς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξείας τῆς ἐκτιμῆσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Δημάρχος κηρύττει ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν ἡμέραν, οἱ δὲ φορολογουμένοι ὀφείλουσιν νὰ ἔχωσι προχέρας τοὺς κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογουμένοι ὀφείλουσιν νὰ ἔκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι ἀπὸ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἂν ἂν βέλῃσι νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Δημοσίου ἄλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῆ οὔτε ὁ μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Δημοσίου ἄλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῆ οὔτε ὁ φορολογουμένος, οὔτε ὁ ἐκτιμητῆς τῶν, ὁ τοῦ Δημοσίου ἐκτιμητῆς προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα κοινοποιεῖ εἰς τὸν φορολογουμένον διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογουμένος δὲν ἐμφανισθῆ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληθῆ, ἢ ἐκτίμησις καθίσταται ὀριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, παρά τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ Δημάρχου ἄλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐπὶ ἀραβοσίτων κατ' αἰτησὴν τοῦ ἐνοικ.

κιαστού, τον από μέρος του μη εμφανιζομένου ή αφουμένου φορολογουμένου έκτιμητήν διορίζει ο Έπαρχος.

Τό αποτέλεσμα τής έκτιμήσεως έγγραφεται άμέσως εις πρώτοκόλλον υπογεγραμμένον από τους λαβόντας μέρος εις την έκτίμησιν, και τό εκ του στελέχους έκκοπτόμενον διπλότυπον παράιδεται την αύτην στιγμήν υπογεγραμμένον παρά του έκτιμητού εις τους φορολογουμένους. Αν δε ο φορολογούμενος, ή ο έκτιμητής του δεν συμφωνήσῃ μετά του έκτιμητού του Δημοσίου ή του ένοικιαστού, διορίζεται, αίτήσει ενός των μερών, επιδικαιτητής παρά του Είρηνοδίκου, όστις δίδει τον εις τό άρθρον 25 όρκον, και αποφασίζει όριστικώς παραδεχόμενος θατέραν των γνωμών κατά του επιδικαιτητού ή μπορεί να λάβῃ χώραν εξαιρέσει, κατά τας περι εξαιρέσεως διατάξεις τής Πολιτικής Δικονομίας ενώπιου του Είρηνοδίκου.

Άρθρ. 24. Η έκτιμησία των επιδικαιτητών, την οποίαν προσδιορίζει ο Έπαρχος άπαξ πρό τής έκτιμήσεως, πληρόνεται εξ ήμισιας παρά του Δημοσίου και του φορολογουμένου, και δεν δύναται να υπερβῇ τας δρ' 6 την ήμέραν.

Άρθρ. 25. Οι έκτιμηταί του Δημοσίου και οι επιδικαιτηταί, ως και οι εκ μέρος του Έπαρχου διοριζόμενοι εν περιπτώσει του άρθρ. 23 όρκίζονται ενώπιον του Είρηνοδίκου, όταν μέλλωσι να άρχίσωσι τας εργασίας των τον ακόλουθον όρκον.
« Όρκίζομαι επί του ίερου Ευαγγελίου να έκτελέσω την εις εμπέμπιστευθείσαν ύπηρεσίαν με πίστιν και εύσυνειδήσιαν, χωρίς να χαρισθώ προς θλάβην του Δημοσίου εις τον φορολογούμενον, και χωρίς να άδικήσω αυτόν προς όφελος του Δημοσίου δι' όποιονδήποτε λόγον. »

Ο όρκος γράφεται επί άπλου χάρτου.

Άρθρον 26. Οι εις χρήματα αποδιδόμενοι φόροι θέλουσι εισπραχθῆ των μεν καπνίων, περιβολίων, μποστανίων, κήπων, γεωμήλων και των τοιούτων, την 1ην Οκτωβρίου, των δε άμπέλων και βαμβακίων την 15ην Εμβρίου, και των ελαιοδένδρων, καθ' ην εποχήν τό εκθλιζόμενον ελαιον μέλλει να μετακομισθῆ από τας ελαιοτριβείας εις τας οικίας, του δε μη εκθλιζόμενου εις τας συνήθη ελαιοτριβείας, ως και των προς βρώσιν χρησίμων ελαιών ο φόρος πληρόνεται κατά τό τέλος τής συγκομιδής αυτών δεν συγχωρεείται δε εξαγωγή ελαιου εκ των ελαιοτριβείων άνευ προηγηθείσης πληρωμής του φόρου. Άλλ' εάν τινος αι ελαίαι εκθλιζώνται εκ διαλειμμάτων, ο φόρος πληρόνεται κατά την τελευταίαν εκθλίψιν.

Μετά την καταμέτρησην του ελαιου, ο επιτετραμμένος τας εισπραξιν, έγγραφει τό ολικόν ποσόν αυτού, ως και τον καταλογισθέντα εις χρήματα φόρον, εις τό όποιον κρατεί διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος με τά εν τω άρθρω 15 του παρόντος Νόμου όρισμένα.»

Αναγνωσθέντος δ' έπειτα του 27 άρθρου, παρετήρησέ τις ότι και τά άμύγδαλα τής Αίγινης εις την αύτην πρέπει να ύπαχθώσι κατηγορίαν, και να εισπράττεται, ως και πέρυσιν, ο φόρος αυτών εις τας τελωνείας.

Παρατηρηθέντος δ' ότι έπειδή τό προϊόν τουτο δεν περισσεύει, και εντός του τόπου καταναλισκεται, δεν δύναται εις την αύτην να ύπαχθῆ κατηγορίαν, ή βουλή παρεδέχθη τό άρθρον ως ειχε δι' αναστάσεως, έχον ούτως·

ΤΜΗΜΑ Δ.

Περί των εις τας Τελωνείας του Κράτους εισπραττομένων φόρων.

« Άρθρον 27. Ο έγγειος φόρος επί τής σταφίδος, των βλανοκικιδίων, τής μεταξής, του ριζαρίου, του πρινοκοκκίου, των ξηρών σύκων και των λεμονίων και πορτοκαλλίων Τριζωνίας, Ανδρου, Νάξου και Καρυστίας εισπράττεται εις τας Τελωνείας κατά την εξαγωγήν, ή την διά θαλάσσης μεταφοράν αυτών των προϊόντων.

Αναγνωσθέντα δε και τά άρθρα 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, και 36, και μηδεμιās επ' αυτών ύπαρούσης παρατηρήσεως, έγινοντο δεκτά καθ' έν έκαστον δι' αναστάσεως· έχουσι δ' ούτως·

« Άρθρον 28. Ο έγγειος φόρος τής σταφίδος και τό κατά την εξαγωγήν τελωνιακόν δικαίωμα λαμβάνεται επί τῆ βάσει τής αποκοπίσεως τιμῆς και επί τῆ αναλογίᾳ των 10 0|0 διά τον έγγειον φόρον και εξ' διά τό τελωνιακόν δικαίωμα.

Άρθρον 29. Άμα κατά πρώτον άποκοπή ή τιμή τής σταφίδος, συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης και άποκοπίσεως τιμῆς παρά του Έπαρχου, του Οικονομικού Έφόρου και του Τελωνου του πρωτίτου λιμένος έκάστης επαρχίας, αφού γνωμοδοτήσωσι τρεις εκ των έγκριτωτέρων και εύποληπτοτέρων εμπόρων, και άλλοι τρεις ιδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' έκλογήν των ανωτέρω υπαλλήλων.

Τό πρωτόκολλον, εν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι έκάστη ποιότης, και ή στεγνή από την τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ενδιαλαμβάνον, εκτός τῆς άποκοπίσεως τιμῆς, και εν έννατημείοιον περι

πλέον, υποβάλλεται αμέσως εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδοι τιν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 30. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιωκτῆται ὀφείλουσιν νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὸ πρωτοκόλλου, ἐν ᾧ ἐκτίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρον 31. Ἐάν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῆ ὀφινδία ἀυξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, συντάσσεται νέον πρωτοκόλλου, εἴτε κατ' αἰτησὶν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἰτησὶν τοῦ Τελωνίου, εἴτε κατ' αἰτησὶν ἄλλης τιμῆς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 σημειωμένων Ἀρχῶν, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ὡσαύτως ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἱπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 32. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἱπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐγγύτων συμφορῶν ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ἱπουργεῖου.

Ἄρθρον 33. Πρὶν προσδιορισθῆ, καὶ ἀποκοπῆ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 29, εἴαν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρεώσεως ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 34. Οἱ ἐκ τῶν θαλασσοπορευτικῶν συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἀνευ διαιρέσεως ἰδιωκτῆται ἢ ἰθαγενῶν, εἰσπραττομένον εἰς τὰ Τελωνία μετὰ τοῦ τελου τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐφεστῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τοῦ κεντροῦ, λογιζομένου πρὸς 4 ἢ ὀκτάρας, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος.

δ) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμόνα, ἔγγειος φόρος δρ. 1:10

Τελωνιακὸν δικαίωμα :56

ε) Διὰ τὸν Νάμον Μισσηνίας ἔγκλητικὸς φόρος » 3:

Τελωνιακὸν δικαίωμα :60

γ) Διὰ τὴν Ἀχαίαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος δρ. 1:05

Τελωνιακὸν δικαίωμα :60

δ) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν ἔγκλητικὸς φόρος δρ. 2: :60

Τελωνιακὸν δικαίωμα

Ἐπὶ τῶν κειδιῶν.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν ἔγκλητικὸς φόρος κατ' ὄκταν λεπτά 25

Τελωνιακὸν δικαίωμα » 6

Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνά πᾶσαν ὄκταν » 10 » 6

Ἄρθ. 35. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν θαλασσοπορευτικῶν, θέλουσιν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1931 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθ. 36. Ὅστις φραβὴ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν θαλασσοπορευτικῶν ἐξαγωγῶν, ἐξαρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθ. 34 στοιχ. β' καὶ ὄ, ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλάσιας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συναΐσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης οἰδεταὶ εἰς τοὺς ἀνακαλυφάντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 37 ἄρθρου, παρετήρησάν τις, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς μεταξῆς φόρος, ὁ αὐτὸς ὀριζόμενος δι' ὅλα τὰ εἶδη δὲν εἶναι ἀνάλογος, διότι ἀλλοῦ μὲν πωλεῖται 20 δραχμαὶ τὴν ὄκταν, ἀλλοῦ δὲ 40 ἢ 50. Διὸ καὶ ὁ ἐπ' αὐτῆς φόρος πρέπει νὰ ὀρισθῆ ἀναλόγως.

Προσέθηκε ἄλλος, ὅτι ὁ προκειμένος φόρος ἀπολύεται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ τῆς εἰσπράξεως. Ὅθεν καλὸν εἶναι νὰ ἐνοικιάζηται καὶ ἡ μεταξὺ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη, νὰ πληροῖνται δὲ φόρος καὶ ἐπὶ τῶν κοικουλιῶν, διότι τὸ ἐξ αὐτῶν ὄφελος εἶναι ἤδη ἀσήμενον. Οὗτοι δὲ θέλουσιν ἐκλείψαι καὶ τὰ λαθρεμπόρια, διότι μεγάλου ὄντος τοῦ φόρου, μεγάλα ἐνεργούνται καὶ καταχρήσεις.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὀρθὸν μὲν εἶναι τοῦ προαγορευθέντος αἱ παρατηρήσεις, ἀλλ' ἐνθυμῆται ὅτι ὅταν ὁ περὶ μεταξῆς νόμος αἱ ἐυκαλίαι αὐταί, ἵνα ἐπιφυχθῆ ἑσωτερικῶς τὸ πλοῦτιον τοῦτο προϊόν. Διὰ νὰ ἐκπληρωθῆ λοιπὸν ὁ σκοπὸς αὗτος, καὶ ὅσον ἐνασπὶ διαδοῆ ἡ καλλιέργεια τῆς μεταξῆς, ἐπιθυμῶν εἶναι νὰ διακρίσῃ ὁ κατ' εἰσπράξιν φόρος ἐπὶ

πρός τούτους, τὰ αὐτὰ χαρίζεται πάλιν, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ, θύμα τῶν ἐγγυητῶν παθῶν γινόμενοι ζημιούνται καιρίως. Ἐκτός δὲ τούτου, ὡς εἶπε, κατ' ἀρχάς μὲν ἐκτιμώμενα τὰ σὺκα πολλὰ ὑπισχυόνται τὴν πρόσδοσιν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ καὶ θλαβὰς πολλὰς ὑπομένουσι, καὶ πίπτουσι ἀκαιρίως καὶ πρὸς τοῦ διαβάτου καταναλίσκονται, ὥστε οὐδεμίαν ἔχουσι τελευταίον ἐξίσωσιν πρὸς τὸν ὄρον τῆς ἐκτιμῆσεως. Διὰ τὴν ἐκλείψασιν λοιπὸν ταῦτα, ἀνάγκη νὰ προτιμηθῇ ἢ κατ' εὐθείαν εἰσπραξίς τοῦ τῆς ἐπιкарπίας φόρου. Δὲν δύναται δὲ νὰ τῷ ἀντιπροταίη τις, ὅτι αἱ αὐταὶ δύναται νὰ συμβῶσι ζημίαι, διότι ὁ Δημόσιος ἐπιστατὴς οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀδικήσῃ τὸν φορολογούμενον, καὶ εἰς τὰ δίκαια θέλει ἀρκιεῖσθαι, καθ' ὅσον δὲν ἐνδιαφέρεται ὡς ὁ ἐνοικιαστής. Εἰς τοσοῦτον δ' ἤλθον ἑαυτῶν οὗτοι, ὥστε καὶ ἓνα ὄρμαθὸν σὺκων ὑπὸ τινος τῶν φορολογουμένων διαιρεθὲντα ἤρασαν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ λαβόντος. Κατὰ δὲ τὸ 1838 ἐλπίζων ὁ ἐνοικιαστής τὰς ὠφελείας τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ψευθεὶς τῶν ἐλπίδων, ἐξέτιμησε τὰ 2/3 μόνον τοῦ δήμου, μετὰ πέντε δὲ μῆνας ἐναγαγὼν τὸ δημόσιον ἀπὸ ζημιῶν μὲ δεκακισχιλίας δραγμάς. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἔργα καὶ οἱ συνέπειαι τῆς ἐνοικιαστικῆς, διὸ συνίστασιν ἐνταῦθα τὴν εἰσπραξίαν.

Ἀντέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς τὸν προαγορεύσαντα λέγων, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν ὅτι καταπίεσις συμβαίνουσι, παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ γείνη τοῦτο, διότι προηγείται, ὡς γνωστὸν, ἡ ἐκτίμησις καὶ δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζονται οἱ φορολογούμενοι. Ἐάν δὲ ὁ προαγορευτὴς ἀπειδοκίμαζῃ τὸ τῆς ἐκτιμῆσεως μέτρον, παρατηρεῖ ὅτι ἀκαίρως καταφέρεται ἤδη, καὶ ἔπρεπε νὰ μὴ παραδεχθῇ τοῦτο ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ ἀσπίως ψφισθῆν. Περὶ δὲ τῆς κατ' εὐθείαν αἰτουμένης εἰσπραξικῆς νομίζει ὅτι οὐ μικρὰν ἔχουσιν οἱ φορολογούμενοι ὠφελείαν, ἀπινυμένων ἐλευθέρων τῶν εἰς τὴν θέσιν των μενόντων σὺκων. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν εἶναι δίκαιον καὶ νὰ ζημιωθῶνται τὸ δημόσιον ὑπὸ τῶν ἀτίμων, διότι πολλοὶ θέτουσι αὐτὰ εἰς τὸ ἀλώνιον τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἀπόλλυνται οὕτω τὰ ἰθικὰ.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι τὸ τῆς ἐκτιμῆσεως μέτρον ἦτο τὸ μόνον, δι' οὗ οἱ ἐνοικιασταὶ καταπίεζον τοὺς φορολογουμένους καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ αὕτις, ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι διὰ τοῦ 21 ἄρθρου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν ἐκτίμησιν, καὶ ὁ νόμος πρέπει νὰ ἔχη τὴν ὁμοιομορφίαν, ἵνα μὴ ἀνατραπῇ οὕτως τὸ σύστημα.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι τὰ ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ λαμβάνου-

ται πρὸς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ ἡ φορολογία δὲν γίνεται δι' ἐκτιμῆσεως, ἀλλ' ἡ διὰ ζυγίσεως μόνον, ἢ μένουσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Μόνον δ' ὁ ἀραβόσιτος ἐξηρέθη, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τούτον ἔχει ῥητὰ ὁ φορολογούμενος δικαιώματα, ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ ἐνοικιαστής ἔχει μέγα συμφέρον, καὶ δύναται δωροδοκῶν τὸν ἐπιδικαιτητὴν νὰ καταβλήσῃ τὸν φορολογούμενον. Προτείνει λοιπὸν ἵνα, εἴαν δὲν ἀναλάβῃ τὸ δημόσιον τὴν δι' εἰσπραξικῆς φορολογίαν, παραδεχθῇ καὶ ἀντὶ τοῦ μέτρου τῆς ἐκτιμῆσεως τὸ τοῦ ζυγίσματος.

Παρατηρηθέντος δ' ὅτι, εἴαν ἡ ἐκτίμησις δὲν εὐαρεστήσῃ τὸν φορολογούμενον, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ νέαν αὐτῆς ἐπανάληψιν, ἐπίνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἂν καὶ ὁ ἀραβόσιτος ἐκτιμᾶται, δὲν ὑπόκειται ὁμοίως εἰς ὀρθοῦν. Ἐκτός δὲ τούτου ἀπόκειται ἡ ἐκτίμησις εἰς αὐτὸν τὸν φορολογούμενον, ὑπερ οὐ μικρὸν μετριάξει τὸ πρᾶγμα. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν σὺκων φορολογίαν.

Ἐπὶ τούτοις δ' ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέφραξε τὴν τροπολογίαν ταύτην δι' ἀναστάσεως. Ἐπομένως παρεδέχθη ὡς εἶχε τὸ ἄρθρον ἔχει δ' οὕτως

ἡ Ἄρθρ. 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοιδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων καὶ σὺκων, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10 0/0 ἐπὶ τῶν ἀλώνιων ἢ τραπέζων, ἢ εἰς γράμματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, βεβαιούμενον δι' ἐκτιμῆσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοιδιοκτητῶν μωροδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐπ' ἑκάστου δένδρου, ἢλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀνω εἰρημένων προδόντων ἐνοικιαζέται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων ῥῶρων διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ' εἰς χρήματα, πληρουμένου τοῦ ἐνοικίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου τ. ε. π.

Ἀνεγνώσθησαν τελευταίον τὰ 42 καὶ 43 ἄρθρα, μηδισμῆς ὁ ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερα δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως

ἡ Ἄρθρ. 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 κλπ. ἰνδικαλιμωχισμένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ἐν τῷ 35 σὺκων, καὶ τῶν ἐν τῷ 40 πορτοκαλομοσίων, ὑπέκεινται εἰς πληρωμὴν ἑκαπλοῦ φόρου καὶ τελωνιακοῦ ὁ κριώμα ὅς ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγω ἐγγείου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικῆς ποινῆ,

κατά τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων Νόμον. Τὸ τρίτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 43. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπελων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ἴηαι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. »

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἀνά χειρὰς νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Α. Π. Νάκος.
Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΖ΄.

Τῆς 15 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους συνεβλήθησαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ τῆ μεσηδρίαν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Βουλευτηοῦ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν καταλογος, καὶ ἐντέλλεται πλῆρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκφυρῆσαι ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντες δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἐκθεσιν περὶ φόρου τῶν μελισσιῶν τ. ε. μετὰ τοῦ ἀναγκαίου νομοσχεδίου ἔχουσι δ' οὕτως:

ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ἔτος 1848

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ε. ε. Νομοσχεδίον, δι' οὗ τίθεται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846 Νόμου, περὶ φορολογίας τῶν μελισσιῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, ὑπ' ὅφιν ἔχουσα τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἔτων, ἐπιτόμησε κ' ἐφέτος τὸ μέτρον τῆς διὰ τῶν δηλώσεων βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ὡς ἀνεπτυχθέντων διὰ τοὺς μελισσοτρόφους, καὶ λυσιτελιότερον διὰ τὸ δημόσιον, μολοντάς τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατὰ τὸ π. ε. φορολογίας εἶναι ἐλάττωνα τῶν τοῦ 1846 κατὰ ὄρ. 12,738:25/00.

Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται ὄ' ἀποδοθῆ εἰμὴ εἰς τὴν φθορὰν, ἣν ἠμολογουμένως ὑπέστη ἡ μελισσοτροφία, καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν βροδότητα τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 1846 ἀνέβησαν διὰ τῶν δηλώσεων εἰς . . . . . δραχ. 37,397:50/00
διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως εἰς . . . . . » 4,028:40/00

Τὸ ὅλον δραχ. 41,425/00.

Τὰ δὲ τοῦ 1847
διὰ τῶν δηλώσεων εἰς . . . . . δραχ. 27,728:75/00
διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως εἰς . . . . . » 5,539

Τὸ ὅλον δραχ. 33,267:75/00

Διαφορὰ ἐπὶ πλεονεξίας ὡς πρὸς τὸ 1846 . . . . . » 12,738:25/00

Ἄλλὰ σημειωτέον, ὅτι ἐπαρχίῶν τινῶν αἱ φόροι δὲν ἐξεδαιώθησαν ἔτι, ὡς ἐν τῇ γενικῇ καταστάσει τῆς φορολογίας, τὴν ὅποιαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπέβαλε, φαίνονται.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 15 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. ΧΡΗΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχεδίον θέλει ὑποβληθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρηθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν σζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκον. Β. ΧΡΗΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κανονίζεται, βεβαί ὕται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846 Νόμου ΑΣ'. περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρον 2. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

ἀς ἐνθυμηθῶσιν ὅτι πρῶτον ἦσαν πολῖται καὶ δεύτερον στρατιῶται, ἀς ἐνωθῶσι μὲ τὸ ἔθνος καὶ ἀς μὴ δευθῶσιν ἐχθροὶ τῆς φωνῆς τῶν συμπολιτῶν τῶν. Ἐνθυμησού τι ἔλεγες καὶ τί ὑπέφερες ἕως ἡδὴ ἀπὸ τοῦ ἐπικρατοῦν ὀλέθριον σύστημα καὶ παράνομον βουλὴν. Ἄλλως, νὰ ὄψασθε ὑμεῖς καὶ οἱ αἴτιοι τοῦ αἰῶνος αἵματος, τὸ ὅπερ ἠθέλομεν χύσει εἰς τοὺς ἀντισταθασμένους στρατιώτας σας, καὶ τῆς ἐπαπειλουμένης φθορᾶς, καὶ ἐνθυμησού καὶ τὰ μέλλοντα.

Ἐν Αὐλακίᾳ τὴν 13 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ φίλος σου Ἰω. Βελέντζας.

Παρατηρήσαντος δέ τις, ἀναγινωκτομένης τῆς ἐπιστολῆς, ὅτι ὁ νομάρχης προφανῶς ἐξελέγχεται ὡς ὁμόφρων καὶ συνταίρος τοῦ στασιαστοῦ, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἂν ἀληθῶς ἦτο τοιοῦτος, δὲν ἔθελε πέμψῃ τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἔθελε μᾶλλον ἀκολουθῆσαι τὰ θέματα τῶν στασιασῶν, συνεννοούμενος μετ' ἐκείνων.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι μὲ συναισθησὶν λόγῳ εἶχον πάντες ἀκούσει τὰ νέα τοῦ Βελέντζα τολμήματα, ὡς ἀφορῶντα τὴν διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἡδὴ δὲ καὶ ἐπισήμως τὰ αὐτὰ πληροφορεῖται ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ ἀγαρευσαντος ὑπουργοῦ. Καὶ δὲν δυνάμεθα μὲν ἀνευ λύπης νὰ αἰσθανθῶμεν τὸ θᾶρος τοιούτων ἀγγελιῶν, ἀλλὰ λυπούμενοι ἅπαντες ὀφείλομεν νὰ συνδράμωμεν τὴν Κυβέρνησιν πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς τῆς ὁποίας ἡ πρόοδος πρὸς ὄλους εἶναι ἐπιβλαβής. Ἀλλὰ νομίζετο ἰδιαιτέρως προσοχῆς ἄξιον, τὸ ὅτι δὲν ἤθλησαν οἱ στασιασταὶ νὰ ὠρεληθῶσιν ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς δοθείσης ἀμνηστίας. Καὶ εἶναι μὲν ἡ ἀμνηστία δικαίωμα ὑπὸ τοῦ συντάγματος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δεδομένον, τοῦ ὁποίου δύναται ἐξαιτίας νὰ κάμῃ χρῆσιν εἰς περιστάσεις τινάς, ἀλλ' αἱ περιστάσεις ἡμῶν δὲν ἦσαν τοιαῦται, καὶ ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις πλείοτερον νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τούτου. Διότι ἂν δῆμὸς τις ἢ ἐπαρχία ἐξαπατηθεῖσα συνελπίστατο μὲ τοὺς ἀποστάτας, ἢ ἀμνηστία δὲν ἔθελε χρῆσιν, ἔπρεπε νὰ γνωρίσῃ πρότερον ἂν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀληθῶς μεταμεληθέντες καὶ τὸ παρελθὸν αὐτῶν ἀποδοκιμάζοντες εἰσὶν ἐπάξιαι ἀμνηστίας· ἀλλ' οὗτοι οὐ μόνον οὐδὲν σημείον ὑποταγῆς εἰδείξαν, ἀλλ' οὐδὲ κατεδέχθησαν νὰ ζητήσωσιν ἀμνηστίας. Καὶ ταῦτα μὲν κακῶς ἐγένοντο ἐξαιτίας, ἀλλ' ἐγένοντο καὶ προήλθον πλέον. Ἦδη δὲν μένει εἰμὴ νὰ συνδράμωμεν πάντες

τὸ ὑπουργεῖον πρὸς κατάσβεσιν τῆς ἀποστασίας, διότι πάντας ἐν γένει ἀφορᾷ τὸ τοιοῦτον. Ἄς κάμῃ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τὰς ἀναγκαίας δαπάνας, ἀς μὴ διαστάσῃ εἰς τοῦτο, καὶ θέλει ἔχει ἀπάντων ἡμῶν τὴν ψῆφον συνευδοκοῦσαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὅσον εὐχαρίστως ἤκουσε τοὺς τελευταίους τοῦ προαγορευσαντος λόγους, ὡς ἀληθῶς, ἀπὸ ἑλληνικὸν αἶσθημα ἐμπνευσθέντας, τοσοῦτον ἐλυπήθη ἀκούσας, ὅτι τῶν περιστάσεων τούτων ἀφορμὴ εἶναι ἡ προϋπάρξασα ἀμνηστία. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ἡ ἀμνηστία οὐ μόνον δὲν παρῴξυνε τοὺς, ἀλλ' ἐπαισθητικῶς ἀνεχαίτισε τὴν ὀργὴν τῶν, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς τοῦ Παππακώστα καὶ ἄλλων συναγεται, οἵτινες οὐκ ὀλίγον ἐσκέφθησαν, ἐὰν ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσωσιν ὅ,τι ἐπραξάν τελευταίον, ἐξ ὅσων ὑπέστησαν εἰς τοῦτο καταφερόμενοι. Ἀλλ' εἶχον οὗτοι ὄπαδοὺς καὶ συντρόφους πολλοὺς ἰσχύας, τοὺς ὁποίους διετάζοντες νὰ ἐγκαταλίπωσιν, προσήλθον οὗτοι. Δὲν πταίει λοιπὸν οὐδὲως ἡ ἀμνηστία, ἀλλὰ βεβαίως ἡμῶν τῆς ἐξένης ἀκοίμητος, καὶ ὁ κακὸς αὐτῶν χαρακτήρ. Ἄλλως τε διὰ τῆς ἀμνηστίας, ἡ κοινὴ γνώμη μετετρέπη κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων. Διότι τι εἶπεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς αὐτοὺς; «Νομίζετε, ὅτι τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον σας ἐδῶλεν, ἰδοὺ σας δίδομεν ἀμνηστειαν.» Καὶ τοῖς ἐδόθη διὰ νὰ εὐσώσῃ τὰ ἐμπόλια μίσθ καὶ λάθῃ καιρὸν νὰ ὠρεληθῇ σήμερον ἡ Ἑλλάς. Ἀλλ' οὗτοι τὴν αὐτὴν ἐπιμονὴν δεῖξαντες καὶ εἰς νέα περιπτώσεις λάθῃ, ἀπέβαλον τὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις πιθανῶς τοὺς ἐδικαίωσεν ἐν μέρει. Ἀλλὰ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι καιρὸς νὰ εἴπῃ ἐκ συστήματος ἐνεργούντες, οἵτινες νυκθήμερον ὠθοῦσιν αὐτοὺς εἰς τοιαύτας πράξεις, καὶ ἐντεῦθεν ἀποστέλλουσι πιζοδρόμους, μυστικὰς ὁδηγίας καὶ ἀνθρώπους χωρὶς διαδατηρίων, ἐργαζόμενοι ἀενάως. Δὲν εἶναι λοιπὸν οὗτοι καθ' ἑαυτοὺς μόνον κακοί. Εἶναι δαίμων τις ἐπίβουλος τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὄλεθρον αὐτῆς σφυρηλατῶν καθ' ἑκάστην. Ἀλλ' ἐλπίζει εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ ὕψιστου, ἥτις τσακίς ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα, νὰ ματαιώσῃ τὰ στυγερά σχέδια τῶν καὶ καταστέψῃ αὐτοὺς μέχρι τέλους.

Μετὰ τοῦτον διαδεχθέντος τὴν ἔδραν ἐνός τῶν ἀντιπροέδρων, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Κ. Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι καθήκον ἰσρὸν ἐκάστου Βουλευτοῦ, κυρίως δὲ καθήκον ἰδίου νομίζει, νὰ μὴ παρέλθῃ ἐν σιωπῇ τὸ σοβρὸν τοῦτο ἀντικείμενον. Ἐκ προομιῶν δὲ παρατηρεῖ, ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τούτου ἐξηγήσεις πρέπει νὰ ἐκτίθενται εὐκρινεῖς καὶ καθαραί. Τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι τῆς ἀληθείας μόνῃς ἡχώ. Δὲν πρέπει λοιπὸν οὐδεὶς νὰ νοθεύῃ τὰ πράξι

γματα αγορεύων, και αν περιέπεσον ίσως εις σφάλμα, αντι ε
 περικαλυπτη αυτό δια λόγων, ειλικρινώς πρέπει να δηλογη την
 απίτην του. Δέν ηδύνατο λοιπόν ο ύπουργός μετά την ανάγκωσιν
 των στασιαστικων έγγραφων καλλιτέραν να φέρη απολογίαν,
 ειμη διομολογών ελευθέρως, ότι επταίσις κατά τοϋτο, από
 τοιαύτην διαγωγήν έδειξεν· αλλά δυστυχώς ενθι μετρίως και εν
 ολίγοις ύπέδειξε τó σφάλμα του ύπουργού ή πρό αυτου αγορεύ-
 σας, αντι με πΰσαν ειλικρίνειαν να τó αναγνωρίη, ή ύπουρ-
 γός, ύπεστήριξε τουναντίον την πράξιν του, και από του θη-
 ματος ειπεν, ότι δια της αμνηστειας έσπευσε να προλάβη να
 δεινά. Αλλ' όχι η αμνηστεια αυτη τασουτον ακαιρώς γενομένη
 και ανειπιτηδείως ενεργηθείσα, ουδέν άλλο κατώρθεωσι μέχρι τού-
 λους, η να ανοίξη άμφοτέρωθεν της Ελλάδος τάς θύρας εις την
 διαρπαγήν και αποστασίαν. Τασουτον δε παράδοξον και έναρτί-
 ητο τó σφάλμα της Κυβερνήσεως, ώς τε και η Τουρκία αυτη
 και ται πληροφορηθείσα, δεν ηδύνατο να πιστεύσῃ τοιούτων
 άτύπημα, και δεν επέτρεψε την προσέλευσιν των φυγάδων,
 πριν βεβαιώτερον πληροφορηθῃ, αν αληθώς η Κυβερνησις
 ημων τοιούτων έπραξε σφάλμα. Και είχε δίκαιον κατά τοϋτο
 διότι πΰς ανθρωπίνως συλλογιζόμενος δεν ηδύνατο βε-
 βαιώς να τó πιστεύσῃ· έστειλε δια τοϋτο πΰζον ταχυδρομ-
 μον δια να πληροφορηθῃ την αλήθειαν, και τελευταίον πεισθεύσα
 απέλυσε τοις στασιαστας άδιαφόρως ειπούσα α ως καταστρε-
 ψοσι την Ελλάδα, απ' ου οι ίδιοι οι Έλληνες τó ζητούν. ουδείς
 λοιπόν διαταγμός, ουδεμία άμφιβολία ότι η γενομένη χάρις
 είναι καθ' εαυτήν άπερίσκεπτος, ολεθρία δια τó έθνος, και
 άγνωστ' μόνον ποι θέλουσι φθάσει αι συνέπειαι. Αλλ' ή ύπουργός
 εν τη απολογίᾳ του κατέρυγεν έτι εις έκφρασεις ολως κενό-
 επνεγκών ότι γνωρίζει τοις εκ συστήματος ταϋτα κινούντων
 Ναι, ύπάρχουσιν αληθώς οι τά τοιαϋτα κινούντες· τοις γνωρίζε
 ή Κυβερνησις πρό πολλου· δεν λανθάνουσιν αυτην και ηδ' η
 δση πλειότερον τοις γνωρίζει, τασουτον ένοχοι είναι, διατι
 δε ύπερηφάνειαν άκαιρον, δι' άπερίσκεπτον τόλμαν έπρακ-
 λασεν ολα ταϋτα. Βτίραξε την Κυβερνησιν, ως ειπεν ή ύπουρ-
 γός η ύπερ αυτων ύπάρχουσα ίσως συμπαθεια, και δια τοϋτο
 την έκφρασιν ταϋτην αντίλλαξε με έργον κινδυνώδες, ολε-
 θριον τó έθνος χρεωσται και θέλει αποκρούσει με άγαν-
 κτησιν την νέαν αυτην καταγίδια, αλλά δεν δύναται να μη
 κατακρίνη με άγανάκτησιν τοις ένόχοις χωρις βλάβην των
 νόμων και της πατρίδος· ηνοιχθησαν της Ελλάδος αι θύραι εις
 την όρμην των αποστατων, και ηνοιχθησαν χωρις προηγουμένη

εξετάσει. Διν έπρεπον άράγε να εξετασθώσιν, εάν έσφαλον; δεν
 έπρεπε να δημολογήτωσι τοϋτο, να δεγθώσιν ως χάριν την αμνη-
 στείαν, και να επανέλθωσιν εις μέλλοντες να τηρήσωσιν ολα
 ταϋτα; έχει βεβαιώς η κυβερνησις, έχει τά συνταγματικά
 δικαιώματά της, και ουδείς τά άρνεϊται· αλλά πρέπει δι' αυτό
 να τά καταγράται· να μὲν έκτιθη την αληθῃ των αξιων; να τά
 επαναστρέψη προς ολεθρον της πατρίδος; Αίρει μάλιτα με πλήρη
 πεποιθήσιν· εάν ποτε ηγήρθησαν επαναστάσει, εάν καταστρά-
 ψησαν έθνη, ως ποτε ήτον αίτιος ή λαός, αλλά τά πταισ-
 ματα και αι κακίαι των κυβερνήσεων. Πανταχού της γης αι
 κυβερνησεις ανασταίνουσι τά βασιλεια. Διό τά ύπουργεία δεν
 πρέπει να κρύπτονται· αλλ' οικουθεν και αβοημήτως να εξελέ-
 γωσι την διαγωγήν των, αντι να καταφεύγωσιν απολογούμενα εις
 την επάρειαν της ατιμωσιαις η των ανάγκην των περιστά-
 σεων· ενταϋθα δ' η αμνηστεια συνεπήγαγε προφανώς την ατι-
 μωσιαν και αυτη πάλιν τας στάσεις και τοις κινδύνους· οπο
 μωρησίαν και αυτη πάλιν τας στάσεις και τοις κινδύνους· οπο
 καστι, έκαστος δύναται να καταστρέψη τά πάντα και η ατιμω-
 ρησια βεβαι είσθαι τó βέβαιον γερας του· αλλ' εύχεται, όπως και
 αν έχη, να ηναι κατάλληλα τά λαμβέντα μέτρα, αν και οποια-
 αν ήτο, και αν ηναι ταϋτα, δεν θέλουσι δυναθῃ να διορθώσιν
 την μεγάλην ζημίαν, αν ήθικώς και υλικώς υποφέρει τó έθνος·
 την μεγάλην ζημίαν, αν ήθικώς και υλικώς υποφέρει τó έθνος·
 ήθικώς μὲν διότι η ατιμωρησις ανεβαρύνει την κακίαν και αι
 συνέπειαι της είναι ανυπολόγιστοι· υλικώς δε διότι δεν θέλει
 σδύσει η ρασις χωρις έμφολιου αίματος, πυρκαϊας κλπ. έπρεπε
 λοιπόν αντι τοιούτων να ειπωσιν οι Κ. ύπουργοι α επταίσις μιν.
 αντιπροσωποι του λαου, και σΰς ζητούμεν συγγνωμην. α Τοϋτο
 ήθελε δείξει συνείδησιν τινα της παρεκτροπης των, οπο ήθελεν
 είσθαι της μελλούσης πορείας των τó έγγυον.

Αντίταξαν ή επί των εσωτερικων ύπουργός, ότι ποτε δεν ήλπι-
 ζεν εις τασουτον α προκληθῃ βαθμόν παρά του προέδρου, αλλ'
 ήλπιζει και ουτω να δικαιώσῃ πληρέστατα την διαγωγήν του
 ύπουργείου υπέρ ανθρωπων προκαλεσθέντων, ως λέγουσιν, εις
 στάσιν υπό της διαγωγης των πριν ύπουργειών· τις δεν άγνωστ'
 ότι γενική ήγειρθ' επέρ τοϋτων φωνή, ότι εις περιστάσεις
 τοιαύτας πρέπει να τοις δοθῃ αμνηστεια; η τις δεν γνωρίζει
 ότι η κοινή γνώμη και της πατρίδος η δημοσιογραφία τά αυτά
 καθ' έκαστην επανελεγον; Τó ύπουργείον λοιπόν πειθόμενον εις τας
 διττας ταϋτας έκφρασεις, τας οποίας σείθονται πάντες, εξέδωκε
 την υπέρ αυτων αμνηστειαν· άλλως τε μόλις αναλαβόντες την
 διαχείρησιν των κοινων, εκ προουμιων εξέθησαν την οικονομικην

κατάστασιν του ταιμίου, και ες εκεινις εκχουσι, ηδυνάτο να συμπεράνη, οτι τοιαυτα ηθελον εϊσθαι τα αποτελεσματα, αλλ' ο προαγορευσας ειπων οτι ουδέποτε συμβαίνουσιν αναστατώσεις χωρις αι κυβερνήσεις αυται να τας προκαλυσιν, ελαθεν αυτον καταδικασας το υπουργειον εκεινο, επ' ου εγενοντο ολα ταυτα, και το υποιον υπεστηριξεν αχρι τελους υπολαβόν. ος δε του προαγορευσαντος, οτι ουδενά εξαιρεσι της κατηγορίας, προσέθηκεν ουτος, οτι ουδέποτε εγαίρει τις οπλα κατά της πατριδος και τας αδικησεις, αλλ' απαντες περι ων πρόκειται ήδη ανέκαθεν ησαν τοιουτοι, ο δε προαγορευσας παρελθε τυχαίως και την αποστασίαν του 1836 και τοσαυτα, αλλας, η δε σημερον γενομένη αμνηστία τω φαίνεται ουγγχώρητος. και ομως δεν εχρησγήθη τότε γενική αμνηστία, και επανέλθον πάντες εις τας εστίας των, ες ων και ο Σ. Στρατός, διάγων σύμμερον πολιτικός χαρακτός και την δουλοκρασίαν της άπεργίας του έχων; Δίν ημνηστεύθησαν ο έπειτα τοιουτοι λησταί, και προσήλθον ένταυθα Μοσχολοί και Καλαμάται και οσους το υπουργειον εκεινο απήλλαξεν; Οι φρόνιμοι νομοθέται το σύμμερον του έθνους των προσοίντες, νομοθετούσι και κατ' εκεινο πρέπει να δικαιωφώνωνται αι Κυβερνήσεις. Η δε παρούσα Κυβέρνησις την διαφύθωσιν του παρελθοντος αναδειξαμένη, δεν είναι δικαίον να ελεγχεται χάριν άλλων. και ελαθε μιν την αμνηστίαν του ο Φαρμάκης, ο χάριν του Βείκου εις αποστασίαν εκδικασθείς, αλλ' ήδη ο Φαρμάκης αυτός διαχει εϊρηνικώς και αγρήπως επιτηρεί την άνευαδείκς της βουλης και άνευ διαβατηρίου αναχωρήσαντα Βείκον δια σκοπόν, οτις τυχώς ίσως θέλει φανή. Πάν υπουργειον λοιπόν πρέπει να διορθ και την ανάγκην, και τας δυνάμεις και τας περί αυτού περιτάσεις. και την στιγμήν δε ταύτην, ολίγας ώρας μακρην, εις τον δήμον φυλάξ. ίσως αναπτύσσεται μάχη, διότι ο παλαιός δήμαρχος δεν αναγνωρίζει την νέαν άειου διαταγήν του προαγορευσαντος, ες δε κλητήρας μεταβάντες υποθερμαινουνται τα πάθη. και δεν αποδίδει μιν ουδεμίαν κατά του προαγορευσαντος μομφήν, παρτηρεί όμως εις ποίαν πολλάκις ευσκόπεται η Κυβέρνησις θέσιν. Ποίαν ο εύκολίαν παρέδωκεν η κυβερνήσις προς τους αποστάτας, η τις συνειδήσεν 150 πείσπον ληστας εις την δυτικήν Ελλάδα; Ουχι βαθείας η αμνηστία, ουδ' οι Τούρκοι αυτοί, επειδή γνωστόν ότι δεν έχουσι τους αποστάτας υπό αστυνομικην επίσκεψιν και ανεμποδίως δύνανται να εισέλθωσιν εις τα οσια ήμων, ως και ο σπαδάς του Γκιουλόκα διατρέψον ένταυθα ή των ελευθέρων, και ελευθέρων πάλιν κληθε

κατ' αυτός μετά του Βείκου και έπεισι φρονιμαίς υπό των ληστών. Οι αποστάται δ' έχουσι φίλους και συσταίρους ένταυθα, οϊτινες τους υποκινούσι, και η αμνηστία μόνη ηδυνάτο να τους άροπλήση και ειρηνικά να τας εμπνεύσση φρονήματα, διότι άλλως εις απόγνωσιν εύρισκόμενοι, τί άλλο ηθελον πράττει η να ακούσωσι τας εισγγελίας των φίλων των; αποδείξει δ' οτι μέχρι της 10 Απριλίου δεν ετόλμησαν να εισβάλωσιν εις τα οσια ήμων προσδοκούντες, φαίνεται, να επυληθεύσωσιν οσας οσια ήμων προσδοκούντες, φαίνεται, να επυληθεύσωσιν οσας πολλοί διεδίδον φήμας, οτι κατά την 25 Μαρτίου θέλουσιν ένταυθα συμβή κινήματα τινα. Η αμνηστία λοιπόν εμφαίνει κατά της περιστάσεως ταύτης μεγαλοπρεπήν έκ μέρος της κυβερνήσεως προνοήσας την άσροφήν των παραγών. και δοθείσα μιν αυτή πολλά κατηύνασε πολιτικά πάθη, αλλ' δεν συγκάτεθε μέχρι ληστών, ως αι των πριν κυβερνήσεων αμνηστείαί. Παρτηρεί δ' οτι το κοινόν μάλλον έπρεπε να πίσει με τας χείρας των οι στασιασταί, πικρά να υπήλπισαν έαυτους κατά της πατριδος; αλλ' όταν δια πολιτικά πάθη, δια λόγους έτι παριδιάσθησαν υπό της άρχης, και ουχι ως λησταί, παρεκκλίαν όπωσδήποτε εις αποστασίαν, δια της αμνηστίας τους εγκάτελιπον ήδη και αυτή η πόδρασις, και εξελεγχόμενοι εις την αληθή φρίσιν αυτών δεν χαιρουσι πλέον τας συμπαθείας της κοινής γνώμης. Η κυβερνήσις άρα χορηγούσα την αμνηστίαν της κοινής γνώμης. Η δικίαν γούσιν των δικαιωμάτων της, και εκαιμε εύλογον και δικίαν γούσιν των δικαιωμάτων της, και ένω άρ' ουός μιν πολλοί καθήσυχασαν, εστιγματισθήσαν οι λοιποί ως θελοκακούντες προς βλάσφημ της πατριδος, και ουδεις θέλει του λοιπού τους συνδράμει. Ης τίποτε λοιπόν δεν έσφαλεν η Κυβέρνησις, και εις όλας έν γένει τας πράξεις της νομίμως προβαίνουσα, δεν παρεδίκευεν ουδέ θέλει παραδίωσει το πρόβλημα της, όπερ είναι η άκριβής τήρησις του Συντάγματος και του Νόμου. Αποδείξει, οτι και βουλευτικαί έκλογαί ενεργήθησαν και πολλά άλλα χωρις ουδολω; να μεθίσση το Υπουργειον, η δε έκλογή Καρυσιάνης άγνωσι πότε ήζήατο, πότε παραιούται και ποίον είναι το αποτέλεσμα της. Αλλ' άργα δε δια τουτο είναι δίκαιον να κληρωθή το υπουργειον αληθώς συνταγματικόν; άν είναι τουτο παράδοξον, διότι δεν δίδει τα πράγματα κατά την θέλωσιν και της εμπνεύσεως των, αλλ' εις μένον άσροφόν το κοινόν παρεκτρούνται, οτι άρκατά η βουλή έφωτίσθη και περιττόν να λήθη τον λόγον ο πρό του υπουργου άγορεύσας, διότι άλλως και αυτοί θέλουσιν άπαντήσαι; πολλών

ή επιμεινόντων οτι η ελευθερία του λόγου είναι αδρασματος και θιναι να προσβήση ό αγορεύσας όσα νομίζει αναγκαια, ουχ ήτιν δ' είναι πρόθυμοι να αντίτάξωσι και ούτοι κατά των επιφυλαττομένων ν' αγοράσωσι, λαβών τον λόγον ο Κ. πρόεδρος προσέθηκεν ότι εις τασούτων ουδάρως περιστάσεις, καθ' ός μετώρος είναι της πατρίδος ή θέσις, πρέπει και γρωσεί ή βουλή να δείξη, ότι δεν είναι άρτων σωα, ουδέ κοιμάται ύπνον αναληθίας. Τα ύψηλά της καθήκοντα είναι ταύτα και ουχι να επιψηρήξη άπλως τα των νομοσχεσιων άρθρα άλλως το ειλικρινώς επιθυμει να μη παρουσιάζετο τοιαύτη περίστασις, άλλ' άρως παρουσιάζεση άπαξ, θέλησας να ελεγή, του ύπουργείου την διαγωγήν προς πλείονα εις το μέλλον ασφαλείαν. Παρατηρεί ο' ότι αι άμνηστειαι, τας ύποικας κείραςεν ο ύπουργός ότι ενήργησαν τα προγενέστερα ύπουργεία, αύται κυρίως αποδεικνύουσι το άπερίσκεπτον και άλλως ασθενές του νυν ύπουργείου. Διότι, άν έκείνα έκοιμον χροσιν της άμνηστειας, είχαν και θέλησιν και ικανότητα να εφαρμόσωσιν αυτην έπιζήως και καθυπέταξαν τους άμνηστουθέντας εις το είδος των νόμων, διότι, ως ο ύπουργός ειπε, διαγούσιν ήδη πολίται ειρηνικοί, ως ο Σ. Στρατός και άλλον άπ' εναντίας δε το νυν ύπουργείον, χωρίς να ωσιμησθ ή ως έπρεπε τας δυνάμεις του, τολμήσαν την αυτην χροσιν να κάμη, ήναίξε της πατρίδος τον άνθερον, και χειμαρρός καταστροφής αυτην ήδη έπαπειλεί! Τα τοιαύτα έχουν ανάγκην βραχίονος ισχυρού και ακλονήτου, τον όποιον το παρόν ύπουργείον δεν έχει. Όταν και τούτο κατορθώσιν να κλίνωσιν προ αυτου τον αυχένα, όταν ήδύνατο να επιβάλη το είδος του νόμου και την ύπακοήν εις την τάξιν, τότε ήδύνατο μόνον να δικαιωθ εις τας αυτας πράξεις, άλλ' όταν τοιαύτης ιδιότητος και ικανότητος στερήται, ήτον έπόμεινον να λάβωσι τα όπλα ή αποστάται και προ του ύπουργείου να κακοποιήσι την πατρίδα· αυτό τούτο τον θλίβει και διά τούτο εγείρει σήμερον την φωνήν· άλλ' ο Κ. ύπουργός ακραιφνή ζήλον προς τους νόμους επιδεικνύμενος, αναφέρει συγχρόνως και τα εις φυλήν γεγονότα. Ναι, είναι αληθείς έγένετο σύγκρουσις εις φυλήν, όποιαν αυτό, δια των άνοήτων υπαλλήλων του και του φαρμακτικού πνεύματος προεκάλεσε, διότι μ' όλην των νόμων την επιδείξιν παρεδιάθη εκεί ο νόμος, ως αυθαδώς παραβιάζεται εν τώ μέσω της πρωτευούσας. Επειδή ενθ' ήρε εκλογήν τετελεσμένην και επικυρωμένην παρά της Νομαρχίας, εις ήν κατά το άρθρ. 86 του περι δήμων νόμου υπάγεται αποκλειστικώς, και ουδεμίαν έχει συνάρτηαν με το ύπουρ

γειον, τούτο διατρέφει αυτην και επί ολοκληρον μήνα την αναβάλλει μη παρευρισκομένου του Νομαρχου, δια να γείνη ή όρκωδοσια των δημοτικών συμβούλων. Τούτο τι άλλο είναι ή παραβίασις προφανής και εξόφρισις του νόμου και των πολυτίμων δημοτικών δικαιωμάτων; άλλ' δεν επικριτείνεται επί του θέματος τούτου διότι έχει πάμπολα να προσβήση, τα όποια και άγανάκτησιν και αποστροφήν προξενούσιν αναφερόμενα.

Απάντησεν ο ύπουργός ότι το κατ' αυτον επεραίωσεν ο,τι έτοιμον ειπεν, ενθ' ο πρώην Νομαρχός επί όκτώ μηνας ανέβαλε την εκλογήν άλλου δήμου ουδεις δ' άγνοει ότι οι ό. τάξιος δήμοι υπάγονται εις την επικύρωσιν του αυτου Νομαρχου, και όταν ακυρωθ ή παρ' αυτου έρεσιβάλλεται ένώπιον του ύπουργείου. Τούτο δεν έγινε μέχρι τούδε επί της ανωτέρου εκλογής. Ως προς την πρώτην δε, το υφιστάμενον ύπουργείον ήπραξεν, ως ο προαγορεύσας ειπε, και προ 22 ημερών την επεραίωσεν ήδη.

Παρατηρήσαντος δε του προέδρου ότι κακώς άρα την αντίβαλεν ένα μήνα, και ο επί νόμους σεμνυνόμενος πλείοτερον πρέπει να αίθεται τούτους, παρετήρησεν ο πρώην επί των οικονομικών ύπουργός, ότι επειδή ο ανωτέρω ύπουργός αγοράσιων απέδωκε τας αποστάσεις εις την διαγωγήν του πρώην ύπουργείου, επιθυμει να γείνη εξήγησις περί τούτου και εξαιτείται τον λόγον.

Απαντήσαντος δε του ύπουργού, ότι δεν έννόησε τούτο, άλλ' άπλως ειπεν ότι, και μόνον, χωρίς αυτεμίαν να προσβήση παραδοχήν, και πολλών άμεινότερωθεν ζητούτων τον λόγον, παρετήρησέ τις, ότι επειδή το προκειμενον θεμα πολλές επιδέχεται εξηγήσεις, ανάγκη δε είναι να περαιωθ ή φορολογικόν νομοσχεδιον, διότι ο καιρός καταπίγει, προτεινει να αναβληθ ή επί άλλην ήμεραν ή προκειμένη συζήτησις και να επιληρθ ή Βουλή του νομοσχεδιου.

Εφ' ή ή Βουλή συγκαταταθείσα προέβη εις την εξακολουθήσιν του νομοσχεδιου από του 44 άρθρου αυτου.

Επί τούτου παρετήρησέ τις, ότι κακώς τινες φρονούσιν ότι το είδος τούτο της φορολογίας των Λακωνικών προϊόντων χρηργει προνόμια εις τους Λάκωνας, αυτοι είχαν προνόμια αληθώς και τα έβυσίασαν χάριν της κοινής πατρίδος, ήδη λοιπόν ουδέν προνόμιον απαιτούσιν άλλ' να συνισαφείωσιν εκ των ένόντων μη επιβαρυνόμενοι πέραν του δεόντος· ή δε φορολογία αυτη είναι ή καταλληλοτάτη και εις τον τόπον και εις τα συμφέροντα του δήμου.

Μετά τούτον μηδένος ἑτέρου αἰτήσαντος τὸν λόγον, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ 44 ἄρθρου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ πλείονιον τῶν δέκα βουλευτῶν, ἐπιτηρούντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν βουλευτῶν Ζάρκου καὶ Μελετιοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδύθη διὰ ψήρων 35 πρὸς 26 ἀντιθέτων ψήρων 10 τὸ 44 ἄρθρον, ἔχον οὕτω

ΤΜΗΜΑ Ε.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπερρίψης τοῦ ἄγγειου φόρου ἐπὶ τῶν ἀκολούθων Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 44. α Ὁ ἄγγειος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδουμένων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τῶν δύο Ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβῶνται καὶ εἰσπραττέται εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λαπτὰ ὅσῳ τῶν ὀκάν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χορήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τραγουσῶν τιμῶν, ὅσῳ καὶ ὅπου ταν ἐξαγῶνται, ἢ μεταφέρονται τάνωτέρω προϊόντα διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, θεωρουμένου τοῦ ἐξαγόντος, ἢ μεταφέροντος αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ 44 ἄρθρου.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ 44 ἄρθρον τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἡ ἀγῆ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁσεινός ἤρ. ψήρων	Δημήτριος Καλλιφρονάς	Ο.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Κωνστ. Βρυζάκης	Ο.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	Ἀνάργυρος Πατράκης	Ο.
Δ. Δελφινιώργης	Κ. Τζοβέλλας	Ο.
Π. Τσιμπουράκης	Σ. Σπράτος	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	Π. Ράγκος	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Λουκάς Π. Νάκος	Ν.
Ἰωάννης Πατριζῆς	Αντώνιος Γεωργαντῆς	Ο.
Δημήτριος Κονδύλης ἤρ. ψήρων	Πέτρος Τσαντετάκης	Ν.
Αντώνιος Καμπάνης	Γεώργιος Κονδύλης	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Κωνσταντ. Φακίτσας	Ν.
Νικόλαος Ἰατρός	Ἐλευθέριος Καλογεράς	Ν.
Ἀναγ. Μικροπαχάμης	Γεώρ. Ἰω. Βατίτσας	Ν.

Ἄγγελος Γουζούσας	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος ἤρ. ψήρων	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	Ν.
Γεώργιος Μήτσος	Ν.
Ἰωάν. Κλίμακας	
Ἀναγ. Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζανός	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Ν.
Χ. Ν. Δημάδης	Ο.
Ἠλίας Παπαδάκης	Ν.
Γεώργιος Πατριζῆς	Ν.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Βασίλειος Πατριζῆς	Ν.
Ἰω. Ζάκος	Ν.
Γεωρ. Ν. Κορριωτάκης	
Ἀθ. Δανιηλόπουλος	Ο.
Σ. Νικολαΐδης ἤρ. ψήρων	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης ἤρ. ψήρων	
Δ. Ν. Μπουκουράς	
Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος	
Ζαχαρίας Δεπάστας	
Ἐμμ. Αντίπας	Ν.
Ἀνδρέας Νταρῆς	
Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώρ. Πανοπριετόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	Ν.
Ἰωάν. Ζαχαριόπουλος	Ο.
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Νικόλαος Κορριωτάκης	Ν.
Ἐμμ. Μελετιοπούλος	Ν.
Παρασκευᾶς Ματέλας	Ν.
Ἠλίας Γιατῆς	
Λουκάς Σπύρανος	
Εὐστ. Σπυριδωνός	
Ρόγας Παλαμίδης	

Θεόδωρος Μ. Πατρινός	
Κωνστ. Μανέτας	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μελέτιος Χ. Μελέτι.	
Νικόλαος Τσαλακώστας	
Δημήτ. Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτουνας	
Π. Παπατσώνης	
Ἰω. Παπατσώνης ἤρ. ψήρων	
Π. Δαρειώτης	
Σπυριδων Βαλέττας ἤρ. ψήρων	
Στρατῆ Δελφινιαννάκης	Ν.
Σπυριδων Α. Βαρόστας	
Παῦλος Λεντούλης	
Χρυσάνθος Σουμασιπας	Ο.
Μ. Ι. Μιχαήλπουλος	Ο.
Κ. Βίβκος	
Μιχαὴλ Ἰατρός	Ν.
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	Ο.
Ἰάτρος Μαυρομιχάλης	Ν.
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ν. Μουχοῦλας	Ο.
Γεώρ. Π. Ζαχαριόπουλος	Ο.
Α. Κανελλόπουλος	Ο.
Κωνστ. Δ. Σγινᾶς ἤρ. ψήρων	
Ἰωάννης Γκούρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	Ο.
Σπ. Λογοθετόπουλος	
Π. Παπαδιακοντόπουλος	Ο.
Γ. Δ. Ἀντωνόπουλος ἤρ. ψήρων	
Χριστόδ. Τσίπος	
Δημήτρ. Κουμανιώτης	Ν.
Θεόδ. Ι. Μεζῆς	
Ἐμμ. Α. Ορλός	
Γεώργιος Μπάστας	Ν.
Κωνσταντ. Δαρειώτης	
Σταμ. Ἀντωνιάδης ἤρ. ψήρων	
Ἰωάννης Περίδης	Ο.

Ἄνδρες Μιχμούκας	Ο.	Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Κάρολος Νάζος		Ἰωάννης Γ. Κριζῆς	Ν.
Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.	Δημέτριος Χατσίσκος	Ο.
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν.	Καλαμάρης Τσουκαλάς	
Μητ. Ανακασόπουλος	Ν.	Κωνσταν. Δουδουσιώτης	
Ἰω. Τομαράς	Ο.	Γεώργιος Ῥιζοπούλος	Ο.
Ἄν. Παπαπασιώρης		Ἰωάννης Τασσάκης	Ν.
Ἀθ. Καστανάς	Ο.	Μάρκος Βιτάλης	Ο.
Γεώρ. Σ. Κριζῆς		Ἰωάννης Οικονόμου	
Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	Ν.		

Μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου, μηδενίαις ἀντιρρήσεως ἢ παρατηρήσεως γινόμενης ἐγένοντο δικτὰ, καθ' ἕνα ἕκαστον, δι' ἀναστάσεως ἔχοντα οὕτως:

Ἄρθρ. 45. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονουμένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ Τελωνεῖον Γούθιου, τὸ Ἰπποταλωνεῖον Λιμενίου, τὸ Σταθμοφυλακεῖον Ἀρμενίου καὶ τὰ φυλακεία Κυπρίων καὶ Καρδαμύλλης.

Ἄρθρ. 46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἔφοροι β' ταξέως εἰς Λακωνίαν, ἡ ἔδρα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 47. Οἱ μετακομίζοντες ὄψειδῃ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ἐμέρους Ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξαχθῶσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουν νὰ διαβαίνωσι διὰ μίαν τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦρας ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γούθειον, ἢ δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικῶν εἰς Γούθειον, ἢ διὰ τῆς φερύσσας ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιαζῶνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ὅπως τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ ὄνομα καὶ εἶδος τῶν προϊόντων ἀρμοδίαι δὲ Ἀρχαὶ εἶναι οἱ Δημάρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται, καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἔφορων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουν ἐφοδιαζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας ἢ εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους Ἐπαρχίας, ὀφείλουν, παρουσιάζοντες εἰς τὴν ἀρμοδίαν Τελωνεῖον, Ἰπποταλωνεῖον ἢ

Σταθμοφυλακεία, ἢ εἰς ἕνα τῶν ἔφορων νὰ πληρώσωσι τὸν κανονισμένον ἔγγειον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιαζῶνται μὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, ἐν ᾧ θέλουν ἐμφαίνεσθαι μὲ ἀκρίθειαν τὰ φορολογηθέντα προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικά τῶν Τελωνεῖων, ὡς αἰεὶ ὁ φόρος πληρώνεται εἰς αὐτοὺς, θέλουν παρουσιάζει οἱ κομισταὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἔφορους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἐξελέγξωσι καὶ εἴρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὀρθῶς σμειωμένα, θέλουν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των, καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα ἐλευθέρως ὅπου βούλονται οἱ κομισταὶ.

Ἄρθρ. 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 47 ἀναφερομένων Δημάρχων ᾗθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ Δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑποκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὀρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθρ. 50. Οἱ Τελωνεῖαι Λακωνίαις θέλουν θεωρεῖ, καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἔφορων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ ἄρθρ. 47.

Ἄρθρ. 51. Ὅστις ἐξάγῃ λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τὰς ἐμέρους Ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινάς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐισθαιωθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας, κατὰ τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Τελωνεῖς, θέλουν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῆ θάσει τῶν κρατηθεισῶν σηκωίσσεων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς βιτνικοκατράμης.

Ἄρθρ. 53. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς βιτνικοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10 0/0, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῆ θάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπέσης παρὰ τοῦ Ἐφόρου, τοῦ Δασνόμου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 5 0/0.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρ.

38 του παρόντος Νόμου διατασσόμενα, θέλει υποκύψει εις τας εν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 54. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικῆς ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετανευθῶσιν, ἐνόσω εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 55. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθ. 56. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας, τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἰτήσιν αὐτῶν, ἀνεὺ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεγούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς, Ἀρχῆς καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρ. 57. Οἱ ἐκτιμῆται τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθαρημῶς τὴν ἐξάφαισιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαφαισεως διατάξεις τῆς πολιτ. διοικητικῆς ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. Νόμου, καθὼς καὶ τῆς υποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διατελειμένων Μοναστηρίων, ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπραττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐνδιδλαμβανομένου εἰς τὰ ἀνά χειρὰς τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπερέτης, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ Δῆμόσιον πρὸς ἑἴς ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομένας ποιναῖς, καὶ εἰς τὴν ἀτέλειαν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθρ. 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτισσεται πρὸς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου ἐπὶ τὴν αὔριον, ἐκήρυξε, συναινέσει τῆς βουλῆς, διατελειμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ο πρόεδρος τῶν ἀντιπροέδρων
Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Εὐσ. Μ. Παρίσσης.
Γιω. Δ. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ΄.

Τῆς 16 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Ἀπριλίου τοῦ γιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθρῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ ἐβρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος τῶν ἀντιπροέδρων ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέθη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ὑπάρχει δυσκολία τις εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου, ἐνῶ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πάντες ἦσαν σύμφωνοι· διότι τινὲς διὰ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως ἐψηφοφόρησαν κατ' αὐτοῦ· ἤδη λοιπὸν ἂν εἴπωσι καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου φαίνονται ἀσυνεπεῖς ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως ψηφοφορίαν των, ἂν δ' εἴπωσιν ὅχι, φαίνονται ἀσυνεπεῖς ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, τὴν ὁποίαν παρεδέχθησαν. Διὰ τοῦτο οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἀναγκασθῆναι ν' ἀρνηθῶσι ψῆφον.

Ἀντίκειν ἕτερος ὅτι ἂν τινες ἔδωκαν ψῆφον ἐναντίαν κατὰ τινος διαταξέως τοῦ νομοσχεδίου, δὲν ἐπιταί ὅτι πρέπει νὰ δώσωσιν ἐναντίαν καὶ κατὰ τοῦ συνόλου, οὐδ' ὑπάρχει ἀντίφασις καμμία.

Ἐγένετο λοιπὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψυρολεκτῶν Σ. Ἀντωνιάδου καὶ Π. Τσιμπουράκη, ἐς ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη διὰ ψήφων 57 ἀρνηθέντων ψήφων δεκατριῶν, τὸ σύνολον τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου ἔχον οὕτω.

« Φηρισάμενοι ομοφώνως μετά τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν Ἐγκτητικῶν Φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1848 εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἔπονται:

1) Ἐγγίσιος φόρος, 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2) Δικαίωμα ἐπιγραφῆς.

α. 15 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν ὄ. 10 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὅσα πρῶτον ἐθνικά, παρελήθησαν καὶ ἐκαλλιέργηθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς δικατοχοὺς, τῆ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐρυτεύθησαν μετ' ἀδειαν τῶν πρῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῆ ἀδείᾳ, ἢ ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγίσιον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουσιν ἀποδοθῆ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς κτήματα 3 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετῆ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3/15 Νοεμβρίου 1836 Νόμων, καὶ ἐν τῇ ὁρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ ποιλητηρίου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἄλλ' ἐὰν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἐπιληξῆ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γείνη κατάσχεσις καὶ ἐκποιήσις ἀναλόγου μέρους

τῶν παραχωρησθέντων κτημάτων, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειζομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μίση τῶν παλαιωτέρων.

Ἄρθρ. 5. Δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὴν φορολογίαν

1) Τὰ ἄγρ. 2.

2) Ἐν στράμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κῆται, δι' ἑκατὸν ἰδιοκτητῶν, ἢ καλλιεργητῶν, πρὸς καλλιέργειαν λοχανικῶν ἢ ὀσπρίων.

3) Τὰ ἀπορῶν ἐρυτεύσιμα ὀπωροφόρα δένδρα, τῶν ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στοίματός, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αἰλῆς, καὶ ἀμπελώνας.

4) Τὰ ἀργαλόγια, ἀνά 2 μόνον κοιλὰ δι' ἑκατὸν ἀσταγολόγων.

5) Ὁ λιναρόσπορος, καναβέσπορος, καὶ ῥιζαρόσπορος.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομοιστῶν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοῦ ἐγγίσιου φόρου.

7) Ἡ ῥόβη, καὶ ὁ οἶκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται καὶ

8) Ὁ ἐγγίσιος φόρος 50 ὀκάδ. ἰλαπῶν, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκείνου ἰδιοκτήτου ἐκ τῶν πρὸς ἑρῶσιν χρήσιμων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαβίσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας, ἐπὶ ἀποδόσει ὀμολογῶν κερτῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ εἰσπραττοῦνται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὅσας καὶ ὅποταν δὲν παρουσιάζονται προσφερταὶ εἰς τὰς ἐνεργουμένας δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἰσι δυσανάλογα γαί τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίων, ἢ κατὰ πολλὰ συναμτα χωρία, μέχρις ὀλοκλήρου Δήμου, ὅταν τὰ ὅρια ἴναι δυσδιάκριτα ἀλλ' οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπαροὶ ὀφείλουσιν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τὴν διακήρυξιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνουσιν ἀναγκαίας περὶ ὀρίων ἢ θέσεων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διενεργουόμεναι τὰς δημοπρασίας ἀργαὶ εἶσιν ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπαρος καὶ ὁ Ἐπαρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ Μητροπολίτης. Αποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς υπηρεσίας, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχόν προκλινομένης εἰς τὸ δημοσίον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιογροῦτότητος τοῦ ἐνοικιαστοῦ,

ἢ τοῦ προσφερόμενου ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, περὶ τοῦ ἀξιοχρεοῦ τῶν ἑνωτέρω ὀφειλῶν, τὰ ὅποια ὁμοίως ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν, ὡσαύτως ζυγιάσων.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκῃς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίουματος τούτου ἐγγραφισομένη ὑποθήκη, ἐπιμαρτυρεῖται τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔθροισι, περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θάλα εἶσθαι ἴση μὲ τὴν κατ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἢ νὰ διχθήτῃ εὐνοουδῆποτε καρπὸς, πηγάζοντα ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσον, πρὶν εἰσαχθῆ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ εἶδους, δι' ὃ κατέστη χρεώτης· μόνον δὲ μετὰ τὸν συμπληρισμὸν τοῦ χρεοῦς τοῦ παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἀδείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔθροισι, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντες καρποὺς, ὡς καὶ ἐκεῖνοῦ δι' ὃς δὲν ἔχρησθη, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀφεμένους εἰς τὴν ἐλευθέρην διαθέσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρποῦ οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μετακομίσωσι, παρὰ ἢ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ὑπάρχει συστημένῃ ἢ κεντρικῇ ἀποθήκῃ διὰ τοῦς καρποὺς τοῦ δημοσίου, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχον πλεον τῶν 3 ὥρων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακομίζονται. — Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἀνεὺς εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάβλησιν ἢ ἀισχυροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὄροι τῶν δημοπρατιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιασεως, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 12. Α. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὁμίλων, ἐπὶ ποιῆ ἀπορριζώσεως εὐνοουδῆποτε κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρεμβῶσιν εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρου τῆς συγκομιδῆς τῶν δωματίων εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἐν τοῖς ἀλωνίοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος,

κοπανίσματος αὐτῶν, μεχρῖστοῦ θελακίσεως καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ φορολογικὰ βιβλία τοῦ, πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένου φόρου.

Β. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν ἀλλ' ὁμοίως ὀφείλουσι 1) ὄσαι καλλιερῶν ἀγροῦς ἐθνικούς, συνορευόντας μὲ καλλιερῶν ἀγροῦς ἰδιωτικούς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαίουματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) ὄσαι καλλιερῶν ἀγροῦς, συνορευόντας μὲ ἀγροῦς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγυητοῦ φόρου, ἐπὶ τῇ προφορικῇ ἀλλοίωσιν τῶν πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζυγιάσων τὴν περὶ θερισμοῦ ἀδείαν, τὴν ὅποιαν ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρεῖναι· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιερῶν ἀγροῦς ἰδιωτικούς καὶ ἐθνικούς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἀνεὺς τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρποῦς ἀμειψίων τῶν κατηγγορηθῶν. Ἡ δὲ ἐλεγχὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Γ. Ἡ σφραγίσις καὶ ἀποσφραγίσις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀλλ' ἐάν οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφραγίσιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ περιέτρον, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐπὶ παρουσίᾳ 2 μαρτύρων, συντασσόμενος πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Δ. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῆ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων Β' καὶ Γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ ὅστις ἐνώπιον δωματίων ἐθνικῶν μὲ ἰδιωτικῶν, καὶ ὅστις ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ δι' ὅποιονδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῆσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸν δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τρίπλου ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὅποιον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκρύψῃ· ἄλλως, ἐάν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἦναι γνωστὸν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50. Τὸ πρόστιμον εἰσάγεται εἰς τὸν δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἐάν ἡ πράξις ἀνεκκαλύφθῃ ἢ κατηγγέλθῃ ἀπ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου δίδεται εἰς αὐτόν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸν δημόσιον.

Ε. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανομήων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπλοῦ χάστου, παρὰ τοῦ Δημάρχου, Ἀστυνόμου, ἢ

Παρέδρου του τόπου, ενθα συνδέσκει, κατά τα εν τη Παι-
δικον. ώρισμένα, η δε έκδικασις αυτών γίνεται από το άρμόδιον
η πταισματοδικειον η πλημμελειοδικειον, κατά τας διατάξεις
της αυτης δικονομίας.

Σ'. Εάν τα παρανόμως αφαιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν
από κτήματα διαφιλονικούμενα μεταξύ του Δημόσιου, και του
κατηγορουμένου, το άρμόδιον Δικαστήριον, εν περιπτώσει τοι-
αύτη, κάμνει μείαν του περιστατικού τούτου εις την απόφασιν
του, και επιβάλλει το πρόστιμον, ως επί ιδιοκτητών κτε-
μάτων το δε πρόστιμον επί της επικρατίας θέλει επιβάλλεσθαι,
όταν το κτήμα ήθελε κρυχθῆ από το άρμόδιον Δικαστήριον,
ότι είναι έθνικόν.

α Άρθρ. 13. Η απόδεκάτεις των πρώτων καρπών, ήτοι του
σίτου, της κριθῆς, του σιμιγῆ, του διμήνου (μαρμαίτικου) της
σικάλεως (βρυζῆς), της θρώμης, του κυμήνου, γλυκανίσσου, σι-
σάμου, λιναρίου, των όσπρίων κτλ. ως και των όψιμων, των
εις τα άλώνια κοπανιζομένων, γίνεται επί των άλωνίων διά
μέτρου χωρητικότητος του κοιλῆ, η διά ζυγίσματος, όταν
τά είδη είναι ανεπίδεκτα μετρήματος, των δε άραβοσίτων έκεί-
νων, όσοι δὲν κοπανίζονται εις τα άλώνια, αλλά μεταφέρονται
εις κώνους εις τας οικίας των φορολογουμένων, η βεβαίωσις γί-
νεται η δι' έκτιμήσεως επί των αγρών, κατά την διάταξιν του
άρθρ. 23, η δια δοκιμῆς, γειμιζομένου από κώνους ενός κορφίνου,
το όποιον σφραγίζεται, και μετά 15 ήμερας κοπανίζεται, ξεραί-
νεται ο εν αυτω καρπός, και επί τη βάσει αυτου προσδιορίζεται
εξ αναλογίας το ποσόν της παραγωγῆς, ως και ο φόρος· αλλά εν
περιπτώσει, καθ' ην οι φορολογούμενοι πρότιμιν την δια
δοκιμῆς βεβαίωσιν των άραβοσίτων των, όρείλου 10 ήμερας
πρό της έναρξέως της έκτιμήσεως, να ειδοποιησῶσι τον ένοι-
κιστην δια του Δημάρχου η του Παρέδρου του χωριου των.

Άρθρ. 14. Τους άνωτέρω φόρους υποχρεούνται οι φορολο-
γούμενοι να μετακομίσωσι, και παραδώσωσι, τους μὲν πρώ-
τους, ως και τους εκ των όψιμων κοπανιζομένους από το
άλων, τους δε όψιμους μετά το κοπάνισμα και την έντελη απο-
ξήρανσιν των, εις την υπό του Δημοσίου προσδιορισμένην κεντρι-
κήν αποθήκην έντός έκαστου Δήμου κατ' έκλογὴν του ύπουργείου.

Το ύπουργείον δύναται να προσδιορίσῃ κατ' έκλογὴν του και
εις τινα εκ των πλησίων του οικείου Δήμου των φορολογου-
μένων την κεντρικὴν αποθήκην, όταν αυτη δὲν απέχη πλεό-
τερον των τριών ώρων από τα χωρία του Δήμου των, εξ ου

μετακομίζονται οι φόροι· άλλ' όσοι των φορολογουμένων δὲν
εύκολύνονται να μετακομίσωσιν άμέσως εις την κεντρικὴν απο-
θήκην τους καρπούς των, δύναται να τους έναποταμίσωσι
προσωρινῶς εις ειδικὴν έντός του χωριου των αποθήκην, της
όποιας το ένοίκιον, εξ αναλογίας του αποθηκευθέντος ποσού,
είναι εις βάρος των, άλλ' έντός 20 το πολύ ήμερών όρείλου
να τους μεταφέρωσιν εις την κεντρικὴν αποθήκην· αν δε μετά
την προθεσμίαν ταύτην οι φορολογούμενοι άμελήσωσιν, η άρη-
θῶσι την μετακομιδὴν των φόρων, το Δημόσιον μετακομίζει
αυτους, καταλογίζον τα έξοδα των άγωγίων εις βάρος των
εμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα ειδικὴ αποθήκη επιτηρείται, σφραγίζεται, και απο-
σφραγίζεται έκαστην έσπέραν και πρώϊαν παρά του ένοικιστοῦ
και του παρέδρου του χωριου, η του αντιπροσώπου του.

Τους κατ' έκτιμῆσιν, η δια δοκιμῆς απόδεκατομήτους καρ-
πούς, εάν μετά το κοπάνισμα και την έντελη αποξήρανσιν των
δὲν τους μετακομίσωσιν οι φορολογούμενοι εις την κεντρικὴν
αποθήκην, προσκαλούνται εις τούτο έγγραφως παρά του Οίκο-
νομικου Έφόρου δια των δημοτικῶν Αρχών. εάν δε μετά πε-
ρίλευσιν 20 ήμερών από της κοινοποιήσεως της προσκλήσεως δὲν
τους μετακομίσωσιν, υποχρεούνται να πληρώσωσιν αυτους εις
χρήματα επί τη βάσει των κατ' έκείνην την εποχὴν επικρα-
τουσων εις τον τόπον τιμῶν. άλλ' εν περιπτώσει τοιαύτη, ο
ένοικιστής η λαμβάνει τους πλεονάζοντα του χρέους του
καρπούς κατά το άρθρ. 10 από την αποθήκην, αν τοιοῦτοι
εισήχθησαν, η εισπράττει αυτους εις χρήματα, τη συνδρομῆ του
ταμίου, επί τη βάσει των τρεχουσῶν τιμῶν, δηλῶν την πει-
τούτου θέλησιν του έγγραφως προς τον Οικονομικόν Έφορον πρό
της λήξεως της εικοσαήμερου προθεσμίας.

Πᾶς Δήμος, έντός του όποιου συγκεντρούνται οι εις είδη απο-
διδόμενοι φόροι, υποχρεωτικῶς χορηγεῖ εις το Δημόσιον τας
πρός έναποταμίσωσιν των προϊόντων αναγκαιοῦσας αποθήκας,
τας όποιας ο Έπαρχος και Οικονομικὸς Έφορος προσδιορίζουσιν
υπό ανάλογον ένοίκιον, όριζόμενον παρά του Έπαρχου και του
Δημάρχου, η του ιδιοκτήτου, αν αι αποθήκαι ήναι ιδιωτικαί·
εν περιπτώσει άσυμφωνίας έπορασίζει ο Ειρηνοδίκης.

Άρθρ. 15. Άμα μετά την καταμέτρησιν του καρπού και την
εξακριβώσιν του φόρου έκαστου φορολογουμένου, ο ένοικιστής
σημειοι αυτον ολογράφως και δι' αριθμοῦ, εις το όποιον κραταί
διπλότυπον, βιβλίον και εις μὲν το στέλλει: αυτό ο ύπογρά-

φταί ο φορολογούμενος, εις δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστής, τὸ ὅποιον ἐκκόπτων, ἐγγειρίζει εἰς αὐτὸν· ἐάν ὁ φορολογούμενος ἴναι ἀγράμματος, ἢ ἀποικιὴν νὰ υπογράψῃ, υπογράφει ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ ἐνώπιον δύο μαρτύρων, δυναμένων νὰ χρητιστευθῶσι πρὸς θεσπίσειν τῆς τε δοθείσης ἐντολῆς, ἢ τῆς γενομένης ἀρνήσεως, καθὼς καὶ τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου. Ἐὰν δὲ γείνη κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἡ μετακλίσεις τοῦ φόρου, ὁ ἀποθηκάρχης, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 10 ὁ ἐνοικιαστής, δεύεται νὰ πιστοποιήσῃ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Ἄν ὁ φορολογούμενος ἴναι ἀγράμματος, δίδεται νὰ προσλάβῃ δύο μαρτύρας, πρὸς θεσπίσειν τοῦ ἀποδοθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου καὶ τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς παραλαβῆς. Πᾶσα ἀπαιτήσις φόρου, μὴ σπριζομένη εἰς τὸ ἀτέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, συνταχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος, δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοσούτου φόρου.

Ἄρθρ. 16. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ἐπιστάτων ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ὄλων τυχτικῶν ἐκδοσῶν τῶν διπλοτύπων, ἢ γαρκατηρίσῃ εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικά, κτήματα ἀνεγνωρισμένα ἔθνικα, ἢ ἐγγράφῃ εἰς τὰ διπλοτύπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραθέντος καρποῦ, τὸν ὅποιον καταμέτρῃσι, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περιπτώσιν μὴ χρονικὴν ποινὴν δραχ. 15—100· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχμῶν 50—200, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου· καὶ κατὰ τὴν τρίτην τιμωρεῖται μὲ τὸ τριπλὸν ποσὸν τοῦ μεταθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὅτιον δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρῶτην ἰδιωτῶν, μὴ ἐξαίρουμένων καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸν Δημοσίον Ταμεῖον.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐπίσης ὑποβάλλεται, καὶ ὅταν ἐκ ἀναρῆ ἀσυμφωνίᾳ μεταξὺ στοιχείου καὶ διπλοτύπου, ἐξαίρουμένης τῆς περιστατικῆς, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπέτυχεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδικαστικῆς, τὴν ὅποιαν ἐπιφέρουν οἱ ἀνωτέρω πράξεις, κατὰ τὰ ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ ὁρισμένα.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἐνοικιαστής δεύεται ἐπὶ ποινὴν δραχ. 200—500, ἐπιβαλλομένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου πρὸς βραβεῖν τοῦ Δημοσίου, ἢ ἀποστῆλα ἀσπικῶς, ἢ παραδίδῃ εἰς τὸν Οἶκον

νομικῶν Ἐφορῶν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὰ στελεῖχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περιούται, καθαρὰ καὶ ἐνανάγνωστα, ἀνευ σφυσματικῶν καὶ ζυμμάτων.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἐπὶ τῆς θεσπίσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάται τοῦ Δημοσίου, ὅσας ἐκεῖ οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, ἐξαιροῦσι τὰ αὐτὰ ἔργα καὶ καθήκοντα, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς τῶν ἐνοικιαστῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἐγγεγραμμένος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν, λαγαοκήπων, περιβολίων, μποστανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβάκιων, γρασιδίων, κρημύων, γεωμήλων, καὶ τῶν εἰς βρώσιν χρησιμῶν ἐλαίων, λαμβανεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐγγεγραμμένος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικῶν ὡς ἐφεξῆς:

Τῶν τῆς α. ποιότητος ἀμπελῶν	δραχ.	5
» β'.	»	4
» γ'.	»	3
» δ'.	»	2
» ε'.	»	1
» ς'.	»	0.50

Ἐἴλητον θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοί

α. πλείονα ἑκάστη, ἢ τὸ ἐπίπετον εἰσδήμα εἶναι εἰς δρ.	50	κατὰ στρέμμα
β'.	40	»
γ'.	30	»
δ'.	20	»
ε'.	10	»
ς'.	5	»

Ὁ δὲ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος, καὶ τῆς συνθέτου τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἐπιλορυτταὶ μέχρι πέντε ἐτῶν, συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεροι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κηχερωμέναι ἔθνικα ἀμπελοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταγεθέντων πέρυσιν ὀρυκτικῶν πρωτοκόλλων πρὸς τὴν ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος

των αμπελών, εξαίρεσει έκαινων, επί των οποίων ήθελε ζητηθῆ αναθεώρησις κατά τόν § 5. του παρόντος άρθρου, ἀλλ' ἐάν ἀμπελοὶ α. παραλείψωσι νά δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσι τότε πεπληρωμένα τὰ πάντα ἔτη, εἴτε ὡς διαρρηγούσαι τὴν προσοχὴν τῶν Ἀρχῶν,

β. Ἐσημειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ἑριστικά κρυφθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἐκτάσεως.

γ. Ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικά, ἐπὶ εἰσὶν ἐθνικοιδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί,

Α. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐάν ἦναι ἐθνικοιδιόκτητοι, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τῶν, 20 ἡμέρας, ἀρ' ἤς ὁ παρὼν Νόμος δημοσιουθῆ, νά δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας καίται ἡ ἀμπελὸς τῶν, τὴν θέσιν, καὶ τὴν ὀροθεσίαν τῆς, τὴν στρεμματικὴν ἔκτασίν τῆς καὶ τὸ παραγῆν προτὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς, ἐάν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοιδιόκτητος.

Β. Κατὰ δὲ τὴν γ. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπελῶν δι' ἀναφορᾶς τῶν ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένων ἐντὸς τῆς ἀνωτέρου προθεσμίας, πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, εἰσὶν ὑπόχρεοι νά φανερώσωσι τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπελῶς, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπῆλυσαν.

Γ. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν κρατεῖται παρὰ τῷ Δημαρχεῖῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελοὺς εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νά κάμωσι χωριστὴν δηλώσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

Δ. Εἰς τὸ Δημαρχεῖον κρατεῖται βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, διηρημένον κατὰ χωρία, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις δέκα ἡμέρας δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων εἰκοσαήμερου προθεσμίας, στέλλεται μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον. Καθ' ὅλον δὲ τὸ δεκαήμερον διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ε. Ὅσοι ήθελον παρεμελεῖσαι νά κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης εἰκοσαήμερου προθεσμίας τὴν δηλώσιν τῶν, ἢ ήθελον δηλώσῃ ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπελῶς, ἢ τῶν ἀμπελῶν τῶν, ἢ ήθελον χαρακτηρίσῃ ὡς ἰδιωτικὴν ἀμπελῶν,

ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοιδιόκτητην, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν. Ἴσον μὲ τὸν διπλοῦν φῆρον τῆς ἀμπελῶς, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τῶν στρεμματῶν, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψαν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν εἰς ποινὴν ἴσον μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀμπελῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἰδιότητα ἐκάλυψαν. Το ἥμισυ τῆς ἀνω ποινῆς, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελῶν ἢ τὰ ὑποκρυφόντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπελῶς.

Ο Οἰκονομικὸς Ἐφόρος ὀφείλει νά βεβαιωθῆ, ἐάν αἱ μήπω δηλωθεῖσαι ἀμπελοὶ ἐδηλώθησαν, καὶ ἐάν αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἀκριβεῖς. Ὅσακις δὲ συλλεθῇ πληροφορία, ἢ συλλογῇ εὐλόγους ὑπονοίας, ὅτι ἀμπελὸς τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, διατάττει τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπάξεως τῆς ἀμπελῶς, καὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τόν § 7. του παρόντος άρθρου. Ἐάν δὲ βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ ὡς ἰδιωτικὴ δηλωθεῖσα ἀμπελὸς ὑπάρχει ἐθνικὴ ἢ ἐθνικοιδιόκτητος, καταμνύει τὴν πρᾶξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Σ. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ οἱ καλλιεργηταὶ ἀμπελῶν, ἐάν νομίζωσιν, ὅτι εἰς τὰ πέρυσιν ἑριστικά κατασταθέντα πρωτόκολλα ἐνεγράφησαν, ὡς ἐκ τῶν γενομένων καταμετρήσεων, περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουν, ἢ ὑπέκρυψαν εἰς ἀνωτέρω ποιότητα, δύνανται νά αἰτήσωσιν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενοι ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἑπαρχοῦ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ Δημόσιον.

Ζ. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτῆτῶν ἢ τῶν κατόχων ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βᾶρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅσακις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περυσινὰ πρωτόκολλα ἐκτάσεως· ἐάν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀποβῇ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου. Ὅσακις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἴκου Ἐφόρου· ἐάν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουν τὸ Δημόσιον, ἐάν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ἰδιοκτῆμονας ἢ καλλιεργητάς.

Η. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπελῶν ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστή-

μονος γεωμέτρου επί τη προτελήσει του Οίκου. Εφόρου, έντός τριών μηνών από της δημοσίευσής του Νόμου, και καταστρώνονται πρωτόκολλα, τα όποια είναι υποχρεωτικά προς επίβολήν του φόρου και της χρηματικής ποιότης.

Αλλ' εν έλλείψει γεωμέτρου, ή όπου ούτος δεν έπαρκει, ή άλλως πως κωλύεται να καταμετρήσῃ τας άμπελους, διορίζονται τρεις πραγματογνώμονες δια πλειονοψηφίας, παρά του Έπαρχου, του Οίκου. Εφόρου και του άρμοδίου Δημάρχου, και έντροχόν τας καταμετρήσεις ως άνω.

Ο'. Από της έκτιμώσεως της προς καταμέτρησιν ταθείσης προθεσμίας ο Έπαρχος, ή, ε. έλλείψει αυτού, ο Ειρηνοδίκης, και Οίκου. Εφόρος, προσλαμβάνοντες και τον άρμοδιον Δημάρχον, και συμβουλευόμενοι πάντε μιν εις του, Δήμου Α. και Β'. τάξεως, τρεις δε εις τους της γ'. εκ των μάλλον εξ άμπελων φορολογουμένων έκαστου Δήμου, κατά κλήρον έκλεγόμενους παρά του δημοτικού Συμβουλίου εν δημοσία συναθροίσει, εξ κριτικού τριπλάσιου αυτών, θέλου προτιθίρει δια πλειονοψηφίας την ποιότητα α) των έρέτης δηλωθεισών ή εξακριβωθείσών άμπελων, και β) των άμπελων εκείνων, περί της πιστότητος των όποιων ήθελε ζητηθή αναθεωρήσεις παρά των ιδιοκτητών ή καλλιεργητών ή παρά του Οίκου. Εφόρου, κατά τον § ς'. κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταστρώνοντες τακτικά πρωτόκολλα, τα όποια θεωρούνται μιν έκτελεστά, αλλά το Υπουργείον των Οικονομικών, προς το όποιον θέλου παραπέμπεσθαι έκείνα, επί των όποιων ήθελε κατ'αποψηφή ή τυχόν άναντία γ' όμη των μάλλον φορολογουμένων, δύνηται να κάμη τας ανακούσεις επί τούτου μεταρρυθμίσεις. Το δικαίωμα της έπικαρπίας των άμπελων των υπαγομένων εις το έδαφον β'. του § 2, του άρθρου 1 προσδιορίζεται εις ποσόν ίσον με τον έγγειον φόρον.

Άρθρ. 21. Ο έγγειος φόρος και το δικαίωμα της έπικαρπίας των εν τω άρθρω 19 αναφερομένων προϊόντων, περιβολίων, λαχανοκήπων, μπουτανίων, κρημνίων, γεωμύλων, γρασιδιών κλπ. έκτιμώνται άπαι' δι' όλον το έτος, λαμβανόμενης υπ' όψιν της έκτάσεως έκαστου κτήματος και της άλλης έστιας προσόδου, συμπεριλαμβανομένης εις αυτήν των παραχθέντων, υπαρχόντων και παραχθεσομένων έντός των όρίων ήρών του έτους προϊόντων, και υπολογίζονται επί τη βάση ταύτη τούτων το δέκατον, όσον και το τυχόν όφειλόμενον δικαίωμα της έπικαρπίας.

εις προς την φορολογίαν των βαμβακίων και καπνών οι

έκτιμηταί προσδιορίζουν όλον το προϊόν έκαστου φυτευθέντος χωραφίου εκ ποσών όκάθων σύγκεται, έννοουμένου του καπνού δι' όλα τα χρόνια της συλλογής, του δε βαμβακίου έδγαλμίου από το καρυδι, έπομένως ο έγγειος φόρος, ως και το δικαίωμα της έπικαρπίας θέλει αποδίδεσθαι επί τη βάσει της εις την τόπον τρεχούσης τιμής, των όποιων προσδιορίζουν επί μιν του καπνού κατά κοιότητα, επί δε των βαμβακίων κατ' έπαρχίαν, ο Έπαρχος και ο Οικονομικός Εφόρος μετά του Δημάρχου έκαστου Δήμου, ή, ποίς την πρώτων περιπτώσειν, μετά του Δημάρχου δε της πρωτεύουσας ως προς την δεύτεραν, επί τη γεωμεδοτήτει τριών ιδιοκτητών καπνοφυττικής, προσλαμβανομένων κατ' έκλογήν των ανωτέρω, και συντάσσεται περί τούτου πρωτόκολλον, το όποιον καθίσταται έκτελεστόν.

Άρθρ. 22. Ο έγγειος φόρος των έλαιών εξακριβούται μετρομένου του έλαιου εις τα έλιωστρίβεια, και αποδίδεται εις χρηματα προς λεπτά όκτώ την όλαν, το δε όφειλόμενον δικαίωμα της έπικαρπίας των εις το έδαφ β'. του § Β'. του άρθρ. 1 του παρόντος Νόμου υπαγομένων ελαιόδένδρων, προσδιορίζεται δι' έκτιμώσεως επί των δένδρων εις όκάθας έλαιου, και αποδίδεται παρά του καλλιεργητού προς λεπτά όκτώ την όλαν. Κατά τον αυτόν δε τρόπον εσθαιούται, και εισπράττεται και ο έγγειος φόρος εις τα μέρη εκείνα, όπου δεν υπάρχουν έλιωστρίβεια, και ή έκτιμωσις του έλαιου γί σται κατ' άλλον τρόπον, ή ή παραγωγή είναι μικρά εις εκ της ολιγότητος των δένδρων, ή ως εκ της υπαρχούσης άφρορίας.

Αι δε προς ερώσειν γένησιν έλαίαι ζυγίζονται ή έκτιμώνται, κατ' έκλογήν του φορολογουμένου, όπου αναποταμιεύεται, λαμβανομένου του όρου προς λεπτά δύο την όλαν.

Άρθρ. 23. Ο Έπαρχος και ο Οικονομικός Εφόρος θέλου διορίσει άπαι' τους άναγκασίους δια την έπαρχίαν έκτιμητάς από μέρους του Δημοσίου, καθώς και τους αναπληρωτάς αυτού και προσδιορίσει την αντιμισθίαν των ουχι ανωτέρων των Αρχυ. 4 την ημέραν.

Ο εκ μέρους του Δημοσίου έκτιμητής, ή εν περιπτώσει του άρθρ. 13, ο έννομοκτής όφειλει να κεινοπονηθή δια της δημοτικής Αρχής την ημέραν της έναρξεως της έκτιμήσεως την όποιαν ο Δημάρχος κηρύττει επ' έκαστης της προτελευταίαν κυριακήν, οι δε φορολογουμένοι όφειλου να έγωσι προχείρους τους από μέρους των έκτιμητάς, άν δεν θέλωσι να έκτιμώσιν οι ίδιοι με τους έκτιμητάς του Δημοσίου, αλλ' ένν δεν εμφανισθή ούτε ο

φορολογούμενος, ούτε ο εκτιμητής του, ο του Δημοσίου εκτιμητής προβαίνει μόνος του εις την εκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα κοινοποιεῖ εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῆ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῆ, ἢ ἐκτίμησις καθίσταται ὀριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἢ ἐκθεσίς τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ Δημάρχου· ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐπὶ ἀραβοσίτων κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸν ἀπὸ μέρους τοῦ μὴ ἐμφανιζομένου ἢ ἀρνούμενου φορολογουμένου ἐκτιμητὴν διορίζει ὁ Ἐπαρχος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοῦ λαβόντος μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παρακρίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἄν δὲ ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διορίζεται, αἰτήσιν ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδικαιτητής παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 25 ὄρκον, καὶ ἀπορροφῆται ὀριστικῶς παραδεχόμενος ὁτιδήποτε τῶν γνωμῶν κατὰ τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ ἢ μπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαιρέσεις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 24. Ἡ ἐπιδικαιτησία τῶν ἐπιδικαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ὁ Ἐπαρχος ἀπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως, πληρόνεται ἐξ ἡμοσίας παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δρ' 6 τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ, ὡς καὶ οἱ ἐκ μέρους τοῦ Ἐπαρχοῦ διοριζόμενοι ἐν περιπτώσει τοῦ ἀρθρ. 23 ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅταν μᾶλλον νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των τὸν ἀκόλουθον ὄρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδήσιαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς ἑαυτὸν τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον. »

Ὁ ὄρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χαρτοῦ.

Ἄρθρον 26. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουσι εἰσπραχθῆ τῶν μὲν κτηνῶν, περιβολίων, μυστακίων, κήπων,

γαιομάλων καὶ τῶν τοιαύτων, τὴν 1ην Οκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβάκων τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιόδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιζόμενον ἐλαιὸν μέλλει νὰ μετακομισθῆ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιζομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χεισίμων ἐλαίων ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν δὲν συγγράφεται δὲ ἐξαγωγή ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεῖων ἄνευ προηγουμένης πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἀλλ' εἴν τινας αἱ ἐλαίαι ἐκθλιζόμεναι ἐκ δικαιοπρακτικῶν, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησην τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν, ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ παρόντος Νόμου ὀρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνία τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 27. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκικιδίων, τῆς μεταξῆς, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Ναξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνία κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 28. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀποκοπίσεως τιμῆς καὶ ἐπὶ τῆ ἀναλογίᾳ τῶν 10:00 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ 8: διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 29. Ἄμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπὴ ἢ τιμὴ τῆς σταφίδος, συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπίσεως τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Τελωνίου τοῦ πρώτιστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀπὸ γνωμοδοτήσεως τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριωτέρων καὶ εὐπολυπτετέρων ἐμπόρων, καὶ ἄλλα τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπολλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπίσεως τιμῆς, καὶ ἐν ἑκατομμύριον περίπλεον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 38. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρωτοκαλλίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ὀκταν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτά ὀκτανήκοντα, ὁ δὲ τοῦ ριζαρίου εἰς δραχ. 4 τὸ καντάρ, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2:40/00.

Ἄρθρ. 39. Ὁ ἐπὶ τῶν ἔσπων σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνονται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἔγγειον φόρον δρ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

Ἄρθρ. 40. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊκῆς, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἄγροικας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ δημοσίαν ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν καὶ Τελωνιακὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν Δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων πληρώνεται ὡσκότως ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιкарπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφιδωπέλων καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἔγγειου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10 0/0 ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ τραπεζῶν, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρσενικὴν τοῦ φορολογουμένου, βεβαιουμένην δι' ἐκτιμῆσιν συμφωνοῦσιν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων μηροειδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐπ' ἑκάστου δυνδρου, ἢ λικίας πέντε ἑτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιкарπίας ἐπὶ τῶν ἀνω εἰρημένων προϊόντων ἐνοικιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιάζομένων φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ' εἰς χρήματα, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου τ. ε. ο.

Ἄρθρ. 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 καὶ ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξερῶν σύκων, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 πορτοκαλλιομυθίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίουματος· ἐπιτέως θέλει υποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ ἔγγειου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὸν περὶ ὀργάνισμῶ τῶν Τελωνιακῶν Νόμον. Τὸ τρίτημόριον τοῦ ὡς ποινῆ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημίωσης.

Ἄρθρ. 43. Ἡ ἐπιкарπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδωπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ἴσται

πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἔγγειου φόρου ἐπὶ τῶν ἀκολουθίων Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 44. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τῶν δύο Ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτά ὀκτὼ τὴν ὀκταν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χρήματα ἐπὶ τῆ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεχουσῶν τιμῶν, ὁσάκις καὶ ὁπόταν ἐξάγονται, ἢ μεταφέρονται τῶν ἄνω προϊόντων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, θεωρουμένου τοῦ ἐξάγοντος, ἢ μεταφέροντος αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

Ἄρθρ. 45. Ἡ εἰσπράξις τοῦ ἐν τῷ ἄνω μνημονευόμενου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ Τελωνεῖον Γυθείου, τὸ Ἰπποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ Σταθμοφυλακεῖον Ἀρμυροῦ καὶ τὰ Φυλακεία Κυτιῶν καὶ Καρδαμύλης.

Ἄρθρ. 46. Επιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἔφοροι β' τάξεως εἰς Λακωνίαν, ἢ ἕδρα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουσιν κληρονομηθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 47. Οἱ μετακομιζόντες ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ὁμόρους Ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξάξωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουσιν νὰ διαβαίνωσι διὰ μιτῆς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικῶν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φεροῦσης ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμυρόν, καὶ νὰ ἐφοδιαζόνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων· ἀρμόδιος δὲ Ἀρχαὶ εἶναι οἱ Δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται, καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουσιν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἔφορων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουσιν ἐφοδιαζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς εἰλευθέρην ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας ἢ εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους Ἐπαρχίας, ὀφείλουσιν παρουσιάζομενοι εἰς τὸν ἀρμόδιον Τελωνεῖον, Ἰπποτελωνεῖον ἢ

ἄρθρ. 38. Ὁ ἔγγιστος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ἁπλάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτά ἑννοήκοντα, ὁ δὲ τοῦ ριζαρίου εἰς δραχ. 4 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2:40/00.

ἄρθρ. 39. Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσπῶν σίκων ἔγγιστος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἔγγιστον φόρον ἀρ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

ἄρθρ. 40. Ὁ ἔγγιστος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊκῆς, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυσίας λαμβάνεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ δημοτικὴν ἀπὸ τῆν Διοικητικὴν καὶ Τελωνιακὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν Διευκέρην. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων πληροῦνται ὡσαύτως ὁ ἔγγιστος φόρος ἐπὶ τῆ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

ἄρθρ. 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσοῦν τοῦ ἔγγιστου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10 0/0 ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ τραπεζῶν, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρθεσίαν τοῦ φορολογουμένου, βεβαιουμένην δι' ἐκτιμήσεις συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 23 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν μωροδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐπ' ἐκάστου δένδρου, ἄλλοις πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀνω ἐπισημῶν προϊόντων ἐνοικιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιαζομένων φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ' εἰς χρήματα, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου τ. ε.ρ.

ἄρθρ. 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 34 κλπ. ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σίκων, καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 40 πορτοκαλλιοῦν, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν οκταπλοῦ φόρου καὶ τῆς τελωνιακοῦ δικαίουματος· ἐπιπλέον θέλει υποβάλλεσθαι καὶ λόγος ἔγγιστου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνίων Νόμον. Τὸ τρίτημιόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημίωσης.

ἄρθρ. 43. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συκῶν, εὐλαίων, βαλανιδίων, μωρῶν κλπ. ἂν δὲν ἦται

πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἔγγιστου φόρου ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

ἄρθρ. 44. Ὁ ἔγγιστος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὸ ἀρθρ. 22 τῶν δύο ἑπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβούται καὶ εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτά ὀκτώ τὴν ἁπλάν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χρήματα ἐπὶ τῆ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεχουσῶν τιμῶν, ὡσαύτως καὶ ὅπου ἐξαγωγῶν, ἢ μεταφερόντων τῶν προϊόντων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, θεωρουμένου τοῦ ἐξαγόμενου, ἢ μεταφερόντος αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

ἄρθρ. 45. Ἡ εἰσπράξις τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ μνημονευμένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ Τελωνεῖον Γυθείου, τὸ Ἰπποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ Σταθμοφυλακεῖον Ἀρμουροῦ καὶ τὰ Φυλακεία Κυτρίων καὶ Καρδαμυκῆς.

ἄρθρ. 46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἑφοροὶ β' τάξεως εἰς Λακωνίαν, ἢ ἕδρα καὶ τὰ κληθέντα τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐνοικισθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

ἄρθρ. 47. Οἱ μετακομίζοντες ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ἑσπῶν ἑπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξάξωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλῶσιν ἐκεῖ, ὀφείλουσιν νὰ διαβαίνωσι διὰ μίαν τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀργοντικῶν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φεροῦσης ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμουρόν, καὶ νὰ ἐφοδιζῶνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων· ἀρμοδίαι δὲ Ἀρχαὶ εἶναι οἱ Διευκέρη, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται, καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουσιν παρουσιάζει εἰς ἓνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἑσπῶν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουσιν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

ἄρθρ. 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας ἢ εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους ἑπαρχίας, ὀφείλουσιν παρουσιάζομενοι εἰς τὸν ἀρμοδίον Τελωνεῖον, Ἰπποτελωνεῖον ἢ

σταθμοφύλακα, ἢ εἰς ἓνα τῶν ἑφόρων νὰ πληρῶσιν τὸν κανονισμένον ἑγγειον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐμφανέσθαι μὲ ἀκριβεῖς τὰ φορολογηθέντα προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικά τῶν Τελωνῶν, ὅσακις ὁ φόρος πληρῶνται εἰς αὐτοὺς, θέλουσιν παρουσιάζει οἱ κομισταὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἑφόρους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ εἰλεγῶσι καὶ εἴρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὀρθῶς σημειώμενα, θέλουσιν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν, καὶ ἐκδίδει ἄλλῃ ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα εὐλαβέως ὅπου βούλονται οἱ κομισταί.

Ἄρθρ. 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 47 ἀναφερομένων ἀμεταρῶν εἴθε δαλώσει ὡς προϊόντα τοῦ ἄμμου τοῦ, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑποκίται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὀρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθρ. 50. Οἱ Τελῶναι Λακωνίας θέλουσιν θεωρεῖ, καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικά προϊόντα, ὅσα δὲν συνιστοῦνται μὲ τακτικά τῶν ἑφόρων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ ἄρθρ. 47.

Ἄρθρ. 51. Ὅστις εἰς ἄλλο λαθραῖος προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ἑφόρους Ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, τὰς προβλεπόμενας ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐσθαιωθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας, κατὰ τὰς προειρηθείσας ὁδηγίας τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Τελῶνας, θέλουσιν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς βιτικοκατράμης.

Ἄρθρ. 53. Ὁ ἑγγειος φόρος ἐπὶ τῆς βιτικοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10 0/0, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπίσεως παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Ἀκουσίμου καὶ τοῦ Ἀμεταρῶν τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐσθαιώθεται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικερπίσεως 5 0/0.

Ὅστις τῶν φορολογημένων ὑποπίσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρ.

38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει υποκίψῃ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπόμενας ποινὰς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 54. Οἱ προϊσόμενοι ἀπὸ τῆν διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικῆ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετανεχθῶσιν, ἐνόσω εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 55. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφῆσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, ὅσον διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρ. 56. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας, τοὺς μετρητοὺς, ἢ καὶ παραγχεῖ αὐτοὺς τοὺς μετρητοὺς εἰς τοὺς φορολογημένους, κατ' αἰτησίν αὐτῶν, ἀνεὶ δημοπρασίας, καλῶσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς, Ἀρχῆς καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρ. 57. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικηταὶ ἔσθαι ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθαρηγῶς τὴν ἐξαίρεσιν τῶν, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. Νόμου, καθῶς καὶ τῆς υπογεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρ. 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικερπίσεως τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διελλυμένων Μοναστηρίων, ἐξακριβούται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδεδειχμένους εἰς τὰ ἀνά χειρὰς τῶν καλλιεργητῶν ἑγγράφα.

Ἄρθρ. 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, εὐλακῆς, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλος ἢ ὑπρέτης, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσιν τὸ Δημοσίον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς τὰς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς, καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως εἴς ἐτῶν.

Ἄρθρ. 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Σταθμοφύλακα, ἢ εἰς ἓνα τῶν ἑφόρων νὰ πληρῶνται τὸν κανονισμὸν ἑγγειον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιαζῶνται μὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐμφαίνεσθαι μὲ ἀκριβείαν τὰ φορολογηθέντα προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικά τῶν Τελωνίων, ὅσας οὗτος ἑφόρος πληρῶνεται εἰς αὐτοὺς, θέλουσιν παρουσιάζει οἱ κομισταὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἑφόρους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἐξελέγξωσι καὶ εὐρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὀρθῶς σημειωμένα, θέλουσιν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των, καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα εὐλεύθως ὅπου βούλονται οἱ κομισταὶ.

Ἄρθ. 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 47 ἀναφερομένων Δημάρχων θέλεε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ Δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑποκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὁρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθ. 50. Οἱ Τελῶναί Λακωνίας θέλουσιν θεωρεῖ, καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἑφόρων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ ἄρθρ. 47.

Ἄρθ. 51. Ὅστις ἐξάγῃ λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους Ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθ. 52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου θεσπισθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας, κατὰ τὰς προεκδεδειχθεῖσας ὁδηγίας τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Τελῶνας, θέλουσιν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ 5'

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς βιτινοκατράμης.

Ἄρθ. 53. Ὁ ἑγγειος φόρος ἐπὶ τῆς βιτινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10 0/0, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς τρεγοῦσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπίσεως παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Ασπασίου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσος.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θεσπιῶνται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 5 0/0.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑπέσθη εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρ.

38 τοῦ παρόντος Νόμου διατασσόμενα, θέλει ὑποκύνῃ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινὰς.

ΤΜΗΜΑ 2'

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθ. 54. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικῆ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετανευθῶσιν, ἐνὸσω εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθ. 55. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφίσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθ. 56. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας, τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἀνευ δημοπρασίας, καλῶσιν ἀφορῶν μόνον τοὺς φόρους ἐκῆστου, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεφούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς, Ἀρχῆς καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθ. 57. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθρομήτως τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. διοικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑπογεωώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποτίμωσιν.

Ἄρθ. 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διχλευμένων Μοναστηρίων, ἐξακριβῶνται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐνδιδιχαμνομένου εἰς τὰ ἀνά χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἑγγράφα.

Ἄρθ. 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλος ἢ ὑπρέτης, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἤβελον ζημιώσιν τὸν Δημοσίον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς τὰς ἄλλας παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομένας ποινὰς, καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθ. 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργῶς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

των μελισσιών νομοσχεδίου. Κατ' αἴτησιν δὲ τῆς βουλῆς ἀκολούθως προπαρασκευάσθησαν καὶ τὰ σημερινὰ πρακτικά, καὶ ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπογράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. Μετὰ δὲ ταῦτα διελύθη ἡ συνεδρίασις ἐν ὡρα 1. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λουκᾶς Π. Νέκος.
Γιω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ.

Τῆς 24 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιετοῦ ὀκτατοισοῦ τεσσαρακκοστοῦ ὕδατος ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημέριαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, καὶ εἰρηθεύσας πλήρως τῆς βουλῆς ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγγελλόντος δ' ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης θέλουσιν εἶσθαι ἡ κλήρωσις τῶν ἐκλογῶν Καρυταίνης καὶ Σκοπέλου, ἡ ἀνάγκη διαφόρων ἐκθέσεων καὶ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἐσόδων τοῦ 1848 προϋπολογισμοῦ, ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψευδοκτῶν Γουζούση καὶ Τσιμπούρακη ἡ τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν κλήρωσις, εἰς ὧν ἡ μὲν τῆς Καρυταίνης ἔλαχεν εἰς τὸ Δ' τεμάχ. ἡ δὲ τῆς Σκοπέλου εἰς τὸ Γ'.

Παρολθὼν ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φέου τῶν μελισσιῶν νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθέσιν περὶ τούτου ἔχουσαν οὕτω·

« Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαθούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ μελισσιῶν φορολογικὸν νομοσχέδιον, καὶ παραδειχθεῖσα πομπήρει τὴν ἀρχὴν τοῦ συστήματος τῆς φορολογικῆς, συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν του εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1848.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Ματθ. Πρωτοπάς Ἐδωτ. Μ. Παρίσης.
Ἐλ. Καλογεράς Σ. Ἀντωνιάδης.

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Τσαμπούρακης.

ἰσαυτῶς ὁ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἐκθέσιν περὶ τούτου ἔχουσαν οὕτω·

« Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἡ τῶν τεμαχίων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λαθούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμικῆς νομοσχεδίων, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν του ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Ν. Τσαλακώστας.

Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἐκθέσιν περὶ τούτου ἔχουσαν οὕτω·

« Εἰδικῆ ἐκθέσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ὁ ἀπορρὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν εἰδικὸς προϋπολογισμὸς διὰ τὸ ἔτος 1848, τοῦ ὁποῦ τὴν ἐκθέσιν ὑποβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν βουλὴν, καὶ ἀπέδωκεν τῆς βουλῆς, περιέχοντος ἐν ὄγκῳ 2,246,863. 86/100, ἐλαττώθη διὰ τῶν ἐπισημασθέντων ἐπ' αὐτοῦ παρα τοῦ νό. ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν προσαφαρισμένων, κατὰ ὄγκον 584,733. 60/100, ἀπορροήσας οὕτως εἰς ὄγκον 1,662,140. 26/100.

Ἀπασα εἰς τὴν προβλεπόμεναι παρὰ τοῦ καθυπολογισθέντος προϋπολογισμοῦ δαπάναι, στερεοῦμαι ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορρῶν τῆς βουλῆς, ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν προηγουμένων ἔτων, καὶ παράσκειται καθῶς ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ἀναπείξεως καὶ βελτιώσεως τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀνάγκης τῆς ἀναπείξεως καὶ βελτιώσεως τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς βιομηχανίας τοῦ τόπου, καθιερωσάντων εὐκόλων τὴν ἐπιτελεστικὴν αὐτῶν, καὶ ἀναλλάττουσι τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ να ὑποβάλλῃ μακρὰν περὶ αὐτῶν καὶ λεπτομερῆ ἐκθέσιν.

Ἐπὶ τοῦ Καρ. Α' Κεντρικῆ Διοικήσεως.

Ἄρθρ. Α'. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μεθοδικὴν τοῦ προσημοῦ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ ὄγκου 60,720 ἔχει ἐλαττωσὶν τῆς διὰ τὸ 1847 ἔτος φησισθείσης κατὰ ὄγκον 3,727. 87/100 ἀπερρίψθη εἰς τὸν περὶ ὄργανισμοῦ τῶν ὑπουργικῶν νομῶν, ἀλλὰ εἰς δύνανται ἡ ἐπιτροπὴ ν' ἀπιστωσῆται, ὅτι ἐν ἀπορρῆσιν ὡς πρὸς τὴν βαρβαρολογικὴν εἰσηγήσει τῶν τε γραμματικῶν καὶ γραφικῶν ἡ ὑπερφοροσύναι, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναπείξεως οικονομικῆς ἰσῆ ἀναλογίᾳ, μεταξὺ τῆς ταύτης καὶ τοῦ κόσμου αὐτῶν ὅθεν ἀναγκαζομένη καὶ συστήσει στικτὴς πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ μέτρον τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ὁποῦ ὑπόκειται εὐνοοῦν ἐλάττωσιν, πέποιθεν, ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὅλας ἀπορρῆσιν τὴν οὐστικὴν τῆς ταύτης, τροποποιεῖν τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματικῶν καὶ γραφικῶν ἀπὸ 1. Μαῖου τρέχοντος ἔτους, κατὰ τὴν ἀλλοθιν βαρβαρολογικὴν ταύτην.

Δίκα γραμματικῆς } 5 Α. ταύτης
} 5 Β. ταύτης
} 4 Α. ταύτης
} 3 Β. ταύτης
Δίκα γραφικῆς } 3 Γ. ταύτης
} 3 Δ. ταύτης

Άρθρον 2. Επί του άρθρου τούτου ενδιαλαβανόμενα τα έξοδα υπηρεσίας του Υπουργείου, συνιστάμενα εις δραχμάς 17,433. 33|100, ήτοι έλαττον της ψηφισθείσης κατά το παρελθόν έτος πιστώσεως κατά δραχ. 26. 33|100 ήναγκάσθη ή έπιτροπή να επιφέρει τας εξής ελαττώσεις μεταρρυθμιζουσα τα εν τοις ακόλουθοις παραγράφοις ποσά.

- § 2. Το διά χάρτιν ή άλλην γραμμικήν ύλην ποσόν περιορίζει εις . . . . . δρ. 3,000.—
  - 3. Το δι' έφημερίδας και βιβλία, επιπλα κλπ. εις δρ. 2,000.—
  - Απορρίπτεται
  - 4. Το δι' αντιμεταβίαν δικηγορικών συμβουλών εκ δρ. 1,500.—
  - 5. Το προς αποστολήν ύπαλλήλων επίσης εκ δραχ. 3,000.—
  - 7. Και το προς πληρωμήν ένοικίου του επί των θεσίων έπιτροπής καταστημάτων εκ δραχ. . . . . 1,233. 33|100
- Ωστε προκύπτει ελάττωσις δραχ. . . . . 7,233. 33|100

Επί του κεφαλαίου Β'. Δημόσιος Οικονομικός.

Άρθρον 1. Η διά τή προσωπικών των Νομαρχείων και Έπαρχείων δαπάνη, βασιζομένη εις τον περί δικαιοκρατικής διατάξεως του κράτους νόμον είναι παραδεκτή, δέν δύναται όμως ή έπιτροπή προς την οικονομικήν του κράτους κατάστασιν αποβλέπουσα, να μή συστήσῃ προς τή υπηρεσίαν τήν δ.νατήν ελαττώσιν του αριθμού των Έπαρχείων, καθ' όσον τούτο επιτρέπεται εκ της ανάγκης της υπηρεσίας.

Άρθρον 2. Τα έξοδα υπηρεσίας των Νομαρχείων και Έπαρχείων αναβαίνοντα εις δραχ. 61,400, ενέκρινεν ή έπιτροπή να ελαττώσῃ κατά δραχ. 12,580, μεταρρυθμιζουσα κατά τή ήμισυ τή ενδιαλαβανόμενα εις τους παραγράφους 2 και 6 ποσά, χρησιμοποιουσα εις ενδεχομέναις περιόδους των Νομαρχείων και Έπαρχείων, και περισπιλοουσα τας εν τή παραγράφω 9 προβλεπομένας αποζημιώσεις εις δραχ. 6,000, ώστε τή άρθρον τούτο περιορίζεται ήδη εις δραχ. 48,820.

Επί του κεφαλαίου Γ'. Δημόσιος ασφάλεια.

Άρθρ. 1. Τα υπό τήν τίτλον γενικά μέτρα της δημοσίας ασφαλείας έξοδα εκ δραχ. 120,000 είναι όποια και κατά τή παρελθόντα έτη εξή- τήθησαν παρά του Υπουργείου και εξήφισθησαν παρά των βουλευτικών σωμάτων, άλλ' ή έπιτροπή καίτοι έχουσα υπ' όψιν της τή λυσιστέλῃ αποτελέσματα, όσα επήνεγκεν ή δαπάνη αυτή, ως προς τήν καταστροφήν και εξάλειψήν της ληστείας, αναγκάζεται ως εκ των περιστάσεων της οικονομικής του Κράτους καταστάσεως να ελαττώσῃ και αυτήν κατά δραχ. 20,000, πειθομένη ότι εν περιπτώσει, καθ' ήν ήθελεν άναφανή ή άσάφη είτε ολοκλήρου της δαπάνης ταύτης, είτε ενδεχομένης επαυξηθείσας αυτής, ή Βουλή θέλει χαρηγήσει προθύμως προς τή Υπουργείον τήν αναγκαίαν συμπληρωτικήν πίστωσιν.

Άρθρ. 2—5. Τα άνωτέρω άρθρα περιλαμβάνοντα κληνοσιμένα έξοδα ήγκρίνονται, μεταρρυθμιζομένης της δι' αποζημιώσεις ενδεχομένης θλάσεως εις τας διά φυλάκας ένοικιαζομένας ιδιωτικές οικίας δαπάνης κατά δραχ. μάς 200 και της διά προμήθειαν εργαλείων του ύλικού κατά δραχ. μάς 708.

Η έπιτροπή ελαττώουσα τή έξοδα ταύτα χάριν οικονομίας κατά δραχ. 908, δέν θεωρεί έκτός σκοπού να υπεισθμισθῇ και αὖθις εις τήν Κυβέρνησιν τήν πολλάκις επαναληφθεισάν έπιθυμίαν της Βουλής περί

συττάσεως ασφαροντικῶν φυλάκων διά τους κατοίκους εις τή αρμοδιώτερα μέρη του Κράτους, εις τρόπον ώστε ή ποιότης αυτών να αυταβαίη προς διπλοῦν όφελος.

Επί του κεφαλαίου Δ'. Δημόσιος υγεία.

Άρθρ. 1—3. Τή ενδιαλαβανομένην εν ταις άνωτέρω άρθροις δαπάνην περί δημοσίας υγείας με τήσ επενεχθεισας επί του κεφαλαίου τούτου δι' ειδικού του Υπουργείου πίνακος προδιαγραφίσεως, ήγκρίνει τήν ή έπιτροπή, ως βασιζομένην εις τον περί οργανισμού των υγειονομικών Νομων, δέν δύναται όμως να μή συστήσῃ σπουδώς προς τή Υπουργείον τήν κατάργησιν της θέσεως των έπιστάτων και γραμματικῶν των λαοκοκοβαρτηρίων Πατρών, Υδρας, Σμιάθου, και Αρακιοουπόλεως, αντικειμενικήν των καθηκόντων αυτών, χάριν οικονομίας, εις τους άρμόδιους υγειονομικούς ύπαλλήλους, συνάμα δε και τήν παύσιν του αρχιφύλακος υγειονομικός ύπαλλήλους, συνάμα δε και τήν παύσιν του αρχιφύλακος και τήν δύο φυλάκων του λαοκοκοβαρτηρίου Βουίτσας, εξ όν δύναται να προκύψῃ ελάττωσις δραχ. 6,320 ελαττώματα δε και τή υπό τήν τίτλον εκάκτακτα υγειονομικά έξοδα κατά δραχμάς 3,000, θεωρεί καθήκον της άπαραίτητον να επαναλάβῃ, και αὖθις τήν εξήγηθεισαν έπιθυμίαν της Βουλής περί συγχωνύσεως των υγειονομοκοκοβαρτηρίων και τελωνιακῶν θέσιων εις τήν επικρατεσίαν, εκ της όποιας ούδεμίαν θέλει επέλθει διάθεσιν εις τήν υπηρεσίαν, ενεργουμένην από ίκανά και κατάλληλα πρόσωπα.

Επί του κεφαλαίου Ε'. Δημόσιος οικονομία.

Άρθρ. 1—4. Απύχουσα ή έπιτροπή του να κείνη λόγον περί των επενεχθεισών μεταβολών επί του κεφαλαίου τούτου, καταρτινομένου αποχρώντως εις τή της λεπτομερείας φύλλα του προϋπολογισμού και εις τον συμπληρωτικόν πίνακα του Υπουργείου, παραδέχεται τή εν τοις άνωτέρω άρθροις ποσά επιφέρουσα τας εξής τροποποιήσεις.

- 1. Αφαιρεί τήν δι' αποζημιώσιν ήλων δαπάνην εκ δραχ. 2,010
  - 2. Ελαττώνει τήν διά δρομεία και συνδρομάς προς έμφύλοισιν της βιομηχανίας κατά δραχ. 6,600
  - 3. Τήν προς αποζημιώσιν του έμπορικου έπιμελητηρίου επίσης δραχ. 1,000
  - 4. Εξαιλείρει τήν εις τήν γεωμετρικήν υπηρεσίαν γενομένην προσθήκην εκ δραχ. 11,160
- 20,800

Τή όλον των επηρεθεισών ελαττώσεων δραχ. 20,800 Κρίνομεθα δε περιστόν του να υπεισθμισθῇ και αὖθις εις τήν Κυβέρνησιν όσα πολλάκις ήρτήθησαν περί ύπαιθροφών, αντικειμενικήν ενδιαφερόμενοι, επίσης και κατ' αναλογίαν όλας τας έπαρχίας του Κράτους, δέν δύναται να διατρέψῃ εν σιωπή τήν μή εις τή πραγματοποιήσιν της άποφάσεως της Βουλής περί της υπαγωγής της ταχυδρομικής διαχειρίσεως εις τή αυτό λαοκρατικόν σύστημα τή επικρατεῖον και εις τας λοιπούς κλάδους της δημοσίας υπηρεσίας συνιστάσῃ και αὖθις τήν ανάγκην της διά των άπορρολήων συγκοινωνίας εις τας νήσους του Αιγαίου της διά των άπορρολήων των Κράτους των υπαγομένων εις τήν Πελάγους και των λοιπών μερών του Κράτους των υπαγομένων εις τήν αυτήν κατηγορίαν. Τελουταίον διορθώνουσα τή παρεμφερόσιν εις τον § 3 αυτήν κατηγορίαν, λαμβουσα μεταβάλλει τον άρθρ. 265 εις 65. του άρθρου 1 τυπογραφικῶν λάθος, μεταβάλλει τον άρθρ. 265 εις 65.

Επί του κεφαλαίου ΣΤ'. Δημόσιος Οικοδομια.

Άρθρ. 1 — 2. Η αναφερομένη εις τή προκείμενα άρθρα δαπάνη

υπαγορευθείσα από την απόλυτον ανάγκην διά τας απαιτούμενας έκπαισεις των σημειουμένων εν τῷ ἄρθρῳ 2. δημοσίων οικοδομῶν, καὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἤλαττώθη παρὰ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ κατὰ δραχμὰς 3,000 διὰ καὶ ἐγκρίνεται, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ ν' ἀναγραφῆ ἢ ἐπιπευθεῖται ἐλάττωσις ἐκ τοῦ κονδύλου των ποινικῶν φυλακῶν.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Ζ'. Ὁδοποιία.
Ἄρθρ. 1. — Τὸ ἄρθρον τοῦτο παρέχει τὴν ζητούμενην πρὸς ἐπιπέσεις δημοσίων ὁδῶν ἑτησίαν δαπάνην, ἤλαττωθείσαν παρὰ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ κατὰ δραχ. 5,000. — Ἐγκρίνεται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν δαπάνην ταύτην μὴ τὴν ἐπιπευθεῖσθαι ἐπ' αὐτῆς ἐλάττωσιν, νομίζει ἀνάγκαιον νὰ παρατηρηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι παρέλειψε νὰ καθυποβῆ εἰς τὰς βουλὰς τὴν απαιτούμενην ἔκθεσιν, περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως των δημοσίων ἔργων, καὶ τὸν τοσοῦτον ἀναγκαῖον περὶ ὁδοποιίας νόμον, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιπευθεῖσαν ἐπισημασμένην ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Η'. Βοήθεια.
Ἄρθρ. 1. — Τὸ ἄρθρον τοῦτο, συγκείμενον ἐκ δραχ. 46,000 ἐπιπευθεῖται διὰ των ἐπιπευθεισῶν παρὰ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ προϋπολογισμῶν κατὰ δραχ. 30,000. — Ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη τὴν δαπάνην ταύτην ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ γίνῃ χρήσις τῆς ζητούμενης πιστώσεως δια συνδρομῆν των ἐν Μικρᾷ ἀστικοποιουμένων Κρητῶν μετὰ τὴν ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπευθεῖται τοῦ πρὸς τοῦτο απαιτούμενου νόμου, ἀποβρίσκει τὴν ἐν τῷ 1 § τοῦ ἄρθρου τὸ ὅτιο τριμηνίαν δαπάνην, πρὸς ἐλάττωσιν των εἰς τὴν γεωργικὴν ἐπιβλαβῶν ζωόφων ἐκ δραχ. 6,000, γὰρ οικονομίας.

Ἄρθρ. 2. — Τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦτῳ σημειουμένην δαπάνην δι' ἰδιαιτέρας βοθητικῆς δαπανῶν, ἀξίαν τῆς περιπέσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἤλαττώσασα ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ δραχ. 20,000, συστάει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν εἰς μόνους τοὺς ἀληθοῦς κήρυκας καὶ ἰδιεῖς ἀγανιστὰς διανομήν των βοθητικῶν τοσῶν, ἐνεργουμένην δι' ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ πρῶτου καὶ ἀλλήλων περιπέσειν, ἢ ἀπομείνει, ἀπὸ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τὴν εἰς τοὺς παραγράφους 2 καὶ 3 δαπάνην, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ καθυποβῆ εἰς τὴν Βουλὴν οικονομικῆς πίναξ των λαμβανόντων τὰς συντάξεις ταύτας.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Θ'. Ἐξοδα περιόδουτων χρήσεων.
Ἡ ἐκ δραχ. 568. 92/00 ποσότης, προεργουμένη ἀπὸ ἔξοδα περιόδουτων χρήσεων, καὶ ἀναπερομένη εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἐγκρίνεται, καθ' ὄρον μάλιστα ἢ ἀντιθέτως δια τοῦτο πιστώσει συνάδει μὲ τὰς ἐν ἐκτῷ λογιστικῆς διατάξεις.

Ἐγκρίνεται δὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἡ ἐπιτροπῆ ὅν ὀφθαλμοὶ νὰ μὴ παρατηρήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν συνοπτικῶς, ὅτι παραβλάσματος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1847 μὲ τὸν τοῦ 1848 ἤλαττώσεται ὁ δεύτερος κατὰ δραχ. μὰς 120,934. 46/00 ἐκ δὲ τοῦ προεργουμένου, κατὰ τὸ σύνθημα, συγκριτικοῦ πίνακος, θέλει παρατηρήσῃ ἡ Βουλὴ τὰς ἐπιπευθεῖσας ἐπὶ των διαφόρων κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τροποποιήσεις, εἰς τὸν προκύπτουσαν ἐλάττωσιν δραχ. 96,844. 33/00.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰρηγῆς Ζαφείριος Ν. Δεπάστας.

Πίναξ των παρὰ τῆς εἰρηγῆτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπιπευθεισῶν μεταβολῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου των Ἐσωτερικῶν.

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ἑπιπευθεῖσα		Διτηθέντα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ		Ἐγκρίθεντα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς		Διαφορὰ ἐπὶ ἑλαττων	
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
		Ἑπιπευθεῖσα							
A.		Κεντρικὴ ὑπηρεσία							
	1	Προσωπικόν	60720		60720				
	2	Ἐξοδα ὑπηρεσίας	17433	33	10200			7233	33
B.		Διοικήσεως ἐπαρχίων							
	2	Ἐξοδα ὑπηρεσίας	347160		317160			12580	
C.		Δημόσιος ἀσφαλισμὸς							
	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας	120000		100000			20000	
	2	Ἐνοίκια καὶ σκευὴ φυλακῶν	10000		9800			200	
	3	Μισθὸς δημοφιλῶν	12600		12600				
	4	Διατήρησις καταδικῶν	116039	25	116039	25			
	5	Ποινικὰ ἐργαστήσια	4000		3292			708	
D.		Δημόσιος ὕψιστος							
	1	Ἰατρικὴ	112380		112380				
	2	Ἑπιπέσεις καὶ λομοκαθητήρια	266950		260630			6320	
	3	Ἐκκακτὰ ὀγκουορμὰ	48000		45000			3000	
E.		Δημόσιος ἀσφαλισμὸς							
	1	Γενικὰ	52830		50790			2040	
	2	Τέχναι καὶ ἐπιτηδεύματα	40562		32962			7600	
	3	Γεωμετρικὰ καὶ τοπογραφικὰ	48288	80	37428	80		4160	
	4	Ταχυδρομίων	153781	96	153781	96			
F.		Δημόσιος ἀσφαλισμὸς							
	1	Μισθοὶ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας	4000		4000				
	2	Ἐπισκευὴ δημοσίων οικοδομῶν	11500		11500				
	3	Κατασκευὴ δημοσίων οικοδομῶν Ὁδοποιία	9000		9000				
G.		Ἐπιπέσεις δημοσίων ὁδῶν							
	1	Ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν	22000		22000				
	2	Κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν	26580		26580				
H.		Βοήθεια							
	1	Γενικὰ	76000		70000			6000	
	2	Ἰδιαιτέρη	70616		50616			20000	
		Ἐξοδα περιόδουτων χρήσεων	568	92	568	92			
		Τὸ ὅλον	1632410	26	1535568	93		96844	33

Παράλθον δ' ακολουθῶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δραχμῶν μετὰ τῆς δικαιολογήσεως αὐτῶ ἐκθέσει· ἔχουσι δ' οὕτω·

α. Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν Νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, καὶ νὰ τὸ συνοδεύσω μὲ τὴν ἐξῆς αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐν τῷ ὑποβληθέντι ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμῶν σημειωθείσης διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ποσότητος, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ συνήθεις ἀνάγκαι καὶ τῆς προκειμένης ὑπηρεσίας, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἐκτραγέντων γνωστῶν στασιαστικῶν κινήσεων, πρὸς κατατρόπωσιν τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων νὰ ἐπαρῆσθαι ἡ δημοσία δύναμις, ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ διατάξῃ νὰ στρατολογηθῶσιν ἐθνοφύλακες, διὰ νὰ συντήρῃσιν τὴν δημοσίαν δύναμιν, πρὸς διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως· καὶ ἐντεῦθεν παρίσταται ἀνευκτος ἀνάγκη νὰ χορηγηθῇ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐξ ἑκατῶν τοῦλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς τοῦτο.

Τὴν χορήγησιν τῆς πιστώσεως ταύτης λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐξαιτήσω ὅσον τάχιστα ἀπὸ ὑμᾶς Κύριοι, διὰ τοῦ εἰσαγόμενου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός
Α. Ι. ΚΡΕΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγείται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἐπὶ τοῦ ἐφετινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν (Κεφάλ. Γ'. ἄρθρ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας).

Ἄρθρον 2. Ἡ ποσότης αὕτη θέλει διατεθῆ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΤΕΝΙΤΗΣ.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶς ἀνέγνω ἔτερον περὶ τριμήνου πιστώσεως, διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους νομοσχέδιον ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρακατιὸν νομοσχέδιον, περὶ τριμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου, καὶ Ἰουνίου θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκον. Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. — Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι, ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικῆς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν Β. τριμηνίαν τοῦ ε. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847, καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων, καὶ κανονισμῶν.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

άνωτέρω εξέθηκε, παρατήρησεν άλλος ότι περιττήν νομίζει τήν τοιαύτην σημείωσιν, αφού μάλιστα ό ύπουργός δέν τήν δέχεται. Παρατηρεί όμως ότι ή περί τούτου αξίωσις του προαγορευόσαντος είναι δικαία διά τήν γενομένην του φορολογικου συστήματος αλλαγην και ταύτης συνέπειαν ήν ή προσθήκη· άλλως τε καθόσον αφορά τήν έρετινήν εύφορίαν, όλα τω όντι τά όρεινά μέρη εύρισκονται εις καλήν κατάστασιν, τά δε πεδινά εις μέσην τινά εράσιν ουχι δυσάρεστον· λόγος λοιπόν φιλοτιμίας ήδύνατο ίσως να πείση τους ύπουργούς να δεχθώσι τήν περί προσθήκης αξίωσιν, αφού όμως δισταζώσιν εις τούτο, τό πράγμα είναι αδιάφορον, και δύναται να μείνη τό άρθρον, ως έχει.

Επί τούτοις ή Βουλή φωτισθείσα παρεδέχθη τό άρθρον δι' αναστάσεως όπως είχε· έχει δ' αὐτως·

Άμεσοι φόροι.

α Κεφ. Α. άρθρον 1. Έγγειος φόρος και δικαιώματα έπι-
καρπίας . . . . . δραχ. 5.372.000. »

Ανεγνώσθησαν και τά άρθρα 2, 3 και 4, έρ' όν μεθιμίας
ύπαρχούσης παρατηρήσεως, ή Βουλή παρεδέχθη έν έκαστον τού-
των δι' αναστάσεως, έχουσι δ' οὕτω.

- α Άρθρ. 2. φόρος επί των μελισσιών . . . . . δρα. 40,000
- » 3. Έγγειος φόρος 3 0/0 . . . . . » 107,000
- » 4. φόρος επί των ζώων . . . . . » 1,500,000 »

Ανεγνώσθη έπειτα τό 5 άρθρ. μετά της γνωμοδοτήσεως της
έπιτροπής, έχούσης οὕτω·

α Επί του Κεφ. Α. άρθρ. 5. φόρος έπιτηδευμάτων.

Και άλλοτε παρατηρήθη, ότι ό φόρος των έπιτηδευμάτων
δέν διανέμεται δικαίως· δύναμει του ύπάρχοντος έν ισχύϊ νόμου,
και ήδη θεωρείται αναγκαίον παρά της έπιτροπής τό να συστήθῃ
κατ' επανάληψιν εις τό ύπουργείον ή αναθεωρήσις του νόμου
τούτου, προς τόν σκοπόν κυρίως του να προσδιορισθῃ δικαιοτέρα
άνγκολογία εις τήν έπιβολήν του φόρου.»

Ερωτήσαντος δε του ύπουργου ποίαν αινίττεται ή έπιτροπή
δικαιοσύνην, διά να λάβη τά απαιτούμενα μέτρα, υπέλαβέ τις
ότι άγνοεί μόν τί έννοεί διά της έκθέσεως ό έισηγητής, άλλ' είναι
εάβαιον ότι ό νόμος έχει έλλείψεις· έγινετο δε προς διάρθρωσιν
προγενεστέρου νόμου πλειοτέρως έχοντος έλλείψεις· αὐτή δ' ή
έλλειψις κυρίως πιγάζει, διότι ό προκείμενος νόμος βασίζεται εις
τιμολόγιον, τό όποιον αναφέρει μόνιον τό έπιτήδευμα και τόν
πληθυσμόν των πόλεων άνευ διακρίσεως άλλης. Έκ τούτου λοιπόν

ή έν Αθήναις Πενταπόλις π. χ. είτε εις τήν κεντροικωτέραν θέσιν
εύρίσκεται πολλές έχων τάς απολαύς, είτε εις τό άκρον της
πόλεως, εις τόν αυτόν υπόκειται φέρον τόν εκ του πληθυσμού
τάν κατοίκων υπολογιζόμενον· αὐτή δε είναι προφανής ανισότης
και ταύτης τήν διάρθρωσιν αινίττεται ίσως ή έκθεσις.

Παρατηρήσαντος δε του ύπουργου ότι εις τήν ειδικωτέραν
ταύτην διακρίσιν πολλοί θέλουσιν λάβει χώραν συμπάθειαι και
αντιπαθειαι, αίτινες πλειοτέραν δύναται να φέρωσι δυσαναλο-
αντιπαθειαι, αίτινες πλειοτέραν δύναται να φέρωσι δυσαναλο-
γίαν, και ότι μόνον ό των πόλεων πληθυσμός πρέπει να λαμβά-
νηται υπ' όψιν, ή βουλή παρεδέχθη τό άρθρον δι' αναστάσεως,
έχον οὕτω.

α Άρθρ. 5. φόρος έπιτηδευμάτων . . . . . δρα. 192,000. »
Ανεγνώσθεν δε και τό 6 άρθρον έγινετο δεκτόν δι' αναστάσεως,
έχον οὕτως·

α Άρθρ. 6. φόρος οικοδομών . . . . . δρα. 117,000. »

Γενομένης δ' επί του συνόλου του Α. κεφαλαίου αναβαίνοντος
εις δρα. 7,328,000 ψηφοφορίας κατ' όνομασικήν κλήσιν υπό τήν
έπιτήρησιν των ψηφολεκτών Βρυζάκη και Μιτάλα, συνήχθη κατά
τό όδε προσκαρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή
Βουλή παρεδέχθη αὐτό παμφηρεί διά ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

Επί του εξης ζητήματος.

Παραδέχεται ή βουλή τό σύνολον του Α. κεφαλαίου του πίνα-
κος των εισόδων ως έν τοις άρθροις αὐτου έψηφισθη και ή όχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Όρεινός	N.	Αναγ. Μικρποκάμισος	N.
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Α. Καλλιφρονάς	N.
Γ. Λογιωτατιδής	N.	Κωστής Βρυζάκης	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Ανάργυρος Πετράκης	N.
Π. Τσιμπούρακης	N.	Κ. Τζαβέλας	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Σ. Σπράτος	
Σταύρος Γρίβας	N.	Π. Ράγχος	N.
Ιω. Πετρίνης		Α. Π. Νάκος	N.
Μηχ. Καίρης		Αντ. Γεωργαντάς	
Δημ. Κονδύλης	N.	Πέτρος Τσανετάκης	
Αντ. Καμπάνης		Γ. Κονδύλης	
Ανδρέας Δανόπουλος		Κ. Φασίτσας	
Νικόλαος Ιατρός	N.	Ελευθέριος Καλογεράς	N.

Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Εδρ. Σπυριδωνος	
Άγ. Γουζούτσας	N.	Ρήγας Παλαμίδης	
Γ. Κ. Βελλής		Θ. Μ. Πετρινός	
Ιω. Α. Χατσόπουλος		Κ. Μανέτας	
Γ. Ιω. Γιολδάσας		Άλ. Αλεξανδρόπουλος	N.
Στέρ. Χ. Σεφρανόπουλος	N.	Μ. Χατσή Μιλέτη	
Μιχαήλ Σισίνης	N.	Ν. Τσαλακιώτας	N.
Γρηγ. Χατσηγιάννος	N.	Α. Σακελλαριάδης	
Γεώρ. Μήτσος	N.	Ν. Μπούτσονας	
Ιω. Κλίμακας		Π. Παπατσώνης	
Άναγ. Δημητρίου	N.	Ιω. Παπατσώνης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Η. Δαρειώτης	
Μ. Ν. Βαλιάντας	N.	Σπυριδων Βαλιάντας	N.
Χρ. Ν. Δεμάθης	N.	Στρατής Δηληγιαννάκης	N.
Ηλίας Παπαδάτος	N.	Σπ. Α. Βαρότσης	
Γεώρ. Πετμεζάς		Πάυλος Αετουδης	
Ν. Ανδρικόπουλος	N.	Χρυσ. Σουμαρίπας	
Βασίλειος Πετμεζάς		Μ. Ι. Μιχαήλπουλος	
Ιω. Ζάκος	N.	Κωνσ. Βεΐκος	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Μ. Ιατρός	N.
Άθ. Δαηλιόπουλος	N.	Α. Βιρβίλης	
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Γ. Μπάνης	N.
Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοταΐνης	N.	Άναστ. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δηληγιάνης		Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Α. Ν. Μπούκορας		Ν. Μοτχούλας	
Γ. Α. Αντωνόπουλος		Γεώρ. Π. Ζαρεϊρόπουλος	N.
Ζαρεϊρ. Δεπάστας	N.	Κανελάπουλος	N.
Έμ. Αντίπας	N.	Κ. Α. Σημιός	
Άνδρέας Νοταράς		Ιω. Γκούρας	
Ευστάθ. Οικονομόπουλος		Άναγ. Κεραγιός	N.
Γ. Πανοπεριτόπουλος		Σπ. Λογοθετόπουλος	
Έμ. Χ. Τσαβγλος	N.	Π. Παπαδιαμαντιόπουλος	N.
Ιωάν. Ζαρεϊρόπουλος		Ιω. Α. Αντωνόπουλος	N.
Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χρ. Τσίνογ	
Ν. Κορριωτάκης	N.	Δημ. Κορμανιώτης	N.
Έμ. Μελιστόπουλος	N.	Θ. Ι. Μίτζης	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Έμ. Α. Ορλόφ	N.
Ηλίας Γιατράκος		Γ. Μπάστας	N.
Δουκᾶς Στέφανος		Κ. Δαρειώτης	

Στ. Αντωνιάδης	N.	Γ. Σ. Κριζής	N.
Ιω. Περίδη:	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	N.
Άνδ. Μάκουκας	N.	Α. Α. Κουντουριώτης	
Κάρολος Νάζος		Ιω. Γ. Κριζής	N.
Εδρ. Παρίστη:	N.	Α. Χατσιακας	
Άντ. Άρμάκος	N.	Καλαμάρας Τσουκλάς	
Μήτ. Αναστασόπουλος	N.	Κ. Δουβουνιώτης	
Ίωι Τομαράς	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Άν. Παπατσώνης		Ιω. Τασσαΐος	N.
Άθ. Καστανάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γεώρ. Παπαδημητρίου		Ιω. Οικονόμου.	

Ανεγνώσθη έπειτα το 1 άρθ. του 6. κεφ. μετά της επί του όλου γνωμοδοτήσεως της επιτροπής έχούσης ούτως:

Επί του κεφαλαίου Β. έμειψαι φόροι.
 Δέν έχει ήδη η επιτροπή να επιφέρει επί των άρθρων του κεφαλαίου τούτου τιά παρατήρησιν, ελπίζουσα ότι το Υπουργειον έχει υπ' όψιν τα επί της συζητήσεως του προϋπολογισμού του π. ε. συστηθέντα εις αυτό παρά της Βουλῆς μέτρα προς εξασφάλισιν και αύξησιν των δημοσίων εισοδημάτων.»

Ένταυθα δὲ παρατήρησά τις ότι κατά τὴν συζήτησιν του φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἀγορεύων, εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκφράσει ἰδέαν τινὰ ὑπὲρ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν τελωνείων καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἀφελείας τοῦ δημοσίου, ὃ δὲ ὑπουργὸς εἶχεν ἀπαντήσει ὅτι ἀσπάζεται τὸ τοιοῦτον μέτρον καὶ δὲν θέλει δυστάσει νὰ τὸ παραλεχθῆ. Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσημον ταύτην ὁμολογίαν περιέμενε νὰ ἴδῃ τι σήμερον ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' οὐδέμια, φαίνεται, ἐλήρθη φροντίς.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι αὐτὸς μὲν ἐνθυμηταὶ καλῶς τὴν ὑπόθεσιν του, ἀλλ' ἔπρεπε καὶ ὁ προαγορεύσας νὰ μὴ λησμονήσῃ τὴν ἰδικήν του. Διότι εἶχε μὲν ἀποδεχθῆ τὴν περὶ ἐνοικιάσεως τῶν τελωνείων ἰδέαν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ δοθῆ περὶ τούτου ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὡς εἶχε κατ' ἐκείνην τὴν συνεδρίασιν βεβαιώσῃ ὁ ἀγορεύσας.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου ὅτι διὰ τῆς ἐνοικιάσεως οὐδὲ τὸ ἔμισον τῶν συνήθων εισοδημάτων δὲν θέλουσιν εἰσπράξει τὰ τελωνεῖα διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ δυσχερὲς τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων, ἀπάντησεν ὁ τὴν ἐνοικίαν προτείνας ὅτι ἂν καὶ ἀναγνωρίζῃ τὰς τοῦ προαγορεύσαντος ἐμπορικὰς γνώσεις, νομίζει ὅμως ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις αὐταὶ εἶναι βοηθητικαὶ μᾶλλον ἢ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ τελωνεῖα ἡμῶν, διότι πλεονα

τέρα θέλει γινεσθαι κίνησις ἐμπορικῆ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περί ἀναφορᾶς ἰδέαν τοῦ ὑπουργοῦ, παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου νὰ τὴν προκαλέσῃ, καὶ οὐχὶ ἰδικόν του, καθ' ὅσον οὐδὲ συμφέρον τι ἔχει, οὐδ' ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικίας αὐτῆς ἦτο.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἐξήτησε τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν θέλων νὰ ὑποδείξῃ τὸ δυσκατόρθωτον τῆς τοιαύτης ἰδέας, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

Ἐρμυσὶ φόροι.

α Κεφ. Β'. ἄρθρ. 1. Τέλη τελωνιακὰ δραχμ. 2,900,000 ». Ἀνεγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 2 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρατηρηθέντος ὅτι ὀλιγώτερα ἴσως θέλουσιν ἐρίτος εἰσπραχθῆ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὴν γενομένην πέρυσι χρεῖσιν ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῶν παραπάνων ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

α 2. Τέλη χαρτοσήμου δραχμᾶς. . . . . 970,000 ». Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 3 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

α 3. Διάφορα δικαιώματα δραχμ. . . . . 386,000 ». Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Β'. κεφαλαίου ἀναβαίνοντος εἰς δραχμᾶς 4,256,000, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Τσουόγλου καὶ Τσιμπουράκη, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ἀπαράλλακτον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Ἀνεγνωσθὲν δ' εἵπειτα τὸ 1. ἄρθρον τοῦ Γ'. κεφαλαίου καὶ ἢ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως·

α Ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Γ'. ἄρθρ. 1. Νομισματοκοποῖον.

Τὰ ἀργυρὰ ἑλληνικὰ νομίσματα ἐξέλιπον τινόντι ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν, καὶ εἰν' ἐπάναγκας νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ποσότητός τινος νέων τοιούτων, ἀφοῦ ἀναθεωρήσῃ καὶ τὴν ὑπάρχουσαν νομισματικὴν διατίμησιν καὶ προσδιορίσῃ εἰς ὅλα τὰ ξένα νομίσματα τὴν πραγματικὴν ἀξίαν συγκριτικῶς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ. »

Ἐφ' ἧς παρετήρησέ τις ὅτι ἀφ' οὗ μετεβλήθη παρ' ἡμῖν τὸ νομισματικὸν σύστημα ἡ Ἑλλὰς τῶ ὄντι κατέστη πτωχὴ, καὶ ὁμοίως οὐδέποτε κατεβλήθη ἡ ἐλαχίστη ἐπὶ τῶν ξένων νομισμάτων προσοχὴ. Οὕτω δὲ ἐνῶ ἡ σμάντικα μόλις φέρει ὀλκὴν 65 λεπτῶν, τιμᾶται παρ' ἡμῖν λεπτὰ 95, καὶ τὰ ὀθωμανικὰ νομίσματα ἀξίας 4 δραχμ. καὶ 95 0/0, χρεῖς ἐτι ἴσχυον ἀντὶ δραχμ. 5: 25. Ἐκ τούτου λοιπὸν τὰ ἑλληνικὰ νομίσματα ἐξε-

λείπον ἐντελῶς, διότι λαμβάνοντες αὐτὰ οἱ ἀλλογενεῖς, τὰ μεταλλάττουσιν εἰς σφάντικας ἢ ἄλλα νομίσματα, καὶ ἐπαναφέροντες αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶς φορολογοῦσιν οὐσιωδῶς.

Ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι ὑπάρχει παρ' ἡμῖν διατίμησις ὅλων τῶν νομισμάτων, καὶ κατ' αὐτὴν ὑφίσταται ἀκριβής τις μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ ξένων νομισμάτων ἀναλογία· ἀλλ' οἱ Εὐρωπαῖοι προσθέτοντες καὶ τὰ τῆς ἐκτύπωσως ἐξοδα, αὐξάνουσι κατὰ τὴν ἀληθῆ τῶν νομισμάτων ἀξίαν, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀκριβέστερον φερόμενοι, ἀρκοῦμεθα εἰς τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀργύρου ὀλκὴν. Ἐκ τούτου λοιπὸν ζητούμεθα κατὰ τι εἰς τὴν ἀναλλαγὴν, χωρὶς ὁμοίως νὰ συμβαίνωσιν, ὅσα ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι τὰ ἑλληνικὰ νομίσματα ἀναλλάσσονται κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν διατίμησιν, ἧτις ἐτέθη ἀπὸ τοῦ 1833, καὶ ἔχει καλῶς. Μόνον δὲ τὰ ὀθωμανικὰ πλειοτέραν τῆς ἀληθοῦς ἀξίας φέροντα περιωρίσθησαν ἤδη, καὶ τοῦτο ἐγένετο πρὸς πληροφορίαν τῶν πολιτῶν, διότι τὸ δημόσιον δὲν ἠγνόει τοῦτο.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι τῆς σφάντικας ἢ ἀξία ἐν ᾧ εἶναι ἔλασσον τῆς πραγματικῆς, συγγράνως δι' αὐτῆς ἐνεργεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπόριον. Ὅθεν καθ' ἃς ἔχει περὶ τούτου πληροφορίας τὸ καταλληλότερον μέτρον εἶναι νὰ αὐξηθῇ ἡ τιμὴ τῶν μικρῶν νομισμάτων ἡμῶν. Οὕτω δὲ καὶ τὸ δημόσιον θέλει ὠφελεῖσθαι καὶ τὸ ἐμπόριον θέλει οὐχ ἧττον ἐπιψυχωθῆ.

Παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας ὅτι εἰς ὅλα γενικῶς τὰ νομίσματα ὑπάρχει ἀναλογία, ἐκτός μόνον τῶν ὀθωμανικῶν· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐξέλιπον ἤδη ἀπὸ τοῦ 1834· ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει ἀργυρὸς πρὸς χάραξιν νομισμάτων ἂν καὶ δίδηται παρ' ἡμῖν ἡ καθαρὰ τοῦ ἀργύρου ἀξία.

Ἐπίνεγκεν ἄλλος ὅτι ἀληθῶς ἡ Τουρκία, θέλουσα νὰ καινοτομήσῃ ἀκαιρῶς, ἐχάραξε νέα κατὰ μίμψιν τῆς εὐρώπης νομίσματα· ἀλλ' οὐχ ἧττον δὲν ἐξέλιπε τὸ κατ' αὐτὴν μπεάλικι, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, δὲν εἶναι εἰμὴ χαλκὸς ἰπαργυρωμένος. Παρατηρεῖ δ' ὅτι διὰ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος τῆς ἡ Τουρκίας ὠφελεῖται ἀνεκάθεν καὶ φορολογεῖ πάντοτε τοὺς μετ' αὐτῆς συναλλασσομένους λαούς· ἐκ τῆς γειτνιασῶς λοιπὸν καὶ τῆς διηνεκοῦς μετ' αὐτῆς σχέσεως ἡμῶν ἀνάγκη νὰ λάβωμεν κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κακοῦ.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἀνάγκη εἶναι εἰς πᾶν κράτος νὰ ὑπάρχῃ ἀληθής τις διατίμησις νομισμάτων, εἰν' ἐπιθυμῇ τὴν

ασφάλειάν του· αλλά τούτο έγινεντο ήδη παρ' ημίν, και ε^ρ υπάρχη λάθος θέλει υπάρχει εις τας σφάντσικας μόνον· ες γαινή λοιπόν ή αναγκαιά ανέλυσις, δια να βριαθ ή αξία της. Μόον δ' εις τα Τουρκικά νομισματά δεν υπάρχει αναλογία, αλλά δια τούτο δεν έγινόντο δευτά παρ' ημίν· έγραψε δ' ακολουθως αειόδηλον νόμισμα, τό είκοσάριον και τήν λίραν, και ταύτα παραδέχθημεν πά·τες· αν δα και υπάρχη εν αυτοίς αξία πραγματική, δεν αναλογεί ολωσ προς την ήμετέραν. Διό αναγκαιόν είναι να γαινή ή αναλογία αύτη και να τεθή, επ' αυτών όρος διατιμήςσεως, ίνα εξασφαλισθ ή κατά τούτο τό έμπορίον. Συμπεραίων λοιπόν συνίσταται να αναλυθ ή σφάντσικα και να τεθ ή όρος διατιμήςσεως εις τό είκοσάρι.

Επί τούτοις ή βουλή φωτισθείσα παρεβλήθη δι' αναστάσεως τό άρθρον μέ τας παρατηρήσεις της έπιτροπής, έχον ούτω· « Κεφ. Γ'. άρθρ. 1. Νομισματοκοπιών δραχ. 150,000. »

Οσαύτως ανεγνώσθη τό 2 άρθρον του αυτού κεφαλαίου μετά της επ' αυτού γνωμοδοτήσεως της έπιτροπής έχούσης ούτως·

« Επί του άρθ. 2 του αυτού κεφ. περί ταχυδρου. δικαιοώματος.

« ένταύθα δεν έχει να προσέση ή έπιτροπή πλέον τι των όσα ή βουλή έσύστασιν εις τό ύπουργείον επί της συζητήσεως του προϋπολογισμού του παρελθόντος έτους. »

Μεταμίας δ' ύπαρχούσης παρατηρήσεως, έγινεντο δευτόν δι' αναστάσεως, έχον ούτω·

« 2 Ταχυδρομείον . . . . . δραχ. 160,000. »

Αναγνωσθέν δε και τό 3 αυτού άρθρον επίσης έγινεντο δευτόν δι' αναστάσεως, έχον ούτω·

« 3 Τυπογραφείον . . . . . δραχ. 1,000. »

Γενομένης δ' επί του συνόλου του γ'. κεφαλαίου αναβαίνοντος εις δραχμάς 311,000 ψηφοφορίας κατ' όνομαστικήν κλήσιν υπό τήν έπιτήρησιν των ψηφολικτών Στεφανοπούλου και Γ'. Μαυραμιάλη, συνήχθη κατά τό εθε προσηρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον ότι ή βουλή παρεβλήθη τό σύνολον του Γ'. κεφαλαίου παμψηφεί δια ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

επί του εθής ζήτηματος.

Παραδέχεται ή βουλή τό σύνολον του Γ'. κεφαλαίου του πίνακος των έσόδων, ως εν ταύς άρθροις αυτού έφηρίσθη, και ή όγι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Ορεινός	N.	Γ'. Λογιοτατίδης	N.
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Δ. Δεληγεώργης	N.

Η. Τσιμπουράκης	N.	Γ. Ν. Κορριωτάκης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Αθ. Δανηλόπουλος	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Σταυ. Νικολαΐδης	N.
Ιωάννης Πετμεζής	N.	Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Κ. Θ. Καλοκοτρώνης	N.
Αντώνιος Κεμπάνης	N.	Α. Ν. Μπούκουρας	N.
Α. Σ. Ακνόπουλος	N.	Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Νικόλ. Ιατρός	N.	Ζαχαρίας Δεπάστας	N.
Α. Μακροπούλας	N.	Εμμανουήλ Αντίπας	N.
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Α. Νουτάρης	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Εδστ. Οικονομόπουλ.	N.
Ανάργυρος Πετρίνης	N.	Γ. Παναφριφτόπουλος	N.
Κ. Τζαβίλας	N.	Εμ. Χ. Τσούγλος	N.
Σ. Στρατός	N.	Ιωάννης Ζαχαριόπουλος	N.
Η. Ράγκος	N.	Μ. Πρωτοπαπάς	N.
Λουκάς Η. Νίκος	N.	Ν. Κορριωτάκης	N.
Αντών. Γεωργιανός	N.	Εμμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάνης	N.	Παρασκευάς Ματάλας	N.
Γεώργ. Κονδύλης	N.	Θίλλας Γιατράκος	N.
Κ. Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Ελευθέριος Καλογεράς	N.	Πδσ. Σπυρίδωνος	N.
Γ. Ιω. Βασιτάς	N.	Β. Παλαμιδής	N.
Άγγελος Γουζουδάς	N.	Θεόδωρος Πατριός	N.
Γεώργ. Κ. Βιλλίς	N.	Κωνστ. Μανότας	N.
Ιωάννης Α. Χατσόπουλος	N.	Άλεξ. Άλεξ. Δρόπουλος	N.
Γεώργ. Ι. Γιολδάκης	N.	Μελίτης Χ. Μελίτη	N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισίνη	N.	Δημ. Σακελλαριάδης	N.
Γεώργιος Χατακγιάννης	N.	Νικόλαος Μπούτσουνας	N.
Γεώργ. Μήτσος	N.	Η. Παππατσώνης	N.
Ιωάννης Κλίμακος	N.	Ίω. Παππατσώνης	N.
Α. Ατματρίου	N.	Η. Αρχαϊώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάνος	N.	Σπυρίδων Βιλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατής Δεληγιαννάκης	N.
Χ. Ν. Δαμάδας	N.	Σ. Α. Βαρότσης	N.
Ηλ. Παππαδάος	N.	Παύλος Λενοτάδης	N.
Γ. Πετμεζής	N.	Χρύσαν. Σουμαρίπας	N.
Νικόλ. Ανδρικάπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζής	N.	Κωνστ. Βάικος	N.
Ίω Ζαρκος	N.	Μιχαήλ Ιατρός	N.

Δημήτριος Βιρβίλης		Ἰωάνης Περιδης	N.
Γεώργ. Μπάνης	N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Πέτρος Μαυρομιγάλης		Κάρολος Νάζος	
A. Μαυρομιγάλης		Εἰστ. Μ. Παρίσης	N.
Γ. Κ. Μαυρομιγάλης	N.	Ἀντώνιος Ἀεμάος	N.
N. Μοσχούλας	N.	Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	N.
Γ. Π. Ζαρεφρόπουλος		Ἰω. Τομαράς	N.
Δ. Κανελόπουλος	N.	Ἀν. Πηπατσώρης	
Κ. Δ. Σγινᾶς		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Ἰωάννης Γκοῦρας		Γεώργ. Σ. Κριζῆς	N.
Ἀναγνώστ. Κεχαγιᾶς	N.	A. Γ. Κουντουριώτης	N.
Σ. Λογοθετόπουλος	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Ἰω. Γ. Κριζῆς	N.
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.	Δημήτριος Χαταΐσκος	N.
Χριστόδουλος Τσίνος		Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Δ. Κουμανιώτης	N.	Κωνστ. Δουβουλιώτης	
Θεόδωρος I. Μέζης	N.	Γεώργ. Ριζόπουλος	N.
Ἐμ. Λαζ. Ὀρλώφ	N.	Ἰωάν. Τασσαίος	N.
Γ. Μπάστας	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Κ. Θ. Δαρειώτης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Σ. Ἀντωνιάδης	N.		

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Δ' κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπί τοῦ ὅλου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἑχούσης οὕτως

« Ἐπί τοῦ κεφαλαίου Δ' Δημόσια κτήματα κλπ.

Αἱ ἐπί τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ π. ε. γενόμεναι παρατηρήσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ κεφαλαίου τούτου δύνανται νὰ ἐπαναληθῶσι καὶ αὖθις· ἰδίως δὲ θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ ῥητῶς ἢ σύνταξις μιᾶς γενικῆς καταγραφῆς τῶν ἐθνικῶν ῥαβερῶν κτημάτων παντὸς εἴδους συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀγριελαιῶν, καὶ ἡ ἐκποίησις ὅλων αὐτῶν (ὅσα δὲν εἶναι μέχρι τοῦδε διατεθειμένα ἄλλως πως), διότι διὰ μόνης τῆς τοιαύτης αὐτῶν διαθέσεως δύνανται νὰ βελτιωθῶσι καὶ νὰ παραζῶσι σημαντικῶν εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τοὺς πολίτας ὠφέλειαν. »

Μηδεμιᾶς δὲ παρατηρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο ἑκάτερα δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ἔχοντα οὕτω.

« Κεφ. Δ', ἄρθρ. 1. μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ δραχ. 326,000.
» 2. ὕδατα θερμά . . . . » 2,000.

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου, παρατηρήθη ὑπότινος ὅτι εὐκταῖον ἦτο νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ τῶν ἀλικῶν πρόσδοι, διότι καὶ τὸ δημόσιον πλείοτερον θέλει ὠφεληθῆ καὶ αἱ ἀλικαὶ θέλουσι προαχθῆ πολυτρόπως.

Ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι ἡ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἀλικῶν γνώμη εἶναι ζήτημα, περὶ οὗ πολλὰ δύνανται νὰ λεχθῶσι. Παρατηρεῖ δ' ὅτι δύσκολον εἶναι νὰ ἀναδεχθῶσιν οἱ ἐνοικιασταὶ τὴν ἐνοικίαν ὅλων ἐν γένει τῶν ἀλικῶν, καὶ πρέπει ἐνταῦθα νὰ ἦναι εὐθηνόν τὸ ἅλας πρὸς γρήσιν τοῦ λαοῦ, τὸ ὅποιον ἀγνοεῖ ἐὰν θέλῃ εἰσθαι, ἐνοικιαζομένων τῶν ἀλικῶν, ἀποφαίνεται λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ πρὸς τὸ παρὸν τὸ αὐτὸ μέτρον, καὶ προσεχῶς δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ὅ,τι κριθῆ εἴλογον.

Ἐπὶ ταύτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

» 3. Ἀλικαὶ δραχ. . . . . 480,000. »

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο καθ' ἑν ἑκάστον δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως

» 4. Ἰχθυοτροφεία . . . . . δραχ. 170,000.
» 5. Δάση . . . . . » 170,000.
» 6. Ἐλαιῶνες . . . . . » 50,000.
» 7. Σταφιδῶνες καὶ ἀμπελώνες . . . » 80,000.
» 8. Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα . . » 120,000.
» 9. Κτήματα διοικούμενα δι' ἐπιτελείας . » 60,000.
» 10. Δημόσια κτίρια καὶ ἐργοστάσια . » 50,000.

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Δ' κεφαλαίου ἀναβαίνοντος εἰς δραχμ. 1,508,000 ὑπεροφίας κατ' ἀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν τῶν ψηφολεκτῶν Γουζούαση καὶ Ἰωάννου Παππατσῶνη, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διαψήφων 72.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ τρία ἄρθρα τοῦ Ε' κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως
« Ἐνταῦθα δὲν ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ εἰμὴ νὰ ὑπομνήσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνευ περαιτέρω ἀναβολῆς παρουσιάσεως τοῦ νέου περὶ προαικοδοτήσεως νόμου διὰ τοὺς πολλακίς ἐκτεθέντας λόγους. »

Μηδεμιᾶς δ' ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο δεκτὰ καθ' ἑν ἑκάστον δι' ἀναστάσεως ἔχοντα οὕτω

1. Χρεωλύσιον και τόκοι προκοκτασίων δραχ. 50,000.
2. Δεκαετείς πιστώσεις προκοκτασίων » 25,000.
3. Ομίλιος εσφαιτών κτημάτων . . . » 25,000.

Γενομένης δ' επί του συνόλου του Ε. κεφαλαίου αναβαίνοντες εις δραχ. 100,000 ψηφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν υπό την επίτηρήσιν των ψηφολεκτών Βιτάλη και πρωτοπαππά συνήχθη, κατά τὸ ἔωθε προσκαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπί τοῦ ἔξης ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Ε. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, ὡς ἐν τοῖς ἀρθοῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὅχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Βλαυθίριος Καλαγεράς	N.
Γεώργιος Λογιωτάτης	N.	Γεώργιος Ι. Βατίτσας	N.
Δ. Δελγαειώργης	N.	Ἀγ. Γουζοβάσης	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γεώργιος Κ. Βελλῆς	
Πάνος Μοναστηριατῆς		Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γεώργιος Ι. Γουλιόσσης	
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Σπέρ. Χ. Σπορανοπούλου	N.
Δημήτριος Κουδύλης	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γεώργιος Μήτσος	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ἰωάννης Κλήμακας	
Ἀναγ. Μακρυπουκάμισος	N.	Ἀναγνωστῆς Δημητρίου	N.
Δημ. Καλλιφρονᾶς	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	
Κωνσ. Βουζάκης	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Χριστόδουλος Ν. Δραμίνας	N.
Κ. Τσαβέλας		Ἠλίας Παππαδάκης	N.
Σ. Στράτος		Γεώργιος Πετμεζῆς	
Π. Ράγκος	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Βασίλειος Πετμεζῆς	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἰω. Ζάρκος	
Πέτρος Τσανετᾶκης		Γραγ. Ν. Κορριωτᾶκης	
Γεώργιος Κουδύλης		Ἀθ. Δαυλιόπουλος	N.

Στ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομηχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Α. Μαυρομηχάλης	
Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης		Γεώρ. Κ. Μαυρομηχάλης	N.
Δημήτρ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	N.
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Η. Ζαφειρόπουλος	N.
Ζαρ. Δεπάστας	N.	Α. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Κωνσταντῖνος Δ. Σημιᾶς	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Ἰωάννης Γεωργιάς	
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος		Ἀναγνωστῆς Κεχαγιάς	
Γεώρ. Πανοπεριτόπουλος		Σ. Λογοθετόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦγλος	N.	Η. Παπαδιαμαντόπουλος	
Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος		Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Χριστόδουλος Τσίνογ	
Νικόλαος Κορριωτᾶκης	N.	Δημήτριος Κομμασιώτης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος		Βεσθόρος Ι. Μήζης	N.
Παράσχος ἄς Ματάλας		Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κωνσταντῆς Δαρειώτης	
Εὐσ. Σπορίδωνος		Στ. Ἀντωνιάδης	N.
Ρήγας Παλαμιδῆς		Ἰωάννης Παρίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Ἀνδρέας Μάρκουας	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας		Καρόλος Νάκος	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Εὐστράτιος Παρίσσης	N.
Μ. Χ. Μελέτη		Ἀντώνιος Ἀργάος	
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Μητ. Ἀναστασόπουλος	N.
Α. Σακελλαριάδης		Ἰω. Τομαρῆς	N.
Νικόλαος Μπούτσουνας		Ἄν. Παπατσώφης	
Π. Παπατσώνης		Ἀθ. Καστανῆς	
Ἰω. Παπατσώνης	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Π. Δαρειώτης		Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Σπορίδων Βαλέτας	N.	Α. Α. Κουντουριώτης	
Στρ. Δεληγιαννάκης	N.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Σπορίδων Α. Βασιτάκης		Δημήτριος Χατσίσκος	N.
Παῦλος Ἀστυούδης		Καλαμάρης Τσοικαλᾶς	
Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.	Κωνσταντ. Δουβουνιώτης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Κ. Βέϊκος		Ἰωάννης Τασσαῖος	
Μ. Ἰατρός	N.	Μάρκος Βιτάλης	
Δ. Βιρβίλης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.
Γεώργιος Μιπάνης	N.		

Ακολούθως αναγνωσθέντα καθ' ἑν ἑκάστον τὰ 10 ἄρθρα τοῦ Γ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ 8 αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

α' Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. ἄρθρ. 8. Μερίσματα μετοχῶν
Εἰς τὴν Τράπεζαν.

» Ἐπὶ τοῦ κονδυλίου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ υπομνησθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 ἔτους, καὶ ἡ ἐπιπευθεῖσα ἀπόφασις τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ΠΙΔ συνεδρίασιν τῆς Β'. συνόδου τῆς 3 Ἰουλίου 1846, διὰ τοὺς ἀναπτυχθέντας τότε λόγους. »

Παραλειφθέντων δὲ τῶν μὴ περιεχόντων ποσά, ἀλλ' ἀπλῶς πρὸς ἐνθῆμκσιν γενομένων. 6, 7 καὶ 10 ἄρθρων, καὶ μηδεμιᾶς παρατηρήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν γενομένης, ἐγένοντο ὁμοίως δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα κατὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ἀριθμητικῆς αὐτῶν τάξεως τὴν ὡς ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν ῥηθέντων πρὸς ἐνθῆμκσιν ἄρθρων προελθούσης οὕτως·

- α' 1. Τόκοι ὑπερμερίας 90,000
- » 2. Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων εἰς τὸ δημόσιον 13,000
- » 3. Δεκαετῆς δόσεις τῶν μέχρι τοῦ 1833 καθυστερούντων 2,000
- » 4. Παινικὰ ἐργοστάσια 26,000
- » 5. Απόληψις ποινικῶν ἐξόδων 12,000
- » 6. Μερίσματα μετοχῶν εἰς τὴν τράπεζαν 96,000
- » 7. Τυχρὰ εἰσοδήματα . . . . . 10,000 »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 249,000 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Νικολαΐδου καὶ Γ. Μανρωγιαλῆ, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῶ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου πρὸς ψήφου διὰ ψήφων 70.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθῆσαν τὰ τέσσαρα ἄρθρα τοῦ Ζ'. κεφαλαίου, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως·

α' Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ζ'. Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα.

Συζητήσασα καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ, οὐδεμίαν μὲν ἔκρινε νὰ προτείνῃ ἐπὶ τῶν συνιστώντων αὐτὸ κονδυλίων μεταβολὴν, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον τὸ νὰ υπομνησθῆσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀνευ παραιτέρω ἀναβολῆς ἐκτέλεσις

τῆς β'. διατάξεως τοῦ αὐτοῦ 105 τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ κανονισθῶσιν ἐν γένει τὰ περὶ ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων. »

Παραλειφθέντος δὲ τοῦ πέμπτου ὡς μὴ περιέχοντος ποσῶν, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένοντο τὰ λοιπὰ καθ' ἑν ἑκάστον δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

- » 1. Ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν κτημάτων δρ. 2,000
- » 2. Πολυτεῖς ἐνοικιάσεις 36,000
- » 3. Μονοτεῖς ἐνοικιάσεις 82,000
- » 4. Τόκοι ὑπερμερίας . . . . . 6,000 »

Ἐγένετο δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 126,000 ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Γουζούαση, καὶ Μιγαλοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου πρὸς ψήφου διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Ζ'. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὄχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ορεινός	N.	Π. Ράγκος	
Κλεσμ. Οικανόμου	N.	Λουκάς Π. Νάκος	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Α. Γεωργαντᾶς	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Πέτρος Τσανιτάκης	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γ. Κονδύλης	
Πάνος Μοναστηριώτης		Κ. Φασίτσας	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	ἑλ. Καλογεράς	N.
Ἰωάν. Πετμεζής	N.	Γ. Ἰω. Βατίστας	N.
Δημ. Κονδύλης	N.	Ἄγγελος Γουζούασης	N.
Ἄντ. Καμπάνης		Γ. Κ. Βελῆς	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἰω. Α. Χατσόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Στ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Δ. Καλλιπρονιάς	N.	Μιχαὴλ Σσιόνης	N.
Κωστῆς Πρωζάκης	N.	Γρ. Χατσηγιάννης	N.
Ἀναργυρος Πετράκης	N.	Γεωρ. Μήτσος	
Κ. Τζαβέλας		Ἰωάν. Κλίμακας	
Σ. Στράτος		Ἀναγν. Δημητρίου	N.

Πέτρος Α. Ζάνος		Σπ. Βαλέττας	N.
M. N. Βαλέττας	N.	Στρατής Δεληγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθης	N.	Σπ. Α. Βαρότσης	
Ηλ. Παπαδαίος	N.	Παύλος Λεντούδης	
Γεώρ. Πατριζάς		Χρυσ. Σουμαρίπας	
N. Ανδρικόπουλος	N.	M. I. Μυγαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πατριζάς		Κωνσ. Βέικος	
Ίω. Ζάρκος	N.	M. Ιατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Αημ. Βιρβίλης	
Άθ. Δανηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομυγάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Άνασ. Μαυρομυγάλης	
K. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομυγάλης	N.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας		N. Μοσχοῦλης	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Η. Ζαχειρόπουλος	N.
Ζαχειρίος Δεπύστας	N.	A. Κανελόπουλος	N.
Έμμ. Αντίπας	N.	Κωνσ. Δ. Σγινάς	
A. Νοταράς		Ίωάν. Γκούρας	
Εύσ. Οικονομόπουλος		Άναγν. Κεχαγιζής	N.
Γ. Πανοπεριτόπουλος		Σπ. Λογαβιτόπουλος	
Έμμ. Χ. Τσούγλος	N.	Η. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ίω. Ζαχειρόπουλος		Ίω. Α. Αντωνόπουλος	N.
Ματθαίος Πρωτοπαπής	N.	Χριστόδ. Τσίνος	
N. Κορριωτάκης	N.	Αημ. Κομμακιώτης	N.
Έμμ. Μελετόπουλος		Θ. I. Μάζης	N.
Παρασκευάς Ματάλας	N.	Έμμ. Αζ. Όρλόφ	
Ηλ. Γιατράκος		Γ. Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κωνσταντ. Δαρεσιώτης	
Εύσ. Σπυριδωνός		Σ. Αντωνιάδης	N.
Ρ. Παλαμίδης		Ίωάν. Παρίδης	N.
Θ. Μ. Πετρινός		Άνδρ. Μάμουκας	
Κωνσ. Μανίτας		Κάρολος Νάζος	
Άλ. Αλεξανδρόπουλος	N.	Εύστ. Μ. Παρίσσης	N.
Μελέτ. Χ. Μελέτη		Άντώνιος Αρμάς	N.
N. Τσαλακιώστας	N.	Μήτ. Αναστασόπουλος	
Δ. Σακελλαριάδης		Ίω. Τομαράς	N.
N. Μπούτουντζ		Άν. Παππατσώρης	
Π. Παππατσώνης		Άθ. Καστανάς	N.
Ίω. Παππατσώνης	N.	Γ. Σ. Κριεζής	N.
Η. Δαρεσιώτης		Άνδ. Γ. Κουντουριώτης	N.

A. A. Κουντουριώτης		Γ. Ριζόπουλος	N.
Ίω. Γ. Κριεζής	N.	Ίωάν. Τασσαίος	
A. Χαταΐσκος	N.	Μάρκος Βιτάλης	
Καλαμάρας Τσουκαλάς		Ίω. Οικονόμου	N.
Κιωντ. Δουβουνιώτης			

Ανεγνώσθη μετά τούτο έκάτερον τῶν δύο άρθρων τοῦ Η. κεφαλαίου. Μεθυσθε δὲ παρατηρήσεως γενομένης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ ἑκάτερα τούτων ἔχοντων οὕτως:

- α 1. Ἔσοδα κλεισμάτων χρόσιων 1,000,000
- α 2. Ἔσοδα κλεισμένων χρόσιων ἐκκλησιαστικῶν 10,000.

Διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Η. κεφαλαίου ἀναβαίνοντος εἰς δρ. 1,010,000 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχετῶς ὁμοίον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου παμψηφεί διὰ ψήφων 71.

Ανεγνώσθη ἀκολούθως τοῦ Θ. κεφαλαίου τὸ 1 ἄρθρον, καὶ μεθυσθε ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως:

- α 1. Προκαταβολὴ τῶν τριῶν δυνάμεων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου βραχυλῶ δρχ. 3,835,473:58.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἀναγνωσθέντος, παρτήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός ὅτι τούτο πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ 300,000 δραχμάς. Κατὰ τὴν πρότασιν δὲ ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀκτῆσεως τὸ 2. ἄρθρον ἔχον ἕδη οὕτως:

- α 2. Ἐκτακτοὶ πόροι . . . . . 310,503:79.

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Θ. κεφαλαίου ἀναβαίνοντος ἕδη εἰς δρχ. 4,145,977:36 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ἀπαράλλακτον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν καὶ τοῦ ἐνάτου κεφαλαίου παμψηφεί διὰ ψήφων 71.

Προέβη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐξέδων νόμου.

Ανεγνώσθεν δὲ τούτου τὸ 1 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως:

- α Ἄρθρ. 1. Τῶν ἀμείνων καὶ ἐμμέσων φόρων τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσπραξιμῶν τῶν εἰδικώτερον ἀριθμηθῶν

μένων εις τὸν ἐπισυντημένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσ-
 χρημέα εις αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα θέλει ἐξακολουθήσει ἢ εἰσ-
 πραξίς κατὰ τὸ 1848 ἔτος δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ
 διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδοθεσομένων περὶ τινῶν ἐσόδων νόμων.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἀναγνωσθέντος, παρατηρήθη, ὅτι πρέπει νὰ
 γείνη εἰς τὰ ποσὰ ἢ ἐλάττωσις τῶν 300,000 δραχμῶν ἢ ἐπὶ
 τοῦ Θ'. κεφαλαίου ἐπενεχθεῖσσι. ἢ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2
 ἄρθρον μετὰ τῆς ῥηθείσης ἐλαττώσεως τῶν ἀριθμητικῶν ποσῶν
 ἔχον οὕτως:

α Ἄρθρ. 2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1848 ὑπολογίζονται εἰς
 δραχ. δεκατέσσαρα ἑκατομύρια πεντακοσίας ὄγδοηκοντα ὀκτῶ
 χιλιάδας ἀριθ. 14,588,000. Προστίθενται δὲ εἰς ταῦτα αἱ
 προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομ-
 μυρίων ὀκτακοσίων τριῶν πάντε χιλιάδων τετρακοσίων
 ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτῶ ἀριθμ.
 3,835,477,58, καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἐκτάκτων πόρων ἐκ δραχ-
 μῶν τριακοσίων δέκα χιλιάδων πεντακοσίων τριῶν καὶ λεπτῶν
 ἑβδομήκοντα ὀκτῶ ἀριθ. 310,503,78 κατὰ τὰ ἐιδικώτερον ἐν
 τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβάνόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν γῆσιν τοῦ 1838 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα, ὅσα
 παράγονται ἐντὸς τοῦ ἑμνησίου αὐτῆς ἔτους.»

Μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέν τὸ 3 ἄρθρον ἐγένετο ὁμοίως δεκτὸν
 δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 3. Ἡ Διάρκεια τῆς χρήσεως 1848 παρατείνεται
 μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1849. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην
 εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς
 τὰ ἔσοδα τῶν ἐπομένων ἔτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἢ
 εἰσπραξίς, σημειοῦται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ
 « ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων ».

Ἐπίσης δι' ἀναστάσεως ἢ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἐπόμενον
 4 ἄρθρον ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 4. Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν γῆσιν
 καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων
 τῆς χρήσεως 1848 νόμου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου ἀναγνωσθέντος παρατήρησέ τις, ὅτι τὸ
 ἄρθρον τοῦτο ὡς ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς
 καὶ τῆς Κυβερνήσεως καταντᾷ ὅλως περιττόν· διότι οὐδ' ἡ Κυ-
 βέρνησις ἔχει χρέη διὰ νὰ καταθέσῃ ἤδη οὐδ' ἡ Τράπεζα
 εὐρίσκειται εἰς θέσιν νὰ δανείζῃ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀπάντησε δ' ἕτερος, ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Τρα-

πέζης οὐδεμίαν πρέπει νὰ φέρῃ δυσπιστίαν· διότι τὰ κεφάλαια
 αὐτῆς ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καλῶς ἐξησφαλισμένα, καὶ
 εἶναι ἀδύνατον ν' ἀπολεσθῶσιν, ὥστε δύναται νὰ εὐρεθῇ εἰς κατά-
 στασιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀνευ δὲ τοῦ παρόντος ἄρθρου,
 ἢ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ λάβῃ παρά τῆς Τραπεζῆς. Οὐδεμίαν
 δὲ ὀλιγόθεν φέρει ἂν τεθῇ καὶ ὅτι δύναται νὰ καταθέτῃ, ἐπὶ τῇ
 προθέσει ὅτι δὲν ἔχει· διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Μετὰ ταῦτα ἢ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 5 ἄρθρον,
 ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 5. Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς ὁσολο-
 ψίαν μὲ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, καταθέτουσα ἐκάστοτε μὲν τὸ
 περισσεύμα τοῦ ταμείου, ἢ ὀρισμένα εἰσοδήματα τοῦ Κράτους
 κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ καταστατικοῦ τῆς τραπεζῆς, καὶ ἐπὶ τῷ
 εἰθισμένῳ τόκῳ διὰ τὰ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατατιθέμενα
 εἰς τὴν τράπεζαν κεφάλαια, λαμβάνουσα δὲ ἐν περιπτώσει
 ἀνάγκης πίστωσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν δραχμ. 200,000
 κατὰ τὸ ἐδάφ. τοῦ ἀνωτέρω 9 ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ὡσαύτως δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἀνευ οὐδεμιᾶς
 ἀντιρρήσεως, καὶ τὸ 6 ἄρθρον μετὰ τοῦ τίτλου τῆς ἐκτελέσεως
 ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 6. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρά τὰ ἐν
 τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἢ εἰσπραξίς.
 Τιμωρεῖται δ' ἐπὶ καταπίσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας, εἴτε
 ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίαν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν
 ἰδιαιτέρα ἀδεία τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ
 προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν
 κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.»

α Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρά τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
 σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς
 ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ κράτους.»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ προκειμένου περὶ ἐσόδων
 νόμου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν
 τῶν ψηφολεκτῶν Χατζίσκου καὶ Βιτάλη, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε
 προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἢ Βουλὴ πα-
 ρεδέχθη πικρῶς διὰ ψήφων 71 τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἐσόδων
 νόμου, ἔχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
 ἀπεφαίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τῶν αἰτίων καὶ ἐμμέσων φόρων τῶν ἀπὸ δημο-
 τήμ. R'.

σίων καταστημάτων, κτημάτων, και νομημάτων προσόδων, και εν γενει όλων των εισοδημάτων των ειδικώτερον απαριθμούμενων εις τον επισυνυμμένον πίνακα των εσόδων, και τα προσηρτημένα εις αυτόν αναλυτικά φύλλα, θέλει εξακολουθήσει η εισπραξις κατά το 1848 έτος, δυνάμει των υπαρχόντων νόμων και διαταγμάτων και των εκδοθησομένων περι τινων εσόδων νόμων.

Άρθρ. 2. Τα έσοδα της χρήσεως 1848 υπολογίζονται εις δραχμάς δεκατέσσαρα εκατομμύρια πεντακοσίας όγδοήκοντα όκτώ χιλιάδας αριθμ. 14,588,000. Προστίθενται δε εις ταύτα αι προκαταβολαι των τριών δυνάμεων εκ δραχμών τριών εκατομμυρίων όκτακοσίων τριακοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων έβδομήκοντα τριών και λεπτών πενήκοντα όκτώ αριθμ. 3,835,473:58, και το ποσόν των έκτακτων πόρων εκ δραχμη-τριακοσίων δέκα χιλιάδων πεντακοσίων τριών και λεπτών έβδομήκοντα όκτώ, κατά τα ειδικώτερον εν τω πίνακι των εσόδων διαλαμβανόμενα.

Ανήκουν εις την χρῆσιν του 1848 τα έσοδα εκείνα, οσα παράγονται εντός του όμωνύμου αυτής έτους.

Άρθρ. 3. Η διάρκεια της χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι της 31 Οκτωβρ. 1849. Τα μετά την εποχην ταύτην εισπραττόμενα εξ αυτής υπόλοιπα καταλογίζονται εις τα έσοδα των επομένων έτων, εντός τω όποιων ενεργείται η εισπραξις, σημειούνται δε εν ειδικω κεφαλαίω επιγραφομένω έσοδα κλεισμένων χρήσεων.

Άρθρ. 4. Τα περι λογοδοσίας των εσόδων κατά τε χρῆσιν και ενίκυσιον διαχειρισιν κανονίζονται δια του περι των εξόδων της χρήσεως 1848 νόμου.

Άρθρ. 5. Η κυβέρνησις έχει την άδειαν να έλθη εις δοσα-ληψίαν με την εθνικην τράπεζαν καταθέτουσα εκάστοτε μεν το περίσσευμα του ταμείου, η ώρισμένα εισοδήματα του κράτους, κατά το άρθρον 9 του καταστατικού της τραπεζής και επι τω ειδικωμένω τόκω, δια τα εις ανοικτόν λογαριασμόν κατατιθέμενα εις την τράπεζαν κεφάλαια, λαμβάνουσα δε εν περιπτώσει ανάγκης πίστωσιν μέχρι της ποσότητος των δραχμών 200,000 κατά το έδαφιον 4 του ανωτέρω 9 άρθρου του καταστατικού αυτής.

Άρθρ. 6. Παντός φόρου η δικαιώματος άλλου παρά τα εν τω άρθρω 9 του παρόντος νόμου κυρωθέντα απαγορεύεται η εισπραξις. Τιμωρείται δε επι καταπίσει πας υπάλληλος είτε διατάξας, είτε ενεργήσας την εισπραξιν, χωρις να απαιτηται προς καταδίωξιν ιδιαιτέρα άδεια της προϊσταμένης αρχής,

επιφυλαττομένης δε προσέτι και της εντός πενταετίας άνω-γής προς αποζημίωσιν κατά του πλημμελήσαντος υπαλλήλου.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς παρά της βουλῆς και της γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ δια της έφημερίδος της κυβερνήσεως και έτελεσθῆ ως νόμος του κράτους.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

Επί του εἴθε ζητήματος.

Παραδέχεται η Βουλή το σύνολον του περι εσόδων νόμου, και η άγι-
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Α. Ορεινός	N.	Μ. Σισίνης	N.
Κλεσμ. Οικονόμου	N.	Γρ. Χατοργιάνος	N.
Γ. Λογιατατίδης	N.	Γ. Μήτσος	N.
Α. Δελιγεώργης	N.	Ιω. Κλίμακας	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Άναγ. Δημητρίου	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Π. Α. Ζάνος	
Σταύρος Γρίβας	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Ιω. Πετμεζής	N.	Χρ. Ν. Δεμάθας	N.
Δ. Κονδύλης	N.	Ηλ. Παπαδαίος	N.
Άντ. Καμπάνης		Γ. Πετμεζής	
Άνδ. Δανόπουλος		Ν. Άνδρικόπουλος	N.
Ν. Ίατρος	N.	Βασίλειος Πετμεζής	
Άναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ιω. Ζάρκος	N.
Α. Καλλιφρονάς		Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Κωστῆς Βρυζάκης.	N.	Άθ. Δανηλόπουλος	N.
Άναγ. Πετράκης	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Κ. Τσαβέλλας		Βελισ. Νικολαΐδης	N.
Σ. Στράτος		Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Π. Ράγκος	N.	Δ. Ν. Μπούκκουρας	
Α. Π. Νάκος	N.	Γ. Α. Άντωνόπουλος	N.
Άντ. Γεωργαντάς		Ζαφ. Δεπάστας	N.
Πέτρος Τσανετάκης		Έμ. Άντίπας	N.
Γ. Κονδύλης		Άνδ. Νοταράς	
Κ. Φασιτσας	N.	Ευζάβ. Οικονομόπουλος	
Έλ. Καλογεράς	N.	Γ. Πανοποριτόπουλος	
Γ. Ιω. Βατίστας		Έμ. Χ. Τσοβγλος	N.
Άγ. Γουζούασης	N.	Ιω. Ζαφειρόπουλος	
Γ. Κ. Βελῆς		Ματθ. Πρωτοκαπῆς	N.
Ιω. Α. Χατσόπουλος		Ν. Κορριωτάκης	N.
Γ. Ιω. Γιοιάδης		Έμ. Μελετόπουλος	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Παρασχ. Ματάλας	N.

Ηλ. Γιατράκος		Αναγνώστης Καχαγιάς	N.
Λουκάς Στέφανος		Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	
Εύσ. Σπυρίδωνος		Η. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ρήγας Παλαμίδης		Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Θ. Μ. Πετρινός		Χριστόδουλος Τσίνος	
Κ. Μανιάς		Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Αλ. Αλεξανδρόπουλος	N.	Θεόδωρος Ι. Μάζης	N.
Μ. Χατοῦ Μελέτη		Εμμ. Ααζάρου Ορλώφ	N.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Δ. Σακελλαριάδης		Κωνσταντ. Δαρειώτης	
Ν. Μπούτουνας		Στ. Αντωνιάδης	N.
Π. Παπατσώνης		Ιωάννης Περιδής	N.
Ιω. Παπατσώνης	N.	Ανδρέας Μίμουκας	N.
Π. Δαρειώτης		Κάραλος Νάζος	
Σπ. Βαλέττας	N.	Ευστράτιος Παρίσσης	N.
Στρατής Δεληγιαννάκης	N.	Αντώνιος Αρμάος	N.
Σπ. Α. Βαρόσης		Μήτ. Αναστασόπουλος	N.
Παύλος Λεντούδης		Ιω. Τομαράς	N.
Χρυσ. Σουμαρίπας	N.	Αν. Παπατσώρης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Αθ. Καστανάς	N.
Κ. Βέκος		Γεώργ. Σ. Κριεζής	N.
Μ. Ιατρός	N.	Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Βιρόδης		Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	
Γ. Μπάνης	N.	Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Χαταίσκος	N.
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Κωνσταντ. Δουβουνιώτης	
Ν. Μουσχούλας	N.	Γεώργιος 'Ριζόπουλος	N.
Γεώρ. Π. Ζαρεϊρόπουλος	N.	Ιωάννης Τασσαίος	
Α. Κανελόπουλος	N.	Μάρκος Βιτάλης	
Κωνσταντίνος Δ Σχινάς		Ιωάννης Οικονόμου	N.
Ιωάννης Γκούρας			

Αποπερατωθέντος ούτω του περί εσόδων νόμου, παρεχωρήθη δεκαήμερος άδεια άπουσίας προς τον βουλευτήν Τσιμπουράκη.

Αναγγελλας δ' ο πρόεδρος αντικείμενον της προσεχούς συνεδριάσεως, γενησομένης τη 26 Απριλίου ήμέραν δευτέραν, την συζήτησιν του περί φόρου μελισσιών νομοσχεδίου, έκήρυξε διαλελυμένην την συνεδρίασιν εν ώρα 2 μ. μ.

Ο προεδρεύων αντιπρόεδρος
Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οι Γραμματείς
Εύσ. Μ. Παρίσσης.
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙ.

Της 26 Απριλίου.

Σήμερον την είκοστήν έκτην Απριλίου του χιλιοστού οκτακκισιοστού τεσσαρακκοστού όγδόου έτους, συνελθόντων περί την μεσημέριαν των Κ.Κ. Βουλευτών εν τη αίθουση του βουλευτηρίου, ανεγνώσθη ο όνομαστικός αυτών κατάλογος, και εύρεθείσης πλήρους της Βουλής ο προεδρεύων αντιπρόεδρος έκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίασιν ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της προτεραιάς και έκκριθέντα υπεγράφησαν υπό τε του προεδρεύοντος και των γραμματέων.

Ανήγγειλαν τα τμήματα Β'. Γ'. Δ'. και Ζ'. επί τη αίτίσει του προέδρου, ότι εξέλεξαντο εισηγητάς, επί μιν της ειδικής πιστώσεως του ύπουργείου των Έσωτερικών κατά σειράν τους ΚΚ. Γ. Λογιωτατίδην, Παρίσσην, Καλογεράν, και Δεμάθαν, επί δε του περί τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, τους Κ.Κ. Ν. Ιατράν Στεφανόπουλον, Τασσαίον, και 'Ριζόπουλον τα δε λοιπα τμήματα ου συνήλθον.

Κρωτηθείσα δε η βουλή αν θέλη γα προσθήση τέσσαρα μέλην κατά τον κανονισμόν εις τάς ρηθείσας εισηγητικάς επιτροπάς απερίηματο αποφαιτικώς.

Προσεκάλεσε λοιπόν ο πρόεδρος τους εισηγητάς ν' άποσυρθώσι προς σύνταξιν των έκθέσεων. Ανήγγειλε δ' αντικείμενον συνεδριάσεως την συζήτησιν του περί μελισσιών φόρου.

Γενομένης δ' επί της άρχής αυτού ψηφοφορίας κατ' όνομαστικήν κλήσιν υπό την επιτήρησιν των ψηφολεκτών Πρωτοπαππά και Γ. Μαυρομιχάλη, συνήχθη κατά τό ύδε προσαρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολον ότι η βουλή παρεδέχθη την άρχην του ρηθέντος νομοσχεδίου παμψηφει δια ψήφων 70.

Πρωτόκολλον Ψηφοφορίας των Βουλευτών.

Επί του έτους 1914.

Παραδέχεται η Βουλή την άρχην του περί φόρου μελισσιών νομοσχεδίου, και η όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	N.	Πάνος Μοναστηριώτης	N.
Κλεομ. Οικονόμου	N.	Σταύρος Γρίβας	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Ιωάννης Πετμεζής	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Δημήτριος Κονδύλης	N.
Π. Τσιμπουράκης		Αντώνιος Καμπάνης	

Άνδρέας Δανόπουλος		Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Νικόλαος Ιατρός	N.	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Άναγ. Μακροποκάμισος	N.	Εμμανουήλ Αντίπας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Άνδρέας Νοταράς	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Ευστάθιος Οικονομόπουλος	
Ανάργυρος Πετρακός		Γεώρ. Παναριφτόπουλος	
Κ. Τζαβέλλας	N.	Εμμανουήλ Χ. Τσούγλος	N.
Σ. Στράτος		Ιωάννης Ζαφειρόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς	N.
Λουκάς Π. Νάκος		Νικόλαος Κορφωτάκης	N.
Αντώνιος Γεωργαντάς		Εμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάνης		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ήλίας Γιατράκος	
Κωνσταντίνος Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέφανος	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυριδωνός	
Γεώρ. Ιωάν. Βατίσας		Ρήγας Παλαμιδής	N.
Άγγελος Γουζουασης	N.	Θεόδωρος Μ. Πατρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνσταντίνος Μανέτας	
Ιωάννης Α. Χατσόπουλος		Αλ. Αλεξανδρόπουλος	N.
Γεώργιος Ιω. Γιολδάσης		Μελέτης Χατοῦ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισίνης		Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χαταγιάννης	N.	Νικόλαος Μπούτσουκας	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παπατσώνης	
Ιωάννης Κλίμακας		Ιω. Παπατσώνης	N.
Αναργώσης Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυριδών Βαλέττας	N.
Μιχαήλ Ν. Βαλέττας	N.	Στρατής Δεληγιαννάκης	N.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	N.	Σπυριδών Α. Βιρότσας	
Ήλίας Παπαδάκης		Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.	Χρῦσανθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλ. Ανδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	
Ι. Ζάρκος		Μιχαήλ Ιατρός	N.
Γ. Κορφωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Α. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Άνας. Μαυρομιχάλης	
Κωνσ. Θ. Κολοκατρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μουχούλας	N.

Γ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.	Εὐστράτιος Χαρίσης	N.
Α. Κανελόπουλος		Αντώνιος Ἀρμάος	N.
Κωνσταν. Δ. Σχινᾶς	N.	Μ. Αναστοσόπουλος	N.
Ιωάννης Γκούσας		Ι. Τομαράς	N.
Αναργώσης Κεχαγιᾶς	N.	Άν. Παπατσώρης	
Σπυριδών Λογοθετόπουλος		Άθ. Καστανᾶς	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Άνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Χριστόδουλος Τσίνοσ		Δημ. Α. Κουντουριώτης	N.
Δημήτριος Κουμανιώτης	N.	Ιωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Θεόδωρος Ι. Μᾶξης	N.	Δημήτριος Χατοσιακός	N.
Εμ. Λαζάρου Ορλόφ	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Γεώργιος Μπάστας	N.	Κωνσ. Δουβουνιώτης	
Κωνσταντ. Δαρειώτης		Γεώργιος Ριζόπουλος	
Σταμ. Αντωνιάδης	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Ιωάννης Περιδής	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Άνδρέας Μάμουκας	N.	Ιωάννης Οικονόμου	
Κάρολος Νάζος			

Αναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπειδὴ ὁ παρὶν νόμος στηρίζεται εἰς τὸν ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846 νόμον, εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ ἐκείνος.

Αναγνώσθησαν λοιπὸν καθ' ἑκάστον τὰ 10 ἄρθρα τοῦ ρηθέντος νόμου, μηδ' αἰετῶς δὲ παρατηρήσεως ὑπαρχούσας, ἐγένοντο ἅπαντα παραδεκτά, δι' εἰδικῆς ἑκάστον ἀναστάσεως, ἔχουσι δ' οὕτως:

α Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν ῥόθος προσδιορίζεται διὰ τὸ πρῆγον ἔτος λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κορφίνιον.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψέλων ἢ κορφίνιων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α.) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κορφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως.

β.) Αἱ δηλώσεις αὗται, συντασσόμεναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἢ μὲν κρατεῖται, ἢ δ' ἐπιστρέφεται παρὰ τὸν μελισσοτρόπον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ.) Ἐκαστὸν δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου

εγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια ἢ κυφῆλαι, κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὐρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δὴλωσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἑσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οικονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μετὰ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περιλήψεις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων ἢ κυφῆλων, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλησεως εἰς ἕκαστον παραδρασίον· ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐκ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην κυριακὴν.

Ἄρθρ. 3. Ὅσῳκις εἴτε ἐπαρχος εἴτε οικονομικὸς ἔφορος συλλάβωσιν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μετὰ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἐτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ὀλιγόρησαν νὰ δηλώσωσι τὰ κοφίνια ἢ κυφῆλας τῶν ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλιπῶς, διατάττον ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμίσεις.

Ἄρθρ. 4. Ἐκάστη ἀπαριθμίσις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οικονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἑνα ἀπαριθμητῆν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου, διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαριθμητικὴν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος, προσκαλουμένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οικονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελία διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπνρέται, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων· ἢ ἔχθεις τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἡμεροσὶα ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ οικονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλ' εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 7. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγόρησῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια ἢ κυφῆλας του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἑλλιπῶς, υποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόσι-

μον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσῃν μετὰ τὸ τριπλῶν τοῦ φόρου, τὸν ὅποιον ἐπροσπάθησῃ νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον, τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡσῳκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὡσῳκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνωτέρον· τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτῆν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διορίζουσας αὐτὸ Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου γίνεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ φροντίς πρὸς εἰσπραξίν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν.

Ἄρθρ. 9. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐκ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σημερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 10 Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἤδη καθυποβληθέντος περὶ μελισσιῶν νομοσχεδίου ἔχον οὕτω·

α Ἄρθρ. 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κονορίζεται, θεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐσῳσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846 νόμου Ατ'. περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Γενομένου δὲ δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ὡς ἀρθροῦ 2 ὄντος, καὶ ἔχοντος οὕτως·

α Ἄρθρ. 2. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτηῶν Παππαδιαμαντοπούλου καὶ Τζαλακώστα, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 70 τὸ σύνολον τοῦ περὶ φορολογίας μελισσιῶν νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

α Ἄρθρ. 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν

φόρος κανονίζεται θεβαιούται και εισπράττεται υπό τας αὐτάς βάσεις και διατάξεις του από 7 'Ιουνίου 1846 Αρ. νόμου περί του επί των μελισσιών φόρου.

α. Άρθρ. 2. Ο ὑπουργός των οικονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ Μελισσιῶν φόρου νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροισι αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναι ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Γεώρ. Ἰωάν. Γαλιδάσης	
Γεώρ. Λογιωτατίδης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Α. Δελιγεώργης	N.	Μιχαήλ Σισίνης	
Π. Τσιμπούρακης		Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Ἰωάν. Κλίμακας	
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Ἀναγν. Δημητρίου	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Μιχαήλ Ν. Βαλέττας	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Χ. Ν. Δεμάθης	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Γεώργιος Πετμεζῆς	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Βασίλειος Πετμεζῆς	
Ἀνάργυρος Πετράκης		Ἰω. Ζάχος	
Κ. Τζαβέλλας	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Σ. Στράτος		Ἄθ. Δαηλόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Σ. Νικολαΐδης	N.
Λουκάς Π. Νάκος		Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Πέτρος Τσανετάκης		Δ. Ν. Μπουκουράς	
Γεώργιος Κονδύλης		Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Κωνσταν. Φασίτσας	N.	Ζαφειρίου Δεπάστας	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Ἐμμ. Ἀντίπας	N.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἄγγελος Γουζούσσης	N.	Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Γεώρ. Πανοπεριτόπουλος	

Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.	Α. Κανελόπουλος	
Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος		Κωνστ. Α. Σχινᾶς	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Ἰωάννης Γκούρας	
Νικόλαος Κορριωτάκης	N.	Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ἠλίας Γιατράκος		Ἰ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Λουκάς Στέφανος		Χριστόδ. Τσίνας	
Εὐστ. Σπυρίδωνος		Δημήτρ. Κουμανιώτης	N.
Ρήγας Παλαμίδης	N.	Θεόδ. Ι. Μεξῆς	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Ἐμμ. Α. Ὀρλόφ	N.
Κωνστ. Μανέτας		Γεώργιος Μπάστας	N.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Κωνσταν. Δαρειώτης	
Μελέτης Χ. Μελέτη.		Σταμ. Ἀντωνιάδης	N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Ἰωάννης Περιδης	N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Νικόλαος Μπούτουνας		Κάρολος Νάζος	
Π. Παππατσώνης		Εὐστράτιος Παρίσσης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Π. Δαρειώτης		Μῆτ. Αναστασόπουλος	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Ἰω. Τομαράς	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Ἀν. Παππατσώρης	
Σπυρίδων Α. Βαρότσης		Ἄθ. Καστανᾶς	N.
Παῦλος Λεντούδης		Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	N.
Χρῶσανθος Σουμαρίπας	N.	Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Κ. Βεῖκος		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Μιχαήλ Ἰατρός	N.	Δημήτριος Χατσίσκος	N.
Δημήτριος Βιρβίλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Μπάνης	N.	Κωνσταν. Δουβουνιώτης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Ν. Μοσχούλας	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.		

Μετὰ τοῦτο προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου.

Ἐγένετο δ' ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Τζαλακώστα καὶ Γ.

Μαυρομιχάλη, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὄριον προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤῶΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Αἰμῆτριος Ὀρεινός	N.	Γεώρ. I. Γιολλάσας	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Στέφ. X. Στεφανόπουλος	N.
Γ. Λογιωτατίδης		Μιχ. Σισίνης	
Δ. Δελιγεωργής	N.	Γρηγόρ. Χαταγιάννης	N.
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργ. Μήτσος	N.
Π. Μοναστηριώτης	N.	Γ. Κλίμακας	
Στ. Γρόβας	N.	Ἀναγν. Δημητρίου	N.
Ἰωάννης Πετμεζής	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	
Δ. Κονδύλης	N.	Μιχ. Ν. Βαλέττας	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Χρ. Ν. Δεμάθας	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἠλ. Παπαδαῖος	
N. Ἰατρός	N.	Γ. Πετμεζῆς	N.
Ἀν. Μακρυποκάμισος		Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Βασ. Πετμεζῆς	
Κωνσ. Βρυζάκης		Ἰω. Ζάρκος	
Ἀναργυρος Πετράκης	N.	Γ. Ν. Κορριωτάκης	
Κ. Τσαβέλλας	N.	Ἄθ. Δανηλόπουλος	
Σ. Στράτος		Στ. Νικολαΐδης	N.
Π. Ράγκος	N.	Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.
Λουκάς Π. Νάκος		Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Α. Γεωργαντᾶς		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Πέτρος Τσανετάκης		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Γεώργ. Κονδύλης		Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Κωνσ. Φασίτσας	N.	Ἐμμ. Ἀντίπας	N.
Ἐλευθ. Καλογεράς	N.	Α. Νοταράς.	
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας		Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	
Α. Γουζούσκis	N.	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Γεώργ. Κ. Βελλῆς		Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος		Ἰω. Ζαφειρόπουλος	

M. Πρωτοπαπᾶς	N.	Κωνστ. Δ. Σχιναῖς	N.
N. Κορριωτάκης	N.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Ἀναγν. Κεχαγιάς	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Σ. Λογοθετόπουλος	
Ἠλία; Γιατρακος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Λουκάς Στέφανος		Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Εὐστ. Σπυριδωνος		Χριστόδουλ. Τσίνοσ	
P. Παλαμιδῆς	N.	Δ. Κομμανιώτης	N.
Θεόδ. Μ. Πετρινός		Θεοδ. I. Μέζης	N.
Κωνσταντ. Μανέτας		Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	N.
Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Γ. Μπάστας	N.
Μελέτης Χ. Μελέτη		Κόνστας Δαρεσιώτης	
Νικόλ. Τσαλακώστας	N.	Στ. Ἀντωνιάδης	N.
Δ. Σακελλαριάδης		Ἰωάννης Περίδης	N.
Νικόλαος Μπουτουνας		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Π. Παππατσώνης		Κάρολος Νάζος	
Ἰω. Παππατσώνης	N.	Εὐστ. Μ. Παρίσσης	N.
Π. Δαρεσιώτης		Ἀντώνιος Ἀρμάς	N.
Σπυριδων Βαλέττας	N.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Στρ. Δελιγιαννάκης	N.	Ἰω. Τομαράς	N.
Σπυριδων Α. Βαρόστας		Ἀν. Παππατσώρης	
Παῦλος Δεντούδης		Ἄθ. Καστανᾶς	N.
Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
M. I. Μιχαλόπουλος	N.	Ἀνθ. Γ. Κουντουριώτης	
Κ. Βέλλος		Δημ. Α. Κουντουριώτης	
M. Ἰατρός	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Δ. Βιρβίλης		Δ. Χατσίσκος	N.
Γεώργιος Μπάνης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Κωνστ. Δουβουνιώτης	
Α. Μαυρομιχάλης		Γεώργιος Ρίζοπουλος	N.
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
N. Μοσχούλας	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γεώρ. II. Ζαφειρόπουλος	N.	Ἰωάν. Οἰκονόμου.	
Α. Κανελλόπουλος			

Ἀναγνωσθῆν μετὰ τοῦτο τὸ πρῶτον ἄρθρον αὐτοῦ, καὶ μετὰ μιᾶς ἀντιρρήσεως κατ' αὐτοῦ ὑπερχούσης, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1848 προσδιερξεται εἰς 1000.

Οἱ 1000 οὗτοι ἄνδρες θέλουσιν διανεμηθῆ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.
 Ἐγένετο ἀκολούθως δεκτός καὶ ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως ὡς ἄρθρον 2 ἔχον οὕτως·

α Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουσιν δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει. »

Διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 71 τὸ σύνολον τοῦ φηθέντος νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως.

Ο Θ Ω Ν
 Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1848, προσδιορίζεται εἰς 1,000.

Οἱ 1,000 οὗτοι ἄνδρες θέλουσιν διανεμηθῆ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουσιν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὄχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Π. Τσιμπουράκης	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Πάνος Μοναστηριώτης	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Σταῦρος Γρίβας	N.
Δ. Δεληγεώργης	N.	Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.

Δημήτριος Κονδύλης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ζαφ. Δεπάστας	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμιος	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κωνστ. Βρυζάκης		Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γ. Πανοπεριτόπουλος	
Κ. Τζαβέλας	N.	Ἐμμανουὴλ Χ. Τσουγλος	N.
Σ. Στράτος		Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Λουκάς Π. Νάκος		Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἐμμαν. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετακῆς		Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ἠλίας Γιατρακός	
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέφανος	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐστ. Σπυρίδωνος	
Γεώργιος Ἰω. Βατίστας	N.	Ρήγας Παλαμίδης	N.
Ἄγγελος Γουζούασης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνστ. Μανέτας	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτης Χατοῦ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δ. Σοκελλαριάδης	
Γρηγόριος Χαταργιάνος	N.	Ν. Μπούτουνας	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	N.
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρόσσης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Παῦλος Αεναούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.	Χρῦσανθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	
Ἰω. Ζάρκος		Μιχαὴλ Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἄθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Ἀναγ. Μαυρομιχάλης	

Γεώρ. Κ. Μικρομυγάλης	Ν.	Κάρολος Νάζος	
Ν. Μοσχόλας	Ν.	Ευστράτιος Παρίσης	Ν.
Γεώρ. Π. Ζαρεφόπουλος	Ν.	Αντώνιος Λυμάος	Ν.
Α. Κανελόπουλος		Μητ. Αναστασόπουλος	Ν.
Κωνσταντίνος Δ. Σχινάς	Ν.	Ίω. Τομαράς	Ν.
Ιωάννης Γκούρας		Αν. Παπατασάρης	
Αναγνώστης Κεχαγιάν	Ν.	Αθ. Καστανάς	Ν.
Σπυρ. Λογοθετόπουλος		Γεώργιος Σ. Κριεζής	Ν.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Ν.	Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	
Ίω. Δ. Αντωνόπουλος	Ν.	Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Χριστόδουλος Τσίνοσ		Ιωάννης Γ. Κριεζής	Ν.
Δημήτριος Κουμανιώτης	Ν.	Δ. Χατσίκοσ	Ν.
Θεόδωρος Ι. Μέξης	Ν.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Έμμ. Ααζάρου Θρόλφ	Ν.	Κωνσ. Δουβουνιώτης	
Γεώργιος Μπάστας	Ν.	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν.
Κώνστας Δαριώτης		Ιωάννης Τασσάος	Ν.
Στ. Αντωνιάδης	Ν.	Μάρκος Βιτάλης	Ν.
Ιωάννης Περίδης	Ν.	Ιωάννης Οικονόμου	
Ανδρέας Μάμουκας	Ν.		

Μετὰ τούτα παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπὶ τῶν περὶ πιστώσεων νομοσχεδίων ἐπιτροπῶν, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις ἔχουσας οὕτως·

α. Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαβοῦσα ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν τῆς τῶ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ἐνέκρινε τοῦτο, καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν του εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἀθῆναι τῆ 26 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Παρίσης.

β. Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ ἐπιτροπὴ τὸ παρά τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχεδίον περὶ τριμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τῶν μηνῶν Ἀπριλίου Μαΐου καὶ Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους, καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς πιστώσεως ταύτης ἐν ἀναγκαίᾳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, μὴ συζητηθέντος εἰσέτι τοῦ προϋπολογισμοῦ, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Χ. Στεφανόπουλος.

Τελευταίον ἀναγγέλλας ὁ πρόεδρος ἀντικείμενον τῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν ἐν ὧρα 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ γραμματεῖς

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

Ίω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΑ'.

Τῆς 27 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἡμέρου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὀνομαστικῶς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εἰρεθείσῃ πλήρως τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς προόδου εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ νέας τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δραχ. διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τινὰ παρελθούσων συνεδρίων ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ἀπαντῶν εἰς τὰ περὶ ἀμνηστίας κατ' αὐτοῦ ρηθέντα, ἀνέφερε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ πράγματα ὄλων ἐαυτὸν ἀφορῶντα, ἐξαιτεῖται νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα τῆς συνεδριάσεως, καθ' ἣν νὰ γείνη ἡ περὶ τούτου ἐξήγησις· ἐπιθυμεί δὲ νὰ παρευρεθῇ διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ἐπειδὴ ἔχει νομοσχεδιά τινὰ ὑπὸ συζήτησιν, θελεῖ δι' ἑκάπτον εἰς αὐτῶν παρουσιασθῆ προσεχῶς εἰς τὸ σῶμα, καὶ τότε δύναται ὁ προαγορεύσας νὰ ζητήσῃ λόγον, ἀπάντησεν οὗτος ὅτι ἐπειδὴ φέρει ἐπίσημον χαρακτῆρα βουλευτοῦ, δὲν πρέπει νὰ ἀρθεῖ ἀόριστος ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἡ βουλὴ αὐτὴ νὰ τὸν καλέσῃ εἰς ἑαυτὴν ῥητικῶν, διότι ἄλλως δύναται νὰ τὸ ἐναργήσῃ ὁ ἴδιος.

Ἐπὶ τούτοις ἀπεφασίσθη νὰ γείνη λόγος εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

Ἐπιληφθείσης δὲ τῆς βουλῆς τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως

Τῶν. Β'.

νομοσχεδίου, και μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ παρατηρήσεως, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ψηφολεκτῶν Ράγκου καὶ Μελετοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ εἴθε ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ τριμῆνου πιστώσεως νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Γεώργιος Κ. Βελλῆς.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Γεώργ. Ἰωάν. Γιολδάσης
Δ. Δελιγεώργης.	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος. N.
Π. Τσιμπουράκης.		Μιχαὴλ Σισίνης N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Γρηγόριος Χατσηγιάννης N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γεώργιος Μήτσος N.
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Ἰωάννης Κλίμακας.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Αναγνώσης Δημητρίου N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Πέτρος Α. Ζάνος
Ἀνδρέας Δανόπουλος.	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας N.
Νικόλαος Ἴατρος	N.	Χριστόδουλος Ν. Δημάδας N.
Ἀναγ. Μακροποκάμισος	N.	Ἠλίας Πακαδαῖος
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Γεώργιος Πετμεζῆς N.
Κωνστ. Βρυζάκης.		Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος N.
Ἀνάργυρος Πετράκης.	N.	Β. Πετμεζῆς
Κ. Τζαβέλλας	N.	Ἰω. Ζάρκος
Σ. Σπράτος		Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης
Π. Ράγκος	N.	Ἀθ. Δαηλιόπουλος
Λουκάς Π. Νάκος.		Σταμάτιος Νικολαΐδης N.
Ἀντώνιος Γεωργιαντᾶς		Βελισσάρ. Νικολαΐδης N.
Πέτρος Τζαντακῆς	N.	Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης N.
Γεώργιος Κονδύλης		Δημήτριος Ν. Μπούκουρας N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Γεώργ. Α. Ἀντωνόπουλος N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Ζαφειρίου Δεπάστας N.
Γεώργ. Ἰωάν. Βατίστας	N.	Εμμ. Ἀντίπας. N.
Ἄγγελος Γραζούκας	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς

Εὐστάθ. Οἰκονομῆπουλος		Α. Καυελάπουλος N.
Γεώρ. Πανοπριτόπουλος		Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος
Ἐμμ. Χ. Τασούχος.	N.	Κωνστ. Δ. Σγινᾶς N.
Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος		Ἰωάννης Γκαούρας
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς N.
Νικόλαος Κορριωτάκης.	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Π. Παπαδάμαντῆπουλος N.
Πασισκευᾶς Ματάλας	N.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος N.
Ἠλίας Γιατράκος		Χριστόδ. Τζίνος
Λουκάς Στέφανος		Δημήτρ. Κουμανιώτης N.
Εὐσ. Σπυριδώνος		Θεόδ. Ι. Μίτζης N.
Ῥήγας Παλαυίδης.	N.	Εμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ N.
Θεόδ. Μ. Πετρινός		Γεώργιος Μπάστας N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας		Κωνσταντ. Δαρειώτης
Ἀλεξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Σταμάτ. Ἀντωνιάδης N.
Μελέτης Χ. Μελέτη		Ἰωάννης Ηερίδης N.
Νικόλ. Τζαλκκώστος	N.	Ἄνδρ. Μάμουκας N.
Δημήτ. Σακελλαριάδης		Κάρολος Νάζος
Νικόλ. Μπούντουνας		Εὐστρ. Παρίσης N.
Π. Παππατσώνης		Ἀντώνιος Ἀρμάος N.
Ἰω. Παππατσώνης	N.	Μῆτ. Αναστασόπουλος N.
Π. Δαρειώτης		Ἀν Παππατσώνης
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Ἰω. Τομαράς N.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.	Ἀθανάσ. Καστανᾶς N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσης		Γεώργιος Σ. Κριεζῆς N.
Παῦλος Αιντουδῆς		Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
Χρῆσανθος Σουμαρίπας	N.	Δημ. Δ. Κουντουριώτης
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς N.
Κ. Βέικος	N.	Δημήτρ. Χατσίκοκ N.
Μιχαὴλ Ἴατρος	N.	Καλαμ. Τσουκαλάς
Δημήτριος Βιρβίλης		Κωνστ. Δουδουნიώτης
Γεώργιος Μπάνης	N.	Γεώργ. Ῥιζόπουλος N.
Πέτρος Μαυρομιγᾶλης		Ἰωάννης Τασσαῖος N.
Ἄλκοτ. Μαυρομιγᾶλης		Μάρκος Βιτάλης N.
Γεώργ. Κ. Μαυρομιγᾶλης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου
Ν. Μοσχούλας	N.	

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, συνιστώσης δ' αὐτὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως:

α ἄρθρ. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θελούσιν πληρῶσαι, ἐπὶ τῇ

βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ κράτους διὰ τὴν ἑ. τριμηνίαν τοῦ ε. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847, καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν. »

Παραδεχθέντος δὲ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 76 τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βῆσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ κράτους διὰ τὴν ἑ. τριμηνίαν τοῦ ε. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847, καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων, καὶ κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεθῆ ὡς νόμος τοῦ κράτους. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100.000 δραχμῶν νομοσχεδίου, μηδεμίαν ὑπαρχούσης ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἀντιρρήσεως, ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς προηγηθείσιν, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις ὅτι καὶ πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου εἶπεν ὅτι δὲν ἀντί-

κειται ποσῶς εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης ταύτης πίστωσης· οὐ μόνον δὲ τούτων, ἀλλὰ καὶ 500.000 δραχμῶν ἐὰν ἤθελον ζητηθῆ, ἀσμένως ἐπρεπε νὰ ἐπιψηφίσωμεν τούτας, προκειμένου περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους. Ἡ βουλὴ μάλιστα συναισθανομένη εἰς ἑαυτὴν τὸ ἱερὸν τοῦτο καθῆκον, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας περιστάσεις ἐχορήγησε πίστωσιν εἰς τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπιψηφίσῃ καὶ σήμερον τὰ αὐτὰ· λυπεῖται μόνον τὸ κατ' αὐτὸν, διὰ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀνκυσθεῖ μετὰ τῆς βουλῆς διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, τὸν ὁποῖον πάντες ἐν γένει αἰσθάνονται, διότι φαίνεται ἐξωγραφημένος εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς κοινωνίας· αὐτὸ τοῦτο τὸν φέρει σήμερον εἰς τὸ βῆμα, καὶ μετὰ λύπης παρατηρεῖ ὅτι, ἐν ᾧ τὰ πάντα εἶναι μετέωρα, καὶ μέγα τι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπίκειται, οἱ ὑπουργοὶ οὐ μόνον τὴν ἐλαχίστην πληροφορίαν δὲν ἔδωκαν εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς πλήρη τὸ κατέχουσιν ἀγνοίαν ἐν μέσῳ τοιούτων σοβαρῶν περιστάσεων· ἕκαστος δὲ βουλευτῆς, ὡς οἱ ἰδιῶται, μανθάνει ἐξωθεν τὰς διαδιδόμενας μόνον αἰτήσεις, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀκούομεν πάντες, εἰμὲν ὅτι εἰς χεῖρωνα καταπερόμεθα συμφορὰν. Αἱ ὅλα ταῦτα ζητεῖ σήμερον ἡ κυβερνήσις τὴν ἐπιψηφίσιν ἐκτάκτου δαπάνης καὶ βελόνων τὴν δώσει τρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐν ᾧ πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι ἔργον τῆς κυβερνήσεως, ἐπίσης δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζωμεν καὶ ἡμεῖς ὅποια μέτρα λαμβάνονται· Πόλεμον ἀκούομεν εἰς Λεβαδίαν, πόλεμον εἰς Λαμίαν, σφαγὰς καὶ κίνδυνον πανταχοῦ, ἡ κυβερνήσις συναθροίζει δυνάμεις, καὶ πῶς ἐνεργεῖ ταῦτα ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀγνοοῦμεν. Τοῦτο δὲ μόνον μανθάνει, ὅτι εἰς τὰς στρατολογίας ταύτας ἀντὶ νὰ καλεσθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, τὸ ὑπουργεῖον ἐπαναφέρει τὰ παλαιὰ καπιτανάτα, καὶ δυστυχῶς ἀναγεννῶνται τὰ λεγόμενα χάρτσια, ὃ ἐστὶ οἱ ὀλέθριοι τίτλοι ἐκεῖνοι, οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν εἰς κρημνὸν τὴν πατρίδα. Δὲν δύναται δὲ τις νὰ ἀγνοῇ ὅτι ὅταν κοινὴ ἐπίκειται συμφορὰ καὶ πρόκειται νὰ ὀπλισθῶσιν οἱ πολῖται, ὑπάρχει ρητῶς καθιερωμένον νὰ ἀνατιθῆται ἡ στρατολογία εἰς μόνους τοὺς δῆμους· ἐκ τούτου πρὸ ὀλίγου ἔτι εἰς τὰ κατὰ τὰς Πάτρας συμβάντα ἐξεστράτευσαν ἐξ Αἰγίου κατὰ τοῦ Μυριδίδου ὁ πρῶτος δημοταχικὸς παρθερός καὶ ὁ Γ. Πετμαζῆς ἐκ Καλαβρύτων. Καὶ ὅμως ἤδη παραχωρεῖται τοῦτο κατὰ συμβάθειαν, καὶ ἄτομα τῆς ὑπουργικῆς ἐκλογῆς στρατολογοῦντα ἀνοίγουσι τὸν δρόμον εἰς τὰ παλαιὰ χάρτσια. Πιραττοὶ δ' ὅτι 16 ὀλόκληρα

ἔτη πολυειδῶς ἠγωνίσθη τὸ ἔθνος καὶ πολλὰς ὑπέστη θυσίας, διὰ τὴν κακονίαν τῆν κυβερνητικὴν μηχανὴν, καὶ τοιοῦτο-τρόπως εἰς μόνους τοὺς δῆμους ἐπεφυλάχθη τὸ δικαίωμα τῆς στρατολογίας· τὸναντίον δὲ πλεονηθῆσασι σήμερον ἡ κυβέρνησις καλεῖ κατὰ συμπάθειαν τοὺς τοχόντας καὶ εἰς αὐτοὺς ἀνατίθει τὴν περὶ στρατολογίας φροντίδα· ἀλλ' ὑπὸ ἄλλας ἀρχάς ἡ κοινω-νία ἡμῶν αὐξήθεισα, ἀποκρούει μὲ δυσπρόβλεπτον τὰ τοιαῦτα μέ-τρα καὶ δὲν ἐπιφέρειται πλέον εἰς ὅ, τι ἀπέβλεπον εἶναι λυσιτε-ρῶς, ἀξιοβρόχηντος ἡ καταστροφῆς ἡμῶν καὶ πάντες τὸ αἰδοῦνόμεθα· ἐάν δ' οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἔκμουν περὶ τούτου λόγον, εὐμενῶς δυσ-τυχῶς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ γνωρίζωμεν ὅταν δ' εἰς τὴν συζή-τησιν τοῦ περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως ἀφρόδων, ἐλάλησε κατὰ τὴν 7 Ἀπριλίου περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ σκέπτεσθαι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶπε, φαίνεται, παραδοξὸν τι, καὶ ἡ δεκάτη Ἀπριλίου ἐπεσφράγισεν τὴν εἴησιν του. Διότι κατ' αὐτὴν ἔγεινε τότε λόγος ἐκτάκτως περὶ τῆς κακῶς χρηρηθείσης ἀμνηστίας, μίαν δὲ περικοπὴν τοῦ λόγου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνα-φέρει, διὰ τὴν ὑπαδείξῃ τὴν διαφορὰν τοῦ τρόπου μὲθ' οὗ συλλο-γίζεται· τί εἶπεν τότε ὁ ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὰς περὶ Παπ-πακώστα ἐξηγηθείσας ὑπονοίας; α ὁ Παππακώστας σκέπτεται ὀρθῶς καὶ δὲν θέλει πράξει τοιοῦτον ἀτόπημα. β Τῷ ὄντι, δι' ἔργων ἀπέδειξεν ὁ Παππακώστας ὅτι ὀρθῶς σκέπτεται, καὶ μόνον οἱ τὰ ἀνωτέρω εἰπόντες ἀγνοοῦσι νὰ σκέπτονται. Καὶ εἶδομεν ἀληθῶς ἂν ὁ Παππακώστας ἐβράδυνε νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅ,τι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐπίσταται, καὶ ἂν ἡ ἀμνηστία κατωρθίσει νὰ τὸν ἀφοπλίσῃ. Δὲν λέγει δὲ τὰυτα προτιθέμενος νὰ προσβάλῃ τοὺς ὑπουργοὺς, ἀλλὰ λυσιτερεῖ καὶ θλίβεται ἐνδομῆχος ἀνα-μετρῶν τὸ γῆος, εἰς ὃ συρροεῖται, καὶ συμμαρτίζεται τὸ αἰσθημα-ὸλων τοῦ νὰ λάθωσι μέτρα σύντομα πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρί-δος· ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν λυσιτερῶν τούτων περιστάσεων καὶ ἄλλην ἔχει αἰτίαν ἀποδοκιμασίας. Συνίσπει νὰ ἴδῃ ὑπουργικά τινα φέλλα, καὶ εἰς αὐτὰ δὲν εὗρεν εἰμὴ δύο τινὰς ἐπιβλαβεῖς ἀπει-ριστικότητας. α) Προκλήσεις ἀκθῶς ἐνθουσιαστικᾶς κατὰ τῆς Τουρκίας ὡς νὰ εἴχομεν ἐθνικὸν κατ' αὐτῆς ἀγῶνα· ἀλλ' ἐάν ὁ ἀγῶν οὗτος ὑπέρχῃ, διακί δὲν τὸν κηρύττει ἡ κυβέρνησις ἐπι-σῆμως, διὰ τὴν ὑπλισθῶμεν ἐκ νέου καὶ γύσωμεν αὐτῆς τὸ αἷμα ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς δούλης; ἐάν δὲ δὲν ὑπέρχῃ, πρὸς τί τὰ μάτεια καὶ κόυφα τὰυτα σελπίσματα, εἰ ἂν οὐδὲν ἄλλο ἢ βλάβη δύναται νὰ προκύβῃ; β) παρετήρησεν εἰς τὰ φέλλα

ταῦτα τὰς πλέον μανιώδεις καὶ ἀπειρισκίπτους κατὰ τῆς Ἀγγλίας προκλήσεις, ὡσάν νὰ μὴ μᾶς ἐβράνον τοσοῦτοι ἐσω-τερικοὶ σπαραγμοὶ καὶ εἴχομεν ἀνάγκην νὰ ἀνῳρτίσωμεν τὴν καθ' ἡμῶν δυσμένειαν τῆς Ἀγγλίας. Ἰδοὺ ὑπουργικὴ περίνοια καὶ ἀληθῶς οἰκτρά ἱκανότης, εἰ ἡ; πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους! τὸ κατ' αὐτὸν δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀπει-πισθῇ θρητῶν τῆς πατρίδος τὴν τύχην· ἀλλὰ θέλουσι τὸν εἰπεῖ ἴσως τινές, τί δύναται νὰ πράξωσιν οἱ βουλευταὶ εἰς περιστάσεις τοιαύτας, τὰς ὑποίας ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προλάβῃ; Καί, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῷ ὄντι ἀπόκειται, ἀλλ' οἱ βουλευταὶ εἶναι ἀντιπρόσωποι τῆς πατρίδος, καὶ ὀφείλουσι πάντες νὰ λά-θωσι μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς, ἀρ' οὐ τῶν ὑπουργῶν ἡ ἱκα-νότης δὲν ἐπαρκεῖ. Διότι, ἡ ἔχουσι τῷ ὄντι πεποιθῆσιν εἰς τὴν παροῦσαν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐξ αὐτῆς προσδοκῶσι τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, ἡ δὲν ἐλπίζουσι παντελῶς. Ἀλλὰ ὅς παρατηρήσωσιν ὅτι ἡ ἀναξία διεύθυνσις τῶν πραγμάτων ἀντεπλη-ρώθη ἤδη μὲ τόσον αἷμα, καὶ ἄθλον εἶναι πόσον εἰσέτι θέλει χυθῆ. Πληρόνομεν ἤδη 100,000 ἄρχμας· καὶ ἀγνοοῦμεν πόσας εἰσέτι θέλει πληρώσει ἡ ἐνδεια τοῦ λαοῦ. Εἰς τοιαύτην περιστάσιν ὀμιλεῖ νὰ σκευθῇ ἡ βουλὴ, ἐάν τὸ ἔθνος ἀρμυζῇ νὰ ὑποστῇ ὅλα ταῦτα διὰ τὴν προσηνῆ ἀπειρισκίψιν τῶν ὑπουργῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ προκαλοῦντες εἰς συν-δρομὴν τῶν πατριωτισμῶν ἡμῶν, ἐάν, ὡς δὲν ἀριεβάλλει, ἤσθάνοντο τοιοῦτον εἴγετος ἀτόμημα, ἔπρεπε νὰ διαίξωσιν πῶη μίγα παράδειγμα πατριωτισμοῦ, καὶ παραιτούμενοι τῆς δυ-σχερούς ταύτης θέσεως νὰ συντελέσωσιν οὕτω πρὸς σωτηρίαν τῆς κλυδωνιζομένης πατρίδος. Δὲν προκαλεῖ δὲ τὴν παραίτησιν τῆς κλυδωνιζομένης πατρίδος. Δὲν προκαλεῖ δὲ τὴν παραίτησιν ταύτην, διὰ τὴν ἐλθῶσιν ἴσως ἀντ' αὐτῶν πρόσωπα τῶν συμ-παθειῶν ἡ ἀρχῶν του, ἀλλὰ διὰ τὴν τοὺς διαδεχθῶσιν ἐν γένει ἀνδρες νηήμονες καὶ ἱκανοὶ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποίων θέλουεν εὖρεῖ ἐχέγγυα τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους.

Ἐτέρον δὲ μετὰ τούτων παρατηρήσαντος εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅτι πρῶτον θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαγάγῃ οὗτος ποία ἡ κατάστασις τῶν ἀποσπῶν, καὶ τίνα μίχρῃ τοῦδε ἐλήφθησαν μέτρα, μετὰ δὲ τούτου δύναται νὰ ἐπιτεροῖ τῆς εἰδικωτέρας ἀνασκευῆς τῶν κατ' αὐτοῦ εἰρημίων, ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἀμρότερα ταῦτα θέλουσιν εἰς τὴν ἀπάντησιν του ἀναπτυχθῆ, ὡς σχέσιν ἔχοντα γυναικίαν πρὸς ἄλληλα. Εὐχαριστῶ δὲ τὸν προαγορεύσαντα οὐ μόνον διότι οἰσθάνεται λύπην διὰ τὰ δευτῶν ταῦτα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ διότι ἐξέφρασε τὴν προθυμίαν του νὰ συνδράμῃ τὴν

Κυβέρνησιν μὲ πᾶσαν θυσίαν. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας περιπλέον εἶπεν, ὅτι δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς πίσιν διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως καὶ συμφέρον ἐνόμισε νὰ παραιτηθῶσι, διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ἄλλοι τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Τὸν εὐχαριστεῖ λοιπὸν καὶ κατὰ τοῦτο, διότι οὐδὲν ἄλλο ἐνόησεν εἰμὴ ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ἐπιθυμῆι μὲν τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπομάκρυνσίν των, ἀλλ' οὗτοι ἐπιμένοντες κατέχουσι τὴν ὑπουργικὴν ἑδραν. Παρατρεῖ δ' ὅτι δὲν εἶναι ὅσον νομίζει ὁ ἀγορεύσας εὐάρεστον δι' αὐτοὺς τὸ τοιοῦτον βῆρος, ἀλλ' ἐνόσῃ ἡ βασιλικὴ ἐμπιστοσύνη τοὺς κρατεῖ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, δὲν θέλουσι βεβαίως παραιτηθῆ, καθ' ὅσον μάλιστα αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀγορεύοντες ζητοῦσι, γράφοντες περὶ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπολέως, νὰ διαταράξωσι πολυειδῶς τὸν λαόν. Ἄλλως τε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶναι τοσοῦτον φιλαργὸς καὶ θρασύς, ὥστε διὰ τῆς βίας νὰ ἐπιμένη διέπων τὰ πράγματα τῆς πατρίδος. Ἄς μάθωσι δ' ἅπαντες οἱ ἀνάγκη μεγίστη τοὺς ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς αὐτὴν ὑπεύκοντες ἀνέλκον τὸ φορτίον. Ἐάν δ' ὑπῆρχον ἰκανώτεροι χεῖρες, οὐδὲ στιγμὴν ἐδίσταζον νὰ ὑποχωρήσωσιν. Οὐδεὶς δ' ἀγνοεῖ ποῖαι ἐγένοντο τότε προτάσεις, πῶς ἐζήτουν τὴν διάλυσιν τῆς παρανόμου, ὡς ἔλεγον, βουλῆς καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἐν ᾧ δὲ τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἀναδεδυθὲν ἐν μέσῳ τοιούτων δυσχερειῶν τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, ὑπεράσπισε τὴν ὑπόληψιν τῆς βουλῆς καὶ τὸν νόμον, δὲν ἐννοεῖ πρὸς τί τοσοῦτον ἀδικῶς προσβάλλεται σήμερον. Ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ ἔχουσι πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ σώματος, καὶ ἀδιαφοροῦντες δι' ὀλίγους ἐν αὐτῇ ἐναντίους, θέλουσι διατρέξει σταθερῶς τὴν πορείαν των. Δὲν θέλουσι δὲ οὔτε στιγμὴν ἐμμεῖναι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, ἀμα στερηθίντες τῆς ἐκ τῆς βουλῆς νομίμου πλειοψηφίας, ἀλλ' ἀποσυρόμενοι εὐσχημένως θέλουσιν ἀναθῆσαι τὰ λοιπὰ εἰς τὸν θρόνον. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας εἶπεν ὅτι ἐν ᾧ εἰς κίνδυνον προφανῆ διάγομεν, τὸ ὑπουργεῖον οὐδένα ἔκαμν λόγον πρὸς τὴν βουλήν. Καὶ ὁμως, ἐνθυμοῦνται πάντες, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐξέθηκε τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἀνέγνω προκηρύξεις, καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν βουλήν ὅσας ἐγνώριζε πληροφορίας, πάντες δὲ ὁμοφώνως εἶπον ὅτι θέλουν συνδράμει τὸ ὑπουργεῖον, διότι πρόκειται περὶ σωτηρίας τοῦ ἔθνους, καὶ διότι οἱ ἀποστάται ἐγείρονται οὐχὶ διὰ παράπονα εὐλογα, ἀλλὰ δι' ἔμφυτον πρὸς τὰ κακὰ ῥοπήν καὶ διαθέσιν. Ἀπέδειξε δὲ τότε ὅτι δὲν ἐρωπλίσθησαν οὗτοι διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς δοθείσαν

ἀμνηστίαν, ἀλλὰ διὰ σκοπὸν ἄλλον ἀπεχθίστορον. Διὸ οὐ μόνον εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δυτικὴν ἀναφέρθησαν ἤδη πρὸς διατάραξιν τῶν δύο συναμά ἐπαιχθῶν. Τὸ αἷτιον λοιπὸν τῆς νέας αὐτῶν εἰσβολῆς εἶναι τὸ νὰ σπαράξωσι τῆς πατρίδος τὰ σπλάγγνα. Καὶ δὲν λέγει μὲν ὅτι ἡ Τουρκία συμφανερῆι καὶ ἐπιδοκιμαζέι τὰ τοιαῦτα κινήματα, δὲν ἀρνεῖται ὁμως ὅτι 10—15 ὀθωμανοὶ εἰσέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, μετὰ τῶν ἀποστατῶν συνενούμενοι, βεβαίως ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Τουρκίας ἢ ἐξ ἀμελείας αὐτῆς. Ἐκ τούτου, ἐν ᾧ ὁ Βελέντζας μάλις εἶπεν ἐν πρώτοις 100 Τούρκους ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν του, ἀρίθμη εἶδη 400 ὡς ἐγγιστα. Οὗτοι δὲ πανταχοῦ ἐπιπίπτοντες ἀρπάζουσι βόας, γυμνῶνουσι καὶ κατατρέφουσιν. Ἐάν δὲ πρὸ τῆς εἰσβολῆς δὲν ἤθελε τοῖς χορηγηθῆ ἀμνηστία, πλειότεροι ἤθελον τοὺς συνακολουθήσει ὄπαδοι, διότι ἤθελον ἐλκύει τὰς συμπαθείας, ὡς παραπονούμενοι καὶ παθόντες, ἐν ᾧ ἤδη τοὺς ἀποφεύγουσιν ἅπαντες καὶ ἐκδικάζουσι, καίουσι, ἐπαπειλοῦν διὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσωσιν ὀλίγοι τιεῖς. Ταῦτα δὲ πάντα ἐξηγήθησαν ἐν καιρῷ εἰς τὸ σῶμα, ὥστε δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἔδωκαν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐδημοσίευσεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἐφημερίδων πολλὰς μέχρι τούδε διακηρύξεις τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, δι' ἧν ἠδύνατο ἕκαστος νὰ λάβῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς καταστάσεως ἡμῶν. Παρατρεῖ δ' ὅτι ὁ μὲν Βελέντζας ἔχει ἤδη ὑπὲρ τοὺς 700 οἱ δὲ κατ' αὐτοῦ ἀντιστρατοπεδεύοντες εἶναι πρὸς τὸ παρὸν ὀλιγώτεροι διὰ τὸ ἀνεπαρκές τοῦ διοργανισμένου στρατοῦ. Εἰς Λαμίαν πολιορκοῦνται σχεδὸν πανταχοῦθιν οἱ ἀποστάται, ἀλλ' ἐπιθετικὴ μάχη εἰσὶν δὲν ἔγινε, διότι ἐπέχουσιν οἱ ἡμέτεροι περιμένοντες τὴν ἀριεὶν πυροβολικῆν, διὰ νὰ καταδαρίσωσι πύργους τινας, ἐνθα ἐχυρῶθησαν οἱ τασιασταί. Ὁ Παπακωστάς συνεπάγει μετ' αὐτοῦ 224 μάλις ὀπαδοὺς ἐξ ἧν πολλοὶ εἶναι ἀσπλοι, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ταρκαζίκη ὀδηγοῦν 80 συνεταίρους, ἐφθάσεν ἤδη εἰς Λοιδωρικίον· ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἡρεμοῦντες οὐδὲν σημεῖον διαθέσεως ἢ ἔχθρας ἀπέδειξαν, προσδοκῶντες τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δύναμιν. Ἐάν δ' οἱ εἰσβαλόντες ἦσαν μόνον ὀθωμανοὶ, ἤθελον βεβαίως ἐξεγερθῆ κατ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄρκετοι Ἕλληνας, καὶ ὑπὲρ τοῦ βασιλείου εὐσχημῶς ἐκφράζονται καὶ πολυειδῶς σημνῶνουσι τοὺς σκοποὺς των· ἢ ἐν Κορινθίῳ δ' ἀποστασία ὡς πρόγραμμα φέρει τὴν συγκάλεισιν νέας ἐθνοσυνελεύσεως (τὸ ὅποιον δὲν ἐξήγησαν μέχρι τούδε οἱ

άνωτέρω) και διαδίδει ότι εν έναντία περιπτώσει θίλουςι πειθαναγκάσει τὸν βασιλέα· ἡ ἐκείσε δύναμις τῆς κυβερνήσεως εἶναι γνωστὴ, ἀλλ' ὡς μὴ ἐπαρκούσης πρὸς κατάσβεσιν ἀμφοτέρων τῶν ἀποστασιῶν, ἐπρεπεν ἀναγκαστικῶς νὰ ληφθῆ μέτρον εἰς σχηματισμὸν ἐθνοφυλακῆς· τὸ κατ' αὐτὸν δ' εὐχεται, ἐάν τὸ ὑφιστάμενον ὑπουργεῖον διατηρηθῆ, νὰ γείνη παρ' αὐτοῦ ὁ τῆς ἐθνοφυλακῆς διοργανισμὸς, εἰδ' ἄλλως, ἐπίσης εὐχεται νὰ τὸν ἐνεργήσωσιν οἱ διάδοχοί του, ὡς ἀπαραίτητον εἰς τὴν πατρίδα στοιχείων ἄλλως τε παρατηρεῖ ὅτι τὸ παρὸν ὑπουργεῖον ἐπράξε κατὰ τοῦτο ὅ,τι και τὰ πρὸ αὐτοῦ ὑπουργεῖα. Διότι τί ἄλλο ἐπράξε διὰ τὰ Λακωνικά ὁ πρωθυπουργὸς Ἰω. Κωλιτῆς, ἢ τὴν ἀποστολὴν ἐθνοφυλάκων τῶν μὲν μισθωτῶν, τῶν δ' ἀμισθῶν; εὐχῆς ἔργον δ' ἦταν νὰ ἐστράτευον και ἤδη τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀνευ μισθοῦ, ἀλλ' οὗτοι ἔχουσι τὰς ἀνάγκας των και ἐπρεπε νὰ τοῖς χορηγηθῆτι. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν ἔλαθε τὸ νῦν ὑπουργεῖον τὰ αὐτὰ μέτρα, και ἀπέστειλεν ὅσους ἠδύνατο ἐθνοφυλάκας· ἀλλ' ἐάν μεθ' ὅλα ταῦτα τὰ μέτρα τὸ πῦρ τῆς ἀποστασίας δὲν ἐσβυσε, τί πταίει ἀρὰ γε ἡ κυβερνήσις, ἢ τί πλεῖστον δυναμένη νὰ πράξῃ παρέλειψεν, ἐν ᾧ ἄλλοθεν βοηθοῦνται και ὑποστηρίζονται οἱ στασιασταί; εἰς τοιαύτην περιστάσει πολλοὶ στρατιωτικοὶ τῆς Πελοποννήσου ἐκ πατριωτισμοῦ ὑπαγορευόμενοι, προσέφερον ἐκυτοῖς προθύμους νὰ στρατολογήσωσι κατὰ τῶν στασιαστῶν, ἢ δὲ κυβερνήσις τοὺς εὐχαρίστησε και τοὺς παρέδωκε ἀσμένως· τὸ αὐτὸ θέλει πράξει δι' αἰωνοθήποτε ἤθελε προσφέρει τὴν συνδρομὴν του, διότι πρόκειται περὶ σωτηρίας τοῦ ἔθνους· οὕτω λοιπὸν τὸν μὲν Γαρθακίωτὴν και Ἰκούραν ἀπέστειλεν ἡ κυβερνήσις κατὰ τῶν ἐναντιῶν, ὡς και τὰ πρὸ αὐτῶν ὑπουργεῖα τὰ αὐτὰ πρόσωπα εἶχον ἐκλεξεί· τὸν δὲ Ἰσχον διώρισεν ἐπίσης κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα. Περουσιάζουσα ἔπειτα ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης ὑποσχόμενος νὰ συλλέξῃ στρατιὰν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἢ δὲ κυβερνήσις τὸν ἀπέστειλεν εὐχαρίστως· τὰ αὐτὰ προτείνειν ὁ Ἄντ. Μαυρομιχάλης, ἢ δὲ κυβερνήσις οὐχ ἦττον τὸν ἀπέδωκε· τί ἄλλο ἐπρεπεν εἶναι νὰ πράξωσιν; ἐάν και ὁ Πλαπούτας π. χ. τὰ αὐτὰ ἤθελε τοῖς προτείνει, ἀσμένως ἤθελεν ἀποσείλει και τοῦτον· εἰς τί λοιπὸν ἐπταίειν ἡ κυβερνήσις, οὕτω προθύμως ἀποδεχομένη πᾶσαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας βοήθειαν; Δὲν εἶναι ἀρα ἀλήθης ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐπαναφέρει τὰ κακητηγάτα, και χάρματα ἀλλ' οἱ ἀνωτέρω πολῖται στρατολογοῦσιν ἐκ πατριωτισμοῦ πρὸς ὑπεράσπιωσιν τῆς τάξεως και τῆς ἀσφαλείας· ἀλλ' ὅτι τὸν ἐλύπησεν

εἶναι ἡ ἐκφρασθεῖσα ἰδέα ὅτι ἡ 10. Ἀπριλίου ἐπεσοράγισεν ὅ,τι ὁ ἀγορεύσας τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς περὶ τῶν ὑπουργῶν εἶχεν εἰπεῖ. Ἐάν δ' οἱ ἀποσταῖται δυστυχῶς προέκηρττον ὅτι δὲν παραδέχονται τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἴσως ἐδικαιοῦτο ἡ ἀνωτέρω ἰδέα. Ἀλλ' οὐδεμίαν ἐξέφρασαν περὶ τούτου ἀποδοκιμασίαν, και ἦσαν μάλιστα ὡς βουλευταὶ ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, διὸ ἐπρεπεν ἤδη νὰ εὐχαριστηθῶσιν, ἐάν ἦσαν κριττόντες ἐκυτῶν· ἀλλ' ἡ πρόθεσις τούτων εἶναι ἴσως πολὺ μεγαλειότερα, και τοιαῦτα ὥστε δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἀναφέρῃ. Παρατηρηθέντος δ' αὐτῶ ὅτι τὴν ἐνόουσι καλῶς, προσέθηκεν ὅτι δὲν διατάζει νὰ τὴν εἰπῆ, εἶναι δὲ ὁ ὀλιγακρατία. Εἰςγε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἀγορεύσας τὴν περὶ Παππακώστα ἰδέαν αὐτοῦ εἰπόντος ἄλλοτε ὅτι « γινώσκει οὕτως νὰ σκέπτεται. » Ἐπαναλέγει δὲ και αὐθις ὅτι ὁ Παππακώστα, γινώσκει νὰ σκέπτεται και ὅτι τὰ αὐτὰ περὶ τούτου τὸν ἔγραψεν ὁ Νομάρχης. Ἀλλ' ἀπὸ ἐξαπατηθείς ἐπίστευσε, ὅτι ἐβόασεν ὁ Κριζώτης ἀναστατόνων τὴν ἡβδοίαν, και ἐπανῆλθεν ὁ Γρίδας πολλοὺς συναπαγόμενος ὀπαδοῦς, παρασυρθείς δὲν ὤρμηθη ἐκ τῆς ἀμνηστίας και ἐπεχείρησε νέαν εἰσβολὴν. ἴσως δὲ σήμερον μεταμελημένος λυπῆται εἰς ἄλλοτριὰς εἰσαγγέσεις ἐνδοῦς. Διότι ἄλλοι τεκταινοῦνται τὰ σκοτεινὰ ταῦτα σχέδια, και ἀντ' αὐτῶν ἐκτιθενται οὗτοι. Εἰς τοιαύτην δὲ πραγμάτων ἀκμὴν ποτὲ δὲν ἤλπιζε τοσαύτην παρὰ τοῦ προαγορευσαντος ἀδιαφορίαν ἀλλ' ἤλπιζε τούναντίον ὅτι ἤθελε δείξει πλήρη συναίσθησιν και προθυμίαν εἰς τὸ νὰ συνδράμῃ και οὕτω τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἀποκρούσῃ ἠμορῶνως τὸν ἐπιχείμενον κίνδυνον, διότι οἱ στασιασταὶ εἶναι πολέμιοι πάντων, ὡς ἐκ τῶν προκηρξέων των ἐμφαίνονται. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἐξήλεγξεν εἶτι και ὅσα τὰ ὑπουργικά, ὡς λέγει, φύλλα δημοσιεύουσι. Παρατηρεῖ δ' ὅτι δὲν ὑπάρχει σήμερον κανὲν ὑπουργικὸν φύλλον, και συγχρόνως ὅτι ὁ τύπος εἶναι ἐλευθερός νὰ ἐκφράζηται ὅπως θέλει· τί λέγει π. χ. ἡ Καρτερία; ὅτι δὲν ὑπάρχουσι Ἰούρκοι μετὰ τῶν ἀπιστικῶν και ζητεῖ νὰ νομιματοποιήσῃ τὰς πράξεις των. τί λέγει δὲ και ἄλλη ἐφημερίς; τὰ αὐτὰ και πλεῖστοτε ἴσως. Ἀλλὰ τί δύναται νὰ πράξῃ ἡ Κυβερνήσις διὰ τοῦτο; ἀναμνησθῶμεν οὐδὲν, διότι δὲν δύναμεθα παρὰ τὸν νόμον νὰ δεσμεύσωμεν τὴν ἐλευθεροτυπίαν. Ομολογεῖ δ' ὅτι και οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐπεδοκίμασαν τὰ ἐν τινι φύλλῳ κριτικῶς δημοσιευθέντα, και ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίῃ καλεσθεῖς ἀπεκρίθη ὁ συντάκτης του ὅτι ἐξέφραξεν ἐλευθέρως τὸ αἰσθημά του, ὅτι ὤρμηθη ἐξ ὧσων ὁ

Αγγλικὸς χρόνος ἐδημοσίευσεν ἄλλοτε, καὶ ὅτι δύναται νὰ τὸν ἐνάξῃ ὁ θεωρῶν ἑαυτὸν προσβληθέντα· ἄλλως τε δὲ ἐπαυαλέγει ὅτι δὲν ἔχουσιν οὐδὲν ὑπουργικὸν φύλλον, καὶ ὅστις δὴποτε θέλει δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ γράφῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, ἢ δὲ κοινὴ γνώμη ἔστω ὁ ἀλάσθατος δικαστής. Δὲν ἔχει λοιπὸν οὐδεμίαν γνώσιν περὶ τῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἢ ἄλλης δυνάμεως μακρωδῶν προκλήσεων, ὡς ὁ προαγορεύσας ἀνέφερε. Νομίζει δ' ὅτι ἡ κατὰ τοῦ πρέσβευος τῆς Τουρκίας ἀποπειραθεὶσα δολοφονία ἐξῆψεν ἀντιθέτως τὸν τύπον, καὶ ἐκ τούτου οἱ μὲν γράφουσιν ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας, οἱ δὲ θερμότερον καταφέρονται. Τελευταίον ἀπαντῶν εἰς ὅσα περὶ παραίτησεως τοῦ ὑπουργείου προέβλεπον ὁ προαγορεύσας, παρατηρεῖ ὅτι οἱ ὑπουργοὶ οὐδέποτε θέλουσιν ἀνεχθῆ νὰ καταλείπωσι τὸ πηδάλιον ἐν μέσῳ τοιούτου κλύδωνος μακρωδούς, διὰ νὰ γείνωσι ψυχροὶ θεαταὶ τῶν πταίων τῆς πατρίδος. Τοῦτο εἶναι καὶ ἀνανδρὸν καὶ προδοτικόν. Τούναντιον θέλουσιν ἀντιπαλαίσει πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, ὅλας δυνάμεις, καὶ ὅταν ἴδωσι βραχίονας ἰσχυροτέρους νὰ τοὺς διαδεχθῶσι, τότε θέλουσιν ἀσμένως παρακαλεῖσθαι τὸν βασιλεῖα νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτούς. Ἄλλως οὐδέποτε θέλουσι περιέλθειν εἰς ἔργον τόσον δειλόν. Διότι ἐνόσῃ ὁ βασιλεὺς τοὺς καταδικάζει, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ τὴν ὑπομείνωσιν. πρὸς ἀπύδειξιν δ' ὅτι ὑπὲρ ἄλλοτε εἶναι λυπηρὰ τῆς πατρίδος ἡ θέσις, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπῃ ὅτι πρόσωπον τι ἐπίσημον περὶ τῶν στασιαστῶν ὁμιλοῦν, εἰπὼν ὅτι ἀνοίγεται τὸν ἰερώτερον τῶν ἀγώνων. Εἶναι λοιπὸν ἀσύγνωστος προδοσία εἰς τοιαύτην πραγμάτων ἀκμὴν νὰ παραίτησῃσι τὸ πηδάλιον. Περὶ δὲ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τοῦ ποσοῦ, διότι ἢ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τεθειμένη δαπάνη μόλις θέλει ἀρκέσει διὰ τοὺς ληστὰς μόνον. Ἦδη δὲ στρατολογεῖ κατὰ τῆς ἀποστασίας ὁ Γαρθικιώτης, ὁ Μαμούρης καὶ Ἰσκιος. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα διατάχθη ὁ Πράπας νὰ συλλέξῃ 200, ἀπεστάλῃ ὁ Βελῆς διὰ νὰ συγκεντρώσῃ ἰσάριθμον δυνάμιν, ὁ δὲ Φιρμάκης ἐστρατολόγησε πολὺ πρότερον, διότι ἐκ προοιμίων εἶχε διαταχθῆ νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖσε διὰ νὰ περιστείλῃ τὸ κακὸν πρὶν ἐπεκταθῆ· οὐχ ἥτιον δὲ διατάχθη καὶ ὁ ἐκ Κρανιδίου Μῆτιζος Σταμάτης νὰ μεταβῆ μὲ 100 ὀπλοφόρους εἰς Κόρινθον· τοῦ δὲ Ζ. Νηλίου ἡ πρότασις παρεδέχθη καὶ μὲ 100 στρατιώτας θέλει καταταχθῆ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Γαρθικιώτου. Αἱ δαπάναι αὗται πρέπει νὰ γείνωσιν ἐκτάκτως δι' ἕνα μῆνα, διὰ νὰ μὴ κατασπεράττωται ἡ πατρίς, καὶ ζή-

μῶνται οὐ μόνον τὰ δημόσια, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰδιώται, διότι βιάζονται ἀκόντες νὰ τροποδοτώσι καὶ κλινώσιν οὐ μικροὺς ὑπὲρ τῶν ἀποστατῶν θυσίας. Αἱ ὅλα ταῦτα ἔπρεπεν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν νὰ συνδράμωσι τὴν Κυβέρνησιν χωρὶς νὰ παρεμβάλωσι τινα δυσκολίαν, καὶ διὰ ταῦτα διέταξεν, ὡς τὰ πρὸ αὐτοῦ ὑπουργεῖα, νὰ συλληθῶσιν ἐνοπλοὶ ἐθνοφύλακες, διότι βυστιχῶς δὲν ἐπαρκεῖ ὁ τακτικὸς τῆς Ἑλλάδος στρατός. Ἐκ τῶν ἐνόντων λοιπὸν μετεχειρίσθη ταῦτα καὶ πᾶν ὅτι ἄλλο κῆδοντο ἐλπίζει δὲ διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων νὰ κατασβέσῃ τὴν ἐγερθεῖσαν πυρκαϊάν, διὰ νὰ δυνθῶσιν οὕτω νὰ ἀποσυρθῶσι τῶν πραγμάτων ἀντι ἐλέγχου, διότι, εἰς εἶπεν, οὐδὲν ἄλλο ἢ ποινήν θεωρεῖ μεγίστην τὸ νὰ μὴ τις ὑπουργὸς ἐν μέσῳ τοιούτων δυσχερειῶν.

Ἐπανέλαθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἐνὸς ἐκ τῶν ἡσυχίου τρόπων τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πᾶς τις κῆδοντο νὰ κρίνῃ ὅτι συναίσθησις λύπης ἰνάγκασεν αὐτὸν νὰ εἴπῃ τὰς ὀλίγας ἐκεῖνας λέξεις, ὁ προαγορεύσας ὑπουργὸς παρεξήγησε τὸν σκοπὸν τῆς ὁμιλίας του, εἰπὼν ὅτι ἄλλοι εἶναι οἱ ὑποκινούντες τὰ τοιαῦτα καὶ προσπαθούντες νὰ διαδώσωσι τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου· ἐνῶ ἡ γνώμη αὕτη δὲν εἶναι τι ἀπόκρυφον, ἐπειδὴ ἐδόθη ἐν γενικῇ συνεδριάσει, τὸ περὶ ταύτης λοιπὸν ἐγγραφὸν εἶναι δημόσιον, καὶ οὐδὲν κωλύει νὰ διαδοθῆ, ἐπομένως δὲν ἥμαρτον οἱ θελήσαντες νὰ διαδώσωσιν αὐτήν· καὶ προσθεὶς ὅτι πάντες γνωρίζουσι τὴν μεγάλην ἀνάγκην ἣτις ἰνάγκασεν αὐτοὺς ν' ἀναδεχθῶσι τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ὁμολογοῦσι τὴν θυσίαν τὴν ὅποιαν ἔκαμον, καὶ ὅτι οἱ ἀποστάται κατὰ τῆς βουλῆς καταφέρονται καὶ ταύτης τὴν διάλυσιν αἰτοῦσιν. Ἀλλ' ἡ βουλή οὐδενὸς ἐλαττώματος συναίσθησιν φέρει, καὶ οὐδεμίαν θυσίαν ὑπὲρ αὐτῆς γινώσκει γυνομένην, οὐδ' εἰς κανένα ὀφείλει νὰ εὐγνωμονῆ διὰ τὴν ὑπαρξίν της, ἥτις ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλαβεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ, ἔσωσε τὴν πατρίδα, καὶ ἤδη εἶναι ἐτοίμη νὰ δείξῃ ὅτι οὐδῶλος σκεπτεται περὶ ἑαυτῆς· διότι, τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ, ὅτι πᾶσα ἡ βουλή θέλει ἐπιθυμῆσαι τὴν διάλυσίν της, ἂν πρόκειται νὰ συντελέσῃ αὕτη εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Περὶ δὲ τῆς στρατολογίας αὐτῆς δὲν εἰπὼν ὅτι πρέπει νὰ μὴ γίνηται, εἰς ἐναντίως μάλιστα ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα, ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς στρατολογίας παρετήρησαν ὅτι ὁ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐφαρμοζόμενος δὲν εἶναι ὁ καταλληλότερος, καὶ ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ προσκληθῶσιν οἱ δῆμοι νὰ στρατολογήσωσιν, ἐπειδὴ ἔχομεν παρῶ-

δειγμα πρόσφατον ὅτι τὴν ἐν Πάτραις κρίσιν κατέσβεσαν ἀμέσως οἱ ἐκ τῶν δῆμων Πατρῶν, Αἰγίου, καὶ Καλαβρύτων συνδραμόντες, τὴν περὶ τὴν στρατολογίαν λοιπὸν κυβερνητικὴν ἀτάξιν ἀποδοκίμαζοι, καὶ οὐχὶ τὴν στρατολογίαν. Περὶ δὲ τοῦ κινδύνου τῆς πατρίδος, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον ἐξέφρασε, κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ, ὅτι ἔχει πεποιθήσιν νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα, αὐτὸς δὲν ἔχει νὰ παρατηρήσῃ ἄλλο τι εἰμὴ ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι εἰς τὴν ἀγορεύσειν τοῦ προλαλήσαντος οὐδὲν ἕτερον εὐρίσκει ἀντικρούσεως ἄξιον, εἰμὴ ὅτι ὁ τρόπος τῆς στρατολογίας, τὴν ὁποίον ἡ κυβερνητικὴ μεταχειρίζεται δὲν εἶναι κατάλληλος· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο παρατηρεῖ ὅτι ἡ περίστασις εἰς ἣν ἡ πατρίς εὐρίσκειται εἶναι κρισιμοτάτη, διότι ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἡσυχία τοῦ Κράτους κινδυνεύει, ἐπειδὴ πολεμίζεται οὐχὶ μόνον ὑπὸ ἀποστατῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Τούρκων· ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν πρέπει νὰ λάβῃ πᾶν δραστήριον μέτρον πρὸς κατάσβεσιν τοῦ κινήματος, ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα· διότι μὲν ἡμερᾶς παράτασις φέρει πολλῶν πλείονα ζήτησιον, παρά πάσας τὰς δαπάνας, αἰτίνας· δύναται νὰ γείνωσι πρὸς κατάσβεσιν των. Οὐχὶ μόνον λοιπὸν παραδέχεται τὸν τρόπον τῆς στρατολογίας τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι πρέπει τοῦτο νὰ προκαλέσῃ εἰς τὰ ὅπλα ὅλους ἐν γένει τοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ὅσον τάχιστα τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἐπαπειλεῖ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν ὅλων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ἐκτακτὰ μέτρα μεταχειρίζονται ὅλαι αἱ κυβερνήσεις· καὶ ἡ παρούσα λοιπὸν κυβερνητικὴ ὀρθῶς ποιοῦσα φρονεῖ περὶ ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, διὰ νὰ ἐπιναφέρῃ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν.

Παρατήρησεν ἄλλος ὅτι καίτοι στρατιωτικὸς δὲν ἐπιθυμεῖ ὅμως τὴν μαχαιοκρατίαν, ἥτις θέλει φέρει ὄλεθρον εἰς τὸ Κράτος, καὶ διὰ τοῦτο συμφωνεῖ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἡ κυβερνητικὴ πρέπει νὰ προσκαλῇ εἰς τὰ ὅπλα ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, καὶ οὐχὶ τοὺς τυχόντας, διὰ νὰ μὴ στρέψωσιν οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως στρατολογούμενοι τὰ ὅπλα κατ' αὐτῆς τῆς ἰδέας. Προσέτι δ' ὅτι αἱ στρατολογίαι πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ τὰς συνήθεις στρατιωτικὰς διατυπώσεις, καὶ νὰ ἐπιθεωρῶνται αἱ καταστάσεις ὑπὸ ἐνὸς οικονομικοῦ ὑπαλλήλου, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἄλλως ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐρωτήθησα περὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ

τῆς εἰδικῆς πιστώσεως νομοσχεδίου, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Χορηγείται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἑκτακτὸς πίστωσις δραχμ. ἑκατὸν χιλιάδων, ἐπὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν (Κεφάλ. Γ' ἄρθρ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.) »

Γενομένου δὲ δικτοῦ δι' ἀναστάσεως καὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ἔχοντος οὕτως.

« Ἄρθρ. 2. Ἡ ποσότης αὕτη θέλει διατεθῆ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. »

Ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοκλιτῶν Βεῖκου καὶ Χατζίσκου, εἰς ἣν συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσετώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παύσει διὰ ψήφων 73 τὸ σύνολον τοῦ ρηθέντος νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως·

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Φημισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Χορηγείται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἑκτακτὸς πίστωσις δραχμ. ἑκατὸν χιλιάδων, ἐπὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν (Κεφάλ. Γ' ἄρθρ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.) »

Ἄρθρ. 2. Ἡ ποσότης αὕτη θέλει διατεθῆ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. »

Πρωτόκολλον Ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐφῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ τῆς εἰδικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν νομοσχεδίου,
καὶ ἡ ὄχι·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ὀρεινός	Ν.	Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.
Κλειμ. Οἰκονόμου	Ν.	Σταῦρος Γρίβας	Ν.
Γ. Λογιστατιδῆς	Ν.	Ιω. Πετμεζῆς	Ν.
Δ. Δελιγεωργῆς	Ν.	Δ. Κανδύλης	Ν.
Π. Τσιμπουράκης		Ἄντ. Καμπάνης	

Ανδ. Δανόπουλος	N.	Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
N. Ιατρός	N.	Ζαχ. Δεπάστας	N.
Αναγ. Μακροποκάμισος	N.	Εμ. Αντίπας	N.
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Ανδ. Νοταράς	
Κωστής Βρυζάκης		Ευστάθ. Οικονομόπουλος	
Ανάργ. Πετράκης	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Κ. Τζαβέλας	N.	Εμ. Χ. Τσούγλος	N.
Σ. Σπράτος		Ιω. Ζαρειρόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Ματθ. Πρωτοπαπάς	N.
Α. Π. Νάκος		N. Κορριωτάκης	N.
Αντ. Γεωργαντάς		Εμ. Μελατόπουλος	N.
Πέτρος Τσανετάκης	N.	Παρασκ. Ματάλας	N.
Γ. Κονδύλης		Ηλ. Γιατράκος	
Κ. Φασίτσας	N.	Α. Στέφανος	
Ελ. Καλογεράς	N.	Ευσ. Σπυριδωνός	
Γ. Ιω. Βατίστας	N.	Ρ. Παλαμιδής	N.
Αγ. Γουζούλας	N.	Θ. Μ. Πετρινός	
Γ. Κ. Βελής		Κ. Μανέτας	
Ιω. Α. Χατούπουλος		Αλ. Αλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ιω. Γιολλάκης		Μ. Χατοῦ Μελότη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	N. Τσαλακώστας	N.
Μ. Σισίνης		Δ. Σακελλαριάδης	
Γρ. Χατογιάννος	N.	N. Μπούτουνας	
Γ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ιω. Κλίμακας		Ιω. Παππατσώνης	
Αναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Π. Α. Ζάννος		Σπ. Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατής Δελιγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθας	N.	Σπ. Α. Βαρόστας	
Ηλ. Παπαδαίος		Πάυλος Αετουδής	
Γ. Πετμεζάς	N.	Χρυσ. Σουμαρίπας	N.
N. Ανδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζάς		Κ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος		Μ. Ιατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Α. Βιρβίλης	
'Αθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	
Βελισ. Νικολαΐδης	N.	Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας		N. Μοργυλάς	N.

Γεωρ. Π. Ζαρειρόπουλος	N.	Ευστρ. Παρίσσης	N.
Α. Κανελόπουλος	N.	Αντ. Αρμάος	N.
Κ. Δ. Σχινιάς	N.	Μ. Αναστασόπουλος	N.
Ιω. Γκούρας		Ιω. Τομαράς	N.
Αναγ. Καγαγιός	N.	Αν. Παππατσώνης	
Σπ. Δογοβιτόπουλος		Αβ. Καστανάς	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Γ. Σ. Κριζής	N.
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	
Χρ. Τσίνοσ		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Δ. Κουμανιώτης	N.	Ιω. Γ. Κριζής	N.
Θ. Ι. Μίξης		Γ. Χατοίσκος	N.
Εμ. Α. Ορλιώφ		Δαλιμ. Τσουκαλάς	
Γ. Μπάστας	N.	Κ. Δουβουνιώτης	
Κ. Δαρειώτης		Κ. Ριζόπουλος	N.
Σταμ. Αντωνιάδης	N.	Γ. Τασσαίος	N.
Ιω. Περιδής	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Ανδ. Μάμουκας	N.	Ιω. Οικονόμου	
Κάρολος Νάζος			

Τελευταίον ἀναγγέλλας ὁ προεδρεύων ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἀν προπαρασκευασθῆ ἢ ἐπ' αὐτῷ ἐκθετικ, ἐκφραξὲ διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων
ἀπόντων ἔπρασβύτερος Βουλευτῆς
ΨΩ. ΤΟΜΑΡΑΣ. Οἱ Γραμματεῖς,
Ἰω. Ἀντωνόπουλος,
Εὐδ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΒΑΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τῆς 28 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὁγδόην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὁγδοῦ ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ προεδρεύων πρσβύτερος τῶν βουλευτῶν ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθόν δ' ὁ εἰσθητής τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσὶν ἔχουσαν οὕτως·

« Εἰδικὴ ἐκθεσὶς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διὰ τὸ ἔτος 1848.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ὁ διὰ τὸ τρίτον ἔτος ὑποβληθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, στηριζόμενος εἰς τὰ μέχρι τοῦδε παραδεδομένα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους παρουσιάζει τὰς ἐφεξῆς μικρὰς διαφορὰς· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ σας ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸν ἐπιφέρει εἰς τὴν ἔγκρισίν σας τὰς ἀκολουθοῦσας τροποποιήσεις καὶ παρατηρήσεις τῆς πρὶν δὲ προβῆ ἢ ἐπιτροπῆ εἰς τὴν κατὰ κεφάλαιον ἔρευναν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ ἐν γένει, ὅτι ὁ μόνος ἀπὸ τοῦ 1845 μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπουργείων προϋπολογισμὸς, ὅστις ὑπέστη δυσανάλογον αὐξήσει εἶναι ὁ προκείμενος. Ἡ Βουλὴ καθ' ὅλας τὰς παρελθούσας συνόδους, περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν δημοσίαν ἐκπαιδεύσιν καὶ τὴν μέρησιν τοῦ κλήρου κατὰ τὸν ἱερὸν καὶ ἀρχαῖον αὐτοῦ προσρισμὸν, ἐπιχορηγοῦμένων εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν πρὸς συντήρησιν καὶ εὐπρέπειαν αὐτῆς ἀναγκαίων, ἐψήφισατο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπειρώς ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας δαπάνας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδεικνύσῃ αὐταὶ λυσitteλεῖς καὶ τελεσφόροι πρὸς τὸ δεικνύσιν, ἀπαιτεῖται νὰ κανονισθῶσιν ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας διὰ τῶν καταλλήλων καὶ ἀρμοδίων ἐφ' ὀργανικῶν νόμων· τοῦτο ἐσύστημα πάντοτε ἡ Βουλὴ καθ' ὅλας τὰς παρελθούσας συνόδους, καὶ ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐπικαλεῖται νὰ καταβληθῶσιν ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ εἰς τὸ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς Βουλὰς οἱ ἀναγκαῖοι πρὸς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας ὀργανικοὶ νόμοι, καὶ πρὸ πάντων ἐκείνος τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Γυμνασίων καὶ Σχολείων, ὁ περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ ὁ καταστατικὸς τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Προβλεπόμεν ἤδη εἰς τὴν κατὰ κεφάλαιον ἔρευναν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΚΕΦ. Α'. Ὑπουργεῖον. Ἄρθρον 1. Μισθοί.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, στηριζόμενον εἰς τὸν περὶ ὑπουργείων ἐκδοθέντα ὀργανικὸν νόμον, δὲν ἐπιφέρει οὐδεμίαν παρατήρησιν καθ' ὅλα πλὴν ἄλλα· ἀφαίρει δὲ μόνον δραχμὰς 480, ἀπὸ τῶν

παράγραφον τέταρτον τῆς ποσότητος τῶν γραφείων, οἷτινες διὰ νὰ ὑπάκουσι συμφώνως μὲ τὸν νόμον ἀπαιτεῖται νὰ ἴναι ἀνά εἰς εἰς ἑκάστην τάξιν, ὅταν ἀντὶ τῶν δραχμ. . . . . 28,200.
 Λοκισομένων . . . . . 480.

Καταλείπονται . . . . . δρ. 27,720.

Ἄρθρον 2. Ἔξοδα γραφείων.

Τὰ ἔξοδα γραφείων, ἀντικα εἶναι ἐλαττω κατὰ 500 δραχμὰς τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡ ἐπιτροπὴ σας ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν, ἐνόμισεν ὡς ἱκανὴν τὴν ποσότητα τῶν 2500 δρ. ἀντὶ τῶν 3060, ὅταν, ἀραιουμένων δραχμ. 560 ἀπὸ τοῦ ἄρθρου τοῦτο περιορίζεται εἰς δρ. 5,200

τὸ ὅλον δὲ τοῦ κεφαλαίου εἰς δρ. 32,920

ΚΕΦ. Β'. Σύνοδος. Ἄρθρ. 1. Μισθοί.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι παραδεκτὸν καθὼ συμφωνοῦν τοῖς πέρισι παρὰ τῆς Βουλῆς ἐψηφισμένοις· διαφέρει δὲ κατὰ χιλίας δραχμὰς ἐπὶ πλέον, ἐνεκεν τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιμισθοῦ τῶν δύο συνοδικῶν μελῶν, τὸ ὅποιον ἀφαιρήθη ἀπὸ τῶν παρελθόντα προϋπολογισμῶν, ὡς συνταξιοῦχων.

Ἄρθρον 2. Ἔξοδα γραφείων.

Ὑπὸ τῆς αὐτῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης ὑπαγορευομένη ἡ ἐπιτροπὴ, ἐνόμισεν ἐπαρκῆ διὰ τὰ ἔξοδα ταῦτα τὴν ποσότητα τῶν δρ. 1,500, ἀντὶ τῶν 2,075, ἀραιούσας δρ. 575 καὶ οὕτω τὸ ἄρθρον τοῦτο περιστέλλεται εἰς δραχμ. 2,500

Τὸ δὲ κεφάλαιον εἰς δρ. 21,860

ΚΕΦ. Γ'. Κλήρος.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου τὰ ἄρθρ. 1, 2, 3, 5, καὶ 6, εἰσι παραδεκτὰ ὡς συμφωνοῦν μὲ τὸν ψηφισθέντα πέρισι προϋπολογισμῶν. Ἐπὶ μόνου δὲ τοῦ ἄρθρου 4, τοῦ ἀποδιδέοντος τὰς συντάξεις, ἐνόμισεν ἡ ἐπιτροπὴ σας πρόσφορον, καθόσον μάλιστα ὑπαγορεύεται καὶ ἀπὸ τὴν παρούσαν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ὅσοι τῶν συνταξιοῦχων κληρικῶν ἔχουσιν ἐνεργητικὴν θέσιν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνωσι τὸ ὅλον τῆς συνταξείας τῶν, ἀλλὰ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ χμίσσεως αὐτῆς μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τῆς ὅλης ποσότητος, ὅταν μένωσιν ἐκτός ἐνεργείας· δι' οἰκονομικοῦ δὲ λόγου, προτείνει τὰς ἐφεξῆς ἐλαττώσεις·

1. Τὴν τῆς συνταξιοῦχοι Μαρίας Καταραλιωτίσσης ἐκ τοῦ 52.

Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὡς ἐπιστραφέντων τῶν Δυναστευ- ριακῶν κτημάτων, κατὰ τὸν ἐκδοθέντα Νόμον εἰς τὸν ἀγῶν Γάρον. . . . . Δρ.	73—
2. Τὴν τοῦ ἐκ Κρήτης Γ. Πρωτοπαπᾶ . . . »	600—
3. Τὴν τοῦ ἐκ Κυνουρίας Ἰγνατίου Τζάκωνα »	360—
4. Τὴν τοῦ ἐκ Κρήτης Α. Ἰωαννίτου . . . »	1140—
καὶ ταύτας κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθεσιν τοῦ Ἱπουργοῦ.	
5. Τὴν τοῦ Χρυσάνθου Κονοράου ὡς εὐπόρου »	960—
6. Τὴν τοῦ Ναθαναὴλ Μιχαήλ, περιοριζομένην ἀντὶ 50 εἰς δραχ. 30, ἑλαττον . . . . . »	240—
7. Τὴν τοῦ Δεσποτοπούλου εἰς δρ. 50 ἀντὶ 95 »	540—
8. Τὴν τῆς Μαρίας Γ. Λεβαδιτικῆς ἀποθανούσης »	120—
9. Τὴν τοῦ Γ. Ζαχογγίτου εἰς δρ. 50 ἀντὶ 95 »	540—
10. Τὴν τοῦ πρωτοσυγγ. Θεοφίλου εἰς δρ. 90 ἀντὶ 120 . . . . . »	360—
11. Τὴν τοῦ Ἀμασκηνοῦ Σουλῆτου εἰς δρ. 70 ἀντὶ 100. . . . . »	360—
12. Τὴν τοῦ Γ. Παγώνη ὡς ἀναγομένου εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν ἀντὶ 120 εἰς δρ. 60 . . . . . »	720—
13. Τὴν τοῦ Παπᾶ Ἀθανασίου ὡς περιθαλο- μένου ἀπὸ τοὺς ἐνγλίκοις υἱοῦς τοῦ καὶ ποριζομέ- νου τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν τοῦ »	360—
14. Τὴν τοῦ Παπᾶ Δ. Ἀρχιμανδρίτου ἀντὶ 40 εἰς δραχμὰς 30 . . . . . »	120—
15. Τὴν τοῦ Καμπάνη ἀντὶ 120 εἰς 90 . . . »	360—
Τὸ ὅλον ὁμοῦ δραχ.	6853—
μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὁποίων ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν συντάξεων συνιστάμενον εἰς δραχ.	61748:44
Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιορίσθη εἰς δραχ.	54895:44
Τὸ δὲ κεφάλαιον εἰς δραχ.	73381:20
Ὅπως δὲ εἰς τὰς λοιπὰς συντάξεις, οὕτω καὶ εἰς ταύτας ἡ Βουλὴ ἤγγισατο ἀπ' ἀρχῆς νὰ εἰσαχθῆ νόμος παρὰ τοῦ ὑπουρ- γείου δρος, ὅστις, καίτοι ὑποσχεθεὶς, δὲν ἐξεπληρώθη εἰσέτι. Ἡ ἐπιτροπὴ ποιούσα μνείαν περὶ τούτου, ἀνατίθησιν εἰς τῆς Βουλῆς τὴν σύνεσιν τὰ περαιτέρω. Ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ αὖθις ὡς πρὸς τοὺς ἰεροκλήρικας τὴν σύστασιν τῶν ὁσων ἡ Βουλὴ ἀπε- φάσισε περὶ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ παρελθόντος προϋπολογισμοῦ.	

ΚΕΦ. Δ'. Προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὸν κλήρον.

Ἀπὸ τὴν ποσότητα τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀφαιρείται τὸ 1/2
κατὰ τὴν νεωτέραν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ὅθεν καὶ περιορί-
ζεται τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἰς δραχμὰς . . . . . 4,800.—

ΚΕΦ. Ε'. Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι παραδεκτὸν μετὰ τὴν προ-
σθήκην δραχ. 600 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ Κ. Ἀσωπίου, ὡς συμ-
φαινθέντος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν προσθήκην ταύτην ἐνε-
κρινεν ἡ ἐπιτροπὴ σας νὰ παραδεχθῆ, ἀλλ' ἐπικαλεῖται τὸν
ἀνεμόδιον ὑπουργὸν νὰ εἰσάξῃ νόμον περὶ τούτου διὰ τὴν ἐξαι-
ρέσιν ταύτην. Ὅθεν τὸ ποσὸν τούτου προέβη εἰς δρ. 117,600.—

Ἄρθρ. 2. Δαπάνη.

Ἀπὸ τὴν ποσότητα τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφαιρέθη-
σαν ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν δραχ. 3,000 ἐκ τῶν
εἰς ἐκδόσιν διδασκτικῶν βιβλίων προσδιοριζομένων
διὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο περιορίσθη εἰς δραχ. . . . . 7,800.—

Τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου δρ. 125,400.—

ΚΕΦ. Σ'. Ἀστεροσκοπεῖον.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο παραδεκτὸν ὡς καὶ πέ-
ρσι . . . . . δραχ. 1,840.—

ΚΕΦ. Ζ'. Βοτανικὸς κήπος.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου αὐδερμίαν ἐπιφέρει
παρατήρησιν, καὶ εἶναι παραδεκτὸν . . . . . δρ. 2,920.—

ΚΕΦ. Η'. Γυμνάσια.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι παραδεκτὸν μετὰ τὴν προ-
σθήκην τῆς δαπάνης δύο ἐτέρων Γυμνασίων, ἅτοι τῆς Τριπόλεως
καὶ Λαμίας, διὰ τὴν Ἑ'. Ἑξαμηνίαν.

Ἡ σύστασις τῶν ἐν Τριπόλει καὶ Λαμίᾳ Γυμνασίων εἶναι
ἀναγκασιότατη, καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν, τὴν ὁποίαν θέλει παρέξει
εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἀνωτέρω παιδείας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν
ὡς κεντρικῶν θέσεων, καὶ διότι θέλει παύσει ἡ τόση εἰς Ἀθήνας
συρροὴ τῶν μαθητῶν. Τὰ περὶ ἐν ὁ λόγος συστηθόμενα Γυμνά-
σια πρέπει νὰ ἴναι ὁμοίμορφα τοῖς λοιποῖς καὶ, ὅσον δυνατόν
τελειότερα, ἵνα καθίστανται καὶ τελειότεροι οἱ φοιτῶντες εἰς
αὐτὰ, μὴ δυνάμενοι δὲ, δι' ἀπορίαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ
Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον οἱ ὄνταῦθα σπουδάζοντες ἔχουσι πρό-
χειρον. Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καθήκον τῆς νὰ συστήσῃ διὰ τῆς
Βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁμοίμορρον τῆς τε διδασκαλίας
καὶ τῶν ἐξόδων εἰς ἅλα τὰ Γυμνάσια, καὶ τὸν κατὰ τὸν ἄρθρον τῆς

περί Γυμνασίων νόμου, ἵνα κανονιζομένων τελειότερον τῶν υποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τῶν διδασκόντων, συντελέσῃ ἕκαστος μὲ ζῆλον διακρίτερον εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῶν. Ὅθεν τὸ ὅλον τοῦ ἔθρου τούτου προσέθη εἰς δραχμὰς . . . . . 103,080.—

Ἄρθρον 2. Δαπάνη.

Εἰς τὸ ἔθρον τοῦτο προσετέθησαν τὰ ἑξῆς τῶν δύο Γυμνασίων Τριπόλεως καὶ Λαμίας δραχ. 660 τῆς 6'. Ἐξαμηνίας ἀρχερέθησαν δὲ κατὰ τὴν νεωτέραν ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ, ἀπὸ τῆν δαπάνην τῶν ἐξόδων τοῦ Γυμνασίου Ἀθηνῶν δρα. 840. Ἐπιθυμοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ ἰσαριθμοῦ τοὺς καθηγητὰς καὶ τὴν ταχότατα τῶν μαθημάτων ὁμοιόμορφως εἰς ὅλα τὰ Γυμνάσια, καθὼς καὶ τῶν ἐξόδων αὐτῶν, ἐκτὸς ἐκείνου τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὅποιον εὐρίσκειται εἰς διάφορον θέσιν, διὰ τὴν σύρρηξιν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν, ἀρχερέσῃ ἀπὸ τοῦ ἔθρου τὴν δαπάνην, τὴν χαρακτηριζομένην δι' ἐπισκοπὴν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Ναυπλίας δραχ. 300, καθὼς καὶ περιορίσασα τὴν μεθοδοσίαν τοῦ ὑπάρχοντος εἰς δραχ. 30 ἀντὶ 50, ὡς ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ ἄλλα, ἀρχερέσῃ δραχ. 340, τὸ ὅλον ἀραιωθῆναι ποσὸν δραχ. 540. Καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐσχηματίσθη εἰς δραχ. . . . . 12.580.—

Τὸ ὅλον δραχ. 115,660.—

ΚΕΦ. Θ'. Ἐκπαιδευτικὰ Σχολεῖα.

Ἄρθρον 1. Μισθοί.

Μεταξὺ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ψομοθεσίας παρὰ τῆς Βουλῆς ποσότητος, καὶ τῆς καταχωριζομένης εἰς τὸν υποβληθέντα προϋπολογισμόν ὑπάρχει διαφορὰ ἐπὶ ἐλάττω κατὰ δραχμὰς 8,200. Αὕτη δὲ προκύπτει ἀπὸ τῶν ἐλάττωσιν τῆς μεθοδοσίας διδασκαλικῶν τινῶν θέσεων καὶ τῶν ἀραιώσεων ἑτέρων. Τὸ Ὑπουργεῖον χάριν οἰκονομίας, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον ἢ ἀφαιρέσῃ πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε περιττόν, καὶ πρὸς χάριν πολυτελείας ἀνεπλήρωσε δὲ τὸ ἐλλείπον μὲ τὴν προσθήκην τινῶν ἀναγκαῖων σχολείων εἰς τινὰς δήμους, ἀνατεταμένους εἰς τὴν ἐκθεσίν του. Ἡ ἐπιτροπὴ σας, παραδεχομένη καὶ τὰς νέας ἐλαττώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιφέρει εἰς τὴν ἐκθεσίν του ὁ νῦν ὑπουργός, ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ζητούμενης εἰς τὸν προϋπολογισμόν ποσότητος τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐκθεσίν του Κ. ὑπουργοῦ ἐκ τῆς οἰκονομίας

τοῦ σχολείου Ἀθηνῶν . . . . . δρα. 4320—
 ἀπὸ τὸ σχολεῖον τῆς Αἰγίνης . . . . . » 360—
 ἀπὸ τὸ Σχολεῖον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου . . . . . » 1560—
 ἀπὸ τὸ Σχολεῖον τῆς Ἀρσυπόλεως . . . . . » 1200—
 ἀπὸ τὸ Σχολεῖον τῆς Ἀρσυτιδος . . . . . » 1560—

δρα. 9000—

Τὸ Σχολεῖον τοῦτο δὲν ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παραδεχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καθόσον αἱ σημερινὰ οἰκονομικὰ περιστάσις δὲν τὸ ἐπιτρέπουσι. Προσέθηται δὲ δραχ. 1560 διὰ τὸ Σχολεῖον τοῦ Πόρου, τὸ ὅποιον κατὰ παραδρομὴν δὲν ἐσχηματίσθη εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ὁ Ὑπουργός ἐξῆρτάτο νὰ προσεθῇ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ὅθεν, μετὰ τὴν προσθαφαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ποσοτήτων, τὸ ἄρθρον τοῦτο περιορίζεται εἰς δρα. 196800—

Ἄρθρον 2. Δαπάνη.

Τὴν ἀραίωσιν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν τελευταίαν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ παραδέχεται καὶ ἡ ἐπιτροπὴ σας, καὶ περιορίζει τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς δρα. 4100—

Τὸ ὅλον τοῦ Κεφαλαίου δρα. 200900—

ΚΕΦ. Γ'. Ὑπότροφοι.

Ἄρθρον 1. 2. Ὅρακοὶ καὶ τακτικοί.

Τὰ ἄρθρα 1. καὶ 2. παραδεχτά· συμφώνως δὲ μὲ τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἐξέφρασε καὶ ἄλλοτε ἡ Βουλὴ εἰς ὅλας τὰς συνόδους, συνιστᾷ καὶ ἕδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τῆς Βουλῆς νὰ λαμβάνωνται οἱ ὑπότροφοι ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἐξ ἐκείνων μάλιστα τῶν μαθητῶν, οὗτινες διακρίνονται, κατὰ τὸν περὶ τὴν παιδείαν ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν, ἐδικῶν δείγματα τῆς προόδου τῶν, πρὸς δὲ τὰς ταῦτα γνωρίζονται καὶ ὡς ἰνδεδεῖς. Περὶ τούτων ἀπάντων ἀπαιτεῖται νὰ εἰσαχθῇ νόμος εἰς τὴν ἐπιμήρησιν τῆς Βουλῆς, κανονίζων τὰ προσόντα τῶν ὑποτρόφων καὶ τὰς υποχρεώσεις αὐτῶν.

Ὅθεν τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δύο ἄρθρων ἀναβαίνει εἰς δρα. 20160.

Ἄρθρον 3 Ἐτακτικοί.

Ἡ δαπάνη τῶν ἐκτάκτων τούτων ὑποτρόφων θεωρεῖται ὅλας ἀνεπιμετρίαι, καὶ ἀπάδουσα πρὸς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον προστίθεται διότι, καθ' ἕξ πληροφορίας ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ, οἱ πλείους αὐτῶν δὲν ὑπάρχουσι τακτικοὶ μαθηταὶ εἰς κῆνιν ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, ἀλλὰ δίδεται χάριν περιθάλψεως. Ἡ ἐπιτροπὴ σας προτείνει, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, νὰ ἐκλείβῃ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐλευσμένου ἔτους ὅλο-

κλήρας αυτό το άρθρον· αν δὲ τὸ ὑπουργεῖον νομίῃ δίκαιον τὸ νὰ περιβάλλωνται αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν τῶν ἀγωνισῶν, δύναται νὰ προκαλέσῃ νόμον ἀπὸ τὰς Βουλὰς, καὶ νὰ τοὺς ὑποβάλλῃ εἰς τακτικὴν σὺνταξιν. Ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος παραδέχεται τὴν πληρωθεῖσαν ἄ. τριμηνίαν τοῦ ἔτους δι' ὅλους ἐν γένει μεταβιβάσει δὲ τὴν δαπάνην τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ὑποτρόφου Δ. Ὁρλώφ, ὡς ἐξακολουθοῦντος τὰς σπουδὰς του ἐκεῖ τακτικῶς, εἰς τὸ ἀρθρ. 5 τῶν εἰς τὴν Εὐρώπην ὑποτρόφων. Παραδέχεται ἐπίσης καὶ τὴν δαπάνην τῶν Ἑμμ. Δ. Βαλισσαρίου, καὶ Α. Θεοδωράκη, ὡς ἐξακολουθοῦντων τακτικῶς τὰς σπουδὰς των, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, καὶ τοὺς ὁποίους εὐχεται νὰ μεταβιβάσῃ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ἐπόμενον, εἰς τὴν τάξιν τῶν τακτικῶν.

Ὅθεν τὸ ἀρθρον τοῦτο μετὰ τὴν ἀραίρεσιν ὅλων αὐτῶν περιωρίσθη εἰς δραχμὰς 1,680

"Ἀρθρον 4. Κορκάτων.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο παραδεκτὸν . . . . . δρ. 18,000.

"Ἀρθρον 3. Εὐρώπης.

Ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑποτρόφων μένουσι μόνον τρεῖς, μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ μεταβιβάσθεις ἀπὸ τοῦ ἀρθρ. 3. Δ. Ὁρλώφ· οἱ δὲ ἕτεροι, οἱ μὲν ἐπαυσαν τὰς σπουδὰς των, οἱ δὲ τελειοῦν κατὰ τὸ τ. ε. ὅθεν ἡ δαπάνη αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων ἀναβαίνει εἰς δραχ. 6,344

ἡ δὲ δαπάνη τοῦ ὅλου κεφαλαίου εἰς δρ. 46,184

ΚΕΦ. ΙΑ'. Βελιθηκη.

"Ἀρθρον 1.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο παραδεκτὸν ὡς ἔχει δρ. 7,320

"Ἀρθρον 2. Δαπάνη.

Ἀπὸ τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀφαιρέθησαν δραχ. 3,000, κατὰ τὴν νεωτέραν ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσδιορισμένου εἰς ἀγορὰν ἐπιβλιῶν ὅθεν μένουσι δραχ. 5,200

Τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου . . . . . δρ. 12,520

ΚΕΦ. ΙΒ'.

"Ἀρθρον 1. Φυσικοῖστορικὴ ἑταιρεία.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου οὐδεμίαν ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ παρατήρησιν, καὶ εἶναι παραδεκτὸν . . . . . δραχ. 3,000.

ΚΕΦ. ΙΓ'. Ἀρχαιολογία.

Ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἂν καὶ ὁ ὑπουργὸς κάμνη ἐλάττωσιν εἰς τὴν νεωτέραν ἐκθεσίν του, κατὰ δραχμὰς 1,500, ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει τὰ κειμήλια τῆς προγονικῆς τοῦ ἔθνους εὐκλείας ὅθεν μένει ὡς ἦτο δραχμὰς 10,276:20

ΚΕΦ. ΙΔ'. Δημιόδοιασκαλία.

Τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ἐθεώρησε πάντοτε ἡ Βουλὴ, ὡς τὴν ἀναγκαϊοτέραν καὶ ἀξιοτέραν μεγαλειτέρας προσοχῆς καὶ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ, ἐκτὸς ὅτι χρησιμεύει ἀπολύτως εἰς τὰς καθημερινὰς ἐργασίας τοῦ λαοῦ, καθιστᾶται ἰδιαιτέρως ἀναγκαῖα εἰς τὴν πολυκληθεστέραν μάλιστα τάξιν, ἥτις στερεῖται καὶ μέσων καὶ τρόπων διὰ τὴν ἀρχικὴν τοῦ ἀνθρώπου διάπλασιν, τούτων ἕνεκα συνιστῶσα ἀνέκαθεν ἡ Βουλὴ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρραδίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐψηφίσαστο συνδρομὴν ἀνάλογον καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ κράτους, ἥτις μέχρι τοῦδε δὲν ἐφηρμώσθη καθ' ὁλοκληρίαν, ἴσως διὰ τὴν ἕλλειψιν τῶν μέσων τινῶν δήμων, εἴτε καὶ τὴν ὀλιγομίαν ἄλλων. Τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἀπαξ παρὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασισθέντων ἐπιθυμοῦσα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ σας δὲν παραδέχθη τὴν ἐλάττωσιν τῶν δραχ. 52,400 τῶν προτεινομένων εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ νῦν ὑπουργοῦ, ἀλλὰ μάλιστα ἐπικαλεῖται διὰ τῆς Βουλῆς τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν αὐτοῦ νὰ συστηθῶσι τοιαῦτα σχολεῖα καὶ εἰς τοὺς δήμους ἐκεῖνους, ὅπου εἰσέτι δὲν ἐσυστήθησαν, χορηγοῦμένη ἀναλόγως εἰς ὅλα τῆς πρὸ πολλοῦ ψηφισθείσης βοήθειαι. Διὸ καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο μένει ἀναλλοίωτον, ὅπως ὑπάρχει εἰς τὸν προϋπολογισμόν, συμποσούμενον εἰς δρ. 161,369.—

Περαινοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν παρούσαν ἐκθεσίν της, νομίζει καθ' ἡκὸν της νὰ ὑπευθυμίσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς Βουλῆς νὰ καταβληθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι προσπάθειαι περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαφόρων κληροδοτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων, καθόσον μάλιστα πολλάκις περὶ τούτου λόγος ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐξήχθη μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν προτροπῶν τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπιθυμῇ νὰ ἴδῃ ὅχι μόνον ἐξηραλισμένην τὴν περιουσίαν ταύτην τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ παραγωγὴν τῶν ὠφελειῶν πρὸς τὰς ὁποίας οἱ διαβέται τὰ ἀφιερώσαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 26 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Ἀ. . . . .

Εισακότως και ὁ εισηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσὶν ἔχουσαν οὕτως·

ε ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Διαξελθούσα ἡ ἐπιτροπὴ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ προκειμένου ὑπουργείου, καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς οικονομικὰς τοῦ Κράτους ἀνάγκας ἐπέφερε τὰς ἐπομένους ἐλαττώσεις, ἐπιφυλαττομένη νὰ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν συζήτησιν τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐκτενέστερον, καὶ νὰ δώσῃ τοὺς λόγους, δι' ὧν ἐπίεισθη νὰ προέλθῃ εἰς τὰς οικονομίας ταύτας.

ΚΕΦ. Α'. Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου ἐνεκρίθη ν' ἀφαιρηθῇ ὁ εἰς τμηματάρχης, ὡς ἀπαρκοῦντος τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, διὰ τὰς ὀλίγας τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀργασίας· ἀφαιρεῖται ὅθεν ὁ μισθὸς ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1848, μῆνας 8, ἀνὰ 300 δραχ. κατὰ μῆνα δραχ. 2400· καὶ οὕτω τὸ πᾶσόν τοῦ ἄρθρ. τούτου περιορίζεται εἰς δραχ. 35,700

ΚΕΦ. Α'. Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον τούτου τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπέφερε τὰς ἀκολουθοῦσας ἐλαττώσεις:

- 1) Τὴν γραφικὴν ὕλην ἀπὸ δραχμὰς 1500 περιορίσεν εἰς δραχμὰς 1200.
- 2) Τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα ἀπὸ δραχ. 4000 περιορίσεν εἰς 2500, διότι, μὴ ὑπαρχουσῶν εἰς ἐνέργειαν τῶν 3 πρεσβειῶν Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ Ρωσίας, τόσαι ἀρκοῦν.
- 3) Τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑπουργικῆς ἀμαξίας ἀπὸ 2400 περιορίσθησαν εἰς 1600, διότι τόσα ἦτο καὶ κατὰ τὸ 1847.
- 4) Τὸ ἐκ δραχ. 300 ἐξοδὸν διὰ ναύλους καὶ λοιπὰ ἀφηρέθη.
- 5) Τὸ διὰ κατεπειγούσας γραφικὰς ἐργασίας ἐξοδὸν ἐκ δραχ. 500 ἀφηρέθη, διότι τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου ἀρκεῖ εἰς τὰς ἐργασίας του.

Κατὰ συνέπειαν τὸ πᾶσόν τοῦ ἄρθρου τούτου περιορίσθη εἰς δραχμὰς 11,250

ΚΕΦ. Β'. Ἄρθρ. 1.

Ὁ μισθὸς τοῦ πρέσβευτος τῆς Τουρκίας, ὡς μὴ διαρρηθέντος,

εἰσέτι, ἐκπίπτεται μέχρι τέλους Ἀπριλίου τ. ε. διὰ μῆνας 4, ἤτοι δραχμὰς 11666.

Τοῦ συμβούλου διερμηνείας περιορίζεται ὁ μισθὸς μόνον εἰς δραχ. 500 καὶ προέρχεται ἐλαττώσις δραχ. 1200.

Τοῦ 1 γραμματέως ὁ μισθὸς περιορίζεται εἰς δραχ. 300 καὶ ἐπιγίνεται ἐλαττώσις δραχ. 1200.

Τοῦ ἀκολουθοῦ ὁ μισθὸς περιορίζεται εἰς δραχ. 200 ἀπὸ 250 ὅπου σημειοῦται, καὶ ἐλαττωτάτι τὸ πᾶσόν κατὰ δραχ. 600 ἐτησίως.

Τὸ ἐκ δραχ. 50840 πᾶσόν τοῦ κεφαλαίου τούτου περιορίζεται διὰ τῶν ἀφαιρέσεων εἰς δραχ. 36174.

ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐκ δραχ. 6750, ἄρθρον τοῦ γ'. κεφαλαίου, περιορίζεται εἰς δραχ. 3000 μόνον· δηλαδή εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ διερμηνείας τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν· ὅλα τὰ λοιπὰ ἀφαιροῦνται, διότι οὕτω ἀπεράσισεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν παρελθόντων προϋπολογισμῶν.

ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρ. 2.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπορρίπτονται καὶ τὰ γραφικὰ ἐξοδα τῶν ἐπιτροπῶν ἐκ δραχ. 2400.

Τὸ γ'. κεφαλαίον ὅθεν ἐκ δραχ. 9150 περιορίζεται εἰς δραχμὰς 3000.

ΚΕΦ. Δ'. Ἄρθρ. 1.

Τῆς πρώτης διασκευῆς τὰ ἐξοδα τοῦ πρέσβευτος τῆς Τουρκίας ἀπὸ 7500 περιορίζονται εἰς δρ. 5000 μετὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ ληφθῇ ὁρонтὶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ἀγοραζομένων ἐπιπλῶν.

ΚΕΦ. Δ'. Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδίου τοῦ πρέσβευτος ἀπὸ δραχ. 2500 περιορίζονται εἰς δραχ. 1500.

ΚΕΦ. Δ'. Ἄρθρ. 3.

Τὸ πᾶσόν τῶν ἀπροβλέπτων ἐξόδων ἀπὸ 8000 περιορίζεται εἰς δραχ. 4000.

Τὸ ἐκ δραχ. 23000 δ'. κεφ. διὰ τῶν ἐπιτελεθεισῶν ἐλαττώσεων περιορίσθη εἰς δραχ. 1500.

ΚΕΦ. Σ'.

Ἄρθρ. 1. Προξενικὴ ὑπηρεσία.

Οἱ μισθοὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων περιορίσθησαν ὡς ἀκολουθεῖ.

Τοῦ προξένου τῆς Σμύρνης ἀπὸ 708:33 εἰς 600· ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 1300.

Τοῦ υποπροξένου γραμματέως ἀπὸ 232:50 εἰς 200· ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 390.

Τοῦ ἁ διερμηνέως ἀπὸ 161:50 εἰς 150· ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 138.

Τοῦ β' διερμηνέως ἀπὸ 114 εἰς 100· ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 168.

Τοῦ προξένου τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ 583:33 εἰς 500· ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 1000.

Τοῦ γραμματέως ἀπὸ 83:33 εἰς δραχ. 80· ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 48.

Τοῦ προξένου τῆς Πρεβέζης ὁ ἐκ δραχ. 500 μισθὸς περιορίζεται εἰς δραχμὰς 400, καὶ προσγίνεται ἐλάττωσις ἑτησίως 1200 δραχμ.

Τοῦ γραμματέως ὁ μισθὸς ἀπὸ 142:50 εἰς 140· καὶ ἐπέρχεται ἑτησίᾳ ἐλάττωσις δραχ. 30.

Ὁ ἐκ δραχ. 440 τοῦ προξένου τῆς Κρήτης μισθὸς περιορίζεται εἰς 400, καὶ προσγίνεται ἐλάττωσις ἑτησίως δραχ. 480.

Τοῦ γραμματέως ἀπὸ 142 50/00 περιορίζεται εἰς 140, καὶ φέρει ἐλάττωσιν ἑτησίᾳ κατὰ δραχ. 30.

Ὁ ἐκ δραχ. 4200 ἑτησίως μισθὸς τοῦ ἐν Ηερυττῷ προξένου περιορίσθη εἰς δρ. 3600, καὶ προσγίνεται ἐλάττωσις δρ. 600.

Τοῦ υποπροξένου Γαλατσίου ὁ μισθὸς περιορίζεται εἰς 300 δραχ. καὶ προσγίνεται ἑτησίως ἐλάττωσις ἐκ δρ. 1200.

Τοῦ υποπροξένου Ἰβραήλας εἰς δραχ. 300, καὶ ἐπέρχεται ἐλάττωσις ἑτησίως δραχ. 600.

Τοῦ υποπροξένου Βώλου εἰς δραχ. 300, καὶ ἐπέρχεται ἐλάττωσις δραχ. 222.

Ὁ υποπροξένος τῆς Κερκύρας ἐλάμβανε μέχρι τοῦδε ἑτησίως δραχ. 1710· ἦδη δὲ τὸ 1848 κινήθη ὁ μισθὸς του εἰς δραχ. 4200 ἀνευ νόμου καὶ ἐκπίπτονται δραχ. 2490.

Ὅθεν τὸ ἐκ δραχ. 107351 ἀρθρ. 1 τοῦ Κερ. τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἐλαττοῦται κατὰ δρ. 9888 καὶ μένουσι δρ. 97,463

Κερ. 5.

Ἄρθρ. 2. Γραφικὰ τῶν προξενείων ἐξοδα.

Τὰ διδόμενα εἰς γραφικὴν τῶν προξενείων ὑπηρεσίαν ἐξοδα περιορίζονται ὡς ἀκολουθεῖ

Διὰ τὸ γραφ. τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας	δρ. 10,000
Διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ προξενίου Σμύρνης	» 1,200
Ὁμοίως Θεσσαλονίκης	» 800
» Πρεβέζης	» 700
» Κρήτης	» 800
» Τεργέστης	» 500
» Γαλατσίου	» 800
» Ἰβραήλας	» 800
	<hr/>
	15,600

Εἰς τὸ ἐκ δραχ. 22,700 ἀρθρον τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐπλήθην ἐλάττωσις κατὰ δραχ. 7,100.

Τὸ ζητούμενον ὅθεν ὀλίγον ποσὸν διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀνάβαινεν εἰς δραχ. 257,091· ἀρκίσει δὲ τῶν ἐπιπλεονεχουσῶν ἐλαττώσεων ἐκ δραχ. 51,104, περιορίσθη εἰς δραχ. 205,987, καὶ τούτου τὴν παραδοχὴν προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας, πρὶν δοῦσα τέλος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργεῖου τούτου ἐπιβεβαιώσασαι τῆς, ἐκρίνε πρέπον νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἀκολουθοῦντας παρατηρήσεις τῆς, ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν προξενείων, συμφώνως μὲ τὰ παρὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασισθέντα καὶ εἰς τὸν παρελθόντα τοῦ 1847 προϋπολογισμὸν καὶ εἰς τοὺς πρό αὐτοῦ.

Α) Ὅτι πρέπει νὰ μισθοδοτοῦνται τὰ προσδοκώμενα προξενεῖα καὶ τὸ πλεονάζον ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῶν ποσῶν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον, πρὸς ἀνακούρτισιν τῶν ὄσων μισθῶν καταβάλλει εἰς τὰ σιδηρικὰ πρόσοδον δίδοντα ἄλλα προξενεῖα. Τοιαῦτα δὲ προξενεῖα εἶναι ἀρκατὰ, καὶ περὶ αὐτῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη, καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε.

Β) Νὰ κωνισθῶσι τὰ περὶ εἰσπράξεως τῶν προξενείων, καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἀκριβέστερον ἔλεγχον, καὶ ὅχι ὡς μέχρι τοῦδε συμβαίνει εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν ΚΚ. Προξενείων, ἐνῶ τὸ διάταγμα τοῖς δίδει μισθὸν, μετὰ δέκα ἐτῶν νὰ τοῖς παραχωρῶνται τὰ περιπλέον εἰσπραχθέντα, τῶν ὅποιον τὰ ποσὰ ἀναβαίνουν εἰς πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, ἐνῶ ἄλλοι πρὸς τὸν σκοπὸν μόνον τῆς εἰσπράξεως μισθοδοτοῦνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τῆ 28 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπιτηδὴς Εὐσθρ. Μ. Περὶ σφραγῆς

Προς τὸν βουλευτὴν Ὀλυμπίας Ν. Δ. Μοσχούλαν ἐχαρηγῆθη ἄδεια ἀπουσίας μηνιαία ὑπὸ τὸν παρὰ τῆς βουλῆς τεθειμένον ἔρον.

Τελευταίον ὁ προεδρεύων διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὧρα 2 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ἐξερ. Μ. Παρίσσης.

Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.

Τῆς 30 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιαστοῦ τεσσαρακοσταῦ ὀγδόου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεριαίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλέντος δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου εἰσηγητῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν περὶ τούτου ἔχουσαν οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἐξελέγξασα ἡ ἐπιτροπὴ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐνέκρινε νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐλαττώσεις, περὶ τῶν ὁποίων θέλει δώσῃ τὸν λόγον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς βουλῆς.

ΚΕΦ. Α'. Ἄρθρον 1.

Τοῦ μὴ διορισθέντος τμηματάρχου εἰσέτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκπίπτεται ὁ μισθὸς μέχρι τέλους τ. μ. ἀνά δραχ. 300 κατὰ μῆνα, τὸ ὅλον δραχ. 1200· καὶ τὸ ἐκ δραχ. 25,320 ποσὸν τοῦ 1. ἄρθρου περιορίζεται εἰς δραχ. 24,120.

Ἄρθ. 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ ὕλικου τοῦ ὑπουργείου ἐγίνεσαν αἱ ἀκόλουθοι ἐλαττώσεις·

1) Αἱ δραχ. 1700 τῆς γραφικῆς ὕλης περιορίζονται εἰς δραχμὰς 1200.

2) Αἱ δραχμαὶ 350 διὰ θέρημανσιν καὶ φωτισμὸν ἐλαττοῦνται εἰς δραχμὰς 250.

3) Αἱ δραχμαὶ 200 διὰ ἀποσκυτῆν τοῦ γραφείου εἰς δραχμὰς 100.

4) Αἱ δραχμαὶ 1000 διὰ συνδρομὰς εἰς ἐφημερίδας κλπ. περιορίζονται εἰς δραχμὰς 500.

Τὸ 2. ὄθεν ἄρθρον τοῦ Α. κεφαλαίου ἀπὸ 5,350, περιορίσθη εἰς δραχμὰς 4,150.

ΚΕΦ. Β'. Ἄρθρον 1.

Ἐκπίπτεται ὁ μισθὸς τοῦ εἰσαγγελλέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ δύο μῆνας, ὡς μὴ διορισθέντος, δραχμὰς 1000.

Τὸ ἐκ δραχ. 52,340 ποσὸν τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ Β'. κεφαλαίου περιορίζεται εἰς δραχ. 51,340.

ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρον 1.

Ἐκπίπτεται τοῦ ἐνὸς ἀνταγγελλέως τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὁ μισθὸς δι' ὅλον τὸ ἔτος δραχμὰς 2,400.

Παράγραφος 2'. Διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ παρόντος ἔτους, ἐκπίπτεται ὁ μισθὸς τοῦ εἰσαγγελλέως Τριπόλεως, ὡς μὴ διορισθέντος, δραχ. 900.

Τὸ ἐκ δραχ. 310,210 ποσὸν τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀπαιτούμενον διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν πρωτοδικείων, περιορίσθη εἰς δραχ. 306,900.

Ἄρθ. 2.

Ἡ διὰ τὸ ὕλικόν τῶν πρωτοδικείων αἰτουμένη δαπάνη ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 45,960, ἧτοι πλεόν τῆς τὸ 1847 αἰτηθείσης κατὰ δραχ. 4,360. Ἡ ἀύξισις δὲ αὕτη προήλθεν, ἕνεκα τῆς ἀύξανόμενης προσεπιχορηγήσεως τῆς γραφικῆς ὕλης εἰς διάφορα γραφεῖα τῶν πρωτοδικείων· τὴν ἀύξισιν ταύτην μὴ παραδεχθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ περιορίσθη τὸ ποσὸν τούτου τοῦ ἄρθρου εἰς δραχ. 41,600.

ΚΕΦ. Ζ'. Ἄρθ. 1.

Ἀπὸ τὸ ἐκ δραχ. 4,900 ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ἐνοίκιον σουλακῶν ἀρροῖθι τὸ πρῶτον τῶν δραχμῶν 518 δι' ἐνοί-

χοπάνες ενοικιάσεις φυλακῶν καὶ περιορίζεται τὸ ποσὸν εἰς δραχμὰς 4,352.

ΚΕΦ. II. Ἄρθρ. 3.

Αἱ δραχμαὶ 800 τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ενοικίον τῶν ἀνακριτηρίων ἐκπίπτουσι καθ' ὁλοκλήριον, ὡς δυναμένον τῶν ἀνακριτῶν νὰ ἐργάζωνται ἐντὸς τῶν πρωτοδικείων.

Τὸ διὰ τὸ 1848 ἀπαιτούμενον ὀλίγον ποσὸν διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχμ. 948,715, διὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν ἐλαττώσεων περιορίζεται εἰς δραχμὰς 936,207, καὶ τούτου τὴν παραδοχὴν συνιστᾷ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐ. Μ. Παρίσσος.

Ἀνεγνωσθὲν ἔπειτα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ἀ. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῷ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐχούσης αὐτὸ.

Ἐπὶ τοῦ Καρ. Α'. Κεντρικῆ Διοικήσεως.

Ἐ Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐπιτιμωμένη διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου πλείωσις συγκριθεὶς ἐκ δραχμ. 60,720 ἔτος ἔλαττον τῆς διὰ τὸ 1247 ἔτος φερραθείσης κατὰ δραχμ. 3,727. 87/100 ἀφαιρῆται εἰς τὸν παρὶ ὀργανισμόν τῶν ὑπουργείων νόμον· ἀλλὰ εἰς δύναται ἡ ἐπιτροπὴ ν' ἀποσιωπήσῃ, ὅτι εἰς ἐπιβίβη ὡς πρὸς τὴν βαθμολογικὴν τάξιν τῶν τε γραμματέων καὶ γραφείων ἢ ἐπιτηρηθεισῶν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς αὐστηρῆς οἰκονομίας ἴση ἀναλογία, μετὰ τῆς τάξεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ὅθεν ἀναγκαζομένη νὰ συστήσῃ στενοῦς πρὸς τὴν βουλὴν τὸ μέτρον τούτου· ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁμοίου ὑπόκειται ἐπιβίβη ἐλαττώσειν, πέποιθεν, ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐπιτεθῆ τὴν σύσταίν τῆς ταύτης, τροποποιεῖν τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματέων καὶ γραφείων ἀπὸ 4. Μαΐου τρέχοντος ἔτους κατὰ τὴν ἀκόλουθον βαθμολογικὴν τάξιν.

Δέκα γραμματεῖς	}	5 Α'. τάξεως
		5 Β'. »
Δέκα γραφεῖς	}	4 Α'. τάξεως
		3 Β'. »
		3 Γ'. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός ὅτι εἰ ὅσον ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόησε παρατηρεῖ ἀξιόπαιδόν τινα τάξιν πρὸς περιστολὴν τῶν ἐξόδων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ ἀρκούντως ἐφρόντισε, διό ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἐπήνεγκεν οὐχὶ σμικρὰς ἐλαττώσεις· ἤθελε δὲ καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ἐκπληρώσει πρὸς μείζονα τῶν ἐξόδων οἰκονομίαν, εἰάν δὲν ἦτο εὐσεὶ δυσκατάρθωτος. Παρα-

τηρεῖ δ' ὅτι πολλὰ τοιαῦτα μέσα οἰκονομίας μακροῦθεν μὲν φαίνονται ἐπιτήρητα, ἐκ τοῦ σίγουρου ὅμως καὶ διὰ τῆς πείρας γνωρίζεται τὸ δυσκατάρθωτον τούτων. Διὸ ἐνθυμίζεται ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περιόδον ἐκτιμώντες οἱ βουλευταὶ τὸ δυσχερές τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων, τὸν αὐτὸν ἐζήτησαν νὰ θέσωσι περιορισμὸν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων καὶ ἀπέτησαν τούτο παρὰ τοῦ τότε ὑπουργείου, θεωροῦντες, ὡς εἶπε, τὸ πρᾶγμα κατορθωτὸν· ἀλλ' ἡ πείρα εἴησε τὰς ἐλπίδας τῶν, καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ πράξωσι τι. Καὶ ἀληθῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γείνη τοιοῦτος περιορισμὸς, διότι πᾶς δυνατὰ τις, ἀντὶ νὰ προβιβάσῃ τὸν τίμιον καὶ πρὸ πολλοῦ ἐργαζόμενον ὑπάλληλον, νὰ καταβιβάσῃ αὐτὸν εἰς ἐλάττωσα θέσιν καὶ τὸν ἀεὶ τῆς ὑπουργικῆς γραμματείας νὰ κέρηθαι, ἐν ᾧ ἡ μόνον τοῦ ὑπάλληλου ἀριετιῆ εἶναι ἡ προαγωγὴ του; Τούτου οὐ μόνον δύσκολον καὶ ἀδίκον εἶναι ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑπερσειαν ἐπιβλαβές. Διότι μεραίνεται οὕτως ὁ ἕλεος, καὶ ἡ ὑπερσεια νικροῦται· εἰάν δὲ θέσει τῶν ὑπουργείων δὲν ἦσαν, τυχόν, πλήρη, εὐκολώτερον ἴσως ἐγίνετο τούτο καὶ κίνητο νὰ τακτοποιηθῆ τὸ προσωπικὸν· ἀλλ' ἀφοῦ αὐταὶ κατέχονται πρὸ πολλοῦ, καὶ ἕκαστος τῶν ὑπαλλήλων ἔχει τὸν βαθμὸν αὐτοῦ, δύσκολοι ἀποβάνει πᾶσα τροποποίησις· ἄλλως τε, παρατηρεῖ ὅτι ὁ νόμος δὲ δοῖται κυρίως τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑπαλλήλων, καὶ συνίσκειν εἰς τὸ σῶμα τὴν ἀναλλοίωτον τοῦ ἀριθμοῦ παραδοχὴν δι' οὗς ἐζήθηκε λόγους.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι εἰς ἐπιβίβη τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ δοῖται ἡ βουλὴ εἰς τὸν ὑπουργόν, τίνα ὑπάλληλον πρέπει νὰ ἐξηγῆ τῆς τάξεως γραμματέων καὶ τίνα β', διότι ἡ βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀπορριβῆ ἐν γνώσει, καὶ μόνος ὁ ὑπουργός εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις παντός ὑπαλλήλου. Διὸ ἀπορρίνεται νὰ παραδεχθῆ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἀπάντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦτο νὰ ἐπιβιβάσῃ πρὸς τὸν ὑπουργόν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ προβιβάσῃ τούτων ἢ ἐκείνων· ἀλλὰ σύμφωνα μετὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενα συνίσταται τὴν βαθμολογικὴν τάξιν τῶν ὑπαλλήλων, διὰ νὰ προκύβῃ ἡ ἐκ ταύτης οἰκονομία, πρὸς ἣν κυρίως ἀπέβλεπεν· ἀλλ' ἀφοῦ ὁ ὑπουργός δὲν δύναται νὰ παραδεχθῆ τούτο, δὲν ἐπιμένει πλείωτερον, πεισθεὶς εἰς ὅσον ὁ ὑπουργός παρετήρησεν.

Ἐπήνεγκεν ὁ ὑπουργός ὅτι ἀσπαζέται μὲν τὴν καλῶς ἐννοουμένην οἰκονομίαν, οὐχὶ δὲ καὶ πᾶν μέτρον δυναμένον τούναντιον

νά βλάβη. Διότι ενώ το προσωπικόν του γραφείου είχε ανάγκην αύξησεως, και οι έν αυτό υπάλληλοι ανέδεχθησαν νά διαζώσωσι μόνοι τήν υπηρεσίαν, τούτο δ' ου σμικράν παρέχει ωφέλειαν, δέν έννοει πώς είναι δυνατόν ήδη νά καταβιβασθώσι και ούτοι εκ του ίδιου βαθμού.

Αντέλεξεν άλλος ότι περιττή αποβαίνει τότε πάσα βαθμολογίας διάκρισις, και ή ύπουργός δύναται ένα μόνον ε' τάξεως γραμματέα νά έχη διά τόν τύπον, όλους δέ τούς λοιπούς νά προεβιάσθ, αφ ου έμμένη εις τό άριστον του προσωπικού.

Παρατηρήσαντος δέ του ύπουργού ότι ή τιαούτη βαθμολογική τάξις θέλει αφεύκτως προκαλέσει τήν ανάγκην νέας προσθήκης υπαλλήλων, τό όποιον θέλει αύξήσει αντί νά ελαττώσθ τήν δαπάνην, προσέθηκεν άλλος ότι ή έπιτροπή ώρμήθη εις τας παρατηρήσεις της ταύτας μόνον εκ πνεύματος οικονομίας. Αλλ' αφού ή ύπουργός νομίζει ότι δέν δύναται νά πράξη τούτο, φρονει ότι τό σώμα δέν πρέπει νά έπιμείνη, διότι εάν ή ύπουργός ήδύνατο, δέν ήθελε θεθαίως διατάξει νά παραδεχθ ή και τούτο της οικονομίας τό μέτρον.

Επί τούτοις έρωτηθείσα ή βουλή, εάν παραδέχεται τήν παρά της έπιτροπής προτεινομένην βαθμολογικήν τάξιν, απεφάνητο δι' αναστάσεως άπορατικώς. Έρωτηθείσα δ' έπειτα εάν παραδέχεται τό άρθρον ώς έχει εις τόν προϋπολογισμόν, παρεδέχθη αυτό δι' αναστάσεως· έχει δ' ούτω.

Κεντρική διοίκησις,

« Κεφ. Α. άρθρ. 1. προσωπικόν δραχ. . . 60,720. »

Αναλαβόντος δέ τήν έδραν του Κ. Προέδρου, ανεγνώσθη και τό 2 άρθρου μετά της επ' αυτού γνωματοδότησεως της έπιτροπής έχούσης ούτω:

1. Άρθρον 2. Επί του άρθρου τούτου ένδιαλαμβάνοντος τά έξοδα υπηρεσίας του ύπουργείου, συνιστάμενα εις δραχμάς 17,433. 33|100, ήτοι έλαττον της ψηφισθείσης κατά τό παρελθόν έτος πιστώσεως κατά δραχ. 26. 33|400 ήναγκάσθη ή έπιτροπή νά έπιφέρη τας εξής ελαττώσεις μεταρρυθμιζουσα τά έν τοις ακόλουθοις παραγράφοις ποσά.

2. Το διά χάρτην ή άλλην γραφικήν ύλην ποσόν . . . . . δρα. 3,000.—

3. Το δι' έφημερίδας και βιβλία, έπιπλα κλπ. εις δρα. 2,000.—

4. Το δι' άντιμισθίαν δικηγορικών συμβουλών εκ δρα. 4,500.—

5. Το προς άποστολήν υπαλλήλων έπίσης εκ δραχ. 3,000.—

7. Και τό προς πληρωμήν έννοκίου του επί των θετικών έπιτροπής καταστήματος εκ δραχ. . . . . 4,233. 33|100

Όσοι προκύπτει ελαττώσεως δραχ. . . . . 7,233. 33|100. »

Επί ταύτης λαβών τόν λόγον παρατήρησαν ή ύπουργός ότι παρακαλει τήν έπιτροπήν νά προσέξη εις τας παρατηρήσεις αύτου, ινα μή τυχόν παραλύσθ ή ύπηρεσία διά λόγους οικονομίας επιβλαβούς. Και καθ' όσον μόν άφορα τήν εις τήν γραφικήν ύλην επενεχθείσαν ελάττωσιν, δέν ήλιπε νά δείξη ή έπιτροπή τιαούτην προς τόν ύπουργόν δυσπιστίαν, αφαιρούσα 500 δραχ. εκ της άγορας χάρτου, μελάνης κλπ. Παρατηρεί δ' ότι, εάν αντί τών 500 δραχμών και 1000 περισσεύωσιν, ουδεις θεθαίως θέλει τας σφετερισθ ή και θέλουσι μείνει εις τό δημόσιον. Εάν δέ τούναντίον και αι 500 γείνωσιν άπαραίτητοι, διατί άνευ λόγου νά δεσμευθ ή ύπηρεσία και εκ σμικρών νά έμποδίζηται εις τά έργα της; Εκτός δέ τούτου τά έξοδα ταύτα πολλάκις πρό πολλού ύπολογισθέντα, εκ πείρας ώρισθησαν ως αναγκαία και δέν δύναται νά ελαττωθώσι. Διότι προς χρῆσιν ρητήν καθιερωθέντα, δέν είναι άμοιβή τις ύπερ προσώπων, τήν όποιαν δύνασθε ίσως νά ελαττώσωμεν. Συνίστασι λοιπόν τήν παραδοχήν ολοκληρου του ποσού, διότι ή ύπηρεσία δέν ώφελείται άπλώς εκ της οικονομίας, άλλ' εκ της ακριβοϋς και φρονίμου δαπάνης. Περί δε τών έφημερίδων, βιβλίων κλπ. ώσαύτως παρατηρεί ότι τό ύπουργείον έχει και τούτων ανάγκην, διότι και οι ύπουργοι και οι εισήγεται άπαιτείται νά συμβουλευώνται ταύτα ως συντελεστικά ούσιωδώς εις τά έργα των. Περιπλέον, εκ του ποσού τούτου γίνεται πολλάκις συνδρομή έπιωφελών συγγραμμάτων, των όποιών οι φιλόκαλοι εκδόται, μή έχοντες τά προς εκτύπωσιν, ενθαρρύνονται ούκ' όλίγον προς διάδοσιν των γνώσεων και των φράτων των. Εάν λοιπόν ή βουλή έμμένη νά ελλείψη ή εκ της ήθικης ταύτης τροφής ωφέλεια, τό κατ' αυτόν δέν αντίτειναι και δύναται νά τό πράξη. Αλλ' άρα γε δέν έπρεπε μάλλον νά όρισθ ότι πρέπει νά γίνηται ή αναγκαία μόνον προς ταύτα δαπάνη, αντί δια ποσότητος ρητης και άμεταβλήτου νά δεσμευώται ή εκ τούτων ωφέλεια; Αναθέτων δ' εις τήν άπόφασιν της βουλής τά περί τούτου, παρατηρεί ότι ή διά τας δικηγορικάς συμβουλάς δαπάνη καθίσταται αναγκαία, διότι υπάρχουν πολλά μεταξύ του δημοσίου και των ιδιωτών φιλονεικούμενα οικώπεδα, περί των όποιών πρέπει νά λαμβάνωνται τιαούται δικηγορικά συμβουλαί. Απόδειξις δέ της τιαούτης ανάγκης είναι ότι κατ' αυτάς έχασε τό δημόσιον δύο ή τρεις δίκας. αφού δε πολλαί παρουσιάζονται αίτήσεις ιδιωτών προτεινόντων, ότι εάν δέν αποζημιωθώσι, θέλουσιν έναίξει τό δημόσιον, δέν είναι άναγκάσιον νά ρωτιζήται ή Κυβέρνησις επό

τοιούτας συμβουλίας δικηγόρων, ἐξ ὧν θέλει καθοδηγεῖσθαι εἰν πρέπει νὰ συμβιβάζηται μετ' αὐτῶν, ἢ νὰ τοῦς ἀποζημιώσῃ; Τὴν ἀνάγκην ταύτην θεωρεῖ ἀπαραίτητον καὶ ἐπομένως εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει τὴν ἀναγνωρίσει τὸ νόμον. Περὶ δὲ τῆς ἀποστολῆς ὑπαλλήλων, παρατηρεῖ ὅτι κατ' αὐτοὺς ἀναγκασθεὶς νὰ ἐξετάσῃ, ἔμαθεν εἰς ὅποιαν ἐπίστασιν ἀναλλοίωτα τὰ ἀρχεῖα τῶν το εἰσπρακτόρων, καὶ τῶν δήμων καὶ ἐπαρχιῶν, τὴν δ' ἀλλοθιὴν ταύτην δὲν ἀναγνώσει πάντες οἱ βουλευταὶ. Ἐν μίᾳ δὲ τοσούτων ἀρχῶν μόσον εἰς τὴν νομαρχικὴν Ἀκκρνανίαν ἐβρέθησαν τακτικὰ ἀρχεῖα, ὥστε ἐκ τούτου ἀναβλήλαται πολλάκις ἡ τὴν τῶν ὑποδίκων καὶ τιμωροῦνται ἐπ' ἀπικρον. Ἐκ τῶν ὀλίγων δὲ τούτων ἕκαστος πείθεται πόσον ἐπιναγκῆς εἶναι νὰ γίνηται τοιαύτη ἀποστολὴ ὑπαλλήλων πρὸς ἐκκαθάρισιν καὶ διευθέτησιν τῶν ἀνωτέρω ἀρχείων, ὥστε πείθοιεν ὅτι ἡ βουλὴ δὲν θέλει ἐπιμείνει εἰς τὴν περιστολὴν αὐτῶν τῶν ἐξόδων. Καθ' ὅσον δ' ἀρραγὲ τὸ ἐνοικίον τῆς ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ ὅτι ἂν καὶ ὑπάρχει συμβόλαιον περὶ τούτου, εἴν ἡ βουλὴ ἐπιμείνῃ, δὲν ἔχει οὐδεμίαν αἰτίωσιν, ἀλλ' ὅ ἔχων τὸ συμβόλαιον ἰδιώτης ἀνομιθεύων θέλει ζητήσει τὸ δίκαιόν του διὰ τοῦ νόμου.

Ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορασίσασα τὴν ἐλάττωσιν 500 δραχμῶν ἐκ τῆς δαπάνης τοῦ ὕδατος, δὲν ὤρηθη, ὡς ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ἐκ δυσπιστικῆς τινός, ὅτι εἰς τὸν ὑπουργὸν ὀσμῆσαι δίδονται μεγάλα ποσότητες, καὶ δὲν ἤθελεν ἡ βουλὴ δυσπιστήσει παραχωρήσα 500. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἐκ πνεύματος οικονομικοῦ δραστηρίσῃ, ἐπένεγκε τὴν ἀνωτέρω ἐλάττωσιν, καὶ ἐνόμισεν ὅτι ὅταν ὁ ὑπουργὸς διακοχῇ τὴν περιστολὴν τῶν ἐξόδων, ἀναγκασθῆς θέλοισι τὰ περιορίσει οἱ ὑπαλλήλοι. Ἐάν δ' ὁ ὑπουργὸς θεωρῇ ἀδύνατον τὴν τοιαύτην οικονομίαν, ἡ μὲν ἐπιτροπὴ δὲν θέλει ἐπιμείνει, ἀλλὰ νομίζει τὸ κατ' αὐτὴν ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ. Περὶ δὲ τῆς συνδρομῆς ἐργασιῶν κλπ. παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐξέτησε τὴν κατάργησιν ταύτην, ἀλλ' εἶπεν ἁπλῶς νὰ περιορισθῇ τὸ ὑπουργεῖον εἰς ὅσον ἐνεσσι μικροτέρην δαπάνην, διότι ἔχουμεν χρεῖαν οικονομίας. Περὶ δὲ τῆς δαπάνης τῶν δικηγορικῶν συμβουλίων εἶναι, νομίζει, πρωτοφανές τὸ νὰ ἔχουσι τοιαύτα συμβόλαια καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς τὸ συμβόλαιον ἐνός τούτων ἔδωκεντο νὰ προστρέχουσι τὰ λοιπὰ, διὰ νὰ μὴ γίνηται ἡ μεταία αὐτῆ δαπάνη. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε νὰ περιστείλῃ καὶ τὸ ποσὸν τούτου ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς

ὑπαλλήλων, δὲν συμφωνεῖ διόλου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ. Διότι ἡ πρέπει νὰ διαρίζονται νομαρχαί, ἐπαρχοὶ κλπ. φέροντες τὰ ἔχρηγμα ἰκανότητος, διὰ νὰ μὴ περιπίπτωσιν εἰς λάθη, ἐξ ὧν προκαλεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀποστολὴ, ἢ ἀφ' οὗ πρὸς διάρθρωσιν τῶν σφαιλημάτων αὐτῶν ἀποστέλλονται, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τοῦς μισθοδοτῇ τὸ δημόσιον, καὶ πρέπει αὐτοὶ οὗτοι οἱ τὴν ἀποστολὴν προκαλοῦντες νὰ τοῦς ἀποζημιώσωσι. Περὶ δὲ τοῦ ἐνοικίου τῆς ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπιτροπῆς νομίζει ὅτι, ἀφ' οὗ ὑπάρχει συμβόλαιον, πρέπει καὶ τούτο ν' ἀναγνωρισθῇ.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος ὅτι ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐτέθη εἰς ἐνεργεσίαν, οὗδ' ὑπάρχει διόλου, ἐπόμενον εἶναι ὅτι καὶ τὸ ἐνοικίον πρέπει νὰ ἐκλείψῃ, ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι περὶ μὲν τῶν λοιπῶν ἀρθρῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀρκετὰ ἐξηγήθη ὁ τροχαγορεύσας, καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἀποκρίεται νὰ τὰ παραδεχθῇ ἢ νὰ ἀντικρούσῃ. Περὶ δὲ τοῦ ἐνοικίου παρατηρεῖ οὗτος ὅτι ὑπάρχει συμβόλαιον ὑποχρεωτικόν μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιώτου, ἢ δὲ Κυβέρνησις οφείλει νὰ τὸ ἐκπληρώσῃ. Οὐ μόνον δὲ ἀποκρούει τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ παύσῃ τὸ ἐνοικίον, ὡς ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει ὅτι καὶ ἄλλοτε ὑπεστέρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει ἀρκετῶς νὰ συστήθῃ. Διότι ἡ σύστασις αὐτῆς προκαλέσθη ἀπὸ ψήφισματος τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τούτου δικαίως ὅτι μεγάλη κοινωνικὴ ἀνάγκη τὸ ὑπηγόρευσεν. Ἡ σύστασις ἐπομένως τῆς ἐπιτροπῆς ἐθεωρήθη ἐθνικὸν εὐεργάτημα, αἱ ἐλπίδες ὅλων ἀνεπτερώθησαν καὶ πάντες ἐπευρήμησαν ὡς μέλλοντες νὰ δικαιοθῶσι. Κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ ἐξόδα ἐκ μερῶν τῶν πολιτῶν ἔγινον εἰς συντάξεις ἀναφορῶν, εἰς γαρτώματα κλπ. ὥστε δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μεταιωθῇ ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ θέλει εἶσθαι πικρὸν νὰ ἐξαλειφώμεν τὴν μόνην ἐλπίδα τινῶν φρονεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ συστήθῃ, καὶ εἴτε ἡ ἰδία εἴτε ἐξ ἄλλων προσώπων θέλει συγκροτηθῇ, ἀνάγκη νὰ τεθῇ εἰς ἐνεργεσίαν.

Ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι περὶ μὲν τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως αὐτῆς δὲν ἀντιλέγει, διέχυρηται ὅμως ὅτι τὸ περὶ ἐνοικίου συμβόλαιον δὲν εἶναι ὑποχρεωτικόν. Διότι μόνον τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ παραδεδωγμένα ποσὰ ἀναγνωρίζονται, τὸ δὲ ἀνωτέρω ἐνοικίον δὲν φαίνεται εἰς οὐδένα προϋπολογισμόν, ἀρα δὲν ὑπάρχει διόλου, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικόν. Ἄλλως τε, παραδεχομένης αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, ἕκαστος ὑπουργὸς δύναται νὰ συντάξῃ ὅσα θέλει συμβόλαια, καὶ ἡ βουλὴ νὰ τὰ ἀναγνωρίξῃ ὡς νομίμα.

Αντέκρουσαν άλλος, ότι και υποχρεωτικόν είναι το συμβόλαιον και η έπιτροπή αυτή συνέστη, διότι το υπουργείον είχε λάβει την περί τούτου έντολήν του Σώματος, ύπερ εξηγήσατο να εφαρμοσθή το άνωτέρω της Συνελεύσεως ψήφισμα. Κατά συνέπειαν ήλθον από των έπαρχιών πολλά της έπιτροπής μέλη, κατέλιπον έπίτηδες τās οικίας των, το δε υπουργείον ένοίκιασε το περί ου πρόκειται οίκημα. Διατί λοιπόν μεθ' όλα ταύτα να μη άναγνωρίζεται ήδη το συμβόλαιον, ή, και κακή εάν ύποτεθή ή περί τούτου προαίρεσις του υπουργείου, άρμόζει άραγε να δείξη σήμεραν ή Κυβέρνησις ότι ασφάλεια κοινωνική δεν ύπάρχει μεταξύ των συναλλασσομένων, και να υποφέρει άνευ τινός λόγου ο ένοικίαςας τόν οίκόν του πολίτης; Έκτός δε τούτου το ένοικιον λάγει κατά το συμβόλαιον την 5 του προσεγγίζοντος Ιουλίου και το διάστημα δεν είναι μακρόν. Άλλως τε ουδ' ή οικία μένει κενή, διότι ως γνωστόν, χρησιμεύει σήμεραν ως πολιτοφυλακή, και το ένοικιον δεν χορηγείται ματαίως. Έπί τούτοις δε δύναται να ειπῆ πρὸς την Κυβέρνησιν ο ένοικιαστής, διατί μη άναγνωρίζουσα το συμβόλαιον δεν εξακίνουε κήν την οικίαν του και δεν έκαμνε πρὸς αυτόν δικαστικῶς την είδοποίησιν; δια να μη συμβῶσι λοιπόν όλα ταύτα και μη παραγνωρισθῆ το δίκαιον του πολίτου, συνίστησι την του ένοικίου παραδοχήν. Περὶ δε της δαπάνης των δικηγορικῶν συμβουλῶν, παρατηρεῖ ότι όλα εν γένει τὰ ύπουργεία δύναται να λαμβάνωσι συμβουλάς άνευ ανάγκης τινός έξόδων. Διότι το υπουργείον της Δικαιοσύνης π. γ. έχον εις την δικαιοδοσίαν του τόν Άρειον Πάγον και το έφετάειον, δύναται να συγκαλή έξ αυτών δικηγορικόν συμβούλιον, δια να αποφαινώνται επί παντός νομικοῦ ζητήματος, ώστε δεν βλέπει παντελῶς την ανάγκην τοιαύτης δαπάνης. Περὶ δε των λοιπῶν ύπευθίδων εις τās παρατηρήσεις του ύπουργου δεν επιμένει.

Έπί ταύτοις παρατηρήσαντος του ύπουργου ως πρὸς την δαπάνην του ύλικου του γραφείου, ότι εν και οι άρμόδιοι ύπάλληλοι τόν έβεβαίωσαν ότι δεν δύναται να γείνη ελάττωσις, θέλει όμως διατάξει να εκπαιθῶσιν αι άνωτέρω δραχμ. 500 ουχ ήττον δ' άποδεχθέντος και την αίτουμένην ελάττωσιν 1,000 δραχμῶν εκ του ποσού του πρὸς συνδρομήν εφημερίδων κλπ. ή Βουλὴ παρεδέχθη δι' άναστάσεως έκάτερον των παραγράφων τούτων κατά την γνωμοδότησιν της έπιτροπής· έχουσι δ' ούτως

α § 2. Διά χάφτην και άλλην γραφικὴν ύλην δραχ. 3.000.

β § 3. Δι' εφημερίδας, βιβλία, έπιπλιν κλπ. δραχ. 2.000. γ

Έπί δε του περι δικηγορικῶν συμβουλῶν παραγράφου λαβῶν τόν λόγον παρετήρησε τις ότι άρκουσι δι' άντιμισθίαν 500 μόνον δραχμαί, διότι μόλις είκοσι δίκαι συζητούνται κατ' έτος, ο δε δικηγόρος δεν θέλει συμβουλεύσει άλλο τι την Κυβέρνησιν παρ' έν στήριξηται ή όχι εις τόν νόμον ή αίτησις του πολίτου. Δι' έκάστην δε τοιαύτην συμβούλην χορηγούνται συνήθως πέντε μόνον δραχμαί. Διὸ προτείνει να περιορισθῆ το ποσόν τούτο εις 500 δραχμάς.

Απήντησεν άλλος ότι ιδέα τις διάφορος είχε πείσει την έπιτροπήν να απορρίψῃ διόλου το ποσόν τούτο, ή ιδέα του ότι δεν είναι ανάγκη να ανταλλάσσονται, ούτως ειπείν, δια πληρωμῆς ή των νομικῶν γνώσις. Άλλ' αφού έπεισαν ήδη ο ύπουργός την Βουλὴν περί της ανάγκης ταύτης, αι 500 δραχμαί είναι ὅλως άνεπαρκεί, και έστῶσαν δια τούτο δραχ. 1.000.

Απήντησεν ο ύπουργός ότι πολλάκις επί διαφόρων ζητημάτων έρωτηθέντες ύπ' αὐτοῦ δικηγόροι, τῷ έδωκαν την άναγκαίαν νομικὴν γνώμην, χωρὶς οὐδεὶς έξ αυτών να ζητήσῃ την ελαχίστην άνταμοιβήν, και άσμένως το λέγει πρὸς τιμὴν των. Άλλ' εις το τμήμα του Κ. Μανιτάκη π. γ. γίνονται συνεχῶς και εκ συστήματος διάφορα συμβούλια δικηγορικά, πολλὰν εις την ύπηρεσίαν παρέχοντα συνδρομήν. Ταῦτα δε θεβαίως δεν είναι δυνατόν να γίνωνται άνευ αμοιβῆς ως άπασχολούντα τούς δικηγόρους επί πολὺν χρόνον. Παρατηρεῖ δ' ότι ή αμοιβή τούτων δεν είναι πέντε, άλλ' είκοσι δραχμαί, διότι ὅλοκληρους ήμέρας πολλάκις σκέπτονται επί του ζητήματος, ώστε αι 500 δραχ. δεν άρκουσι, και παραδέχεται να βρισθῆ το ποσόν εις δραχμάς 1.000. Επίσης δε και το δι' άποστολήν ύπαλλήλων ποσόν δίχεται να περιορισθῆ εις μόνον 1.000 δραχμάς και επί των ποσῶν τούτων εξαίτεται την έπιψήφισιν της Βουλῆς.

Έπί τούτοις ή Βουλὴ ρωτισθεῖσα παρεδέχθη δι' άναστάσεως έκάτερον των παραγράφων κατά την άνωτέρω του ύπουργού αίτησιν· έχουσι δ' ούτω.

α § 4. Δι' άντιμισθίαν δικηγορικ. συμβουλῶν δραχ. 1000

β § 5. Δι' άποστολήν ύπαλλήλων . . . . . 1000. γ

Έπί δε του περι ένοικίου παραγράφου λαβῶν τόν λόγον επήνεγκεν ο εισηγητής ότι άναγκασθεὶς να διεξέλη το περί ένοικίου συμβόλαιον, παρετήρησεν ότι διαρκεί μόνον καθ' ὅσον αι συνεδριάσεις της έπιτροπῆς θέλωσι διαρκεῖ· άλλ' ή έπιτροπή αίτη

δὲν συνεδρίασε πανταλῶς, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑποχρεωτικὸν τὸ συμβόλαιον. Ἐάν δ' ὡς εἶπόν τινες, κύχθη ἡ Βουλὴ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς σύστασιν, μὲ τοῦτο δὲν παρῆγγελλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνοικιάσῃ ἀκαιρῶς οἰκονομικῶς κατὰστημα, διότι ἡ ἐνοικίασις αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς. Διὸ ἀπορρίπτεται νὰ μὴ πληρωθῆ τὸ ἐνοίκιον, μὴ ὄντος τοῦ συμβολαίου ὑποχρεωτικοῦ, καθόσον οὐδέποτε συνεδρίασεν ἡ ἐπιτροπὴ.

Παρατήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῆ τοιαύτην ἀρχὴν ἢ βουλὴν, διότι ἀπορρίπτομένου τοῦ συμβολαίου, ἡ πίστις τῆς Κυβερνήσεως δικαιονομεῖται. Ὁ πολίτης ἄρα συμφωνήσας μετὰ τοῦ τότε ὑπουργείου εἶναι δικαίον καὶ πρέπει νὰ πληρωθῆ κατὰ τὸ συμβόλαιον. Ἄν δὲ κακῶς ἐγένετο ἡ ἐνοικίασις, ὁ μὲν πολίτης δὲν πρέπει νὰ ἀδικηθῆ, ὁ δὲ πταίσας ὑπουργὸς δύναται νὰ καταδικασθῆ πρὸς ἀποζημίωσιν. Τὸ ἐνοίκιον λοιπὸν πρέπει νὰ παύσῃ μετὰ τὴν νόμιμον λῆξιν τῆς προθεσμίας, διὰ νὰ μὴ δυσαναγκασθῶσιν ἄλλως οἱ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς μεγάλην προσδοκῶντες παραμυθίαι. Διότι ἀπικνῶντες ἐνθυμούνται πόση τῶ ὄντι ἦτον ἐπιθυμία νὰ συσταθῆ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ πόσον ἐνεψύχωσε τοὺς ἀδικηθέντας. Μετὰ τὴν λῆξιν ὅμως, ἅμα συνελθούσης τῆς ἐπιτροπῆς, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάσῃ ἄλλο κατάστημα προσφορύτερον καὶ οἰκονομικώτερον τούτου. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐξοβελισθῆ τοῦ παρόντος προϋπολογισμοῦ ἡ διὰ τὸ ἐνοίκιον δαπάνη, διότι τὸ ἠθικὸν ἀποτέλεσμα εἶναι θετικόν, καὶ θέλουσιν ἀπειληθῆ οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις δι' ὅλον τὸν ἑαυτὸν τοῦτον ἄλλως τε πιθανόν εἶναι νὰ συσταθῆ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἐάν παρατηρήσῃ τις ὅτι ἡ ἐνοικίασις ἐγένετο, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν ἐνταῦθα, οὐδ' ἄλλοτι εἶχε προηγηθῆ ἐκτὸς ἀπλοῦ τινος Β. Διατάγματος, ἀναμφισβόλως πείθεται ὅτι τὸ συμβόλαιον συντάχθη πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἢ δι' ὠφέλειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὅταν δημοσίον τι ἔργον γίνεται, ὑπάρχοντες πρῶτον αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι, καὶ ἀκολούθως ἐπιχειρεῖ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐνταῦθα λοιπὸν τὸ συμβόλαιον εἶναι ἄκυρον, μηδεμίαν προηγουμένης ἐπιψηφίσιας, διὸ καὶ ὅτε διεδόθη ὅτι ἐνοικιάσθη τὸ ἀνωτέρω κατάστημα, χωρὶς οὐδὲως ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συνελθῆ, κινήθησαν ἡ Γερουσίαι τὸν τότε πρωθυπουργόν, οὗτος δὲ ἀπεκρίθη ὅτι οὐδὲ συμβόλαιον περὶ τούτου ὑπάρχει οὐδ' ἐνοίκιον διέσται

εἰς κανὼνα, ἡ δὲ Γερουσία ἐκέρυξε τότε ὡς ἄκυρον πᾶσαν τοιαύτην πράξιν, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν φαίνεται. Τὸ συμβόλαιον λοιπὸν τοῦτο δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημοσίον, διότι οὐδεὶς ὑπουργὸς δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐλαχίστην δαπάνην χωρὶς νὰ στηρίζεται εἰς προϋπολογισμὸν ἢ εἰς νόμον, ὁ πολίτης λοιπὸν δύναται, ἐάν θέλῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς δίκην τὸν τότε ὑπουργόν, καὶ νὰ ἀποζημιωθῆ παρ' αὐτοῦ, τὸ δὲ δημοσίον εἰς οὐδεμίαν ὑποχρεῖται ὑποχρεῖσθαι. Παρατηρεῖ δ' ὅτι, ἀσθενούντος τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, διεδόθη προσακρίως τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων ὁ Κ. Παναγιώπουλος, ὅστις συνέταξε τὸ ἀνωτέρω συμβόλαιον.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν παραδέχεται ἀπολύτως τὴν ἀρχὴν ὅτι ὅσαςκις οἰαδήποτε δαπάνη δὲν στηρίζεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ καὶ πίπτει οὐκ ὀρθῶς εἰς ἕκρας τοῦ ὑπουργοῦ. Διότι μὴ ἐξετάζων, ἐάν ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἦτον ἀναγκαῖα ἢ ὄχι, ἀποκρούει τὴν ἀπόλυτον καθιερωσὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὡς δυναμένη νὰ προσβάλῃ πολλάκις τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου. Διότι ὑπάρχουσιν ἀπρόβλεπτοι περιπτώσεις μὴ ἐνοπάρχουσαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἀπαιτεῖ ἐκτακτὰν δαπάνην, ἀνεῖ τῆς ὁποίας ἱκμιούται οὐσιωδῶς τὸ δημοσίον. Εἰς ταιούτων περιπτώσεων δὲν εἶναι ἀδικον νὰ μὴ προλάβῃ ὁ ὑπουργὸς, καὶ δι' ἑλλείψεως νόμου νὰ ἀλιγορίσῃ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου. Οὕτως ὑπάρχει, π. γ. δημοσίον κατάστημα ἐτοιμότητος, δι' ὃ ἀπαιτῶνται 1,000 δραχμαὶ πρὸς ἐπισκευήν, ἀλλὰ δὲν προνοεῖται δις τούτῳ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶναι δικαίον νὰ δαπανῆσῃ τὰς 1,000 αὐτὰς δραχμας, διὰ νὰ σώσῃ οἰκονομικῶς 20,000 δραχμῶν ἀξίας, ἡ πρέπει νὰ ἀδιαφορήσῃ δι' ἑλλείψεως νόμου; Ἐνταῦθα συνάγεται προφανῶς ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῆ ἀπολύτως, καὶ τοῦτο ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν δὲ τοῦ θέματος δὲν ἐπιφέρει τι, ἀλλὰ νομίζει ὅτι συνεπεία τῶν περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς εἰρηῶν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος ὁ ὑπουργὸς χθόνια νὰ ἐνοικιάσῃ τὴν ἀναγκαῖαν οἰκίαν καὶ τοῦτο ἐπράξεν.

Ἀντίκρουσεν ὁ παραγορεύσας ὅτι διερωτῶν πᾶσα προηγουμένη τῆς ἀνωτέρω ἐνοικιάσεως, ἐπαναλέγει ὅτι ἐγένετο αὕτη μόνον δι' ὠφέλειαν καὶ τακτικὴν συνδρομὴν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Καίτοι δὲ μηδ' ὀλίως ἐννοεῖν ὅτι ἡ βουλὴ πρέπει νὰ κανονίσῃ τὰς πράξεις τῆς

ἐκ τῶν τῆς Γερουσίας, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἐγένετο ἐν αὐτῇ ὁμολογία τοῦ ἰδίου πρωθυπουργοῦ διαβεβαιώσαντος ὅτι δὲν χαρακτηρίζεται ἐνοίκιον ὡς πρὸς τοῦτο, ἀλλῶς τε καὶ οἱ νομομαθέστεροι δικηγόροι ἐρωτηθέντες, ἀπάντησαν ὁμοφωνῶς ὅτι τὸ συμβόλαιον πίπτει. Τὸ δημόσιον λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ ἀναδελθῆ τὴν ἀπόφασιν, ὁ δὲ τότε ὑπουργὸς ἄς εἰσαχθῆ, ὡς εἶπεν, εἰς δίκην, διὰ νὰ προσέχωσι καὶ οἱ λοιποὶ. Παρατηρεῖ δ' ὅτι οὐδέποτε ἡ βουλὴ ἐπειδωλεῖται εἰς ἐπιλήθεισιν νομίμων ἐξόδων, καὶ ἀρτίως ἐπινοοῦνται, ὡς ἄλλοτε, μεγάλην ποσότητα πρὸς κατάσβεσιν τῆς ἀποστασίας, ἀλλ' ὅταν πρόκηται περὶ ἐφελείας ἀτόμων δὲν πρέπει θέσθαι τὴν αὐτὴν νὰ δεικνύη διαθεσιν.

Ἀπάντησεν ἄλλος ὅτι ἐπειδὴ δις ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας ἀναφέρων τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὁμολογίαν τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ὁ Κ. Κωλέττης, ὡς πάντες γνωρίζουσι, καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὸς ἦτο καὶ φύσει γενναῖος, ὥστε νὰ μὴ εἴπῃ τοιοῦτον ψεῦδος. Ἐγένον δ' ἀληθῶς καὶ δύο συνεδριάσεις εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ πρόνοια ἐπίπλων ἐλήφθη καὶ πάντα ἐν γένει εἶχον ἐτοιμασθῆ. Ἐάν δ' ὡς ἐπανέλαβεν ὁ ἀγορεύσας, προῦκαιο περὶ ἐφελείας προσώπου, ὑπάρχον πολλά εὐσχευότερα μέτρα εἰς πραγματοποίησιν ταύτης, καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ προεέλθῃ εἰς τοιαῦτα μέσα τὸ ὑπουργεῖον. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι χάριν προσώπου ἐπενοήθη ἡ ἐνοικίασις. Καθ' ὅσον δ' ἀποβλέπει τοῦ δικηγόρου, δὲν ἐξετάζει τί λέγουσιν αὐτοὶ ἐξῆρσι μόνον ὅτι ἡ οἰκία δύο ἔτη κρατεῖται πρὸς τοῦ Δημοσίου, καὶ τὸ δίκαιον ἀγορεύει ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτητοῦ ἂν δ' ἡ βουλὴ ἐγκρίνῃ νὰ περιπλεχθῆ τὸ δημόσιον εἰς τοιαύτην δίκην, δύναται μὲν νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις θέλει εἰσθαι κατὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ δὲν θέλουσιν ἐξαρχέσει 300 ὄραγμαί εἰς δικαστικά. Ἐάν δ' ἡ Γερουσία ἀπέρριψεν τὸ ποσὸν τοῦτο, οὐδεὶς ἄγνοει ὅτι πολλὰ τοιαῦτα ἀπέρριψεν, ἐξ ἄλλης ὀρωμένης αἰτίας· ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος, δὲν θέλομεν κανονίσει, ὡς εἶπε καὶ αὐτὸς ὁ προαγορεύσας, τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν κατὰ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας· ὥστε οὐδεμίαν βαρύτητα παρῆγει τοῦτο εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Παρατήρησεν ἄλλος ὅτι μὴ συσταθῆις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναντιρρήτων εἶναι ὅτι ἡ ἐνοικίασις ἐγένετο χάριν προσώπου, καὶ τὸ κατ' αὐτὸν ἀμφιδάλλει, ἐάν ἐσκόπευεν ἴσως ὁ τότε πρωθυπουργὸς νὰ συστήσῃ τοιαύτην ἐπιτροπὴν μὴ λαβούσης δὲ χώραν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀναγκαίως πρέπει καὶ τὸ ἐνοίκιον νὰ ἀπορρίβηθῃ. Ἀντιέκρουσεν ἄλλος ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν περὶ ἐφελείας προ-

σώπου ὑπάρχον εἰς τὴν ἐνοικίασιν, ἀλλὰ τὸ συμβόλαιον ἐνεργήθη σπουδαίως καὶ ἐμῆλλε νὰ συσταθῆ ἢ ἐπιτροπῆ. Τοσοῦτον δ' εἶναι γενναῖα ἢ ἐνοικίασις, ὥστε προκειμένου τότε νὰ ἐκλεχθῆ μία τῶν τριῶν οἰκιῶν, ἢ τοῦ Σοριανοπούλου, ἢ τοῦ Ν. Παπαδοπούλου, ἢ ἐκείνη εἰς ἣν κατοικεῖ ἤδη ὁ Κ. Κουντουριώτης, ὁ τότε πρωθυπουργὸς συνέστησεν ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας ἦν μέλος ὁ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Σ. Ἀντωνιάδης, διὰ νὰ ἐκλέξωσι τὴν προσφορωτέραν· αὕτω δ' ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς προετίμησε τὴν τοῦ Σοριανοπούλου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνοικίασθῃ. Τὸ συμβόλαιον λοιπὸν ἐνεργήθη σπουδαίως καὶ δὲν πρέπει νὰ μὴ ἀναγνωρισθῆ.

Προσέθηκιν ἄλλος ὅτι ἡ τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσαντος ὁμιλία ἐπιβεβαιῶσιν ἐτι μᾶλλον τὴν τοῦ πρὸ αὐτοῦ πρόθεσιν τοῦ νὰ συκοφαντηθῆ, οὕτως εἶπεν, ἢ συνείδησις τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, καὶ δὲν εἶναι τοῦλάχιστον γενναῖον παραμορφώνοντες τὰ γεγονόσμενα νὰ ἐπιμυθαίνομεν εἰς τὴν συνείδησιν ἐνὸς νεκροῦ. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐξάγεται, πόθεν ὀρωόμενοι ἀμφοτέροι ὠμίλησαν οὕτως, ἢ δὲ Βουλὴ ἄς ἀποφασίσῃ ἤδη ὅτι ἐγκρίνει.

Παρατήρησεν ἄλλος ὅτι οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀπόφασις τῆς βουλῆς, δὲν δύναται νὰ ἀπορρίψῃ τὸ συμβόλαιον λόγῳ ἀκυρότητος, διότι δὲν εἶναι ἡ βουλὴ δικαστήριον, οὐδὲ γνωρίζομεν κἄν τοὺς ὅρους καὶ τὰ καθ' ἑαυστὰ τοῦ συμβολαίου.

Ἀπάντησεν ὁ εἰσαγητὴς ὅτι δὲν ἐθεώρησε πλαστὸν τὸ συμβόλαιον, ἀλλ' ἀτελεὲς μόνον καὶ μὴ ἀποτελεσματικόν. Οὐδ' ἐπιμυθαίνει δὲ τις εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ θανόντος, καὶ οὔτε ἐνοοῦμεν αὐτόν, διότι ἄλλος ἐνέργησεν, ὡς ἰρρέθη, τὴν ἐνοικίασιν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ ἐάν παραδῆχται τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην τοῦ νὰ ἀπορρίβῃ τὸ διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς ἐπιτῶν θυσῶν ἐπιτροπῆς ποσόν, ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, καὶ ἔμεινε τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶχεν, ἔχει δ' οὕτω.

« § 7. Εἰς ἐνοίκιον τοῦ κατ' ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιτῶν θυσῶν ἐπιτροπῆς . . . ὄραγ. 1233:33. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Α. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δεμάθα καὶ Μιχαλοπούλου, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδῆχθῃ τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου διὰ ψήφων 71 ἀρνησιψηφούντος ἐνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών.

Επί του είνης ζητήματος.

Παραδέχεται η Βουλή την πίστωσιν του α. Κεφαλαίου του προϋπολογισμού του επί των εσωτερικών υπηρεσίου ως εν τοις άρθροις και τοις παραγράφοις αυτού εψηφίσθη, ναί η όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	N.	Ιωάννης Κλίμακας	
Κλεομένης Οικονόμου	N.	Αναγν. Δημητρίου	N.
Γεώργιος Δογματοκτίτης	N.	Πέτρος Α. Ζάνος	
Δ. Δελφινιώτης	N.	Μιχαήλ Ν. Βαλέττας	N.
Η. Τσιμπουράκης		Χριστόδουλος Ν. Δημάδας	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ηλίας Παπαδάκης	N.
Σταύρος Γρίβας		Γεώργιος Πατριμζής	N.
Ιωάννης Πατριμζής	N.	Νικόλαος Ανδρικόπουλος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Βασίλειος Πατριμζής	
Αντώνιος Καμπάνης		Ιω. Ζάρας	N.
Ανδρέας Δανόπουλος	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	
Νικόλαος Ιατρός		Αθ. Αναλόπουλος	
Αναγ. Μακροποκάμισος	N.	Σταμ. Νικολαΐδης κρ. ψήφων	
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Βελιστάσιος Νικολαΐδης	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Ανάργυρος Πατράκης	N.	Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	N.
Κ. Τσαβέλλας		Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Σ. Στράτος		Ζαχαρίας Δεπάστας	N.
Η. Ράγγος	N.	Εμμανουήλ Αντίπας	N.
Λουκάς Η. Νάκος		Ανδρέας Νοταράς	
Αντώνιος Γεωργαντάς		Ευστάθιος Οικονομόπουλος	
Πέτρος Τσανετάκης	N.	Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Εμμανουήλ Χ. Τσουγλος	N.
Κωνσταντίνος Φασίτσας	N.	Ιωάννης Ζαχαριόπουλος	
Ελευθέριος Καλογεράς	N.	Ματθαίος Πρωτοπαπάς	N.
Γεώργιος Ι. Βατίστας	N.	Νικόλαος Κορριωτάκης	
Άγ. Γουζούσκης		Εμμανουήλ Μελετόπουλος	N.
Γεώργιος Κ. Παλιός		Παρασκευάς Ματάλας	N.
Ιωάννης Α. Χατασόπουλος		Ηλίας Γιατράκος	N.
Γεώργιος Ιω. Γιωλδάσης		Λουκάς Στέφανος	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ευσ. Σπυριδωνος	
Μιχαήλ Σιάνης	N.	Ράγγος Παλαμίδης	
Γρηγόριος Χατοσηγιάννης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Κωνσταντίνος Μανέτας	

Αλέξ. Αλεξανδρόπουλος		Ιω. Α. Αντωνόπουλος	N.
Μελέτης Χατασή Μελέτης		Χρ. Τσίνας	
Νικόλαος Τσαλακιάστας	N.	Δ. Κουμανιώτης	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης		Θ. Ι. Μίτζης	N.
Νικόλαος Μπούτσουνας		Εμ. Α. Ορλόφ	N.
Η. Παπατσώνης		Γ. Μάστας	
Ιω. Παπατσώνης		Κ. Δαρειώτης	
Η. Δαρειώτης		Σ. Αντωνιάδης	N.
Σπυριδων Βαλέττας	N.	Ιω. Παριδης	N.
Στρατής Δελφινιώτης	N.	Α. Μάμουκος	N.
Σπυριδων Α. Βαρόστας		Κάρολος Νάρος	
Παύλος Αεντούδης		Ευστ. Παρισσας	N.
Χρυσάνθος Σουκαρίπας	N.	Α. Αρμάς	N.
Μ. Ι. Μεγαλόπουλος	N.	Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Κ. Βεΐκος		Ιω. Τομαράς	N.
Μιχαήλ Ιατρός	N.	Αν. Παπατσώρης	
Δημήτριος Βιρόβιλης		Αθ. Καστανάς	N.
Γεώργιος Μπάνης	N.	Γ. Σ. Κριζής	N.
Η. Μαυρομυγάλης		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Α. Μαυρομυγάλης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Γ. Κ. Μαυρομυγάλης	N.	Ιω. Γ. Κριζής	N.
Ν. Μοσχούλας	N.	Δ. Χατασίνας	N.
Γεώργ. Η. Ζαχαριόπουλος	N.	Καλαμ. Τσουκαλάς	
Α. Κανελλόπουλος	N.	Κ. Διοβουνιώτης	
Κ. Δ. Σχινάς	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Ιω. Γκούρας		Ιω. Γασπαΐος	N.
Αναγ. Κεχρηγιάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Σπ. Δογοβιτόπουλος		Ιω. Οικονόμου	
Η. Παπαδιαμαντόπουλος	N.		

Ακολούθως ανεγνώσθη του Β' κεφαλαίου, το 1. άρθρον και η επί αυτού γνωμοδότησις της επιτροπής, έχουσα ούτως.

Επί του κεφαλ. Β'. Διοικήσις επαρχιών.

« Άρθρον 1. Η δια το προσωπικόν των Νομαρχιών και Επαρχιών διακίνη, διατεταμένη εις τών περί διοικητικής διαίρεσιως του κράτους νόμον είναι παραδεκτή, δεν είναι επιτρεπτή προς την οικονομικήν του κράτους κατάστασιν αποβλέπουσα, να μη πιστήσθ προς τήν υπηρεσίαν της δημοτικής ελαττώσιν του αριθμού των Επαρχιών, καθ' όσον τούτο επιτρέπεται εκ της ανάγκης της υπηρεσίας.»

Μηδευμιά, ο αντιφθέσις υπαρχούσης, εγένετο δεκτών δι' αναστάσεως το 1. άρθρον έχον ούτως:

§ Άρθ. 1. Προσωπικόν . . . . . 317,160. €

Ανεγνώσθη μανη τούτο τὸ 2. ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως.

« Ἄρθρον 2. Τὰ ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν Νομαρχίων καὶ Ἐπαρχίων ἀναβαίνοντα εἰς δραχ. 64,400, ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ δραχ. 12,580, μετρίσσουσα κατὰ τὸ ἤμισυ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τοὺς παραγράφους 2 καὶ 6 ποσῶν γρηγομαύοντα εἰς ἐνδεχομέναις περιόδους τῶν Νομαρχίων καὶ Ἐπαρχίων, καὶ περιστέλλουσα τὰς ἐν τῷ παραγράφῳ 9 προβλεπομένας ἀποζημιώσεις εἰς δραχ. 6,000, ὡστὶ τὸ ἄρθρον τούτο περιορίζεται ἔτι εἰς δραχ. 48,820. »

Ἐπὶ ταύτης ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἀλλοθὺς μὲν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτοῦνται νὰ γίνωνται διὰ τοῦ ἔτους αἱ περιόδουαι, ἀλλ' ἐπειδὴ τούτο κατέστη ἀδύνατον, διέταξεν ἡ κυβέρνησις διὰ προλαβούσης ἐγκυκλίου νὰ ἔχωσιν οἱ νομαρχαὶ καὶ ἐπαρχαὶ εἰς διάθεσίν των μόνον τὸ ἤμισυ τῶν πρὸς τὰς περιόδους ἔξοδων ὡστὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐπιτροπῆς ἐξεπληρώθη, καὶ αὐτὸς εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν γνωμοδοτήσιν αὐτῆς.

Κατὰ ταύτην λοιπὸν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 2. ἄρθρον ἔχον οὕτω.

« 2. Ἐξοδα ὑπηρεσίας . . . . . 48,820. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, δὲν συνεπληρώθη ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ψήφων διὰ τὴν ἀναχώρησιν βουλευτῶν τινῶν, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ 3. μ. μ.

Ὁ Πραεδρεύων Ἀντιπρῶεδρος
Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Α. Ἀντωνίουπουλος.
Εὐστ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΔ'.

Τῆς 1 Μαΐου.

Σήμερον τὴν πρώτην Μαΐου τοῦ χριστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριον τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῇ αἴθρᾳ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρῶτος ἀντιπρῶεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ πρῶτου ἀντιπρῶτου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλέντος δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου εἰσηγητῆς, ἀνέγνω ἀλλοθὺς περὶ τούτου ἔγνωσαν οὕτως:

« Εἰδικὴ ἐκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἔξοδων τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1848 εἶναι δραχμῶν 4,627,626:98· ἡλαττώθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς εἰς δραχμῶν 4,586,182:57, ἧτοι ἐλάττων κατὰ δραχμῶν 41,444:41· ἡ δ' ἐλάττωσις αὕτη προήλθε, διότι ἔξοδά τινα φέροντα ἀνωτέραν ποσότητα τῆς τοῦ 1847 προϋπολογισθέντα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς σύμφωνον μὲ τὰ τοῦ ἔτους τούτου, ὡς κατωτέρω εἰς τὰ καθ' ἕκαστον φαίνεται. Ὅταν δὲ προσπαθῶσιν καὶ ἂν κατέθεσεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς εἰς τὸ νὰ δυναθῇ νὰ ἐπιφέρει περισσοτέρον αἰκονομικὴν πρὸ ὅσῃν ἐπέφεραν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τούτου, τῇ ἐστάθῃ ἀδύνατον διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ὅσα ἀφορῶσι τὸν στρατὸν ἡμῶν, διαγράφουσιν ἐποχὰς καὶ δικαιώματα τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τοῦ στρατιώτου, καὶ οὕτω καθιστάμενα οἰσὶ συναλλάγματα μεταξὺ τῶν μερῶν, δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ἀνευ βλάβης τοῦ δικαίου καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐντυπώσεως ὑπηρεσίας.

ΚΕΦ. Ε'. Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον τούτο σημειοῦνται δραχμαὶ 56,912:63 δι' ἀντικατάστασιν ὀπλων κατὰ τὸ 1847 ἐφέροντο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δραχ. 33,300. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ὅσον ἀρῆκε τὸ ἔξοδον τούτο ὡς καὶ τότε ἧτοι δραχ. 23,612:63 ἐλάττων τῆς ζητηθείσης παρὰ τοῦ ὑπουργείου ποσότητος διὰ τὸ 1848.

ΚΕΦ. Η'. Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον τούτο ἐφερα πέρυσιν δραχ. 28,463:10· ἐφέτος δὲ 41,609:34. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς εἰς νὰ τὸ σημεῖωσῃ ὡς καὶ πέρυσιν ἐλαττώσασα τούτο κατὰ δραχ. 13,146:24.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον τούτο ἐφερα πέρυσιν τὴν ποσότητα δραχ. 41,604 καὶ ἐφέτος τὴν εἰς δραχ. 41,888· ἡ δ' ἐπιτροπὴ ἀρῆκε καὶ τούτο ὡς καὶ πέρυσιν, ἧτοι κατὰ δραχ. 204 ἐλάττων τῶν ζητουμένων ἐφέτος.

ΚΕΦ. Ι'. Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον τούτο φέρον τὰ ἔξοδα τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων ἡλαττώθη κατὰ δραχ. 4,481:54 ἀρῆθῃ ὡς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1847.

ΚΕΦ. ΙΓ'. Άρθρον μοναδικόν.

Τό κεφάλαιον τούτο φέρων δραχμάς 1,000 άφείθη ως έχτι, άλλ' έπειδή και ό τίτλος αυτού δύναται να γαννηση άμφιβολίας διότι τό ύπουργείον των στρατιωτικών ούτε δωρεάς ούτε βοήθειας δίδει, καθότι τά έξοδα ταύτα γίνονται παρά του ύπουργείου των έσωτερικών, γίνεται μνεία τούτου μόνον διά να εξηγηθή ότι τό κεφάλαιον τούτο άφορά άποζημιώσεις παραχωρουμένας εις τούς ΚΚ. αξιωματικούς, όσάκις αυτοί ύποφέρουσιν άποδεδειγμένας και έκτάκτους ζημίας ενεργούντες τήν ύπηρεσίαν των. Τό έξοδον τούτο γίνεται σπανιώτατα· πρέπει όμως να εύρισκται εις τόν προϋπολογισμόν διά να ύπάρχη διαθέσιμων εν ανάγκη.

Έπανεγκούσα ή έπιτροπή τάς άνωτέρω άφαιρέσεις άρτίς τό ύπόλοιπον του προϋπολογισμού του ύπουργείου τούτου ως εξήταθη δι' ους λόγους εν προοίμιο της παρούσης ανέφερε κρίνει δε χρέος της να έπιφέρει και τάς ακόλουθους παρατηρήσεις·

α) Αι δυνάμεις των διαφόρων σωμάτων δεν υπερβαίνουν τάς διά των οργανικών νόμων και διαταγμάτων προσδιοριζόμενας, εις ένια δ' εκείνων εις και κατώτερα.

β) Διά τήν μοίραν των λογγισών δεν ύπάρχει οργανικός νόμος, άλλ' ή ύπάρχουσα δύναμις έθεωρήθη ως οργανική υπό της Βουλής εις τόν προϋπολογισμόν του 1845.

γ) Κατά τό από 9 Ιουνίου 1843 οργανικόν διάταγμα τό πεζικόν και ή Οροφυλακή της γραμμής πρέπει να σύγκληται εξ άνδρων 3,000 εξ ών οι 450 να εύρίσκονται εν άπροσδιοριστώ άδειά· κατά δε τόν προκείμενον προϋπολογισμόν σύγκαινται εκ 2,550, έλαττον της κανονισμένης δυνάμεως κατά 450 άνδρας· ώστε ή δύναμις των παρόντων συμφωνεί με τό οργανικόν διάταγμα, άλλ' οι εν άδειά δεν ύπάρχουσιν. Έντεύθεν λοιπόν παρατηρεί ή έπιτροπή σας ότι ό σκοπός της διατάξεως ταύτης παρεγνωρίσθη. Τό διάταγμα προτιθέμενον άρ' ενός μόν να μην έπιφέρει ελάττωσιν εις τάς δημοσίους δυνάμεις, άρ' άλλου δε να έπιφέρει οικονομίαν εις τά έξοδα, εκανόνισεν ώστε 450 άνδρες να ώσι διαρκώς εις άδειαν, με τήν ύποχρέωσιν του να επανέρχωνται υπό τάς σημαίας των, άμα προσκληθώσιν. Η άκριβής διατήρησις της διατάξεως ταύτης ήθελεν απαλλάττει τό δημοσίον από τήν ανάγκην του να καταστύγη εις συγκέντρωσιν έννοφυλάκων εις έκτάκτους περιστάσεις, ούτινες ουχι μόν κατά τήν άνδρίαν, άλλά κατά τήν στρατιωτικήν τάξιν και τόν τρόπον του μάγεσθαι εις πολλά ύποδεέστεροι εκείνων. Κρίνει δεγ

συμφέρον να γείνη ή παρατήρησις προς τόν Κ. ύπουργόν των στρατιωτικών υπέρ της κατά γραμμά διατηρήσεως του άνωτέρω μνησθέντος οργανικού διατάγματος.

Πρίν δοθ ή τέλος εις τήν παρούσαν, ή έπιτροπή κρίνει χρέος της να επαναλάβη τάς παρατηρήσεις, όσαι και άλλοτε πολλάκις έγιναν, εις τό να καθυποβληθώσιν όσον ταχύτερον τά άναγκαία Νομοσχέδια, κανονίζοντα τήν δύναμιν εκάστου όπλου, διά να εύρεθή και ή στρατιωτική ύπηρεσία κανονισμένη συμφωνώς με τήν λοιπήν ύπηρεσίαν του Κράτους διά νόμων.

Εν Αθήναις, τήν 1 Μαΐου 1848.

Ο αίτητής Μ. Βεττάλης.

Γενομένης δ' επί του συνόλου του Β' κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν υπό τήν επιτήρησιν των ψηφολακτών Γ. Μαυρημιγάλη και Τασσαίου, ως διακοπήσιν τήν προτεραίαν διά τήν αναχώρησιν τινων βουλευτών, συνήχθη κατά τό όδε προσαρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή Βουλή παρεδέχθη τήν πίστωσιν του κεφαλαίου διά ψήφων 68 άρνησάμενων ενός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

επί του εξής ζητήματος.

Παρεδέχεται ή Βουλή, τήν πίστωσιν του Β' κεφαλαίου του προϋπολογισμού του επί των έσωτερικών ύπουργείων ως εν τοις άρθροις αυτού έφηρέθη, και 7 ψήφ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ορεινός	N.	Κωνστ. Βρυζάκης	πρ. ψήφον
Κλειομένης Οικονόμου		Ανάργυρος Πετρακής	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Κ. Τζαβέλας	
Δ. Δεληγεώργης	N.	Σ. Στράτος	
Η. Τσιμπουράκης		Π. Ράγκος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Λουκάς Η. Νάκος	
Σταύρος Γρίβας		Αντών. Γεωργαντάς	
Ιωάννης Πετμεζής	N.	Πέτρος Τσανετάκης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Γεώργ. Κονδύλης	
Αντώνιος Καμπάνης		Κ. Φασίτας	N.
Α. Σ. Δανόπουλος	N.	Έλευθέριος Καλογεράς	N.
Νικολ. Ιατρός	N.	Γ. Ιω. Βατιστάς	N.
Α. Μακρυποκάμισος	N.	Άγγελος Γουζούδασκς	N.
Δ. Καλλιφρονάς		Γεώργ. Κ. Βελής	

Ιωάννης Α. Χατζόπουλος		Αλέξ. Αλεξανδροπούλου	N.
Γεώργ. Ι. Γιολλάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισίνη	N.	Αημ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατοσηγιάννος	N.	Νικόλαος Μπούτσουρας	
Γεώργ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ιωάννης Κλίμακας		Ίω. Παππατσώνης	
Α. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατής Δεληγιαννάκης	N.
Χ. Ν. Δημάθης	N.	Σ. Α. Βαρότσης	
Ηλ. Παππαδαίος	N.	Παύλος Λεντούδης	
Γ. Πετιμεζάς		Χρόσων. Σουμαριπας	N.
Νικόλ. Ανδρικόπουλος	N.	Μ. Γ. Μεγαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετιμεζάς		Κωνστ. Βέικος	N.
Ίω. Ζάρκος		Μιχαήλ Ιατρός	
Γ. Ν. Κορριωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Αθ. Δανηλόπουλος		Γεώργ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης		Πέτρος Μαυρομιγάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.	Α. Μαυρομιγάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιγάλης	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γ. Π. Ζακρικόπουλος	N.
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Α. Κανελόπουλος	N.
Έμμανουήλ Αντίπας	N.	Κ. Δ. Σχινάς	
Α. Νοταράς		Ιωάννης Γκαούρας	
Εύστ. Οίκομονόπουλ.		Άναγνώστ. Κεχαγιιάς	N.
Γ. Πανοσφιτόπουλος		Σ. Λογοθετόπουλος	
Έμ. Χ. Τσοϋλος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ιωάννης Ζαφειρόπουλος		Ίωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Μ. Πρωτοπαπιάς	N.	Χριστόδουλος Τσίνας	
Ν. Κορριωτάκης	N.	Α. Κουμανιώτης	N.
Έμμ. Μελετόπουλος	N.	Θεόδωρος Ι. Μάξης	N.
Παρασκευάς Ματάλας	N.	Έμ. Λαζ. Ορλώφ	N.
Ήλιος Γιατράκος	N.	Γ. Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κ. Θ. Δαρειώτης	
Εύστ. Σπυρίδωνος		Σ. Αντωνιάδης	N.
Ρ. Παλαμίδης		Ίωάννης Περίδης	N.
Θεόδωρος Πετρινός		Ανδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας		Κάρολος Νάζος	

Εύστ. Μ. Παρίσσης	N.	Ίω. Γ. Κριζής	N.
Αντώνιος Αρμάος	N.	Δημήτριος Χατσιακος	N.
Μήτρ. Αναστασόπουλος	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Ίω. Τομαράς	N.	Κωνστ. Δουδουμιάτης	
Αν. Παππατσώνης		Γεώργ. Ριζόπουλος	N.
Αθ. Καστανάς	N.	Ιωάν. Τασσαΐος	N.
Γεώργ. Σ. Κριζής	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Α. Γ. Κουντουριώτης		Ιωάννης Οικονόμου	
Δ. Α. Κουντουριώτης	N.		

Ανεγνώσθη έπειτα τό 1. άρθρον του Γ. κεφαλαίου και ή επί αυτού γνωμοδότησις της έπιτροπής έχουσα ούτως:

Επί του κεφαλαίου Γ. Δηλώσας ασφάλεια.

«Άρθ. 1. Τα υπό τον τίτλον εγκυκλίω μέτρα της δημοσίας ασφαλείας έξοδα εκ δραχμ. 120,000 είναι όποις και κατά τά παρελθόντα έτη εξητήθησαν παρά του Υπουργείου και εξηκρίσθησαν παρά των βουλευτικών σωματίων, αλλ ή έπιτροπή καιτοι έχουσα υπ' όφιν της τά λυσισελξ αποσταλείματα, δια έπηρεαζεν ή δαπάνη αύτη, ως προς την κατατροπήν και εξάλειψιν της ληστείας, αναγκάζεται ως εκ των περιστάσεων της οικονομικής του Κράτους καταστάσεως να ελαττώσθ και αύτη κατά δραχμ. 20,000, πιθανόνη ότι εν περιπτώσει, καθ' ήν ήθελεν ανατραπή ή ανάγκη είτε ολοκλήρου της δαπάνης ταύτης, είτε ενδοχόμενης επαυξήσεως αυτής, ή Βουλή θέλει χορηγήσει προθύμως προς τό Υπουργείον την αναγκαίαν συμπληρωτικήν πίστωσιν.»

Επί ταύτης παρατήρησεν ό υπουργός, ότι δέχεται την προτεινομένην ελάττωσιν των 20,000 δραχμών, καθ' όσον πέποιθεν ότι μετ' αού πολύ θέλει εύαρυσθίσει τό σωμα, αναγγέλων την πλήρη της αποστασίας εξόντωσιν. Διό δέχεται να περιορισθί τό ποσόν μετά της έπιψηρισθείσης έκτάκτου πιστώσεως των 100,000 δραχμών εις μόνον 200,000 δραχμάς.

Εφ' ω ή βουλή ερωτηθείσα εάν παραδέχεται την έκτακτον δαπάνην των 100,000 δραχμών και την εκ του 1. άρθρου του κεφαλαίου ισάριθμον ποσότητα κατά την γνωμοδότησιν της έπιτροπής και την παραδοχήν του Κ. υπουργού, παραδέχθη τό άρθρον μετά των ανωτέρω δύο ποσών έχει δ' ούτω.

Δημόσιος ασφάλεια.

«Κεφ. Γ. άρθρ. 1. Έκτακτος πίστωσις και γενικά μέτρα ασφαλείας . . . . . δραχμ. 200,000.»

Ανεγνώσθησαν ώσαύτως τά άρθρα 2, 3, 4 και 5 και ή επί αυτών γνωμοδότησις της έπιτροπής έχουσα ούτως:

«Άρθρ. 2—5. Τα ανωτέρω άρθρα περιλαμβάνοντα κανονισμένα έξοδα εγκρίθησαν, μεταρρυθμισθέντα της δι' αποχρήσιν ενδεδειγμένης θέσεως

εις τις δια φυλακας εννοικιαζομενας ιδιωτικα οικιας δαπάνης κατά δραχμὰς 200, καὶ τῆς δια προμήθειαν εργαλείων τοῦ ὕλικου κατά δραχμὰς 708.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐλάττωσεν τὰ εἴδη ταῦτα χάριν οικονομίας κατὰ δραχ. 908, ἐν θεωρεῖ ἰσότη ἀποδοῦ τὰ ὑπερβολὴ καὶ κούβη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πολλὰκις ἐπινοηθεῖσιν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς, παρὶ συστάσεως συμφρονετικῶν φυλακῶν. «Ὡς τὴν κατάδικον εἰς τὰ ἀρμοδιώτερα μέρη τοῦ Κράτους, εἰς τρέπον ὥστε ἡ πικρὴ αἰσίων τὰ ἀποβαλῆν προς διπλὸν ὄφελος.»

Ἀποδεχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἀνωτέρω ἐλάττωσιν, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ἐν ἑκαστῶν τούτων δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσι ὁ αὐτοί.

- » 2. Ἐνοικία καὶ σκεπὴ φυλακῶν δραχ. . . . . 9 800.
- » 3. Μισθοὶ δεσμοφυλάκων . . . . . 12.600.
- » 4. Διατήρησις καταδικῶν 116.039.25
- » 5. Ποινικὰ ἐργαστήσια . . . . . 3.292.

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνέδριου τοῦ Γ' κεφαλαίου ἀναβαίνοντες εἰς δραχ. 342 639.25, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολογικῶν, συνήχθη κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτῶμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ εἴδους ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Γ' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν βιωτικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναί, ἡ ὄχι :

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου		Κωνστῆς Βρυζάκης	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Ἀνάργυρος Πετρακίς	
Δ. Δελιγεωργῆς	N.	Κ. Τζαβίλας	
Π. Τσιμπούρακις		Σ. Στράτος	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Π. Πάγκος	N.
Σταύρος Γρίβας		Α. Π. Νάκος	
Ἰω. Πετμεζῆς	N.	Ἀντ. Γεωργιαντᾶς	
Δημ. Κουδύλης	N.	Πέτρος Τσαντακίης	N.
Ἀντ. Καμπάνης		Γ. Κουδύλης	
Ἀνδρέας Δαλιόπουλος	N.	Κ. Φακίτσας	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ἐλευθεριος Καλογεράς	N.
Ἀναγ. Μακρουπακίμης	N.	Γ. Ἰω. Βαχτίστας	N.

Ἄγ. Γουζουάσης	N.	Θ. Μ. Πατρινός	
Γ. Κ. Βελῆς		Κ. Μαντάς	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος		Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσκις		Μ. Χατοῦ Μελέτη	
Στᾶρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακιώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	
Γρηγ. Χατσογιάννος	N.	Ν. Μπούτουνας	
Γεώρ. Μήτσος	N.	Π. Παπατσώνης	
Ἰω. Κλιμακας		Ἰω. Παπατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος	N.	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπ. Α. Βαρότσας	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώρ. Πετμεζᾶς		Χρῖσ. Σουμαρίπας	N.
Ν. Ανδριανόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κωνσ. Βέικος	
Ἰω. Ζάρκος		Μ. Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης		Δ. Βερβίλης	
Ἄθ. Δανηλόπουλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Στᾶρ. Νικολαΐδης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.	Ἀνάγ. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας		Ν. Μοσχούλας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώρ. Π. Ζαρεφόπουλος	N.
Ζαρεφό. Δεπάστας	N.	Κωνσ. Κουδύλης	N.
Ἰμ. Ἀντίπας	N.	Κ. Δ. Σχημᾶς	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Ἰω. Γκούρας	
Ἐδστάθ. Οἰκονομόπουλος		Ἀναγ. Κεχαγιάς	N.
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσογγλος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰωάν. Ζαρεφόπουλος		Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χρ. Τσίνογ	
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Δημ. Κορμάνιωτης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.	Θ. Ι. Μέξης	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Ἐμ. Α. Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Γ. Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κ. Δαρειώτης	
Ἐδσ. Σπυρίδωνος		Στ. Ἀντωνιάδης	N.
Ἰάγος Παλαμίδης		Ἰω. Παριδῆς	N.

Ανο. Μαμουκάς	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Κάρολος Νάζος		Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Εύστρ. Παρίσης	N.	Δ. Χατασιακός	N.
Αντ. Αρμάος	N.	Καλαμαράς Τσουκαλές	
Μήτ. Αναστασόπουλος	N.	Κ. Δουβουνιώτης	
Ιω. Τομαράς	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Αν. Παπατσώρης		Ιω. Τασσαίος	N.
Αθ. Καστανάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γ. Σ. Κριεζής	N.	Ιω. Οικονόμου.	
Α. Γ. Κουντουριώτης			

Ανεγνώσθη έπειτα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Δ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπί τοῦ ὅλου γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως.

« Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Δ'. Δημόσιος ὑγία.

Ἄρθρ. 1—3. Τὴν ἐνὸς ἀλαμδανομένην ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις δαπάνην περὶ δημοσίου ὑγίας μὲ τὰς ἐπινεχθείσας ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου δι' εἰδικῶν τοῦ ὑπουργείου πίνακος προϋπολογίσεως, ἐγκρίνει μὲν ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς βασικὴ μὲν ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἐργασίαν τῶν ὑγειονομικῶν Νόμων, δὲν δύναται ὅμως νὰ μὴ συστήσῃ στενῶς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως τῶν ἐπιστάτων καὶ γραμματέων τῶν λοιμοκαθαρητῶν Πατρῶν, Ὑδρας, Σκιάθου, καὶ Ἀρκαλοποδελίως, ἀντικειμένων τῶν καθηκόντων αὐτῶν, γὰρ ἐν οἰκονομίᾳ, εἰς τὰς ἀρμόδιους ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους, συνῆκε δὲ καὶ τὴν πᾶσιν τοῦ ἀρχηγίλακος καὶ τῶν δύο φύλακων τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου Βονίτσας, εἴ ἂν δύναται νὰ προκύβῃ ἐλάττωσις δραχ. 6,320 ἐλαττώσεως δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον ἐκτάκτου ὑγειονομικῶν ἐξόδων κατὰ δραχμὰς 3,000, θεωρεῖ καθήκον τῆς ἀπαραίτητον νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ αὐτὴ τὴν ἐξηγηθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς περὶ συγχωνεύσεως τῶν ὑγειονομολογισμαρχικῶν καὶ τελεωνικῶν θέσεων εἰς τὴν ἐπικρατεσίαν, εἴ τῆς ὁποίας οὐδέμιν θέλει ἐπιβῆαι βλάβη εἰς τὴν ὑπερσίαν, ἐνεργουμένην ἀπὸ ἱκανῶν καὶ κτελλήλων προσώπων. »

Παρατήρησε δ' ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ μὲν λοιμοκαθαρητῶν Πατρῶν στερεῖται καὶ ἐπιστάτου καὶ γραμματέως, ὥστε δὲν ἐνδιατρίβει ποσῶς ἐπὶ τούτου· τὸ δὲ τῆς Ὑδρας στερεῖται μὲν ἐπιστάτου, διεμβύνηται δ' ὑπ' ἐνὸς γραμματέως μόνον, καὶ τούτο διότι καὶ πολλὰ ἐργασίαι τὸ περιστοιχίζουσι καὶ μακρὰν τῆς πόλεως κείται, ὥστε δὲν δύναται νὰ μὲν ἄνευ ὑπαλλήλου τινὸς τὸ δὲ τῆς Σκιάθου παρατηρεῖ ὅτι κείται μακρὰν καὶ συγγέται, οὕτως εἶπεν, μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν ὄριων, εἴ ἂν πολλὰ καταπλέουσι πλοῖα καὶ δὲν εἶναι συμφέρον οὐδ' ἀσφαλές νὰ καταργήσῃ τὴν θέσιν ταύτην, διὸ ἐλπίζει νὰ ἀποσύρῃ τὴν γνώμην τῆς ἡ ἐπιτροπῆς· εἰς δὲ τὸ τῆς Βονίτσας ὑπάρχει εἰς ὑγειονόμος καὶ γραμματέως μόνον· Ἐπειδὴ δὲ μόλις ἀπέχει ὀλίγα σάδια τῶν τῆς Τουρκίας ὄριων, δὲν δύναται νὰ ἀπολύσῃ τοὺς φύλα-

κας ἀνευ βλάβης, ἢ θέλει ἀντ' αὐτῶν διορίσῃ ἐνα ἐπιστάτην καὶ ἡ δαπάνη καθίσταται τότε μεγαλειτέρα. Καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιμοκαθαρητῶν μὲν ταῦτα παρατηρεῖ ἡ βουλὴ ὅτι ὡς ἐγγιστα εἶναι συμφέρον τὸ ὑπουργεῖον. Διαμφισβητεῖ ὅμως τὴν ἐκ τῶν ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ἐξόδων ἐλαττωμένην ποσότητα τῶν 3,000 δραχμῶν, διότι αὐξάνει δυστυχῶς ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει χολέραια καὶ κίνδυνος ἐπίκειται εἰς τὴν δημορὸν ἡμῶν ἐπικρατείαν, εἴ οὐ θέλει βιασθῆ ἡ κυβερνήσις εἰς ἐκτάκτους δαπάνας· εἶναι λοιπὸν ἄτοπον εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τούτο, προκειμένου περὶ τῆς κοινῆς ὑγίας, καὶ δὲν ἀμφισβᾷται ὅτι ἅπαντες θέλουσι τὸ παραδεχθῆ· ἄλλως τε, ἂν, ὡς εὐχεται, ἀπαλλαγῶμεν τῆς τοιαύτης ἀνάγκης, τὸ ποσὸν τούτο θέλει μείνει εἰς τὸ ταμιεῖον καὶ δὲν εἶναι ἐπόμενον, ἐπειδὴ σφαιροῦται εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ὅτι ἀνεύκτως θέλει ἀπανηθῆ, ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰ ἐξόδα τῆς οὐδιοπορίας.

Ἀπήνηται δ' εἰσρηκτικῶς ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀρξοῖα τὸ ποσὸν τούτο, ἐπειδὴ νῆα κρούσματα χολέραιας, ὡς ὁ ὑπουργός εἶπεν, ἀνεφάνησαν καὶ ἐνδεχεται νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη ἐξόδων, δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν τρισηλίων δραχμῶν καὶ ἀποσύρει τὴν γνώμην του. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων τῶν λοιμοκαθαρητῶν δυσχρηξίζεται ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ αὐτὴ, ὅταν ἡ ὑπερσία ἐνεργήται ὑπὸ τιμῶν καὶ ἱκανῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων. Διὸ συνίστησι νὰ συγχωνευθῶσιν αἱ θέσεις πρὸς περιστολὴν τῶν ματαίων τούτων ἐξόδων.

Παρατήρησαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι καὶ κατὰ τούτο σχεδὸν εἶναι συμφέρον, διότι καὶ ἀλλαγὴ ἐγένετο ἡ τοιαύτη συγχωνεύσις καὶ εὐχ ἤττον θέλει φροντισεῖ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐλασθεῖσῃ πλείοτερον τὴν βουλῆν, αὐτὴ παραδέχθη τὸ 1. ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν περὶ τούτου πίνακα τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω.

Κεφ. Δ'. Δημόσιος ὑγία.

Ἄρθρ. 1. Ἱατρικὰ δραχ. . . . . 112,380. »

Ανεγνώσθη ὡσαύτως τὸ 2. ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρατήρησεν ὁ ὑπουργός ὅτι εἰς μὲν τὰς Πάτρας, ὡς εἶπεν, οὐδὲμία ὑπάρχει ἐπιστάτης καὶ γραμματέως, εἰς δὲ τὴν Ὑδραν εἰς μόνον γραμματέως εἶναι. Συνίστησι δὲ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι οὐδ' εἰς τὸ μέλλον θέλει ἐνεργῆσαι ἐπεὶς τοιοῦτους διορισμούς. Εἰς δὲ τὴν Σκιάθον παρατηρεῖ ὅτι εἰς ἐπιστάτης μόνον καὶ δύο φύλακες ὑπάρχουσι, τῶν ὁποίων ἀναγκαστικῶς δὲν δύναται νὰ

δεχθῆ τὴν παύσιν, δι' ὧς ἐξέθηκε λόγους τῆς γειτνιασῆς τῶν ὀθωμανικῶν ὀρίων.

Παρατήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ περὶ διατηρήσεως τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Σκιάθου, ἀσπάζεται τὰς παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀποσύρει τὴν πρότασιν. εἰς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν δ' ἐν γένει τῶν 6.320 δραχμῶν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει σημειουμένων, λέγει πρὸς διασαφήσιν, ὅτι δὲν ἀφαιρεῖ ταύτας ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ὑπολογίζει ἀπλῶς ὅτι τοιαύτῃ θέλει προκύψει ἀπὸ 1. Μαΐου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἐλάττωσις, ἂν ἡ βουλὴ παραδεχθῆ τὴν κατάργησιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων τῶν ἐπιστατῶν καὶ γραμματέων.

Ἐπένεγκεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶ ὄντι δὲν ἀφαιρεῖ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα, συνίστησι δὲ μόνον τὴν ἐλάττωσιν τῆς. Ἐν γένει δ' ὡς πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς συγχωνύσεως τῶν θέσεων τούτων, παρατηρεῖ ὅτι καὶ τὰ χρεῖ τῶ λοιμοκαθαρτηρίου Σκιάθου εὐκόλως δύναται νὰ ἀναλάβῃ ὁ ὑγειονόμος, καὶ καλὸν εἶναι νὰ πραγματοποιηθῆ τοῦτο χάριν οἰκονομίας, τῆς ὅποιος τσαύτην ἔχομεν ἀνάγκην.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι πρόκειται περὶ πολυτίμου πράγματος, τῆς ὑγείας τοῦ Κράτους, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῆ τὸ τοιοῦτον μέτρον ὡς ἐγγύτατα καίμενης τῆς Τουρκίας, ἡ βουλὴ μὴ ἐγκρίνασα τὴν ἐλάττωσιν τῶν 6.320 δραχμῶν παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 2. ἄρθρον κατὰ τὸν περὶ τούτου πίνακα τῶν προσθαφαιρέσεων τοῦ ὑπουργοῦ ἔχον οὕτως:

« Ἄρθρ. 2. ὑγειονομεῖα καὶ λοιμοκαθαρτήρια δραχ. 266950. »

Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως τὸ 3. ἄρθρον, ὅπερ, ἀποσυραντος, ὡς ἐρρέθη, τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν προταθείσαν ἐλάττωσιν τῶν 3.000 δραχμῶν ἐκ τῶν ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ἐξόδων, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἔχει δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. 3. Ἐκτάκτα ὑγειονομικά. . . . . 18,000. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Δ'. κεφαλαίου, ἀναβάντος εἰς 397.330 δραχ. ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῶ προηγηθέντι ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 τοῦ Ε'. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἑγούσης οὕτως.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ε'. Δημόσιος οἰκονομία.

Ἄρθρ. 1—4. Ἀπίγουσα ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν ἐπινοηθειῶν μεταβολῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου, καταρτινομένου ἀποχρώντως εἰς τὰ τῆς λεπτομερείας φύλλο τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς τὸν συμπληρωτικὸν πίνακα τοῦ ὑπουργοῦ, παραδέχεται τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ποσά, ἐπιφέρονσα τὰς εἰς τροποποιήσεις.

1. Ἀφαιρεῖ τὴν δι' ἀποξήρανσιν ἑλῶν δαπάνην ἐκ δραχ.	2,040
2. Ἐλαττώνει τὴν διὰ θραύδα καὶ συνδρομὰς πρὸς ἐμβόλους τῆς βιομηχανίας κατὰ	δραχ. 6,600
3. Τὴν πρὸς ἀποξερμαίωσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐπίτας	δραχ. 1,000
4. Ἐξαιρεῖ τὴν εἰς τὴν γεωμετρικὴν ὑπηρεσίαν γενομένην προσθήκην ἐκ	δραχ. 44,160
	<hr/>
	δραχ. 20,800

Τὸ ὅλον τῶν ἐπινοηθειῶν ἐλαττώσεων δραχ. 20,800 Κρίνοσα δὲ περὶ τῶν ἐν τῇ ὑπευθυμίᾳ καὶ αὐθις εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅσα πολλὰκις ἐρρέθησαν περὶ ὑπευθύνων, ἀντικειμένου ἑνδιαφέροντος ἐπίσης καὶ κατ' ἀναλογία ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, δὲν δύναται νὰ διατρέξῃ ἐν σιωπῇ τὴν μὴ εἰσὶ πραγματοποιησῆν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ὑπενωτῆς τῆς ταχυδρομικῆς διαχειρήσεως εἰς τὸ αὐτὸ λογιστικὸν σύστημα τὸ ἐπικρατοῦν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας συνισταμένη καὶ αὐθις τὴν ἀνάγκην τῆς διὰ τῶν ἀποξερμαίωσιν γενομένης ἐκ τῶν ὑπενωτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν. Τελευταίον ἀποφασίζουσα τὸ παρεσφύρασε εἰς τὸν § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τυπογραφικῶν λάθος, μεταβάλλει τὸν ἀριθ. 205 εἰς 65.»

Ἐπὶ ταύτης παρατήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν, τρεῖς διωρυγοφύλακες ὑπῆρχον ἀλλ' ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν δύο δὲν διεκρίθησαν διόλου, ὁ δὲ τρίτος, ὁ τῆς Ἀττικῆς, ἀνὰ 70 δραχ. κατὰ μῆνα λαμβάνων, εἶναι ἤδη μέχρι τοῦ λήξαντος Ἀπριλίου μισθοδοτημένος. Λέγεται λοιπὸν τὴν τῶν διωρυγοφύλακων ἀπόλυσιν, καὶ, ἂν ἡ βουλὴ θέλῃ, δὲν διατάζει νὰ παύσῃ καὶ τὸν μέχρι ταῦτα διατηρούμενον· ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐν τῶ προϋπολογισμῶ τὰ τέσσαρα μηνιαῖα, ὅσα μέχρις Ἀπριλίου ἔλαβον. Ὡσαύτως ἀποδέχεται καὶ τὴν κατὰ δραχ. 6.600 γενομένην ἐλάττωσιν τοῦ ἐκ 12.600 δραχ. ποσοῦ τοῦ δι' ἐμβόλους τῆς βιομηχανίας σημειουμένου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ποσότης αὐτὴ ὄριστα πρὸς τριπλὴν συγχρόνως συνδρομῇ, ὡς ἐν τῶ 134 φύλλῳ τῆς λεπτομερείας ἐμφαίνεται, δέχεται μὲν, ὡς εἶπε, τὴν ἐλάττωσιν, ἀλλ' ἐξαιτεῖται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ καὶ διὰ τὰς τρεῖς ταύτας περιστάσεις. Οὐχ ἦττον δὲ δέχεται καὶ τὴν εἰς 1000 δραχ. ἐλάττωσιν τοῦ πρὸς ἀποξερμαίωσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ποσοῦ, καὶ εἶναι σύμφωνος μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Ὡς πρὸς τὴν ἀφαιρέσιν δὲ τῶν 11,160 δραχμῶν τῶν προσθεθειῶν διὰ τὴν γεωμετρικὴν ὑπηρεσίαν,

παρατηρεί ότι η προσθήκη αυτή εγένετο κατά προκλήσιν του επί των Οικονομικών Υπουργείου, ως όντος αναγκαίου να υπάρχει εις πάσαν έπαρχίαν εις γεωμέτρης. Αν δ' η βουλή νομίξη ότι ακριβ' διά τὰ τοιαύτα χρεία ή προσωινός των γεωμετρών αριθμός, δέχεται την άρραίσειν του άνωτέρου ποσού, και δέν θέλει αυξήσει τας γεωμετρικάς θέσεις.

Κρι τούτοις ή βουλή παρεδέχθη δι' αναστάσεως έν έκκοτον των άρθρων τούτων κατά την γεωμοδοτικήν της έπιτροπής και τας παρατηρήσεις του Υπουργού, προσθημένων έν τή προϋπολογισμώ και των τεσσάρων του διαφυγορύλακος Αττικής μηνιαίων, έχουσι δέ τὰ άρθρα ούτως.

Κεφ. Ε. Δημόσιος οικισμοίς.

- « Άρθρ. 1. Γεωργικά . . . . . δραχ. 51,070:— »
- « » 2. Τέχναι και έπιτεχνήματα . . . . . 35,962:— »
- « » 3. Γεωμετρικά και τοπογραφικά » 34,128:80. »

Ανεγνώσθη δ' έπειτα και τή 4 αυτού άρθρον, έρ' ου παρατήρησέ τις ότι διά την συγκοινωνίαν των Βορείων Σποράδων υπήρξε δαπάνη ύναυσιος 1,500 δραχ. και δι' αυτών ήτον εις ενέργειαν έν ταχύπλοον άλλ' ήδη παρατηρεί ότι το ποσόν τούτο εξηλείφθη και τή ταχύπλοον έπεισε συγκοινωνούν με τας νήσους ή έλλειψη δέ αυτή τή φαίνεται λίαν ύσιωδής, καθ' όσον μάλιστα ή του άτμοπλοίου χρήση ειχεν ύπαρξισή έν τής ανάγκης της δημοσίου ύπηρεσίας και ουχι άπλώς διά συμπέροντα ιδιωτικά διότι αι νήσοι αυτές κείμεναι εις τή άκρον του Κράτους, διεπλέοντο πρότερον υπό ιδιωτικών πλοίων, και ένώ ή μετ' αυτών συγκοινωνία ήτον όλως δυσχερής εις τούς ιδιώτας, συνήθως και τὰ δημόσια έγγραφα, σπουδαία πολλάκις και καταπειγοντα μόλις μετά δύο μηνάς άρρικούντο εκεί. Κατά συνέπειαν ειχε τεθή εις ενέργειαν τή άνωτέρω άτμόπλοον, και ή δυσχερεία αυτή έπαυσεν άλλ' ή διευθυντής των ταχυδρομείων, είτε μη έπαρκών εις την δαπάνην, ή δι' άλλον τοιούτον λόγον, προύκαλεσε την παύσειν του ταχύπλοου, και τή διά την χρήση ταύτην ποσόν εξήρέθη ήδη. Επειδή όμως, ως ειπεν, έν τής αποστάσεως των νήσων άποβαίνει δυσχερής ή συγκοινωνία, και έπιπολάζουσι συνήθως και πειραταίαι, παρακαλεί τον Υπουργόν να διευκολύνη του λοιπού τὰ έμπόδια ταύτα, καθ' όσον μάλιστα αι νήσοι γειτνιαζουσι με τσαυτα μέρη, περι ών δέν πρέπει να μένομεν εις παντελή άγνοίαν.

Απήντησεν ή ύπουργός ότι έν γίνει μεν ή γενική Διεύθυνσις των ταχυδρομείων είναι, ως δέν λαμβάνει τινά άνεξάρτητος τις

αρχή. Αιότι εισπράττει χρονιακα από τήσικς, ειδικά έντάλλακτα, πληρόναι μισθούς και δέν ύπάγεται κατά τινα τρόπον εις τιν συνήθη τάξιν του γενικού καταστατικού. Καθ' όσον δ' άφορά τή αίτησιν του προηγορούσαντος, παρατηρεί ότι άφού ή Κυβέρνησις είδεν ότι και τή ταχύπλοον ουχ ήτον βραδύνη εις την μετά των νήσων συγκοινωνίαν και άναγκασθησας είναι ή έν τούτου ύφέλεια, διότι δέν άνεπλήρου ύσιωδώς την έν των ιδιωτικών πλοίων βραδύτητα, περιττήν έξεώρησε την δαπάνην και την έξήρσειν έν του προϋπολογισμώ. Τή ύπουργίον όμως θέλει σκευθή διά να λάβη κατάλληλόν τι μέτρον και περί τούτου.

Επί τούτοις παρεδέχθη και τή 4 άρθρον δι' αναστάσεως κατά τον περι τούτου πίνακα της προσθηκορύσεως του Υπουργού, έχουσι δέ τή άρθρα ούτως.

- « Άρθρ. 4. Ταχυδρομείον . . . . . δραχ. 153,781.96. »

Ένταύθα δέ προκειμένου να γίνει επί του συνόλου του Κεραλαίου ψηφοφορία κατ' όνομαστικήν κλήσιν, έμποδίσθη ως μη συμπληρωμένου του αριθμού διά την διαχώρησιν των Βουλευτών Γ. Α. Άντωνοπούλου και Π. Τσανετάκη.

Αναγγέλλας δ' ή προεδρείον άντιπρόεδρος, ότι άντικείμενον της προσηγούς συνεδριάσεως θέλει είσθαι ή εξακολούθησις του ανά χειρας προϋπολογισμώ, διελύσε την συνεδρίαν έν ώρα 2 μ. μ.

Ο προεδρείον άντιπρόεδρος
Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οι Γραμματείς
Ιω. Άντωνόπουλος,
Εδς. Μ. Παρίσησ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΙΕ'.

Της 3 Μαΐου 1848.

Σήμερον την 3 Μαΐου του χιλιοστού έκτακτισστού τεσσαροκοστού όγδδου έτους συνεληθόντων περι την μεσημβρίαν των Κ. Κ. βουλευτών έν τή αίθουση του βουλευτηρίου, άνεγνώσθη ή όνομαστικός αυτών κατάλογος και εύρεθίσσε πλήρους της βουλής, ή προεδρείον άντιπρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίασιν. Ανεγνώσθησαν τὰ πρακτικά της προτεραίας και έγκριθέντα ύπαγράψαν υπό τε του προεδρεύοντος και των γραμματέων.

Έν πρώτοις παρατήρησέ τις ότι ένεκα των άδικαιολογήτως άπόντων δυσκόλει συμπληρωται ή βουλή, και διά την μετά

ταῦτα ἀναγκῶρσιν ἄλλων παλλάκις ἀναγκάζεται νά διαλύη τάς συνεδριάσεις τας. Ἀνάγκη λοιπόν ν' ἀπαρσισθῆ, ἵνα στερῶνται τῆς ἡμερησίας ἀντιμισθίας αὐτῶν οἱ ἀνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ἀπόντες καί οἱ ἀδικιολογήτως ἀναχωροῦντες.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι τούτου ἐπιλήρθη καί ἄλλατε ἡ βουλή, καί ἀπερνήατο μόνον νά τηρῆται ἀκριβῶς ὁ κανονισμός, καί δὲν ἠθέλησε νά ἐπενέγκῃ οὐδεμίαν αὐτοῦ τροποποίησιν, εἰς ταῦτα λοιπόν ἐμμένει τὸ προεδρεῖον μέχρις οὐ κατὰ πρότασιν τινος βουλευτοῦ ζητηθῆ μεταβολή τοῦ περὶ ἀπουσιῶν βουλευτῶν ἀρθρου τοῦ κανονισμοῦ.

Μετὰ ταῦτα πολλῶν λεγόντων νά ἐπιληρθῆ ἤδη ἡ βουλή τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως τοῦ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ἐπανελήθη ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ε. κεφαλαίου ἀτελής μείνασα κατὰ τὴν προτεραίαν συνεδρίαν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κουντουριώτου καὶ Τασσίου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ἄνω προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη τὴν πίστιωσιν τοῦ ρηθέντος κεφαλαίου παμψηφεί διὰ ψήφων 71, ἀρνηθέντος ψῆφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλή τὸ σύνολον τοῦ Ε. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὡς ἐν τοῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὕξι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤῶΝ ΒΟΥΛΕΥΤῶΝ.

Δ. Ὀρεινός	N.	Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου		Κωσῆς Βρυζάκης	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Ἀνάργυρος Πετράκης ἡρ. ψῆφον	
Δ. Δεληγεώργης	N.	Κ. Τζαδέλας	
Π. Τσιμπουράκης		Σ. Στράτος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Π. Ράγκος	
Σταῦρος Γρίβας		Λουκάς Π. Νάκος	N.
Ἰωάν. Πετμεζῆς	N.	Α. Γεωργαντᾶς	
Δημ. Κονδύλης	N.	Πέτρος Τσανετᾶκης	N.
Ἄντ. Καμπάνης		Γ. Κονδύλης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Κ. Φασίτσας	N.
Νικόλαος Ἰατρός		Ἐλ. Καλογεράς	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Γ. Ἰω. Βατίστας	N.

Ἄγγελος Γουζούασης	N.	Θ. Μ. Πετρινός	
Γ. Κ. Βελλῆς		Κωνσ. Μανέτας	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος		Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτ. Χ. Μελέτη	
Στ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακιώστας	N.
Μιχαήλ Σιοίνης		Α. Σακελλαριάδης	
Γρ. Χαταργιάνος	N.	Ν. Μπούτουνας	
Γεώρ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰωάν. Κλήμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγν. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπ. Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθης	N.	Σπ. Α. Βαρότσας	
Ἠλ. Παπαδαῖος		Παῦλος Λεντούδης	
Γεώρ. Πετμεζᾶς	N.	Χρῖσ. Σουμαρῆας	
Ν. Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	N.	Κωνσ. Βέικος	N.
Ἰω. Ζάρκος	N.	Μ. Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορφωτάκης		Δημ. Βιρβίλης	
Ἄθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	N.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιγᾶλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Ἄνασ. Μαυρομιγᾶλης	
Κ. Θ. Κολοκοτριάνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιγᾶλης	N.
Δημήτριος Ν. Μπούκουρας		Ν. Μασχούλας	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαρεφόπουλος	N.
Ζαρεφίριος Δεπάστας	N.	Α. Κανελόπουλος	N.
Ἐμμ. Ἀντίπας	N.	Κωνσ. Α. Σχινᾶς	
Α. Νοταράς		Ἰωάν. Γκούρας	
Εὐσ. Οἰκονομόπουλος		Ἀναγν. Κεχαγιᾶς	N.
Γ. Πανοκρηφόπουλος		ἐπ. Λογοθετόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰω. Ζαρεφόπουλος		Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χριστῶ. Τσίνος	
Ν. Κορφωτάκης	N.	Δημ. Κουμανιάτης	N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Θ. Ι. Μέξης	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Ἐμ. Λαζ. Ὀρλόφ	N.
Ἠλ. Γιατράκος	N.	Γ. Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κώνστας Δαρειώτης	
Εὐσ. Σπυριδωνος		Σ. Ἀντωνιάδης	N.
ῤ. Παλαμίδης		Ἰωάν. Περιδῆς	N.

Ανδρ. Μάρκουρας	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Κάρολος Νάζος		Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Ευστ. Μ. Παρίσης	N.	Δ. Χατοστόκος	
Αντώνιος Αρμάος	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Μητ. Αναστασάπουλος	N.	Κωνσ. Δουδουμιώτης	
Ιω. Τομαράς	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Αν. Παπακασώρης		Ιωάν. Τασσάτος	N.
Αθ. Καστανάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γ. Σ. Κριεζής	N.	Ιω. Οικονόμου	
Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	N.		

Επί τούταις παρελθόν τις ανέστηκεν ότι φήμη ἀποτρόπαιος διεβρυλλήθη εις τὸ κοινόν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὁ προδιωρισμένος εις τῶν μεθόριων τὴν φύλαξιν ἀπεσύρθη ἐξ ἀνάγκης, εἴτε ἐγκατέλιπεν ἑκουσίως τὰ μεθόρια τοῦ κράτους καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς στρατώνας, προσεβλήθη δὲ ὑπὸ ἀξίωματικῆς τῆς Κυβερνήσεως ξένος στρατὸς νὰ καταλάβῃ τὰ Ἑλληνικὰ ὄρια καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς Ἑλληνικοὺς στρατώνας, διὰ νὰ τοὺς φυλάξῃ· ἐλπίζει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει εὐρεθῆ εἰς θεσιν νὰ διαψεύσῃ τὴν φήμην ταύτην, ἵτις δικαίως ἔθεσε πάντας εἰς μεγίστην ἀνησυχίαν, πρὸ πάντων δὲ τὴν βουλήν, ἥτις ἔχει καθῆκον ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ συντάγματος νὰ ἐρευνῇ, μήπως λάβῃ χώραν τοιαύτης τινὸς φήσεως πράξις ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπισήμως τὸ ὑπουργεῖον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπαλλήλων οὐδεμίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ μενημονευθέντος συμβάντος ἔχει· ἀλλ' ἐξ ἐγγράφου τοῦ ἀρχηγῆ τῆς ὀθωμανικῆς ἐραφλακῆς πρὸς τὸν ἐνταῦθα πρέσβην τῆς Τουρκίας, ἐμπιστευτικῶς κοινοποιήντος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν, ἐπληροφορήθη τὸ ὑπουργεῖον μὲ μεγίστην λύπην του, ὅτι κατ' ἐγγράφον αἰτησὶν τοῦ ἀξίωματικῆ Κ. Χουρμούζη ἀνάλαβον τὴν ὑπερῆσιν τῶν κειῶν μεινάντων Ἑλληνικῶν στρατῶνων τῶν περὶ τὰ μεθόρια ὁροφύλακες ὀθωμανοί, ἵνα μὴ κωσῶν ἢ καταστραφῶσιν ὑπὸ ληστῶν. Τὸ ὑπουργεῖον, ἂν καὶ εἰσέτι δὲν γινώσκει οὔτε ἂν ἀληθεύῃ τὸ τοιαῦτον, οὔτε διὰ ποῖον λόγον ἀνεχώρησαν τὰ ἐντὸς τῶν στρατῶνων ἡμῶν Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἔσπευσεν ἀμέσως ν' ἀποστείλῃ ἐκτάκτους ταχυδρόμους, δι' ὧν ἀποδοκιμάζον ἐντελῶς τὴν γενομένην πράξιν διατάττει τὴν ἐκκένωσιν τῶν στρατῶνων, καὶ τὴν κατάληψιν αὐτῶν αὐθις ὑπὸ τῶν ἡμετέρων· περιμένει δ' ἀπάντησιν διὰ νὰ ἐπιβεθῇ τὴν προσέκρουσιν κατὰ τοῦ ποταμοῦ

τοῦ ποταμοῦ, διότι οὐχὶ μόνον εἰς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὑπουργεῖον ἔδυνατο ἀνεῦ συγκαταθέσεως τῶν βουλῶν νὰ διατάξῃ τοιαύτην πράξιν.

Μετὰ ταῦτα παρελθόν ὁ βουλευτὴς Ναυπακτίας Κ. Βεῖκος εἰζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν λόγον διὰ τὰ ὑπὸ τούτου λεγθέντα ἐν τινι τῶν προτέρων συνεδριάσεων περὶ ἐκείνου, ὡς ἂν εὐ ἀδείας ἀναχώρησαντος, καὶ ἐπιτηρουμένου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως· καὶ πρῶτον μὲν παρετήρησεν ὅτι αὐτὸς, ὡς βουλευτικὰ γὰρ ἐκπληρῶν, παρ' οὐδενὸς ἄλλου ὄφειλε νὰ ζητήσῃ ἀδειαν, εἰμὴ παρὰ τῆς βουλῆς· ταῦτα δὲ ἀδειαν λαβὼν ἀνεχώρησεν· ἐπειδὴ δὲ δὲν διετέλει εἰς ἐνέργειαν δὲν ὄφειλε νὰ λάβῃ ἀδειαν παρὰ στρατιωτικῆς ἀρχῆς· ἐν ᾧ λοιπὸν μετ' ἀδείας (τὴν ὅποιαν καὶ ἐπερουσίασιν ἔδη εἰς τὸ προσεδίον) ἀνεχώρησεν, ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν ἀπικάλειν αὐτὸν ἀραπέτην ἀπὸ τοῦ θήματος, καὶ προσέθηκεν ὅτι αὐτὸς ἠνάγκασε τὸν Φαρμάκην νὰ γείνη στασιαστὴς· ἐν ᾧ εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι ὁ Φαρμάκης εἰζήτησεν ἐλευθέρως τὰ ἐκλογικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, ἀρῶν δὲ ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκλογῆς, αὐτὸς εὐρίσκειτο εἰς Ἀθήνας, ἐκινῆθη κατὰ τῶν καθεστῶτων ὁ Φαρμάκης. Ἄλλ' ἐπὶ τίνι λόγῳ ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν ἀνήγαγε τότε ὅτι ὁ Φαρμάκης οὗτος θέλει ἐπιτεθῆ ἤδη τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ; μήπως ἐθεώρησεν αὐτὸν ὡς κωκυρόγον ἢ ληστὴν; καὶ ποῖα διδόμενα πρὸς τοῦτο εἶχεν, ἐν ᾧ ἡ διαγωγὴ καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων του οὐδὲν ἐπιλήθιμον ἔχει; ἂν δ' εἰς τὰς ἐκφράσεις του ταῦτας ὁ ὑπουργός ἤρμηθη ἐξ ἀδισπότων φημῶν, μήπως καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ δὲν ὑπάρχει ἔδη φήμη ὅτι εἶναι συνεννοημένος μετὰ τῶν στασιαστῶν καὶ ἠμορρανεῖ μετ' αὐτοῦ; ἀλλὰ τοιαῦτα ἀδύποτος φήμη οὐδένα δύναται νὰ προσάψῃ εἰς αὐτὸν μῶμον· ἐντοσοῦτω ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν δὲν ἠκέσθη εἰς ὅσα ἀπὸ τοῦ θήματος κατ' αὐτοῦ ἐσπρονθόνισεν, ἀλλὰ διετάξο καὶ νὰ ἐμποδισθῇ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς Ναυπακτὸν εἰσόδος, ὡς ἐγένετο πραγματικῶς, μετ' σκοπὸν ἴσως νὰ ὠθήσῃ αὐτὸν, ἵνα γείνη ὅ,τι ὁ ὑπουργός ἐπέθυμι. Διὰ τῆς προχέως δὲ ταύτης ἐμποδισθῇ ἢ προσωπικῆ αὐτοῦ ἐλευθερίᾳ, ἀρρηθῇ ἢ ἰδιοκτησίᾳ του, καὶ προσέθη εἰς αὐτὸν σκοπός, τὸν ὅποιον οὔτε ἐπέβη οὔτε θέλει σκεφθῆ ποτε.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι περὶ μὲν τῆς ἀπὸ τοῦ θήματος ὁμιλίας αὐτοῦ οὐδὲν ἔχει ν' ἀντειπῇ, διότι νομίζει ὅτι ὁ προαγορεύσας παρεζήρησεν ἢ παρευόρρωσε τὰ ὑπ' αὐτοῦ τότε λεγθέντα, καὶ διὰ τοῦτο παρκαλεῖ νὰ προσ-

νεγθῶσι καὶ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης. Καθ' ὅσον δ' ἐνθυμείται, προκειμένου τότε λόγου περὶ τῆς ἀμνηστίας, εἶπεν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ φρόνιμοι ὠφελθέντες ἐκ τῆς ἀμνηστίας, ὅποιοι εἶναι ὁ Φαρμάκης, ὅστις δύναται νὰ γείνη καλὸς πολίτης καὶ νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ παντός θελήσαντος νὰ κατανεχθῆ κατὰ τῶν καθιστώτων. Ἄν οὖν κατὰ τοῦ προαγορεύσαντος συνέλαβεν ἡ Κυβέρνησις ὑπονοίας, εἰς τοῦτο ὠφελθῆ πληροφρηθεῖσα ὅτι ἀνεχώρησεν ἀνευ ἀστυνομικοῦ διαβατηρίου, καὶ ἀνιυ ἀδείας ἐπισήμως αἰτηθείσης παρὰ τῆς βουλῆς, ἀλλ' ὡς φαίνεται ἐξ ἰδιαίτερων ἀδείας τοῦ προέδρου, καὶ διευθύνθη οὐχὶ πρὸς τὴν συνήθη ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ Καλαμακίου, ἀλλὰ τὴν ἐξ Ἀμφίσης. Ἐπειδὴ δὲ τότε εἶχε ἰδοθῆ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διακοινωσας ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς προσέβαι, ὅτι μελετῶνται ὑπὸ τινων Ἑλλήνων στρατολογίαι κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τὰς ἀκωλύσῃ, καὶ ἐξέδωκεν αὐτῇ γενικὴν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους τοὺς νομάρχας πρὸς διακώλυσιν πάσης τοιαύτης στρατολογίας, ἔγραψε κατὰ συνέπειαν ταύτης καὶ πρὸς τὸν ἐπαρχὸν Ναυπάκτου, ὅτι ἂν ὁ ἐκεῖσε ἀπερχόμενος Βεῖκος ἤθελε νὰ στρατολογήσῃ ὀφείλει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ὁ δ' ἐπαρχος ἀπάντησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ὁ Βεῖκος δὲν εἶχε μόνον σκοπὸν τοιαύτης στρατολογίας, ἀλλ' ἐτι ἐπέσκευεν, ὡς αὐτὸς ὑπέλαθε, νὰ καταλάβῃ καὶ τὸ φρούριον καὶ κατὰ συνέπειαν ἕως τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν διακωλύθῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς Ναυπάκτον εἰσόδος· ἀλλὰ περὶ τούτου ἂν θεωρῆ ἐκτὸν προσβεβλημένον, δύναται νὰ παραπονεθῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, διὰ νὰ τιμωρηθῆ ὁ πταίσας. Δὲν εἶχεν ὅμως δικαίον νὰ ὀμολήσῃ κατ' αὐτοῦ μὲ τότον ὀξύθυμον τρόπον.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἀφορώσης τὸ προκειμένον περιεκοπῆς τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, ἐξηγήθη ὅτι τούτα εἶχον ὡς ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας βουλευτὴς ἀνένεγκεν, ὁ δ' ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι μὴ παρευρεθείς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν δὲν ἐγίνωσκεν ὅτι ἐξετέθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ περὶ τούτου λόγοι του, ἀλλ' ἤδη λέγει ὅτι αὐτὸς τοιαύτων ἰδεῶν δὲν εἶχε, οὐδὲ προσέβη νὰ προσβάλῃ τὸν Κ. Βεῖκον, ἀλλ' εἶπεν ὅτι ὁ Φαρμάκης δύναται νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ παντός θελήσαντος νὰ κινήθῃ κατὰ τῶν καθιστώτων.

Μετὰ ταῦτα πολλοὶ παρετήρησαν ὅτι ἐπειδὴ τὰ ἐπικυρωμένα πρακτικὰ δὲν δύναται νὰ ὑποστῶσιν οὐδεμίαν παρατήρησιν ἢ μεταβολὴν, ἀρκεῖ ἡ ἤδη γενομένη ὁμολογία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν.

Ἐπειροῦ δὲ παρετήρησαν ὅτι, καὶ ἂν ὑπάρχωσι ποτα ὑπονοίας κατὰ τινος, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτεθῆ τὸ ὄνομα τούτου δημοσίου ἀπὸ τοῦ ἐλάτου, καὶ μάλιστα ὅταν αὐτὸς ᾖ καὶ βουλευτὴς.

Ὁ δὲ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐπένεγκεν ὅτι ἐπιφυλάττεται νὰ φέρῃ αὖθις τὸν λόγον περὶ τῆς παρεμποδίσεως αὐτοῦ νὰ εἰσελθῆ εἰς Ναυπάκτον, ὅταν τύχῃ πικρὸν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, καὶ οὕτω ἐλάξεν ἡ περὶ τούτου συζήτησις.

Προέβη δ' ἡ βουλὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἀναγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Γ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔγινε οὕτως.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. Δημόσιαι Οἰκονομίαι.
 « Ἄρθρ. 1 — 2. Ἡ ἀναρρομένη εἰς τὰ προεγμένα ἄρθρα δαπάνη ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀπώλυτον ἀνάγκην διὰ τὰς ἀπαιτούμενας ἐπιπέσεις τῶν δημοσίων ἐργῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 δημοσίων οἰκοδομῶν, καὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὑπερβολῆς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἡλαττώθη παρὰ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ κατὰ δραχμὰς 3,000 διὰ καὶ ἐγκρίνεται, ὑπὸ τὴν ὄσων τοῦ ν' ἀρκισθῆ ἢ ἐπιανεχθῆσιν ἐλάττωσις ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν ποικίλων φυλακῶν. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἡ ἐλάττωσις δὲν πρέπει νὰ γείνη ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν ποινικῶν φυλακῶν, διότι αὐταὶ ἔχουσι χρεῖαν ν' ἀναγερωθῶσιν ἐκ νέου ὡς καταφθαρείται, ἀλλ' ἐκ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Κατὰ ταῦτα ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως καθ' ἑν ἕκαστον τὰ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3, ἔχοντα οὕτως·

- α 1. Μισθοὶ καὶ ἐξόδα ὑπηρεσίας . . . . . 4,000.
- 2. Ἐπισκευαὶ δημοσίων οἰκοδομῶν . . . . . 11,500.
- 3. Κατασκευαὶ δημοσίων οἰκοδομῶν . . . . . 9,000.»

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου ἀναβαίαντος εἰς δραχμ. 24,500 ψηφισθῆσας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεγτῶν Βρυζάκη καὶ Α. Κουντουριώτη, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφισθῆσας πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ ρηθέντος κεφαλαίου πεμφθῆναι διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφισθῆσας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος. Παρατίθεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ἑξῆς :

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Α. Δεληγεώργης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου		Π. Τομπουράκης	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Πάνος Μοναστηριώτης	N.

Σταύρος Γρίβας		Στ. Νικολαΐδης	N.
Ἰωάννης Πετμέζης	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Κωνσ. Θ. Καλοκοτρώνης	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Δημήτρ. Ν. Μπούκουρας	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Ζαφ. Δεπάστας	N.
Ἀναγ. Μακρουποικάμισος	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Δημ. Καλλιφρονᾶς	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γεώρ. Πανοποριτόπουλος	
Κ. Τσαβέλας		Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦγλος	
Σ. Στράτος	N.	Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Μ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος		Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἐμ. Μελετοπούλος	N.
Πέτρος Τσανετάκης	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ἡλίας Γιατράκος	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Λουκᾶς Στέφανος	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυριδωνός	
Γεώργιος Ι. Βατίτσας	N.	Ρήγας Παλαμιδῆς	
Ἄγ. Γουζούασης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνσταντῖνος Μανιάτας	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος		Ἄλξ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γεώργιος Ἰ. Γιολδάσης		Μ. Χ. Μελέτη	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριδῆς	
Γρηγόριος Χατογιάννης	N.	Νικόλαος Μπούτσνας	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυριδων Βαλέτας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	N.	Στρ. Δελγιαννάκης	N.
Χρυσόδουλος Ν. Δεμάθας	N.	Σπυριδων Α. Βαρότσας	
Ἡλίας Παππαδαΐος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.	Χρυσανθος Σουμαρίκας	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	N.	Κ. Βέϊκος	N.
Ἰω. Ζάρκος	N.	Μ. Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Δ. Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανιλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N.

Πέτρος Μαυρομιχάλης		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Α. Μαυρομιχάλης		Κάρολος Νάζος	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Εὐστράτιος Παρίσσης	
Ν. Μοσχούλας	N.	Ἀντώνιος Ἀριᾶος	N.
Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.	Μήτ. Ἀναστασόπουλος	
Α. Κανελόπουλος	N.	Ἰω. Τομαράς	N.
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινας		Ἄν. Παππατσώρης	
Ἰωάννης Γιούρας		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Γεώργ. Σ. Κρεζῆς	
Σ. Λογοθετόπουλος		Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Ἰωάννης Γ. Κρεζῆς	N.
Χριστόδουλος Τσίνας		Δημήτριος Χατοσίκος	
Δημήτριος Κοσμανιώτης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Θεόδωρος Ι. Μάζης	N.	Κωνσταντ. Δουβουνιώτης	
Ἐμμ. Αλξάρου Ὀρλώφ	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Γεώργιος Μπάστας		Ἰωάννης Τασσαΐος	N.
Κώνστας Δαρειώτης		Μάρκος Βιτάλης	
Στ. Ἀντωνιάδης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ἰωάννης Ηερίδης	N.		

Ἀναγνώσθη μετὰ τοῦτο τοῦ Ζ'. κεφαλαίου, τὸ 1 ἄρθρον καὶ παρατηρήσαντες ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα αὐτως.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Ζ'. Ὀδοποιία.

* Ἄρθρ. 1. — Τὸ ἄρθρ. τοῦτο περιέχει τὴν ζητούμενην πρὸς ἐπιτροπὴν ὁμοσίων ὁδῶν ἐτησίαν δαπάνην, ἐλαττωθεῖσαν παρὰ τοῦ πρὶν ὑπουργοῦ κατὰ ἐρ. 5000. — Ἐγκρίνουσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν δαπάνην ταύτην μὴ τὴν ἐπινοήθειαν ἐπ' αὐτῆς ἐλάττωσιν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ παρατηρηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι περιέλειπεν νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὰς βουλὰς τὴν ἀποφασίζουσαν ἐπιτροπὴν, περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ τῶν παροῦτων ἀναγκῶν περὶ ὁδοποιίας Νόμον, σύμφωνα μὴ τὴν ἐξηγηθεῖσαν ἐπιβληθεῖσαν ἐπιβουλὴν τῆς Βουλῆς. Ἀνάγει εἰς τὸ ἐπόμενον 2. ἄρθρον, ἐρ' οὗ ὁ ὑπουργὸς ἐπιφέρει τὴν ἐλάττωσιν τῶν 5000 δραχμῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου ἡ ὑπουργικὴ ἐκθεσις προτείνει αὐξάνειν 1700 δραχμῶν ἥτις κατὰ λάθος ἐν τῷ πίνακι τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως εἶναι ἀσφαλισμένη ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀραιετέων ποσῶν· παρατηρήσαντες δ' ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ὑπάχει ἑταίμον τὸ περὶ ὁδοποιίας νομοσχέδιον, καὶ προσάδοντας ἑτέρου ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ καθυποβάλῃ συγχρόνως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ σχεδίων διατά-

των λεπτομερώς τὰ περί ἐκάστης ὁδοῦ, ἐγένοντο δεκάτ' ἀναστάσεως τὸ μὲν 1. ἄθρον μὲ τὴν προτεινομένην ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει ἀξίαν τῶν 1700 δραχμῶν, τὸ δὲ δεύτερον μὲ τὴν ἐπιειχθεῖσαν ἐπ' αὐτῷ ἐλάττωσιν τῶν 5000.

ἔχουσι δ' αὖτω.

α 1. Ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν	δραχ.	25.400.
2. Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν	»	26.580. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ἀναβαίνοντες εἰς δρ. 51.980 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολοκκῶν Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ Α. Μπούκουρα, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη τὴν πίσωσιν τοῦ ρηθέντος κεφαλαίου καμψαρεὶ διὰ ψήρων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἰσῆς ἐπιτήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίσωσιν τοῦ Ζ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὡς ἐν ταῖς ἀβθεῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὅχι:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Π. Ράγκος	N.
Κλειομένης Οἰκονόμου		Λουκᾶς Π. Νάκος	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Α. Γεωργιαντᾶς	
Δ. Δελιγεωργῆς	N.	Πέτρος Τσανατάκης	
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργιος Κωνδύλης	
Π. Μοναστηριώτης	N.	Κωνσ. Φασιτσᾶς	N.
Σταῦρος Γρίβας		Ἰβληθῆριος Καλογεράς	N.
Ἰωάν. Πατριζῆς	N.	Γεώρ. Ἰωάν. Βατιστάς	N.
Δημ. Κονδύλης	N.	Ἄγ. Γουζούκης	N.
Ἀντών. Καμπάνης		Γεώργιος Κ. Βελλῆς	
Ἀνθρ. Δανιόπουλος	N.	Ἰωάν. Α. Χατούπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γεώρ. Ἰωάν. Γιολλάκης	
Ἀναγ. Μακρυπολάμισης	N.	Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Α. Καλλιμαριῆς	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Κωνστ. Βρυλάκης	N.	Γρηγόρ. Χατοσηγιάννης	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Κ. Τζαβέλας		Ἰω. Κλίμακας	
Σ. Στράτος		Ἀναγνώτ. Δημητρίου	N.

Πέτρος Α. Ζαννος		Σπυρίδων Βαλέτας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	N.	Στράτης Δελιγιαννάκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δημάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ἠλίας Παππαδάκιος	N.	Παῦλος Δαντούδης	
Γεώργ. Πατριζῆς	N.	Χρῦσανθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πατριζῆς		Κ. Βεῖκος	
Ἰω. Ζάγκος	N.	Μιχαὴλ Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Δημ. Βισβίλης	
Ἀθ. Δανιόπουλος		Γ. Μπάνης	N.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Ἀναστάς. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δημ. Ν. Μπούκουρας	N.	Ν. Μοσχούλας	N.
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαριφόπουλος	N.
Ζαχαρίας Ἀσπάστας	N.	Α. Κανιλόπουλος	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Κωνσ. Α. Σχινᾶς.	
Α. Νοταράς		Ἰωάννης Γαούρας	
Ἐὐστ. Οἰκονομόπουλος		Ἀναγνώτ.ς Κεχαγιᾶς	N.
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Σπυρίδ. Δομοδοτόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσαούγλος	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰωάννης Ζαχαριόπουλος		Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Νικ. Κορριωτάκης	N.	Δημ. Κομμασιώτης	N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Θεόδωρος Ἰω. Μεζῆς	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Ἐμμ. Λαζάρου Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Λουκᾶς Στέφανος		Κωνσταντ. Δαρσιώτης	
Ἐὐστ. Σπυρίδωνος		Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.
Ρ. Παλαμιδῆς		Ἰωάννης Περίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας		Κάρολος Νάζος	
Ἀλέξ. Ἀλεξανδροπούλου	N.	Ἐυστράτιος Παρίσσης	N.
Μελέτης Χ. Μελέτη		Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Ν. Τσαλακῶνας	N.	Μητ. Ἀντακισόπουλος	
Δημ. Σακελλαριάδης		Ἰω. Τομαράς	N.
Νικ. Μπούτσουνας		Ἄν. Παππατσώρης	
Π. Παππατσῶνης		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Ἰω. Παππατσῶνης		Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Π. Δαρσιώτης		Ἀνθρ. Γ. Κουκουριώτης	N.

Δ. Α. Κουντουριώτης	N.	Γεώργ. Ριζοπούλος	N.
Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.	Ιωάννης Τασασιός	N.
Αημέτριος Χατοσίκος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Καλαμάρας Τσουκαλάς		Ιωάννης Οικονόμου	
Κ. Δουδουνιώτης			

Μετά τούτο άνεγνώσθη τού Η. κεφαλαίου τó 1 άρθρον και ή επί αυτού γνωμοδότησις τής έπιτροπής, έχουσα ούτως.

« Επί τού Κεφαλαίου Η. Βοήθειαι.

Άρθρ. 1— Τó άρθρον τούτο, συγκείμενον εκ δραχ. 46,000 έπιυξήθη διά τών έπανεργασιών παρά τού νύν ύπουργού προθαφαιρέσεων κατά δραχ. 30,000.— Η έπιτροπή, παραδεχομένη τήν δαπάνην ταύτην υπό τόν όρον τού να γείνη χορίς τής ζητουμένης πιστώσεως δια συνδρομήν τών έν Μινωα συνοικισμένων Κρητών μετά τήν έπιφύρασιον και έπικύρωσιον τού προς τούτο απαιτουμένου Νόμου, άπορίπτει τήν έν τώ 1 § τού άρθρ. τούτου σημειουμένην δαπάνην, προς εξαλειψίν τών εις τήν γεωργίαν έπιβλαβών ζωύριων εκ δρ. 6,000, χρεών οικονομίας. »

Επί ταύτης ό ύπουργός παρετήρησεν ότι τó ύπουργείον πραγματικώς εις τó άρθρον τούτο έπένεγκεν ελάττωσιν έπειδή αντί τών 60,000, αιτίνας έτίθετο πρότερον, ήδη έτίθησεν 46,000. Τάς δε λο.πός 40,000 είναι ήναγκασιμένον να βέτη κατα τούς υπό τή. Βουλής προαποφασισθέντας και έκδοθέντας νόμους, ώστε τήν αύξισιν έπένεγκεν ή ίδια βουλή και ούχι τó ύπουργείον. Παρεδέχεται όμως τήν ελάττωσιν τών 6000 δραχ. διότι δέν δύνανται να φέρωσι τó ποθούμενον αποτέλεσμα αύται, όσον ή ύποχρέωσις εκάστου δημότου να συνεισφέρει τó κατ'αυτύν προς εξαλειψίν τών εις τήν γεωργίαν έπιβλαβών ζωύριων.

Κατά ταύτα έγίνετο δεκτόν δι' άναστάσεως τó 1. άρθρον έχον ούτως.

1. α Γενικαί βοήθειαι . . . . . 70,000 »

Άνεγνώσθη ακολούθως τó 2. άρθρον και ή επί αυτού γνωμοδότησις τής έπιτροπής, έχουσα ούτως.

* Άρθρ. 2.— Τήν έν τώ άρθρω τούτω σημειουμένην δαπάνην δι' ιδιαίτερας βοήθειας ύπουργών, αξίον τής παραβάσεως τής Κυβερνήσεως, ελάττωσασα ή έπιτροπή κατά δραχ. 20,000, τονιστή εις τó ύπουργείον τήν εις μόνους τούς άληθώς άπόρους και δυσεις άγωνιστάς διανομην των βοθησίων τούτων. Ένεργουμένην δι' έπιτροπής, συγκειμένης από πρόσωπα κατάλληλα* περιόχθη δι' άπομένως, άνω τούς τροποποιήσεως και τήν εις τούς παραγράφους 2 και 3 δαπάνην, υπό τόν όρον τού να καθορισθής εις τήν Βουλήν όνομαστικώς πίνελ των λαμβάνόντων τας συντάξεις ταύτας. »

Εφ' ης ό ύπουργός παρετήρησεν ότι άν ή βουλή νομίξη περιττός τās διδομένας ταύτας βοήθειαι, δύναται να τās άραιρέσθ όλος διόλου, διότι ούτω ό ύπουργός απαλλάσσεται των άπ' αυτού απαιτήσεων δέν πρέπει όμως να τήν ελαττώσθ, διότι θέλει θέσει τόν ύπουργόν εις δυσάρεστον κατάστασιν, εις πολιορκουμένων καθ' εκάστην υπό τασούτων δυστυχών, τούς όποιους δέν θέλει δύνασθαι να συνδράμη. Δέν πρέπει δε ν' αμειβάλλη ή βουλή ότι ή διανομή γίνεται δι' έπιτροπής, όποια διορίσθη π. χ. τó Πάσχα, ή διά βασιλικών διαταγμάτων, και τήν προεπισκοπών άποδείξουν. Επειδή πολλάκις ή Κυβέρνησις άναγκάζεται να δώσθ και εις οικονομίας, ποιούσας, αιτίνας δέν δύνανται να ζητήσωσι τās τοιαύτας βοήθειαι παρουσιαζόμεναι εις τας έπιτροπάς, αλλά και εις ταύτας έχει τó ύπουργείον τās δεισισας άποδείξει, τās όποιαις δύναται ή βουλή, εάν θέλη, να ύθ.

Μετά ταύτα άνακαλιεσθής τής έπιτροπής τήν γνωμοδότησιν αύτης, έγίνετο δεκτόν δι' άναστάσεως τó 2 άρθρον ως έν τή προϋπολογισμώ είχαν.

2. Ιδιαίτεροι βοήθειαι . . . . . δρ. 70,616.

Γενομένης δ' επί τού συνόλου τού Η. κεφαλαίου αναβαίνοντος εις δραχμάς 140,616 ψηφοφορίας κατ' όνομαστικην κλήσιν υπό τήν έπιτήρησιν τών ψηφολεκτών Ι. Πετριμάκη και Κουντουριώτου, συνήχθη κατά τó ώδε προσαρτώμενον τής ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή βουλή παρεδέχθη τήν πίσωσιν τού ρηθέντος κεφαλαίου παμψηφεί διá ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τών Βουλευτών

Επί τού ής ζητήματος.

Παρεδέχεται ή Βουλή τήν πίσωσιν τού Η. κεφαλαίου τού προϋπολογισμώ τού επί των εσωτερικών ύπουργείου ως έν τούς άρθροις αυτού έψηφισθ, ναι ή όχι :

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ορεινός	N.	Ιω. Πετριμάκης	N.
Κλεισ. Οικονόμου		Δ. Κονδύλης	N.
Γ. Λογιωτάτης	N.	Αντ. Καμπάνης	
Δ. Διπλαγούργης	N.	Ανδρ. Δανόπουλος	N.
Η. Τσιμπούρακης		Ν. Ιατρός	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Αναγ. Μακροποκίμης	N.
Σταύρος Γριόκς		Δ. Καλλιφρονάς	N.

Κωστής Βρυζάκης	N.	Εὐστάθ. Οικονομopoulos	
Ανάργυρος Πετραλάκης	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Κ. Τσαβέλλας		Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.
Σ. Στράτος		Ἰω. Ζαφειρόπουλος	
Π. Ραγκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Α. Π. Νάκος		Ν. Κορριωτάκης	N.
Ἄντ. Γεωργαντάς		Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Πέτρος Τσαυετᾶκης	N.	Παρασκ. Μυτάλης	N.
Γ. Κονδύλης		Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κ. Φαίσιος	N.	Λουκάς Στέφανος	
Ἐλευθ. Καλογεράς	N.	Ἐὐσ. Σπυρίδωνος	
Γ. Ἰω. Βατίστας	N.	Ῥήγας Παλαμίδης	
Ἄγ. Γουζούσης	N.	Θ. Μ. Πατρῆος	
Γ. Κ. Βελῆς		Κ. Μανέτας	
Ἰω. Α. Χατσοπούλος		Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης		Μ. Χατοῦ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακωστάς	N.
Μ. Σισίνης		Δ. Σκαλλαριάδης	
Γρ. Χατογιάννης	N.	Ν. Μπούτσουκας	
Γ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Κλίμακας		Ι. Παππατσώνης	
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαριώτης	
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπ. Βαλιέττας	N.
Μ. Ν. Βαλιέττας	N.	Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάθας	N.	Σπ. Α. Βαρδύσης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Αετουδῆς	
Γ. Πατριζᾶς	N.	Χρῖσ. Σουμαρίπας	N.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Β. Πατριζᾶς	N.	Κ. Βίβκος	
Ι. Ζάρκος	N.	Μεγαλῆ Ἰατροῦς	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Δ. Βιεβίλης	
Ἀθ. Δανιλόπουλος		Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιγαλάς	
Βελισ. Νικολαΐδης	N.	Ἄνθ. Μυρομιγαλάς	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιγαλάς	N.
Δ. Ν. Μπούκουρας	N.	Ν. Μοσχούλας	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γ. Μ. Ζαφειρόπουλος	N.
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Α. Κανιλλόπουλος	N.
Ἐμ. Ἀντίπας	N.	Κ. Δ. Σχινᾶς	
Ἀνθ. Νταρῆς		Ἰω. Γκοῦρας	

Ἀναγ. Κεραγιάς	N.	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Σπ. Λογοθετόπουλος		Ἰω. Τομαράς	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Ἄν. Παππατσώνης	
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.	Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Χρ. Τσίνος		Γ. Σ. Κριεζῆς	
Δ. Κομμανιώτης	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	N.
Θ. Ι. Μέζης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	N.
Ἐμ. Α. Ὀρλόφ	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Γ. Μπάστας	N.	Δ. Χατοῦσκας	
Κ. Δαριώτης		Καλῆμ. Τσουκαλάς	
Σταμ. Ἀντωνιάδης	N.	Κ. Δουβουνιώτης	
Ἰω. Περίδης	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Ἀνθ. Μάμουκας	N.	Ἰω. Τασαῖος	N.
Κάρολος Νάζος		Μάριος Βιτάλης	N.
Εὐστρ. Παρίσης	N.	Ἰω. Οἰκονόμου	
Ἄντ. Αρμάος	N.		

Ὡσαύτως δὲ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενόμενης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοδεκτῶν Κουντουριώτου καὶ Μ. Πρωτοπαπᾶ ἐπὶ τοῦ Θ'. Κεφαλαίου ἐξ ἐνὸς ἀθροῦ συγκατεμένη, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδόχθη καμψερῆ διὰ ψήρων 75 τὸ σύνολον τοῦ βεθέτου κεφαλαίου ἔχοντος αὐτως.

Κετ. Θ'. Ἐξοδα παρελθουσῶν χρήσεων - - δρ. 568,92.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδίδεται ἡ Βουλῇ τὴν πίστωσιν τοῦ Θ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἀθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὕψις:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁραίνος	N.	Δημήτριος Κονδύλης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου		Ἀντώνιος Καμπάνης	
Γεώργιος Λογιοτατίδης	N.	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.
Δ. Δελαγιώργης	N.	Νικόλαος Ἰατροῦς	N.
Π. Τσιμπουράκης		Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ἰημ. Καλλιφρονᾶς	N.
Σταθρος Γρέβας		Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Ἰωάννης Πετριζῆς	N.	Ανάργυρος Πετραλάς	N.

Κ. Τζαβέλλας
 Σ. Στράτος
 Η. Ράγκος
 Λουκάς Η. Νίκος
 Αντώνιος Γεωργιαντάς
 Πέτρος Τσαντατάκης
 Γεώργιος Κονδύλης
 Κωνσ. Φοσίτσας
 Ελευθέριος Καλογεράς
 Γεώργιος Ι. Βατίστας
 Άγγελος Γουζούτσος
 Γεώργιος Κ. Βελής
 Ιωάν. Α. Χατζόπουλος
 Γεώργιος Ιω. Γυλλιάσης
 Σπέρ. Χ. Στρατιανόπουλος
 Μιχαήλ Σισίνης
 Γρηγόριος Χατσαγιάννης
 Γεώργιος Μήτσος
 Ιωάννης Κλίμακας
 Αναγνώστης Δημητρίου
 Πέτρος Α. Ζάνος
 Μιχαήλ Ν. Βαλέττας
 Χριστόδ. Ν. Δαμάδας
 Ηλίας Παπαθεοδωσίου
 Γεώργιος Πετμεζάς
 Νικόλαος Ανδρικόπουλος
 Βασίλειος Πετμεζάς
 Ιω. Ζήρκος
 Γ. Ν. Κορριωτάκης
 Αθ. Αναλόπουλος
 Σταμάτιος Νικολαΐδης
 Βελισάριος Νικολαΐδης
 Κ. Θ. Καλοκοτρώνης
 Δημ. Ν. Μπούκουρας
 Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος
 Ζαχαρίας Δετσίτσας
 Εμμανουήλ Αντίπας
 Ανδρέας Νοταράς
 Εύστ. Οικονομοπούλος
 Γεώρ. Πανοκριανόπουλος

Εμμανουήλ Χ. Γκούγλος
 Ιωάννης Ζαχαριόπουλος
 Ματθαίος Πρωτοπαπής
 Νικόλαος Κορριωτάκης
 Εμμ. Μελετόπουλος
 Παρσικεύης Ματάλας
 Ηλίας Γιατράκος
 Λουκάς Σπυριδιώτης
 Εύστ. Σπυριδιώτης
 Ρήγος Πικλεμίδης
 Θεόδωρος Μ. Πατρώνης
 Κωνσταντίνος Μανέντας
 Αλέξν. Αλεξάνδρουπουλος
 Μελέτιος Χαταύ Μελέτι
 Νικόλαος Τσαλακωστάς
 Δημ. Σακελλαριδάκης
 Νικόλαος Μπούτσουκας
 Η. Παπατσώνης
 Ιω. Παπατσώνης
 Η. Δαριώτης
 Σπυριδιών Βαλέττας
 Στρατής Διληγιαννάκης
 Σπυριδιών Α. Βαρότσος
 Παύλος Αετουδάς
 Χρυσάνθος Σουκερίπας
 Μ. Ι. Μιχαλόπουλος
 Κωνστ. Γέζκος
 Μιχαήλ Γιατρός
 Δημητρίου Βηδύλης
 Γεώργιος Μπάνης
 Πέτρος Μαυρομαχάκης
 Α. Μαυρομαχάκης
 Γεώρ. Κ. Μαυρομαχάκης
 Ν. Μισογύλας
 Γεώρ. Η. Ζαχαριόπουλος
 Α. Κανιόπουλος
 Κωνσταντίνος Δ. Σχινάς
 Ιωάννης Γκούδας
 Αναγνώστης Καραγιάνης
 Σπ. Αγγελιστόπουλος

Παν. Παπαδιαμαντόπ.
 Ιωάν. Α. Αντωνόπουλος
 Χριστόδουλος Τσίνας
 Δ. Κομματιώτης
 Θεόδωρος Ι. Μένης
 Εμ. Λαζάρου Όρλιώρ
 Γεώργιος Μπάπτας
 Κώνστας Δαριώτης
 Σταμάτιος Αντωνιάδης
 Ιωάννης Περίδης
 Άνδ. Μάμουκας
 Κάρολος Ναζος
 Εύστράτιος Παρίσσης
 Αντώνιος Λομάκος
 Μήτ. Αναστασόπουλος

Ιω. Τομαράς
 Άν. Παπατσώνης
 Αθ. Καστανάς
 Γεώρ. Σ. Κριεζής
 Α. Γ. Κουντουριώτης
 Δ. Α. Κουντουριώτης
 Ιωάννης Γ. Κριεζής
 Δημητρίου Χατσίτσος
 Κλάραρας Τσουκαλάς
 Κωνστ. Δουβουνιώτης
 Γεώργιος Ρίζοπουλος
 Ιωάννης Τασσάης
 Μάρκος Βιστάλης
 Ιωάννης Οικονομού

Αποπερατωθέντος δ' ούτως του προϋπολογισμού του επί των εσωτερικών υπηρεσίου, ο προεδρεύων ανέγγειλεν αντικείμενον της έπαυριον συνεδριάσεως την συζήτησιν του προϋπολογισμού του επί της δικαιοσύνης υπηρεσίου, και εκήρυξε διελελυμένην την συνεδρίασιν εν ώρα 3. μ. μ.

Ο προεδρεύων αντιπρόεδρος

Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

Οι Γραμματείς

Ιω. Α. Αντωνόπουλος.

Εύστρ. Παρίσσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΣ'.

Της 4 Μαιου.

Σήμερον την τετάρτην Μαΐου του χιλιοστού οκτακοσίου τεσσαρακοστού ογδού έτους συνελθόντων περί την μεσημερίαν των Κ.Κ. Βουλευτών εν τη αίθουση του βουλευτηρίου, ανεγνώσθη ο ονομαστικός αυτών κατάλογος, και εθρεθείσης πλήρους της βουλής, ο προεδρεύων αντιπρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίασιν. Ανεγνώσθησαν τά πρακτικά της προτερείας και εγκριθέντα υπεγράφησαν παρά τε του αντιπροέδρου και των γραμματέων.

Αναγγελλέντος δ' ότι αντικείμενον της παρουσίας είναι η συζήτης του προϋπολογισμού του επί της δικαιοσύνης υπηρεσίου, λαβών τον λόγον παρετήρησέ τις, ότι πρό πολλού διαφοροι βουλευτικά εκλογαί εις την εξέλεξιιν της βουλής καθυπο-

επιβείσαι, μένουσι μέχρι τούδε έκκρεμοί και άτελεσφόροι. Διότι άν και παρεπέμφθησαν πρό πολλού εις τὰ τμήματα, ού μόνον τὰς άρμόδιους έκθέσεις ταύτα δέν συντάξαν έτι, άλλ ούδέ συνήλθον άπλώς, ίνα περί τούτου σκερθώσι. Συνίστασι λοιπόν νά προσκληθώσι τὰ άρμόδια τμήματα, ίνα συνέλθωσι πλέον εις σύσκεψιν και καθυποβάλωσι τὰς άναγκαίως έκθέσεις, διότι μίνες παρήλθον άφ' ότου αι έκλογαι αύται εισήχθησαν εις τό Σώμα, και πρέπει όσον τάχιιστα νά εξελεγχθώσι, διά νά μή καθυστερηται επί πλέον τό δικαίωμα τής άντιπροσωπείας τωσούτων λαών. Άν δ' άλλως τὰ άνωτέρω τμήματα δέν δύνανται νά συνέλθωσιν, εξαίτεται νά ανατεθῆ εις άλλα τμήματα ή προσ τούτου φροντίς, διά νά μή αναβλήθηται πλείοτερον ή εξέλεξις.

Παρατηρησάντων δέ τινων, ότι αληθώς πρέπει νά επιταχυνθῆ ή τών έκλογών τούτων εξέλεξις και νά γείνωσι πλέον αι άναγκαίαι έκθέσεις, άλλά τής συζήτησεως του προϋπολογισμού άρξαμένης, πρέπει νά γείνη τοίτο μετά την προσεγή άποπεράτωσίν του, επίνεγκεν άλλος ότι δέν πρέπει νά αναβληθῆ επί πλέον τό πολυτίμηον αυτό δικαίωμα του λαού, και άνάγκη νά εξελεγχθώσι ταχέως αι έκλογαι, διότι μετά την συζήτησιν του προϋπολογισμού ενδέχεται νά πύση τὰς έγγραφείας τής ή βουλή, και θέλωσιν αποκλινοθῆ ούτως εκ τής πρώτης συνόδου οι άντιπρόσωποι τωσούτων έπαρχιών. Επί τούτοις ή βουλή άπεφάνετο νά συνέλθωσιν από τής άβριον τὰ άρμόδια τμήματα, διά νά ένασχοληθώσιν εις τοίτο.

Προέβη έπειτα ή βουλή εις την συζήτησιν του προϋπολογισμού του επί τής δικαιοσύνης ύπουργείου έφ' ό ανεγνώσθη τό 1. άρθρον του Α. κεφαλαίου και ή επί αυτού γνωμοδότησις τής έπιτροπής έχουσα ούτω.

α ΚΕΦ. Α. Άρθρον. 1.

Του μή διορισθέντος τμηματάρχου εισέτι εις τό ύπουργείον έκπίπτεται ό μισθός μέχρι τέλους τ. μ. άνά δραχ. 300 κατά μήνα, τό όλον δραχ. 1.200· και τό εκ δραχ. 25,320 ποσόν του 1. άρθρου περιορίζεται εις δραχ. 24.120.»

Αποδεχθέντος δέ του ύπουργού και μηδεμιώς αντιφάσεως ύπαρχούσης παρεδέχθη δι' άναστάσεως κατά την γνωμοδότησιν τής έπιτροπής, έχει δ' ούτω.

α Κεφ. Α. Κεντρική ύπηρεσία.

Άρθρ. 1. Προσωπικόν ύπουργείου δραχ. . . 24.120.»

Ανεγνώσθη ώσαύτως τό 2. άρθρον και ή επί αυτού γνωμοδότησις τής έπιτροπής έχουσα ούτως·

α Άρθρ. 2.

Εις τό άρθρον τούτο του ύλικού του ύπουργείου έγιναν αι ακόλουθοι έλαττώσεις:

1) Αι δραχμαι 1,700 τής γραφικής ύλης περιορίζονται εις δραχμας 1.200.

2) Αι δραχμαι 250 διά θέρμανσιν και φωτισμόν ελαττώνται εις δραχμας 250.

3) Αι δραχμαι 200 διά άποσκευήν του γραφείου εις δραχμας 100.

4) Αι δραχμαι 1000 διά συνδρομάς εις έφημερίδας κλπ. περιορίζονται εις δραχμας 500.

Τό 2. όθεν άρθρον του Α. κεφαλαίου από 5,350, περιορίσθη εις δραχμας 4,150.»

Εφ' ός παρατήρησεν ό ύπουργός ότι δέχεται μόν οίλας ταύτας τός έλαττώσεις, άλλ' εκτός του δια τας έφημερίδας ποσού, του όποιου ούγ ήτιον δέχεται την έλαττωσιν επιθυμει μόνον δια τὰ εν τῆ έκθεσι άλλα ποσά νά συγχωνευθώσιν εις έν και νά μή μείνη όριστική ή καθ' έκαστα τούτων δαπάνη, διότι ενδέχεται εκ τής χρήσεως του ενός ποσού νά αναπληρωθῆ τό έλλείπον του άλλου. Διό εξαίτεται την συγχώνευσιν των άνωτέρω ποσών.

Επί τούτοις ή βουλή παρεδέχθη δι' άναστάσεως και τό 2. άρθρον κατά την γνωμοδότησιν τής έπιτροπής και την άνωτέρω του ύπουργού παρατήρησιν· έχαι δέ τό άρθρον ούτω.

α 2. Γλικόν δραχ. . . . . 4,150.»

Γενομένης δ' επί του συνόλου του Κ. κεφαλαίου αναβαίναντος εις δραχ. 28,270, ψηφοφορίεσ κατ' όνομαστικήν κλήσιν, υπό την έπιτήρησιν των ψηφολεκτών Ζάρκου και Παππαδιαμαντοπούλου, συνήχθη κατά τό ώδε προσαρτώμενον τής ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή βουλή παρεδέχθη την πίστωσιν αυτού πικύφρει διά ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

Έπί του έζης ζητήματος.

Παραδέχεται ή βουλή την πίστωσιν του Α'. κεφαλαίου του προϋπολογισμού του επί τής δικαιοσύνης ύπουργείου, ως εν τοις άρθροις αυτού έφηρήσθη, και, έ έχι :

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Όρειός	N.	Δ. Δεληγεώργης	N.
Κλομένης Οικονόμου		Π. Τσιμπουράκης	
Γεώργιος Λογιοτατίδης	N.	Πάνος Μοναστηριάτης	N.

Σταύρος Γρίβας	N.	Γεώργ. Πανοφριτόπουλος	N.
Ιωάννης Πατιέλης		Έμμ. Χ. Τσογγλος	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Ιωάν. Ζαφειρόπουλος	
Αντώνιος Καμπάνης		Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς	N.
Ἀνδρέας Δανδούλης	N.	Νικόλαος Κορμιωτάκης	N.
Νικόλαος Ίατρός	N.	Έμμ. Μελιτόπουλος	
Ἀναγ. Μακροποκίμιος	N.	Παρασκευᾶς Μιτάλης	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ήλιος Γεωργιάδης	N.
Κωνστῆ Βρυζάνης	N.	Λουκάς Στίσιος	
Ἀναργύρος Πετράκης	N.	Εἰσατ. Σπυριδωνοῦ	
Κ. Τσαβέλλας	N.	Ρήγας Παλιμάδης	
Σ. Σερῆτος	N.	Θεόδ. Μ. Πατριῶς	
Π. Ράγας	N.	Κωνστ. Μανίτας	
Λουκάς Π. Νίκος		Ἀλιξ. Ἀλιξανδρόπουλος	N.
Ἀντώνιος Γεωργιανῆς		Μελίτης Χατζῆ Μιλέτη	
Πέτρος Τσιροτάκης	N.	Νικόλαος Τσαλακώτας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Δημ. Σκελλεφιάδης	
Κωνσταντῖνος Φαίτσας		Νικόλαος Μπούτσουκας	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Π. Παπατασιῶνης	
Γ. Ίω. Βασιτίκας	N.	Ίω. Παπατασιῶνης	
Ἄγγελος Γουλιώσης	N.	Π. Δαριώτης	
Γεώργιος Κ. Βιλιῆς		Σπυριδων Βαλέτας	N.
Ἰωάννης Α. Νατσόπουλος		Σεραφῆς Δαλιγιαννάκης	
Γ. Ίω. Γιολδάσης		Σπυριδων Α. Βαρότσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος		Παῦλος Αντωνιάδης	
Μιχαήλ Στίνης		Χρόστιος Σουμαρῆρας	N.
Γρ. Χατσηγιάννης	N.	Μ. Ι. Μεγυλιόπουλος	N.
Γεώργιος Μήσιος	N.	Κ. Βένης	N.
Ἰωάν. Κλήμακας		Μιχαήλ Ίατρός	N.
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Δημήτριος Βιρβίλης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Γεώργιος Μπάνης	N.
Μ. Ν. Βαλέτας	N.	Πέτρος Μουρομυγᾶλης	
Χριστόδ. Ν. Δεμάθης	N.	Ἀναστ. Μουρομυγᾶλης	
Ήλιος Παπαδάκης	N.	Γ. Κ. Μουρομυγᾶλης	N.
Γεώργιος Πετριεζᾶς		Ν. Μοσχάκης	N.
Νικόλαος Ἀνδριόπουλος	N.	Γεώργ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.
Βασίλειος Πετριεζᾶς	N.	Α. Καυλιόπουλος	
Ίω. Ζάρκος		Κωνστ. Δ. Σχινᾶς	
Γρ. Ν. Κορμιωτάκης		Ἰωάννης Γεωργιάς	
Ἰ.Θ. Δαμιλάπουλος		Ἀναγ. Κεργιάς	N.
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Σπυριδων Αγοθετόπουλος	
Βελιστέριος Νικολαΐδης	N.	Π. Παπαδημητρίου	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Δημήτριος Ν. Μπουκουράς	N.	Χρηστόδ. Τσίσιος	
Γεώργ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Δημήτριος Κομματιώτης	N.
Ζαφειρίου Δεπάττας	N.	Θεόδωρος Ι. Μίσης	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀνείπας	N.	Έμμ. Α. Ὁρλῶς	N.
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γεώργιος Μπάττας	N.
Εἰσατῆ. Οἰκονομᾶπουλος		Κωνσταντ. Δαριώτης	

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.	Ἀνδρέας Γ. Κωντουριώτης	N.
Ἰωάννης Περίδης	N.	Δημήτρ. Α. Κωντουριώτης	N.
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Κόρολος Νάζος		Δημήτριος Χαταπίτης	N.
Εἰσατῆριος Παρίστης	N.	Καλαμάκης Τσουκαλῆς	
Ἀντώνιος Ἀρμῆος	N.	Κωνσταντῖνος Δουβουνιώτης	
Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Ίω. Τομαρῆς	N.	Ἰωάννης Τατταῖος	N.
Ἄν. Παπακτωάρης		Μάρκος Βιτζῆλης	N.
Ἀθανάσιος Κιστανῆς	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.		

Αναγνωσθησάν ἀκολούθως τὸ 1 καὶ 2. ἄρθρον τοῦ Β'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ 1 γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔγρουσ αὐτοί.

Κεφ. Β'. Ἄρθρον 1.

Εκπίπτεται ὁ μισθὸς τοῦ εἰσαγγελάτου τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ δύο μῆνας ὡς μὴ διαρισθέντος, ὀρχμᾶς 1000.

Τὸ ἐκ δραχμ. 52.350 ποσὸν τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ Β'. κεφαλαίου περιορίζεται εἰς δραχμᾶς 51,340. α

Ἀποδεχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῆν ἀνωτέρω ἐλάττωσιν, ἡ βουλὴ παρεδόχθη ἐκῆτερα τούτων δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἔγρουσ ὁ αὐτοί.

α Κεφ. Β'. Ἄριστος Πάγος.

1. Προσωπικῆν δραχμ. . . . . 51,340.

2. Ἰλικόν . . . . . 4,160. α

Γνωμίνης ὁ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Β'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμ. 55,500, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἀντωνιάδου καὶ Πρωτοπαπᾶ, συνήχθη κατὰ τὸ οὖδα προσκατόμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδόχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψρεὶ διὰ ψήρων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ 1ῆς ὑπέμματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Β'. κεφαλαίου τοῦ προβπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ, ἡ ὅχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	N.	Δ. Βελιγιωργῆς	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου		Π. Τσιμπουράκης	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Π. Μοναστηριώτης	N.

Στ. Γαβριλ	N.	Στ. Νικολαΐδης	N.
Ιωάννης Πετρίδης		Βασιλ. Νικολαΐδης	N.
Δ. Κονδύλης	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Αντώνιος Καμπάνης		Δ. Ν. Μπούκουρας	N.
Ανδρέας Δανόπουλος	N.	Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Ν. Ιατρός	N.	Ζαφείριος Διπλάτας	N.
Αν. Μακ. υποκαμίσιος	N.	Εμμ. Αντίπας	N.
Α. Καλλιρονας	N.	Α. Νότης	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Εδμ. Οικονομόπουλος	
Ανάργυρος Πετρίδης	N.	Γεώρ. Πανοσιπρόπουλος	
Κ. Τσαβέλλας		Εμ. Χ. Τσούγλης	N.
Σ. Σπράτος	N.	Ιω. Ζαφειρόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Μ. Πρωτοπαππῆς	N.
Λουκᾶς Π. Νάκος		Ν. Κορριωτάκης	N.
Α. Γεωργαντάς		Εμμ. Μελετόπουλος	
Πέτρος Τσαντάκης		Παρθεν. Ματάλης	N.
Γεώργ. Κονδύλης		Ηλίας Γιατρίκος	N.
Κωνσ. Φασίτσας	N.	Λουκᾶς Στεφανος	
Ἐλευθ. Καλογεράς		Εδμ. Σπυρίδωνος	
Γεώρ. Ιω. Βατίνας	N.	Ρ. Παλαμίδης	
Α. Γουζούσας	N.	Θεοδ. Μ. Πετρινός	
Γεώργ. Κ. Βελός		Κωνσταντ. Μαντάς	
Ιω. Α. Χατοπούλος		Αλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γεώρ. Ι. Γιολλδάκης		Μελίτης Χ. Μελίτη	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλ. Τσαλακωτάς	N.
Μιχ. Σισίνης		Δ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόρ. Χατογιάννης	N.	Νικόλαος Μπουτόντας	
Γεώργ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Γ. Κλίμακας		Ιω. Παππατσώνης	
Αναγν. Ακριτηρίου		Π. Δαρειώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυρίδων Βαλιέτας	N.
Μιχ. Ν. Βαλιέτας	N.	Στρ. Δεληγιαννάκης	
Χρ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ηλ. Παπαδάτος	N.	Παύλος Λεντούδης	
Γ. Πετμεζᾶς		Χρῆσανθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλ. Ανδρικόπουλος		Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασ. Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος	N.	Μ. Ιατρός	N.
Γ. Ν. Κορριωτάκης		Δ. Βερβίλης	
Αθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	

Πέτρος Μαυρομαγιάλης		Ανδρέας Μακρομαγιάλης	N.
Α. Μαυρομαγιάλης		Κάρολος Νάζος	
Γ. Κ. Μαυρομαγιάλης	N.	Εδμ. Μ. Παρίσσης	N.
Ν. Μοτχούλης	N.	Αντώνιος Λυμάς	N.
Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.	Μήτ. Αναστασόπουλος	N.
Α. Κανελόπουλος	N.	Ιω. Τουρκᾶς	N.
Κωνστ. Α. Σχινᾶς		Αν. Παπακωνσταντίνος	
Ιωάννης Γκαβιάς		Αθ. Καστανός	N.
Αναγν. Κεχαγιῶς	N.	Γεώργ. Σ. Κριζῆς	N.
Σ. Δογδοταπόπουλος		Ανθ. Γ. Κωνσταντίνος	N.
Π. Παπαδισμαντόπουλος	N.	Αναγν. Α. Κωνσταντίνος	N.
Ιω. Α. Αντωνόπουλος	N.	Ιω. Γ. Κριζῆς	N.
Χριστόδουλ. Τσίνας		Α. Χατοπάκος	N.
Α. Κοσκινιώτης	N.	Καλαμάρας Τσουκλάς	
Θεοδ. Ι. Μούκας		Κωνστ. Δουβουνιώτης	
Εμμ. Αλεξίου Ορλόφ	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Γ. Μπάντας	N.	Ιωάννης Τασσάκης	N.
Κωνσταντ. Δαρειώτης		Μάρκος Βατάλης	N.
Στ. Αντωνιάδης	N.	Ιωάν. Οικονομού.	
Ιωάννης Περίδης	N.		

Ανεγνωσθησαν δε και το 1 και 2 άρθρον του Γ. κεφαλαίου, μελετηθεῖς ὁ ὑπαγομένης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέρχθη ἐκτελεῖν τούτων οἱ ἀναστάσεις ἐγροσι δ' οὕτω.

Κεφ. Γ'. Εἰρησία.

ε 1. Προσωπικόν δρχ.	77,040
2. Ὑλικόν	11,480,»

Γενουμένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνέλου τοῦ Γ. κεφαλαίου, ἀναδαινοντος εἰς δρχ. 88,520, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μπαστά καὶ Πρωτοπαππῆ συνέχθη κατὰ τὸ ὡς προσατάμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέρχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παύσθαι διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτήρησεως.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίσωσιν τοῦ Γ. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐνηριθθῆ, νὰ ἡ δρχ. 88,520

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορίνης	N.	Δ. Δεληγεώργης	N.
Κλεομ. Οικονομῶν		Π. Τσιμπούρακης	
Γεώργιος Δογμοτατίδης	N.	Γάνος Μοναστηριώτης	N.

Σταύρος Γρίδας	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Ιωάννης Πετμεζής		Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Κωνσ. Θ. Κολακοτρώνης	N.
Αντώνιος Καμπάνης		Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	N.
Ανδρέας Δανόπουλος	N.	Γ. Α. Αντωνόπουλος	
Νικόλαος Ιατρός	N.	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Αναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Εμμανουήλ Αντίπας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Ανδρέας Νοταράς	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Ευστάθιος Οικονομόπουλος	
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Κ. Τζαβέλλας		Εμμανουήλ Χ. Τσουγλος	N.
Σ. Στράτος	N.	Ιωάννης Ζαφειρόπουλος	
Η. Ράγχος	N.	Ματθαίος Πρωτοπαπᾶς	N.
Λουκάς Η. Νάκος		Νικόλαος Κορφιωτάκης	
Αντώνιος Γεωργαντάς		Εμ. Μελετόπουλος	
Πέτρος Τσανετάκης		Παρασκευάς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης		Ηλίας Γιατράκος	N.
Κωνσταντίνος Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέφανος	
Ελευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυρίδωνος	
Γεώρ. Ιωάν. Βατίνας	N.	Ρήγας Παλαμιδής	
Άγγελος Γουζουάσης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βαλής		Κωνσταντίνος Μανέτας	
Ιωάννης Α. Χατσόπουλος		Αλ. Αλεξανδρόπουλος	N.
Γεώργιος Ιω. Γκολδάσης		Μελέτης Χατοῦ Μελέτη	
Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισίνης		Δημήτριος Σακελιαριάδης	
Γρηγόριος Χατοπιγιάννος	N.	Νικόλαος Μπούτουνας	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Η. Παπατσώνης	
Ιωάννης Κλίμακας		Ιω. Παπατσώνης	
Αναγνώστης Δημητρίου	N.	Π. Λαριωίτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαήλ Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	
Χριστόδ. Ν. Λεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βερότσης	
Ηλίας Παπαδαίος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.	Χρῦσανθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλ. Ανδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	N.
Ι. Ζάρκος	N.	Μιχαήλ Ιατρός	N.
Γ. Κορφιωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Α. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N.

Πέτρος Μαυρομιχάλης		Ανδρέας Μάμουκας	N.
Άνας. Μαυρομιχάλης		Κάρολος Ναῦος	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Εὐστράτιος Παρίσσης	N.
Ν. Μοσχούλας	N.	Αντώνιος Αρμάος	N.
Γ. Π. Ζαφειρόπουλος	N.	Μ. Αναστοσόπουλος	N.
Α. Κανελόπουλος	N.	Ι. Τομαράς	N.
Κωνσταν. Δ. Σχινῶς		Αν. Παπατσώνης	
Ιωάννης Γκοῦρας		Αθ. Καστανᾶς	N.
Αναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Γεώργιος Σ. Κριζῆς	N.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος		Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	N.
Η. Παπαδιαμαντόπουλος	N.	Δημ. Α. Κουντουριώτης	N.
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Ιωάννης Γ. Κριζῆς	N.
Χριστόδουλος Τσίνας		Δημήτριος Χατοσίκος	N.
Δημήτριος Κομμακιώτης	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Θεόδωρος Ι. Μόνης		Κωνσ. Δουδουσιώτης	
Εμμ. Λαζάρου Ορλόφ	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Γεώργιος Μπάστας	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Κωνσταντ. Λαριωίτης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Σταμ. Αντωνιάδης	N.	Ιωάννης Οικονομῆς	
Ιωάννης Περίδης	N.		

Αναγνωσθήσων ἰσακῶτως καὶ τὰ ἀρθρ. 1. καὶ 2. τοῦ Δ'. κεφαλαίου καὶ μηδεμίαν γενωμένην παρατηρήσασιν, ἡ Βουλὴ παρεδίχθη ἑκάτερα δι' ἀκαστάσεως ἔχουσι δ' οὕτω.

Κεφ. Δ'. Κακουροδικεῖα.

α 1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξοδα δραχ. . . 3,300.

2. Ἀποζητιώσεως συνόδων καὶ ἐνόρων α . . 17,800.α

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Δ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνουν τοις δραχ. 21,100, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῆ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδίχθη καμψρεῖ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ.

Αναγνωσθῆ ἔπειτα τὸ 1 ἀρθρ. τοῦ Ε. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γενωμοδότικαις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα αὐτῶν

α ΚΕΦ. Ε. Ἀρθρον 1.

Ἐκπίπτεται τοῦ ἐνὸς ἀντισταγγελλῆς τοῦ πρωτοδικαίου Ἀθηνῶν ὁ μισθὸς δι' ἕνα τὸ ἔτος δραχμᾶς 2,400.

§. 2. Διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ παρόντος ἔτους, ἐκπίπτεται ὁ μισθὸς τοῦ ἀνταγγελλῆς Τριπόλεως, ὅς μὴ διορισθῆται δραχ. 900.

Τὸ ἐκ δραχ. 310,210 ποσὸν τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ κεφαλαίου τούτου, απαιτούμενον ἐκ τῶν προσωπικῶν τῶν πρωτοδικείων, περιωρίσθη εἰς δραχ. 306,900. »

Συμβαίνοντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, παρεδόθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχει δ' οὕτως

Κεφ. 11. Πρωτοδικεῖα.

« Προσωπικὸν δραχ. . . . . 306,900. »

Ἀναγνωσθὲν ὡσαύτως τὸ 2 ἄρθρ. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔγινεσά οὕτως

Ἄρθρ. 2.

« Ἡ διὰ τὸ ὑλικὸν τῶν πρωτοδικείων αἰτουμένη δαπάνη ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 45,960, ἧτοι πλεον τῆς τὸ 1847 αἰταθείσης κατὰ δραχ. 4,360. Ἡ αὐξήσις δὲ αὕτη προήλθεν, ἕνεκα τῆς ἀξιοσημείωτης προσεπιχορηγήσεως τῆς γραφικῆς ὕλης εἰς διάφορα γραφεῖα τῶν πρωτοδικείων τὴν αὐξήσιν ταύτην μὴ παραδεχθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ περιώρισεν τὸ ποσὸν τούτου τοῦ ἄρθρου εἰς δραχ. 41,600. »

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι παρεδόθη μὲν ἀδυσκτως ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἐλαττώσεις ὡς δυναμένας νὰ γείνωσι καὶ δὲν ἀνέτεινε ποσῶς δι' αὐτάς. Ἀλλὰ δὲν δύναται ὡσαύτως νὰ παραδεχθῆ καὶ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην χωρὶς ἐπισημῆς ἐλάττωσις τῆς ὑπηρεσίας. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ἡ κατὰ 4,360 δραχ. αὐξήσις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπερβῆται εἰς ἀπολύτου τῶν πρωτοδικείων ἀνάγκη, καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐμποδισθῶσιν αἱ ἐργασίαι αὐτῶν τότε μόνον δύναται νὰ γείνη καὶ ἡ ἐλάττωσις. Τοσοῦτον ἄρα εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀνωτέρω αὐξήσις τοῦ ποσοῦ, διότι οὐ μόνον δὲν ἐπαρκεῖ τοῦτο εἰς προμήθειαν τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ βιβλία ἐν γένει τῶν πρωτοδικείων μένουσιν ἀλεῖα καὶ ὑπάρχει πλήρης ἐλλείψις τῶν Βασιλικῶν, ἐνῶ ἐπὶ τῇ βῆσει τούτων διακρίνουσι παρ' ἑμὲν τὰ δικαστήρια. Διὸ αὐξήσαν τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἀνεδέχθη νὰ προμηθεύσῃ δι' αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ πρωτοδικεῖα καὶ τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο συγγράμμα. Ἄλλως τε εἰς πολλὰ τῶν δικαστηρίων τούτων, π. γ. εἰς Σπάρτην καὶ ἀλλαχοῦ, στεροῦνται οἱ δικασταὶ καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν καθισμάτων. Πρὸς θεραπείαν δὲ τοσοῦτων ἐλλείψεων καὶ ἀναγκῶν μηδαμινὴ ἐπιδείκναι ἢ κατὰ 4,360 δραχ. αὐξήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ συνίστασιν εἰς τὸ σώμα τὴν παραδοχὴν του, διὰ νὰ μὴ παρεμποδισθῶσιν ἐκ μικρῶν αἰ σπουδαίαι τῶν πρωτοδικῶν ἐργασίαι.

Πρόσθηκεν ἄλλως ὅτι ἄρτίως ἐπι διελθόντων τὸ ἐπὶ τῆς δικαιο-

σύνης ὑπουργίων, ἐλάβον ἀπορίαν ἐν εἰσαγωγῇ τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πρωτοδικῶν. Ἐλάττω δὲ πανταχῶθεν πληροφωρίας ὅτι κἀκεῖ οἱ δικασταὶ καὶ καθισμάτων-στεροῦμενοι, βιάζονται νὰ μετακινήσων εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν οἰκίας, ὅτεκις προέκυψε νὰ δικαιοσύνη. Ἐκτρέχει δὲ καὶ τὰ μετακινήσεως τῶν ἐπι κατασκευαστῶν ἡμῶν, καὶ αἱ γραφικαὶ αὐτῶν πράξεις καταρραβεῖται καὶ τὰ βιβλία τῶν ἀλεῖα. Τοσοῦτη δὲ ὑπάρχει ἐλλείψις τῶν ἀναγκαίων συγγραμμάτων, ὥστε καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀρμενοπούλου στεροῦνται οἱ πλείστοι, μένου δὲ τινες κάτοχοι τῆς Γαλιτικῆς ὄντι, ἀναπληροῦσι τὴν ἐλλείψιν ταύτην ἄλλοθεν. Ἐκ τούτων λοιπὸν ἀπάντων, καὶ διὰ νὰ χορηγηθῆ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα ἡ ἐκδοσις τῶν Βασιλικῶν, ἐγένετο ἡ περὶ τῆς πρόκειται αὐξήσις, καὶ θεωρεῖ πᾶσι νὰ τὴν παραδεχθῆ ἡ βουλὴ, καθ' ἕσπον μόνον εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ναυπλίας ὑπάρχουσι τὰ βασιλικά, εἰς τῶν δὲ τὰ ἀπίετα καὶ τὸ τῆς Χαλκίδος, μετὰ πολλῶν καὶ ὀσκόλων τῶν ὑλικῶν φειδωλῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδόθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 2 ἄρθρ. τοῦ κεφαλαίου, ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶχεν ἔχει δ' οὕτως.

« 2. Ὑλικὸν δραχ. . . . . 45,960. »

Γνωμοδότης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 1. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 352,860, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλίσειν ὑπὸ τῶν ἐπιτήσεων τῶν αὐτῶν ψηφολεπτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτοκόλλου ὅμοιον τοῖς προηγουμένοις, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδόθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ περικυφῆ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ 5. κεφαλαίου, παρετήρησέ τις ὅτι πέρυσιν εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν βουλήν νομοσχέδιον περὶ μισθοδοτήσεως τῶν εἰρηνοδικῶν, ἅπαντες δ' οἱ βουλευταὶ συναποφασίζοντες τὴν ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τοῦ κλάδου τούτου τῆς δικαιοσύνης, ἀσπαστικῶς ἐπέληψαν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐπειδὴ δὲ μέχρι τούδε δὲν ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ του συνίστασιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ τὴν ἐπισπεύσῃ διὰ νὰ μὴ μετακινηθῆ τελευταίον ἡ ποσὴν ἐπιφυλάξις αὐτοῦ πρὸς τὸν κλάδον.

Ἐπεμνημόνευσε δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἔχει πᾶσαν πρὸς τοῦτο διαθέσιμ, ἀλλ' εἰς τὴν δὲν ἀπεπαισιώθη καὶ ἐν τῇ γερουσίᾳ, ἡ βουλὴ παρεδόθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχει δ' οὕτως.

« Κεφ. 5. Εἰρηνοδικεῖα.

« 1. Προσωπικὸν δραχ. . . . . 40,140. »

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 2 αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχει δ' οὕτως.

« 2. Ὑλικὸν δραχ. . . . . 200. »

Γενομένης δ' επί του συνόλου του Γ. κεφαλαίου, αναβαίνοντος εις δραχ. 40,340. ψηφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν υπό την επιτήρησιν των αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς προηγηθείσιν, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη παμψηφεί τὴν πίστωσιν αὐτοῦ.

Ανεγνώσθη ἔπειτα τὸ 1. ἄρθρον τοῦ Ζ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτω.

«ΚΕΦ. Ζ'. Ἄρθρον 1.

• Ἀπὸ τὸ ἐκ δραχ. 4,900 ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ἐνοίκιον φυλακῶν ἀφῆρηθῆ ἡ ποσότης τῶν δραχμῶν 548 δι' ἐνδεχομένης ἐνοικιάσεως φυλακῶν καὶ περιορίζεται τὸ ποσὸν εἰς δραχμὰς 4,352. »

Επί ταύτης παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι δυστυχῶς θέλει διασθῆ ἴσως ἡ κυβέρνησις νὰ αὐξήσῃ ἔτι μᾶλλον τὰς φυλακὰς διὰ τὰς ἤδη ἐπελθούσας λυπηρὰς περιστάσεις, τὸ δὲ ποσὸν τῶν 548 δραχμῶν εἶχεν ὀρισθῆ μόνον δι' ἐκτάκτους ἐνοικιάσεις φυλακῶν τῶν γυναικῶν, ἵνα μὴ συνδιαιωθῶνται καὶ συζῶσιν ἀδιακρίτως μετ' ἀνδρῶν κακούργων, ἐξ οὗ πολλὰ πηγαῖουσιν ἀτοπήματα· ἀλλ' ἀγνοεῖται ἤδη ἐάν διὰ τὰς περιστάσεις ταύτας θέλει ἐνεργηθῆ αὐτὴ μόνον ἢ δαπάνη.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ἐσχάτως ἐπισκεφθεὶς τὰς φυλακὰς τῆς Ναυπλίας, καθὼ ὑπουργὸς τότε τῆς δικαιοσύνης, μετὰ λύπης εἶδε τῶ ὄντι συνδιαιωμένης μετὰ Τρκαδῶν καὶ τοιοῦτων αἱματοσταγῶν ἀνδρῶν, δεκατετραετείς μὲν νέας, καὶ ἀειλολογησθῆ εἰς ποίαν ἠθικὴν διασφορὰν δύνανται νὰ φθάσωσι τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα μετὰ τοιοῦτων ληστῶν συζῶντα. Διότι ἀληθῶς ἐν ᾧ ῥίπτονται εἰς τὰς φυλακὰς, τίς εἶδε διὰ ποίαν περίστασιν, ἐντὸς τούτων διδάσκονται πᾶσαν διασφορὰν καὶ κακούργιαν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπανέλθωσι μετριώτεροι εἰς τὴν κοινωνίαν. ἡ τοιαύτη φυλακίσις τὰς καθιστᾷ πλήρεις κακούργων καὶ βδελυρῶν ἔξω· ἐκ τούτου λοιπὸν προέβλεπεν εἰς τὸ μέτρον τῶν ἰδιαίτερον αὐτῶν φυλακίσεων, καὶ ἡ βουλή πέποιθεν ὅτι δὲν θέλει τὸ ἀποδοκιμάσει. Διὸ προτείνει, ἐάν δὲν γείνη αὐξήσις, νὰ παραδοθῆ κἂν ἡ προσθήκη τῶν 548 δραχμῶν.

Επί τούτοις ἡ βουλή φωτισθείσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προσθήκην ἔχει δ' οὕτω.

«Κεφ. Ζ'. Ὑποδίκων φυλακαί.

» 1. Ἐνοίκια φυλακῶν δραχ. . . . . 4,900.»

Ανεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ κεφα-

λαίου, μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ ἐν ἑκαστῶν τούτων δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτω.

- » 2. Ἐπισκευαὶ φυλακῶν δραχ. . . . . 4,000.
- 3. Μισθοὶ φυλακῶν » . . . . . 9,400.
- 4. Διατροφή ὑποδίκων » . . . . . 90,290.»

Γενομένης δ' ἐπί τοῦ συνόλου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου, αναβαίνοντος εἰς δραχ. 108,590. ψηφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν υπό την ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς προηγηθείσιν, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη παμψηφεί τὴν πίστωσιν αὐτοῦ.

Ὡστόσος ἀνεγνώσθησαν καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Η'. κεφαλαίου, μηδεμιᾶς δὲ γενομένης παρατηρήσεως, ἡ βουλή παρεδέχθη ἑκάτερα δι' ἀναστάσεως ἔχουσι δ' οὕτω.

» Κεφ. Η'. Ἐξόδα ποιν. δικαιοσύνης.

- 1. Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν . . . . . δραχ. 4,500.
- 2. Ἐξόδα μεταφοράς ἀνακριτῶν . . . . . » 17,700.»

Ανεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 3 ἄρθρ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσης οὕτω.

» ΚΕΦ. Η'. Ἄρθρ. 3.

Αἱ δραχμαὶ 800 τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ἐνοίκιον τῶν ἀνακριτῶν ἐκπίπτουσι καθ' ὁλοκληρίαν, ὡς δυναμένων τῶν ἀνακριτῶν νὰ ἐργάζωνται ἐντὸς τῶν πρωτοδικείων.

Τὸ διὰ τὸ 1848 ἀπαιτούμενον ὀλικὸν ποσὸν διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 948,715, διὰ τῶν ἐπεγεγθεῖσιν ἐλαττώσεων περιορίζεται εἰς δραχ. 936,207, καὶ τούτου τὴν παραδοχὴν συνιστᾷ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν βουλήν. »

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι καὶ κατὰ τούτο εὐρισκόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην τῶν ἐλλείψεων τῶν πρωτοδικείων, διότι πολλὰ τῶν δικαστηρίων ἡμῶν μὲν ἔχοντα δύο ἢ τρία ὄργανα, δὲν δύνανται ἑσθαιῶς νὰ χρησιμεύσωσι καὶ δι' ἀνακρίσεις, καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν ἀνακριτῶν εἶναι ἀνευκτος· ἀλλ' ἐντὸς τούτου εἰς πολλὰ ἐξ αὐτῶν θέλουσιν προστεθῆ ἤδη καὶ δύο ἢ τρεῖς ἀνακριταί, καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματέων θέλει αὐξήσῃ διὰ νὰ ἐπαρκίσωσιν εἰς τὰς ἐπρετεινὰς ἀνακρίσεις. Διὸ ἂν καὶ ἡ περὶ τούτου δαπάνη δὲν ἐξαρκεῖ καὶ ἦτον ἀνάγκη πλειοτέρα· αὐξήσεως, τουλάχιστον πρέπει νὰ μὲνῃ τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργείου σημειωθὲν ποσόν, διότι ἄλλως δὲν βλέπει τοῦ θέλουσιν ἐνεργηθῆ τόσαι ἀνακρίσεις.

Επί τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶχεν, ἔχει δ' οὕτω.

3. Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων . . . . . δραχ. 800. »

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου καὶ μετέπειτα ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ καθ' ἑν ἑκάστον δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχουσι δ' οὕτω:

4. Ἀποζημιώσεις μαρτύρων . . . . . δραχ. 202.000.

5. Ἐξοδα μεταφοράς ὑποδικίων . . . . . » 4.400.

6. Ἐξοδα δημοσιεύσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων . . . . . » 1.300.

7. Ἐξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων . . . . . » 10.350. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Η. Κεφαλ. ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 241,050 ψήφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψήφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψήφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Επὶ τοῦ εἴτε ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Η. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ εἰρηρῆθη, καὶ ἡ ὅχι:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Κωνστ. Βρυζάκης	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου		Ἀνάργυρος Πετράκης	N.
Γεώρ. Λογιωτατίδης	N.	Κ. Τζουβέλλας	
Α. Δεληγιώργης	N.	Σ. Σπράττος	N.
Π. Τσιμπουράκης		Π. Ράγκος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Λουκάς Π. Νάκος	
Σταύρος Γρίβας	N.	Αντώνιος Γεωργαντάς	
Ἰωάννης Πετμεζής	N.	Πέτρος Τσαντάκης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Γεώργιος Κονδύλης	
Αντώνιος Καμπάνης		Κωνσταντ. Φασίτσας	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Ἐλευθερίος Καλογεράς	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γεώρ. Ἰω. Βατίστας	N.
Ἀναγ. Μακρυκοκάμινος	N.	Ἀγγελος Γουζούτσης	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N.	Γεώργιος Κ. Βελής	

Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος		Ἰλέξ, Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Μελέτιος Χ. Μελέτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Νικόλαος Τσαλκιάστης	N.
Μιχαὴλ Σιδάνας	N.	Αναστ. Σακελλαριάδης	
Γεώργιος Χατοργιάνος	N.	Νικόλαος Μπούτουνας	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παπατσώνης	
Ἰωάν. Κλίμακος		Ἰω. Παπατσώνης	
Ἀναγν. Δημητρίου	N.	Π. Δραβώτης	
Πέτρος Α. Ζάνος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.	Σαρατῆ. Δεληγιαννάκης	
Χ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζῆς		Χρυσόθεος Σουμακιπίας	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πατμεζῆς	N.	Κ. Βίβκος	N.
Ἰω. Ζάκος	N.	Μιχαὴλ Ἰατρός	N.
Γεώρ. Ν. Κορριωτάκης		Δημήτριος Βεβίλης	
Αθ. Δανιήλοπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N.
Σ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Αναστ. Μαυρομιχάλης	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. Ν. Μπουκουράς		Ν. Μοσχούλας	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαχαρόπουλος	
Ζαχαρίας Δεπάτσος	N.	Α. Κανελάπουλος	
Ἐμμ. Αντίπας	N.	Κωνστ. Δ. Σηινάς	
Ἀνδρέας Νοταράς		Ἰωάννης Γκούρας	
Εὐσταθ. Οἰκονομάπουλος		Ἀναγνώστης Κεχαγιῆς	N.
Γεώρ. Παναριστόπουλος		Σπ. Λογοθετόπουλος	
Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος		Γ. Α. Ἀντινόπουλος	N.
Ματθίαιος Πρωτοπαπᾶς	N.	Χριστόδ. Τάινος	
Νικόλαος Κορριωτάκης		Ανακτρ. Κουμανιάτης	N.
Ἐμμ. Μελετοπουλος		Θεοδ. Ι. Μάζης	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Ἐμμ. Α. Ὀρλόφ	N.
Ἠλίας Γεατράκος	N.	Γεώργιος Μπάτσας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κωνσταντ. Δαρβιώτης	
Εὐστ. Σπυρίδωνος		Σταμ. Ἀντωνιάδης	N.
Ρήγας Παλαμίδης		Ἰωάννης Περίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρονός		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μενέτας		Κάρολος Νάζος	

Ευστράτιος Παρίσης	N.	Ιωάννης Γ. Κριζής	N.
Αντώνιος Αρμάος	N.	Δημήτριος Χατσίσκος	N.
Μητ. Αναστασόπουλος	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Ιω. Τομαράς	N.	Κωνσταν. Διοβουνιώτης	
Αν. Παππατσώρης		Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Αθ. Καστανάς	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Γεώρ. Σ. Κριζής	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	N.	Ιωάννης Οικονόμου	
Δημ. Α. Κουντουριώτης	N.		

Αναγνωσθέν δὲ καὶ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Θ'. Κεφαλ., καὶ μηδεμίαν ὑπαρχούσαν παρατηρήσασιν, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτηδεύσιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη τὴν πίστιν τοῦ Θ'. Κεφαλ. παμψηφεί διὰ ψήφων 71, ἔχει δ' αὐτῶ.

α Κεφ. Θ'. Οἰκονομικὰ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων.

α 1. Ἐπισκευαὶ δικαστηρίων . . . . . δραχ. 1000. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλή τὴν πίστιν τοῦ Θ'. Κεφαλαίου τοῦ πρωτολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου καί, ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Οραϊνός	N.	Ανάργ. Πετράκης	N.
Κλεομ. Οικονόμου		Κ. Τσαβέλλας	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Σ. Στράτος	N.
Δ. Δελιγεωργής	N.	Π. Ράγκος	N.
Π. Τσιμπουράκης		Α. Π. Νάκος	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Αντ. Γεωργιαντζής	
Σταύρος Γρίβας	N.	Πέτρος Τσανετάκης	N.
Ιω. Πετμεζής	N.	Γ. Κονδύλης	
Δ. Κονδύλης	N.	Κ. Φασίτσας	N.
Αντ. Καμπάνης		Ελ. Καλογεράς	N.
Ανδ. Δανόπουλος	N.	Γ. Ιω. Βατίστας	N.
N. Ίατρος	N.	Άγ. Γουζούτσας	N.
Αναγ. Μακροποκάμισος	N.	Γ. Κ. Βελής	
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Ιω. Α. Χατσόπουλος	
Κωνστῆς Βουζάκης	N.	Π. Ιω. Γκολδόκας	

Στῆρ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	N. Τσαλακωστάς	N.
M. Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	
Γρ. Χαταργιάννος		N. Μπούτσινας	
Γ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ιω. Κλίμακας		Ιω. Παππατσώνης	
Αναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	
Π. Α. Ζάνος		Σπ. Βαλέττας	N.
M. N. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελιγιαννάκης	
Χρ. N. Δεμάδας	N.	Σπ. Α. Βαρόσης	
Ηλ. Παπαδάιος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γ. Πετμεζής		Χρῶς. Σουμαρίπας	N.
N. Ανδρικόπουλος	N.	M. I. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζής	N.	Κ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος	N.	M. Ίατρος	N.
Γρηγ. N. Κορριωτάκης		Δ. Βιρέλλης	
Αθ. Δανιλόπουλος		Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελιστ. Νικολαΐδης	N.	Αναστάσιος Μαυρομιχάλης	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Δ. N. Μπούκουρας		N. Μουσχοῦλας	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γεώρ. Π. Ζαφειρόπουλος	
Ζαφ. Δεπάστας	N.	Α. Κανελλόπουλος	
Ἐμ. Αντίπας	N.	Κωνσταντῖνος Δ Σχινῆς	
Ανδ. Νοταράς		Ιωάννης Γκούρας	
Εὐσθ. Οικονομόπουλος		Αναγνώστης Κεχαγιάς	N.
Γ. Πανοπριτόπουλος		Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσουχλος		Π. Παπαδιαμαντόπουλος	N.
Ιω. Ζαφειρόπουλος		Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	
N. Κορριωτάκης		Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος		Θεόδωρος I. Μέζης	N.
Παρασκ. Ματάλας		Ἐμμ. Λαζάρου Ορλιώρ	N.
Ηλ. Γιατράκος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Λουκάς Στέφανος		Κώνστας Δαρειώτης	
Εὐσ. Σπυρίδωνος		Στ. Αντωνιάδης	N.
Ρήγας Παλαμιδής		Ιωάννης Περιδής	N.
Θ. Μ. Πετρινός		Ανδρέας Μάιμουκας	N.
Κ. Μανέτας		Κάρολος Νάζος	
Άλ. Αλεξανδρόπουλος	N.	Ευστράτιος Παρίσης	N.
M. Χατσῆ Μελέτη		Αντώνιος Αρμάος	N.

Μητ. Αναστασόπουλος	N.	Αηγάτριος Χασιόκος	N.
Ίω. Τομαράς	N.	Καλημάρας Τσουκαλάς	
Άν. Παπατασίρης		Κουσαν. Δουβουνιώτης	
Αθ. Καστα. &	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Γεώργ. Σ. Κριεζής	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Ανδρ. Γ. Κωντουριώτης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Δημήτ. Α. Κωντουριώτης	N.	Ιωάννης Οικονόμου	
Ίωάννης Γ. Κριεζής	N.		

Αναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄνω ἄρθρα τοῦ Ι. Κεφαλ., καὶ μετὰ μετὰ τοιαύτης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδύθη ἐκάτερα δι' ἀναστάσεως, ἔχουσι δ' αὐτοί.

ε Κεφ. Ι. Διάφορα ἐξόδα.

- 1. Υπηρεσία ὑποθηκῶν . . . . . δραχ. 600.
- 2. Ἔξοδα μεταβίσεως ὑπεκλήλων . . . . . » 2100. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνέδου τοῦ Ι. Κεφαλ., ἀναβάνοντος εἰς δραχ. 2.700, ψηφιστικῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὑπηρετικῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδύθη τὴν πίσωσιν αὐτοῦ παμψηφεί.

Αναγνωσθὲν δὲ καὶ τὰ μοναδικῶν ἄρθρα τοῦ ΙΑ. Κεφαλαίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον αὐτῶν

α Κεφαλαίον ΙΑ.

- » 1 Συντάξεις . . . . . δραχ. 2.040. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ψηφιστικῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὑπηρετικῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τοῖς προηγουμένοις, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδύθη τὴν πίσωσιν τοῦ κεφαλαίου.

Αναγνώσθη τέλος καὶ τὰ μοναδικῶν ἄρθρα τοῦ ΙΒ' κεφαλαίου καὶ μετὰ τοιαύτης παρατηρήσεως, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφιστικῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὑπηρετικῶν, δι' ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον, ὁμοίον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδύθη τὴν πίσωσιν αὐτοῦ παμψηφεί, ἔχει δ' αὐτοί.

α Κεφαλ. ΙΒ'.

- » 1 Ἔξοδα κλεισμένων χρεῶσεων . . . . . δραχ. 45. »

ἐγένετο μετὰ τούτου ὑφ' ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπηρετικῶν Γ. Γ. Κριεζῆ καὶ Τσαλακῶσα ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καὶ ἔλαγον οἱ βουλευταὶ ὡς ἑξῆς:

Μηνιαία κλήρωσις τῶν Τμημάτων τῆς Βουλῆς κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1848.

Α.	Β.	Γ.
Βαλ. Νικολαΐδης	Α. Κωνσταντίνου	Η. Ζάνος
Κίτσιμ. Οἰκονόμου	Παναγιωτόπουλος	Δ. Σακελλαριδῆς.
Δ. Μπουκουράς	Γ. Μπαϊτάς	Α. Καμπάνης
Δ. Κουδύλης	Θ. Παπαῖος	Ἄνδρ. Νουτάρης
Γ. Κ. Βιλιός	Σταθ. Αὐλωνιάδης	Γ. Γουλιώτης
Η. Παπατασίρης	Εἰς. Κωνσταντίνου	Δημ. Καλλιφρονάς
Ι. Παπαϊωάννης	Στ. Σπυριδίου	Μηχαλάκης
Ι. Τασσιός	Ἄνδρ. Μήρουκας	Σπ. Βαλιώτης.
Νικόλ. Μπουδουκας	Α. Καργιῆς	Εἰς. Μιλιτόπουλος
Πέτρος Τσανιτάκης	Εἰσαρ. Παρίσης	Γεώ. Ριζόπουλος
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Κων. Δουβουνιώτης	Δ. Βερβίλης.
Σαρ. Δελεγιαννάκης	Κλέμαξος	Η. Μανωταριώτης
Ἄθ. Δεληγιάννης	Γ. Μήτσος	Κ. Φακίτσας
Πλ. Γεωργιάκος	Μ. Αναστασόπουλος	Η. Γ. Ζαχαράτουλος
Θ. Μίτης	Α. Καραῖος	Ίωάν. Χασιόπουλος
Μιλ. Χ. Μιλίτης	Ν. Μουγγιλιός	Ν. Τετρός
Α. Δουβουλιός	Γρ. Κορνησιώτης	Κων. Βραζιλάης
Α. Μαυρομαχάλης	Ε. Βερβίτης	Κ. Μπαϊτάς
Δ.	Ε.	Σ.
Ἐμμ. Ἀντίπας	Κ. Δαρυλιώτης.	Η. Παπαδομακρῆτουλος
Εμ. Τσιβύλης	Χ. Σουραρῆτας	Δ. Ὄρνθος
Ἄναγ. Δημητρίου	Κ. Σημάς	Κ. Τσαβίλλας.
Ἄγγελ. Γουλιώτης	Ἠλίας Παπαδοῦλος	Γ. Οἰκονόμου
Μ. Βαλιώτης	Σταθ. Σπυριδίου	Χρ. Τζίνος
Γ. Ι. Βασιλάκης	Α. Γ. Κωντουριώτης	Γ. Λαριωνιτῆς
Γεωρ. Χασιογιάννης	Ι. Παρίδης	Α. Γεωργιανός
Βασίλειος Λαυριωτῆς	Βάσιτας	Μ. Βιτάλης
Γ. Κουδύλης	Σταθ. Νικολαΐδης	Λουκάς Σπυριδίου
Ίω. Ζαχαράτουλος	Κ. Τσουκαλάς	Ίω. Τομαράς
Μ. Σαϊνός	Η. Ράγας	Ἄρμαξος
Δ. Παπαγιάννης	Ίω. Ζάνος	Γ. Μαυρομαχάλης
Α. Ἀλεξάνδρου	Η. Κ. Μαυρομαχάλης	Σ. Λογοθετόπουλος
Δ. Κομανιώτης	Ν. Τσαλακῶσιτας	Γ. Πατριώτης
Γ. Αὐλωνιάδης	Ἄ. Μακροπολάκισος	Ἄναγ. Πατράκης
Η. Τσιμπουράκης	Σ. Γρίβας	Μιχ. Τετρός
Γ. Μπαῖτης	Εἰς. Οἰκονομῆτουλος	Νικόλαος Ἀνδρῆκου
Γ. Γεωργιάς		

Ζ.

Ζ. Δεκάσιος	Νικόλ. Κορμιονάκης	Έμ. Α. Όρλόγ
Ι. Κριεζής	Δημ. Δεληγιώργης	Χρ. Ν. Δημάδος
Δ. Χατζίσκος	Ήγγας Παλαμάδης	Κ. Βίκοκ
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	Γ. Κριεζής	Β. Πατριζῆς
Ι. Άντωνόπουλος	Εὖς. Σπαρδάνας	Α. Π. Νίκος
Κ. Νέζος	Δ. Α. Κοινοτριώτης	

Τελευταίον ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλαις ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου συζήτησις, διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ἑσπ. 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Έμ. Δ. Άντωνόπουλος.
Εὖς. Μ. Περὶσσος.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἱμπεριουμένων

Έν τῷ Β'. τόμῳ τῶν κατὰ τὴν ἁ. Σύνοδον τῆς β'. βουλευτικῆς Περιόδου πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

	Σελ.
Συνεδρίασις ΞΓ'. τῆς 12 Ἰανουαρίου.	3
Ὁρκωμοσία τοῦ Ἰωάννου Γκούρα	»
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν περὶ συντάξεων τῶν ΚΚ. Λευκία καὶ Μεγαλοπούλου νομοσχεδίων	»
Μηνιαία ἀνέγνωσις τῶν τμημάτων	4
Εἰσαγγελίη τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νομοσχεδίου.	5
Καὶ τοῦ περὶ καθυστερούντων.	11
Ἐξανακοσθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐσπ. τῶν νομοσχεδίων	20
Εἰσαγγελίη νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἑθνικ. Τραπεζῆς. Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	28 38
Συνεδρίασις ΞΔ'. τῆς 13 Ἰανουαρίου.	»
Εἰσαγγελίη τοῦ περὶ τῆς Γερμανίας τροποποιηθέντος νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἐνδὸς στρέμματος γῆς εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς.	39
Ἄιτησις καταλλογῶν τῶν καθυστερούντων πληρωμῆς εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου	43
Ἐξανακοσθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐσπ. τῶν νομοσχεδίων	45
Ἐπιφέρεισις τοῦ συνέλου αὐτοῦ	52
Συνεδρίασις ΞΕ'. τῆς 14 Ἰανουαρίου.	54
Ἄιτησις ἀδείων καὶ ἀπέρριψις αὐτῶν	»
Ἀνακρίνωσις τοῦ διορισμοῦ τῶν προέδρων καὶ γραμματέων τῶν τμημάτων, καὶ εἰσαγγελτῶν	55
Συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς παρουσιάσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ.	»
Συνεδρίασις ΞΖ'. τῆς 16 Ἰανουαρίου	64
Ἀγγελία πένθους ἐν τῇ αἰλῇ, καὶ ἀνακοινῶσις τοῦ διορισμοῦ προέδρων καὶ γραμματέων τῶν τμημάτων καὶ εἰσαγγετῶν	»
Ἄιτησις τῶν ἐκχωρητῶν ὑπολειφθέντων ζητημάτων ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων, Σχοπέλου καὶ Σαφῆς	65
Ἐκάρσις τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ ὑπολειπομένου βουλευτοῦ Κερκυρας	69
Συνεδρίασις ΞΖ'. τῆς 21 Ἰανουαρίου	72
Ἀνάγνωσις διατάγματος περὶ πενθημέρου πενθηρορίας	»
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς	»
Εἰσαγγελίη νομοσχεδίων α) περὶ εἰσπράξεως τελωνιακοῦ δεκαπέντατος πρὸς κατοικιστῆν τῆς προνομίας Πειραιῶς	75
β) Περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν ἐν Αἰγίῳ καὶ Κορινθίᾳ ὀρεινοῦ-μακίων σταθμῶν εἰς ὀργανομακία γ' τάξιμος	80

γ) Περί θανατώσεως αίγων και γαίρων εν τοις άγροις η εν ταίς πόλεσι περιπλανωμάτων	83
δ) Περί διαρισμού δύο λατρών εις τὰ φυσικά θερμά λουτρά	87
ι) Περί προσθήκης δύο τμηματηρχών, δύο γραφείων και δύο κλητήρων εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐπιτελικῶν τῶ προσωπικόν	88
Ἐξαικολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκεριμαδὸς ζητήματος περὶ τοῦ γ' βουλευτοῦ Κερκυρῆς	90
Λόγος αὐτοῦ	94
Ἐναρκίς τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐλλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας	101
Συνεδρίασις ΒΗ' τῆς 22 Ἰανουαρίου	104
Ἐξαικολούθησις τῆς προβλεθείσης συζητήσεως	105
Συνεδρίασις ΒΘ' τῆς 23 Ἰανουαρίου	114
Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς	115
Ἐξαικολούθησις τῆς διακοπῆς τῆς συζητήσεως	115
Ἀπόφασις τῆς βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐλλογῆς Μεσσηνίας	121
Συνεδρίασις Ο' τῆς 27 Ἰανουαρίου	125
Ὁρκωμοσία τῶν δύο βουλευτῶν Μεσσηνίας	125
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς γῆρας τοῦ Π. Μαυρομυχάλη	126
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου	127
Ἐπιβολὴ πρῶτης βουλευτοῦ περὶ βοσκοτήριων γαίμων	129
Ἐπιβολὴ ἑτέρας ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου κατὰ μειωμένην	130
Ἐπίμνησις περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἐκκεριμαδῶν νομοσχεδίων	131
Συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως ἑδρας στενογραφίας ἐν τῷ πολυτεχνεῖο	132
Συζήτησις τοῦ περὶ περιβάλλειας τῶν ἐν Ἐρετρῆϊ Ψαριωνῶν νομοσχεδίου	139
Ἐναρκίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ Κ. Λιμνῆς νομοσχεδίου	145
Ἀναβολὴ αὐτῆς	146
Συζήτησις τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς	147
Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας	159
Συνεδρίασις ΟΑ' τῆς 28 Ἰανουαρίου	160
Ἀνακοίνωσις τοῦ διαρισμοῦ εἰσαγγετῶν	160
Ἀνάγνωσις τῆς περὶ βοσκοτήριων γαίμων βουλευτικῆς προτάσεως	164
Προσφορὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς βουλῆς	165
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων	166
Συνεδρίασις ΟΒ' τῆς 29 Ἰανουαρίου	167
Ἐπιβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848	168
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐλλογῆς Τριφυλίας	168
Λόγος περὶ ἐλλογῆς νῆας ἐπιτροπῆς δια τὸν προϋπολογ. τοῦ 1848	175
Ἀνάγνωσις τῆς ὑποβλεθείσης περὶ βοσκοτήριων γαίμων βουλευτικῆς προτάσεως	177
Συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ Κ. Λιμνῆς νομοσχεδίου	182

Συνεδρίασις ΟΓ' τῆς 30 Ἰανουαρίου	186
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐλλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν	187
Συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ Δ. Μιχαλακοπούλου νομοσχεδ.	197
Παραδοχὴ μικρᾶς τροπολογίας ἐπικυρωθείσης παρὰ τῆς γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ τῆς μετὰ τῆς ἐτακείας Ῥωσταν ταχυδρομικῆς συνθήκης νομοσχεδίου	198
Συνεδρίασις ΟΔ' τῆς 31 Ἰανουαρίου	200
Πληροφορία περὶ βοηθημάτων εἰς τὸ πανεπιστήμιον	201
Ἀνακοίνωσις τῆς ἐλλογῆς τῶν προέδρων καὶ γραμματέων τῶν τμημάτων	201
Ἐναρκίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου	202
Συνεδρίασις ΟΕ' τῆς 2 Φεβρουαρίου	222
Ἐξαικολούθησις τῆς προβλεθείσης συζητήσεως	223
Συνεδρίασις ΟΣ' τῆς 4 Φεβρουαρίου	229
Ἐξαικολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως	230
Ἐπιμνησις τοῦ συνέδου τοῦ περὶ φόρου ζώων νομοσχεδίου	237
Συνεδρίασις ΟΖ' τῆς 5 Φεβρουαρίου	242
Εἰσαγωγή νῆα τοῦ κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου	243
Ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς παρατηρήσεις	248
Ἐκλογή τῶν 4 μελῶν εἰς τὴν τοῦ γαινοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν προστεθεισομένων	249
Ἐναρκίς τῆς συζητήσεως τῆς βουλευτικῆς ἐλλογῆς Τριφυλίας	258
Συνεδρίασις ΟΗ' τῆς 6 Φεβρουαρίου	258
Ἐξαικολούθησις τῆς προβλεθείσης συζητήσεως	261
Ἀπόφασις τῆς βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐλλογῆς Τριφυλίας	261
Παραδοχὴ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐλλογῆς Καλαμῶν	262
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ἐνέρκων νομοσχεδίου	263
Συνεδρίασις ΘΘ' τῆς 7 Φεβρουαρίου	263
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν	264
Ἀνακοίνωσις ἐλλογῆς εἰσαγγετῶν	264
Ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ περὶ γαινοκτονίας καὶ αἰγοκτονίας νομοσχεδίου	267
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς	270
Ἐναρκίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κρητῶν νομοσχεδίου	280
Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας	282
Συνεδρίασις Η' τῆς 9 Φεβρουαρίου	282
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως δ) ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δικαστικῶν μετῶν νομοσχεδίου	283
β) Ἐπὶ τοῦ περὶ μεταχηματισμοῦ τῶν ὑπονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορινθίας	283
γ) Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναρῶν	284
Ἐξαικολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κρητῶν νομοσχεδίου	299
Ἐπιμνησις τοῦ συνέδου αὐτοῦ	302
Συνεδρίασις ΗΑ' τῆς 10 Φεβρουαρίου	302
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιοπρακτικῶν ἀποδιδασκτικῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίου	303
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ τμημάτων πιστωτικῶν	303

Σελ.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ φυσικὰ λουτρά νομοσχεδίου 304

Συζήτησις τοῦ περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων νομοσχεδίου . . . . .

Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς διὰ τὸ 1848 306

Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ χειροκτονίας νομοσχεδίου 325

Συνεδρίασις ΠΒ'. τῆς 14 Φεβρουαρίου . . . . .

Παρατηρήσις περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου . . . . .

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῆς εἰσαγγεῖων 329

Ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ χειροκτονίας νομοσχεδίου . . . . .

Ἐπιφώνησις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 334

Συνεδρίασις ΠΓ'. τῆς 12 Φεβρουαρίου 337

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως δ) ἐπὶ τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου . . . . .

β) Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἔθνης τραπέζης 338

γ) Ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας . . . . .

Συζήτησις τοῦ περὶ μεταδοτικῆς τῶν εἰρηνοδικῶν νομοσχεδίου . 340

Συνεδρίασις ΠΔ'. τῆς 13 Φεβρουαρίου 358

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως α) ἐπὶ τῆς περὶ διαβίσεως τῶν βοσκασίμων γαϊῶν βουλευτικῆς προτάσεως . . . . .

β) Ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου 359

Συζήτησις τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου 360

Παρατηρήσις περὶ βλαβημάτων 370

Συζήτησις τοῦ περὶ προεδρισμοῦ τῶν δικαστικῶν μισθῶν νομοσχεδίου 374

Συνεδρίασις ΠΕ'. τῆς 14 Φεβρουαρίου 377

Ἐναρξίς τῆς μενοειφίας ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἑπαρχίας Ὀλυμπίας . . . . .

Συνεδρίασις ΠΣ'. τῆς 16 Φεβρουαρίου 382

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς στρέμματός γῆς εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς νομοσχεδίου . . . . .

Συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας 383

Ἀναγνωρισίς τῆς νομιμότητος αὐτῆς 394

Εἰσαγγεῖη νομοσχεδίου περὶ συστάσεως καταστημάτων οἰκονομίας καὶ ἐκπαιδεύσεως . . . . .

Ὁρκωμοσία τῶν βουλευτῶν Ὀλυμπίας 395

Συζήτησις τοῦ περὶ μεταπτυχματισμοῦ τῶν υγειονομικῶν σταθμῶν Αἰγίνης καὶ Κορυθῆδος νομοσχεδίου . . . . .

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 400

Συνεδρίασις ΠΖ'. τῆς 17 Φεβρουαρίου 404

Ὁρκωμοσία τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Ὀλυμπίας . . . . .

Ἀνάγνωσις πειθίμου διαγγελλήματος . . . . .

Συζήτησις τοῦ περὶ ἀεραγοῦ δύο ἰατρῶν εἰς τὰ φυσικὰ λουτρά νομοσχεδίου . . . . .

Καὶ τὸ περὶ τῆς Γερουσίας τροποποιηθῆναι περὶ παραγωγῆς αἰματός ἐνδὸς στρέμματός γῆς εἰς τοὺς γεωργούς 404

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 413

Σελ.

Συνεδρίασις ΠΗ'. τῆς 18 Φεβρουαρίου 414

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ προκομιῆς Παιρατῶν νόμου . . . . .

Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος νομοσχεδίου 415

Συνεδρίασις ΠΘ'. τῆς 24 Φεβρουαρίου 426

Εἰσαγγεῖη νομοσχεδίου περὶ πολιτικῆς μεθώσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος 427

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῆς γῆρας τοῦ Η. Μικρομυγᾶλη νομοσχεδίου 432

Ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος νομοσχεδίου . . . . .

Εἰσαγγεῖη τοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος περὶ περιβάσεως τῶν ἐν Ἑρατρίᾳ Ψαριῶν νομοσχεδίου 433

Συνεδρίασις Ι'. τῆς 26 Φεβρουαρίου . . . . .

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς τοῦ 1/3 τῆς ὀσέως τοῦ Σεπτεμβρίου τῶν τόκων καὶ χρεωδύτων τοῦ πρὸς τὰς ἐνομοίας δανείων 438

Ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος νομοσχεδίου 439

Συνεδρίασις ΙΑ'. τῆς 27 Φεβρουαρίου 453

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου . . . . .

Ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος νομοσχεδίου 454

Ἐπιφώνησις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 464

Συνεδρίασις ΙΒ'. τῆς 4 Μαρτίου 469

Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου . . . . .

Ἐπιφώνησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 484

Συνεδρίασις ΙΓ'. τῆς 10 Μαρτίου 483

Ὁρκωμοσία τοῦ τρίτου τῶν βουλευτῶν Βάλτου . . . . .

Διακοίνωσις τῆς μεταβιβῆς τοῦ ὑπουργοῦ Τριβίλια 484

Μεγίστη κλήρωσις τῶν τμημάτων 485

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 486

Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 13 Μαρτίου . . . . .

Ἀνακοίνωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν προέδρων καὶ γραμματέων τῶν τμημάτων . . . . .

Ἐπιφώνησις τοῦ νόου ὑπουργοῦ εἰς τὴν βουλὴν . . . . .

Συνεδρίασις ΙΕ'. τῆς 15 Μαρτίου 497

Συζήτησις τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἔθνης τραπέζης νομοσχεδίου . . . . .

Ὁρκωμοσία τοῦ βουλευτοῦ Κ. Β. Πετρακῆ 503

Συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως τῆς γῆρας Η. Μικρομυγᾶλη νομοσχεδίου . . . . .

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 504

Συνεδρίασις ΙΣ'. τῆς 20 Μαρτίου 505

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων . . . . .

Ἐπιφώνησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου 508

Συζήτησις περὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους διαχειρίσεως 510

Ἀγόρευσις κατὰ τοῦ παρατηθέντος ὑπουργείου	521
Ἀπάντησις κατ' αὐτῆς	523
Συνεδρίασις ἡΨ'. τῆς 23 Μαρτίου	530
Χορήγησις ἀδειῶν	531
Ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς συζητήσεως	532
Συζήτησις τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νομοσχεδίου	532
Συνεδρίασις τῆς ἡΨ'. τῆς 24 Μαρτίου	546
Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς	547
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ	548
Συνεδρίασις ἡΘ'. τῆς 27 Μαρτίου	549
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων	549
Συζήτησις τοῦ περὶ προκυμαίας Παιονίας νομοσχεδίου	550
Συνεδρίασις Ρ'. τῆς 30 Μαρτίου	572
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ τῆς θεραπειᾶς τῆς νόσου σπυροκάλου	579
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ 6'. βουλευτοῦ Ναυπλίας	579
Ἀνακοίνωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν προέδρων καὶ γραμματέων τῶν τμημάτων	586
Συζήτησις περὶ τῆς ἀκουσίας τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν Κ. Τσίνου	588
Συνεδρίασις ΡΑ'. τῆς 2 Ἀπριλίου	588
Εἰσαγωγή τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου	618
Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δευτέρου βουλευτοῦ Ναυπλίας	618
Συνεδρίασις ΡΒ'. τῆς 4 Ἀπριλίου	628
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων	631
Συζήτησις αὐτοῦ	631
Συνεδρίασις ΡΓ'. τῆς 5 Ἀπριλίου	640
Ἀνακοίνωσις εἰσαγγεῶν	641
Συνεδρίασις ΡΔ'. τῆς 6 Ἀπριλίου	641
Ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεως α) τῆς πλειονοψηφίας	642
β) τῆς μειονοψηφίας	642
Ἐξυκολούθησις τῆς συζητήσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δευτέρου βουλευτοῦ Ναυπλίας	646
Συνεδρίασις ΡΕ'. τῆς 7 Ἀπριλίου	658
Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου	684
Συνεδρίασις ΡΣ'. τῆς 8 Ἀπριλίου	684
Κλήρωσις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Ἀνδρου καὶ Τρυφινίας	716
Ἐξυκολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου	716
Συνεδρίασις ΡΖ'. τῆς 15 Ἀπριλίου	730
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ φορολογίας τῶν μελισσῶν νομοσχεδίου	730
Κοινοκλήρησις περὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Βελίντου	722
Συζήτησις ἐπ' αὐτῆς	722
Ἐξυκολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου	730
Συνεδρίασις ΡΗ'. τῆς 16 Ἀπριλίου	735
Ἐπιφύλαξις τοῦ συνόλου τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου	735

Συνεδρίασις ΡΘ'. τῆς 24 Ἀπριλίου	738
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α) τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσῶν νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς	739
β) τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν	764
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου α) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δρ.	765
β) περὶ τριμήνου πιστώσεως	766
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1848	789
Συνεδρίασις ΡΙ'. τῆς 26 Ἀπριλίου	789
Ἀνακοίνωσις εἰσαγγεῶν	795
Συζήτησις τοῦ περὶ φόρου μελισσῶν νομοσχεδίου	795
καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ	800
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α) τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς	800
β) τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου	801
Συνεδρίασις ΡΙΑ'. τῆς 27 Ἀπριλίου	801
Συζήτησις τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου α) τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως	804
Συνεδρίασις ΡΙΒ'. τῆς 28 Ἀπριλίου	817
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α) τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευστικῆς ἐπιτροπῆς	818
β) τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν κτλ. ἐπιτροπῆς	828
Συνεδρίασις ΡΙΓ'. τῆς 30 Ἀπριλίου	832
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς	834
Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων	848
Συνεδρίασις ΡΙΔ'. τῆς 1 Μαΐου	849
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς	851
Ἐξυκολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων	861
Συνεδρίασις ΡΙΕ'. τῆς 3 Μαΐου	862
Ἐναρξίς ἐπὶ τοῦ Ε' κεφαλαίου τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ	864
Ἐπίκλησις περὶ τῶν ἐγκραταλείψων τῶν ἑλληνικῶν στρατιῶν	865
Ἐσωτερικῶν λεγόντων	865
Ἐξυκολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων	867
Συνεδρίασις ΡΙΣ'. τῆς 4 Μαΐου	878
Ἐπίκλησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου	895
Κλήρωσις τῶν τμημάτων	895